

2

SANCTI EPHRAEM SYRI

HYMNI ET SERMONES.

ܡܐܡܪ̈ܐ ܘܡܕܪ̈ܫܐ

ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ

ܡܠܦܢܐ

SANCTI EPHRAEM SYRI

HYMNI ET SERMONES

QUOS E CODICIBUS LONDINENSIBUS,
PARISIENSIBUS ET OXONIENSIBUS DESCRIPTOS, EDIDIT,
LATINITATE DONAVIT, VARIIS LECTIONIBUS INSTRUXIT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRAVIT

THOMAS JOSEPHUS LAMY

SS. D. N. PRÆLATUS DOMESTICUS, ECCL. CATH. NAMURC. CAN. HON., S. THEOL. DOCT., ORD. LEOP. EQUES, ACADEM. REGIÆ BRUX. ET RELIG. CATH. ROM. SOCIUS, S. SCRIPT. ET LINGG. SEMITT. IN UNIVERSIT. CATH. LOVAN. PROF. ORD., ET COLL. MAR. THER. PRÆSES.

TOMUS II.

MECHLINIÆ,

H. DESSAIN, SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE
ET ARCHIEPISCOPATUS MECHLINIENSIS TYPOGRAPHUS.

M. D. CCC. LXXXVI.

IMPRIMATUR.

Opus quod inscribitur : *Sancti Ephraem Syri Hymni et Sermones quos e codicibus Londinensibus, Parisiensibus et Oxoniensibus descriptos, edidit, latinitate donavit, variis lectionibus instruxit, notis et prolegomenis illustravit* THOMAS JOSEPHUS LAMY, *SS. D. N. prælatus domesticus, Eccl. cath. Namurc. Can. hon , S. Theol. Doct., Ord. Leop. Eques, Academ. Reg. Brux. et relig. cath. rom. Socius, S. Script. et Lingg. Semitt. in Universit. cath. Lovan. Prof. Ord., et Coll. Mar. Ther. Præses,* ex auctoritate Illustrissimi ac Reverendissimi Archiepiscopi Mechliniensis et legum Academicarum præscripto recognitum, quum fidei aut bonis moribus contrarium nihil continere visum fuerit, imprimi potest.

Datum Lovanii, die 1 Octobris 1886.

C. PIERAERTS, RECT. UNIV.

PRÆFATIO.

Quatuor abhinc annis primum edidi tomum *Hymnorum ac Sermonum S. Ephræm Syri*, nunc secundus prodit tomus, serius quam speraveram ; cujus dilationis causa fuit tum difficultas suscepti operis laborque in eo exequendo et in codicibus describendis subeundus, tum variæ et multiplices occupationes, quibus in fungendo munere professoris ac præsidis collegii Mariæ Theresiæ in hac nostra Universitate detentus fui. Spero, Deo juvante, tertium et ultimum tomum, cui adjungentur index rerum et dissertatio de re Ephræmi metrica, citius esse proditurum, quum magna ejus pars jam sit prelo parata. Restat ut pro absoluto hoc tomo Deo optimo maximo gratias agam et simul gratos meos sensus exprimam doctissimis viris qui huic meo operi sua benevolentia et adjumento favere dignati sunt, in primis autem venerabilibus viris Musæo Britannico præpositis qui maxima benevolentia pretiosissimos hujus Bibliothecæ codices syriacos mihi, dum Londini degerem, communicarunt, Cl. viro P. Martin in Instituto catholico parisiensi professori, qui e Bibliotheca nationali Acta S. Ephræmi deprompsit et ad me misit, claris etiam viris D. Sachau, in Universitate Berolinensi professori qui nonnulla S. Ephræmi excerpta e codicibus a se ex Oriente allatis ad me direxit, et D. Rahmani, presbytero Mossulensi, qui e codicibus mossulensibus aliquot hymnos in nativitatem Domini mihi transcripsit. Peculiares etiam referendæ sunt gratiæ Ill. D. Clementi David, Syrorum in urbe Damascena antistiti et R. D. L. Kayser sermonum S. Ephræmi de Passione in linguam germanicam translatori, qui ad me magnam partem erratorum et corrigendorum infra appositorum miserunt, et meo collegæ, olim discipulo, Ex. D. Forget, linguæ arabicæ in hac nostra Universitate professori, qui partem posteriorem hujus tomi antequam prelo exiret correxit, Excellentissimo etiam viro scientiarum ac litterarum et artium in Belgio administro qui mea studia subsidiis promovit, denique peritissimo typographo H. Dessain, alteri Plantino, senectute et virtutibus venerabili, qui, ut est in litteras propensioris animi, suis expensis et sumptibus non solum typos syriacos ad opus cudendum emit, sed totum opus eleganter optimaque charta impressit.

Scribebam Lovanii, die festo S. Augustini, 28 Aug. 1886.

AUCTOR.

PROLEGOMENA.

Acta Ephræmi.

I. Exorditur tomus hic secundus ab *Actis S. Ephræmi* a cl. D. Martin e codice syriaco parisino 235 descriptis. Codex quidem ad sæculum XIII merito referri videtur; quo autem tempore vel loco vixerit auctor anonymus qui hanc Ephræmi historiam conscripsit, quosnam fontes adierit, non constat, sed vel ejus textus quasdam interpolationes passus est, vel ipse, medio ævo scribens, nonnullis rebus fictitiis, ut sæpe tunc fiebat, S. Ephræmi historiam exornare voluerit. Certe ad manus pleraque Ephræmi scripta eaque quæ nos latent habuerit; plura etiam hauserit e fontibus syriacis. Testatur quippe Sozomenus plura de Ephræmo apud syros notissima fuisse quæ apud Græcos inaudita erant: « Indigenæ, inquit, plura de illo norunt et commemorant[1]. » Conveniunt porro in multis Acta parisina cum Actis, quæ e codice syriaco vaticano XI sæculi edita sunt in tomo III *Opp. Syr.-lat.* S. Ephræmi, quæque maximam jam partem edita fuerant a J. S. Assemano in tomo I suæ *Bibliothecæ orientalis*. Discrepant autem Acta parisina a Romanis in duobus punctis maximi momenti ad definiendam *Vitæ* Ephræmi chronologiam quæ hucusque a nemine recte determinata fuit. Rem quidem aggressus est peculiari opere[2] J. Alsleben, sed veritatem non est assecutus. Eum presso pede secutus est Rœdiger[3], nec ipse magis profecit. Cl. D. Bickell annum quidem mortis diaconi Edesseni post J. S. Assemanum in an. 373 recte reposuit, sed Nisibis obsidiones perturbavit. Quare tota series vitæ S. Ephræmi novo examini subjicienda fuit. Nec frustra: etenim in nostro opere anni nativitatis ac baptismi S. Ephræmi extra controversiam positi sunt, tempus etiam quo Edessam migravit, quo Valentis persecutioni obstitit; annus denique quo mortuus est exacte et certe determinatus est.

Juxta Acta parisina, Ephræmus natus est anno 306, sub Constantino magno. E domo paterna expulsus, baptismum suscepit anno ætatis 18°, Christi 324. Anno sequenti ivit ad concilium Nicænum. Acta romana hic chronologiam perturbant, quum differunt ejus baptismum in annum ejus 28m, Christi 334. Anno 338 quo mortuus est S. Jacobus

[1] *Hist. Eccl.* III, 16.

[2] *Das Leben des H. Ephræm des Syrers, nebst einer Abhandlung « Untersuchungen über die chronologie Ephræm's »* Berlin, 1853.

[3] *Encyclopedia von* Ersch und Grueber, ad vocem « Ephræm. »

nisibenus, cum sancto illo præsule suis utriusque precibus coegit Saporem, Persarum regem, obsidium urbis Nisibis derelinquere. Ephræmus cum Vologese, Nisibin episcopo, obsidioni anni 350 adfuit. In urbe permansit usque dum Persis a Joviano traderetur anno 364.

Tunc ex urbe discedere coactus, se recepit in Beth-Garbaia, unde mox per persecutionem expulsus Amidam profectus est. Nec diu ibi commoratus est, anno enim sequenti Edessam se contulit. Edessam igitur advenit anno 365, ibique vel in monte adjacente reliquos vitæ dies transegit et placida morte obdormivit die 9^{a}, 15^{a}, 18^{a} vel 19^{a} junii anni 373. Acta parisina et romana tradunt Ephræmum, ex Edessa profectum ut iret in Cappadociam ad Basilium, primo perrexisse in Ægyptum ad monachos deserti ibique per octo annos degisse. Hoc autem admitti nequit. Cum enim Edessam advenerit anno 365 et ibi per aliquod tempus monachus egerit antequam ad Basilium se conferret, cum aliunde constet ejus obitum in annum 373 reponendum esse, impossibile est ut octo annos in Ægypto fuerit, eo vel magis quod eadem Acta tradunt legatos a Basilio ad Ephræmum missos fuisse quatuor post annos a quo Ephræmus Basilium inviserat. Vel igitur quæ narrantur de Ephræmi itinere in Ægyptum interpolata et fictitia sunt, vel exiguo tempore ibi fuerit. Acta non tradunt quonam anno Ephræmus ad Basilium iverit et ab eo diaconus ordinatus fuerit, nec alii scriptores, ut Gregorius Nyssenus, Sozomenus, Metaphrastes, qui illud Ephræmi ad Basilium iter memorant, aliquo modo annum significant. Potest tamen aliunde aliqua lux infundi. Scilicet Basilius anno 370 Cæsareæ episcopus ordinatus fuit[1]. Igitur non ante hunc annum Ephræmus Cæsaream venerit. Ephræmus autem jam ab aliquo tempore Edessam redierat, quum Valens, anno 372, contra Edessenos persecutionem movit. Intra illud igitur temporis spatium iter ad Basilium reponendum est, nempe Ephræmus Cæsaream advenerit ad festum Epiphaniæ anni 371. Jam diximus Acta romana duplici vitio laborare et in hac parte ab Actis parisinis feliciter corrigi. Primum vitium est circa baptismum ejus, alterum est circa persecutionem quæ Ephræmi tempore ab imperatore romano contra Edessam mota est. Acta romana referunt hanc persecutionem ab imperatore Juliano contra Edessam motam fuisse, Ephræmum Juliano restitisse et contra eum scripsisse. Unde consequitur Ephræmum jam ante annum 363, quo Julianus defunctus est, Edessæ domicilium habuisse. Sic tota perturbatur chronologia. At Acta parisina hoc vitium corrigunt. Narrant quippe Valentem imperatorem, non Julianum, Edessam venisse et contra Edessenos persecutionem movisse, de qua scripsit Ephræmus. Hæc autem

[1] Vid *Prolegomena* in *Opp. S. Basilii* ap. Migne, *Patrol. gr.* XXIX, col. LVII.

anno 372 gesta fuisse ex Sozomeno recte infertur. Si quis enim ea quæ habet Sozomenus[1] de Valentis ejusque præfecti Modesti ratione agendi erga Edessenos anno 372 cum narratione Actorum parisiensium contulerit, facile perspiciet utrumque auctorem idem factum narrare.

Ad mortem Ephræmi quod attinet, Acta vaticana eam post Basilii mortem († 379) differunt ; at falso, nam omnes auctores Syri in re chronologica accuratissimi eam in diem 9^{m}, 15^{m}, 18^{m} vel 19^{m} junii anni 373 reponunt. Agmen ducit *chronicon edessenum* ex archivis hujus ecclesiæ confectum ; sequuntur Jacobus, Edessæ sæculo VII episcopus, Dionysius, Jacobitarum patriarcha, in suo *chronico ecclesiastico,* Elias Nisibis sæc. XI episcopus[2], Gregorius Barhebræus, Jacobitarum sæc. XIII Maphrianus, in suo *Chronico ecclesiastico,* alii, quos infra citavimus. His duo alii auctores Syri adjungi possunt, qui recentissime mihi innotuere. Primus est auctor anonymus brevis Ephræmi *Vitæ*, quam e codice syriaco sæculi XIII[3] benevole mihi transcripsit Cl. D. Sachau, professor Berolinensis ; alter est Cl. D. Cardahi Libanensis, qui in opere : *Liber thesauri de arte poetica Syrorum*, Romæ 1875, p. 9, breviter e fontibus Syris describens acta S. Ephræmi, asserit S. Doctorem anno Christi 373 decessisse.

Juvat autem hic transcribere brevem Ephræmi Vitam in codice Berolinensi fol. 6 contentam :

« Beatus Doctor Ephræm erat genere Syrus. Pater ejus erat e Nisibi, urbe confiniorum, mater autem ejus ex Amida civitate. Pater quidem sacerdos erat. Vivebant autem tempore Constantini victoris. Pater porro Ephræmi puerum e domo sua expulit eo quod non assentiret voluntati suæ perversæ. Veniens igitur Ephræm commoratus est apud S. Jacobum, Nisibis episcopum, et in omni pietate conversatus est usque ad tempora Joviani. Tunc Edessam venit et ibi, accepto Spiritus sancti dono, Ecclesiam doctrina Spiritus sancti implevit. Postea autem ivit in desertum Ægypti et exinde Cæsaream, ad Basilium, et accepit ab eo ordinationem diaconi, moxque Edessam regressus, ibi vitam finivit anno 684, die 19^{a} Haziran (Junii), i. e. anno 372[4] post adventum Domini[5]. »

[1] *Hist. Eccl.* VI, 18.

[2] Textum Eliæ Nisibeni e Musæi Britannici cod. Rich 7,197 descripsi. Sic se habet : « ܩܢܘܢܐ ܕܫܢܝܐ ܕܝܥܩܘܒ ܐܘܪܗܝܐ . ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܐܪܒܥ . ܒܗ ܡܝܬ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܣܘܪܝܝܐ ܒܝܘܡܐ ܕܬܫܥܐ ܒܚܙܝܪܢ Canon annorum Jacobi Edesseni. Anno sexcentesimo octogesimo quarto (Christi 373) defunctus est sanctus Mar Ephræm, doctor syrus, die 9^{a} Haziran (Junii). »

[3] Reponitur is codex in Bibliotheca Berolinensi sub numero 165 inter Codices syriacos ab E. Sachau ex Oriente advectos.

[4] Error est unius anni in numero 372. Nam annus Seleucidarum 684 incidit in annum Christi 373.

[5] ܛܘܒܢܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܓܢܣܗ ܣܘܪܝܐ . ܐܒܘܗܝ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܢܨܝܒܝܢ ܕܬܚܘܡܐ . ܐܡܗ ܕܝܢ ܡܢ ܐܡܕ ܡܕܝܢܬܐ . ܐܒܘܗܝ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܟܘܡܪܐ . ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ ܒܙܒܢܗ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܙܟܝܐ . ܐܒܘܗܝ ܕܝܢ ܛܪܕܗ ܗܘܐ ܡܢ ܒܝܬܗ ܒܕ ܠܐ ܫܡܥ ܗܘܐ ܠܪܓܝܓܬܗ ܒܝܫܬܐ . ܐܬܐ ܕܝܢ ܥܡܪ ܠܘܬ ܩ̄ܕ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܢܨܝܒܝܢ ܘܐܬܕܒܪ ܒܟܠܗ ܕܚܠܬ ܐܠܗܐ ܥܕܡܐ ܠܙܒܢܗ ܕܝܘܒܝܢܝܢܘܣ . ܗܝܕܝܢ ܐܬܐ ܠܐܘܪܗܝ

Gabriel Cardahi[1] Ephræmum facit filium Josephi Syri, quod ex aliquo codice vaticano desumpsit. Si autem Ephræmus patrem habuerit Josephum quempiam, hoc nomen indicare videtur virum christianum, non ethnicum, ut Acta vaticana et parisiensia tradunt. Idem auctor addit : « Non conveniunt auctores quonam gradu ecclesiastico insignitus fuerit Ephræmus, aliis eum fuisse diaconum, presbyterum aliis contendentibus. Secundam sententiam veram esse colligitur e duobus hisce versibus : ܟܟܪܐ ܝܗܒ ܠܝ ܕܟܗܢܘܬܐ ܘܒܪܦܝܘܬܝ ܒܐܪܥܐ ܛܫܝܬܗ Talentum dedit mihi sacerdotii et per meam negligentiam in terra illud abscondi. » Non indicat doctus vir undenam isti versus desumpti sint. Anceps præterea hæreo an ܟܗܢܘܬܐ dicatur tantummodo de presbyteratu, et non potius de sacramento ordinis generatim quatenus complectitur ordines sacros : episcopatum scilicet, presbyteratum et diaconatum[2]. Quare donec huic quæstioni nova lux affulgeat, non est cur recedamus a communi sententia, actis confirmata, Ephræmum diaconum fuisse.

II. Commentaria S. Ephræmi in hoc volumine contenta desumpta sunt ex eadem catena, e qua editores romani commentaria S. Doctoris eruerunt[3], nempe e *Catena Patrum in Scripturam* a Severo monacho edesseno, anno Christi 861, elaborata. Commentaria.

S. Ephræmus plerosque, si non omnes, libros veteris Testamenti qui in textu hebræo et in versione simplici inde derivata continentur, commentariis elucidavit. Recitavimus præclarum de hac re testimonium Ebed-Jesu Sobensis in suo Catalogo scriptorum syrorum[4]. Ephræmi commentaria prima vice edita fuerunt in magna editione syro-latina operum S. Doctoris. Desunt tamen in hac editione Libri Ruth, Paralipomenon, Esdras, Nehemias, Esther, Psalmi, Proverbia, Ecclesiastes, Canticum Canticorum, ultima pars vaticiniorum Isaiæ, Jonas, Nahum, Sophonias, Habacuc et Aggæus, præter omnes Libros Deuterocanonicos, quos Ephræmus explanavisse non videtur. Præterea nonnisi fragmenta habemus commentariorum in libros Numerorum et Deuteronomii. E testimonio Ebed-Jesu Sobensis certum est Librum Psalmorum ab Ephræmo explanatum fuisse. Invenimus etiam aliqua citata e commentario in Proverbia ; an autem S. Doctor com-

ܡܢܝܢܐ ܘܐܦ ܡܟܠ ܡܘܗܒܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܡܟܠܗ
ܠܒܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܡܟܗܢܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ . ܡܟܝܠ ܙܒܢܐ
ܐܠܐ ܡܕܒܪܐ ܕܡܪܢ ܡܢ ܐܝܟ ܡܫܬܐ ܗܘ ܒܡܫܡܫܘ
ܘܡܟܠ ܡܢܗ ܡܫܡ ܐܚܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܡܢܝܢܐ ܠܘܬ
ܕܡܢ ܠܐܘܪܚܐ . ܘܐܦ ܡܫܡ ܚܢܢ ܒܫܡ ܡܫܡܬܐ ܩܦ
ܒܟܠ ܒܝܢܝ ܕܐܡܪܗ ܡܫܐ ܠܡܫܬܐ ܘܡܒܝ ܒܫܡ
ܡܫܡܗ ܕܡܢܝ ܀

[1] *Lib. cit.* p. 9.

[2] Certe apud Assemanum, *Bibl. Orient.* III, part. I, 239, sub nomine ܟܗܢܐ comprehenduntur ܩܫܝܫܐ ܘܡܫܡܫܢܐ presbyteri et diaconi ; ܛܟܣܐ ܕܟܗܢܘܬܐ *ordo sacerdotii* in syn. Ephes. II valet ἱερατικὸν τάγμα.

[3] Commentaria S. Ephræmi in Pentateuchum, Josue, Judices, Libros Regum, Jobum, Isaiam, Jeremiam, Ezechielem, Danielem, Oseam, Joëlem, Amosum, Abdiam, Michæam, Zachariam et Malachiam edita sunt in *Opp. Syr-lat.* t. I-II.

[4] Vide t. I, proleg. p. XXXI.

mentariis illustraverit alios libros supra indicatos, non ita certo affirmari potest, quamvis S. Gregorius Nyssenus in suo Ephræmi encomio, Dionysius Barsalibæus et Gregorius Barhebræus (ap. Asseman. B. O. I. 57, 63) testentur Ephræmum explanavisse omnes Veteris et Novi Testamenti libros. De prophetis autem Ebed-Jesu affirmat a S. Doctore explanatos esse quatuor prophetas majores et duodecim minores. J. S. Assemanus[1] etiam indicat se commentaria Ephræmi in Jonam, Nahum, Habacuc Sophoniam et Aggæum legisse in Catena Severi monachi, quæ tamen omissa fuere ab editoribus romanis, forsan quia codex nimium detritus fuerit. Quidquid sit, commentaria in hos quinque prophetas et in posteriorem Isaiæ partem ac in Lamentationes Jeremiæ feliciter nacti sumus in Musæi Britannici codice addititio 12,144 eaque in hoc volumine inseruimus post Acta S. Ephræmi. Notandum est commentaria S. Doctoris integra ad nos non pervenisse, sed per fragmenta et veluti *scholia* digesta esse. Solent quippe Catenarum auctores fideliter quidem Patres exscribere, sed ea quæ fusius dicta sunt, servatis auctorum verbis, abbreviare et præcipuas tantum explicationes transcribere. At, quamvis commentaria vel potius scholia S. Ephræmi in libros veteris Testamenti ad nos nonnisi per medium alicujus Catenæ pervenerint, tamen præcipuum quemdam locum tenent inter hujus generis opera, quæ quatuor prioribus Ecclesiæ sæculis a Patribus conscripta sunt. Sufficiat in hanc rem adducere testimonium Cæsaris Lengerke qui doctis operibus et singulari studio commentaria S. Ephræmi ad trutinam criticam revocavit.

Is igitur auctor ita scribit: « Hoc unum tantum hic monuerim, primum omnium quicunque SS. interpretationes scripserunt, fuisse nostrum, qui inter allegoricam et inter verbalem interpretandi consuetudinem, mediam quandam viam incederet constanterque persequeretur, atque eum, qui interpretes inter Græcos antecessissent, quod ad historiam et grammaticam interpretandi rationem, longissime antecelluisse omnes[2]. »

Quamvis autem S. Ephræmus libros V. T. deuterocanonicos non explanaverit, eos tamen pari veneratione ac ceteros libros sacros suscipiebat. Nam frequenter in suis hymnis et sermonibus provocat ad facta in illis narrata aut eorum verba recitat. Sic provocat ad *additamenta Dan. Opp. Syr.-lat.* III, 47 ; ad *Machabæos,* ibid. II, 218, 231 ; ad *Judith,* ibid. II, 293 ; ad *Baruch,* ibid. II, 212-213 ; ad *Machabæos* in *Carminibus nisib.* p. 198. 219, 221 ; rursus ad *additamenta Danielis* in nostro opere t. I, 530 ; II, 662, 668, 670 ; ad *Tobiam,* ibid. I, 300 ; ad *Ecclesiasticum,* ibid. I, 302 ; ad *Machabæos*, ibid. I, 78. In tertio vo-

[1] *Bibl. Orient.* I, 70-71.

[2] C. Lengerke. *De Ephræmi Syri arte hermeneutica.* Regiomontii Prussorum, 1831, p. VII-VIII.

lumine edituri sumus hymnos in Machabæos. In operibus græcis frequenter citantur *Sapientia* et *Ecclesiasticus*. Utitur pariter S. Doctor omnibus N. T. libris, nulla distinctione facta inter libros proto et deuterocanonicos.

Textus syriacus cui annexa sunt Ephræmi scholia a monacho Severo nobis transmissa textus est versionis simplicis ; differt tamen multis in locis a textu impresso hujus versionis et nunc quidem accedit propius ad hebræum, nunc vero declinat ad versionem septuagintaviralem. An autem illæ discrepantiæ codici quo usus est Ephræmus, an vero codici cui postea Severus monachus scholia Ephræmi adjunxit, tribuendæ sint, non ita certo affirmari potest, quum e scholiis appositis res definiri nequeat. In uno quidem aut altero loco, ut v. g. ad Is. LIX, 20, e scholiis constat Ephræmum aliter legisse quam habet Catenæ textus adeoque discrepantiam post Ephræmum esse invectam ; sed rariora sunt illa loca ut conclusio generalis exinde deduci possit[1]. Utique omnibus constat Ephræmum, ubi in suis sermonibus aliqua Scripturæ verba adducit, ea juxta versionem simplicem constanter recitare, etiam in locis ubi illa versio differt ab hebræo et a versione LXX. Ejus scholia etiam ita sunt digesta ut versionem simplicem continuo exponant, non autem nisi raro textum hebræum vel græcum ubi scilicet hi textus a versione simplici discrepant. Quum Ephræmus per totam fere vitam commoratus sit Nisibi et Edessæ, in quibus civitatibus erant scholæ famosæ multique Judæi ; quum præterea lingua hebræa magnam habeat cum syriaca affinitatem, suspicari quis possit cum J. Assemano et P. Benedicto[2] Ephræmum linguæ hebraicæ non fuisse ignarum, eo vel magis quod nonnullas Judæorum traditiones ex eorum consortio aut ex eorum libris vel magistris acceptas interdum in suis commentariis referat et sæpe Judæos in suis sermonibus et hymnis impugnet. Hæc autem suspicio omnino firmari primo intuitu videtur e ratione loquendi S. Doctoris in suis scholiis. Etenim non raro in commentariis, quæ in editione romana habentur, non in nostra editione in qua nulla hujusmodi locutio obvia est, locutiones occurrunt quales sunt istæ : Ubi enim dicit, « oravi » in *textu hebræo* scribitur « jejunavi[3] ; » intravit, juxta *hebræum*, ut « tegeret pedes suos, » pro quo versio nostra dicit « et ibi dormivit[4]. » Vox ܣܢܘܪ (sen'or) *hebraica* est et rupem significat[5] ; » « Vox ܢܩܕܐ (noqdo) quam hic ex-

[1] Aliqua exempla adducit C. Lengerke, *Comment. critica de Ephræmo Syro SS. interprete*. Halis saxon. 1828, p. 15.

[2] Ephræmum linguam hebraicam cognovisse et fonte hebraico usum esse contenderunt J. S. Assemanus *Bibl. Or.* I, 71 ; Petrus Benedictus *Opp. Syr.-lat.* I, præf. ad lect. p. 22 ; Spohn, Wohl, Eichhorn apud Lengerke, *Comment. critica*, p. 22, sqq. Lengerke autem in illa commentatione totus est ut demonstret Ephræmum linguam hebræam non calluisse.

[3] *Comment.* in *Deut.* IX, 9.

[4] *I Samuel*, XXIV, 4.

[5] *I Sam.* XXIII, 28.

primit Scriptura, nomen est quod ex *hebræo* derivat, significatque gregum dominum, qui nimirum plurima pecora alat[1]. » Et mox adhuc : « ܢܩܘܫܐ (noquŝo) quam dicit mater est chordarum aut Kinnara secundum *hebræum*[2]. » Ex his similibusque locutionibus in scholiis Ephræmi sæpe obviis concluserunt Spohn et alii Ephræmum hebraice doctum fuisse. At observandum est S. Doctorem eodem modo loqui de versione græca, quamvis linguam græcam ignoraret, ut alibi probavimus[3]. Sic ad *Zach.* XI, 5, adnotat: « Pastor stolidus. » *Græcus* autem « pastorem imperitum dicit. » Imo de Nemrodo ait: « Ipse fuit vir ܢܚܫܝܪܬܢܐ (nahŝirtono) coram Domino. » Nahŝirtono enim venatorem Persæ appellant[4]. Exinde tamen nemo recte dixerit Ephræmum linguæ persicæ fuisse peritum. Quare, etsi non diffiteor Ephræmum propter linguarum hebraicæ et syriacæ affinitatem quædam verba hebraica intellexisse, ut galli verba italica, tamen e locis allatis satis firmum duci nequit argumentum. Fieri enim potest ut Ephræmus ad marginem sui codicis quasdam notulas habuerit ex hebræo vel græco adjectas. Satis probabile est Hexapla Origenis non fuisse ignota in urbe Edessa Romanis subjecta. Quum jam tunc temporis scripta Græcorum syriace redderentur, forsan plura ex Hexaplis syriace versa fuerunt, quibus Ephræmus uti potuerit. Nulla quippe probabili ratione conficitur Ephræmum hebraicæ linguæ peritum fuisse. Etenim si hebræam linguam S. Doctor calluisset, sæpius ad textum hebræum recurrisset, maxime ubi versio simplex obscura est aut a vero sensu recedit; attamen Ephræmus etiam in iis locis Versionem Simplicem sequitur et explanat[5].

Quum autem Versio Simplex immediate ex hebræo derivata sit et textui primigenio propter utriusque linguæ affinitatem presse inhæreat, commentaria S. Ephræmi plurimum utilitatis afferunt ad textum primigenium elucidandum. Nam S. Ephræmus omne studium adhibet ut sensum litteralem textus assequatur et exponat et ad hunc finem non solum quid verba sonent, quid metaphoræ significent, sed quid contexta oratio, quid loca parallela, quid Ecclesiæ sensus habeant, inquirit. Ita tamen sensum litteralem exponit ut non negligat sensum typicum et spiritualem. Utique non studet constanter sensui allegorico, ut Origenes, sed illum non negligit, ubi ad informandos mores utilis videtur. Elucidat locutiones metaphoricas et symbolicas in prophetis frequenter obvias[6], ostendens quo sensu ad Babylonios, ad Judæos aut ad Christum refe-

1 *II Reg.* III, 9.
2 *II Reg.* III, 15.
3 T. I, XXXII. Cfr. infra col. 56.
4 Vid. *Opp. Syr.-lat.* I, 153.
5 Card. Wiseman in *Horis syriacis* Romæ, 1828, p. 112, sqq. fuse demonstravit Ephræmum versione simplici in suis commentariis usum esse.
6 Sic ad *Is.* LXIV, 1 : « *A conspectu tuo liquefacti sunt montes.* Ægyptios, inquit, Amorrhæos et Amalecitas montes vocat propter eorum elationem. »

rantur. Ad Christum autem referri et quidem sensu litterali vaticinia Isaiæ de « servo Dei » illumque servum esse Christum, qui ita appellatus est « quia accepit formam servi et quia missus est a Patre ad salutem mundi[1], » ita dilucide explicat ut videatur os occlusisse rationalistis diu antequam nascerentur.

Omnia prophetarum oracula dicta non sunt de Christo in sensu litterali, nonpauca agunt de Messia solum in sensu typico. Voluit enim Deus veterem Legem Legis novæ figuram esse. Hoc Ephræmum non fugit. Sic in sensu typico explicat verba *Is*. LIX, 20 : « *Sioni veniet salvator,* id est, inquit, Zorobabel. Sion autem spiritualis et collis visionum seu revelationum Ecclesia est. Salvator autem qui ad eam venit est Christus, Zorobabel ille magnus. » Eodem modo explicat verba Jeremiæ Thren. V, 20 : « *Spiritus narium nostrarum Unctus Domini capietur in fovea.* His spiritualiter significatur Filius, Unctus Patris, qui est vera nostra vita, qui in peccatis nostris irretitus fuit ; realiter autem hæc acciderunt Sedeciæ qui vocatus est Unctus Domini propter regnum. » Historiam Jonæ etiam explicat in sensu litterali et typico. Sic ad *Jon*. II. ait : « Piscis magnus qui deglutivit Jonam figura est mortis quæ absorbuit Dominum nostrum. Fuit Jonas in visceribus piscis tribus diebus ; hac re significatur Dominum nostrum tribus diebus et tribus noctibus fuisse in inferioribus partibus terræ. Vivus perstitit Jonas in visceribus piscis et vivus permansit Dominus noster postquam in sancto sepulchro conditus fuit. »

Exponit autem S. Doctor sensum litteralem sæpius per meram paraphrasin. Sic ad *Sophon*. II, 2 : « *Antequam sitis sicut gluma quæ a vento effertur,* i. e. antequam a populo Babylonis castigemini et dispergamini. » Et ibid. 4: « *Quia Gaza derelicta erit, et Ascalon in ruinam :* Gaza scilicet et Ascalon Philisthæorum. » Ubi autem res postulat, explicationem addit. Sic ad *Aggæum* II, 10 : « *Et magna erit gloria domus hujus novissimæ plus quam primæ.* Hisce duo intenduntur: unum vult eos docere domum hanc esse novissimam nec fore aliam posteriorem, alterum vult ostendere domum a Zorobabele ornatam præstantiorem esse illa a Salomone ornata et pretiosiores esse thesauros novissimæ thesauris quæ David paravit et reposuit priori. Spiritualiter autem istud: *Erit gloria domus hujus,* etc. significat quam excelsa sit renovatio Adami per Christum effecta, etc. »

Editores romani commentaria S. Ephræmi quandoque liberius et per paraphrasin latine reddiderunt, ego conatus sum pressius litteræ adhærere et verbum verbo, quantum sinit differentia linguarum, reddere.

III. Commentaria excipiunt quatuor sermones e codicibus perantiquis, sæculi nempe V, VI et VII exscriptos. Sermo de *Admonitione* ex- Sermones de admonitione, de reprehensione, et de magis, in-

[1] In *Is*. XLIX, 3-6.

cantatoribus ac consummatione.

stat in cod. add. 14,605 sæc. VII; in cod. Rich. 7,190 sæc. XIII, in cod. vat. syr. V[1] et in Musæi Britannici cod. add. 12,166 sæc. VI, fol. 99-103. In primo codice adscribitur Ephræmo, in tribus aliis S. Isaaco Antiocheno. Stylo quidem et eloquentia aliis Ephræmi sermonibus metricis prorsus similis est ; at auctoritas trium codicum, inter quos unus est sæculi VI, Isaaco potius quam Ephræmo hunc sermonem vindicat. Quare anceps hæreo quisnam : an Ephræmus vel Isaacus revera illius sit auctor. Quum tres posteriores codices mihi non innotuerint nisi postquam sermo typis mandatus fuerat, impossibile fuit varias lectiones apponere. Totus est auctor in hoc sermone ut ex verbis Isaiæ « *omnis caro fœnum* » ostendat omnia in mundo fluxa, transeuntia et vana esse morteque finiri ; herbæ similem esse hominem qui exoritur, exornatur, floret, deinde marcescit, decidit et perit. Hæc autem mirabili eloquentia evolvit.

Secundo loco posui sermonem de *Reprehensione* e codice membranaceo perantiquo sæculi VI. Is codex duos Ephræmi sermones continet de *Reprehensione* ; secundus editus est inter *Opp. Syr.-lat.* III, 654, sqq. Idcirco illum omisi. Et primum tantum exscripsi. Versibus septem syllabis constat, sicut tres alii sermones qui ei hic conjunguntur. In hoc sermone S. Doctor, accepta occasione a ruina Nisibis, docet vitia esse fugienda ; invehitur autem præsertim in mulieres et puellas libidinosas, quæ calceis nimium exornatis et saltatione ut Herodias, et filiæ Israel ad vitium pertrahunt. Hæc sunt vitia quæ ruinæ urbis causa fuerunt ; fugienda igitur sunt, sectanda autem virtus cujus pulchritudo nunquam marcescit. Hic sermo exaratus fuerit post Nisibin a Persis captam. Tertio loco alium vulgavimus sermonem de *Reprehensione*, e cod. add. 12,176 decerptum. Hic codex antiquissimus est, utpote ad sæculum V vel VI referendus ; nihil continet nisi Ephræmi opera. Invehitur rursus S. Doctor in vitia ; ducunt quippe homines in damnationem ; describit porro Ephræmus damnatorum pœnas, maxime pœnam ignis, quod et fecit eodem modo in sermone de *Timore Dei et consummatione sæculi*[2]. Statui damnatorum opponit felicitatem justorum in paradiso. Ignis inferni imaginem præbet incendium Sodomorum. Sermonem claudit adducendo e veteri Testamento multa ultionis divinæ exempla. Quarto loco venit Sermo *De magis, incantatoribus et divinis et de fine et consummatione*, quem in duobus Musæi Britannici codicibus et in uno Oxoniensi invenimus[3]. E lectione Scripturarum patet adesse finem temporum et tamen

[1] Vid. J. S. Assemanus, *Bibl. Or.* I, 222, n. 19.
[2] *Opp. Syr.-lat.* III, 637-638.
[3] Cfr. quæ diximus infra col. 312 in Monito prævio et col. 393 in nota. In hac nota delenda sunt verba : « Denique reperitur in cod. syr. vat. V falso sub nomine Isaaci Antiocheni. Vid. J. S. Assemanus, *Bibl. Or.* I, 222, n. 19. » Ista verba erronee ibi sunt apposita.

homines suam salutem negligunt, euntes ad veneficos, satanæ ministros, qui rerum sacrarum abusu nec proles eis præbere, nec mala ab eis avertere possunt. Ostendit hisce veneficis et his qui ad eos recurrunt diem Domini repente adventurum; vivida oratione depingit terribilia quæ inopinate fient quando Salvator angelis stipatus ad judicandum veniet; stabunt coram judice cœlestem Jerusalem respicientes omnes justi veteris et novi Testamenti quos longo agmine describit; stabunt ex altera parte cum mœrore Arius cum suis asseclis et magi ac venefici, omnes autem mercedem juxta opera accipient. Sæpius egit S. Ephræmus de adventu Christi in fine temporum, de judicio ultimo, de consummatione mundi et resurrectione et quidem tanta compunctione, tam vivida oratione, tam vehementi et copiosa eloquentia ut vix alius inter Patres ipsi æquipari valeat. Hic autem sermo non infimum tenet locum inter alias S. Doctoris de hac re orationes. Agit porro Ecclesiæ syriacæ lumen de judicio ultimo et fine mundi in sermone *De secundo Christi adventu. Opp. græc.* II, 192-209; et rursus in sermone *In resurrectionem, pœnitentiam, charitatem, et secundum Christi adventum,* ibid. II, 219-222; in sermone *De consummatione sæculi et adventu Antichristi,* ibid. II, 222-230; in sermone *In pretiosam ac vivificam crucem et in secundum Christi adventum,* ibid. 247-258; in sermone: *De patientia et consummatione sæculi et secundo Christi adventu,* et in altero *De secundo Christi adventu et patientia,* ibid. III, 93-104; 152-159; in sermone: *De iis qui in Christo obdormierunt,* ibid. 260-273; denique in sermone syriaco 13 inter diversos, et in canone funebri 12, *Opp. Syr.* III, 242-246; 629-638.

IV. S. Ephræmus piis ac suavibus hymnis celebravit festa Domini, Beatæ ejus Matris et Sanctorum. In primo tomo jam vulgavimus hymnos de Epiphania, de azymis et de crucifixione, in hoc volumine veniunt hymni de nativitate Christi, de Beata Maria Virgine, de jejunio quadragesimali et de diversis ad vitam Christi pertinentibus. Hymni de Nativitate Christi.

Editores romani jam e codicibus nitriensibus vulgaverunt quatuordecim ܡܕܖ̈ܫܐ *Madrase* in Nativitatem Domini quos minus recte sermones appellaverunt. Sermones enim ܡܐܡܖ̈ܐ *Mimre* appellantur et soluta oratione vel versibus septem syllabarum conscripti sunt; Madraše autem strophis et versibus constant ut odæ, hymni et cantica Latinorum. Sed multo plures hymnos S. Doctor composuerat. Hymnus enim quem primo loco posuimus, 25us erat in codice quo utebatur Jacobus Edessenus, ut diximus in nota ad stropham quintam hujus hymni. Differt ordo hymnorum in codicibus antiquissimis; sic in Musæi Britannici cod. add. 14,571 anni 518, hymnorum ordo diversus est ab illo quem secuti sunt editores romani.

Quum igitur attente investigaremus codices syriacos Musæi Brittannici feliciter nacti sumus octo hymnos nondum luce donatos, sex in cod. add. 14,506, fol. 140-152 unde alia multa deprompsimus et duos in cod. add. 14,571 sæculi VI. Hi iidem hymni separatim in aliis plurimis codicibus liturgicis inveniuntur, quandoque sine nomine auctoris, vel per fragmenta; inveniuntur etiam in codd. Mossulensibus quos cl. D. Rahmani presbyter Mossulensis benevole nobis communicavit. Quum autem in suis hymnis divus Syrorum vates agat non solum de Christi nativitate in carne verum etiam de partu Beatæ Virginis et de aliis quæ post partum evenerunt, ut adoratio Magorum, hinc codices liturgici inter hymnos de beata Dei Genitrice et de Epiphania nonnullos hymnos reponunt quos alii codices ad Christi nativitatem referunt. Sic hymnus X de B. M. V. in aliis codicibus ad nativitatem Christi, de qua revera agit, refertur.

In hymno primo hortatur poeta ad celebrandam cum angelis Christi nativitatem. « Sol, inquit, ingressus est uterum dum radii ejus in supernis et infimis diffundebantur. » Docet illum quem mundus comprehendere non potest habitasse in sinu Mariæ, quæ, illæso virginitatis signaculo, eum peperit. « Unigenitus, inquit, ingressus est uterum et nihil passa est casta virgo. Illapsus est in uterum et exivit in puerperio; sensit natum pulcherrima virgo. Invisibili gloria circumdatus occultus fuit in ingressu, vilis vero et visibilis in egressu, quia Deus erat in ingressu et homo in egressu. Res auditu mira et intellectu impervia; ignis ingressus est uterum, corpus induit et exivit. » Pergit ostendens Christi nativitatem inscrutabilem esse.

In secundo hymno gratias agit ob misericordiam mundo exhibitam salutemque allatam per Christi nativitatem. Hac nativitate idola e mundo fugata sunt: « Loco ignis irrationalis qui per se materiam consumebat, magi adorarunt Ignem qui dedit corpus se comedentibus. Conquestæ sunt creaturæ quod adorarentur. Omnium liberator eas exaudivit; nihil passus induit formam servi in utero, exivit et assumpta servi forma creaturam liberavit. Benedicta sit ejus nativitas. »

In hymno tertio sacer vates miratur cum gratiarum actione incomprehensibilem Christi nativitatem. « Amore suo Unigenitus Deitatis factus est Mariæ Unigenitus; mundus angustior erat ut involveret ejus amplitudinem et sinus Mariæ eum complexus est. Gloria illi ab omnibus. »

Hymnus quartus notissimus est in liturgicis officiis, celebrat necem infantium. « Messuerunt satellites in Bethleem flores teneros, ut cum eis simul periret semen recens in quo latebat panis vitæ. At fugerat spica vitæ ut fieret manipulus tempore messis. Iverunt satellites in paradisum floribus præcocibus plenum; excusserunt flores e ramis, flores et gemmas destruxerunt; vic-

timas innocentes, se inscio, perturbator obtulit. Væ ei beatæ illæ. »

Hymnus quintus et ipse notissimus beatam prædicat Ecclesiam ob præclarum festum, ob Christum natum ab angelis annunciatum, a magis adoratum, ab infantibus confessum, ab Isaia, Michæa, Daniele et Davide prænuntiatum ; beatam prædicat Bethleem « quia in ea initium sumpsit Filius qui ab æterno est in Patre, et temporibus se subjecit qui ante omne tempus existit. »

In hymno sexto annus primus et secundus nativitatis Salvatoris et octo dies a Nativitate ad circumcisionem, sua quisque stropha, laudes offerunt Christo, quod et faciunt dies decimus et dies purificationis Mariæ. Notandum est Magos, juxta Ephræmum, anno secundo advenisse, quæ est nonnullorum veterum sententia.

Hymnus septimus sistit Mariam gratias Filio agentem quod miserit Magos, coronaverit infantes, honoraverit speluncam. Beata virgo exclamat : « O puer virgo qui virginalia matris tuæ induisti, et ipsis integris exivisti, tu mihi es infans et sponsus et filius et Deus. »

Nonnisi quinque strophæ remanent hymni octavi ; fragmenta autem, e sermone super initium Evangelii S. Joannis servata, quædam doctrinalia de incarnatione continent, ut hoc : « Filius induit corpus destructibile ut sui corporis destructione renovaret creaturas exitium passas, » et illud : « Per aurem Maria vidit absconditum qui in voce venit. »

Hymni de Beata Maria Virgine.

V. Hymni de beata Dei genitrice Maria desumpti sunt e sex Musæi Britannici codicibus liturgicis, cum quibus contulimus *scalas* in codice parisiensi contentas. Illud igitur hic in memoriam revocandum est quod tomo I, col. 3 monuimus, in codicibus liturgicis nec ordinem hymnorum servari, nec omnes hymnos referri, nec omnes unius ejusdemque hymni strophas quandoque saltem recitari. Totus autem est Vates Syrorum in hisce hymnis ut prædicet Mariam esse vere Deigenitricem, virginemque fuisse purissimam ante partum, in partu et post partum.

In hymno primo miratur Mariam « quæ sancte peperit filium et lac dedit nationum alitori atque in virgineis genibus sustentavit eum qui omnia sustinet. Virgo est et mater et quidnam non est. » Invitat deinde ordines virginum, Patrum et prophetarum ad gaudendum cum Maria. Secundus hymnus est veluti continuatio præcedentis ; insistit autem maxime in hoc quod Maria, virgo permanens peperit. Tertii hymni quatuor tantum strophas habemus.

Hymnus quartus invitat puellas ad admirandam Mariam quæ « humani generis factorem peperit et omnium alitori lac dedit. » In hymno quinto poeta docet : « Maria virgo concepit et virgo peperit. Infans editus est per viam natorum. Mater ejus virgo fuit ; prodigio induta, fructum portavit ; simul autem venter ejus sigillo munitus clausus permansit. » In hymnis

sexto et septimo, octavo et nono rursus invitat virgines et sapientes ad laudes virginis quam Isaias prædixit ; beatam eam prædicat quia « dolores matrum haud experta exultavit in fructu matrum. » Signacula enim habuit intemeratæ castitatis et prolem habuit partus dolores removentem. Ubi vides S. Ephræmum disertis verbis a partu illo virginali omnem dolorem removere. Continuo in aliis hymnis repetit virginalia in Maria integra remansisse, Mariam portam esse clausam, congressum maritalem nullam in conceptione Unigeniti partem habuisse « Quando. inquit hymn. 12, sponsus gloriosus exire voluit, virginalia somno oppressa reliquit, ita ut non sentirent ejus egressum. » Et in hymno XI : « Ingressus est per aurem et secreto uterum inhabitavit, e ventre porro exiens, non solvit virginalia, sicut nec solvit exeundo sigilla sepulchri. » « Maria gestavit eum in utero novem mensibus. » « Similis erat Mariæ sinus illi maritatarum et matrum et prolem gestabat, nullo habito congressu. » Nec ulla difficultas exinde ingeri potest quod loquendo de partu Virginis semel et iterum Ephræmus adhibeat vocabulum ܚܒ̈ܠܐ quod proprie dolores partus significat, quia istud vocabulum sæpe adhibetur ad designandam parturitionem nullo habito respectu ad dolores e maledictione Evæ partum comitantes. Etenim Mariam a maledictione Evæ immunem fuisse perspicue docet.

Hymnus decimus potius ad Christi nativitatem quam ad beatam Mariam virginem refertur. « Sine me, inquit sacer vates, fide dicere generationem tuam. Ecce in Patre tuo es, et in Maria, in curru cherubim, et in præsepio et in omni loco. In Patre es verissime et in Matre certissime. Tu es ille qui ex Patre est, et tu es ille qui ex matre est, tu es ille qui unus est, tu es ille qui venit et venturus est. Filius Patris, filius es Mariæ. et unum es Verbum Dei, supernaturaliter e matre, naturaliter e Patre, extraordinarie e Jordane natum ; e flumine, e matre et e Patre unus idemque es Puer-Deus. » Non potest expressius declarari Mariam Dei genitricem esse. Mox repetit : « Similis es Patri in virtute, in essentia, in natura, in potestate ; similis es Mariæ tuæ parenti, ex qua formam humanam assumpsisti. » Et adhuc : « Igneus es, spiritalis es, Entis summi filius es, incarnatus e filia Davidis e genere servorum es ; etiam carnem et ossa habes, o incorporee, qui corpus assumpsisti. » « In nativitate tua ex Patre non te formasti, quia non habes principium. In Maria autem formasti te quia voluisti. Stat Maria, mater tua, soror tua, sponsa tua, ancilla tua ; ipsa quippe peperit te, te amore fovit, amplexa est, osculata est, laudavit, oravit, gratias egit, lac dedit. Ecce tenet te, blanditur tibi, ridet pueritiæ tuæ, tu vero lac suges hilaris et exultans. » In ceteris hymnis totus est Ephræmus ut inculcet vel prædicet præcipuam illam maternitatis divinæ præro-

gativam. Hymnus undecimus varias celebrat prærogativas beatæ et intemeratæ virginis, quod et fit in hymnis XII-XVI, quos putem non esse integros.

Hymnus decimus septimus alphabeticus est. Post invocationem ad Deum poeta inducit angelum colloquentem cum Maria. Angelus salutat Mariam: « Pax tecum, Mater Domini, benedicta tu, o puella, et benedictus fructus ventris tui. » Maria attonita inquirit de mysterio et post suavissimum colloquium cum angelo tandem consentit et eodem momento concipit.

Hymnus decimus octavus etiam alphabeticus est et rursus de annunciatione angeli ac de incarnatione Verbi Mariæque prærogativis agit. Sic eam rursus Matrem Dei prædicat : « Virgo quæ Unigenitum peperit, Deum et hominem enutrivit (in sinu suo) et mater facta est pueruli absconditi, qui ex Patre natus est perfectus et infans factus est in utero ejus. » « Maria Ignem in manibus portabat et flammam brachiis amplexabatur ; flammæ ubera sugenda præbebat et omnium alitori lac dabat. » « Maria fons est purissimus, cui nihil immixtum est fluxus conjugii, ipsa in sinu suo recepit flumen vitæ. » « Maria peperit Deum qui mundum replet benedictione. »

Hymnus decimus nonus suavis ac gratissima cantilena est Beatæ Virginis blandientis suo nato Deo. « Portabat, inquit, puerulum, blandiebatur, amplexabatur, blandis vocibus gratulabatur adorabatque dicens : « Jube mihi, Domine mi, amplexer te. Filius meus es, meis cantilenis blandiar tibi. »

Hymnus vigesimus est de Simeone sene et Maria agitque de oblatione Christi in templo, et de cantico Simeonis. Hi quatuor ultimi hymni ad illud genus pertinent quod Syri « Sugita » appellant.

VI. Hymni de jejunio magno, id est de jejunio quadragesimali, desumpti sunt e sex Musæi Britannici codicibus, quorum unus, e quo jam hymnos de azymis et crucifixione desumpsimus, anno Christi 519 scriptus fuit, tres alii ad sæculum sextum vel septimum pertinent, duo alii liturgici sunt et sæculi sunt decimi : Hymni dumtaxa sunt undecim; nam duodecimus non hymnus sed sermo est et quidem mancus. In hisce hymnis hortatur ad jejunium, cujus necessitatem, dotes, conditiones et fructus egregie evolvit. Hymnus primus docet jejunio dissolvi obcæcationem ab Adamo nobis transmissam; secundus, tertius et quartus proponunt exemplum Danielis a feris non læsi et trium puerorum, qui in fornacem conjecti ab igne nihil passi sunt, dum Babylonii flammis combusti fuere. Jejunium corpus et animam Danielis triumque puerorum exornavit. In hymno quinto celebratur jejunium Moysi in mense Nisan.

Hymni de jejunio quadragesimali.

Hymnus sextus, qui videtur primo loco ponendus fuisse, in exemplum adducit jejunium quadragesimale Christi : « Hoc est jejunium Unigeniti et principium ejus

triumphorum ; gaudeamus de ejus adventu. Per jejunium Unigenitus triumphavit. Jejunio homo vincit Heluonem qui per fructum vicit Adamum. » Describit salutares jejunii effectus : jejunium animam purificat et refrænat gulam, sed jejunium sit oportet non solum oris sed et cordis. Hymnus septimus continuat præcedentem et in exemplum adducit Estherem et Jonam. In hymnis octavo et nono ostendit jejunio vinci diabolum ; hymnus vero decimus docet abstinentiæ alias virtutes esse adjungendas ; non autem ore tantum sed corde maxime jejunandum esse jubet hymnus undecimus. Seriem claudit sermo incompletus in quo S. Doctor de jejunio generatim agit.

Hymni diversi.

VII. Tres hymni qui sequuntur ad illam collectionem pertinent, quæ in antiquissimo codice vaticano appellatur de *Ecclesia* et agunt de miraculis a Christo patratis, de triumphali ejus ingressu in Jerusalem et de portentis in ejus morte visis. Assemanus[1] quinque hymnos in codice vaticano legit quorum tres tantum, quia codex initio mutilus est, habemus. Hymni decimus sextus et decimus septimus agunt de tabulis legis et pertinent ad eamdem collectionem. Quatuor qui sequuntur hymni tum doctrina tum poesi pulcherrimi agunt de descensu Christi ad inferos deque ejus resurrectione ac festo paschatis. Desumpti sunt e codice sæc. VI vel VII. Ultimo loco veniunt tredecim hymni ex illa collectione desumpti quæ titulum habet de *Ecclesia et virginitate*. Cod. add. 17,141 sæc. VIII-IX subministravit novem hymnos priores eodem ordine quo veniunt in codice vaticano anni 523[2]. Tres priores hymni de castitate et virginitate agunt. Porro, etsi S. Doctor virginitatem matrimonio præstare doceat, non parvipendet nuptias quæ ad propagationem generis humani sunt institutæ. In omnibus autem homo veterem hominem exuere debet carnemque ac concupiscentias domare. Hymni quatuor qui sequuntur, agunt de variis symbolis quæ oleum et oliva nobis subministrant in re doctrinæ christianæ et pietatis ; et sic divus vates per contemplationem rerum naturalium animam elevat ad res spirituales considerandas pietatemque mire promovet. Sequuntur tres hymni de divina Christi œconomia, qui mira arte confecti de rebus evangelicis agunt deque redemptionis effectibus. Denique tres reliqui hymni agunt de Christo tentato, de urbe Sichem et de Cana in qua Christus primum suum fecit miraculum. Veniunt isti hymni, quos reperimus in cod. add. 14,506, in codice vaticano sub numeris 14, 17 et 33[3].

[1] *Bibl. Or.* I. 90, n. 38.
[2] Vid. J. S. Assemanus, *Bibl. Orient* I, 92-94.
[3] Cfr. Assemanus *Bibl. Or.* I, 95-96.

NOTA.

Quum in recenti meo itinere in urbem Londinensem observavissem in catalogo codicum syriacorum Musæi Brittannici a cl. G. Wright edito[1] indicari fragmenta sermonis S. Ephræmi de Simone pharisæo et muliere peccatrice et alterius sermonis de Simeone sene et Christi in templo oblatione, tanquam contenta in codice antiquissimo sæc. V vel VI, (*add. man.* 14,654, fol. 34-45), mens fuit ea exscribere. Vix autem incœperam quum animadverti hisce foliis nihil aliud contineri quam fragmentum satis amplum sermonis *de Domino nostro* in tomo primo col. 145-274 a me editi. Continet nimirum istud fragmentum ea quæ habentur in sermone de Domino a n. 21 ad 53 cum nonnullis lacunis. In codice autem ordo foliorum turbatus est; folia enim 38-42 reponenda sunt ante folium 34. Porro in hisce foliis, quibus nomen Ephræmi minio appositum est, feliciter nactus sum folium quod in cod. add. 14,570 desiderabatur. Quare exinde hic supplevi lacunam tomi I, col. 248 ad finem. Præterea varias lectiones cod. 14,654 sub littera B collegi et infra indicavi. Porro uterque codex mire consentit. Sunt tamen quædam orthographiæ differentiæ quas hic semel indicavisse sufficiat: pro ܦܪ̈ܝܫܐ codex B fere constanter habet ܦܪܝܫܐ, pro ܣܒܝ habet ܐܣܒܝ, pro ܢܣܒܝ habet ܐܣܒܝ, pro ܢܗܘܐ habet ܢܗܘܘܢ, pro ܦܘܠܘܣ habet ܦܐܘܠܘܣ, pro ܗܘܐ habet ܗܘܘ pro ܚܙܝܐ habet ܚܙܐ.

Sic igitur in cod. 14,654, f. 35 verso continuatur sermo *de Domino nostro* n. 43: ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܚܛܝܬܐ

ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܚܛܝܬܐ ܗܘܬ. ܥܒܕܐ ܗܘܘ
ܦܪ̈ܐ ܕܙܢܝܘܬܗ ܗܘܘ ܠܗ ܠܡܥܒܕ. ܐܢ ܕܝܢ
ܡܢ ܐܠܘܠܬܐ ܕܚܛܗ̈ܐ ܐܬܕܟܝܬ ܗܫܐ ܕܥܝ
ܕܗܢܘ ܠܗܘ̇ ܕܐܡܪܬ ܕܠܘ ܢܒܝܐ ܗܘ.
ܕܗܘܝܘ ܗܘ̇ ܕܡܩܕܫ ܢܟ̈ܦܐ ܡܢ ܙܢܝ̈ܐ. ܡܢ
ܗܢܐ ܓܝܪ ܕܝܕܥ ܐܢܬ ܠܗ ܕܚܛܝܬܐ ܗܝ.
ܘܡܢ ܗܕܐ ܕܚܙܐ ܐܢܬ ܠܗ ܗܫܐ ܕܬܝܒܬܐ ܗܝ
ܒܥܐ ܐܢܬ ܚܝܠܐ ܕܫܚܠܦܗ ܠܗܕܐ. ܘܙܕܩ
ܗܘܐ ܠܗ ܓܝܪ ܕܦܪܝܫܐ ܢܣܓܘܕ. ܠܗܘ ܕܐܦ
ܫܬܝܩ ܒܫܬܩܗ ܡܕܟܐ ܠܙܢܝ̈ܬܐ ܗܠܝܢ ܕܢܒܝ̈ܐ
ܒܡܠ̈ܘܗܝ ܚܪ̈ܝܦܐ ܕܢܟܦܘܢ ܐܢܘܢ ܠܐ ܐܫܟܚܘ.
ܬܕܡܘܪܬܐ ܘܬܗܪܐ ܒܒܝܬܗ ܕܦܪܝܫܐ ܗܘ ܡܬܚܙܝܐ
ܗܘܬ. ܐܢܬܬܐ ܚܛܝܬܐ ܕܒܟܝܐ ܘܝܬܒܐ.
ܘܠܐ ܗܝ ܕܒܟܝܐ ܐܡܪܐ. ܡܛܠ ܡܢܐ ܒܟܝܐ.
ܘܠܐ ܗܘ ܕܝܬܒ ܗܘܐ ܠܘܬ ܪ̈ܓܠܘܗܝ ܐܡܪ
ܠܗ ܕܡܢܐ ܒܟܝܐ. ܠܐ ܕܝܢ ܡܣܢܩܐ ܗܘܬ
ܚܛܝܬܐ ܕܒܣܦ̈ܘܬܗ ܬܫܐܠܝܘܗܝ ܗܘܬ ܠܡܪܢ.
ܡܛܠ ܕܗܝܡܢܐ ܗܘܬ. ܐܝܟ ܐܠܗܐ
ܫܐܠܬܐ ܕܒܕܡ̈ܥܐ ܟܣܝܢ. ܐܦܠܐ ܡܪܢ ܫܐܠܗ̇
ܕܡܢܐ ܒܟܝܐ. ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܗܘܐ ܒܬܘܟܬܗ̇
ܕܒܟܝܬܐ ܡܬܟܣܝܐ ܫܐܠܬܐ ܦܪܝܫܐ ܗܘܬ. ܗܘ

« Quia igitur peccatrix fuit, opera ejus libidinosa fuerunt, et hæc quidem peragenda habuit; si autem a lascivia peccatorum nunc mundata est, agnosce, o pharisæe, illum quem prophetam esse negasti ipsum esse qui ex impudicis honestos facit. Ex hoc enim quod scis eam peccatricem et quod cernis eam pœnitentem, inquirendum tibi est quænam virtus eam immutavit. Oportebat igitur ut pharisæus prosterneret se ad adorandum eum qui etiam tacens suo silentio castos reddit quos prophetæ vehementibus suis sermonibus ad castitatem adducere nequiverunt. Cernere erat in domo istius pharisæi rem miram ac stupendam, mulierem scilicet peccatricem quæ flens consistebat nec cur fleret dicebat, dum ille ad cujus pedes sedebat eam non interrogabat cur fleret. Porro non indigebat peccatrix ut labiis rogaret Dominum, quia credebat ipsum utpote Deum nosse petitiones in lacrymis suis absconditas; Dominus

[1] Vide W. Wright, *Catalogue of the syriac manuscripts in the British Museum*, p. 1082.

ܘܡܛܠ ܕܗܝܡܢܬ ܕܝܕܥ ܟܣܝܬܐ ܗܘ .
ܨܠܘ̈ܬܗ̇ ܒܠܒܗ̇ ܗܘ ܡܩܪܒܐ ܗܘܬ ܠܗ . ܝܕܥ
ܟܣܝ̈ܬܐ ܓܝܪ ܠܣܦܘ̈ܬܐ ܒܪ̈ܝܬܐ ܠܐ ܡܣܬܢܩ .
ܚܛܝܬܐ ܡܛܠ ܕܝܕܥܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܡܪܢ
ܠܗ ܘܡܛܠ ܒܣܦܘ̈ܬܐ ܠܐ ܐܦܝܣܬܗ . ܘܡܪܢ
ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܐܠܗܐ ܚܙܐ ܗܘܐ ܒܡܚܫܒܬܗ .
ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܫܐܠܗ̇ . ܐܝܟ ܦܪܝܫܐ ܛܪܘܢܐ ܡܢ
ܫܬܩܐ ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ ܠܐ ܡܦܪܫ ܐܢܬ ܐܣܟܡܐ
ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ . ܕܗܝ ܐܝܟ ܕܥܡ ܐܠܗܐ ܒܠܒܗ̇ ܗܘ
ܡܫܐܠܐ ܗܘܬ . ܘܗܘ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܠܬܪ̈ܥܝܬܗ̇ ܒܫܬܩܐ
ܒܨܐ ܗܘܐ . ܠܐ ܕܝܢ ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܦܪܝܫܐ
ܕܢܚܙܐ ܘܢܣܬܟܠ ܒܗܠܝܢ . ܡܛܠ ܕܒܪ
ܐܝܣܪܝܠ ܗܘܐ . ܗܘ ܕܟܕ ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܐ ܚܙܐ
ܗܘܐ . ܘܟܕ ܫܡܥ ܗܘܐ ܠܐ ܡܣܬܟܠ ܗܘܐ .
ܟܕ ܚܙܐ ܗܘܐ ܘܡܛܠ ܡܪܢ ܕܒܣܝܐ ܐܬܚܫܒ
ܥܠܘܗܝ ܗܘ ܦܪܝܫܐ . ܒܒܣܝܡܘܬ ܐܟܣܗ
ܗܘܐ ܘܠܐ ܒܩܫܝܘܬ . ܢܚܬܬ ܓܝܪ ܚܠܝܘܬܐ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܬܒܛܠ ܡܪܝܪܘܬܐ ܕܪܡܐ ܒܢ ܒܝܫܐ .
ܐܠܦܗ ܘܡܛܠ ܡܪܢ ܠܦܪܝܫܐ ܗܘ ܡܢܗ
ܘܒܗ . ܘܐܡܪ ܕܟܕ ܚܙܐ ܗܘܝܬ ܒܝܫܬܐ
ܕܒܠܒܟ ܒܒܣܝܡܘܬ ܐܟܣܝܬܟ . ܗܟܢ ܟܕ ܚܙܐ
ܗܘܝܬ ܒܝ̈ܫܬܗ̇ ܕܗܕܐ ܒܡܪܚܡܢܘܬ ܩܒܠܬܗ̇ ܀

ܢܫܡܥ ܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܦܪܝܫܐ ܐܬܐܠܨ
ܒܦܢܝܬܐ ܡܣܬܪܗܒܬܐ . ܕܡܢ ܡܣܬܪܗܒܘܬܐ
ܠܡܣܬܘܕܥܘܬܐ ܕܚܘܣܢܐ . ܬܪܝܢ ܐܡܪ ܚܝܒܝܢ
ܐܝܬ ܗܘܘ ܠܡܪܐ ܡܘܙܦܢܐ . ܚܕ ܐܡܪ ܚܝܒ

[1] *Matth.* XIII, 13, 15.

autem eam non interrogavit cur ita egisset, quia sciebat illam puris suis osculis impura sua peccata redemisse. Illa igitur quia credebat ipsum occulta nota habere, orationes suas intus in corde suo offerebat ei. Occultorum enim cognitor non indiget labiis externis. Si igitur peccatrix, quia sciebat Dominum esse Deum, labiis eum deprecata non est, et Dominus, quia utpote Deus cogitationes intuebatur, eam non interrogavit, quo modo tu, o pharisæe tyranne, ex utriusque silentio non discernis utriusque indolem, quod nempe illa Dominum tanquam Deum intus in corde suo rogabat et ille tanquam Deus cogitationes ejus in silentio perscrutabatur ? At pharisæus hæc discernere et intelligere non valebat, quia Israelita erat qui videns non videbat et audiens non intelligebat[1]. Quum igitur Dominus vidisset pharisæum de se male opinantem suaviter non autem dure eum confutavit. Dulcedo enim descendit de cœlo ut destrueret amaritudinem quam impressit nobis Malus. Dominus igitur de se et per se hæc docuit pharisæum quasi dicens : Quum cognoscerem malum in corde tuo latens, suaviter te allocutus sum, sic, quum cognoscerem mala ab hac muliere patrata, misericorditer eam suscepi.

Audiamus autem quomodo pharisæus e prompta responsione inductus fuit ad indulgentiæ intelligentiam : « *Duo, inquit Dominus, debitores erant cuidam fœneratori*

ܗܘܐ ܕܬܢܝܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܘܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܕܡܠܬܐ
ܫܡܥܝ . ܠܐ ܬܬܥܛܠ ܠܟ ܐܘ ܫܡܘܥܐ
ܒܬܢܝܢܘܬܐ ܕܚܘܣܝܐ ܕܡܠܬܐ . ܕܠܡܐ ܬܗܘܐ
ܠܟ ܡܣܬܩܒܠܢܐ ܕܗܘ ܕܚܢܢ ܚܣܝܘ ܒܡܬܠܐ
ܡܛܠ ܠܥܘܕܪܢܐ . ܡܟܝܠ ܠܗܡ ܡܢ ܠܚܕ ܠܚܕ
ܡܢܗܘܢ ܕܢܦܪܥܘܢ ܠܬܪ̈ܝܗܘܢ ܫܒܩ .
ܠܐܝܢܐ ܡܟܝܠ ܐܢܬ ܒܪܥܝܢܟ ܕܝܬܝܪ ܢܚܒܝܘܗܝ .
ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܡܣܒܪ ܐܢܐ ܕܗܘ ܕܐܫܬܒܩ
ܠܗ ܣܓܝ . ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܢ ܬܪܝܨܐܝܬ ܕܢܬ .
ܡܪܢ ܒܟܐܢܘܬܗ ܫܒܚܗ ܠܦܪܝܫܐ ܥܘܠܐ
ܬܪܝܨܐ ܕܕܢ . ܗܘ ܕܝܢ ܒܒܝܫܘܬܗ ܦܢܝ
ܠܛܒܐ ܒܚܢܢܐ ܕܥܒܕ ܗܘܐ . ܡܟܣܝ̈ܢܬܐ ܕܝܢ
ܣܓܝ̈ܐܢ ܒܗ ܒܡܬܠܐ ܗܢܐ . ܒܗ ܓܝܪ ܗܘ
ܓܙܐ ܕܡܠܐ ܥܘܕܪ̈ܢܐ ܡܟܣܝ̈ܢܐ . ܡܢܐ ܕܝܢ ܡܣܢܩ
ܡܢ ܕܦܢܝܬܐ ܢܛܪܘܪ ܠܗ ܕܝܢܐ ܀

unus debebat denarios quingentos, et alius denarios quinquaginta[1]. Tædium tibi, o auditor, non ingerat iteratus de indulgentia sermo, ne contradictor fias illius qui in parabola indulgens fuit ut sic auxilium præberet. « *Tandem, quum nemo e duobus haberet unde redderet dimisit utrique. Quemnam in mente tua ponis fœneratori plus debuisse? Dixit ei Simon : æstimo illum esse cui plus dimissum est. Dixit ei Dominus : Recte judicasti*[2]. » Dominus pro sua æquitate laudavit perversum pharisæum de recto judicio quod pronuntiaverat. Ille autem pro sua malitia responderat Bono de misericordia ab ipso peracta. Multa latent sub hac parabola, quæ veluti thesaurus est multis auxiliis repletus. Quid opus erat[3], etc.

1 *Luc.* VII, 41.

2 *Ibid.* 42-43.

3 Juvat hic apponere varias lectiones codicis 14,654 seu B ad sermonem de Domino nostro t. I, col. 189, sqq. col. 189, l. ult. ܕܡܣܟܢܐ B ܕܒܣܟܢܐ; col. 191, l. 7 ܒܝܕܥܬܗܘܢ B ܒܝܕܥܬܗܘܢ. l. pen. ܙ̈ B ܕܙ̈; col. 193, l. 2 ܐܙ̈ B ܕܐܙ̈; l. 5 ܕܐܦ B ܘܐܦ; l, 20 B om. ܠܗܘܢ; l. 23 ܪܘܦܐ ܢܗܘܐ B ܪܘܦܐ ܗܘܐ; 195, l, 9 ܡܥܒܘܪܐܝܬ B ܡܥܒܘܪܢܝܬ; l. 15 ܡܠܟ B ܡܠܟܝ; l. ult. ܒܫܡܡܐ B ܒܫܪܢܐ; 197, l. 3 ܣܒܝܬܐ B ܣܒܝܬܐ; l. 5 post ܪܘܓܙܐ B add. ܘܒܥܠܢ ܘܡܘܬܐ; l. 14 ܡܛܠ B ܡܢܐ; ܡܟܝܠ ܐܡܪ ܪܘܓܙܐ . ܡܒܪܘܓܙܐ col. 199, l. 18 ܢܪܕܘܢܗܘܢ B ܢܪܕܘܢ; l. 23 ܪܘܡܐ B ܪܘܡܐ ܥܠ; l. 27 ܐܚܪܢܐ B ܐܚܪܢܐ; col. 201, l. 4 ܡܡܠܠ B ܡܠܠ; l. 17 ܘܡܦܩܐ B ܘܡܦܩܐ; col. 241, l. 8 ܕܬܪܥܐ B ܕܬܪܥܗ; l. 12 ܕܡܥܒܕܢܐ ܕܢܦܫܐ B ܕܡܥܒܕܢܐ ܐܝܟ ܕܢܦܫܐ; l. 20 ܘܪܘܚܐ B ܪܘܚܐ ܕܝܢ; l. ult. ܚܝܘ B ܚܝܐ; col. 243 l. 3 ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ B ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ; l. 5 ܓܝܪ B ܕܝܢ; l. 9 ܗܘܘ B ܗܘܐ; l. 19 ܫܘܬܦܘܬܐ B ܫܘܬܦܘܬܐ; l. 21 B om. ܗܘܘ ܢܚܠܐ ܘܠܐ ܐܬܚܙܝܬ; 23 ܒܗ B ܣܒܝܠܐ; col. 245, l. 5 post ܒܪܢܫܐ B add. ܡܠܘܬܐ; l. 7 ܟܠܗ B ܕܟܠܗ; l. 14 ܡܢܗ B ܕܡܢܗ ܡܢܗ ܕܗܘܐ; l. 16 B om. ܢܘܗܪܐ; l. 17 ܒܡܛܠ B ܡܛܠ; l. 18-19 textus e B ita restituendus ܡܢܗ ܗܘܐ . ܡܟܐ ܕܝܢ ܡܢ ܟܐܦܐ ܗܢܘܢ ܕܢܦܩܘ ܢܘܗܪ̈ܐ ܫܬܝܢ ܗܘܘ aquas autem eductas e petra quæ rivos produxerat bibebant; col. 247 l. 6 ܕܠܗ B ܕܠܐ l. 8 ܬܫܒܘܚܬܐ B ܬܫܒܘܚܬܐ; l. 11 ܫܒܝܩܐ B ܐܫܬܒܩ; l. 21 ܡܫܡܫܝܢ B ܡܫܡܫܢܝ; col. 249, l. 9 ܡܫܡܫܢܘܬܗ B ܡܫܡܫܢ; col. 251, l. 26 B om: ܕܢܫܐ; 253, l. 26 ܐܝܟ ܢܒܝܐ ܕܐܝܟ ܕܢܬܪ B ܕܡܫܒܚ; l. pen. ܚܝܐ ܫܪܝܪܐ B ܫܪܝܪܐ ܒܫܡܫܐ; col. 255 l. 14 ܡܢܝܢܐ B ܡܢܝܢܐ; l. 19 ܒܫܡܫܐ B ܒܫܡܫܗ; col. 257, l. 1 ܠܢܦܫܗ B ܠܢܦܫܗ; l. 2 ante ܡܕܡ B add. ܒܗܘܢܐ; l. 8 ܒܪܢܫܗ B ܒܪܢܫܐ; l. 18 ܕܪܘܚ B ܕܐܦ ܪܘܚ; col. 259, l. 3 ܒܫܡܫܝܢܗܘܢ B ܒܫܡܫܝܢܗܘܢ; l. 9 ܘܡܫܡܫܝܢ B ܕܡܫܡܫܝܢ; col. 261, l. 2 ܕܒܗܘܢ B ܕܒܗܘܢ; col. 267, l. 6 ܡܢ ܫܡܫܐ B ܫܡܫܐ; l. 9 ܐܢܫܝܢ B ܐܢܫܝܢ; l. 14 ܕܢܫܐ B ܢܫܐ; l. 21 B om. ܐܢܫܝܢ

MONITUM

IN ACTA S. EPHRÆMI.

Quæ sequuntur S. Ephræmi Acta e cod. syriaco parisiensi 235 fol. 125-142 descripta fuerunt a cl. D. Martin., S. Scripturæ in Instituto catholico parisiensi professore, qui apographum suum benevole mihi communicavit. Codex est chartaceus ad sæculum XIII pertinens[1]. Vita autem, quam continet, S. Ephræmi convenit quidem in multis cum *Actis* S. Doctoris, quæ descripta sunt e codice vaticano sæculi XI et edita in tomo tertio *Opp. Syr. lat. S. Ephræmi*[2], et maxima ex parte jam a J. S. Assemano in sua *Bibliotheca* Orientali[3] qui et Acta breviora ex alio ejusdem ætatis codice simul edidit. In nonnullis tamen magni momenti rebus prorsus differt, quod perspiciens cl. D. Bikell quædam e cod. paris. protulit latine primum, deinde syriace[4].

[1] Cfr. Zotenberg, *Catal. des manuscrits syriaques de la Bibliothèque nationale* N° 235.

[2] Cfr. *S. Ephræm Syri Opp. Syr. lat.* Romæ 1743, t. III, p. XXIII-LXIII.

[3] Cfr. J. S. Assemanus, *Bibl. Orient.* I, 26-55.

[4] Latine in libro : *Conspectus rei Syrorum litterariæ*. Monasterii, 1871, p. 26, sqq. ; Syriace in *Zeitschrift des D. M. G.* 1873, p. 600-603.

ܬܫܥܝܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ

ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܣܘܪܝܝܐ ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ :

ܒܚܝܠܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ : ܘܥܠ ܠܥܘܕܪܢܐ ܘܣܘܥܪܢܐ ܕܨܠ̈ܘܬܗ ܬܟܝܠܝܢ : ܡܫܪܝܢ ܒܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܕܘܒܪ̈ ܚܝܘ̈ܗܝ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ . ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܥܕܡܐ ܠܫܘܠܡܐ ܕܚܝܘ̈ܗܝ . ܕܒܐܘܪܗܝ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܝܬ ܢܗܪ̈ܝܢ ܀

Ephræmi ortus. ܗܢܐ ܕܝܢ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܓܢܣܗ . ܣܘܪܝܝܐ . ܐܒܘܗܝ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܢܨܝܒܝܢ ܕܒܝܬ ܠܚܘ̈ܡܐ . ܥܕܟܝܠ ܓܝܪ ܠܐ ܫܠܝܡܐ ܗܘܬ ܠܦܪ̈ܣܝܐ . ܐܡܗ ܕܝܢ ܐܝܬܝܗ ܗܘܬ ܡܢ ܐܡܕ ܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܒܘܗܝ ܗܘܐ ܐܝܬܘܗܝ ܟܘܡܪܐ ܒܗ̇ ܒܢܨܝܒܝܢ . ܕܦܬܟܪܐ ܚܕ ܕܫܡܗ ܗܘܐ ܐܒܝܙܠ . ܗܘ ܕܒܬܪ ܙܒܢܐ ܬܒܪܗ . ܗܘ ܝܘܒܝܢܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܙܟܝܐ . ܐܬܝܠܕ ܗܘܐ ܒܝܘ̈ܡܬܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܙܟܝܐ . ܗܕܐ ܠܗ ܕܝܢ ܠܐܒܘܗܝ ܗܘ ܛܠܝܐ ܗܢܐ ܡܫܒܚܐ ܕܒܝܘ̈ܡܘܗܝ ܗܘ ܡܠܟܐ . ܒܗ ܕܝܢ ܓܒܝܗܝ ܐܠܗܐ ܡܢ ܟܪܣܗ ܕܐܡܗ ܐܝܟ ܐܪܡܝܐ ܕܢܚܢܘܩ ܒܗ ܠܚܡܬܐ ܕܗܪ̈ܛܝܩܐ . ܘܐܦ ܕܢܢܗܪ ܠܟܠܗ̇ ܬܐܒܝܠ . ܡܢ ܙܠܝܩܐ

HISTORIA S. EPHRÆMI DOCTORIS SYRI.

ORATIO EJUS NOBISCUM.

Virtute Domini nostri Jesu-Christi et ope ac auxilio orationum ejus confisi incipimus historiam Actorum sancti Ephræmi a vitæ ejus exordio usque ad finem, quæ Edessæ, Mesopotamiæ civitate, contigit.

1. Sanctus Ephræm erat genere Syrus. Pater autem ejus erat e Nisibi, urbe in confiniis sita[1]. Nondum enim Persis tradita fuerat[2]. Mater autem ejus erat ex urbe Amida[3]. Erat porro pater ejus Nisibi sacerdos idoli cujusdam nomine Abizal[4], quod inclytus imperator Jovianus[5] postea confregit. Natus est igitur patri suo puer ille inclytus diebus Constantini imperatoris victoris[6]. Deus Ephræmum ab utero matris, ut Jeremiam, elegit, ut per eum hæreticorum sævitiam extingueret et totum orbem veræ doctrinæ radiis illuminaret. A Deo igitur electus divina gratia servabatur ne immisceret se sacrificiis impuris cœtibusque ac solemnitatibus

1 ܢܨܝܒܝܢ *Nisibin*, urbs Mesopotamiæ in finibus Imperii romani et regni persici sita a Syris recentioribus *Soba* (ܨܘܒܐ) appellata. Græci *Antiochiam Mygdoniæ* dixere. Urbi ad aquilonem mons Masius imminet, unde erumpens fluvius Masius vel Mygdonius urbem alluebat aquas suas in Chaboram deferens. Hodie destructa jacet in via quæ a Mardin Mossulam ducit. Vid. Ritter, *Erdkunde*, *West-Asien*, XI, th. III, abth. p. 413-437. Nisibi natum Ephræmum docent etiam Sozomenus, *Hist. Eccl.* III, 16 et Acta vaticana; confr. Gregorius Barhebræus in *Chronico ecclesiastico* (edd. Abbeloos et Lamy, Lovan. 1872 I, 70.) Metaphrastes eum oriundum facit e Syrorum regione, quod tam de Nisibi quam de Edessa intelligi potest. Corrigendus ergo anonymus græcus a Vossio primum editus et ab Assemano iterum recusus (*Ephræmi Opp. gr. lat.* I, p. XXIX), qui eum Edessæ natum tradit. Anonymus iste porro sibi non concinit quando infra refert Ephræmum captum desiderio Edessæ invisendæ in hanc urbem venisse. Quod utique supponit ipsum alibi natum fuisse.

2 Persis tradita fuit a Joviano, anno 363.

3 ܐܡܝܕ vel ܐܡܕ *Amida*, hodie Diarbekir, urbs ad Tigrim superiorem in Kurdistano.

4 In *Actis vaticanis* vocatur Abnil.

5 Constanter scribitur ܝܘܒܝܢܝܢܘܣ *Jovinianus*. Ita et in *Actis vat.*

6 Constantinus imperium tenuit ab anno 306-337. Ex infra dicendis colligitur Ephræmum natum esse anno 306, quum baptismum susceperit anno ætatis 18° et ad concilium Nicænum jam baptizatus iverit anno 325.

ܕܦܬܟܪ̈ܘܗܝ . ܘܡܢ ܗܘ ܕܝܠܗ ܗܘܐ . ܡܢ ܨܒܘܬܐ ܠܫܐܕ̈ܐ ܡܬܝܕܥܐ ܗܘܬ . ܕܠܐ ܐܫܟܚܘ ܒܛܠܝܘܬܗ ܠܡܛܥܝܘ : ܘܒܛܥܝܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܠܡܓܪܪܘܗܝ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܥܒܕ ܠܗܘܢ . ܡܛܠ ܕܐܦ ܡܢ ܩܕܡ ܗܕܐ . ܡܢ ܡܬܘܡ ܛܝܒܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܢ ܗܘܬ ܢܛܪܐ ܠܗ . ܘܥܠܘܗܝ ܗܘܐ ܡܬܩܝܡܐ ܗܝ ܡܠܬܐ ܕܐܡܝܪܐ ܠܚܢܢܝܐ ܥܠ ܦܘܠܘܣ ܡܢ ܡܪܢ . ܕܡܐܢܐ ܓܒܝܐ ܗܘ ܠܝ :·

ܒܚܕ ܕܝܢ ܡܢ ܝܘܡܝܢ ܟܕ ܚܙܝܗܝ ܐܒܘܗܝ ܕܡܡܠܠ ܥܡ ܟܪ̈ܣܛܝܢܐ ܒܗ ܒܡܕܝܢܬܐ :·
...

idolorum patris sui. Itaque rebus ipsis manifestum dæmonibus fiebat, quum non potuissent puerum, dum adolescebat, in errorem patris pertrahere, eos impotentes fore ut eum suæ voluntati in posterum subjicerent, obstante scilicet gratia divina, quæ eum, ut diximus, servabat. De eo quippe revera adimpletum est illud quod Ananiæ de Paulo a Domino dictum fuit : « Vas electionis est mihi[1]. »

2. Quadam autem die, quum vidisset eum pater ejus cum christianis in urbe confabulantem, ira adeo exarsit ut vellet eum de medio tollere; postquam igitur eum absque misericordia castigasset, dixit ei : « En ego vado sacrificia diis oblaturus pro te ut placatos eos tibi reddam. » Quum igitur fanum ingressus sacrificia pro more idolis suis peregisset, cœpit dæmon ille immundus sacerdotem alloqui : « A multis annis novi te eximiumque tuum in templum hoc studium, at tuam pro filio deprecationem suscipere nequeo, quia sicut cœlum terra fieri nequit, sic mihi nec pars nec oblectatio cum eo esse potest ; sed si vis mihi oblectamentum præstare, eum e domo tua ejice atque a meo vicinio expelle ; novi quippe hunc tuum filium Deorum persecutorem fore. » Egressus illico pater dixit filio : « Surge, vade quo vis, nec unquam

Domo expellitur.

[1] *Act.* IX, 15.

ܕܒܥܠܕܒܒܐ ܐܢܬ ܕܐܠܗܝ. ܘܗܕܐ ܝܗܒ ܛܠܝܐ ܚܕܘܬܐ ܪܒܬܐ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܙܒܢܐ ܣܓܝܐܐ ܡܣܟܐ ܗܘܐ ܠܗܕܐ. ܘܢܦܩ ܘܫܢܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ. ܟܕ ܡܕܡ ܡܕܡ. ܠܐ ܢܣܒ ܥܡܗ. ܘܐܝܟܐ ܘܠܐ ܝܕܥ ܗܘܐ ܠܐܝܟܐ ܐܙܠ ܀

Venit ad S. Jacobum.

ܘܛܝܒܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܗܝ ܕܡܢܛܪܐ ܗܘܬ ܠܗ. ܐܘܒܠܬܗ ܠܘܬ ܥܕܬܐ ܕܟܪܣܛܝܢܐ: ܘܐܩܝܡܬܗ ܠܘܬ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܢܨܝܒܝܢ. ܓܒܪܐ ܕܡܫܡܠܝ ܗܘܐ ܒܕܚܠܬ ܐܠܗܐ: ܘܛܝܒܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܒܐܝܕܘܗܝ ܣܥܪܐ ܗܘܬ ܚܝܠܐ ܘܐܬܘܬܐ ܪܘܪܒܬܐ. ܘܪܘܚܐ ܠܘܬܗ ܡܚܘܝܐ ܗܘܬ ܥܬܝܕܬܐ. ܘܟܕ ܩܪܒ ܠܘܬܗ ܛܘܒܢܐ ܐܦܪܝܡ. ܐܘܕܥܗ ܡܛܠ ܟܠܗ ܣܘܥܪܢܗ. ܘܚܕܝ ܒܗ ܚܕܘܬܐ ܪܒܬܐ. ܘܩܒܠܗ ܒܚܘܒܐ. ܘܐܩܝܡܗ ܒܛܟܣܐ ܕܫܡܘ̈ܥܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܛܠܝܐ. ܟܠܝܘܡ ܠܘܬ ܩܕܡܘܗܝ ܡܬܚܙܐ ܗܘܐ. ܟܕ ܐܡܝܢ ܗܘܐ ܒܨܘܡܐ ܘܒܨܠܘܬܐ. ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܟܠܝܘܡ ܥܡ ܫܡܘ̈ܥܐ. ܕܢܫܡܥ ܩܪ̈ܝܢܐ ܩܕ̈ܝܫܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܥܡܗ ܕܪܝܫ ܟܘܡܪ̈ܐ ܕܐܠܗܐ. ܒܐܦܝܣܩܘܦܝܘܢ ܕܝܠܗ. ܘܡܬܢܗܪ ܗܘܐ ܒܕܘܒܪ̈ܘܗܝ ܕܪܝܫܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܗ ܗܘ ܛܘܒܢܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ. ܘܡܬܒܩܐ ܗܘܐ ܒܟܠܗ ܕܘܒܪ̈ܘܗܝ. ܡܬܡܠܐ ܗܘܐ ܚܕܘܬܐ ܠܡܕܥܗ. ܘܐܚܝܠܗ ܡܚܝܠܐ

in domo mea appareas, quia inimicus es deorum meorum. » Quæ res diu ab ipso expectata gaudio magno affecit puerum. Exivit igitur et migravit e domo patris sui nihil omnino secum ferens et quo iret nesciens.

3. Gratia autem divina quæ eum conservabat duxit eum ad ecclesiam christianorum atque obtulit beato Jacobo[1], sanctæ Nisibis ecclesiæ episcopo, viro pietate perfecto, per quem divina bonitas virtutes et signa magna operabatur, cui etiam Spiritus futura revelabat. Accedens itaque ad eum beatus Ephræm totam rei gestæ seriem exposuit. Jacobus autem gaudio magno affectus eum amanter suscepit et in ordine *Audientium* constituit[2]. Puer autem quotidie coram ipso comparebat, jejunio et orationi assidue vacans et continuo cum Audientibus accedens ad audiendas sacras Scripturas. Versabatur autem in episcopio cum divo antistite ejusque mores imitabatur. Sanctus autem antistes Jacobus, puero attente considerato et perscrutatis ejus moribus, summo gaudio repletus fuit ; mentem igitur pueri confortabat vivis

[1] Juxta Eliam, Nisibis sæculo XII episcopum, qui seriem episcoporum Nisibis ex archivis hujus ecclesiæ eruit, primus Nisibis episcopus fuit Babu (an. 300-309), cujus tamen nomen in diptychis post illud S. Jacobi recitatur quia metropolitæ dignitatem nondum habebat ; secundus fuit S. Jacobus (an. 309-338); tertius Vologes (an. 338 vel 343-361); quartus Abraham (an. 361). Vid. Gregorii Barhebræi *Chronicon eccles.* II, 32, not. At ex Hymnis quos S. Ephræmus in S. Jacobum ejusque successores composuit colligitur primum Nisibis episcopum fuisse S. Jacobum qui a prima obsidione Nisibin liberavit, secundum fuisse Babu qui secundæ obsidioni aderat ; sederit forsan ab an. 338 ad 343, tertium fuisse Vologesem qui tertiæ obsidioni interfuit, quartum Abraham, qui separatim laudatur. Quum Sapor constanter cum Romanis bellum gesserit ab an. 337 usque ad Jovianum, an. 364, Nisibin sæpe obsessa fuit. Quatuor illius obsidiones memorat S. Ephræmus. Vid. *Carmina Nisibina* p. 19-22 ; *Conspectus rei Syror. litter.* p. 29.

[2] Acta vaticana : « Docuit eum sacras doctrinas et constituit in ordine catechumenorum. » Primus autem catechumenatus gradus ordo erat Audientium, qui sic appellabantur eo quod sermones et sacras Scripturas audiebant. Ephræmus nonnisi postea annos 18 natus baptismum suscepit, non quidem a S. Jacobo, sed ab alio, in Beth-Garbaia, ut infra n. 9 dicetur.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Scripturarum verbis. Nec tantum sancto præsuli carus erat sed toti ecclesiæ.

4. Quum multum temporis degisset apud S. Jacobum in omni pietate[1], Satanas, qui eum e domo parentum expulerat, pudore suffusus studium omne impendit ut populus et etiam S. Jacobus in eo scandalizarentur. Sed retibus quibus cum irritere voluit magis manifestata fuit sancta Ephræmi in Deo vita, crevitque amor populi et S. Jacobi in eum.

Stuprum Ephræmo imputatur.

Erat autem vir quidam æditus ecclesiæ Nisibis, qui et ipse Ephræm appellabatur. Is, quum vidisset quantum sanctus adolescens ab episcopo et a populo diligeretur, invidia exarsit in eum. Quadam porro die constupravit virginem viri nobilis filiam. Præcepit igitur puellæ dicens : « Ubi rem adverterit pater tuus et te reprehenderit, dices ad eum : « iste Ephræm, quem ut justum habetis, ingressus est ad me meque constupravit. » Stuprum igitur cum advertisset pater puellæ et ipsa ei asseverasset Ephræmum illius auctorem esse, illico pater, mœsto vultu, cucurrit ad episcopum totamque rem ei exposuit. Hisce auditis, episcopus stupore correptus fuit ; quamvis autem visiones divinæ constanter ipsi revelarentur, tamen res illa ei occultata fuit. Postea stuprum omni populo innotuit et scandalizati sunt multi. Vocavit itaque episcopus beatum Ephræm

[1] Interea temporis iverit in Beth-Garbaia et, baptismo suscepto, redierit Nisibin ad S. Jacobum. Quod enim hic narratur evenerit cum jam baptizatus fuerat.

ܠܛܘܒܢܐ ܐܦܪܝܡ ܘܪܡܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܛܠܬܗ
ܕܨܒܘܬܐ . ܗܘ ܕܝܢ ܬܡܗ ܗܘܐ ܠܗ ܒܬܫܥܝܬܐ
ܒܗ ܠܗ ܠܒܣܬܪܗ . ܙܒܢܐ ܣܓܝܐܐ . ܟܕ ܡܕܡ
ܠܐ ܡܦܢܐ ܗܘܐ . ܠܚܪܬܐ ܐܡܪ ܐܝܢ ܚܛܝܬ
ܠܟ . ܐܠܐ ܡܬܟܫܦ ܐܢܐ ܠܩܕܝܫܘܬܟ .
ܕܬܫܒܘܩ ܠܝ . ܗܘ ܕܝܢ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ
ܝܥܩܘܒ ܀ ܟܠܗ ܒܟܠܗ ܠܐ ܡܬܛܦܝܣ ܗܘܐ
ܠܬܫܥܝܬܐ : ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܗܘܐ ܒܟܠܗ
ܕܘܒܪܗ . ܡܬܟܫܦ ܗܘܐ ܕܝܢ ܠܐܠܗܐ ܕܗܘ
ܦܪܝܫܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܀ ܕܢܓܠܐ ܠܗ ܡܛܠ
ܗܕܐ ܘܐܬܟܣܝܬ ܡܢܗ . ܡܛܠ ܗܘ ܡܐ
ܕܥܬܝܕ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܠܚܪܬܐ . ܟܕ ܕܝܢ
ܝܠܕܬ ܛܠܝܬܐ ܀ ܫܩܠܗ ܐܒܘܗ ܠܛܠܝܐ .
ܘܐܝܬܝܗ ܠܘܬ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ .
ܘܦܩܕ ܕܢܬܩܪܐ ܛܘܒܢܐ ܐܦܪܝܡ . ܘܟܕ ܐܬܐ
ܐܡܪ ܐܒܘܗ ܕܛܠܝܬܐ . ܡܟܝܠ ܩܒܠ ܗܘ
ܒܪܟ . ܘܪܒܝܘܗܝ . ܗܘ ܕܝܢ ܛܘܒܢܐ ܐܦܪܝܡ
ܕܒܟܐ . ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܠܦܪܝܫܐ . ܐܝܢ ܐܒܘܢ
ܚܛܝܬ ܠܟ . ܐܠܐ ܡܬܟܫܦ ܐܢܐ ܡܢ
ܠܩܕܝܫܘܬܟ . ܕܬܫܒܘܩ ܠܝ ܘܢܣܒܗ
ܠܛܠܝܐ ܘܥܠ ܠܥܕܬܐ . ܘܟܕ ܚܙܘܗܝ ܟܠܗ
ܥܡܐ ܬܡܗܘ . ܐܝܬ ܡܢܗܘܢ ܕܡܬܟܫܠܝܢ ܗܘܘ
ܒܗ . ܘܡܢܗܘܢ ܡܫܬܐܠܝܢ ܗܘܘ ܒܗ
ܒܛܠܝܐ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܕܒܪܟ . ܗܘ ܕܝܢ ܒܟܐ
ܗܘܐ ܟܕ ܐܡܪ . ܐܨܠܘ ܥܠܝ ܐܚܝ
ܕܢܫܬܒܩ ܠܝ ܚܛܗܐ ܗܢܐ . ܘܒܬܪ
ܙܒܢܐ ܟܕ ܚܙܐ ܠܥܡܐ ܟܠܗ ܕܐܬܟܫܠ
ܒܕܚܠܐ ܀ ܥܗܕ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܗܘ

ipsumque de ea re reprehendit. Ille autem rem diu intra se miratus est quin aliquid responderet. Tandem dixit: « Ita, pater, peccavi, sed rogo sanctitatem tuam ut condonet mihi. » Sanctus autem Jacobus de re nequaquam persuasus, utpote qui totius Ephræmi vitæ conscius esset. Deum deprecatus est ut hanc rem ei revelaret ; sed res ei celata fuit propter illud quod in fine eventurum erat. Postquam igitur puella peperit, tulit pater infantem et attulit eum sancto præsuli Jacobo jubens ut advocaretur beatus Ephræm. Qui cum venisset, dixit pater puellæ : « Nunc igitur accipe filium tuum et educa eum. » Beatus autem Ephræm illacrymans dixit sancto præsuli : « Ita, pater, peccavi ; sed rogo sanctitatem tuam ut dimittat mihi; » et, accepto infante, ingressus est ecclesiam. Viso eo, omnis populus obstupuit, aliis scandalum patientibus, aliis de puero inquirentibus et dicentibus : « Infans tuus est. » Ipse autem flebat dicens : « Precamini pro me, fratres, ut dimittatur mihi peccatum hoc[1]. » Post aliquod tempus videns universum populum scandalo perturbatum cum terrore recordatus est illud Evangelii effatum : « *Maledictus omnis qui scandalisaverit unum ex his pusillis qui in me*

[1] Hoc factum refertur etiam in Actis vaticanis ; sed neque in Testamento S. Doctoris neque alibi illius mentio ingeritur. Recte autem observat J. S. Assemanus, *Bibl. or* I, 29 : « Hoc factum, inquit, a sanctorum virorum moribus abhorrere alicui videri potest, qui solent aut impactum sibi crimen constanter repellere, aut fortiter tolerare; nunquam tamen aliena delicta publicare. Hoc suadent quæ in Actis SS. Simonis et Judæ de quodam diacono simili calumnia appetito leguntur, et alia, quæ in vitis Patrum bene multa occurrunt S. Macarii, S. Theodoræ, S. Marinæ, etc. Sed utique servorum Dei facta vel dicta ad communem sensum ac normam exigenda non sunt : nec desunt Sanctorum exempla quæ circumstantiam hic reprehensam, alieni, scilicet, criminis publicationem habent. Insigne est quod Leontius in vita S. Simeonis Sali narrat, et a Nicephoro refertur lib. XVII, 22.

ܕܐܦܢܐ : ܕܒܝܫ ܗܘ ܟܠ ܡܢ ܕܢܟܫܠ ܠܚܕ
ܡܢ ܗܠܝܢ ܙܥܘܪܐ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܒܝ . ܘܟܕ ܚܙܐ
ܐܠܗܐ ܕܟܡܐ ܣܒܪ ܡܢ ܥܘܠܐ ܕܡܫܢܝܢܐ :
ܘܒܗ ܚܕܘܬܐ ܡܣܝܒܪ ܗܘܐ . ܨܒܐ ܗܘܐ
ܐܠܗܐ ܕܬܬܓܠܐ ܡܟܝܟܘܬܗ ܘܓܢܒܪܘܬܗ :
ܘܡܬܚܙܝܢܘܬܗ ܠܟܠܗ ܥܡܐ . ܘܢܒܗܬ ܣܛܢܐ
ܘܥܡ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ . ܘܒܚܕܒܫܒܐ
ܩܕܝܫܐ : ܡܢ ܒܬܪ ܢܣܒܬܐ ܕܐܘܟܪܝܣܛܝܐ .
ܐܬܩܪܒ ܠܘܬ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ : ܟܕ ܛܥܝܢ ܠܛܠܝܐ ܬܚܝܬ
ܦܕܝܬܗ . ܘܒܥܐ ܡܢܗ ܒܒܥܘܬܐ ܕܢܦܩܘܕ ܠܗ
ܕܢܣܩ ܠܥܠ ܡܢ ܒܐܡܐ . ܗܘ ܕܝܢ ܐܦܣ ܠܗ .
ܘܣܠܩ . ܥܡܐ ܕܝܢ ܟܕ ܐܬܩܡ (sic) ܘܩܡܘ
ܟܕ ܬܡܝܗܝܢ ܗܘܘ ܒܗ . ܘܒܬܪܟܢ ܐܦܪܝܡ
ܠܛܠܝܐ ܘܛܥܢܗ ܒܝܡܝܢܗ . ܘܐܩܝܡܗ ܠܘܩܒܠ
ܡܕܒܚܐ . ܘܩܥܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܒܩܠܐ ܪܒܐ
ܘܐܡܪ . ܛܠܝܐ : ܠܟ ܐܡܪ ܐܢܐ . ܘܡܘܡܐ ܐܢܐ
ܠܟ ܒܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܥܒܕ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܟܠ
ܕܒܗܘܢ . ܕܬܟܪܙ ܘܬܐܡܪ ܠܝ ܫܪܝܪܐܝܬ :
ܕܡܢܘ ܐܝܬܘܗܝ ܐܒܘܟ . ܗܘ ܕܝܢ ܛܠܝܐ ܦܬܚ
ܦܘܡܗ ܘܐܡܪ . ܐܦܪܝܡ ܦܪܡܘܢܪܐ . ܘܒܗ
ܒܫܥܬܐ ܐܬܬܙܝܥ ܟܠܗ ܥܡܐ : ܘܗܘ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܬܕܡܪ . ܘܫܪܝܘ ܒܟܝܢ ܘܒܥܝܢ
ܡܢܗ . ܕܢܫܒܘܩ ܠܗܘܢ . ܘܒܗ ܒܫܥܬܐ
ܗܝ ܛܠܝܐ ܗܘ ܢܦܠ ܫܢܝܗܝ . ܐܒܘܗ ܕܝܢ
ܕܛܠܝܬܐ ܐܬܐ ܘܢܦܠ ܥܠ ܪ̈ܓܠܘܗܝ ܟܕ ܒܟܐ
ܘܡܦܝܣ ܕܢܫܒܘܩ ܠܗ . ܘܫܒܩ ܩܕܝܫܐ
ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ . ܠܟܠ ܗܘܐ ܡܫܒܚܐ ܠܟܠܗ
ܥܕܬܐ . ܘܡܢ ܝܘܡܐ ܗܘ ܪܒܐ ܒܥܝܢܝ ܟܠܗ
ܥܡܐ . ܝܬܝܪ ܡܢ ܕܩܕܡܬܐ . ܘܐܦ ܣܛܢܐ
ܒܗܬ ܘܐܬܟܢܥ . ܦܪܡܘܢܪܐ ܕܝܢ ܟܕ ܝܕܥ ܥܪܩ
ܘܬܘܒ ܠܐ ܐܬܚܙܝ . ܩܕܝܫܐ ܕܝܢ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ

credunt [1]. » Quum autem cerneret Deus quanta ex turbæ calumniis Ephræm patiebatur et quanto gaudio hæc tolerabat, voluit ut ejus humilitas et virtus manifestaretur universo populo pudoreque afficeretur Satanas cum ipsi obsequentibus. Sancta igitur die dominica post Eucharistiæ sumptionem, Ephræmus accessit ad sanctum Jacobum episcopum infantem sub pallio tenens petiitque ab eo ut sibi liceret ascendere bema. Quo annuente, ascendit. Interea autem populus surrexit attonitus. Deinde Ephræmus infantem quem manu dextra tenebat protulit elevavitque contra altare, et clamans voce magna dixit: « Puer, tibi dico et te adjuro per Deum vivum qui fecit cœlum et terram et omnia quæ in eis sunt, ut proclames et dicas mihi verissime quis est pater tuus. Infans porro aperiens os suum dixit: « Ephræm æedituus. » Eodem momento commotus est omnis populus et ipse episcopus obstupuit flereque cœperunt atque rogare ut eis condonaret. In ipsa autem hora infans exanimatus concidit. Pater autem puellæ veniens ad pedes ejus prolapsus est cum lacrymis exorans ut ipsi condonaretur. Tunc Sanctus Jacobus veniam concessit universæ ecclesiæ. Ab illo die crevit Ephræmus in oculis totius populi magis quam antea; satanas pudore suffusus erubuit; æedituus autem, re cognita, aufugit nec amplius apparuit. Sanctus autem Jacobus Ephræmum majori quam antea

[1] *Matth.* XVIII, 7.

ܚܙܐ ܣܘܟܠܗ ܠܗܘܢ . ܐܚܒܗ ܡܢ ܕܚܒܝܒܘܬܐ .
ܘܐܨܛܒܝ ܥܡܗ ܐܡܝܢܐܝܬ ܢܗܘܐ ܗܘܐ ܀

A S. Jacobo ducitur ad concilium Nicænum.

ܘܡܢ ܒܬܪ ܩܠܝܠ ܙܒܢܐ : ܟܕ ܐܪܝܘܣ ܗܘ
ܕܥܠ ܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܓܕܦ ܀ ܘܥܠ ܒܪܘܝܗ
ܠܫܢܗ ܠܛܫ ܀ ܘܡܨܪܝܢ ܠܡܨܪܝܢ ܒܠܒܠ
ܗܘܐ : ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܙܟܝܐ
ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܟܢܫ ܗܘܐ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܢܝܩܝܐ . ܘܟܕ ܐܬܩܪܝ ܗܘܐ ܚܣܝܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܐܙܠ ܥܡ ܚܒܪܘܗܝ ܀ ܕܒܪܗ ܠܛܘܒܢܐ ܡܪܝ
ܐܦܪܝܡ ܘܐܥܠܗ ܥܡܗ ܠܟܢܘܫܝܐ
ܩܕܝܫܬܐ . ܘܐܙܠܘ ܘܐܬܘ ܗܘ ܘܚܣܝܐ
ܕܐܠܗܐ ܀ ܐܝܟ ܕܢܬܟܬܫ ܥܠ ܐܦܝ ܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܫܪܪܐ . ܐܝܟ ܪܫܐ ܚܝܠܐ ܪܗܘܡܝܐ ܕܟܪ̈ܣܛܝܢܐ ܀
ܕܒܬܪ ܡܚܘܬܐ ܕܙܕܩܐ . ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܐܬܐܚܕ
ܐܪܝܘܣ ܗܘ ܘܐܝܠܝܢ ܕܥܡܗ ܀ ܘܢܦܠܘ
ܒܚܪܡܐ ܒܪܝܫܐ ܐܝܟ ܕܫܘܐ ܗܘܐ : ܘܦܩܘ
ܟܠܢܫ ܠܐܬܪܗ ܀ ܐܦ ܗܘ ܚܣܝܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ
ܐܝܟ ܪܫ ܚܝܠܐ ܙܟܝܐ ܀ ܟܕ ܚܕܐ ܒܙܟܘܬܗ
ܗܦܟ : ܘܐܦ ܗܘ ܛܘܒܢܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .
ܠܩܘܕܡܘܗܝ ܐܙܠ ܗܘܐ ܒܕܚܠܬ ܐܠܗܐ ܀ ܘܒܟܬܒܐ
ܕܩܘܕܫܐ ܡܬܗܓܐ ܐܡܝܢ ܗܘܐ . ܘܡܫܬܡܥ ܗܘܐ
ܠܚܣܝܐ ܕܐܠܗܐ . ܒܟܠ ܡܐ ܕܦܩܕ ܗܘܐ ܠܗ ܀

Nisibis a Persis obsessa precibus SS. Jacobi et Ephraemi liberatur.

ܒܬܪ ܕܝܢ ܩܠܝܠ ܡܝܬ ܪܒܐ ܘܢܨܝܚܐ
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܙܟܝܐ ܀ ܘܩܒܠܘ
ܒܢܘܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܒܬܪܗ . ܘܡܢ
ܒܬܪ ܩܠܝܠ ܝܘ̈ܡܬܐ : ܫܒܘܪ ܡܠܟܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ .
ܟܕ ܬܟܝܠ ܥܠ ܛܠܝܘܬܗܘܢ ܕܒܢܘܗܝ
ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ . ܐܬܐ ܥܠ ܢܨܝܒܝܢ ܒܚܝܠܐ
ܬܩܝܦܐ . ܘܒܪ̈ܟܫܐ ܘܦܝ̈ܠܐ ܕܠܐ ܡܢܝܢ .

amore prosecutus est voluitque ut assidue cum ipso esset.

5. Paulo post, dum Arius, prolatis in Filium et Spiritum sanctum blasphemiis, contra factorem suum linguam acuebat et Ægyptum perturbationibus replebat, Constantinus, rex victor, episcopos in urbem Nicæam congregavit. Illuc accitus divus præsul cum collegis suis duxit secum beatum Ephræmum eumque introduxit in sanctam synodum[1]. Profecti igitur venerunt uterque, et sanctus quidem præsul tanquam dux unius christianorum romani imperii agminis ut decertaret pro vera fide. Postquam Arius ejusque sequaces debita repressi pœna anathemate perculsi fuere et ab ecclesia ejecti, unusquisque ad sua rediit. Reversus est igitur etiam ipse sanctus Jacobus velut dux exercitus triumphans et de victoria gaudens. Beatus autem Ephræmus coram divo præsule in timore Dei conversabatur Scripturas assidue versans et obediens in omnibus quæ præcipiebat.

6. Paulo post, obiit magnus inclytusque Constantinus[2]; post eum ejus filii imperium susceperunt. Paucis autem elapsis diebus, Sapor, Persarum rex, juventute filiorum Constantini confisus perrexit contra Nisibin cum ingenti exercitu et cum equis ac elephantibus innumeris ; diviso igitur exercitu agmina

[1] Concinunt Acta vaticana ; idem etiam asserit Gregorius Barhebræus in *Chronico Ecclesiastico*, a me et J. B. Abbeloos edito part. I, 70. Ephraemus jam tunc annum ætatis 19 ingressus erat, quum anno ætatis 18 baptizatus fuerit et ad concilium iverit post susceptum baptismum : non autem annum 19 aut 20 prætergressus fuerit, quum natus sit diebus Constantini.

[2] E vita migravit Constantinus anno 337.

ܘܦܠܓ ܚܝܠܗ . ܘܐܬܛܟܣ ܘܚܕܗ ܠܟܠ
ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܟܪܟ . ܘܟܕ ܗܘܐ ܚܠܦܘ ܝܘܡܬܐ
ܫܒܥܝܢ .. ܘܡܚܝܠܐ ܡܫܬܪܐ ܗܘܐ ܟܪܟܐ
ܕܢܗܪܐ ܗܘ ܕܐܙܠ ܘܦܠܓ ܒܡܨܥܬܗ ܡܕܝܢܬܐ
ܡܢ ܪܘܚܩܐ ܘܣܟܪܗ . ܘܟܕ ܢܦܩ ܫܘܪܐ
ܘܢܦܠ : ܟܕ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܡܩܡ ܠܘܩܒܠ ܚܝܠܐ
ܕܡܝܐ ܣܓܝܐܐ : ܐܣܒܪ ܠܗ ܫܒܘܪ .. ܕܡܟܝܠ
ܕܠܐ ܥܡܠܐ ܟܒܫ ܠܗ ܠܡܕܝܢܬܐ . ܡܪܝ
ܝܥܩܘܒ ܕܝܢ ܐܦܣܩܘܦܐ : ܘܛܘܒܢܐ ܡܪܝ
ܐܦܪܝܡ : ܥܡ ܫܪܟܐ ܕܥܕܬܐ ܟܠܗ : ܠܐܠܗܐ
ܡܬܟܫܦܝܢ ܗܘܘ ܒܟܠܗ ܙܒܢܐ ܕܡܟܪܐ ..
ܘܠܚܪܬܐ ܗܟܝܠ ܐܝܟ ܗܘܐ ܐܦܣܩܘܦܐ ܠܦܪ̈ܫܐ
ܚܝܠܐ ܘܠܘܒܒܐ . ܘܠܥܡܘܪ̈ܝܗ ܕܡܕܝܢܬܐ :
ܘܒܢܐ ܗܘܐ ܫܘܪܐ . ܘܐܩܝܡ ܥܠܘܗܝ ܒܘܪܓܐ
ܘܒܠܝܣܛܪܘ . ܘܟܠܐ ܗܘܐ ܘܡܪܚܩ ܠܐܠܝܢ
ܕܡܬܟܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗ . ܘܗܠܝܢ ܥܒܕ ܗܘܐ
ܟܕ ܠܐ ܩܪܝܒ ܠܗ ܠܫܘܪܐ : ܐܠܐ ܒܗܘ
ܒܗܝܟܠܐ ܠܐܠܗܐ ܕܟܠ ܡܬܟܫܦ ܗܘܐ .
ܠܫܒܘܪ ܕܝܢ ܠܘ ܕܡܠܝܬܗ ܕܫܘܪܐ ܘܒܢܝܢܗ
ܐܬܡܗܗ ܗܘܐ . ܐܠܐ ܐܦ ܚܙܘܐ ܐܚܪܢܐ ܕܐܬܚܙܝ
ܠܗ ܘܐܬܕܡܪ . ܚܙܐ ܓܝܪ ܐܢܫ ܕܩܐܡ
ܐܣܟܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܩܐܡ ܠܥܠ ܡܢ ܫܘܪܐ :
ܘܐܣܛܠܗ ܡܒܪܩܐ ܒܙܠܝܩܐ ܢܘܗܪܐ . ܟܕ
ܕܝܢ ܐܣܒܪ ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܐܬܟܢܫ ܥܠ
ܠܗܘܢ ܕܐܬܐܡܪ ܡܢܗܘܢ ܕܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܡܠܟܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܗܝܕܝܢ ܐܣܬܟܠ ܐܬܘܬܐ
ܕܚܙܘܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܕܡܩܪܒ
ܚܠܦܝܗܘܢ . ܘܠܐ ܝܕܥ ܘܐܬܟܪܝ ܕܗܐ ܘܫܕܐ
ܓܐܪ̈ܐ .. ܟܕ ܠܐ ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܕܢܠܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܦܠܚܐ . ܐܝܟ ܕܝܢ ܣܟܠܐ ܕܫܢܝܘܬܗ . ܗܝܕܝܢ
ܐܦܪܝܡ ܛܘܒܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪܢ ܠܥܠ ܡܢ
ܠܥܠ : ܒܥܐ ܡܢܗ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܕܢܫܒܘܩ
ܠܗ ܕܢܣܩ ܠܫܘܪܐ ܘܢܚܙܐ ܠܒܪ̈ܒܪܝܐ .. ܘܢܫܕܐ
ܥܠܝܗܘܢ ܓܐܪ̈ܐ ܕܩܫܬܐ . ܟܕ ܕܝܢ ܣܠܩ

disposuit ad obsidendam urbem. Quum obsidium per septuaginta dies protractum fuisset, amnem quæ mediam interluebat civitatem a longe intercepit et occlusit, et, quum murus aquarum magna copia exundantium impetum sustinere non valens dirutus corruisset, putavit Sapor urbem absque difficultate capiendam esse. At Jacobus episcopus et beatus Ephræm cum reliqua Ecclesia per totum obsidii tempus Deum deprecabantur. Tandem sanctus episcopus equitibus et omnibus urbis incolis vires et animos auxit, murum ædificavit, turrim et balistam super eum constituit, quibus cohibebat et repellebat obsessores; hæc autem ipse gerebat etsi procul a muro absens, dum in templo Dei omnium Dominum deprecaretur. Saporem autem attonitum reddidit non tam facilitas qua murus exstructus fuerat quam visio, quæ ejus oculis oblata eum valde commovit. Vidit enim stantem super murum hominem habitu regio indutum, cujus stola radiis lucis refulgebat. Quum autem putaret regem esse Romanorum minas evomuit in eos qui ipsi asseruerant regem Romanorum Antiochiæ tunc adesse. Postea intellexit signa visionis Deum scilicet esse Romanorum qui pugnabat pro eis. Ignorans quippe se incorporeum percutere infelix minas evomebat et tela projiciebat, sed mox amentiæ furorem sedare coactus fuit. Admirabilis quippe Ephræm, de quo diximus supra, a sancto Jacobo postulavit ut sibi liceret ascendere murum, inspicere barbaros et projicere

ܓܐܪ̈ܐ ܗܘ ܥܒܝܕܐ ܀ ܟܕ ܫܡܥ ܗܘܐ ܗܠܝܢ
ܠܓܒܪܐ ܗܘ ܕܚܒܝܒ ܗܘܐ ܠܗ ܀ ܟܕ ܐܬܕܟܪ ܬܕܡܘܪܬܐ
ܕܐܬܥܒܕܬ ܒܐܝܕܘܗܝ ܡܢ ܩܕܝܡ . ܐܦܣ ܠܗ
ܕܢܣܩ . ܘܣܠܩ ܠܚܕ ܡܢ ܦܘܪ̈ܓܝܐ ܕܫܘܪܐ :
ܘܟܕ ܚܙܐ ܣܘܓܐܐ ܕܦܠܚ̈ܘܬܐ . ܐܪܝܡ ܥܝܢ̈ܘܗܝ ܠܘܬ
ܐܠܗܐ ܘܫܐܠ ܡܢܗ ܀ ܕܢܫܕܪ ܥܠܝܗܘܢ ܒܩܬܐ
ܘܩܠܡܐ ܀ ܐܝܟܢܐ ܕܒܝܕ ܚܝܘ̈ܬܐ ܗܠܝܢ ܙܥܘܪ̈ܬܐ :
ܢܬܟܬܫ ܠܒܥܠܕܒ̈ܒܘܗܝ ܀ ܘܢܘܕܘܢ
ܢܫܬܘܕܥܘܢ ܚܝܠܗ ܕܐܠܗܐ . ܫܠܡ ܕܝܢ ܟܕ
ܨܠܘܬܗ ܕܛܘܒܢܐ ܟܢܫܐ ܕܩܠܡܐ ܘܒܩ̈ܬܐ .
ܢܦܩ ܐܬܟܣܝܘ ܦܝ̈ܠܐ . ܡܛܠ ܗܝ ܕܡܫܟܗܘܢ
ܓܪܝܕ ܗܘ ܘܠܝܬ ܒܗ ܣܥܪܐ .. ܘܡܠܐܘ
ܐܢ̈ܦܐ ܕܪ̈ܟܫܐ ܘܕܫܪ̈ܟܐ ܚܝܘ̈ܬܐ ܘܐܕ̈ܢܝܗܘܢ .
ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܟܕ ܠܐ ܐܫܟܚܘ ܠܡܣܝܒܪܘ ܠܡܚܘܬܐ
ܚܝܠܗ ܕܡܚܘܬܐ ܕܢܦܠܐ ܗܘܬ ܦܣܩܘ
ܦܓܘܕ̈ܝܗܘܢ . ܘܫܕܘ ܠܪ̈ܟܒܝܗܘܢ ܀
ܘܒܠܒܠܘ ܠܡܫܪܝ̈ܬܗܘܢ ܀ ܘܫܒܩܘ
ܠܡܫܪܝܬܐ ܘܥܪܩܘ ܐܟܚܕܐ . ܟܕ ܕܝܢ ܡܠܟܐ
ܦܠܚܐ ܕܗܢܐ ܠܚܝܠܗ ܕܐܠܗܐ ܡܚܝܢܐ ܕܟܪ̈ܣܛܝܢܐ :
ܟܕ ܡܢ ܕܘܟܬܐ ܕܙܟܘܬܐ ܐܫܬܩܠ ܡܢ ܬܡܢ . ܟܕ
ܒܐܘܪܚܐ ܚܠܦ ܙܟܘܬܐ ܨܥܪܐ ܩܢܐ ܒܥܡܠܗ .
ܘܒܨܠܘܬܐ ܕܝܢ ܕܛܘܒܢܐ ܡܪܝ
ܐܦܪܝܡ . ܗܘܐ ܦܘܪܩܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܗܝ ܀

in eos tela maledictionis. Quum cum audivisset vir illustris, propter miraculum olim ab eo patratum ratus gratiam cœlestem ipsum concomitari permisit ut ascenderet. Ascendit Ephræmus super unam e muri turribus, et, conspecta agminum multitudine, oculos in cœlum elevavit petens a Deo ut mitteret in hostes cyniphes culicesque, quorum animalculorum adjutorio cum hostibus ita pugnare posset, ut cogerentur divinam virtutem agnoscere. Beatus vix orandi finem fecerat, quum nubes cyniphum et culicum exivit, qui obruerunt elephantes utpote, qui cutem glabram et depilem habent, et repleverunt nasum et aures equorum aliorumque animalium. Ista autem animalia, cum non possent divini flagelli impetum sustinere, fræna sua fregerunt, equites disjecerunt, agmina sua perturbarunt, et castra relinquentes tumultuarie fugam ceperunt. Infelix autem rex virtutem Dei christianorum salvatoris edoctus castra solvit et per breviorem viam exinde discessit, loco victoriæ opprobrium e labore suo colligens. Sic precibus beati Ephræmi urbs liberata est[1].

[1] Nisibin pluries a Sapore obsessa fuit. Primum urbis obsidium contigit, vivente adhuc S. Jacobo Nisibeno, initio regni Constantii, anno 338. De illo obsidio hic agitur. Illud idem obsidium describit Gregorius Barhebræus tum in libro *Dynastiarum* a Pocockio edito p. 85-87. Oxon. 1663, tum in *Chronico* a Bruns et Kirsch edito p. 66. En ejus verba apprime cum Actis convenientia: « ܫܒܘܪ ܕܝܢ ܟܕ ܫܡܥ ܥܠ
ܡܘܬܗ ܕܒܩܛܘܪ ܣܠܩ ܥܠ ܢܨܝܒܝܢ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܒܝܬ ܬܚܘܡܐ
ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܘܦܪ̈ܣܝܐ . ܘܡܬܩܪܝܐ ܗܘܬ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܡܓܕܘܢܝܐ .
ܘܐܬܪܟܢ ܥܠܝܗ̇ ܫܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܘܒܢܐ ܥܠܝܗ̇ ܡܟܡ̈ܢܐ . ܘܟܕ
ܣܟܪ ܢܗܪܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܢܗܘܐ ܡܫܬܡܫ ܗܘ ܕܢܟܠܐ
ܘܦܠܝ ܒܡܟܡ̈ܢܘܗܝ ܘܟܕ ܐܬܦܬܚ ܡܢܐ ܠܠ ܡܢ ܫܘܪܐ ܘܠܐ
ܣܟܪ ܠܡܝ̈ܐ ܦܩܚ ܘܫܒܩ . ܘܟܕ ܣܟܪ ܢܗܪܐ ܕܝܠܗ
ܢܦܠ ܒܟܦܐ ܠܗ ܚܕܐ ܡܢ ܐܣܝܪܘܬܐ ܚܕܐ ܕܫܘܪܐ ܗܘܬ ܡܢ
ܒܗ . ܐܦ ܐܦܪܝܡ ܛܘܒܢܐ ܩܠܝܠ . ܥܠ ܫܘܪܐ ܕܢܥܘܛ
ܠܦܪ̈ܣܝܐ . ܘܚܙܐ ܡܢ ܐܠܗܐ . ܘܐܝܬܝ ܥܠܝܗܘܢ ܟܠܦܬܐ
ܘܩܠܡܐ . ܘܐܬܠܝܘ ܡܢܚܝܪ̈ܝܗܘܢ ܦܝ̈ܠܐ . ܟܠܗܘܢ ܕܝܢ ܗܘܘ
ܡܥܠܝܢ . ܘܐܦ ܒܢܚܝܪ̈ܐ ܘܐܕ̈ܢܝܗܘܢ ܕܪ̈ܟܫܐ ܘܦܣܩܘ
ܦܓܘܕ̈ܝܗܘܢ ܘܫܕܘ ܠܪ̈ܟܒܝܗܘܢ ܘܥܪܩܘ . ܘܗܟܢ ܫܒܘܪ
ܒܒܗܬܬܐ . Sapor autem, audita morte Victoris (Constantini), ascendit contra Nisibin quæ confinium est Romanorum et Persarum et Antiochia Mygdoniæ appellabatur. Obsedit eam septuaginta diebus, exstruxit supra eam munitiones magnumque aggerem quo

ܘܩܪܝܒ ܒܬܪ ܩܠܝܠ ܙܒܢܐ . ܫܠܡ ܚܝܘܗܝ
ܗܘ ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܢܨܝܒܝܢ . ܘܠܘܬ ܐܠܗܐ ܫܢܐ : ܟܕ ܡܫܡܠܝ
ܒܟܠ ܡܝܬܪܘܬܐ ܕܢܨܚܢܐ . ܛܘܒܢܐ ܕܝܢ ܡܪܝ
ܐܦܪܝܡ ܐܬܥܝܩ ܗܘܐ ܣܓܝ . ܘܩܒܪܗ
ܒܐܝܩܪܐ ܣܓܝܐܐ ܀

7. Paulo post vitam finivit et ad Dominum migravit divus præsul Jacobus, Nisibis episcopus, præclaris gestis et omnis generis virtutibus perfectus. Beatus autem Ephræm tristitia valde affectus maximo cum honore ejus funera prosecutus est[1]. S. Jacobi obitus.

obstruebatur cursus fluminis Mygdonii qui fluit per mediam urbem eam in duas partes dividens. Exundantibus autem aquis supra murum, quum murus earum impetum sustinere non posset dirutus corruit. Putabat igitur Sapor absque labore se illam capturum, at vidit alium murum intus extructum. Beatus autem Ephræmus supur murum ascendit ut malediceret Barbaris, et, exorato Deo, adduxit contra eos scyniphes et culices qui præsertim vexaverunt elephantes quia cutis eorum glabra est; ingressi sunt etiam in naribus et auribus equorum. Hæc igitur animalia fregerunt frena, et, disjectis equitibus, fugerunt. Et reversus est Sapor pudore suffusus. » Mox dixerat Nisibin precibus S. Jacobi et S. Ephræmi liberatam. Hanc liberationem memorat etiam *Liber chalifarum* (ap. Land, *Anecdota Syriaca* p. 2 text. syr.) « Sapor, rex Persarum, inquit, venit in Mesopotamiam ut Nisibin subjugaret; obsedit eam sexaginta sex diebus. Jacobus autem Nisibis episcopus per orationem suam expulit exercitum ejus exinde. »

Concinunt scriptores græci, inprimis Theodoretus in *Hist. eccles.* II, 26 vel 30 juxto alios (*Patrol. gr.* LXXXII, 1077-79,) his verbis : « Sapore autem Persarum rege bellum Romanis inferente, Constantius collecto exercitu Antiochiam profectus est. Hostes vero profligavit non Romanorum exercitus, sed piorum inter Romanos Deus. Victoriæ vero modum qualis fuerit exponam. Nisibis, quam nonnuli Antiochiam Mygdoniæ nominant, in Persici et Romani imperii finibus sita est. Ejus episcopus urbisque custos erat Jacobus.... Urbem cui præerat, Romanis subditam, Persicus exercitus obsidebat. Qui ad septuaginta dies obsidione perducta, helepoles multas mœnibus admovens, multisque aliis machinis, vallisque et fossis urbem circumcingens capere eam non potuit. Tandem alveo fluvii, cui Mygdonii nomen est, qui mediam intersecat urbem, procul obstructo, et ripis utrinque altius exaggeratis, ut fluentem aquam coercerent, ubi tantam aquæ copiam vidit ut aggerem inundaret, subito eam veluti machinam in murum immisit : qui vim illius vehementissimam non sustinens convulsus disjectusqne est. Hoc ipsum passa et altera murorum pars, per quam Mygdonius erumpebat, concidit, vim aquæ non sustinens. Quod cernens Sapor in spem venit nullo se negotio urbe potiturum. Et eo quidem die quievit, ut limus aresceret, vadoque fluvius transiri posset. Postridie admotis copiis, cum per disjectas muri partes aditum in urbem speraret, murum utraque ex parte instauratum laboremque a se frusta susceptum videt. Divinus enim ille vir precibus suis et militum reliquorumque incolarum animos confirmavit, et murum extruxit, et irruentes oppositis machinis repulit. Atque hæc perfecit, non ad murum accurrens, sed intus in divino templo omnium Dominum invocans. Saporem autem non solum obstupefecit exstructionis celeritas, sed aliud quoque spectaculum exterruit Vidit enim stantem in muro quemdam ornatu imperatorio, et radiantem ejus purpuræ ac diadematis fulgorem. Quem Romanorum imperatorem esse ratus, mortem iis intentabat qui eum non adesse nuntiarant. Sed confirmantibus illis vera esse quæ dixerant et Antiochiæ prorsus morari Constantium asserentibus, visum hoc quid significaret intellexit, Deumque pro Romanis pugnare dixit. Et indignatione percitus miser saggittam in aerem misit, non ignorans configi eum non posse qui corporis expers sit, sed furoris impetum non ferens. Tum vero admirandus Ephraem, scriptor inter Syros præstantissimus, Jacobum oravit, ut sibi liceret mœnia conscendere (Ἰάκωβον ἀντιβόλησεν ἐπιβῆναι τοῦ τείχους) Quum annuisset (νεύσαντος δὲ οὖν) vir divinus, turrim quandam conscendit, et innumerabilem cernens multitudinem execratione alia non est usus sed scyniphes et culices in eos immitti postulavit, » Reliqua refert Theodoretus, ut supra Greg. Barhebræus. Idem factum rursus narrat in *Historia religiosa* I, ubi Ephræmi mentio non fit.

Cl. D. Bickell (*Carmina Nisib.* p. 13-14) immerito verba Theodoreti refert ad obsidionem anni 350, de qua agit Julianus apostata, *serm.* 1 et 2. Obsidio enim anni 350 sub Vologese contigit et duravit centum dies vel plus quam tres menses, obsidio autem anni 338 contigit sub S. Jacobo et duravit dies 70, vel 66 juxta librum Chalipharum. Chronicon Alexandrinum (*Patrol. gr.* XCII, 718, 723) memorat duas Nisibis odsidiones: primam ad an. 337, quæ duravit dies 63 ; alteram sub an. 350 quæ duravit centum dies quamque e Vologesis epistola describit. Theophanes etiam duas obsidiones memorat : primam ad an. 1 Constantii precibus S. Jacobi post dies 63 solutam ; alteram 12 annos postea. Nicephorus *Hist. Eccl.* IX, 28 Theodoretum presse sequitur. Georgius, Arabum episcopus, in *Epist. ad Josue* (ap. Forget *de Vita et Scriptis Aphraatis* p. 23) sequitur etiam Theodoretum.

1 Obiit S Jacobus anno Æræ vulgaris 338. Hoc testantur *Chronicon Edessenum* et Dionysius patriarcha ap. Asseman. Bibl. or. I, 18, 395. Hoc idem testatur Elias Nisebenus. Vid. Greg. Barhebræi *Chronicon eccl.* II, 32, not.

ܘܒܬܪ ܙܒܢܐ ܩܠܝܠ ܫܢܝ ܩܘܣܛܢܛܝܘܣ.
ܘܩܡ ܒܬܪܗ ܩܘܣܛܢܣ. ܘܒܝܘܡܝ
ܡܠܟܘܬܗ ܐܬܝܕܥ ܝܘܠܝܢܘܣ ܗܘ ܟܦܘܪܐ.
ܘܗܘܘ ܩܪ̈ܒܐ ܘܫܓܘ̈ܫܝܐ ܒܙܒܢܐ ܗܘ ܀
ܒܟܠܗܝܢ ܡܕܝܢ̈ܬܐ. ܘܒܬܪ ܡܘܬܗ
ܕܩܘܣܛܢܛܝܘܣ. ܐܡܠܟ ܗܘ ܟܦܘܪܐ. ܘܗܘܘ
ܒ̈ܐܘܠܨܢܐ ܕܐܘܠܨܢ ܥܒܕ ܒܝܫܐ ܗܘ ܕܪܕܘܦܝܐ
ܗܘܐ ܕܛܪܘܢܐ. ܘܗܕܐ ܟܕ ܢܚܬ ܠܐܬܪܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ
ܘܩܒܠ ܡܣܒܥܢܘܬܗ ܐܝܟ ܕܫܘܐ ܗܘܐ ܒܐܪܥܐ
ܕܒܥܠܕܒ̈ܒܘܗܝ. ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ ܝܘܒܝܢܘܣ
ܘܢܣܒ ܫܠܕܐ ܥܘܠܐ ܐܝܟ ܕܝܠܗ ܕܡܠܟܐ.
ܘܐܘܒܠܗ ܥܡܗ ܘܩܒܪܗ ܒܗ ܒܢܨܝܒܝܢ.
ܘܦܩܕ ܠܒ̈ܢܝ ܢܨܝܒܝܢ ܕܢܦܩܘܢ ܡܢܗ ܘܟܕ
ܕܢܦܩܘ ܐܫܠܡܗ ܠܦܪ̈ܣܝܐ ܐܝܟ ܬܢܝܐ ܗܘ
ܕܗܘܐ ܀

8. Post certum tempus obiit Constantius, cui successit Constis [1]. Ejus diebus inclaruit impius Julianus; hoc etiam tempore exorta sunt bella ac seditiones in omnibus urbibus. Post mortem autem Constantis (Constantii) regnavit iste Impius, cujus dura et tyrannica persecutione durante, christiani in angustiis magnis versati sunt. Quum autem in terras Persarum descendisset, dignam sua impietate pœnam accepit in regione inimicorum suorum [2]. Regnavit post eum Jovinianus (Jovianus), qui impii imperatoris funera curavit juxta ritum regium et cadaver secum tulit ac in Nisibin sepelivit. Jussit deinde ut Nisibeni urbe exirent, quibus egressis, urbem Persis tradidit juxta conventionem factam.

Ephræmus e Nisibi transit in Beth-Garbaia.

ܗܝܕܝܢ ܗܘ ܛܘܒܢܐ ܐܦܪܝܡ ܩܡ ܘܐܬܪܥܡ
ܥܠܘܗܝ ܕܥܘܠܐ ܘܥܠ ܪܕܘܦܝܐ ܕܗܘܐ
ܒܝܘܡܘܗܝ. ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܢܨܝܒܝܢ ܗܘ ܛܘܒܢܐ
ܥܕܡܐ ܠܙܒܢܐ ܗܘ ܕܐܫܬܠܡܬ ܠܦܪ̈ܣܝܐ:
ܒܝܕ ܦܠܚܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܟܦܪܐ ܝܘܠܝܢܘܣ.
ܘܢܦܩ ܗܘ ܡܢ ܬܡܢ. ܘܐܬܐ ܠܕܘܟܬܐ
ܕܡܬܩܪܝܐ ܒܝܬ ܓܪܒܝܐ. ܘܬܡܢ ܩܒܠ ܗܘܐ
ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ. ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܒܪ
ܫ̈ܢܝܢ ܬܡܢܥܣܪܐ. ܘܝܠܦ ܗܘܐ ܡܙܡܘܪ̈ܐ.
ܘܐܬܕܪܫ ܗܘܐ ܒܩܪܝܢܐ ܕܟ̈ܬܒܐ ܠܘܬ ܗܘ
ܕܐܥܡܕܗ ܀

9. Interea surgens beatus Ephræm verba habuit in impium (Julianum) et in persecutionem ejus diebus exortam [3]. Remansit autem Nisibi donec urbs Persis tradita fuisset; tunc urbe egressus secessit in locum Beth-Garbaia appellatum, ubi susceperat baptismum quum esset annos octodecim natus, ubi et psalmos didicerat ac lectioni Scripturarum initiatus fuerat ab eo qui eum baptizaverat [4].

[1] Auctor confundit successionem filiorum Constantini. Constans quippe ante Constantium obiit. Hujus mors evenit an. 361. Ei successit Julianus apostata.

[2] Decessit 26 julii 363.

[3] Codex add. 14.571 Musæi Brit. anni 519 quatuor continet hymnos ab Ephræmo conscriptos contra Julianum apostatam quos edidit Overbeck, *S. Ephræmi aliorumque opera selecta*, Oxonii, 1865.

[4] Cl. D. Bickell. *Conspect. rei Syr. litter.* p. 27, voces ܩܒܠ ܗܘܐ ܡܥܡܘܕܝܬܐ minus recte reddit: « baptismum suscepit » quasi Ephræmus qui, juxta Acta, Concilio Niceno interfuerat adeoque annum quinquagesimum prætergressus erat quum venit in Beth-Garbaia, tunc tantum baptismum suscepisset. Eodem errore laborant Acta vaticana quæ pro ܩܒܠ ܗܘܐ habent ܩܒܠ « suscepit, » et insuper tradunt Ephræmum annos 28 natum fuisse quum baptismum suscepit. Omnes difficultates quas Acta vaticana pepererant circa baptismum S. Ephræmi nostro textu diluuntur. Copti in Synaxario, juxta J. S. Assemanum, *Bibl. Or.* I, 31, not., Ephræmum Nisibi a S. Jacobo baptizatum

ܘܡܢ ܒܬܪ ܩܠܝܠ ܗܘܐ ܪܕܘܦܝܐ ܥܠ
ܥܕܬܐ܂ ܘܫܢܝ ܡܢ ܬܡܢ ܠܐܡܝܕ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܬܡܢ
ܗܘܐ ܙܒܢ ܙܥܘܪܐ. ܘܡܢ ܕܥܒܪܬ ܫܢܬܐ ܚܕܐ
ܐܬܐ ܠܐܘܪܗܝ ܕܒܝܬ ܢܗܪܝܢ. ܘܟܕ ܚܙܗ̇ ܡܢ
ܡܩܒܠ ܚܫܒ ܠܡܥܡܪܗ̇. ܘܣܡܟ
ܒܡܚܫܒܬܗ ܕܬܗܘܐ ܠܗ ܒܗ̇ ܡܥܡܪܐ ܠܟܠܗܘܢ
ܝܘܡܬܐ ܕܚܝܘܗܝ܀

ܘܟܕ ܐܬܐ ܕܢܥܘܠ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܦܓܥ ܒܢܗܪܐ
ܐܝܟ ܕܡܬܩܪܐ ܕܝܨܢ܂ ܐܝܟ ܕܡܚܕܪ ܠܗ̇ ܠܡܕܝܢܬܐ.
ܘܐܚܝܪ ܚܙܐ ܢܫܐ ܟܕ ܡܫܝܓܢ ܡܐܢܐ. ܘܩܡ
ܥܠ ܣܦܬܗ ܕܢܗܪܐ ܘܗܘܐ ܚܙܐ ܠܗܝܢ. ܐܢܬܬܐ
ܕܝܢ ܚܕܐ ܡܢܗܝܢ ܠܘܬܗ ܚܪܬ ܥܝܢܗ̇. ܘܡܥܝܢܐ
ܡܬܒܩܝܐ ܒܗ ܗܘܬ ܣܓܝܐܐ ܗܘ ܕܝܢ ܐܬܚܡܬ
ܒܗ̇. ܟܕ ܐܡܪ: ܐܢܬܬܐ ܠܐ ܒܗܬܐ ܐܢܬܝ܂
ܗܝ ܕܝܢ ܥܢܬ ܘܐܡܪܐ ܠܗ. ܕܠܟ ܐܚܘܪ
ܕܬܚܘܪ ܒܐܪܥܐ ܡܛܠ ܕܡܢܗ̇ ܐܬܢܣܒܬ. ܕܠܝ
ܗܝ ܕܝܢ ܕܐܚܘܪ ܒܟ. ܡܛܠ ܕܡܢܟ ܗܘ ܢܣܝܒܐ
ܐܢܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܬܡܗ ܒܡܠܬܐ ܘܝܕܥ ܠܚܟܡܬܗ̇
ܕܐܢܬܬܐ ܘܐܙܠ ܡܢ ܬܡܢ. ܘܐܡܪ ܗܘܐ
ܒܡܚܫܒܬܗ܂ ܕܐܢ ܢܫܘܗ̇ ܕܡܕܝܢܬܐ ܗܕܐ
ܚܟܝܡܢ: ܓܒܪܝܗ̇ ܐܘܟܝ ܟܡܐ ܒܡܠܐ
ܡܝܬܪܐܝܬ܀

10. Exorta autem contra Ecclesiam persecutione, secessit inde in urbem Amidam, ubi exiguo tempore mansit; anno quippe transacto venit Edessam, Mesopotamiæ urbem, qua a longe conspecta, consilium iniit quod mente firmiter tenuit, ut ibi, reliquis vitæ diebus, domicilium haberet. Edessam venit.

11. Quum autem in eo esset ut urbem ingrederetur advenit ad amnem, Daisan appellatum, qui urbem circum alluit, et circumspiciens vidit mulieres lintea lavantes. Dum autem staret in ripa fluvii eas considerans, mulier una ex illis oculos in eum direxit et diu eum intuita est. Cui ille indignatus ait: « Mulier ita ne pudorem exuisti ? » Quæ respondit ei : « Tui es in terram aspicere, quia ex ea sumptus es ; mei autem est in te aspicere quia ex te sumpta sum. » Ipse autem verbo attonitus, sapientia mulieris agnita, recessit inde intra se dicens: « Si mulieres hujus urbis adeo sapientes sunt, quanto magis viri, qui eam incolunt [1]. » Sapiens mulieris dictum.

tradunt, antequam Nicæna synodus celebraretur Maronitæ et Melchitæ (ap. Alsleben, *Das leben des H. Ephræm des Syrers*, Berlin 1853, p. 43) vera falsis miscent docentes Ephræmum anno ætatis 18 baptizatum, sed post mortem S. Jacobi.

[1] Concinunt Acta vaticana. Refertur etiam istud dictum a Metaphraste in Vita S. Doctoris, a S. Gregorio Nysseno in suo S. Ephræmi Encomio, a Sozomeno, *Hist. Eccl.* III, 16, qui addit : « Admiratus mulierem Ephræm, rem ut acciderat peculiari libro exposuit, quem quidem librum doctissimi Syrorum inter præstantissimos illius libros collocarunt. » Metaphrastes aliud acute dictum subjungit quod Maronitæ etiam in Synaxario referunt. Memoratur etiam in *Apophtegmatibus Patrum*, et a græco anonymo « Cum dies aliquot transiissent et sanctus Ephræm moraretur Edessæ, mulier quædam meretrix, quæ in propinqua habitabat vicinia fit maligno instrumentum ad vitium et per eam, sicut prius per serpentem, justum aggreditur Ephræm. Cum itaque S. Ephræm cibum quemdam pararet, illa, aperta fenestra quæ erat in corte, impudenter despicit, et plane meretricie : et deinde cum Sanctum aspexisset inverecunde : « Benedic, inquit, Abba. » Ille vero cum eo, qui ipsum decebat, habitu, gestu et sermone : « Dominus, inquit, benedicat tibi. » Ipsa autem rursus cum vehementi et indecoro risu, ad eum : « Sed quid, inquit, tuo cibo deest. » Ille vero: « Tres, inquit, lapides, et parum luti ut hæc obstruatur fenestra. » Illa interim nihil remittens de sua impudentia : « Quod te, inquit, priores appellavimus, hocne te effecit insolentem? Ego volo tecum dormire. Tu-ne autem statim hoc mihi primo negasti? » Ad hæc, quæmadmodum illa verbis satanicis, ita multo magis ipse sermonibus abundavit spiritualibus, et quales ipsum dicere, et eam oportebat audire « Si vis enim, inquit, nos ambos simul dormire, ubi tibi dixero, illic pariter jacebimus. » Postquam vero illa sermonem arripuit, et rogavit locum, ubi hoc fieri

Balneatori operam locat.

[illegible]

Monachi suasu in montem secedit.

[illegible]

12. Urbem ingressus, quum nullam artem didicisset consilium iniit pro mercede operam suam locare ut sibi panem procuraret. Adiit itaque quemdam balneatorem et cum eo laboravit. Ea tempestate magna Edessæ pars ethnica erat ; Ephræmus ethnicos edocebat et cum eis e Scripturis disputabat quoties facultas ipsi dabatur.

13. Quadam autem die occurrit ei in platea venerabilis monachus qui interrogavit eum : « Unde es-tu, puer[1]. » Cui ille totam vitæ suæ rationem aperuit. Adjecit monachus : « Quo modo, christianus cum sis, cum gentibus conversaris ? Num in mundo vis remanere ? » Respondit ei Ephræmus : « Nequaquam, Domine. » Reposuit monachus : « Igitur, frater mi, consilium tibi do ut pergas ad quemdam e solitariis hujus loci vivasque cum eo, et ille animæ tuæ curam habebit. » Hisce auditis, monacho se adjunxit et e civitate exivit in montem ad latus occidentale Edessæ situm ubi multi monachi degebant[2]. Commorabatur ibi sanctus Ephræmus jejunia ac orationes protrahens et assidue Scripturas perscrutans.

opporteret, « Non alio, inquit loco tecum congrediar, nisi in medio civitatis. » « Sed non, inquit illa, pudore atque rubore aperte alliciemur a videntibus hominibus, si sic nos ibi jaceamus in medio. » Capta autem est mulier, quæ voluit capere impatibilem et inexpugnabilem animam. Cum vero statim veluti ansam verbum apprehendisset vir præclarus, contra intulit : « Si ergo hominum judicasti oculos satis esse ad pudore alliciendam animam, et a mala actione abducendam : Dei oculos qui omnia intuentur, tam quæ clam quam quæ aperte fiunt, nonne multo magis reverebimus, et extimescemus, et a re mala abstinebimus : qui semper nobiscum habitantem in nobis excitat conscientiam, et ex ea nobis reservat tormenta quæ finem non accipiunt? » Hæc suffecerunt non solum ad meretrici persuadendum, ut abstineret ab improba in eum libidine, sed ut priorum etiam eam malorum pœniteret. » Ita Metaphrastes.

1 Ephræmus tunc ætatem quinquaginta annorum prætergressus dictamine familiari puer appellatur.

2 Mons ille appellabatur ܛܘܪܐ ܕܐܘܪܗܝ *mons Edessæ*. Eum accurate descripsit Sachau in *Zeitschrift der Deut. Morg. Geselschaft*, 1882 p. 142. Nomen hodie habet *Nimroud-Dagh* ; exurgit supra arcem urbis in altitudinem centum metrorum. Hodie desertus olim domicilium præbuit vivis et defunctis. In ejus latere innumeræ cernuntur speluncæ olim a solitariis inhabitatæ, vel sepeliendis mortuis destinatæ. Ostenditur sepulchrum S. Ephræmi in monasterio S. Sergii.

ܘܟܕ ܗܘ ܒܬܫܡܫܬܐ ܕܝܢ ܡܫܡܫ ܘܡܨܠܐ
ܗܘܐ ܗܘ ܝܚܝܕܝܐ ∴ ܫܠܡܗ ܗܘܐ ܠܬܫܡܫܬܗ
ܘܢܦܩ ܠܒܪ . ܘܚܙܐ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܚܬ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܒܦܠܓܗ ܕܠܠܝܐ . ܘܟܬܒܐ ܪܒܐ
ܚܕ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܐܝܕܗ ܟܬܝܒ ܡܢ ܬܪܝܗܘܢ ܦܐܬܘܗܝ .
ܘܚܕ ܐܡܪ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ ܠܘܬܗ .
ܠܡܢ ܐܬܠܝܘܗܝ ܠܗܢܐ ܟܬܒܐ ܕܐܚܝܕ
ܐܢܐ . ܘܥܢܘ ܘܐܡܪܘ ܠܗ . ܠܐܚܘܢ
ܠܐܘܓܝܢܘܣ ܝܚܝܕܝܐ ܕܡܕܒܪܐ ܕܡܨܪܝܢ . ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܡܠܐܟܐ . ܠܐ ܐܬܦܩܕܬ ∴ ܘܬܘܒ ܐܡܪ .
ܡܢ ܗܘ ܕܫܘܐ ܠܗ . ܘܐܡܪܘ ܠܗ . ܝܘܠܝܢܘܣ
ܝܚܝܕܝܐ . ܘܥܢܐ ܡܠܐܟܐ ܗܘ ܘܐܡܪ ∴ ܠܝܬ
ܝܘܡܢܐ ܡܢ ܒܢܝܢܫܐ ܕܫܘܐ ܠܗ ∴ ܐܠܐ ܐܢ ܐܦܪܝܡ
ܣܘܪܝܝܐ ܕܒܛܘܪܐ ܕܐܘܪܗܝ . ܘܟܕ ܗܠܝܢ
ܚܙܐ ܗܘ ܝܚܝܕܝܐ ܘܫܡܥ ∴ ܣܒܪ ܗܘܐ
ܕܦܢܛܐܣܝܐ ܗܝ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܐ ܗܘ ܚܙܘܐ ∴
ܘܐܗܡܝ ܗܘܐ ܡܢ ܨܒܘܬܐ ✢

ܡܫܬܥܝܐ ܕܝܢ ܥܠܘܗܝ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ
ܫܘܥܝܬܐ . ܕܟܕ ܗܘ ܛܠܝܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ . ܕܚܙܐ
ܒܚܠܡܐ ܐܘ ܒܚܙܘܐ ܐܝܟ ܕܐܢܫܝܢ ܡܫܬܥܝܢ ܘܐܦ
ܟܬܒ ܒܕܝܬܩܝ ܕܝܠܗ . ܕܢܒܥ ܫܒܝܒܬܐ
ܒܠܫܢܗ : ܘܪܒܐ ܘܡܠܐ ܟܠܗ ܬܚܝܬ
ܫܡܝܐ . ܘܝܗܒ ܣܓܘܠܐ ܒܣܘܓܐܐ . ܘܐܝܟܐ
ܗܘܬ ܠܗ ܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܟܠܢ ܗܘܬ ܡܬܪܒܝܢ
ܣܓܝ ܗܘܘ ܣܓܘܠܘܗܝ ✢

14. Quadam nocte cum psalmis et orationi ille monachus instaret, extra cellam egressus vidit, media nocte, angelum Dei e cœlo descendentem et in manu ejus magnum volumen ex utraque parte scriptum. Dixit autem angelus ad eos qui cum monacho adstabant : « Cuinam dabo volumen quod manibus teneo ? » Qui responderunt : « Eugeni (?) deserti Ægyptiaci solitario[1]. » Reposuit angelus: « Mandatum non accepi. » Et rursus : « Quis illo dignus est ? » Responderunt : « Julianus monachus. » Reposuit Angelus : « Nullus hominum hodie illo dignus est, præter Ephræm Syrum in monte Edessæ. » Quibus visis et auditis, monachus putavit hanc visionem phantasma quoddam esse et rem neglexit[2].

15. Refertur autem de Sancto Ephræm hæc narratiuncula. Cum puer esset vidit in somno seu visione, ut quidam narrant et ipse scripsit in Testamento suo, crescere palmitem in lingua sua, qui, cum crevisset et omnia sub cœlo implevisset protulit botros in abundantia et eo magis botri multiplicabantur quod aves cœli eos manducatum venirent[3]. Visio palmitis in lingua Ephræmi.

[1] Acta vaticana habent ܐܘܪܝܓܢܣ *Origenes*.

[2] Refertur ista visio in Actis Syriacis brevioribus, a S. Gregorio Nysseno, a Metaphraste et ab anonymo græco apud Vossium, et in *Apophtegmatibus Patrum* ap. Migne *Patrol. gr.* LXV, c. 167.

[3] In Actis vaticanis eadem visio paulo aliter : « Quum Ephræm puer in sinu matris jaceret, visus est annasci ejus linguæ palmes, qui cum illico ad cœlum usque increvisset botrorum myriadas, acinorum autem myriadas myriadum protulit : Botri nempe sermones (ܡܐܡܪܐ), acini vero hymnos (ܡܕܪܫܐ) significabant. » Sed audiatur S. Doctor in Testamento suo : « Quum adhuc parvulus essem et me in sinu suo gestaret mater vidi quasi per somnium quod revera evenit. Vitis ex ore meo repente progerminavit, quæ crevit ad cœlum usque et botros innumeros innumeraque folia produxit. Expandebatur enim, augebatur, protendebaturque, dilatabatur circumferabatur et amplificabatur. Colligebantur ex ea botri nec deficiebant. Et quo magis colligebantur botri, eo magis multiplicabantur. Botri sermones, folia hymnos significabant. » Referunt hanc visionem S. Gregorius Nyssenus, Metaphrastes, auctor græcus anonymus, Menologium Basilii et Menologium armenum. Memoratur etiam in Apophtegmatibus Patrum, ap. Migne, *Patrol. gr.* t. LXV, col. 167.

Scribit commentaria in pentateuchum.

ܚܕ ܕܝܢ ܡܢ ܝܘ̈ܡܝܢ ܨܦܪܐ ܀ ܢܦܩ
ܗܘ ܝܚܝܕܝܐ ܘܐܙܠ ܠܘܬ ܛܘܒܢܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ
ܠܒܪ ܕܚܒܝܫ ܗܘܐ . ܘܐܫܟܚܗ ܕܝܬܒ
ܘܟܬܒ : ܦܘܫܩܐ ܕܣܦܪܐ ܩܕܡܝܐ ܕܡܘܫܐ :
ܘܐܬܕܡܪ ܥܠ ܕܪܘܚܐ ܕܚܟܡܬܐ ܀ ܘܕܝܕܥܬܐ
ܡܘܗܒܬܐ ܕܣܘܟܠܐ ܘܡܘܗܒܬܐ ܐܬܝܗܒܬ ܠܗ
ܡܢ ܐܠܗܐ . ܟܕ ܕܝܢ ܫܠܡܗ ܠܟܬܒܐ ܩܕܡܝܐ
ܘܫܪܝ ܒܟܬܒܐ ܕܬܪܝܢ ܀ ܗܘܝܘ ܐܫܬܘܕܥ
ܗܘ ܝܚܝܕܝܐ ܀ ܕܫܪܝܪܐ ܚܙܘܐ ܗܘ ܕܚܙܐ
ܥܠܘܗܝ . ܘܪܚܡܗ ܛܒ ܘܢܣܒܗ ܠܟܬܒܐ
ܘܥܠ . ܘܐܝܬܝܗ ܠܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܥܠܗ ܠܐܣܟܘܠܐ
ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܡܕܝܢܬܐ . ܘܚܘܝܗ ܠܡܠܦ̈ܢܐ
ܘܠܟܗ̈ܢܐ ܘܠܪ̈ܫܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ . ܘܟܕ ܩܪܐܘܗܝ
ܐܬܕܡܪܘ . ܘܐܣܒܪܘ ܠܗܘܢ ܕܝܚܝܕܝܐ ܟܬܒܗ
ܠܟܬܒܐ ܗܢܐ . ܘܐܚܕܘܗܝ ܒܐܝ̈ܕܝܗܘܢ ܐܢܫܐ . ܗܘ
ܕܝܢ ܒܩܠܐ ܪܒܐ ܩܥܐ ܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘ ܐܢܐ
ܟܬܒܬܗ ܠܐ ܐܢܐ ܟܬܒܐ . ܘܐܫܬܥܝ
ܠܗܘܢ ܚܙܘܐ ܕܚܙܐ ܘܗܝܡܢܘܗܝ . ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ
ܗܘ ܕܐܡܪ . ܕܠܐ ܡܫܟܚܐ ܕܬܛܫܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܥܠ
ܛܘܪܐ ܒܢܝܐ . ܐܙܝܥ ܗܘܐ ܠܠܒܘܗܝ ܕܡܗܝܡ̈ܢܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܘܣܠܩܘ ܠܘܬܗ ܠܐܬܪܐ ܕܥܡܪ ܗܘܐ .
ܘܟܕ ܐܪܓܫ ܒܗܘܢ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܀ ܘܐܬܛܫܝ
ܡܢ ܩܕܡ ܥܝ̈ܢܝܗܘܢ ܀

16. Quadam autem die ille idem monachus quum mane exivisset ad beatum Ephræmum foris ubi inclusus vivebat, invenit eum sedentem et scribentem commentarium in librum primum Moysi et miratus est quantum sapientiæ et intelligentiæ donum viro minime exculto datum a Deo fuerat[1]. Quum autem primo absoluto secundum Ephræmus inchoasset, intellexit monachus veritatem visionis quam de eo viderat. Dilexit itaque eum valde, et assumptum librum attulit in civitatem detulitque in scholam quæ in civitate erat atque ostendit doctoribus, sacerdotibus et primoribus civitatis. Quo lecto, mirati sunt, putantesque librum a solitario scriptum esse manibus eum apprehenderunt. At ille voce magna clamavit : « Non scripsi ego librum, sed Ephræm Nisibenus. » Narravit deinde eis visionem quam viderat et crediderunt. Christus autem qui dixit : « *Non potest abscondi civitas supra montem ædificata*[2], incitavit corda fidelium civitatis ut ascenderent quo manebat, quod animadvertens Ephræmus aufugit ab eis et ab eorum oculis se subduxit.

Aufugit sed ab angelo corripitur.

ܘܟܕ ܢܚܬ ܠܚܠܐ ܚܕ . ܐܬܓܠܝ ܠܗ ܡܠܐܟܐ
ܕܡܪܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗ . ܐܦܪܝܡ ܠܐܝܟܐ ܥܪܩ ܐܢܬ .
ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܡܪܝ ܀ ܕܐܬܠܐ ܒܫܠܝܐ .

17. Quum porro in vallem quamdam descendisset apparuit ei angelus Domini dicens : « Ephræm, quo fugis ? » Qui respondit : « Domine,

[1] Antequam hoc commentarium scriberet S. Ephræmus jam hymnos et sermones vulgaverat Refert enim Gregorius Barhebræus in *Ethicis* (Assem. *Bibl. Or.* I, 166) : « ܡܢ ܙܒܢܐ ܕܝܢ ܕܣܘܢܗܕܘܣ ܩܕܝܫܐ ܕܒܢܝܩܝܐ ܗܘ ܐܬܟܢܫ ܫܪܝ ܩܕܝܫܐ ܐܦܪܝܡ ܕܝܠܢ ܡܕܪ̈ܫܐ ܘܡܐܡܪ̈ܐ ܠܡܟܬܒ ܠܘܩܒܠ ܗܪ̈ܣܝܣ ܕܙܒܢܗ A tempore sancti concilii in Nicæa congregati cœpit sanctus Ephræm noster cantica et hymnos adversus sui temporis hæreses conscribere. » Et revera hymni in Nisibin et tres ejus episcopos S. Jacobum, Babu et Vologesem scripti fuerunt, antequam Vologeses e vivis migraret. Hymni qui sequuntur in Abraham etiam conscripti fuere circa an. 363 antequam S. Ephræm e Nisibi migraret. Ejusdem ætatis sunt hymni in Julianum apostatam Vid. *Carmina Nisib.* 11-22.

[2] Matth. V. 14.

ܘܐܬܕܟܪ ܡܢ ܫܓܘܫܝܗ ܕܥܠܡܐ. ܐܡܪ:
ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܚܙܝ ܠܐ ܬܬܐܡܪ ܥܠܝܟ ܗܝ
ܕܐܬܐܡܪܬ: ܕܐܦܪܝܡ ܥܪܩ ܡܢܝ ܐܝܟ ܥܓܠܬܐ
ܕܒܥܛܬ ܟܬܦܗ ܡܢ ܢܝܪܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܟܕ ܒܟܐ
ܐܡܪ. ܡܪܝ ܡܚܝܠܐ ܐܢܐ. ܘܠܐ ܫܘܐ ܐܢܐ.
ܐܡܪ ܠܗ ܗܘ ܡܠܐܟܐ. ܓܒܪܐ. ܠܐ ܐܢܫ
ܡܢܗܪ ܫܪܓܐ: ܘܣܐܡ ܠܗ ܬܚܝܬ ܣܐܬܐ:
ܐܠܐ ܥܠ ܡܢܪܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܢܚܙܘܢ ܢܘܗܪܗ. ܘܟܕ
ܣܓܝܐܬܐ ܡܠܠ ܥܡܗ. ܐܬܟܣܝ ܠܗ ܡܢ ܚܙܝܢܐ
ܗܘܐ ܡܢ ܥܝܢܘܗܝ. ܘܛܘܒܢܐ ܗܘ ܗܦܟ
ܘܐܬܐ ܠܐܘܪܗܝ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܢܦܩܘ ܠܘܬܗ
ܟܕ ܠܐ ܐܫܟܚܘܗܝ ܗܦܟܘ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܟܕ
ܡܛܐ ܗܘܐ ܠܬܪܥܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܗܘ ܩܕܝܫܐ
ܐܦܪܝܡ ܢܦܠ ܘܨܠܝ. ܘܟܕ ܒܟܐ ܐܡܪ ܗܘܐ.
ܡܪܝܐ ܗܘ ܕܝܗܒܬ ܫܘܠܛܢܐ ܠܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ.
ܥܠ ܣܛܢܐ ܘܥܠ ܚܝܠܘܬܗ.
ܗܒ ܠܝ ܚܝܠܐ ܡܢ ܠܘܬܟ. ܘܬܣܚܘܦ ܡܢ
ܩܕܡܝ ܠܟܠܗܝܢ ܗܪ̈ܣܝܣ ܕܩܝܡܢ ܠܘܩܒܠ
ܝܘܠܦܢܟ. ܘܟܕ ܗܠܝܢ ܐܡܪ: ܥܠ ܠܓܘ
ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܡܕܝܢܬܐ: ܘܥܠ ܠܚܕ ܡܢ
ܡܓܕ̈ܠܐ ܕܫܘܪܐ ܘܕܡܟ. ܘܟܕ ܢܓܗ ܥܠ
ܓܒܪܐ ܠܓܘ ܡܕܝܢܬܐ. ܚܙܐܘܗܝ ܗܢܘܢ
ܕܢܦܩܘ ܠܘܬܗ ܘܐܫܬܘܕܥܘܗܝ. ܘܟܕ
ܗܘܘ ܡܓܚܟܝܢ ܗܘܘ ܒܗ. ܘܐܡܪܝܢ
ܠܚܕܕܐ. ܬܘ ܚܙܘ ܠܗܢܐ ܡܬܟܢܟܢܐ.
ܕܪܕܦܢ ܒܬܪܗ ܘܥܪܩ ܡܢܢ. ܘܣܒܪܘܗܝ
ܐܝܟ ܪܚܡ ܫܘܒܚܐ ܣܪܝܩܐ. ܘܐܚܕܘܗܝ
ܗܘܘ ܘܢܓܕܘܗܝ ܠܡܨܥܬ ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܚܙܘܢܗ ܡܢ
ܟܠܗܘܢ. ܗܘ ܕܝܢ ܠܐ ܐܬܙܝܥ. ܐܠܐ ܒܟܡܐ
ܡܟܝܟܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܩܕܡܝܗܘܢ ܡܬܟܦܦ
ܘܐܡܪ. ܫܒܘܩܘ ܠܝ ܐܚ̈ܝ. ܠܐ ܬܗܘܘܢ
ܡܣܟܠܢܐ ܐܢܬܘܢ. ܘܟܕ ܕܝܢ ܚܙܝܬܘܢ ܡܢܝ

ut in silentio sedeam, et effugiam strepitum mundi. » Dixit ei angelus : « Vide, ne narretur de te quod dictum est : *Ephræm fugit a me tanquam vitula, cujus scapula renuit jugum*[1]. » Ille autem flens dixit : « Domine, infirmus sum et prorsus indignus. » Dixit ei angelus : « *Vir, nemo accendit lucernam et ponit eam sub modio, sed super candelabrum ut omnes ejus lumen videant*[2]. » Plura autem cum eo locutus evanuit ab ejus oculis, et Beatus reversus est Edessam. Qui autem egressi erant ad eum, illo non invento, redierunt in urbem. Sanctus Ephræm cum pervenisset ad portam urbis prostravit se orans et cum fletu dixit : « Domine, qui dedisti potestatem Apostolis tuis sanctis super satanam et exercitus ejus, da mihi virtutem tuam, et subverte coram me omnes hæreses quæ insurgunt contra doctrinam tuam. » Hisce dictis, intra portam progressus projecit se in unam e mæniorum turribus ibique dormivit. Mane cum urbem ingressus esset vir ; qui eum secuti fuerant, viso illo atque agnito, clamabant cum irrisione ad invicem dicentes : « Venite, videte hominem hunc habitu modestum quem prosecuti sumus et qui fuga se proripuit a nobis. » Eum igitur vanæ gloriæ amatorem existimantes apprehenderunt et mediam in civitatem traxerunt ut ab omnibus aspiceretur. Ipse autem nihil commotus, sed cum magna humilitate coram eis inclinatus dicebat : « Dimittite mihi,

[1] *Os.* X, 11, juxta versionem syriacam.

[2] *Matth.* V, 15.

ܐܚܝ ܀ ܕܐܢܐ ܓܝܪ ܡܣܟܢܐ ܐܢܐ . ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܝܬܝܪ ܩܥܝܢ ܗܘܘ ܬܘ ܚܙܘ ܫܢܝܐ ܘܣܟܠܐ . ܗܘ ܕܝܢ ܥܒܪ ܗܘܐ ܒܫܘ̈ܩܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܘܡܠܦ ܘܡܪܬܐ ܠܣܓܝܐܐ ܀

Lapidatur ab hæreticis et ethnicis.

ܚܕ ܕܝܢ ܡܢ ܝܘܡܝܢ ܚܒܝܫܐ ܚܕ ܕܢܚܬ ܠܡܕܝܢܬܐ ܀ ܢܚܬ ܗܘܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܢܙܒܢ ܠܗ ܣܝܒܪܬܐ . ܘܚܙܐ ܠܛܘܒܢܐ ܐܦܪܝܡ ܕܡܬܟܪܟ ܒܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܙܠ ܒܬܪܗ . ܘܩܥܐ ܗܘܐ . ܘܐܡܪ . ܗܢܐ ܗܘ ܪܒܫܐ ܕܒܐܝܕܐ ܕܡܪܝܐ ܀ ܕܒܗ ܡܕܟܐ ܠܟܠܗ ܐܕܪܗ ܘܠܙܝܙܢܐ ܕܗܪܣܝܣ . ܗܢܐ ܗܘ ܢܘܪܐ ܕܐܡܪ ܡܪܢ . ܕܢܘܪܐ ܐܬܝܬ ܕܐܪܡܐ ܒܐܪܥܐ . ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܪ̈ܫܝܗ ܕܡܕܝܢܬܐ ܡܢ ܗܪ̈ܛܝܩܐ ܘܚ̈ܢܦܐ ܘܝܗ̈ܘܕܝܐ ܘܐܬܚܡܬܘ ܚܡܬܐ ܪܒܬܐ ܐܚܕܘܗܝ . ܘܐܦܩܘܗܝ ܠܒܪ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܘܪܓܡܘܗܝ ܒܟܐܦܐ ܘܫܒܩܘܗܝ ܟܕ ܡܝܬ ܡܠܝܠܐ ܟܕ ܢܦܫܗ . ܘܟܕ ܢܓܗ ܩܡ ܥܪܩ ܘܣܠܩ ܠܛܘܪܐ ܘܚܒܫ ܢܦܫܗ ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܩܕܝܡ ܀

Scribit contra hæreses. Ejus discipuli.

ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ ܗܘ ܐܟܬܒ ܟܬܒܐ ܣܓܝܐܐ . ܠܘܩܒܠ ܗܪ̈ܣܝܣ ܕܒܙܒܢܐ ܗܘ . ܗܘܘ ܠܗ ܕܝܢ ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܣܓܝܐܐ . ܩܕܡܝܐ ܙܢܘܒܝܣ . ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܥܕܬܐ ܕܐܘܪܗܝ . ܘܡܪܝ ܐܝܣܚܩ . ܘܐܣܘܢܐ ܘܝܘܠܝܢܐ . ܘܐܦ ܫܡܥܘܢ . ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܛܝܒܘܬܐ ܡܢ ܡܠܦܢܘܬܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ . ܘܗܢܘܢ ܥܡ ܐܚܪ̈ܢܐ ܬܠܡܝ̈ܕܐ . ܡܕܪܫܬܐ ܥܒܕܘ ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܗܘܘ ܠܗ ܣܓܝܐܐ ܀

fratres mei, ego enim pauper sum. » Illi autem magis clamabant : « Venite, videte insanum hunc et stultum. » Ipse autem transiens per plateas civitatis docebat atque erudiebat multos[1].

18. Quodam autem die solitarius quidam divino Spiritu illuminatus descenderat in civitatem ut emeret sibi cibos. Videns porro beatum Ephræmum per urbem circumeuntem eum secutus est clamando : « *Hic est ventilabrum in manu Domini quo purgabit*[2] *omnem aream suam et Zizania hæreseos.* Hic est ignis de quo dicit Dominus noster : *Ignem veni mittere in terram.*[3] » Quibus auditis, primores civitatis : hæretici, ethnici et Judæi, ira exarserunt et arreptum eduxerunt extra civitatem et lapidaverunt ac fere exanimem reliquerunt. Mane facto, surrexit, fugiit in montem et inclusit se ubi erat prius.

19. Tunc temporis multa scripsit adversus hæreses tunc grassantes[4]. Plures etiam habuit discipulos et primum quidem Zenobium, altaris Edessæ diaconum, Mar Isaacum, Asunum, Julianum et Simeonem. Hisce Ephræmi doctrina peculiarem indidit gratiam. unde et ipsi cum aliis discipulis, quos Ephræm multos habuit, scholam constituerunt[5].

[1] Quæ nn. 16-17 hic narrantur, habentur etiam, paucis mutatis, in Actis vaticanis. Alibi autem non memorantur.

[2] Cfr. *Matth.* III, 12.

[3] *Luc.* XII, 49.

[4] Acta vaticana addunt miracula tunc ab ipso patrata fuisse.

[5] Acta vaticana nominant Zenobium, Isaacum, Simeonem, Abrahamum. S. Doctor in suo Testamento laudibus effert quinque ex suis discipulis. Sunt autem hi : Aba (ܐܒܐ), Abraham, Simeon vel Simon (ܫܡܥܘܢ), Mara (ܡܪܐ), Zenobius (scribitur ܙܢܘܒܝܣ ܐܢܘܒ ܐܢܘܒ); reprobantur in eodem Testamento

ܒܗ ܕܝܢ ܒܙܒܢܐ ܗܘ : ܟܕ ܫܡܝܥ ܛܒ̈ܘܗܝ
ܡܫܒ̈ܚܐ ܘܡܥ̈ܠܝܐ ܠܕܘܒܪ̈ܐ ܕܩܕܝܫܐ
ܒܐܣܝܠܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܣܪܝܐ
ܕܩܦܘܕܩܝܐ . ܛܒ ܪܓܝܓ ܡܬܪܓܪܓ ܗܘܐ
ܠܡܚܙܝܗ ܘܡܬܒܥܐ ܗܘܐ . ܕܒܓܠܝܢܐ
ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ . ܢܬܒ̈ܪܪ ܠܗ ܗܠܝܢ
ܕܒܐܣܝܠܝܘܣ . ܘܒܥܐ ܡܬܚܢܢ
ܡܬܟܫܦ ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ . ܕܢܓܠܐ ܠܗ ܠܐܝܢܐ
ܐܝܬܘܗܝ ܪܒܐ ܒܐܣܝܠܝܘܣ . ܚܕ ܕܝܢ ܡܢ
ܝ̈ܘܡܝܢ ܐܫܬܒܝ ܒܚܙܘܗ ܠܬܗܪܐ ܘܠܬܕܡܘܪܬܐ :
ܘܐܬܚܙܝ ܠܗ ܥܡܘܕܐ ܕܢܘܪܐ ܕܩܐܡ ܩܕܡ
ܦܬܘܪܐ ܩܕܝܫܐ : ܗܘ ܕܪܝܫܗ ܡܛܐ ܗܘܐ
ܠܫܡܝܐ . ܘܩܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܘܐܡܪ .
ܐܦܪܝܡ ܐܦܪܝܡ . ܐܝܟܢܐ ܕܚܙܝܬ ܠܥܡܘܕܐ ܗܢܐ
ܕܢܘܪܐ . ܗܟܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܪܒܐ ܒܐܣܝܠܝܘܣ ܀

ܘܡܚܕܐ ܕܢܣܒ ܗܘܐ : ܕܒܪ ܥܡܗ ܗܘܐ
ܡܦܫܩܢܐ ܡܢ ܝܘܢܝܐ ܠܣܘܪܝܝܐ . ܡܛܠ ܕܠܐ
ܝܕܥ ܗܘܐ ܕܢܡܠܠ ܝܘܢܐܝܬ . ܘܐܙܠ ܘܐܬܐ ܠܝܡܐ

20. Intra hoc tempus mira percrebuit fama Sancti Basilii, Cæsareæ in Cappadocia episcopi. Inde vehemens desiderium Ephræmum subiit tantum virum invisendi. Operam igitur navavit ut divina Spiritus sancti illuminatione certior redderetur de rebus Basilii. Idcirco supplex Deum deprecabatur ut ipsi revelaret qualis esset magnus Basilius. Quadam autem die exstasi raptus vidit stantem ante mensam sanctam columnam ignis, cujus vertex ad cœlum usque porrigebatur. Vox autem de cœlo clamabat : « Ephræm, Ephræm, qualem vidisti hanc columnam ignis, talis est magnus Basilius[1].

Desiderat videre S. Basilium.

21. Illico, assumpto secum interprete, quia græce loqui nesciebat, sanctus Ephræmus profectus est. Quum ad mare pervenisset vidit

Navigat in Ægyptum tempestatem sedat et monstrum occidit.

duo : Paulina, vel Paulona (ܦܘܠܝܢܐ vel ܦܘܠܘܢܐ) et Aurit, seu Arnat vel Arvad (ܐܘܪܝܛ ܐܪܢܛ ܐܪܘܕ ܐܘܪܝܛ). Sozomenus, *Hist. Eccl.* III, 16, eosdem memorat his verbis : « Dicitur (Ephræm) circiter tricies centena versuum millia in universum scripsisse ; multosque habuisse discipulos, qui doctrinam ejus studiose æmulati sunt. Inter quos nobilissimi fuerunt Abba, Zenobius, Abrabam, Mara, et Simeon : quibus Syri, et quicunque apud Syros sunt exquisitioris doctrinæ, magnopere gloriantur. Nec secus Paulonam et Aranad eloquentiæ causa celebrant : eos tamen a vera fidei doctrina aberrasse dicunt. » Horum Ephræmi discipulorum scripta nulla hucusque prodierunt. Antonius Rhetor Tagritensis aliqua Abbæ verba adducit in suo tractatu de S. Chrismate ap. Wright, *Catal. of Syriac manuscripts in the British Museum*, p. 831 ; quædam excerpta ex ejus Commentariis in psalm. et Evangel. et ex sermone in Job leguntur in cod. add. Musæi Britanici 17,194 foll. 34. 44, 48, 59, 62, 74 ap. eumdem Wright. *Lib. cit.* p. 102. Mar Isaac hic indicatus alius est ab Isaaco Antiocheno, cujus scripta colligere et vulgare incœpit Bickell. Isaac, Ephræmi discipulus, Romam se contulit sub Arcadio imperatore ut capitolium videret. Quum inde reverteretur, dum transiret per Constantinopolin in carcerem conjectus fuit. Tandem in urbe Amida presbyteri munere functus est, ut narrat Jacobus Edessenus in *Epist. ad Josue Stylitam* ap. Wright, *Lib. cit.* p. 603. Abraham autem, qui inter Ephræmi discipulos recensetur, alius est ab Abraham Qidunaia in quem S. Ephræmus hymnos conscripsit, quos e codicibus Musæi Britannici infra dabimus. Fusius autem de Abrahamo Qidunaia sermo erit ubi de hymnis in eum agemus.

Julianus non memoratur alibi quam in nostris Actis. Forsan Actorum auctor per Julianum erronee intellexit Julianum Sabam, quem hymnis celebravit S. Ephræmus.

Zenobius, teste Barsusan Jacobitarum patriarcha (Assem. *Bibl. Or.* I, 169), magister fuit Isaaci doctoris. Ejus scripta hæc enumerat Hebedjesu in *Catalogo* : « Zenobius, inquit, scripsit contra Marcionem, et contra Pamphylium. Item epistolam ad Isidorum, et Lucillum, et Abraham et Job. »

[1] Hæc eadem visio narratur in Actis vaticanis. Habetur etiam in antiqua Ephræmi *Vita* quæ Amphilochio in multis codicibus adscribitur sed anonymi est auctoris, ut constat e pervetusto codice Vallicelliano ap. J. S. Asseman. *S Ephræmi Opp. Græco-lat.* t. III, p. XXXI. At in hac vita Ephræmus statim post hanc visionem Cæsaream cum interprete proficiscitur, dum in Actis syriacis pergit in Ægyptum.

ܠܝܡܐ . ܘܚܙܐ ܐܠܦܐ ܕܐܙܠܐ ܠܡܨܪܝܢ . ܘܣܠܩ
ܒܗ ܘܗܘܐ ܕܪܕܝܢ ܒܝܡܐ . ܡܢ ܫܠܝܐ ܩܡ
ܗܘܐ ܥܠܝܗܘܢ ܥܠܥܠܐ ܘܡܫܬܓܫܝܢ ܡܝܐ :
ܐܝܟ ܕܩܪܝܒ ܡܠܠܐ ܠܡܬܗܦܟܘ ܐܠܦܐ : ܘܟܠܗ
ܘܛܥܢܗ ܕܒܗ ܫܕܝܘ ܒܝܡܐ . ܟܕ ܕܝܢ ܡܢ
ܓܠܠܐ ܕܣܢܝܐ ܕܝܡܐ ܡܬܛܪܦܐ ܗܘܬ . ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܕܘܝܕ . ܕܣܠܩܝܢ ܠܫܡܝܐ ܘܢܚܬܝܢ ܠܬܗܘܡܐ .
ܡܠܚܐ ܕܝܢ ܙܥܘ ܘܒܥܘ ܗܘܘ ܠܡܥܪܩ .
ܘܒܥܘ ܠܡܥܪܩ ܡܢ ܐܠܦܐ . ܗܘ ܕܝܢ ܩܕܝܫܐ
ܐܦܪܝܡ ܐܡܪ ܠܗܘܢ . ܓܒܪܐ ܐܚܐ ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ .
ܐܠܗܐ ܓܝܪ ܗܘ ܕܦܪܩܗ ܠܦܘܠܘܣ ܘܠܐܝܠܝܢ
ܕܥܡܗ ܡܢ ܡܚܫܘܠܐ ܕܝܡܐ ܗܘ ܡܦܨܐ ܠܢ
ܡܢ ܥܠܥܠܐ ܗܢܐ . ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܡܒܣܝܢ ܗܘܘ
ܠܡܠܘܗܝ . ܐܝܟ ܕܫܛܝܐ ܣܟܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ .
ܗܘܐ ܐܬܪܟܢ ܘܨܠܝ ܒܒܟܝܐ : ܘܪܫܡܗ
ܠܝܡܐ ܒܪܘܫܡܐ ܕܨܠܝܒܐ ܘܐܡܪ . ܒܫܡܗ ܕܡܪܢ
ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ . ܗܘ ܕܐܬܓܫܡ ܒܒܣܪܐ
ܕܠܡܬܛܒܥܘ ܡܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ . ܒܫܡܗ
ܩܕܝܫܐ ܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟ . ܐܫܬܠܝ ܒܫܠܝܐ ܗܕܐ .
ܘܟܕ ܗܠܝܢ ܐܡܪ . ܗܘܐ ܫܠܝܐ ܪܒܐ ܗܘܐ .
ܘܟܠܗܘܢ ܡܠܚܐ . ܘܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬ ܗܘܘ ܒܐܠܦܐ .
ܢܦܠܘ ܥܠ ܪܓܠܘܗܝ ܘܣܓܕܘ ܠܗ . ܘܡܫܬܡܫܝܢ
ܗܘܘ ܠܗ ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܠܐܠܗܐ . ܟܕ ܙܥܘܪ ܐܙܠܘ
ܥܠܠܘ ܒܝܡܐ . ܢܦܩ ܬܢܝܢܐ ܪܒܐ ܐܝܬ
ܥܠܝܗܘܢ ܡܢ ܥܘܒ ܝܡܐ . ܘܐܬܬܒܗܠܘ ܟܠܗܘܢ .
ܘܗܘܘ ܒܟܐܒܐ . ܘܐܡܪܘ ܗܟܢܐ . ܕܡܢ ܡܢ
ܝܡܐ ܐܫܬܘܙܒܢ . ܗܕܐ ܚܝܘܬܐ ܠܐ ܫܒܩܐ ܠܢ
ܕܢܚܐ . ܗܘ ܕܝܢ ܩܕܝܫܐ ܐܦܪܝܡ ܪܫܡ ܐܢܘܢ
ܒܨܠܝܒܐ ܘܩܛܠܗ . ܠܚܝܘܬܐ ܗܝ . ܘܟܕ
ܫܡܥܬܗ . ܡܝܬܐ ܒܩܠܗ . ܘܛܦܬ ܗܘܬ

navim euntem in Ægyptum et ascendit eam; dum autem in altum ferrentur, repente exorta est tempestas et fluctus ita sævierunt ut navis pene subverteretur, et omne illius onus nautæ in mare projicerent. Porro navis terribilibus exagitabatur fluctibus, qui, ut ait David, *ascendebant usque in cœlum et descendebant usque in abyssum*[1]; nautæ autem gravi metu correpti e navi fugere volebant; tunc Sanctus Ephræm dixit eis : « Viri fratres, ne timeatis. Deus enim qui liberavit Paulum ejusque comites a fluctibus maris ipse liberabit nos ab hac tempestate. » At illi verba ejus ut insanientis spernebant. Ille vero inclinatus oravit cum fletu signavitque mare signo crucis dicens : « In nomine Domini nostri Jesu-Christi, qui, incarnationis suæ tempore, te a submergendis ejus discipulis compescuit, in sancto ejus nomine tibi præcipio, illico quiescere. » Hisce dictis, facta est tranquillitas magna, omnesque nautæ ac ceteri qui in navi erant ceciderunt ad pedes ejus, ei, veluti ac si Deus ipse fuisset, obsequium præstantes. Quum autem paululum in mare progressi essent, immane monstrum e sinu maris irrupit in eos, omnes autem dolore ac timore correpti exclamarunt : « A mari liberati sumus, sed bellua non sinit nos vivere. » Sanctus autem Ephræm signavit eos cruce et occidit belluam. Audita quippe ejus voce, illico mortua est et super aquis

[1] *Ps.* CVI, 26.

ܥܠ ܡܝ̈ܐ. ܘܟܕ ܢܦܩܘ ܠܝܒܫܐ ܦܪܫܘ
ܡܢܗ ܒܥܩܬܐ ܪܒܬܐ܀

ܘܐܙܠ ܗܘܐ ܠܡܨܪܝܢ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ
ܐܢܛܝܩܘ. ܘܫܐܠ ܐܝܟ ܕܐܝܟܐ ܢܦܩ ܐܢܫ
ܠܡܕܒܪܐ ܠܘܬ ܝܚܝ̈ܕܝܐ ܕܐܣܩܝܛܝ. ܘܟܕ ܐܬܐ
ܐܫܟܚ ܡܥܪܬܐ ܚܕܐ. ܘܩܠܝܬܐ ܣܦܝܩܬܐ.
ܘܥܠ ܠܗ ܗܘ ܘܗܘ ܡܬܪܓܡܢܐ ܕܐܬܐ ܗܘܐ
ܥܡܗ. ܘܩܘܝܘ ܬܡܢ ܝܘܡܬܐ ܣܓܝܐܐ܀

ܗܘ ܕܝܢ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ: ܡܢ ܟܕ ܫܪܝ
ܗܘܐ ܒܕܘܒܪܐ ܠܫܘܠܡܐ ܕܚܝ̈ܘܗܝ܆
ܠܐ ܐܟܠ ܠܚܡܐ ܐܠܐ ܐܢ ܕܣܥܪܐ. ܘܒܙܒܢ ܙܒܢ
ܐܦ ܩܛܢܝ̈ܬܐ. ܡܫܬܝܗ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ
ܡܝ̈ܐ. ܒܣܪܗ ܕܝܢ ܗܘܐ ܩܦܝܣܘ ܥܠ
ܓܪ̈ܡܘܗܝ܆ ܐܝܟ ܚܙܦܐ ܕܦܚܪܐ. ܘܡܐܢ̈ܘܗܝ
ܠܒܝܫܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܙܘܪ̈ܩܐ ܡܣܡܪ̈ܛܛܐ ܨܘܪܬܐ
ܘܡܣܝܒܬܐ. ܒܩܘܡܬܗ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ
ܙܥܘܪ: ܚܙܘܗ ܕܝܢ ܟܡܝܪ ܗܘܐ ܒܟܠܙܒܢ.

fluitabat. Cum igitur ad terram appulissent, magna cum tristitia se ab eo separarunt.

22. Ipse vero perrexit in Ægyptum in urbem Antiqu[1] appellatam et ibi inquisivit quo modo exire posset in desertum ad monachos Scetenses. Quo cum pervenisset invenit specum quoddam et cellam vacuam in quam cum interprete socio ingressus est, permanseruntque ibi multis diebus[2].

23. Sanctus autem Ephræmus, a quo tempore vitam monachalem incœpit usque ad finem vitæ, non comedit nisi panem hordeaceum et interdum legumina arida et olera. Potus ejus aqua erat. Carnes ejus super ossibus desiccatæ erant sicut testa figuli. Vestes ejus e pannis detritis confectæ squallebant. Statura parvus, vultu perpe- Ephræmi mores.

[1] Antinu appellatur in Actis vaticanis.

[2] Octo annis ut infra habetur. Iter Ephræmi in Ægyptum asseritur etiam in Actis vaticanis tum brevioribus tum prolixioribus et in his quidem describuntur tempestas ab Ephræmo sedata belluaque marina ab eo occisa ac deinde S. Doctoris commoratio in deserto inter monachos per octo annos ejusque cum Arianis disputationes et dæmoniaci mira sanatio ab eo effecta. Quæ omnia eodem fere modo hic narrantur. Observantur tamen inter utramque narrationem notabiles quædam differentiæ. Miraculum de occisione belluæ marinæ aliter narratur in Actis vaticanis. Nostra Acta silent de conversatione Ephræmi cum S. Pisa quam narrant Acta vaticana. In utroque documento notatur Ephræmum, linguæ græcæ ignarum secum assumpsisse interpretem, cœlitus autem accepisse donum loquendi ægyptiace. Sed in Actis vaticanis adjicitur Ephræmum Ægyptiace scripsisse sermones et homilias. Hoc autem valde dubium nobis videtur, quum omnes scriptores Syri et græci, præter Acta, de hac re altum teneant silentium. Exstant quidem coptice nonnulli Ephræmi sermones, sed putaverim meras esse versiones e græco aut syriaco, sicut arabice habentur sermones e græco translati. Nemo nescit multos Ephræmi sermones in plures linguas, nominatim in græcam, latinam, slavicam, armenam, arabicam, copticam et æthiopicam fuisse translatos. Putaverim etiam miracula in mare patrata, quorum nemo, præter Acta, mentionem fecit, factum esse ingenii jacobitici qui Ephræmo tribuere voluerit aliquam cum Paulo naufrago similitudinem. De Ephræmi autem in Ægypto itinere, præter Acta vaticana et parisiensia, silent omnes antiqui tum Syri, tum Græci. Imo antiqua Ephræmi *Vita*, Amphilochio olim adscripta, illud excludit. Refert enim Ephræmum postquam habuisset visionem, supra n. 20 relatam, « Statim sine mora adhibito interprete, eo quod ipse linguæ græcæ rudis et ignarus esset, venisse ad magnam ecclesiam celebris urbis Cæsareæ: ad quam ipso vespere sanctæ solemnitatis sanctorum Theophaniorum pervenit. » (*S. Ephræmi Opp. gr. lat.* III, p. XXXI). Utique nihil impossibile aut inverisimile habet quod Ephræmus, ut alii monachi Syri in Ægyptum ad invisendos S. Antonii discipulos se contulerit. Quod autem ibi per octo annos degerit, ut asseritur in Actis, hoc cum tota serie gestorum Ephræmi et anno mortis ejus conciliari nequit.

ܘܠܐ ܡܬܪܓܓ ܗܘܐ ܠܓܘܚܟܐ ܟܠ ܟܠܗ .
ܘܐܝܬܘܗܝ ܡܢܝܚ ܘܩܘܣܛܐ ܀

Ejus in Ægypto commemoratio.

ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܡܨܪܝܢ . ܫܢܝܢ ܬܡܢܐ . ܟܕ ܡܬܪܐ
ܗܘܐ ܠܟܠܢܫ ܕܢܕܚܠ ܐܠܗܐ . ܣܓܝ ܗܘܐ
ܪܕܘܦܝܐ ܠܘܬ ܡܢ ܐܪܝܘܣ ܂ ܘܐܦ ܒܐܬܪܘܬܐ
ܐܚܪܢܝܬܐ . ܣܓܝܐܐ ܕܝܢ ܡܢ ܝܚܝܕܝܐ ܕܡܨܪܝܐ .
ܕܐܚܝܕܝܢ ܡܢ ܐܪܝܘܣ . ܕܐܦܢܝ ܐܢܘܢ ܐܦܪܝܡ
ܗܘܐ ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܬܪܝܨܬܐ : ܡܛܠ ܕܐܝܠܦ
ܗܘܐ ܠܫܢܐ ܡܨܪܝܐ . ܘܒܝܕ ܡܘܗܒܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܡܡܠܠ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܘܐܦ
ܡܬܕܪܫ . ܣܢܝܐ ܕܝܢ ܚܕ ܕܝܪܝܐ ܡܢ ܐܪܝܘܣ
ܕܒܗ ܐܪܝܘܣ . ܣܒܐ ܛܢܦܐ ܘܚܪܫܐ :
ܘܡܬܚܫܒ ܗܘܐ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܢܟܦܐ ܘܚܣܝܐ :
ܘܒܡܥܒܕܢܘܬܐ ܣܛܢܝܬܐ ܚܝܠܐ ܥܒܕ ܗܘܐ
ܐܝܟ ܫܡܥܘܢ ܚܪܫܐ : ܘܫܐܕܐ ܠܒܪ ܡܦܩ
ܗܘܐ ܒܝܕ ܚܪܫܘܗܝ . ܘܡܫܡܗ ܗܘܐ
ܒܟܠܗ ܡܨܪܝܢ . ܘܒܚܕ ܡܢ̈ ܝܘܡܝܢ ܚܙܝܗ
ܠܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܡܠܦ ܗܘܐ ܠܐܚܐ ܚܕ

tuo mœstus, raribarbius nunquam risui indulgebat[1].

24. Fuit autem in Ægypto annis octo omnes ad pietatem informans. Creverat persecutio ab arianis ibi et in aliis locis; multos autem Ægypti monachos Arii partibus addictos ad veram fidem convertit. Didicerat quippe linguam Ægyptiacam et per Dei donum loquebatur et disputabat cum eis. Maledictus autem quidam monachus ex hæresi ariana senex impurus et veneficus qui ab omnibus probus asceta existimabatur et diabolica operatione, ut Simon magus, præstigia faciebat incantamentisque dæmones ejiciebat ac famosus evaserat in tota Ægypto, quadam die vidit sanctum Ephræmum in instruendo fratrem ariana hæresi imbutum. Magno igitur impetu insiliens in sanctum

[1] Ephræmi indolem et virtutes fusius prosequitur S. Gregorius Nyssenus in ejus Encomio et post Gregorium Nyssenum Metaphrastes in *Vita S. Ephræmi*. Ipse Ephræmus de se in suo Testamento ait : « Noctibus et diebus in tota vita mea neminem conviciatus sum, neque cum ullo contendi, ex quo vitam hausi . » In eodem Testamento obsecrat suos discipulos ut absque ulla solemnitate et pompa eum sepeliant ac ejus exequias celebrent, sed pro peccatore assiduas fundant preces. Celebrat Gregorius Nyssenus Ephræmi fidem ejusque in debellandis hæreticis strenuitatem, necnon spem et charitatem qua ejus animus flagrabat erga Deum et erga proximum, castitatem etiam, paupertatis amorem, atque humilitatem quam maximam. Addit hoc quod in multis Ephræmi sermonibus se prodit : « Jam vero diffluentes lacrymas referre volenti, vere oboriuntur lacrymæ : cum vix absque lacrymis ejus lacrymarum pelagus liceat transfretare. Nulla quippe dies, nulla nox, nulla diei noctisque pars, nullumque brevissimi temporis momentum fuit, in quo non vigiles ipsius oculi lacrymis conspicerentur profusi : nunc enim communes, nunc privatas, ut aiebat, calamitates absurditatesque deplorabat. Neque tantummodo ubi de pœnitentia, de moribus, de rectis vitæ institutis agit ipsum plangentem ac suspirantem inveniet : verum etiam et in ipsis laudationibus... Quis ejus de humilitate orationem legens, non omnem mox de se existimationem, stultamque arrogantiam deponat, ac se omnium abjectissimum confiteatur ? Quis ea quæ de charitate conscripsit lectitans, non sic accendatur, ut ad quodvis etiam subeundum periculum paratus sit ? Quis illa evolvens quibus castitatem laudat, non se Deo castum corpore, animoque offerre contendat ? Quis audiens vel legens ejus sermones, quibus judicium extremum, sive secundum Christi adventum describit, non ita corde et animo afficiatur, quasi ad illud judicium jamjam sistendus esset ? metuque sic exhorrescat, ac si adversus ipsum judicis sententia feratur ? Nam ita futurum istud Dei judicium accurate ac plene expressit, et ob oculos omnium statuit præclarus ac sanctus hic Vir, ut ad ejus cognitionem aliud nil videatur deesse, nisi ut res ipsa agatur, ac coram fiat. » Et infra : « Tantam sapientiæ abundantiam largitus illi fuerat Deus, ut quamtumvis ei perpetui quasi verborum fontes suppeterent, rebus tamen explicandis pares nequaquam essent. Illudque non tam linguæ tarditate, quam cogitationis celeritate accidebat. » Narrat etiam præclarum Ephræmi artificium ad destruendum Apollinarii hæretici librum.

ܡܢ . ܘܐܬܟܬܫ ܗܘܐ ܕܝܢ ܥܡܗ ܐܪܡܝܐ .
ܘܚܣܕܐ ܪܒܐ ܐܝܬܝ ܥܠܘܗܝ . ܘܟܪܒܬܐ
ܪܘܪܒܐ . ܘܒܨܘܚܝܬܐ ܡܨܥܪ ܗܘܐ
ܠܡܘܟܟܗ . ܟܕ ܕܝܢ ܟܠܝܘܡ ܒܢܣܝܘܢܐ
ܡܟܪܐ . ܘܒܬܪ ܐܦ ܥܬܝܪܐ ܡܣܬܟܠ ܗܘܐ
ܠܗ ܠܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ . ܘܐܬܦܢܝ ܘܐܡܪ
ܠܗ . ܠܐ ܫܠܝܛ ܠܟ ܕܬܫܬܡܫ ܒܓܒܝܠܬܗ
ܕܐܠܗܐ . ܘܒܗ ܒܫܥܬܐ ܐܬܓܠܝ ܗܘܐ ܕܝܘܐ
ܕܒܗ . ܘܫܪܝ ܡܢܚܬ ܐܝܕܘܗܝ ܘܪܓܠܘܗܝ
ܘܪܫܗ . ܘܐܬܟܢܫܘ ܟܠܗܘܢ ܕܝܪܝܐ ܕܡܕܒܪܐ
ܗܘ ܕܢܚܙܘܢܗ . ܒܐܝܢܐ ܡܘܟܟܐ ܐܬܐ ܒܣܝܒ
ܣܝܒܘܬܗ . ܡܛܠ ܕܫܡܗ ܡܫܬܒܚ ܗܘܐ
ܒܡܨܪܝܢ . ܘܠܐ ܐܢܫ ܡܬܩܪܒ ܗܘܐ ܕܝܢ ܕܢܬܩܪܒ
ܠܘܬܗ . ܗܘ ܕܝܢ ܩܕܝܫܐ ܟܕ ܚܙܝܗ ܒܚܢܢܐ
ܠܗ ܒܠܘܗܝ ܘܩܪܒ ܐܚܕܗ ܒܐܝܕܗ . ܘܪܬܝܬܐ
ܗܘܐ ܒܠܗ ܦܓܪܗ . ܘܩܥܐ ܗܘܐ ܩܕܝܫܐ
ܒܩܠܐ ܗܘ ܚܝܠܬܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗ . ܒܫܡܗ ܕܡܪܢ
ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܐܨܛܠܒ ܒܐܘܪܫܠܡ ܥܠ
ܦܘܪܩܢܐ : ܡܛܠ ܦܘܪܩܢܐ ܕܒܢܝܢܫܐ : ܦܩܕ ܐܢܐ
ܠܟ . ܦܘܩ ܡܢ ܓܒܝܠܬܐ ܘܨܠܡܐ ܕܐܠܗܐ . ܘܒܗ
ܒܫܥܬܐ ܢܦܩ ܫܐܕܐ ܘܩܡ ܕܝܪܝܐ ܣܓܕ ܠܗ ܟܕ ܐܡܪ .
ܣܓܕ ܐܢܐ ܠܟ ܥܒܕܗ ܕܐܠܗܐ . ܕܫܪܝܬܢܝ ܡܢ
ܡܫܥܒܕܘܬܗ ܕܣܛܢܐ ܘܫܥܒܕܬܢܝ ܠܢܝܪܗ ܕܨܠܝܒܐ .
ܘܡܢ ܗܝ ܫܥܬܐ ܬܪܨ ܗܘܐ ܕܘܒܪܘܗܝ . ܘܐܬܐ
ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ . ܟܕ ܕܝܢ ܟܬܒ ܟܬܒܐ ܣܓܝܐܐ
ܒܚܕܐ ܗܘܐ ܗܘ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ
ܒܡܕܒܪܐ . ܘܫܪܝ ܡܫܬܒܚ ܡܢ ܐܢܫܝܢ :
ܘܒܬܪ ܗܠܝܢ ܠܐ ܐܝܣܬܝܒܪ ܠܡܩܘܝܘ ܬܡܢ . ܘܢܦܩ
ܐܬܐ ܠܬܪܥܐ ܕܝܡܐ ܠܐܬܪܐ ܕܐܠܦܐ
ܕܐܬܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܩܣܪܝܐ ܠܬܡܢ . ܘܐܬܚܙܝܘܗܝ
ܠܩܕܝܫܐ ܒܣܝܠܝܘܣ . ܒܥܐܕܐ ܩܕܝܫܐ
ܕܕܢܚܗ ܕܡܪܢ . ܕܒܗ ܗܘܐ ܕܡܥܡܕܝܢ ܩܕܝܫܐ

virum maledictis convitiisque gravibus eum impetivit. Quum autem quotidie diris, probris ac vexationibus Ephræmum afficeret, sanctus vir ad eum conversus dixit : « Non licet tibi creatura Dei ad loquendum abuti. » Eodem momento, dæmon qui intus latebat manifestans se cœpit allidere monachi manus pedesque ac caput. Congregati sunt omnes deserti monachi ut viderent in quamnam humiliationem in senectute incidisset qui in Ægypto adeo celebrabatur. Nemo autem ad eum accedere audebat. Viso eo, beatus Ephræm commiseratione motus est. Apprehensa igitur ejus manu, totis membris contremiscens execrabili dæmoni imperavit hisce verbis : « In nomine Domini nostri Jesu-Christi, qui Hierosolymis pro hominum salute cruci affixus fuit, tibi præcipio ; exi de hoc plasmate et imagine Dei, » confestimque dæmon exivit. Surgens autem monachus adoravit eum : « Adoro te, inquit, serve Dei, qui solvisti me a servitute satanæ et jugo crucis me subjecisti. Ab illa hora correxit suos mores et transiit ad veram fidem. Scripsit autem Sanctus Ephræmus multos libros[1] in deserto et celebrari cœpit.

25. Post hæc non amplius sustinuit remanere ibi ; egressus igitur se contulit ad littora maris ad locum quo naves a Cæsaræa[2] adveniebant, ut inviseret S. Basilium in sancta Epiphaniæ Domini die, quo comme-

Venit Cæsaream ad S. Basilium.

[1] Non dicit eum scripsisse lingua ægyptiaca, quod affirmant Acta vaticana.

[2] Videtur auctor confudisse Cæsaream Palæstinæ cum Cæsarea Cappadociæ quæ procul a mari distabat.

ܡܪܝ ܡܐܡܐ . ܘܟܕ ܐܬܐ ܠܬܡܢ ܀ ܫܐܠ
ܥܠܘܗܝ ܕܒܣܝܠܝܘܣ ܘܐܬܐܡܪ ܠܗ ܕܠܡܚܪ
ܚܙܐ ܐܢܬ ܠܗ ܒܥܕܬܐ . ܘܩܡ ܗܘܐ ܒܫܘܩܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܘܐܝܟ ܠܐ ܡܓܠܐ ܐܢܘܢ . ܘܒܬܪܗ
ܥܠܠ ܗܘ ܟܕ ܡܢ ܥܘܩܐ ܕܡܕܝܢܬܐ . ܠܥܕܬܐ
ܘܥܐܠ ܗܘܐ ܡܬܛܫܝܐܝܬ ܠܥܕܬܐ : ܘܚܙܝܗܝ
ܠܩܕܝܫܐ ܕܒܣܝܠܝܘܣ ܒܥܕܬܐ . ܘܐܡܪ
ܠܡܬܪܓܡܢܐ ܗܘ ܕܥܡܗ . ܣܒܪ ܐܢܐ
ܐܚܝ ܕܣܪܝܩܐܝܬ ܗܘܐ ܥܡܠܢ ܠܗܪܟܐ . ܗܢܐ
ܓܒܪܐ ܕܒܐܝܕ ܒܕܪܓܐ ܗܢܐ ܦܪܝܫܐܝܬ
ܡܫܬܟܚ ܀ ܠܐ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܐܝܟܢܘܬܗ ܐܝܟܢܐ
ܕܚܙܝܬܗ . ܗܢܐ ܓܝܪ ܐܣܛܠܐ ܚܘܪܬܐ ܘܟܘܬܝܢܐ
ܡܨܡܚܬܐ ܀ ܟܕ ܠܒܝܫ ܠܗ ܒܟܘܪܐ ܕܩܠܪܝܩܐ
ܕܒܠܒܘܫܐ ܝܩܝܪܐ ܡܨܒܬܝܢ . ܗܢܘܢ ܕܡܕܒܪܝܢ
ܠܗ ܒܗܢ ܪܬܝܬܐ . ܘܗܘܐ ܒܐܬܪܗ ܣܓܝ ܀
ܟܕ ܦܐܝܫ ܒܕܘܟܬܗ ܡܛܘܫ ܐܝܟ ܕܚܝܠܐ
ܦܗܝܐܝܬ . ܘܟܕ ܠܐ ܝܕܥ ܗܘܐ ܠܡܣܬܟܠܘ .
ܐܡܪ ܠܡܬܪܓܡܢܐ ܗܘ . ܕܐܘ ܐܚܝ ܀
ܕܫܩܠܢ ܝܘܩܪܗ ܕܝܘܡܐ ܀ ܐܦܠܐ ܚܕ ܡܘܬܪܢܐ
ܐܬܝܗܒ ܠܡܐܬܝܢ . ܐܝܟܢܐ ܗܢܐ ܒܗܕܪܐ ܗܢܐ
ܘܙܝܚܐ ܗܢܐ : ܡܬܚܙܐ ܕܢܗܘܐ ܥܡܘܕܐ ܕܢܘܪܐ
ܐܝܟܢܐ ܕܚܙܝܬܗ . ܘܡܬܕܡܪ ܗܘܐ ܒܗ ܡܪܝ
ܐܦܪܝܡ . ܘܟܕ ܗܠܝܢ ܡܬܚܫܒ ܗܘܐ . ܗܐ
ܢܨܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܣܝܠܝܘܣ ܣܠܩ ܠܗ
ܠܒܝܡܐ : ܕܢܦܫܩ ܠܥܡܐ ܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ .
ܘܚܙܐ ܛܘܒܢܐ ܐܦܪܝܡ ܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܡܠܠܐ
ܗܘܬ ܒܦܘܡܗ . ܘܐܬܕܡܪ . ܘܟܕ
ܦܣܩܐ ܠܦܣܩܐ . ܫܠܐ ܗܘܐ ܒܣܝܠܝܘܣ .

moratio fiebat sancti Mamæ. Quum illuc advenisset inquisivit de sancto Basilio[1]. Dictum illi fuit : « Cras videbis eum in ecclesia. » Stetit itaque cum socio in quadam civitatis platea. Mane ecclesiam occulte ingressus vidit ibi Sanctum Basilium, et dixit interpreti qui eum comitabatur : « Puto, frater, nos in vanum laborasse ut huc veniremus ; impossibile est enim ut qui in tam magnifico gradu positus est sit qualem vidi. Hic quippe stola candida et tunica fulgida indutus circumdatur cœtu clericorum magnificis vestibus ornatorum, qui eum cum tremore et pompa deducunt. » Valde igitur perplexus stabat clam et timide in loco suo. Quum igitur rem non intelligeret dixit interpreti : « O frater, nos qui portavimus pondus diei et æstus nihil profuerit huc venisse. Quomodo enim hic vir tanto decore et pompa circumdatus potest esse illa ignis columna quam vidi ? » Dum attonitus hæc intra se revolveret, ecce divus præsul Basilius bema ascendit ut populo libros sacros exponeret. Vidit autem beatus Ephræm Spiritum sanctum per os ejus loquentem et obstupuit[2]. Post singula, dum tacebat Basilius, populus plaudebat sed semel tantum. Beatus autem Ephræm bis exclamavit : « Euge, euge. » Conversus autem S. Basilius

1 Iter S. Ephræmi Cæsaream ad S. Basilium memoratur in Actis vaticanis tum brevioribus tum prolixioribus, a S. Gregorio Nysseno, a Sozomeno, a Metaphraste, ab anonymo græco et in narratione Amphylochio adscripta. Merito P. Maranus illud etiam memorat in *Vita S. Basilii* n. 115. ap. Migne *Patrol. gr.* t. XXIX. Quum Basilius episcopus ordinatus fuerit anno 370 sequitur iter Ephræmi in Cæsaream hoc anno non esse anteriorem.

2 Vidit Spiritum sanctum scilicet sub specie columbæ, ut habent Acta Vaticana, Gregorius Nyssenus, Anonymus Græcus, et Metaphrastes qui sic scribit : « Perspicaci oculo videbat quamdam columbam (erat autem illius forma radiis solis similis) præclaram ejus humero insidentem, et in aurem cum Basilio loquentem, et illum rursus ea quæ ab illa dictabantur referre populo.

ܘܡܣܬܟܠ ܗܘܐ ܒܚܙܘܗ ܒܟܠܗ ܚܙܐ ܐܢܝ .
ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ . ܟܕ ܗܘܐ ܒܚܙܘܗ
ܠܐ̈ܬܪܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܝܟ ܐܝܟ . ܘܗܘܐ ܡܫܝܚܐ
ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܡܩܒܠ ܗܘܐ ܘܫܪܐ ܒܗ .
ܘܩܪܐ ܠܪܒܗ ܠܚܕ ܕܫܡܫ ܕܝܠܗ . ܘܐܡܪ
ܠܗ . ܙܠ ܠܕܘܟܬܐ ܦܠܢܝܬ . ܘܗܘܐ ܡܫܟܚ
ܐܢܬ ܕܝܪܝܐ ܕܟܣܐ ܒܟܘܣܝܬܐ ܘܠܒܝܫ ܙܘܡܒܐ .
ܥܡ ܐܢܫ ܐܚܪܝܢ ܕܥܡܗ ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܦܩܘܕ ܡܪܝ ܘܥܘܠ ܠܒܝܬ ܩܘܕܫܐ ܐܒܐ ܐܦܣܩܘܦܐ
ܩܪܐ ܠܟ . ܗܘ ܕܝܢ ܐܪܟܝܕܝܩܘܢ . ܒܥܡܠܐ ܣܓܝܐܐ
ܦܪܩ ܠܥܡܐ : ܘܐܬܐ ܡܣܬܪܗܒܐܝܬ ܠܐܬܪ
ܕܩܐܡ ܗܘܐ ܗܘ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ . ܘܐܡܪ
ܠܗ . ܦܩܘܕ ܡܪܝ ܘܥܘܠ ܠܒܝܬ ܩܘܕܫܐ . ܐܒܐ
ܓܝܪ ܕܝܠܝ ܐܦܣܩܘܦܐ ܩܪܐ ܠܟ . ܟܕ
ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܗ ܡܢ ܡܬܪܓܡܢܐ ܠܬܕܡܘܪܬܐ .
ܦܢܝ ܘܐܡܪ ܠܐܪܟܝܕܝܩܘܢ . ܒܪܟ ܡܪܝ . ܐܒܘܢ
ܛܥܝܬ ܠܟ . ܚܢܢ ܓܒܪ̈ܐ ܚܢܢ ܐܟܣܢܝܐ .
ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܢ ܐܦܣܩܘܦܐ . ܘܗܦܟ
ܐܪܟܝܕܝܩܘܢ ܘܐܘܕܥ ܗܠܝܢ ܠܩܕܝܫܐ
ܒܣܝܠܝܘܣ . ܘܡܚܕܐ ܥܒܪ ܒܝܬ ܥܡܐ
ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܢ ܕܘܟܬܐ ܗܝ ܕܩܐܡ ܗܘܐ
ܒܗ ܠܕܘܟܬܐ ܐܚܪܬܐ . ܘܗܦܟ ܩܕܝܫܐ
ܒܣܝܠܝܘܣ . ܘܐܡܪ ܠܐܪܟܝܕܝܩܘܢ ܙܠ
ܠܕܘܟܬܐ ܦܠܢܝܬ . ܘܡܫܟܚ ܐܢܬ ܠܗܘܢ
ܕܩܝܡܝܢ . ܗܟܢ ܐܡܪ ܠܗ . ܡܪܝ
ܐܦܪܝܡ . ܬܐ ܠܘܬ ܒܐܡܐ ܕܩܘܕܫܐ :
ܗܐ ܓܝܪ ܐܦܣܩܘܦܐ ܩܪܐ ܠܟ . ܘܡܚܕܐ ܐܙܠ
ܐܪܟܝܕܝܩܘܢ ܕܝܠܗ ܠܕܘܟܬܐ ܗܝ . ܘܢܫܩ
ܠܪ̈ܓܠܘܗܝ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ . ܘܐܡܪ
ܠܗ ܗܟܢ . ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ . ܐܒܘܟ ܐܦ
ܐܦܣܩܘܦܐ ܩܪܐ ܠܟ . ܩܘܡ ܘܥܘܠ ܥܡܝ
ܠܒܐܡܐ ܩܕܝܫܐ . ܘܟܕ ܫܡܥ ܗܘ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ

eumque intuitus misit ad eum archidiaconum suum dicens : « Vade ad hunc locum[1] et invenies monachum capite cucullo opertum pannisque vestitum cum viro socio, ei dicito : « Jube, Domine, ingredere in sacrarium (?). Archiepiscopus vocat te. » Archidiaconus, discissa multo labore populi multitudine, confestim pervenit ad locum ubi Sanctus Ephræm constiterat dixitque ei : « Jube, domine, ingredere in sacrarium ; pater enim meus archiepiscopus vocat te. » Miram hanc rem per interpretem edoctus Ephræm archidiacono respondit : « Benedic, domine. Erras, pater, nos enim viri sumus advenæ, archiepiscopus non novit nos. » Reversus archidiaconus retulit hæc sancto Basilio. Confestim autem Ephræmus transiens inter populum recessit e loco in quo stabat in alium. Conversus vero sanctus Basilius dixit archidiacono : « Vade ad hunc locum et invenies eos ibi stantes. Sic dices ei : Domine Ephræm, veni coram sancto bemate. Ecce archiepiscopus vocat te. » Perrexit archidiaconus ad locum designatum, et, osculatis sancti Ephræmi pedibus, dixit ei : « Domine Ephræm, pater tuus archiepiscopus vocat te, age, ingredere ad sanctum bema. » Hisce obstupefactus Ephræm Deum laudavit, facta autem inclinatione, cœpit dicere : « Vere magnus es tu, vere magnus es. Columna ignis est Basilius, Spiritus sanctus vere per os ejus

[1] Antiqua Ephræmi vita olim Amphilochio adscripta in plerisque pro his quæ sequuntur fere verbotenus convenit cum nostris Actis ; addit autem hic hunc locum fuisse ad occidentem.

loquitur. » Petiit autem ab archidiacono ut posset ei responsum dare eumque salutare in gazophylacio post sanctam oblationem. Absolutis divinis sacramentis, vocavit Basilius syncellum suum et jussit ut accesseret ad se sanctum Ephræm his verbis : « Accede, apostole Christi, ut tua præsentia fruamur. » Quum igitur beatus Ephræm accessisset, Basilius eum vultu mœstum, pannis vestitum et tacentem intuitus, surrexit et inclinavit coram eo caput dicens : « Sine, Domine, me pauperem et peccatorem, » et cecidit ante eum pronus in terram. Quum sibi invicem pacem dedissent, dixit ei Sanctus Basilius : « Sospes advenisti, pater deserti, dæmonum persecutor, quodnam est, o pater, suscepti laboris scopus ? Ad quid venisti invisere hominem peccatorem ? Det tibi Dominus præmium itineris tui. » Respondens autem Beatus Ephræm aperuit ei omnia quæ in corde recondita servabat. Et statim cum socio participes effecti sunt sanctorum sacramentorum e manibus antistitis.

Quum porro mutuum amorem sibi significassent divus præsul magnus Basilius dixit ei : « Dic mihi, pater, quomodo tu Syrus cum sis et quæ exponebam non intelligens per duas vices applaudisti ? » Respondit ei Ephræm : « Ita, pater, Spiritui sancto applaudebam, qui per os tuum loquebatur. » Surrexit Basilius et coram eo se prosternens dixit : « Utinam esses Basilius et ego Ephræm, et dignus habitus fuissem dono tibi a Domino con-

cesso. » Adjecit postea Basilius : « Frater, ne deneges mihi donum divinum quod a te exposco ; age, fruamur doctrina quam Deus largitus est tibi. » Respondens autem beatus Ephræm dixit : « Pater sancte, est etiam mihi una ad te petitio, quam suscipias omnino velim. » Respondit ei magnus Basilius: « Jube, multorum erga te debitor sum, præsertim ob laborem et defatigationem quam sustinuisti ut venires ad me. » Reposuit inclytus Ephræm : « Scio, o Sancte Domini, quia quæcumque poposceris a Deo dabit tibi. Vellem igitur poscas a Deo ut græca lingua loqui possim. » Hoc audito sanctus Basilius dixit ei : « O pater, cœnobii et solitudinis amator, postula a Deo qui voluntatem tuam adimplere potest. Scriptum est enim quod « facit voluntatem timentium se et preces eorum audit et salvat eos[1], » nihil enim ipsi difficile est. » Postquam igitur diu oravissent et ab oratione surrexissent dixit ei divus præsul Basilius: « Domine Ephræm, cur non accipis presbyteratus ordinationem ? Te quippe prorsus decet. » Respondit ei per interpretem: « Quia peccator sum, o pater... » « Utinam peccata tua mea essent, » reposuit Basilius, qui dixit ei: « Fac inclinationem. » Qui cum fecisset usque ad terram, divus præsul Ephræmo manum imposuit et recitavit super eum orationem diaconatus[2] et illico Ephræmo dixit: « Jube,

1 *Psal.* CXIV, 19.

2 Acta vaticana tum breviora tum prolixiora cum nostris Actis asserunt Ephræmum a Basilio diaconum, non presbyterum, ordinatum fuisse, ejus vero socium ordinem presbyteratus accepisse. Silent de hac re S. Gregorius Nyssenus, Metaphrastes, et græcus

ܠܡܪܢ ܐܦܪܝܡ. ܦܩܘܕ ܘܐܩܝܡ ܠܝ.
ܘܗܝܕܝܢ ܐܡܪ ܡܪܢ ܐܦܪܝܡ ܒܠܫܢܐ ܝܘܢܝܐ.
ܦܪܘܩ ܘܐܩܝܡܢܝ ܐܠܗܐ: ܒܛܝܒܘܬܟ.
ܘܐܬܡܗܘ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ. ܘܟܕ ܨܒܐ ܕܢܬܠ
ܠܗ ܟܪܘܛܘܢܝܐ ܕܩܫܝܫܘܬܐ: ܗܟܝܠ
ܐܬܟܫܦ ܠܗ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܗܕܐ ܠܐ ܢܥܒܕ.
ܡܛܠ ܕܠܐ ܫܘܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܐܠܗܐ. ܘܡܚܕܐ
ܒܟܠܗ ܚܝܠܐ ܠܐ ܬܘܩܦܬܗ ܒܪܘ ܒܡܠܬܐ
ܘܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܗܘ ܕܡܨܐ ܗܘܐ ܒܟܠܗܝܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܠܐ ܡܬܡܨܝܢܝܬܐ ܠܒܢܝܢܫܐ: ܘܐܚܕܗ

resuscita nos. » Tunc Dominus Ephræm lingua græca dixit : « Jube, suscita me Deus per gratiam tuam. » Mirati sunt omnes. Quum autem vellet Basilius ipsi ordinem presbyteratus conferre, instanter rogavit eum S. Ephræmus ut hoc non faceret quia Deo dignus non erat. Confestim autem græca lingua recte locutus est laudavitque Deum qui omnia potest quæ sunt hominibus impossibilia[1]. Retinuit autem

anonymus. *Vita* autem olim Amphilochio adscripta, prout edita est apud Vossium et in *Ephræmi Opp. syr. lat.* I, tradit Ephræmum in presbyterum ordinatum fuisse his verbis : « Spiritali itaque lætitia cum illis triduo refectus (Basilius), ordinatisque interprete in diaconum et ipso in presbyterum (Καὶ αὐτὸν πρεσβύτερον), eos dimisit in pace. » Supra tamen dixerat orationem diaconatus super Ephræmum recitatam fuisse, nulla presbyteratus mentione facta. In codice autem pervetusto Vallicelliano ejusdem Vitæ habetur : « Καὶ χειροτονήσας τὸν ἑρμηνέα διάκονον καὶ πρεσβύτερον id est quumque ordinasset interpretem diaconum et presbyterum, » ut Acta Syriaca habent. Amanuensis intruserit pronomen αὐτὸν in codicibus græcis et pro « diaconum et presbyterum » posuit « diaconum et *ipsum* presbyterum. » Unde ortus est error ille, quo Menologium Basilianum, Vincentius Bellovacencis, Trithemius, Versio latina Vitæ pseudo-Amphilochii ap. Bollandum t. 1 febr. p. 76 aliique Ephræmum presbyterum fecerunt. Nam una est antiquorum traditio Ephræmum diaconum non presbyterum fuisse. S. Hieronymus, cujus tam verax est eruditio, diserte asserit Ephræmum diaconum fuisse. Idem docent Sozomenus, Theodoretus, Palladius, Gennadius. Cfr. J. S. Assemanus, *S. Ephræmi Opp. gr. lat.* III. p. XLV.

Porro quod Acta tradunt Ephræmum a S. Basilio diaconum ordinatum nullam difficultatem ingerit. Vocatur quidem ab antiquis diaconus *edessenus*, at, non quia ab episcopo edesseno pro ecclesia edessena ordinatus fuerit, sed quia Edessæ ultimos suæ vitæ annos peregit ibique obiit. Recte J. S. Assemanus in hanc rem ait : « Constans est Syrorum opinio, quibus hac in re Sozomenus plurimum deferendum docet, a Basilio magno Ephræmum *diaconum* creatum, dictumque dumtaxat *Edessenum* a diutina conversatione in illa ecclesia et plebe. Ad Em. Baronii argumentum, *quod non esset* Basilii *juris syrum hominem ordinare* doctissime respondent Combeficius et Pagius. Paulo ante Ephræmi ordinationem, S. Athanasius Alexandrinus et Eusebius Samosatensis extra provinciam propter cogentem necessitatem ordinationes peragebant. Nec diaconi tantum aut presbyteri sine certis ecclesiis ordinabantur, sed etiam episcopi in Mesopotamia, ut Sozomenus lib. VI, 32 tradit de Barse, Lazaro et Eulogio, quorum duo ad Edessenum postea thronum temporibus Basilii et Ephræmi assumpti sunt, ut late t. I Bibl. Orient. 396 et 398 ostensum. » *Ephræmi Opp. gr. lat.* I, p. VIII. Cfr. Combefis *Notæ in Amphiloch.* Paris, 1644, p. 274. Ejus verba recitantur in Ephræmi *Opp. gr. lat.* I, p. LX.

[1] In Actis vaticanis additur Basilio donum linguæ Syriacæ simul concessum fuisse ; at recte Vita pseudo-Amphilochii cum nostris Actis de hac re silent. Quod Basilius aliquando Syriace locutus sit, alibi quam in Actis vaticanis memoriæ proditum non est.

Ephræm igitur S. Basilii precibus linguæ græcæ peritiam accepit. Putant socii bollandiani (*Acta Sanct.* t. I febr. p. 49, sqq) gratiam hanc in eo perdurasse neque solum ad illud cum Basilio colloquium fuisse concessam. Et infra asseritur Ephræmum græca scripta reliquisse. At J S. Assemanus contrarium tenet (*Ephræm Opp. gr. lat.* I, p. VIII). Certe S. Hieronymus docet Ephræmum *Syro sermone* scripsisse et se legisse librum ejus de Spiritu sancto græce translatum. Theodoretus rem magis definit dicens (*Hist. Eccl* IV, 26) Ephræmum inter Syros scriptorem esse peritissimum qui « Syriaca usus lingua spiritualis gratiæ radios diffundebat. Nam etsi *Græcorum disciplinam* (παιδείας) *non degustarat* multiplices tamen illorum errores patefecit. » Sozomenus (*Hist. Eccl.* III, 16) docet Ephræmum lingua Syra scripsisse, græcæ vero eruditionis fuisse expertem, libros autem ejus, ipso adhuc vivente, in græcum sermonem transferri cœpisse et usque ad sua tempora transferri. Concinit Gregorius Barhebræus in Chronico ecclesiastico docens Ephræmum « nihil ex institutione Græcorum delibasse. » Quare cum J. S. Assemano concludimus donum linguæ græcæ Ephræmo collatum non perdurasse postquam Basilium reliquit. Cfr. quæ diximus t. I, Proleg. p. XXXII, sqq. De hac re rursus disputabitur infra.

ܕܝܢ ܠܘܬܗ ܬܪ̈ܬܝܢ ܫܒ̈ܬܐ . ܘܚܕܝ ܗܘܐ ܥܡܗ
ܪܘܚܢܐܝܬ . ܘܝܗܒ ܣܝܡ ܐܝܕܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܐܦ ܕܩܫܝܫܘܬܐ . ܠܡܬܪ̈ܓܡܢܐ ܗܘ ܕܥܡܗ .
ܟܠܝܘܡ ܕܝܢ ܡܬܒܣܡܝܢ ܗܘܘ ܒܡܠܦܢܘܬܐ
ܪܘܚܢܝܬܐ .·. ܘܣܓܝ̈ܐܬܐ ܢܣܒ ܡܢܗ ܗܘ
ܚܣܝܐ ܕܐܠܗܐ ܀

ܟܕ ܕܝܢ ܡܢ ܝܘܡܝܢ ܚܕ ܩܡ ܗܘܐ ܗܘ
ܚܣܝܐ ܕܐܠܗܐ . ܘܡܬܪܓܡ ܗܘܐ ܠܥܡܐ ܥܠ
ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ . ܘܫܡܥ ܥܡܐ ܟܠܗ .·. ܟܕ
ܫܡܥܘܗ ܗܘܐ ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܡܬܚܪܐ ܕܡܢ ܩܕܝܡ ܠܐ ܐܡܪ ܗܘܐ
ܪܘܚܐ[1] . ܘܗܝܕܝܢ ܦܩܫ ܒܪܘܚܐ ܕܒ ܐܡܪ .
ܕܠܐ ܬܬܕܠܚܘܢ ܒܕܘܢ ܐܚ̈ܝ .. ܐܢܐ ܓܝܪ ܡܢ
ܓܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܒܝܬ ܢܗܪ̈ܝܢ
ܫܡܥܬ .·. ܗܢܐ ܕܒܠܫܢܗ ܝܬܝܪ ܡܦܪܫ ܗܘܐ .
ܘܗܘܝܘ ܐܡܪ ܗܘܐ ܐܦ ܒܠܫܢܐ ܕܐܬܪܗ . ܕܠܐ
ܡܫܟܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܢܬܝܗܒ ܫܘܒܚܐ ܫܪܝܪܐ
ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ . ܐܠܐ ܐܢ ܡܢ ܩܕܡ ܐܬܘܬܐ
ܕܡܬܩܪܝܐ ܘܐܘ ܥܠ ܪܝܫ ܫܡ̈ܗܐ ܐܠܗܝ̈ܐ .·.
ܘܬܬܐܡܪ ܗܟܢܐ . ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ
ܘܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ . ܘܗܝܕܝܢ ܫܠܐ ܥܡܐ ܘܫܪܝܘ
ܗܟܢܐ . ܘܐܬܥܝܕܬ ܕܝܢ ܕܬܗܘܐ ܗܟܢܐ ܡܫܬܒܚܝܢ
ܗܘܘ ܀

ܬܘܒ ܕܝܢ ܒܕܘܟܐ ܐܚܪܢܐ .·. ܟܕ ܦܫܩ
ܠܫܬܐ ܝܘܡܝܢ : ܟܕ ܚܕ ܡܢ ܝܘܡܝܢ : ܒܨܘܡܐ
ܕܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ .·. ܟܕ ܩܐܡ ܥܠ ܒܐܡܐ ܘܡܬܪܓܡ
ܠܥܡܐ : ܬܘܪܓܡܐ ܕܬܪܝܢ . ܥܠ ܗܘ ܕܐܡܪ

eum Basilius apud se per duas hebdomadas et gavisus est cum eo spiritualiter et dedit impositionem manus diaconatus et presbyteratus interpreti, Ephræmi socio. Quotidie autem doctrina spirituali se reficiebant et multa quidem divus præsul ab Ephræmo mutuatus est.

26. Quadam autem die surgens divus præsul concionem habuit de Spiritu Sancto. Populus, audito quod diceret « *Pater et Filius et Spiritus sanctus*, » cœpit cum eo disputare quia antea non dicebat: « Et Spiritus[1]. » Tunc Basilius sui dicti apologiam fecit his verbis : « Ne commoveamini, fratres.. Ego enim a viro Dei qui est e Mesopotamia et linguam suam apprime callet hoc audivi. Ipse enim asserebat in lingua regionis suæ veram non posse laudem Trinitati tribui aliter, nisi nominibus divinis præponatur littera *vav* appellata et dicatur : « *Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto*[2]. » Tunc sedatus populus ita recitavit et ex tunc ita ubique recitatur[3]. Ephræmus a S. Basilio laudatur.

27. Alio autem in loco, quum explicaret Basilius Hexæmeron secunda jejunii (quadragesimalis) die et ad populum e bemate secundam concionem haberet super illud :

1 Pro ܪܘܚܐ scribendum est ܘܪܘܚܐ ut habent Acta vaticana. Contexta enim oratio expetit conjunctionem « *vav*, *et*. »

2 Hoc assertum confirmatur a S. Basilio in libro *De Spiritu sancto* XXXIX, 74 ubi formulas quibus sancta Trinitas laudatur et quibus Spiritus sanctus per conjunctionem *et* Patri et Filio associatur defendens ait : « Sed quid opus est vetera commemorare ? Sed et nunc in Oriente, nonne hoc uno potissimum eos qui pie sentiunt agnoscunt, hac voce veluti quodam signo suos ab alienis dijudicantes ? Ut autem ego e quodam Mesopotamio audivi, viro et linguæ perito et sententia incorrupto, ne fieri quidem potest ut aliter lingua vernacula loquantur, etiamsi velint : sed necesse illis est ut per syllabam *et*, vel potius per voces, quæ idem pollent quod illa, juxta proprietatem linguæ regionis illius glorificationem proferant. »

3 Jam antea ejusmodi formulæ in usu erant, ut patet ex allegato Basilii libro *De Spiritu Sancto*.

ܕܐܠܗܐ ܡܪܚܦܐ ܗܘܬ݂ ܥܠ ܐܦܝ ܡܝܐ . ܐܡܪ
ܗܘܐ ܗܘܝܠ . ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܝܢ . ܠܐ ܗܘܐ ܡܠܬܐ
ܕܝܠܝ ܀ ܐܠܐ ܕܓܒܪܐ ܣܘܪܝܝܐ ܗܘ ܕܗܘܝܠ
ܡܬܝܕܥܐ ܗܘܐ . ܗܘ ܕܦܫܝܩ ܪܚܝܩ ܗܘܐ ܡܢ
ܚܟܡܬܐ ܕܗܢܐ ܥܠܡܐ : ܐܟܡܐ ܕܗܟܢ ܡܩܪܒܐ
ܗܘܐ ܕܡܫܪܪ ܗܘܐ ܠܘܬ ܡܪܕܘܬܐ ܕܬܘܠܡܕܐ
ܕܫܪܝܪܘܬܐ . ܐܡܪܗ ܕܝܢ ܠܡܠܬܐ ܗܠܝܢ ܕܟܬܒܐ
ܐܪܡܝܐ . ܟܕ ܚܘܪܐ ܗܘܬ . ܒܥܒܪܝܐ ܀ ܡܛܠ
ܗܘ ܓܝܪ ܐܪܡܝܐ ܠܥܒܪܝܐ . ܐܝܟ ܡܐ ܕܡܠܬܐ
ܐܡܪܐ . ܡܪܚܦܬ ܕܝܢ ܠܡܪܚܦܐ ܕܡܠܬܐ ܕܟܬܒܐ :
ܕܗܝ ܕܐܙܠܐ ܗܘܬ ܘܐܬܝܐ ܥܠ ܐܦܝ ܡܝܐ :
ܕܐܝܟ ܦܪܘܓܬܗ ܡܬܚܪܟܘ ܡܫܬܚܢܝܢ
ܗܘܘ ܡܝܐ . ܐܝܟ ܐܡܗܬܐ ܕܦܪܚܬܐ :
ܕܡܪܚܦܐ ܘܡܫܚܢܐ ܒܚܘܡܗ ܥܠ ܒܢܝܗ̈
ܕܢܬܚܝܘܢ : ܕܢܐܚܐ ܒܗܘܢ ܚܝܐ . ܘܢܣܒܘܢ
ܒܗܘܢ ܙܘܥܐ . ܗܟܢ ܗܘܝܠ ܒܗܘܢ ܕܡܝܐ ܀
ܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܚܦܐ ܥܠ ܐܦܝ ܡܝܐ :
ܘܒܚܘܡܗ ܡܫܚܢܐ ܗܘܬ ܕܢܬܛܝܒܘܢ ܗܘܘ
ܠܡܘܠܕܘ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܠܓܢܣܗܘܢ . ܘܡܢ ܗܪܐ
ܐܘܦ ܠܡܝܕܥ ܡܫܪܪܐ ܕܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܘܝܬܐ
ܗܝ . ܘܠܐ ܣܪܝܩܐ ܒܥܒܕ ܡܢ ܒܪܘܝܘܬܐ ܀

Edessam redit. ܢܦܢܐ ܠܢ ܕܝܢ ܠܘܬܗܝܢ ܕܡܢ ܠܥܠ ܀ ܡܢ
ܒܬܪ ܕܐܬܦܛܡ ܥܡܢ ܒܡܠܦܢܘܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ .
ܐܬܐ ܠܗ ܠܘܬ ܡܕܝܢܬܐ ܐܘܪܗܝ ܡܕܝܢܬܗ ܕܝܠܗ

« *Et Spiritus Dei incubabat super faciem aquarum,* dixit : « Dico autem, sed verbum non est meum, verum hominis Syri, qui quantum ab hujus sæculi sapientia remotus videbatur tanto doctrinæ veritatis propinquius aderat. Is igitur dicebat verbum « ibat et ferebatur super aquas » in lingua aramæa (siquidem revera affinis est lingua aramæa cum hebræa) quando elucidatur, præsertim juxta verbi Scripturæ sensum, significare quod sub exagitatione ejus incalescebant aquæ sicut gallina sese exagitat et calore suo fovet pullos suos sub se ut in eis vitam evolvat et motum acquirant. Simili modo Spiritus Dei incubabat aquis easque calore suo fovebat ut præpararentur ad generandas animas viventes juxta genus suum. Exinde etiam notum sit Spiritum Dei creatorem esse et actu creandi non destitui[1].

28. Revertamur ad ea quæ supra dicta sunt. Postquam nobiscum doctrina spirituali sese refecisset,

[1] Hæc sunt S. Basilii verba *Homil.* 2 *in Hexæm.* 6 : « Quomodo igitur ferebatur super aquas ? Dicam tibi non meam, sed viri syri sententiam, qui tantum a mundi distabat sapientia, quantum ad rerum verarum scientiam appropinquabat. Aiebat igitur vocem Syrorum et significantiorem esse, et ob suam cum lingua hebraica cognationem, quodammodo ad Scripturarum sensum propius accedere. Itaque talem dicebat esse hujus dicti sententiam. Illud, inquiebat, verbum « ferebatur » interpretantes sumunt pro « confovebat, » et ita naturæ aquarum vim tribuebat fetificandi, instar incubantis avis, et vitalem quamdam facultatem iis qui foventur impartientis. Talem quamdam intelligentiam aiunt hac voce indicari. Nimirum *ferebatur super aquas*, hoc est naturam aquæ ad feturam præparabat. Quare quod a quibusdam quæritur, satis ex hoc liquet, nempe ab actu creandi Spiritum sanctum non abfuisse. » « Monet Tillemontius, inquit editor operum Basilii Garnerius, hic intelligi posse Eusebium Samosatensem ; sed convenit fere inter doctos, designari potius Ephrem diaconum Syrum. » S. Ephræmus etsi de aere vocabulum « Spiritus » in allato Geneseos loco interpretetur, tamen verbum « ferebatur » per « incubabat » revera explicat, ut Basilius asserit. Quare cum P. Benedicto putamus Ephræmum Basilio vim verbi hebraici מרחפת, quod suis Syris commune esset, tantummodo explicuisse non autem cum eo de vocabulo « Spiritus » egisse. Vid. S. Ephræmi. *Opp. Syr. lat.* I, p. 8 et præf. ad lect.. Alia quæ sub nomine Ephræmi habentur commentaria, *ibid.*, p. 116-117 non Ephræmi sed Jacobi Edesseni fœtus sunt Cfr. Ibid. *præf. ad lect.*

ܒܬܪ ܫܩܠ ܐܪܡܘܣ . ܘܐܬܒܪܟܘ ܗܘܘ
ܛܝܒܘܬܗ ܡܢ ܣܥܪܐ ܕܐܠܗܐ . ܐܦܪܝܡ ܘܫܡܥܘܢ
ܠܣܘܪܝܐ . ܘܡܢ ܕܢܦܩܘ . ܐܡܪ ܣܥܪܐ ܕܐܠܗܐ
ܒܐܣܝܠܝܘܣ . ܠܩܠܝܪܝܩܐ ܕܩܝܡܝܢ
ܗܘܘ ܠܘܬܗ . ܕܚܙܐ ܗܘܝܬ ܠܗ ܟܕ ܩܐܡ
ܒܥܕܬܐ . ܘܬܪܝܢ ܡܠܐܟܐ ܕܠܒܝܫܝܢ ܢܚܬܐ
ܕܢܘܗܪܐ . ܘܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܚܕ ܡܢ ܝܡܝܢܗ .
ܘܚܕ ܡܢ ܣܡܠܗ ܀

ܘܢܦܩ ܗܘܐ ܛܘܒܢܐ ܘܕܝܪܐ ܗܘ ܕܥܡܗ .
ܕܢܐܬܘܢ ܠܐܘܪܗܝ ܡܕܝܢܬܐ . ܘܟܕ ܡܛܐ
ܠܫܡܝܣܛ ܦܓܥ ܒܗ ܐܢܫ ܚܕ ܐܪܛܝܩܐ :
ܘܥܡܗ ܟܢܫܐ ܕܛܠܝܐ . ܘܟܕ ܡܛܐ ܠܘܬܗܘܢ
ܐܡܪ ܫܠܡܐ ܫܠܡܐ . ܚܕ ܕܝܢ ܡܢܗܘܢ . ܗܘ
ܕܢܣܒ ܦܨܐ ܕܥܒܕܐ ܗܘ ܕܡܚܝܗ ܠܡܪܢ
ܥܠ ܦܟܗ . ܡܚܝܗܝ ܗܘܐ ܠܛܘܒܢܐ . ܗܘ
ܕܝܢ ܠܐ ܡܠܠ . ܟܕ ܕܝܢ ܩܠܝܠ ܡܠܟܘ ܘܝܬܒܘ
ܠܡܐܟܠ ܠܚܡܐ ܘܡܓܚܟܝܢ ܗܘܘ ܒܗ
ܒܛܘܒܢܐ . ܛܠܝܐ ܕܝܢ ܗܘ ܕܡܚܝܗܝ . ܝܬܒ
ܗܘܐ ܥܠ ܟܐܦܐ ܚܕܐ . ܘܢܦܩܬ ܐܟܕܢܐ ܡܢ
ܬܚܝܬܗ ܘܡܚܬܗ ܘܢܦܩ ܒܪܓܠ . ܗܘ
ܕܝܢ ܪܫܐ ܪܗܛ ܒܬܪܗ ܕܛܘܒܢܐ . ܘܐܕܪܟܗ
ܟܕ ܥܒܪ ܠܬܪܥܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܒܩܘܪܝܐ ܚܕ ܕܝܢ ܗܘ
ܠܚܡܐ . ܗܘ ܘܚܒܪܐ ܗܘ ܕܥܡܗ . ܘܢܦܠܘ
ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܥܠ ܪ̈ܓܠܘܗܝ ܕܛܘܒܢܐ .
ܘܡܬܟܫܦܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܕܢܗܦܘܟ
ܥܡܗܘܢ . ܘܟܕ ܕܗܦܟ ܘܚܙܐ ܠܡܝܬܐ ܒܟܐ
ܘܦܩܕ ܠܗܘܢ ܕܢܬܪܚܩܘܢ ܡܢ ܠܘܬܗ . ܘܟܕ
ܕܐܬܪܚܩܘ ܓܗܢ ܥܠ ܦܓܪܗ ܘܨܠܝ ܘܠܒܟ
ܒܐܝܕܗ ܘܐܩܝܡܗ . ܘܡܢ ܒܬܪܗܘܢ ܗܠܝܢ

pervenit ad eum rumor corruptam esse Edessam novem erroribus in ea exortis. Ephræm igitur ejusque socius, a divo præsule benedictione accepta, perrexerunt in Syriam. Postquam autem profecti sunt, dixit divus præsul Basilius clericis adstantibus : « Vidi eum in ecclesia stantem duosque angelos fulgentibus vestibus indutos stantes, unum a dextris alterum a sinistris. »

29. Profectus est itaque[1] beatus Ephræm cum monacho socio ut veniret in urbem Edessam. Cum Samosatam pervenisset, obvium habuit principem quemdam hæreticum puerorum turba stipatum, quos salutavit verbis « Pax, pax. » Unus autem e pueris sortem sibi assumens servi illius qui Domino nostro alapam dedit, eum percussit. Beatus porro nihil dixit. Quum paululum progressi essent et sederent ut panem manducarent, pueri beatum irridebant. Puer autem qui percusserat eum, sedebat super saxo ; tunc vipera sub saxo latens exivit et percussit puerum qui illico mortuus est. Princeps autem illico cucurrit post beatum eumque assecutus est, quum jam portam urbis prætergressus in vico quodam ipse cum monacho socio panem mendicaret. Ceciderunt omnes ad pedes beati deprecantes ut reverteretur cum eis. Reversus itaque statim ac vidit mortuum flevit et jussit ut ab eo recederent. Ubi recesserunt, inclinavit se super cadaver, orans et manu apprehensa suscitavit mor-

Pervenit Samosatam.

[1] Concinunt Acta Vaticana.

ܡܢܗܘܢ ܘܩܒܠܘܗ ܗܘܘ ܠܐܘܪܚ ܫܘܒܚܐ
ܘܡܛܠܗ ܐܦ ܠܐܘܪܗܝ ܡܕܝܢܬܐ ܀

Edessam erroribus purgat. ܘܟܕ ܥܠܘ ܠܬܡܢ . ܐܫܟܚܘ ܒܗ̇ ܬܫܥ ܗܪ̈ܣܝܣ . ܘܒܚܝܠܗ ܕܡܪܢ ܠܟܠܗܘܢ ܡܦܠ ܗܘܐ . ܡܚܝܐܝܬ ܠܗܝܢ ܕܒܪ ܕܝܨܢ ܆ ܐܝܟܢܐ ܕܗܘ ܐܡܪ . ܘܗܝ ܗܪ̈ܣܝܣ ܕܐܪܝܘܣ ܘܕܡܐܢܝ ܘܕܡܪܩܝܘܢ . ܘܫܪܟܐ ܕܐܚܪ̈ܢܝܬܗܝܢ . ܢܦܠ ܕܝܢ ܒܙܒܢ ܟܬܒܐ ܒܐܝ̈ܕܘܗܝ ܡܢ ܕܡܠܦܢܘܬܗ ܚܒܝܠܬܐ ܕܒܪ ܕܝܨܢ . ܐܝܟܢܐ ܕܗܘ ܐܡܪ ܗܘܐ ܘܐܬܟܪܝ . ܕܡܠܝܐ ܫܐܕ̈ܐ ܒܫܪ̈ܒܐ . ܘܐܣܟܪܬ ܐܕ̈ܢܝ ܕܕܟ̈ܝܢ ܡܢܗ . ܘܐܚܒ ܐܢܝ ܡܢ ܡܫܬܥܝܢܐ ܡܠܝ ܓܘܕ̈ܦܐ . ܘܠܘܬ ܦܘܪܫܢܐ ܐܫܬܡܥܬ ܠܐܕ̈ܢܝ ܡܢ ܩܪܝܢܐ ܢܟܦܐ ܕܟܬܒ̈ܐ ܩܕܝ̈ܫܐ ܘܐܠܗܝ̈ܐ . ܫܡܥܬ .

ܡܓܕܦ ܥܠ ܟܐܢܘܬܐ
ܘܥܠ ܒܪܬ ܙܘܓܗ ܛܝܒܘܬܐ .
ܡܟܐܒ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܦ ܩܪܝܢܗ
ܠܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ ܫܘܝܐܝܬ .
ܘܐܪܡܝ ܒܝܢܬܗܘܢ
ܦܘܪܫܐ ܕܦܣܩ ܣܒܪܐ ..
ܠܦܓܪܐ ܡܢ ܢܘܚܡܐ .
ܘܠܢܦܫܐ ܡܢ ܫܘܬܦܘܬܐ ܀

Hymnos scribit. ܚܙܐ ܗܘ ܛܘܒܢܐ . ܟܕ ܚܙܐ ܐܝܠܝܢ ܗܪ̈ܣܝܣ ܗܠܝܢ . ܘܦܠܫܗ ܠܟܠܗ ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܠܗܘܢ ܛܢܦܬܐ . ܕܚܠ ܕܠܡܐ ܠܥܡܐ ܚܡܝܕܐ ܢܓܢܒܘܢ ܒܩܠ̈ܐ ܕܒܥܠܕ̈ܒܒܘܗܝ ܚܠܝ̈ܐ . ܘܐܝܟ ܠܡܬܒܠܗܘܢ . ܟܕ ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܬܢܗܪ ܗܘܐ . ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܥܡܐ ܕܡܫܬܓܫ ܗܘܐ ܒܩ̈ܠܝܗܘܢ ܚܠܝ̈ܐ ܩܠܐ ܘܢܟܝܠܬܐ ܕܠܗܘܢ ܕܥܒܕ ܙܡܝܪܐ ܀ ܡܛܠ ܕܗܪܡܘܢܝܘܣ (sic)

tuum. Accedentes omnes ceciderunt ad pedes ejus et veram fidem professi sunt. Profectus autem Ephræmus cum socio venit Edessam.

30. Illuc ingressi invenerunt in ea novem hæreses, quas omnes Ephræmus per virtutem Domini nostri, prostravit, illam præsertim, ut ipse dixit, Bardesanis, hæreses etiam Arii, Manetis et Marcionis cæterasque. Cecidit[1] aliquando, ut ipse ait, in manus ejus liber doctrinæ exitialis Bardesanis, et contristatus est, quia plenus erat deliriis dæmonum : « Quæsivi, inquit, occludere aures meas mundas, easque a sermonibus ejus blasphemis removere et festinans eas præbui placidæ sanctorum divinorumque librorum lectioni. Audivi :

Blasphemias evomentem in justitiam
Et in sociam ejus gratiam.
Lectio ejus contristabat
Corpus æque ac animam,
Et statuit inter utrumque
Discrimen desperationis ;
Corpus privavit resurrectione
Et animam ejus participatione.

31. Conspectis igitur hisce hæresibus deprehensaque earum immunda doctrina, Beatus timuit ne plebs avida seduceretur blandis inimicorum suorum vocibus. Spiritu quippe Sancto illustratus videbat populum blandis hisce et impiis vocibus deceptum insanire. Quia Harmonius, Bardesanis filius, olim composuerat laudes, quibus, aptata

[1] Isti versus libere exscripti sunt ex hymno 57 collectionis Nisibenæ, stroph. 2 et 3. Vid. Bickell, *Carmina Nisibena* Lips. 1866, Text. Syr. p. 102.

ܒܪܗ ܕܒܪ ܕܝܨܢ ܡܛܠ ܗܘܐ ܡܩܝܡ ܠܡܥܢܝܬܐ
ܡܢ ܡܠܘܗܝ ܠܪܘܫܥܗ ܕܐܒܘܗܝ ܒܢܥܝܡܬܐ
ܗܢܝܐܬܐ. ܦܫܠܚ ܗܘܐ ܠܫܡܘ̈ܥܐ. ܘܡܛܝܒ
ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܐܒܕܢܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܛܘܒܢܐ ܐܦܪܝܡ
ܥܠ ܐܒܘܗܝ ܕܒܪ ܕܝܨܢ. ܡܫܟܚ ܡܕܪ̈ܫܐ
ܘܩܒܠ ܒܢܥܝܡܬܐ ܘܪܟܒ ܙܡܝܪ̈ܬܐ. ܐܝܟ ܕܘܝܕ
ܪܓ ܕܢܕܡܐ. ܘܐܟܡ ܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܡܙܡܘܪ̈ܐ.
ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܘ ܙܡܝܪ̈ܬܐ. ܗܟܢܐ* ܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ
ܚܒܪ ܟܠܗ ܀ ܟܕ ܚܙܐ ܕܝܢ ܕܟܡܐ ܛܥܝܘܬܐ
ܡܬܐܒܐ ܠܒܢ̈ܬ ܩ̈ܠܐ ܗܠܝܢ. ܗܘ ܕܝܢ ܢܣܒ
ܠܗ ܗܘܐ ܡܬܒܣܡܢܘܬܐ ܕܩ̈ܠܐ ܘܡܫܘ̈ܚܬܐ ܘܐܡܙܓ
ܒܗܘܢ ܕܚܠܬ ܐܠܗܐ ܘܩܪܒ ܠܫܡܘ̈ܥܐ ܐܣܝܘܬ
ܒܣܝܡܐ ܗܢܝܐܐ ܘܡܦܠܚܢܐ. ܘܗܢܘܢ ܕܝܢ ܗܠܝܢ
ܡܕܪ̈ܫܐ. ܗܐ ܡܨܒܬܝܢ ܠܗܘܢ ܐܦ ܗܫܐ ܀

patris sui impietate modulationibus suavibus, auditores alliciebat eosque in perniciem trahebat (Beatus porro Ephræm de ejus patre dixit Bardesanem formavisse hymnos eosque modulationibus aptasse cantusque composuisse centum quinquaginta in una mensura. Davidem quippe imitari volebat qui psalmos centum quinquaginta composuit[1]). Videns[2] igitur quantum error cantica ista appeteret, tunc arripuit sibi oblectamentum cantuum et modorum eisque immiscuit pietatem et obtulit auditoribus pharmacum jucundum et harmonicum. Isti hymni usque hodie splendorem tribuunt festis

[1] Ephræmus hæc de Bardesane habet in hymno 53 : *adv. hær.*

ܝܠܕ ܓܝܪ ܡܕܪ̈ܫܐ .
ܘܩܒܠ ܒܢܥܝܡܬܐ .
ܘܐܪܟܒ ܙܡܝܪ̈ܬܐ .
ܘܐܬܠܝ ܡܫܘܚܬܐ .
ܒܡܟܝܠܬܐ ܘܡܬܩ̈ܠܐ .
ܦܠܓ ܒܗ ܩ̈ܠܐ .
ܘܐܡܙܓ ܠܦܫܝ̈ܛܐ .
ܡܪܪ̈ܐ ܒܚܠܝܘܬܐ .
ܟܪ̈ܝܗܐ ܒܡܐܟܘܠܬܐ .
ܠܐ ܓܒܘ ܕܚܘܠܡܢܐ .
ܒܥܘ ܕܝܢ ܕܘܝܕ .
ܒܫܘܦܪܗ ܢܬܨܒܬ .
ܒܕܡܘܬܗ ܢܫܬܒܚ .
ܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܐܪܟܒ .
ܐܦ ܗܘ ܙܡܝܪ̈ܬܐ ܀

« Fecit quippe hymnos eosque modulationibus aptavit et composuit cantica et induxit metra et mensuris ponderibusque distinxit versus. Ita propinavit simplicibus venenum dulcedine temperatum. Ægroti quippe cibum salubrem non elegerunt. Davidem intueri voluit ut ejus pulchritudine ornaretur et simili tudine commendaretur. Centum quinquaginta hic quoque composuit cantica. »

Liberius ista redduntur in *Opp. Syr.-lat.* II, 554. Rectius Hahn, *Bardesanus gnosticus primus Syrorum hymnologus*, Lips. 1819 p. 29.

[2] « Videns.... Græcorum sapientiam. » Hæc ad verbum leguntur in cod. vat. syr. XXIV ut habet J. S. Assemanus *Bibl. Or.* I, 48, not. Desumpta sunt autem e Theodoreto *Hist. eccl.* IV, 29, vel ut ap. Migne, IV, 26. Putavit Sozomenus *Hist. eccl.* III, 16 Harmonium primum fuisse qui linguam syriacam legibus metri et rythmi subjecerit, sed præferenda est assertio Ephræmi qui libros Bardesanis ad manus habuit. Juvat tamen Sozomeni locum integre recitasse : « Non ignoro olim quoque apud Osrhoenos fuisse viros doctissimos, Bardesanem scilicet qui hæresim ex ipsius nomine appellatam condidit, et Harmonium ejusdem Bardesanis filium : qui, cum græcis disciplinis egregie institutus fuisset, primus patrium sermonem metris ac modulis subjecisse dicitur ac choris tradidisse, qua ratione Syri etiamnum frequenter psallunt, non carminibus ab Harmonio scriptis sed numeris ejus utentes. Nam cum a paterna hæresi non omnino alienus esset, neque ab iis quæ de anima, et de ortu atque interitu corporis, deque regeneratione, Græcorum philosophi sentiunt, scripta sua ad lyræ cantum composuit et opiniones illas operibus suis inseruit. Ephraim vero, cum Syros et verborum elegantia et modulationis concinnitate delinitos videret, eaque ratione paulatim adduci, ut idem cum Harmonio sentirent, ipse, licet græcæ eruditionis expers, operam dedit ut Harmonii numeros intelligentia assequeretur : et juxta numeros Scriptorum Harmonii, alios composuit libros, ecclesiasticæ doctrinæ consentientes. Cujusmodi sunt ea quæ in hymnis et encomiis sanctorum virorum sunt elaborata. Ex eo tempore Syri juxta numeros canticorum Harmonii, scripta Ephraim psallere solent. » Quod asserit ex fama Sozomenus Syros juxta numeros canticorum Harmonii scripta Ephræmi psallere hoc verum esse potest quatenus Ephræmus modis et tonis Harmonii suos hymnos accommodaverit. Nam modi vel toni, qui in fronte hymnorum Ephræmi indicantur, plerique, si non omnes, ex iis ejus hymnis desumpti sunt qui maxime noti erant.

* Textus hic mendosus videtur.

ܠܟܪ̈ܘܙܐ ܕܣܗ̈ܕܐ ܢܨܝ̈ܚܐ . ܙܟܐ ܕܝܢ ܒܙܗܝܪܘܬܗ ܀
ܠܟܠܗ ܚܟܡܬܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܀

ܕܒܚܕܐ ܓܝܪ ܡܠܬܐ ܡܫܪܐ ܗܘܐ .
ܕܢܚܒܘܫ ܣܘ̈ܟܠܐ ܕܣܘܓܐܐ .
ܟܢܫ ܗܘܐ ܠܗ ܓܝܪ ܣܝܡܬܐ .
ܠܩܪܒܐ ܠܘܩܒܠ ܗܠܝܢ ܀

ܐ̈ܪܣܝܣ ܗܠܝܢ ܕܩܕܡܢ ܐܡܪܢ . ܒܝܕ ܒ̈ܢܬ ܩܝܡܐ ܗܠܝܢ ܕܠܥܕܬܐ ܢܫ̈ܝܢ ܗܘ̈ܝ ܐܡܝܢܐܝܬ . ܘܐܩܝܡ ܠܗܝܢ ܡܠܦܢܘܬܐ . ܘܐܠܦ ܐܢܝܢ ܗܢܝܢ ܡܕܖ̈ܫܐ ܘܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܡܬܟܢ̈ܫܢ ܗܘ̈ܝ ܒܥܕܬܐ . ܩܕܡ ܩܘܕܫܐ ܠܬܫܡܫܬܐ ܘܒܒܝܬ ܣܗ̈ܕܐ . ܘܙܡܪܢ ܒܠܘ̈ܝܐ ܕܥܢܝ̈ܕܐ ܗܠܝܢ ܪ̈ܗܛܢ ܗܘ̈ܝ . ܘܐܦ ܠܗܠܝܢ ܕܠܒܪ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ : ܘܐܝܠܝܢ ܕܒܛܘ̈ܪܐ ܥܡܪ̈ܝ ܗܘܘ . ܝܐܐ ܠܗ ܕܝܢ ܟܕ ܩܐܡ ܒܝܢܬ ܐܚ̈ܘܬܐ . ܟܕ ܡܙܡܪ ܗܘܐ ܒܩܠܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ . ܟܬܒ ܓܝܪ ܠܗܘܢ ܟܬܒ̈ܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܘܕܠܐ ܡܢܝܢ . ܘܐܦ ܒܠܫܢܐ ܝܘܢܝܐ ܘܡܠܐ ܛܒܗ ܒܟܠܗ ܬܐܒܝܠ ܀

Invehitur in Bardesanem. ܟܕ ܕܝܢ ܕܥܩܪ ܐܢܝܢ ܠܟܠܗܝܢ ܐ̈ܪܣܝܣ . ܦܪܣܡܗ ܗܘܐ ܠܢܟܠܗ ܕܒܪܕܝܨܢ . ܘܐܚܪܡܗ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܗܢܘܢ ܕܢܩܝܦܝܢ ܠܗ ܟܕ ܐܡܪ ܗܟܢܐ :

ܠܛܘܡܗ ܣܒܪܢ ܥܠ ܫܒܥܐ .
ܕܒܗܘܢ ܡܘܕܐ ܒܪܕܝܨܢ .
ܚܪܡ ܗܘ ܕܐܡܪ ܐܝܟ ܕܐܡܪ .
ܕܡܢܗܘܢ ܡܛܪܐ ܐܦ ܛܠܐ .
ܚܪܡ ܗܘ ܕܢܦܫ ܐܒܘܗܝ .

illustrium martyrum. Vicit autem sua diligentia omnem Græcorum sapientiam.

Uno verbo valebat
Multa exprimere sensa
Parabat quippe sibi thesaurum
Ad bellum adversus eas[1],

hæreses scilicet de quibus supra diximus, per virgines Deo sacratas, quæ assidue ad ecclesiam conveniebant. Constituit itaque illis doctrinam et docuit eas hymnos. Vespere porro et mane conveniebant in ecclesia ante sacrum officium et in martyriis, psallebant etiam in exequiis defunctorum; quod et fecit pro iis, quæ extra urbem aut in montibus degebant. Pulcher autem erat quando stans inter sorores voce decantabat laudes. Scripsit enim pro eis libros multos et fere innumerabiles etiam in lingua græca[2]. Fama ejus totum implevit orbem.

32. Cum evertisset omnes hæreses propalavit etiam fraudes Bardesanis eumque cum omnibus suis asseclis anathemate perculit sic locutus :

« Maledicta spes nostra si sit in
septem (*eonibus*)
Quæ confitetur Bardesanes[3].
Anathema sit qui dicit, ut ille dixit,
Pluviam et rorem ab illis descendere.

1 Hisce versibus præfigitur nomen auctoris « ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ Ephræmi. »

2 Acta vaticana non docent Ephræmum aliqua Scripta græce exarasse. Vide quæ diximus supra, sed asserunt S. doctorem hymnos scripsisse de Christi nativitate, baptismo, jejunio, passione, resurrectione, ascensione deque reliquis divinæ illius dispensationis mysteriis, de martyribus, de pœnitentia et de defunctis.

3 Versus heptasyllabi hic recitati conveniunt cum versibus in Actis vaticanis adductis. Observantur tamen satis multæ variæ lectiones. Eis in codice præfigitur nomen Ephræmi. Porro Bardesanem septem admisisse *conas* docet S. Ephræmus hymno 50 *Adversus hæreses, Opp. Syr lat.* II, 550 : « ܕܣܡ ܐܝ̈ܬܝܐ ܫܒܥܐ statuit eones septem. » Cfr. ibid. 553.

ܕܡܢܗܘܢ ܡܛܪܐ ܘܐܪ̈ܣܣܐ .
ܠܝܛ ܗܘ ܕܐܡܪ ܐܝܟ ܕܐܡܪ .
ܕܡܢܗܘܢ ܬܠܓܐ ܘܓܠܝܕܐ :
ܕܡܢܗܘܢ ܙܪ̈ܥܐ ܠܐܟܪ̈ܐ .
ܚܪܡ ܗܘ ܕܡܘܕܐ ܐܝܟ ܕܐܘܕܝ .
ܕܡܢܗܘܢ ܦܐܪ̈ܐ ܠܦܠܚܐ .
ܚܪܡ ܗܘ ܕܡܣܒܪ ܐܝܟܘܬܗ .
ܕܡܢܗܘܢ ܟܦܢܐ ܐܦ ܣܒܥܐ .
ܚܪܡ ܗܘ ܕܡܘܕܐ ܐܝܟ ܕܐܠܦ :
ܕܡܢܗܘܢ ܩܝܛܐ ܐܦ ܣܬܘܐ .
ܚܪܡܐ ܢܗܘܐ ܥܠ ܓܒܪܐ :
ܘܥܠ ܐܢܬܬܐ ܕܗܟܢ ܬܐܡܪ :
ܚܪܡܐ ܢܗܘܐ ܥܠ ܒܝܬܐ .
ܐܝܟܐ ܕܢܫܪܪ ܗܟܢܐ .
ܚܪܡ ܡܠܦܢܘܬܗ ܕܗܘ ܕܬܟܝܠܘܬܗ .
ܠܫܒܥܬܗ ܡܫܝܡܐ .
ܠܝܛ ܗܘ ܕܡܨܥܪ ܠܒܪܘܝܗ .
ܘܠܫܒ̈ܥܐ ܝܗܒ ܫܘܠܛܢܐ .
ܠܝܛ ܗܘ ܕܩܪܐ ܒܟܬ̈ܒܐ .
ܘܗܘܐ ܠܣܩܘܒܠܐ ܕܟܬ̈ܒܐ .
ܠܝܛ ܗܘ ܕܩܪܐ ܒܢܒܝ̈ܐ .
ܘܫܪܐ ܡ̈ܠܐ ܕܢܒܝ̈ܐ .
ܠܝܛ ܗܘ ܕܩܪܐ ܒܫ̈ܠܝܚܐ
ܘܠܐ ܩܐܡ ܓܒ ܡ̈ܠܝܗܘܢ .

ܕܒܠܝ

ܡܪܟ ܡܪܝܡ ܩܪܢܟ .
ܥܕܬܐ ܡܗܝܡܢܬܐ .
ܕܡܠܟܐ ܘܒܪ ܡܠܟܐ .
ܫܟܝܢ ܒܐܪܘܢܟ ܀

ܡܫܪܝܐ ܕܝܢ ܚܕ ܐܝܬ ܗܘܐ . ܘܟܠܝܘܡ ܝܬܒ ܗܘܐ . ܩܕܡ ܬܪ̈ܥܐ ܕܗܝܟܠܐ ܪܒܐ ܕܬܐܘܡܐ ܩܕܝܫܐ . ܘܩܪܝܒ ܗܘܐ . ܘܐܝܬ ܚܣܢܐ ܠܗ

Anathema sit qui asseverat, ut ille,
Ab illis esse imbres et pruinas.
Maledictus qui dicit, ut ille dixit,
Ab illis nivem et glaciem ;
Ab illis semina (nasci) agricolis.
Anathema sit qui profitetur, ut ille professus est,
Ab illis fructus (dari) agricolis.
Anathema qui putat, ut ille,
Ab illis (oriri) famem et satietatem.
Anathema qui profitetur, ut ille docuit,
Ab illis (esse) æstatem et hiemem.
Anathema viro
Et mulieri quæ sic loquitur.
Anathema domui
Ubi ita asseveratur.
Anathema sit doctrina illius
Qui spem suam reponit in septenario.
Maledictus qui probris afficit creatorem suum et septem (eonibus) dat imperium.
Maledictus qui legit Scripturas,
Et Scripturarum fit adversarius.
Maledictus qui legit Prophetas,
Et solvit verba Prophetarum.
Maledictus qui legit Apostolos,
Et non permanet in eorum verbis. »

Balæi[1].

« Dominus tuus exaltat cornu tuum
Ecclesia fidelis
Quia rex regisque filius
Sunt in arca tua. »

33. Erat quidam paralyticus qui quotidie sedebat ad portas templi magni Sancti Thomæ. Propinquis

Sanat paralyticum.

[1] Addit auctor ex Balæo, Ephræmi discipulo, quatuor versus pentasyllabos.

ܗܘܐ ܠܗ . ܘܟܕ ܡܢ ܝܘܡܝܢ ܚܕ ܐܬܐ ܗܘܐ
ܗܘ ܛܘܒܢܐ ܠܥܕܬܐ : ܚܙܝܗܝ ܠܡܫܪܝܐ ܗܢܐ
ܘܐܬܪܚܡ ܥܠܘܗܝ . ܘܚܪ ܠܟܠ ܓܒܝ̈ܢ .
ܘܟܕ ܚܙܐ ܕܠܐ ܩܐܡ ܐܢܫ . ܩܪܒ ܠܘܬܗ
ܘܐܡܪ ܠܗ . ܨܒܐ ܐܢܬ ܕܬܬܚܠܡ . ܗܘ ܕܝܢ
ܐܡܪ . ܐܝܢ ܡܪܝ . ܣܝܡ ܐܝܕܟ ܥܠܝ . ܘܐܡܪ
ܠܗ ܛܘܒܢܐ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܩܘܡ ܗܠܟ .
ܘܒܗ ܒܫܥܬܐ ܩܡ ܗܘܐ ܘܢܦܩ . ܘܡܫܒܚ
ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ ܀

destitutus mendicabat. Quadam die, quum in ecclesiam intrasset beatus Ephræm vidit hunc paralyticum et miseratione commotus circumspexit per diversas templi partes, et quum vidisset neminem adesse accessit ad eum : « Vis-ne, inquit, sanus fieri ? » Dixit ille : « Ita, Domine, impone manum tuam mihi. » Dixit illi Beatus : « In nomine Christi surge et ambula. » Et eadem hora surrexit et exivit glorificans Deum[1].

Renuit episcopus fieri.

ܘܡܢ ܒܬܪ ܐܪܒܥ ܫܢܝ̈ܢ . ܫܕܪ ܩܕܝܫܐ
ܒܣܝܠܝܘܣ ܠܘܬܗ ܬܪܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܢܟܦܐ
ܕܝܠܗ . ܕܐܝܠܝܢ ܬܐܘܦܝܠܘܣ ܘܬܐܘܡܐ .
ܐܝܟ ܕܢܥܒܕܘܢܝܗܝ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ . ܚܙܘ ܟܕ ܥܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܐܘܪܗܝ .
ܡܫܟܚܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܓܒܪܐ ܡܠܦܢܐ ܕܠܒܝܫ
ܪ̈ܘܩܥܐ . ܘܐܦ ܫܪܟܐ ܕܐܬܘ̈ܬܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ .
ܠܡܐܚܕܘܗܝ ܙܗܝܪܐܝܬ ܘܐܦ ܐܢ ܫܛܝܘܬܐ
ܡܣܬܟܠ . ܐܢܬܘܢ ܠܐ ܬܫܒܩܘܢܝܗܝ . ܘܟܕ ܐܙܠܘ
ܠܗ ܠܐܘܪܗܝ . ܝܕܥ ܗܘ ܩܕܝܫܐ . ܘܟܕ ܚܙܐ
ܐܝܟ ܕܡܫܐܠܝܢ ܗܘܘ ܥܠܘܗܝ . ܠܒܫܗ
ܗܘܐ ܠܡܥܛܦܗ ܦܠܝܢ ܒ̈ܩܐ . ܘܪܗܛ ܗܘܐ
ܒܫܘܩܐ ܘܐܟܠ ܗܘܐ ܠܚܡܐ : ܘܪܩ ܗܘܐ
ܪܘܩܗ . ܗܕܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܡܛܠ ܕܕܚܠ ܗܘܐ

34. Elapsis quatuor annis, Sanctus Basilius misit ad eum duos suos probatos ministros Theophilum et Thomam ut Ephræmum crearent episcopum[2] dixitque eis : « Attendite, quum ingrediemini Edessam, invenietis quemdam doctorem pannis indutum, » — cæteraque indicia descripsit eis — « sedulo apprehendite eum, nec dimittatis etiamsi stultitiam simulet. » Profecti igitur Edessam venerunt. Rei certior factus sanctus Ephræm, viso quod inquirerent de eo induit pallium pannosum et per plateam discurrere cœpit panem manducans et salivam evomens. Hoc faciebat præ timore

[1] Cfr. Acta vaticana n. 36.

[2] Quæ hic narrantur confirmat Sozomenus *Hist. Eccl.* III, 16 his verbis : « Decretum quo fuerat electus episcopus quidam ad eum attulerunt, ac simul eum comprehendere conabantur, tanquam ad ordinationem ducturi. Id cum præsensisset, statim in forum cucurrit : et indecore incedens ac vestem trahens, et in publico comedens, se pro insano spectandum exhibuit. Ubi vero qui illum comprehensuri venerant hominem mente captum esse arbitrati sunt, appetere eum ulterius ac persequi destiterunt, ille opportunitatem nactus aufugit et eo usque delituit donec alius ordinatus fuisset. » Præmiserat autem Sozomenus hanc narratiunculam : « Ephræmus, cum antea supra modum iracundus esset ; ex quo monasticam disciplinam excolere cœpit a nemine unquam visus est iratus. Quodam igitur tempore, cum multos per dies uti solebat jejunasset, minister qui ei cibum afferebat ollam fregit. Quem ille pudore ac metu constrictum animadvertens : bono animo esto, inquit ; eamus ad cibum quando ille ad nos non venit. Mox ad ollæ fragmenta sedens cœnavit. » Porro quod hic narratur Ephræmum episcopatum refugisse quarto anno a suo ad Basilium itinere, difficultatem patitur ex eo quod Syri communiter tradunt Ephræmum anno 373 obiisse. Cum enim Basilius episcopus ordinatus sit anno 370, Ephræm ab eo ordinatus diaconus non fuit ante hunc annum ; quare annus quartus nonnisi in annum 374 vel postea incidere potuit. Fieri potest ut vel error irrepserit in numero quarto, vel res chronologica aliter sit expedienda. De anno mortis Ephræmi disputabitur infra.

ܡܢ ܟܗܢܘܬܐ . ܘܟܕ ܫܐܠܘ ܕܡܢܘ . ܐܬܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܕܗܘܝܘ ܐܦܪܝܡ . ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܣܒܪܘܗܝ
ܫܛܝܐ ܘܗܦܟܘ ܠܘܬ ܒܣܝܠܝܘܣ . ܘܟܕ
ܚܙܐ ܐܢܘܢ ܐܣܬܟܠ . ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ . ܡܛܠ
ܡܢܐ ܫܒܩܬܘܢܝܗܝ . ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܐܡܪܘ . ܐܘ
ܐܒܘܢ ܡܛܠ ܕܚܙܝܢܝܗܝ ܠܓܒܪܐ ܕܫܛܝܐ
ܗܘ . ܐܗܡܝܢ ܫܒܩܢܗ . ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܐܘ ܠܡܪܓܢܝܬܐ ܡܝܩܪܬܐ ܕܡܟܣܝܐ
ܘܡܣܦܐ . ܘܥܠܡܐ ܠܐ ܝܕܥ ܠܗ . ܐܢܬܘܢ ܓܝܪ
ܐܢܬܘܢ ܫܛܝܐ . ܗܘ ܕܝܢ ܓܡܝܪܐ ܗܘ ܀

ܗܘܘ ܠܗ ܕܝܢ ܠܛܘܒܢܐ ܡܪܚܡܐ ܐܢܫܐ
ܓܡܝܪܐ ܘܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܣܒܐ ܝܚܝܕܝܐ . ܓܒܪܐ
ܕܡܫܒܚ ܗܘܐ ܒܟܠܗ ܕܚܠܬ ܐܠܗܐ . ܘܟܕ ܡܝܬ
ܣܡ ܥܠܘܗܝ ܡܕܪܫܐ : ܒܗ ܟܬܒ ܒܗܘܢ
ܟܠܗܘܢ ܕܘܒܪܘܗܝ . ܡܛܠ ܕܝܬܝܪ ܡܝܩܪ
ܗܘܐ ܠܗ ܓܒܪܐ . ܘܐܦ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܣܓܝܐܐ ܘܐܢܫܐ ܟܐܢܐ ܕܒܙܒܢܗ ܗܘܘ
ܒܟܠܗܘܢ . ܘܐܦ ܥܠܝܗܘܢ ܣܡ ܡܕܪܫܐ .
ܢܩܠܘ ܕܝܢ ܒܙܒܢܗ ܐܦ ܢܝܩܘܡܕܝܐ . ܘܐܟܬܒ
ܥܠܝܗ . ܘܐܟܬܒ ܬܘܒ ܥܠ ܢܨܝܒܝܢ ܡܕܝܢܬܐ .
ܘܐܦ ܥܠ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܝܠܗ . ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܠܗ ܡܠܦܢܐ . ܒܬܪ ܕܝܢ
ܥܠ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ ܙܟܝܐ ܘܐܦ ܥܠ
ܣܓܝܐܐ ܐܚܪܢܐ . ܦܫܩ ܕܝܢ ܠܥܬܝܩܬܐ
ܘܚܕܬܐ . ܩܡܘ ܕܝܢ ܘܐܬܘ ܒܙܒܢܗ ܡܚܘܬܐ
ܣܓܝܐܐ ܘܐܟܬܒ ܥܠܝܗܝܢ . ܬܘܒ ܣܡ
ܡܕܪܫܐ . ܥܠ ܫܡܘܢܐ ܘܓܘܪܝܐ ܕܐܣܗܕܘ ܗܘܘ
ܒܐܘܪܗܝ ܀

ܒܙܒܢܗ ܕܝܢ ܐܬܐ ܥܡܐ ܕܗܘܢܝܐ ܠܐܘܪܗܝ
ܘܐܬܟܪܝܬ ܡܕܝܢܬܐ . ܘܠܐ ܐܝܟ ܢܦܫ ܗܘܐ

sacerdotii. Quum inquisiissent quis esset audiverunt ipsum esse Ephræmum; sed eum amentem reputantes regressi sunt ad Basilium. Qui, cum vidisset eos, re intellecta, dixit eis: « Cur dimisistis eum? » Responderunt: « O pater, quia vidimus eum amentem esse neglеximus eum. » Ipse autem dixit: « O margarita pretiosa et abdita quam mundus non cognoscit! Vos amentes estis et ille perfectus. »

35. Fuerunt autem beato Ephræmo multi amici viri perfecti atque sancti: Mar Saba monachus, vir pietate eximius. Quo mortuo composuit in eum hymnos, quibus descripsit omnem ejus vitæ rationem, quia hunc virum plurimum venerabatur[1]. Ephræmi coætanei fuerunt multi episcopi et viri justi in quos hymnos composuit[2]. Ejus etiam tempore cecedit Nicomedia, in quam etiam scripsit; scripsit pariter de urbe Nisibi et de illius episcopo Jacobo, suo præceptore.. Scripsit denique de Constantino victore aliisque multis[3]. Fecit Commentaria in Vetus et Novum Testamentum. Venerunt ejus ætate multa flagella et scripsit de illis. Præterea hymnos composuit de Samona et Guria qui martyrium Edessæ passi sunt. Ejus amici.

36. Ejus autem tempore Hunnorum populus Edessam invasit. Urbs

[1] Isti hymni e codd. Musæi britanici descripti in hoc opere prodibunt.

[2] Scripsit hymnos in episcopos Nisibis: Jacobum, Babu, Vologesem et Abraham, et in Vitum, Harani episcopum. Hos hymnos edidit Bickell, *Carmina Nisibena* ubi et hymni in Nisibin primo loco occurrunt. Scripsit etiam vitam Abrahæ Qidunæi et hymnos in eum quos edituri sumus.

[3] Scripsit hymnos in 40 martyres Sebastiæ quos edituri sumus. Plura etiam composuit contra Julianum apostatam quæ ab Overbeek edita sunt.

ܠܘܩܒܠܗܘܢ. ܘܒܙܘ ܘܐܚܪܒܘ ܠܟܠܗ ܒܝܪܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܣܠܩܘ ܠܛܘܪܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܥܠ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܥܘܡܪܐ ܣܓܝܐܐ ܕܒܢܝ ܩܝܡܐ ܕܓܒܪܐ ܘܕܢܫܐ. ܪܕܦܘ ܕܝܢ ܠܓܒܪܐ ܕܒܗܘܢ. ܘܡܢܗܘܢ ܥܪܩܘ. ܘܡܢܗܘܢ ܕܒܪܘ ܒܫܒܝܐ ܐܙܠܘ ܕܝܢ ܥܠ ܗܠܝܢ ܒܢܬ ܩܝܡܐ ܘܒܙܘ ܠܥܘܡܪܝܗܝܢ. ܘܠܗܝܢ ܪܕܦܘ. ܘܐܝܬ ܗܘܝ ܡܢܗܝܢ ܕܛܢܦܘ ܗܘܘ ܠܗܝܢ. ܘܠܐ ܫܒܩܘ ܡܕܡ ܠܒܪ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܠܐ ܚܒܠܘܗܝ. ܗܝܕܝܢ ܗܘ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܐܟܬܒ. ܥܠ ܟܠ ܡܐ ܕܣܥܪܘ ܗܠܝܢ ܪܫܝܥܐ ܀

ܦܫ ܕܝܢ ܒܚܝܐ ܗܘ ܩܕܝܫܐ. ܥܕܡܐ ܠܙܒܢܘ ܕܐܘܠܢܣ ܪܫܝܥܐ. ܘܒܗ ܒܙܒܢܗ ܕܩܕܝܫܐ ܐܬܐ ܗܘ ܗܘ ܪܫܝܥܐ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܪܕܦ ܠܟܠܗܘܢ ܪ̈ܥܝܐ ܒܢܝ ܫܪܪܐ ܘܠܟܠܗܘܢ ܡ̈ܕܒܪܢܝܗܘܢ ܐܬܐ ܗܘܐ ܠܐܘܪܗܝ ܗܘ ܗܘ ܪܫܝܥܐ: ܒܝܘܡܝ ܒܪܣܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܠܗ̇ ܕܡܕܝܢܬܐ ܘܫܪܐ ܠܒܪ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܟܕ ܚܝܠܗ ܟܢܫ. ܘܫܠܚ ܠܗܘܢ ܠܒܢܝ ܡܕܝܢܬܐ. ܕܢܦܩܘܢ ܠܘܬܗ ܘܢܐܡܪܘܢ ܡܢܐ ܨܒܝܢ. ܒܢܝ ܕܝܢ ܒܢܝ ܡܕܝܢܬܐ ܡܟܢܫܝܢ ܗܘܘ ܒܗܝܟܠܐ ܪܒܐ ܕܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ. ܘܒܗ ܚܒܝܫܝܢ ܗܘܘ ܒܨܠܘܬܐ ܥܡ ܪܥܝܐ ܕܝܠܗܘܢ. ܘܟܕ ܐܘܪܟ ܘܠܐ ܢܦܩܘ. ܦܩܕ ܠܚܕ ܡܢ ܪ̈ܫܝ ܚܝܠܐ ܕܝܠܗ. ܕܢܥܘܠ ܘܢܩܛܘܠ ܐܢܘܢ. ܗܘ ܕܝܢ ܡܕܒܪܢܐ ܕܡܪܚܡܢܐ ܗܘܐ. ܫܠܚ ܠܗܘܢ ܕܢܦܩܘܢ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܡܗܝܡܢܐ. ܟܕ ܒܨܠܘܬܐ ܦܝܫܝܢ ܗܘܘ.

clausa est et nemo exivit contra eos; depopulati sunt ac vastarunt totam arcem civitatis et ascenderunt in montem urbi imminentem in quo plurima erant cœnobia virorum ac mulierum Deo sacrarum. Persecuti sunt monachos quorum pars fugit, pars in captivitatem ducta est. Progressi sunt contra virgines Deo consecratas et diripuerunt cœnobia earum easque persecuti sunt, sunt etiam quas constuprarunt. Extra urbem nihil intactum reliquerunt. Tunc Sanctus Ephræmus scripsit contra facinora ab istis execrandis perpetrata.

37. Vivus autem permansit S. Ephræmus usque ad tempora impii Valentis[1]. Ephræmi igitur tempore venit impius ille imperator, et postquam persecutus esset pios omnes pontifices eorumque greges, Edessam advenit in diebus Barsetis hujus urbis episcopi. Cum suas vires adunasset, castra posuit extra urbem; tunc jussit incolas urbis ad se exire et quid vellent sibi significare. Incolæ autem urbis congregati erant in magno Thomæ apostoli templo, orationi instantes cum suo pastore. Cum aliquamdiu expectavisset nec exirent, jussit cuidam e ducibus sui exercitus ut urbem ingrederetur et incolas trucidaret. Dux autem ille, ut erat indolis benignæ, monuit eos ut

[1] Pro Valente Acta vaticana falso obtrudunt Julianum imperatorem, quum ille anno 363 defunctus sit. Porro Socrates *Hist. eccl.* IV, 18 prorsus confirmat ea quæ hic habentur. « Sed ea, inquit, quæ Edessæ in Mesopotamia facta sunt nefas arbitror silentio prætérire. In ea urbe ilustris ac splendida est basilica S. Thomæ apostoli, in qua propter loci sanctitatem collectæ sine intermissione celebrantur. Hanc imperator (Valens) videre cupiens, cum sciret universam convenientium multitudinem hæresim suam detestari ipse manu sua præfectum percussisse fertur quod illos inde etiam expellendos non curasset. » Totam deinde rei seriem narrat prout hic habetur. Concinunt Theodoretus *Hist. eccl.* IV, 14-15; Sozomenus *Hist. eccl.* VI, 18, qui tamen insinuant Barsem episcopum tunc exulem fuisse.

ܣܓܝܐܬܐ ܡܫܐܠܬܐ . ܘܡܠܟܐ ܬܘܒ ܫܕܪ
ܠܘܬܗܘܢ . ܘܟܕ ܥܒܪ ܗܘܐ ܒܚܕ ܡܢ ܫܘ̈ܩܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ . ܘܗܐ ܐܢܬܬܐ ܚܕܐ ܡܗܝܡܢܬܐ :
ܕܒܪܐ ܗܘܬ ܠܬܪܝܢ ܒܢܝ̈ܗ̇ ܘܪܗܛܐ ܗܘܬ
ܠܗܝܟܠܐ . ܘܟܕ ܐܪܥܬܗ ܠܗܘܦܐ . ܦܣܩܬ
ܠܓܘܢܝ ܕܥܡܗ . ܘܡܗܠܟܐ ܕܠܐ ܕܚܠܐ . ܗܘ
ܕܝܢ ܟܕ ܚܙܐ ܠܗ̇ ܬܡܗ . ܘܦܩܕ ܕܢܩܪܒܘܢܗ̇ . ܘܟܕ
ܐܬܬ ܐܡܪ ܠܗ̇ . ܠܐܝܟܐ ܐܙܠܐ ܐܢܬܝ . ܗܝ ܕܝܢ
ܐܡܪܐ ܠܗ . ܕܫܡܥܬ ܥܠ ܩܛܠܐ ܒܝܫܐ ܘܢܟܠܐ
ܕܐܬܛܝܒ ܥܠ ܕܚ̈ܠܘܗܝ ܕܐܠܗܐ . ܘܪܗܛܐ ܐܢܐ
ܕܐܬܟܠܠ ܥܡܗܘܢ . ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ̇ .
ܘܗܠܝܢ ܛܠ̈ܝܐ ܕܐܬܝܢ ܥܡܟܝ ܒܢ̈ܝܟܝ ܐܢܘܢ ܀
ܗܝ ܕܝܢ ܐܡܪܐ ܒܢ̈ܝ ܐܢܘܢ . ܘܐܦ ܗܢܘܢ ܒܥܝܢ
ܕܢܗܘܐ ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܪܝܐ . ܗܘ ܕܝܢ ܬܡܗ ܥܠ
ܚܘܒܗ ܚܡܝܡܐ ܕܥܡܐ ܕܡܘܬܐ ܘܗܦܟ
ܐܘܕܥ ܗܠܝܢ ܠܡܠܟܐ . ܐܦ ܗܘ ܐܬܕܡܪ .
ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܢܦܩܘ ܥܡ ܪܥܝܐ ܕܝܠܗܘܢ .
ܘܟܕ ܚܙܐ ܨܒܝܢܗܘܢ ܀ ܫܪܐ ܠܪܥܝܐ ܛܒܐ .
ܘܠܟܗ̈ܢܐ ܕܥܡܗ . ܘܐܬܦܢܝܘ . ܐܙܠ ܒܒܗܬܬܐ
ܘܗܟܢܐ ܦܨܝ ܗܝܡܢܘܬܗ ܕܡܕܝܢܬܐ ܐܘܪܗܝ
ܡܢ ܡܘܬܐ ܀

exirent. Illi autem, spreto jussu, in oratione perseverarunt enixe et cum gemitu orantes. Rursus misit ad eos, et, cum transiret per aliquem civitatis vicum, ecce mulier fidelis ducebat duos filios suos et festinabat ad templum. Duci obviam facta inter ejus satellites transiit et ibat absque metu. Qua visa, dux obstupuit et jussit eam ad se adduci. Quæ cum advenisset, dixit ei : « Quo vadis ? » Respondit mulier : « Audivi de cæde nefaria quæ parata est Deum timentibus et propero ut cum eis coronam accipiam. » Rursus autem dux : « Isti autem pueri tecum gradientes, suntne filii tui ? » « Filii mei sunt, inquit, ego et illi preces fundimus ut efficiamur oblatio Domino. » Miratus est dux ardens populi ad mortem desiderium. Reversus igitur nuntiavit hæc imperatori qui et ipse rem miratus est. Tandem egressi sunt incolæ cum pastore suo. Cognita autem voluntate eorum, imperator liberos remisit bonum pastorem et sacerdotes ejus qui illico profecti sunt ; ipse vero abiit pudore suffusus. Sic Edessa a morte liberata est, per fidem incolarum suorum.

ܗܘ ܕܝܢ ܛܘܒܢܐ ܟܕ ܚܙܐ ܗܠܝܢ ܀ ܐܦܪܝܡ
ܟܬܒ ܟܕ ܐܡܪ :

38. Quod conspiciens beatus Ephræm de Edessa in hunc modum scripsit : Carmen de Edessæ liberatione.

ܬܪ̈ܥܐ ܕܒ̈ܬܐ ܕܦܬܝܚܝܢ .
ܫܒܩܘ ܐܘܪ̈ܗܝܐ ܟܕ ܢܦܩܘ .
ܥܡ ܪܥܝܐ ܠܩܒܪܐ ܕܢܡܘܬܘܢ ܀
ܘܠܐ ܢܫܚܠܦܘܢ ܗܝܡܢܘܬܗܘܢ .
ܡܕܝܢܬܐ . ܘܚܨܢܐ ܘܒܢܝ̈ܢܐ ܀
ܘܒ̈ܬܐ ܠܡܠܟܐ ܢܫܬܠܡܘܢ ܀

« Januas domorum apertas
Edesseni reliquerunt dum exirent
Cum pastore ad sepulchrum ut
morerentur
Et fidem suam non immutarent.
Urbs et arx (?) et ædificia
Domusque regi dentur,

ܩܢܝܢܐ ܘܕܗܒܐ ܢܫܒܘܩ .
ܘܠܐ ܢܫܚܠܦ ܗܝܡܢܘܬܢ .
ܐܘܪܗܝ ܡܠܝܬ ܢܟܦܘܬܐ .
ܡܠܝܬ ܗܘܢܐ ܘܣܘܟܠܐ .
ܠܒܝܫܬ ܛܥܡܐ ܕܪܥܝܢܐ .
ܐܣܘܪ ܚܨܝܗ̇ ܗܝܡܢܘܬܐ .
ܙܝܢܗ̇ ܫܪܪܐ ܙܟܐ ܟܠ .
ܟܠܝܠܗ̇ ܚܘܒܐ ܡܪܝܡ ܟܠ .
ܡܫܝܚܐ ܢܒܪܟ ܠܥܡܘܪ̈ܝܗ̇ .
ܐܘܪܗܝ ܕܫܡܗ̇ ܫܘܒܚܘܗܝ :
ܘܫܡ ܟܪܘܙܗ̇ ܬܫܒܘܚܬܗ̇ .
ܡܕܝܢܬܐ ܡܪܬ ܚܒܪ̈ܬܗ̇ .
ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܛܠܠܐ .
ܕܗܝ ܐܘܪܫܠܡ ܕܫܡܝܐ .

ܟܕ ܕܝܢ ܚܙܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ : ܕܕܥܟܘ ܒܗ̇ ܟܠܗܘܢ ܐ̈ܪܣܝܣ . ܘܢܨܚܐ ܗܘܬ ܗܝܡܢܘܬܐ ܬܪܝܨܬܐ : ܢܦܩ ܠܛܘܪܐ ܘܚܒܫ ܢܦܫܗ ܐܝܟܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܡܩܕܡܝܢ ܀

Peccatrix cæsareensis ad eum mittitur.

ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ ܗܘ . ܐܢܬܬܐ ܚܕܐ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܗܘܬ ܡܢ ܩܣܪܝܐ . ܘܛܒ ܚܛܝܐ ܗܘܬ ܘܐܝܬܝܗ̇ ܗܘܬ ܒܪܬ ܛܘܗܡܐ . ܒܙܒܢܗ ܕܝܢ ܕܩܕܝܫܐ ܒܣܝܠܝܘܣ . ܘܡܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ̇ ܒܩܕܝܫܐ . ܝܬܒܬ ܘܟܬܒܬ ܒܟܪܛܝܣܐ ܟܠܗܘܢ ܣܟ̈ܠܘܬܗ̇ . ܘܐܬܬ ܘܩܪܒܬܗ̇ ܠܟܪܛܝܣܐ ܠܒܣܝܠܝܘܣ . ܟܕ ܡܬܟܫܦܐ ܠܗ ܘܒܥܝܐ ܡܢܗ . ܕܢܬܟܫܦ ܚܠܦܝܗ̇ ܠܐܠܗܐ : ܕܢܫܬܒܩܢ ܠܗܘܢ ܣܟ̈ܠܘܬܗ̇ . ܗܘ ܕܝܢ ܩܕܝܫܐ ܠܥܣܩ ܐܬܛܦܝܣ ܠܗ̇ ܠܐܢܬܬܐ . ܘܢܣܒܗ̇ ܠܟܪܛܝܣܐ ܕܒܗ ܟܬܝܒܢ ܗܘܝ ܣܟ̈ܠܘܬܐ . ܘܐܝܬܝ ܘܣܡܗ̇ ܩܕܡ ܡܪܝܐ . ܘܗܟܢܐ ܒܝܕ ܨܠܘ̈ܬܗ ܕܩܕܝܫܐ ܘܒܝܕ ܗܝܡܢܘܬܗ̇ ܕܐܢܬܬܐ . ܐܬܠܚܝܘ

Bona aurumque cedamus
Ut fidem non immutemus.
O Edessa, plena castitatis !
Plena prudentiæ et intelligentiæ,
Induta mentis judicio.
Cingulum renum ejus est fides,
Armatura ejus veritas omnium victrix,
Corona ejus charitas omnium exaltatrix,
Christus benedicat ejus incolas !
Edessa cujus nomen gloria Christi est,
Et nomen prædicatoris ejus laus urbis,
Urbs sociarum domina,
Urbs quæ umbra est
Jerusalem cœlestis [1].

Quum autem vidisset in urbe Christi extinctas omnes hæreses orthodoxamque fidem triumphare secessit in montem et inclusit se ubi erat prius.

39. Hoc autem tempore erat Cæsareæ mulier quædam nobilis et valde peccatrix. Tempore autem S. Basilii et propter fidem quam in sanctum virum habebat, scripsit in charta omnia peccata sua et veniens chartam obtulit Basilio deprecans eum rogansque ut ille pro ipsa Deum exoraret ut delerentur omnia illius peccata. Sanctus autem vir ægre a muliere persuasus tandem apprehendit chartam in qua descripta erant peccata eamque attulit et posuit coram Domino. Sic porro per preces sancti viri et per fidem mulieris deleta sunt de charta omnia peccata ejus. Remansit tamen pec-

[1] Iste hymnus sensu non verbis convenit cum illo qui recitatur in Actis vaticanis.

ܟܠܗܘܢ. ܚܕ ܕܝܢ ܚܛܗܐ ܕܗܘܐ ܪܒ ܗܘܐ
ܡܢ ܟܠܗܘܢ. ܘܟܕ ܦܬܚܬܗ ܘܐܫܟܚܬܗ
ܠܚܘܒܐ. ܢܦܠܬ ܩܕܡܘܗܝ ܕܩܕܝܫܐ ܟܕ ܡܬܟܫܦܐ
ܠܗ ܡܛܠ ܚܛܗܐ ܗܢܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ
ܠܗ. ܒܪܬܝ. ܗܘ ܕܥܛܐ ܐܝܟ ܒܪܚܡܘܗܝ
ܠܣܘܓܐܐ ܕܚܛܗܝܟܝ. ܗܘ ܐܦ ܠܚܘܒܐ
ܗܢܐ ܒܪܚܡܘܗܝ. ܐܢ ܗܘ ܗܟܝܠ
ܕܡܣܝܒܪܐ ܐܢܬܝ. ܠܐ ܒܠܚܘܕ ܫܘܒܩܢܐ ܬܣܒܝܢ.
ܐܠܐ ܐܦ ܠܛܝܒܘܬܐ ܫܘܝܐ ܬܗܘܝܢ. ܒܪܡ ܩܘܡܝ
ܐܙܠܝ ܠܛܘܪܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܘܬܡܢ ܡܫܟܚܐ ܐܢܬܝ
ܠܓܒܪܐ ܩܕܝܫܐ. ܕܡܠܐ ܒܟܠܗ ܡܝܬܪܘܬܐ.
ܕܫܡܗ ܐܦܪܝܡ. ܘܐܘܫܛܝ ܟܪܛܝܣܟܝ
ܠܗ. ܘܗܘ ܡܫܒܩ ܠܟܝ
ܠܚܛܗܝܟܝ. ܟܕ ܗܠܝܢ ܫܡܥܬ ܐܢܬܬܐ.
ܦܢܝܬ ܒܫܠܡܐ ܡܢ ܩܕܝܫܐ. ܘܐܬܟܪܟܬ
ܡܢܗ. ܘܐܙܠܬ ܡܗܠܟܬ ܗܘܝ ܐܢܬܬܐ.
ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܦܢܝܬ ܠܕܘܟܬܐ ܗܝ ܕܐܬܚܘܝܬ
ܠܗ. ܒܥܬ ܠܒܝܬܗ ܕܗܘ ܩܕܝܫܐ. ܘܟܕ
ܐܫܟܚܬܗ ܠܩܠܝܬܗ. ܩܥܬ ܗܘܬ ܘܐܡܪܐ.
ܐܬܪܚܡ ܥܠܝ ܩܕܝܫܗ ܕܐܠܗܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܟܕ
ܐܬܦܢܝ ܘܚܪܗ. ܐܬܝܕܥ ܠܨܒܘܬܗ ܒܪܘܚ.
ܘܐܡܪ ܠܗ ܦܪܘܩܝ ܡܢܝ ܐܢܬܬܐ. ܡܛܠ
ܕܒܪܢܫܐ ܐܢܐ ܚܛܝܐ. ܗܝ ܕܝܢ ܫܕܬ ܟܪܛܝܣܐ
ܘܐܡܪܐ. ܐܦܣܩܘܦܐ ܫܕܪܢܝ ܠܘܬܟ.
ܐܝܟ ܕܬܒܥܐ ܠܐܠܗܐ. ܘܬܬܥܛܐ ܚܛܗܬܐ ܗܕܐ
ܕܥܒܕܬ. ܟܠܗܘܢ ܓܝܪ ܚܛܗܝ ܣܛܪ ܡܢ
ܗܕܐ. ܗܘ ܡܒܥܐ ܥܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ: ܘܟܕ
ܒܨܠܘܬܗ ܐܬܥܛܝܘ. ܐܢܬ ܕܝܢ ܠܐ ܬܒܣܐ ܕܬܒܥܐ
ܘܬܬܟܫܦ ܚܠܦܝ ܠܐܠܗܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܚܕ
ܚܛܗܐ. ܫܕܪܢܝ ܓܝܪ ܠܘܬܟ. ܐܡܪ ܠܗ
ܗܘ ܩܕܝܫܐ. ܠܐ ܒܪܬܝ ܠܐ. ܐܠܐ ܗܘ ܕܐܬܡܨܝ
ܠܡܫܒܩܘ ܣܘܓܐܐ. ܗܘ ܡܫܟܚ ܕܢܥܛܐ
ܐܦ ܠܗܢܐ. ܝܬܝܪ ܡܢܝ. ܐܙܠܝ ܗܟܝܠ ܠܐ
ܬܬܘܚܪܝܢ. ܐܝܟ ܕܬܐܪܥܝܗܝ. ܩܕܡ ܕܡܢ

catum quoddam ceteris majus. Quum autem illa, aperta charta, hoc invenisset, cecidit ad pedes sancti viri eum deprecans pro isto peccato. Qui dixit ei : « Filia, qui sua misericordia delevit multitudinem peccatorum tuorum etiam hoc per misericordiam suam delebit. Si igitur perseveras non tantum condonationem accipies, sed etiam gratia digna eris. Sed vade ad montem Edessæ et ibi invenies virum sanctum omnibus virtutibus præstantem nomine Ephræm, offer ei chartam tuam et ipse condonabit tibi peccatum tuum. » Hisce auditis mulier a sancto viro, benedictione accepta, recessit et confestim profecta est. Quum pervenisset ad locum ipsi designatum, inquisivit sanctum Ephræm et cum invenisset cellam ejus exclamans dixit : « Miserere mei, sancte Dei. » Ille autem circumspiciens cum eam intuitus esset per spiritum rem cognovit et dixit ei : « Recede a me mulier quia homo peccator sum. » Illa autem, projecta charta, dixit : « Archiepiscopus misit me ad te ut Deum depreceris et deleatur peccatum quod commisi ; omnia enim peccata mea, præter hoc, oratione sancti viri deleta sunt ; tu autem ne renuas poscere et deprecari Deum pro me propter istud unum peccatum. Misit quippe me ad te. » Respondit illi sanctus vir : « Non, filia, non ; sed qui potuit condonare multa potest et hoc delere potius quam ego : vade igitur sine mora ut eum attingas antequam ab hac vita recedat. » Illico mulier, petita

ܐܪܓܐ . ܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܣܢܐ ܗܘܬ . ܐܢܬܬܐ ܕܝܢ
ܕܗܦܟܬ ܠܡܕܝܢܬܐ ܩܣܪܝܐ ܫܠܕܗ . ܘܗܘܐ ܡܬܕܒܪ
ܠܒܝܬ ܩܒܘܪܐ ܚܙܬܗ . ܗܝ ܕܚܙܬܗ ܘܩܥܬ
ܡܬܒܠܒܠܐ . ܐܢܬܬܐ ܕܝܢ ܟܕ ܚܙܬ ܥܦܪܐ ܗܘܬ
ܡܬܥܠܐ : ܟܕ ܡܬܕܝܢܐ ܥܡ ܩܕܝܫܐ : ܘܐܡܪܐ
ܘܝ ܠܝ ܥܒܕܗ ܕܐܠܗܐ . ܠܡܢܐ ܫܕܪܬܢܝ ܠܐܬܪܐ
ܪܚܝܩܐ ܕܐܬܟܠܐ : ܘܐܚܙܝܟ ܟܕ ܡܬܕܒܪ ܐܢܬ
ܘܗܐ ܗܦܟܬ ܣܪܝܩܐܝܬ . ܢܚܙܐ ܐܠܗܐ ܘܢܕܘܢ
ܒܝܢܝ ܘܒܝܢܟ . ܕܟܕ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܟ ܕܬܫܪܝܢܝ
ܠܐܚܪܢܐ ܫܕܪܬܢܝ . ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܡܠܠܬ ܘܫܕܬ
ܟܬܒܐ ܥܠ ܥܪܤܐ . ܘܬܢܬ ܠܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ
ܫܪܒܗ . ܐܚܕ ܕܝܢ ܚܕ ܡܢ ܩܠܝܪܘܤ
ܠܟܬܒܐ ܟܕ ܨܒܐ ܕܢܕܥ ܡܢܐ ܗܘ ܚܛܗܐ .
ܘܟܕ ܫܪܝܗ ܡܕܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܕܟܬܝܒ ܒܗ
ܘܩܥܐ ܒܩܠܐ ܪܒܐ ܘܐܡܪ ܠܐܢܬܬܐ . ܟܬܒܟܝ
ܠܐ ܟܬܝܒ ܐܘ ܐܢܬܬܐ . ܗܕܐ ܕܝܢ ܗܘܬ ܐܬܐ
ܕܢܫܬܒܚ ܐܠܗܐ ܒܩܕܝܫܘܗܝ . ܗܟܢܐ ܒܨܠܘܬܗ
ܕܒܤܝܠܝܘܤ ܘܕܩܕܝܫܐ ܐܦܪܝܡ . ܘܒܗܝܡܢܘܬܗ
ܘܒܥܡܠܗ ܕܐܢܬܬܐ . ܟܠܗܘܢ
ܚܛܗܝܗ ܐܬܥܛܝܘ ܀

ܗܘ ܕܝܢ ܛܘܒܢܐ ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܡܘܬܗ
ܕܡܪܝ ܒܤܝܠܝܘܤ ܛܒ . ܘܐܬܥܒܕ
ܠܘܬܗ ܡܕܪܫܐ . ܟܕ ܡܫܒܚ ܠܟܠܗܘܢ
ܕܘܒܪܘܗܝ ܕܒܐܠܗܐ ܀

benedictione, reversa est in urbem Cæsaream. Ecce corpus sancti viri deducebatur. Quod cum vidisset mulier clamare cœpit in pulvere se volutans et cum sancto contendens hisce sermonibus : « Væ mihi, serve Dei, quare misisti me in longinquam regionem ut retardarer et viderem te quando deduceris. Ecce frustra reversa sum. Videat Deus et judicet inter me et te, quia cum posses me absolvere ad alterum misisti. » Talia locuta projecit chartam super feretrum et narravit toti urbi suam historiam. Occurrens autem aliquis de clero apprehendit chartam scire volens quodnam esset peccatum ; et cum solvisset eam nihil prorsus in ea scriptum reperit ; clamans porro voce magna dixit mulieri : « Charta tua scripta non est, o mulier. » Factum est hoc signum ut Deus in sanctis suis clarificaretur. Sic per orationem Basilii et sancti Ephræmi ac per fidem mulieris ejusque laborem omnia ejus peccata fuere deleta[1].

40. Beatus autem Ephræmus de morte sancti Basilii valde afflictus fuit scripsitque in eum hymnos[2], quibus totam ejus in Deo vitam collaudat.

[1] Istud peccatricis factum fusius narratur in Actis vaticanis et in Vita Basilii et Ephræmi Amphilochio tributa (S. Ephræmi *Opp. Græco-lat.* I, proleg. XXXVII.) Legitur etiam in *Vitis Patrum* a Rosweido editis ap. Migne *Patrol lat.* LXXIII, col. 307-309. At in antiquissimo codice vallicelliano, ubi habetur hæc eadem narratio quæ in codd. recentioribus Amphilochio erronee tribuitur, ista narratio deest. Illius nulla mentio fit a S. Gregorio Nysseno, a Sozomeno, a Metaphraste, nec ab anonymo græco quem edidit Vossius. Porro simile factum legitur in *Vita Joannis Eleemosynarii* (*Patrol. lat.* LXXIII. col. 380-382.) Merito itaque suspecta habetur, eo vel magis quod Ephræmus jam tunc ut infra demonstrabitur, e vita migraverat et quod nihil tale in vita Basilii referatur.

[2] Acta vaticana « habuit hymnos et sermones. » Exstat inter opera græca S. Ephræmi (*Opp. græco-lat.* II, 289, sqq.) encomium in S. Basilium, in quo S. Basilii virtutes, pietas et miracula celebrantur. Refert Ephræmus se divino monitu ad Basilium accessisse, laudibus extollit Basilii in resistendo Valenti imperatori constantiam, miraculum refert hac occasione in filium Valentis patratum, aliudque miraculum quo

ܟܕ ܚܝܐ ܗܘܐ ܗܢܐ ܡܕܒܪ ܚܝ̈ܐ ܕܟܝ̈ܐ .
ܘܠܟܠ ܕܩܪܒܝܢ ܗܘܘ ܠܘܬܗ ܡܒܝܐ ܗܘܐ .
ܠܚܪܬܐ ܕܝܢ ܢܦܩ ܠܒܪ ܡܢ ܩܠܝܬܗ .
ܡܬܛܠܨܐܝܬ ܥܠܬܐ . ܟܦܢܐ ܓܝܪ ܚܣܝܢܐ ܡܥܝܩ
ܗܘܐ ܥܠ ܐܘܪܗܝ . ܘܟܕ ܚܣ ܥܠ ܒܢܝܐ
ܕܐܢܫܐ ܕܐܒܕܝܢ ܗܘܘ . ܐܡܪ ܠܘܬ ܗܢܘܢ ܕܐܚܕܝܢ
ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܥܒܘܪܐ ܒܐܘܨܪ̈ܐ . ܘܚܙܐ ܗܘܐ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܡܪܚܡܢܘܬܐ . ܥܕܡܐ
ܠܐܡܬܝ ܠܐ ܦܢܝܢ ܐܦܝܟܘܢ ܥܠ ܠܒܟܘܢ
ܡܪܚܡܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ : ܐܠܐ ܥܘܬܪܟܘܢ ܡܩܛܪܓ
ܠܟܘܢ ܘܡܚܝܒܐ ܕܢܦܫܬܟܘܢ . ܘܗܢܘܢ
ܟܕ ܫܡܥܘ ܐܬܡܠܟܘ ܘܐܡܪܘ ܠܗ . ܠܝܬ
ܠܢ ܐܢܫ ܕܢܗܝܡܢܘܗܝ ܥܠ ܦܪܢܣܐ ܕܐܝܠܝܢ
ܕܗܘܘ ܦܢܝܢ ܡܢ ܟܦܢܐ . ܟܠܗܘܢ ܓܝܪ
ܒܢܝܢܫܐ . ܢܟܠܝܢ ܘܡܬܢܟܠܝܢ ܥܠ ܣܘܥܪܢܐ
ܗܢܐ . ܘܗܘ ܡܫܠܡܢ ܦܢܐ ܐܢܐ ܢܦܫܝ
ܠܟܠܗܘܢ ܐܟܣܢܕܘܟܝܐ ܘܫܠܡܘ ܠܗ ܪܒ
ܒܝܬܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܘܟܣܦܐ ܣܓܝܐܐ . ܘܫܪܝ
ܗܘܐ ܠܡܟܪܟܘ ܒܫܘ̈ܩܐ ܕܢܕܥ ܕܘ̈ܟܝܢ
ܚܫ̈ܝܚܐ . ܘܥܒܕ ܘܬܩܢ ܬܠܬܡܐܐ ܥܪ̈ܣܬܐ .
ܡܢܗܘܢ ܠܡܩܒܪ ܐܝܠܝܢ ܕܡܝܬܝܢ . ܡܢܗܘܢ
ܠܢܘܚܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܣܒܪ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܣܒܪܐ
ܕܚܝܐ . ܘܠܘܬ ܗܢܘܢ ܕܐܝܬ ܠܒܪ ܒܩܘܪ̈ܝܐ :
ܘܐܠܝܨܝܢ ܗܘܘ ܒܟܦܢܐ . ܐܝܬܝ ܐܢܘܢ .
ܘܟܠܗܘܢ ܠܡܕܝܢܬܐ ܡܬܝܬܐ ܡܥܠ ܗܘܐ

41. Ducebat S. Ephræmus vitam purissimam et omnes ad ipsum accedentes consolabatur. Tandem voluntaria coactione e cella exivit hac de causa. Fames gravis Edessam premebat ; ipse miseratus generis humani pereuntis dixit ad eos qui asservabant sibi frumentum in horreis, quos immisericordes esse cernebat : « Quousque retardaveritis inducere misericordiam in cor vestrum? divitiæ vestræ accusatores vestri erunt vosque damnabunt. » Quum hæc audiissent, inierunt consilium et dixerunt ei : « Neminem habemus, cui dispensationem committamus pro iis qui fame moriuntur. Omnes enim et fraudant et fraudantur in hac re. » Respondit eis : « Pro vobis impendam me omnibus Xenodochiis. » Et constituerunt eum œconomum et rectorem præbueruntque ei pecuniam multam. Cœpit igitur percurrere plateas ut agnosceret loca convenientia. Ejus curis facti sunt trecenti lectuli partim ad sepeliendos defunctos, partim ad refocillationem eorum quibus spes vitæ remanebat. Qui autem erant foris in pagis et vicis fameque premebantur eos

Famis Edessæ.

calamus in manu imperatoris exilium Basilii scribentis ter confractus elapsus est. Narrat etiam Basilium ipsi auctorem fuisse ut hymnos et sermones in quadraginta Sebastiæ martyres scriberet. Hos hymnos numero quinque hucusque ignotos e codice perantiquo Musæi britannici eruimus et publica luce donabimus. Porro de reliquis Basilii gestis Ephræmus nihil habet. Quare, cum Bollando *Acta Sanct.* t. I, febr. 51 et Fabricio, *Bibl. gr.* 5 contra Tillemontium et J. S. Assemanum *Ephræmi Opp. græco-lat.* II, Proleg. L, sentio hoc encomium ab Ephræmo habitum fuisse, vivente adhuc Basilio, paulo post suum a Cæsarea reditum. Et revera in fine encomii loquitur de Basilio tanquam adhuc superstite adhibens verba de præsenti, ut : « O pater Basili, qui velut stimulo errorem pungis, et abigis, qui sagaciter proficisceris cum apibus, etc. » Quare minus recte Acta nostra et vaticana hoc encomium post mortem Basilii habitum volunt. Quod utique admitti nequit, siquidem, ut mox demonstrabitur, Ephræmus ante Basilium obiit. Unde alii ansam arripuerunt negandi encomium illud esse authenticum. Immerito, nam præter codicum auctoritatem, Ephræmo illud vindicant ratio dicendi, sententiæ, metaphoræ, Scripturæ usus, uno verbo totum argumentum et stylus. Cfr. D. Cellier, *Hist. des auteurs eccl.* VI, 42. Ed. Vives.

ܠܟܠܗܘܢ . ܡܢ ܡܐ ܕܡܬܝܗܒ ܗܘܐ ܠܗ ܒ
ܪܘܙ . ܟܕ ܐܢܫܐ ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܘ ܦܩܝܕܝܢ ܥܠ
ܣܘܥܪܢܐ . ܟܕ ܕܝܢ ܐܫܬܠܡܬ ܫܢܬܐ ܗܝ
ܕܟܦܢܐ : ܒܬܪܗ ܗܘܬ ܐܬܝܐ ܕܣܒܥܐ :
ܘܟܠܢܫ ܡܦܢܐ ܗܘܐ ܠܒܝܬܗ ܀

Ephræmi mors.

ܗܦܟ ܗܘ ܛܘܒܢܐ . ܐܙܠ ܠܩܠܝܬܗ .
ܘܒܬܪ ܝܪܚܐ ܚܕ ܫܠܡ ܚܝܘܗܝ . ܟܕ ܝܗܒ
ܠܗ ܐܠܗܐ ܥܠܬܐ ܗܕܐ : ܕܒܗ ܢܬܟܠܠ
ܒܟܘܠܠܐ ܕܚܝܘܗܝ . ܟܕ ܕܝܢ ܒܝܘܡܐ
ܕܩܒܘܪܗ : ܐܬܟܢܫܬ ܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܦ
ܡܢ ܕܘܟܝܬܐ ܐܚܪܢܝܬܐ . ܘܐܠܘܝܘܗܝ ܒܐܝܩܪܐ
ܪܒܐ ܘܒܙܘܚܐ ܣܓܝܐܐ . ܟܕ ܐܬܬܣܝܡ ܕܝܢ
ܒܒܝܬ ܩܒܘܪܐ : ܐܝܟܐ ܕܡܬܩܒܪܝܢ
ܐܟܣܢܝܐ . ܗܘܟܢܐ ܓܝܪ ܦܩܕ . ܕܡܢܡ ܡܢ
ܢܚܬܘܗܝ ܠܐ ܢܬܩܒܪ ܥܡܗ . ܣܛܪ ܡܢ
ܟܘܬܝܢܗ . ܐܦ ܐܝܟܐ ܕܡܬܩܒܪܝܢ ܐܟܣܢܝܐ
ܢܬܩܒܪ . ܘܡܢ ܕܐܬܬܩܒܪ ܙܒܢܐ ܩܠܝܠ .
ܐܦܩܘܗܝ ܒܢܝ ܡܕܝܢܬܐ ܘܣܡܘܗܝ ܒܡܥܪܬܐ :
ܐܝܟܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܡܬܩܒܪܝܢ ܗܘܘ .
ܘܗܘܐ ܡܝܩܪ ܘܡܫܬܒܚ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ
ܕܬܡܢ . ܒܨܠܘܬܗ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .
ܥܡ ܕܩܕܝܫܐ ܒܣܝܠܝܘܣ . ܘܕܟܠܗܘܢ
ܩܕܝܫܐ ܟܠܗܘܢ . ܥܡ ܕܩܕܝܫܬܐ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ
ܡܪܝܡ . ܘܟܢܫܗܘܢ ܕܒܢܝ ܕܝܪܐ ܥܡ ܒܢܝܐ

ad se recepit, et recumbere fecit quotidie eis ministerii plurimum impendens. Quod ipsi dabatur hilariter eis tribuebat per præpositos huic negotio. Transacto anno famis, secutus est annus satietatis; et unusquisque rediit in domum suam [1].

42. Tunc beatus ille vir rediit ad cellam suam et, transacto mense, vitam finivit, postquam præbuerat ei Deus hanc occasionem ad vitæ coronam [2]. Facta autem exequiarum die, congregata est universa civitas et turba e locis vicinis, atque deductus fuit cum maximo honore et pompa [3]. Repositus fuit in cœmeterio ubi sepeliebantur advenæ. Præceperat [4] quippe ut ex ejus vestimentis nullum præter tunicam secum poneretur et corpus sepeliretur in loco ubi jacebant advenæ. Elapso autem a depositione exiguo tempore, incolæ urbis elevarunt corpus illudque deposuerunt in spelunca ubi sepulti sunt urbis episcopi. Honoratur et colitur ibi ab omnibus incolis [5].

Per orationes sancti Ephræmi et S. Basilii et omnium Sanctorum et sanctæ genitricis Dei Mariæ

[1] Fames edessena et præclara agendi ratio Ephræmi iisdem fere verbis describitur in *Historia Lausiaca* a Palladio, qui vix triginta annis post obitum Ephræmi scribebat. Is etiam memorat, impleto anno successisse fertilitatem, Ephræmum ad cellam rediisse et, elapso uno mense, obiisse (Vid. *Patrol. gr.* XXXIV, 1206). Illud idem factum memoratur a Sozomeno, *Hist. Eccl.* III, 16.

[2] Acta vaticana addunt Ephræmum, quum sentiret diem suum ultimum instare suum scripsisse testamentum. Et revera in illo documento loquitur S. Doctor tanquam qui morti proximus est. Hoc confirmat S. Gregorius Nyssenus in Encomio.

[3] Cum hymnis et psalmis Spiritus Sancti ab angelis, episcopis, sacerdotibus et diaconis totoque clero et populo. Convenere etiam ad parentalia laudabilis chorus et benedictum agmen anachoretarum, stylitarum, et cœnobitarum. Ita Acta vaticana, qui in fine addunt obitum ejus accidisse 15 junii.

[4] In suo Testamento illud graviter præcepit. Narrat porro in suo Ephræmi encomio Gregorius Nyssenus : « In cœlum ergo jam perrecturus sanctus hic vir iis qui tunc ibi aderant mandabat ne pretioso vestimento corpus suum sepelirent. Et, si quis amantior patris, tale quidpiam cogitasset, id ne exsequeretur, sed consilio in melius mutato, hoc ipsum, quod sepulturæ cohonestandæ decrevisset, pauperibus impertiretur. » Addit quemdam eo quod obedire intus renuebat a dæmone corruptum fuisse et precibus S. Ephræmi liberatum.

[5] Ostenditur hodie sepulchrum S. Ephræmi in monasterio S. Sergii. Vide supra not. 3 ad n. 12.

ܕܟܪ̈ܣܛܝܢܐ : ܘܥܡ ܩܪܘܝܐ ܚܦܝܛܐ ܘܥܡ
ܫܡܘܥܐ ܡܗܝܡܢܐ . ܘܥܡ ܟܬܘܒܐ ܡܚܝܠܐ
ܘܥܡ ܥܘܡܪܐ ܗܢܐ ܘܥܡܪ̈ܘܗܝ ܘܐܚܘܬܐ
ܬܛܪ̈ܝܢ ܒܨܠܝܒܐ ܙܟܝܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܢܟܠ̈ܘܗܝ
ܕܒܝܫܐ ܐܡܝܢܐܝܬ ܐܡܝܢ ܘܢܡܠܟ ܐܠܗܐ ܫܝܢܗ
ܘܫܠܡܗ ܒܝܢܬܗܘܢ ܠܕܪ ܕܪ̈ܝܢ ܐܡܝܢ :

misericordia Domini nostri sit cum cœtu christianorum et cum lectore sedulo et cum auditore fideli et cum infirmo scriptore et cum hoc monasterio ejusque monachis; fraternitas servet eos per crucem victricem ab omnibus insidiis mali semper, amen; et Deus regnare faciat pacem inter eos in generationes generationum.

ܫܠܡܬ ܬܫܥܝܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܣܘܪܝܝܐ
ܨܠܘܬܗ ܥܡܢ .

Explicit historia mar Ephræmi Syri.
Oratio ejus nobiscum.

I. DE CHRONOLOGIA VITÆ S. EPHRÆMI, DE DIE ET ANNO MORTIS EJUS.

In hisce Actis dies annusque mortis S. Ephræmi silentio premuntur. Acta vaticana de anno pariter silent, sed mortem ad diem 15 Haziran (junii) referunt, Acta autem breviora habent : ܬܘܒ ܗܦܟ ܠܐܘܪܗܝ ܘܬܡܢ ܫܠܡ ܚܝ̈ܘܗܝ ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܐܪܒܥ ܒܬܫܥܐ ܒܚܙܝܪܢ ܕܐܝܬܝܗ ܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܒܬܪ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ « Rediit Edessam et ibi vitam finivit anno (Græcorum) sexcentesimo octogesimo quarto 9ª Haziran (junii), qui est annus trecentesimus septuagesimus secundus post adventum Domini. »

Porro quoad diem mortis chronicon Edessenum et alter codex vaticanus (ap. Assemanum, *Bibl. orient.* I, 54, not.) habent etiam 9ᵐ Haziran, Dionysius patriarcha mortem reponit in diem 19 Haziran, Gregorius Barhebræus et Liber Chalifarum in diem 18 Haziran, cum quibus facit antiquus codex Musæi Britanici. Conveniunt igitur omnes Syri Ephræmum mense Haziran id est junio, obiisse, de die autem mensis dissentiunt ; plerique tamen stant pro die nona, vel 18ª.

Major autem fit difficultas de anno mortis. Multi recentiores Ephræmum post Basilium mortuum esse circa annum 378, 379 vel 380 autumant[1]. Innituntur isti

[1] Ut omittamus Ant. Arcudium in Anthologia, qui prorsus falso docet Ephræmum sub Theodosio floruisse, citari possunt Butler (*Vie des Saints* 9 juil.,) D. Cellier (*Hist. des auteurs eccl.* VI, 4 ed. Vivis,)

auctores in *Actis* S. Ephræmi, in quibus narratur mulierem peccatricem ad Basilium ab Ephræmo remissam Cæsaream pervenisse quum corpus Basilii (1ª Jan. 379) ad sepulchrum deduceretur. At, ut observavimus, ista historia haud satis certa est. Nituntur secundo in Encomio S. Basilii quod græce exstat inter opera S. Ephræmi et genuinum esse S. Doctoris fœtum pro certo habemus. Sed illud encomium, vivente adhuc Basilio, habitum fuerit. Restat tertium argumentum : chronologia *Actorum* S. Ephræmi. Acta quidem vaticana prolixiora et Acta parisiensia silent de anno mortis, ut diximus, sed ex eorum chronologia tempus mortis Ephræmi hac ratione eruitur. Peccant quidem Acta romana tum in anno baptismi S. Ephræmi, tum in tribuenda Juliano apostatæ persecutione quam Edessa passa est sub Valente. Unde infirmatur graviter auctoritas chronologica horum Actorum. At ab utroque hoc vitio immunia sunt Acta parisiensia, cujus chronologia ita se habet.

Natus est Ephræmus in urbe Nisibi diebus Constantini (306-337) et quidem, ut demonstravimus, primo ejus regni anno seu an. 306. Baptizatus fuit in Beth-Garbaia anno ætatis 18°, Christi 324. Ivit cum S. Jacobo nisibeno ad concilium Nicænum an. 325 ; rediit Nisibin ibique vixit sub S. Jacobo nisibeno († 338), et sub ejus successoribus Babu, Vologese et Abraham, donec Nisibis a Joviano imperatore Persis traderetur, quod factum est in secunda parte an. 363[1]. Inde digressus Ephræmus venit in Beth-Garbaia et inde Amidam, et, transacto anno, Edessam. Adventus igitur Ephræmi in urbem Edessam in finem anni 364 vel in annum 365 reponendus est. Quod affirmant Acta Ephræmum venisse Edessam post traditam Persis a Joviano Nisibin, confirmatur ineluctabili testimonio Hymnorum quos Ephræmus Nisibi degens composuit in Episcopos Nisibenos S. Jacobum, Babu, Vologesem, et Abrahamum. Vologeses quippe sedem nisibenam tenuit usque ad annum 361, quo Abrahamus ipsi successit. Porro Ephræmus in Abraham, quum ille sedem nisibenam teneret, scripsit hymnos collectionis nisibenæ XVII-XXI[2].

Acta non produnt quot annos Ephræmus Edessæ et in monte vicino manserit, sed asserunt ipsum

Alzog (*Hist. Eccl.*,) Darras (*Hist. eccles.* t. 10 p. 419;) J. S. Assemanus (*Bibl. orient.* I, 53, not.;) Fabricius, *Biblioth. gr.* V, 319 mortem reponit in annum 378; quod facit etiam Natalis Alexander, *Hist. eccl.* sæc. IV, c. 6, a. 17. Par. 1714, ac Rœdiger in *Ersch und Grueber Encyclop.* ad V. Ephrem.

[1] Ephræmum Nisibi permansisse sub S. Jacobi successoribus Babu, Vologese et Abraham, ineluctabiliter evincitur e *Carminibus nisibenis* a Cl. D. Bickell Lips. 1866 editis. Hinc cadunt omnes conjecturæ quibus Alsleben totam Vitæ Ephræmi pervertit chronologiam (*Das Leben Ephrem's des Syrers* p. 46, sqq.).

[2] Vid. Bickell. *S. Ephræmi Syri Carmina nisibena* Lips. 1866, p. 108, sqq.

exinde se contulisse in Ægyptum, ubi per octo annos commoratus fuerit. Inde Cæsaream ad Basilium se contulit, quo advenit circa festum Epiphaniæ. Si supponamus Ephræmum Edessæ per unum dumtaxat annum commoratum esse antequam pergeret in Ægyptum, ejus adventus ad Basilium contingere non potuit ante annum 373 vel 374. Diaconus a Basilio ordinatus Ephræmus Edessam rediit et post quatuor annos, anno igitur 377 vel 378 vel posterius suscepit legatos Basilii Thomam et Theophilum. Narrant deinde Acta parisiensia Edessam ab Ephræmo a persecutione Valentis fuisse liberatam, sed non indicant aliter tempus quam asserendo hoc sub Barsete episcopo evenisse. Porro Barses, juxta Chronicon edessenum[1], sedem Edessenam tenuit ab anno Græcorum 672 ad an. 689, (Chr. 361-378). Acta denique referunt mulierem ab Ephræmo ad Basilium remissam Cæsaream pervenisse in die sepulturæ S. Basilii, id est mense januario 379. Ephræmum denique, audita Basilii morte in eum hymnos scripsisse et etiam orationes ut habent Acta vaticana. Quæ si ita sint, Ephræmi mors non evenerit ante mensem junium anni 379. At gravissima testimonia cogunt, ut mox probabimus, eam in annum 373 reponere. Et revera, si attente consideraverimus qualem se habet chronologia Actorum postquam Ephræmus Edessam advenit, facile apprehendemus in eam aliquod vitium irrepsisse. Acta asserunt Ephræmum octo annos in Ægypto fuisse deinde ad Basilium venisse, deinde Edessam ab exercitu Valentis liberasse. Sed hæc simul stare nequeunt. Nam, juxta Actorum chronologiam, Ephræmus, relicta Ægypto et viso Basilio, Edessam non redierit ante medium anni 373 vel 374; sed persecutio Valentis contra christianos Syriæ et Asiæ minoris sæviit an. 371 et 372. Quum Modestus munus præfecti gesserit quando Valens Edessam advenit ex Antiochia, putaverim persecutionem contra Edessenos motam fuisse an. 371. Nam an. 372 Modestus consul renuntiatus fuit. Itaque admitti nequit Ephræmum octo annos in Ægypto fuisse. Nec etiam intervallum quatuor annorum inter Ephræmi a Basilio recessum et missionem legatorum episcopi Cæsareæ conciliari potest cum obitu Ephræmi in anno 373.

Jam autem gravissima testimonia reponunt Ephræmi obitum in annum 373, qui annus Cl. D°. Bickell[2] prorsus probatur. Primo loco occurrit *Chronicon Edessenum*, sæc. VI e probatissimis fontibus elaboratum. In eo igitur legimus[3]:
» ܒܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܐܪܒܥ ܒܚܙܝܪܢ

[1] Ap. J. S. Assemanum, *Bibl. orient.* I, 397-398.
[2] *S. Ephræmi Syri carmina nisibena* p. 9.
[3] Cfr. J. S. Assemanus, *Bibl. orient*, I, 397.

ܚܙܝܪܢ ܒܬܫܥܐ ܒܗ ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܡܫܒܚܘܬܗ ܀ Anno sexcentesimo octogesimo quarto (Chr. 373) mense Haziran (junio), die nona, migravit ex hoc mundo Mar Ephræm doctrina celeberrimus. » J. S. Assemanus vult e mente Chronici Edesseni sicut e mente Dionysii Jacobitarum patriarchæ Ephræmum obiisse anno Chr. 375; quia uterque iste auctor nativitatem Christi reponit in annum Græcorum 309. At, quamvis isti auctores Christum natum doceant an. græc. 309, nihilominus annos computant quasi æra Græcorum inciperet ab anno 311[1] ante Christum ut ceteri faciunt. Sic Chronicon Edessenum docet concilium Nicænum congregatum fuisse an. græc. 636 (Chr. 325). Consonat Dionysius Jacobitarum sæculo X patriarcha[2] : « ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܐܪܒܥ ܡܝܬ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܒܬܫܥܬܥܣܪ ܒܚܙܝܪܢ Anno 684 (Chr. 373) obiit Sanctus Ephræm die 19 Haziran (junii). » In Actis S. Ephræmi brevioribus[3]: ܫܠܡ ܚܝܘܗܝ ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܐܪܒܥ ܒܛ̄ ܚܙܝܪܢ ܕܐܝܬܝܗ ܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܡܢ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ « Vitam finiit anno sexcentesimo octogesimo quarto 9[a] Haziran, qui est annus tercentesimus septuagesimus secundus post adventum Domini nostri. » Liber Chalifarum e cod. sæc. VIII descriptus et a scriptore antiocheno sæc. V pro hac parte exaratus[4] ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܐܪܒܥ ܡܝܬ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܠܝܪܚ ܚܙܝܪܢ ܝܚ̄ Anno sexcentesimo octogesimo quarto (Chr. 373) mortuus est Mar Ephræm doctor 18[a] mensis Haziran. »

Codex add. 12,155 Musæi Britannici sæc. VIII, fol. 177 inter annotationes chronologicas habet: « ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܐܪܒܥ ܡܝܬ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܒܬܡܢܐ ܥܣܪ ܒܚܙܝܪܢ Anno sexcentesimo octogesimo quarto (Chr. 373) mortuus est Mar Ephræm 18[a] Haziran. »

Gregorius Barhebræus in *Chronico ecclesiastico*[5] : « ܢܚ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܒܝܚ̄ ܒܚܙܝܪܢ ܫܢܬ ܦܦܒ obiit Mar Ephræm 18 Haziran anni 682 (Chr. 371). » Elias autem Nisibenus[6] in *Chronographia* citans Jacobum Edessenum mortem Ephræmi refert ad ann. 684 (Chr. 373). Constans igitur est traditio Syrorum historicis monumentis stabilita Ephræmum supremum obiisse diem mense junio anni 373. Quare admittendum non est quod habetur in Menologio Græcorum ab Arcudio Romæ et a Pinello Venetiis edito, Ephræmum scilicet ad tempora Theodosii pervenisse. Accuratius in Menologio Basiliano dicitur

[1] Ut rectius loquamur Æra Græcorum incipit an. 312, mense Tiserin qedim (octobri) ante Christum natum.

[2] Ap. J. S. Assemanum, *Bibl. Orient.* I, 54, not.

[3] Ap. J. S. Assem. lib. cit. p. 25.

[4] Edidit Land *Anecdota syriaca* t. I, p. 15 et 114.

[5] Edd. Abbeloos et Lamy t. I, col. 107.

[6] Vid. notam ad citat. loc. Greg. Barhebræi.

Ephræmum a tempore Constantini usque ad imperium Valentis vitam produxisse[1]. Cum traditione Syrorum concinit Hieronymus[2] docens Ephræmum sub Valente decessisse. Cum quo facit etiam Georgius, Arabum episcopus[3], juxta quem Ephræm sub finem Valentis florebat. Quum Valens mense augusti 378 obierit sequitur e testimonio S. Hieronymi aliorumque Syrorum mortem S. Ephræmi non posse reponi post mortem Basilii in an. 379 aut 380 adeoque falsam esse pro hac parte Actorum quæ edidimus chronologiam.

II. DE TEMPORE QUO EPHRÆMUS SUA SCRIPTA EXARAVIT.

Hucusque satis compertum non est quonam tempore Ephræmus commentaria sua suosque innumeros fere hymnos ac sermones ediderit. Editores romani operum S. Doctoris hanc quæstionem vix attigerunt. Nemo adhuc eam enodavit; deficiebant quippe ad hoc idonea documenta. Hodie tamen, quamvis multa adhuc remaneant incerta, aliqua lux affunditur ex Actis quæ edidimus et ex aliis fontibus recens detectis.

Georgius, Arabum sæc. VII episcopus, in *Epistola ad Josue reclusum*[4] ait : « Inde a synodo Nicæna usque ad annum Græc. 656 (Chr. 345) anni sunt viginti, et hoc quidem tempore scriptorem illum Persam (Aphraatem) scripsisse colligimus ; annis autem anterioribus, iis præsertim qui annum Græc. 648 (Chr. 337) præcesserunt Mar Ephræmum docuisse vel scripsisse, ita ut dicere possimus ipsum antecessisse scriptori nostro Persæ hujusque doctorem aut magistrum fuisse nuspiam invenimus. » Infra idem auctor addit Ephræmum *Contra doctrinas* (ܥܠ ܡܠܦܢ̈ܐ) scripsisse postquam, Nisibi Persis tradita, Edessam venerat. Ex Georgio igitur discimus Ephræmum nihil ante an. 337, imo ante an. 345 vix aliquid scripsisse. Liber Chalifarum[5] asserit : « Anno Græc. 670 (Chr. 359) primum innotuit Mar Ephræm doctor. » E quo testimonio sequitur Ephræmum tanquam scriptorem innotuisse quinque tantum annis antequam Edessam se conferret.

Hisce testimoniis aliquantisper contradicere videtur Greg. Barhe-

[1] *Ephræmi Opp. gr. lat.* I Prolog. p. IX.

[2] *De Vir. ill.* 115. Idem testatur. Inscriptio cod. gr. cripto ferratensis.

[3] Apud Forget, *Dissert. De Vita et Scriptis Aphraatis* Lovan. 1882, p. 25.

[4] Edita est a D. de Lagarde in *Analectis Syriacis*, Lips, 1858 p. 108, sqq. ; deinde pro parte recusa a D. Wright in *The homilies of Aphraates the Persian Sage* et a D. F. Forget, *De Vita et scriptis Aphraatis.*

[5] Ap. Land, *Anecdota syriaca* I, 117.

bræus[1] asserens : « A tempore concilii in Nicæa congregati cœpit S. Ephræm noster cantica et hymnos (ܩܝܢ̈ܬܐ ܘܡܕܪ̈ܫܐ) adversus sui temporis hæreses conscribere. » Quæ tamen verba ita intelligi possunt ut pauci dumtaxat hymni ab Ephræmo exarati fuerint in annis qui concilium Nicænum proxime secuti sunt.

Porro si Acta S. Ephræmi ejusque scripta hucusque reperta interrogaverimus hæc statui posse videntur. Primo loco occurrunt *Hymni nisibeni* a cl. D. Bickell e codicibus Londinensibus editi Lips. 1866. Novem priores hymni agunt de variis Nisibis obsidionibus quæ ab anno 338 ad annum 363 factæ sunt, et in hymno quidem septimo asseritur afflictiones duravisse per annos 20 unde datur intelligi hunc hymnum non ante annum 358 fuisse conscriptum. Hymnus 10[us] agit de expugnatione castelli Anazit quæ anno 359 contigit ; hymni 13-14 agunt de tribus Nisibis episcopis S. Jacobo, Babu et Vologese, quo vivente, scripti sunt. Unde recte concluditur hos hymnos ante an. 361 quo ille defunctus est fuisse compositos ; hymni 17-21 agunt de Abraham Nisibis episcopo et scripti sunt anno 363 paulo ante quam Nisibin Persis traderetur ; hymni 25-30 referendi videntur ad res Edessenas, certe hymni 31-34, quibus de Haran et Vito ejus episcopo agitur, post traditam anno 363 Nisibin, scripti sunt. Qui vero sequuntur in eadem collectione hymni de Domino nostro et de morte ac diabolo, etc., quonam tempore exarati fuerint dici nequit.

Porro hymni quatuor adversus Julianum apostatam ab Overbeek editi scripti fuerunt antequam Nisibin Persis traderetur. Commentaria autem in S. Scripturam edita fuerint quo tempore monachus degebat in monte Edessæ. Ad hoc enim tempus pertinet commentarium in Genesin. Hymni adversus scrutatores et adversus doctrinas seu hæreses, qui secundo et tertio operum syriacorum tomo habentur scripti fuerint partim antequam pergeret ad Basilium, partim postquam ab itinere redux erat, ut colligitur ex Actis. Hymni in Julianum Sabam anno 367, quo ille mortuus est, posteriores sunt. Historia pariter Abrahæ Qidunensis († 367) et hymni in eum ejusdem sunt ætatis. Sermones ascetici ad fratres monachos directi utique referendi sunt ad tempus quo monachum agebat in monte Edessæ. Hymni denique in festa Domini et martyrum, juxta Acta vaticana et parisiensia ad tempus pertinent quo Edessæ commorabatur. Ejus autem Testamentum paulo antequam e vita migraret exaratum fuit.

[1] In *Ethicis* apud J. S. Assemanum (*Bibl. Orient.* I., 146.)

III. DE CULTU S. EPHRÆMI.

S. Ephræmum inde a suo obitu sanctorum cultu honoratum fuisse constat ex ejus Actis, quibus refertur S. Doctoris exequias ab omnibus Edessenis cum honore et reverentia sanctis viris debita fuisse celebratas ejusque corpus paulo post fuisse elevatum et in sepulchro episcoporum Edessæ repositum. Fama ejus sanctitatis illico ultra fines Syriæ se extendit. S. Gregorius, Nyssæ episcopus, in anniversaria ejus solemnitate præclaro encomio ejus virtutes celebravit. Sozomenus et Theodoretus Ephræmum inter Sanctos viros et Ecclesiæ doctores numerarunt. Ante eos S. Hieronymus testatus fuerat Ephræmi scripta tantam auctoritatem immediate post ejus mortem nacta esse, ut in nonnullis ecclesiis post lectionem S. Scripturæ legerentur. Jacobus, Batnarum Sarugi episcopus ad finem sæc. V, in Ephræmi encomio[1] testatur eum apud Edessenos sanctitate et doctrina inter ceteros præcelluisse.

Quamvis autem beatus Ephræm æstate in Domino obdormiverit, ejus tamen natalis dies ab Orientalibus ad diem 28 januarii, a latinis vero ad diem 1 februarii celebratur. Martyrologia Usuardi, et Adonis sicut et martyrologium romanum obitum S. Ephræmi in diem 1^m februarii reponunt[2]; Græci vero in Menologio et in Menæis in diem 28 januarii; Menæa syriaca pariter diem 28 januarii assignant[3]. In Tropologio autem syriaco sæculi IX assignatur dies 1^a februarii[4]. In Calendariis omnium ecclesiarum orientalium, Græcorum, Slavorum, Armenorum, Chaldæorum, Syrorum, Maronitarum, Nestorianorum, Ephræmi natalis die 28 januarii celebratur[5]. Quod cur factum sit non liquet. Jacobitæ insuper commemorationem S. Ephræmi peragunt Sabbato 1^a hebdomadis jejunii quadragesimalis[6]. Hodie vero Syri uniti, Chaldæi ac Nestoriani hanc commemorationem peragunt feria 6^a post Epiphaniam[7]. Sed Copti Ephræmi obdormitionem in suo Calendario in diem 15 julii reponunt[8].

[1] Cod. par. Syr. 195, fol. 109-119.
[2] Cfr. *Acta Sanctor.* febr. t. I, 50.
[3] Cod. paris. 136, fol. 237; Bibl. Bodl. Oxon. codd. Dawk. 11, 15, 24.
[4] Musæi Britann. cod. addit. 14,504 f. 33.
[5] Vid. N. Nilles, *Kalendarium manuale utriusque ecclesiæ* t. I, 48, 416, 435, 440, Æniponte, 1879.
[6] Musæi Brittann. cod. addit. 12, 147, fol 24 14,695, fol. 143; 14,698, fol. 72; 14696 fol. 113.
[7] Nilles, Lib cit. t. II, p. 664-665.
[8] Nilles, *Ibid.* t. II, 658.

MONITUM

IN COMMENTARIA SEQUENTIA.

Quæ sequuntur Commentaria in capp. XLIII-LXVI Isaiæ, in Lamentationes Jeremiæ, in Jonam, Nahum, Habacuc, Sophoniam et Aggæum, desumpta sunt e Musæi Britannici codice addititio 12,144. Exaratus fuit is codex in Ægypto anno gr. 1392, Chr. 1081. Continet porro *Catenam Patrum in S. Scripturam* a Severo monacho Edesseno, anno Christi 861 elaboratam. Ejusdem Catenæ alter codex exstat in Bibliotheca vaticana. Ex hoc codice editores romani operum S. Ephræmi eruerunt commentaria S. Ephræmi in libros protocanonicos veteris Testamenti. Deficiunt tamen in editione romana ultima pars vaticiniorum Isaiæ, Lamentationes Jeremiæ fere integræ et quinque prophetæ minores; nempe : Jonas, Nahum, Habacuc, Sophonias et Aggæus. Quod cur factum sit ignoro, quum ista commentaria non defuerint in codice romano, ut constat e J. S. Assemani *Bibliotheca orientali* I, 70, sq, ubi iste codex describitur et quædam allegantur scholia nostris apprime correspondentia. Quum igitur editores romani hæc omiserint, operæ pretium esse duxi ea hic addere ad complendum opus S. Doctoris exegeticum. Quum autem mens sit typis ea tantum mandare quæ hucusque inedita sunt incipio ab Isaiæ capite XLIII. Scholia enim in capp. I-XLII in editione romana habentur.

Porro codex britannicus, in quo Ephræmi scholia feliciter reperi fuse et docte describitur in W. Wright *Catalogue of the Syriac Manuscripts in the British Museum*, part. II, p. 908-914. Illud dumtaxat hic observo orthographiam satis negligenter a scriba fuisse observatam pluraque menda manifesta hic illic occurrere, ut legenti patebit.

ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ . ܦܘܫܩܐ ܕܐܫܥܝܐ

EJUSDEM MAR EPHREMI

COMMENTARIUM IN ISAIAM.

CAPUT XLIII.

ܡܢܘ ܐܝܬ ܒܟܘܢ ܕܢܚܘܐ ܗܕܐ . ܘܩܕܡܝܬܐ ܢܫܡܥܢ . ܬܘܒ ܠܡܒܩܝܘܬܐ ܩܪܐ ܐܢܘܢ ܀

ܐܢܬܘܢ ܣܗܕܝ ܐܡܪ ܡܪܝܐ . ܗ̄ . ܐܡܪ ܕܝܢ ܥܠ ܙܕܝܩܐ ܕܐܢܬܘܢ ܣܗܕܝ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܀

ܘܡܢܘ ܕܥܒܕ ܐܢܐ ܡܢܘ ܡܗܦܟ .. ܗ̄ ܥܠ ܐܚܪܝܬܐ ܕܡܠܟ ܕܢܥܒܕ ܠܗܘܢ . ܗܝ ܗܝ ܕܫܠܗܒܝܬܐ ܠܐ ܬܘܩܕܝܘ . ܥܡ ܫܪܟܐ ܕܡܘܠܟܢܘܗܝ ܛܒܐ ܀

ܢܬܠܘܢ ܣܗܕܝܗܘܢ ܘܢܙܕܕܩܘܢ ܘܢܫܡܥܘܢ ܘܢܐܡܪܘܢ . ܗ̄ . ܡܘܫܐ ܘܐܗܪܘܢ ܘܚܘܪ ܘܝܫܘܥ ܕܒܐܝܕܝܗܘܢ ܦܪܩ ܐܢܘܢ ܀

ܡܛܠܬܟܘܢ ܫܕܪܬ ܠܒܒܠ ܘܐܚܬܬ ܠܟܠܗܘܢ ܟܠܕܝܐ ܕܒܣܦܝܢܬܐ ܡܫܬܒܗܪܝܢ . ܗ̄ . ܟܕ ܐܬܢܣܒܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܬܘܪܝܐ ܒܚܛܗܝܗܘܢ ܘܐܬܝܗܒܬ ܠܒܒܠܝܐ . ܘܟܕ ܙܥܘܪܐ ܗܘܘ ܘܫܝܛܐ . ܡܛܠ ܕܢܪܕܘܢ ܘܢܙܟܘܢ . ܠܐܝܣܪܐܝܠ . ܐܥܫܢ ܐܢܘܢ ܥܠ ܐܬܘܪܝܐ ܀

ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܦܪܘܩܟܘܢ . ܕܒܪܝܬ ܠܐܝܣܪܐܝܠ ܡܠܟܟܘܢ . ܘܐܢܐ ܚܘܝܬ ܘܦܪܩܬ ܘܐܫܡܥܬ . ܗ̄ . ܠܥܒܕܘܬܐ ܕܫܥܒܕ ܐܢܘܢ ܡܛܠ ܥܘܠܝܗܘܢ . ܐܠܐ ܦܪܩ ܐܢܘܢ ܡܛܠ ܪܚܡܘܗܝ ܕܠܘܬܗܘܢ ܀

ܘܢܕܥܟܘܢ ܐܝܟ ܫܪܓܐ ܕܡܬܛܦܛܦ . ܗ̄ .

9. *Quis est in vobis qui hoc indicet, et priora enarret?* rursus ad probationem provocat eos.

10. *Vos estis testes, inquit Dominus.* Scilicet de justis dixit : *Vos estis testes mei dicit Dominus* (vers. 12).

13. *Et quod ego facio quis subvertet?* Loquitur de novissimis quæ promisit se eis præstiturum, nempe eos flamma non esse comburendos (vers. 2) ; loquitur etiam de ceteris promissionibus bonis.

9. *Producant testes suos* nempe Moysen, Aaron, Hur et Josue, per quos salvavit eos *et justificentur et annuntient*[1] *et dicant.*

14. *Propter vos misi Babylonem, et adduxi omnes Chaldæos qui in navibus gloriantur.* Quando ablatum fuit regnum Assyriorum propter eorum peccata et datum fuit Babyloniis, istos etsi parvos et despectos prævalere fecit Assyriis ut castigare possent Israel.

15. *Ego sum Dominus salvator vester*[2], *qui creavi Israel, rex vester. Et ego ostendi et salvavi et audire feci*[3], quod scilicet servituti eos subjecit propter eorum iniquitates et salvavit propter suam in eos misericordiam.

17. *Et extinguentur velut lu-*

[1] ܢܫܡܥܘܢ in forma Aphel.

[2] Versio simplex cum hebræo habet « Sanctus vester. »

[3] Hæc e vers. 11 adjecta sunt.

ܐܘ ܒ̈ܒܠܝܐ ܐܢܘܢ . ܐܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܠܗܘܢ
ܠܩܕ̈ܡܝܐ ܕܗܘܘ ܒܡܨܪܝܢ ܡܥܗܕ ܀

ܗܐ ܥܒܕ ܐܢܐ ܚܕܬܐ ܐܥܒܕ ܐܘܪܚܐ ܒܡܕܒܪܐ .
ܗ̄ . ܒܗܢܐ ܣܘܠܩܟܘܢ ܐܥܒܕ ܐܘܪܚܐ ܕܦܘܢܝܐ
ܒܡܕܒܪܐ ܀

ܢܫܒܚܘܢܢܝ ܚܝܘܬܐ ܕܕܒܪܐ . ܗ̄ . ܬܢ̈ܘܪܐ ܘܒܢܬ
ܝܥܢܐ . ܗ̄ . ܢܫܒܚܘܢܢܝ ܗܠܝܢ ܕܒܚܝܘܬܐ .
ܒܬܢ̈ܘܪܐ ܘܒܢܬ ܝܥܢܐ ܀

ܢܫܬܐ ܥܡܝ ܓܒܝܐ . ܗܢܘ ܗܘ ܕܓܒܝܬܘܢ
ܗܘܝܬܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܬܪܡܝܬܗ ܕܥܠܡܐ ܀

ܠܐ ܐܝܬܝܬ ܠܝ ܐܡܪ̈ܐ ܕܥܠܘܬܟ . ܗ̄ . ܕܠܦܬܟܪ̈ܝܟ
ܩܪܒܬ ܐܢܘܢ . ܐܦܠܐ ܐܢܐ ܫܥܒܕܬܟ ܒܩܘܪ̈ܒܢܐ .
ܗܘܐ ܐܠܐ . ܕܚܛܗܝܟ ܪ̈ܘܪܒܐ ܘܙܥܘ̈ܪܐ ܐܠܨܘܟ
ܠܡܩܪܒܘ . ܐܝܟ ܚܛܗ̈ܐ ܐܦ ܩܘܪ̈ܒܢܐ ܀

ܠܐ ܙܒܢܬܘܢ ܠܝ ܒܟܣܦܐ ܩܢܝܐ . ܕܠܥ̈ܓܠܐ
ܗܘ ܥܒܕܬܘܢ ܗܠܝܢ ܀
ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܡܥܛܐ ܐܢܐ ܥܘܠܟ . ܗ̄ . ܡܛܠܬܝ
ܘܠܐ ܡܛܠ ܬܝܒܘܬܐ ܗܝ ܕܠܐ ܐܫܬܟܚܬ ܒܟ ..
ܘܚܛܗܝܟ ܠܐ ܐܬܕܟܪ . ܗ̄ . ܐܘ ܒܫܘܢܝܐ ܐܘ
ܒܡܓܪܬ ܪܘܚܐ ܕܡܘܣܦ ܀

ܢܬܕܝܢ ܐܟܚܕܐ . ܗ̄ . ܕܢܥܒܕ ܒܘܚܢܐ ܘܢܕܘܢ
ܚܕ ܥܡ ܚܒܪܗ ܐܢܐ ܘܐܢܬ . ܐܠܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܗܠܝܢ
ܐܝܣܪܐܝܠ ܀ ܫܐܘܠ ܐܒܘܟ ܚܛܐ . ܗ̄ . ܠܐ
ܗܘܐ ܚܕܐ ܙܒܢ ܚܛܐ . ܕܒܙܒ̈ܢܐ ܣܓܝ̈ܐܐ
ܚܛܐ ܀
ܫ̈ܠܝܛܢܝܟ ܐܥܠܘ ܒܝ . ܗ̄ . ܕܒܟܠ

cerna quæ crepitat. Hi sunt Babylonii, aut memorat hos ipsos antiquos qui fuerunt in Ægypto.

19. *Ecce ego faciam novum, faciam viam in deserto,* in hoc ascensu vestro faciam viam reditus in deserto.

20. *Laudabunt me bestiæ agri,* canes scilicet aurei et struthiones. Nempe laudabunt me qui per bestias, per canes aureos et struthiones figurantur.

21. *Bibet populus meus electus,* vos scilicet qui electi fuistis ante fundamenta mundi[1].

23. *Non attulisti mihi agnos holocaustorum tuorum*, quia scilicet idolis tuis obtulisti eos. *Non te servire feci in oblationibus,* non ego sed peccata tua magna et parva coegerunt te ad offerendas (idolis) oblationes. Peccatis conformes fuerunt oblationes.

24. *Non emistis*[2] *mihi argento calamum*, quia vitulis hæc fecistis.

25. *Ego ipse sum qui deleo iniquitatem tuam,* deleo scilicet propter me et non propter pœnitentiam quæ non est inventa in te. *Et peccatorum tuorum non recordabor,* quod addit aut per repetitionem aut per longanimitatem.

26. *Judicemur simul*, i. e. faciamus inquisitionem et judicemus invicem ego et tu. *Sed hæc fecisti tibi Israel. Pater tuus* Saul *peccavit.* Non una vice sed pluribus peccavit

27. *Principes tui prævaricati*

[1] Cfr. *Ephes* I, 4.

[2] Versio simplex cum hebræo « non emisti. »

ܕܝܪܒܥܡ ܘܐܚܐܒ ܘܡܫܡܫܢܝܗܘܢ ܐܥܠܘ ܒܝ ܀

ܪ̈ܘܪܒܢܝܟ ܛܡܐܘ ܡܩܕܫ. ܗ̄. ܕܒܝܬ ܡܢܫܐ ܛܡܐܘ ܡܩܕܫܐ ܒܨܠܡܐ ܕܐܪ̈ܒܥ ܐܦ̈ܝܢ. ܕܐܥܠܘ ܠܗ ܠܡܩܕܫܐ. ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ ܘܝܬܝܪ ܡܛܠ ܗܝ ܕܡܢܫܐ. ܝܗܒܬ ܠܝܥܩܘܒ ܠܚܪܡܐ ܘܠܐܝܣܪܐܝܠ ܠܚܣܕܐ ܀

CAPUT XLIV.

ܫܡܥܝܢܝ ܝܥܩܘܒ ܕܓܒܝܬܟ ܘܣܒܪܬܟ ܒܡܕܒܪܐ. ܗ̄. ܗܘ ܕܝܥܩܘܒ ܘܕܥܣܘ ܡܥܗܕ ܀

ܐܬܠ ܡܝܐ ܒܐܬܪܐ ܨܗܝܐ ܘܐܫܘܕ ܪܘܚܝ ܥܠ ܙܪܥܟ. ܗ̄. ܦܘܢܝܐ ܠܨ̈ܗܝܐ ܠܚܐܪܘܬܐ ܀

ܘܢܦܩܘܢ ܡܢ ܒܝܬ ܥܣܒܐ. ܗ̄. ܡܢ ܒܝܬ ܕܪ̈ܐ ܕܥܒܪܝܢ ܐܝܟ ܥܣܒܐ ܀ ܐܝܟ ܚ̈ܘܒܐ ܕܥܠ ܝܒܠܐ. ܗ̄. ܡܢ ܒܝܬ ܚ̈ܘܒܐ ܕܕܢܚܝܢ ܢܦܩܘܢ ܫܠܝ̈ܚܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܀

ܗܢܐ ܢܐܡܪ ܕܡܪܝܐ ܐܢܐ. ܗ̄. ܗܢܐ ܕܝܢ ܕܪܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܢܐܡܪ ܕܡܪܝܐ ܐܢܐ ܀ ܘܗܢܐ ܢܬܩܪܐ ܒܫܡ ܝܥܩܘܒ. ܘܗܢܐ ܢܟܬܘܒ ܐܝܕܗ ܠܡܪܝܐ. ܗ̄. ܠܡܗܘܐ ܕܥܡܐ ܕܡܢ ܥܡ̈ܡܐ ܡܓܒܝܐ ܢܩܝܡ ܩܝܡܐ ܚܕܬܐ ܕܒܗ ܢܦܠܘܚ ܠܐܠܗܐ. ܚܠܦ ܥܡܐ ܕܕܓܠ ܠܩܝܡܐ ܕܗܘܐ ܒܚܘܪܒ ܀

ܘܒܫܡ ܐܝܣܪܐܝܠ ܢܬܟܢܐ. ܗ̄. ܘܒܫܡ ܐܝܣܪܐܝܠ ܗܘ ܕܙܩܦ ܠܡܫܝܚܐ. ܗܘ ܕܡܘܕܐ ܒܙܩܝܦܗ ܕܡܫܝܚܐ ܠܐܒܐ ܀ ܘܥܠܗ ܐܫܪܝ

sunt in me. Domus Jeroboam et Achab eorumque asseclæ prævaricati sunt in me.

28. *Magnates tui polluerunt sanctuarium.* Qui erant e domo Manassis polluerunt sanctuarium idolo quadrifaciei quod in sanctuarium introduxerunt. Propter quæ facinora, præsertim propter illud Manassis, *devovi Jacobum anathemati et Israelem opprobrio.*

CAPUT XLIV.

1. *Audi me Jacob quem elegi* et sustinui in deserto. Memoriam injicit Jacobi et Esau.

3. *Dabo aquas in loco sitienti, effundam spiritum meum super semen tuum,* scilicet præbebo reditum sitientibus liberationem.

4. *Et germinabunt inter herbas,* nimirum inter generationes quæ transeunt sicut herbæ. *Sicut salices juxta rivos,* nimirum inter salices exorientes germinabunt apostoli sancti.

5. *Iste dicet : Domini sum.* Hæc scilicet generatio apostolorum dicet : Domini sum. *Et ille appellabitur*[1] *nomine Jacob, et hic scribet manu : Domino*[2], quatenus scilicet populus e gentibus electus constituet fœdus novum quo Deum colat, vice populi qui irritum reddidit fœdus in Horeb sancitum.

6. *Et nomine Israel nuncupabitur,* nomine Israel qui cruci affixit Christum, qui in cruce sua profite-

1 Versio simplex cum hebræo et græco : « vocabit. »
2 Verba syriaca ambigua sunt. Sic redduntur in Polyglottis Londinensibus : « alius proprium chirographum Domino subscribet. »

ܠܒܪ ܡܢܝ . ܗܘ . ܠܐ ܐܝܬ ܕܡܨܐ ܢܒܛܠ ܐܝܟ
ܠܐܠܝܢ ܕܡܠܟܬ ܀

ܡܢ ܕܣܡܬ ܥܡܐ ܠܥܠܡ . ܗܘ . ܕܢܗܘܐ ܠܝ
ܥܡܐ ܠܥܠܡ ܀

ܘܐܫܡܥܬܟܘܢ ܡܢ ܩܕܡ . ܗ̄ . ܡܢ ܝܘܡܝ
ܡܘܫܐ ܐܘܕܥܬܟܘܢ ܀

ܠܝܬ ܝܘܬܪܢ ܒܥܒܕܝܗܘܢ ܕܨܒܘ ܠܡܥܒܕ .
ܕܠܛܫ ܦܪܙܠܐ ܢܓܪܐ . . ܘܒܡܩܒܐ ܡܫܘܝܘ .
ܘܒܡܣܪܐ ܢܓܪܗ ܘܒܩܝܣܐ ܕܒܩܗ . ܘܐܟܠܘ
ܘܣܒܥܘ ܘܐܦ ܫܚܢܘ . ܘܐܡܪܘ ܐܚܝܢ ܀
ܟܐܢ ܠܗܘܢ ܟܕ ܐܡܪ . ܕܒܬܪ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ
ܕܥܒܕܬ . ܥܒܕܬܘܢ ܠܟܘܢ ܥܓܠܐ ܘܦܬܟܪܐ .
ܕܥܒܘܕܝܗܘܢ ܘܐܘܡܢܝܗܘܢ ܡܣܗܕܝܢ ܐܢܘܢ ܥܠܝܗܘܢ .
ܕܥܒܕܘ ܐܢܘܢ . ܘܡܣܗܕܝܢ ܕܠܐ ܚܫܚܘ
ܐܢܘܢ ܀

ܪܥܐ ܗܘܐ ܒܩܛܡܐ ܠܒܗܘܢ . ܘܛܥܝܢ
ܛܥܝܢ ܘܠܐ ܡܦܨܝܢ ܢܦܫܗܘܢ . ܗ̄ . ܠܡܛܠ
ܕܒܬܪ ܟܠܗܝܢ ܗܠܝܢ ܕܐܡܪܬ : ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܘܠܝܬ
ܐܚܪ . ܐܡܪܚܘ ܠܡܥܒܕ ܐܢܝܢ ܀

ܐܥܒܪܬ ܥܘܠܟ ܐܝܟ ܥܪܦܠܐ . ܗܘ . ܫܒܝܗܘܢ
ܘܐܘܠܨܢܗܘܢ ܀

ܫܒܚܘ ܫܡܝܐ . ܗܘ . ܒܦܘܪܩܢܢ ܗܘ
ܫܒܚܘ ܫܡܝܐ . ܗܘ . ܒܢܝ ܫܡܝܐ ܕܩܥܝܢ
ܗܘܘ ܒܚܕܘܬܐ . ܘܐܡܪܝܢ . ܬܫܒܘܚܬܐ
ܠܐܠܗܐ ܒܡܪܘܡܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܫܠܡܐ . ܘܣܒܪܐ
ܛܒܐ ܠܒܢܝܢܫܐ .. ܘܢܒܥܘ ܫܬܐܣܝܗ̇ ܕܐܪܥܐ .
ܗ̄ . ܒܩܝܡܬܐ ܕܡܝܬܐ ܕܗܘܬ ܒܙܒܢܐ
ܕܨܠܝܒܘܬܐ . ܘܐܬܦܨܚܘ ܛܘܪܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ .

batur se Christum appellari. *Et non est alius*[1] *præter me,* non est qui possit irrita reddere quæ promisi.

7. *Ex quo constitui populum in æternum,* ut scilicet sit mihi populus in æternum.

8. *Et jampridem narravi vobis* nimirum a diebus Moysi notum feci vobis.

9, 12, 16. *Non est utilitas in operibus quæ facere cupiverunt, quia ferrum exacuit faber lignarius, tum dolabra complanat illud et scalpro incidit et ligno* (?) *compingit.. Et comederunt et saturati sunt et calefecerunt se et dixerunt : Frater noster.* Reprehendit eos dicens : « Post hæc omnia quæ feci, fecistis vobis vitulos et idola quorum fabricatores contra se testantur se ea fecisse eaque prorsus inutilia esse. »

20. *Pascitur cinere cor eorum. Turpiter errant, non salvant animam suam* Quatenus, post hæc omnia quæ dixi « ego sum et non est alius, » ausi sunt ista idola facere.

22. *Amovi iniquitatem tuam ut caliginem,* eorum scilicet captivitatem et afflictiones.

23. *Laudate cœli;* in salute nostra laudaverunt cœli, angeli scilicet cœli qui cum gaudio clamabant : « *Gloria in excelsis Deo et in terra pax et bona spes hominibus*[2]. » *Et jubilate fundamenta terræ* in resurrectione mortuorum quæ facta est tempore crucifixionis. *Et exhilaramini montes laudatione ;* con-

[1] Versio simplex : *Et nullus est Deus.*

[2] *Luc.* II, 14.

ܟܝܬ ܕܐܬܟܪܝܘ ܗܘܘ ܒܓܘܕܦܐ ܕܥܠ ܐܠܗܐ ܀
ܘܚܘܪܫܐ ܘܟܠ ܐܝܠܢܐ ܕܒܗ ܃ ܕܐܬܦܨܝܘ ܡܢ ܒܣܡܐ
ܕܒܠܗ ܠܗܘ ܠܐܠܗܝܗܘܢ ܡܩܪܒܝܢ ܗܘܘ ܀

ܡܬܚܬ ܫܡܝܐ ܒܠܚܘܕܝ . ܘܪܩܥܬ ܐܪܥܐ ܡܢ
ܘܠܝ ܀ ܫܪܝ ܬܘܒ ܕܢܫܬܥܐ ܥܠ ܚܝܠܗ
ܐܘܚܕܢܐ . ܕܐܢܐ ܡܬܚܬ ܫܡܝܐ ܘܪܩܥܬ ܐܪܥܐ ܀

ܡܒܛܠ ܐܢܐ ܐܬܘܬܐ ܕܒܕܘ̈ܝܐ . ܘܩܨܡܝܗܘܢ
ܡܣܟܠ ܐܢܐ . ܗܘ . ܕܐܬܘܬܐ ܕܝܗܒܝܢ ܒܕܘ̈ܝܐ .
ܗ̄ . ܗܢܘܢ ܕܡܡܠܠܝܢ ܡܢ ܟܪܣܐ . ܘܩܨܡܝܗܘܢ
ܡܣܟܠ . ܗ̄ . ܒܗܦܟܐ ܕܡܗܦܟ ܟܠ
ܕܐܡܪܝܢ ܡܣܬܟܠܝܢ ܒܗܘܢ ܀ ܡܗܦܟ ܐܢܐ ܚܟܝܡܐ
ܠܒܣܬܪܗܘܢ . ܗ̄ . ܠܒܒܠܝܐ ܚܟܝܡܐ
ܠܒܣܬܪܗܘܢ .. ܘܝܕܥܬܗܘܢ ܡܣܟܠ ܐܢܐ .
ܗ̄ . ܕܝܢ ܟܠܕܝܘܬܐ ܡܣܟܠ ܐܢܐ ܀
ܡܩܝܡ ܡܠܬܐ ܕܥܒܕܗ . ܗ̄ . ܕܡܘܫܐ .
ܗܝ ܕܐܝܟ ܕܢܗܘܘܢ ܡܒܕܪܝܢ ܒܣܘܦܝ ܫܡܝܐ
ܘܫܪܟܐ ܀ ܘܡܪܥܝܬܐ ܕܡܠܐܟܘܗܝ ܡܫܠܡ .
ܗ̄ . ܕܟܠ ܡܣܒܪ̈ܬܐ ܛܒ̈ܬܐ ܕܐܝܬܝܘ ܠܟܘܢ
ܢܒܝ̈ܐ . ܕܐܝܟ ܡܠܐܟ̈ܐ ܩܝܡܝܢ ܒܝܬ ܠܝ
ܘܠܟܘܢ . ܡܫܠܡ ܐܢܐ ܀
ܕܐܡܪ ܠܥܘܡܩܐ ܚܪܘܒ .. ܗܘ ܗܘ ܕܢܚܪܘܒ
ܡܪܝܐ ܥܘܒ ܝܡܐ .. ܘܢܗܪ̈ܘܬܐ ܐܘܒܫ . ܗ̄ .
ܗܘ ܗܘ ܘܢܦܫܘܛ ܐܝܕܗ ܥܠ ܢܗܪܐ ܦܪܬ ܀
ܘܒܐܝܕܐ ܐܚܪܢܐ . ܕܢܚܪܘܒ ܡܪܝܐ ܠܐܟܠܩܪܨܐ .
ܘܠܛܥܝܘܬܗ ܕܗܘ ܕܒܓܘܗ ܐܝܟ ܕܒܝܡܐ ܡܛܒܥ
ܒܢ̈ܝܢܫܐ . ܘܢܗܪ̈ܘܬܐ ܕܡܘܒܫ . ܚܝ̈ܠܘܬܐ
ܡܪ̈ܘܕܐ ܕܐܣܛܘܬܗ ܀
ܐܡܪ ܠܟܘܪܫ ܪܥܝ . ܘܟܠܗ ܨܒܝܢܝ ܢܫܠܡ .
ܠܡܐܡܪ ܠܐܘܪܫܠܡ ܬܬܒܢܐ . ܘܠܗܝܟܠܐ ܬܬܟܠܠ ܀

tristati quippe fuerant blasphemiis quas impii evomuerant. *Et sylva et omnes arbores qui in ea sunt,* quia liberati sunt a suffitibus quos Diis offerebant sub arboribus.

24. *Extendi cælos solus, et terram per memetipsum et mihi firmavi.* Cœpit rursus narrare de potenti sua virtute: *ego extendi cœlos et firmavi terram.*

25. *Irrita facio signa ariolorum et divinationes eorum stultas reddo,* signa scilicet quæ dant arioli seu ventriloqui. *Et divinationes eorum stultas reddo,* prout subvertit omnia quæ dicunt. *Converto sapientes retrorsum,* sapientes Babylonios retrorsum ; *et scientiam eorum stultam reddo,* chaldaismum[1] eorum stultum reddo.

26. *Firmans verbum servi sui,* Moysi, quod scilicet dispergentur sub finibus cœli, etc. *Et consilium nuntiorum suorum perficiens,* i. e. quæcumque nuntia bona attulerint vobis prophetæ, qui tanquam nuntii stant inter me et vos, perficio.

27. *Qui dixit profundo : destruitor,* i. e. destruet Dominus sinum maris. *Et flumina arefaciam,* i. e. extendet manum suam super Euphraten. Aliter: destruet Dominus diabolum ejusque fallaciam, in quam velut in mare immergit homines. Et flumina quæ arefacit sunt nefarii ejus exercitus.

28. *Dixi*[2] *Cyro pastori meo ut omnem voluntatem meam perficiat, dicendo Jerusalem : ædificaberis*[3]*, et templo : coronaberis.*

[1] Astrologiam.
[2] Verbotenus : Dixit.
[3] Verbotenus : ædificabitur.

CAPUT XLV.

ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܫܝܚܗ ܠܟܘܪܫ . ܕܐܚܕܬ
ܒܐܝܕܗ ܕܝܡܝܢܐ . ܗ̄ܘ . ܒܐܝܕܗ ܕܗܢܐ ܕܗܘܐ
ܟܘܪܫ ܕܐܬܩܪܝ ܡܫܝܚܐ ܡܛܠ ܦܘܢܝܐ . ܘܪܥܝܐ
ܡܛܠ ܕܒܐܝܩܪܐ ܪܒܐ ܐܣܩ ܐܢܘܢ . ܒܐܝܕܗ
ܐܫܬܡܠܝ ܗܘܝ ܟܠܗܝܢ ܛܒܬܐ ܕܥܡܐ ܀

ܬܪܥܐ ܕܢܚܫܐ ܘܡܘܫܚܠܐ ܕܦܪܙܠܐ ܐܬܒܪ . ܗܢܘ
ܕܝܢ : ܬܪܥܐ ܘܡܘܫܚܠܐ ܕܦܪܙܠܐ ܕܐܬܬܒܪܘ .
ܗܢܘܢ ܕܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܠܩܘܒܠ ܢܒܝܘܬܐ ܕܒܗ ܟܬܝܒ
ܗܘܐ ܣܒܪܗ ܕܥܡܐ ܀
ܐܫܪܐ ܠܡܦܬܚ ܬܪܥܐ ܩܕܡܘܗܝ . ܗܘ . ܕܝܢ .
ܬܪܥܝ ܐܬܪܘܬܐ ܕܚܒܝܫܝܢ ܗܘܘ ܒܗܘܢ ܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ ܀
ܩܪܝܬܟ ܡܫܝܚܝ ܘܠܐ ܝܕܥܬܢܝ . ܗ̄ܘ . ܟܕ
ܡܛܠ ܕܒܛܠ ܗܘܐ ܒܢܝܢ ܗܝܟܠܐ ܒܝܘܡܬܗ .
ܐܘ ܡܛܠ ܕܚܕܪ ܠܕܘܟܬܐ ܒܢܘܪܐ .
ܘܐܠܦ ܐܢܘܢ ܠܡܣܓܕ ܠܢܘܪܐ ܘܠܡܝܐ ܀
ܕܢܕܥܘܢ ܡܢ ܡܕܢܚܗ ܕܫܡܫܐ ܠܡܥܪܒܐ
ܠܡܥܪܒܘܗܝ ܕܠܝܬ ܠܒܪ ܡܢܝ . ܗ̄ܘ . ܚܝܠܗ
ܓܝܪ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܡܬܟܪܙܘ . ܐܝܟ ܕܢܕܥܘܢ
ܗܘܘ ܒܐܝܕܗ ܘܫܪܟܐ ܀
ܕܓܒܠ ܢܘܗܪܐ ܘܒܪܐ ܚܫܘܟܐ . ܗ̄ܘ . ܦܘܪܩܢ
ܡܨܪܝܢ ܘܫܘܥܒܕܐ ܕܒܒܠ ܀ ܥܒܕ ܫܠܡܐ
ܘܒܪܐ ܒܝܫܬܐ . ܗ̄ܘ . ܫܠܡܐ ܕܐܡܪ ܕܥܒܕ
ܦܘܪܩܢܐ ܗܘ ܕܒܝܕ ܟܘܪܫ . ܘܒܝܫܬܐ ܕܐܡܪ
ܕܒܪܐ . ܐܒܕܢܐ ܗܘ ܕܒܒܠܝܐ ܘܕܒܝܬ ܓܘܓ ܀

ܐܬܒܣܡܘ ܫܡܝܐ ܡܢ ܠܥܠ . ܗܢܘ ܕܝܢ .
ܒܦܘܪܩܢܐ ܕܥܡܡܐ . ܗܢܘܢ ܓܝܪ ܡܠܐܟܐ ܚܕܝܢ
ܒܚܛܝܐ ܚܕ ܕܬܐܒ ܀ ܘܡܛܠ ܕܒܪܝܢ

[1] ܡܫܝܚܐ verti potest Messias, Christus vel Unctus. Tria quippe hæc nomina idem significant.

CAPUT XLV.

1. *Sic dicit Dominus uncto*[1] *suo Cyro : apprehendi manum ejus dexteram,* manum scilicet hujus Cyri, qui Unctus appellatur propter reditum (Judæorum) et pastor quia magno cum honore eos ascendere fecit. Per ejus manum adimpleta sunt omnia populi bona.

2. *Portas æneas et vectes ferreos disrumpam.* Confractæ sunt portæ et vectes ferrei quæ opponebantur prophetiæ, in qua spes populi descripta erat.

1. *Incipiam aperire portas coram eo,* portas regionum in quibus inclusi erant filii Israel.

4. *Vocavi te unctum meum*[2] *et non cognovisti me,* forsan quia cessavit ædificatio templi in diebus ejus aut quia sepsit locum igne et docuit eos adorare ignem et aquam.

6. *Ut sciant ab ortu solis usque ad occasum ejus nullum esse præter me.* Nimirum potentia Dei erat prædicanda ut per eam scirent, etc.

7. *Qui formavit lucem et creat tenebras,* liberationem scilicet Ægypti et servitutem Babylonis. *Fecit pacem et creavit malum.* Pax quam se fecisse dicit liberatio est per Cyrum effecta, et malum quod se creasse dicit perditio est Babyloniorum et domus Gog.

8. *Lætamini cœli desuper,* in salute scilicet gentium. Gaudent quippe angeli super uno peccatore

[2] Vers. simplex cum hebræo: vocavi te nomine tuo.

ܙܕܝܩܘܬܐ . ܗܘ . ܒܚܛܝܐ ܕܬܝܒܝܢ ܙܕܝܩܘܬܐ .
ܥܢܢܐ ܐܝܟ ܕܡܪܣܣܝܢ ܙܕܝܩܘܬܐ ܫܠܝܚܐ
ܘܟܗܢܐ ܕܚܣܝܢ ܡܢ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܀ ܬܬܦܬܚ ܐܪܥܐ
ܘܬܣܓܐ ܦܘܪܩܢܐ . ܗܘ . ܬܬܦܠܚ ܙܕܝܩܘܬܐ
ܒܡܕܥܬܐ ܕܥܡܡܐ ܡܛܠ ܐܪܥܐ ܀ ܘܬܣܓܐ
ܦܘܪܩܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܬܪܘܬܐ ܀ ܘܙܕܝܩܘܬܐ ܬܢܒܘܥ
ܐܟܚܕܐ . ܗܘ . ܒܦܘܪܩܢܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܣܓܝܐܬ
ܣܓܝܐܬ ܙܕܝܩܘܬܗܘܢ . ܘܕܢܚܝܢ ܘܡܬܪܒܝܢ
ܬܪܬܝܗܘܢ . ܦܘܪܩܢܐ ܘܙܕܝܩܘܬܐ ܐܟܚܕܐ ܀

pœnitentiam agente[1]. *Et nubes stillent justitiam.* Nubes quæ stillant justitiam apostoli sunt et sacerdotes qui justificant per absolutionem quam dant e baptismo. *Aperiatur terra et multiplicetur salus.* Colatur justitia in populorum mente per terram figurata, et multiplicetur salus in omnes regiones. *Et justitia oriatur simul.* In salute populorum multiplicata est eorum justitia, et exoriuntur ac crescunt simul illa duo : salus et justitia.

ܘܝ ܠܡܢ ܕܕܐܢ ܥܡ ܓܒܘܠܗ . ܗܘ . ܡܫܟܢܘܬܐ
ܡܫܟܢܝܢ ܗܘܝܢ ܕܡܚܪܐ ܠܢ ܠܐ ܢܐܬܐ ܠܘܬܟ ܀ ܚܨܦܐ
ܡܢ ܚܨܦܐ ܕܐܪܥܐ ܀ ܚܨܦܐ ܗܘ ܐܢܬ ܐܝܟ ܡܢ
ܚܨܦܐ . ܠܐ ܬܬܚܪܐ ܕܠܡܢܐ ܐܬܒܪܝܬ ܚܨܦܐ
ܘܠܐ ܪܚܡܐ . ܐܝܟ ܕܠܐ ܟܣܐ ܚܨܦܐ ܠܦܚܪܐ .
ܐܦܠܐ ܚܨܦܐ ܢܟܣܐ ܠܐܠܗܐ ܀

9. *Væ*[2] *litiganti cum fictore suo.* Accusatione nos invicem accusavimus. Qui nos contendere fecit non veniat ad te. *Testa e testis terræ.* Testa quidem es e testis, non litiges (?) cur creatus es testa absque misericordia. Sicut non reprehendit testa figulum, sic non reprehendat testa Deum.

ܘܝ ܠܕܐܡܪ ܠܐܒܐ ܠܡܢܐ ܝܠܕܬ . ܗܘ . ܠܐܠܗܐ ܀
ܘܠܐܡܐ ܠܡܢܐ ܒܛܢܬ ܀

10. *Væ qui dicit patri,* i. e. Deo : *quare genuisti*[3]*? Et matri : quare concepisti ?*

ܫܐܠܘܢܝ ܐܬܘܬܐ ܥܠ ܒܢܝ . ܘܥܠ ܥܒܕ ܐܝܕܝ
ܦܩܕܘܢܝ . ܗܘ . ܚܪ . ܒܡܠܟܗ ܕܩܕܝܫܐ
ܕܩܒܥ ܙܒܢܐ ܠܥܩܬܐ ܘܠܦܘܢܝܐ ܀

11. *Petite a me signa de filiis meis. Et de opere manuum mearum examinate me.* Respicit consilium Sancti (Israel) quo constituit tempus adversitatis et reditus.

ܐܢܐ ܒܐܝܕܝ ܡܬܚܬ ܫܡܝܐ ܀ ܘܦܩܕܬ ܠܟܠܗ
ܚܝܠܗܘܢ . ܗܘ . ܐܬܥܝܪܬܗ ܒܙܕܝܩܘܬܐ ܀
ܒܥܐ ܕܢܚܘܐ ܕܚܕܐ ܗܝ ܐܝܕܐ ܕܡܬܚܬ ܫܡܝܐ : ܘܦܩܕܐ
ܠܟܠܗ ܚܝܠܗܘܢ . ܘܗܝ ܐܬܥܝܪܬܗ ܒܙܕܝܩܘܬܐ
ܠܟܘܪܫ ܕܫܒܝܬܐ ܢܫܪܐ ܘܠܡܕܝܢܬܐ ܢܒܢܐ ܀

12-13. *Ego manibus meis extendi cœlos, et mandavi omni exercitui eorum, exitavi eum in justitia.* Vult ostendere eamdem esse manum, quæ cœlos extendit eorumque exercitui leges imposuit, et quæ excitavit in justitia Cyrum ut captivitatem dimitteret et urbem ædificaret.

[1] *Luc.* XV. 10.

[2] ܘܝ = הוֹי. Pro quo Syri dicunt ܘܝ .

[3] Vers. simplex ܒܛܢܬܝ .

ܠܐܠܗܐ ܗܘ ܡܛܫܝܐ ܦܪܘܩܗ ܕܐܝܣܪܝܠ.
ܒܗܬܘ ܘܐܬܟܠܡܘ ܘܡܗܠܟܝܢ ܒܒܗܬܬܐ. ܗ̄.
ܒܒܗܬܬܐ. ܒܗܬܘ ܟܠܗܘܢ ܕܓܠܦܝܢ ܦܬܟܪܐ
ܕܒܗܬܬܐ܀

ܠܐ ܗܘܐ ܣܪܝܩܐܝܬ ܒܪܝܗ̇. ܗ̄. ܠܐ ܗܘܐ ܠܡ
ܣܪܝܩܐܝܬ ܒܪܝܗ̇. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܚܛܝܢ ܘܡܣܬܪܩܐ
ܠܗܘܢ ܘܡܘܒܕܐ ܠܗܘܢ܀

ܠܐ ܗܘܐ ܒܛܘܫܝܐ ܡܠܠܬ. ܒܐܬܪܐ ܕܐܪܥܐ
ܚܫܘܟܬܐ. ܗ̄. ܐܝܟ ܗܢܘܢ ܕܥܒܕܝܢ ܚܪ̈ܫܐ
ܘܩܣܡܐ. ܘܡܫܐܠܝܢ ܠܡܝ̈ܬܐ ܥܠ ܚ̈ܝܐ܀

ܒܝ ܝܡܝܬ ܘܢܦܩܬ ܡܢ ܦܘܡܝ ܡܠܬܐ ܕܙܕܝܩܘܬܐ.
ܗ̄. ܕܢܚܘܐ ܕܥܠ ܙܕܝܩܘܬܐ ܘܡܛܠ ܙܕܝܩܘܬܐ.
ܒܙܕܝܩܘܬܐ ܝܡܐ. ܘܐܡܪ ܕܠܝ ܬܬܟܦܐ ܟܠ
ܒܘܪܟ. ܘܒܝ ܬܐܡܐ ܟܠ ܠܫܢ܀

15. *Coram Deo abscondito*[1] *Israelis salvatore, erubuerunt atque pudefacti sunt qui turpiter se gerunt,* nimirum pudore affecti sunt omnes qui sculpunt idola turpia.

18. *Non frustra creavit eam ;* utique non frustra creavit terram ; sed illi peccant et illa exinanit et disperdit eos.

19. *Non sum clam locutus in loco terræ tenebroso,* sicut qui faciunt xænia et divinationem et interrogant mortuos de vivis.

23. *Per me juravi et egressum est ex ore meo verbum justitiæ.* Voluit ostendere quod de justitia et propter justitiam juste juravit et dixit : *Mihi incurvabitur omne genu et per me omnis lingua jurabit.*

CAPUT XLVI.

ܢܦܠ (sic) ܒܠ ܘܐܬܬܒܪ ܢܒܘ. ܘܗܘܘ
ܦܬܟܪܝܗܘܢ ܓܠܝܦܘܗܘܢ ܛܥܢܐ ܝܩܝܪܐ. ܗ.
ܢܒܗܬܘܢ ܒܗܘܢ ܒܒܠܝ̈ܐ. ܟܕ ܚܙܝܢ ܠܗܘܢ
ܕܡܬܕܪܝܢ ܒܗ ܘܡܬܬܥܝܢܝܢ ܥܠ ܒܥܝܪܐ܀

ܐܬܕܟܪܘ ܩܕ̈ܡܝܬܐ ܕܡܢ ܥܠܡ. ܗ̄. ܟܠܗܝܢ
ܛܒ̈ܬܐ ܕܥܒܕܬ ܠܐܒܗ̈ܬܟܘܢ܀

ܡܚܘܐ ܐܢܐ ܡܢ ܪܫܝܬܐ ܐܚܪ̈ܝܬܐ. ܗ. ܠܫܢ̈ܐ
ܕܩܕܡ ܐܪܒܥܡܐܐ ܫܢ̈ܝܢ ܐܡܪ ܘܥܒܕ ܡܕܡ
ܕܐܫܬܘܕܝ ܠܗܘܢ܀

ܩܪܐ ܐܢܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܛܝܪܐ. ܗ. ܐܘ ܠܡܕܝ̈ܐ
ܩܪܐ ܛܝܪܐ ܕܢܚܪܒܘܢ ܠܗܘܢ ܠܒܒܠܝ̈ܐ. ܐܘ
ܠܗܘ ܠܐܝܣܪܝܠ ܩܪܐ ܛܝܪܐ. ܕܒܦܘܢܝܗܘܢ

CAPUT XLVI.

1. *Cecidit Bel et corruit Nabu, et sculpta eorum idola facta sunt sarcinæ ponderosæ.* Pudore afficientur in illis Babylonii videntes ea sustentata et imposita jumentis.

9. *Memores estote antiquorum quæ a sæculo facta sunt,* omnium scilicet bonorum quæ feci patribus vestris.

10. *Ostendo a principio novissima,* nimirum ante annos quadringentos dixit et fecit quod eis promiserat.

11. *Voco ab oriente avem*[2]*,* aut avem Medos vocat qui vastabunt Babylonios, aut avem appellat Israelitas qui in reditu suo Ara-

[1] Vers. simplex : Tu es Deus, etc.

[2] ܛܝܪܐ est proprie avis rapax.

ܠܐܪ̈ܘܡܝܐ ܘܠܝܘ̈ܢܝܐ ܘܠܒܝܬ ܓܘܓ ܚܪܒܘ
ܗܘܘ ܀

ܓܒܪܐ ܕܡܠܟܝ . ܗ̄ . ܙܘܪܒܒܠ ܀

ܩܪܒܬ ܠܗ ܙܕܝܩܘܬܝ . ܗ̇ ܕܝܢ . ܩܪܒܬ
ܠܗ ܬܒܥܬܐ ܕܗܘܝܐ ܒܒܒܠܝ̈ܐ ܀

CAPUT XLVII.

ܠܐ ܢܘܣܦܘܢ ܬܘܒ ܠܡܩܪܝܟܝ ܡܦܢܩܬܐ
ܘܡܥܕܢܬܐ . ܗ̄ . ܕܝܢ . ܡܚܘܐ ܬܘܒ
ܠܡܦܘܠܬܗ . ܕܒܒܠ ܡܦܢܩܬܐ ܘܓܐܝܬܐ ܀

ܣܒܝ ܪܚܝܐ ܛܚܘܢ ܩܡܚܐ . ܗ̄ . ܡܛܠ
ܕܠܡܕ̈ܝܐ ܛܚܢܬ ܟܕ ܦܠܚܐ ܥܒܕܘܬܐ . ܗܝ
ܕܠܟܠ ܥܡ̈ܡܝܢ ܐܛܚܢܬ ܒܫܡܫܬܐ
ܕܥܒܕܘܬܗ . ܓܠܝ ܣܘܪ̈ܬܟܝ . ܗ . ܡܛܠ
ܬܘܗܬܐ ܪܒܬܐ ܕܚܕܪܟܝ ܀

ܓܠܝ ܫܩ̈ܝܟܝ ܥܒܪܝ ܢܗܪ̈ܘܬܐ . ܗ . ܩܕܡ
ܫܒܝܐ . ܐܬܦܪܥ ܡܢܟܝ ܬܒܥܬܐ . ܗ̄ . ܐܥܒܕ
ܡܢܟܝ ܬܒܥܬܐ ܕܐܪܥܐ ܟܠܗ ܕܐܘܠܨܬܝ .
ܘܕܥܡܝ ܐܝܣܪܝܠ ܕܫܒܝܬܝ ܀

ܬܒܝ ܒܬܡܗܐ . ܗ̄ . ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥܘ ܟܠܕ̈ܝܐ
ܬܪܥܝܬܐ ܟܣܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܀ ܥܘܠܝ ܒܚܫܘܟܐ ܀

ܬܐܬܝܢ ܡܚ̈ܘܢ ܒܝܘܡܐ ܚܕ ܥܠܝܟܝ .
ܗ̄ . ܕܠܐ ܐܬܝܕܥ ܠܟܝ ܣܘܦܟܝ ܒܐܘܡܢܘܬܐ
ܕܟܠܕ̈ܝܟܝ ܀ ܬܟܠܐ ܘܐܪܡܠܘܬܐ ܬܟܣܝܢܟܝ .
ܗ̄ . ܥܩܪܘܬܐ . ܬܟܠܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܚܪܒܐ .
ܘܐܪܡܠܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܚܘܝܐ ܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܀

ܬܐܬܐ ܥܠܝܟܝ ܒܝܫܬܐ ܒܨܦܪܐ . ܗܢܘ ܕܝܢ
ܬܕܪܟܟܝ ܚܪܒܐ ܒܦܘܪܩܢܗ ܕܥܡܐ ܀

mæos[1] et Græcos et domum Gog vastarunt.

12. *Virum consilii mei,* i. e. Zorobabelem.

13. *Appropinquavit justitia mea,* scilicet appropinquavit vindicta quæ in Babylonios fiet.

CAPUT XLVII.

1. *Non amplius vocabunt te teneram ac delicatam.* Affirmat ruinam Babylonis delicatæ et voluptuosæ.

2. *Accipe molam, mole farinam.* Medis quippe moluit servitutem agens illa, quæ omnibus populis moluit in ministerio servitutis. *Tonde canos tuos* propter devastationem magnam quæ circumdedit te.

3. *Detege crura tua,* transi flumina ante captivos. *Sumam de te vindictam.* Faciam ex te vindictam universæ terræ quam afflixisti et populi mei Israel quem captivum fecisti.

5. *Sede in stupore,* quia non agnoverunt Chaldæi occultum Dei consilium. *Ingredere in tenebras.*

9. *Duæ plagæ una die venient super te,* quia artificio Chaldæorum tuorum decepta ignorasti finem tuum. *Orbitas et viduitas operient te*[2], i. e. sterilitas. Orbitas urbis destructionem notat, viduitas regni privationem.

11. *Superveniet tibi malum in matutino,* i. e. excidium attinget te in liberatione populi.

[1] ܐܪ̈ܘܡܝܐ pro ܪ̈ܗܘܡܝܐ. Hæc scriptio occurrit etiam *Ephr.* II, 88 ; et *II Reg.* XI, 1 ; *IV Reg.* V,2 ; IX, 15 ; XIII, 17.

[2] Vers. simpl. : venient super te.

ܩܘܡܝ ܠܐ ܒܥܘܫܢܐ ܕܚܪ̈ܫܝܟܝ ܘܕܐܫ̈ܦܝܟܝ. ܗܘ. ܩܘܡܝ ܐܡܪ ܘܐܬܟܬܫܝ. ܒܚܝܠܐ ܕܢܟܠܐ ܕܚܪ̈ܫܝܟܝ ܘܕܐܫ̈ܦܝܟܝ ܐܢ ܠܡܚܣܢ ܬܫܟܚܝܢ ܠܡܥܕܪܟܝ ܀

ܠܝܬ ܓܘܡܪ̈ܐ ܠܢܘܪܗܘܢ. ܗܘ. ܠܝܬ ܚܝܠܐ ܕܡܬ̈ܩܣܡܝܗܘܢ ܀

12. *Surge nunc cum multitudine magorum et incantatorum tuorum,* surge, inquit, et pugna vi fallaciarum magorum et incantatorum tuorum, forte proficere poteris.

14. *Non habet carbones ignis eorum,* i. e. nullam habent virtutem oracula eorum.

CAPUT XLVIII.

ܫܡܥܘ ܗܕܐ ܕܒܝܬ ܝܥܩܘܒ ܕܝܡܝܢ ܒܫܡܗ ܕܐܝܣܪܝܠ. ܡܢ ܡܒܘܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܢܦܩܘ. ܗܘ. ܡܢ ܡܒܘܥܐ ܘܡܢ ܡܝ̈ܐ. ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܫܡܗ ܕܐܝܣܪܝܠ ܟܕ ܠܐ ܫܘܝܢ. ܘܡܢ ܡܒܘܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܢܦܩܘ. ܗܘ. ܐܦ ܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܫܪܒܬܗ ܢܦܩܘ ܘܐܬܝܠܕܘ ܀

ܘܠܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܡܥܗܕܝܢ. ܗܘ. ܠܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܩܘܫܬܐ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܩܘܫܬܐ ܡܬܩܪܝܢ ܀ ܘܥܠ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܐܣܬܡܟܘ. ܗܘ. ܣܒܪܝܢ ܕܐܣܬܡܟܘ ܟܕ ܠܐ ܐܣܬܡܟܘ ܀

ܘܟܕ ܠܟ ܨܘܪܐ ܗܘ ܕܦܪܙܠܐ : ܘܒܥܬܐ ܕܢܚܫܐ. ܗܘ. ܡܟܣ ܠܗܘܢ ܒܗܠܝܢ ܠܥܘ̈ܠܐ ܡܬܠܐ. ܘܐܝܟ ܕܡܢ ܦܪܨܘܦܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܡܪ ܠܟܠܗܘܢ ܗܟܢܐ ܀

ܚܘܝܬܟ ܡܢ ܩܕܡ. ܗܘ. ܓܠܝܬ ܠܟ ܒܝܕ ܢܒܝ̈ܐ ܐܝܠܝܢ ܕܥܬܝ̈ܕܢ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܐܬ̈ܝܢ. ܕܠܐ ܬܐܡܪ ܕܦܬܟܪ̈ܝ ܡܟܟܘܢܝ. ܘܦܪܩܘܢܝ ܀

ܡܢ ܩܕܡ ܐܬܦ̈ܬܚ ܐܕܢ̈ܝܟ. ܗܘ. ܦܬܚܬ ܐܕܢ̈ܝܟ ܡܢ ܡܘܫܐ ܠܡܫܡܥ. ܘܐܢ ܬܐܡܪ ܕܡܢ ܩܨܘ̈ܡܐ ܫܡܥܬ ܠܗ̇. ܡܕܓܠ ܡܕܓܠܬ ܐܢܬ ܀ ܘܥܘܠܐ ܡܢ ܟܪܣܐ ܐܬܩܪܝܬ. ܗܘ.

CAPUT XLVIII.

1. *Audite hæc domus Jacob,* qui juratis[1] per nomen Israel. *De fonte Judæ exierunt,* i. e. de fonte et aquis Judæ (exierunt) qui vocantur nomine Israel, etsi indigni. *Et de fonte Judæ exierunt* etiam illi qui ex tribu ejus exierunt et nati sunt. *Et Deum Israel commemorant non autem veraciter. Quia etiam a civitate veritatis*[2] *denominantur.*

Et Deo Israel innixi sunt. Putant se innixos esse etsi revera innixi non sunt.

4. *Nervum habes ferreum et frontem æneum;* reprehendit hisce verbis impios et veluti e persona omnium loquitur ad omnes hoc modo.

5. *Ostendi tibi jam pridem;* revelavi tibi per prophetas quæ ventura sunt antequam evenirent. *Ne dicas idola mea humiliaverunt me et liberaverunt me.*

8. *Jampridem apertæ fuerant aures tuæ,* scilicet aperui aures tuas ut a Moyse audires. Quod si dicas: ab ariolis ea audivi certo mentiris. *Et iniquus ab utero*

[1] Vers. simpl. cum hebræo et aliis : « Qui vocamini, » quod et Ephræmus legit, ut patet e commentario adjecto.

[2] Vers. simpl. : a civitate sancta.

vocatus es. Peccatores quippe fuerunt jam quum exirent ex Ægypto.

9. *Propter nomen meum prorogabo iram meam ;* propter nomen meum quod invocatum est super eos iræ meæ immiscebo longanimitatem.

10. *Ecce purgavi te sed non argento,* paupertate, sed non morte.

11. *Et honorem meum alteri non dabo,* significat quod non adducet Christum ex alia tribu quam ex semine Abrahæ, aut quod ipsius solius est adoratio et imperium quæ ei ab omnibus debentur.

14. *Dominus amat efficere voluntatem suam in Babylonem,* i. e. opere perficere ea quæ contra eam per verbum suum decrevit.

16. *Et a tempore, quo facta est hæc plaga* in toto populo meo, *ibi eram.* Ut non spernantur ab incantatoribus ea quæ dixit, ostendit verba non esse prophetæ, sed Domini et Spiritus ejus qui prophetam misit ad hæc prædicanda. Dixit enim veluti ex persona ejus perspicue: « In omni populo meo ibi sum et dextera mea extendit cœlos[1]. »

17. *Doceo te ne inique agas* in me sicut Babylon quæ inique egit in me.

19. *Et erit semen tuum ut glareæ fluvii.* Promissio Abrahæ proteget eos in captivitate ut sedeant sub umbra ejus orbati liberis.

21. *Rupit petram et fluxerunt aquæ.* Eduxit eos e dura Babele et reduxit eos in terram eorum, quæ sitiebat eos.

[1] Supra vers. 13.

CAPUT XLIX.

ܫܡܥܘ ܓܙܪ̈ܬܐ ܘܨܘܬܘ ܥܡ̈ܡܐ ܡܢ ܪܘܚܩܐ ܡܪܝܐ ܩܪܢܝ.. ܗܕܐ ܥܠ ܦܓܪܗ ܕܡܪܢ ܫܠܡܐ. ܡܛܠ ܕܒܐܒܪܗܡ ܘܒܙܪܥܗ ܡܬܥܒܪ ܗܘܐ ܀ ܠܟܪܣܐ ܕܒܡܥܒܪܬܐ ܕܐܡܗ ܐܬܝܗܒ ܫܡܗ ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܘܐܬܩܪܝ ܝܫܘܥ ܀

ܥܒܕ ܦܘܡܝ ܐܝܟ ܣܦܣܪܐ ܚܪܝܦܐ. ܗܘ. ܒܥܕܢܐ ܕܕܐܢ ܡܝ̈ܬܐ ܘܚ̈ܝܐ ܀ ܥܒܕܢܝ ܐܝܟ ܓܐܪܐ ܓܒܝܐ. ܘܒܩܛܪܩܗ ܛܫܝܢܝ ܀ ܐܟܘܬ ܕܒܡܠܟܘܬܗܘܢ ܟܣܝܐ ܗܘܐ ܒܪ ܡܬܓܠܐ ܗܘܐ ܒܐܪ̈ܙܐ ܘܒܦ̈ܠܐܬܐ ܓܐܪܐ ܗܘ ܕܝܢ ܓܒܝܐ. ܕܒܗ ܐܬܡܚܝ ܀ ܗܘ ܗܘ ܕܡ̈ܚܝܢ ܗܘܐ ܒܓܐܪ̈ܘܗܝ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܀

ܥܒܕܝ ܐܢܬ ܕܒܟ ܡܫܬܒܚ ܐܢܐ. ܙܥܘܪܐ ܗܝ ܠܟ ܕܬܗܘܐ ܠܝ ܥܒܕܐ ܘܬܩܝܡ ܫܒܛܐ ܕܝܥܩܘܒ ܀ ܘܠܦܐܪܐ ܢܛܪܘܗܝ ܕܐܝܣܪܝܠ. ܗܘ. ܕܒܗ ܐܢܫܘܬܐ ܕܢܣܒ ܘܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܕܐܬܠܒܫ. ܡܣܓܝܬ ܗܘܬ ܡܢ ܟܠ ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܐܬܩܪܝ ܕܝܢ ܡܢ ܐܒܐ ܒܪܐ ܕܝܠܗ. ܥܒܕܐ ܀ ܒܝܕ ܕܢܣܒ ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܘܒܝܕ ܕܐܫܬܕܪ ܡܢ ܐܒܐ ܠܦܘܪܩܢܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܢܦܢܐ ܠܝܥܩܘܒ ܘܠܐܝܣܪܝܠ ܕܐܠܗܐ ܀

ܝܗܒܬܟ ܩܝܡܐ ܠܥܡܐ ܘܢܘܗܪܐ ܠܥܡ̈ܡܐ. ܕܬܗܘܐ ܦܘܪܩܢܝ ܥܕܡܐ ܠܣܘܦ̈ܝܗ ܕܐܪܥܐ. ܗ̄. ܠܫܪܪܗܘܢ ܕܝܢ ܕܗܠܝܢ ܕܡܢ ܠܥܠ ܐܡܪ. ܕܝܗܒܬܟ ܢܘܗܪܐ ܠܥܡ̈ܡܐ ܘܕܫܪܟܐ ܀

ܠܕܡܫܬܛܝܐ ܢܦܫܗ.. ܬܘܒ ܥܠ ܡܪܢ ܫܠܡܐ. ܗܘ ܓܝܪ ܕܐܫܬܛܝ ܡܢ ܥܡܐ. ܘܐܬܕܚܝ ܡܢ ܒܝܬ ܦܪ̈ܝܫܐ ܘܟܗ̈ܢܐ ܚܣ̈ܡܐ ܐܝܟ ܥܒܪ ܥܠ ܢܡܘܣܐ ܀ ܡܠܟ̈ܐ ܢܚܙܘܢ

CAPUT XLIX.

1. *Audite insulæ et auscultate populi. A longinquo Dominus vocavit me.* Hoc in corpus Domini convenit; quia per Abraham et semen ejus traductus est usque in uterum matris ejus et tunc memoriæ traditum est nomen ejus ab angelo et vocatus est Jesus.

2. *Effecit os meum ut gladium acutum,* in tempore quo judicaturus est vivos et mortuos. *Fecit me ut sagittam electam, et in pharetra sua abscondit me,* quatenus in regno eorum absconditus erat et revelabatur tantum in sacramentis et figuris. Erat autem sagitta electa qua percussus fuit ille qui suis sagittis vulneraverat omnes gentes.

3, 6. *Servus meus es, in te gloriabor. Parum est tibi ut sis mihi servus et suscites tribum Jacobi et reducas virgultum Israëlis,* nempe per humanitatem quam suscepit et formam servi qua indutus est aucta maxime fuit gloria divinitatis. Appellatus est autem a Patre Filius ejus servus, quia accepit formam servi et quia missus est a Patre ad salutem mundi, ut convertat Jacobum et Israelem Dei.

8, 6. *Dedi te in fœdus populo et in lucem gentibus ut sis salus mea usque in fines terræ.* Hæc addit in confirmationem eorum quæ dixit: dedi te in lucem gentibus.

7. *Cujus anima despicitur.* Rursus hæc in dominum nostrum quadrant; ipse enim a populo contemptus est et repulsus a pharisæis et sacerdotibus invidis ut transgres-

sor legis. *Reges videbunt et surgent*, i. e. magi videbunt stellam ejus et surgent ac venient e regione sua. *Dedi te in fœdus populis ut restaures terram et accipias hæreditatem solitudinum*, ut restaures creaturam quæ velut terra a malo conculcata fuerat et animas quæ cognitione Dei privatæ erant. In hæreditatem suam acquisivit eas quando eas salvavit.

9. *Ut dicas vinctis : Egredimini.* Eos scilicet qui vincti erant errore et servitute diaboli eduxit. *Et carcere detentis : Revelamini.* Iis qui detenti erant in retibus diaboli dixit : Revelamini. *Super omnes*[1] *vias pascentur ;* nimirum ex omnibus viis in viam ejus gaudentes veniebant. *Et in omnibus semitis pascua ;* ex omnibus semitis idolorum ad Christum accedebant.

10. *Non esurient neque sitient ;* non esurient amplius cultum idolorum, et non sitient adorationem simulacrorum. *Neque nocebit eis æstus et sol ;* Deos eorum pristinos quos adorabant vocat æstum et solem. Quandoque etiam tentationes et persecutiones in nos immissas propter peccata nostra hujusmodi nominibus designat. *Quoniam qui miseretur eorum ducet eos et ad fontem aquarum adducet ;* i. e. ad Evangelium salvificum adducet eos ; hoc quippe fontem aquæ vivæ appellat.

11. *Efficiam omnes montes*

[1] Vers. simpl. omittit « omnes. »

[2] In textu mendose habetur. [illegible]

ܐܘܪ̈ܚܬܐ ܐܝܟ ܘܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ ܩܕܡܝܬܐ . ܕܒܚܝܠܗ ܕܨܠܝܒܐ ܡܬܕܝܫܢ ܬܚܝܬ ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܕܒܬܘ̈ܠܐ ܀

ܗܠܝܢ ܐܬܝܢ ܡܢ ܓܪ̈ܒܝܐ . ܘܗܠܝܢ ܡܢ ܝܡܐ ܕܣܝܢܝܡ . ܗ̄ . ܗܕܐ ܗܝ ܒܥܒܕܐ ܡܬܚܙܝܐ . ܘܝܗܘ̈ܕܝܐ ܚܘܪܐ ܠܟܦܘܪ ܕܚܙܝܢ ܒܥܝ̈ܢܝܗܘܢ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܀

ܫܒܚܘ ܫܡܝܐ ܘܪܘܙܝ ܐܪܥܐ . ܗ̄ . ܒܝܘܡܐ ܕܗܠܝܢ ܢܗܘ̈ܝܢ ܠܥܡ̈ܡܐ ܀ ܘܐܬܦܨܚܘ ܛܘܪ̈ܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ . ܗ̄ . ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܕܥܡܘܪ̈ܐ ܡܢ ܒܥܘܬܗܘܢ ܀ ܡܛܠ ܕܒܝܐܐ ܡܪܝܐ ܠܥܡܗ . ܗ̄ . ܠܥܡܐ ܕܡܢ ܥܡ̈ܡܐ ܀ ܕܒܝܐܐ ܐܢܘܢ ܒܥܕܬܗ ܀

ܫܒܩܢܝ ܡܪܝܐ ܘܡܪܝܐ ܛܥܝܢܝ . ܗ̄ . ܟܕ ܕܝܢ ܚܙܐ ܢܒܝܐ ܕܐܝܠܝܢ ܢܛܝܪ̈ܢ ܠܗ̇ ܠܥܕܬܐ . ܒܦܪܨܘܦ ܟܢܘܫܬܐ ܝܗܘܕܝܬܐ . ܐܡܪ ܗܘܐ ܕܫܒܩܢܝ ܡܪܝܐ ܘܛܥܝܢܝ ܀

ܐܢ ܛܥܝܐ ܐܢܬܬܐ ܥܘܠܗ ܘܠܐ ܡܪܚܡܐ ܥܠ ܒܪ ܟܪ̈ܣܗ ܀ ܐܢܐ ܠܐ ܐܛܥܝܟܝ . ܗ̄ . ܐܢ ܠܡܫܝܚܐ ܠܐ ܬܙܩܦܝܢ ܀

ܒܦܣ̈ܬܐ ܕܐܝܕ̈ܝ ܨܝܪܬܟܝ ܘܫܘܪ̈ܝܟܝ ܠܩܘܒܠܝ ܐܢܘܢ ܐܡܝܢܐܝܬ . ܗ̄ . ܦܣܬܐ ܥܕܬܐ ܕܥܡ̈ܡܐ ܘܫܘܪ̈ܝ ܡܕܝܢܬܟܝ ܕܒܢܐ ܐܢܐ ܠܡܒܢܐ ܀

ܥܓܠ ܒܢ̈ܝܟܝ ܡܣܚܦܢ̈ܝܟܝ ܡܚܪ̈ܒܢܝܟܝ ܡܢܟܝ ܢܦܩܘܢ . ܗ̄ . ܥܓܠ ܕܝܢ ܒܢ̈ܝܟܝ ܒܝܕ ܚܛܗ̈ܐ ܕܚܛܝܢ ܒܨܠܝܒܐ ܢܗܘܘܢ ܡܣܚܦܢ̈ܝܟܝ ܘܡܚܪ̈ܒܢܝܟܝ ܙܩܘ̈ܦܐ ܡܢܟܝ ܢܦܩܘܢ ܀

ܐܪܝܡܝ ܥܝ̈ܢܝܟܝ . ܠܚܕܪ̈ܝܟܝ ܘܚܙܝ ܕܟܠܗܘܢ ܡܬܟܢܫܝܢ ܠܟܝ . ܗ̄ . ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܠܟܢܘܫܝܘܬܗ

vias. Cupiditates significantur moresque eorum pristini, quæ virtute crucis calcantur sub pedibus ascetarum.

12. *Isti venient ab aquilone et illi a mari Senim*. Hoc reipsa nunc conspicitur, nec possunt Judæi negare quod suis oculis vident.

13. *Laudate cœli et exulta terra*, in die scilicet qua hæc fient populis. *Jubilate montes cum laudibus* quas incolæ emittunt. *Quia consolatus est Dominus populum suum*, populum e gentibus electum, quem in Ecclesia sua Dominus consolatus est.

14. *Dereliquit me Dominus et Dominus oblitus est mei*. Quando vidit propheta quæ in futurum reservata erant Ecclesiæ, in persona synagogæ dixit : *Dereliquit me Dominus et oblitus est mei*.

15. *Si obliviscitur mulier infantis sui et si non miseretur filii viscerum suorum, ego non obliviscar tui*, si Christum non crucifixeris.

16. *In palmis manuum mearum descripsi te, et muri tui coram me sunt semper*. Significatur ecclesia gentium et muri civitatis vestræ quos ædificaturus sum.

17. *Mox filii tui qui te destruunt et evertunt, ex te egredientur*; mox filii tui per peccata quæ in crucifixum committunt erunt destructores et eversores tui; crucifixores e te egredientur.

18. *Leva oculos tuos in circuitu tuo, et vide omnes ad te congre-*

ܒܒܢ̈ܝܐ ܫܦܝܪ̈ܐ ܕܒܝܘܡܝ ܙܘܪܒܒܠ ܢܗܘܘܢ
ܠܗ ܀

ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܨܒܬܐ ܬܠܒܫܝܢ ܐܢܘܢ . ܘܬܬܟܠܠܝܢ
ܐܝܟ ܟܠܬܐ . ܗܿ . ܪܫܡ ܕܝܢ ܥܠ ܕܗܘܝܢ
ܠܗ ܒܡܦܩܢܗ ܕܡܢ ܒܒܠ ܀ ܡܛܠ
ܕܚܪ̈ܒܬܟܝ ܘܨܕܝܘܬܟܝ ܘܐܪܥܐ ܕܡܚܒܠܬܟܝ .
ܗܿ . ܣܟܠ ܕܒܗܬܬܐ ܟܣܝܬܐ ܕܐܚܪܒܘܟܝ
ܒܚܛܗ̈ܝܗܘܢ ܀ ܘܢܥܪܩܘܢ ܒܠܘ̈ܥܝܟܝ .
ܗܿ . ܥܡ̈ܡܐ ܣܢܐܝܟܝ ܀

ܗܐ ܡܪܝܡ ܐܢܐ ܐܝܕܝ ܥܠ ܥܡ̈ܡܐ . ܘܠܥܡ̈ܡܐ
ܐܪܝܡ ܐܬܐ . ܗܿ . ܠܐ ܗܘܐ ܕܢܐܬܘܢ ܠܫܒܝܐ
ܠܒܢ̈ܝܟܝ . ܘܢܕܒܪܘܢ ܐܢܘܢ ܒܪ̈ܓܠܝܗܘܢ .
ܐܠܐ ܕܢܝܬܘܢ ܠܒܢ̈ܝܟܝ ܘܠܒ̈ܢܬܟܝ ܥܠ
ܐܝܕܝܗܘܢ ܘܥܠ ܟܬܦ̈ܬܗܘܢ . ܐܝܟܢܐ ܕܢܫܬܡܠܘܢ
ܒܡܦܩܢܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܡܘܠܟܢܘܗܝ ܛܒ̈ܐ .
ܘܐܝܟܢܐ ܐܢܘܢ ܕܒܪ ܒܨܥܪܐ . ܢܗܦܟ ܐܢܘܢ
ܒܐܝܩܪܐ ܀ ܡܛܠ ܬܬܐܠܨܝ ܡܢ ܥܡܪܐ ܀

ܥܩܪܬܐ ܐܢܐ ܘܝܚܝܕܝܬܐ ܫܒܝܬܐ ܘܡܛܪܕܬܐ .
ܘܗܠܝܢ ܐܝܟܐ ܗܘܘ . ܗܿ . ܥܠ ܥܕܬܐ ܚܙܝܢ .
ܟܕ ܡܝܩܪܝܢ ܠܗ ܐܢ ܘܟܕ ܪܕܦܝܢ ܠܗ ܆
ܡܪܘܪܒܝܢ ܪܒܐܝܬ ܘܡܣܓܝܢ ܠܗ .
ܘܡܬܠܡܕܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܡܠܟ̈ܐ ܀

ܥܠ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܥܠ ܐܪܥܐ ܢܣܓܕܘܢ ܠܢܙܝܪ̈ܐ .
ܗܿ . ܠܟܘܡܪ̈ܐ ܕܒܓܘܗ ܀ ܢܗܘܘܢ ܡܠܟ̈ܐ
ܡܪ̈ܒܝܢܝܟܝ . ܘܥܦܪܐ ܕܪ̈ܓܠܝܟܝ ܢܠܚܟܘܢ .
ܗܿ . ܕܫܠܝܚ̈ܐ ܩܕܡܝ̈ܐ ܪ̈ܓܠܐ . ܘܠܬܠܡܝܕ̈ܝܗܘܢ

gari. Redit ad unionem ejus in pulchris filiis quos diebus Zorobabelis habebit.

19. *Omnibus tanquam ornamento vestieris et velut sponsa coronaberis.* Hisce designavit quæ fient ei in reditu e Babylone. *Quia solitudines tuæ et deserta tua et terra tua desolata ;* quia confusione operta fuisti ab antiquis qui peccatis suis te subverterunt. *Et fugient qui te deglutiunt,* populi scilicet qui te odio habent.

22. *Ecce extollo manum meam super populos et populis erigam signum ;* non ut veniant filios tuos in captivitatem abducturi et pedestri itinere eos deducturi, sed ut *afferant filios tuos ac filias super manus ac scapulas suas*[1], ut adimpleantur in reditu eorum omnes promissiones bonæ. Quum gentes abduxerint eos in humiliatione, Dominus reducet eos in gloria. *Igitur angustior eris pro habitatoribus.*

21. *Sterilis sum et solitaria, captiva et exagitata. Isti ubinam erant.* Hæc Ecclesiam respiciunt, sive enim eam revereantur sive persequantur valde magnificant et multiplicant eam edocti a principibus.

23. *Proni in terram adorabunt Nazareos*[2], i. e. sacerdotes qui in ea sunt. *Erunt reges educatores tui et pulverem pedum tuorum lingent ;* pedum scilicet apostolorum eorumque discipulorum qui præ-

[1] Vers. simpl. : afferant filios tuos super manus suas et filias tuas super humeros suos.

[2] Vox « Nazaræos » deest in vers. simpl. et in textu hebr.

ܕܡܫܪܪܝܢ ܩܘܫܬܐ . ܘܝܗܝܒܐ ܠܗܘܢ
ܡܘܗܒܬܐ ܕܐܣܝܘܬܐ ܀
ܠܡܢܐ ܡܬܢܣܒܐ ܕܒܙܬܗ ܕܓܢܒܪܐ . ܗܢܐ ܥܠ
ܡܪܢ ܦܪܩܗ ܕܐܚܕ ܫܒܝܬܐ ܕܥܡ̈ܡܐ ܡܢ
ܫܐܕܐ ܓܢܒܪܐ ܡܢ ܟܠ . ܫܒܝܬܗ ܠܗܘ
ܕܓܢܒܪܐ ܫܐܕܐ ܬܬܦܪܩ ܀
ܘܕܝܢܟܝ ܐܢܐ ܐܕܘܢ . ܗ̄ . ܘܕܝܢܟܝ ܕܡܢ
ܫܐܕܐ ܐܢܐ ܐܕܘܢ ܀
ܘܐܘܟܠ ܠܐܠܘܨܝܟܝ ܒܒܣܪܗܘܢ . ܗ̄ .
ܕܠܡܢܗܘܢ ܒܝܕ ܚܙܝܪ̈ܐ ܠܝܡܐ ܫܕܐ ܗܘܐ .
ܘܡܢܗܘܢ ܟܕ ܡܫܬܢܩܝܢ ܚܢܢܐ ܫܐܠܝܢ ܗܘܘ
ܡܢ ܝܫܘܥ . ܕܒܥܐ ܐܢܐ ܡܢܟ ܠܐ ܬܫܢܩܢܝ ܀

dicant veritatem et habent sanandi donum.

24. *Quare aufertur præda gigantis?* Hoc respicit Christum qui eripuit populos captivos a dæmone, gigante fortissimo. Dæmonis quippe fortissimi præda eripietur.

25. *Et causas tuas ego judicabo;* tuas ex Satana causas judicabo.

26. *Efficiam ut oppressores tui carnem suam manducent.* Horum alios per porcos projecit in mare, alii autem, dum vexabantur, misericordiam implorabant dicentes: *Peto a te ne crucies me*[1].

CAPUT L.

ܐܝܢܘ ܟܬܒܐ ܕܫܘܒܩܐ ܕܐܡܟܘܢ ܐܝܟ ܕܠܥܠܡ .
ܗ̄ . ܬܘܒ ܐܡܪ ܥܠ ܟܢܘܫܬܐ . ܕܥܡܐ .
ܕܐܝܢܘ ܟܬܒܐ ܕܟܬܒܬ ܠܐܡܟܘܢ ܐܝܟ ܕܠܥܠܡ ܀
ܒܚܛܗܝܟܘܢ ܐܙܕܒܢܬܘܢ . ܗ̄ . ܐܫܬܒܝܬܘܢ
ܘܐܫܬܒܩܬ ܐܡܟܘܢ ܀

ܗܐ ܒܟܐܬܝ ܡܚܪܒ ܐܢܐ ܝܡܐ . ܘܥܒܕ ܐܢܐ
ܢܗܪܘܬܐ ܐܝܟ ܡܕܒܪܐ ܀ ܒܒܒܠ ܪܡܙ ܗܘ
ܠܒܒܠ ܦܠܐ ܒܝܡܐ . ܘܒܢܗܪܘܬܐ
ܠܚܝܠܘܬܗ ܀
ܐܠܒܫ ܐܢܐ ܠܫܡܝܐ ܚܫܘܟܐ . ܘܣܩܐ ܐܣܝܡ
ܐܢܐ ܠܟܣܝܘܬܗܘܢ . ܗ̄ . ܠܗܘ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܕܒܒܠ ܕܡܫܬܦܠܐ . ܡܬܠܐ ܒܫܡܝܐ
ܕܡܬܟܡܪܝܢ . ܫܪܪܗ ܕܝܢ ܕܗܢܐ ܥܠ ܡܪܢ
ܡܫܝܚܐ . ܕܒܡܘܬܗ ܐܬܟܣܝܘ ܫܡܝܐ ܚܫܘܟܐ ܀
ܡܪܝܐ ܐܠܗܝ ܝܗܒ ܠܝ ܠܫܢܐ ܕܝܘܠܦܢܐ ܀

1. *Quisnam est libellus quo matrem vestram repudiaverim quasi in æternum?* Rursus de Synagoga populi Israel dicit: Quisnam est libellus quem scripsi matri vestræ quasi in æternum? *Ecce propter peccata vestra venditi estis,* i. e. facti estis captivi et mater vestra repudiata est.

2. *Ecce increpatione mea mare exhaurio et flumina in desertum converto.* Forte Babylonem per mare figurat et per flumina exercitus ejus.

3. *Cœlos tenebris induo et cilicium facio operimentum ejus.* Dejectum Babylonis regnum figurat per cœlos atros. Veritas autem hujus figuræ Christum respicit, cujus nece cœli tenebris operti fuere.

4. *Domine Deus meus*[2], *da mihi*

[1] *Marc.* V, 1, sqq.

[2] Vers. simpl.: Deus dedit.

ܥܠ ܡܢ ܗܘ ܡܠܦܢܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܀ ܗܘ
ܕܡܠܦܢܘܬܗ ܚܕܬܐ ܠܟܠ ܥܡܡܝܢ ܐܟܪܙ.
ܘܟܠ ܥܡܡܝܢ ܫܡܥܘܗ ܘܐܬܦܢܝܘ ܀

ܓܘܫܡܝ ܝܗܒܬ ܠܡܚܘ̈ܬܐ. ܗ̄. ܠܡܚ̈ܘܬܐ
ܕܦܪ̈ܓܠܐ. ܗܠܝܢ ܕܐܡܚܝ ܥܠ ܚܨܗ ܦܝܠܛܘܣ
ܒܝܕ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܥܘ̈ܠܐ. ܣܦܪ̈ܐ ܘܟܘܗ̈ܢܐ
ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ ܀ ܘܦܟ̈ܝ ܠܡܚܘ̈ܦܬܐ. ܗ̄. ܗܕܐ ܗܘ
ܗܟܘܬ ܣܝܒܪ ܝܗܘ̈ܕܝܐ. ܘܗܠܝܢ ܚܫ̈ܚܬܐ
ܣܒܠ ܡܛܠܬܗܘܢ ܕܥܡ̈ܡܐ ܀ ܐܦܝ ܠܐ
ܐܗܦܟܬ ܡܢ ܒܗܬܬܐ ܘܡܢ ܪܘܩܐ. ܗ̄. ܕܥܡܐ
ܥܡܐ ܝܗܘܕܝܐ ܥܘ̈ܠܐ. ܡܛܠ ܚܘܒܐ ܕܥܡ̈ܡܐ ܀

ܟܠܟܘܢ ܡܫܕܝ ܢܘܪܐ ܐܢܬܘܢ. ܗ̄. ܡܝܩܪܝ
ܚܛܗ̈ܐ ܐܢܬܘܢ ܀ ܗܠܟܘ ܒܙܠܓܐ ܕܢܘܪܟܘܢ.
ܘܒܨܡܘܚܘܬܐ ܕܫܠܗܒܝܬܟܘܢ. ܗ̄. ܗܠܟܘ
ܒܨܡܘܚܘܬܐ ܕܫܠܗܒܝܬܐ ܕܚܛܗ̈ܝܟܘܢ. ܡܛܠ
ܕܡܢ ܐܝܕܝ ܟܐܢܘܬܐ. ܗܘܝܐ ܠܟܘܢ. ܗܝ ܕܒܒܒܠ
ܒܟܐܢܘܬܐ ܬܕܡܟܘܢ ܀

linguam *doctrinæ*. Hoc etiam Christum respicit, qui novam suam doctrinam omnibus gentibus prædicavit. Omnes porro gentes audiverunt eam et conversæ sunt.

6. *Corpus meum dedi plagis,* plagis flagellorum, quibus percussit dorsum ejus Pilatus per ministerium impiorum, scribarum et sacerdotum Judæorum. *Et genas meas alapis.* Hæc similiter a Judæis sustinuit et passus propter gentes. *Faciem meam non averti ab ignominia et a sputo* populi scilicet Judæorum iniquorum propter amorem gentium.

11. *Omnes injectores ignis estis,* aggravatores peccatorum estis. *Incedite in fulgore ignis vestri et in nitore flammæ vestræ,* i. e. incedite in nitore flammæ peccatorum vestrorum, quia e manibus justitiæ accidet vobis ut in Babylone juste dormiatis.

CAPUT LI.

ܚܘܪܘ ܠܛܘܪܐ ܕܐܬܓܙܪܬܘܢ ܡܢܗ. ܘܠܓܘܡܨܐ
ܕܐܬܩܪܝܬܘܢ ܡܢܗ ܀ ܡܥܗܕ ܠܗܘܢ ܥܠ
ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܗܘܢ. ܗܘ ܕܡܢ ܫܡܐ ܕܛܘܪܐ
ܪܡܙ. ܘܥܠ ܣܪܐ ܐܡܗܘܢ. ܗܝ ܕܪܡܙ ܠܗ
ܒܫܡ ܓܘܡܨܐ. ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܣܒܪܐ ܐܦ
ܠܟܪܣܐ ܥܩܪܬܐ ܕܐܬܝܠܕܬܘܢ ܡܢܗ. ܗܟܢܐ ܢܗܘܐ
ܣܒܪܐ ܠܡܕܝܢܬܟܘܢ ܡܬܝܬܡܬܐ. ܘܒܗ ܐܝܟ
ܕܒܟܪܣܐ ܬܬܒܛܢܘܢ ܀

ܫܡܥܘܢܝ ܥܡܡܐ. ܘܨܘܬܘ. ܐܘ̈ܡܘܬܐ.
ܡܛܠ ܕܢܡܘܣܐ ܡܢ ܩܕܡܝ ܢܦܩ ܀ ܘܐܝܟܢܐ
ܗܘܐ ܢܦܩ ܀ ܠܝ ܗܘܐ ܗܘ ܩܕܡܐ. ܕܗܘܐ

CAPUT LI.

1. *Inspicite montem e quo excisi estis, et foveam e qua vocati estis*[1]. Memoriam ipsis ingerit Abrahæ, patris eorum, quem nomine montis designat, et Saræ, matris eorum, quam nomine foveæ significat. Sicut, inquit, fuit spes ventri sterili e quo nati estis, ita sit spes urbi vestræ incolis orbatæ, et in ea, sicut in ventre, concipiemini.

4. *Audite me populi, aures præbete mihi tribus, quia lex a conspectu meo exiit.* Et quomodo

[1] Vers. simpl. : effossi estis.

ܡܢ ܩܕܡ ܡܘܫܐ ܢܦܩ ܗܘܐ . ܐܠܐ ܓܠܝܐ
ܗܝ ܕܠܢܡܘܣܐ ܪܘܚܢܐ ܕܐܝܬܝܗ ܡܥܠܐ .
ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܝܐܬܩܐ ܚܕܬܐ ✣ ܘܕܝܢܝ
ܢܘܗܪܐ ܗܘ ܠܥܡܡܐ . ܗܢܘ ܕܝܢ ܗܘ ܐܪܙܐ
ܐܠܗܘܬܗܘܢ . ܘܠܘܬ . ܕܒܥܬܝܕ ܕܢܗܘܐ ܡܢ ܟܠ
ܐܠܗܝܢ ܕܡܣܬܠܩܝܢ : ܡܬܢܗܪܐ ܠܐܢܫܐ
ܚܫܘܟܐ ܕܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ✣

nunc exit si ipsa eadem sit quæ a diebus Moysi exiit ? Sed patet quod legem spiritualem, quæ est novum Testamentum, mystice inducit. *Et judicium meum lux est populis ;* idem est sacramentum. Significat etiam quod in futuro de omnibus diis reprobatis judicio illuminabitur sententia tenebris obvoluta omnium gentium.

ܩܪܒܬ ܙܕܝܩܘܬܝ . ܗ . ܕܝ ܡܙܕܕܩ ܐܢܐ
ܒܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ . ܘܕܪܥܝ ܥܡܡܐ
ܢܬܕܝܢܘܢ . ܗ . ܢܬܬܒܥܘܢ . ܠܝ ܢܣܟܘܢ
ܓܙܪܬܐ . ܘܫܪܟܐ . ܡܛܠ ܕܡܢ ܪܘܚܩܐ ܝܬܒܝܢ
ܗܘܘ ܥܡܡܐ ܥܠ ܣܒܪܐ ܕܦܘܪܩܢܗ ✣

5. *Approquinquavit justitia mea ;* quia justificor in omnibus gentibus. *Et brachiis meis populi judicabuntur,* i. e. vindicabuntur. *Me expectabunt insulæ,* etc., quia a longe sedebant populi in spe salutis ejus.

ܐܪܝܡܘ ܒܫܡܝܐ ܥܝܢܝܟܘܢ . ܘܚܘܪܘ ܐܦ
ܠܬܚܬ . ܗ . ܡܡܠܠ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܒܒܠ ܕܡܬܐܡܪܐ
ܒܫܡܝܐ . ܡܥܒܪ ܓܒܪܐ ܐܝܟ ܬܢܢܐ . ܡܛܠ
ܕܫܡܝܐ ܐܝܟ ܬܢܢܐ ܢܥܒܪܘܢ ܘܥܡܘܪܝܗ ܕܐܪܥܐ
ܐܝܟܘܬܗ ܢܗܘܘܢ . ܗ . ܕܡܕܝܢܬܗܘܢ ܐܝܟ
ܠܒܘܫܐ ܬܒܠܐ ✣ ܘܦܘܪܩܢܝ ܕܐܫܬܘܕܝܬ
ܠܥܠܡ . ܗ . ܫܒܥܐ ܫܒܘܥܝܢ ✣ ܘܙܕܝܩܘܬܝ
ܠܐ ܬܥܒܪ . ܗ . ܛܝܒܘܬܝ ܗܝ ܕܝܗܒܐ ܐܢܐ
ܠܗܘܢ ܠܐ ܬܥܒܪ ✣

6. *Elevate oculos vestros in cœlum et intuemini quoque deorsum.* Loquitur de regno Babylonis per cœlum figurato. Transit vir ut fumus; *cœli quippe ut fumus transibunt, et habitatores terræ sicut illa erunt,* i. e. urbs eorum sicut vestimentum consumetur. *Et salus mea quam promisi in æternum,* i. e. septem hebdomades. *Et justitia mea non transibit,* i. e. gratia mea quam illis impertior non transibit.

ܐܬܬܥܝܪܝ ܐܬܬܥܝܪܝ ܘܠܒܫܝ ܚܝܠܐ ܕܕܪܥܗ
ܕܡܪܝܐ . ܗܢܘ ܕܝ . ܦܘܪܩܢܐ ܕܟܣܐ ܒܝܡܝܢܗ
ܕܡܪܝܐ ✣ ܐܢܬ ܗܘ ܕܦܣܩܬ ܦܣܩܐ ܪܒܐ
ܒܝܡܐ . ܗ ܕܝ . ܕܩܛܠܬ ܠܦܪܥܘܢ .
ܐܢܬ ✣

9. *Evigila, evigila, et induere fortitudine brachii Domini,* i. e. salute latente in dextera Domini. *Tu es qui excidisti excisionem magnam in mare,* i. e. qui occidisti Pharaonem.

ܐܢܬ ܕܒܥܘܡܩܐ ܕܡܝܐ ܥܒܪܬ . ܗ .
ܕܥܒܕܬ . ܒܝܪܕܢܐ ܐܘܪܚܐ ܠܥܡܐ ✣ ܠܝ ܥܡܐ ✣

10. *Tu qui per profundum aquarum transisti,* qui per Jordanem fecisti viam populo.

ܗܠܝܢ ܕܐܫܬܘܕܝܬ ܠܐ ܛܥܝܬ . ܗ . ܡܢ
ܐܒܪܗܡ ܩܕܡ ܠܐ ܛܥܝܬ ܡܘܠܟܢܐ ܕܐܬ

13. *Horum quæ promisi non est oblita,* i. e. non est oblita promissionis Abrahæ factæ ante annos qua-

ܐܪܒܥܡܐܐ. ܐܝܟܢܐ ܩܕܡ ܕܡܠܟܬ ܠܫܒܥܝܢ ܫܢܝܢ ܛܥܝܐ ܗܘܬ ܀

ܠܡܢܐ ܗܘܟܝܠ ܕܚܠܬ ܡܢ ܒܪܢܫܐ ܕܡܝܘܬܐ ܀ ܗܘ. ܡܢ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܒܪܢܫܐ ܕܡܝܘܬܐ ܀

ܐܝܟܐ ܗܝ ܚܟܡܬܗ ܕܐܠܘܨܐ ܕܡܣܬܪܗܒ. ܗܘܐ ܠܚܣܝܢܐ ܠܡܘܒܕܘ. ܗ̄ܘ. ܐܝܟܐ ܗܝ ܚܟܡܬܗ ܕܡܨܪܝܐ. ܐܠܘܨܐ ܩܕܡܝܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܠܗ ܠܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܥܒܪ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܫܒܐ ܠܗܘܢ. ܟܕ ܓܝܪ ܚܙܐ ܒܦܪܥܘܢ ܕܥܒܪ. ܒܢܒܘܟܕܢܨܪ ܕܠܐ ܝܠܝܕ ܡܣܬܟܠ ܗܘܐ ܀

ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܓܥܪ ܒܝܡܐ ܘܫܠܝܢ ܓܠܠܘܗܝ. ܗܘ. ܕܐܢ ܓܠܠܐ ܕܝܡܐ ܡܫܠܐ ܐܢܐ: ܓܠ̈ܠܐ ܕܒܥܠܕܒܒܐ ܟܡܐ ܝܬܝܪܐܝܬ ܡܫܬܩ ܐܢܐ ܀

ܘܣܡܬ ܡ̈ܠܝ ܒܦܘܡܟ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܓܠܝܬ ܒܝܕ ܡܘܫܐ ܗܠܝܢ ܕܥܬ̈ܝܕܢ ܠܗ ܀ ܒܛܠܠܐ ܕܐܝܕܝ ܟܣܝܬܟ. ܗ̄ܘ. ܠܟܢܘܫܬܐ ܕܟܕ ܚܛܝܐ. ܐܝܕܗ ܦܨܝܐ ܗܘܬ ܥܠܝܗ ܀

ܐܬܬܥܝܪܝ ܐܘܪܫܠܡ ܕܐܫܬܝܬܝ ܟܣܐ ܕܪܘܓܙܗ ܡܢ ܐܝܕܗ ܕܡܪܝܐ. ܐܫܬܝܬܝ ܘܐܡܨܝܬܝ ܟܣܐ ܕܪܘܠܐ ܘܠܝܬ ܕܡܒܝܐܐ ܠܗ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܐ ܕܝܠܕܬ. ܗ̄ܘ. ܡܛܠ ܕܟܕ ܐܬܝ ܥܠܝܗ ܡܪ̈ܕܘܬܐ ܘܐܫܬܝܬ ܟܣܐ ܕܪܘܓܙܐ ܕܚܠܦ ܚܛܗ̈ܝܗ. ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܝܢ ܚܪܒܐ ܘܫܒܝܐ. ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܒܒܢ̈ܝܗ ܕܢܣܟܘܢ ܠܬܘܪ̈ܥܐ ܕܒܢ̈ܝ ܥܡܗܘܢ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܐܢ ܐܫܟܚ ܓܒܪܐ ܕܒܥܐ ܕܝܢܐ. ܐܫܒܘܩ ܠܗ ܀

ܬܪܬܝܢ ܐܢܝܢ ܦܓܥܢܟܝ. ܡܢܘ ܢܬܒܪ ܠܟܝ.

[1] Differt a vers. simplici.

dringentos, quomodo quæ promisi ad septuaginta annos est oblita ?

12. *Cur igitur times ab homine mortali*[1] *?* i. e. a Nabuchodonosore homine mortali.

13. *Ubi est sapientia*[2] *oppressoris qui festinat perdere fortes ?* i. e. ubi est sapientia Ægyptii oppressoris primi ? Forsan autem ad Nabuchodonosorem transit antequam ille Judæos captivos abduceret ; dum enim intuebatur Pharaonem transeuntem, Nabuchodonosorem nondum natum intuebatur.

15. *Ego sum qui increpo mare et sedantur fluctus ejus.* Quod si ego fluctus maris sedo, fluctus inimicorum quanto magis compescam ?

16. *Qui posui verba mea in ore tuo,* i. e. qui manifestavi per Moysen quæ evenient ei. *Sub umbra manus meæ tegi te.* Nimirum dum synagoga peccaret manus Dei eam protegebat.

17. *Evigila, Jerusalem, quæ bibisti de manu Domini calicem furoris ejus, bibisti et suxisti calicem tremoris, et non est qui consoletur eam ex omnibus filiis quos peperit.* Etenim, cum venerunt super eam castigationes et bibit propter peccata sua calicem furoris, vastationem, inquam, et captivitatem, nemo ex filiis ejus inventus est qui reficeret scissuras suorum concivium. Dixit quippe : Si inveniat virum quærentem judicium dimittam ei.

19. *Duo contigerunt tibi : Quis*

[2] Vers. simplex : Ira.

ܒܢܝܟܝ ܛܥܝܢ ܘܪܡܝܢ ܒܪܝܫ ܟܠܗܘܢ
ܫܘܩܐ . ܗ̄ . ܚܪܒܐ ܘܐܬܝܬܡܘܬܐ ܡܢ ܒܥܡܘܪܐ .
ܘܒܢܝܟܝ ܡܒܕܪܝܢ ܘܙܪܝܩܝܢ ܒܫܘܩܐ ܕܥܠܡܐ
ܘܬܡܗܝܢ ܥܠ ܚܘܪܒܐ ܕܓܕܫ ܠܗܘܢ ܀

ܐܝܟ ܣܠܩܐ ܕܒܫܝܠ . ܗ . ܐܝܟ ܣܠܩܐ
ܕܒܫܝܠ ܠܝܬ ܒܗܘܢ ܚܝܠܐ ܠܡܩܡ ܀

contristabitur super te? Filii tui *attoniti jacent in compitis omnium platearum,* significantur vastatio et orbitas incolarum; filii autem tui disseminati et dispersi per plateas mundi obstupescunt de vastatione quæ accidit eis.

20. *Velut beta flaccida,* i. e. sicut beta flaccida sic vim standi non habent.

CAPUT LII.

ܐܬܢܦܨܝ ܡܢ ܥܦܪܐ ܩܘܡܝ ܬܒܝ ܐܘܪܫܠܡ .
ܗ̄ . ܩܘܡܝ ܬܒܝ ܥܠ ܟܘܪܣܝ ܡܠܟܘܬܟܝ
ܐܘ ܐܘܪܫܠܡ ܀ ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܘܣܦ ܠܡܥܠ
ܒܟܝ ܥܘܪܠܐ . ܗܢܘܢ . ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠܕܝܐ ܀

ܡܓܢ ܙܒܢ ܐܙܕܒܢܬܘܢ ܘܠܐ ܒܟܣܦܐ
ܬܬܦܪܩܘܢ . ܗ̄ . ܒܝ ܛܝܒܘܬܝ ܀

ܫܠܝܛܢܘܗܝ ܡܝܠܠܝܢ ܘܥܠ ܫܡܝ ܡܓܕܦܝܢ ܀
ܐܘ ܥܠ ܒܒܠܝܐ ܐܡܪ . ܐܘ ܥܠ ܡ̈ܠܟܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ ܘܝܗܘܕܐ . ܕܗܘܘ ܒܗܘܢ ܓܒܪܝܢ
ܚܪܡܐ ܘܡܓܕܦܢܐ ܀

ܦܘܩܘ ܡܢ ܓܘܗ ܘܐܬܦܪܫܘ ܫܩܠܝ
ܡܐܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ . ܗ̄ . ܐܘ ܕܩܒܠܬܘܢ ܣܒܪܬܐ
ܡܚܕܝܢܝܬܐ ܀

ܠܐ ܕܝܢ ܒܥܘܪܩܐ ܬܦܩܘܢ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܀
ܡܛܠ ܕܡܪܝܐ ܐܙܠ ܩܕܡܝܟܘܢ . ܗ̄ . ܐܝܟ
ܕܐܡܝܪ ܕܪܟܒ ܠܡܥܪܒܐ ܡܪܝܐ ܫܡܗ ܀

ܗܐ ܡܣܬܟܠ ܥܒܕܝ . ܗ̄ . ܡܬܝܕܥ . ܗܢܐ
ܓܝܪ ܥܠ ܡܪܢ ܗܘ ܚܐܪ . ܗܘ ܓܝܪ
ܐܬܩܪܝ ܥܒܕܐ ܡܢ ܐܒܘܗܝ . ܚܕܐ ܡܢ .

CAPUT LII.

2. *Excute te a pulvere, et surge, sede Jerusalem,* i. e. surge, sede in throno regni tui, o Jerusalem, quia non amplius ingredietur in te præputiatus seu potestas Chaldæorum.

4. *Gratis venundati estis et absque argento redimemini,* scilicet per gratiam meam.

5. *Principes ejus ululant et nomen meum blasphemant.* Aut de Babyloniis loquitur aut de regibus Israel et Judæ, inter quos fuerunt viri execrabiles et blasphematores.

11. *Exite e medio ejus, separamini qui portatis vasa Domini;* qui accepistis nuntium lætificantem.

12. *Non autem exibitis præcipitanter* ex Ægypto, *quia præcedet vos Dominus,* juxta id quod dictum est: *qui ascendit ad occidentem Dominus nomen ejus*[1].

13. *Ecce sapiet servus meus* i. e. innotescet, hoc quippe Dominum nostrum respicit, ipse enim vocatus est servus a Patre suo, primo qui-

[1] Ps. LXII, 5.

ܡܛܠ ܕܐܫܬܕܪ ܡܢ ܐܒܐ ܕܢܫܡܫ ܨܒܝܢܗ
ܒܦܘܪܩܢܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ . ܘܐܚܪܢܐ ܡܛܠ ܕܗܘ
ܕܢܣܒ ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܀ ܘܡܬܥܠܐ
ܘܡܫܬܩܠ ܘܡܫܬܒܚ . ܗܘ . ܒܝܕ ܚܝ̈ܠܘܗܝ
ܘܬܕܡܪ̈ܬܗ ܀

ܐܝܟ ܕܢܬܕܡܪܘܢ ܥܠܘܗܝ ܣܓܝ̈ܐܐ . ܗܟܢܐ
ܡܫܚܠܦ ܚܙܘܗ ܡܢ ܓܒܪ̈ܐ ܀ ܘܡܕܡܝܬܗ ܡܢ
ܒܢܝ̈ܢܫܐ . ܗܘ . ܐܘ ܡܛܠ ܙܝܘܐ ܕܩܒܠ
ܒܛܘܪܐ ܀ ܐܘ ܡܛܠ ܕܡ̈ܘܬܐ ܡܫܚ̈ܠܦܬܐ
ܕܢܣܒ ܗܘܐ ܀ ܡܛܠ ܡܘܟܟܐ ܕܝܠܗ ܡܛܠ
ܡܟܝܟܘܬܗ ܠܐ ܡܬܡܠܠܢܝܬܐ ܀

ܗܢܐ ܡܕܟܐ ܠܥܡ̈ܡܐ ܣܓܝ̈ܐܐ . ܗܘ . ܒܕܡܗ
ܩܕܝܫܐ . ܘܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܀

ܘܥܠܘܗܝ ܢܐܚܕܘܢ ܡܠܟ̈ܐ ܦܘܡܗܘܢ . ܗܘ .
ܢܫܬܠܩܘܢ ܐܝܟ ܒܥܘܬܗ ܕܟܝܢܗ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ ܀
ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܫܬܥܝ ܠܗܘܢ ܚܙܘ . ܗܘ .
ܠܥܒܪ̈ܝܐ ܗܘ ܓܝܪ ܐܫܬܘܕܥ ܗܘܐ ܒܟܬ̈ܒܐ .
ܘܠܐ ܠܥܡ̈ܡܐ ܀ ܘܠܐ ܕܫܡܥܘ ܐܣܬܟܠܘ ܀

dem quia missus est a Patre ut voluntati ejus ministraret in salute hominum procuranda, secundo quia formam servi accepit. *Efferetur, attolletur, et tantopere exaltabitur* per virtutes suas et miracula.

14. *Ut multi obstupescant de eo, adeo immutata est species ejus a virili et aspectus ejus ab humano;* aut loquitur de splendore quem accepit in monte Thabor aut de variis formis quas accepit propter suam humiliationem ineffabilem.

15. *Hic mundabit gentes multas,* suo sanguine sancto et divino baptismo.

16. *Et super ipsum occludent reges os suum;* obmutescent ad inquisitionem naturæ ejus incomprehensibilis. *Quia quod non dictum fuerat illis viderunt;* Hebræis quippe, non gentibus, hoc in Scripturis indicatum fuerat. *Et quod non audiverant intellexerunt.*

CAPUT LIII.

ܡܢ ܗܝܡܢ ܠܫܡܥܢ . ܗܘ . ܩܕܡ ܕܢܐܬܐ ܗܘܐ
ܘܢܬܓܠܐ ܀ ܘܕܪܥܗ ܕܡܪܝܐ ܠܡܢ ܐܬܓܠܝ ܀
ܗܘ . ܠܡܢ ܡܢ ܡܢ ܥܡ̈ܡܐ ܐܬܓܠܝ ܗܘܐ
ܕܪܥܗ ܕܐܒܐ ܀

ܣܠܩ ܐܝܟ ܝܠܘܕܐ ܩܕܡܘܗܝ . ܗܘ . ܟܕ
ܩܪܒܗ ܫܡܥܘܢ ܣܒܐ ܒܗܝܟܠܐ ܐܝܟ
ܕܠܩܕܡ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܀ ܘܐܝܟ ܥܩܪܐ ܡܢ
ܐܪܥܐ ܨܗܝܬܐ . ܗܘ . ܡܢ ܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ ܀
ܠܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܚܙܘܐ . ܗܘ . ܠܐ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ
ܘܠܐ ܐܝܟ ܡܘܫܐ ܀ ܘܚܙܝܢܝܗܝ ܕܠܝܬ ܗܘܐ

CAPUT LIII.

1. *Quis credidit auditui nostro?* antequam veniret et revelaretur. *Et brachium Domini cui revelatum est?* Cuinam e gentibus revelatum fuerat brachium patris?

2. *Ascendit ut infans coram eo,* quando senex Simeon obtulit eum in templo veluti coram Deo Patre. *Et sicut radix de terra sitienti* de Maria virgine. *Non erat ei aspectus* non sicut angelo aut Moysi. *Et videntes eum non habere speciem inficiati sumus eum,* et videntes

ܠܗ ܚܙܘܐ ܘܪܓܝܢܢܝܗܝ . ܦ̄ . ܘܚܙܝܢܝܗܝ
ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܙܝܘܐ ܕܐܠܗܐ . ܘܪܓܝܢܢܝܗܝ ܕܠܘ
ܐܠܗܐ ܗܘ . ܗܠܝܢ ܟ̈ܠܗ ܡ̈ܠܐ ܐܝܟ ܕܡܢ
ܦܪܨܘܦ ܥܡܐ ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ ܢܦܩ̈ܢ .

ܫܝܛܐ ܘܡܟܝܟܐ ܕܐ̈ܢܫܐ . ܦ̄ . ܕܒܟܣܦ
ܪܫܐ ܐܬܟܬܒ ܗܘܐ ܀ ܓܒܪܐ ܗܘܐ ܕܟ̈ܐܒܐ
ܘܝܕܥ ܚܫ̈ܐ . ܦ̄ . ܕܝܕܥ ܡܢ ܚܫ̈ܐ ܕܣܒܠ
ܢܦܫܐ ܕܟܐܒܬܐ . ܘܐܗܦܟܢ ܐܦ̈ܝܢ ܡܢܗ . ܦ̄ .
ܡܢ ܗܘ ܕܐܗܦܟ ܟܠܗܝܢ ܐܦ̈ܐ ܠܘܬܗ ܀
ܘܫܝܛܢܝܗܝ ܘܠܐ ܚܫܒܢܝܗܝ . ܦ̄ . ܕܟܣܦܐ
ܘܟܣܦ ܪܫܐ ܕܝܗܒܝܢ ܒܘܟܪ̈ܐ ܓܒܝܢ ܡܢܗ
ܐܬܒܥܝܢܝܗܝ ܀

ܫܪܝܪܐܝܬ ܟܐ̈ܒܝܢ ܗܘ ܣܒܠ . ܦ̄ . ܒܚܫܐ
ܕܚܫ̈ܘܗܝ ܐܨܛܒܝ ܠܡܦܪܩ ܚܛܗ̈ܝܢ ܀ ܟܕ
ܝܗܒ ܢܦܫܗ ܚܠܦ ܚܘܒ̈ܝܢ ܀ ܘܚܢܢ
ܚܫܒܢܝܗܝ ܒܟܐܒܐ ܘܡܚܘܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܘܡܟܝܟܐ . ܗܢܘ ܗܘ . ܕܠܐ ܫܦܝܪ ܐܡܪܝܢ
ܕܫܡܪܝܐ ܐܢܬ ܘܕܝܘܐ ܐܝܬ ܠܟ ܀

ܗܘ ܡܬܩܛܠ ܡܛܠ ܚܛܗ̈ܝܢ . ܦ̄ . ܕܢܦܪܘܩ
ܒܕܡܗ ܀ ܘܡܬܡܟܟ ܡܛܠ ܥܘܠܢ . ܦ̄ .
ܡܬܡܟܟ ܐܝܟ ܢ̈ܓܕܐ ܕܨ̈ܠܘܒܐ .
ܡܛܠ ܥܘܠܢ ܀ ܡܪܕܘܬܐ ܕܫܠܡܢ ܥܠܘܗܝ .
ܦ̄ . ܒܗܝ ܕܒܢܓܕܗ ܗܘ ܗܘܐ ܫܝܢܐ
ܒܝܬ ܥܡ̈ܡܐ ܘܡܠܐܟ̈ܐ ܀

ܟܠܢ ܐܝܟ ܥܢܐ ܛܥܝܢ . ܘܐܢܫ ܠܐܘܪܚܗ
ܦܢܝܢ . ܦ̄ . ܩܕܡ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܀
ܡܪܝܐ ܐܦܓܥ ܒܗ ܚܛ̈ܗܐ ܕܟܠܢ . ܦ̄ .
ܩܕܡ ܙܩܝܦܘܬܗ ܀

[1] Joan. VIII, 48.

cum non habere speciem Dei, inficiati sumus eum esse Deum. Istæ voces veluti e persona populi Judæorum prolatæ sunt.

3. *Despectus et vilissimus hominum,* utpote qui capitatione descriptus fuit. *Vir dolorum et sciens perpessiones,* scivit quippe perpessiones quas pertulit ejus anima dolorosa. *Et avertimus facies nostras ab eo,* ab eo qui convertit omnes facies ad se. *Et contempsimus eum et non reputavimus eum,* quia tributum et capitationem quæ dant primogeniti exegimus ab eo et a Simone.

4. *Vere passiones nostras ipse pertulit,* quia passionibus suis voluit redimere peccata nostra, quando dedit animam suam pro nobis. *Et nos reputavimus eum cruciatum et percussum a Deo et humiliatum.* Hinc dixerunt : *Nonne bene dicimus quia samaritanus es et dœmonium habes*[1].

5. *Ipse occiditur propter peccata nostra,* ut nos redimeret suo sanguine. *Et humiliatur propter scelus nostrum,* humiliatur sub tormentis crucifigentium propter scelus nostrum. *Castigatio pacis nostræ super eum,* juxta quod flagellatione ejus pax facta est inter gentes et angelos.

6. *Omnes nos sicut oves erravimus. Unusquisque in viam nos convertimus,* scilicet ante adventum Christi. *Dominus imposuit ei peccata omnium nostrum,* ante crucifixionem ejus.

ܐܝܟ ܐܡܪܐ ܠܢܟܣܬܐ ܐܬܕܒܪ . ܗ̄ܘ . ܠܩܕܡ
ܦܝܠܛܘܣ ܀ ܘܐܝܟ ܢܩܝܐ ܩܕܡ ܓܙܘܙܗ ܫܬܝܩ
ܗܘܐ . ܗ̄ܘ . ܩܕܡ ܗܪܘܕܝܣ ܀

ܡܢ ܐܣܘܪܐ ܘܡܢ ܕܝܢܐ ܐܬܕܒܪ . ܗ̄ܘ . ܡܢ
ܕܝܢܐ ܕܕܢܘܗܝ ܗܘܘ ܠܗ ܟܘܡܪ̈ܐ ܠܠܝܐ ܟܠܗ
ܐܬܕܒܪ . ܣܗܕ ܦܝܠܛܘܣ . ܘܣܗܕ ܬܪܥܐ
ܦܝܠܛܘܣ ܕܒܒܥܘܬܗ ܕܝܘܚܢܢ ܩܕܡ ܫܡܥܘܢ
ܐܬܦܬܚ ܗܘܐ ܀ ܘܠܕܪܗ ܡܢܘ ܢܫܬܥܐ .
ܕܪܗ ܕܨܒܐ ܚܫ̈ܐ ܡܪ̈ܝܪܐ ܠܡܚܫ ܘܠܡܣܒܠ
ܨܒܐ ܡܢܘ ܢܫܬܥܐ ܐܘ ܡܛܠ ܐܠܗܘܬܗ .
ܐܘ ܡܛܠ ܐܢܫܘܬܗ ܕܒܪ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܀
ܡܛܠ ܕܐܬܓܙܪ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܚ̈ܝܐ . ܗܕܐ ܐܘ
ܡܛܠ ܕܡܢ ܐܒܐ ܢܦܩ ܐܝܟ ܚܝܐ ܡܢ ܚܝܐ .
ܐܘ ܡܛܠ ܕܐܬܬܪܝܡ ܡܢ ܐܪܥܐ ܚ̈ܝܐ ܒܝܕ
ܣܘܠܩܗ ܀ ܘܡܢ ܥܘ̈ܠܐ ܕܥܡܝ ܩܪܒܘ ܠܗ .
ܗ̄ܘ . ܠܡܪܩ ܒܦܪ̈ܨܘܦܘܗܝ ܘܠܡܫܢܩܘ ܠܗ ܀

ܝܗܒܘ ܪ̈ܫܝܥܐ ܩܒܪܗ . ܗ̄ܘ . ܡܘܬܗ
ܕܒܙܩܝܦܐ . ܘܥܬܝܪ̈ܐ ܒܡܘܬܗ ܐܙܕܕܩܘ . ܗ̄ܘ .
ܝܘܣܦ ܒܪ ܛܘܗܡܐ . ܘܦܝܠܛܘܣ .
ܘܢܝܩܕܝܡܘܣ ܀ ܥܠ ܕܠܐ ܥܒܕ ܥܘܠܐ . ܗ̄ܘ .
ܥܠ ܕܠܐ ܟܦܪ ܒܢܦܫܗ ܘܐܡܪ ܕܠܗ ܐܠܗܐ
ܐܝܬ . ܐܝܟ ܕܡܣܟܝܢ ܗܘܘ ܀

ܘܡܪܝܐ ܨܒܐ ܕܢܡܟܟܝܘܗܝ ܘܢܚܫܘܗܝ .
ܗ̄ܘ . ܗܢܘ ܗܘ ܕܟܣܐ ܕܝܗܒ ܠܝ ܐܒܝ ܠܐ
ܐܫܬܝܘܗܝ ܀ ܢܚܙܐ ܙܪܥܐ . ܗ̄ܘ . ܠܡܠܦܢܘܬܐ
ܕܥܕܬܗ ܀ ܘܢܘܪܟ ܝܘ̈ܡܘܗܝ . ܗ . ܗܝ ܗܝ
ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܥܕܬܗ ܀ ܘܨܒܝܢܗ ܕܡܪܝܐ ܒܐܝܕܗ

7. *Tanquam agnus ad mactationem ductus est* coram Pilato, *et sicut ovis coram tonsore obmutuit* coram Herode.

8. *E carcere et judicio ductus est.* E judicio, quo judicarunt eum tota nocte sacerdotes, ductus est ad Pilatum. Testis est porta Pilati, quæ ad petitionem Joannis coram Simone aperta fuit. *Et quis narrabit generationem ejus,* generationem ejus qui has passiones acerbas pati et portare voluit quis enarrabit tum propter divinitatem, tum propter humanitatem filii Davidis regis? *Quia abscissus est de terra viventium.* Hoc dictum est aut quia ex Patre ortus est tanquam vivens e vivente, aut quia sublatus est e terra viventium per ascensionem suam. *Et ex iniquis populi mei accesserunt ad eum* ad conspuendum in faciem ejus et ad eum cruciatibus afficiendum.

9. *Dederunt impii sepulchrum ejus*[1], i. e. mortem ejus in cruce. *Et divites in morte ejus justificati sunt,* Josephus nimirum nobilis et Pilatus et Nicodemus. *Quia non fecit iniquitatem,* quia non abnegavit semetipsum dicendo se non esse Deum, ut expetebant.

10. *Et Dominus voluit eum humiliare atque doloribus afficere.* Nimirum, *calicem quem dedit mihi Pater non bibam illum*[2]? *Et videbit semen,* doctrinam Ecclesiæ suæ. *Et protrahet dies suos*, eamdem Ecclesiæ suæ doctrinam. *Et voluntas Domini per eum prospe-*

[1] Vers. simpl. « dedit impius. »

[2] *Joan.* XVIII, 11.

ܢܨܠܚ . ܗܘ . ܒܬܘܬܒܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܒܐܝܕܗ ܢܨܠܚ ܀

ܡܢ ܥܡܠܐ ܕܢܦܫܗ ܢܚܙܐ . ܗܘ . ܠܥܕܬܐ ܕܢܨܝܒܢ ܒܟܠ ܐܬܪ ܀ ܘܢܣܒܥ ܒܝܕܥܬܐ . ܗܘ . ܒܝܕܥܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܝܠܗ ܠܣܘܦܝ ܐܪܥܐ ܀ ܘܙܕܝܩܐ ܠܙܟܝܐ . ܗܘ . ܒܕܝܢܐ ܬܪܝܨܐ ܘܐܝܢܐ ܀ ܥܒܕܐ ܗܘܐ ܕܣܓܝܐܐ . ܗܘ . ܘܣܗܕܐ ܣܕܝܢܐ ܕܚܨܘܗܝ ܀ ܘܚܛܗܝܗܘܢ ܗܘ ܢܫܩܘܠ . ܗܘ . ܢܫܩܘܠ ܘܢܣܝܒܪ ܐܘ ܢܫܪܐ ܒܡܝܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܀ ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܦܠܓܝܘܗܝ ܒܣܓܝܐܐ . ܗܘ . ܒܣܓܝܐܐ ܐܟܠܝ ܦܓܪܗ ܘܫܬܝ ܕܡܗ ܀ ܘܥܡ ܥܫܝܢܐ ܢܦܠܓ ܒܙܬܐ ܀ ܢܦܢܐ ܠܥܡܡܐ ܒܙܬܐ ܕܐܬܚܛܦܬ ܡܢ ܐܒܘܗܘܢ ܒܦܪܕܝܣܐ . ܐܘ ܥܫܝܢܐ ܩܪܐ ܠܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܦܠܓ ܒܗܘܢ ܠܥܡܡܐ ܕܡܕܒܪܝܢ ܒܗܘܢ ܕܐܬܚܛܦܘ ܡܢ ܐܘܚܕܢܗ ܕܐܟܠܩܪܨܐ ܀ ܥܠ ܕܐܫܕ ܠܡܘܬܐ ܢܦܫܗ . ܗܘ . ܗܘ ܕܗܘܐ ܠܝ . ܥܠ ܕܐܫܠܡ ܢܦܫܗ ܥܠܝܢ ܠܡܘܬܐ ܀ ܘܥܡ ܥܘܠܐ ܐܬܡܢܝ . ܗܘ . ܥܡ ܓܝܣܐ ܀ ܘܚܛܗܐ ܕܣܓܝܐܐ ܫܩܠ . ܗܘ . ܒܡܘܬܗ ܀ ܘܦܓܥ ܒܥܘܠܐ . ܗܘ . ܒܗܢܘܢ ܕܙܩܦܘܗܝ ܀

rabitur, in conversione gentium per eum prosperabitur.

11. *E labore suo videbit* ecclesias ubique plantatas... *Et satiabit scientia*, scientia vera Evangelii sui fines orbis terræ. *Et justos insontes pronuntiabit* in judicio æquo et recto. *Servus fuit multorum,* teste sindone circa lumbos ejus. *Et eorum peccata ipse portabit*, portabit et sufferet aut absolvet in aquis baptismi.

12. *Et idcirco dispertiam eum inter multos,* inter multos edentes corpus ejus et bibentes ejus sanguinem. *Et inter robustos dividet spolia ;* restituet gentibus spolia rapta de patre eorum in paradiso, aut robustos appellat sanctos apostolos inter quos regendas divisit gentes ab ipso e potestate diaboli ereptas. *Pro eo quod tradidit animam suam in mortem,* eamdem quæ fiet mihi, quia tradidit animam suam pro nobis in mortem. *Et cum iniquis connumeratus est,* i. e. cum latronibus. *Et peccata multorum tulit* in morte sua. *Et obvius fuit iniquis,* qui eum crucifixerunt.

CAPUT LIV.

ܐܬܒܣܡܝ ܥܩܪܬܐ . ܗܘ . ܕܡܢ ܝܘܡܝ ܡܓܕܠܐ ܠܐ ܝܠܕܬ ܀ ܡܛܠ ܕܣܓܝܘ ܒܢܝܗ ܕܚܪܒܬܐ ܝܬܝܪ ܡܢ ܒܢܝܗ ܕܒܥܝܠܬܐ . ܗܘ . ܒܢܝ ܥܕܬܐ ܝܬܝܪ ܡܢ ܒܢܝܗ ܕܟܢܘܫܬܐ ܀

ܐܦܬܝ ܐܬܪܐ ܕܡܫܟܢܝܟܝ . ܗܘ . ܒܝܘܡܝ ܫܠܝܚܐ ܬܪܥܣܪ ܀ ܘܝܪܝܥܬܐ ܕܡܫܟܢܝܟܝ

CAPUT LIV.

1. *Lætare*[1] *sterilis quæ* a diebus turris *non peperisti. Quia multiplicati sunt filii desolatæ præ filiis conjugatæ* i. e. filii Ecclesiæ præ filiis synagogæ.

2. *Dilata locum tentoriorum tuorum* in diebus duodecim apos-

[1] Vers. simpl. : « lauda. »

ܐܪ̈ܟܝ ܘܠܐ ܬܚܘܣܝܢ . ܗ̄ . ܒܝܘ̈ܡܝ
ܫܒܥܝܢ . ܡܛܠ ܕܠܝܡܝܢܐ ܘܠܣܡܠܐ ܬܬܦܩܝܢ .
ܗ̄ . ܒܬܪ ܙܩܝܦܐ ܀

ܘܙܪܥܟܝ ܢܐܪܬ ܥܡ̈ܡܐ . ܗ̄ . ܕܒܝܕ ܡܠܦܢܘܬܐ
ܕܟܘ̈ܗܢܝܟܝ ܡܬܨܝܕܝܢ ܠܚܝ̈ܐ ܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܀

ܡܛܠ ܕܒܗܬܬܐ ܕܛܠܝܘܬܟܝ ܬܛܥܝܢ . ܗ̄ .
ܟܕ ܐܫܬܚܠܦܬܝ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܣܓܕܬܝ
ܠܦܬܟܪ̈ܐ ܛܥܝܢ ܀ ܘܚܣܕܐ ܕܢܣܒܬܝ ܡܢ ܙܕܝ̈ܩܐ
ܕܟܢܘܫܬܐ ܠܐ ܬܬܕܟܪܝܢ . ܗ . ܒܝܘ̈ܡܝ
ܐܪܡܠܘܬܟܝ ܠܐ ܬܬܕܟܪܝܢ ܥܕܡܐ ܠܡܐܬܝܬܐ
ܐܚܪܝܬܐ ܀ ܘܐܠܗܐ ܢܬܩܪܐ . ܗ̄ . ܠܐ ܕܐܘܪܫܠܡ
ܒܠܚܘܕ : ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܀

ܗܕܐ ܐܝܟ ܝܘ̈ܡܝ ܢܘܚ ܗܝ . ܐܝܟ ܕܝܡܝܬ
ܕܠܐ ܢܥܒܪܘܢ ܡ̈ܝܐ ܕܢܘܚ ܥܠ ܐܪܥܐ . ܗ̄ .
ܗܢܐ ܩܝܡܐ ܠܘ ܐܝܟ ܗܘ ܕܗܘܐ ܒܚܘܪܒ
ܘܐܬܒܛܠ ܒܚܛ̈ܗܝܗܘܢ ܕܥܡܐ ܀ ܡܛܠ
ܕܡܪܟܝ ܥܒܕ ܠܟܝ ܗܟܢܐ . ܗܟܢܐ ܝܡܝܬ ܕܠܐ
ܐܪܓܙ ܥܠܝܟܝ ܘܠܐ ܐܟܐܐ ܒܟܝ ܀ ܠܡܗܘܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܬܘܒ ܦܘܪܫܢܐ ܒܝܬ ܢܡܘܣܐ
ܠܢܡܘܣܐ . ܐܘ ܡܢ ܩܝܡܐ ܠܩܝܡܐ . ܐܘ
ܗܕܐ ܘܐܚܪܬܐ . ܐܝܟ ܕܡܢ ܟܢܘܫܬܐ
ܠܥܕܬܐ ܕܥܡ̈ܡܐ ܀

ܡܟܝܟܬܐ ܘܡܫܬܓܫܬܐ ܕܠܐ ܡܬܒܝܐܐ . ܗ̄ .
ܕܐܬܡܟܟܬ ܒܥ̈ܓܠܐ ܘܐܬܕܠܚܬ ܒܩܨܘ̈ܡܐ .
ܘܐܦ ܡܢ ܢܒ̈ܝܐ ܘܦܪ̈ܘܩܐ ܠܐ ܐܫܟܚܘ
ܠܡܒܝܐܘܬܗ ܀ ܗܐ ܥܒܕ ܐܢܐ ܒܦܝܠܘܢ
ܟܐ̈ܦܝܟܝ . ܘܐܫܬܐܣ ܫܬܐܣ̈ܝܟܝ ܒܣܦܝܠܐ .

tolorum. *Et cortinas tentoriorum tuorum extende et non parcas* in diebus septuaginta discipulorum. *Quia ad dextram et ad sinistram multiplicaberis* post crucifixionem.

3. *Et semen tuum possidebit gentes*, quia per doctrinam sacerdotum tuorum irretiuntur ad salutem omnes gentes.

4. *Nam verecundiæ pueritiæ tuæ oblivisceris*, quando oblivisceris te quoad Deum mutatam esse teque idola adoravisse. *Et probri*, quod tulisti a justis synagogæ *non recordaberis, in diebus viduitatis tuæ non recordaberis* usque ad adventum novissimum. *Et Deus vocabitur* non Jerusalem tantum, sed *totius terræ.*

9. *Ut in diebus Noe istud est; sicut juravi non transituras ultra aquas diluvii super terram,* i. e. hoc fœdus non erit ut illud quod in Horeb sancitum fuit et peccatis populi irritum factum est. Quia Dominus tuus fecit tibi sic. *Sic juravi quod non irascar contra te neque reprehendam te*[1], ut non fiat amplius distinctio inter legem et legem, fœdus et fœdus, hanc et alteram, synagogam et Ecclesiam

11. *O humiliata, procellis agitata, consolatione destituta*: quæ humiliata fuit vitulis (aureis) et exagitata ab ariolis. Et nemo e prophetis vel liberatoribus potuere consolari eam. *Ecce facturus sum lapides tuos beryllos et fundamenta tua firmaturus sum lapidibus saphyri.*

[1] Vers. simpl: « nocebo tibi »

ܘܐܒܢܐ ܐܣܬ̈ܝܟܝ ܒܟܐܦܐ ܕܝܐܣܦܝܣ .
ܘܬܪ̈ܥܝܟܝ ܒܟܐܦܐ ܕܩܪܘܣܛܠܠܘܣ ܀

ܘܟܠ ܕܡܬܦܢܝܢ ܡܢ ܐܝ̈ܕܝ ܢܐܬܘܢ ܠܟܝ .
ܗܠܝܢ ܡܢ ܪ̈ܘܚܢܝܬܐ ܐܢܝܢ ܘܐܦ ܠܥܕܬܐ ܝܘܡܢ ܚܙܝܐ
ܣܡܝܐ . ܘܩܕܡ ܗܘܝ ܐܬܡܬܠ ܗܘܝ
ܒܨܒ̈ܘܬܐ ܡܝܩܪ̈ܬܐ ܕܐܪܥܐ ܀

ܐܢܐ ܒܪܝܬ ܢܦܚܐ ܕܢܦܩ ܡܐܢܐ ܠܥܒܕܗ . ܗ̄ .
ܐܢܐ ܓܒܝܬ ܠܫܠܝ̈ܚܐ . ܘܠܬܠܡ̈ܝܕܝ ܫܠܝ̈ܚܐ .
ܕܓܡܪܝܢ ܠܟܠܗ ܠܡܪܕܘܬܐ ܕܥܡ̈ܡܐ .
ܒܝܘܠܦܢܐ ܫܪܝܪܐ ܀ ܘܐܦ ܒܪܝܬ ܠܡܚܒܠܢܐ .
ܗ̄ . ܠܐ ܟܠܝܬ ܐܝܟ ܠܫܠܝ̈ܚܐ ܕܕܓܠܘܬܐ
ܘܠܪ̈ܕܘܦܐ ܕܢܩܘܡܘܢ ܠܘܩܒܠ ܥܕܬܐ ܀

ܟܠ ܡܐܢ ܕܡܬܛܒܝ ܥܠܝܟܝ ܠܐ ܢܦܩ ܠܣܘܦ .
ܗ̄ . ܠܣܘܦܐ ܕܟܠ ܡܠܟܘ ܕܩܐܡ ܥܠܝܟܝ .
ܠܐ ܢܦܩ ܒܥܒܕܗ ܠܣܘܦ . ܗܢܘ ܗܘ ܕܡܘܟ̈ܠܝܗ
ܕܫܝܘܠ ܠܐ ܢܚܣܢܘܢ ܀ ܘܟܠ ܠܫܢܐ
ܕܢܩܘܡ ܥܡܟܝ ܒܕܝܢܐ ܬܚܝܒܝܘܗܝ ܀ ܗܢܘ
ܗܘ ܕܐܬܠ ܠܟܘܢ ܦܘܡܐ . ܕܠܐ ܢܙܟܘܢ
ܒܥܠܕܒ̈ܒܝܟܘܢ ܠܡܙܟܝܟܘܢ ܀

CAPUT LV.

ܬܘ ܟܠ ܕܨܗܐ ܐܙܠܘ ܠܡ̈ܝܐ ܀ ܗܢܘ ܗܘ ܕܟܠ
ܕܢܫܬܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܡ̈ܝܐ ܠܐ ܢܨܗܐ ܠܥܠܡ ܀
ܘܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܟܣܦܐ ܙܒܢܘ ܘܐܟܘܠܘ ܘܠܐ
ܟܣܦܐ ܘܠܐ ܛܝܡܐ ܀ ܗܢܘ ܗܘ ܕܠܐ ܬܦܠܚܘܢ
ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܐܒܕܐ ܘܡܫܪܝܐ ܀ ܚܡܪܐ ܘܚܠܒܐ .
ܗ̄ . ܚܡܪܐ ܕܝܢ ܘܚܠܒܐ ܚܕܐ ܗܝ ܡܘܗܒܬܐ
ܡܚܘܝܐ ܒܬܪ̈ܬܝܗܝܢ ܀
ܠܡܢܐ ܬܬܩܠܘܢ ܐܝܟ ܟܣܦܐ ܕܠܐ ܠܚܡܐ .

[1] *Matth.* XVI, 19, juxta vers. simpl.
[2] *Joan*, IV. 13.

12. *Et parietes tuos constructurus sum lapidibus jaspidis, et portas tuas lapidibus crystalli.*

15. *Et omnes qui recesserunt e manibus meis ingredientur ad te.* Hæc spiritualia sunt et ad Ecclesiam hodie pertinent et antea per res terræ pretiosas figurata sunt.

16. *Ego creavi fabrum qui perficit vas in opus suum,* i. e. ego elegi apostolos et discipulos apostolorum qui doctrina veritatis perficiunt omnem disciplinam populorum. *Ego etiam creavi destructorem ;* non impedivi scilicet apostolos mendacii et persecutores insurgere contra Ecclesiam.

17. *Omne vas quod aptatur contra te non perducetur ad finem;* omne regnum tibi oppositum non perducet opus suum ad finem, id est, *vectes inferni non prævalebunt adversus te*[1]. *Et omnem linguam quæ tecum steterit in judicio convinces*, idem est ac dabo vobis os ut nequeant adversarii vestri vos superare.

CAPUT LV.

1. *Omnes sitientes venite, pergite ad aquas*, idem est ac *omnis qui biberit ex istis aquis non sitiet in æternum*[2]. *Et qui non habetis pecuniam, providete vobis, comedite absque pecunia et sine pretio* idem est ac *operamini non cibum perditionis*[3], etc. *Vinum et lac.* Vino et lacte idem donum significat.

2. *Cur appenditis pecuniam*

[3] *Joan.* VI, 27.

ܘܥܡܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܣܒܥܐ . ܗ̄ . ܠܟܘ̈ܢܐ
ܕܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܠܦܬܟܪ̈ܐ ܡܫܘܕܥ ܒܗܠܝܢ ܀

ܛܝܒܘܬܗ ܕܕܘܝܕ ܡܗܝܡܢܬܐ ܀ ܗܝ ܗܝ
ܕܐܡܪ ܒܬܪܗ ܕܗܘܐ . ܕܬܩܪܐ ܠܥܡ̈ܡܐ ܕܠܐ ܝܕܥ
ܐܢܬ ܀ ܘܥܡ̈ܡܐ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܠܟ ܥܕܠܐ
ܬܐܬܐ ܀ ܠܘܬܟ ܢܗܦܟܘܢ . ܡܐ ܕܐܬܝܬ ܀

ܬܪ̈ܥܝܬܝ ܠܐ ܗܘܝ̈ ܐܝܟ ܬܪ̈ܥܝܬܟܘܢ . ܗ̄ .
ܠܗܢܐ ܕܢܦܩ ܐܝܟ ܬܪ̈ܥܝܬܗ ܒܪ̈ܚܡܐ ܀
ܘܬܠܝܢ ܐܝܟ ܒܚܢܢܐ ܀

ܐܝܟܢܐ ܕܪܡܐ ܫܡܝܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܀ ܐܝܟ ܕܢܚܬܐ
ܡܛܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܠܬܡܢ ܠܐ ܗܦܟ . ܗ̄ .
ܐܡܬܠ ܠܡܠܬܗ ܡܨܒܬ ܒܢ̈ܝܢܫܐ
ܒܝܘܬܪ̈ܐ . ܒܡܛܪܐ ܡܨܒܬ ܠܐܪܥܐ ܒܟܠ ܦܐܪ̈ܐ ܀

ܢܕܘܨܘܢ ܕܝܢ ܛܘܪ̈ܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ . ܘܐܝܠܢܐ
ܘܟܠ ܐܝܠܢܐ ܕܒܗ . ܥܠ ܒܪ̈ܝܬܐ ܕܡܣܟܝܢ
ܗܘܝ̈ ܠܦܘܪܩܢܗ ܟܕ ܪܚܝܩ ܗܘܐ . ܘܥܠܝܗ̇
ܕܠܦܘܪܩܢܗ ܡܫܬܡܥܢ ܗܘܝ̈ ܟܕ ܩܪܝܒ
ܗܘܐ ܀ ܚܠܦ ܚܘܚܐ ܢܣܩ ܒܪܘܬܐ . ܘܚܠܦ
ܙܘܦܐ ܬܐܬܐ ܐܣܐ . ܗ̄ . ܐܪ̈ܙܐ ܕܗܠܝܢ ܥܠ
ܫܘܚܠܦܐ ܕܝܘܬܪ̈ܐ ܕܢܦܩܘ ܘܦܪܥܘ ܒܡܐܬܝܬܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܀ ܕܢܦܩܘ ܒܥܡ̈ܡܐ ܕܗܝܡܢܘ ܒܗ .
ܕܚܠܦ ܟܘ̈ܒܐ ܕܡܬܕܡܝܢ ܠܚܛܗ̈ܐ . ܘܚܠܦ ܙܘܦܐ
ܣܦܝܩ ܡܢ ܦܐܪ̈ܐ . ܢܣܩܘ ܒܪܘܬܐ ܘܐܣܐ
ܒܣܡܝܢ ܐܣܐ ܀ ܕܡܬܕܡܝܢ ܒܥܒ̈ܕܐ ܕܝܘܬܪ̈ܢܘܬܐ
ܘܕܟܝܘܬܐ ܘܩܕܝܫܘܬܐ ܕܡܬܩܒܠܢ ܘܡܒܣܡܢ
ܠܐܠܗܐ . ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܦ ܒܬܪܟܢ ܐܡܪ ܗܘ
ܢܒܝܐ . ܛܘܒܘܗܝ ܠܓܒܪܐ ܕܥܒܕ ܗܕܐ ܀
ܘܠܒܪܢܫܐ ܕܐܚܝܕ ܒܗ̇ . ܘܢܛܪ ܐܦ ܫܒܬܐ
ܕܠܐ ܢܛܘܫܗ . ܫܒܬܐ ܓܝܪ ܠܫܒܬܐ ܡܘܕܐ .

absque pane[1], *et laborem vestrum absque saturitate.* Placentas quas idolis faciebant hisce verbis significat.

3. *Gratiam Davidis fidelem.* Idem est quod mox addit : *Vocabis populos quos non nosti, et gentes, quæ te non noverunt* antequam venires, *ad te convertentur* quando veneris.

8. *Consilia mea non sunt sicut consilia vestra,* nimirum ejus consilia e misericordia procedunt et in gratiam vergunt.

9-10. *Sicut cœlum terra sublimius est... Sicut pluvia e cœlo descendit et illuc non redit.* Per pluviam quæ omnibus frugibus terram exornat figurat verbum homines virtutibus exornans.

12. *Exultent montes laudibus et sylva et omnes arbores quæ in ea sunt.* Hæc dicta sunt de creaturis quæ expectabant liberationem ab eo quando procul aberat; eadem quoad ejus redemptionem audita fuerunt dum prope aderat. *Pro spinis orietur*[2] *abies et pro hyssopo germinabit myrtus.* Sacramentum horum verborum est de mutatione morum qui exorti sunt et germinaverunt in adventu Christi in populis ejus fidem amplexis. Pro spinis peccata figurantibus et pro hyssopo fructibus orbato exortæ sunt abies et myrtus suaveolentes, figuræ actionum virtutis, puritatis et sanctitatis quæ Deo gratæ sunt illumque oblectant. Idcirco etiam postea propheta dixit : *Beatus vir qui*

[1] Vers. simplex : « non pro pane » erraverit in nostro codice amanuensis.

[2] Pro ܬܐܬܐ cod. habet ܬܐܬܝ

ܘܒܒܪܢܫܐ ܐܝܢ ܕܒܗ̇ ܡܬܚܣܢ ܕܢܛܪ ܫܒܬܐ ܕܠܐ ܢܛܡܝܗ̇ . ܡܛܠ ܫܒܘܥܐ ܗܘܐ ܪܡܙ ܠܗ ܠܥܠܡܐ ܕܦܫܝܛ ܠܐܟܘܬ . ܕܢܪܗܛܘܢܝܗܝ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܘܫܢܐ ܕܐܝܟ ܒܝܘܡܬܐ ܛܒܐ . ܘܠܐ ܢܣܚܦܘܢܝܗܝ ܐܘܟܝܬ ܢܫܚܩܘܢܝܗܝ . ܒܢܝܚܐ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ ܀ ܘܬܘܒ . ܚܠܦ ܚܘܒܬܐ ܬܐܪܐ ܒܪܘܬܐ . ܘܚܠܦ ܙܘܦܐ ܐܣܐ ܢܦܘܩ . ܗ̄ . ܠܥܒܕܐ ܕܚܠܦ ܚܪ̈ܐ ܡܡܪܓܙܢܐ . ܗܦܟܝܢ ܘܦܪܥܝܢ ܒܒܪܢܫܘܗܝ ܓܘܝܐ ܘܒܪܝܐ . ܥܒ̈ܕܐ ܕܙܕܝܩܘܬܐ ܘܦܐܪ̈ܐ ܕܡܝܬܪܘܬܐ ܀

fecerit hanc (justitiam) *et homo qui illa roboratur et sabbatum servaverit ne profanet illud.* Sabbatum quippe hebdomadam notat, et sæculum velut in typo sabbati per septem decurrit. Oportet igitur nos Deo placentes sæculum hoc decurrere toto vitæ spatio in vita bona, non autem illud profanare aut terere in voluptatibus. Rursus : *Pro spinis germinabit abies et pro hyssopo orietur myrtus.* Pro operibus iram provocantibus redeunt et germinant in homine interiore et exteriore opera justitiæ et fructus virtutum.

CAPUT LVI.

ܘܠܐ ܢܐܡܪ ܒܪ ܢܘܟܪܝܐ ܕܡܬܢܩܦ ܠܡܪܝܐ . ܕܡܦܪܫ ܦܪܫ ܠܝ ܡܪܝܐ ܡܢ ܥܡܗ . ܗ̄ . ܘܠܐ ܢܐܡܪ ܒܪܢܘܟܪܝܐ ܕܡܢ ܥܡ̈ܡܐ : ܗܢܘܢ ܕܢܩܝܦܝܢ ܠܒܢܝ ܝܗܘܕܝܐ ܗܘܘ . ܕܡܦܪܫ ܦܪܫ ܠܝ ܡܪܝܐ ܡܢ ܥܡܗ . ܟܕ ܕܣܠܩܬ ܀

ܡܛܠ ܡܗܝܡܢ̈ܐ ܕܢܛܪܝܢ ܫ̈ܒܬܝ ܘܡܬܚܝܠܝܢ ܒܩܝܡܝ ܐܬܠ ܫܡܐ ܠܥܠܡ . ܗ̄ . ܟܒܪ ܕܝܢ ܥܠ ܕܢܝܐܝܠ ܘܚܒܪܘܗܝ ܐܡܪ ܀

ܘܠܒ̈ܢܝ ܢܘܟܪܝܐ ܕܡܬܢܩܦܝܢ ܠܡܪܝܐ . ܐܝܬܐ ܐܢܘܢ ܠܛܘܪܐ ܩܕܝܫܐ . ܘܐܚܕܐ ܐܢܘܢ ܒܒܝܬܐ ܕܨܠܘܬܝ . ܡܛܠ ܕܒܝܬܝ ܒܝܬ ܨܠܘܬܐ ܢܬܩܪܐ ܠܥܡ̈ܡܐ . ܗ̄ . ܗܕܐ ܥܠ ܥܕܬܐ ܕܥܡ̈ܡܐ ܦܫܩܗ̇ . ܐܝܟ ܕܗܘ ܡܪܢ ܠܝܗܘܕܝܐ ܦܫܩܗ̇ ܗܘܐ : ܘܟܬܝܒܐ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ ܀

3. *Neque vero dicat filius alienigenarum qui adjungitur Domino : plane separavit me Dominus a populo suo,* i. e. nec dicat filius alienigenarum seu ethnicorum illorum qui adhærent viris Judæis : plane separavit me Dominus a populo suo quando ascendi.

4. *De Eunuchis qui servant sabbata mea et firmiter tenent fœdus meum... dabo nomen æternum.* Forsan de Daniel et sociis ejus locutus est.

6-7. *Et filios alienigenarum qui Domino se adjunxerunt adducam in montes sanctos meos, et lætificabo eos in domo orationis meæ, quoniam domus mea domus orationis vocabitur unctis (gentibus).* Hoc ad ecclesiam gentium refertur, sicut ipse Dominus noster explicavit Judæis, et scriptum est in Evangelio[1].

[1] *Marc.* XI, 17.

ܟܠ ܚܝܘܬܐ ܕܕܒܪܐ ܬܐ ܐܟܘܠܘ ܠܟܠܗ̇ ܚܝܘܬܐ
ܕܥܒܐ . ܦ̄ . ܒܡܕܝ ܐܘ ܠܡܕܝ̈ܐ ܐܪܝܡ ܥܠ
ܒܒܠܝ̈ܐ . ܐܘ ܠܝܘܢܝ̈ܐ ܥܠ ܥܒܪ̈ܝܐ ܀

ܟܠܗܘܢ ܥܘܝܪ̈ܐ ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ . ܦ̄ . ܡܛܠ
ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ ܡܕܡ ܕܚܙܝܢ . ܩܪܐ ܐܢܘܢ ܥܘܝܪ̈ܐ ܀
ܟܠܒ̈ܐ ܐܢܘܢ ܟܠܗܘܢ ܚܪ̈ܫܐ ܘܠܐ ܡܫܟܚܝܢ
ܠܡܢܒܚ . ܚܙܝܢ ܡܬܦܢܩܝܢ ܘܕܡܟܝܢ ܘܪ̈ܚܡܝܢ ܠܡܕܡܟ .
ܦ̄ . ܡܛܠ ܕܠܐ ܥܝܪܝܢ ܡܬܒܝܢܝܢ ܠܡܚܙܝܗܘܢ
ܠܬܕܡܪ̈ܬܐ . ܩܪܐ ܐܢܘܢ ܟܠܒ̈ܐ ܚܪ̈ܫܐ ܀

9. *Omnes bestiæ agri venite, devorate omnes bestias sylvæ.* Hisce aut Medos excitat contra Babylonios aut Græcos adversus Hebræos.

10. *Omnes cæci et ignari.* Quia ignorant quod vident vocavit eos cæcos. *Canes muti sunt omnes; nec possunt latrare ; indulgent voluptati, recumbunt et amant dormire.* Quia non evigilant ad videnda miracula vocat eos canes mutos.

CAPUT LVII.

ܗܐ ܙܕܝܩܐ ܐܒܕ . ܘܠܝܬ ܕܣܐܡ ܥܠ ܠܒܗ .
ܡܛܠ ܕܡܢ ܩܕܡ ܒܝܫܬܐ ܡܬܕܒܪ ܙܕܝܩܐ .
ܗܘ ܕܝܢ . ܕܒܝܫܬܐ ܕܐܬܝܐ . ܡܛܠ ܕܡܢ ܩܕܡ
ܒܝܫܬܐ ܡܬܕܒܪ ܙܕܝܩܐ . ܡܬܟܣܐ ܒܗܘܢ
ܘܐܡܪ ܕܓܒܪ̈ܐ ܩܕܝ̈ܫܐ ܡܬܕܒܪܝܢ ܘܠܐ
ܒܗܘܢ ܡܣܬܟܠ . ܦ̄ . ܕܡܢ ܒܝܫܬܐ ܗܝ
ܕܥܬܝܕܐ ܒܝܕ ܡܘܬܐ ܥܪܩܝܢ ܀

ܢܟܣܝܢ ܛܠܝ̈ܐ ܒܢܚܠܐ . ܦ̄ . ܬܚܝܬ ܫܘܥܐ ܀

ܘܥܠ ܛܘܪ̈ܐ ܪܡܐ ܥܪܣܟܝ ܣܡܬܝ . ܗ̇ .
ܒܢܘܪ̈ܐ ܕܢܝܚܘܬܐ ܕܠܠܝܐ ܕܥܒܕܬܝ ܀

ܡܛܠ ܕܡܢ ܠܘܬܝ ܣܠܩܬܝ ܘܐܬܪܚܡܬܝ
ܐܘܣܥܬܝ ܡܫܟܒܗܘܢ . ܦ̄ . ܗܘܝܬܝ
ܠܒܝ ܣܛܪܝܗܘܢ ܕܦܬܟܪ̈ܐ ܀

ܘܐܫܬܒܚܬܝ ܠܡܠܟ̈ܐ ܒܡܫܚܐ . ܦ̄ . ܕܡܫܕܪܐ
ܗܘܝܬܝ ܠܗܘܢ ܠܡܬܓܘܣܘ ܒܗܘܢ ܀ ܘܡܫܕܪܬܝ
ܐܝܙܓܕ̈ܝܟܝ ܠܪܘܚܩܐ . ܠܡܬܓܘܣܘ ܒܡܠܟ̈ܐ
ܕܥܡ̈ܡܐ . ܦ̄ . ܠܡܬܓܘܣܘ ܒܡܠܟ̈ܐ
ܕܥܡ̈ܡܐ . ܐܘ ܐܝܟ ܕܚܙܩܝܐܝܠ ܐܡܪ . ܕܐܦ
ܒܐܠܗ̈ܝܗܘܢ ܕܥܡ̈ܡܐ ܡܙܢܝܐ ܗܘܝܬܝ ܀ ܡܦܢܩܬܐ

1. *Ecce justus perit et nemo est qui animum adjiciat... Quia a conspectu malitiæ rapitur justus,* malitiæ scilicet advenientis. Quia a conspectu malitiæ rapitur justus, reprehendit eos et dicit : *Viri sancti rapiuntur, et non intelligunt* illos per mortem fugere a futura malitia.

5. *Necavistis pueros in fluviis sub rupibus.*

7. *Super montes altos posuisti cubile tuum,* quod in (offerendis) placentis nocturnis faciebas.

8 *Quia a me recessisti et ascendisti et amavisti*[1] *cubile eorum,* i. e. fuisti a partibus idolorum.

9. *Et laudata fuisti a regibus propter unguentum,* quod illis mittebas quando ad eos confugiebas. *Et misisti nuntios tuos longe* confugiens ad reges gentium, aut, ut Ezechiel ait, cum Diis gentium te constuprans. *Voluptuosa et de-*

[1] Vers. simpl. : « extendisti. »

ܘܡܦܢܩܬܐ . ܗ̄ . ܝܐܝܬܐ ܘܡܠܝܐ ܒܒܣܝܡܘܬܐ
ܘܦܘܢܩ̈ܐ ܀

licata[1], i. e. formosa et plena deliciis ac voluptatibus.

ܘܢܐܡܪܘܢ ܐܪܝܡܘ ܬܘܩܠܬܐ ܡܢ ܐܘܪܚܗ ܕܥܡܝ .
ܗ̄ . ܟܒܪ ܕܝܢ ܥܠ ܛܢܢ̈ܐ ܕܝܗܘܕܝ̈ܐ ܐܡܪ .
ܕܩܛܠܘ ܠܒܢ̈ܝ ܥܡܗܘܢ . ܕܐܣܛܝܘ ܘܗܘܘ
ܬܘܩܠܬܐ ܠܒܢ̈ܝ ܩܪܝܬܗܘܢ ܒܝܘܡ̈ܝ ܝܘܢܝ̈ܐ ܀

14. *Et dicent : Auferte offendicula a via populi mei.* Forsan hæc dixit de Judæorum zelatoribus, qui interfecerunt populares suos eo quod ad idola defecerant et offendiculo fuerant concivibus suis in diebus Græcorum.

ܡܢ ܡܢ ܐܬܕܚܠܬܝ ܕܟܕܒܬܝ ܒܝ ܀

11. *A quo perterrita fuisti ut me abnegares ?*

ܠܡܟܝ̈ܟܐ ܘܠܬ̈ܒܝܪܝ ܪܘܚܐ . ܗ . ܕܒܝܘܡ̈ܝ
ܡܟܒܝ̈ܐ ܀ ܠܡܚܝܘ ܪܘܚܐ . ܗ̄ . ܠܡܦܪܩܘ
ܪܘܚܐ ܠܡܟܝ̈ܟܐ ܀

15. *Humiles et afflictos mente* qui fuerunt in diebus Machabæorum. *Ad vivificandum spiritum,* ad salvandum spiritum humilium.

ܒܥܘܠܐ ܕܢܟܠܗ ܪܓܙܬ ܘܡܚܝܬܗ . ܗ̄ .
ܡܛܠ ܥܘܠܐ ܘܢܟܠܐ ܕܠܒܗ ܐܫܠܡܬܗ ܒܐܝ̈ܕܝ
ܒܥܠܕܒܒ̈ܘܗܝ ܀ ܘܐܬܦܢܝܬ ܘܪܓܙܬ ܘܐܙܠܬ
ܬܢܚܬܗ ܒܐܘܪܚܐ ܕܠܒܗ . ܗ̄ . ܕܐܙܠܬ
ܥܡܗ ܬܢܚܬܐ ܒܐܘܪܚܐ ܕܠܒܗ ܟܕ ܢܚܬܐ .

17. *Propter crimen fraudis ejus iratus sum et percussi eam.* Propter ejus iniquitatem et fraudem cordis ejus tradidi eam in manus inimicorum ejus. *Et conversa est et irata est*[2], *et abiit suspirium ejus in via cordis ejus.* Ivit cum ea suspirium cordis ejus quando descendit.

ܐܠܐ ܐܬܦܢܝܬ ܘܚܙܝܬ ܐܘܪ̈ܚܬܗ ܡܫܪ̈ܬܐ ܀
ܘܐܣܝܬܗ ܘܒܝܐܬܗ . ܘܦܪܥܬ ܒܘܝܐܐ ܠܗ
ܘܠܐܒܝ̈ܠܘܗܝ . ܗ̄ . ܒܛܒ̈ܬܐ ܒܝܐܬܗ ܠܗ
ܘܠܐܒܝ̈ܠܘܗܝ ܀

18. *Sed conversus sum et vidi vias virtutum ejus. Et sanavi eam et consolatus sum et rependi consolationem ipsi et lugentibus ejus ;* i. e. beneficiis consolatus sum eam et lugentes ejus.

ܒܪܐ ܡܡܠܠܐ ܕܣܦܘ̈ܬܐ . ܗ̄ . ܠܐ ܠܡܩܛܪܓܘ
ܠܐܠܗܐ . ܐܠܐ ܠܫܘܒܚܗ ܀ ܫܠܡܐ ܠܪ̈ܚܝܩܐ
ܘܠܩܪ̈ܝܒܐ . ܗ̄ . ܠܡܒܕ̈ܪܐ ܘܠܡܟܢ̈ܫܐ ܀

19. *Creatus est sermo labiorum* non ad accusandum sed ad laudandum Deum. *Pacem longinquis et propinquis,* i. e. dispersis et congregatis.

ܠܝܬ ܫܠܡܐ ܠܪ̈ܫܝܥܐ . ܗ̄ . ܠܝܘ̈ܢܝܐ .
ܕܡܬܕܠܚܝܢ ܒܩܪܒܐ ܕܥܡ ܝܗܘܕܐ ܀

21. *Non est pax impiis,* Græcis scilicet qui exagitantur bello Judææ.

[1] Supra XLVII, 1.

[2] Vers. simpl. : « et conversus sum et iratus sum. »

CAPUT LVIII.

ܩܪܝ ܒܓܓܪܬܟ. ܘܠܐ ܬܚܘܤ ܘܚܘܝ ܠܥܡܝ ܣܟܠܘܬܗܘܢ ܀ ܦܩܕ ܠܢܒܝܐ ܕܢܩܥܐ ܘܢܟܪܙ ܒܐܕܢܝܗܘܢ ܕܟܠܗܘܢ ܘܠܐ ܢܚܘܤ ܟܕ ܡܟܪܙ ܠܗܘܢ ܓܘܙܡܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ . ܕܢܚܪܡ ܐܢܘܢ ܘܦܪܣܐ ܠܣܟܠܘܬܗܘܢ . ܐܝܟܢܐ ܕܢܕܥܘܢ ܕܟܐܢܐܝܬ ܣܝܒܪܝܢ ܗܠܝܢ ܕܐܬܝܢ ܠܗܘܢ ܀

ܠܡܢܐ ܨܡܢ ܘܡܟܟܢ ܢܦܫܢ ܘܠܐ ܝܕܥܬ . ܗ̄ . ܗܟܢܐ ܐܟܦܢܝ ܠܝ ܕܐܥܒܕ ܠܗܘܢ ܦܘܪܥܢ ܙܕܝܩܘܬܗܘܢ ܀ ܒܝܘܡܐ ܓܝܪ ܕܨܘܡܟܘܢ ܥܒܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܨܒܝܢܝܟܘܢ ܒܝܫܐ . ܗ̄ . ܐܟܣܢ ܐܢܘܢ ܒܝܕ ܢܒܝܐ . ܕܚܙܝܬ ܐܡܪ ܠܐ ܦܪܥܬܟܘܢ ܀ ܘܡܩܪܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܦܬܟܪܝܟܘܢ ܀ ܗ̄ . ܥܒܕܝܟܘܢ ܒܝܫܐ ܡܬܝܠܝܢ ܒܦܬܟܪܐ ܀

ܠܐ ܬܨܘܡܘܢ ܐܝܟ ܕܝܘܡܢܐ ܘܬܫܡܥܘܢ ܩܠܟܘܢ ܠܪܘܡܐ . ܠܘ ܓܝܪ ܗܢܘ ܨܘܡܐ ܕܓܒܝܬ . ܗ̄ . ܠܐ ܠܗܢ ܬܨܘܡܘܢ ܐܝܟ ܕܠܡܫܡܠܘ ܨܒܝܢܝܟܘܢ ܒܝܫܐ . ܐܝܟ ܕܒܢܕܪܐ ܡܕܡ ܀ ܕܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܗܢܐ ܐܘ ܗܢܐ ܀ ܘܕܢܬܓܕܫܢ ܠܒܥܠܕܒܒܝܟܘܢ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܨܘܡܐ ܘܒܨܠܘܬܐ ܢܝܚܐ ܐܡܪ . ܕܨܒܝܢܝܟܘܢ ܒܥܝܢ ܐܢܬܘܢ . ܘܠܐ ܕܝܠܝ . ܘܩܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܪܘܡܐ ܟܕ ܡܫܝܛܝܢ ܐܢܬܘܢ ܀ ܕܨܡܢ ܘܡܟܟܢ ܢܦܫܢ ܘܠܐ ܝܕܥܬ ܀

ܗܢܘ ܓܝܪ ܨܘܡܐ ܕܓܒܝܬ . ܕܢܟܦ ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܐܝܟ ܚܘܠܐ . ܗ̄ . ܒܦܘܠܚܢܐ ܐܝܟ ܚܘܠܐ ܀ ܘܐܦ ܒܡܘܟܟܐ ܕܬܝܒܘܬܐ ܀ ܘܣܩܐ ܘܩܛܡܐ ܢܫܘܐ ܠܗ . ܗ̄ . ܕܢܬܟܣܐ

CAPUT LVIII.

1. *Clama ex gutture tuo et non parcas et ostende populo meo iniquitatem suam.* Mandat prophetæ ut clamet et prædicet in auribus omnium, nec parcat proclamans comminationes Dei: quod scilicet Deus eos internecioni traditurus est eorumque iniquitatem propalaturus, ut agnoscant se juste pati quæ ipsis sunt obventura.

3. *Quare jejunamus et humiliamus animas nostras et tu ignoras?* Sic exorant me ut faciam eis retributionem justitiæ eorum. *In die enim jejunii vestri facitis voluntates vestras malas.* Reprehendit eos per prophetam; quia vidi, inquit, non retribui vobis. *Et affertis idola vestra,* i. e. opera vestra reproba idolis significata.

4-5. *Ne jejunetis ut hodie ut audiri faciatis vocem vestram in excelso. Non enim istud est jejunium quod elegi.* Ne jejunetis tanquam ad perficiendas voluntates vestras malas, quasi votum quoddam feceritis ut fiat vobis hoc vel illud, et mala eveniant inimicis vestris. Hujusmodi enim jejuniis et orationibus, inquit, quæritis oblectamentum voluntatum vestrarum et non meæ, et, quia me contemnitis, clamatis in excelso: *Jejunavimus et humiliavimus animas nostras.*

5. *Hoc est enim jejunium quod elegi ut homo se humiliet tanquam hamum,* opere ut hamum et etiam humiliatione pœnitentiæ. *Et sacco et cinere humiliet se,* i. e. sacco

ܨܘܡܐ . ܐܘ ܕܢܠܒܫ ܣܩܐ ܘܩܛܡܐ ܢܬܦܪܫ .
ܗܢܘ ܬܘܒ ܨܘܡܐ ܕܓܒܝܬ . ܕܬܫܪܐ ܩܛܪ̈ܐ
ܕܚܛܝܬܐ ܡܢ ܠܒܟ . ܗܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܡܚܫܒ̈ܬܐ ܒܝܫ̈ܬܐ . ܘܪܘܓܙܐ ܘܒܥܠܕܒܒܘܬܐ
ܕܠܘܬ ܩܪܝܒܐ . ܘܢܟܠܐ ܘܡܣܒ ܒܐܦ̈ܐ .
ܘܩܫܝܘܬܐ ܐܘ ܠܐ ܡܪܚܡܢܘܬܐ . ܘܐܝܟ
ܕܗܠܝܢ ܕܕܡܝܢ . ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܩܛܪ̈ܐ ܘܐܣܘܪ̈ܐ
ܕܚܛܝܬܐ ܘܕܢܟܠܐ . ܗܠܝܢ ܡܠܦ ܗܘܐ ܠܗܘܢ
ܕܢܥܒܕܘܢ . ܐܝܟ ܕܐܠܘ ܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ .
ܠܐ ܐܝܟ ܠܐ ܚܣܕܝܢ ܡܫܬܡܛܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ .
ܗܢܘ ܠܡ ܨܘܡܐ ܕܒܥܐ ܐܢܐ . ܗܘ ܕܡܐ ܕܨܐܡ
ܐܢܬ ܫܪܐ ܐܢܬ ܡܢ ܠܒܟ ܚܡܬܐ ܘܪܘܓܙܐ
ܕܠܘܬ ܩܪܝܒܟ . ܘܠܐ ܕܬܨܘܡ ܕܢܒܐܫ
ܠܩܪܝܒܟ . ܐܘ ܕܬܬܝܗܒ ܠܟ
ܫܘܠܛܢܐ ܐܘ ܥܘܬܪܐ . ܗܠܝܢ ܕܐܢ ܩܢܝܬ
ܗܘܝܢ ܗܘܘ ܢܟܝܢ ܗܘܘ ܠܟ ܀

induatur vel in sacco et in cinere se prosternat. *Rursus hoc est jejunium quod elegi*, *ut solvas de corde tuo peccati vincula*, quæ sunt cogitationes malæ, ira, inimicitia in proximum, fraus, acceptio personarum, crudelitas seu immisericordia, et his similia. Ista sunt vincula et ligamina peccati ac fraudis. Hoc eos facere docebat, quod, si fecissent, probro affecti non fuissent tanquam qui id neglexissent. *Hoc est porro jejunium quod requiro*, illud scilicet quo, dum jejunas, solvis e corde tuo passionem et iram contra proximum tuum; non vero jejunes ut male sit proximo tuo, vel ut concedantur tibi principatus ac divitiæ, quæ si haberes damnosa tibi forent.

CAPUT LIX.

ܐܬܬܟܠܘ ܥܠ ܣܪܝܩܘܬܐ . ܗ̇ . ܦܣܩܘ
ܣܒܪܗܘܢ ܘܐܬܬܟܠܘ ܥܠ ܣܪܝܩܘܬܐ
ܕܦܬܟܪ̈ܐ ܀ ܘܡܠܠܘ ܫܘܐܝܘܬܐ . ܗ̇ . ܟܘܐܒܐ .
ܐܝܟ ܗܘ̇ ܕܐܡܪ ܠܡܢܐ ܠܐ ܚܙܝܬ . ܘܐܝܟ ܗܘ̇
ܕܡܟܝܠ ܠܐ ܬܘܒ ܢܬܪܨ ܠܘܬܟ ܀

ܒܢ̈ܬܐ ܕܠܝܛܐ ܦܠܚܘ . ܗ̇ . ܒܥ̈ܐ ܕܐܟܕܢ̈ܐ
ܒܙܥܘ . ܗ̇ . ܗܘ ܕܗܝ ܡܠܬܐ ܡܚܒ̈ܠܬܐ
ܐܦܩܘ ܡܢ ܠܒܗܘܢ . ܘܐܘܠܕܘ ܚܘܪ̈ܡܐ
ܠܝܛܐ ܥܡ ܥܒ̈ܕܝܗܘܢ ܒܝܫ̈ܐ ܘܠܐ ܡܘܬܪ̈ܢܐ
ܘܩܘܪܐ ܕܥܟܒܝܬܐ ܐܙܩܘ . ܪܡܙ ܠܬܘܟܠܢܗܘܢ ܣܪܝܩܐ
ܕܥܠ ܦܬܟܪ̈ܝܗܘܢ . ܘܥܠ ܥܡ̈ܡܐ ܕܠܐ
ܡܘܬܪܝܢ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܩܝܡܝܢ ܩܕܡܝܗܘܢ ܟܕ
ܡܚܝܠܝܢ ܐܝܟ ܩܘܪܐ ܕܥܟܒܝܬܐ ܕܠܐ ܫܟܚ
ܠܡܩܘܡ ܩܕܡ ܦܘܚܐ ܙܥܘܪܐ ܀ ܘܐܦܠܐ
ܠܡ ܡܢ ܥܒ̈ܕܝܗܘܢ ܢܬܟܣܘܢ . ܘܠܒܘܫܐ ܡܢܗܘܢ

CAPUT LIX.

4\. *Confisi sunt in inanitate ;* abjecta spe, confisi sunt in inanitate idolorum. *Et locuti sunt vanitatem*, i. e. reprehensibilia, ut hoc : « cur non consideras nostrum jejunium ? » et illud : « gressus noster non amplius dirigetur ad te. »

5\. *Filias maledicti disruperunt* i. e. ova aspidum perforarunt, scilicet sermonem noxium protulerunt e corde suo et generarunt aspides execrandas cum operibus suis malis et inutilibus. *Et telam araneæ texuerunt ;* designat vanam eorum confidentiam in idolis suis et in gentibus quæ non prosunt illis et nec consistunt coram eis, quum debiles sint, ut tela araneæ quæ resistere nequit etiam minimæ

ܚܘܝܐ . ܘܡܗܝܡܢ ܘܐܡܪ ܐܝܟ ܡ̈ܠܝܗܘܢ ܡܐܬ
ܒ̈ܚܛܗܝܗܘܢ . ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܥܒ̈ܕܝܗܘܢ
ܡܫܟܚ ܚܘܝܐ . ܗ̄ . ܡܪܝܪܘܬܐ ܀

ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܬܪܚܩ ܡܢܢ ܕܝܢܐ ܀ ܘܙܕܝܩܘܬܐ
ܠܐ ܐܕܪܟܢ . ܗ̄ . ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܗܘܬ ܠܢ
ܬܒܥܬܐ ܡܢ ܒܥܠܕܒܒܝܢ . ܘܠܐ ܐܬܦܪܩܢ ܀
ܣܟܝܢ ܠܢܘܗܪܐ ܘܗܘܐ ܠܢ ܚܫܘܟܐ . ܡܫܢ
ܐܣܬܐ ܐܝܟ ܥܘܝܪܐ . ܐܬܬܩܠܢ ܒܛܗܪܐ ܐܝܟ
ܕܒܪܡܫܐ . ܘܐܬܬܢܚܢ ܐܝܟ ܗܢܘܢ ܕܩܪܝܒܝܢ
ܠܡܘܬܐ ܀

ܢܗܡܢ ܟܠܢ ܐܝܟ ܕܒܐ . ܘܐܝܟ ܝ̈ܘܢܐ ܢܗܘܡ .
ܘܚ̈ܛܗܝܢ ܣܗܕܘ ܒܢ . ܗ̄ . ܠܦܘܪܩܢܐ ܕܣܟܝܢ
ܠܫܒܝܬܐ ܘܐܬܐ ܥܠܝܢ . ܥܡ ܫܪܟܐ ܕܐܡܪ
ܡܢܐ ܘܡܝܬܐ ܕܣܒܠܘ ܒܙܒܢ ܫܒܝܗܘܢ ܀ ܘܟܕ
ܢܚܬܘ ܠܒܒܠ ܀ ܐܡܪ ܓܝܪ ܢܒܝܐ . ܕܡܛܠ
ܕܡܠܠܢ ܥܘܠܐ ܀ ܥܠ ܐܠܗܐ . ܘܡܪܕܢ
ܒܗ ܀

ܡܛܠ ܕܐܬܬܩܠܬ ܩܘܫܬܐ ܒܐܘܪܚܬܐ[1] . ܗ̄ .
ܒܢܡܘܣܗ ܕܐܠܗܐ ∴ ܘܡܟܣܢܘܬܐ
ܘܦܘܪܥܢܘܬܐ ܣܒܪܘ ܕܠܐ ܡܫܟܚܐ ܠܡܐܬܐ ܀
ܘܗܘܬ ܩܘܫܬܐ ܟܣܝܬܐ . ܗ̄ . ܕܕܚܠܘ
ܠܡܡܠܠܘܗ̇ ܓܠܝܐ ∴ ܐܝܟ ܫܒܥܐ ܐܠ̈ܦܝܢ
ܕܒܝܘܡܝ ܐܝܙܒܠ ܀
ܘܚܙܐ ܡܪܝܐ ܘܠܝܬ ܕܥܒܕ ܕܝܢܐ . ܗ̄ . ܐܝܟ
ܗܝ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐܪܡܝܐ ܒܙܒܢ ܫܒܝܗܘܢ ∴
ܕܠܐ ܬܒܥܘܢ ܚܕ ܕܥܒܕ ܕܝܢܐ ܐܫܟܚܘ ܠܗ ܀

rei eam attingenti. *Qui comederit ex ovis eorum morietur et qui fregerit unum ex eis reperiet anguiculum.* Qui credit et loquitur juxta eorum verba morietur in peccatis suis, et qui agit conformiter ad eorum opera inveniet anguiculum seu amaritudinem.

9-10. *Idcirco recessit a nobis judicium et justitia non veniet ad nos;* i. e. propterea non habuimus vindictam de inimicis nostris nec salvati sumus. *Expectavimus lucem et factæ sunt tenebræ. Palpavimus parietem ut cæci; impegimus ipso meridie non secus ac vespertino tempore; et suspiravimus sicut hi qui morti proximi sunt.*

11-13. *Rugiimus omnes tanquam ursi et tanquam columbæ gemuimus, et peccata nostra contestati sunt.* Expectavimus salutem et attigit nos captivitas, cum reliquis quæ recitat et adducit quæ sustinuerunt tempore captivitatis et quando descenderunt Babylonem. Dicit quippe propheta: *Quia locuti sumus injurias* contra Deum *et rebellavimus* in eum.

14. *Quia impegit veritas in viis*[1] in lege Dei, et putaverunt *increpationem* et retributionem *non posse venire.*

15. *Quia etiam veritas abdita fuit,* eo quod timuerunt *eam publice eloqui* sicut septem millia tempore Jezabelis.

16. *Et vidit Deus et nemo erat qui faceret judicium.* Simile quid dixit ad Jeremiam tempore capti-

1 Pro ܐܘܪܚܬܐ Vers. simpl. habet ܐܘܪܝܬܐ.

ܘܚܙܐ ܕܠܝܬ ܐܢܫ . ܘܐܬܕܡܪ ܕܠܝܬ ܕܥܕܪ .
ܘܦܪܩܗ ܕܪܥܗ ܘܙܕܝܩܘܬܗ ܗܝ ܣܡܟܬܗ .
ܗ̄ . ܬܡܝܗܐ ܕܢܒܥܐ ܗܘܐ . ܕܒܣܕܘܡ
ܕܒܝܫܐ ܥܣܪܐ ܥܠܐ ܒܗ ܘܒܐܘܪܫܠܡ ܕܟܗܢܐ
ܘܕܢܒܝܐ ܚܕ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܒܗ . ܘܡܛܠ ܗܢܐ
ܒܪܚܡܐ ܘܒܛܝܒܘܬܐ ܕܝܠܗ ܦܪܩ ܘܥܕܪ .
ܘܠܐ ܒܒܥܘܬܐ ܕܟܗܢܐ ܘܠܐ ܒܨܠܘܬܐ ܕܙܕܝܩܐ ܀

ܠܒܫ ܙܕܝܩܘܬܐ ܐܝܟ ܫܪܝܢܐ . ܗ̄ . ܠܡܩܪܒܘ
ܥܡ ܒܢܝ ܥܡܗ . ܘܠܒܫ ܠܒܘܫܐ
ܕܦܘܪܥܢܐ ܕܢܫܒܐ ܐܢܘܢ ܀

ܢܐܬܐ ܠܨܗܝܘܢ ܦܪܘܩܐ . ܗ̄ . ܙܪܘܒܒܠ ܀
ܘܨܗܝܘܢ ܗܝ ܡܬܝܕܥܢܝܬܐ ܘܪܡܬܐ ܕܚܙܘܐ
ܐܘ ܕܓܠܝܢܐ . ܥܕܬܐ ܐܝܬܝܗ . ܦܪܘܩܐ
ܕܝܢ ܕܐܬܐ ܠܗ . ܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝܚܐ ܙܪܘܒܒܠ
ܗܘ ܪܒܐ ܀ ܗܢܐ ܩܝܡܝ ܕܥܡܟܘܢ . ܗ̄ .
ܗܘ ܕܐܩܝܡܬ ܥܡ ܐܒܗܝܟܘܢ ܒܛܘܪܐ . ܕܠܐ
ܢܬܢܕܘܢ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܙܪܥܟ ܠܥܠܡ ܀

vitatis eorum: *Si invenias unum qui faciat judicium dimittam ei*[1]. Et vidit neminem adesse, et miratus est non adesse adjutorem, *et salvavit eum brachium ipsius ejusque justitia fulcivit eum.* Vere mirum fuit Deum in Sodomis pessimis decem quæsivisse, et in Jerusalem, sacerdotum et prophetarum urbe, ne unum quidem inventum esse, et idcirco sua misericordia et gratia salvavisse atque adjuvisse sine sacerdotum precibus et sine justorum orationibus.

17. *Induit justitiam velut loricam,* ad præliandum cum filiis populi sui, et induit vestem retributionis ut traderet eos in captivitatem.

20. *Sioni veniet salvator*[2], scilicet Zorobabel. Sion autem spiritualis et collis visionum seu revelationum Ecclesia est. Salvator autem qui ad eam venit est Christus, Zorobabel ille magnus. *Hoc est fœdus meum vobiscum,* quod constitui cum patribus vestris in monte, ut non deficiant (verba mea) ex ore posterorum tuorum in æternum.

CAPUT LX.

ܩܘܡܝ ܢܗܘܪܝ ܡܛܠ ܕܡܛܐ ܢܘܗܪܟܝ .
ܗ̄ . ܥܠ ܥܕܬܐ ܗܘ ܚܐܪ ܦܣܘܩܐ ܗܢܐ .
ܕܡܦܠܐ ܗܘܐ ܘܡܡܟܟܐ ܠܛܘܥܝܢ ܀ ܩܘܡܝ
ܠܟܝ ܢܗܘܪܝ ܐܘ ܝܬܒܬܐ ܒܚܫܘܟܐ . ܡܛܠ
ܕܡܛܐ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܡܢܗܪܢܟܝ ܀ ܘܐܝܩܪܗ
ܕܡܪܝܐ ܥܠܝܟܝ ܢܬܓܠܐ ܀ ܒܪܡ ܢܣܬܟܠ
ܕܐܦ ܒܡܘܠܟܢܐ ܐܚܪܢܐ ܕܐܬܡܠܟܘ

CAPUT LX.

1. *Surge, illuminare, quia venit lumen tuum.* Hæc sectio respicit Ecclesiam quæ destruit et deprimit errores. Surge, illuminare, quæ sedisti in tenebris quia venit Christus illuminator tuus, *et majestas Domini super te revelabitur;* porro intelligas promis-

[1] *Jerem.* V, 1.
[2] Pro ܦܪܘܩܐ legendum esse ܦܪܘܩܐ cum versione simplici contextus probat.

ܠܒܘܝܐܐ ܕܒܢܬܗ . ܙܢ̈ܝ ܠܗܝܢ ܦܘܪܩܢܐ
ܕܐܬܡܠܟ ܗܘܝ ܠܥܕܬܐ ܀

ܘܢܐܬܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܣܒܪܬܟܝ . ܗܘ .
ܠܛܒܐ ܕܦܘܪܩܢܟܝ ܕܡܢ ܒܒܠ ܀

ܩܘܡܝ ܢܘܗܪܝ ܀ ܡܛܠ ܡܘܟܟܗ ܘܥܘܡܪܗ
ܕܒܒܠ ܀ ܡܛܠ ܕܗܐ ܚܫܘܟܐ ܢܟܣܐ
ܠܐܪܥܐ . ܗ̄ . ܠܥܡܡܐ ܕܡܬܚܪܒܝܢ
ܗܘܝܢ ܡܐ ܕܡܬܦܪܩܝܢ ܐܘ ܥܠ ܙܕܝܩܐ ܕܡܬܟܢܫܝܢ
ܡܢ ܟܠ ܥܡ̈ܡܐ . ܘܡܚܫܟܝܢ ܠܗܘܢ ܠܥܡ̈ܡܐ
ܕܡܢܗܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ . ܐܝܟ ܕܠܫܪܓܐ
ܕܢܗܪ ܒܚܫܘܟܐ . ܘܟܕ ܡܫܬܩܠ ܡܢܗ
ܫܪܓܐ : ܦܫ ܚܫܘܟܐ ܒܣܢܝܐܘܬܗ ܀
ܢܐܬܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܠܢܘܗܪܟܝ . ܗ̄ . ܠܛܒܐ
ܕܦܘܪܩܢܟܝ ܕܡܢ ܒܒܠ . ܘܙܟܘܬܟܝ ܕܡܢ
ܒܒܠ ܀

ܒܢ̈ܝܟܝ ܡܢ ܪܘܚܩܐ ܢܐܬܘܢ . ܘܒܢܬܟܝ ܥܠ
ܟܬܦܬܐ ܢܬܛܥܢܢ .. ܥܠ ܥܪ̈ܣܬܐ ܢܬܪ̈ܒܝܢ ܀
ܗܝܕܝܢ ܬܚܕܝܢ ܘܬܢܗܪܝܢ ܘܬܚܙܝܢ ܘܢܦܬܐ
ܠܒܟܝ ܀ ܗܕܐ ܥܠ ܙܕ̈ܝܩܘܗ̇ ܕܟܢܘܫܬܐ ܩ̈ܢܝܢ
ܘܡܬܟܢܫܝܢ ܘܐܬܝܢ ܠܘܬܗ̇ ܐܡܪ . ܒܪܡ ܕܝܢ ܗܘܐ
ܘܒܢ̈ܬܐ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ . ܥܡܡܐ ܐܡܪ
ܛܥ̈ܝܐ . ܗܠܝܢ ܕܪܚܝܩܐ ܗܘܘ ܛܒ ܡܬܪܚܩܝܢ
ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ ܡܢ ܐܠܗܐ . ܘܟܢܫܗ ܐܢܘܢ
ܡܣܒܪܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܟܪܙܬ ܠܗܘܢ ܒܝܕ
ܫܠܝ̈ܚܐ ܩܕ̈ܝܫܐ . ܗܢܘܢ ܕܐܝܟ ܕܥܠ ܟܬܦܬܐ
ܕܝܠܗܘܢ . ܛܥܢܘ ܘܐܥܠܘ ܐܢܘܢ ܠܛܝܪܐ ܕܥܕܬܐ
ܐܡܐ ܕܝܠܗܘܢ ܀

ܫܦܥܐ ܕܓܡ̈ܠܐ ܢܚܦܘܢܟܝ . ܒܘܟܪ̈ܐ ܕܡܕܝܢ
ܘܥܝܦܐ . ܟܠܗܘܢ ܕܡܢ ܫܒܐ ܢܐܬܘܢ ܠܟܝ .

siones terrenas synagogæ abolitæ factas figuram esse rerum spiritualium Ecclesiæ promissarum.

3. *Et venient populi ad lucem annuntiationis tuæ, ad famam liberationis tuæ e Babylone.*

Surge, illuminare. Hoc dicit propter humiliationem synagogæ et habitationem ejus in Babylone. *Quia ecce tenebræ operient terram.* Hoc dicit de gentibus quæ destruuntur dum Judæi liberantur, aut de justis qui e gentibus colliguntur et eo ipso tenebris obvolvunt gentes quas illuminabant, veluti lampas quæ in tenebris lucet, si aufertur inde lampas, tenebræ remanent in odiosa sua caligine. *Venient populi ad lumen tuum,* ad nuntium liberationis tuæ e Babylone et triumphi tui de illa.

4-5. *Filii tui de longe venient, et filiæ tuæ super humeros portabuntur*[1]*... super grabatis nutrientur. Tunc gaudebis et illuminaberis et videbis et dilatabitur cor tuum.* Hoc dicit de justis synagogæ, qui ex omnibus finibus congregantur et veniunt ad eam; in figura autem designantur filii Ecclesiæ sanctæ, populi, inquam, errantes, qui longe erant et valde remoti a Deo; congregavit autem eos Evangelium Christi illis prædicatum per sanctos apostolos, qui eos suis veluti humeris portarunt et introduxerunt in caulam Ecclesiæ eorum matris.

6-7. *Agmen camelorum operiet te, primogeniti Madian et Epha,*

[1] Verba « Super humeros portabuntur » desunt in vers. simplici et in hebræo, adduntur e vers. LXX.

ܘܕܟܪܐ ܕܢܒܝܘܬ ܢܫܡܫܘܢܟܝ ܀ ܗܠܝܢ
ܩܘܪܒܢܐ ܐܢܘܢ ܕܥܡܡܐ ܕܢܣܒܘ
ܥܒܪ̈ܝܐ ܚܠܦ ܥܘܠܐ . ܘܚܠܦ ܒܙܬܐ ܕܐܬܒܙܘ
ܡܢ ܡܫܒܝܢܝܗܘܢ . ܐܝܟ ܕܢܣܒܘ ܠܗܘܢ ܡܢ
ܢܦܩܘ ܡܢ ܡܨܪܝܢ . ܡܬܚܙܝܐ ܕܝܢ ܗܕܐ ܡܬܚܫܒܐ
ܐܦ ܠܥܕܬܐ . ܕܡܢ ܟܠ ܦܢܝܢ ܐܬܝܢ ܥܡ̈ܡܐ
ܠܣܓܕܬܗ ܀ ܟܕ ܡܝܬܝܢ ܩܘܪܒܢܐ
ܕܡܪܥܝܢܘܬܐ . ܠܐ ܒܠܚܘܕ ܗܠܝܢ ܪܘܚܢܝܐ
ܕܬܘܕܝܬܐ ܘܨܒܝܢܐ . ܐܠܐ ܘܗܠܝܢ ܛܘܦܣܝܐ
ܡܚܣܝܢܐ . ܗ̄ܘ . ܒܣܡܐ ܒܣܝܡܐ ܘܠܡܦܐܕܐ .
ܘܠܒܘ̈ܫܐ ܐܘ ܟܘܣܝܬܐ ܝܩܝܪܬܐ ܠܨܒܬܗ ܀

omnes oves Cedar congregabuntur ad te ; arietes Nabuoth servient tibi. Hæ sunt oblationes gentium, quas acceperunt Hebræi in compensationem injuriæ sibi illatæ et spoliorum ipsis ereptorum, quando in captivitatem abducti sunt, sicut compensationem sumpserant quando egressi sunt ex Ægypto. Apparet autem hæc etiam respicere Ecclesiam, quum ex omnibus partibus populi veniant ad eam venerandam portantes oblationes reconciliationis, non solum oblationes spirituales confessionis et voluntatis, sed etiam hæc typica piacularia : incensum suave, lampades, et vestes seu indumenta pretiosa ad ornamentum ejus

ܘܒܝܬܐ ܕܬܫܒܘܚܬܝ ܐܫܒܚ . ܗ̄ܘ ، ܕܫܘܒܚܐ
ܡܝ̈ܬܪ ܐܚܪܝܐ ܡܢ ܩܕܡܝܐ . ܗܕܐ ܐܦ ܠܥܕܬܐ
ܦܐܝܐ . ܗܝ ܗܝ ܓܝܪ ܫܪܝܪܐܝܬ ܒܝܬܐ
ܕܬܫܒܘܚܬܗ ܕܐܠܗܐ ܀

7. *Et domum gloriæ meæ gloriosam reddam.* Quod gloria novissima præstabit gloriæ primæ hoc etiam Ecclesiæ convenit. Ipsa quippe vere domus est gloriæ Dei.

ܡܢ ܐܢܘܢ ܗܠܝܢ ܕܐܝܟ ܥܢܢܐ ܦܪܚܝܢ . ܗܘ .
ܟܕ ܕܝܢ ܚܙܐ ܢܒܝܐ ܒܓܠܝܢܗ . ܠܪܒܘܬܗܘܢ
ܘܠܫܘܒܚܗܘܢ . ܕܬܝܒܝܢ ܘܡܬܦܢܝܢ ܐܡܪ ، ܡܢ
ܐܢܘܢ ܗܠܝܢ ܕܐܝܟ ܥܢܢܐ ܦܪܚܝܢ ܘܐܝܟ ܝܘܢܐ
ܠܟܘܘܝܗܘܢ . ܥܢܢܐ ܕܝܢ ܘܝܘܢܐ ܠܙܕܝܩܐ ܘܙܕܝܩܬܐ
ܡܫܡܗ . ܟܘܐ ܕܝܢ ܠܒܝܬ ܓܘܣܐ ܪܡܙܝ ܀

8. *Qui sunt isti qui ut nubes volant ?* Videns propheta per revelationem majestatem et gloriam eorum qui convertuntur dixit : *Qui sunt isti qui ut nubes volant et ut columbæ ad fenestras suas ?* Nubes et columbas justos et justas appellat. Fenestræ autem domum refugii repræsentant.

ܡܛܠ ܕܠܝ ܢܣܟܘܢ ܓܙܪ̈ܬܐ . ܘܐܠܦܐ ܕܬܪܫܝܫ
ܐܝܟ ܕܒܩܕܡܝܬܐ ܀ ܐܦܢ ܩܪܝܢܐ ܗܢܐ ܠܟܢܘܫܬܐ
ܟܠ ܒܐܪܙܐ . ܕܐܬܦܢܝܬ ܡܢ ܬܪܫܝܫ
ܒܬܪ ܡܦܘܠܬܗ ܕܓܘܓ . ܐܝܟ ܕܐܬܦܢܝܘ
ܒܩܕܡܝܬܐ ܟܕ ܣܠܩܝܢ ܡܢ ܒܒܠ . ܐܠܐ ܠܘܬ
ܥܕܬܐ ܗܘ ܦܘܠܚܢܐ ܗܢܐ : ܠܘܬ ܕܪ̈ܚܝܩܝܢ
ܗܘܘ ܡܢ ܐܠܗܐ ܀

9. *Quia me expectabunt insulæ et naves Tharsis, ut ab initio.* Etsi hæc lectio synagogæ mystice conveniat quæ rediit e Tharsis post ruinam Gog, sicut redierat primum quando ascendebant e Babylone. Tamen Ecclesiam respicit quia gentes a Deo procul aberant.

ܢܦܬܚܘܢ ܬܪ̈ܥܝܟܝ ܐܡܝܢܐܝܬ ܒܐܝܡܡܐ ܘܒܠܠܝܐ
ܘܠܐ ܢܬܐܚܕܘܢ. ܗܘ. ܠܨܠܘܬܐ ܕܒܟܠ ܙܒܢ܀

ܘܢܐܬܘܢ ܠܘܬܟܝ ܟܕ ܡܬܟܟܝܢ ܒ̈ܢܝ
ܡܡܟܟܢܝܟܝ܀ ܗܢܐ. ܥܠ ܒ̈ܢܝ ܪ̈ܕܘܦܐ
ܕܡܬܬܝܒܝܢ ܘܗܘܝܢ ܣܓܘ̈ܕܐ ܐܡܪ܀

ܚܠܦ ܕܗܘܝܬܝ ܫܒܝܩܬܐ ܘܣܢܝܬܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܡܢ ܟܕ ܐܬܒܢܝ ܡܓܕܠܐ ܘܠܗܠ܀ ܐܣܝܡܟܝ ܚܕܘܬܐ
ܠܥܠܡ܀

ܚܠܒܐ ܕܥܡ̈ܡܐ ܬܐܢܩܝܢ. ܗܘ. ܩܘܪ̈ܒܢܝܗܘܢ
ܕܥܡ̈ܡܐ ܬܩܒܠܝܢ܀

ܚܠܦ ܢܚܫܐ ܐܝܬܐ ܕܗܒܐ. ܗܘ. ܕܚܠܦ
ܡܣܬܠܝܬܐ ܘܡܫܬܕ̈ܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܟܘܢ ܟܕ
ܠܦܬܟܪ̈ܐ ܣܓܕܝܢ ܗܘܝܬܘܢ. ܪ̈ܘܚܢܝܬܐ
ܘܫܡܝ̈ܢܝܬܐ ܢܬܝܗܒܢ ܠܟܘܢ ܒܗ̇ ܒܥܕܬܐ܀
ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟܝ ܫܡܫܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܐܝܡܡܐ.
ܗܘ. ܕܠܐ ܬܘܒ ܬܬܟܠܝܢ ܥܠ ܟܘܟ̈ܒܐ
ܕܩܪܝܐ ܗܘܝܬܝ ܠܗܘܢ ܐܠܗ̈ܐ܀

ܘܢܘܗܪܗ ܕܣܗܪܐ ܠܐ ܢܢܗܪ ܠܟܝ. ܡܛܠ
ܕܡܪܝܐ ܢܗܘܐ ܠܟܝ ܢܘܗܪܐ ܠܥܠܡ܀ ܗܠܝܢ
ܢܗܘܝܢ ܠܥܕܬܐ. ܒܝܕ ܢܨܒܬܐ ܕܢܨܒܬ
ܒܫܒܛܐ ܕܝܗܘܕܐ܀

ܙܥܘܪܐ ܢܗܘܐ ܠܐܠܦܐ܀ ܙܥܘܪ̈ܐ ܗܘܘ
ܘܗܘܘ ܠܐܠܦ̈ܐ. ܒܫܘܪܝܐ ܙܥܘܪ̈ܐ ܗܘܘ
ܘܗܘܘ ܒܙܒܢܐ ܩܠܝܠ ܠܥܡܐ ܪܒܐ܀
ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܒܙܒܢܗ ܢܛܪܬܗ ܠܡܒܝܐܘ
ܠܟܠܗܘܢ ܐܒܝ̈ܠܐ. ܚܠܦ ܩܛܡܐ ܡܫܚܐ
ܒܣܝܡܐ. ܚܠܦ ܐܒܠܐ ܬܫܒܘܚܬܐ.
ܘܚܠܦ ܪܘܚܐ ܟܪܝܬܐ. ܢܬܩܪܘܢ ܕܟܪ̈ܐ
ܕܟܐܢܘܬܐ܀ ܗܘ ܗܘ ܡܪܢ ܕܟܪ̈ܐ ܕܢܒܝ̈ܐ
ܕܢܫܠܡ ܐܬܐ ܗܘܐ ܒܚܪܬܐ ܕܙܒܢ̈ܐ.
ܟܕ ܐܒܐ ܢܛܪ ܠܗ ܠܙܒܢܐ ܕܦܘܪܩܢܐ.

11. *Apertæ semper erunt januæ tuæ die noctuque et non claudentur* orationi omni tempore.

14. *Et venient ad te humiliati filii humiliantium te.* Hoc dicit de filiis persecutorum qui sua conversione adoratores efficiuntur.

15. *Pro eo quod fuisti derelicta et exosa* Deo a tempore ædificationis turris et deinceps, faciam te lætissimam in æternum.

16. *Lac gentium suges ;* oblationes gentium accipies.

17. *Pro ære adducam aurum ;* pro rebus contemptibilibus et rejiciendis, quas adorantes idola habebatis, spirituales et cœlestes dabuntur vobis in Ecclesia.

19 *Non erit tibi sol in lucem diurnam.* Non amplius sedebis confisa in astris quæ invocabas ut Deos.

20. *Et lux lunæ non illuminabit te, quia Dominus erit tibi lux in æternum.* Hæc fient Ecclesiæ per *surculum quem plantasti in tribu Judæ.*

22. *Minimus erit in millenos,* pauci erant et facti sunt in millia ; initio pauci erant et brevi tempore facti sunt in populum ingentem. *Ego Dominus ad tempus ejus servavi eum ad consolandos omnes lugentes. Pro cinere unguentum suave, pro luctu amictus laudis et pro spiritu dolente vocabuntur arietes justitiæ.* Significatur Dominum prophetarum ad adimplendos omnes prophetas in fine temporum venturum esse. Illum servat Pater in tempus saluti opportunum. Et

ܠܐܒܝܠܘܬܐ . ܘܠܝܬ ܕܦܪܩ . ܘܟܕ ܦܪܩ
ܐܢܘܢ ܠܥܡܡܐ . ܐܝܟ ܕܡܫܦ̈ܠܐ ܘܡܬܒ̈ܪܐ
ܘܚܝ̈ܒܐ ܒܦܘܠܚܢ ܛܥܝܘܬܐ ܀ ܡܫܚ ܘܐܪܘܚ
ܐܢܘܢ ܒܡܫܚܐ ܡܢܝܚ ܠܠܐܐ . ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ . ܘܐܠܒܫ ܐܢܘܢ ܐܣܛܠܐ
ܚܘܪܬܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ . ܘܐܪܘܚ ܠܗܘܢ ܡܢ
ܟܐܒ̈ܝܗܘܢ . ܘܐܩܝܡ ܐܢܘܢ ܕܟܪ̈ܐ ܢܨܝܚܐ
ܒܦܘܠܚܢ ܙܕܝܩܘܬܐ ܀

venit *consolari lugentes* (LXI, 2) nempe justos qui lugebant perditionem mundi ab errore. *Et non est qui salvavit.* Et postquam salvavit gentes quæ quodammodo demissæ, disjectæ et reæ erant cultus falsi, unxit et lenivit eas oleo fessos recreante, quod est oleum unctionis et induit eas stola candida baptismi et recreavit eas a doloribus effecitque arietes cultu justitiæ illustres.

CAPUT LXI.

ܪܘܚܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܥܠܝ . ܕܡܫܚܢܝ
ܠܡܣܒܪܘ ܀ ܗܢܘ ܕܡܫܚܗ ܒܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ . ܕܗܟܢ ܕܐܬܓܫܡ ܘܦܓܪܐ ܐܢܫܝܐ
ܐܬܠܒܫ ܐܡܪ ܕܢܣܒ ܪܘܚܐ ܘܐܬܡܫܚ
ܒܪܘܚܐ . ܟܕ ܚܠܦܝܢ ܗܘ ܢܣܒ ܗܘܐ ܪܘܚܐ
ܘܠܢ ܒܗ ܡܫܚ ܗܘܐ ܀

ܪܘܚܗ ܠܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝ . ܗܘ ܕܡܢ ܐܒܐ
ܢܦܩ . ܒܐܘܣܝܐ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܒܝ . ܘܡܛܠ
ܡܠܬܐ ܕܐܒܐ ܐܢܐ ܘܡܛܠ ܕܐܬܓܫܡܬ .
ܡܫܝܚܘܬܐ ܢܣܒܬ ܡܕܒܪܢܝܬ ܀ ܪܘܚܗ
ܕܡܪܝܐ ܥܠܝ . ܗܢܘ ܕܡܛܠܗܢ ܡܫܚܢܝ ܡܪܝܐ .
ܠܡܣܒܪܘ ܠܡܣܟ̈ܢܐ ܫܕܪܢܝ . ܠܗܢܘܢ ܓܝܪ
ܕܚܣܝܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܣܟܢܝܢ ܘܒܚܛ̈ܗܐ ܥܬܝܪ̈ܐ
ܡܟܪܙ ܗܘܐ ܟܕ ܐܡܪ . ܬܘܒܘ ܩܪܒܬ ܠܗ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ . ܘܗܟܢܐ ܐܦ ܠܬܒܝܪ̈ܝ ܠܒܐ
ܐܣܝ . ܘܠܫܒܝ̈ܐ ܐܟܪܙ ܫܘܒܩܢܐ . ܟܕ
ܐܣܪܗ ܠܚܣܝܢܐ ܘܦܪܩ ܠܢ . ܘܠܣܡ̈ܝܐ
ܚܙܝܐ ܝܗܒ . ܟܕ ܕܝܢ ܠܗܢܘܢ ܕܒܚܫܘܟܐ

CAPUT LXI.

1. *Spiritus Domini Dei super me, eo quod unxit me ad evangelizandum,* i. e. unxit eum Deus Spiritu sancto. Etenim incarnatus et corpore humano indutus dicitur accepisse Spiritum et unctum esse Spiritu, quum pro nobis Spiritum acceperit et illo nos unxerit.

1. *Spiritus Domini super me,* ille Spiritus qui a Patre procedit et sua essentia est in me qui Verbum et Filius Patris sum et propter meam incarnationem unctionem accepi œconomiæ. *Spiritus Domini super me. Propterea quod unxit me Dominus, ad evangelizandum pauperibus misit me.* Iis enim qui scientia Dei egebant et peccatis divites erant prædicabat dicens : *Pœnitentiam agite, appropinquavit regnum Dei*[1]. Sic etiam confractos corde sanavit et captivis prædicavit dimissionem quando alligavit Fortem et liberavit nos. Et cæcis visum largitus

[1] *Matth.* IV, 17.

ܘܠܐ ܝܕܥܬܐ ܘܒܛܠܠܐ ܕܡܘܬܐ ܝܬܒܝܢ ܀

ܘܦܫܝܛܐܝܬ ܠܡܐܡܪ . ܕܐܟܪܙ ܫܢܬܐ ܡܩܒܠܬܐ
ܘܪܓܝܓܬܐ ܠܡܪܝܐ . ܗܝ ܕܒܗ ܕܟܠܗܝܢ ܒܚܕܐܝܬ
ܛܒܬܐ ܘܡܥܠܝܬܐ ܡܠܝܐ ܀ ܠܡܣܒܪܘ
ܠܡܣܟܢܐ . ܗ̄ . ܠܡܟܝܟܐ ܪܘܡܪܡܐ ܀
ܘܐܐܣܘܐ ܠܬܒܝܪܝ ܠܒܐ . ܗ̄ . ܒܫܘܒܩܢܐ ܀
ܐܟܪܙ ܚܐܪܘܬܐ ܠܫܒܝܐ . ܗ̄ . ܚܐܪܘܬܐ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܫܒܝܢ ܒܚܛܝܬܐ ܀ ܘܫܪܝܐ ܠܐܣܝܪܐ : ܠܐܝܠܝܢ
ܕܐܣܝܪܝܢ ܒܥܝܕܐ ܒܝܫܐ . ܘܐܟܪܙ ܫܢܬܐ ܪܓܝܓܬܐ
ܠܡܪܝܐ ܀ ܗܘ ܗܘ ܕܒܬܪ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܢܦܩ
ܠܡܐܣܝܘ ܘܠܡܟܪܙܘ ܣܒܪܬܐ ܚܕܬܐ
ܘܠܡܒܝܐܘ ܠܐܒܝܠܐ ܀ ܗ̄ . ܒܝܕ ܡܘܠܟܢܘܗܝ
ܫܡܝܢܐ ܀

est quando velut Oriens ortus est iis qui in tenebris ignorantiæ et in umbra mortis sedebant.

2. Ad loquendum simpliciter: *ut proclamem annum acceptabilem et jucundum Domino*, scilicet annum omnium conjunctim bonorum et virtutibus plenum. *Ad evangelizandum pauperibus*, humilibus nempe exaltationem. *Et consolidem confractos corde* per condonationem. *Proclamem libertatem captivis*, libertatem iis qui captivi sunt in peccato. *Et solutionem in carcere detentis*, iis qui vinculis pravarum consuetudinum detinentur. *Et proclamem annum jucundum Domino*. Significat Messiam post baptismum egressurum esse ad sanandum et prædicandum novam Evangelii doctrinam et ad lugentes consolandos per promissiones cœlestes.

ܘܐܢܬܘܢ ܟܗܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܬܬܩܪܘܢ ܀
ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܐܠܗܐ . ܗܕܐ ܥܠ ܕܒܛܠܬ ܗܘܬ
ܟܘܡܪܘܬܗܘܢ ܫܒܥܝܢ ܫܢܝܢ ܐܡܪ . ܐܬܚܙܝܬ
ܕܝܢ ܕܐܬܐ ܥܠ ܥܕܬܐ ܕܡܢ ܥܡܡܐ . ܗܝ
ܕܡܢ ܒܬܪ ܕܐܬܓܫܡ ܘܐܬܡܫܚ ܡܕܒܪܢܐܝܬ
ܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܒܝܘܪܕܢܢ : ܘܐܣܝ
ܠܟܪܝܗܐ ܘܚܝܠ ܠܬܒܝܪܝ ܠܒܐ ܘܟܪܙ ܚܐܪܘܬܐ
ܘܝܗܒ ܫܘܒܩܢܐ . ܐܩܝܡ ܒܗ ܒܥܕܬܐ ܕܡܢ
ܥܡܡܐ ܗܢܘܢ ܕܦܪܩ ܟܗܢܐ ܘܪܒ ܒܬܐ .
ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ . ܕܐܢܬܘܢ ܬܬܩܪܘܢ ܟܗܢܘܗܝ
ܕܡܪܝܐ ܀ ܢܟܣܝܗܘܢ ܕܥܡܡܐ ܬܐܟܠܘܢ . ܗ̄ .
ܩܘܪܒܢܝܗܘܢ ܘܕܒܚܝܗܘܢ ܀

6. *Vos autem sacerdotes Domini vocabimini et ministri Dei.* Hoc dicit quia cessaverat sacerdotium eorum per septuaginta annos. Convenit autem Ecclesiæ e gentibus collectæ, quia, postquam incarnatus est et providentialiter Spiritu sancto unctus est in baptismo in Jordane ægrotosque sanavit et contritos corde confortavit ac libertatem prædicavit atque remissionem peccatorum largitus est, constituit intra Ecclesiam e gentibus quas salvavit collectam sacerdotes et œconomos et dixit ad eos: vos vocabimini: sacerdotes Domini. *Opes gentium comedetis,* oblationes eorum et sacrificia.

ܝܘܪܬܢܐ ܬܢܝܢܐ ܬܐܪܬܘܢ ܒܐܪܥܐ . ܗ̄ . ܚܠܦ

7. *Duplicem hæreditatem possi-*

ܣܚܦܢܘܢ ܘܟܘܢܦܝܐ ܕܒܦܬܟܖ̈ܐ. ܥܦܝܦܬܐ
ܝܪܬܘܬܐ ܬܐܪܬܘܢ ܒܐܪܥܐ ܀ ܘܒܦܠܓܘܬܗܘܢ
ܬܫܬܒܗܪܘܢ. ܦ̄. ܫܠܡܐ ܢܗܘܘܢ ܘܠܐ
ܢܬܦܠܓܘܢ ܠܬܪܝܢ ܥܡ̈ܡܝܢ ܐܝܟ ܒܝܘ̈ܡܝ
ܪܚܒܥܡ ܘܝܘܪܒܥܡ ܀

ܡܬܒܣܡܘ ܐܬܒܣܡ ܒܡܪܝܐ ܀ ܗܕܐ ܥܠ
ܥܕܬܐ ܐܡܪ ܕܡܬܒܣܡܐ ܒܡܪܝܐ ܀ ܒܘܣܡܐ
ܕܝܢ ܕܒܡܪܝܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܥܕܬܐ ܐܪܙܐ ܦܓܪܗ
ܩܕܝܫܐ ܐܝܬܘܗܝ ܀ ܘܬܪܘܙ ܢܦܫܝ ܒܐܠܗܐ.
ܗܘܝܘ ܗܢܘ ܗܘ ܕܗܘܐ ܠܥܕܬܗ ܕܝܠܗ ܡܬܦܨܚܢܘܬܐ
ܘܒܘܣܡܐ ܘܚܕܘܬܐ ܕܪܘܚ ܀ ܘܪܘܙܐ ܥܕܬܐ ܒܐܠܗܗ.
ܦ̄. ܗܘܐ. ܕܐܠܒܫܢܝ ܠܒܘܫܐ ܕܦܘܪܩܢܐ.
ܗܢܘ ܕܐܠܒܫܗ ܐܣܛܠܐ ܕܫܘܒܚܐ.
ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܗܝ ܓܝܪ ܫܪܝܪܐ ܠܒܘܫܐ
ܕܦܘܪܩܢܐ. ܘܐܣܛܠܐ ܚܘܪܬܐ ܕܫܘܒܚܐ ܀
ܘܥܒܕܢܝ ܐܝܟ ܚܬܢܐ ܡܫܒܚܐ. ܦ̄. ܕܝܢ .
ܒܫܘܒܩܢܐ ܀ ܘܐܝܟ ܟܠܬܐ ܡܨܒܬܐ.
ܟܠܬܐ ܕܝܢ ܐܝܬܝܗ ܥܕܬܐ ܕܡܨܒܬܐ ܒܫܘܦܪܐ
ܕܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ. ܘܨܒ̈ܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܨ̈ܒܬܐ
ܕܡܨܒܬܝܢ ܠܗ ܠܥܕܬܐ ܗܠܝܢ. ܕܟܝܘܬܐ.
ܘܟܐܢܘܬܐ. ܘܩܕܝܫܘܬܐ. ܢܟܦܘܬܐ.
ܒܣܝܡܘܬܐ. ܠܐ ܦܪܨܘܦܘܬܐ. ܡܟܝܟܘܬܐ.
ܡܚܒܘܬܐ. ܡܪܚܡܢܘܬܐ. ܘܐܝܟ ܗܠܝܢ
ܕܕܡܝܢ ܀

ܘܐܝܟ ܐܪܥܐ ܕܡܦܩܐ ܨܡܚܐ. ܗܘ. ܨܡܚܐ
ܕܠܐ ܙܪܥ ܒܗ. ܠܥܡܐ ܗܘ ܕܝܢ ܕܢܡܘܣܐ
ܨܝܪ ܗܘܐ ܒܓܢܬܐ. ܘܠܥܡ̈ܡܐ ܕܠܐ ܢܡܘܣܐ
ܒܐܪܥܐ ܕܡܦܩܐ ܨܡܚܐ ܀ ܗܟܢܐ ܢܦܩ ܡܪܝܐ
ܙܕܝܩܘܬܐ ܩܕܡ ܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܀ ܙܕܝܩܘܬܐ
ܕܐܡܪ ܕܡܦܩܐ ܡܢ ܩܕܡ ܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ.
ܣܒܪܬܐ ܚܕܬܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܐܬܟܪܙ ܠܟܠܗܘܢ

debunt in terra. Pro ignominia vestra et pudore in (colendis) *figmentis* duplicem *hæreditatem possidebitis in terra De portione eorum gloriabimini.* Concordes erunt et non dividentur in duos populos ut in diebus Roboam et Jeroboam.

10. *Valde delectabor in Domino.* Hoc dicit de Ecclesia quæ delectatur in Domino. Delectamentum autem in Domino Ecclesiæ datum sacramentum est sancti ejus corporis. *Et exultabit anima mea in Deo.* Hoc ipsum est quod Ecclesiæ ejus contigit, exultatio scilicet, oblectamentum et lætitia spiritus. Exultat Ecclesia in Deo suo, quia *induit me vestimento salutis*, id est stola gloriæ baptismi; illa quippe est verum salutis vestimentum et candida gloriæ stola. *Et fecit me tanquam sponsum gloriosum* per absolutionem. *Et tanquam sponsam ornatam.* Sponsa Ecclesia est quæ exornata est pulchritudine omnium populorum. Ornamenta autem quæ Ecclesiam exornant sunt hæc : puritas, innocentia, sanctitas, honestas, jucunditas, mansuetudo, pacis amor, humilitas, misericordia et his similia.

11. *Et sicut terra producens plantam,* plantam scilicet in ea absque semine productam. Populum autem legis figuravit per hortum, populos vero absque lege per terram plantas producentem. *Ita producet Dominus justitiam coram omnibus populis.* Justitia quam dicit produci coram omnibus populis nova est annuntiatio Evangelii

ܠܥܡ̈ܡܐ ܀ ܙܠܘ ܠܟܘܢ ܬܠܡܕܘ ܘܐܥܡܕܘ
ܠܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܀

CAPUT LXII.

ܘܢܬܩܪܐ ܠܟܝ ܫܡܐ ܚܕܬܐ . ܗ̄ . ܥܕܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ ܀ ܕܦܘܡܗ ܕܡܪܝܐ ܢܫܡܝܘܗܝ ܀
ܗܘ ܗܘ ܕܥܠ ܗܕܐ ܟܐܦܐ ܐܒܢܝܗ̇ ܠܥܕܬܝ .
ܘܡܘܟܠܐ ܕܫܝܘܠ ܠܐ ܢܚܣܢܘܢܗ̇ ܀

ܘܠܘܬ ܠܐ ܬܬܩܪܝܢ ܫܒܝܩܬܐ ܀ ܘܐܪܥܟܝ ܠܐ
ܬܬܩܪܐ ܨܕܝܬܐ . ܗ̄ . ܠܫܒܩܘܬ ܕܠܐ ܬܘܒ
ܡܫܬܒܩܐ . ܡܛܠ ܕܒܢ̈ܝ ܨܒܝܢܐ ܥܠܝܐ ܒܟܠ
ܙܒܢ̈ܝܢ ܗܘܬ ܦܪܝܐ ܘܠܐ ܨܕܝܢ ܡܫܟܢ̈ܘܗ̇ ܀
ܡܛܠ ܕܨܒܐ ܒܟܝ ܡܪܝܐ . ܐܠܐ ܬܬܩܪܝܢ
ܨܒܝܢܝ ܀ ܗ̄ . ܕܨܒܐ ܒܟܝ ܡܪܝܐ ܀ ܗܘ
ܕܡܗܦܟ ܗܘܐ ܠܗ ܐܦ̈ܘܗܝ ܡܢܟܝ ܀
ܘܐܪܥܟܝ ܠܬܒܥܠܐ . ܗ̄ . ܐܪܥܟܝ ܕܨܕܝܐ .
ܡܟܝܠ ܠܬܒܥܠܐ ܀

ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܥܠܝܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܡܟܠ
ܢܬܒܥܘܢܟܝ ܒܢ̈ܝܟܝ ܀ ܒܢ̈ܝܐ ܕܥܕܬܐ ܠܫܠܝ̈ܚܐ
ܘܟܗ̈ܢܐ ܘܙܕ̈ܝܩܐ ܡܫܡܗ . ܗܢܘܢ ܕܩܝܡܝܢ
ܪܫܐ ܠܦܓܪܗ̇ ܕܥܕܬܐ ܐܝܟ ܒܥܠܐ ܪܫܐ
ܐܢܬܬܐ . ܗܢܘܢ ܒܥܠܝܢ ܠܗ̇ ܠܥܕܬܐ
ܒܡܠܦܢܘܬܗܘܢ . ܘܡܛܠ ܐܦ ܡܘܠܕܝܢ
ܠܗ̇ ܒܢ̈ܝܐ ܪ̈ܘܚܢܐ . ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܘܝܕ ܡܛܠ
ܥܕܬܐ ܘܡܛܠ ܫܠܝ̈ܚܐ ܕܚܠܦ ܐܒܗ̈ܬܟܝ
ܠܥܡ̈ܡܐ ܛܥ̈ܝܐ . ܢܗܘܘܢ ܠܟܝ ܒܢ̈ܝܟܝ .
ܗ̄ . ܫܠܝ̈ܚܐ . ܘܠܘܬ ܡܪܝܐ ܐܗܦܟ ܡܠܬܐ
ܪܘܚܐ ܡܙܡܪܢܝܬܐ . ܡܛܠܬܗܘܢ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܒܢ̈ܝܗ̇
ܕܥܕܬܐ . ܕܥܒܕ ܐܢܘܢ ܫܠܝ̈ܛܐ ܒܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ .
ܕܢܥܒܪ ܫܡܟ ܒܐܪ̈ܥܬܗܘܢ ܟܠ ܕܪ ܘܕܪ ܀

[1] Matth. XXVIII, 19.
[2] *Matth.* XVI, 18.

quod omnibus populis annuntiatum fuit: juxta illud: *Ite, docete et baptizate omnes gentes*[1].

CAPUT LXII.

2. *Et vocaberis nomine novo* Ecclesia sancta. *Quod* (nomen) *os Domini imponet*, dicens: *super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam et vectes inferni non superabunt eam*[2].

4. *Et non vocaberis amplius « Repudiata, » et terra tua non vocabitur deserta.* Non amplius « Repudiata » quia filios voluntatis supernæ omni tempore producet et deserta non erunt palatia ejus. *Quia Dominus sibi in te complacet. Sed vocaberis Voluntas mea,* quia sibi in te complacuit Dominus, cujus facies a te aversa erat. *Et terra tua Maritata*, terra tua quæ deserta erat ex nunc maritata erit.

5. *Quia sicut adolescens virginem uxorem ducit*, ita *filii tui te requirent*. Filios Ecclesiæ apostolos, sacerdotes et justos appellat, qui constituunt caput corporis Ecclesiæ sicut maritus caput est mulieris. Hi velut mariti sunt Ecclesiæ per doctrinam suam et constanter ei filios spirituales generant. Dixit enim David de Ecclesia et apostolis: *Pro*[3] *Patribus tuis* populi errantes. *Erunt tibi filii tui* seu apostoli. Et ad Dominum convertens sermonem spiritus psalmistæ de apostolis Ecclesiæ filiis ait: *Fac eos principes super omnem*

[3] In cod. ܚܠܦ

ܘܐܝܟ ܕܚܕܐ ܚܬܢܐ ܒܟܠܬܐ . ܗܟܢܐ ܚܕܐ ܡܪܝܐ ܒܟܝ . ܗܘ . ܒܡܬܦܢܝܢܟܝ ܀

terram, *ut prædicetur per eos nomen meum in generationem et generationem*[1]. *Et quemadmodum sponsus oblectatur sponsa, ita te oblectabitur Dominus,* propter conversionem tuam.

ܥܠ ܫܘܪܝܟܝ ܐܘܪܫܠܡ ܐܩܝܡܬ ܢܛܘܪܐ ܀ ܕܐܘܪܫܠܡ ܗܕܐ ܕܒܢܝ ܝܣܪܝܠ ܀ ܢܒܝܐ ܘܙܕܝܩܐ ܗܘܘ ܢܛܘܪܐ . ܕܐܘܪܫܠܡ ܕܝܢ ܡܬܝܕܥܢܝܬܐ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ : ܪܫܐ ܟܘܡܪܐ ܘܟܘܡܪܐ ܐܬܬܩܝܡܘ ܢܛܘܪܝܗ ܘܡܕܒܪܢܝܗ ܡܢ ܐܠܗܐ ܀

6. *Super muros tuos Jerusalem constitui custodes.* Istius Jerusalem populi Israelitici custodes fuerunt prophetæ et justi, Jerusalem autem spiritualis seu Ecclesiæ sanctæ custodes et rectores a Deo constituti sunt summi sacerdotes et sacerdotes.

ܠܐ ܢܫܬܩܘܢ ܘܠܐ ܢܫܠܘܢ ܡܥܗܕܢܐ ܥܕܡܐ ܕܢܩܝܡܘܢܟܝ . ܗܘ . ܥܠ ܗܢܐ ܕܒܟܠ ܙܒܢ ܡܬܟܫܦܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܦܘܪܩܢܗ . ܘܗܠܝܢ ܥܠ ܦܘܢܝܐ ܗܘ ܕܥܡܐ ܚܝܪܝܢ ܀

ܥܒܪܘ ܥܒܪܘ ܦܢܘ ܐܘܪܚܐ ܠܥܡܐ . ܕܪܫܘ ܫܒܝܠܐ ܘܓܒܘ ܟܐܦܐ . ܗܘ . ܦܘܪܥܢܘܬܐ ܗܝ ܕܐܕܘܡܝܐ . ܥܠ ܕܐܡܪܘ ܥܪܘ ܥܪܘ ܥܕܡܐ ܠܫܬܐܣܬܗ . ܚܝܪ ܕܝܢ ܐܦ ܗܢܐ ܠܡܕܒܪܢܐ ܕܥܕܬܐ ܕܐܬܗܝܡܢܘ ܡܠܬܐ ܕܚܝܐ . ܕܦܩܕܐ ܠܗܘܢ ܡܠܬܗ ܕܐܠܗܐ ܠܡܚܘܝܘ ܠܥܡܐ ܐܘܪܚܐ ܕܫܪܪܐ . ܘܢܕܪܫܘܢ ܫܒܝܠܐ ܕܦܘܪܩܢܐ . ܘܢܫܪܘܢ ܘܢܕܥܟܘܢ ܟܠ ܡܠܬܐ ܕܬܘܩܠܬܐ ܘܕܘܠܚܐ ܀

7. *Non tacebunt neque silebunt commemoratores*[2] *donec stabiliat te.* Etenim omni tempore deprecabantur pro Israelis liberatione. Hæc igitur reditum populi respiciunt.

10. *Transite, transite, restituite viam populo, terite semitas, purgate lapides.* Retributio est Edomitarum eo quod dixerint : *Nudate, nudate, usque ad fundamentum in ea*[3]. Respicit etiam hic locus præpositos Ecclesiæ quibus creditum est verbum salutis, quia verbum Dei eis mandat ut ostendant populo viam veritatis, ut terant semitas salutis, solvant et extinguant omne verbum scandali et perturbationis.

CAPUT LXIII.

ܡܢܘ ܗܢܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܐܕܘܡ ܀ ܡܫܐܠ ܠܗ ܠܢܦܫܗ ܘܗܘ ܦܢܐ ܠܗ . ܘܐܡܪ ܀ ܐܢܐ ܡܡܠܠ ܐܢܐ ܙܕܝܩܘܬܐ . ܗܘ . ܘܡܢܐ ܗܝ ܙܕܝܩܘܬܐ ܕܡܡܠܠ ܐܢܬ ܀ ܕܦܫܛ ܠܟܠܗ

1. *Quis est iste qui venit de Edom ?* Interrogat semetipsum et sibi respondet dicens : *Ego loquor justitiam.* Et quænam est, Domine, justitia quam loqueris? *Cal-*

[1] *Psal.* XLIV, 17-18.
[2] Cod. ܡܥܗܕܢܐ
[3] *Psalm.* CXXXVI, 7.

ܒܪܘܓܙܝ. ܦ. ܡܛܠ ܕܐܬܥܠܝܘ ܥܠ ܥܡ̈ܡܐ
ܒܙܒܢ ܪܘܓܙܝ ܀

ܡܥܨܪܬܐ ܕܫܬ ܒܠܚܘܕܝ. ܘܐܢܫ ܡܢ ܥܡ̈ܡܐ
ܠܝܬ ܥܡܝ. ܦ. ܡܛܠ ܕܐܝܣܪܝܠ ܗܘ
ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܚܪܒ ܐܢܘܢ ܒܬܪ ܦܘܢܝܐ ܀

ܡܛܠ ܕܝܘܡܐ ܕܬܒܥܬܐ. ܦ. ܕܗܘܐ ܒܒܢ̈ܝ
ܐܕܘܡ ܒܠܒܝ ܣܝܡܐ ܀ ܘܝܘܡܐ ܕܦܘܪܩܢܐ.
ܦ. ܦܘܪܩܢܐ ܕܗܘܐ ܠܥܡܝ ܡܛܐ ܠܗ ܀

ܚܪܬ ܒܝܪ ܘܠܝܬ ܕܡܥܕܪ. ܦ. ܚܪܬ ܒܝܪ
ܒܐܕܘܡܝܐ ܕܕܡܐ ܐܝܬ ܒܗܘܢ ܚܐܪܐ ܕܢܬܚܢܢܘܢ
ܒܟܠܗܘܢ. ܘܠܐ ܐܫܬܟܚ ܒܗܘܢ ܕܡܥܕܪ ܀

ܘܕܫܬ ܐܢܘܢ ܒܪܘܓܙܝ. ܘܕܘܫܬ ܐܢܘܢ
ܒܚܡܬܝ. ܘܐܚܬܬ ܠܐܪܥܐ ܠܥܫܝܢܘܬܗܘܢ ܀ ܗܢܘ
ܗܘ ܕܐܢ ܬܬܪܝܡ ܘܒܝܢܬ ܟܘܟ̈ܒܐ ܬܣܝܡ
ܩܢܟ ܡܢ ܬܡܢ ܐܚܬܟ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܀

ܛܝܒܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܐܬܕܟܪ ܀ ܡܬܡܠܠܐ ܡܘܕܝܬܐ
ܛܝܒܘܬܐ ܕܥܠ ܩܕܡܝܬܐ. ܦ. ܛܝܒܘܬܗ
ܕܡܪܝܐ ܐܬܕܟܪ. ܗܕܐ ܠܡܘܡܠܠ ܗܝ ܕܥܠ
ܡܛܠ ܐܛܥܝܬܢ ܡܪܝܐ ܡܢ ܐܘܪܚܟ. ܕܐܬܡܠܝܘ
ܟܘܣܝܐ ܕܥܠ ܐܚܪ̈ܝܬܐ ܀

ܘܡܠܐܟܐ ܕܐܦܘܗܝ ܦܪܩ ܐܢܘܢ. ܦ. ܒܟܠܗ
ܕܒܟܠ ܚܛܗܝܗܘܢ ܠܐ ܬܒܥ ܐܢܘܢ. ܡܛܠ
ܡܘܫܐ ܕܥܒܕ ܒܐܦܘܗܝ ܕܠܐ ܢܘܒܕ ܐܢܘܢ ܀
ܘܐܪܝܡ ܐܢܘܢ ܘܢܛܠ ܐܢܘܢ ܒܟܠܗܘܢ ܝܘܡ̈ܬܗ
ܕܥܠܡܐ. ܦ. ܒܝܕ ܢܨܚܢܐ ܕܒܐܝܕ ܐܝܟ ܒܝܕ
ܢܒܝ̈ܐ ܗܘܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܀

ܘܗܢܘܢ ܡܪܡܪܘ ܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܝܠܗ.

cavi populos in ira mea[1]; etenim extulerunt se contra gentes tempore iræ meæ.

3. *Torcular calcavi solus et nemo ex populis aderat mihi;* Israel quippe solus vastavit Edomitas post reversionem.

4. *Quia dies ultionis,* quæ fiet in Edomitas, *in corde meo repositus est. Et dies salutis:* salus populo meo futura advenit.

5. *Respexi et nemo erat qui adjuvaret;* respexi in Edomitas quia sanguis nobilis erat in eis, respexi ut misericordiam sibi quærerent et in eis nemo inventus est qui adjuvaret.

6. *Et calcavi eos in ira mea,* et afflixi eos in furore meo, et *in terram dejeci robur eorum;* idem est ac illud : *Si te extuleris et inter stellas posueris nidum tuum, exinde te dejiciam, ait Dominus*[2].

7. *Gratiam Domini memorabo;* gratiarum igitur actio pro prioribus beneficiis significatur per « gratiam Domini memorabo. » E contra verba « *Quare avertisti me, Domine, a via tua*[3], reprehensionem continent de novissimis.

9. *Angelus faciei ejus salvavit eos.* In omnibus Israelitarum peccatis, ultionem de illis non sumpsit Deus propter Moysen qui in conspectu ejus egit ut non perderet eos. *Et extulit eos et evexit eos cunctis diebus sæculi,* per facinora præclara quæ identidem per prophetas contingebant illis.

10. *Et ipsi exasperaverunt ejus*

[1] Infra vers. 6.
[2] *Abdias* 4.
[3] Infra vers. 17.

ܗ̄ . ܗܘ ܕܒܗܘܢ ܒܢܒܝܐ ܡܠܠ ܗܘܐ ܀

Spiritum sanctum, qui eis per prophetas loquebatur.

ܘܐܬܕܟܪ ܝܘܡܬܐ ܕܥܠܡ ܕܡܘܫܐ ܥܒܕܗ . ܟܕ ܐܣܩܗ ܗܘܐ ܡܢ ܝܡܐ ܠܪܥܝܐ ܕܥܢܗ . ܡܕܒܪ ܠܝܡܝܢܗ ܕܡܘܫܐ ܕܪܥܐ ܒܫܒܚܐ ܕܡܬܟܣܝܐ ܕܐܠܗܐ ܀

11-12. *Et recordatus est dierum sæculi Moysi servi sui, quando eduxerat e mari pastorem gregis sui, dirigente dextram Moysi abscondito gloriæ Dei brachio.*

ܕܒܪ ܐܢܘܢ ܒܬܗܘܡܐ ܐܝܟ ܣܘܣܝܐ ܒܡܕܒܪܐ ܀

13. *Duxit eos per abyssum sicut equum per desertum.*

ܘܠܐ ܐܬܬܩܠܘ ܐܝܟ ܒܥܝܪܐ ܕܢܚܬܐ ܒܦܩܥܬܐ : ܪܘܚܗ ܕܡܪܝܐ ܕܒܪܐ ܐܢܘܢ . ܗܟܢܐ ܕܒܪܬ ܠܥܡܟ ܡܪܝܐ . ܒܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܕܐܡܪ ܥܠ ܡܦܩܬܐ ܕܒܢܝܗܘܢ . ܕܡܢ ܡܨܪܝܢ ܡܥܗܕ ܠܗ . ܥܠ ܚܝܠܐ ܕܥܒܕ ܒܐܝܕ ܡܘܫܐ ܥܒܕܗ . ܟܕ ܩܪܐ ܠܗ ܪܥܝܐ ܕܥܢܗ . ܘܕܒܝܡܝܢܗ ܦܠܓ ܝܡܐ ܟܕ ܚܘܛܪܐ ܕܡܪܡܙ ܠܨܠܝܒܗ ܕܡܫܝܚܐ . ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܪܥܐ ܒܫܒܚܐ ܕܡܬܟܣܝܐ ܕܐܒܐ ܀

14. *Nec, sicut jumentum in vallem descendens, impegerunt. Spiritus Domini deduxit eos. Sic duxisti populum tuum, Domine.* Hisce omnibus quæ recitat de exitu Israelitarum ex Ægypto mentem revocat ad virtutes ab ipso factas per manum Moysi servi sui, quem pastorem gregis sui vocavit et cujus dextra virgam movente divisit mare. Virga porro præfigurabat crucem Christi qui est brachium absconditum gloriæ Patris.

ܘܡܢ ܕܥܗܕ ܠܗܠܝܢ ܡܥܒܕܬܐ ܕܥܒܕ ܠܐܒܗ̈ܝܗܘܢ ܟܕ ܢܦܩܘ ܡܢ ܡܨܪܝܢ . ܗܦܟ ܢܒܝܐ ܕܢܥܝܪ ܛܢܢܐ ܕܡܪܗ ܟܕ ܐܡܪ . ܐܝܟܘ ܛܢܢܟ ܘܓܢܒܪܘܬܟ . ܕܒܗܘ ܙܒܢܐ ܡܬܚܘܝܐ ܗܘܬ . ܘܪ̈ܚܡܝܟ ܕܥܠ ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܐܬܦܢܝܘ ܠܘܬܢ ܡܢ ܩܕܝܡ . ܐܠܐ ܕܗܫܐ ܐܬܦܢܝܘ ܠܘܬܢ ܘܥܠܝܢ ܀ ܐܢܬ ܗܘ ܐܒܘܢ . ܗ̄ . ܐܒܘܢ ܐܝܟ ܐܒܐ ܕܐܦ ܕܝܠܗܘܢ ܀

15. Postquam autem in mentem revocavit pristina quæ Deus fecit patribus eorum in exitu eorum ex Ægypto, redit propheta ad excitandum zelum Domini sui dicens: *Ubi est zelus tuus et fortitudo tua* quam tunc temporis ostendebas, *et commotio viscerum et miserationum tuarum* in eos qui olim non sunt conversi ad nos sed nunc conversi sunt ad nos et contra nos? *Tu es pater noster,* pater noster sicut et pater eorum.

ܐܒܪܗܡ ܠܐ ܝܕܥܢ . ܘܐܝܣܪܝܠ ܠܐ ܐܫܬܘܕܥܢ . ܗ̄ . ܟܕ ܗܠܝܢ ܕܥܒܕܬ ܠܩܕܡܝܐ . ܕܡܟܝܢ ܗܘܘ ܐܒܗ̈ܝܗܘܢ . ܘܫܬܝܩܝܢ . ܘܐܢܬ ܗܘ

16. *Abraham nescivit nos et Israel nos notos non habuit*[1]*;* quando antiquis hæc fecisti (in Ægypto) jam dormiebant et silebant patres eorum. Sed tu, Domi-

[1] Ita hebræus et Vulgata. Minus recte in Polyglottis londinensibus ܠܐ ܝܕܥܢ vertitur: « nescivimus. »

ne, pater noster es; fecisti hæc eis, *tu es salvator a sæculo.*

17. *Quare, Domine, avertisti me*[1] *a via tua et indurasti cor nostrum ne timeremus te.* Vana rursus accusatio, prædicta quippe fuerat hæc captivitas a Moyse et ab omnibus prophetis.

CAPUT LXIV.

1. *Annon cœlos aperuisti et descendisti* ad nos juvandos? *A conspectu tuo liquefacti sunt montes.* Ægyptios, Amorrhæos et Amalecitas montes vocat propter eorum elationem.

2. *Comburet etiam nunc ignis tuus inimicos tuos.* Et propter ultionem quam præstas nobis *notum fiet nomen tuum inimicis tuis.*

3. *Quando fecisti terribilia non expectavimus te.* Si peccavimus tibi, antiqui quibus miracula fecisti nec ipsi justi fuerunt. *Et nunc fac duo illa in revelatione tua super nos:* nobis salutem et adversariis nostris vindictam.

4. *A sæculo quippe*, i. e. a die quo separasti tibi hunc populum a ceteris. *Nec oculus vidit Deum præter te... qui cum deliciis occurris iis qui faciunt justitiam quique in viis tuis tui memores erunt,* i. e. in miraculis tuis quæ coram illis facta sunt.

5. *Ecce tu iratus es, quia peccavimus tibi... In illis mundus salvabitur,* in miserationibus tuis quas mundo exhibuisti, salvabitur mundus.

[1] Vers. simpl. « avertisti nos, » ut hebræus et vulgata habent. Hoc postulat contextus.

ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܛܡܐܐ ܟܠܢ ܀ ܗܕܐ ܨܠܘܬܐ ܗܝ
ܕܥܠܝܗܘܢ. ܢܦܠܢ ܐܝܟ ܛܪܦܐ ܟܠܢ.
ܗܢܘ. ܒܪ ܕܪ ܕܡܫܬܒܝܢ ܗܘܘ ܀

ܘܠܝܬ ܕܩܪܐ ܒܫܡܝ. ܗ̄. ܕܠܦܬܟܪܐ
ܣܓܕܝܢ ܗܘܘ. ܘܥܘܗܕܢܐ ܕܫܡܟ ܠܐ ܥܒܕܝܢ
ܗܘܘ ܀ ܘܠܝܬ ܕܡܕܟܪ ܠܡܬܬܟܠܘ ܒܟ.
ܗ̄. ܕܟܠܗ ܬܘܟܠܢܗܘܢ ܗܘ ܕܦܬܟܪܐ ܡܣܝܡܝܢ
ܗܘܘ ܀

6. *Sumus velut impuri omnes.* Hæc est oratio ejus pro eis. *Defluximus ut folia omnes;* nimirum per singulas generationes captivi facti sunt.

7. *Nec est qui invocet nomen meum;* quia idola adorabant, memoriam nominis tui non faciebant. *Et non est qui recordeter firmiter in te confidere;* omnem quippe suam confidentiam in idolis reponebant.

CAPUT LXV.

ܐܬܒܥܝܬ ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܫܐܠܘܢܝ ܀ ܗܕܐ
ܒܦܪܨܘܦ ܒܪܐ ܐܡܪܚ ܘܐܡܪ ܐܫܥܝܐ ܠܥܝܢ
ܝܗܘܕܝܐ ܘܠܐ ܕܚܠ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܣܗܕ ܫܠܝܚܐ
ܦܘܠܘܣ ܀ ܘܐܫܬܟܚܬ ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܒܥܘܢܝ.
ܗ̄. ܠܥܡܡܐ ܀ ܘܐܡܪܬ ܗܐ ܐܢܐ. ܗ̄. ܕܗܐ
ܐܢܐ ܠܥܡܐ ܕܡܢ ܥܡܡܐ ܕܠܐ ܩܪܐ ܫܡܝ ܀

ܦܫܛܬ ܐܝܕܝ ܝܘܡܐ ܟܠܗ. ܗ̄. ܦܫܛܬ
ܐܝܕܝ ܒܨܠܝܒܐ ܝܘܡܐ ܟܠܗ ܥܠ ܥܡܐ ܕܒܝܬ
ܐܝܣܪܝܠ ܕܠܐ ܡܬܛܦܝܣ ܀ ܥܠ ܥܡܐ ܕܠܐ
ܡܬܛܦܝܣ ܀ ܘܕܡܛܠ ܡܢܐ ܠܐ ܨܒܐ ܐܝܣܪܝܠ
ܕܢܬܛܦܝܣ ܐܡܪ ܕܡܗܠܟܝܢ ܒܬܪ ܡܚܫܒܬܗܘܢ.
ܘܕܫܪܟܐ ܀

ܕܒܚܝܢ ܒܓܢܐ ܘܣܝܡܝܢ ܒܣܡ̈ܐ ܥܠ ܟܐ̈ܦܐ.
ܗ̄. ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܕܚܪ̈ܫܐ ܀ ܟܐ̈ܦܐ ܠܡܕܒ̈ܚܐ
ܩܪܐ ܕܕܒܚܝܢ ܗܘܘ ܒܢܝܗܘܢ ܠܫܐ̈ܕܐ
܀

ܘܐܡܪܝܢ ܠܐ ܬܬܩܪܒ ܠܝ. ܚܛܗܝܗܘܢ
ܘܚܛܗܐ ܕܐܒܗܬܗܘܢ ܥܦܝܦܐܝܬ ܩܝܡܝܢ ܩܕܡܝ
ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܀ ܗ̄. ܟܡܐ ܕܩܝܡܝܢ ܩܕܡܝ ܘܠܐ

CAPUT LXV.

1. *Quæsitus sum ab eis qui me non quærebant.* Hic in persona filii ausus est Isaias loqui coram Judæis, nec timuit, ut testatus est apostolus Paulus. *Et inventus sum ab his qui non me quæsiverunt,* scilicet a gentibus. *Et dixi: Ecce me;* Ecce me populo e gentibus collecto qui non invocaverat nomen meum.

2. *Expandi manus meas tota die;* i. e. expandi manus meas in cruce tota die super populum Israel inobedientem. *Super populum inobedientem.* Et cur noluit Israel obedire? *Quia,* inquit, *incedunt post cogitationes suas,* etc.

3. *Sacrificant in hortis et ponunt thura super lapides*[1], juxta legem incantatorum. Lapides altaria vocat super quibus offerebant filios suos dæmoniis.

5-7. *Et dicunt: Ne accedas ad me: peccata eorum et peccata patrum eorum, dupliciter stant coram me, ait Dominus;* i. e.

[1] Pro ܟܐ̈ܦܐ codex mendose habet ܒܟ̈ܐܦܐ

ܐܫܠܡ ܒܥܦܐ ܕܚܛܗܝܗܘܢ ܘܕܐܒܗܝܗܘܢ
ܠܥܘܒܗܘܢ ܢܬܦܪܥܘܢ ܡܢܝ ܀ ܥܦܝܦܐܝܬ.
ܗ̄ . ܒܥܘܒܗܘܢ ܐܦܪܘܥ ܐܢܘܢ ܒܥܘܒܐ
ܕܝܠܗܘܢ . ܘܕܐܒܗܝܗܘܢ ܀

scripta sunt coram me et ea non operiam, donec peccata eorum et patrum eorum duplo retribuantur a me. ܥܦܝܦܐܝܬ i. e. dupliciter; in sinu eorum et in sinu eorum patrum retribuam peccata eorum.

ܐܝܟ ܕܡܫܬܟܚ ܛܘܦܬܐ ܒܣܬܘܠܐ . ܘܐܡܪ
ܐܢܫ ܠܐ ܬܚܒܠܝܗ̇ : ܡܛܠ ܕܒܘܪܟܬܐ ܐܝܬ
ܒܗ̇ . ܘܢܗܘܐ ܫܪܘܢ ܕܝܪܐ ܠܥܢܐ . ܘܥܘܡܩܐ
ܕܥܟܘܪ ܠܡܪܒܥܐ ܕܬܘܪ̈ܐ .. ܗ̄ . ܐܦܢ ܓܝܪ ܐܪܙܗ
ܕܗܢܐ ܒܟܐܢܐ ܕܒܝܢܬܗܘܢ ܐܬܪܫܡ ܗܘܐ . ܐܠܐ
ܫܪܪܗ ܒܗܘ ܕܟܣܐ ܘܡܬܛܫܐ ܒܟܐܢܐ ܕܒܝܬ
ܝܗܘܕܐ ܐܬܟܣܝ ܗܘܐ . ܐܬܢܛܪܬ ܓܝܪ ܟܢܘܫܬܐ
ܡܛܠ ܙܕܝܩܐ . ܘܙܕܝܩܐ ܥܡ ܥܡܗܘܢ ܡܛܠ
ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܕܒܪ ܗܘܐ ܒܥܡܗܘܢ ܀ ܛܘܦܬܐ
ܕܒܣܬܘܠܐ ܠܙܕܝܩܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܥܡܐ ܪܡܙܐ
ܛܘܦܣܐ . ܘܒܘܪܟܬܐ ܕܒܗ̇ ܠܗܘ ܕܡܠܝܟ
ܗܘܐ ܠܐܒܪܗܡ ܕܡܢܗ ܢܦܩ ܘܡܬܒܪܟܝܢ
ܒܗ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܡܗܝܡܢܐ . ܫܪܘܢ ܕܝܢ
ܛܘܦܣܐ ܗܘ ܕܟܠ ܚܕ ܡܢ ܙܕܝܩܐ ܕܗܘܐ ܣܬܪܐ
ܠܥܡܐ . ܐܝܟ ܡܘܫܐ ܘܐܝܟ ܝܫܘܥ ܘܐܝܟ
ܐܠܝܐ ܘܕܢܝܐܝܠ . ܥܘܡܩܐ ܕܥܟܘܪ ܥܘܡܩܐ
ܗܘ ܕܬܒܥܬܐ . ܕܪ̈ܐܙ ܠܡܫܝܚܐ ܕܝܢܐ ܘܬܒܘܥܐ.
ܕܗܘܝܘ ܕܝܪܐ ܕܥܢܐ ܐܟܚܕܐ ܘܡܪܒܥܐ ܕܬܘܪ̈ܐ ܀
ܥܢܐ ܓܝܪ ܠܥܡܐ ܕܟܠܗ ܪܡܙܐ ܀ ܬܘܪ̈ܐ
ܠܙܕܝܩܐ ܘܟܐܢܐ ܕܒܗܘܢ ܀

5-10. *Sicut reperitur acinus in botru et dicit quis : ne corrumpas illum, quia benedictio est in eo. . Et erit Saron in caula ovium et vallis Achor in cubile boum.* Etsi sacramentum hujusce loci in justis qui inter Israelitas erant præfiguratum fuerit; tamen ejus veritas adimpleta fuit in illo qui occultabatur in justis domus Judæ et per eos traducebatur. Conservata est enim synagoga propter justos, et justi cum eorum populo propter Christum qui per eorum populum traducebatur. Acinus in botru typum exprimebat Justorum qui inerant in populo; benedictio autem quæ in acino erat designabat eum qui Abrahæ promissus erat, qui oriundus erat ex eo et in quo omnes populi credentes benedicendi erant. Saron autem typus est uniuscujusque justi, qui populo protector exstitit: ut Moyses, Josue, Elias, Daniel. Vallis Achor vallis est vindictæ, quæ repræsentat Christum judicem et vindicem, qui est simul caula ovium et cubile boum. Oves totum populum, boves vero ejusdem populi justos et rectos repræsentant.

ܘܡܠܝܬܘܢ ܦܬܘܪܐ ܠܓܕܐ . ܘܡܙܓܬܘܢ
ܠܗ̇ ܡܙ̈ܓܐ . ܘܓ̈ܒܝܬܘܢ ܡܕܡ ܕܠܐ ܨܒܐ ܐܢܐ.
ܗ̄ . ܕܝܢ . ܟܐܐ ܠܗܘܢ ܟܕ ܗܠܟܝܢ . ܒܬܪ
ܣܪܝܩܘܬܐ ܪܕܦܝܢ . ܘܡܕܒܚܝܢ ܗܘܘ

11-12. *Implevistis mensas Fortunæ et miscuistis ei lagenas et elegistis quod mihi displicet.* Hisce verbis reprehendit eos quod currant post vanitatem et immolent

ܘܦܠܚܝܢ ܠܓܕܐ ܘܓܕܐ ܒܛܥܝܘܬܐ ܕܠܒܗܘܢ.
ܘܗܘܐ ܠܗܝܢ ܒܟܠܙܒܢ ܢܟܦܝܢ ܕܥܒܕܝܢ ܕܠܐ ܪܥܐ
ܐܢܐ ܘܠܐ ܡܢܝܚ ܐܢܐ ܒܗܝܢ ܀

ܗܐ ܥܒ̈ܕܝ ܢܐܟܠܘܢ . ܘܐܢܬܘܢ ܬܟܦܢܘܢ . ܗ .
ܥܒ̈ܕܐ ܕܥܡܝ ܢܐܟܠܘܢ ܦܓܪܐ ܚܝܐ . ܘܢܫܬܘܢ
ܣܡܐ ܚܝܐ . ܘܐܢܬܘܢ ܬܬܓܠܙܘܢ ܀

ܘܠܥܒ̈ܕܘܗܝ ܢܩܪܐ ܫܡܐ ܐܚܪܢܐ . ܗ̄ .
ܐܝܣܪܝܠ ܕܐܠܗܐ ܀

ܕܡܬܒܪܟ ܗܘܐ ܒܐܪ̈ܥܢܝܬܐ ܒܐܪܥܐ . ܢܬܒܪܟ
ܒܪ̈ܘܚܢܝܬܐ ܒܐܠܗܐ ܒܪܝܐ ܕܝܠܗ ܐܡܝܢ ܀
ܘܕܝܡܐ ܒܐܪܥܐ ܢܐܡܐ ܒܐܠܗܐ ܒܪܝܐ ܕܝܠܗ
ܐܡܝܢ . ܡܢ ܗܪܟܐ ܗܘ ܢܣܒ ܦܘܠܘܣ ܠܗܝ
ܫܠܝܚܐ . ܠܗܝ ܕܐܡܝܢ ܠܫܘܒܚܗ ܕܐܠܗܐ
ܐܡܝܢ ܀

ܡܛܠ ܕܗܐ ܐܢܐ ܒܪܐ ܐܢܐ ܫܡܝܐ ܚ̈ܕܬܐ ܘܐܪܥܐ
ܚܕܬܐ . ܗܢܘ . ܥܕܬܐ ܥܠ ܚܙܬܐ ܗܘ ܡܛܠܬܐ .
ܒܡܘ̈ܗܒܬܐ (sic) ܫܡܝܢܝܬܐ ܘܪ̈ܘܚܢܝܬܐ
ܕܐܬܝܗܒ . ܐܢ ܓܝܪ ܠܗܘܢ ܠܝܣܪܝܠ ܡܛܠ
ܐܪ̈ܥܢܝܬܐ ܕܡܠܟ ܠܗܘܢ ܀ ܟܡܐ ܠܥܕܬܐ ܝܬܝܪ
ܡܛܠ ܚܕܘܬܐ ܕܛܥܡ ܥܡܐ ܒܬܘܒܬܗ .
ܘܬܘܒ ܫܡܝܐ ܚ̈ܕܬܐ ܘܐܪܥܐ ܚܕܬܐ ܩܪܐ ܀ ܠܚܝܐ
ܚܕܬܐ ܘܪ̈ܘܚܢܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܥܕܬܐ ܒܡܐܬܝܬܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܀

ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܬܡܢ ܛܠܐ ܕܝܘܡܬܐ ܙܥܘܪܐ . ܘܣܒܐ
ܠܐ ܢܡܠܐ ܝܘܡܘܗܝ . ܡܛܠ ܕܛܠܐ ܒܪ ܡܐܐ
ܫܢܝܢ ܢܡܘܬ . ܗ̄ . ܕܡܬܒܛܠ ܡܢܗܘܢ
ܡܘܬܐ ܡܐܐ ܫܢܝܢ . ܟܠܗܝܢ ܓܝܪ ܛܒܬܗܘܢ ܀
ܒܗܠܝܢ ܗܘ ܡܐܐ ܫܢܝܢ ܗܘ̈ܝܢ ܠܗܘܢ ܀
ܘܚܛܝܐ ܕܒܪ ܡܐܐ ܫܢܝܢ ܢܬܠܛܛ . ܗ̄ .

[1] II Cor. I, 20.

ac libent Sortibus et Fortunæ in errore cordis sui. Et horum quidem, inquit, constanter solliciti estis quæ mihi displicent et injucunda sunt.

13. *Ecce servi mei comedent et vos esurietis.* Servi mei populi comedent corpus vivum et bibent pharmacum vitæ, vos autem privabimini.

15. *Et servis suis imponet nomen aliud*, scilicet Israel Dei.

16. *Qui benedicebatur* bonis terrestribus *in terra, benedicetur* bonis spiritualibus *in Deo* creatore suo. *Amen. Et qui jurabat per terram, jurabit per Deum* creatorem suum. *Amen.* Ex hoc loco sumit apostolus illud : *ad gloriam Dei. Amen*[1].

17. *Quia ecce ego creo cœlos novos et terram novam.* Hoc Ecclesiam respicit propter dona cœlestia et spiritualia[2] ipsi concessa. Si enim Israelitarum curam egit propter terrena ipsis promissa, quanto magis Ecclesiæ providebit propter lætitiam quam expertus est populus in sua conversione. Porro cœlos novos et terram novam etiam appellat vitam novam et spiritualem Ecclesiæ elargitam in adventu Christi.

20. *Nec erit ibi amplius infans dierum qui moriatur, et senex non implebit dies suos. Quia infans centum annos natus morietur*, i. e. quia deficiet ab eis mors centum annos. Omnia enim bona per illos centum annos fient eis. *Et qui pec-*

[2] *Cod.* mendose ܘܪ̈ܘܚܢܐ

ܠܥܘܠܐ ܕܐܦ ܠܡܐܐ ܫ̈ܢܝܢ ܗܘ ܡܫܬܘܩ
ܡܠܐ ܩ̈ܕܡܝ ܀

ܘܥܕܠܐ ܢܩܪܘܢ ܐܥܢܐ ܐܢܘܢ . ܗܘ . ܚܠܦ ܗܝ
ܕܢܩܪܘܢ ܒܐܕ̈ܢܝ ܒܩܠܐ ܪܡܐ ܘܠܐ ܐܫܡܥ ܐܢܘܢ ܀

ܕܐܒܐ ܘܐܡܪܐ ܐܝܟܚܕܐ ܢܪܥܘܢ . ܒܗ ܥܒܝܕܐ
ܕܗܕܐ ܒܥܕܬܐ ܐܣܬܥܪܬ . ܐܠܐ ܛܘܦܣܗ
ܒܟܢܘܫܬܐ ܐܬܪܫܡ ܗܘܐ . ܕܐܒܐ ܓܝܪ ܘܐܡܪܐ
ܕܪܥܝܢ ܐܟܚܕܐ . ܡܠܟ̈ܐ ܐܢܘܢ ܡܫܥܒܕܢܝܗܘܢ
ܘܡܫܝܢܝܢ ܥܡܗܘܢ ܀

caverit centesimum annum agens *maledicetur*. Vindicta etiam cessabit apud eos per centum annos.

24. *Et antequam clament respondebo eis*, loco illius (quod olim dixi) : *Clamabunt in auribus meis et non exaudiam eos*[1].

25. *Lupus et agnus pascentur simul*. Res ipsa in Ecclesia peracta est, figura autem in synagoga significata est. Lupi quippe et agni pascentes simul reges sunt qui eos in servitutem redegerunt et pacifice cum eis habitant.

CAPUT LXVI.

ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ . ܫܡܝܐ ܟܘܪܣܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܟܘܒܫܐ ܗܝ ܕܪ̈ܓܠܝ . ܐܝܢܐ ܒܝܬܐ
ܕܬܒܢܘܢ ܠܝ . ܐܘ ܐܝܢܐ ܒܝܬܐ ܕܡܬܡܫܚ
ܕܢܣܦܩ ܠܗ . ܠܗܘ ܐܝܢܐ ܕܠܐ ܡܬܡܫܚ
ܗܘ ܕܝܢ ܗܝܟܠܐ ܥܒܘܕܬܐ ܕܐܝܕܐ ܗܘܐ ܥܩܐ
ܠܗܘ . ܘܠܒܐ ܙܥܘܪܐ ܕܢܝܚܐ ܘܡܟܝܟܐ
ܕܐܝܬܗ ܒܥܕܬܐ ܕܥܡ̈ܡܐ ܪܘܝܚ ܗܘ ܠܗ ܡܛܠ
ܛܝܒܘܬܗ ܀

ܕܢܟܣ ܬܘܪܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܩܛܠ ܓܒܪܐ
ܘܕܕܒܚ ܐܡܪܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܢܟܣ ܟܠܒܐ .
ܗܢܘ ܐܝܟ ܗܝ ܕܐܡܪ ܡܠܐܟܝ ܕܐܕܪܐ ܦܪܬܐ
ܥܠ ܐܦܝܟܘܢ ܡܬܚܘܝܢ ܠܗܘܢ ܗܘܟܝܠ ܢܒ̈ܝܐ
ܠܕ̈ܒܚܝܗܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܐܝܟ ܛܡܐܐ ܕܗܘܘ
ܘܕܟܠܟܠܐ ܕܒܢ ܠܗܘܢ . ܘܡܠܐܟܝ ܐܚܪܢܐ

CAPUT LXVI.

1. *Sic dicit Dominus : Cœlum thronus meus est, terra autem scabellum pedum meorum*[2]. *Quænam est ista domus quam ædificabitis mihi ?* Quodnam ædificium mensura definitum illi sufficiat qui mensurari nequit ? Templum igitur superborum manu exstructum Deo nimis angustum est, sed cor parvum mansueti et humilis hominis qui est in Ecclesia gentium sat spaciosum Deo est propter ejus bonitatem.

3. *Qui immolat taurum quasi qui interficiat virum, qui mactat agnum quasi qui jugulat canem*. Consentiunt quæ dicit Malachias : *Dispergam stercus super facies vestras*[3]. Prophetæ declarant Judæorum sacrificia immunda fuisse; hæc ergo Isaias hoc loco hominum

[1] *Supra* XLVI, 7. Ab hoc loco usque ad finem ea quæ hic habentur insunt in *Opp. Syr. lat.* II, 94-97.

[2] Editores romani in versione latina hæc addunt quæ non inveniuntur in textu syriaco : « Pedibus substrata meis, divinæ naturæ immensitatem ostendit, quum ergo cœlum et terra ego impleam, me manufacta templa non capiunt. »

[3] Mal. II, 3.

ܘܕܟܠܒܐ ܐܝܟ ܦܓܪܐ ܚܫܒ ܠܗܘܢ ܘܡܠܐܟܝ
ܐܝܟ ܕܒܙܒܠܐ ܙܪܩ ܠܗܘܢ ܀

ܐܦ[a] ܗܢܘܢ ܐܬܪܥܝܘ ܒܐܘܪܚܬܗܘܢ ܘܢܦܫ
ܢܦܫܗܘܢ ܒܛܥܘܬܗܘܢ . ܗ . ܝܗܘܕܝܐ ܠܡ
ܒܕܒܚܐ ܗܠܝܢ ܚܕܝܢ ܗܘܘ . ܢܦܫܗܘܢ ܕܝܢ
ܡܒܙܚܝܢ ܗܘܘ . ܡܛܠܗܢܐ ܒܡܒܙܚܢܘܬܐ
ܡܒܙܚ ܐܢܐ . ܘܡܝܬܐ ܐܢܐ ܥܠܝܗܘܢ ܒܝܫܬܐ .
ܗܢܝܢ ܕܣܒܪܝܢ ܗܘܘ ܕܢܬܛܫܘܢ ܬܚܝܬ ܛܠܠܐ
ܕܣܓܕܬܗܘܢ ܣܪܝܩܬܐ . ܬܢܐ ܗܦܟ ܡܟܘܚܢܘܬܐ
ܗܝ ܕܒܪܝܫ ܢܒܝܘܬܗ ܟܬܒ ܘܡܠܘܗܝ ܗܢܝܢ
ܫܪܪܘ ܢܒܝܐ ܐܚܪܢܐ . ܘܐܦ ܡܪܗܘܢ ܕܢܒܝܐ . ܗܘ
ܗܝ ܕܠܐ ܡܘܬܪܐ ܠܗܘܢ ܢܛܘܪܘܬ ܢܡܘܣܐ
ܟܕ ܡܥܒܪܝܢ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܢܡܘܣܐ ܐܦܠܐ
ܗܝܟܠܐ ܡܘܬܪ ܠܗܘܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܒܥܐ
ܠܒܘܗܝ ܕܒܢܝܢܫܐ ܘܠܐ ܠܟܐܦܐ ܐܢܘܢ ܀

ܩܠܐ ܕܫܓܘܫܝܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ . ܗ . ܡܛܠ
ܕܐܬܩܪܒܘ ܕܒܒܐ . ܩܠܐ ܡܢ ܗܝܟܠܐ . ܗ .
ܕܐܩܥܘ ܟܗܢܐ[b] ܒܨܠܘܬܐ ܘܥܡܘܪܘܗ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܥܪܩܘ ܒܐܘܠܨܢܐ ܕܢܒܥܘܢ
ܠܡܥܒܕ ܡܢܗܘܢ ܒܗ . ܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܦܪܥ
ܦܘܪܥܢܐ ܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ . ܗ . ܠܥܘܠܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܥܒܪܘ ܥܠ ܢܡܘܣܐ ܘܠܥܡܡܐ ܕܐܡܪܚܘ ܘܣܠܩܘ ܥܠܝܗܘܢ .
ܥܕܠܐ ܢܐܬܐ ܥܡܐ ܕܓܘܓ ܀

ܥܕܠܐ ܢܚܒܠ ܗܝ ܕܝܠܕܐ[c] . ܗ . ܥܕܠܐ ܕܢܣܩܘܢ
ܗܢܘܢ ܕܒܝܘܡܝ ܙܪܘܒܒܠ ܥܠܘ .
ܘܥܕܠܐ ܢܐܬܘܢ ܚܒܠܐ ܢܬܦܨܐ ܘܬܐܠܕ
ܕܟܪܐ . ܗ . ܥܠ ܐܝܟ ܕܗܘܬ ܠܗ ܠܓܘܓ

canumque cadaveribus assimilat et Malachias prophetarum ultimus velut stercus reputat et veluti iratus in facies eorum projicit.

4. *Et ipsi hæc decreverunt in viis et anima eorum sibi in idolis complacuit,* id est Judæi quidem hisce sacrificiis gaudent at sibi illudunt. Quapropter illusoribus illudo et adduco adversus eos mala, a quibus protegi se putabant sub umbra vanæ suæ religionis. Repetit hic reprehensionem quam initio suæ prophetiæ scripserat, et quæ dicit confirmant alii prophetæ atque ipse prophetarum Dominus: nihil scilicet eis profuturas legis cæremonias, quum præcepta legis transgrederentur, nec prodesse eis coram Deo structuram templi, quippe qui corda hominum non saxa requirit.

6. *Vox perturbationis de civitate,* hostibus ad eam obsidendam promoventibus. *Vox de templo* quia clamarunt sacerdotes in oratione et incolæ civitatum confugientes in suis angustiis ad quærendum asylum in eo. *Vox Domini reddentis ultionem inimicis suis,* impiis scilicet Judæis contra legem prævaricantibus et populis, qui ausi sunt ascendere contra eos, antequam gens Gog in Judæos irrueret.

7. *Antequam dolores sentiat quæ paritura est,* antequam ascendant qui diebus Zorobabelis corruerunt. *Et antequam adveniant dolores partus liberabitur et pa-*

a ܐܦ ܗܢܘܢ usque ܡܠܐ ܕܫܓܘܫܝܐ ex cod. vat. addita sunt. — b ܟܗܢܐ ܒܨܠܘܬܐ desunt in cod. Musæi Brit. — c Edit. Rom ܥܕܠܐ ܠܡܚܒܠ ܝܠܕܐ

ܒܝܘܡܐ ܕܦܘܪܩܢܗ ܘܐܝܟ ܚܣܡܬܐ ܕܗܘܬ ܠܗ̇
ܬܫܬܡܫ ܕܝܢ ܒܗ̇ ܒܒܠܗ̇ ܘܬܛܥܐ ܒܚܕܘܬܐ
ܒܡܘܠܕܗ̇ ܕܗܘܐ ܠܗ̇ ܠܚܫܚܠܗ̇ ܩܫܐ
ܘܬܫܬܡܫܬܗ̇ ܀

ܡܢ ܫܡܥ ܕܐܝܟ ܗܕܐ . ܕܡܚܒܠܐ ܐܪܥܐ
ܒܝܘܡܐ . ܗ̄ . ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܗܕܐ
ܕܡܚܒܠܐ ܐܪܥܐ ܒܝܘܡܐ[a] ܚܕ . ܡܛܠ ܕܡܢ
ܐܪܒܥ ܪ̈ܘܚܝܢ . ܡܬܦܢܝܢ ܘܡܬܝܠܕ ܥܡܐ
ܒܫܥܬܐ ܚܕܐ . ܗ̄ . ܘܡܬܡܠܝܐ ܡܕܝܢܬܐ
ܣܪܝܩܬܐ ܒܝܘܡܐ ܚܕ ܀

ܐܢܐ ܕܝܗܒܬ ܣܒܪܐ ܗܢܐ . ܘܠܐ ܡܘܠܕ ܐܢܐ
ܐܡܪ ܡܪܝܐ . ܗ̄ . ܠܥܡܝ ܕܐܢܐ ܡܠܟܬ ܦܘܢܝܐ
ܠܫܒܥܝܢ ܫܢܝ̈ܢ . ܘܠܐ ܡܫܡܠܐ ܐܢܐ ܓܡܪ
ܐܢܐ ܀

ܘܠܐ ܬܐܢܩܘܢ ܡܢ ܬܕܝܐ ܕܒܘܝܐܗ̇ . ܗ̄ . ܝܗܒ
ܐܢܐ ܠܬܕܝܐ ܕܦܘܢܩܐ . ܕܢܐܢܩܘܢ ܡܢܗ̇ ܠܡܚ̈ܠܐ
ܕܫܘܡܢܐ ܀

ܘܬܬܝܕܥ ܐܝܕܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܘܢܘܒܕ
ܠܒܥܠܕܒ̈ܒܘܗܝ . ܗ̄ . ܠܝܗ̈ܘܕܝܐ ܥ̈ܘܠܐ ܀

ܗܐ ܡܪܝܐ ܒܢܘܪܐ ܐܬܐ . ܘܐܝܟ ܥܠܥܠܐ ܡܪ̈ܟܒܬܗ .
ܛܘܦܣܐ ܗܘ ܕܥܡܡ̈ܐ ܕܠܡܦܪܥܘܢ ܒ̈ܝܫܬܗܘܢ ܗܘܐ
ܡܪܝܐ ܠܥܒ̈ܕܝ ܐܠܗܝܢ ܕܥܠ ܢܡܘܣܗ ܐܡܣܪܘ ܀

ܡܛܠ ܕܒܢܘܪܐ ܕܝܢ ܡܪܝܐ ܘܒܣܝܦܗ ܟܠ
ܒܣܪ . ܗ̄ . ܒܝܕ ܒܥܠܕܒ̈ܒܐ ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܟܠ
ܒܣܪ ܕܒ̈ܢܝ ܐܘܪܫܠܡ ܀

ܘܢܣܓܘܢ ܩ̈ܛܝܠܘܗܝ ܕܡܪܝܐ . ܕܡܬܩܕܫܝܢ
ܠܓܢ̈ܐ . ܘܡܬܕܟܝܢ ܒܓ̈ܢܬܐ ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ

riet masculum. Hoc dicit de lætitia, qua regio afficienda erat in die liberationis suæ, quam talem futuram ait qualem experitur mulier a zelotypo marito afflicta, quæ præ gaudio dati sibi masculi obliviscitur dolorum acerbissimorum et illatæ sibi injuriæ.

8. *Quis audivit rem hujusmodi, terram in die parturire?* Negat unquam factum quid tale ut terra quodam die parturiret. *Quoniam a quatuor ventis revertentur et una hora parietur populus,* i. e. incolis replebitur civitas vacua uno die.

9. *Ego qui dedi spem istam non pariam? ait Dominus.* Ego qui populo meo reditum post septuaginta annos promisi, num promissum adimplere non potero?

11. *Et nonne sugetis ab ubere consolationis?* i. e. dabo Sioni ubera deliciarum e quibus sugant debiles pinguedinem.

14. *Et cognoscetur manus Domini super servos suos, et perdet inimicos suos,* i. e. Judæos impios.

15. *Ecce Dominus in igne venit et quasi turbo currus ejus.* Hac figura designat gentiles, quorum opera Deus legis suæ contemptores punire decreverat.

16. *Quia in igne judicabit Dominus, et in gladio suo omnem carnem* i. e. per hos inimicos judicabit omnem carnem filiorum Jerusalem.

17. *Et multiplicabuntur interfecti a Domino. Qui sanctifican-*

[a] Deest in cod. vat.

ܒܡܨܥܬܐ . ܗ̄ܘ . ܠܗܝܢ ܕܠܐ ܘܠܐ ܒܘܗܬܬܐ . ܚܕ[a]
ܒܬܪ ܚܕ ܒܡܨܥܬܐ . ܗ̄ܘ . ܐܘ . ܕܡܬܕܡܝܢ
ܒܚܒܪܝܗܘܢ . ܐܘ ܕܒܬܪܗܘܢ ܒܚܠܒܠܒܘܬܐ
ܐܙܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗܠܝܢ ܥܒܕܐ ܗܠܝܢ ܒܝܫܐ ܐܦ
ܐܟܠܝ ܚܙܝܪܐ ܘܥܘܩܒܪܐ ܕܐܫܛܘ ܠܢܡܘܣܝ
ܒܘܠܗܘܢ ܐܟܚܕܐ ܢܣܬܘܦܘܢ ܀

tur confusione *et purificantur unus post alterum mediis in hortis* palam scilicet et impudentissime. *Unus post alterum in medio*. Sociorum exemplo inducebantur aut post eos cum alacritate pergebant ad mala ista opera perpetranda. *Et qui comedunt reptilia et mures,* quia legem meam spreverunt hisce *simul consumentur*.

ܡܛܠ[b] ܕܐܬܝܐ ܠܡܟܢܫܘ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ .
ܟܒܪ ܕܝܠܐ ܡܡܠܠ ܥܠ ܥܡܡܐ ܗܠܝܢ ܕܚܙܩܝܐܝܠ
ܓܘܓ ܘܡܓܘܓ ܩܪܐ . ܘܐܡܪ ܕܢܝܬܐ
ܐܢܘܢ ܠܛܘܪܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܘܠܚܘܒܠܗܘܢ ܡܫܬܥܐ . ܐܝܟ ܕ
ܗܘ ܛܟܣܐ ܕܐܝܟ ܗܢܐ ܡܬܚܙܐ . ܒܐܫܥܝܐ .
ܐܘ ܥܠ ܗܢܘܢ ܕܥܙܪܐ ܡܢܐ ܒܟܬܒܗ ܕܐܡܪ ܕܩܡܘ
ܥܠ ܝܗܘܕܝܐ ܕܗܦܟܘ ܡܢ ܒܒܠ . ܘܡܢ ܟܠ ܕܘܟ
ܘܡܬܡܟܟܘ ܒܝܕ ܙܪܘܒܒܠ . ܐܘ ܗܢܘܢ
ܕܡܠܟܐ ܕܦܪܣܝܐ ܐܘ ܐܢܛܝܘܟܘܣ
ܘܝܘܢܝܐ ܕܒܬܪܗ ܫܕܪܘ ܥܠ ܝܗܘܕ
ܘܥܠ ܝܗܘܕܝܐ ܘܥܠ ܝܗܘܕܐ ܡܩܒܝܐ ܘܐܚܘܗܝ ܐܬܡܟܟܘ
ܘܠܚܪܬܐ ܡܢ ܪܗܘܡܝܐ ܐܬܚܒܠܘ .
ܐܡܪ ܗܟܝܠ ܢܒܝܐ ܕܒܝܕ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ
ܢܬܦܪܥ ܡܢ ܝܗܘܕܝܐ ܕܚܛܘ ܡܢ ܒܬܪ
ܕܦܢܘ ܡܢ ܫܒܝܐ . ܘܒܓܠܐ ܡܚܘܐ ܕܚܘܒܠܗܘܢ
ܡܢ ܒܬܪ ܫܒܝܐ ܗܘܐ ܘܡܢ ܩܕܡ ܦܘܪܩܢܐ
ܘܦܢܝܬܐ ܕܥܡܐ ܓܒܝܐ ܘܕܥܡܡܐ ܕܗܘܬ
ܒܝܕ ܡܪܢ ܘܫܠܡܬ ܒܟܪܘܙܘܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܀

18. *Postquam venero ad congregandas omnes gentes*. Forsan propheta loquitur de gentibus, quas Ezechiel Gog et Magog appellat, et adducendas ait ad montes Israel earumque interitum describit eodem ordine, quem hic observat Isaias, vel quas Esdras recenset et narrat adversus Judæos Babylone reversos undique insurrexisse, et a Zorobabele et principibus ejus sociis humiliatæ fuerunt, vel quas Persarum reges, vel Antiochus ejusque successores Græci in Judæam postea immiserunt et a Judæis, atque a Juda Machabæo, ejusque fratribus attritæ sunt, et a Romanis tandem penitus deletæ. Dicit itaque propheta Deum per has omnes gentes puniturum Judæos, qui peccarunt post reditum ab exilio. Manifeste ostendit earum interitum captivitate posteriorem esse et anteriorem salute et conversione populi electi et gentium, quæ facta est per dominum nostrum et completa fuit per prædicationem apostolorum.

ܘܥܠ ܦܘܪܝܐ ܢܬܛܥܢܘܢ ܘܥܠ ܒܘܪܟܐ
ܢܬܪܒܘܢ ܘܐܝܟ ܕܐܡܐ ܕܡܒܝܐܐ ܠܒܪܗ ܐܝܟܢܐ

12. *Et in lecticis portabimini et super genua educabimini, et sicut si mater consoletur filium*

[a] Verba: ܚܕ ... ܒܟܢܫܐ addita sunt e cod. vat. — [b] Verba: ܡܛܠ ܕܐܬܝܐ ܠܡܟܢܫܘ ܠܟܠܗܘܢ ... addita sunt e cod. vat.

ܐܒܗܝܗܘܢ . ܗ̄ܘ . ܡܫܬܘܕܐ ܠܗܘܢ ܕܥܒܕܝܢ
ܨܒܝܢܗ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܘܐܝܟ ܒܢܝ̈ ܡܠܟܐ
ܕܥܠ ܟܬܦܬܐ ܕܥܒ̈ܕܐ ܐܝܟ ܫܩܝܠܝܢ ܠܗܘܢ
ܡܫܬܩܠܝܢ ܘܡܪܟܢ ܠܗܘܢ ܘܥܠ ܒܘܪܟܐ
ܡܬܛܥܢܝܢ . ܗܟܢܐ ܢܫܩܘܠ ܐܢܘܢ ܘܢܪܒܐ
ܠܗܢܘܢ ܒܦܘܢܩܐ ܛܒܐ ܐܝܟ ܘܒܛ̈ܒܬܗ ܢܒܝܐ
ܐܢܘܢ ܡܢ ܒܝ̈ܫܬܗܘܢ ܩܕܡܝܬܐ ܕܓܕ̈ܫ
ܠܗܘܢ ܀

ܘܢܐܬܘܢ ܘܢܚܙܘܢ ܐܝܩܪܝ . ܥܠ ܐܝܩܪܐ ܐܡܪ
ܕܝܗܒ ܠܗ ܐܠܗܐ ܠܒܝܬ ܐܝܣܪܐܝܠ ܒܬܪ
ܚܘܪܒܐ ܕܪ̈ܕܘܦܝܗܘܢ ܀

ܘܐܣܝܡ ܒܗܘܢ ܕܡܫܬܘܙܒܝܢ ܐܬܐ ܕܙܘܥܬܐ .
ܗ̄ܘ . ܢܝܫܐ ܕܚܙܐ ܚܙܩܝܐܝܠ ܕܪܫܝܡ ܗܘܐ ܥܠ
ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ ܦܠܝܛ̈ܐ ܕܦܠܛܘ ܡܢ ܚܘܪܒܐ
ܕܐܚ̈ܝܗܘܢ ܐܘ ܢܝܫܐ ܕܙܝܥܬܐ ܕܦܐܝܣ ܗܘܐ ܠܗܘܢ
ܐܝܩܪܐ ܕܥܡ̈ܡܐ ܕܠܘܬܗܘܢ ܡܫܬܕܪܝܢ ܗܘܘ .
ܗܢܐ ܗܘ ܐܬܐ ܕܚܙܐ ܦܠܝܟܣ ܐܦܛܪܘܦܐ
ܘܙܥ ܟܕ ܫܡܥ ܦܘܠܘܣ ܥܠ ܙܕܝܩܘܬܐ
ܘܢܟܦܘܬܐ ܘܕܝܢܐ ܕܥܬܝܕ . ܘܐܫܕܪ ܡܢܗܘܢ
ܐܝܟ ܕܠܬܕܡܘܪܬܐ ܠܬܪܫܝܫ ܘܠܬܘܒܠ ܘܠܝܘ̈ܢ
ܘܠܫܪܟܐ ܕܐܬ̈ܪܘܬܐ ܡܕܝܢ̈ܬܐ ܕܐܬܝ ܗܘܝ
ܠܥܘܕܪܢܐ ܕܒܝܬ ܓܘܓ ܠܡܬܟܬܫܘ ܥܡ
ܙܪܘܒܒܠ . ܗ̄ܘ . ܥܡ ܡܫܝܚܐ ܕܠܗ ܗܘ ܨܪ
ܙܪܘܒܒܠ ܡܕܒܪܢܐ ܕܥܡܐ ܒܦܘܢܝܗ ܡܢ ܫܒܝܐ
ܠܐܪܥܐ ܕܝܪܬܘܬܗ ܕܡܪܝܐ . ܕܐܪܐ ܩܝܡ ܕܐܬܥܒܕܘ
ܥܡ̈ܡܐ ܥܡ ܙܪܘܒܒܠ ܨܪ ܗܘܐ ܠܗܠܝܢ ܕܥܠ
ܡܪܢ ܢܒܝܐ ܐܡܪ ܟܕ ܐܡܪ . ܩܡܘ ܡܠܟ̈ܐ
ܕܐܪܥܐ ܘܫܠܝܛ̈ܢܐ ܘܐܬܡܠܟܘ ܐܟܚܕܐ ܥܠ
ܡܪܝܐ ܘܥܠ ܡܫܝܚܗ . ܘܢܣܒܘܢ ܐܡܪ
ܒܡܥܒܪܐ . ܗ̄ܘ . ܠܦܠܛ̈ܐ ܕܐܬܝܢ ܡܦܩܢܝܢ

suum, sic ego consolabor vos. Promittit facientibus voluntatem ejus se adfuturum et quasi filios regum tractaturum, ut, quemadmodum isti famulorum humeris gestantur, et super genua accipiuntur, sic se illos perinde portaturum, et nutriturum in deliciis et bonis eos consolaturum a calamitatibus præcedentibus quæ ipsis acciderunt.

13. *Et venient et videbunt gloriam meam.* Loquitur de gloria quam dedit Deus domui Israel post interitum suorum persecutorum.

19. *Et ponam in eis* qui salvati fuerint *signum* tremoris, i. e. signum quod vidit Ezechiel impressum frontibus Judæorum qui a communi gentis excidio excepti fuerunt; vel signum terroris ad conciliandam scilicet sibi gentium, ad quas mittebantur, venerationem et reverentiam. Hoc signo territus est Felix procurator audiens Paulum de justitia et castitate, et de futuro judicio disputantem. *Et mittam ex iis* quasi miraculum *in Tharsis, et in Thubal, et in Javan* et in ceteras urbes quæ venerant in auxilium domus Gog ad pugnandum contra Zorobabelem, i. e. contra Christum, quem figuravit Zorobabel, dux populi in reditu ejus a captivitate in terram hæreditatis Domini. Gentium igitur insurrectio adversus Zorobabelem illud figurabat quod propheta vaticinatur de Christo dicens: « *Surrexerunt reges terræ et principes ejus et inierunt consilium simul adversus Dominum et adversus Christum ejus*[1]. *Et an-*

[1] *Ps.* II, 2.

ܠܡܫܬܘܕܥܘ ܕܐܠܗܐ ܒܝܢܝ ܥܡܡܐ . ܗ̄ܘ .
ܡܫܝܚܐ ܀

ܘܢܝܬܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܐܚܝܟܘܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܥܡܡܐ ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܪܝܐ . ܒܪ̈ܟܫܐ ܘܒܪ̈ܟܘܒܐ
ܘܒܡܪ̈ܟܒܬܐ . ܗ̄ܘ . ܠܐ ܒܩܛܝܪܐ ܐܝܟܢܐ
ܕܒܫܒܝܐ ܐܬܕܒܪܬܘܢ ܠܒܒܠ . ܐܠܐ ܒܐܝܩܪܐ
ܘܒܢܟܦܘܬܐ ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܩܘܪ̈ܒܢܐ ܠܐܠܗܐ
ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܝܬܝܢ ܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ ܣܡܝܕܐ
ܒܡ̈ܐܢܐ ܕܟ̈ܝܐ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ . ܟܒܪ ܕܡܝܬܝܢ
ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܐܣܟܡܐ ܡܛܠ ܐܠܗܐ ܗܟܢܐ ܀

ܐܦ ܡܢܗܘܢ . ܐܣܒ ܠܟܗ̈ܢܐ ܘܠܠܘ̈ܝܐ .
ܗ̄ܘ . ܐܘ ܒܢ̈ܝ ܥܡܐ ܐܢܘܢ ܕܐܬܝܢ ܘܡܥܣܪܝܢ
ܠܟܗ̈ܢܐ ܘܠܠܘ̈ܝܐ . ܐܘ ܥܠ ܥܡ̈ܡܐ ܡܕ̈ܒܪܢܝܗܘܢ
ܕܝܗ̈ܘܕܝܐ ܡܗܝ̈ܡܢܐ ܐܡܪ ܠܥܡ̈ܡܐ ܕܗܝܡܢܘ
ܘܒܫܘܬܦܘܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܢܣܒܘ ܗܘܘ
ܣܝܡܬܐ ܕܐܚܝܗܘܢ . ܕܒܩܘܪ̈ܒܢܝܗܘܢ ܐܬܝܢ ܐܦ
ܗܢܘܢ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ ܀

ܘܢܗܘܐ ܡܢ ܝܪܚ ܒܝܪܚ ܘܡܢ ܫܒܬܐ ܒܫܒܬܐ
ܢܐܬܐ ܟܠ ܒܣܪ ܠܡܣܓܕ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ . ܐܡܝܢܘܬ ܥܐܕ̈ܝܗܘܢ ܘܕܒܚ̈ܝܗܘܢ
ܡܫܬܘܕܐ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܒܒܒܠ ܦܣܝܩ ܗܘܘ
ܠܫܒܥܝܢ ܫܢܝ̈ܢ ܀

ܘܢܦܩܘܢ ܘܢܚܙܘܢ ܫܠܕ̈ܝܗܘܢ ܕܓܒ̈ܪܐ ܕܐܣܟܠܘ
ܒܝ . ܗ̄ܘ . ܡܛܠ ܕܒܬܪ ܕܐܬܚܪܒ ܒܝܬܗ ܕܓܘܓ
ܐܬܝܢ ܥܡ̈ܡܐ ܡܗܝ̈ܡܢܐ ܗܢܘܢ ܕܣܠܩܝܢ
ܠܥܐܕܐ ܥܡܗܘܢ ܕܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ ܘܚܙܝܢ
ܠܦܓܪ̈ܐ ܕܢܦܠܘ ܬܡܢ ܠܚܝܠܐ ܕܓܘܓ ܕܐܬܐ

nuntiabunt gloriam meam in gentibus, quatenus scilicet apostoli proficiscentur ad annuntianda mirabilia Dei inter gentes.

20. *Et adducent omnes fratres vestros ex omnibus gentibus oblationem Domino in equis, et in carrucis et in curribus*, i. e. non coacti, quomodo captivi Babylonem abducti fuistis, sed cum honore et reverentia, quomodo oblationes Deo offeruntur; *et quomodo afferunt filii Israel similam in vasis mundis in domum Domini*. Forsan qui eos adducent talia in mentibus cogitabunt de Deo.

21. *Et ex eis assumam in sacerdotes et levitas*, (alio modo: *et ex eis accipiam sacerdotibus et levitis.*) Aut igitur filii sunt populi Israel qui venient decimas oblaturi sacerdotibus et levitis, aut de gentibus quæ Judæos deduxerunt loquitur et ait gentes quæ crediderunt et per fidei communionem fratrum suorum thesaurum acceperunt venturas cum suis oblationibus in domum Domini.

23. *Et erit: a tempore mensis in mensem et a tempore sabbati in sabbatum veniet omnis caro ut adoret coram Domino*. Promittit eis constantem solemnitatem et sacrificiorum successionem, quæ antea Babylonica servitute ad annos septuaginta interrupta fuerat.

24. *Et venient et videbunt cadavera virorum, qui prævaricati sunt in me*. Etenim postquam destructa fuerit domus Gog, venient populi credentes qui ascendunt ad solemnitatem cum filiis Israel et

ܠܟܠܗܘܢ . ܘܡܫܬܡܠܝܐ ܡܠܬܐ ܕܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܕܢܚܕܐ
ܦܘܪܥܢܐ ܘܐܝܕܘܗܝ ܢܫܝܓ ܒܕܡܗ ܕܚܛܝܐ .

ܕܠܐ ܡܝܬܐ ܬܘܠܥܬܗܘܢ ܘܢܘܪܗܘܢ ܠܐ ܕܥܟܐ .
ܗ̄ . ܪܡܙ ܗܘ ܠܟܢܘܫܬܐ ܕܙܕܝܩܐ ܒܬܘܠܥܬܐ
ܡܛܠ ܐܝܟ ܗܝ ܕܡܢ ܠܥܠ . ܠܐ ܬܕܚܠܝܢ
ܬܘܠܥܬܗ ܕܝܥܩܘܒ ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܫܠܝܐ ܥܕܬܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܚܘܐ ܒܬܘܠܥܬܐ ܕܠܐ ܡܝܬܐ . ܘܒܢܘܪܐ
ܕܠܐ ܕܥܟܐ . ܘܢܗܘܘܢ ܕܬܗܪܐ ܠܟܠܗ ܒܣܪ .
ܗ̄ . ܕܥܡܐ ܘܕܥܡܡܐ ܟܠܗܘܢ .

ܘܐܢ ܢܐܡܪܘܢ ܕܐܡܬܝ ܐܬܟܢܫܢ ܡܢ ܐܣܦܢܝܐ .
ܐܣܦܢܝܐ ܓܝܪ ܢܒܝܐ ܗܢܐ ܦܫܝܩܐܝܬ ܐܝܟ ܕܟܬ̈ܒܐ
ܠܪܘܪ̈ܒܬܐ ܢܪܕܘܢ . ܡܛܠ ܕܝܕܥܝܢ ܕܒܝܢ
ܪܘܪ̈ܒܬܐ ܚܒܝܫܢ ܐܢ̈ܝܢ ܐܦ ܕܙܥܘܪ̈ܝܬܐ . ܟܕ
ܓܝܪ ܕܐܡܪ ܕܐܟܪܙ ܟܘܪܫ ܥܠ ܟܠܗܘܢ
ܡܠܟܘ̈ܬܐ ܟܠܗ ܗܝ ܕܐܣܦܢܝܐ ܒܗ ܟܠܐ ܡܬܢܝܐ
ܐܬܡܪܝ ܐܬܝ ܗܕܐ . ܘܕܐܬܐ ܠܐܣܦܢܝܐ
ܗܝ ܡܠܐ ܐܫܬܡܥܬ . ܐܦ ܫܪܝܪܐ ܡܠܬܐ ܕܐܢܫܐ
ܕܐܬܝܘܗܝ ܡܢ ܬܡܢ ܒܥܕܢܗ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ .
ܒܪܡ ܕܝܢ ܦܘܫܩܐ ܕܢܒܝܘܬܐ ܗܘ ܘܕܢܬܚܙܐ
ܒܟܠܐ ܦܬܓܡܐ ܕܒܢ̈ܝ ܘܠܡܫܝܚܐ ܕܙܒ̈ܢܐ ܐܦܢܝܘܗܝ
ܕܡܢܗ ܕܟܠܐ ܦܘܪܩܢܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ
ܡܠܠ ܢܒܝܐ ܬܐܡܪܘܢ ܐܝܟܢܐ ܟܕ ܘܢܬܦܠܐ
ܢܬܡܠܐ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܕܝܢ ܘܒܣܒܪܬܐ
ܕܡܟܪܙܘܬܗ ܀

egredientur ad locum ubi illi occubuerunt, divinam in eos vindictam spectaturi, ut adimpleatur illud : « *Lætabitur justus cum viderit vindictam, lavabit manus suas in sanguine peccatoris*[1]. »

Quod vermis eorum non moritur et ignis eorum non extinguitur. Per vermem cœtum justorum significat, ut supra : *Noli timere vermis Jacob*[2]. Et quia nunquam deficiet Ecclesia Christi eam significat per vermem qui non moritur et per ignem qui non extinguitur. *Et erunt admirationi omni carni,* tam populo Israel quam gentibus.

Jam si dicant[3], quandonam ex Hispania congregati fuimus ? Nam Hispaniam propheta hic expresse indicat. Discant Scripturas in magnis insistere, quia norunt parva magnis contineri. Quum ergo aliis in locis narrent Cyri edictum, ad omnes provincias manasse et a Judæis in remotissimas quasve regiones divulgatum, palam fit, ejus rei famam in Hispaniam pervenisse, ut verum sit aliquos ex illorum fratribus inde reductos fuisse eo tempore, quo captivitas babylonica finita fuit. Quamquam multo congruentius vaticinium istud exponetur, si quod cum historia et prophetæ verbis plane et ex toto cohæret, ista quæ de Judæorum restitutione narrantur hoc loco et apud Ezechielem, ad Christi adventum et Evangelii promulgati tempus referantur.

[1] *Psalm.* LVII, 11. — [2] *Supra* XLI, 14. — [3] Hæc aliunde adjecta videntur.

ܦܘܫܩܐ ܕܚܕܝܢ ܚܕܝܢ ܡܢ ܐܘܠܝܬܐ ܕܐܪܡܝܐ
ܕܝܠܗ ܕܐܒܘܢ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ

CAPUT I.

ܗܘܘ ܐܠܘܨܘܗ̈ܝ ܠܪܝܫ . ܗ̄ . ܐܫܠܡܘ ܠܪܝܫ ܟܠ ܕܨܒܘ ܠܡܥܒܕ ܒܐܘܪܫܠܡ ܀

ܗܘܘ ܪ̈ܘܪܒܢܝܗ̇ ܐܝܠܐ . ܗ̄ . ܐܝܟ ܐܝܠܐ ܕܚ̈ܘܠܐ ܕܐܙܠܘ ܕܠܐ ܚܝܠܐ ܩܕܡ ܪ̈ܕܘܦܐ ܀

ܚܙܝܬ ܠܥܡ̈ܡܐ ܕܥܠܘ ܠܡܩܕܫܟ . ܗ̄ . ܠܡܒܙ ܘܠܡܘܩܕܘ ܘܠܡܚܒܠܘ ܀

ܝܗܒܘ ܪ̈ܓܝܓܬܗܘܢ ܒܡܐܟܘܠܬܐ ܠܡܦܢܝܘ ܢܦܫܐ . ܗ̄ . ܐܘ ܕܐܟܠܘ ܒܣܪ ܒ̈ܢܝܗܘܢ . ܐܘ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܝܗܒܘ ܚܠܦ ܡܐܟܘܠܬܐ ܠܡܦܢܝܘ ܢܦܫܐ ܀

ܗܘܘ ܒܢ̈ܝ ܫܩ̈ܡܐ . ܗ̄ . ܠܫܒܝܐ ܕܐܫܬܒܝܘ ܘܗܘܘ ܐܝܟ ܫܩ̈ܡܐ ܕܒܘܪܐ ܒܥܒܐ ܦܫܝܢ ܕܩܕܡ ܫܒܝܐ ܠܐܪ̈ܙܐ ܕܡܝܢ ܗܘܘ ܀

ܩܪܝܬ ܠܪ̈ܚܡܝ ܠܡܥܕܪܢܝ ܘܗܢܘܢ ܢܟܠܘܢܝ . ܗ̄ . ܐܘ ܦܬܟܪ̈ܐ ܘܢܒܝ̈ܐ ܕܓܠܐ . ܐܘ ܐܕܘܡܝܐ ܘܥܡ̈ܡܐ ܕܫܒ̈ܒܝܗܘܢ ܀

ܐܝܬܐ ܝܘܡܐ ܕܩܪܝܬ . ܘܢܗܘܘܢ ܐܟܘܬܝ . ܗ̄ . ܕܐܬܐ ܠܗ ܝܘܡܐ ܕܐܬܢܝܬ ܠܗܘܢ . ܘܢܗܘܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܐܟܘܬܝ ܒܟܠܗܘܢ ܡܡܝܩܝܢ ܒܡܝ̈ܩܐ ܀

EJUSDEM PATRIS NOSTRI

MAR EPHRÆMI SCHOLIA

QUÆDAM IN LAMENTATIONES JEREMIÆ[1].

CAPUT I.

5. *Facti sunt oppressores ejus in capite,* i. e. ad effectum perduxerunt quidquid facere voluerunt in ipsa Jerusalem

9. *Fuerunt principes ejus cervi,* i. e. quasi cervi timidi quia abierunt absque fortitudine ante persecutores.

10. *Vidi gentes ingressas sanctuarium tuum,* ad diripiendum et incendendum, et corrumpendum.

11. *Dederunt charissimam quamcumque rem pro cibo,* vel quia manducarunt carnes filiorum suorum, vel quia omne quod habebant dederunt pro cibo ad servandam animam.

16. *Facti sunt filii mei caprifici,* quia sicut caprifici exiles facti sunt et extenuati qui ante captivitatem cedris æquiparabantur.

19. *Vocavi amicos meos in adjutorium meum, et ipsi deceperunt me,* vel idola significat et pseudoprophetas, vel Idumæos et gentes vicinas.

21. *Adduc diem quam vocasti, et erunt similes mei.* Veniet utique dies, quam condixisti eis, et captivi fient sicut ego omnes populi subsannantes me.

[1] Ut titulus innuit, hic contineri videtur non integrum S. Ephræmi commentarium sed dumtaxat scholia quædam ab auctore Catenæ Severo monacho selecta ex integro opere. Porro editio romana nonnisi partem horum scholiorum in tria priora capita exhibet, nos e codice londinensi integra damus.

CAPUT II.

ܐܝܟܢܐ ܐܥܒ ܡܪܝܐ ܒܪܘܓܙܗ ܠܒܪܬ ܨܗܝܘܢ .
ܗ̄ . ܐܚܕ ܡܪܝܐ ܒܪܘܓܙܗ ܠܒܪܬ ܨܗܝܘܢ
ܘܐܚܫܟ ܫܘܒܚܗ ܫܒܝܪܐ . ܘܠܐ ܐܬܕܟܪ
ܟܘܒܫܐ ܕܪ̈ܓܠܘܗܝ . ܗ̄ . ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܝܟܠܐ
ܩܕܝܫܗ . ܐܬܪ ܕܩܡ̈ܝ ܪ̈ܓܠܘܗܝ ܕܡܠܐܟܐ ܀

ܩܠܐ ܝܗܒܘ ܒܢ̈ܝ ܐܘܪܫܠܡ ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ
ܐܝܟ ܕܒܝܘܡܐ ܕܥܐܕܐ . ܗ̄ . ܗܘܐ ܐܡܪ
ܥܠ ܩܠܐ ܕܝܗܒܘ ܒܗܘܢ . ܒܫܥܬܐ ܕܥܠܘ
ܪ̈ܕܘܦܐ ܠܡܩܛܠ ܐܢܘܢ ܀

ܕܠܡܐ ܐܟ̈ܠܢ ܢܫ̈ܐ ܦܐܪ̈ܝܗܝܢ ܥܘ̈ܠܐ ܕܡܬܩܛܠܝܢ
ܒܟܦܢܐ . ܐܦܢܝ ܕܝܢ ܠܘܩܒܠ ܗܢܐ ܘܐܡܪ .
ܕܠܡܐ ܢܬܩܛܠܘܢ ܒܡܫܟܢܗ ܕܡܪܝܐ ܟܗܢܐ ܘܢܒܝܐ .
ܡܬܚܙܐ ܕܝܢ ܕܒܒ̈ܠܝܐ ܩܛܠܘ ܐܢܘܢ ܒܡܩܕܫܗ
ܕܡܪܝܐ ܟܗ̈ܢܐ ܘܢܒ̈ܝܐ ܀

CAPUT II.

1. *Quomodo caligine obtexit Dominus in furore suo filiam Sion,* i. e. Comprehendit Dominus in furore suo filiam Sion, et obscuravit superbam ejus gloriam. *Et non est recordatus scabelli pedum suorum,* quod est templum sanctum ejus, locus ubi steterunt pedes angeli.

7. *Vocem dederunt filii Jerusalem in domo Domini, sicut in die festi.* Hoc dicit de clamore quem ediderunt ea hora, qua ingressi sunt persecutores ad eos trucidandos.

20. *Ergone comedent mulieres fructus suos?* parvulos qui occidebantur propter famem. Respondet ad hoc et dicit: *Ergone occidentur in tabernaculo Domini sacerdos et propheta?* Videtur quod Babylonii trucidarint in sanctuario Domini sacerdotes et prophetas.

CAPUT III.

ܒܚܘܕܬܐ ܕܨܦܪ̈ܐ ܣܓܝܐ ܗܝܡܢܘܬܐ . ܗ̄ .
ܒܦܘܪܩܢܐ ܕܥܬܝܕ ܠܗܘܢ . ܨܦܪܐ ܓܝܪ
ܠܦܘܪܩܢܐ ܩܪܐ .
ܛܒ ܠܓܒܪܐ ܕܢܫܩܘܠ ܢܝܪ ܒܛܠܝܘܬܗ .
ܗܢܐ ܐܪܙܐ ܕܬܠܡܝܕܘܬܐ[a] ܕܥܡ̈ܡܐ ܪܡܙ ܗܘܐ .
ܟܕ ܢܝܪܐ ܩܪܐ ܐܣܟܡܐܝܬ ܠܕܘܒܪܐ ܕܩܕܝܫܘܬܐ ܀

ܘܢܬܒ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܘܢܫܬܘܩ . ܗ . ܕܝܢ
ܒܒܬܘܠܘܬܐ ܥܡ ܝܚܝܕܝܘܬܐ ܀
ܢܬܠ ܒܥܦܪܐ ܦܘܡܗ . ܗܢܐ ܠܡܨܘܡܐ
ܕܡܐܟ̈ܠܬܐ ܪܡܙ ܀ ܡܛܠ ܕܐܝܬ ܣܒܪܐ . ܗ̄ .
ܐܝܬ ܗܘ ܠܗܘܢ ܦܘܪܩܢܐ ܠܒܬܪ ܫܘܥܒܕܐ

CAPUT III.

13. *In innovatione matutini multiplicabitur fides,* i. e. in salute illis obventura; matutinum enim salutem vocat.

27. *Beatus vir qui portaverit jugum tuum ab adolescentia sua.* Hic mysterium edocendarum gentium exprimit; jugum enim appellat figurate rationem agendi Sanctam.

28. *Et sedebit solitarius et tacebit* in cœlibatu scilicet et solitudine.

29. *Ponet in pulvere os suum.* Hic abstinentiam a cibo designat. *Quoniam spes superest,* illis scilicet

a Cod. vat. add : ܒܥܡܡܘܬܗ .

ܡܛܝܒܐ ܒܫܡܝܐ . ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܐܪܥܐ ܕܝܪܬܘܬܗܘܢ ܀

ܢܬܠ ܦܟܗ ܠܡܢ ܕܡܚܐ ܠܗ . ܗܢܘ ܗܘ ܕܡܢ ܕܡܚܐ ܠܟ ܥܠ ܦܟܟ ܩܪܒ ܠܗ ܐܚܪܢܐ[a] ܀

ܡܛܠ ܕܠܐ ܥܢܐ ܡܢ ܠܒܗ ܘܡܟܝܟ ܒܢ̈ܝ ܓܢܒܪܐ ܀ ܒܙܒܢܐ ܕܝܢ ܕܐܘܠܨܢܐ ܕܐܠܝܨܐ ܠܐ ܥܢܐ ܠܗܘܢ ܡܛܠ ܚܛܗܝܗܘܢ . ܐܠܐ ܗܘ ܡܢ ܠܒܗ ܗܘܝܘ ܡܢ ܦܐܝܐ ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ ܠܒܗ ܘܡܟܝܟ ܠܒܢ̈ܝ ܓܢܒܪܐ ܀

ܠܡܨܠܝܘ ܕܝܢܐ ܕܓܒܪܐ ܠܘܩܒܠ ܐܦ̈ܝ ܥܠܝܐ . ܗ̄ . ܒܙܒܢܐ ܕܐܢ ܢܨܠܐ ܕܝܢܐ ܠܓܒܪܐ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܀ ܡܪܝܐ ܠܐ ܚܙܐ ܠܗ ܀

ܡܢܘ ܗܢܐ ܕܐܡܪ ܘܗܘܐ . ܗ̄ . ܡܢܘ ܠܗܘ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܐܡܪ ܘܥܒܕ . ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܦܩܕ ܀

ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܥܠܝܐ ܢܦܩܢ ܒܝ̈ܫܬܐ ܘܛܒ̈ܬܐ . ܗ̄ . ܒܝ̈ܫܬܐ ܩܪܐ ܠܡܫܢܩܐ ܕܝܢܐ . ܘܛܒ̈ܬܐ ܠܦܘܪܥܢܐ ܕܡܝܬܪ̈ܬܐ ܀

ܡܢܐ ܡܬܚܫܒ ܒܪܢܫܐ . ܗ̄ . ܡܢܐ ܡܬܚܫܒ ܕܠܩܐ ܥܠ ܕܚܛܐ ܀

ܘܐܠܘ ܢܒܨܐ ܐܘܪ̈ܚܬܢ ܘܢܐܡܪ . ܗ̄ . ܐܠܘ ܫܘܝܢ ܗܘܝܢ ܠܡܪ̈ܕܘܬܐ ܗܠܝܢ ܀ ܢܬܦܢܐ ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܘܠܐ ܢܬܟܣܐ ܀

ܘܢܫܩܘܠ ܠܒ̈ܝܢ ܥܠ ܐܝ̈ܕܝܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ . ܗ̄ . ܕܢܪܝܡ ܠܒ̈ܝܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܠܐ ܢܬܪܓܙ ܀

ܚܢܢ ܐܥܘܝܢ ܐܝܟ ܕܒܟܠ ܙܒܢ . ܗ̄ . ܘܗܘ ܐܝܟ ܕܥܝܕ ܗܘܐ ܕܢܫܒܘܩ ܠܐ ܫܒܩ ܀

[1] *Matth.* V, 39.

[a] Hucusque cod. vat.

superest retributio et spes promissa in cœlo non autem in terra hæreditatis eorum.

30. *Dabit maxillam suam percutienti se,* idem est ac illud : *Si quis te percusserit in maxilla tua, præbe ei et alteram*[1].

33. *Quia non respondet ex corde qui humiliat filios fortium.* Nempe, si in tempore tribulationis afflictis non respondet propter peccata eorum, attamen ipse ex corde suo, id est ex ardenti misericordia cordis sui humiliat filios fortium.

35. *Ad inclinandum judicium viri in conspectu altissimi.* Si judicium inclinaverit hominem coram Deo, *nonne Dominus videbit eum?*

37. *Quis est ille qui dixit et factum est?* i. e. quis est ex regibus qui dixit et fecit quod Dominus non præcepit?

38. *Ex ore altissimi exeunt mala et bona.* Mala appellat pœnas, bona vero retributionem virtutum.

39. *Quid recogitat homo?* Quid recogitat qui vapulat quia peccavit?

40. *Utinam perscrutemur vias nostras et dicamus,* i. e. utinam digni efficiamur hisce castigationibus, *et revertamur ad Dominum* ut non reprehendamur.

41. *Et portemus corda nostra super manus nostras ad Deum,* i. e. extollamus corda nostra ad Deum et non irascamur.

42. *Nos inique egimus in omni tempore,* ille autem non dimisit sicut dimittere solebat.

ܛܠܠܬ ܒܪܘܓܙܟ ܘܪܕܦܬܢ . ܗ̄ . ܘܗܦܟܬ ܒܪܘܓܙܟ ܝܡܝܢܐ ܕܡܛܠܠܐ ܗܘܬ ܥܠܝܢ ܘܪܕܦܬܢ ܠܒܒܠ ܀

ܨܡܬܘ ܒܓܘܒܐ ܚܝܝ . ܗ . ܒܒܒܠ ܀

ܩܪܝܬܟ ܒܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܘܐܡܪܬ ܠܝ ܕܠܐ ܬܕܚܠ . ܗ̄ . ܥܠ ܕܡܠܝܟ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܦܘܢܝܐ ܀

ܕܐܢܬ[a] ܡܪܝܐ ܕܝܢܐ ܕܢܦܫܝ ܘܦܪܩܬ ܚܝܝ . ܗ̄ . ܥܠ ܕܚܪܒ ܠܒܒܠܝܐ ܘܦܪܩ ܠܗܘܢ ܕܝܠܗܘܢ ܀

ܘܟܠ ܕܐܬܚܫܒܘ ܥܠܝ ܫܡܥܬ ܡܪܝܐ ܚܣܕܝܗܘܢ ܕܐܕܘܡܝܐ . ܗ̄ . ܟܕ ܕܐܡܪܘ ܥܪܘ ܥܪܘ ܥܕܡܐ ܠܫܬܐܣܘܗܝ ܀

ܬܦܪܘܥ ܠܗܘܢ ܠܐܕܘܡܝܐ ܦܘܪܥܢܝܗܘܢ . ܘܒܪܘܓܙܟ ܬܬܒܪ ܐܢܘܢ . ܗ̄ . ܟܝ ܦܐܝܐ ܗܝ ܥܠ ܐܕܘܡܝܐ ܘܚܣܕܝܗܘܢ . ܐܠܐ ܘܐܦ ܥܠ ܒܒܠܝܐ ܪ̈ܕܘܦܝܗܘܢ ܬܘܒ ܦܐܝܐ ܀

43. *Obruisti in ira tua et persecutus es nos,* i. e. retraxisti in ira tua dexteram quæ nos protegebat et persecutus es nos usque in Babylonem.

53. *Silentio operuerunt in fovea,* in Babylone, *vitam meam.*

56. *Invocavi te in die prima, et dixisti : ne timeto,* quia promissus erat eis reditus.

58. *Judicasti, Domine, judicium animæ meæ et salvasti vitam meam,* quia scilicet destruxit Babylonios et salvavit suos.

61. *Et omnia quæ excogitaverunt contra me. Audivi, Domine, probra eorum, scilicet Idumæorum,* quando dixerunt: *Nudate, nudate usque ad fundamenta ejus*[1].

64. *Redde eis, scilicet Idumæis*[2], *retributiones eorum et in ira tua frange eos.* Quadrat quidem hoc in Idumæos et in exprobrationes eorum, sed et in Babylonios Judæorum persecutores quadrat.

CAPUT IV.

ܐܝܟܢܐ ܡܬܒܣܪܐ ܕܗܒܐ ܛܒܐ . ܘܡܬܕܪܝܢ ܟܐܦܐ ܩܕܝܫܬܐ ܀ ܘܡܫܬܕܝܢ ܒܫܘܩܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܒܪܝܫ ܟܠܗܘܢ ܫܘ̈ܩܐ . ܗ̄ . ܒܢܝ̈ ܟܗ̈ܢܐ ܕܒܫܘ̈ܩܐ ܡܢ ܟܦܢܐ ܚܣܝܢ ܗܘܘ ܘܟܠܐ ܐܒܗ̈ܝܗܘܢ ܕܒܟܠܗܘܢ ܫ̈ܘܩܝܢ ܩܛܝܠܝܢ ܗܘܘ ܀

ܥܪܛܠܘ ܐܝܟ ܬܪܘܪܐ ܕܗܒܝܗܘܢ ܘܐܝܢܩܘ[b]

CAPUT IV.

1. *Quomodo contemnitur aurum bonum ?* i. e. populus electus. *Et disjiciuntur lapides sanctuarii in capite omnium platearum ?* i. e. filii sacerdotum qui in plateis præ fame deficiebant. Hoc etiam (intelligi potest) de patribus eorum qui in omnibus plateis interficiebantur.

3. *Nudaverunt ut canes aurei*

[1] *Psal.* CXXXVI, 7.

[a] ܕܐܢܬ pro ܕܐܢ̄ܬ — [b] Cod. ܐܝܢܩܘ .

[2] Quum ܐܕܘܡܝܐ interdum pro ܐܪܡܝܐ ponatur, forsan hic et supra Aramæi intelligendi sunt.

ܒܢܝܗܘܢ . ܗ̄ . ܐܘ ܕܠܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܚܠܒܐ ܡܢ ܚܘܣܪ ܡܐܟܘܠܬܐ . ܐܘ ܕܠܐ ܕܒܫܒܝܐ ܘܠܐ ܒܒܗܬܬܐ ܓܠܝܢ ܬܕܝܗܘܢ ܘܐܝܢܩܘ ܒܢܝܗܘܢ ܀

ܕܒܩ ܠܫܢܗ ܕܝܠܘܕܐ ܠܚܟܗ . ܗ̄ . ܒܨܗܝܐ ܕܫܒܝܐ ܀

ܫܐܠܘ ܠܚܡܐ ܘܠܐ ܐܝܬ ܕܦܪܣ . ܗ̄ . ܒܡܕܝܢܬܐ ܀ ܕܐܟܠܝܢ ܗܘܘ ܦܘܢܩܐ ܗܐ ܪܡܝܢ ܒܫܘܩܐ ܘܕܐܬܪܒܝܘ ܥܠ ܐܣܘܪ̈ܓܬܐ ܗܐ ܕܡܟܝܢ ܒܩܩܠܬܐ . ܗ̄ . ܒܫܘܩܐ ܕܡܕ̈ܝܢܬܐ ܕܒܒܠ ܘܒܩܩܠܬܐ ܕܪ̈ܕܘܦܐ ܀

ܕܟܘ ܢܙܝܪ̈ܘܗ̄ ܡܢ ܬܠܓܐ ܘܣܡܩܘ ܡܢ ܣܪܕܝܢ . ܗ̄ . ܒܙܒܢ ܓܐܝܘܬܗܘܢ ܀

ܒܙܒܢ ܡܘܟܟܗܘܢ ܢܕܘ ܪ̈ܘܪܒܢܘܗ̄ ܠܡܗܠܟܘ ܒܫܘܩܐ ܘܠܐ ܐܫܟܚܘ ܠܡܩܪܒ ܠܠܒܘܫܐ . ܗ̄ . ܥܠ ܕܐܬܦܠܦܠܘ ܒܕܡܐ . ܘܠܐ ܐܫܟܚܘ ܠܡܩܪܒ ܠܠܒܘܫܐ ܕܢܦܫܗܘܢ ܀

ܣܟܝܬܢ ܕܝܘܢ ܕܩܘܝ ܠܘܬ ܥܡܐ ܕܠܐ ܦܪܩ . ܗ̄ . ܠܘܬ ܥܡܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ ܕܠܐ ܦܪܩ ܀

ܦܪܨܘܦܗ ܕܡܪܝܐ ܦܠܓ ܐܢܘܢ . ܗ . ܠܐܪ̈ܒܥ ܦܢܝܢ ܀ ܒܐܦ̈ܝ ܟܗܢ̈ܐ ܠܐ ܢܣܒܘ ܘܥܠ ܣ̈ܒܐ ܠܐ ܐܬܪܚܡܘ . ܗ̄ . ܗܢܘܢ ܪ̈ܕܘܦܐ ܀

ܨܕܘ ܠܙܥܘܪ̈ܝܢ ܠܡܗܠܟܝܢ ܒܫܘܩܐ . ܥܠ ܛܘ̈ܪܐ ܪܕܦܘܢ ܀ ܠܫܠܡ ܕܐܘܪܫܠܡ . ܚܪܒܘ . ܘܒܒܩܥܬܐ ܕܐܝܪܝܚܘ ܨܕܘ ܠܡܠܟܢ ܀

ubera sua et lactaverunt catulos suos. Hoc significat aut quod defectu ciborum lac non haberent, aut quod in captivitate absque pudore nudarunt ubera sua ad lactandos filios suos.

4. *Adhæsit lingua infantis palato ejus*, præ siti in captivitate.

5. *Petierunt panem et non erat qui porrigeret* in civitate. *Qui comedebant delicias* ecce jacent in plateis, *qui nutriebantur in croceis, ecce dormiunt in sterquiliniis*, i. e. in plateis urbium Babyloniæ et in sterquiliniis persecutorum.

7. *Candidiores sunt nazarei ejus lacte*[1], *et rubicundiores sunt sardio*, scilicet in tempore magnificientiæ eorum.

14. In tempore humiliationis *vacillarunt principes ejus* ambulantes *in plateis et non potuerunt accedere ad vestes*, i. e. quia *aspersi fuerunt sanguine* non potuerunt accedere ad vestes animæ suæ.

16. *Frustra speculati sunt speculatores versus populum minime liberaturum*, i. e. versus populum Ægypti qui non liberat.

18. *Vultus Domini dividit eos* in quatuor partes (terræ). *Personas sacerdotum non acceperunt, et senum non sunt miserti* isti persecutores.

18. *Venati sunt minutissimos quosque, eos qui ambulabant in plateis. Super montes persecuti sunt nos*, in Jerusalem destruxerunt et in valle Jericho regem nostrum insidiis exceperunt.

[1] Pro « *lacte* » Versio simplex cum Vulgata et LXX habet « nive » Hebræus autem habet חלב *lac*.

ܪܘܚܐ ܕܐܦܝܢ ܡܫܝܚܗ ܕܡܪܝܐ . ܗ̄ܘ . ܢܫܡܬܐ
ܕܢܦܫܢ ܡܫܝܚܗ ܕܡܪܝܐ . ܢܬܐܚܕ ܒܓܘܡܨܐ :
ܪܘܚܢܐܝܬ ܠܒܪܐ ܡܫܝܚܗ ܕܐܒܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܚܝܝܢ ܫܪܝܪܐ ܪ̈ܐܙ ܐܬܚܒܠ . ܗܘ ܕܐܬܬܚܕ
ܒܚܛܗ̈ܝܢ . ܣܘܥܪܢܐܝܬ ܕܝܢ ܠܘܬ ܨܕܩܝܐ
ܓܕܫܐ . ܕܐܬܩܪܝ ܡܫܝܚܗ ܕܡܪܝܐ ܡܛܠ
ܡܠܟܘܬܐ ܗܘ ܕܐܡܪܢ ܕܒܛܠܠܗ ܢܚܐ ܒܗ
ܒܥܡ̈ܡܐ ܕܚܕܪ̈ܝܢ ܠܢ . ܗܕܐ ܫܠܡܐ ܗܝ ܥܠ
ܡܪܢ ܕܐܬܬܚܕ ܒܓܘܡܨܗܘܢ ܘܐܙܩܦܘܗܝ
ܠܨܠܝܒܐ . ܘܐܡܪܘ ܥܠܘܗܝ ܕܥܡ ܩܠܝܘܦܐ
ܕܡܣܟܝܢ ܗܘܝܢ ܕܗܘ ܥܬܝܕ ܗܘܐ ܕܢܦܪܘܩܝܘܗܝ
ܠܐܝܣܪܝܠ ܀

ܪܫܐ ܕܡܕ̈ܝܢܬܐ ܗܘܬ ܠܡܕܐܬܐ . ܗ̄ܘ . ܠܦܪܥܘܢ
ܘܠܢܒܘܟܕܢܨܪ ܀

ܩܪܝܬ ܫܡܟ ܡܪܝܐ . ܡܢ ܓܘܒܐ ܬܚܬܝܐ .
ܫܡܥܬ ܩܠܝ . ܥܠ ܢܦܫܗ ܐܡܪ . ܐܝܟ
ܕܦܪܥܬ ܠܗܘܢ ܕܐܪܡܝܘܢܝ ܒܓܘܒܐ . ܦܪܘܥ
ܐܦ ܠܗܘܢ ܕܐܚܬܘܗܝ ܠܥܡܐ ܠܓܘܒܐ
ܬܚܬܝܐ . ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܒܒܠ ܀

20. *Spiritus narium*[1] *nostrarum unctus Domini,* spiraculum animæ nostræ unctus Domini. *Capietur in fovea.* His spiritualiter significat Filium, Unctum Patris, qui est vera nostra vita, qui in peccatis nostris irretitus fuit; realiter autem hæc acciderunt Sedeciæ, qui vocatus est Unctus Domini propter regnum, *sub cujus umbra dicebamus nos victuros inter gentes* quæ nos circumdant. Hoc refertur ad Dominum nostrum qui captus est in fovea eorum et ab eis in cruce suspensus. De illo quippe dixerunt qui cum Cleopha erant: *Nos sperabamus quia ipse esset salvaturus Israel*[2].

Caput urbium facta est sub tributo[3], Pharaoni et Nabuchodonosori.

Invocavi nomen tuum, Domine e lacu inferiori[4]. *Vocem meam audisti.* De se loquitur. Sicut retribuisti iis qui projecerunt me in lacum, retribue etiam iis qui adduxerunt populum in lacum inferiorem, id est in Babylonem.

CAPUT V.

ܢܦܫܢ ܝܗܒܢ ܚܠܦ ܠܚܡܐ . ܕܠܐ ܡܢ ܩܕܡ
ܚܪܒܐ ܢܫܠܛ ܟܦܢܐ ܀

ܡܨܪ̈ܝܐ ܝܗܒܘ ܐܝܕܐ . ܗ̄ܘ . ܐܪܦܝܘ ܐܝ̈ܕܝܐ :
ܐܝܟ ܗܝ ܕܒܒܠ ܝܗܒܬ ܐܝܕܐ ܀ ܘܐܬܘܪܝܐ
ܠܡܣܒܥܘ ܠܚܡܐ . ܗ̄ܘ . ܙܕܩܬܐ ܠܫܒܝܐ ܐܘ

9. *Animam*[5] *nostram obtulimus pro pane* ne fames ante gladium nos consumat.

5. *Ægyptii dederunt manum,* i. e. relaxaverunt manus, sicut Babylon dedit manus. *Et Assyrii ut pane satiant* i. e. eleemosynam dent aut iis qui in captivitate de-

[1] Minus recte in Polyglottis Londin. « facierum. »
[2] *Luc.* XXIV, 21.
[3] *Thren.* I, 1. Videtur amanuensis quædam hic aliunde apposuisse.
[4] Threni III, 5.
[5] Differt a vers. simpl.

ܦܠܓܝܢ ܕܒܡܥܒܪܐ . ܐܘ ܟܕ ܥܒܪܝܢ ܠܘܬܗܘܢ ܀
ܥܒܪܘ ܥܒܪܘ . ܗ̄ . ܗܠܝܢ ܪ̈ܕܘܦܐ ܐܡܪܝܢ
ܗܘܘ ܠܥܡܐ ܀ ܬܘܒ ܓܝܪ ܠܐ ܡܘܣܦܝܬܘܢ .
ܗܘܝܢ . ܠܡܥܡܪ ܬܘܒ ܒܐܬܪܟܘܢ ܀

ܡܫܟܢ ܐܝܟ ܕܡܢ ܬܢܘܪܐ ܐܬܟܡܪܘ ܐܘܟܡܘ
ܫܚܪܘ ܘܩܠܘ ܐܘܟܡܘ ܩܡܛܘ ܘܐܘܟܡܘ .
ܦܪ̈ܨܘܦܝܗܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܛܘܪܦܐ ܕܟܦܢܐ . ܗ̄ .
ܡܢ ܫܘܦܐ ܀

ܪ̈ܘܪܒܢܐ ܒܐܝ̈ܕܝܗܘܢ ܐܬܬܠܝܘ . ܗ̄ . ܡܢ ܪ̈ܕܘܦܐ
ܐܬܬܠܝܘ ܀

ܥܠܝ̈ܡܐ ܛܚܢܘ ܪܚܝܐ . ܗܘܘ ܠܫܒܘ̈ܝܐ ܀
ܘܥܠܝ̈ܡܐ ܒܩܝ̈ܣܐ ܐܬܬܦܠܘ ܀ ܗ̄ . ܒܩܝ̈ܣܐ
ܕܦܠܛܝܢ ܗܘܘ ܠܪ̈ܘܪܒܢܐ ܀

ܣܒ̈ܐ ܡܢ ܬܪܥܐ ܒܛܠܘ . ܗ̄ . ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܕܝܢܐ ܀
ܥܠܝ̈ܡܐ ܡܢ ܚܕܘܬܗܘܢ . ܗ̄ . ܡܫܬܘ̈ܬܗܘܢ ܀

ܢܦܠܬ ܟܠܝܠܐ ܕܪܫܢ . ܗ̄ . ܕܨܕܩܝܐ ܀ ܘܝ
ܠܢ ܕܚܛܝܢ . ܗ̄ . ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܗܐ
ܡܫܬܒܝܢܢ ܀

ܥܠ ܛܘܪܐ ܕܨܗܝܘܢ . ܗ̄ . ܥܠ ܡܩܕܫܐ
ܕܒܢܐ ܒܛܘܪܐ ܕܨܗܝܘܢ ܀

ܘܐܢܬ ܡܪܝܐ ܠܥܠܡ ܩܐܡ ܐܢܬ . ܘܫܪܟܐ ܀
ܐܢ ܚܪܒ ܒܝܬ ܡܫܪܝܢ . ܟܘܪܣܐ ܫܘܒܚܟ
ܩܐܡ ܗܘ ܒܫܡܝܐ ܀

ܚܕܬ ܝܘܡܝܢ . ܘܫܪܟܐ ܀ ܐܬܕܟܪ ܠܢ
ܘܦܪܘܩܝܢ . ܐܝܟ ܕܦܪܩܬ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܀

ܫܠܡ ܦܘܫܩܐ ܕܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ . ܕܡܪܝ
ܐܦܪܝܡ .

[1] *Isai.* LXII, 10.

gunt, aut iis juxta quos transeunt.

Transite, transite[1]. Persecutores hæc populo dicebant. *Etenim non addetis iterum*, i. e. non habitabitis iterum in regione vestra.

10. *Pellis nostra ut in fornace corrugata est*, seu exusta est, *et atratæ sunt* seu corrugatæ et lividæ factæ sunt personæ eorum coram *cruciatum famis*, i. e. ex uredine.

12. *Magnates manibus eorum suspensi fuerunt*, i. e. a persecutoribus suspensi fuerunt.

13. *Adolescentes agitarunt molas* captivatoribus. *Et juvenes ad ligna impegerunt*, ad ligna quæ pro magnatibus colligebant.

14. *Senes a portis cessabunt*, a porta judicis. *Adolescentes a gaudiis suis*, a conviviis suis.

16. *Cecidit corona capitis nostri*, corona Sedeciæ. *Væ nobis quia peccavimus*, et idcirco ecce in captivitatem redigimur.

18. *Super montem Sion*, i. e. super sanctuarium quod ædificatum est in monte Sion.

19. *Tu vero, Domine, in æternum stas*, etc. Si destruitur domus habitationis nostræ, thronus gloriæ tuæ stat in cœlo.

21. *Restaura dies nostros*, etc. Memento nostri et salva nos sicut salvasti ex Ægypto.

Explicit Mar Ephræmi commentarium in Jeremiam prophetam.

ܦܘܫܩܐ ܕܝܘܢܢ ܢܒܝܐ : ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .
ܣܘܥܪܢܐܝܬ : ܘܒܙܒܢ ܙܒܢ ܪܘܚܢܐܝܬ .

ܝܘܢܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܩܘܪܝܬ ܕܒܢܪܝܢ . ܘܟܕ ܗܦܟ ܡܢ ܟܪܘܙܘܬܐ . ܕܢܝܢܘܝܐ . ܢܣܒ ܠܐܡܗ ܘܠܐܪܥܐ ܕܫܪܒܬܐ ܚܪܢ ܥܒܪ . ܗܘܐ ܕܝܢ ܠܨܘܪ : ܐܡܪ ܗܘܐ ܓܝܪ . ܕܥܪܩܐ ܥܒܕܬ ܐܢܐ ܚܣܕܐ . ܡܛܠ ܕܓܠܬ ܒܟܪܘܙܘܬܐ . ܕܥܠ ܢܝܢܘܐ ܀

EJUSDEM MAR EPHRÆMI

IN JONAM PROPHETAM COMMENTARIUM LITTERALE INTERDUMQUE MYSTICUM.

Jonas erat e vico Narin. Postquam reversus est a prædicatione Ninivitarum, assumpta matre sua, migravit in terram tribus Hernah, nempe in Tyrum. Dicebat quippe : sic effugiam opprobrium quo affi cior ex mendaci prædicatione contra Ninivitas[1].

CAPUT I.

ܘܗܘܐ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܝܘܢܢ ܒܪ ܡܬܝ ܠܡܐܡܪ . ܩܘܡ ܐܙܠ ܠܢܝܢܘܐ ܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ . ܘܓ . ܐܬܢܒܝ ܗܘܐ ܝܘܢܢ ܒܝܘܡܝ ܚܙܩܝܐ . ܥܕ ܠܐ ܢܣܩܘܢ ܚܝܠܘܬܗ ܕܣܢܚܪܝܒ ܘܢܦܠܘܢ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ ܀ ܩܘܡ ܐܙܠ ܠܢܝܢܘܐ ܀ ܨܒܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܡܪܝܐ ܕܢܫܕܪܝܘܗܝ ܠܢܝܢܘܐ . ܡܛܠ ܬܪܬܝܢ ܀ ܚܕܐ ܡܢ ܕܒܝܕ ܟܪܘܙܘܬܗ ܢܦܢܘܢ ܐܦ ܠܕܚܠܬܗ . ܘܐܦܢ ܚܢܦܐ ܗܘܘ ܘܠܡܪܝܐ ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܗܘܘ . ܐܠܐ ܟܕ ܥܠ ܚܘܒܠܐ ܘܬܘܟܣܐ ܕܝܠܗܘܢ ܘܕܡܕܝܢܬܗܘܢ ܫܡܥܝܢ ܗܘܘ . ܡܢ ܕܚܠܬܐ ܕܗܘ ܕܥܬܝܕ ܡܬܬܦܢܝܢ ܗܘܘ ܘܦܢܝܢ ܠܕܚܠܬܗ ܕܡܪܝܐ ܀ ܘܬܪܬܝܢ ܕܝܢ ܕܒܗܕܐ ܢܬܒܗܬܘܢ ܝܣܪܝܠ . ܕܥܡܡܐ ܕܠܐ ܝܕܥܘܗܝ ܘܠܐ ܠܢܡܘܣܗ ܕܡܘܫܐ ܫܡܥܘ : ܘܐܦܠܐ ܚܝܠܐ ܐܚܙܝܘܗܝ ܗܘܘ . ܬܒܘ ܒܟܪܘܙܘܬܗ ܕܝܘܢܢ . ܘܐܫܬܘܕܥܘ ܠܐܠܗܐ ܀ ܘܬܘܒ ܢܝܢܘܐ ܡܕܝܢܬܐ ܛܘܦܣܐ ܗܝ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܀

CAPUT I.

1. *Et factum est verbum Domini ad Jonam filium Mathæi*[2] *dicens : Surge, vade in Niniven civitatem magnam.* Prædicavit Jonas in diebus Ezechiæ, antequam ascenderent Sennacheribi copiæ et corruerent in Jerusalem. *Surge, vade in Niniven.* Volebat autem Deus illum mittere in Niniven propter duo : unum quidem, ut per ejus prædicationem Ninivitas etsi ethnicos et Dominum ignorantes ad suum cultum reduceret, ut, inquam, quum audirent imminentem suam suæque urbis ruinam et excidium, timore futuri istius excidii corriperentur et ad Domini cultum reducerentur ; alterum, ut hoc facto Israelitas confusione operiret, quod gentes quæ Deum ignorabant et legem Moysi non audierant et miracula non viderant sicut Israelitæ pœnitentiam egerunt in prædicatione Jonæ et Deum agnoverunt. Porro Ninive figura est hujus mundi.

[1] Idem narratur in libro *De Vitis prophetarum* inter opera dubia S. Epiphanii. *Patrol. gr.* XLIII, 407.

[2] Hebr. Amathi.

ܥܪܩ ܕܝܢ ܠܬܪܫܝܫ ܗܘܐ ܢܒܝܐ ܝܘܢܢ . ܗ̄ܘ . ܗܘ ܡܢ ܗܘܐ ܡܛܠ ܕܥܪܩ ܝܘܢܢ ܠܬܪܫܝܫ . ܡܛܠ ܕܣܒܪ ܗܘܐ ܒܦܫܝܛܘܬܗ ܕܒܐܘܪܫܠܡ ܐܬܪܐ ܩܕܝܫܐ ܐܝܬܘܗܝ ܕܐܠܗܐ . ܘܥܠ ܗܘ ܕܠܐ ܨܒܐ ܗܘܐ ܕܢܐܙܠ ܠܢܝܢܘܐ ❖ ܕܢܟܪܙ ܬܝܒܘܬܐ . ܐܦ ܗܘ ܕܠܐ ܓܝܪ ܠܥܡ̈ܡܐ ܐܫܬܕܪܘ ܢܒܝ̈ܐ . ܘܟܪܝܐ ܗܘܐ ܘܡܬܟܬܫ ܗܘܐ . ܕܚܙܐ ܗܘܐ ܠܛܝܒܘܬܐ ܕܢܒܝܘܬܐ ܥܒܪܐ ܠܗ ܓܝܪ ܠܥܡ̈ܡܐ . ܘܐܝܟ ܗܘ ܕܡܬܛܪܕ ܠܗ ܐܝܣܪܐܝܠ ܡܢ ܒܝܬܘܬܐ ❖

ܘܗܘܐ ܥܠܥܠܐ ܒܝܡܐ . ܘܐܠܦܐ ܡܬܛܪܦܐ ܗܘܬ ܠܡܬܬܒܪܘ . ܝܘܢܢ ܕܝܢ . ܢܚܬ ܠܗ ܠܠܓܘܐ ܘܕܡܟ . ܗ̄ܘ ܃ ܚܙܘ ܓܝܪ ܡܠ̈ܚܐ ܠܝܡܐ ܕܕܠܝܚ ܐܟܚܕܐ ܘܫܠܐ . ܕܠܝܚ ܗܘܐ ܓܝܪ ܥܠܝܗܘܢ ܃ ܘܫܠܐ ܥܠ ܐܠܦ̈ܐ ܕܚܕܪ̈ܝܗܘܢ ❖

ܘܐܪܡܝܘ ܦܣ̈ܐ ܘܢܦܩܬ ܦܣܬܗ ܕܝܘܢܢ . ܡܛܠ ܕܗܐ ܝܡܐ ܐܙܠ ܘܡܬܕܠܚ ܥܠܝܢ ❖ ܐܡܪܘ ܗܘܟܝܠ ܡܠ̈ܚܐ ܒܝܢܬܗܘܢ . ܬܘ ܢܪܡܐ ܦܣ̈ܐ . ܘܢܕܥ ܒܝܫܬܐ ܗܕܐ ܡܛܠ ܡܢ ܐܬܬ ܥܠܝܢ ❖ ܘܐܪܡܝܘ ܦܣ̈ܐ . ܘܟܕ ܢܦܩܬ . ܥܠܘܗܝ ܃ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܫܩܘܠܘܢܝ ܘܐܪܡܘܢܝ ܒܝܡܐ ܘܗܘܐ ܐܫܬܠܝ ܠܗ ܝܡܐ . ܘܕܚܠܘ ܐܢܫܐ ܗܢܘܢ ܘܕܒܚܘ ܕܒܚ̈ܐ . ܘܢܕܪܘ ܢܕܪ̈ܐ . ܘܩܪܘ ܡܠ̈ܚܐ ܠܡܪܝܐ ܘܐܡܪܘ . ܡܪܝܐ ܠܐ ܢܐܒܕ ܒܢܦܫܗ ܕܓܒܪܐ ܗܢܐ . ܗ . ܗܘ ܡܢ ܕܩܪܘ ܡܠ̈ܚܐ ܠܡܪܝܐ ܃ ܘܒܥܘ ܕܠܐ ܢܐܒܕܘܢ ܡܛܠ ܝܘܢܢ ܘܠܐ ܢܬܚܝܒܘܢ ܒܡܘܬܗ ܐܦ ܗܘ ܕܢܒ̈ܝܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܕܝܢ ܕܡܬܢܒܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܚܘܒܗ ܘܡܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܗܘܘ ܕܠܐ ܢܐܒܕܘܢ ܡܢ ܚܝ̈ܐ . ܟܕ ܕܨܠܒܝܢ ܗܘܘ ܡܘܬܐ ܥܠ ܐܠܗܐ ❖ ܘܗܘ ܕܐܡܪ ܝܘܢܢ

3. *Fugit autem in Tharsis propheta Jonas.* Fugiebat Jonas in Tharsis, quia in simplicitate sua putabat sanctum Dei habitaculum esse in Jerusalem (et non alibi), et quia nolebat ire in Niniven ad prædicandam pœnitentiam, ut hac ratione significaret prophetas ad gentes missos non esse. Dolebat autem et moleste ferebat quod videret gratiam prophetiæ transire ad gentes Israelemque quasi e domo expelli.

4. *Et facta est tempestas in mare, et navis jactabatur ut contereretur, Jonas autem descendit ad interiora navis et dormivit.* Viderunt autem nautæ mare turbatum simul et tranquillum, turbatum pro eis, tranquillum pro ceteris in circuitu navibus.

7-14. *Et miserunt sortes et exivit sors Jonæ... Ecce mare it et turbatur contra nos. Dixerunt igitur nautæ ad invicem : mittamus sortes ut sciamus propter quemnam hoc malum venit super nos*[1]. *Et miserunt sortes. Quum autem sors in Jonam cecedisset, dixit eis: Tollite me et mittite in mare. Et sedatum est mare. Et timuerunt viri illi et immolaverunt hostias et voverunt vota. Et clamaverunt nautæ ad Dominum et dixerunt : Quæsumus, Domine, ne pereamus in anima viri hujus.* Quod invocarunt nautæ Dominum et rogarunt ut non perirent propter Jonam et rei non traducerentur propter mortem ejus, figura est prophetarum san-

[1] Scriba ordinem textus perturbavit.

ܡܣܬܡܠܝܢ ܘܐܬܡܣܝܢ. ܐܪܙܐ ܗܘܐ ܪܒ ܗܘ.
ܡܠܦ ܠܢ ܓܝܪ ܕܒܨܒܝܢܗ ܕܥܡܢܘܐܝܠ:
ܩܒܠ ܗܘܐ ܒܠܗܘܢ ܚܫܐ ✣ ܘܗܝ ܕܐܫܬܠܝ
ܝܡܐ ܡܢ ܒܪܬܚܘܬܗ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܫܬܕܝ ܒܗ
ܝܘܢܢ ܀ ܒܥܠܡܐ ܪܡܙ. ܕܐܫܬܠܝܬ ܗܝܕܝܢ
ܪܘܚܐ ܒܝܫܬܐ ܀ ܡܢ ܒܬܪ ܡܘܬܗ ܕܥܡܢܘܐܝܠ ✣

ctorum. Hi quippe, ubi prophetabant super passionem et mortem Christi, rogabant ut contemptores non reputarentur quia super mortem Dei scribebant. Quod autem dixit Jonas: *Tollite me et mittite in mare* mysterium est magnum. Docet quippe Emmanuelem sua voluntate passiones in se suscepisse. Quod denique quievit mare a fervore suo, postquam in illud projectus est Jonas, significat in mundo siluisse Spiritum nequam post mortem Emmanuelis.

CAPUT II.

ܢܘܢܐ ܪܒܐ ܕܒܠܥܗ ܠܝܘܢܢ. ܛܘܦܣܐ ܕܡܘܬܐ
ܕܒܠܥܗ ܠܡܪܢ ✣ ܘܗܝ ܕܗܘܐ ܝܘܢܢ ܒܡܥܘܗܝ
ܕܢܘܢܐ[a] ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ. ܗܝ ܗܘ ܕܗܘܐ ܡܪܢ
ܒܡܬܚܬܝܬܗ ܕܐܪܥܐ ܬܠܬܐ ܐܝܡܡܝܢ ܘܬܠܬܐ
ܠܠܝܘܢ ✣ ܗܝ ܕܚܝ ܗܘܐ ܝܘܢܢ ܒܡܥܘܗܝ
ܕܢܘܢܐ ܗܝ ܗܘ ܕܐܦ ܡܪܢ ܚܝ ܗܘܐ. ܐܦ
ܟܕ ܩܒܝܪ ܗܘܐ ܒܩܒܪܐ ܩܕܝܫܐ ✣

ܘܗܝ ܕܡܨܠܐ ܗܘܐ ܒܟܪܣܗ ܕܢܘܢܐ ܪܐܙ ܗܝ
ܕܐܦ ܡܫܝܚܐ ܟܕ ܐܒܘܗܝ ܡܡܠܠ ܗܘܐ.
ܐܦ ܟܕ ܒܫܝܘܠ ܚܒܝܫ ܗܘܐ. ܚܝܐ
ܘܚܝܠܬܢܐ ܘܡܚܝܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ✣

ܘܗܝ ܕܐܡܪ ܕܢܝܢܘܐ ܡܪܕܐ ܕܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ.
ܗ̄ܘ. ܕܠܐ[b] ܡܕܝܢܬܐ ܐܪܝܟܐ ܗܘܬ ܡܪܕܐ ܕܬܠܬܐ
ܝܘܡܝܢ ܐܠܐ ܕܒܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܡܣܬܟܡ ܟܠܗ̇

CAPUT II.

1. Piscis magnus qui deglutivit Jonam figura est mortis quæ absorbuit Dominum nostrum. Fuit Jonas in visceribus piscis tribus diebus; hac re significatur Dominum nostrum tribus diebus et tribus noctibus fuisse in inferioribus terræ partibus[1]. Vivus perstitit Jonas in visceribus piscis et vivus permansit Dominus noster etiam postquam in sancto sepulchro conditus fuit.

2. Jonas in ventre piscis preces fundebat; hac re significatur Christum, etiam quum esset in inferis inclusus, cum Patre suo locutum fuisse; vivus quippe, fortis et potestate resuscitandi etiam tunc præditus erat.

Quum dicit Niniven itinere trium dierum fuisse[2], non significat civitatem itinere trium dierum longam fuisse, sed spatio trium dierum

[1] Cfr. *Matth.* XII, 40.

[2] Infra III, 3.

[a] Cod. ܕܢܘܢ. — [b] Assem. ܗܘ ܕܗܘܝ.

ܡܕܝܢܬܐ ܟܪܘܙܘܬܗ ܕܝܘܢܢ ܀ ܒܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ
ܫܡܥ ܥܡܐ . ܘܒܬܪܗ ܕܐܬܝ ܪ̈ܫܢܐ . ܘܒܬܪܗ
ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܘܚܝܠܘܬܗ ܟܠܗܘܢ ܀ ܘܬܘܒ
ܐܚܪܢܐܝܬ .. ܒܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܫܡܥܘ ܓܡܝܪ̈ܐ .
ܘܒܬܪܗ ܙܕܝ̈ܩܐ . ܘܒܬܪܗ ܕܬܠܬܐ ܐܬܗܦܟܘ
ܐܢܫܐ ܀ ܘܢܝܢܘܐ ܛܘܦܣܐ ܗܝ ܕܥܠܡܐ .
ܘܝܘܢܢ ܢܚܘܐ ܠܢ ܠܒܪܐ ܐܠܗܐ . ܕܐܬܐ ܕܢܪܥܐ
ܠܥܠܡܐ ܥܡ ܐܒܘܗܝ . ܘܐܒܪ ܚܝܐ ܠܥܠܡܐ .
ܒܐܝܕܗ ܘܒܝܕ ܬܠܡܝܕܘܗܝ . ܘܡܛܠ ܗܢܐ
ܫܡܥܘ ܠܡܣܒܪܢܘܬܗ ܘܡܠܠܘ ܠܦܘܩܕܢ̈ܘܗܝ
ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܓܡܝܪ̈ܐ ܕܠܐ ܐܬܐܣܪܘ ܒܐܪ̈ܥܢܝܬܐ .
ܘܠܐ ܢܦܫܗܘܢ ܠܥܠܡܐ ܘܫܡܫܘ ܒܪܓܬܗ .
ܘܛܟܣܐ ܕܬܪܝܢ . ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܚܒܫܘ ܗܘܘ
ܒܥܘܢ̈ܝܢܐ ܥܠܡܢ̈ܝܐ ܘܒܝܨܦܬܐ ܕܐܢ̈ܬܬܐ
ܘܒ̈ܢܝܐ . ܘܟܕ ܐܬܝܬ ܠܘܬܗܘܢ ܡܣܒܪܢܘܬܗ
ܕܡܫܝܚܐ . ܗܝܡܢܘܗ̇ ܘܥܒܕܘ ܟܐܢܘܬܐ .
ܒܨܠܘܬܐ ܒܨܘܡܐ ܘܒܙܕ̈ܩܬܐ
ܕܡܢ ܥܡ̈ܠܝܗܘܢ ܀ ܘܛܟܣܐ ܕܬܠܬܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܐܢ̈ܫܐ
ܡܢ ܥܡ̈ܡܐ ܘܡܢ ܝܗ̈ܘܕܝܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܗܝܡܢܘ
ܒܡܫܝܚܐ . ܘܗܢܘܢ ܦܫܝܛܐܝܬ ܘܗܕܝܘܛܐܝܬ
ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܀

totam civitatem audivisse prædicationem Jonæ[1]. Primo die audivit populus; secundo primores civitatis; tertio rex cum toto suo exercitu. *Aliter:* primo die audierunt perfecti; secundo justi; tertio pœnitentes. Ninive figura est mundi et Jonas repræsentat nobis Filium Dei, qui venit ut reconciliaret mundum cum Patre suo, salutemque mundo annuntiavit per se et per discipulos suos. Itaque primo omnium audierunt Evangelium ejus præceptaque adimpleverunt perfecti qui rebus terrenis non fuerant adstricti, nec animam suam mundo addixerant, nec ejus voluptates secuti erant. Ordo secundus eos complectitur qui negotiis sæcularibus implicati sunt per uxoris et liberorum curam. Quum eis allatum est Evangelium Christi, fide illud acceperunt et justitiam operati sunt in oratione, jejunio, et eleemosynis quas eorum labor peperit. Ordo tertius eorum est hominum sive ethnicorum sive Judæorum sive aliorum qui crediderunt in Christum et simplices ac rudes in hoc mundo vixerunt.

ܩܪܝܬ ܠܡܪܝܐ ܒܐܘܠܨܢܝ ܘܥܢܢܝ . ܗܕܐ ܨܠܘܬܐ
ܕܨܠܝ ܗܘܐ ܒܟܪܣܗ ܕܢܘܢܐ . ܨܠܘܬܐ ܗܘܬ
ܐܝܟ ܢܒܝܘܬܐ ܀ ܘܥܢܢܝ ܘܫܡܥ ܩܠܝ ܀
ܗܝ ܨܠܘܬܐ ܀ ܘܦܬܓܡܐ ܕܐܦ ܬܘܒ ܐܚܙܐ
ܠܗܝܟܠܟ ܩܕܝܫܐ ܀ ܗܕܐ ܢܒܝܘܬܐ ܗܝ ܀

3-5. *Invocavi Dominum in tribulatione mea et exaudivit me.* Hæc oratio quam adhibuit Jonas in ventre piscis oratio erat simul et prophetia. *Et exaudivit me, et audivit vocem meam.* Talis erat oratio. Verba autem: « *Ego rursus videbo templum sanctum tuum* » prophetia sunt.

[1] Idem ex Ephræmo scribit Gregorius Barhebræus in *Horreo mysteriorum* apud J. S. Assemanum, *Bibl. Orient.* I, 70.

CAPUT III.

ܘܫܪܝ ܝܘܢܢ ܠܡܥܠ ܠܢܝܢܘܐ ܡܗܠܟܬܐ ܕܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ. ܘܐܟܪܙ ܘܐܡܪ. ܥܘܕ ܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܢܝܢܘܐ ܡܬܗܦܟܐ ܀ ܒܝܘܢܝܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܕܥܘܕ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܢܝܢܘܐ ܡܬܗܦܟܐ. ܘܬܪܬܝܗܝܢ ܫܪܝܪܢ ܐܝܟ. ܗܟܢ ܓܝܪ ܟܬܝܒ ܒܥܒܪܝܐ. ܕܫܪܝ ܝܘܢܢ ܠܡܥܠ ܠܢܝܢܘܐ ܡܕܝܢܬܐ ܝܘܡܬܐ ܐܪܒܥܝܢ. ܘܝܕܥ ܠܡܕܥ ܕܠܐ ܡܫܟܚܐ ܗܘܬ ܕܗܕܐ ܡܕܝܢܬܐ ܬܗܘܐ ܡܗܠܟܐ ܕܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ. ܐܦܠܐ ܕܢܩܘܐ ܝܘܢܢ ܠܘܬܗ ܝܘܡܬܐ ܐܪܒܥܝܢ ܥܕܡܐ ܗܘܐ. ܠܡܚܙܐ ܕܡܢܐ ܗܘ ܕܗܘܐ. ܘܐܝܟܐ ܕܩܘܐ ܗܘܐ ܡܫܟܚ ܗܘܐ. ܘܟܕ ܫܡܫܐ ܡܡܚܐ ܥܠ ܪܫܐ ܕܢܒܝܐ ܒܚܘܡܗ ܟܕ ܩܪܐ ܣܠܩ ܥܠ ܪܝܫܗ ܘܡܟܣܝܐ ܡܛܠܠܐ ܗܘܐ ܠܗ: ܐܢ ܕܝܢ ܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܡܩܘܝܐ ܗܘܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܛܠܠ ܠܗ ܡܢ ܚܘܡܐ. ܡܛܠ ܡܢܐ ܡܢܘ ܐܡܪ ܕܒܪ ܠܠܝܐ ܗܘܐ ܘܒܪ ܠܠܝܐ ܐܒܕ. ܐܢ ܗܘ ܕܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܡܣܟܡܝܢ ܗܘܐ[a] ܕܢܚܪ ܠܗܘܢ ܕܗܘܐ ܀ ܗܟܢ ܗܘܟܝܠ ܗܘܐ ܫܟܚܝܢ ܦܦܘܢ. ܕܠܘܬ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܘܫܘܐ

4. *Et cœpit Jonas introire in Niniven itinere trium dierum, et prædicavit et dixit: Adhuc quadraginta dies, Ninive subvertetur.* In græco autem dixit : *Adhuc tres dies, Ninive subvertetur.* Utrumque verum est. Sic enim scriptum est in hebræis exemplaribus: *Cœpit Jonas introire in Niniven civitatem diebus quadraginta*[1]. Sciendum est impossibile esse ut ista civitas itineris esset quadraginta dierum et ut Jonas apud eam maneret quadraginta diebus, donec videret quid fieret. Ubinam enim Jonas mansisset? Præterea, dum solis æstus percutiebat caput prophetæ, cucurbita ascendit super caput ejus obumbrans eum ; si igitur per quadraginta dies cucurbita mansisset ut umbra sua Jonam ab æstu protegeret, quomodo dicere potuisset cucurbitam *una nocte exortam esse et uno die exaruisse,* si per

[1] Non ita habetur in hebræo. Quare suspicatur J. S. Assemanus, *Bibl. or.* I, 71, vel Ephræmum hebraico exemplari parem accurato usum fuisse, vel librarii incuria factum ut τὸ « quadraginta dies » cum introitu Jonæ in Niniven civitatem conjungeretur. Nam in textu legitur sic : « *Et cœpit Jonas introire in civitatem itinere diei unius et clamavit: Adhuc quadraginta dies et Ninive subvertetur.*

S. Ephræmus sequitur textum græcum eique adhæret. In sermone autem de *Pœnitentia Ninivitarum* adhæret versioni simplici et docet Ninivitas pœnitentiam egisse per « quadraginta dies. » Sic enim loquitur (*Opp. Syr. lat.* II, 373) : « Jonas numerabat dies, et Ninivitæ sua delicta ; supputabat Jonas noctes, Ninive sua deplorabat mala ; laboravit Ninive per *sex Hebdomadas* in fletu, vigilia et gemitibus. In umbraculo interim Jonas sedebat, dum Ninivitæ flerent in urbe. » Similia pluries habet in decursu carminis.

Ex præsenti loco sequi videtur Ephræmum græce doctum fuisse. At si attente consideretur nulla talis conclusio erui potest, ut ipse J. S. Assemanus, *Bibl. or.* I, 71 fatetur : « Ex quibus, inquit, discimus Ephræmum græci sermonis haud ignarum fuisse : nam versionis LXX interpretum meminit, *vel saltem versionem illam in syriacum versam fuisse.* » Utique nihil improbabile habet quod versio septuagintaviralis, quam multi Patres antiqui divinitus inspiratam esse docuerunt, jam sæculo IV cum aliis scriptis græcis syriace translata fuerit. Alia conjectura est quod Ephræmus aliquo versionis syriacæ codice usus sit, in quo ad marginem variæ lectiones et glossemata ex græco (ܡܢ ܝܘܢܝܐ) et ex hebræo (ܡܢ ܥܒܪܝܐ) appositæ erant. Quam conjecturam post Crednerum suam facit Cæsar a Lengerke, *Commentatio critica de Ephræmo Syro S. Scripturæ interprete*, Halis, 1828, p. 18, sqq. Utique labores Origenis circa textum veteris Testamenti in Hexaplis non fuerint incogniti Syris qui Scholam Edessenam tempore Ephræmi florentissimam frequentabant.

[a] Cod. Vat. apud Assem. B. O. I, 70 : ܡܢ .

ܡܬܗܦܟܐ . ܟܕ ܗܘ ܕܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܡܢ ܟܕ[a] ܕܐܬܠܥܣ ܣܟܝ ܡܢ ܢܘܢܐ ܆ ܘܥܕܡܐ ܕܡܪܕܝܬܐ ܕܐܘܪܚܐ ܒܝܘܡܐ ܕܡܛܐ ܠܢܝܢܘܐ ܡܥܡܘܪܝܢ[b] ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܕܥܕܟܐ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܘܢܝܢܘܐ ܡܬܗܦܟܐ . ܗܘܠܝܢ ܕܟܪܘܙܘܬܗ ܕܒܗ ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܚܘܐ ܠܢ . ܘܦܪܘܬܣܡܝܐ ܐܘ ܠܗ ܡܬܚܡܘܬܐ ܙܒܢܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗܘܢ ܫܠܡܘܬܐ . ܘܗܟܢܐ ܡܫܬܪܪܢ ܬܪܬܝܗܝܢ . ܗܘ ܕܐܪܒܥܝܢ ܕܡܪܕܝܬܐ ܕܐܘܪܚܐ ܆ ܘܗܘ ܕܬܠܬܐ ܕܟܪܘܙܘܬܐ ܘܕܡܓܪܬ ܪܘܚܐ ܀ ܘܬܘܒ ܕܥܕܟܐ ܠܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܘܢܝܢܘܐ ܡܬܗܦܟܐ ܐܝܟ ܕܒܢܒܝܘܬܐ ܐܡܪܗ ܕܡܬܗܦܟܐ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܀

quadraginta dies propheta expectavit ut videret quid fieret? Recte igitur septuaginta viri interpretati sunt: *Adhuc tres dies et Ninive subvertetur;* cum illud « quadraginta dies » notet spatium itineris, a quo Jonas e pisce evomitus fuit usque dum ad Niniven pervenit. Illud autem « adhuc tres dies et Ninive subvertetur » prædicationem ejus in eadem urbe nobis indicat et præfinitum Ninivitis pœnitentiæ tempus declarat. Et sic utrumque comprobatur: illud « quadraginta » de spatio itineris, illud autem « tres » de prædicatione, et de longanimitate. Et rursus: *Adhuc quadraginta dies et Ninive subvertetur*, velut in prophetia dicit eam a malis convertendam esse.

ܥܕܡܐ ܕܚܙܐ ܗܘܐ ܗܘ ܕܗܘܝܐ ܗܘܐ ܐܢܫ ܕܒܬܪ ܐܩܘܠܐ ܘܣܘܡܡܟܘܣ ܦܫܩܘ . ܕܥܘܕ ܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܘܢܝܢܘܐ ܡܬܗܦܟܐ . ܐܝܟܐ ܗܟܝܠ ܩܘܐ ܝܘܢܢ ܗܘܐ . ܐܝܟܢܐ ܝܕܥ ܕܠܐ ܡܬܗܦܟܐ . ܘܟܕ ܫܡܫܐ ܡܚܐ ܗܘܐ ܪܫܗ ܒܚܘܡܐ . ܟܕ ܩܪܐ ܣܠܩ ܘܡܛܠܠܐ ܗܘܐ ܠܗ . ܘܐܢ ܟܕ ܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܡܩܘܝܐ ܗܘܐ . ܐܝܟܢܐ ܕܢܛܠܠ ܠܗ ܡܢ ܚܘܡܐ . ܡܛܠ ܡܢܐ ܐܡܪ ܕܒܚܕ ܠܠܝܐ ܫܘܚ ܘܒܚܕ ܝܒܫ . ܐܝܟܘ ܕܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ . ܡܣܝܒܪ ܗܘܐ ܟܕ ܚܐܪ ܠܗܘ ܕܗܘܐ . ܫܦܝܪ ܗܟܝܠ ܗܢܘܢ ܫܒܥܝܢ ܘܬܪܝܢ ܦܫܩܘ ܕܥܘܕ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ . ܘܢܝܢܘܐ ܠܬܗܦܘܟ . ܒܬܪܗ ܐܢܫ ܠܗܘ ܕܡܬܐܡܪ

tendam esse.

Donec videret quid fieret[1]. Aquilæ et Symmachi sequaces interpretantur: *Adhuc quadraginta dies et Ninive subvertetur.* Ubinam igitur Jonas remanebat? Quomodo sciebat Niniven non fore subvertendam? Dum autem sol æstu percutiebat caput ejus, dum cucurbita ascendebat et umbram præbebat, si per quadraginta dies permansisset ita ut umbra ei ab æstu præberetur, cur dixit cucurbitam una nocte exortam esse et uno die exaruisse, si per quadraginta dies sustinuit expectans quid fieret? Recte igitur illi septuagenta duo interpretati sunt: *Adhuc tres dies*

[1] *Jon.* IV, 6. Ante ista verba citantur verba quædam S. Athanasii et alia ex Epiphanii libro *de pond. et mens.* Vitium autem quod occurrit in membrana post duo illa citata dubium me reddit an quæ immediate sequuntur et in hoc alinea habentur revera sint S. Ephræmo adjudicanda. Ceterum verba: « ubinam » et quæ sequuntur repetitionem continent.

[a] Cod. vat. ܟܕ . — [b] Cod. vat. ܡܥܡܘܪܝܢ .

ܕܐܬܪܥܝܢ . ܘܥܠܬܐ ܐܘܪܚܐ ܐܡܪܘ ܐܝܟ
ܕܐܪܒܥܝܢ . ܘܟܕ ܦܫܩܘܗ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܐܘܪܚܐ
ܘܡܘܪܟܐ ܕܐܘܪܚܐ . ܠܚܘܪܙܐ ܕܡ̈ܠܐ ܫܪܘ
ܘܠܢܘܗܪܐ ܕܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܝܗܒܘ ܀

et *Ninive subvertetur*. Definiverunt enim, ut opinamur, illud « quadraginta » de via dictum esse, et, dum implexum illud de spatio et longitudine itineris interpretati sunt, nodum verborum solverunt et lucem locutioni « tres dies » attulerunt.

ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܕܢܝܢܘܐ ܕܫܕܐ ܬܓܗ ܘܠܒܫ
ܣܩܐ . ܪܐܙ ܠܢ ܛܘܦܣܐ ܕܗܘܢܐ . ܕܟܕ
ܣܒܪܬܗ ܕܡܪܢ ܢܚܬ ܡܢ ܪܡܘܬܐ . ܘܠܒܫ
ܡܟܝܟܘܬܐ ܥܠ ܒܝܫܬܗ ܩܕܡܝܬܐ ܀

Rex autem Ninivis qui deposuit coronam suam et saccum induit, figuram nobis exprimit mentis, quæ per Evangelium Domini nostri ab elatione recedit et induit humilitatem propter mala sua priora.

CAPUT IV.

ܐܘ ܡܪܝܐ ܠܐ ܗܕܐ ܗܘܬ ܡܠܬܝ ܟܕ ܐܢܐ
ܒܐܪܥܝ . ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܩܕܡܬ ܗܘܝܬ ܥܪܩܬ
ܠܬܪܫܝܫ . ܡܛܠ ܕܦܩܚ ܗܘܐ ܠܝ ܠܡܡܬ
ܝܬܝܪ ܡܢ ܕܠܡܚܝܐ . ܗ̈ . ܗܠܝܢ ܐܡܪ ܢܒܝܐ .
ܕܝܕܥ ܗܘܐ ܕܒܬܪ ܐܒܕܢܐ ܘܗܦܟܬܐ ܡܟܪܙܐ ܗܘܐ
ܠܢܝܢܘܝܐ ܬܝܒܝܢ . ܘܡܪܝܐ ܡܛܠ ܡܪܚܡܢܘܬܗ
ܡܩܒܠ ܬܝܒܘܬܗܘܢ ܘܫܒܩ ܠܗܘܢ . ܘܐܢܐ
ܡܢ ܟܕܘ ܗܘܐ ܐܢܐ ܠܝ ܢܒܝܐ ܕܓܠܐ . ܘܡܛܠ
ܗܕܐ ܐܥܪܩ ܠܬܪܫܝܫ ܥܪܩ ܐܢܐ . ܕܦܩܚ
ܠܝ ܕܐܡܘܬ ܐܘ ܕܐܟܪܙ ܕܓܠܘܬܐ ܀

CAPUT IV.

2-3. *O Domine, nonne hoc erat verbum meum, quum adhuc essem in terra mea? Propter hoc prius fugi in Tharsis, quia expedit mihi mori potius quam vivere*. Hæc dicit propheta quia sciebat, post exitium et subversionem ab ipso Ninivitis annuntiatam, Ninivitas pœnitentiam acturos et Deum propter suam misericordiam acceptarum esse eorum pœnitentiam et ipsis condonaturum esse. « Ego, inquit, ero mihi propheta mendax et idcirco fugiebam in Tharsis ; oportet quippe me potius mori quam prædicare mendacium. »

ܘܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܐܝܘܐ ܠܫܪܘܪܐ ܕܩܪ̈ܐ ܘܪܒܐ
ܘܣܠܩ ܠܥܠ ܡܢ ܝܘܢܢ . ܘܠܡܠܬܐ ܐܚܪܬܐ
ܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܬܘܠܥܐ ܒܩܘܩܝܐ ܕܨܦܪܐ .

6-7. *Præcepit porro Dominus palmiti Karoæ*[1], *quæ crescens ascendit super Jonam. Altero autem*

[1] ܩܪ̈ܐ *Karoa* respondet Arabico *El-Kera* plantæ e genere cucurbitarum. De hac planta hæc habet Niebuhr, *Description de l'Arabie* I, 130-131 : « Je vis pour la première fois à Bàsra la plante *El-Kherroa*. Elle a la figure d'un arbre. Chaque branche n'a qu'une grande feuille à 6, 7 ou 8 échancrures. Cette plante était près d'un ruisseau qui l'humectait suffisamment A la fin d'octobre 1765 elle était montée en 5 mois d'environ huit pieds et portait à la fois des fleurs, des fruits verts et des mùrs. Les feuilles et les fleurs que j'en cueillis se flétrirent en peu de minutes comme font toutes les plantes qui croissent vite. Il y a apparence, que cet arbre est connu depuis longtemps des botanistes, car on

die præcepit Dominus vermi in ascensu diluculi et percussit Karoe palmitem quæ exaruit, et incaluit sol super caput Jonæ. Ex quo igitur prædicavit Jonas subversionem Ninivis exivit, et sedit extra civitatem, expectans exitum excidii terribilis quod contra civitatem comminatus fuerat. Civitas autem sua pœnitentia latum judicium solvit irritumque reddidit Deumque sibi reconciliavit. O Dei mansuetudo! Quum vidit Jonam ægre ferentem excidii dilationem, et animadvertit mentem ejus expetere Ninivitarum perditionem, ut ejus prophetia mendax non fieret, præoccupavit ei consolatoria præbere, præcepto dato ut palmes cucurbitæ germinaret et cito exoriretur umbraculumque præberet super caput prophetæ, ut ille ab æstu solis non læderetur. Quum autem propheta magno gaudio afficeretur, illico eodem die præcepit Dominus vermi qui radicem virgulti corrosit, et statim ventus urens attigit virgultum, destructaque ejus pulchritudine, illud arefecit. Lætitia autem quam Jonas ab umbra virgulti perceperat, exorto sole et solito acrius super caput prophetæ urente, versa est in mœrorem. Dominus autem exinde occasionem sumpsit ut in judicium intraret cum Jona: Tu, o Jona, propter destructionem vilis virgulti, quod absque tuo labore aut cura germinavit et exortum

le nomme à *Haleb* « *palma Christi.* » On en fait une huile appelée *oleum de Kerva, oleum cicinum, oleum ficus infernalis.* Les chrétiens et les Juifs de *Mossoul* et de *Haleb* veulent que la *Kherrou* ne soit point la plante dont l'ombre couvrit Jonas, mais ils disent que c'était une sorte de citrouille *El-Kerra'* qui a de très grandes feuilles, porte un fruit très gros et qui d'ailleurs ne dure qu'environ quatre mois. »

ܡܢܝ ܕܦܠܐ ܡܚܣܝܐ. ܕܠܡܫܝܚܘܬܐ ܗܘܐ
ܡܣܝܒܪܐ ܒܟܠܗ ܚܫܐ ܀ ܘܗܐ ܐܢܐ ܒܛܝܒܘܬܝ
ܥܒܕܬ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܀ ܘܐܬܦܪܢܣܬ ܐܢܘܢ
ܕܐܬܝܩܪܐ. ܘܕܐܝܬܝܐ ܠܐ ܗܘܐ. ܕܒܛܝܒܘܬܝ
ܦܫܘ ܡܢ ܚܛܗܐ ܀ ܟܕ ܡܢ ܗܘ ܕܐܟܝܢ
ܗܘܘ ܠܐ ܢܟܘܢ ܡܬܘܬܐ ܗܘܝܬ. ܒܗܘܢ
ܘܐܝܟ ܗܠܝܢ ܡܟܝܠ ܗܘܐ ܠܗ ܡܪܝܐ
ܠܢܒܝܐ. ܕܥܒܝܕ ܗܘܐ ܒܟܪܝܘܬܗ ܀

est, quod tam cito aruit quam creverat, hæc omnia patieris, ego vero qui mea bonitate creavi homines eosque mea providentia servo ac mea sollicitudine eis vitæ alimoniam præsto, annon oportebat ut pœnitentibus eis condonarem, et in peccantes longanimum me præstarem de die in diem ut pœniterent expectans. Quomodo igitur oporteret me civitatem destruere multo populo plenam, quæ ad tuam prædicationem malos suos mores correxit et pœnitentiæ habitum induit? Oportebat vero te lætari quod ad tuam prædicationem Ninivitæ recessissent ab errore, quum ex eorum perditione nihil utilitatis exoriretur[1]. His aliisque hujusmodi consolabatur Dominus prophetam mœrore affectum quod mendax evasisset ejus prædicatio.

ܡܛܠܠܬܐ ܗܝ ܕܠܒܪ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܥܒܕ ܠܗ
ܢܒܝܐ ܝܘܢܢ ܀ ܦܐܪ ܟܢܘܫܬܐ ܕܢܦܩ ܠܒܪ ܡܢ
ܟܪܡܐ. ܪܐܙܐ ܠܗ ܦܘܫܩܗ. ܘܡܬܩܪܝܐ ܕܝܢ
ܟܢܘܫܬܐ ܡܛܠܠܬܐ ܐܝܟܢܐ ܣܗܕ. ܐܫܥܝܐ
ܕܝܢ ܠܗܿ ܒܪܬ ܨܗܝܘܢ ܀ ܐܝܟ ܡܛܠܠܬܐ
ܒܟܪܡܐ ܀ ܫܒܘܩܐ ܕܝܢ ܕܩܪܐ ܐܬܘܗܝ ܦܐܪ
ܥܡܐ ܕܒܓܘܗ ܝܬܒܝܢ ܗܘܘ ܢܒܝܐ ܘܚܕܝܢ
ܗܘܘ ܒܗ ܀

Umbraculum illud quod fecit sibi propheta Jonas extra civitatem spiritualiter nobis exprimit figuram synagogæ. Synagogam quippe umbraculum vocari testatur Isaias[2]: *Derelicta est filia Sion sicut umbraculum in vinea*. Palmes autem Karoe (cucurbitæ) figura est populi in cujus medio prophetæ cum gaudio sedebant.

ܫܠܡ ܦܘܫܩܐ ܕܝܘܢܢ ܀

Explicit commentarium in Jonam.

[1] Similia habet in carmine de *pœnitentia Ninivitarum. Opp. Syr. lat.* II, 378.

[2] *Is.* I, 8 juxta vers. simpl.

ܦܘܫܩܐ ܕܢܚܘܡ ܢܒܝܐ : ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

ܢܚܘܡ ܐܠܩܘܫܝܐ ܗܘܐ ܡܢ ܐܠܩܘܫ ܡܢ ܥܒܪܐ ܕܒܝܬ ܚܘܪܢܝܢ ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܫܡܥܘܢ . ܫܟܒ ܕܝܢ ܒܫܠܡܐ : ܘܐܬܩܒܪ ܒܐܪܥܐ ܕܝܠܗ ܀

CAPUT I.

ܢܚܘܡ ܡܬܦܫܩ ܒܘܝܐܐ ܀ ܡܚܘܬܐ ܕܢܝܢܘܐ ܕܒܟܬܒܐ ܕܚܙܘܐ ܕܢܚܘܡ ܐܠܩܘܫܝܐ . ܗ̄ܘ . ܢܒܝܘܬܐ ܕܗܘܬ ܥܠ ܡܚܘܬܗ̇ ܕܢܝܢܘܐ ܀

ܐܠܗܐ ܛܢܢܐ ܘܬܒܘܥܐ . ܗ̄ܘ . ܠܘ ܕܝܢ ܡܛܢ ܛܢ ܒܠܚܘܕ . ܐܠܐ ܡܬܒܥ ܬܒܥ . ܘܠܐ ܬܘܒ ܡܬܒܥܢܘܬܗ ܬܒܥ . ܡܛܠ ܕܒܪܘܓܙܐ ܗܘ ܬܒܥ ܡܢ ܣܢܐܘܗܝ . ܗ̄ܘ . ܬܒܥ ܡܢ ܣܢܐܘܗܝ . ܗܪܟܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܀ ܘܢܛܪ ܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ . ܗ̄ܘ . ܦܠܛ ܠܗ ܒܓܘܗܘܢ ܒܓܘܗ̇ ܕܢܝܢܘܐ ܀

ܢܓܝܪ ܪܘܚܗ ܕܡܪܝܐ . ܗ̄ܘ . ܥܠ ܕܠܐ ܒܪ ܫܥܬܗ ܬܒܥ ܠܗ ܠܚܛܝܐ ܀ ܡܙܟܘ ܕܝܢ ܠܐ ܡܙܟܐ ܡܪܝܐ . ܗ̄ܘ . ܐܝܟ ܕܢܥܪܩ ܠܗ ܚܛܝܐ ܡܢ ܡܫܩܠ ܕܝܢܐ ܀ ܡܪܝܐ ܒܥܠܥܠܐ ܘܒܥܘܥܝܐ ܐܘܪܚܗ . ܗ̄ܘ . ܠܒܒܠܝܐ ܩܪܐ ܥܠܥܠܐ ܘܥܘܥܝܐ . ܕܒܗܘܢ ܡܚܪܒ ܠܗ̇ ܠܢܝܢܘܐ ܀

ܓܥܐ ܒܝܡܐ ܘܡܘܒܫ ܠܗ . ܗ̄ܘ . ܒܡܠܟܘܬܐ ܀ ܘܠܟܠܗܘܢ ܢܗܪܘܬܐ ܡܚܪܒ . ܗ̄ܘ . ܠܫܘܠܛܢܝܗܘܢ ܀ ܐܬܬܠܝ ܡܬܢܝܢ ܘܟܪܡܠܐ . ܘܦܪܥܐ ܕܠܒܢܢ ܝܒܫ . ܗ̄ܘ . ܠܗܘܢ ܠܐܬܘܪܝܐ ܦܠܐ ܒܟܪܡܠܐ ܘܒܛܘܪܐ ܕܠܒܢܢ ܘܒܫܪܟܐ ܕܨܒܘܬܐ ܡܫܒܚܬܐ ܀

ܥܕܡܐ ܕܚܡܬܗ ܢܝܩܕ ܐܝܟ ܢܘܪܐ . ܘܛܘܪܐ ܐܬܦܫܪܘ ܡܢܗ . ܗ̄ܘ . ܥܠ ܐܬܘܪܝܐ ܐܡܪ ܀

EJUSDEM MAR EPHRÆM

COMMENTARIUM IN NAHUM PROPHETAM.

Nahum erat ex Alkus in finibus Beth-Harnim e tribu Simeonis. Obiit in pace et sepultus est in terra sua[1].

CAPUT I.

1. Nahum exponitur « consolatio. » *Plaga Ninive quæ* (habetur) *in libro visionum Nahum Alkusæi,* i. e. prophetia de plaga Ninive.

2. *Deus zelotes et ultor,* i. e. non solum zelatur sed et ulciscitur. Nec tantum ulciscitur, sed *in ira ulciscitur de osoribus suis ;* ulciscitur scilicet de osoribus suis hic in Jerusalem. *Et* (iram) *servat in hostes suos,* i. e. eam evomit in eos in media Ninive.

3. *Longa est patientia Domini,* quia non illico vindictam sumit de peccatore. *Et absolvendo non absolvet,* ita ut peccator pœnam ab eo inflictam effugiat. *Dominus in turbine et in procella via ejus.* Babylonios vocat turbinem et procellam, quia per eos destruet Niniven.

4. *Increpat mare illudque arefacit ;* Mare, i. e. regna. *Et omnes fluvios vastat,* i. e. omnes principatus eorum. *Elath, Mathnin et Carmel, et germen Libani exaruit.* Carmelo et monte Libano aliisque pulchris rebus Assyrios significat.

6. *Donec furor ejus ardeat sicut ignis, et montes liquefiant ab eo.* De Assyriis loquitur.

[1] Cfr. Liber de vitis prophetarum inter *Opp. S. Epiphanii* ap. Migne, *Patrol. gr.* XLIII. 410, 417.

ܛܒ ܗܘ ܡܪܝܐ ܠܡܥܕܪܘ ܒܝܘܡܐ ܕܐܘܠܨܢܐ . ܘܝܕܥ ܠܐܝܠܝܢ ܕܬܟܝܠܝܢ ܥܠܘܗܝ . ܥܠ ܫܒܛܐ ܕܒܝܬ ܝܗܘܕܐ ܪܡܙ ܀

ܘܒܛܘܦܢܐ ܢܥܒܕ ܓܡܪܘܬܐ . ܗ̄ . ܠܒܝܬ ܐܬܘܪܝܐ ܐܡܪ ܀

ܐܟܠܘ ܘܐܬܡܠܝܘ ܐܝܟ ܩܫܐ ܝܒܝܫܐ . ܗ̄ . ܕܐܝܟ ܕܠܝܬ ܚܝܠܐ ܒܩܫܐ ܝܒܝܫܐ . ܠܝܬ ܚܝܠܐ ܒܒܙܬܐ ܕܐܝܬܝܘ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܝܢ ܀ ܕܐܬܦܪܩ ܐܝܟ ܒܝܘܡܐ ܕܡܬܬܫܝܛܝܢ ܗܘܘ ܒܒܒܠ ܀

:.

ܡܢܟܝ ܢܦܩ ܕܡܬܚܫܒ ܒܝܫܬܐ ܥܠ ܡܪܝܐ . ܗ̄ . ܪܒܫܩܐ ܒܓܘܕܦܘ ܀ ܘܡܬܪܥܐ ܥܘܠܐ . ܗ̄ . ܐܬܘܪܝܐ ܒܐܓܪ̈ܬܗ ܀

ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܥܠ ܪ̈ܫܝ ܡܝܐ ܕܒܙܘ ܘܥܒܪܘ . ܗ̄ܘ . ܐܘ ܕܫܒܘ ܠܫܡܪܝܢ ܘܠܡܕ̈ܝܢܬܗ ܒܝܘ̈ܡܝ ܗܘܫܥ ܒܪ ܐܠܐ . ܐܘ ܗܝ ܗܝ ܕܣܠܩܘ ܥܠ ܟܠܗܝܢ ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܥܫܝ̈ܢܬܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܚܕܘ ܐܢܝܢ ܒܝܘ̈ܡܝ ܚܙܩܝܐ ܀

ܘܫܡܥܬܟܝ ܠܐ ܬܘܒ ܐܫܡܥܟܝ . ܗ̄ . ܕܥܒܕܬܟܝ ܚܣܕܐ ܠܥܡ̈ܡܐ ܐܘ ܐܘܪܫܠܡ . ܬܘܒ ܠܐ ܐܥܒܕܟܝ ܀

ܐܬܒܪ ܢܝܪܗ ܡܢܟܝ . ܗ̄ . ܕܐܬܘܪܝܐ ܡܠܟܟܝ ܀ ܘܐܣܘܪ̈ܝܟܝ ܐܦܣܩ ܀ ܗ̄ . ܗܢܘܢ ܕܡܫܥܒܕܐ ܗܘܝܬ ܠܥܡ̈ܡܐ ܀ ܘܠܐ ܢܙܕܪܥ ܫܡܟܝ ܒܒܝܬ ܐܠܗܟܝ . ܗ̄ . ܘܠܐ ܬܘܒ ܢܨܠܘܢ ܥܠ ܡܠܟ̈ܝܗܘܢ ܒܒܝܬ ܐܠܗ̈ܝܗܘܢ ܀ ܘܐܘܒܕ ܦܬܟܪ̈ܝܟܝ ܘܢܣܟ̈ܝܟܝ ܒܫܒܝܐ . ܘܐܥܒܕܝܘܗܝ ܩܒܪܟܝ ܒܥܓܠ . ܗ̄ . ܬܡܢ

7. *Bonus est Dominus ad auxilium præstandum*[1] *in die tribulationis. Et cognovit eos qui confidunt in eo.* De tribu Juda innuit.

8. *Et in diluvio faciet consummationem* Assyrio, ut dicit.

10. *Comederunt et impleverunt se stipula sicca.* Sicut nulla stipulæ siccæ remanet virtus, sic nulla virtus inest spoliis quas reportarunt de cunctis gentibus, quæ liberatæ sunt quo die a Babyloniis contemnebantur.

11. *Ex te exiet cogitans malitiam contra Dominum,* i. e. Rabsaces cum suis blasphemiis. *Et meditans iniquitatem,* i. e. Assyrii per epistolas ejus.

12. *Sic dicit Dominus de capitibus aquarum quæ rapuerunt et transierunt.* Hoc dictum est aut quia captivam fecerunt Samariam urbesque socias in diebus Oseæ filii Elæ, aut quia ascenderunt contra omnes Judæ urbes munitas easque ceperunt in diebus Ezechiæ.

13. *Si te audivi, rursus non exaudiam,* i. e. Si te effeci ignominiam gentibus, o Jerusalem, non amplius efficiam.

14. *Frangam jugum ejus a te,* i. e. jugum Assyrii regis tui, *et vincula tua disrumpam,* quibus subjiciebas populos. *Et non seminabitur nomen tuum in domo Dei tui,* i. e. non orabunt pro regibus suis in domo Deorum suorum. *Et perdam sculptilia tua et conflatilia tua* in captivitate, *et faciam illam sepulchrum tuum cito;* ibi in

[1] Vers. simpl. : « ad protegendum ܠܡܥܕܪܘ . »

ܒܝܬ ܦܬܟܪܝܗܘܢ . ܐܬܩܛܠܘ ܣܓܝܐܐ ܡܢܗܘܢ ܀

domo idolorum eorum trucidati sunt multi ex illis.

CAPUT II.

ܗܐ ܥܠ ܛܘܪܐ ܪ̈ܓܠܘܗܝ ܕܡܣܒܪ ܫܠܡܐ ܀ ܗ̄ . ܥܠ ܦܘܪܩܢܐ ܕܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܢ ܒܒܠ . ܐܘ ܕܝܢ ܒܗ ܒܣܢܚܪܝܒ ܀ ܚܓܝ ܝܗܘܕܐ ܥܐܕܝܟܝ . ܗ̄ . ܕܒܛܠܘ ܒܡܐܬܝܬܗ ܕܪܒ ܫܩܐ ܀ ܘܫܠܡܝ ܢܕܪܝܟܝ . ܗ̄ . ܗܠܝܢ ܕܢܕܪܬܝ ܒܐܘܠܨܢܝܟܝ ܀

ܡܛܠ ܕܡܦܢܐ ܐܢܐ ܠܝܩܪܗ ܕܝܥܩܘܒ ܀ ܗ̄ . ܗܘ ܕܗܘܐ ܠܗܘܢ ܟܕ ܚܪܒܘ ܗܘܘ ܠܟܢܥܢܝܐ . ܘܗܘ ܕܝܢ ܡܢ ܩܕܝܡ ܒܡܘܫܐ ܘܐܗܪܘܢ ܐܚܕܘ ܀

ܣܠܩ ܡܕܒܪܢܐ ܡܢ ܩܕܡܝܟܝ ܘܢܛܪ ܡܛܪܬܐ ܘܢܚܪ ܐܘܪܚܐ . ܗ̄ . ܡܠܐܟܐ ܕܡܕܒܪ ܠܗܘܢ ܀ ܘܕܫܘ ܐܢܘܢ ܕܝܫܐ . ܗ̄ . ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܀

ܡܓܢܐ ܕܓܢܒܪܝܗܘܢ ܡܣܡܩܝܢ . ܗ̄ . ܡܓܢܐ ܕܪ̈ܒܝ ܚܝܠܗ ܕܣܢܚܪܝܒ ܀ ܘܓܒܪ̈ܐ ܡܫܬܥܝܢ ܒܠܡܦܕܐ ܕܢܘܪܐ . ܗܢܘ . ܒܬܪ̈ܣܝܗܘܢ ܕܡܙܠܓܝܢ ܐܝܟ ܠܡܦܕܐ ܕܢܘܪܐ ܀ ܘܦ̈ܪܫܐ[a] ܡܬܕܡܪܝܢ ܠܡܛܝܒܘ ܩܪܒܐ . ܗ̄ . ܕܠܩܪܒܐ ܢܦܩܝܢ ܀

ܚܙܘܗܝܢ ܐܝܟ ܠܡܦܐܕܐ . ܗܢܘ . ܚܙܘܐ ܕܐܬܘܢܝܗܘܢ ܀ ܘܐܝܟ ܒܪܩܐ ܪܗܛܝܢ . ܗ̄ . ܥܠ ܡܗܝܪܘܬܗܘܢ ܕܠܡܐܚܕ ܪ̈ܝܫܢܝܗܘܢ ܘܣܠܩܝܢ ܒܬܪ ܪ̈ܝܫܢܝܗܘܢ ܀ ܘܢܛܝܒܘܢ ܟܠܝܬܐ . ܗ̄ . ܕܒܗ ܝܗܘܕܝܐ ܕܡܚܝܠܝܢ ܠܫܘܪܐ ܀

ܬܪ̈ܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܐܬܦܬܚܘ . ܗ̄ . ܠܓܠܘܬܐ

CAPUT II.

1. *Ecce super montes pedes annuntiantis pacem,* i. e. liberationem quæ procurata est eis e Babylone, aut etiam a copiis Sennacherib. *Celebra Juda solemnitates tuas,* quæ adveniente Rabsace cessaverunt. *Et persolve vota tua,* quæ vovisti in tribulationibus tuis.

3. *Quia ego restituam gloriam Jacobi,* quam Israelitæ obtinuerunt quum destruxerunt Chananæos, et quam antea jam in Moyse et Aaron possederunt.

2-3. *Ascendit ductor ante te, et excubiarum excubitor, et viæ speculator,* angelus qui eos ducebat. *Et conculcaverunt eos conculcatores,* i. e. regna gentium.

4. *Clypei heroum eorum rubent,* clypei ducum Sennacheribi. *Et belligeri ludunt cum facibus ignitis,* i. e. cum scutis suis(?), quæ fulgent velut faces ignitæ. *Admirationi sunt equites in parando bello,* i. e. qui ad bellum procedunt.

5. *Aspectus eorum ut lampades,* i. e. aspectus furnorum eorum. *Et velut fulgura discurrunt.* Hoc dicit de celeritate eorum ad capiendos principes qui post suos duces ascendebant. *Et præparabunt propugnacula sua,* Judæi scilicet qui muros muniunt.

7. *Portæ Judæ apertæ sunt* exulibus ut ingrediantur. *Et templum*

[a] In Cod. ܘܦܪ̈ܫܐ.

ܕܒܗ ܀ ܘܐܘܠܝܐ ܠܐ . ܗ̄ . ܐܘ ܡܢ ܒܟܝܬܐ
ܕܓܘܝܐ . ܐܘ ܡܢ ܓܘܕܦܐ ܕܒܪ̈ܝܐ ܀

ܐܣܩܬ ܦܪ̈ܫܝܗ . ܘܣܠܩܬ . ܗ̄ . ܕܦܫܘ ܦܪ̈ܫܐ ܥܠ ܬܪ̈ܥܐ . ܘܪ̈ܓܠܝܐ ܣܠܩܘ ܠܡܛܪ ܫܘܪܐ ܀ ܘܐܡ̈ܗܬܗ ܡܢܗܡܢ ܗܘ̈ܝ ܐܝܟ ܝܘ̈ܢܐ . ܗ̄ . ܡܛ̈ܪܬܐ ܓܘܝܬܐ ܕܩܥܝܢ ܘܢܛܪܢ ܫܘܪܐ ܀

ܘܢܝܢܘܐ ܐܝܟ ܒܪܟܬܐ ܗܝ ܕܡܝܐ ܘܒܝܢܝ ܡܝܐ . ܗ̄ . ܐܦܢ ܥܠ ܢܝܢܘܐ ܐܡܪ ܕܒܝܢܝ ܡܝܐ ܡܛܠ ܢܒ̈ܘܥܘܗܝ . ܘܕܩܠܬ ܡܫܡܫ ܠܗ . ܐܠܐ ܠܗ ܗܘ ܠܡܫܪܝܬܗܘܢ . ܕܚܕܪܐ ܗܘܬ ܠܐܘܪܫܠܡ . ܩܪܐ ܒܪܟܬܐ . ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܬܦܪܥܬ ܬܘܪܥܬܐ ܒܚܝܠܐ ܕܪܒܫܩܐ . ܥܪܩ ܣܢܚܪܝܒ ܘܕܥܡܗ ܘܐܬܛܪܕܘ ܠܡܨܪܝܢ ܀ ܩܘܡܘ ܩܘܡܘ ܘܠܝܬ ܕܡܬܦܢܐ . ܗ̄ . ܡܛܠ ܗܘ ܐܡܪ ܩܘܡܘ ܩܘܡܘ ܘܠܝܬ ܕܡܬܦܢܐ ܠܡܩܘܝܘ ܠܚܒܪܗ . ܐܦ ܗܟܢܐ ܩܥܘ ܚܕ ܠܚܕ ܘܠܝܬ ܗܘܐ ܕܡܬܦܢܐ ܠܚܒܪܗ ܀

ܒܙܘ ܣܐܡܐ ܘܒܙܘ ܕܗܒܐ . ܗ̄ . ܕܚܝܠܗ ܚܙܩܝܐ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ ܀

ܕܫܝܐ ܘܡܫܝܚܬܐ ܘܡܦܪܟܬܐ . ܗܘ . ܠܗ ܗܘ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܒܙܘܗ̇ ܫܡܗ ܗܘܐ .. ܠܒܐ ܕܐܬܒܙܬ ܘܐܬܡܫܚܬ ܀ ܠܒܐ ܕܝܢ ܬܒܝܪܐ ܘܢܩܫܐ ܕܒܘ̈ܪܟܐ ܘܪܬܝܬܐ ܒܟܠܗܝܢ ܚܨ̈ܐ . ܗ̄ . ܢܩܫܐ ܘܡܬܢܩܫ ܢܩܫܐ ܘܙܘܥܐ ܘܬܒܪܐ ܕܠܒܐ . ܗ̄ . ܥܠ ܡܫܘܙܒ̈ܐ ܕܚܪܒܐ ܡܢ ܥܪܩܘ ܠܡܨܪܝܢ ܒܫܘܒܚܐ ܐܡܪ ܗܠܝܢ .. ܘܐܦ̈ܝ ܟܠܗܘܢ

commotum est aut lamentatione eorum qui intus sunt aut blasphemiis exterorum.

8. *Excitavit illa equites suos et ascendit,* i. e. remanserunt equites ad portas et pedites ascenderunt ad servandum murum. *Et ancillæ gemebant sicut columbæ,* i. e. excubiæ internæ quæ clamabant et servabant murum.

9. *Et Ninive similis est lacui aquarum et est inter aquas.* Etsi de Ninive dicit eam esse inter aquas propter illius aquarum scaturigines et propter Tigrim ei inservientem, tamen castra eorum quibus Jerusalem circumdabatur lacum vocat. Quum autem aperta fuit scissura in exercitu Rabsaces, fugit Sennacherib et qui cum eo erant expulsi sunt in Ægyptum. *Excitate, excitate, et non sit qui retro se vertat.* De Sennacherib dicit : *excitate, excitate et non sit qui retro se vertat* ad expectandum socium suum. Eodem modo clamarunt unus ad alterum et non erat qui se converteret ad comitem suum.

10. *Diripuerunt argentum*[1], *et diripuerunt aurum* copiæ Ezechiæ e castris.

11. *Conculcata, dejecta et perrupta.* Ita appellat castra eorum, quia direpta et disjecta fuerunt. *Cor confractum, collisio genuum et tremor in omnibus lumbis* i. e. excussio et iterata excussio (genuum) et commotio et confractio cordis. Hæc dicit de servatis a cæde[2] qui fugerunt ex Ægypto in

[1] Verti etiam posset « diripite » ut habet Vulgata.

[2] Pro ܡܫܘܙܒܐ legendum ܡܫܘܙܒ̈ܐ ut mox habet.

ܐܘܟܡܘ[a] ܐܝܟ ܩܘܛܢܐ ܕܩܕܪܐ . ܗ̄ . ܬܘܒ
ܕܝܢ ܗܘ ܥܠ ܡܫܘܙܒܐ ܕܥܪܩܘ ܡܢ ܡܨܪܝܢ
ܠܐܬܘܪ ܒܙܘܥܬܐ ܐܡܪ ܗܠܝܢ ܀

ܐܝܟܐ ܡܪܒܥܬܗ ܕܐܪܝܘܬܐ . ܗ̄ܘ .
ܡܥܫܢܬܗ ܕܢܝܢܘܐ ܀ ܘܬܘܒ ܐܪܝܘܬܐ
ܠܐܬܘܪ ܩܪܐ ܗܪܟܐ ܀ ܘܪܥܝ ܕܟܠ ܦܪܐ ܕܓܘܪܝܐ .
ܕܐܪܝܘܬܐ ܀ ܗ̄ . ܕܢܡܪܘܕ ܨܝܕܢܐ ܘܨܝܕܢܐ
ܩܪܝܘܗܝ ܐܦ ܟܬܒܐ ܠܗ ܠܢܡܪܘܕ . ܘܗܟܢܐ
ܐܬܩܪܝ ܐܝܟ ܡܢ ܕܩܕܡܝܐ ܩܪܒ ܠܐܠܗܐ
ܩܘܪܒܢܐ ܡܢ ܨܝܕܗ ܕܩܪܐ . ܕܐܙܠ ܐܪܝܐ ܠܡܥܠ
ܠܬܡܢ . ܘܓܘܪܝܐ ܕܐܪܝܐ ܕܠܝܬ ܕܡܙܝܥ ܠܗ .
ܗ̄ . ܢܦܩ ܕܝܢ ܚܙܩܝܐ ܠܡܒܙ ܡܫܪܝܬܗܘܢ
ܘܠܐ ܕܟܠܐ ܠܗ ܀

ܚܛܦ ܡܣܬܝܩ ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܓܘܪܘܗܝ . ܘܦܫܦܫ
ܐܦ ܠܡܫܢܝܬܗܘܢ . ܗ̄ . ܕܠܗ ܘܠܒܢܘܗܝ
ܘܠܒܢܝ ܒܢܘܗܝ ܟܢܫ ܡܢ ܬܡܢ ܥܘܬܪܐ
ܘܡܠܝܗ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܙܬܐ ܀ ܘܬܘܒ ܠܐ ܢܫܬܡܥ
ܩܠܐ ܕܥܒܕܝܟ . ܗ̄ . ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ
ܬܘܒ ܙܟܘܬܗ ܒܝܢ ܡܠܟܐ ܀ ܘܡܠܐ ܢܩܥܘܗܝ
ܘܡܪܒܥܬܗ ܒܙܬܐ . ܗ̄ . ܕܡܠܝܗ ܠܐܘܪܫܠܡ
ܒܙܬܐ ܀

Assyriam cum tremore. *Et omnium vultus nigros reddam ut fuliginem ollæ.* Iterum loquitur de servatis a cæde qui fugerunt ex Ægypto cum tremore in Assyriam.

12. *Sicut*[1] *est lustrum leænæ* i. e. mœnia fortissima Ninivis. Rursus hic leænam appellat Assur. *Et pascuum catuli leænæ,* i. e. pascuum Nemrodis venatoris. Venatorem autem Scriptura Nemrodem appellat; et sic appellatus est quia primus ipse Deo obtulit oblationem e sua Karæ venatione. *Ivit quippe leo cum catulo leonis ad ingrediendum illuc quia non erat qui eum exterreret.* Scilicet exivit Ezechias ad spoliandum castrum eorum et non erat qui eum impediret.

13-14. *Rapuit sufficientem escam catulis suis, imo discerpsit etiam pro secundis suis cibis,* i. e. sibi et filiis suis et filiis filiorum suorum congregavit exinde divitias et implevit Jerusalem spoliis. *Nec amplius audietur rumor facinorum tuorum*, i. e. non amplius audietur victoria ejus inter reges. *Replevit lustra sua et cubile suum præda,* i. e. replevit Jerusalem præda.

CAPUT III.

ܘܝ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܕܡܐ . ܗ̄ . ܬܘܒ ܥܠ
ܢܝܢܘܐ ܀ ܕܟܠܗ ܟܕܒܘܬܐ ܘܡܠܝܐ ܥܘܠܐ . ܘܠܐ
ܡܬܪܓܫ ܒܗ ܬܒܪܐ . ܗ̄ . ܠܥܠܡ ܕܡܛܠ
ܣܓܝܐܘܬܐ ܘܠܐ ܬܘܒ ܥܒܕܐ ܬܒܪܐ ܒܥܡܡܐ ܀

ܩܠܐ ܕܡܚܘܛܐ . ܗܘ . ܕܙܘܥܐ ܘܩܠܐ ܕܙܘܥܐ

CAPUT III.

1. *Væ civitati sanguinis.* Iterum de Ninive loquitur. *Quæ tota mendacium est, et plena celere, nec tamen sentitur in ea confractio,* quia propter multitudinem non faciet confractionem in populis.

2-3. *Sonus flagellorum,* i. e.

[1] Vers. simplex cum hebræo : « ubi. »

[a] Vers. simpl. ܐܘܟܡ .

ܕܓܝܓܠܐ . ܗ̄ܘ . ܩܠܐ ܕܓܝܓܠܐ ܕܟܠܕܝܐ
ܕܡܬܟܢܫܝܢ ܥܠܝܗ̇ ܀ ܘܣܘܣܝܐ ܪܗܛ
ܘܡܪܟܒܬܐ ܕܡܬܬܙܝܥܐ . ܗ̄ܘ . ܥܡ ܫܪܟܐ ܕܟܠܕܝܐ
ܕܡܩܪܒܝܢ ܥܡܗ̇ ܀ ܘܦܪܫܐ ܪܕܐ
ܘܣܝܦܐ ܕܡܒܪܩ . ܘܢܝܙܟܐ ܕܡܨܠܚ ܀
ܕܝܠܗܘܢ ܗܘ ܕܟܠܕܝܐ ܀

strepitus. *Et vox strepitus rotarum,* strepitus scilicet rotarum Chaldæorum qui contra eam congregantur. *Et equus anhelans et currus sese agitans* cum reliquis Chaldæis qui præliantur cum ea. *Et eques ducens* (equum) *et gladius coruscans et hasta fulgurans* eorumdem Chaldæorum.

ܡܢ ܣܘܓܐܐ ܕܙܢܝܘܬܗ̇ ܕܙܢܝܬܐ ܫܦܝܪܬ ܚܙܘܐ .
ܘܡܪܬ ܚܪܫܐ ܕܡܪܒܝܐ ܠܥܡܡܐ ܒܙܢܝܘܬܗ̇ .
ܘܫܪܒܬܐ ܒܚܪܫܝܗ̇ . ܗ̄ܘ . ܕܙܪܥܬ ܙܢܝܘܬܗ̇
ܒܥܡܡܐ . ܘܫܪܒܬܐ ܚܪܫܘܬܗ̇ ܐܦ ܒܫܪܒܬܐ
ܐܚܪܢܝܬܐ ܀

4. *Propter multitudinem scortationum meretricis aspectu formosæ et magorum dominæ, quæ nutrit gentes in scortatione sua et tribus in maleficiis suis,* i. e. seminavit scortationem suam in gentibus et instillavit maleficium suum in ceteris tribubus.

ܟܠ ܕܚܙܐ ܢܢܕܐ ܡܢܟܝ . ܗ̄ܘ . ܡܛܠ
ܡܫܝܟܘܬܟܝ ܀ ܡܢܘ ܢܬܟܪܐ ܠܟܝ ܀ ܗ̄ܘ .
ܕܠܝܬ ܕܡܬܟܪܐ ܠܟܝ ܀ ܐܝܟܐ ܐܒܥܐ
ܠܟܝ ܡܒܝܐܢܐ . ܗ̄ܘ . ܕܗܐ ܟܠܗܘܢ ܛܒ
ܚܕܝܢ ܒܡܦܘܠܬܟܝ ܀

7. *Omnis qui videt te abominabitur te* propter abjectionem tuam. *Quis condoleat tibi?* Nemo est qui condoleat tibi. *Unde quæram consolatorem tibi?* Ecce enim omnes valde gaudent de ruina tua.

ܕܠܡܐ ܛܒܐ ܐܢܬܝ ܡܢ ܢܘ ܐܡܘܢ ܕܝܬܒܐ
ܒܝܢܝ ܢܗܪܘܬܐ . ܗ̄ܘ . ܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ . ܕܡܢ ܝܡܐ
ܗܘܐ ܥܘܬܪܗ̇ . ܘܐܦ ܝܡܐ ܘܢܝܠܘܣ ܐܝܟ
ܫܘܪܐ ܡܚܕܪܝܢ ܠܗ̇ ܀

8. *Numquid melior es Nun*[1] *Amon quæ sedet inter flumina,* i. e. Alexandria, quia ex mari divitias suas accepit et mare ac Nilus velut murus eam cingunt.

ܟܘܫ ܘܡܨܪܝܢ ܥܘܫܢܗ̇ . ܗ̄ܘ . ܡܩܪܒܢܘܗ̇ ܀
ܘܦܘܛܝܐ ܘܠܘܒܝܐ ܗܘܘ ܒܥܘܕܪܢܗ̇ ܀ ܗ̄ܘ .
ܒܙܒܢܐ ܕܩܪܒܘܬܗ̇ ܀

9. *Chus et Misraim fortitudo ejus,* i. e. bellatores ejus. *Phutæi et Lybæi fuerunt ejus auxiliatores* in tempore prælii.

ܘܛܠܝܗ̇ ܐܬܪܛܫܘ ܒܪܫ ܫܘܩܝܗ̇ . ܘܥܠ
ܝܩܝܪܘܬܗ̇ ܐܪܡܝܘ ܦܣܐ . ܗ̄ܘ . ܐܘ ܥܠ ܥܘܬܪܗ̇
ܘܣܝܡܬܗ̇ . ܐܘ ܥܠ ܛܠܝܐ ܘܛܠܝܬܐ
ܕܫܦܝܪܝܢ ܀

10. *Et parvuli ejus elisi sunt in capite platearum*[2], *et super pretiosa ejus miserunt sortes,* i. e. super divitias ejus et thesauros aut super pulchros ejus pueros et puellas.

ܘܐܦ ܐܢܬܝ ܬܗܘܝܢ ܫܒܝܬܐ ܘܡܫܝܟܬܐ .
ܗ̄ܘ . ܐܝܟ ܗܝ . ܘܬܒܥܝܢ ܥܘܕܪܢܐ ܡܢ
ܒܥܠܕܒܒܝܟܝ ܐܝܟܘܬܗ̇ ܀

11. *Tu quoque infelix eris et abjecta* sicut illa, *et etiam præsidium quæres ab hostibus tuis* sicut illa.

1 Vers. simpl. ܢܘ, Hebr. נא.

2 Ita hebræus; vers. simpl. omittit « platearum. »

ܟܠܗܘܢ ܟܪ̈ܟܝܟܝ ܐܝܟ ܬܐܢܐ ܐܝܟ ܒܟܘܪ̈ܐ ܀ ܕܡܐ ܕܒܫܠ ܢܦܠܝܢ ܒܦܘܡܗ ܕܐܟܘܠܐ ܂ ܗ ܂ ܐܝܟ ܕܚܕܐ ܐܟܘܠܐ ܠܒܟܘܪܬܐ ܂ ܗܟܢ ܚܕܝܢ ܟܒ̈ܫܝܗܝܢ ܠܟܪ̈ܟܝܟܝ ܀

12. *Omnes munitiones tuæ sunt sicut ficus præcoces, quæ ubi maturescunt cadunt in os comedentis,* i. e. Sicut gaudet comedens ficum præcocem, sic gaudebunt qui subjugabunt munitiones tuas.

ܘܥܡܟܝ ܐܝܟ ܢܫ̈ܐ ܐܝܟ ܒܓܘܟܝ ܂ ܗ̄ ܂ ܕܒܝܬ ܢܡܪܘܕ ܂ ܡܬܢܥܢܥܝܟܝ ܂ ܗ̄ ܂ ܡܚܠܛ̈ܝܟܝ ܀

13. *Et populus tuus ut fœminæ erit in medio tui,* i. e. Nemrodis posteri. *Agitati tui*[1], i. e. commixti tui.

ܥܘܠܝ ܒܛܝܢܐ ܘܕܘܫܝ ܛܝܢܐ ܂ ܗ̄ ܂ ܐܝܬ ܛܝܢܐ ܂ ܗ̄ ܂ ܥܘܠܝ ܠܗܝܢ ܒܥܡܡܐ ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܒܥܡ̈ܡܐ ܐܝܟ ܕܒܛܝܢܐ ܂ ܘܕܘܫܝ ܦ̈ܓܪܝܗܘܢ ܐܝܟ ܛܝܢܐ ܀ ܘܐܣܓܝ ܡܘܠܟܢܐ ܂ ܗ̄ ܂ ܒܙܬܐ ܘܡܘܗ̈ܒܬܐ ܠܡܫܪ̈ܝܬܟܝ ܀

14. *Intra in lutum, calca argillam,* i. e. intra in lutum, scilicet in populos ac si essent lutum et calca cadavera eorum velut argillam, *auge promissum,* scilicet prædam et dona exercitibus tuis.

ܬܐܟܠܟܝ ܢܘܪܐ ܐܝܟ ܕܚܣܝܠܐ ܂ ܗ̄ ܂ ܡܛܠ ܕܣܓܝܬܝ ܐܝܟ ܚܣܝܠܐ ܀

15. *Consumet te ignis ut bruchum,* quia ut bruchus multiplicata es.

ܢܡܘ ܪ̈ܚܡܝܟܝ ܂ ܗ̄ ܂ ܡܠ̈ܟܐ ܕܐܬܘܪ ܀

18. *Dormierunt socii tui* reges Assur.

ܟܪܝܐ ܗܘ ܡܚܘܬܟܝ ܂ ܗ̄ ܂ ܘܚܠܦ ܒܘܝܐܐ ܕܘܫܚ ܗܘܐ ܠܟܝ ܂ ܗܐ ܟܠ ܐܢܫ ܢܩܫ ܟܦܐ ܥܠܝܟܝ ܒܚܕܘܬܐ ܂ ܥܠ ܡܢܐ ܚܕܘ ܒܬܒܪܟܝ ܘܠܐ ܐܬܟܪܝܘ ܂ ܡܛܠ ܕܥܠ ܟܠܗܘܢ ܐܡܝܢܐܝܬ ܥܒܪܐ ܗܘܬ ܒܝܫܘܬܟܝ ܀

19. *Acerbum est vulnus tuum,* et pro consolatione quæ tibi præbenda erat, ecce omnes manibus plaudunt cum gaudio super te. Cur lætati sunt in confractione tua, dum conqueri debuissent? Quia super omnes malitia tua constanter transibat.

ܘܬܘܒ ܗܘ ܕܩܠܐ ܕܫܘܛܐ ܘܙܘܥܐ ܕܓܝ̈ܓܠܐ ܂ ܘܗܘ ܕܣܘܣܝܐ ܕܢܦܫ ܘܡܪܟܒܬܐ ܕܡܫܬܪܝܐ ܂ ܗ̄ ܂ ܚܝܠܐ ܕܒܒ̈ܠܝܐ ܕܒܙܘܥܐ ܕܓܝ̈ܓܠܐ ܕܡܪ̈ܟܒܬܗܘܢ ܂ ܢܦܩܝܢ ܘܥܠܝܢ ܒܚܝܠܐ ܘܡܫܬܪܝܢ ܠܗ ܂ ܘܡܣܓܝܐܬܐ ܕܐܬܐ ܒܟܬܒܐ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܂ ܠܟܠܗܝܢ ܕܡܠܐ ܐܡܝܪ̈ܢ ܒܢܒܝܘܬܐ ܀

Alio modo illud : « *Sonus flagelli et motus rotarum* » et illud : « *equus anhelans et currus sese agitans* » exercitus est Babyloniorum qui motu rotarum suorum curruum cum festinatione sese exagitant in Ninive ad eam destruendam. Plurima deinde repetit liber quæ in prophetia de eadem re dicta sunt.

ܫܠܡ ܀

Finis.

[1] Vers. simpl. ܦܠܚ̈ܝܟܝ *bellatores tui.* vers. 17.

ܦܘܫܩܐ ܕܚܒܩܘܩ ܢܒܝܐ ܕܡܢܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܀

ܚܒܩܘܩ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܫܡܥܘܢ ܡܢ ܟܘܦܪܢܐ. ܕܒܝܬ ܣܘܟܪܐ: ܗܢܐ ܚܙܐ ܡܢ ܩܕܡ ܫܒܝܬܐ ܥܠ ܡܬܟܒܫܢܘܬܗ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܬܐܒܠ ܥܠܝܗ̇ ܣܓܝ ܀

EJUSDEM MAR EPHRÆMI

COMMENTARIUM IN HABACUC PROPHETAM.

Habacuc erat e tribu Simeonis e pago Beth-Socra. Iste ante captivitatem vidit de expugnatione Hierosolymorum eamque multum luxit.

CAPUT I.

ܚܙܘܐ ܕܚܙܐ ܚܒܩܘܩ ܢܒܝܐ. ܥܕܡܐ ܠܐܡܬܝ ܐܩܥܐ ܠܘܬܟ ܡܪܝܐ ܥܠ ܛܠܘܡܐ ܘܠܐ ܫܡܥ ܐܢܬ. ܗ̄ܘ. ܡܓܪܬܐ ܪܘܚܗ ܕܛܒܐ. ܐܦܩܬܗ ܠܚܒܩܘܩ ܒܦܘܫܩܐ. ܕܢܣܒܪ ܥܠ ܟܐܢܐ ܕܠܐ ܟܐܢܐ ܗܘ ܀ ܗܐ ܕܟܝܢ ܐܢܝܢ ܥܝܢܝܟ ܐܝܟܢܐ ܚܐܪ ܐܢܬ ܘܡܬܪܫܠ. ܗ̄ܘ. ܐܬܪܫܠ ܕܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܪܫܠ ܡܢܗ ܡܠܗ ܕܗܠܝܢ ܡܡܠܠ ܗܘܐ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܥܕܠ ܠܡܦܪܢܣܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܘܠܡܓܪܬܐ ܪܘܚܗ ܕܥܠ ܚܛܝܐ. ܟܕ ܐܡܪܝܢܢ ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܗܕܐ ܘܗܕܐ ܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܥܒܕܝܢ ܒܒܢܝܢܫܐ. ܘܐܚܪܢܝܬܐ ܕܕܡܝܢ ܠܗܠܝܢ. ܠܗ ܩܠܝܠ ܐܟܣܢܐ ܒܥܠܬܐ ܘܓܘܕܦܐ ܕܨܥܪܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܝܪ. ܡܛܠ ܕܟܕ ܡܟܣܝܢ ܠܡܦܪܢܣܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ: ܘܠܡܓܪܬܐ ܪܘܚܗ ܕܥܠ ܒܝܫܐ. ܢܦܠܝܢ ܠܗܝ ܗܝ ܕܢܣܒܪ ܕܡܚܝܠ ܐܠܗܘܬܗ ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܕܒܪ ܒܪܝܬܐ ܕܝܠܗ. ܘܠܐ ܟܐܢܐ ܗܘܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܦܪܥ ܒܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ. ܘܕܡܪܦܐ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܒܕܝܢ ܒܥܘܠܐ. ܘܐܚܪܢܝܬܐ ܒܝܫܬܐ ܒܟܠ ܦܣܠܐ ܕܗܠܝܢ. ܡܬܒܛܠܢ ܘܠܐ ܘܠܐ ܕܢܬܡܠܠܢ ܀

CAPUT I.

1. *Visio quam vidit Habacuc propheta. Usquequo, clamabo ad te, Domine,* de raptoribus *et non exaudies?* Scilicet longanimitas Boni ita dubium reddidit Habacuc ut de Justo opinionem haberet quæ justa non erat. *Ecce mundi sunt oculi tui*[1]. *Quomodo respicis et negligis?* Neglexit autem illos Deus, sicut neglexit seipsum qui hæc dicebat. Etenim, quod quis reprehendat Providentiam Dei ejusque in peccatores longanimitatem, velut quando dicimus : quare hoc et hoc respicit Deus, aliaque ejusdem generis quæ faciunt homines, non parum reprehendendum nec parum blasphemum esse reputatur ; quia, cum reprehendimus Dei Providentiam ejusque erga malos longanimitatem, incidimus in hanc opinionem, ut putemus ipsum imbecillem esse nec posse creaturas suas regere aut justum non esse, quia non punit iniquos et sollicitus non est de iis qui in iniquitate pereunt, vel incidimus in alias sententias pravas hisce turpibus opinionibus æquiparandas, quas enuntiare non oportet.

[1] Infra vers. 13.

ܡܛܠ ܗܢܐ ܦܫܓ ܢܡܘܣܐ ܂ ܘܠܐ ܢܦܩ ܕܝܢܐ
ܒܙܟܘܬܐ . ܗ̄ . ܫܪܝ ܢܒܝܐ ܠܡܡܠܠܘ ܥܠ
ܥܘܠܘܬܐ ܂ ܡܢ ܒܢܝ ܥܡܗ ܫܘܪܝܐ ܥܒܕ
ܠܡܠܬܗ ❖ ܡܛܠ ܕܥܘܠܐ ܕܢ ܥܒܕ ܒܝܫ
ܠܙܕܝܩܐ . ܗ̄ . ܣܡ ܠܗ ܥܠ ܚܛܘܦܘܬܐ
ܕܚܛܗܐ ܘܕܚܪܫܘܬܐ ܕܐܫܟܚܘ ܒܒܒܠܝܐ .
ܘܗܘܐ ܗܟܢ ܐܚܘܝ ܒܝܫܬܐ ܕܡܩܦܢ ܠܚܪܫܐ ❖
ܘܢܦܩ ܕܝܢܐ ܡܥܩܡ . ܗܢܘ . ܗܟܢܐ
ܐܝܟ ܛܒܬܐ ܕܒܐܢܫ ܐܝܬ ܠܗܝܢ ܫܘܪܝܐ .
ܘܒܡܪܢ ܫܘܡܠܝܐ ❖

ܥܫܝܢ ܗܘ ܘܕܚܝܠ . ܘܕܝܢܗ ܡܢܗ ܘܡܢܗ
ܦܪܨܘܦܗ ܘܡܢܗ ܠܩܘܣܡܗ ܐܡܪ . ܗ̄ .
ܕܡܠܟܘܬܗ ܡܢܗ ܗܘܬ ❖

ܗܝܕܝܢ ܐܫܠܦ ܪܘܚܗ . ܗ̄ . ܕܡܪܫܥ ܒܗ
ܐܦ ܒܗܘܢ ❖ ܘܢܥܒܪ ܘܢܬܚܣܢ ܚܝܠܗ
ܠܐܠܗܗ . ܗ̄ . ܗܘ ܕܝܠܗ ܘܚܝܠܗ ܡܬܚܣܢ .
ܒܗ ܠܐܠܗܗ ܕܥܡܐ ❖

ܘܢܩܒܘܪ ܥܦܪܐ ܘܐܚܕ ܠܗ . ܗ̄ . ܒܪܡܘܬܐ
ܕܒܪܡܘܬܗ ܐܝܟ ܗܘ ܕܟܠܗ ܥܦܪܗ ܕܐܪܥܐ
ܒܩܘܒܗ ܗܘܐ ❖

ܕܠܐ ܢܡܘܣ ܐܝܬ ܐܢܬ ܡܪܝܐ ܕܡܓܪ ܐܢܬ ܪܘܚܐ
ܠܩܛܘܠܐ . ܗ̄ . ܡܕܡ ܕܕܝܢܐ ܕܡܫܥܒܕ ܠܐܝܠܝܢ
ܢܡܘܣܐ ܠܐ ܡܨܐ ܕܢܓܕ ❖ ܣܡܬܝܗܝ ܠܕܝܢܐ
ܘܓܒܠܬܢܝ ܠܡܟܣܘܬܗ . ܗ̄ .
ܣܡܬܝܗܝ ܕܝܢ ܠܕܝܢܐ ܡܢ ܗܝܕܝܢ .
ܘܓܒܠܬܢܝ ܠܡܟܣܘܬܗ ❖

ܘܥܒܕܬ ܐܢܘܢ ܠܒܢܝܢܫܐ ܐܝܟ ܢܘܢܐ ܕܡܬܢܓܕܝܢ
ܒܡܨܝܕܬܐ ܘܡܬܟܢܫܝܢ ܒܚܪܡܐ ܂ ܘܟܕ ܟܢܫ
ܚܕܝ ܘܪܘܙ . ܗ̄ܘ . ܕܐܝܟ ܢܘܢܐ ܠܒܢܝܢܫܐ .

4. *Propter hoc debilitata est lex, et judicium non exit cum æquitate.* Incœpit propheta loqui de injuriis, initio sumpto a filiis populi sui. *Quia iniquus tractavit pessime justum*, exposuit eum violentiæ peccati et maleficii a Babyloniis inventi, et sic ostendit alia esse mala huic maleficio conjuncta. *Et exivit judicium perversum*, i. e. Sic sunt bona quæ in homine initium et in Domino nostro complementum habent.

7. *Fortis est et terribilis et judicium ejus ex ipso frontemque suam exerit*, frontem appellat divinationem ejus; *exerit*, quia regnum ejus (populi chaldæi) ex ipso fuit.

11. *Tunc immutabis spiritum ejus*, quia impie agit etiam in illis. *Et transibit et superabitur fortitudo ejus a Deo suo*, ipse et fortitudo ejus superabitur a Deo populi (Israel).

10[1]. *Et pulverem coacervabit et capiet eum*, in exaltatione sua quasi omnem terræ pulverem in pugillo teneret.

12. *Tu autem, Domine, legi non subjaces*, quia longanimus es erga homicidam. Quodpiam judicium legi subjectum protrahi nequit. *Posuisti eum in judicium*[2] *et formasti me ad arguendum eum*; i. e. posuisti eum in judicium ex tunc et formasti me ad arguendum eum.

14-15. *Fecisti homines similes piscibus qui rete trahuntur et congregantur in sagena; cumque piscator eos congregavit, lætatus est*

[1] Invertit ordinem cum versiculo præcedenti.

[2] Pro ܠܕܝܢܐ ܕܝܢܐ Versio simplex habet ܠܡܟܣ.

ܐܫܬܥܒܕܘ ܠܗ ܠܐܠܗܐ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܀

ܘܕܒܚ ܠܡܨܝܕܬܗ . ܗ̄ . ܕܒܚ ܠܦܬܟܪܗ . ܘܠܐ ܗܘܐ ܟܐܢܐ ܕܐܢܬ ܬܨܘܕ ܘܦܬܟܪܐ ܡܫܬܒܚ . ܐܝܟ ܕܐܣܒܪ ܢܨܠܚ . ܒܝܕ ܦܬܟܪܘܗܝ ܐܝܟ ܀ ܘܫܡܝܢܬ ܡܢܬܗ . ܗ̄ . ܨܝܕܐ ܗܝ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܡܐܟܘܠܬܗ ܓܒܝܬܐ ܀

ܡܛܠ ܗܢܐ ܫܕܐ ܡܨܝܕܬܗ ܒܟܠܙܒܢ . ܗ̄ . ܥܠ ܕܙܥ ܕܒܟܠ ܩܪ̈ܒܘܗܝ ܡܢ ܡܙܟܝܢܗ ܡܙܟܐ ܀ ܘܩܛܠ ܠܥܡܡܐ ܘܠܐ ܚܐܣ . ܗ̄ . ܕܐܝܟ ܬܘܠܥܐ ܕܠܐ ܡܕܒܪܢܐ ܐܫܬܠܡܘ ܠܗ ܀

ܕܟܝܢ ܐܝܟ ܥܝ̈ܢܝܟ ܘܠܐ ܚܙܝܢ ܒܝܫܬܐ ܘܐܝܟܢܐ ܚܙܐ ܐܢܬ ܟܕ ܕܢ ܥܘܠܐ ܒܒܒܠܝܐ ܒܝܫ ܒܝܫ ܠܥܒܪܝܐ ܟܐܢܐ ܀

et exsiliit, i. e. sicut pisces homini ita homines Deo subjiciuntur.

16. *Et sacrificavit reti suo,* i. e. sacrificavit idolo suo. Nec justum erat ut tu capturam faceres et idolum laudaretur; quasi putaret se per idola sua prosperare. *Et pinguis facta est pars ejus,* i. e. captura illa quæ est *cibus ejus exquisitus.*

17. *Propterea projecit rete suum omni tempore,* quia perterritus fuit qui in omnibus præliis suis triumphavit. *Et interficit populos nec parcet,* quia quasi vermes absque duce traditi sunt ei.

13. *Mundi sunt oculi tui et non vident malum.* Quomodo igitur respicis quum iniquus Babylonius pessime tractat justum hebræum ?

CAPUT II.

ܥܠ ܕܘܟܬܝ ܐܩܘܡ ܟܕ ܩܒܝܥ ܐܢܐ ܥܠ ܫܘܥܐ ܀

ܘܥܢܢܝ ܡܪܝܐ ܘܐܡܪ . ܗ̄ . ܕܐܠܦ ܥܠ ܐܒܕܢܗ ܕܒܒܠ . ܠܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܝܘܡܐ ܐܘ ܫܥܐ . ܐܠܐ ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܘܒܗ̇ ܒܫܥܐ ܀ ܟܬܘܒ ܚܙܘܐ ܘܦܪܫ ܥܠ ܠܘܚܐ . ܗ̄ . ܠܐ ܒܟܬܒܐ ܦܬܝܚܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܒܫܘܪܐ ܀ ܘܢܪܗܛ ܒܗ ܡܢ ܕܩܪܐ ܠܗ . ܕܚܙܘܐ ܠܙܒܢܗ ܗܘܐ . ܗ̄ . ܕܬܪܗܛ ܒܥܝܢܐ ܕܩܪܝܐ ܒܗ . ܟܬܘܒ ܗܟܝܠ ܠܐ ܐܚܪܢܝܬܐ . ܐܠܐ ܗܠܝܢ ܕܟܬܝܒܢ ܗܪܟܐ ܀

ܕܚܙܘܐ ܠܙܒܢܗ ܗܘܐ ܀ ܘܐܬܐ ܣܟܐ ܘܠܐ ܡܟܕܒ . ܗ̄ . ܦܘܡܐ ܕܓܙܪܗ̇ . ܠܐ ܡܟܕܒ . ܒܗܢܐ ܓܝܪ ܥܘܠܐ ܘܒܐܟܘܬܗ ܕܕܡܐ ܠܗ . ܠܐ ܨܒܬ ܢܦܫܗ ܀ ܙܕܝܩܐ ܕܝܢ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܢܚܐ . ܗ̄ . ܥܠ

CAPUT II.

1. *In loco meo consistam, fixo pede super petra.*

2. *Et respondit mihi Dominus et ait,* scilicet de perditione Babylonii docuit non post diem et horam sed eo ipso die ac hora. *Scribe visionem distincte super tabulas,* non in libro operto ut est ille qui in muro reponitur. *Et percurrat eam qui eam legerit, quia visio suo tempore fiet,* i. e. ut percurras eam oculo eam legente. Scribe igitur non alia sed quæ scripta sunt hic :

3-4. *Quia visio suo tempore fiet, et veniet terminus et non mentietur,* i. e. os quod decrevit eam non mentietur. *In isto enim iniquo et in ejus similibus non sibi complacet anima ejus. Justus autem in hac*

ܕܡܗܝܡܢ ܕܐܝܬ ܗܘ ܦܘܪܥܢܐ ܕܗܘܐ ܒܙܒܢܗ ܀

ܘܓܒܪܐ ܥܘܠܐ ܠܐ ܣܒܥ. ܗܿ. ܘܓܒܪܐ ܗܢܐ
ܒܒܠܝܐ ܡܪܚܐ ܘܪܥܒܐ ܠܐ ܣܒܥ ܀ ܕܐܦܬܝ
ܢܦܫܗ ܐܝܟ ܫܝܘܠ. ܗܿ. ܠܡܟܢܫ ܠܘܬܗ
ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܀
ܘܝ ܠܡܣܓܐ ܣܓܝܐܬܐ ܠܗ ܕܠܐ ܕܝܠܗ.
ܥܕܡܐ ܠܐܡܬܝ ܡܥܒܐ ܥܠܘܗܝ ܥܢܢܐ ܕܛܝܢܐ.
ܗܿ. ܠܐ ܓܝܪ ܫܘܠܛܢܗ ܡܥܬܪ ܒܗܘܢ ܐܠܐ
ܥܢܢܐ ܗܘ ܕܛܝܢܐ ܡܥܒܐ ܥܠܘܗܝ ܀

ܗܐ ܡܢ ܫܠܝ ܢܩܘܡܘܢ ܡܢܟܬܢܝܟ. ܗܿ.
ܡܕܝܐ ܀
ܡܛܠ ܕܐܢܬ ܒܙܬ ܠܥܡܡܐ ܣܓܝܐܐ. ܗܿ.
ܡܕܝܐ ܕܐܫܬܚܪܘ ܡܢ ܒܙܬܟ ܘܚܪܒܟ. ܗܢܘܢ
ܢܒܙܘܢܟ ܘܢܚܪܒܘܢܟ ܀
ܟܐܦܐ ܡܢ ܐܣܬܐ ܩܥܬ. ܗܿ. ܗܐ ܩܥܐ ܥܠܝܟ
ܒܬܒܝܠ ܀ ܘܣܟܬܐ ܡܢ ܩܝܣܐ. ܗܿ. ܠܟܠ
ܓܝܪ ܐܒܐܫܬ: ܕܥܠ ܒܢܝܐ ܘܒܢܝܢܐ ܡܪܝܡܐ ܗܘܬ
ܡܪܚܘܬܟ ܀

ܘܝ ܠܒܢܐ ܡܕܝܢܬܐ ܒܕܡܐ. ܘܡܬܩܢ ܩܪܝܬܐ
ܒܥܘܠܐ. ܗܿ. ܕܕܡܐ ܕܒܢܗ̇ ܗܘ ܥܩܪ ܠܗ̇ ܀

ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܡܢ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ. ܗܿ.
ܕܗܠܝܢ ܐܬܓܙܪ ܥܠ ܒܒܠܝܐ ܀ ܢܬܪܦܘܢ
ܥܡܡܐ ܒܢܘܪܐ. ܗܿ. ܒܬܫܢܝܩ ܕܝܢܐ ܀
ܘܐܡܘܬܐ ܒܣܪܝܩܘܬܐ ܢܠܐܘܢ. ܗܿ. ܨܝܕ
ܦܬܟܪܐ ܕܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܡܥܕܪܝܢ ܠܗܘܢ ܀
ܘܬܬܡܠܐ ܐܪܥܐ ܠܡܕܥ ܐܝܩܪܗ ܕܡܪܝܐ. ܗܿ.
ܒܬܪ ܦܘܢܝܐ ܀

ܘܝ ܠܡܫܩܝܐ ܠܚܒܪܗ ܬܠܚܬܐ ܕܪܘܓܙܐ. ܗܿ.
ܬܘܒ ܥܠ ܐܬܘܪܝܐ ܒܒܠܝܐ ܗܘ ܕܡܛܠ ܥܠܠ

vivet[1] quia credit retributionem tempore suo futuram esse.

5. *Et vir iniquus*[2] *non satiatur,* i. e. Vir iste Babylonius impudens et avidus non satiatur. *Dilatavit animam suam sicut infernus* ad includendos in se omnes populos.

6. *Væ illi qui colligit et multiplicat sibi quæ sua non sunt. Quousque tandem contra se aggerabit nubem luti?* Etenim imperium suum hisce non ditabit sed nubem luti contra se aggerabit.

7. *En illico surgent qui te morsuri sunt,* i. e. Medi.

8. *Quia tu diripuisti populos plurimos,* Medos scilicet, quorum qui e spoliatione tua et gladio superstites erunt te diripient et destruent.

11. *Lapis e pariete exclamat,* ecce clamat contra te per orbem. *Et clavus e ligno;* omnes enim læsisti, quia malitia tua audacter se efferebat contra filios et contra ædificia.

12. *Væ ædificanti urbem in sanguine et constituenti civitatem in iniquitate.* Sanguis qui ædificavit eam ipse eradicabit eam.

13. *Hæc omnia sunt a Deo potentissimo* qui ea decrevit contra Babylonios. *Exagitabuntur populi igne* i. e. pœna; *et gentes vanitate fatigabuntur* apud idola quæ non possunt eos adjuvare.

14. *Et replebitur terra ad cognoscendam majestatem Domini* post reditum (a captivitate).

15. *Væ bibendam præbenti socio fæcem iræ.* Rursus loquitur de As-

[1] Vers. simpl. : « in hac fide vivet. »

[2] Vers simpl. ܡܪܚܐ .

ܠܥܡ̈ܡܐ ܘܡܒܙܚ ܠܗܘܢ ܐܡܪ. ܡܛܠ ܕܟܕ ܫܒܐ ܠܗܘܢ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܠܥܒܪ̈ܝܐ ܘܐܘܒܠ ܠܗܘܢ ܠܒܒܠ. ܟܕ ܕܥܒܕ ܗܘܐ ܡܫܬܘܬܐ ܠܪ̈ܘܪܒܢܘܗܝ. ܩܪܐ ܐܦ ܠܪ̈ܫܝܢܘܗܝ ܕܥܒܪ̈ܝܐ ܘܡܫܩܐ ܗܘܐ ܚܡܪܐ ܕܚܡܝܪ ܚܠܝܛ ܒܗ ܡܕܡ ܕܡܪܘܐ. ܘܟܕ ܪܘܘ. ܠܪܩܕ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܢܪܩܕܘܢ. ܘܢܦܠܝܢ ܗܘܘ ܘܡܬܒܙܚܝܢ. ܘܗܘܘ ܠܓܘܚܟܐ ܩܕܡ ܒܒܠܝܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܢܒܝܐ. ܕܘܝ ܠܡܫܩܝܢܐ ܠܚܒܪܗ ܬܐܠܬܐ ܀

syrio-babylonico qui captivos fecit omnes populos eosque dehonestavit. Etenim Nabuchodonosor, postquam captivos effecerat Hebræos eosque in Babylonem abduxerat, quando instruebat convivium magnatibus suis etiam invitabat Hebræorum duces eisque bibendum præbebat potum fermentatum cui immixtum erat quidpiam inebrians. Ubi inebriati erant adigebat eos ad saltandum. Cadebant porro, ignominia afficiebantur et ludibrio erant Babyloniis. Idcirco propheta dicit: Væ potandas porrigenti proximo suo fæces.

ܣܒܥܬ ܨܥܪܐ ܡܢ ܐܝܩܪܐ. ܗ̄. ܕܣܒܥܬ ܠܗܘܢ ܨܥܪܐ ܚܠܦ ܐܝܩܪܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܡܕ̈ܝܢܬܗܘܢ ܀ ܬܫܬܐ ܐܦ ܐܢܬ ܘܬܬܬܙܝܥ ܀ ܘܢܗܦܘܟ ܥܠܝܟ ܟܣܐ ܕܐܬܡܙܓ ܠܟ ܀ ܘܨܥܪܟ ܥܠ ܐܝܩܪܟ ܀ ܗ̄. ܕܒܡܫܘܚܬܐ ܐܝܩܪܟ ܢܣܓܐ ܨܥܪܟ ܀

16. *Satiasti*[1] *ignominia præ honore,* i. e. satiasti eos ignominia pro honore quo afficiebantur in oppidis suis. *Bibes etiam tu et exagitaberis et redibit super te calix qui mixtus est tibi, et ignominia tua super honore tuo,* i. e. pro mensura honoris tui crescet ignominia tua.

ܡܛܠ ܕܚܛܘܦܝܐ ܕܠܒܢܢ ܢܟܣܝܟ. ܗ̄. ܚܛܘܦܝܐ ܕܐܪܥܐ ܟܠܗ ܀ ܘܒܙܬܐ ܕܚܝܘܬܐ ܬܙܝܥܟ. ܗ̄. ܒܙܬܐ ܕܬܒܝܠ ܒܡܠܝܘܬܗ ܬܙܝܥܟ ܀

17. *Quia deprædatio Libani operiet te,* i. e. deprædatio totius terræ. *Et rapina ferarum exagitabit te,* i. e. rapina orbis in sua plenitudine exagitabit te.

CAPUT III.

ܡܪܝܐ ܫܡܥܬ ܫܡܥܟ ܘܕܚܠܬ. ܗ̄. ܕܐܝܬܝ ܡܚܘܬܐ ܐܝܬܝܬ ܥܠ ܥܘ̈ܠܐ ܩܕ̈ܡܝܐ ܘܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܬ ܠܗ̇ ܕܢܐܬܝܢ ܥܠ ܚܛ̈ܝܐ ܐܚ̈ܪܝܐ ܀

ܡܪܝܐ ܥܒܕܝܟ ܒܓܘ ܫܢܝܐ ܕܚܝܐ. ܗ̄. ܠܗܘܬ ܘܡܓܪܓ ܦܪܥܗ ܠܫܢ̈ܝܐ ܗܘ ܦܢܐ ܘܠܐ ܡܣܪܗܒ ܠܡܐܚܕ ܠܬܪܥܐ ܕܬܝܒܘܬܐ ܩܕܡ

CAPUT III.

1. *Domine, audivi nomen tuum et timui* quas attulisti plagas super impios pristinos et quas servasti eventuras peccatoribus novissimis.

2. *Domine, opera tua in medio annorum vitæ.* Scilicet ex magnanimitate in annos retribuit nec festinat claudere portam pœniten-

[1] ܣܒܥ in forma Pael « satiavit. »

ܡܣܟܢܐ . ܦܪܥ ܓܝܪ ܠܟܢܥܢܝܐ . ܒܬܪ
ܐܪܒܥ ܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ . ܘܠܡܨܪܝܐ ܒܬܪ
ܡܐܬܝܢ ܘܥܣܪܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢܝܢ ܀ ܘܬܘܒ
ܫܢܝ̈ ܚܝܐ ܩܪܐ ܠܙܒܢܐ ܕܡܬܒܣܪܢܘܬܗ
ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܐ ܀ ܒܪܘܓܙܐ ܪ̈ܚܡܝܟ ܐܬܕܟܪ .
ܗ̄ . ܐܦ ܠܟ ܕܐܟܡܝܬ ܐܦ ܠܟ ܡܓܪܬ
ܪܘܚܟ ܗܘ ܚܝܐ ܠܝ . ܡܣܗܕܘܬܐ ܕܡܢ
ܢܦܫܗ ܐܦܩ ܠܡܠܘܗܝ ܀ ܐܝܟ ܓܝܪ
ܕܐܡܪ ܒܥܕܢܐ . ܒܗ ܣܟܠܬ ܗܘܝܬ ܠܡܡܬ
ܟܐܢܐܝܬ ܀

ܐܠܗܐ ܡܢ ܬܝܡܢܐ ܐܬܐ . ܗ̄ . ܟܕ ܢܦܩܘ ܡܢ
ܡܨܪܝܢ ܗܢܘܢ ܕܒܡܢܬܐ ܬܝܡܢܝܬܐ ܣܝܡܐ . ܡܢ
ܐܘܪܫܠܡ . ܕܒܝܕ ܦܘܪܩܢܐ ܗܘ ܝܕܝܥܐ
ܕܗܘܐ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܠܥܒܪ̈ܝܐ ܐܬܐ
ܘܐܬܦܪܣܬ ܝܕܥܬܐ ܕܥܠ ܐܠܗܐ ܒܟܠܗ
ܥܠܡܐ ܀ ܘܩܕܝܫܐ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܦܪܢ ܡܛܠܠܐ
ܥܒܝܬܐ . ܗ̄ . ܒܗ ܒܙܒܢܐ ܀ ܗܠܝܢ
ܕܝܢ ܘܒܐܝܕܐ ܐܚܪܢܐ ܢܒܝܐܝܬ ܐܬܐܡܪ̈ ܡܢ ܢܒܝܐ
ܐܠܗܐ ܚܒܩܘܩ . ܥܠ ܡܐܬܝܬܗ ܕܒܒܣܪ
ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܐ . ܟܕ ܗܝ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܬܝܡܢܐ
ܐܬܐ . ܗ̄ . ܕܡܢ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܢܚ ܐܬܐ ܠܢ
ܒܒܣܪ . ܘܩܕܝܫܐ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܦܪܢ . ܛܘܪܐ
ܕܝܢ ܡܛܠܠܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܪ̈ܐܙ ܠܢ ܕܒܗ
ܫܪܐ ܐܠܗܐ . ܘܐܬܦܣܩܣ[a] ܡܢܗ ܕܠܐ ܒܐܝܕ̈ܝܢ .
ܗܢܘܢ . ܕܠܐ ܙܘܘܓܐ ܐܝܟ ܚܙܘܐ ܗܘ ܕܕܢܝܐܝܠ
ܕܥܠ ܟܐܦܐ ܗܝ ܕܐܬܓܙܪܬ ܕܠܐ ܒܐܝܕ̈ܝܢ ܀
ܐܬܟܣܝܘ ܫܡܝܐ ܡܢ ܐܝܩܪܐ ܕܫܘܒܚܐ . ܗ̄ .
ܟܕ ܚܘܝ ܫܘܒܚܗ ܠܡܘܫܐ ܡܢ ܩܕܝܡ .
ܘܐܦ ܚܙܬܐ ܟܕ ܚܘܐ ܫܡܝܐ ܒܫܘܦܪܗ
ܕܫܘܒܚܐ . ܘܐܪܥܐ ܒܬܫܒܘܚܬܗ

tiæ coram peccatoribus. Retribuit quippe Chananæis post quadringentos et triginta annos et Ægyptiis post ducentos et viginti quinque annos. Rursus annos vitæ appellat tempus incarnationis Verbi Dei. *In ira misericordiæ tuæ memento,* scilicet longanimitas tua me qui te læsi salvat. Testatur ex se protulisse verba sua : (quasi dixisset) in tempore quo læsi te inique, in eo mori juste debebam.

3. *Deus ab austro venit.* Hoc contigit quando exierunt Hebræi ex Ægypto quæ in parte australi sita est, scilicet per salutem illam notissimam quæ facta est Hebræis ex Ægypto venit ex Jerusalem et sparsa est cognitio Dei in universum mundum. *Et sanctus de Pharan, monte umbroso, condenso*[1], eodem tempore. Hæc autem alio etiam sensu prophetice dicta sunt a divo propheta Habacuc de Verbi Dei adventu in carne, ut per illud « *Deus ab austro venit* » significetur Verbum Dei e Bethleem ortum esse et ad nos in carne venisse. *Et sanctus de monte Pharan,* mons ille spiritualis significat nobis sanctam virginem in qua Deus habitavit et ex qua abscissus est sine manibus, id est absque conjugio juxta visionem Danielis de petra quæ excisa est absque manibus[2]. *Operti sunt cœli splendore gloriosissimi* olim quando ostendit Moysi

[1] Verba ܡܛܠܠܐ ܥܒܝܬܐ desunt in vers. simpl. et in hebr. ; reperiuntur autem in vers. LXX et in vers. syriaca hexaplari a Middeldorpio edita.

[2] *Dan.* II, 45. Refert Hieronymus ad hunc Habacuci locum aliquem hebræum verba sibi explicasse u t de nativitate Christi in Bethlehem intelligantur.

[a] ܐܬܦܣܩܣ pro ܘܗ ܐܬܦܣܩ .

[Syriac text]

gloriam suam, novissime autem quando spiritus cœlestes decantarunt laudes, ipso in specu nato, et quando stella Magis in Oriente refulsit. *Et gloria ejus repleta est terra* in vicinio specus saxosi, Etiam repleta est omnis terra scientia Domini. *Et splendor ejus sicut lux* quando descendit in montem Sinai.

4. *In civitate*[1] *manuum suarum collocabit robur ejus in circuitu,* i. e. fortitudinem ejus. Fortissimam suam jucunditatem collocabit in civitate manuum suarum; etiam in Jerusalem habitabit tabernaculum ejus in luce.

5. *Ante eum ibit mors* i. e. pœna. Alio sensu; *ante eum ibit mors,* scilicet Verbum Dei postquam incarnatum est e numero mortalium fuit sicut ceteri homines. *Et egredientur volucres rapaces ad pedem ejus* scilicet pœnæ.

6. *Surrexit et mensus est terram* ut sit in hæreditatem post reditum (a captivitate). Aliter: unxit[2] benedictionibus sanctis terram, quæ maledicta fuit in transgressione mandati. *Aspexit et liquati*[3] *sunt populi* i. e aspexit et liquefacti sunt per divisionem tribuum quando exierunt ex Ægypto. *Dissipati sunt montes qui a sæculo sunt,* i. e. dissipati sunt reges qui a diebus Abraham sunt. Hoc de illis dictum fuit. *Et humiliati sunt colles qui a sæculis sunt,* i. e.

[1] Pro [Syriac text] versio hexaplaris habet [Syriac text] ut hebr. et vulg.

[2] Verbum [Syriac text] significat mensurare et ungere.

[3] [Syriac text] *liquati sunt.* Ita vertit Gabriel Sionita in Polyglottis Bibliis. Recte, nam versio hexaplaris pro [Syriac text] habet [Syriac text]. Hanc interpretationem confirmat in hoc loco S. Ephræmus. Hæc observatio addenda est iis quæ habet Payne Smith in *Thesauro Syr.* ad v. [Syriac text].

ܠܥܠܡ . ܗ̄ܘ . ܠܬܕܡܪ̈ܬܐ ܕܐܬܥܒܕ ܒܡܨܪܝܢ ܀

ܬܚܝܬ ܐܘܢ ܚܙܝܬ ܡܫܟܢܐ ܕܟܘܫ . ܗ̄ܘ . ܠܛܠܐ ܕܬܚܝܬ ܛܠܠܗ ܕܐܘܢ ܦܬܟܪܐ . ܚܙܐܘܗܝ ܕܝܬܒ ܠܡܫܟܢܐ ܕܟܘܫܢ . ܘܬܘܒ ܬܚܝܬ ܐܘܢ ܦܬܟܪܐ ܚܙܐܘܗܝ ܕܝܬܒ ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܙܥܘ ܝܪ̈ܝܥܬܐ ܀ ܙܥܘ ܝܪ̈ܝܥܬܐ ܕܐܪܥܐ ܕܡܕܝܢ ܀ ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܟܘܫ ܒܪܬܗ ܕܟܢܥܢ ܗܝ ܀ ܡܥܠ ܡܚܒܪ ܒܗܕܐ ܡܢ ܒܪ̈ܝܐ ܠܫܒܛܗ ܕܢܡܪܘܕ . ܘܐܦ ܠܐ ܬܘܒ ܠܡܕܝܢ ܒܙܘܥܐ . ܡܛܠ ܕܡܬܚܡܐ ܗܝ ܟܘܫ ܥܡܗ ܕܡܕܝܢ ܀

ܥܠ ܢܗܪ̈ܘܬܐ ܪܓܙ ܡܪܝܐ . ܗ̄ܘ . ܥܠ ܐܬܘܪ̈ܝܐ ܘܒܒܠܝ̈ܐ . ܗܢܘܢ ܕܐܝܟ ܢܗܪ̈ܘܬܐ ܕܡܫܦܥܝܢ ܒܟܐܦ̈ܝܗܘܢ ܫܦܥܘ ܘܒܙܥܘ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܠܥܡ̈ܡܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܀ ܘܒܢܗܪ̈ܘܬܐ ܪܘܓܙܟ . ܗ̄ܘ . ܕܬܘܒܕ ܐܢܘܢ ܀ ܘܒܝܡܐ ܚܡܬܟ . ܗ̄ܘ . ܥܠ ܡܫܪ̈ܝܬܗܘܢ . ܪܟܒܬ ܥܠ ܪܟܫܟ . ܗ̄ܘ . ܠܡܚܪܒ ܥܡ̈ܡܐ ܀ ܘܥܠ ܡܪ̈ܟܒܬܐ ܕܦܘܪܩܢܟ . ܗ̄ܘ . ܕܬܦܪܘܩ ܠܒ̈ܢܝ ܝܪܬܘܬܟ ܀ ܘܬܘܒ ܡܣܬܟܠܢܐܝܬ . ܗܝ ܕܪܟܒܬ ܥܠ ܪܟܫܟ ܘܫܪܟܐ . ܗ̄ܘ . ܪ̈ܟܫܐ ܠܫ̈ܠܝܚܐ ܩܪܐ . ܘܦܘܪܩܢܐ ܠܨܠܝܒܐ ܘܠܣܒܪܬܐ ܀

ܡܬܬܥܝܪܐ ܬܬܥܝܪ ܩܫܬܟ . ܗ̄ܘ . ܗܝ ܕܕܡܟܬ ܡܢ ܦܘܪܩܢܢ ܗܘܐ ܫܒܥܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܀ ܘܣܒܥܝܢ ܓܐܪ̈ܐ ܒܡܐܡܪܟ ܡܫܒܚܐ . ܗ̄ܘ . ܗܝ ܗܝ ܕܐܪܘܐ ܓܐܪ̈ܝ ܡܢ ܕܡܐ ܕܒܒܠܝ̈ܐ ܀ ܘܐܪܥܐ ܒܢܗܪ̈ܘܬܐ ܬܬܦܠܓ . ܗ̄ܘ . ܐܪܥܐ ܐܝܣܪܝܠ ܕܦܠܓܘܗ̇ ܐܬܘܪ̈ܝܐ ܘܒܒܠܝ̈ܐ . ܘܬܘܒ ܡܣܬܟܠܢܐܝܬ . ܐܪܥܐ ܒܢܗܪ̈ܘܬܐ ܬܬܒܙܥ ܀

castra quæ a sæculis sunt. Hoc de illis statutum fuit. *Ipsius enim sunt gressus æterni,* i. e. miracula quæ facta sunt in Ægypto.

7. *Sub On vidi tentorium Chus*[1]. Sub umbra On idolum vidit quod sedebat in tabernaculo Chusan. Et rursus sub On vidit idolum sedens; quapropter tremefacta sunt aulæa. *Tremefacta sunt aulæa terræ Madian.* Quia porro Chus filia est Chanaan, inducit et conjungit cum ista probis affecta sceptrum Nemrodi. Porro tremori etiam Madian subjicit quia contermina est Chus Madian.

8. *Contra flumina irascitur Dominus,* i. e. contra Assyrios et Babylonios, qui sicut flumina ripas suas inundantia inundarunt et diripuerunt Jerusalem et plurimas gentes. *Et in fluminibus ira tua* i e. perdes eos. *Et in mari impetus tuus* i. e. contra castra eorum. *Ascendisti equum tuum* ad destruendas gentes, *et currum salutis tuæ* ut salvares filios hæreditatis tuæ. Spiritualiter autem illud « Ascendisti equum tuum, » etc. equos vocat apostolos et salutem crucem et evangelium.

9. *Evigilans evigilabit arcus tuus,* quia salutem nostram velut dormiens neglexisti septuaginta annos. *Et saturabuntur sagittæ ad jussum tuum gloriosum,* id est, inebriabo sagittas meas sanguine Babyloniorum. *Et terra fluminibus descindetur,* i. e. terra Israel quam desciderunt Assyrii et Babylonii. Spiritualiter autem « terra

6 Pro ܟܘܫ versio simplex cum hebr. habet ܟܘܫܢ *Chusan*. Versio Hex. habet ܟܘܫܝ̈ܐ *Æthiopes*. Ita etiam Vulgata. Ephræmus in commentario habet ܟܘܫܢ Chusan.

ܒܗܠܝܢ ܡܝ̈ܐ ܚܝ̈ܐ ܕܪܕܝܢ ܡܢ ܟܪܣܐ ܕܡܟܪ̈ܙܢܐ .
ܐܬܕܟܝܘ ܢܚ̈ܠܐ : ܘܐܬܚܙܝ ܐܦ̈ܐ ܐܪܥܐ ܕܠܒ̈ܘܬܐ
ܕܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ ܕܚܦܝܢ ܗܘܘ ܒܡܪ̈ܝܪܘܬܐ ܕܚ̈ܛܗܐ ܀

ܚܙܐܘܟ ܛܘܪ̈ܐ ܘܪܬܘ . ܗ̄ . ܗܢܘܢ ܡܠܟ̈ܐ :
ܬܘܒ ܛܘܪ̈ܐ ܗܪܟܐ ܠܫܐܕ̈ܐ ܩܪܐ :
ܕܪܬܘ ܒܡܐܬܝܬܗ ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܝܐ ܀ ܘܙܪܡܬܐ
ܕܡܝ̈ܐ ܥܒܪܬ . ܗ̄ . ܠܘܚ̈ܡܐ ܕܥܒܕܝܢ ܒܗܘܦܟܐ
ܡܢ ܥܡܐ ܀ ܐܪܝܡ ܬܗܘܡܐ ܩܠܗ . ܗ̄ ܕܝܢ .
ܒܒ̈ܒܠܝܐ ܀ ܘܪܘܡܐ ܕܐܝ̈ܕܘܗܝ ܥܠܝ . ܗ̄
ܥܠ ܥܡܐ ܀

ܫܡܫܐ ܘܣܗܪܐ ܩܡܘ ܒܡܕܝܪ̈ܝܗܘܢ . ܗ̄ .
ܒܝܘܡܐ ܕܫܒܝܗܘܢ ܀ ܘܒܢܘܗܪܐ ܕܓܐܪ̈ܝܟ
ܡܗܠܟܝܢ . ܘܒܙܗܪܐ ܕܒܪܩܐ ܕܢܝܙܟܝܟ . ܗ̄ .
ܚܠܦ ܢܘܗܪܐ ܕܦܪܝܣ ܗܘܐ ܥܠܝܗܘܢ
ܒܙܠܝ̈ܩܐ ܙܝܢܐ ܘܢܝ̈ܙܟܐ ܡܗܠܟܝܢ ܗܘܘ ܀

ܒܪܘܓܙܐ ܬܕܪܘܟ ܥܠ ܐܪܥܐ . ܗ̄ . ܕܒܒ̈ܠܝܐ ܀
ܘܒܚܡܬܐ ܬܕܘܫ ܥܡ̈ܡܐ . ܗ̄ . ܠܗܘܢ ܒܗ
ܠܗܘܢ ܀
ܢܦܩܬ ܠܦܘܪܩܢ ܥܡܟ ܘܠܡܫܝܚܟ . ܗ̄ .
ܠܥܡܐ ܘܠܙܘܪܒܒܠ ܀ ܦܣܩܬ ܪܫܐ ܡܢ
ܒܝܬܗ ܕܥܘܠܐ . ܗ̄ . ܕܦܣܩܬ ܫܘܠܛܢܗ
ܕܒܒܠ . ܘܐܦܫܛܬܗ ܡܢ ܫܬܐܣܘ̈ܗܝ
ܘܥܕܡܐ ܠܨܘܪܗ ܠܥܠܡ . ܗ̄ . ܕܠܐ ܬܘܒ
ܡܫܬܢܚܠܐ ܬܓܗ ܠܒܪ ܙܪܥܗ ܀

ܢܩܒܬ ܒܚܘܛܪ̈ܘܗܝ ܪ̈ܫܐ ܕܫܠܝ̈ܛܢܘܗܝ
ܕܐܬܬܟܠܘ ܒܚܨܝܦܘܬܗܘܢ . ܗ̄ . ܩܫܐ ܗܘܐ
ܐܦ ܥܠ ܡܫܠܛܢܐ ܕܐܘܚܕܢܗ . ܛܒ ܕܝܢ

fluminibus discinditur » hisce aquis vivis quæ fluunt e ventre præconum Evangelii ; expurgatæ sunt valles et apparuit facies terræ cordium hominum qui peccatorum amaritudine operti erant.

10. *Viderunt te montes et tremuerunt,* i. e. iidem reges. Spiritualiter autem montes hic dæmones appellat, qui tremuerunt in adventu Verbi Dei. *Et procella aquarum transiit,* i. e. comminationes quas faciebant in reditu nonnulli de populo. *Elevavit abyssus,* i. e. Babylonii, *vocem suam. Et altitudinem manuum suarum exaltavit* super populum.

11. *Sol et luna steterunt in mansionibus suis* in die captivitatis eorum. *Et in luce sagittarum tuarum et in splendore fulgurum telorum tuorum ambulabunt.* Loco lucis extensæ super eos in radiis et fulgore armorum et telorum ambulabant.

12. *In indignatione incedes super terram* Babyloniorum, *et in ira conculcabis populos* eosdem.

13. *Egressus es ad salvandum populum tuum et Christum tuum,* i. e. populum Israel et Zorobabelem. *Amputasti caput e domo impii* i. e. àmputasti potestatem Babylonii. *Et nudasti eum a fundamentis usque ad collum ejus in æternum,* ut non amplius transmittatur corona ejus ad posteros.

14. *Perfodisti baculis ejus capita principum ejus qui audaciæ suæ confidebant,* durus quippe erat etiam suæ ditionis principibus.

ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܕܫ ܘܣܚܦ ܠܡܠܟ̈ܝ ܡܕܢܚܐ ܀
ܡܬܦܫܩܢ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܐܦ ܥܠ ܪܫܐ ܗܘ
ܡܪܘܕܐ ܐܟܠܩܪܨܐ . ܕܐܬܬܪܝܡ ܬܓܗ ܘܐܬܦܠܚ
ܪܫܐ ܕܝܠܗ ܘܕܚܝܠܘܬܗ ܥܡ ܩܝܣܐ ܕܙܩܝܦܐ ܀
ܘܢܐܟܠܘܢ ܒܛܘܫܝܐ ܠܡܣܟܢܐ . ܗ̄ . ܕܢܬܒܥܘܢ
ܥܠ ܡܣܟܢܘܗܝ ܕܥܡܐ . ܠܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ
ܠܗܘܐ ܢܚܬ . ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܒܐܝܕܗ ܬܒܥ ܬܒܥܬܐ
ܕܥܡܐ ܀

ܕܪܟܬ ܒܝܡܐ ܥܠ ܪܟܫܟ . ܥܠ ܐܬܘܪܝܐ
ܘܒܒܠܝܐ . ܘܬܘܒ ܝܡܐ ܩܪܐ ܗܪܟܐ
ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ . ܘܪܟܫܐ ܠܫܠܝܚܐ ܀ ܘܬܘܒ .
ܠܗܢܘܢ ܕܒܝܡܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܣܚܝܢ : ܪ̈ܟܫܐ
ܟܒܝܫܝܢ ܠܡܪܟܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܩܪܐ ܢܒܝܐ . ܟܕ .
ܕܥܠܝܗܘܢ ܪܕܐ ܐܠܗܐ ܘܒܗܘܢ ܦܪܚ .
ܘܥܡܗ ܘܬܚܘܬܘܗܝ ܡܬܡܛܝܢ ܠܐܬܪܐ
ܕܒܘܣܡܐ ܠܚܝܐ ܕܢܝܚܐ ܪܘܚܢܐ . ܘܒܟܢܫܐ
ܕܡܝܐ ܣܓܝܐܐ . ܗ̄ . ܥܠ ܕܒܝܬ ܓܘܓ ܀

ܫܡܥܬ ܘܙܥܬ ܟܪܣܝ ܠܩܠ ܡܡܠܠ ܣܦܘܬܝ
ܗ̄ . ܕܫܡܥܬ ܕܗܠܝܢ ܛܝܒܬ ܟܐܢܘܬܟ ܠܥܘܠܐ
ܠܚܪܬܐ . ܘܗܠܝܢ ܕܥܒܕܬ ܕܒܟܝܢ ܠܪ̈ܫܝܥܐ
ܡܢ ܩܕܝܡ . ܥܠ ܠܗ ܐܪܬܝܬܐ ܒܓܪ̈ܡܝ .
ܐܦ ܒܘܪ̈ܟܝ ܙܥ . ܗ̄ . ܕܝ ܚܘܝ ܠܝ
ܝܘܡܐ ܕܐܘܠܨܢܐ ܕܐܬܐ ܥܠ ܥܡܐ ܀

ܡܛܠ ܕܬܬܐ ܠܐ ܬܦܪܥ . ܘܠܝܬ ܛܪ̈ܦܐ
ܒܓܘܦܢܐ . ܗ̄ . ܠܣܗܕܘܬܐ ܗܘ ܕܒܝܫܬܐ
ܕܥܬ̈ܝܕܢ ܩܪܐ ܐܢܝܢ ܠܒܝܫܬܐ ܕܡܛܝ̈ܢ ܀
ܡܪܐ ܡܪ̈ܘܬܐ ܚܝܠܝ . ܗ̄ . ܫܪܝܪܐ ܗܘ
ܠܗܘ ܕܐܬܐ ܐܘܠܨܢܐ ܀

Forsan designatur Alexander qui conculcavit et destruxit principes Orientis. Accipiuntur autem hæc etiam de principe illo rebelli diabolo, cujus sublata est corona et perfossum est caput una cum exercitibus ejus per lignum crucis. *Ut comedant in abdito pauperes* i. e. ut vindictam sumant de pauperibus populi, non quod Alexander ad hoc descenderit, sed Deus per ipsum vindictam sumit de populo.

15. *Incessisti in mari super equum tuum.* Hæc dicuntur de Assyriis et Babyloniis. Etiam mare hic appellat baptismum et equos apostolos. Eos etiam qui in mari baptismi se lavant equos currui Dei subjectos vocat propheta, quia super eos incedit Deus et in eis volat, et cum eo et sub eo efferuntur in locum oblectationis in vitam requiei spiritualis. *Et in congerie aquarum multarum* scilicet super eos qui sunt e domo Gog.

16. *Audivi et commotus est venter meus ad vocem sermonis labiorum meorum,* i. e. audivi quæ præparavit justitia tua iniquis in finem et quæ olim fecisti impiis. *Invasit tremor membra mea etiam genua mea vacillarunt, quia significavit mihi diem calamitatis populo superventuræ.*

17. *Quia ficus non progerminabit nec erunt folia in vite ;* in testimonium malorum futurorum invocat mala præsentia.

19. *Domine Dominorum robora me*[1] *;* verum quippe est venturam esse calamitatem.

[1] Vers. simpl. ܚܝܠܝ robur meum.

ܐܪܘܙ ܒܐܠܗܐ ܦܪܘܩܝ. ܕܥܒܕ ܪ̈ܓܠܝ ܐܝܟ
ܕܐܝܠܐ ܘܥܠ ܪܘܡܐ ܐܩܝܡܢܝ. ܕܐܙܡܪ
ܠܬܫܒܘܚܬܗ. ܗ̄ܘ. ܥܡ ܕܒܬܪܗ. ܐܦ ܥܠ
ܨܠܘܬܗ ܘܐܬܥܢܝ. ܘܐܦ ܥܠ ܦܘܪܩܢܗ
ܕܥܡܐ ܡܫܠܡ ❖

18-19. *Exultabo in Deo salvatore meo, qui pedes meos velut illos cervi reddidit et in loco excelso*[1] *me constituit ut psallam laudes ejus.* Hæc conveniunt tum rebus post ipsum futuris, tum ejus orationi qua exauditus est, tum saluti populi.

ܫܠܡ ܦܘܫܩܐ ܕܚܒܩܘܩ.

Explicit commentarium Habacuci.

[1] Vers. simpl. ܪܘܡܝ loco excelso meo.

ܦܘܫܩܐ ܕܨܦܢܝܐ ܢܒܝܐ . ܕܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܀

ܨܦܢܝܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܫܡܥܘܢ ܀
ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܝܘܡܝ ܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ . ܘܒܙܒܢ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܘܫܝܐ ܀

. EJUSDEM MAR EPHRÆMI

COMMENTARIUM IN SOPHONIAM PROPHETAM.

Sophonias erat e tribu Simeonis. Vixit autem in diebus Jeremiæ prophetæ et tempore regis Josiæ.

CAPUT I.

ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܕܗܘܐ ܥܠ ܨܦܢܝܐ ܒܪ
ܟܘܫܝ ܒܪ ܓܕܠܝܐ ܒܪ ܐܡܪܝܐ . ܒܪܗ ܕܚܠܩܝܐ
ܒܝܘܡܝ ܝܘܫܝܐ ܒܪ ܐܡܘܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ .
ܐܡܪ . ܕܐܬܢܒܝ ܨܦܢܝܐ ܒܝܘܡܝ ܝܘܫܝܐ .
ܡܛܝ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܦ ܠܐܪܡܝܐ . ܘܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܫܡܥܘܢ ܀

ܡܣܦܘ ܡܣܦ ܐܢܐ ܟܠ ܐܦܝܗ ܕܐܪܥܐ ܀
ܚܪܒ ܠܗ ܐܬܪܐ ܡܢ ܚܝܘܬܐ ܘܒܥܝܪܐ . ܘܐܦ
ܡܢ ܦܪܚܬܐ . ܘܐܘܒܕ ܡܢ ܐܬܪܐ ܗܢܐ ܫܪܟܗ
ܕܒܥܠ . ܘܠܟܠ ܕܣܓܕܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܐܓܪܐ
ܠܚܝܠܘܬܐ . ܘܠܟܠ ܕܝܡܝܢ ܒܡܪܝܐ ܘܝܡܝܢ
ܒܡܠܟܘܡ . ܗ̄ . ܟܕ ܒܢܝܢܫܐ ܟܕ
ܕܡܫܬܒܝܢ ܚܪܒ ܠܗ ܠܐܬܪܐ . ܘܕܢܚܘܐ ܕܡܛܠ
ܚܛܗܝܗܘܢ ܫܒܩ ܠܗܘܢ ܐܡܪ . ܕܐܘܒܕ
ܡܢ ܐܬܪܐ ܗܢܐ ܠܐܠܗܐ ܘܠܣܓܘܕܝܗܘܢ . ܠܒܥܠ
ܘܠܡܠܟܘܡ . ܘܐܝܠܝܢ ܕܛܥܝܢ ܒܦܬܟܪ̈ܐ ܕܗܠܝܢ
ܠܣܓܘܕܐ ܀

ܕܛܝܒ ܓܝܪ ܡܪܝܐ ܕܒܚܐ ܘܙܡܢ ܩܪ̈ܝܘܗܝ . ܗ̄ .
ܕܒܚܐ ܒܢ̈ܝ ܝܗܘܕܐ ܐܢܘܢ . ܘܩܪ̈ܝܐ ܕܝܠܗ
ܒܒܠ̈ܝܐ . ܟܒܪ ܐܦ ܩܪ̈ܝܘܗܝ ܛܪܦܐ ܗܘ̈ܝ .
ܘܚܝܘܬܐ ܗܝ ܕܐܬܛܝܒܬ ܐܝܟ ܕܠܕܒܚܐ ܕܒܢ̈ܝ
ܝܗܘܕܐ ܀ ܡܫܬܡܥܢܘܬܐ ܕܝܢ ܡܫܘܕܥܐ ܗܘ

CAPUT I.

1. *Verbum Domini quod factum est ad Sophoniam filium Chusi, filii Godoliæ, filii Amariæ, filii Helciæ in diebus Josiæ filii Amon regis Judæ.* Ait Sophoniam prophetasse in diebus Josiæ. Porro usque ad Jeremiam pertigit. Erat autem e tribu Simeonis.

2-5. *Omnia prorsus sum ablaturus a facie terræ. Devastatus est locus, et animalibus, jumentis ac volucribus orbatus; perdam porro ex isto loco reliquias Baalis et omnes qui super tecta adorabant exercitus* (cœlestes) *omnesque qui jurabant per Dominum et jurabant per Melchom.* Quum homines in captivitatem abducebantur vastavit locum; ut autem indicaret se propter eorum peccata eos in captivitatem tradere dixit: Perdam ex isto loco Deos, eorumque adoratores, perdam Baal et Melchom errantesque horum simulacrorum adoratores.

7. *Quia præparavit Dominus victimam et vocatos suos invitavit.* Victima filii sunt Judæ et vocati sui sunt Babylonii. Forsan etiam vocati sui avis[1] sunt et fera quæ veluti ad sacrificium filiorum Ju-

[1] ܛܪܦܐ *avis rapax.* Isaias XLVI, 2: *Vocavi ab Oriente Avem.* Ad hæc verba alludere videtur Ephræmus qui ibi per Avem Babylonios vel Medos intelligit. Vid. supra ad h l.

ܕܕܒܚܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܒܙܒܢܐ ܕܨܠܝܒܐ ܡܚܝܢܐ .
ܕܒܚܐ ܗܘ ܡܫܒܚܐ ܘܪܒܐ . ܥܠܘܗܝ ܕܐܡܪ
ܡܠܟܐ ܡܛܝܒܘ ܕܕܒܚܐ . ܗܐ ܟܠ ܟܠܡܕܡ
ܡܛܝܒ ܬܘ ܠܡܫܬܘܬܐ ❖

dæ invitatæ sunt. Spiritualiter autem significatur hostia Domini tempore crucis vivificæ, victima illa celebris magnaque, de qua dixit rex : « *Ecce omnia parata, venite ad convivium*[1]. »

ܘܢܗܘܐ ܒܝܘܡܐ ܕܕܒܚܗ ܕܡܪܝܐ : ܐܣܥܘܪ
ܥܠ ܚܛܘܦܐ ܘܒܙܘܙܐ . ܘܥܠ ܟܠ ܕܠܒܝܫܝܢ
ܗܘܘ ܠܒܘܫܐ ܢܘܟܪܝܐ . ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܕܡܠܝܢ
ܗܘܘ ܒܝܬ ܡܪ̈ܝܗܘܢ . ܒܒܙܬܐ ܘܒܢܟܠܐ
ܘܒܚܛܘܦܝܐ . ܦ̄ . ܐܬܦܩܕܘ ܗܘܘ ܓܝܪ
ܕܐܦܠܐ ܒܗܕܐ ܢܬܕܡܘܢ ܠܗܘܢ ∴ ܕܕܠܡܐ ܒܗܕܐ
ܡܬܚܠܛܘ ܢܬܚܠܛܘܢ ܥܡܗܘܢ . ܘܦܠܚܘ
ܚܠܦ ܕܗܢܘܢ . ܐܘ ܟܕ ܥܐܠܝܢ ܥܠܝܗܘܢ
ܒܥܠܕܒܒܐ ∴ ܐܘ ܟܕ ܡܬܦܬܚܝܢ ܘܢܦܩܝܢ
ܒܫܒܝܐ . ܒܪܡ ܕܝܢ ܪܐܙܐܝܬ . ܗܦ ܕܒܝܘܡܐ
ܕܕܒܚܗ ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܕܥܠ ܨܠܝܒܐ . ܐܬܝܗܒܬ
ܕܝܐܬܩܐ ܚܕܬܐ ܠܢ ܠܥܡ̈ܡܐ . ܕܡܠܦܐ ܝܘܠܦܢܐ
ܚܕܬܐ ܘܪܘܚܢܐ . ܠܘ ܒܠܚܘܕ ܕܠܐ ܢܒܙܘܙ ܘܠܐ
ܢܚܛܘܦ . ܐܠܐ ܕܐܦ ܗܠܝܢ ܕܝܠܢ ܢܒܕܪ
ܡܛܠ ܐܠܗܐ . ܘܚܠܦ ܥܬܝܪܐ ܕܒܥܠܡܐ
ܒܥܒܘܪܘܬܐ ܢܗܘܐ ܡܣܟܢܐ ܡܛܠ ܡܫܝܚܐ .
ܗܢܐ ܕܝܢ ܝܘܠܦܢܐ ܐܚܠܦ ܠܒܘܫܐ ܒܣܝܡܐ
ܘܢܘܟܪܝܐ . ܒܗܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ . ܢܟܦܘܬܐ .
ܕܟܝܘܬܐ . ܩܕܝܫܘܬܐ . ܒܣܝܡܘܬܐ ܡܪܚܡܢܘܬܐ
ܘܕܕܡܝܢ ܠܗܠܝܢ ❖

8-9. *Erit autem in die hostiæ Domini, animadvertam in violentos et direptores et in omnes qui induebantur vestibus peregrinis,* (animadvertam) *in die illa in omnes qui replebant cellaria sua spoliis, fraude et rapina.* Jussi quippe fuerant ut hos in hoc non imitarentur, ne eis, amplexa idololatria, unirentur, sive quum ingrederentur ad eos adversarii, sive quum, urbe aperta, exirent in captivitatem. Mystice autem significatur in die sacrificii Domini in cruce nobis gentibus datum esse testamentum novum, docens doctrinam novam et spiritualem, non solum ut non deprædemur et rapiamus, sed etiam ut non bona nostra dissipemus propter Deum, nec rebus transeuntibus divites simus, sed pauperes propter Christum. Hæc doctrina mutavit vestes voluptuosas et peregrinas in vestes sanctas quæ sunt puritas, mundities, sanctitas, amœnitas, misericordia et his similia.

ܩܠܐ ܕܩܥܬܐ ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܨ̈ܝܕܐ . ܘܝܠܠܬܐ ܡܢ
ܬܢܝܢܐ . ܘܬܒܪܐ ܕܝܢ ܡܢ ܪܡܬܐ . ܐܘ ܪܡܬܐ
ܗܝ ܕܒܝܬ ܒܢܝܡܝܢ ∴ ܐܘ ܒܗ ܒܡܕܝܢܬܐ
ܐܝܬ ܗܘܐ ܕܟܝܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܗܟܢܐ . ܗܟܢܐ
ܘܬܪܥܐ ܕܡܬܩܪܐ ܕܨ̈ܝܕܐ ❖

10. *Vox clamoris a porta Piscatorum et ejulatus ab altera et contritio a Rama.* Aut Rama est in tribu Benjamin aut in ipsa urbe locus erat sic appellatus. Idem est de porta appellata Piscatorum.

ܐܝܠܠܘ ܥܡܘܪ̈ܘܗܝ ܕܡ̈ܟܬܫ . ܡܛܠ ܕܐܬܕܡܪ

11. *Ululate, habitatores Machtas, quia obstupuit totus populus*

[1] *Matth.* XXII, 4.

ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܟܢܥܢ ܀ ܗܢܐ ܐܡܪ ܐܘ ܥܠ ܥܒܪܝܐ ܕܒܥܒܕܝܗܘܢ ܠܟܢܥܢܝܐ ܐܬܕܡܝܘ ܟܢܥܢܝܐ. ܐܘ ܥܠ ܟܢܥܢܝܐ ܕܐܬܚܒܠܘ ܘܐܫܬܒܝܘ ܥܡܗܘܢ ܐܦܢܝܘ ܠܗܘܢ ܀ ܘܐܚܪܒ ܟܠ ܛܥܢܝ ܣܐܡܐ. ܗ̄. ܐܘ ܟܘܡܪܐ ܛܥܝܢܝ ܠܦܬܟܪܐ ܐܘ ܐܘܡܢܐ ܕܢܣܟܘ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܠܨܠܡܐ ܀

ܐܒܨܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܫܪܓܐ. ܗ̄. ܐܘ ܒܝܬ ܛܒܐ ܠܒܝܫܐ. ܐܘ ܕܠܐ ܢܫܬܚܪ ܒܗ ܦܠܝܛܐ ܀ ܘܬܘܒ ܐܢ ܡܢ ܗܕܐ ܡܬܪܓܫܢܝܬܐ ܢܦܠ ܗܘܐ ܘܡܦܩ ܥܒܕܝ ܒܝܫܬܐ. ܡܢ ܗܕܐ ܡܬܝܕܥܢܝܬܐ ܪܥܝܢܐ ܡܥܩܡܐ. ܘܥܒܕܐ ܒܝܫܐ ܡܦܩ. ܒܢܘܗܪܐ ܡܬܝܕܥܢܝܐ ܕܡܠܬܗ ܡܢܗܝܪܢܝܬܐ ܀ ܘܐܣܥܘܪ ܥܠ ܓܒܪܐ ܕܫܐܛܝܢ ܠܢܛܘܪܝܗܘܢ. ܗ̄. ܠܢܒܝܗܘܢ ܀ ܢܗܘܐ ܩܢܝܢ ܕܝܗܒܬ ܠܗܘܢ ܠܒܙܐ. ܗ̄. ܕܝܢ ܥܠ ܕܐܡܪܘ ܒܠܒܗܘܢ ܕܠܐ ܡܒܐܫ ܡܪܝܐ ܐܦܠܐ ܡܛܐܒ ܀

ܩܪܝܒ ܛܒ ܝܘܡܗ ܕܡܪܝܐ ܘܡܣܬܪܗܒ ܀ ܗܢܐ ܐܡܪ ܡܛܠ ܕܢܕܚܠܘܢ ܘܢܬܘܒܘܢ ܘܢܒܛܠ ܓܙܪܐ ܕܢܦܠ ܥܠܝܗܘܢ ܀

ܝܘܡܐ ܗܘ ܕܪܘܓܙܐ ܗܘ. ܝܘܡܐ ܗܘ ܕܩܪܢܐ ܘܝܒܒܐ. ܗ̄. ܡܛܠ ܟܣܐ ܗܘ ܕܐܬܡܙܓ ܠܟܠ ܥܡܡܝܢ ܕܠܐ ܢܬܗܪܘܢ ܐܝܟ ܀ ܥܠ ܩܘܪܝܐ ܥܫܝܢܬܐ ܘܥܠ ܙܘܝܬܐ ܪܡܬܐ. ܗ̄. ܥܠ ܚܨܢܐ ܡܚܣܢܐ ܘܩܘܪܝܐ ܕܠܐ ܡܬܟܒܫܢ ܀

ܡܛܠ ܕܫܓܘܫܝܐ ܘܚܘܣܪܢܐ ܥܒܕ ܡܪܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܘܪܘܗ̇ ܕܐܪܥܐ ܀

[1] Vers. simplex ܐܒܕܘ *perierunt*. Cum vers. simpl. concinunt hebræus, LXX et Vulgata.

Chanaan. Hoc dicit aut de Hebræis qui suis operibus imitati sunt Chananæos Chananæique idcirco appellati sunt, aut de Chananæis qui cum eis corrupti sunt et in captivitatem redacti. *Et dissipabo*[1] *omnes qui portant argentum*, sacerdotes nempe idola portantes aut opifices qui simulacra conflarunt.

12. *Scrutabor lucerna Jerusalem;* aut ut inter bonos discernat malos, aut ut in ea non remaneat ullus qui (hostibus) effugerit. Porro, si ex hac materiali Jerusalem purgabat et educebat facientes malum, e spirituali etiam educit voluntates perversas et opera prava per intellectualem Verbi sui illuminantis lucem. *Et animadvertam in viros qui spernunt custodes suos*[2], i. e. prophetas suos. *Sit possessio* quam dedi eis *in direptionem*, quia *dixerunt in corde suo: neque malum infert Dominus neque bonum*.

13. *Proxima est admodum dies Domini et festinat*. Hoc dicit ut timeant et pœniteant et irritum fiat decretum contra eos latum.

15-16. *Dies iræ dies illa, dies tubæ et clangoris*. Hoc dicit propter calicem qui commixtus est omnibus populis ut eos stupore non percellat. *Super urbes fortes et super angulos excelsos*, i. e. super arces munitas et urbes inexpugnabiles.

18. *Quia perturbationem et exitium faciet Dominus omnibus habitatoribus terræ*.

[2] Vers. simplex : custodem suum.

CAPUT II.

ܐܬܟܢܫܘ ܘܐܬܐܣܪܘ ܥܡܐ ܕܠܐ ܪܕܐ . ܗ̄ . ܡܢ ܦܚܐ ܕܚ̈ܢܦܘܬܐ ܘܦܘܫܩܬܐ ܀

ܥܕܠܐ ܬܗܘܘܢ ܐܝܟ ܥܘܪܐ ܕܒܕܪ ܡܢ ܩܕܡ ܪܘܚܐ . ܗ̄ . ܡܢ ܩܕܡ ܕܡܢ ܥܡܐ ܕܒܒܠ ܬܬܪܕܘܢ ܘܬܬܒܕܪܘܢ ܀

ܘܐܦ ܐܢܬܘܢ ܡܟܝ̈ܟܝܗ ܕܐܪܥܐ . ܗ̄ . ܙܕ̈ܝܩܘܗ̇ ܕܟܢܘܫܬܐ ܕܒܝܘܡܝ ܝܘܫܝܐ . ܕܥܒܕܘ ܕܝܢܐ ܘܙܕܝܩܘܬܐ ܘܐܬܛܫܘ ܒܩܒ̈ܪܝܟܘܢ . ܗ̄ . ܕܠܡܐ ܬܬܟܢܫܘܢ ܐܝܟ ܝܘܫܝܐ ܩܕܡ ܙܒܢܐ ܀

ܡܛܠ ܕܥܙܐ ܫܒܝܩܬܐ ܬܗܘܐ . ܘܐܫܩܠܘܢ ܠܚܘܪܒܐ . ܗ̄ . ܥܙܐ ܘܐܫܩܠܘܢ ܕܦܠܫ̈ܬܝܐ ܀ ܠܐܫܕܘܕ ܒܛܗܪܐ ܢܦܩܘܢܗ̇ . ܗ̄ . ܠܐܫܝܕܘܬ ܕܫܘ̈ܥܝܗ̇ . ܘܥܩܪܘܢ ܬܬܥܩܪ . ܗ̄ . ܥܩܪܗ̇ ܕܫܘ̈ܪܝܗ̇ ܘܕܡܓܕ̈ܠܝܗ̇ ܀

ܘܝ ܠܥܡܘܪܝ ܚܒܠܐ ܝܡܐ . ܘܠܥܡܐ ܕܟܪܝܛܐ . ܗ̄ . ܠܬܘܬܒܐ ܟܪܝܛܝܐ . ܗ̄ . ܦܪܐܠܝܘܣ ܠܝܡܐ ܘܠܥܡܐ ܕܟܪܝܛܝܐ . ܚܠܛ ܕܝܢ ܒܗܘܢ ܠܥܡܐ ܕܦܠܣܛܝܢܝܐ ܘܠܟܢܥܢ ܀

ܢܗܘܐ ܗܘ ܚܒܠ ܝܡܐ ܠܫܪܟܐ ܕܒܝܬ ܝܗܘܕܐ ܀ ܘܒܒ̈ܬܐ ܕܐܫܩܠܘܢ ܒܪܡܫܐ ܢܪܒܥܘܢ ܀ ܗ̄ ܗܘ ܕܢܐܪܬܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܝܪܬܘ ܐܢܘܢ ܀

ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܘܐܒ ܐܝܟ ܣܕܘܡ ܬܗܘܐ . ܘܒܢ̈ܝ ܥܡܘܢ ܐܝܟ ܥܡܘܪܐ . ܘܐܬܚܒܠܬ ܢܨܒܬܗܘܢ . ܗ̄ . ܣܝ̈ܓܝܗܘܢ ܀ ܘܐܒܕ

CAPUT II.

1. *Colligite vosmetipsos et accingimini gens indisciplinabilis,* i. e. eripite vos e rete ethnicismi.

2. *Antequam sitis sicut gluma quæ a vento effertur* i. e. antequam a populo Babylonis castigemini et dispergamini.

3. *Sed et vos humiles terræ,* i. e. justi synagogæ qui fuerunt in diebus Josiæ. *Facite*[1] *judicium et justitiam et protegemini in sepulchris vestris*[2], i. e. forsan congregabimini (ad patres) ante tempus sicut Josias.

4. *Quia Gaza*[3] *derelicta erit, et Ascalon in ruinam.* Gaza scilicet et Ascalon Philistæorum. *Asdodum meridie abducent,* i. e. Asdodum[4] rupium ejus. *Et Accaron eradicabitur,* i. e. Accaron[5] (radix) murorum et turrium ejus.

6. *Væ habitantibus in tractu maris et populo Cretæ,* i. e. incolis Cretensibus; mari scilicet adjacentibus[6] et populo Cretensi. Immiscuit autem cum eis populum Palæstinorum et Chanaan.

7. *Erit igitur tractus maris reliquiis domus Judæ. Et in domibus Ascalon vespere cubabunt,* i. e. possidebunt suos olim possessores.

9. *Idcirco Moab ut Sodoma erit, et filii Amon ut Gomorrha, et corrupta est planta earum,* i. e. Sepes earum. *Et periit* τὸ αλιμον[7]

[1] Pro ܕܥܒܕܘ versio simplex recte habet ܥܒܕܘ.

[2] Vers. simpl.: et protegemini in die iræ Domini. Cum vers. simpl. concinunt Hebr., LXX et Vulgata.

[3] Syriace ܥܙܐ 'Aza.

[4] ܐܫܝܕܘܬ hebr. אֲשֵׁדוֹת *effusiones* torrentium.

[5] ܥܩܪܗ *radix* a verbo ܥܩܪ *eradicavit.*

[6] ܦܪܐܠܝܘܣ suppono vocem græcam esse παραλιος *mari* adjacens.

[7] ܩܠܡܘܢܐ *atriplex halimus*, herba salsa, quam lexicographi Syri dicunt esse ܚܡܝܪܐ , ܪܛܒܐ , ܐܫܠܐ . Vide, Payne Smith in *Thesaur. syr.* ad h. v. Gabriel *Salinam* vertit, sed de planta sermonem fieri S. Ephræmus intellexit.

ܡܬܠܚܘܢ. ܡܠܘܚܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ܗܘ ܕܕܡܐ ܠܫܓܕܐ܀

ܘܐܦ ܐܢܬܘܢ ܟܘܫܝܐ ܩܛܝܠܝ ܣܝܦܐ ܐܢܬܘܢ. ܗ̄ܘ. ܐܦ ܠܗܘܢ ܓܝܪ ܐܬܡܙܓ ܗܘܐ ܟܣܐ ܕܪܘܓܙܐ ܗܘܐ ܒܝܕ ܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ܀

ܘܢܪܝܡ ܐܝܕܗ ܥܠ ܓܪܒܝܐ ܘܢܘܒܕ ܠܐܬܘܪܝܐ. ܘܢܚܪܒܝܗ̇ ܠܢܝܢܘܐ ܠܚܘܪܒܐ ܘܬܨܕܐ ܐܝܟ ܡܕܒܪܐ܀

ܘܢܪܒܥܘܢ ܒܓܘܗ̇ ܓܙܪܐ ܘܟܠܗܘܢ ܚܝܘܬܐ ܕܥܡ̈ܡܐ. ܐܦ ܩܩܐ ܘܩܘܦܕ̈ܐ ܒܓܘܗ̇ ܢܒܘܬܘܢ. ܘܚܝܘܬܐ ܢܗܡܘܢ ܒܓܘܗ̇ ܘܚܘܪܒܐ ܒܬܪ̈ܥܝܗ̇܀

ܐܝܟܢܐ ܗܘܬ ܠܚܘܪܒܐ. ܘܒܝܬ ܡܪ̈ܒܥܐ ܕܚܝܘܬܐ. ܟܠ ܡܢ ܕܥܒܪ ܥܠܝܗ̇ ܢܬܡܗ ܘܢܫܪܘܩ. ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܥܠ ܢܝܢܘܐ ܐܬܐܡܪ̈ ܒܢܒܝܘܬܐ. ܕܐܦ ܩܩܐ ܘܩܘܦܕ̈ܐ ܢܒܘܬܘܢ. ܘܢܬܬܢܚܘܢ ܒܫܘܪ̈ܝܗ̇ ܕܡܬܦܪ̈ܣܝܢ. ܐܝܟ ܕܚܣ ܓܝܪ ܒܗ̇ ܐܠܗܐ ܟܕ ܬܒܬ ܗܟܢܐ ܐܦ ܟܕ ܡܪܕܬ܀ ܐܦ ܓܝܪ ܢܚܘܡ ܐܬܢܒܝ ܥܠܝܗ̇ ܘܝܗܒ ܠܗ̇ ܙܒܢܐ. ܐܠܐ ܨܦܢܝܐ ܕܒܪ ܙܒܢܗ ܗܘܐ ܠܐܪܡܝܐ. ܠܗ ܠܐܪܡܝܐ ܕܡܐ ܗܘܐ ܒܢܒܝܘܬܗ ܕܥܠ ܢܝܢܘܐ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ ܕܐܪܡܝܐ ܥܠ ܫܒܝܐ ܕܗܘܐ ܒܝܘܡ̈ܝܗ ܐܬܢܒܝ ܗܘܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܨܦܢܝܐ ܥܠܘܗܝ ܕܚܘܪܒܐ ܒܙܒܢ ܚܘܪܒܐ ܐܬܢܒܝ ܗܘܐ܀ ܟܠ ܕܥܒܪ ܥܠܝܗ̇ ܢܬܡܗ ܘܢܫܪܘܩ. ܘܢܢܝܕ ܐܝܕܗ ܘܢܐܡܪ܀

earum. Τὸ ἀλιμον est quidpiam simile Sardæ (amygdalæ amaræ).

12. *Vos etiam Æthiopes interfecti gladio. estis.* Pro eis etiam immixtus est calix iræ per Jeremiam prophetam.

13. *Et attollet manum suam ad aquilonem*[1], *et perdet Assyrium Ninivenque destruet ac vastabit* (ut sit) *quasi desertum.*

14. *Et accubabunt in medio ejus greges et omnes bestiæ gentium, et etiam picæ et hericii in domibus ejus pernoctabunt, et feræ rugient in ea, et devastatio in portis ejus.*

15. *Quomodo facta est in ruinam et in cubile gregis. Omnis qui transibit per eam, obstupescet et sibilabit.* Hæc omnia Ninivi in prophetia dicta sunt, picas scilicet et hericios in muris ejus dirutis pernoctaturos et ingemituros. Quemadmodum autem Deus misertus est ejus quando ipsa pœnituit, sic eam castigavit quando in eum rebellis fuit. Nahum porro de ea vaticinatus est et dedit ei tempus. At Sophonias, Jeremiæ coævus, in sua de Ninive prophetia Jeremiæ similis fuit. Sicut enim Jeremias vaticinatus est de captivitate quæ suis diebus facta est, ita Sophonias de destructione ipso destructionis tempore prophetavit. *Omnis qui transierit per eam obstupescet, et sibilabit et movebit manum suam et dicet :*

[1] Minus recte Gabriel Sionita in polyglottis « meridiem » ponit.

CAPUT III.

ܘܝ ܠܡܕܝܢܬܐ ܝܕܝܥܬܐ . ܗܘ . ܡܢ ܡܬܕܡܪܝܢ ܥܠ ܚܘܒܠܐ ܘܣܘܦܢܐ ܕܝܠܗ̇ ܐܡܪܝܢ ܟܠ ܚܙ̈ܝܗ̇ . ܘܝ ܠܟܝ ܡܕܝܢܬܐ ܡܫܡܗܬܐ ܘܝܕܝܥܬܐ ܕܡܫܬܒܗܪܐ ܗܘܬ ܒܩܪ̈ܒܐ ܕܒܝܬ ܢܡܪܘܕ ܢܚܫܝܪܬܢܐ . ܕܐܬܦܨܝܬ ܗܘܬ ܡܢ ܩܕܝܡ ܒܝܕ ܟܪܘܙܘܬܗ ܕܝܘܢܢ ✣

ܢܒܝ̈ܐ ܕܝܠܗ̇ ܦܚ̈ܙܝܢ ܘܟܘܡܪ̈ܝܗ̇ ܥܘ̈ܠܝܢ . ܗܘ . ܗܢܘܢ ܕܐܬܬܠܡܕܘ ܡܢ ܝܘܢܢ ܛܡܐܘ ܡܩܕܫܐ ܒܥܒ̈ܕܝܗܘܢ ܘܡܟܪܙܝܢ ܢܡܘܣܐ ܒܡܠ̈ܝܗܘܢ ✣

ܡܪܝܐ ܙܕܝܩܐ ܒܓܘܗ̇ . ܗܘ . ܕܡܢܗ̇ ܫܩܠ ܬܒܥܬܐ ܒܟܐܢܘܬܐ . ܘܠܐ ܥܒܕ ܥܘܠܐ . ܗܘ . ܠܗܕܐ ܕܠܐ ܢܣܒ ܒܐܦ̈ܐ . ܐܝܟ ܕܚܣ ܥܠܝܗ̇ ܒܕ ܠܬܝܒܘܬܐ ܕܝܠܗ̇ . ܗܟܢܐ ܐܦ ܪܕܝܗ̇ ܒܕ ܡܪܕܘܬܗ̇ ✣

ܐܘܒܕܬ ܥܡܡ̈ܐ ܘܐܬܚܪܒܬ . ܡܛܠ ܠܐ ܐܒܕ ܡܢ ܩܕܡ ܥܝ̈ܢܝܗ̇ . ܗܘ . ܡܠܡܕܡ ܕܓܙܪܬ ܒܝܕ ܥܒ̈ܕܝ ܢܒܝ̈ܐ ܥܠܝܗ̇ ܥܠ ܢܝܢܘܐ ✣ ܡܛܠ ܐܬܛܝܒܘ ܘܚܒܠܘ ܟܠܗܘܢ ܬܚܒ̈ܠܬܗ̇ . ܗܘ . ܐܘ ܒܒܠܝ̈ܐ ܩܘܡܘ ܘܚܒܠܘ ܟܠ ܬܚܒ̈ܠܬܐ ܕܐܬܥܒܕ ܗܘ̈ܝ ܒܐܘܡܢܘܬܐ ܕܐܘܡܢ̈ܘܗ̇ ✣

ܡܛܠ ܣܟܘ ܠܝܘܡܐ ܕܩܐܡ ܐܢܐ ܠܣܗܕܘܬܐ . ܗܘ . ܣܟܘ ܐܘ ܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ ܠܝܘܡܐ ܕܩܐܡ ܐܢܐ ܠܡܚܬܡܘ ܠܣܗܕܘܬܐ ܕܢܒܝ̈ܐ ✣ ܩܪܒ ܕܝܢܝ ܠܡܟܢܫܘ ܥܡܡ̈ܐ . ܗܘ . ܠܟܠܗ

[1] Cod. ܐܘܒܕܬ̇ ; vers. simpl. ܐܘܒܕܬ̣ *disperdidi.*

CAPUT III.

1. *Væ civitati notissimæ.* Attoniti de destruxtione ejus et excidio dicent omnes ejus spectatores: Væ tibi, civitas famosa et notissima, quæ gloriabaris bellis domus Nemrodi venatoris, quæ liberata fueras olim per prædicationem Jonæ.

4. *Prophetæ ejus libidinosi sunt et sacerdotes ejus impii,* i. e. qui a Jona edocti fuere *polluerunt sanctuarium* operibus suis, dum prædicant legem verbis suis.

5. *Dominus autem justus in medio ejus,* i. e. qui de ea sumit vindictam in justitia. *Et non facit iniquitatem,* quatenus non facit acceptionem personarum. Sicut misertus est ejus quando pœnitentiam egit, sic eam castigavit quando rebellis fuit.

6-7. *Disperdidit*[1] *gentes et destructa est.* Igitur nihil peribit sub ejus oculis eorum quæ decrevi per servos meos prophetas *contra eam* i. e. contra Niniven. *Igitur parate vos et destruite omnes machinationes ejus,* i. e. o Babylonii surgite et destruite omnes machinationes quæ arte opificum ejus effectæ sunt.

8. *Quapropter expectate diem, qua surgam ad judicium;* expectate, o filii Israel, diem qua surgam ad sigillo muniendum testimonium prophetarum. *Appropinquavit judicium meum ad congregandos*

Cum ea faciunt Hebr., LXX et Vulg.

ܓܘܓ ܀ ܒܢܘܪܐ ܕܛܢܢܝ ܬܬܐܟܠ ܟܠܗ ܐܪܥܐ. ܗ̄ . ܟܠܗ ܡܫܪܝܬܗܘܢ ܀

ܘܐܗܦܘܟ ܠܘܬ ܥܡ̈ܡܐ ܣܦܬܐ ܓܒܝܬܐ . ܗ̄ . ܠܘܬ ܥܡ̈ܡܐ ܕܡܫܬܚܪܐ (sic) ܐܗܦܘܟ ܣܦܬܐ ܡܗܝܡܢܬܐ ܀ ܘܬܘܒ ܣܦܬܐ ܓܒܝܬܐ ܩܪܐ: ܐܪܙܐ ܠܬܘܕܝܬܐ ܚܕܬܐ ܕܒܡܫܝܚ . ܘܗܐ ܝܘܡܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܡܗܝܡܢܝܢ ․ ܒܫܡܗ ܕܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܩܪܝܢ . ܘܠܗ ܡܫܒܚܝܢ ܘܠܗ ܣܓܕܝܢ . ܘܢܣܓܕܘܢ ܠܗ ܐܢܫ ܐܢܫ ܡܢ ܐܬܪܗ . ܗ̄ . ܟܠܗܝܢ ܓܙܪ̈ܬܐ ܕܥܡ̈ܡܐ . ܥܠ ܓܠܝܢܐ ܕܡܬܒܪܢܫܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܟܪܝܢ ܀ ܡܛܠ ܕܩܪܒ ܕܝܢܝ ܠܡܟܢܫܘ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܀ ܗܢܐ ܥܠ ܒܛܝܠܘܬܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܡܬܐܡܪܐ ܀ ܘܢܦܠܚܘܢ ܒܢܝܪܐ ܚܕ . ܗ̄ . ܢܫܬܥܒܕܘܢ ܟܠܗܘܢ ܠܚܕܐ ܣܓܕܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܀

ܘܡܢ ܥܒܪ ܢܗܪ̈ܘܬܐ ܕܟܘܫ . ܢܝܬܘܢ ܠܝ ܕܒ̈ܚܐ . ܗ̄ . ܗܘ ܗܘ ܕܐܡܪ ․ ܕܡܢ ܐܝܟ ܝܪܚ ܠܝܪܚ . ܘܡܢ ܐܝܟ ܫܒܐ ܠܫܒ̈ܐ ․ ܢܐܬܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܠܡܣܓܕ ܠܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ܀

ܐܘܬܪ ܒܝ ܒܓܘܟܝ ܥܡܐ ܡܣܟܢܐ ܘܡܟܝܟܐ. ܗ̄ . ܥܠ ܫܒܝܬܐ ܕܡܬܦܢܝܐ ܡܢ ܒܒܠ . ܣܘܦ ܢܩܝܒܐ ܕܢܣܩܘܢ ܗܘ ܡܬܚܙܐ ܠܨܦܢܝܐ ܀

ܘܐܝܠܝܢ ܕܡܫܬܚܪܝܢ ܡܢ ܕܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ ܠܐ ܢܥܒܕܘܢ ܥܘܠܐ . ܗ̄ . ܠܟܐܢܘܬܐ ܕܡܬܦܢܝܢ ܥܠ ܙܕܝܩܘܬܐ ܀

ܫܒܚܝ ܒܪܬ ܨܗܝܘܢ . ܘܝܒܒܝ ܒܪܬ ܐܝܣܪܝܠ ܀ ܕܐܥܒܪ ܡܪܝܐ ܕ̈ܝܢܝܟܝ ․ ܘܐܓܪܫ

populos domus Gog. *Igne zeli mei consumetur omnis terra,* i. e. omnis regio eorum.

9. *Et restituam gentibus labium electum;* gentibus superstitibus restituam labium fidele. Labium electum etiam vocat mysterium novæ in Christo confessionis. Ecce enim hodie omnes gentes credunt, nomen Christi Domini invocant, eum laudant et adorant. *Et adorabunt unusquisque e loco suo*[1]; significantur omnes insulæ gentium relate ad revelationem incarnationis Christi. *Quia appropinquavit judicium meum ad congregandas omnes gentes* (vers. 8). Hoc refertur ad Christi sollicitudinem erga omnes gentes. *Et adorabunt jugo uno*. Subjicientur omnes uni adorationi veræ.

10. *Ex ultra fluvialibus Æthiopiæ partibus afferent mihi victimas.* Idem est quod dixit: *E tempore mensis in mensem et e tempore sabbati in sabbatum venient gentes ad adorandum Dominum fortissimum*[2].

12. *Relinquam in medio tui populum pauperem et humilem.* Quantum ad captivos e Babylone reduces ostendit Sophonias paucos sese determinasse ut ascenderent (in Jerusalem).

13. *Et qui superstites fuerint ex Israel non facient iniquitatem,* i. e. revertentur ad justitiam.

14-15. *Lauda filia Sion et jubila filia Israel, quia abstulit a te Dominus judices tuos et repulit a*

[1] Hæc verba desunt in vers. simpl. et in cæteris textibus. — [2] Is. LXVI, 23.

ܡܢܟ ܒܥܠܕܒܒܝܟ . ܗ̄ܘ . ܒܥܠܕܒܒܝܟ ܕܝܢ
ܐܝܣܪܐܝܠ ܐܬܘܪܝܐ ܗܘܘ . ܘܕܝܢܝܗ̇ ܕܨܗܝܘܢ
ܒܒܠܝܐ . ܐܦ ܕܝܢ ܡܦܪܫ ܐܪܙܐ ܕܥܕܬܐ
ܕܐܬܦܪܩܬ ܒܨܠܝܒܐ ܡܢ ܝܕ ܐܟܠܩܪܨܐ ܘܫܐܕܐ
ܡܪܘܕܐ ܗܢܘܢ ܕܕܝܢܝܗ̇ ܗܘܘ ܠܗ̇ ܘܐܠܨܝܢ
ܒܥܒܕܘܬܐ ܕܠܗܘܢ ܘܣܓܕܐ ܠܨܠܡܝܗܘܢ ܀

ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܒܓܘܟ ܓܢܒܪܐ ܘܦܪܘܩܐ
ܗ̄ܘ . ܕܝܢ . ܕܦܪܩ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܠܐܝܣܪܐܝܠ .
ܡܢ ܒܝܬ ܓܘܓ . ܠܥܕܬܐ ܕܝܢ ܕܥܡܪ ܒܓܘܗ̇
ܡܢ ܐܟܠܩܪܨܐ ܘܡܢ ܥܡܡܐ ܛܘܪܢܐ ܀ ܘܢܚܕܝܟ
ܒܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܕܒܝܘܡܐ ܕܥܐܕܐ . ܗܢܐ
ܥܠ ܟܠܗ̇ ܟܢܘܫܬܐ ܐܡܪ ܀ ܐܪܙܢܐܝܬ ܕܝܢ
ܥܠ ܫܘܒܚܗ̇ ܘܢܘܗܪܗ̇ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ
ܘܥܠ ܚܕܘܬܐ ܕܚܕܝܗ̇ ܡܪܝܐ ܀ ܕܡܝܐ ܐܝܟ ܕܒܪܙܐ
ܠܚܕܘܬܐ ܘܠܫܘܒܚܐ ܕܥܐܕܐ ܪܒܐ ܗܘ ܕܡܛܝܒ
ܠܩܕܝܫܐ ܒܥܕܬܐ ܘܟܣܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢ
ܥܠܡ ܀

ܘܐܥܒܪ ܡܢܟ ܐܝܠܝܢ ܕܡܡܠܠܝܢ ܗܘܘ ܠܘܩܒܠܟ
ܨܥܪܐ . ܗܘ . ܐܕܘܡܝܐ ܘܒܢܝ ܠܘܛ ܀ ܡܢ ܥܕܬܐ
ܕܝܢ ܥܡܡܐ ܗܢܘܢ ܕܡܠܠܘ ܥܠ ܗܝܡܢܘܬܗ̇
ܕܓܠܬܐ ܘܫܛܝܘܬܐ . ܕܠܐ ܐܕܪܟܘ ܐܘ ܐܣܬܟܠܘ
ܠܐܪܙܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܐ . ܘܠܚܫܗ
ܘܡܘܬܗ ܕܚܠܦܝܢ . ܘܠܐܪܙܐ ܕܨܠܝܒܗ ܚܫܒܘ
ܫܛܝܘܬܐ . ܐܝܟ ܕܟܬܒ ܫܠܝܚܐ ܀

ܘܬܬܠ ܐܢܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܡܟܝܟܝܢ ܒܓܘܟ .
ܗ̄ܘ . ܕܡܫܬܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܠܟܣܦ ܟܣܦܐ ܘܡܕܬܐ
ܠܒܢܝ ܙܘܪܒܒܠ . ܐܘ ܕܡܬܩܛܪܝܢ ܠܡܣܩ
ܒܥܐܕܐ ܘܒܙܒܢܐ ܝܕܝܥܐ ܘܠܡܣܓܕ ܀

te hostes tuos. Hostes Israelis Assyrii fuerunt, et judices Sion Babylonii. Significat etiam mysterium Ecclesiæ, quæ liberata est per crucem e manu diaboli et dæmonum rebellium, qui ejus judices fuerant eamque sua servitute constringebant dum simulacra eorum adoraret.

17. *Dominus Deus in medio tui fortissimus et salvator,* quia salvavit Jerusalem et Israel a domo Gog, et ecclesiam in qua habitavit a diabolo et a populis tyrannis. *Et efficiet ut exultes in gloria perinde ac in die solemnitatis*. Hæc dixit de universa synagoga, mystice autem de gloria et splendore Ecclesiæ sanctæ et de lætitia qua affecit eam Dominus; hæc porro mystice similis est lætitiæ et gloriæ magnæ hujus solemnitatis quæ præparata est sanctis in ecclesia ab æterno absconditis.

18. *Et auferam a te qui loquebantur contra te contumeliosa.* Edomitas scilicet et filios Lot. (Auferam) autem ab Ecclesia populos illos qui locuti sunt contra fidem ejus mendacium et stultitiam; quia non apprehenderunt nec intellexerunt mysterium divinæ Dei Verbi dispensationis passionemque ejus et mortem pro nobis mysteriumque crucis stultitiam reputaverunt, ut apostolus scripsit.

19. *Et reddes eos omnes humiles in medio tui*. Hoc dicit eo quod censui subjiciebantur tributumque pendere debebant Zorobabelitis, vel eo quod cogerentur ascendere (in Jerusalem) ad adorandum in

ܒܙܒܢܐ ܗܘ ܐܦܪܘܩ ܠܡܫܥܒܕܬܐ. ܗ̄.
ܠܫܡܪܝܢ ܘܠܪܚܝܩܬܐ ܐܟܢܫ. ܗ̄. ܠܐܘܪܫܠܡ ܀

sabbatis, in novilunio et in solemnitatibus tabernaculorum. *In tempore illo liberabo subjugatam,* i. e. Samariam, *et remotam* i. e. Jerusalem.

ܘܐܬܠܝܢ ܐܢܘܢ ܠܫܡܐ ܘܠܬܫܒܘܚܬܐ ܒܟܠܗ
ܐܪܥܐ ܕܒܘܗܬܬܗܘܢ. ܗ̄. ܐܡܬܝ ܕܫܡܥܐ ܐܪܥܐ
ܟܠܗ ܚܒܠܐ ܪܒܐ ܕܗܘܐ ܒܒܝܬ ܓܘܓ ܀

20. *Et reddam eos celebres et gloriosos in omni terra confusionis eorum*[1], quando audiet terra universa cladem magnam domui Gog illatam.

ܫܠܡ ܦܘܫܩܐ ܕܢܒܝܐ ܨܦܢܝܐ ܕܡܪܝ
ܐܦܪܝܡ ܀ ܦܫܝܛܐܝܬ ܘܪܘܚܢܐܝܬ ܀

Explicit mar Ephræmi commentarium in Sophoniam prophetam juxta sensum litteralem et spiritualem.

[1] Differt a versione simplici et a ceteris textibus.

ܦܘܫܩܐ ܕܚܓܝ ܢܒܝܐ. ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ.

ܚܓܝ ܗܘܐ ܕܝܢ ܛܠܐ ܐܬܐ ܡܢ ܒܒܠ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܓܠܝܐܝܬ ܥܠ ܦܘܢܝܐ ܕܥܡ̈ܡܐ ܐܬܢܒܝ ܀ ܘܚܙܐ ܗܝܟܠܐ. ܕܒܢܝܐ ܦܠܓܗ ܂ ܘܒܬܪ ܡܘܬܗ ܐܬܩܒܪ ܥܠ ܓܢܒ ܩܒܪܐ ܕܟܗ̈ܢܐ ܂ ܐܝܟ ܟܗ̈ܢܐ ܒܫܘܒܚܐ. ܐܬܢܒܝ ܕܝܢ ܬܠܬܝܢ ܘܫܬ ܫܢ̈ܝܢ. ܩܕܡ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܒܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢ̈ܝܢ ܀ ܚܓܝ ܕܝܢ ܥܐܕܐ ܡܬܦܫܩ ܀

EJUSDEM MAR EPHRÆMI

COMMENTARIUM IN AGGÆUM PROPHETAM.

Aggæus porro adhus adolescens venit e Babylone Jerusalem et palam de conversione gentium vaticinatus est. Vidit templum partim ædificatum. Post suum obitum sepultus fuit juxta sepulchrum sacerdotum cum pompa sicut sacerdotes. Prophetavit autem annis triginta sex, anno ante adventum Christi quadringentesimo septuagesimo quinto. Aggæus « festum » exponitur.

CAPUT I.

ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ ܕܕܪܝܘܫ ܡܠܟܐ ܂ ܒܝܪܚܐ ܕܝܢ ܫܬܝܬܝܐ. ܒܚܕ ܒܝܪܚܐ ܗܘܐ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܒܝܕ ܚܓܝ ܢܒܝܐ. ܥܠ ܙܘܪܒܒܠ ܒܪ ܫܐܠܬܐܝܠ ܪܒܐ ܕܝܗܘܕܐ ܂ ܘܥܠ ܝܫܘܥ ܒܪ ܝܘܨܕܩ. ܟܗܢܐ ܪܒܐ ܠܡܐܡܪ. ܙܒܢܐ ܗܘ ܠܟܘܢ ܗܢܐ ܂ ܕܬܬܒܘܢ ܐܢܬܘܢ ܒܒ̈ܬܝܟܘܢ ܡܛܠ̈ܠܝܢ. ܘܒܝܬܐ ܗܢܐ ܕܡܪܝܐ ܚܪܝܒ ܥܠ ܕܚܪܝܒ ܒܝܬܝ. ܘܐܡܪ ܚܓܝ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ. ܒܡܠܐܟܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܥܡܐ ܀ ܐܬܢܒܝ ܗܟܝܠ ܚܓܝ ܐܝܟ ܕܡܬܚܙܐ ܒܬܪ ܦܢܝܐ ܕܡܢ ܒܒܠ. ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ ܕܕܪܝܘܫ ܀

ܥܡܐ ܗܢܐ ܐܡܪ ܗܘܐ: ܠܐ ܡܛܐ ܙܒܢܐ ܕܢܬܒܢܐ ܗܝܟܠܗ ܕܡܪܝܐ. ܡܛܠ ܕܒܙܒܢ ܡܣܩܬܐ ܪܒܬܐ ܒܥܘ ܠܡܒܛܠܘ ܒܢܝܢܐ. ܡܚܝܘ ܘܠܐ ܒܚܕܐ ܙܒܢܐ ܕܒܣ̈ܓܝܐܐ ܐܬܢܓܕܘ. ܫܡܝܐ ܓܝܪ ܡܛܪܐ ܡܢ ܛܠܠ. ܘܐܪܥܐ ܐܟܠܝܬ ܦܐܪ̈ܝܗ

[1] Hæc ultima phrasis desumpta est e vers. 9.

CAPUT I.

1-5. *Anno secundo Darii regis, mense sexto, prima die mensis, factum est verbum Domini in manu Aggæi prophetæ, de Zorobabele, filio Salathielis, principe Judæ, et de Jesu filio Josedec sacerdote magno, dicens: An tempus hoc est vobis ut sedeatis in domibus vestris laqueatis et hæc domus* Domini *destructa est? Quia revera destructa est domus mea*[1]. Hæc dixit Aggæus, Domini legatus, ad populum in legatione Domini[2]. Vaticinatus est ergo Aggæus, ut patet, post reditum e Babylone, anno secundo Darii.

2. *Populus iste dicit: Nondum advenit tempus ut ædificetur templum Domini.* Quia tempore magnæ ascensionis hanc ædificationem turbare tentarunt, vapularunt; nec una vice sed pluribus flagellati sunt, cœli quippe rorem negarunt,

[2] Infra I, 13.

ܘܟܠܗ ܦܐܪ̈ܝܗ̇ . ܘܠܐ ܕܝܢ ܐܬܪܕܝܘ ܒܗܠܝܢ ܆ ܐܘܣܦܘ (sic) ܠܗܘܢ ܕܒ̈ܝܫܬܐ ܡܢ ܗܠܝܢ . ܗ̄ ܀

ܕܟܕ ܠܠܚܡܐ ܠܐ ܢܣܒܥܘܢ . ܘܕܟܕ ܫܬܝܢ ܠܐ ܪܘܝܢ . ܘܟܕ ܠܠܒܫܐ ܠܐ ܢܫܚܢܘܢ . ܘܟܕ ܠܐ ܨܒܘ ܐܬܢܓܕܘ ܒܗܠܝܢ : ܥܒܕ ܐܦ ܠܘܬ ܕܟܕ ܐܬܝܢ ܥܠ ܐܪܓܘܐ ܕܥܣ̈ܪܝܢ ܢܗܘܐ ܠܗ ܕܥܣܪܐ . ܘܥܠ ܡܥܨܪܬܐ ܕܚܡܫܝܢ ܘܗܘܐ ܕܥܣ̈ܪܝܢ . ܘܟܕ ܠܐ ܐܬܚܟܡܘ ܒܗܠܝܢ . ܐܘܣܦ ܠܘܬ ܘܐܝܬܝ ܥܠܝܗܘܢ . ܫܘܒܐ . ܘܝܪܩܢܐ ܘܒܪܕܐ . ܥܠ ܟܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܕܝܗܘܢ . ܟܕ ܐܦ ܥܠ ܗܘ ܡܙܥܘܪܐ ܕܒܗܘܢ ܕܡܩܪܒܝܢ ܗܘܘ . ܠܟܠ ܒܝܬܐ ܐܡܪ ܀

ܕܚܪܝܬܘܢ ܠܣܓܝ ܘܗܘܐ ܩܠܝܠ ܘܐܥܠܬܘܢ ܠܒܝܬܐ ܘܢܦܚܬ ܐܢܐ ܒܗ . ܘܐܝܢܐ ܕܡܬܬܓܪ ܒܟܘܢ . ܢܪܡܐ ܐܓܪܗ ܒܟܝܣܐ ܢܩܝܒܐ ܀

terræ ornamenta perierunt, ipsaque terra fructus suos prohibuit[1]. Quia vero hisce correpti non resipuerunt, graviora Deus ipsis intulit mala, nempe :

6. *Quod comederent nec saturarentur, biberent nec inebriarentur, vestes induerent et non calefierent,* et inviti hisce flagellati sunt. Effecit etiam ut quando *ad acervum viginti accedebant, decem erat, et quando accedebant ad torcular quinquaginta ad viginti minuebatur*[2]. Quum autem hisce sapientiores non essent effecti *adduxit contra eos ventum calidum, uredinem et grandinem contra omnia opera manuum eorum*[3]. Etiam contra pauciora illa quæ inferebant. *Omni domo dicit :*

8. *Respicitis ad amplius et factum est minus, et intulistis in domum, et exsufflo illud, et qui inter vos negociatur, in sacculum pertusum lucrum mittat*[4].

CAPUT II.

ܪܘܚܝ ܩܝܡܐ ܒܝܢܬܟܘܢ ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ . ܗ̄ . ܕܟܠ ܕܐܫܬܘܕܝܬ ܠܟܘܢ ܒܝܕ ܢܒܝܐ . ܐܫܠܡ ܐܢܐ ܠܗ ܒܝܕ ܙܘܪܒܒܠ ܀

ܬܘܒ ܚܕܐ ܙܒܢ ܡܙܝܥ ܐܢܐ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܐܡܠܝܘܗܝ ܠܒܝܬܐ ܗܢܐ ܫܘܒܚܐ . ܗ̄ . ܕܐܙܝܥ ܬܘܒ ܠܒܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܕܒܝܬ ܓܘܓ . ܘܢܐܬܘܢ ܪܓܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܀

ܕܝܠܝ ܗܘ ܕܗܒܐ ܘܕܝܠܝ ܗܘ ܣܐܡܐ . ܗ̄ .

CAPUT II.

6. *Spiritus meus perseverat inter vos ne timeatis,* quodcumque promisi vobis per prophetas illud per Zorobabelem perficiam.

7-8. *Adhuc semel commovebo cœlum et terram... et implebo domum istam gloria,* commovebo cor omnium regum domus Gog *et adducent desiderium*[5] *cunctarum gentium.*

9. *Meum est aurum et meum est*

[1] Cfr. infra I, 10.
[2] Infra II, 18.
[3] Infra II, 18
[4] Supra 6.

[5] Gabriel Sionita vertit : ܪܓܬܐ « desideratissimam quamque rem. » Minus recte Vulgata autem : *Veniet desideratus cunctis gentibus,*

ܐܝܟ . ܕܗܒܐ ܘܣܐܡܐ ܗܢܘ ܕܚܛܦܘ ܘܟܢܫܘ ܡܢ ܨܘܪ ܘܡܢ ܫܪܟܐ ܕܡܕܝܢ̈ܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܘܣܡܘ ܠܗܘܢ ܣܝܡܘܢ ܀

ܘܢܗܘܐ ܪܒ ܫܘܒܚܗ ܕܒܝܬܐ ܗܢܐ ܐܚܪܝܐ ܡܢ ܩܕܡܝܐ . ܗ̄ . ܐܝܟ ܗܘܐ ܡܬܘܕܥܐ ܒܗܠܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ . ܚܕܐ ܕܢܠܦ ܐܢܘܢ ܕܗܢܘ ܒܝܬܐ ܐܚܪܝܐ ܘܠܝܬ ܐܚܪܢܐ ܐܚܪܝܐ ܀ ܘܕܬܪ̈ܬܝܢ ܕܢܚܘܐ ܀ ܕܒܝܬܐ ܕܙܪܘܒܒܠ ܕܗܘܐ ܕܨܒܬ ܝܬܝܪܐ ܠܗܘ ܕܨܒܬ ܗܘܐ ܫܠܝܡܘܢ . ܘܣܝܡܬ̈ܐ ܠܗܘܢ ܝܬܝܪ ܣܝ̈ܡܬܗ ܕܐܚܪܝܐ ܡܢ ܣܝ̈ܡܬܐ ܕܕܘܝܕ ܘܐܣܝܡ ܕܛܝܒ ܠܗܘ ܩܕܡܝܐ ܀ ܘܠܘܬ ܣܘܟܠܐ·ܪܘܚܢܝܐ . ܗܝ ܕܢܗܘܐ ܫܘܒܚܗ ܕܒܝܬܐ ܗܢܐ ܪܒ ܘܫܪܟܐ . ܡܚܘܐ ܐܝܟ ܪܡܐ ܚܘܕܬܐ ܕܐܕܡ ܕܐܬܥܒܕ ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ . ܣܓܝ ܓܝܪ ܘܠܐ ܣܟ ܝܬܝܪ ܒܫܘܒܚܐ ܠܒܪܝܬܗ ܩܕܡܝܬܐ . ܗܘ ܓܝܪ ܕܟܕ ܐܬܒܪܝ ܘܐܬܬܣܝܡ ܒܥܕܝܢ . ܒܨܠܡܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܕܐܠܗܐ . ܒܝܕ ܡܪܢ[a] ܕܝܢ ܐܠܗ̈ܐ ܗܘܘ ܒ̈ܢܝܢܫܐ . ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܓܝܪ ܫܘܠܛܢܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܐܠܗܐ ܢܗܘܘܢ ܀ ܘܗܟܢܐ ܝܬܝܪܐ ܢܗܘܘܢ ܠܗܘܢ ܀

ܐܢ ܢܣܒ ܓܒܪܐ ܒܣܪܐ ܕܩܘܕܫܐ : ܘܡܩܪܒ ܠܠܚܡܐ ܘܠܠܒܘܫܐ ܀ ܕܠܡܐ ܡܫܟܚ ܡܬܩܕܫ . ܥܢܘ ܟܗܢ̈ܐ ܘܐܡܪܘ . ܠܐ . ܐܢ ܕܝܢ ܡܩܪܒ ܐܢܫ ܕܛܡܐܐ ܢܦܫܗ ܠܐ ܡܬܛܢܦ . ܥܢܘ ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܡܬܛܢܦ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܢܒܝܐ . ܗܟܢܐ ܗܘ ܥܡܐ ܗܢܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ . ܗ̄ . ܒܟܠ ܕܥܒܕܝܢ ܘܒܟܠ ܕܡܩܪܒܝܢ ܠܗܘܢ . ܠܐ ܡܘܕܥܐ ܐܡܪ ܕܥܒܕܝܢ . ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܐܡܪ

argentum, aurum et argentum quæ rapuerunt e spoliis Tyri aliarumque civitatum et apud se reposuerunt.

10. *Et magna erit gloria domus hujus novissimæ plus quam primæ.* Hisce duo intenduntur: unum, vult eos docere domum hanc esse novissimam nec fore aliam posteriorem, alterum vult ostendere domum a Zorobabele ornatam præstantiorem esse illa a Salomone ornata et pretiosiores esse thesauros novissimæ thesauris quæ David paravit et reposuit priori. Spiritualiter autem istud: « *Erit gloria domus hujus*, etc. » significat quam excelsa sit renovatio Adami per Christum effecta: multum quippe et infinite gloria præstat priori ejus creationi. Creatus enim et positus in Eden imago tantum Dei erat, per Dominum autem nostrum homines consortes facti sunt naturæ divinæ; *dedit* quippe *eis potestatem filios Dei fieri*[1], et hac ratione præstantiores effecti sunt.

13-15. *Si tulerit homo carnem sanctam et obtulerit panem et vestimentum*[2], *num sanctificari poterit? Responderunt sacerdotes et dixerunt: minime. Si autem obtulerit is cujus anima polluta est, an non polluetur? Responderunt ei dicentes: Polluitur. Dixit eis propheta: Talis est populus iste coram Domino.* Ait eos in omnibus quæ faciunt et in omnibus quæ offerunt sancti quid non agere. Hæc autem

[1] *Joan.* I, 12.

[a] In Cod. ܡܪܝ .

[2] Vers. simpl. ܘܠܒܘܫܐ et pulmentum.

ܕܢܚܦܛ ܐܢܘܢ ܥܠ ܒܢܝܢ ܒܝܬܐ . ܘܐܣܛܘܐ ܘܕ̈ܪܬܐ ܓܘܝܬܐ ܘܒܪܝܬܐ ܀

ܣܩܘ ܠܛܘܪܐ ܘܐܝܬܘ ܩ̈ܝܣܐ ܘܒܢܘ ܒܝܬܐ ܗܢܐ . ܒܝܪܚܐ ܕܬܫܥܐ . ܘܓܦܬܐ ܘܬܐܬܐ ܘܪ̈ܘܡܢܐ ܚܪܒܘ . ܘܐܝܠܢܐ ܕܙܝܬܐ ܠܐ ܝܗܒ ܘܡܢ ܗܘ ܝܘܡܐ ܐܒܪܟ ܐܢܘܢ ܐܡܪ ܡܪܝܐ . ܗ̄ܘ . ܒܗ̇ܘ ܕܒܗ̇ ܒܫܬܐܣܝܣܗ ܕܒܝܬܐ . ܗܘܐ ܠܗ ܫܘܪܝܐ ܐܦ ܕܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܕܐܬܡܠܟ ܗܘ̈ܝ ܠܗܘܢ ܡܢ ܢܒܝ̈ܐ . ܘܕܢܘܕܥ ܐܢܘܢ ܙܒܢܗ ܕܗܢܘ ܗܘ ܒܝܬܐ . ܘܕܥܬ̈ܝܕܢ ܐܢܝܢ ܠܗ ܠܒܝܬܐ ܟܠ ܕܐܬܐܡܪ ܥܠܘܗܝ ܡܢ ܢܒܝܐ ܚܙܩܝܐܝܠ ܘܚܒܪ̈ܘܗܝ ܆ ܐܡܪ ܢܗܘܐ ܫܘܒܚܗ ܕܒܝܬܐ ܗܢܐ ܐܚܪܝܐ ܝܬܝܪ ܡܢ ܩܕܡܝܐ ܀

ܦܬܓܡܐ ܕܐܩܝܡܬ ܥܡܟܘܢ ܟܕ ܢܦܩܬܘܢ ܡܢ ܡܨܪܝܢ . ܘܐܢ ܢܗܘܘܢ ܡܒܕܪܝܢ ܡܢ ܬܡܢ ܐܟܢܫ ܐܢܘܢ ܐܡܪ ܡܪܝܐ . ܚܕܐ ܙܒܢ ܐܙܝܥ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ . ܘܬܘܒ ܗܝ ܕܣܩܘ ܠܛܘܪܐ ܘܕܫܪܟܐ . ܡܘܕܥ ܥܒܕܐ ܠܒܪ̈ܝܬܐ : ܛܥܢ ܨܠܝܒܗ ܥܠ ܟܬܦܗ ܘܬܩܘܡ ܥܠ ܪܝܫ ܛܘܪܐ . ܘܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܚܐ ܢܦܫܗ ܗܝ ܕܐܝܩܘܢܗ ܕܐܠܗܐ ܗܝ ܆ ܢܚܕܬܝܗ ܒܒܢܝܢܐ ܕܡܝܬܪ̈ܬܐ . ܘܬܘܒ ܗܝ ܕܣܩܘ ܠܛܘܪܐ ܐܪܙܐ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ ܕܛܥܢ ܩܝܣܐ ܕܨܠܝܒܐ ܘܣܠܩ ܠܛܘܪܐ ܠܓܓܘܠܬܐ . ܘܒܝܬܐ ܩܪܐ ܠܟܠ ܢܦܫܐ ܕܡܬܒܢܝܐ ܒܗ ܀

ܘܐܗܦܘܟ ܡܪ̈ܟܒܬܐ ܥܠ ܪ̈ܟܒܝܗܘܢ . ܘܢܦܠܘܢ ܪ̈ܟܫܐ ܘܪ̈ܟܒܝܗܘܢ . ܓܒܪ ܒܣܝܦܐ

dixit ut eos incitaret ad ædificationem templi, et porticus atque atrii interioris et exterioris.

Ascendite in montem, afferte ligna et ædificate domum istam[1], *mense nono, et vitis et ficus et malogranata vastata sunt et arbor olivæ fructus non tulit;* ab hac autem *die benedicam eis, dicit Dominus*. Scilicet cum ipsa templi fundatione inchoata sunt omnia quæ per prophetas promissa fuerant. Ut autem indicaret eis hoc esse tempus domus (ædificandæ), et eventura esse huic domo omnia quæ prædicta fuerunt de ea a propheta Ezechiel ejusque sociis, dicit: *Erit gloria domus hujus novissimæ major quam primæ.*

Sermo quem firmavi vobiscum cum exiissetis ex Ægypto[2]. *Si dispersi fueritis exinde congregabo vos, ait Dominus. Semel commovebo cœlum et terram.* Rursus istud « *Ascendite in montem,* etc. », opus indicat creaturæ ut portet crucem suam super humerum et stet in vertice montis, qui enim vult salvare animam suam, quæ est imago Dei, renovet eam in ædificatione virtutum. Denique illud « *Ascendite in montem,* » figura est Christi qui portavit lignum crucis et ascendit in montem Golgotha. Domum autem appellat omnem animam quæ in eo ædificatur.

23-24. *Et subvertam currus super conscensores eorum, cadentque equi et iis insidentes, quisque*

[1] Hæc desumpta sunt e cap. I, 8 et conjuncta cum iis quæ habentur II, 19-20, multis verbis omissis.

[2] Supra II, 6.

ܕܐܚܘܗܝ . ܗ̄ܢ . ܗܢܘ ܕܐܗܦܘܟ ܡܪ̈ܟܒܬܐ
ܘܪ̈ܟܒܝܗܘܢ . ܡܚܘܐ ܙܒܢܐ ܕܢܦܠ ܀ ܕܐܝܟܢ
ܘܐܝܡܬܝ ܢܦܠ ܒܝܬ ܓܘܓ . ܗܢܘ ܕܝܢ
ܕܐܡܪ : ܕܢܦܠܘܢ ܓܒܪ ܒܚܪܒܐ ܕܐܚܘܗܝ ܀
ܚܘܝ ܕܐܝܟܢ ܗܘܐ ܀ ܘܗܢܘ ܕܬܘܒ ܐܡܪ :
ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܗܘ . ܐܣܒܟ ܙܪܘܒܒܠ ܒܪ
ܫܠܬܐܝܠ ܥܒܕܝ ܐܡܪ ܡܪܝܐ . ܘܐܣܝܡܟ ܐܝܟ
ܥܙܩܬܐ ܡܛܠ ܕܒܟ ܨܒܝܬ . ܚܘܝ ܐܝܟ
ܕܐܡܬܝ ܗܘܐ . ܒܝܘܡܘܗܝ ܗܟܝܠ
ܕܙܪܘܒܒܠ ܗܘܬ ܡܦܘܠܬܗ ܕܓܘܓ ܐܝܟ
ܕܐܡܪ ܚܓܝ . ܗܝ ܕܟܠܗ ܢܒܝ̈ܐ ܡܬܢܒܝܢ
ܐܝܬܝܗ ܗܘܘ ܡܛܠܬܗ ܕܬܗܘܐ ܗܘܬ .
ܐܬܢܣܒ ܠܢ ܕܝܢ ܕܪܙܐ ܐܦ ܡܛܠ
ܙܪܘܒܒܠ ܗܘ ܪܒܐ ܡܫܝܚܐ . ܗܘ ܕܡܢ
ܙܪܘܒܒܠ ܒܪ ܫܠܬܐܝܠ ܕܡܢ ܒܝܬ ܕܘܝܕ ܐܫܬܠܫܠ
ܘܢܚܬ ܒܡܘܠܕܐ ܕܒܒܣܪ . ܘܒܝܘܡܝ̈ܐ
ܕܡܬܒܣܪܢܘܬܗ ܢܦܠ ܘܐܬܡܣܟ ܐܟܠܩܪܨܐ .
ܘܐܬܒܛܠ ܫܘܠܛܢܗ ܡܪܝܪܐ ܡܢ ܓܢܣܐ
ܕܒܢܝܢܫܐ ܀

gladio fratris sui. Hisce « *Et subvertam currus et conscensores eorum* » ostendere vult quomodo et quando cadet domus Gog; istis vero : « *cadent quisque gladio fratris sui* » ostendit quomodo istud fiet. Quod porro dicit : « *In die illa assumam te Zorobabel, fili Salathiel, serve mi, ait Dominus, ponamque te ut sigillum, quia te elegi,* hisce ostendit quando fiet. Diebus itaque Zorobabelis evenit ruina Gog, ut dixit Aggæus, quod eventurum esse ceteri quoque prophetæ vaticinati erant. Assumatur autem a nobis iste locus mystice de Zorobabele illo magno Christo qui ex Zorobabele, Salathielis filio e domo David, genus ducit et descendit per nativitatem in carne. Diebus quippe incarnationis ejus, corruit et prostratus est diabolus et abolita est acerba ejus dominatio in genus humanum.

ܫܠܡ ܦܘܫܩܐ . ܕܡܢܝ̈ܢܐ ܡܢܗܘܢ ܡܢ
ܕܚܓܝ ܢܒܝܐ ܀

Explicit commentarium partium quarumdam ex Aggæo propheta.

MONITUM

IN SERMONES QUI SEQUUNTUR.

---

1. Sermo « *de admonitione* » exscriptus est e perantiquo codice Musæi Britannici ubi reponitur inter codd. add. sub nº 14,605 fol. 41-49. Iste codex membranaceus emptus fuit anno Græcorum 964, Christi 653 ; unde colligitur codicem esse isto anno antiquiorem. Continet porro cum nonnullis homiliis sancti Joannis Chrysostomi et Jacobi Sarugensis sequentem sancti Ephræmi « de admonitione » sermonem.

2. Sermo « *de reprehensione* » exscriptus est e Musæi britannici cod. add. 14,573, fol. 21-26. E forma scripturæ apparet codicem illum membranaceum sæculo VI fuisse exaratum. Iste codex unus est e 250 codicibus quos abbas Moyses Nisibenus emit A. D. 932 pro monasterio S. Dei Genitricis nitriensi. Continet autem sermonem metricum S. Ephræmi « *De Jona et pœnitentia Ninivitarum* » qui invenitur inter *Opp. Syr. lat.* II, 359, sqq. ; deinde duos sermones « *de reprehensione* » quorum secundus editus est in *Opp. Syr. lat.* III, 654 inter *sermones* S. Ephræmi de diversis. Primus autem nondum lucem aspexit, idcirco eum hic vulgamus.

3. Alter sermo « *de reprehensione* » exscriptus est e Musæi britannici cod. add. 12,176 fol. 1-2. Membranaceus iste codex antiquissimus est ; pertinet quippe ad sæc. V vel VI. Totus Ephræmiticus continet hymnos S. Ephræmi de fide et contra falsas doctrinas. Initio autem in duobus foliis prioribus, quæ alterius manus paulo recentioris esse videntur, legitur sermo quem hic vulgamus. Codices hic indicati fusius descriptos habes apud W. Wright, *Catalogue of the Syriac mss in the British Museum.* London 1870-1872.

4. Sermo « *De magis, incantoribus et divinis et de fine et consummatione* » exscriptus est e duobus Musæi britannici codicibus, nempe : e cod. addit. 14,615, sæc. X vel XI, fol. 12-20, et e cod. add. 14,650 sæculi VI vel VII, ubi reponitur inter varias sanctorum vitas. Quum iste codex nobis non innotuerit nisi postquam textus e cod. 14,615 jam exscriptus erat, codicem 14,650 littera B. indicavimus et varias lectiones ex eo apposuimus.

ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܥܠ ܡܪܬܝܢܘܬܐ ܀

ܒܥܝܢܐ ܕܪܘܚܐ ܐܫܥܝܐ . ܚܙܝܗܝ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ
ܕܥܒܪ ܠܗ . ܘܐܕܡܝܗ ܕܒܢܒܝܘܬܐ . ܠܥܡܝܪܐ
ܘܠܥܣܒܐ ܕܚܩܠܐ . ܟܠ ܒܣܪ ܐܝܟ ܥܡܝܪܐ
ܐܝܬܘܗܝ . ܘܐܝܩܪܗ ܐܝܟ ܗܘܒܐ ܕܚܩܠܐ . ܝܒܫ
ܥܡܝܪܐ ܐܦ ܚܡܐ . ܘܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ ܩܝܡܐ .
ܒܦܢܝ ܪܘܙܗ ܒܥܡܝܪܐ . ܠܡܥܡܪܗ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܒܪ . ܘܒܫܘܦܪܐ ܡܫܠܠ ܨܝܪܗ .
ܠܫܘܦܪܐ ܕܥܡܪܐ ܘܠܐ ܢܒܐ . ܘܡܢܐ ܗܝ ܥܠܬܐ
ܡܙܝܥܬܗ . ܠܘܬܐ ܗܢܐ ܕܢܡܠܠ . ܘܡܢ
ܐܝܟܐ ܚܙܝܗܝ ܗܘܐ ܢܒܝܐ : ܠܥܠܡܐ ܘܕܡܝܗ
ܠܥܡܝܪܐ . ܘܐܝܢܐ ܪܥܝܢܐ ܡܣܩܗ . ܕܢܐܡܪ ܗܕܐ
ܒܢܐ ܡܠܐ . ܘܐܝܢܐ ܢܝܫܐ ܚܙܐ ܗܘܐ . ܦܫܝܛ
ܗܘ ܕܢܠܦ ܐܢܫ . ܠܫܘܚܠܦܐ ܕܙܒܢܐ
ܚܙܐ ܗܘܐ . ܕܥܒܪܝܢ ܥܠ ܥܠܡܐ .
ܘܡܠܟܐ ܡܢ ܡܬܚܪܒܝܢ . ܘܗܘܘ ܡܚܪܒܝܢ ܚܕܝܢ
ܠܚܒܪܐ . ܚܙܐ ܠܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܟ ܚܠܡܐ .
ܦܪܕܝܢ ܘܥܒܪܝܢ ܡܢ ܐܢܫܐ . ܘܠܓܒܪܐ ܕܬܩܝܦܝܢ
ܝܘܡܢ . ܘܡܚܪ ܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ . ܚܙܐ ܕܟܕ ܐܬܝ
ܚܕܘܬܐ . ܐܙܕܪܝ ܐܝܟ ܒܟܝܬܐ . ܘܟܕ ܡܫܬܪܐ
ܒܛܒܬܐ . ܐܙܕܪܝ ܐܝܟ ܒܝܫܬܐ . ܚܙܐ ܕܐܬܡܠ
ܡܢ ܢܦܩ ܗܘܐ . ܘܐܚܪܬܐ ܡܬܦܪܥ ܝܘܡܢ .
ܘܠܐ ܗܘ ܢܛܪ ܪܒܘܬܗ . ܘܗܢܐ ܢܦܠ ܡܢ
ܦܪܚܗ . ܚܙܐ ܠܥܘܬܪܐ ܕܐܝܟ ܛܠܠܐ ܗܘ .
ܘܠܫܘܠܛܢܐ ܐܝܟ ܥܛܪܐ . ܘܐܝܟ ܚܕܐ
ܕܠܐ ܐܝܟ ܕܪ̈ܓܐ ܪܡܐ ܘܡܟܝܟܐ . ܚܙܐ
ܘܦܩܕܐ ܥܒܕܐ ܫܦܠ ܙܥܘܪܐ . ܘܡܠܟܐ ܚܕ ܠܐ
ܡܬܟܠܐ . ܕܟܕ ܪܡܝ ܐܝܟ ܐܦܣܝ ܠܗ .
ܘܟܕ ܚܙܐ ܐܢܫ ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ . ܚܙܐ ܠܗ
ܠܥܠܡܐ ܕܢܓܠ ܗܘ . ܘܡܘܒܠܗ ܕܝܠܗ ܐܢܫ ܠܐ
ܦܬܟܪ . ܘܠܐ ܥܘܠܡܗ ܡܬܩܢ . ܘܠܐ

MAR EPHRÆMI SERMO

DE ADMONITIONE.

1. Oculo Spiritus Isaias viderat mundum transeuntem eumque ore prophetiæ fœno et herbæ assimilavit : « *Omnis caro fœnum est et omnis decor ejus herba agri. Exsiccatum est fœnum et exaruit. Verbum autem Domini permanet*[1]. Sub figura fœni propheta egregie depinxit transeuntis mundi habitaculum et decorem ejus recte figuravit per herbam quæ exaruit nec crevit. Quænam causa excitavit eum ut de ista re loqueretur? Undenam propheta contemplatus est mundum ut eum fœno assimilaret? quænam mens extulit eum ut tale effatum pronuntiaret, quemnam respiciebat scopum? Ut perspicue discamus perquam facile est. Intuebatur temporum vicissitudines super mundum transeuntes, reges ab invicem destructos et vicissim se destruentes; respiciebat principes ut somnia effugientes, ab hominum consortio migrantes; videbat potentes hodie ut tonitrua terrorem incutientes, cras vero non esse; videbat gaudia vix advenisse, quum jam fletibus excipiebantur; videbat bonis epulantem illico malis apprehensum; cernebat unum heri superbientem, alterum hodie florentem; ille non servavit suam magnitudinem et hic a suo flore decidit. Videbat divitias velut umbras esse et potentiam velut vaporem conditionesque altas æque ac

[1] Is. XL, 6-8 ; *I Petr.* I, 24.

ܒܥܘܬܪܗ ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ. ܠܡܬܡܟܟܘ ܟܚܠܡܐ
ܪܡܫܐ. ܟܕ ܢܦܩܝܢ ܐܣܬܝܪܘܗܝ. ܘܟܕ ܡܦܢܝܢ
ܡܠܠܐ ܐܦܩܝ. ܘܟܠܗ ܐܝܟ ܡܫܬܠܗܝܢ.
ܚܙܐ ܕܗܐ ܕܪܕܦܢܐ ܓܠܝܘܬܐ. ܚܙܐ ܒܥܘܬܪܗ
ܡܫܟܚܬܐ. ܘܠܐ ܕܢܩܘܐ ܕܠܫܘܠܛܢܐ. ܐܦܠܐ
ܠܗܘ ܡܥܘܪܬܐ. ܚܙܐ ܠܡܬܬܝܐ ܒܡܘܬܒܐ ܘܥܠܝܐ
ܕܐܘܣܦܐ. ܘܪܘܚܐ ܒܫܘܠܛܢܗܘܢ. ܘܙܥܘܪ
ܫܢܐ ܒܢܘܗܪܗܘܢ. ܘܡܫܬܢܝܬܐ ܒܫܘܠܛܢܗܘܢ.
ܘܐܙܠܘ ܒܫܘܠܛܢܗܘܢ ܘܠܡܫܬܢܝܐ ܒܗܘܢ
ܠܥܠܡܗܘܢ. ܘܚܙܐ ܕܥܒܪܐ ܠܗ ܛܠܝܘܬܐ ܗܘ.
ܕܐܬܝܐ ܗܘܬ ܣܝܒܘܬܐ. ܘܕܡܫܬܢܐ ܡܢ ܗܘܠܝܗ
ܘܠܥܠܝܡܘܬܐ ܒܝܩܪܐ ܡܫܬܠܡܐ: ܘܕܥܬܝܪܐ
ܠܥܠܡܐ ܢܦܠܘܢ. ܘܟܕ ܡܬܦܠܓ ܗܘܐ
ܒܡܠܟܘܬܐ: ܘܫܘܒܚ ܟܠ ܠܐܘܣܝܐ. ܒܣܘܦܐ
ܟܠܗ ܐܬܚܙܝ. ܘܟܠ ܥܠܡܐ ܕܢܦܠ ܗܘܐ ܀

ܦܠܓܝ ܢܦܩܬ ܓܠܝܢܐ. ܕܢܩܫ ܡܫܡܥܬܗ
ܕܢܒܝܐ ܕܒܩܠܐ ܬܪ̈ܝܢܐ. ܢܐܠܦ. ܣܘܪܟܗ
ܕܥܠܡܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܩܠܐ ܠܗ ܕܐܡܪ
ܩܪܝ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܐ ܐܩܪܐ. ܘܡܢܘ ܗܘ
ܗܘ ܕܐܡܪ ܗܘܐ. ܘܡܢܘ ܗܘ ܕܦܢܐ ܗܘܐ.
ܗܘ ܢܒܝܘܬܐ ܥܒܕܐ ܗܘܬ. ܒܬܪ̈ܝܢ ܩ̈ܠܐ ܬܐܘܡܝܐ:
ܕܟܕ ܦܩܕܐ ܘܟܕ ܡܦܢܝܐ. ܢܒܝܐ ܒܡܪܟܒ
ܢܬܢܗܪ. ܓܠܝܢܐ ܒܬܪ̈ܝܢ ܦܘܡܝܢ: ܪܥܡ
ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܫܥܝܐ. ܕܟܕ ܡܘܟܣ ܠܡܫܐܠܘ:
ܠܐܚܕܐ ܡܚܪܐ ܠܚܒܪܬܗ. ܢܒܝܘܬܐ ܒܗܘ

humiles esse velut visionem noctis; videbat volvi rotam temporum et a nemine intercipi, hominem in suo splendore deficere et dum exaltaretur jam non esse; cernebat mundum fallacem esse nec ejus favorem apud hominem permanere, nec ejus potestatem retineri, nec ejus divitias sempiternas esse Scrutabatur constitutos in ordinibus superioribus suas dilatare ditiones et vix parumper resplenduisse quum jam deficerent, nec eorum imperia perstitisse. Videbat transire juventutem, sequi senectutem ejusque onere adolescentiam in gravitatem perduci; videbat divites in deliciis, judices in suis ditionibus, imperatores cum suis legionibus, duces exercituum cum suis agminibus, principes in suis ordinibus, præfectos cum suis imperiis, reges cum suis coronis et omnium hominum finem mortem esse. In his aliisque hujusmodi plurimis totus quum esset Isaias mente in admirationem rapta, mundum fœno assimilavit. Dum autem principibus irrideret et ditionibus væ diceret, prophetia in mente ejus mundi figuram delineabat.

2. Revelatio in duas partes divisa aures prophetæ perculit ut duplicato sermone rem mundi qualis sit doceret. « *Vox dicens : clama ; et dixit : quid clamabo ?* » Quis est ille qui interrogabat et quis est ille qui respondebat ? geminatis vocibus prophetia loquebatur, ut, dum præcipiebat et respondebat, propheta reipsa illuminaretur. Revelatio duobus oribus ad Isaiam resonabat, ut, dum vicissim inter-

rogaret, narratio finem suum assequeretur. Prophetia in mente Isaiæ duabus vocibus resonabat, una quæ dicebat « clama » et altera « quid clamem ? »

3. *Omnis caro fœnum est et decor ejus herba agri et fœnum defecit et exaruit, quia Spiritus Domini sufflavit in eo*[1]. Oraculum istud veluti per verba ab Isaia auditum est ut ipse apprime intelligeret mundum fluxum esse transiturum. Prophetia fœnum assumpsit ut mundi imaginem exprimeret et ut ex herba quæ succiditur ornamentum momentaneum ei conficeret. Aspectus mundi herba est in prato creaturarum; principes velut flores nitent, arescunt et auferuntur. Flori simile est genus nostrum. Mirandam videntibus præbet speciem suam, quæ aliquo tempore splendescit et illico, pulchritudine amissa, in terram decidit. Aspice divitem et intelliges faciem ejus nitore pulchritudinis non plus quam florem fulgere, qui tamen dum decerpis eum arescit. Sol urit flores et mors nudat divites. Flos in prato marcessit et dives pulchritudine spoliatur. Contemplare hodie divitem quamdiu in mundo est cum divitiis suis, et paulo post rursus contemplare eum mox ac divitiæ reliquerunt eum. Accede et intuere nunc pulchritudinem ejus et decorem potestatis et ordines ipsi obsequentes, cum quo honore gestatur; incedit coram eo magnificentia, et circumdat eum

[1] *Is.* XL, 7-8.

[illegible]

magnitudo; innititur in majestate et imperio familiariter utitur. Honores volitant ad fores ejus, munera confluunt ad illius limina; tributa et vectigalia concurrunt quodnam ex eis prius ingrediatur; omnis venti flatus divitias projicit in habitaculum ejus et confluens mammona ingreditur per omnes portas ædium ejus. Nemo calcat limina ejus absque dono in manibus, et qui donum non affert studet quomodo verbis placeat. Remotis omnibus, meditatur quid dicat ei ut verbo grato hilarem ejus vultum aspicere possit. Ingrediuntur et se invicem demoliuntur adulatores ante divitem ut ejus dementiæ res suas accomodent. Vident-ne eum aurem præbere vanis sermonibus, mendaciis implent os suum ut dicant quod ipsi placet; vident-ne ejus auditum in calumniam inclinatum verbis adulatoriis aperiunt portam auris ejus. Advena socium demolitur, princeps collegam, vir concivi suo detrahit ut magis placeat. Mendacibus hisce oblocutionibus deliniunt iniquitatis amatorem et reciprocis convitiis eum honorant filii gehennæ. Veritatem coram eo non dicunt, quia auris ejus veritati non inclinatur. Nec æquitatis sermonem cum eo miscent quia illum non amat. Loquuntur ei juxta ejus mentem ut indagent ipsius voluntatem. Verbis pollutis oblectant auditum ejus pollutum; fæcem verborum projiciunt in impuram divitis aurem et cœno sermonum suorum obducunt ejus aures. Unus affert ei obla-

ܡܫܩܪܝܢܐ ܙܡܪܬܗ . ܗܢܘܢ ܕܒܠܒܩܡܐ
ܬܡܢܐ . ܕܚܠܐ ܘܡܥܒܕܝܢ ܫܡܫܐ . ܡܟܐ
ܦܓܝܪܘ ܘܡܣܓܕܝܢ : ܘܠܗܠ ܘܡܥܒܣ
ܦܪܘܩܘ . ܙܘܥܐ ܡܠܐܘ ܠܚܠܬܗ :
ܘܦܠܓܘ ܣܢܩܬܗ . ܡܥܠܝܢ ܘܕܚܠܐ
ܫܡܝܘ : ܘܚܠܐ ܗܐ ܕܐܡܪ ܦܐܡ ܗܘ .
ܟܝܘ ܫܡܥܘ ܕܝܠܐ . ܘܡܥܒܕܘ ܠܗ ܠܐ
ܡܢܕ . ܬܘܩܒܬܐ ܡܬܚܫܚ : ܘܠܐ ܐܝܬ
ܡܡܪܚ ܠܒܣܘ ܠܗ . ܡܚܣܢ ܠܗ ܕܝܠܐ :
ܘܪܚܡ ܠܗ ܕܡܫܡܥܐ ܡܠܬܗ . ܒܒܘܠܐ ܙܩܦ
ܠܫܢܗ : ܘܢܨܚ ܣܠܩܘܗܝ ܕܫܪܪܐ ܗܘ . ܙܒܢܐ
ܡܠܬܗ ܟܠܐ ܫܘܩܪܐ . ܘܡܬܠܬܡܐ ܫܟܝܪܝܢ .
ܐܝܟ ܡܕܝܢܐ ܕܫܡܫܬܗ : ܘܦܪܣܢ ܒܗ
ܫܩܒܠܘܗܝ ܕܢܟܘ ܫܡܥܐ ܗܘܐ ܠܗ .
ܘܠܫܢܗ ܡܡܠܐ ܒܥܘܠܗ . ܘܡܬܠܐ ܕܗܢܝܢ
ܒܟܠܗܘܢ . ܠܒ ܡܫܢܝ ܦܠܓܘܗܘܢ
ܗܘܐ ܫܡܥܬܗ ܕܒܫܪܐ : ܕܟܠܐ ܐܟܘܙܐ ܡܦܩܒ
ܒܗ . ܕܡܢ ܟܠܐ ܐܢܫܐ ܕܢܛܪ ܒܗ . ܡܫܦܪܘ
ܕܟܬܒܐ ܐܡܪܐ ܒܗ ܀

ܘܫܘܡ ܘܚܙܘܗܝ ܦܪܘܫܬܗ : ܒܬܪ ܙܒܢܐ
ܠܥܬܝܪܐ . ܕܗܐ ܕܡܛܐ ܫܪܐ ܠܘ ܐܪܥܐ . ܘܥܠ
ܡܘܬܐ ܥܙܐ ܒܒܝܬܗ : ܗܐ ܕܥܠ ܣܘܦܗ
ܒܥܒܕܐ . ܘܐܬܚܠܛ ܡܢ ܩܢܝܢܗ . ܗܐ
ܕܡܬܪܚܩ ܡܢ ܒܥܬܪܗ . ܘܗܘܐ ܠܒܝܬܗ
ܦܢܝܐ . ܗܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܡܕܝܢܬܗ . ܘܫܡܫ

tiones; alter verbo eum honorat; est qui defert ei munera, est qui verbis eum delectat; ex hac parte stant servi, ex illa mercenarii adorant. Adstant debitores cum suis donis, pauperes cum suis laudibus. Susurrones (?) sustentant eum et perversores honorant eum; festino cursu eum præcedunt et sequuntur adulatores. Ornatus vestibus pretiosis reverentia et decore induitur. Gerit corpus luxuriosum et deliciis nutritum; gloriosa refulget ejus persona; fluit confidenter ejus verbum et celeriter ejus loquela; imperatoria sunt et formidanda ejus mandata. Quidquid dicat stat. In ore ejus mendacium; nemo adest qui reprehendat eum; mediis perversis utitur et nemo eum reprehendere audet; mentiri naturale ipsi est; displicet vero quod veritas loquatur; in iniquitate discurrit lingua ejus et pro eo jurat verum esse. Sermo ejus probro insidet et laudatores ejus multi sunt. Fraudulentus est sermo labiorum ejus, eo tamen oblectantur ejus auditores. Aurum ejus os ipsi est et lingua ejus eructat ipsius divitias, et quia vestibus decorus est placent ejus verba. Talis est magnificentia divitis qui exiguo tempore floret; undecumque eum indages pulchritudinem mundi in eo aspicies.

4. Rursus contemplare attente post aliquod tempus divitem, quando jam finis ad januam adest et ingressa mors in ejus habitaculo sedem fixit; quando ingressus interitus eum rapuit atque possessionibus spoliavit; quando procul a

ܒܬܪܗ ܒܢܝܢܘܗܝ : ܡܐ ܕܐܬܦܫܛܬ
ܡܪܕܝܬܗ . ܠܐܘܪܚܐ ܦܬܝܚܬܐ ܕܡܝܬܐ : ܡܐ
ܕܥܠܘ ܒܬܪܗ ܫܩܘܠܐ . ܘܐܚܕܘܗܝ ܘܢܦܩܘ
ܛܥܘܢܐ : ܡܐ ܕܩܪܝܒ ܩܐܡ ܕܗܒܗ . ܘܫܕܐ
ܘܫܒܝܩ ܡܡܘܢܗ . ܡܐ ܕܥܘܬܪܗ ܠܐ ܦܪܩ
ܠܗ . ܘܩܢܝܢܗ ܠܐ ܡܫܘܙܒ ܠܗ . ܡܐ
ܕܐܓܝܪܘܗܝ ܫܐܛܝܢ ܠܗ . ܘܥܒܕܘܗܝ ܠܐ
ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ . ܡܐ ܕܡܒܐܫܝܢ ܠܗ ܒܝܫܐܝܬ .
ܗܠܝܢ ܕܗܘܘ ܣܓܘܕܘܗܝ . ܡܐ ܕܡܦܪܣܝܢ
ܨܥܪܘܬܗ . ܗܠܝܢ ܕܐܪܝܡܘܗ . ܡܐ ܕܫܐܛܝܢ
ܠܗ ܝܕܘܥܘܗܝ : ܘܛܥܝܢ ܠܗ ܚܒܝܒܘܗܝ .
ܡܐ ܕܡܬܦܣܩܐ ܐܘܝܘܬܐ : ܕܒܢܝ ܡܕܝܢܬܗ
ܡܢ ܠܘܬܗ : ܡܐ ܕܡܛܐ ܠܡܘܬܐ ܕܡܛܐ .
ܘܡܛܐ ܠܬܪܥܐ ܕܡܝܬܐ : ܡܐ ܕܡܟܦ ܪܫܗ
ܘܢܚܬ : ܠܬܪܥܐ ܕܫܝܘܠ ܘܚܕܪܝܢܗ . ܡܐ
ܕܫܕܝܢ ܠܗ ܒܚܫܘܟܐ . ܘܗܦܟܝܢ ܠܡܫܬܝܐ
ܠܡܫܬܝܐ : ܡܐ ܕܕܝܫܝܢ ܠܗ ܒܫܝܘܠ . ܘܠܝܬ
ܐܝܩܪܐ ܕܦܫ ܠܗ : ܡܐ ܕܡܪܝܚ ܥܬܝܪܐ
ܒܣܡܐ . ܘܣܪܝ ܦܓܪܗ ܘܐܬܦܫܪ :
ܡܐ ܕܥܠܘ ܣܣܐ ܘܐܬܬܢܝܚܘ : ܒܗܘ ܦܓܪܐ
ܕܡܫܬܒܗܪ ܗܘܐ : ܡܐ ܕܢܦܠ ܐܝܟ ܗܒܒܐ : ܗܘ
ܦܓܪܐ ܕܡܬܦܢܩ ܗܘܐ : ܡܐ ܕܒܠ ܐܝܟ
ܥܣܒܐ : ܗܘ ܨܠܡܐ ܡܠܐ ܫܘܦܪܐ . ܡܐ
ܕܐܬܚܫܒ ܒܫܪܪܐ . ܨܘܪܬܗ ܒܥܣܒܐ ܕܐܫܥܝܐ ܀

sua habitatione abducitur et vadit ad domum longinquam; quando exit e suis ædibus et remanent post eum ejus ædificia; quando protenditur ejus iter usque in viam spatiosam defunctorum; quando post eum ingressi sunt qui efferent, et arripuerunt eum exieruntque portatores; quando procul stat aurum ejus et projectus abjectusque jacet mammona; quando ejus divitiæ eum amplius liberare non possunt nec ejus possessiones eum salvare; quando mercenarii ejus spernunt eum et servi obedire recusant; quando male tractant eum ejus olim adoratores; quando probrosa ejus evulgant qui eum exaltarunt; quando despiciunt eum familiares, et ejus conversationis immemores sunt amici; quando abscinditur ab eo concordia concivium ejus; quando versatur juxta mortem advenientem et accedit ad limina defunctorum; quando, inclinato capite, vadit deorsum ad portam inferi; quando præcipitant eum in tenebras et revertuntur ad convivium; quando conculcant eum in tartaro et nihil decoris ipsi superest; quando odorem emittit dives et fœtet ac dissolvitur corpus ejus; quando ingressi vermes requiescunt in illo corpore quod gloriabatur; quando decidit ut flos illud corpus quod deliciis affluebat; quando marcuit ut herba istud idolum venustate plenum et juxta veritatem æstimatur, figuram ejus exprimit fœnum Isaiæ.

ܕܟܠ ܒܣܪ ܐܝܟ ܥܣܒܐ ܐܬܡܬܠܘܗܝ . ܘܐܬܗܘܬܗ

5. « *Omnis caro fœnum est et decor ejus herba agri.* » Ita in

ܒܫܪܪܐ ܕܫܠܐ ܀ ܐܝܟ ܥܣܒܐ ܚܒܝ̈ܒܝ ܀
ܠܥܣܒܐ ܕܡܐ ܒܪܢܫܐ . ܕܢܦܩ ܙܗܐ
ܘܡܦܪܥ ܀ ܢܒܠ ܘܢܦܠ ܘܡܬܚܒܠ . ܢܬܒܝܢ
ܡܠܬܗ ܕܢܒܝܐ ܀ ܘܗܝ ܗܘܐ ܐܬܝܕܥܬ ܦܐܝܘܬܗ .
ܫܪܪܐ ܢܗܘܐ ܒܨܘܪܐ ܀ ܘܡܐ ܕܐܬܒܨܝܬ
ܡܫܬܒܚ . ܨܘܬܘ ܫܡ̈ܘܥܐ ܘܐܬܒܝܢܘ ܀ ܕܕܡܐ
ܗܘ ܥܠܡܐ ܠܚܨܝܪܐ . ܘܫܘܦܪܗ ܕܡܐ
ܠܥܣܒܐ ܗܘ . ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܡܪ ܐܫܥܝܐ . ܐܝܢܐ
ܓܝܪ ܫܘܦܪܐ ܐܝܬ ܒܗ . ܕܠܐ ܢܦܠ ܐܝܟ
ܗܘܒܐ . ܘܐܝܢܐ ܫܘܠܛܢܐ ܡܩܘܐ . ܘܠܐ ܢܦܠ
ܐܝܟ ܗܘܒܐ . ܠܡ ܥܘܬܪܐ ܗܘ ܥܒܪ ܠܗ .
ܐܘ ܕܗܒܐ ܗܘ ܩܐܡ ܦܐܫ ܠܗ . ܠܡ
ܫܘܦܪܐ ܗܘ ܡܬܚܒܠ ܠܗ . ܐܘ ܫܘܠܛܢܐ
ܗܘ ܡܬܛܠܡ . ܠܐ ܡܠܟܐ ܢܛܪ ܟܠܝܠܗ .
ܘܠܐ ܕܝܢܐ ܫܘܠܛܢܗ . ܠܐ ܪܒܐ ܒܕܝܠܗ ܦܐܫ .
ܐܦܠܐ ܙܥܘܪܐ ܡܬܚܪܪ . ܪ̈ܒܘܬܐ ܕܪܥܡܝܢ ܗܘܘ
ܐܬܡܠܝ ܀ ܐܝܟ ܫܦܝܟ ܗܘ ܝܘܡܢ . ܘܡܫܠ̈ܛܢܐ
ܕܒܙܘ ܠܐܪܥܐ ܀ ܚܙܝ ܕܒܛܠܗ ܘܕܘܟܪ̈ܢܝܗܘܢ
ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ ܩܕܡ̈ܝܐ ܀ ܕܝ̈ܢܐ ܥܡ ܛܟܣ̈ܝܗܘܢ
ܕܒܙܒܢ̈ܝܗܘܢ ܐܫܬܡܗܘ ܀ ܗܐ ܕܒܬܪ̈ܝܗܘܢ
ܐܬܚܡܝܘ . ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ ܡܠܟ̈ܐ ܩܕܡ̈ܝܐ . ܕܡܠܘ
ܒܕܗܒܐ ܓܙ̈ܝܗܘܢ . ܘܥܠܡܐ ܒܥܘܬܪܐ
ܟܒܫܘ . ܗܐ ܗܘܘ ܐܝܟ ܠܐ ܡܕܡ .
ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ ܐܪ̈ܟܘܢܐ ܀ ܕܒܒ̈ܬܝܗܘܢ ܐܬܝܩܪܘ .
ܘܒܢܘ ܘܐܫܬܬܣܘ ܡܫܪ̈ܪܐ ܀ ܘܢܦܠܘ ܗܢܘܢ
ܐܝܟ ܫܪܟܐ . ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ ܓܢܒܪ̈ܐ ܀ ܕܒܩܪ̈ܒܐ
ܥܒܕܘ ܙܟܘܬܐ . ܘܒܡܠܚܡ̈ܬܐ ܢܨܚܘ ܀
ܒܥܦܪܐ . ܗܘܘ ܡܣܟܡ ܟܠܗ ܥܩܒܬܐ .
ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ ܡܬܟܠܐ ܀ ܕܒܢܘ ܠܡܕ̈ܝܢܬܐ
ܒܟܢܫܐ . ܘܐܬܦܪܣܘ ܒܫܠܝܘܬܗܘܢ : ܗܘܘ
ܕܚܣܝܢܝܢ ܒܢ̈ܝܐ . ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ ܡܥܡܪ̈ܐ ܀
ܕܟܠܐ ܢܘܪܐ ܐܬܟܠܝܘ . ܘܡܥܒܕܘ ܕܒܪܗ

veritate, charissimi, herbæ similis est homo, qui exoritur, exornatur, floret, deinde marcescit, decidit et perit. Intelligatur verbum prophetæ et illico ejus venustas conspicua fiet; veritas sit ejus scrutator et statim ac perspecta fuerit laudabitur. Aures præbete, auditores, et intelligite similem esse mundum fœno et decorem ejus velut herbam esse sicut prædicavit Isaias. Quid enim pulchri ipsi inest quod non ut flos decidat? Quænam potestas subsistit quæ non ut flos decidat? An illius divitiæ transeunt? An aurum ipsi remanet? An ejus pulchritudo corrumpitur? An potestas evanescit? Nec rex servat coronam, nec judex potestatem, nec magnus sui juris remanet, nec parvus libertatem acquirit. Dignitates quæ heri resonabant, hodie quomodo disjectæ jacent? Vide principes qui terram diripuerunt, abolita est eorum memoria. Ubinam sunt antiqui judices cum ordinibus suis qui temporibus suis celebres fuerunt? Ecce eorum posteri exstincti sunt. Ubinam sunt reges antiqui qui auro repleverunt thesauros suos et divitiis mundum subegerunt? Nunc facti sunt velut nihilum. Ubinam sunt imperatores qui in domibus suis illustres facti sunt et fundarunt ac extruxerunt arces? Ceciderunt sicut ceteri. Ubinam sunt heroes qui in præliis reportarunt victoriam et in bellis triumpharunt? Tandem in pulverem redacti sunt. Ubinam sunt principes qui constituerunt muros densos et condiderunt oppida opulenta?

ܠܫܝܘܠ . ܘܗܐ ܠܚܫܘܟ ܪܡܝܢ ܦܓܪܝܗܘܢ
ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ ܓܢܒܪܐ . ܕܩܠܝܣܝܢ ܗܘܘ ܒܓܢܒܪܘܬܗܘܢ .
ܘܢܨܝܚܝܢ ܗܘܘ ܚܝܠܗܘܢ ܆ ܘܗܫܐ ܒܫܝܘܠ
ܥܦܪܐ . ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ ܚܟܝܡܐ ܆ ܕܐܬܚܪܝܘ
ܒܡܪܘܡܐ . ܘܡܢܗ ܚܙܝܢ ܕܫܡܝܐ . ܘܗܐ
ܒܪ ܨܘܪܐ ܦܓܪܝܗܘܢ . ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ ܫܦܝܪܐ ܆
ܕܒܫܘܦܪܐ ܐܦܝܗܘܢ . ܘܒܚܙܘܗ ܥܝܢܐ
ܚܛܦܝ ܆ ܘܗܐ ܥܦܪܐ ܗܘܝܘ . ܐܝܟܐ
ܐܢܘܢ ܦܚܙܐ ܆ ܘܣܦܪܐ ܕܐܣܬܒܪ ܢܦܫܗ .
ܒܨܒܝܢܗܘܢ . ܕܚܙܘ ܠܐܚܪܐ ܆ ܘܗܫܐ ܫܟܝܚܝܢ
ܒܩܒܪܝܗܘܢ . ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ ܐܬܠܝܛܐ .
ܕܒܐܓܘܢܐ ܚܝܠܬܢܐ . ܕܚܦܝܢ ܗܘܘ ܚܕ ܠܚܕ ܀
ܚܒܠܘ ܢܘܢ ܡܢ ܚܒܪܐ . ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ
ܣܘܦܝܣܛܐ ܆ ܕܒܨܝܢ ܗܘܘ ܦܝܠܣܘܦܘܬܗܘܢ .
ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܘ ܡܠܝܗܘܢ ܀ ܘܒܡܘܬܐ ܚܒܠܘ
ܦܘܩܕܢܝܗܘܢ ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ ܡܪܘܬܐ ܆ ܕܩܢܘ ܥܒܕܐ
ܣܓܝܐܐ . ܘܟܢܫܘ ܥܘܬܪܐ ܣܓܝܐܐ ܆ ܘܗܐ
ܒܫܝܘܠ ܫܘܝܢ ܥܡ ܟܠ ܐܢܫ . ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ
ܐܦ ܡܠܟܐ ܆ ܥܡ ܬܐܓܐ ܕܫܘܠܛܢܗܘܢ ܕܒ
ܚܝܐ ܐܠܗܐ ܗܘܘ . ܘܒܡܘܬܐ ܥܦܪܐ
ܘܛܝܢܐ . ܥܠ ܗܠܝܢ ܫܘܚܠܦܐ ܆ ܢܒܝܐ
ܒܓܠܐ ܐܟܪܙ ܗܘܐ . ܕܟܠ ܒܣܪ ܐܝܟ ܥܣܒܐ
ܐܝܬܘܗܝ . ܘܫܘܦܪܗ ܐܝܟ ܗܘܒܐ ܕܚܩܠܐ .

Ecce prostrati jacent in tenebris. Ubinam sunt bellatores in mundo famosi qui sua fortitudine illustres facti sunt? Ecce pulvis eorum in orco. Ubinam sunt sapientes qui de sideribus disputarunt et sibi visi sunt se perscrutatos esse cœlum? Ecce sub colli corpora eorum. Ubinam sunt viri formosi, persona venusti qui vultus formositate oculos alliciebant? Nunc pulvis effecti sunt. Ubinam sunt impudici qui vanitate se exornarunt et oculos rapuerunt videntium? Ecce eorum illecebræ in terra effossæ sunt. Ubinam sunt athletæ in lucta fortissimi qui se invicem profligabant? Ecce fœtent membra eorum. Ubinam sunt Græcorum sapientes, scientiarum inventores quorum doctrina commovit orbem? Nunc occlusa sunt eorum ora. Ubinam sunt sophistæ et philosophi veteres qui res occultas penetrabant? Hodie recesserunt a rebus manifestis. Ubinam sunt potentes, quorum mandata celeriter circumferebantur et quorum verbis obediebatur? Res eorum morte irritæ factæ sunt Ubinam sunt domini qui servos multos habebant multasque collegerant divitias? Ecce in inferis ceteris æquales sunt. Ubinam denique sunt reges cum coronis sui principatus? In vita Dii erant, in morte pulvis et lutum. De hisce vicissitudinibus propheta palam prædicabat: « *Omnis caro fœnum est et decor ejus herba agri.* »

ܘܥܘܕ ܩܘܝ ܠܝ ܫܡܘܥܐ ؛ ܘܚܙܝ ܕܟܠ
ܒܣܪ ܕܥܣܒܐ ܗܘ . ܥܘܕ ܐܚܘܐ ܠܟ ܕܐܝܟܢܐ

6. Adhuc expecta me, auditor, et considera *omnem carnem fœnum esse*. Adhuc tibi demonstran-

ܠܝ ܀ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܐܢܫܐ ܠܥܣܒܐ ܗܘ . ܝܘܡܢ
ܒܪܢܫܐ ܗܘ ܡܡܠܠܐ ܀ ܘܠܡܚܪ ܥܦܪܐ ܫܬܝܩܐ .
ܐܬܡܠ ܦܩܕ ܘܫܠܛ . ܝܘܡܢ ܛܝܢܐ
ܘܥܦܪܐ . ܩܕܡ ܡܫܠܛ ܥܠ ܟܠ ܟܠ ܀
ܘܗܫܐ ܣܪܝܚ ܒܫܝܘܠ . ܒܚܕ ܙܒܢ ܢܒܚ
ܘܐܫܬܡܥ . ܘܡܢ ܫܥܬܐ ܕܥܟ ܫܘܠܛܢܗ .
ܐܬܡܠ ܐܨܛܒܝ ܒܠܒܘܫܐ ܀ ܘܗܐ ܡܬܥܛܦ
ܡܢ ܥܢܟܒܝܬܐ . ܦܐܐ ܗܘܐ ܒܥܠܡܐ ܐܬܐ .
ܘܡܛܐ ܠܩܒܪܐ ܘܐܬܚܒܫ . ܗܐ ܩܕܝܡ
ܡܠܟܐ ܦܚܬܐ ܗܘܐ ܀ ܘܗܫܐ ܛܝܢܐ ܐܝܟ ܟܠ
ܐܢܫ . ܝܘܡܢ ܪܫܐ ܘܕܝܢܐ : ܘܡܚܪ ܠܝܬܘܗܝ
ܫܘܠܛܢܗ . ܟܕ ܚܝ ܕܡܐ ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ
ܘܟܕ ܡܝܬ ܕܡܐ ܠܚܝܘܬܐ . ܟܡܐ ܕܒܥܠܡܐ
ܗܘܐ ܗܘܐ ܙܟܐ . ܢܦܩ ܡܢܗ ܗܦܝܟ ܠܚܒܠܐ .
ܒܚܝܘܗܝ ܦܩܘܕܘܬܐ . ܘܒܡܝܬܘܬܗ ܫܬܝܩܐ .
ܒܫܘܠܛܢܗ ܦܩܘܕܘܬܐ ܘܒܡܘܬܗ ܫܬܝܩܘܬܐ
ܡܐ ܕܐܬܪܝܡ ܐܬܡܟܟ ܠܗ . ܗܐ ܕܐܬܓܐܝ
ܐܬܡܟܟ ܠܗ . ܗܘܐ ܪܒܐ ܩܡ ܒܫܘܠܛܢܐ .
ܡܛܐ ܩܨܐ ܢܚܬ ܠܫܝܘܠ . ܝܗܒ ܡܘܗܒܐ
ܩܢܐ ܫܘܠܛܢܐ ܀ ܐܬܐ ܡܘܬܐ ܫܪܝܗ
ܫܘܠܛܢܗ . ܩܢܐ ܕܗܒܐ ܚܛܦ ܪܒܘܬܐ . ܡܛܐ
ܚܘܒܠܐ ܫܠܡ ܠܗ . ܐܬܡܠ ܨܠܡܐ ܪܓܝܫܐ .
ܝܘܡܢ ܥܦܪܐ ܫܬܝܩܐ . ܩܕܡ ܫܦܝܪ ܗܘܐ
ܦܓܪܗ . ܘܡܢ ܫܥܬܐ ܕܥܒܪ ܨܒܬܗ . ܟܕ
ܐܢܫ ܒܫܘܠܛܢܐ : ܠܕܪܓܐ ܕܪܝܫܘܬܐ
ܩܢܐ ܪܒܘܬܐ ܘܐܬܥܫܢ . ܐܬܪܝܡ ܘܛܥܝܗ
ܠܟܝܢܗ . ܘܢܦܠ ܠܗ ܡܢ ܪܥܝܢܗ . ܕܡܢ
ܐܪܥܐ ܢܣܝܒ ܛܝܢܗ . ܘܐܝܟ ܕܠܐ ܕܝܠܗ ܡܢ
ܛܝܢܢ ܦܓܪܗ ܀ ܗܐ ܡܗܦܟ ܠܒܢܝ ܓܢܣܗ .
ܠܗܢܐ ܕܐܢ ܘܡܚܝܒ ܠܗ ܘܠܗܢܐ ܡܚܐ
ܘܡܫܬܠܛ . ܠܚܕ ܩܛܠ ܘܠܚܕ ܐܚܝ :
ܘܠܚܕ ܟܐܐ ܘܡܒܛܠ . ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܡܬܚܙܐ .
ܥܠ ܡܣܟܢܐ ܒܢܝ ܓܢܣܗ . ܘܠܐ ܚܙܐ ܕܡܝ
ܕܚܝܘ ܕܓܢܣܗ ܡܢ ܛܝܢ ܗܘ . ܘܡܠ ܕܗܘܐ

dum habeo *hominis decorem herbam esse.* Homo hodie est persona loquens, cras pulvis silens; heri imperabat et dominabatur, hodie lutum est et pulvis; mox in omnibus potestatem exercebat, nunc putridus est in orco. Aliquo tempore superbivit et celeber fuit, illico extincta est ejus potestas; heri vestibus refulgebat, et ecce obducitur telis araneæ. In mundo decorus erat, pervenit ad sepulchrum et inclusus est. Paulo ante rex erat, nunc lutum ut ceteri; hodie dux et judex, cras nulla est ejus potestas. Vivens similis erat Deo, mortuus bestiis assimilatur. Quamdiu in mundo erat triumphabat, exivit ex eo redactus in corruptionem. In vita imperabat, in morte tacet; in ejus principatu imperium, in ejus morte silentium. Quando exaltabatur depressus fuit, quando extollebatur humiliatus est. Magnus fuit, in ditione stetit, venit finis, in orcum descendit. Munera dedit, potestatem obtinuit, venit mors, dissolvit ejus potestatem; acquisivit aurum, majestatem arripuit, venit interitus, defecit. Heri imago sensibilis, hodie pulvis silens. Nuper corpus ejus decorum erat, illico evanuit species ejus. Ubi homo in potestate constitutus fuit, gradum principatus assumpsit, magnitudinem acquisivit et elatus est; sese extulit et oblitus est naturæ suæ; e mente ejus excidit e terra lutum ipsius sumptum esse quasi e limo nostro non esset corpus ejus. Ecce sui similes evertit, hunc judicans et condemnans, alium percutiens

ܢܬܬܪܝܡ ܒܫܪܪܐ ܂ ܘܢܛܥܝܗ ܠܐܪܥܐ ܕܐܡܗ
ܗܘ ܂ ܐܬܐ ܡܘܬܐ ܘܡܚܝܗ ܘܝܒܫ ܂ ܢܦܠ
ܫܘܦܪܐ ܕܪܫܢܘܬܗ ܂ ܕܠܙܒܢ ܙܥܘܪ ܐܦܝܥ
ܗܘܐ ܂ ܐܝܟ ܗܒܒܐ ܒܫܘܦܪܗ ܂ ܘܡܛܝܗܝ
ܚܘܡܗ ܕܡܘܬܐ ܂ ܘܡܚܪܟ ܐܝܟ ܥܣܒܐ
ܘܐܬܚܪܒ ܂ ܐܦ ܥܣܒܐ ܓܝܪ ܡܬܕܡܪ ܗܘܐ ܂
ܩܠܝܠ ܙܒܢܐ ܠܚܙܝܐܘܗܝ ܂ ܘܡܓܕ ܗܘ ܥܝܢܐ
ܕܥܒܘܪܐ ܕܒܚܘܪܐ ܕܚܙܘܢ ܒܗ ܂ ܚܛܦ ܗܘ
ܫܘܦܪܗ ܕܗܒܒܐ ܂ ܠܐܘܪܚܐ ܕܢܣܛܘܢ
ܠܘܬܗ ܂ ܘܢܓܕ ܠܗܘܢ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܂ ܠܡܚܙܐ
ܕܢܚܙܘܢ ܫܘܦܪܗ ܂ ܚܕ ܗܒܒܐ ܙܥܘܪܐ ܒܚܙܘܗ ܂
ܟܠܐ ܠܫܝܪܬܐ ܕܬܓܪܐ ܂ ܘܒܫܘܦܪܗ ܢܓܕ
ܠܥܒܘܪܐ ܂ ܚܙܝܐ ܕܚܙܝܢ ܠܗ ܘܚܙܘܗ ܂ ܡܬܕܡܪܝܢ
ܒܗ ܚܙܝܐ ܂ ܒܨܒܘܬܐ ܕܠܒܝܫ ܗܒܒܐ ܂
ܘܩܝܡܝܢ ܡܬܡܗܝܢ ܥܒܘܪܐ ܂ ܕܚܙܝܢ
ܒܫܘܦܪܗ ܂ ܟܦܝܢ ܐܓܪܝܗܘܢ ܘܡܬܟܦܝܢ ܂
ܘܡܬܟܦܝܢ ܕܢܚܙܘܢ ܒܗ ܂ ܘܟܕ ܩܛܦܘܗܝ
ܕܢܚܙܘܢ ܒܗ ܂ ܫܪܝ ܫܘܦܪܗ ܡܬܚܒܠ ܂
ܢܒܠ ܗܒܒܐ ܘܡܬܝܒܫ ܂ ܢܚܪ ܘܡܫܬܠܡ ܘܠܐ
ܝܕܝܥ ܂ ܐܬܚܪܒ ܘܐܬܦܢܝ ܒܟܠܗ ܂ ܘܠܝܬܘܗܝ
ܬܘܒ ܫܘܦܪܐ ܂ ܓܪܫ ܠܗ ܫܡܫܐ ܨܒܥܗ ܂
ܘܠܐ ܡܬܝܕܥ ܫܘܦܪܗ ܂ ܕܢܚ ܒܗ ܚܘܡܐ
ܘܢܦܠ ܂ ܘܐܒܕ ܫܘܦܪܐ ܡܢ ܛܪܦܘܗܝ ܂ ܢܫܒ
ܒܗ ܪܘܚܐ ܘܥܒܪ ܂ ܘܐܦܠܐ ܕܘܟܬܗ ܡܬܝܕܥܐ ܂
ܘܐܝܠܢ ܕܚܙܝܘܗܝ ܘܬܡܗܘ ܒܗ ܂ ܘܟܕ ܒܥܐ ܠܗ
ܠܐ ܐܫܟܚܘܗܝ ܀

cum minis, unum abscindens, alterum corripiens, hunc increpans, isti terrorem incutiens, quasi Deum se efferens super filios generis sui, et pulverem e qua plasmatus fuit non respiciens. Quum autem revera se extulit et oblitus est terræ matris suæ, venit mors quæ percutit eum et arefacit; decidit pulchritudo principatus ejus quæ exiguo tempore refulserat ut flos in sua venustate; attingit eum æstus mortis et adurit, et sicut herba decidit et consumitur. Herba quippe admirationem movet exiguo tempore eam aspicientibus et allicit ad se oculos transeuntium ut eam contemplentur; rapit floris pulchritudo viatores ut declinent ad se, attrahit eos e via ut considerent ejus decorem; unus parvus flos specie sua retinet agmen mercatorum et venustate sua trahit ad se transeuntem; spectatores mirantur colorem quo flos induitur; attoniti stant transeuntes quum ejus pulchritudinem considerant, incurvant corpus et se inclinant ut florem contemplentur. Quando eum decerpserunt ut considerarent, incipit ejus pulchritudo corrumpi; flos desiccatur, arescit, evanescit, decidit, deficit nec amplius dignoscitur, totus consumitur et deficit, nec superest amplius venusta ejus species; depellit sol ejus colorem nec noscitur illius decor; irradiat in florem æstus et flos cadit, et perit decor foliorum; spirat in florem ventus et flos transit nec ejus locus cognoscitur amplius; qui florem vidit et admiratus est, dum eum quærit jam flos non est.

[illegible]

7. Similis est pulchritudo hominis flori venusto, ac vere Isaias cecinit : « *Decor hominis herba est.* » Decidit pulchritudo ejus et divitiæ et honor principatus et ordo imperii. Aliquamdiu pulcher apparet dives; habentis potestatem pulchritudo et principatus et imperium concupiscuntur. At quando floruerunt ordines alti; quando superbierunt et famam adepti sunt judices, aspicit mors omnium dissolutrix et destruit potestatem cum exercentibus eam ; et quando increverunt divitiæ viri et magna ac multa acquisivit bona ingreditur finis et educit eum dum ad pecudes suas exiret. Quando celebris factus est princeps et constitutus est in gradu suæ auctoritatis, abbreviatur mensura vitæ ejus ita ut tela ad abscissionem adducatur. Quando spoliavit et rapuit defraudator thesaurosque abunde replevit, ingressa mors educit eum. Exit suos thesauros aliis relinquens. Quando nudatus est impudicus et abstulit extremas vestes, sufflat ventus in ornamento ejus, fit fumus circa corpus ejus. Quando refulsit homo exiguo tempore velut flos, exiens ventus obitus percutit eum et perit decor ejus. De his prædicavit illustris propheta Isaias : « *Omnis caro fœnum est et decor ejus herba agri.* »

[illegible]

8. Benedictus omnium temporum Dominus, qui cum temporibus non mutatur. Permanet autem verbum ejus in æternum nec vicissitudinibus subjacet ejus imperium.

ܫܠܡ ܀

Finis.

EJUSDEM MAR EPHRÆMI

SERMO DE REPREHENSIONE.

A ruina Nisibis occasionem assumit ut vitia fugienda doceat.

1. Dolor cogit me ut loquar, ordo jubet ut sileam. Quod nimium est etsi jucundum sit injucundum fit; omnia in mensura placent, omnia in mensura grata fiunt. Venter, utpote parvæ capacitatis, cum mensura accipere debet; mens non est sicut venter, sinus ejus ultra mensuram capax est; potest itaque et in mensura et absque mensura accipere doctrinam. Magnus mentis sinus pigritia angustus redditur. Si vitetur pigritia tum a dicente tum ab audiente, crescit sermo et expanditur, crescit auditus et dilatatur. Auditui nostro tædium non afferant res urbis[1] quæ periit. Res ejus utilitates et adjumenta præbent, meliores sunt pharmacis. Pharmaca corpus tantum sanant, illæ vero corpus et animam. Civitas periit et simul perierunt mala quæ in ea occultabantur. Venite, igitur, perire faciamus mala nostra ut non pereamus cum malis nostris. In urbe cum strangulatis strangulata est invidia, quia non supererat qui clanculum læderet; friguit æmulatio, quia non remanebant ibi æmulæ et concubinæ; ira fervida friguit quia friguit tota civitas; concupiscentia ardens extincta est in cadaveribus frigidis; quæ paulo ante ardebat, respiciente eam ira divina extincta est. Abjecta est ab urbe cum despectu superbia, quia nemo erat qui vestibus superbiam decoraret.

[1] Urbis Nisibenæ quæ Persis tradita fuit a Joviano.

[Syriac text]

Impudicus quippe duo induit : vestem et cum ea superbiam. Periit in urbe ornamentum fatuarum congeries omnis perditionis ; deperdita sunt monilia luxuriosarum quarum aspectus plenus est offendiculis ; hisce vilibus lapidibus pedes in terram offendunt; gemmæ et lapides luxuriosarum offendicula præbent oculis puerorum.

[Syriac text]

2. Calceus ornatus oneri est terræ quæ montes sustinet ; non gravant eam montes, sicut calceus impudicus qui eam premit. Omnia ornamenta reliquit propheta et calceum tantum reprehendit. Propter calceum impurum justum pecunia vendiderunt. Hoc Scripturæ oraculum considera, o quæ impudica et exornata es ; si non assequaris vim ejus, vade, roga expositionem. Non immemor sis hujus dicti. Propter calceum impudica es ; vim calcei agnoscis ; idcirco calceo te armavisti. Calceus ille qui saltavit in convivio abscidit caput Joannis[1]. Calceus puellæ occidit divum præconem, sterilis filium. Fuit ille ceteris prophetis major, attamen parvus calceus occidit eum. Calceus ornatus rete fuit quod totum convivium irretiit. Amor ejus mentem Herodis pervasit ; ab eo calceus in pignus accepit jusjurandum inviolabile de patrando scelere quod non condonatur. Caput convivii mittens attulit caput præconis. Despiciat pes calceum, qui pedes exacerbavit in convivio. Time impudentiam præ ira et minue aliquid ex ornatu ; ne putes calceum peccatum esse sim-

Invehitur in calceos nimium exornatos.

[1] Cfr. *Matth.* XIV

[illegible]

Flagella divina hortantur ad resipiscentiam.

[illegible]

plex, sed cognosce damna quæ infert; audi luctuosum ejus facinus. Ad omnia artificia Herodias recursum habuerat et victa fuerat; retia multa absconderat et Joannem non irretiverat; argentum et aurum largita fuerat et præconem occidere nequiverat. Caput quod aurum non emerat calceus in saltatione amputavit. Aurum occidit innocentes, Joannem superare nequivit. Munus oculos excæcans impar fuit ubi calceus excæcavit oculos. Si autem oculos regis ita excæcavit ut non examinaret quem interficeret, quanto magis excæcat eos qui adolescunt ut in foveam præcipitentur. Audite et contremescite luxuriosæ, propter quamnam mortuus est Joannes. Ad peccatum istius obstupescas, o voluptuosa, et calceum ejus odio habeas. Damnum, quod intulit terreat te. Similis est calceus tuus calceo ejus. Irasceris super saltatione ejus et imitaris gressus ejus. Unum confregit illa, ne multis noceas.

3. Pastores destruunt feram gregi noxiam; pastores autem nostri neque lapidem projiciunt in feras. Istius gregis es etiam tu, ne ei adverseris. Sis in grege ovis, non fera. O quantum patitur ille, qui omnium pastor est, videns nocumenta gregi suo illata! Infestæ etiam fiunt nobis creaturæ quia creatorem exacerbavimus. Ecce terra sub pedibus nostris tremuit quia coram Superno non tremuimus; rupes alti scissi sunt quia altitudo nostra eorum verticem supergressa est. Altitudines se submiserunt ut ab altitudine nostra

ܘܐܬܥܩܪܘ ܡܢ ܥܩܪ . ܐܝܠܢܐ ܕܥܝܕܐ ܕܢܥܩܪ .
ܫܩܠ ܪܘܓܙܐ ܢܨܒܬܐ . ܕܣܢܐ ܒܡܫܚܐ ܠܡܥܩܪܘ .
ܒܪ̈ܩܐ ܚܒܛܘ ܕܡܚܘ ܠܠܘܚܐ . ܘܝܒܫܘ ܐܟܚܕ
ܡܩܫܝܘܬܗ ܟܐܦܐ ܗܘܐ . ܕܒܢܘܗܪܐ ܢܪܟܟ ܠܒܐ ܟܐܦܢܝ
ܝܘܡ . ܚܫܟ ܢܘܗܪܐ ܕܫܡܝܐ ܒܗ . ܕܢܚܙܐ
ܗܠܝܢ ܒܚܫܘܟܐ ܕܝܠܢ . ܕܡܢ ܥܠ ܚܫܟܐ .
ܒܬܘܩܠܐ ܕܚܘܒܐ ܢܦܠ . ܕܡܢ ܢܘܗܪܐ ܗܘ
ܠܠܐ . ܕܩܠܐ ܕܚܘܒܐ ܐܚܪܢ . ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ
ܡܬܚܙܐ . ܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ ܕܢܘܗܪܐ . ܘܠܐ ܕܢܚܙܐ
ܘܢܩܒܠ . ܠܐ ܚܙ ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܗܘܐ . ܘܒܚܫܘܟܐ
ܐܢܬܐ ܢܚܙܝܢ . ܢܦܠ ܢܘܗܪܐ ܕܒܗ ܚܙܝܢ .
ܕܗܘܐ ܠܘܬܢ ܢܗܘܘܢ . ܗܠܝܢ ܩܪܝܒܬܐ ܕܢܗܘܐ
ܕܛܒܐ . ܡܢ ܪܚܝܩܐ ܕܐܝܟ ܢܩܒܠ . ܙܥܘܪܬܐ
ܕܚܘܒܐ ܕܛܒܐ . ܡܢܐ ܗܘܐ ܠܐ ܕܚܠ . ܡܚܘܬܐ .
ܕܠܐ ܢܬܩܦܐ . ܡܚܘܬܐ ܪܒܐ ܒܠܝܠܝܐ ܀

ܘܠܐ ܢܛܥܢ ܚܕܐ ܝܘܡܐ . ܡܢ ܦܢܝܬܐ ܚܒܪܐ
ܬܝܒܘܬܐ . ܠܐ ܡܕܡ ܕܢܗܘܐ ܫܢܝܐ . ܠܐ ܠܥܘܢܗ
ܠܢ ܐܚܪܢܐ . ܕܢܛܥܢ ܚܕܐ ܡܢ ܢܦܫܢ ܠܡܥܒܪ ܗܘ
ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܠܢ ܦܢܝܬܐ . ܠܐ ܠܡܬܢܝܚܘ
ܠܡܚܪ . ܠܗܘ ܕܐܪܚܝܩܘܗܝ . ܡܢ ܟܪܣܟ
ܗܒܝܘܗܝ ܟܠ ܝܘܡ ܠܡܣܟܢܐ . ܘܗܘܐ ܡܠܐ
ܕܨܘܡܐ ܨܘܡܐ . ܠܐ ܡܨܐ ܕܬܬܟܠܐ ܡܢ ܚܡܪܐ .
ܠܐ ܢܪܘܐܟ ܚܡܪܐ ܕܐܫܬܝܬ . ܠܐ ܫܩܠ ܚܡܪܐ

nos dimitteremus ; eradicatæ sunt arbores ut pravos mores eradicaremus ; ira divina eradicavit plantas ut eradicemus odiosa vitia ; percusserunt fulgura simulque arefecerunt ut cor lapideum emolliremus; caligaverunt cœli lumina ut in tenebris videremus offensa nostra ; quo tempore tenebris obfusa est lux unusquisque maculas suas agnovit, quia per lucem nobis invisibilem tenebris obvolutum est luminare per quod videbamus. Facta sunt hæc in vicinio nostro ut credamus bonum procul remotum. Quæ parva sunt timeamus ne plaga sævior adveniat ; terrores parvi prædicarunt necessariam esse pœnitentiam, pœnitentiam non dierum, sed mensium et annorum. Non portemus uno die pœnitentiæ onus et altero illud a nobis projiciamus ; temperemus nostram vitæ agendæ rationem eamque sustineamus ut boni mores viatica nobis ad viam salutis suppeditent. Melior est cursus brevis et constans multiplicibus cursibus uno die effectis. Lucrum parvum et constans efformat thesaurum magnum, sicut e pluviæ guttis inundatio magna et vehemens fit.

4. Venite, minuamus paululum e moribus pristinis. An jejunare non vales ? ne sis gulosus. Minue paululum e cibo tuo; cibum autem jejunii tui in mensa remanentem ne serves tibi in crastinum ; illud quo ventrem tuum privasti da quotidie indigentibus; sic jejunii vicem supplebis. A vino abstinere non vales ? Non inebriet te vinum quod

Resecanda gulositas.

ܒܓܘܟ. ܐܝܟ ܕܫܠܐ ܗܘܐ ܒܡܐܢܗ. ܠܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܡܫܢܐ ܠܟ. ܡܪܘܐ ܠܟ ܡܐ ܕܐܫܬܝܬܝܗܝ. ܕܥ ܕܐܝܢܐ ܕܚܝܠ ܡܢ ܚܕ. ܒܗ ܒܣܓܝܐܐ ܡܬܡܚܠ. ܠܐ ܬܬܩܪܒ ܐܢܬ ܒܠܚܘܕܝܟ. ܠܘܬ ܚܡܪܐ ܕܚܝܠ ܡܢܟ. ܢܫܬܘܢܝܗܝ ܥܡܟ ܝܬܡ̈ܐ. ܘܗܟܢܐ ܙܟܝܘܗܝ ܥܡ ܣܓܝܐܐ. ܡܬܙܟܐ ܓܝܪ ܚܡܪܐ ܡܢ ܫܬܝ̈ܐ. ܟܕ ܡܦܠܓ ܣܓܝܐܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܗܘܝܘ ܙܟܐ. ܡܐ ܕܡܣܓܐ ܡܢ ܡܫܘܚܬܗ. ܙܡܢ ܠܘܬܗ ܠܡܣܟܢ̈ܐ. ܕܢܬܡܚܠ ܟܕ ܣܓܝܐܐ ܀

bibisti; non quiescit intra te vinum sicut quievit in vase; sed ad alia te deducit, inebriat te postquam bibisti illud. Scias eum qui uno fortior est multis debiliorem fieri; ne solus accedas ad vinum quod te fortius est; bibant eum tecum orphani, et sic illud superabis cum multis. Superatur quippe vinum inter potatores multos distributum, sicut ipsum vicissim potatores superat, quando nimium est. Invita ad illud egentes ut inter multos distributum debilius evadat.

ܣܩܐ ܠܡܠܒܫ ܒܗܬ ܐܢܬ. ܐܥܝܩ ܗܘ ܠܟ ܡܐ ܕܠܒܫܬܝܗܝ. ܐܥܝܩ ܗܘ ܣܩܐ ܠܚܛܗܝܢ. ܘܩܛܡܐ ܠܚܘܪ ܟܘܬܡܝܢ. ܒܗܬ ܐܢܬ ܒܣܘܣܩܠܐ. ܒܐܣܟܡܐ ܕܐܒܝܠܐ ܐܬܒܗܬ. ܣܒ ܩܠܝܠ ܡܢ ܣܘܣܩܠܐ. ܘܒܨܐ ܩܠܝܠ ܡܢ ܨܒܬܐ. ܠܒܘܫܐ ܡܨܥܝܐ ܣܒ ܠܟ. ܠܐ ܕܐܒܝܠ. ܐܦ ܠܐ ܕܐܚܝܕ. ܫܒܘܩ ܬܚܬܝܐ ܘܪܝܫܝܐ. ܘܓܒܝ ܠܟ ܡܨܥܝܬܐ. ܠܐ ܚܕ ܝܘܡ ܥܠ ܡܘܟܟܐ. ܘܐܚܪܢܐ ܥܠ ܦܘܢܩܐ. ܠܐ ܚܕ ܝܘܡܐ ܥܠ ܩܛܡܐ. ܘܐܚܪܢܐ ܥܠ ܦܘܢܩܐ. ܐܘ ܐܬܥܠܐ ܠܫܡܝܐ. ܐܘ ܐܬܬܚܬ ܠܬܗܘܡܐ. ܩܫܐ ܠܟ ܚܦܝܘܬܐ. ܠܐ ܬܣܐܢ ܕܒܠܝܡܐ. ܠܐ ܡܬܚܫܚܐ ܚܦܝܘܬܐ. ܐܦ ܠܐ ܡܣܐܢܐ ܕܒܠܐ. ܚܕ ܝܘܡܐ ܡܟܟܐ ܪܒܐ. ܘܐܚܪܢܐ ܡܬܠܐ ܪܒܐ. ܚܕ ܙܒܢ ܒܟܝܐ ܠܐ ܡܒܛܠܐ. ܘܐܚܪܢܐ ܓܘܚܟܐ ܡܫܪܝܐ. ܗܠܝܢ ܡܫܘܚܬܐ ܣܝܡ ܠܟ. ܕܐܬܬܣܝܡ ܡܢ ܚܟܝܡܐ. ܡܣܐܢܐ ܢܟܦܐ ܝܐܐ ܠܪܓܠ. ܠܪܓܠܐ ܕܐܙܠܐ ܠܨܠܘܬܐ. ܐܬܝܐ ܠܡܣܒ ܥܘܕܪܢܐ. ܠܐ ܠܐܦ ܗܘ ܚܝܐ.

. . . .

. . . .

5. Saccum induere erubescis, angustior est pro te quando eum induisti. Angustior est saccus pro peccatis nostris et cinis non sufficit ad dealbandas maculas nostras. In veste ascetarum erubescis, in ornatu luxurioso potius erubescas; sume paululum e vestitu ascetarum et paululum minue ex ornatu; vestem sume mediam, quæ nec elegantior nec deterior sit; relinque infima et summa et elige tibi media; ne sis uno die, in vilibus, altero in voluptuosis, uno die in cinere, altero in deliciis, nec te in cœlum extollas, nec te in abyssum demittas. Dura est tibi discalceatio? ne calceos assumas luxuriosos, non inservit discalceatio nec calceus luxuriosus, nec prodest uno die demissio profunda altero luxus magnus, uno tempore indesinentes lacrymæ, altero risus effusus; impone tibi eas mensuras quas statuerunt viri prudentes. Calceus modestus pedem decet qui pergit ad orationem, ad obtinenda auxilia... (*deest folium*).

. . . .

6... speculum est mentis ejus. Depinguntur sapientibus occulta ejus in manifestis. Etiam anima invisibilis in corpore visibilis fit. Quænam sint animæ dispositiones corpus te docere potest. Sit-ne concupiscentia in natura ejus corpus tibi ostendere potest; sit-ne in ea superbia corpus significare potest. Accede ad corpus exterius et videbis eam totam in toto. Inquire an natura bona vel mala sit; porro neque bona est neque mala, quia bonum et malum a voluntate pendent. Accede ad sensus externos; numerant tibi maculas internas, ne hæsites de occultis, quum certiorem de illis te reddant ea quæ patent. Clamavit propheta[1] filias Sion calceo et saltatione iram divinam provocasse; computavit et numeravit earum ornamenta eaque comparavit cum pœna afflictionum ut metu afflictionum sua ornamenta spernerent; absolvens (sermonem) numeravit earum ornamenta et contra eas advocavit qui eas captivarent; contulit pulverem in via collectum cum aromatibus effusis; pro gemmis pretiosis super detestabiles vittas, pro corona cincinnorum dedit eis caput detectum (?), pro zonis et balteis funiculis cinxit renes earum; promisit eis discalceationem loco calceorum ornatorum. Quam occulte fecerant nequitiam publica captivitatis ignominia vulgavit. Pro scortatione quam amaverant in captivitate præbuit eis scortationem absque ordine usurpatam, absque lege patratam coacte

Vitia filiarum Israel eas in captivitatem tradiderunt, ita actum erga Nisibenas.

[1] Cfr. *Is*. III. 16-26.

ܕܠܐ ܢܨܒܘܢ . ܕܡܗܪܐ ܘܠܐ ܕܪ̈ܚܡܬܐ . ܝܗܒ
ܙܢܝܘܬܐ ܠܛܡ̈ܐܬܐ ܘܠܐ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗܝܢ ܝܗܒܗ .
ܠܐ ܝܗܒܗ ܠܗܝܢ ܐܝܟ ܕܪܚܡܢ ܀ ܕܠܐ ܢܒܛܠ
ܠܗ ܬܘܟܬܐ . ܠܐ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗܝܢ ܐܢܝܢ .
ܕܐܝܟ ܨܒܝܢܗܝܢ ܐܢܝܢ ܗܘ̈ܝ . ܗܘ ܕܐܝܬ ܗܘܐ
ܠܗܝܢ ܠܒܘܣܡܐ . ܐܝܟ ܕܠܫܘܢܩܐ ܗܦܟܗ .
ܒܗܝ ܕܐܪܓܙ̈ ܐܫܢܩܢ . ܕܚܟܝܡ ܘܥܪܝܡ
ܦܪܘܥܐ . ܣܦܘ ܒܫܒܝܐ ܦܓܪ̈ܝܗܝܢ . ܘܣܪܝܘ
ܒܗ ܒܣܡ̈ܝ[ܢܝܗܝܢ] . ܐܬܥܘܠܘ ܒܗ
ܫܘܦܪ̈ܝܗܝܢ . ܘܚܡܘ ܘܐܒܕ ܓܘܢܝܗܝܢ . ܠܐ
ܝܕܝܥܢ ܗܘ̈ܝ ܒܫܒܝܬܐ . ܕܝܕܝܥܢ ܗܘ̈ܝ
ܒܡܕܝܢܬܐ . ܠܗܝ ܕܢܚܙܐ ܐܝܟ ܡܢ ܥܝܢ . ܕܒܫܒܝܐ
ܥܒܪ ܫܘܦܪܗܝܢ . ܒܫܡ̈ܗܝܗܝܢ ܫܡܘܥܐ . ܝܕܥ
ܗܘܐ ܠܗܝܢ ܟܕ ܕܥܢܝ . ܫܒܝܐ ܡܟܟ
ܠܦܪ̈ܝܨܬܐ . ܕܒܫܝܢܐ ܫܠܝܐ ܐܬܦܪܩܝ . ܘܠܡܪܐ
ܫܝܢܐ ܕܐܪܓܙ . ܬܒܥܐ ܡܢܗܝܢ ܐܬܦܪܥ . ܐܝܕܐ
ܕܦܪܝܨܐ ܦܪܨܘܦܗ . ܐܬܘܩܕ ܘܟܠܗ ܦܐܬܗ
ܐܬܦܠܚ . ܩܝܛܐ ܚܕ ܛܗܪܐ ܠܐ ܣܒܠ . ܗܘ
ܡܘܪܝܐ ܕܫܢ̈ܐ . ܦܩܥܐ ܦܐܝ̈ܐ ܓܘܢܝܗܝܢ .
ܗܘܐ ܚܘܡܐ ܘܚܡܘ ܒܪ ܫܥܬܗ . ܕܒܩܠ ܫܡܫܐ
ܕܐܬܬܠܠ ܫܚܩ ܗܘ̈ܝ ܬܟܫܝܛܝܗܝܢ ܐܝܟ ܦܩܥܐ
ܒ̈ܢܝ ܛܠܐ . ܒܫܝܢܐ ܣܢܝܐ ܗܘܝ . ܒܫܒܝܐ
ܪܚܝܡܐ ܗܘܬ . ܣܢܐ ܗܘ ܡܟܟܐ . ܫܦܝܪ̈ܢ
ܗܘ̈ܝ ܠܗ ܠܡܪܚܡ ܬܝܒ̈ܘܬܐ . ܒܫܝܢܐ ܐܥܝܝ
ܐܝܟ ܕܢܗܪܘ ܦܓܪܐ . ܒܫܒܝܐ ܪܘܚܐ
ܘܐܬܗܕܪ ܕܢܗܘܘܢ . ܒܝܫܐ ܨܒܬܗܝܢ . ܕܢܗܘܝܢ
ܕܠܐ ܣܢܝ̈ܢ ܠܐܠܗܐ . ܛܒܐ ܫܒܝܐ ܗܘܐ ܠܗܝܢ

non sponte. Præbuit quippe scortationem pollutis, sed non juxta earum voluntatem præbuit, non juxta earum amorem ut irritam non redderet vindictam. Juxta voluntatem suam scortatæ non sunt quæ juxta suam voluntatem suam scortatæ erant. Quod fuerat eis in oblectamentum in cruciamentum vertit illud; re ipsa qua ipsum irritaverant cruciavit eas prudens et sagax vindex. Consumpta sunt in captivitate corpora earum; computruerunt in ea earum aromata, deformata est earum venustas, marcuit totaque periit earum species. Amplius dignosci non poterant in captivitate quæ notissimæ erant in urbe Jerusalem. Nemo eas oculo agnoscere poterat, quia in captivitate earum decor evanuerat. Earum nominibus eas auditor agnoscebat quando respondebant. Captivitas humiliavit impudicas quæ in pace lascivierant. Dominus pacis quem irritaverant devastatione de illis ultionem sumpsit. Cujus impudica fuerat persona exusta prorsus fuit facies. Unum æstum meridianum sustinere nequivit virgultum (?) annosum. Sicut florum pulchri erant colores earum; venit æstus, marcuerunt illico; sole exusta sunt earum ornamenta sicut flores, roris filii. In ornatu pacis odiosæ erant altissimo humilium amico, quæ in improbitate captivitatis placebant justo pœnitentium amico. In pace corpus fulgebat, in captivitate spiritus decorus erat. Malus eas in captivitate exornavit ut ornatu suo Deo odiosæ fierent. Bonus captivi-

ܕܐܬܝܢ . ܠܝ ܡܢ ܪܘܚܩܐ ܐܫܒܝܘ ܘܫܒܘ
ܟܡܐ ܟܕ ܫܒܝܢ ܡܢ ܩܘܪܒܐ ܀

ܟܕ ܢܟܐ ܒܒܢܬܗ̇ . ܕܠܐ ܟܐܬ ܨܗܝܘܢ
ܒܒܢܬܟܝ . ܐܡܗ̈ܬܟܝ ܗܐ ܙܠܝܠܢ . ܚܐܪ̈ܬܟܝ
ܠܐ ܝܩܝܪ̈ܢ . ܗܐ ܒܬܘܠܬܟܝ ܡܪ̈ܝܚܢ . ܗܐ
ܛܠܝܬܟܝ ܚܨܝܦܢ . ܠܒܘܫܐ ܕܢܫ̈ܝܗܝܢ
ܚܨܝܦ . ܡܣܐܢܐ ܕܪ̈ܓܠܝܗܝܢ ܙܠܝܠܐ . ܗܠܝܢ
ܕܐܙܠܢ ܠܡܫܬܘܬܐ . ܠܐ ܡܨܛܒܬܢ ܐܝܟ ܒܬܘ̈ܠܬܢ .
ܒܐܣܟܡܐ ܗ̄ܘܝ ܕܠܒܘܫܐ . ܥܕܠܐ ܬܐܬܝܢ
ܠܬܘܠܡܕܐ . ܡܢ ܕܐܬܬܠܡܕ ܐܬܨܒܬ . ܡܢ
ܕܐܬܢܟܦ ܐܬܦܠܓ . ܒܬܘܠܬܐ ܗ̄ܘܝ ܢܟܦܬܐ .
ܡܚܒ̈ܫܬܐ ܒܩܠܝܬܐ . ܩܢܝ ܦܘܚܐ ܚܠܦ
ܟܘܢܟܐ . ܐܦ ܫܘܩܐ ܚܠܦ ܬܘܢܐ . ܬܚܝܬ
ܐܝܕܐ ܕܐܒܐ ܘܐܡܐ . ܡܬܢܛܪ̈ܢ ܗ̄ܘܝ ܡܢ
ܩܕܝܡ . ܓܒܝ ܕܝܢ ܥܕܬܐ ܚܠܦ ܐܡܐ .
ܘܡܠܦܢܐ ܚܠܦ ܐܒܗ̈ܐ . ܒܗܢܐ ܦܪܘܫܐ
ܫܪܝ . ܒܗܘܢ ܠܐ ܩܘܝ . ܦܪܩ ܡܢ ܥܕܬܐ
ܘܡܢ ܐܡܐ . ܘܡܢ ܡܠܦܢܐ ܘܐܒܗ̈ܐ . ܥܕ ܠܐ
ܬܐܬܐ ܢܝܪܐ . ܬܚܝܬ ܐܝܕܐ ܡܬܢܛܪ̈ܢ ܗ̄ܘܝ .
ܗܫܐ ܕܝܢ ܒܥܠܬ ܢܝܪܐ . ܦܪܩܝ ܐܦܟ̈ܝܗ ܡܢ
ܢܝܪܐ . ܠܬܘܠܡܕܐ ܘܠܝܘܠܦܢܐ ܩܪܒ̈ܢ ܗ̄ܘܝ .
ܘܠܩܪܝܢܐ ܘܠܡܠܦܢܐ . ܠܐ ܠܫܢܗܝܢ ܒܩܪܝܢܐ .
ܘܠܐ ܪܥܝܢܗܝܢ ܒܟܬܒܐ . ܒܘܨܝܐ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܠܗܝܢ . ܒܩܪܝܢܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܪܦܝܢ . ܥܠܝܗ̇ ܠܒܗܝܢ
ܒܩܛܘܪܐ . ܥܡܗ ܒܟܘܠܗ ܦܘܡ ܙܢܝܐ .
ܥܡܐ ܕܡܢ ܡܢ ܟܠ ܟܢ̈ܝܢ . ܐܬܚܘܝ ܡܣܟܢ
ܡܫܬܥܝܬܐ . ܠܗ ܕܢܪܐ ܘܡܫܡܥܢ . ܕܟܠ ܐܢܫ
ܚܙܐ ܘܡܫܡܥ . ܠܡܫܪܐ ܚܠܦ ܟܠ ܐܢܫ .
ܒܟܠ ܦܘܪ̈ܣܝܢ ܕܢܦܫ ܠܗ . ܡܢܘ ܕܢܬܠܒ

tate eas odiosas reddidit ut pœnitentia exornatæ ei gratæ fierent. Porro in Babylone et in Assyria, quæ erant nobis vicinitate proximæ, eas captivas duxit; si autem filias Sion quia peccaverant captivas a longe venientes fecerunt, quanto magis e propinquo fecissent.

7. Quum Sion non reprehenderit filias suas, increpa, o Nisibin, filias tuas. Ecce ancillæ tuæ impudicæ sunt et ingenuæ puellæ non honorabiles; ecce virgines tuæ impudentes et adolescentulæ tuæ procaces; ecce vestes eorum impudentes et calceus pedum earum luxuriosus. Quæ eunt ad nuptias non exornantur ut virgines nostræ. Istæ antequam venirent ad institutionem, religiosa veste induebantur, ex quo tempore edoctæ sunt, sese exornarunt, postquam castitati se impenderunt, luxuriæ se dederunt, virgines erant castæ, inclusæ in conclavibus, acquisierunt divagationem pro cancellis, plateas pro conclavibus. Sub manu patris et matris antea servabantur, deinde elegerunt ecclesiam pro matre et doctores pro patribus. In hoc statu incœperunt, at in eo non permanserunt; defecerunt ab ecclesia et a matre, a doctoribus et a patribus; donec jugum subirent, sub manu (parentum) servabantur, nunc autem prætextu jugi a suo capite jugum excusserunt; ad institutionem et disciplinam et lectionem et doctrinam accedebant, at nec earum lingua lectioni nec mens Scripturæ addicta erat; alii lectioni allaborabant, in alia conversatione

ܗܘܐ ܡܠܦ . ܩܢܘܡ ܕܢܘܗܠ ܗܘܐ ܡܫܡܪܐ .
ܒܟܠܐ ܟܠܠܟ ܗܘܐ ܟܕܐ . ܕܫܡܗ ܐܪܚܐ ܢܫܡܥ
ܠܗ . ܟܠܗ ܒ ܕܒܣܝܐ ܡܠܦ . ܐܦܠܐ
ܕܒܝܬܐ ܢܠܦ . ܕܡܠܦ ܡܛܠܐ ܡܫܒܘܪܐ .
ܕܝܠܦ ܡܛܠܐ ܐܡܪܐ . ܐܦ ܗܘ ܐܝܟܐ
ܕܡܬܠܡܕ . ܦܬܠܐ ܗܘ ܡܢܗ ܕܫܘܪܐ .
ܠܐ ܡܫܡܫ ܐܬܪܘܢ ܠܗ . ܘܠܐ ܐܚܫܒ
ܐܬܠܗ ܠܗ . ܦܬܠܐ ܕܐܬܡܠܟ ܐܬܬܠܡܕ .
ܥܕ ܡܛܐ ܕܒܟܠܗ ܢܛܪ ܕܫܡܥ ܐܬܬܠܡܕ .
ܥܕ ܦܫܩ ܒܗ ܡܫܩܠ . ܘܠܐ ܒܟܐܪ ܗܘ
ܘܐܚܪܢ . ܚܕܐ ܗܘ . ܕܢܩܒ ܠܗ ܕܢܗܘܐ
ܥܟܢܐ . ܠܗ ܠܐܘܪܚܐ ܗܘ ܕܐܬܩܠ . ܘܒܥܐ
ܢܫܩܘܠ ܘܠܡܥܢܝܘ . ܠܒܪ ܡܢܗ ܕܐܘܪܚܐ
ܗܘ . ܘܠܡܫܐ ܕܗܘܐ ܒܫܢܝܐ . ܗܦܟܐܝܬ
ܫܡܥܢ ܐܚܢ . ܠܗܠܝܢ ܕܒܟܠܝܘܡ ܡܬܩܪܝܢ .
ܬܪܝܨܐܝܬ ܕܝܢ ܟܬܝܒܢ . ܘܬܪܝܨܐܝܬ ܐܦ
ܡܬܩܪܝܢ . ܗܦܟܐ ܕܝܢ ܡܫܬܡܥܢ . ܕܗܦܟܐܝܬ
ܡܬܥܒܕܝܢ ܀

ܩܡ ܐܠܗܐ ܒܒܐ ܕܝܢܐ . ܘܩܒܠ ܦܟܐ ܡܢ
ܥܒܕܐ . ܐܢܚܢ ܠܐ ܡܣܝܒܪ ܡܫܡܥܢ . ܡܠܬܐ
ܙܥܘܪܬܐ ܕܐܬܡܠܝ . ܡܢ ܕܒܥܐ ܙܥܘܪܐ ܢܦܫ .
ܘܐܦ ܡܫܚܠܦ ܪܘܚܢ . ܡܫܡܫ (ܡܫܡ) ܠܠܡ
ܫܡܐ ܛܒܐ . ܘܥܒܕܝܢ ܐܢܚܢ ܒܒܝܫܬܐ .
ܗܘ ܕܦܬܚ ܥܝܢܐ ܕܣܡܝܐ . ܒܐܦܘܗܝ
ܪܩܘ ܗܘܘ ܠܗ . ܗܘ ܕܢܦܫ ܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ .

versabantur. Omnem exuimus pudorem, retento tantum apud nos ejus nomine; nomen omnibus creaturis præstantius vile valde reddiderunt peccatrices. Non superest qui spectet et laudet, quia omnes spectant et contemnunt. Unusquisque discipulos quavis ratione adsciscere satagit; antequam didicerit jam docet; antequam syllabas possit discernere legendum docet; omni ratione unum hoc quærit ut nomen magistri sibi adsciscat. Nullus est inter nos qui cum molesto labore velit docere, nec cum molestia discere, quia docet propter gloriationem qui didicit propter honorem. Qui instituitur perversus est ab initio. Si pauper est se exaltat, si miser, superbit; operarius qui heri edoctus est incipit de suis digitis gloriari; puer qui hodie institutus est jam vult præcipere inter senes et si servus est et sub jugo liberat se ut fiat electus. Non in viam conclavium direxerunt professionem suam religiosam; extra hanc viam etiam post annos currit alumnus. Perperam audivimus quæ singulis diebus leguntur. Recte tamen scripta sunt et recte leguntur, sed præpostere audiuntur quia præpostere aguntur.

8. Stetit Deus in tribunali et in maxilla percussus fuit a servo, nos autem, auris nostra ne verbulum quidem ferre potest, scintilla inflammatur mens nostra quæ illico iram effundit. Imposuimus quidem nobis nomen bonum, at opere perverse agimus. Cæci in faciem spuerunt illius qui cæci oculos aperuit;

ܪܘܚܐ ܢܚܠܐ ܡܚܠܠ ܗܘܐ . ܐܝܬܝܠܕ ܗܘ

qui spiravit Spiritum sanctum[1]

[1] Verbum ܢܦܚ verti potest *spiravit* vel *flavit*, *insufflavit*. Si prius, refertur ad spirationem qua Filius et Pater ab æterno spirant Spiritum sanctum. Et S. Ephræmus hic docet Spiritus sancti processionem *a Filio*. Si posterius, refertur ad temporalem Spiritus sancti missionem. Sed in hoc posteriori sensu verbum ܢܦܚ construitur cum particula ܒ, v. g. *insufflavit in aliquem* quod in hoc loco non fit. Præterea in loco Evangelii Joannis IX, 6 ad quem alludit S. Ephræmus, sermo non fit de aliqua Christi insufflatione, sed narratur Dominum lutum e sputo fecisse eoque linivisse oculos cæci nati. Restat igitur ut verbum ܢܦܚ dictum sit de *spiratione*, vi cujus Spiritus sanctus tum a Patre tum a Filio procedit. Unde sequitur a S. Ephræmo hic doceri Spiritus sancti *a Filio processionem*. Quod testimonium quanti sit momenti nemo non videt. Objici quidem potest verbum ܢܦܚ cum puncto infra posito hic haberi adeoque in præterito legendum *nephah*, « spiravit, » non in participio ܢܦܚ *nopheh* « spirans, » quod requiri videtur, siquidem Filius non *spiravit*, sed ab æterno *spirat* Spiritum sanctum. Sed observandum est puncta in nostro codice non esse ubique recte apposita, unde forsan legendum sit ܢܦܚ *nopheh* : deinde observandum etiam est Syros quandoque præterito uti ubi nos præsenti utimur. Adeoque ista difficultas non cogit ut præsentem Ephræmi locum de temporali Spiritus sancti missione accipiamus.

S. Ephræmus sæpius in suis scriptis de Spiritu sancto locutus est. Supra in *Comment.* in Is. LXI, 1 dicit : « Ille Spiritus qui a *Patre procedit* ܕܡܢ ܐܒܐ ܢܦܩ et sua essentia est in me qui Verbum et Filius Patris sum. » Hisce verbis simpliciter affirmat Spiritum sanctum a Patre procedere ; de processione autem a Filio nec affirmat nec negat. Ex aliis hujusmodi locutionibus Kohlius concluserat Spiritum sanctum e doctrina S. Ephræmi a *solo Patre* procedere. Sed recte hanc argumentationem rejecit J. S. Assemanus (*S. Ephræmi Opp. græco-lat* t. II, præf. p. 39). Aliud enim est affirmare : Spiritum Sanctum a Patre procedere, et aliud : Spiritum sanctum a *solo* Patre procedere. Posterius nullibi in Evangelio occurrit, prius vero occurrit apud *Joan.* XV, 26. Quia autem in Evangelio tantum dicitur Spiritum Sanctum a Patre procedere, S. Ephræmus et Syri communiter utuntur verbis Evangelii, nullo verbo addito. Interdum tamen addunt ex *Joan.* XVI, 14 : ܪܘܚܐ ܕܡܢ ܐܒܐ ܢܦܩ ܡܢ ܒܪܐ ܢܣܒ Spiritus qui a Patre procedit et a Filio accipit. » Ita Jacobus Sarugensis ap. Asseman. *Bibl. orient.* I, 302. Ita etiam Jacobus Baradæus in sua fidei professione (Vid. *Zeitschrift D. M. G.* 1876). Ne quis autem verba « a Filio accipit » cum Gregorio Barhebræo aliisque Syris Jacobitis intelligat de temporali Spiritus Sancti missione, additur in liturgiis syriacis S. Xysti, Matthæi pastoris, Ignatii Bar-Vahib apud Renaudotium *Liturg. orientt. collect.* II, 136, 200 et 349 « qui a Filio accipit essentialiter, » vel « ea qua ad essentiam pertinent, » ܡܢ ܒܪܐ ܢܣܒ ܐܘܣܝܐܝܬ .

S. Ephræmus in hymnis adversus *Scrutatores* fuse agit de sanctissima Trinitate et de singulis ejus personis docetque trium personarum unam esse essentiam, personas vero esse distinctas absque separatione et unitas absque confusione, Spiritum sanctum non esse creaturam sed semper cum Patre et Filio fuisse, utrique Deitate, essentia et potestate æqualem (Vid. hymn. adv. Scrutatores 59, 73 et 74). De quæstione autem an Spiritus sanctus a Filio procedat, quæ tunc non movebatur, non agit. In hymnis vero quos e cod. Syr. Oxon. Marsh. 711 excripsimus hæc præclara habentur, fol. 3, b : ܐܒܐ ܝܠܘܕܐ ܘܒܪܐ ܝܠܝܕܐ ܡܢ ܥܘܒܗ . ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܢܦܩ ܡܢܗ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ... ܐܒܐ ܗܘܢܐ ܒܪܐ ܕܝܢ ܡܠܬܐ ܪܘܚܐ ܩܠܐ . ܫܡܗܐ ܬܠܬܐ ܚܕ ܨܒܝܢܐ ܚܕ ܫܘܠܛܢܐ Pater genitor et Filius genitus ex ejus sinu, Spiritus sanctus *procedens ex Patre et Filio*... Pater mens, Filius Verbum, Spiritus vox, tria nomina, una voluntas, una potestas. » In Rogatione quæ legitur ad nocturnum feriæ tertiæ Resurrectionis cod. paris. 161, fol 73[b] S. Doctor Spiritum Sanctum appellat « Spiritum Filii, » quod utique nonnisi ratione processionis dici potest.

Ceterum, Syros, antequam erroribus Photii inficerentur, admisisse processionem Spiritus sancti a Filio prorsus demonstratur e symbolo concilii Seleuciæ et Ctesiphonti anno 410 habiti, ubi quadraginta Persidis episcopi confitentur : « Confitemur etiam Spiritum vivum et sanctum Paracletum vivum *qui ex Patre et Filio*, ܕܡܢ ܐܒܐ ܘܒܪܐ , in una trinitate, in una essentia, in una voluntate, amplectentes fidem trecentorum decem et octo episcoporum quæ definita fuit in urbe Nicæa (Vid. meam hujus concilii editionem datam Lovanii 1868 p. 30, sqq. ubi alia Syrorum testimonia congessi). » In Actis martyrii S. Sarbelii sub Trajano passi (Cureton, *Ancient Syr. documents* p. ܟܘ) Spiritus sanctus a Barsamia episcopo appellatur « ܪܘܚܐ ܚܝܐ ܕܡܢܗ . Spiritus vivus qui ex eo (Filio) » scilicet est vel procedit. Severus, patriarcha Antiochenus, quem Jacobitæ plurimum venerantur, hoc in professione fidei (Musæi Britan. cod. add. 17, 109, fol. 146) confitetur : ܐܒܐ ܝܠܘܕܐ ܘܠܐ ܝܠܝܕܐ ܒܪܐ ܝܠܝܕܐ ܘܠܐ ܝܠܘܕܐ . ܒܪ ܐܘܣܝܬܗ . ܘܪܘܚܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܐܒܐ ܘܐܝܬܘܗܝ ܒܪ ܐܘܣܝܬܗ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܐ Pater genitor et non genitus, Filius genitus et non genitor, filius essentiæ ejus, et Spiritus qui a Patre procedit et est *filius essentiæ Patris et Filii.* » Jam autem dicendo Spiritum sanctum filium esse essentiæ Filii sufficienter innuit eum a Filio procedere. Nestoriani diserte profitentur Spiritum Sanctum a Filio proce-

[illegible]

versabantur. Omnem exuimus pudorem, retento tantum apud nos ejus nomine; nomen omnibus creaturis præstantius vile valde reddiderunt peccatrices. Non superest qui spectet et laudet, quia omnes spectant et contemnunt. Unusquisque discipulos quavis ratione adsciscere satagit; antequam didicerit jam docet; antequam syllabas possit discernere legendum docet; omni ratione unum hoc quærit ut nomen magistri sibi adsciscat. Nullus est inter nos qui cum molesto labore velit docere, nec cum molestia discere, quia docet propter gloriationem qui didicit propter honorem. Qui instituitur perversus est ab initio. Si pauper est se exaltat, si miser, superbit; operarius qui heri edoctus est incipit de suis digitis gloriari; puer qui hodie institutus est jam vult præcipere inter senes et si servus est et sub jugo liberat se ut fiat electus. Non in viam conclavium direxerunt professionem suam religiosam; extra hanc viam etiam post annos currit alumnus. Perperam audivimus quæ singulis diebus leguntur. Recte tamen scripta sunt et recte leguntur, sed præpostere audiuntur quia præpostere aguntur.

[illegible]

8. Stetit Deus in tribunali et in maxilla percussus fuit a servo, nos autem, auris nostra ne verbulum quidem ferre potest, scintilla inflammatur mens nostra quæ illico iram effundit. Imposuimus quidem nobis nomen bonum, at opere perverse agimus. Cæci in faciem spuerunt illius qui cæci oculos aperuit;

ܢܘܗܪܐ ܠܥܠܡܐ ܡܫܟܚ ܗܘܐ . ܐܬܓܠܝ ܗܘ

qui spiravit Spiritum sanctum[1]

[1] Verbum ܢܦܚ verti potest *spiravit* vel *flavit, insufflavit.* Si prius, refertur ad spirationem qua Filius et Pater ab æterno spirant Spiritum sanctum. Et S. Ephræmus hic docet Spiritus sancti processionem *a Filio.* Si posterius, refertur ad temporalem Spiritus sancti missionem. Sed in hoc posteriori sensu verbum ܢܦܚ construitur cum particula ܒ, v. g. *insufflavit in aliquem* quod in hoc loco non fit. Præterea in loco Evangelii Joannis IX, 6 ad quem alludit S. Ephræmus, sermo non fit de aliqua Christi insufflatione, sed narratur Dominum lutum e sputo fecisse eoque linivisse oculos cæci nati. Restat igitur ut verbum ܢܦܚ dictum sit de *spiratione*, vi cujus Spiritus sanctus tum a Patre tum a Filio procedit. Unde sequitur a S. Ephræmo hic doceri Spiritus sancti *a Filio processionem.* Quod testimonium quanti sit momenti nemo non videt. Objici quidem potest verbum ܢܦܚ cum puncto infra posito hic haberi adeoque in præterito legendum *nephah*, « spiravit, » non in participio ܢܳܦܚ *nopheh* « spirans, » quod requiri videtur, siquidem Filius non *spiravit*, sed ab æterno *spirat* Spiritum sanctum. Sed observandum est puncta in nostro codice non esse ubique recte apposita, unde forsan legendum sit ܢܳܦܚ *nopheh*: deinde observandum etiam est Syros quandoque præterito uti ubi nos præsenti utimur. Adeoque ista difficultas non cogit ut præsentem Ephræmi locum de temporali Spiritus sancti missione accipiamus.

S. Ephræmus sæpius in suis scriptis de Spiritu sancto locutus est. Supra in *Comment.* in Is. LXI, 1 dicit: « Ille Spiritus qui a *Patre procedit* ܕܡܢ ܐܒܐ ܢܦܩ et sua essentia est in me qui Verbum et Filius Patris sum. » Hisce verbis simpliciter affirmat Spiritum sanctum a Patre procedere; de processione autem a Filio nec affirmat nec negat. Ex aliis hujusmodi locutionibus Kohlius concluserat Spiritum sanctum e doctrina S. Ephræmi a *solo Patre* procedere. Sed recte hanc argumentationem rejecit J. S. Assemanus (*S. Ephræmi Opp. græco-lat* t. II, præf. p. 39). Aliud enim est affirmare: Spiritum Sanctum a Patre procedere, et aliud: Spiritum sanctum a *solo* Patre procedere. Posterius nullibi in Evangelio occurrit, prius vero occurrit apud *Joan.* XV, 26. Quia autem in Evangelio tantum dicitur Spiritum Sanctum a Patre procedere, S. Ephræmus et Syri communiter utuntur verbis Evangelii, nullo verbo addito. Interdum tamen addunt ex *Joan.* XVI, 14: ܪܘܚܐ ܕܡܢ ܐܒܐ ܢܦܩ ܘܡܢ ܒܪܐ ܢܣܒ Spiritus qui a Patre procedit et a Filio accipit. » Ita Jacobus Sarugensis ap. Asseman. *Bibl. orient.* I, 302. Ita etiam Jacobus Baradæus in sua fidei professione (Vid. *Zeitschrift D. M. G.* 1876). Ne quis autem verba « a Filio accipit » cum Gregorio Barhebræo aliisque Syris Jacobitis intelligat de temporali Spiritus Sancti missione, additur in liturgiis syriacis S. Xysti, Matthæi pastoris, Ignatii Bar-Vahib apud Renaudotium *Liturgg. orientt. collect.* II, 136, 200 et 349 « qui a Filio accipit essentialiter, » vel « ea qua ad essentiam pertinent, » ܡܢ ܒܪܐ ܢܣܒ ܐܘܣܝܐܝܬ.

S. Ephræmus in hymnis adversus *Scrutatores* fuse agit de sanctissima Trinitate et de singulis ejus personis docetque trium personarum unam esse essentiam, personas vero esse distinctas absque separatione et unitas absque confusione, Spiritum sanctum non esse creaturam sed semper cum Patre et Filio fuisse, utrique Deitate, essentia et potestate æqualem (Vid. hymn. adv. Scrutatores 59, 73 et 74). De quæstione autem an Spiritus sanctus a Filio procedat, quæ tunc non movebatur, non agit. In hymnis vero quos e cod. Syr. Oxon. Marsh. 714 excripsimus hæc præclara habentur, fol. 3, b: ܐܒܐ ܡܘܠܕܢܐ ܘܒܪܐ ܝܠܝܕܐ ܡܢ ܥܘܒܗ . ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܢܦܩ ܡܢܗ ܘܡܢ ܒܪܐ ... ܐܒܐ ܗܘܢܐ ܒܪܐ ܡܠܬܐ ܪܘܚܐ ܩܠܐ . ܫܡܗܐ ܬܠܬܐ ܨܒܝܢܐ ܚܕ ܫܘܠܛܢܐ ܚܕ Pater genitor et Filius genitus ex ejus sinu, Spiritus sanctus *procedens ex Patre et Filio*... Pater mens, Filius Verbum, Spiritus vox, tria nomina, una voluntas, una potestas. » In Rogatione quæ legitur ad nocturnum feriæ tertiæ Resurrectionis cod. paris. 161, fol 73[b] S. Doctor Spiritum Sanctum appellat « Spiritum Filii, » quod utique nonnisi ratione processionis dici potest.

Ceterum, Syros, antequam erroribus Photii inficerentur, admisisse processionem Spiritus sancti a Filio prorsus demonstratur e symbolo concilii Seleuciæ et Ctesiphonti anno 410 habiti, ubi quadraginta Persidis episcopi confitentur: « Confitemur etiam Spiritum vivum et sanctum Paracletum vivum *qui ex Patre et Filio*, ܕܡܢ ܐܒܐ ܘܒܪܐ, in una trinitate, in una essentia, in una voluntate, amplectentes fidem trecentorum decem et octo episcoporum quæ definita fuit in urbe Nicæa (Vid. meam hujus concilii editionem datam Lovanii 1868 p. 30, sqq. ubi alia Syrorum testimonia congessi). » In Actis martyrii S. Sarbelii sub Trajano passi (Cureton, *Ancient Syr. documents* p. ܣܘ) Spiritus sanctus a Barsamia episcopo appellatur « ܪܘܚܐ ܚܝܐ ܕܡܢܗ. Spiritus vivus qui ex eo (Filio) » scilicet est vel procedit. Severus, patriarcha Antiochenus, quem Jacobitæ plurimum venerantur, hoc in professione fidei (Musæi Britan. cod. add. 17, 109, fol. 146) confitetur: ܐܒܐ ܡܘܠܕܐ ܘܠܐ ܡܬܝܠܕܐ ܒܪܐ ܡܬܝܠܕܐ ܘܠܐ ܡܘܠܕܐ . ܒܪ ܐܝܬܘܬܗ . ܘܪܘܚܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܐܒܐ ܘܐܝܬܘܗܝ ܒܪ ܐܝܬܘܬܗ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܐ Pater genitor et non genitus, Filius genitus et non genitor, filius essentiæ ejus, et Spiritus qui a Patre procedit et est *filius essentiæ Patris et Filii.* » Jam autem dicendo Spiritum sanctum filium esse essentiæ Filii sufficienter innuit eum a Filio procedere. Nestoriani diserte profitentur Spiritum Sanctum a Filio proce-

ܦܪܨܘܦܐ . ܕܡܪܬܝܬ ܗܘܐ ܠܣܪ̈ܦܐ .
ܣܛ̈ܝ ܡܪܓܓ ܦܐܬܐ ܕܒܢ̈ܝܢ . ܡܨܛܒܬܢ ܐܦ̈ܐ
ܕܒܢ̈ܬܢ . ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܠܐܝܟܐ ܐܙܠܝܢ . ܠܐ ܝܕܥܝܢ
ܠܐܝܟܐ ܩܪܝܢ . ܐܝܟ ܕܠܒܝܬ ܚܠܘܠܐ ܐܙܠܝܢ .
ܠܨܒܬܐ ܫܢܝܐ ܘܒܣܝܡܘܬܐ . ܐܝܠܐ ܕܢܦܠ
ܒܩܛܝܠܐ . ܓܘܢܗ ܡܢ ܫܪܟ ܡܫܬܚܠܦ . ܒܢܒܝ̈ܐ
ܡܩܛ̈ܠܐ ܗܓܝܬ . ܒܫܠܝ̈ܚܐ ܪ̈ܓܝܡܐ ܩܪܝܬ .
ܟܕ ܓܚܟܝܢ ܚܢܢ ܩܪܝܢ ܚܢܢ . ܒܢܒܝ̈ܐ ܐܦ
ܒܫܠܝ̈ܚܐ . ܐܠܗܐ ܬܠܐ ܥܠ ܩܝܣܐ . ܘܡܛܐ
ܐܒܠܐ ܠܒܪ̈ܝܬܐ . ܘܚܢܢ ܚܡܪܐ ܚܕܬܐ .
ܘܗܘܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܢܫ̈ܐ . ܫܦܝܪ ܦܪܨܘܦܐ
ܒܪܝܐ . ܡܚܫܟ ܡܢ ܓܘ ܪܥܝܢܐ . ܐܦ ܐܠܘ
ܠܐ ܗܘܐ ܩܪܒܐ . ܩܪ̈ܒܐ ܡܥܝܪ̈ܝܢ ܨܒ̈ܬܝܗܝܢ .
ܗܫܐ ܕܫܒܝܐ ܥܠ ܬܪܥܐ : ܡܢܘ ܗܘ ܕܡܥܕܪ
ܠܢ . ܒ̈ܢܬܗ ܕܥܠܡܐ ܠܕܝܪܐ ܐܣܠܝܘ . ܘܗܘܐ
ܚܢܝܩܢ ܒܗ ܡܫܬܢ̈ܝܬܐ . ܗܘ ܕܫܠܚܘ
ܒܪ̈ܝܐ . ܗܘ ܠܒܫܘ ܒܗ ܓܘ̈ܝܐ . ܒܢ̈ܝ ܐܪܥܐ
ܫܒܩܘ ܠܐܪܥܐ . ܠܐܝܩܝܢ ܒܗ ܩܕܝ̈ܫܐ .
ܪ̈ܥܘܬܐ ܕܝܠܗܘܢ ܫܒܩܘ . ܘܩܢܘܢ ܕܝܠܢ
ܠܐܢ . ܚܠܦ ܥܢܐ ܥܢܐ ܩܢܝܢ . ܚܝܘ̈ܬܐ
ܚܠܦ ܢܦ̈ܫܬܐ . ܚܠܦ ܥܢ̈ܐ ܥܢ̈ܐ ܩܢܝܢ .
ܒܥܝܪ̈ܐ ܚܠܦ ܡ̈ܠܝܠܐ . ܒܟܠ ܟܠ ܐܝܟ
ܚܝܐ . ܒܒܪܐ ܥܠ ܘܡܬܚܫܒܐ . ܘܐܚܝܕ
ܐܝܟ ܕܒܟܠܐ ܡܬܚܫܒܐ ܐܦ ܡܫܬܒܪܐ . ܥܠ
ܕܒܟܠܐ ܘܒܟܠܗ . ܡܢܘ ܩܐܡ ܡܚܝܠܗ .

sputum immundum accepit ; opprobriis operta fuit facies illa cujus fulgor trepidare facit Seraphim. Grati efficiuntur vultus imberbi filiorum, exornantur facies filiarum nostrarum. Nescimus quo pergimus ; nescimus quo vocant nos ; pergimus ad ornatum insanum et voluptatem velut ad nuptias. Qui in hominem necatum incidit, illico color ejus immutatur ; tu vero in prophetis occisis meditaris, in apostolis lapidatis legis ; ridendo legimus scripta prophetarum et apostolorum. Deus pendet in cruce, luctus invadit creaturas et nos vinum novum bibimus et insidet nobis superbia. Mulieres maritatæ velut ascetæ vivunt, et ecce virgines nostræ exornantur. Nitet persona exterior, caligat mens intus. Etiamsi bellum esset nullum, bella excitarent earum ornamenta. Nunc captivitate in limine adstante, quis nobis aderit? Filiæ sæculi monasterium spreverunt ; insanientes in eo suffocantur. Quod exuerunt extranei illud induunt interni ; filii terræ terram reliquerunt, et ecce in ea fatigantur sancti. Pastores greges suos despexerunt, illos acquisierunt pastores nostri, oves spirituales despicientes et in oves extraneas toti incumbentes ; pro grege gregem possident ; pro animabus animalia, pro ovibus oves, jumenta pro rationalibus animali-

dere in officio quod ܫܘܒܚܐ vocant ad matutinum : ܐܠܗܐ ܐܝܬܝܐ ܚܕ ܗܘ ܕܠܓܡܪ ܠܐ ܡܬܕܪܟ ܘܐܝܬܘܗܝ ܒܬܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܐ ܕܫܘܪܝܐ ܠܝܬ ܠܗܘܢ . ܐܒܐ ܕܡܢ ܥܠܡ ܕܐܒܐ ܠܝܬ ܠܗ . ܘܒܪܐ ܕܡܢܗ ܕܒܪܐ ܠܐ ܩܢܐ . ܘܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܕܡܢܗܘܢ ܢܦܩ Deus ens unum est, qui omnino non comprehenditur estque in tribus personis principio carentibus. Pater æternus qui patrem non habet. Filius ex eo qui Filium non possidet et Spiritus sanctus *qui ex eis procedit*. Si Spiritus sanctus procedit ex eis, procedit tum a Patre tum a Filio. Vid. J. S. Assemani, *Biblioth. or.* t. 3, part. 2, p. 235. Vid. etiam Badger, *The nestorians and their Rituals* II, 79.

ܘܒܢܝ ܠܗܘܢ ܪܥܝܢ ܒܥܝܪܐ. ܘܟܠܗ ܥܢܐ ܕܒܝܕܗ
ܦܩܕ. ܗܘ ܠܗ ܢܛܪܐ ܡܢܝܢܐ. ܡܢ ܕܐܬܐ
ܘܕܢܫܝܢ ܠܗ. ܢܦܩ ܒܥܕܪܐ ܠܝ ܦܩܘܕܐ.
ܡܢ ܣܥܪܘܗ ܡܬܦܩܕܐ. ܠܢܩܘܪܗ ܘܡܫܚܐ.
ܡܢܗ ܦܪܥܝܢ ܘܡܬܪܥܝܢ. ܢܩܦ ܕܠܐܝܢ
ܡܬܦܩܕܐ. ܐܠܐ ܘܡܢܗܘܢ ܠܝ ܬܐܒ.
ܘܡܢܐ ܘܡܬܢܐ ܡܬܪܥܝܢ. ܘܢܐ ܘܡܣܬܪܐ
ܐܚܝܕ. ܣܥܪܝܢ ܠܗ ܡܢܗܘܢ. ܡܢ ܘܢܣܒܐ
ܘܦܩܕܬܐ. ܥܢܐ ܒܪܢܫܐ ܟܠ ܒܢܝ. ܘܐܬܬܐ
ܕܥܠܐ ܢܦܫܢ. ܚܝ ܕܝܢ ܐܦܝܢ ܢܦܫܬܐ.
ܠܥܢܐ ܒܥܝܪܐ ܗܘܝܢ ܀

ܡܢ ܠܐ ܒܙܥ ܠܒܘܫܗ. ܥܠ ܗܕܐ ܚܫܐ ܪܒܐ.
ܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܐܠܗܐ. ܠܒܥܝܪܐ ܗܘܘ ܥܒܕܐ.
ܗܘ ܪܥܝܐ ܕܟܠ ܕܐܬܐ ܗܘܐ. ܕܚܕ ܒܥܝܪܐ ܕܛܥܐ
ܢܥܒܕ. ܐܫܒܩ ܘܬܫܥܝܢ ܘܬܫܥܐ. ܠܐ ܛܥܝ
ܠܐ ܡܬܦܩܕܝܢ. ܛܠܝܢ ܠܢ ܐܡܪܐ ܕܠܐ. ܡܢ
ܛܠܝܐ ܕܐܬܬܠܡܕܘ. ܐܡܪܐ ܒܐܡܪܐ ܐܫܬܚܠܦܘ.
ܘܓܕܝܐ ܒܢܝ ܡܠܟܘܬܐ. ܚܘܪܐ ܒܢܝ ܝܡܝܢܐ.
ܒܐܘܟܡܐ ܒܢܝ ܣܡܠܐ. ܠܗܢ ܕܝܢ ܥܢܐ ܕܠܒܪ.
ܡܬܢܛܪܐ ܥܢܐ ܕܪܘܚ. ܥܢܐ ܕܥܢܐ ܐܬܢܛܪܬ.
ܥܢܐ ܕܐܢܫܐ ܐܬܒܣܝܬ. ܐܬܚܫܒܘ ܡܢ ܕܪܥܘܬܐ.
ܘܚܫܒܐ ܪܥܘܬܐ ܐܬܚܫܒܘ. ܥܡ ܪܥܘܬܐ ܕܠܒܪ
ܪܥܘܬܐ. ܟܡܐ ܪܥܘܬܐ ܕܠܒܪ. ܠܚܘܫܒܢ ܒܗ
ܐܝܟ ܥܡܗ. ܗܘ ܪܒܐ ܕܪܥܘܬܐ. ܕܥܢܐ ܒܥܢܐ
ܫܚܠܦܢ. ܠܥܢܗ ܒܥܢܢ ܐܒܥܐ ܠܗ. ܡܬܚܫܒܐ
ܕܒܥܝܪܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܡܬܚܫܒܐ ܠܥܢܐ ܕܪܘܚ ܀

bus-pascunt. Omnis grex sub manu numerantis transit et computatur, sub manu pastorum mandatur et inspicitur. Numerosam castorum et castarum gregem quis visitat? Oves se invicem pascunt quocumque libuerit errantes. Grex se servat a lupis circumstantibus; si una aliqua ovis in deserto sejuncta fuerit a sociis reducitur. Oves Christi quis visitat et in ordinem redigit? Ovis temporalis invisitur, notam ejus quærunt si pereat; nota et caulæ quæruntur, spiritus et corpus pereunt, Chariora nobis sunt animalia plus quam mentes et animæ. Dereliquit creator ceteras creaturas et venit quærere animas nostras; nos autem animas negligimus et animalibus servi efficimur.

9. Quis non scindat vestimentum suum ingemiscens de re tam luctuosa? Ministri Dei animalium servi effecti! Ille omnium pastor qui venit ut unam ovem perditam inveniret an sinet nonaginta novem, si erraverint, non reduci? Pro nobis agni temporales meliores sunt pueris in disciplina institutis, agni pro agnis commutati sunt, pro hœdis filii regni, candidi dextræ filii pro nigris sinistræ filiis. Hisce adhæreat grex temporalis, servetur grex spiritualis. Grex ovium servatus fuit, grex autem hominum despectus. Pastores nostri bene computum ineunt cum pastoribus temporalibus. Cum illis quomodo computum inibit magister pastorum? Quia gregem cum grege commutavimus gregem suum in grege nostro requiret. Grex ovium exemplum sit gregi spirituali.

ܟܪܡܐ ܗܘ ܕܗܘܐ ܠܚܒܝܒܝ . ܒܚܩܠܐ ܕܐܬܪܐ
ܫܡܝܢܐ . ܥܩܪܗ ܠܟܪܡܐ ܛܠܘܡܐ . ܘܢܨܒ
ܠܗ ܚܕܬܐ ܚܠܦܘܗܝ . ܟܪ̈ܡܐ ܕܙܒܢܐ
ܡܬܦܠܚܝܢ . ܝܬܝܪ ܡܢ ܟܪܡܐ ܕܩܘܫܬܐ . ܐܚܪܒ
ܪܘܓܙܐ ܟܠ ܟܪ̈ܡܝܢ . ܕܟܪܡܐ ܕܩܘܫܬܐ
ܢܦܠܘܚ . ܚܩܠܐ ܦܠܝܚܐ ܘܙܪܝܥܐ . ܘܢܦܫܐ
ܚܢܝܩܐ ܒܝܬ ܟܘ̈ܒܐ . ܐܚܪܒ ܟܐܢܐ ܚܩܠܝܢ .
ܐܒܝܕ ܪܒܝܐ ܘܙܕܩܬܐ . ܕܬܐܬܐ ܙܪܥܢ ܓܘܝܐ .
ܬܠܬܝܢ ܘܫܬܝܢ ܘܡܐܐ . ܫܬܐܣ ܒܢܝܢ ܥܠ
ܫܘܥܐ . ܘܥܠ ܚܠܐ ܒܢܐ ܪܥܝܢ . ܫܘܐ ܪܘܓܙܐ
ܘܗܦܟ ܒܘܪ̈ܓܐ . ܕܢܒܢܐ ܥܠ ܫܪܪܐ .
ܐܬܕܟܪܝܗ ܠܣܝܒܘܬܐ . ܐܘ ܛܠܝܘܬܐ ܡܨܒܬܐ .
ܕܫܠܚܐ ܡܢܟܝ ܐܣܟܡܐ . ܘܦܪܨܘܦܐ ܡܘܡܐ
ܟܠ ܡܥܛܦܐ . ܠܢܡܐܪܐ ܕܕܚܠܬܐ . ܟܢܫܐ
ܟܠܗ ܫܘܒܗܪܟܝ . ܚܙܝ̈ܐ ܕܙܒܢܗ ܐܢܘܢ ܡܬܐܠܨܝܢ
ܕܢܚܘܪܘܢ ܒܟܝ . ܒܙܒܢܐ ܐܠܟܝ ܡܐ ܕܡܬܐܠܨܝܢ .
ܕܢܗܦܟܘܢ ܡܢܟܝ ܐܦ̈ܝܗܘܢ .

10. Vineam illam, quæ fuit dilecto meo in agris regionis cœlestis, eradicavit prævaricator ; et plantavit vineam novam pro ea. Vineæ temporales melius coluntur quam vineæ veritatis. Vastavit ira divina omnes vineas ut vineam veritatis coleremus In agro exculto frumentum seminatur et anima inter spinas suffocatur. Vastavit Justus agros nostros ; periit fenus cum credito ut germinaret semen nostrum interius et produceret triginta et sexaginta et centum. Stabilienda est ædificatio nostra super petram, et super arenam ædificat mens nostra. Irruit ira divina et evertit arces ut ædificaremus animam nostram super veritatem. Memento senectutis, o juventus exornata, quia velamine te exuet et totam tuam personam maculis velabit; ad portum horroris colliget omnia quibus gloriaris. Hujus temporis spectatores cogentur te intueri ; cogentur, quando senueris, faciem suam a te avertere.

Sectanda pulchritudo quæ nunquam marcessit.

ܐܬܕܟܪܝܗ ܠܟܘܪܗܢܐ . ܕܒܗ ܚܡܠ ܘܙܒܠ
ܐܦ̈ܝܟܝ . ܐܬܕܟܪܝܗ ܬܘܒ ܠܡܘܬܐ . ܡܫܪܝܐ
ܕܟܠ ܗܕܡ̈ܝܟܝ . ܡܐ ܢܚܝܒܝܢ ܒܬܪ ܩܠܝܠ .
ܗܕܡܐ ܕܠܐܝܐ ܒܗܘܢ . ܕܢܚܝܒܝܢ ܒܣܝܒܘܬܐ .
ܘܢܚܝܒܝܢ ܒܩܒܪܐ . ܡܢܐ ܠܐܝܐ ܛܠܝܘܬܐ .
ܠܡܨܒܬܘ ܡܣܢܝܐ . ܗܕ̈ܡܝܟܝ ܐܘ ܛܠܝܘܬܐ .
ܟܡܝܢ ܒܗܘܢ ܪ̈ܒܘ ܡܘ̈ܡܝܢ . ܘܡܫܘܚܝܢ
ܘܢܦܩܝܢ ܡܢ ܓܘܗ . ܕܣܝܒܘܬܐ ܐܝܟ ܡܢ ܐܪܥܐ .
ܘܟܘ̈ܒܐ ܕܡܘ̈ܡܐ ܚܢܩܝܢ ܠܗ . ܠܫܘܦܪܐ ܦܐܪܐ
ܕܛܠܝܘܬܐ . ܐܪܟܢܝ ܐܕܢܟܝ ܛܠܝܘܬܐ . ܘܐܗܘܐ
ܠܟܝ ܐܝܟ ܡܠܦܢܐ . ܗܘ ܕܐܦܩ ܢܦܫܗ
ܚܝܠ . ܕܢܦܩܝܢ ܢܗܘܪ ܠܥܝܢܐ . ܗܘ ܕܢܦܠ

11. Memento infirmitatis qua marcesset fluxa tua facies; memento denique mortis quæ omnia tua membra dissolvet. Quam horribilia erunt post breve tempus membra quibus laboras, quam abhorrenda erunt in senectute, quam abhorrenda in sepulchro ! Quid laborat juventus ad exornandum quod tam odiosum erit ? In membris tuis, o juventus, latent innumeræ maculæ, quæ prorumpunt ex intimis senectutis visceribus velut e terra ; spinæ macularum suffocant decorum juventutis florem. Inclina aurem

ܒܗ ܛܠܝܘܬܐ . ܡܢ ܕܐܣܝ ܠܢܦܫܗ . ܐܬܡܠܟܝ
ܐܘ ܛܠܝܘܬܐ . ܒܡܠܟܐ ܕܡܬܡܠܟܝܢ ܠܐ ܚܣܝܐ .
ܗܘܝܘ ܡܕܘܪ ܘܡܙܗܪ ܠܫܦܝܪܬܐ ܘܡܟܫܦܢܘܬܐ .
ܠܐ ܡܫܟܚܐ ܠܗ ܒܡܘܪܘܬܐ . ܒܫܘܦܪܐ ܨܒܬܝ ܐܝ
ܕܗܘܐ . ܠܐ ܡܫܚܐ ܠܗ ܡܫܚܠܦܘܬܐ . ܒܗܘ ܗܘ
ܢܨܚ ܡܢ ܡܢܬܐ . ܡܟܪܗܐ ܠܐ ܡܨܐ ܡܡܚܟ
ܠܗ : ܕܚܝܠܐ ܩܢܐ ܡܢ ܐܝܬܘܗܝ . ܡܣܟܢܘܬܐ
ܐܪܥܗ ܗܝ . ܡܢܗ ܡܨܒܬܐ ܘܡܦܪܚܐ .
ܐܦܠܐ ܒܨܘܡܐ ܡܬܡܚܠ ܠܗ . ܡܪܐ ܗܘ ܓܝܪ
ܕܥܡܠܗ . ܫܗܪܐ ܘܒܟܝܐ ܐܡܗܬܗ .
ܡܒܘܥܐ ܕܫܘܦܪܗ ܠܗ . ܠܐ ܡܨܝܢ ܟܐܒܐ ܕܢ
ܠܗ . ܕܡܢܗܘܢ ܢܣܒܐ ܚܘܠܡܢܐ . ܠܐ ܡܬܢܟܝܐ
ܠܗ ܢܣܝܘܢܐ . ܕܢܨܚܢܐ ܝܗܒ . ܐܦ ܠܐ
ܪܕܘܦܝܐ ܪܕܦ ܠܗ . ܕܡܢܗ ܟܠܝܠܐ ܓܕܠ
ܠܗ . ܡܘܬܐ ܠܐ ܡܨܐ ܕܢܚܢܩܝܘܗܝ .
ܕܒܚܝܘܗ ܩܛܠ ܠܗ . ܩܒܪܐ ܠܐ ܡܨܐ
ܕܢܟܣܝܘܗܝ . ܕܒܩܝܡܬܗ ܒܙܥ ܠܗ . ܐܐܪ ܠܐ
ܡܨܐ ܟܠܐ ܠܗ . ܕܒܪܘܦܐ ܓܦܝܗ ܩܠܝܠܐ .
ܐܦܠܐ ܫܡܝܐ . ܟܠܝܢ ܠܗ . ܕܩܠܝܕܐ ܕܪܘܡܐ
ܠܗ . ܠܥܠ ܡܢ ܥܝܪܐ ܕܠܥܠ ܣܠܩܬ . ܚܕܝܢ ܒܗ
ܘܡܚܕܝܢ ܠܗ . ܒܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܣܓܕܐ ܠܒܪܐ .
ܕܫܩܠ ܠܗ ܘܐܪܝܡܗ . ܒܗ ܡܫܒܚܐ ܠܐܒܘܗܝ
ܕܫܘܐ . ܕܬܡܛܐ ܠܘܬܗ ܫܘܝܐ ...

tuam, o juventus et ero tibi consiliarius. Qui sanavit animam suam scit multiplicare admonitiones ad pulchra agenda; qui incidit in latrones potest monere mercatores. Exornare, o juventus, pulchritudine quæ nunquam marcessit, pulchritudine quæ decorat et exornat juventutem et senectutem, pulchritudine quam deformem non reddit infirmitas. Hæc in suo fornace fulget velut aurum; non lædit eam senectus; expulso metu quietem præstat; morbus non potest eam debilem reddere quia robur a seipsa possidet; paupertas terra ejus est, ex ea decorem suum floresque desumit; nec jejunio languida fit, ipsum enim est totius ejus laboris dominus; vigiliæ et fletus fontes sunt e quibus decorem suum haurit; non possunt dolores eam devincere, quum ab eis incolumitatem mutuet; non officit ei tentatio sed triumphos præbet; persecutio eam non aggreditur, sed ei coronam nectit; mors eam opprimere non potest, quum ipsa mortem vita sua perimat; sepulchrum non potest eam obtegere, quia sua resurrectione illud disrupit; aer non potest eam detinere, quia alarum motu in altum effertur; neque cœli possunt ejus ascensum impedire, quia claves altitudinis habet; ascendit supra supernos angelos qui in ea lætantur eamque lætitia afficiunt; in Spiritu sancto adorat Filium, qui detulit, sustulit et elevavit eam; per eum laudat Patrem quod digna fuerit quæ ad ipsum perveniret.

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܀

Explicit sermo primus.

[illegible]

BEATI EPHRÆMI

SERMO (ALTER) DE REPREHENSIONE[1].

Iniquitas fugienda.

[illegible]

1. Time, o homo, nequitiam; quia nequitia terras devastat fonsque est malorum exundans et inebrians multos. Qui bibit ex ejus undis inebriatur et obliviscitur bonorum et in sua ebrietate nescit quanto detrimento ex illo potu afficiatur, quum nefandi ejus effectus non appareant. Iniquis et impiis mala amantibus leve fit durum ejus jugum; fallaci et mendaci facile est portare ejus onus; fornicatori et adultero suavis est unda hujus fontis; calumniatori et iniquo avaro placet illius insania; a direptore et spoliatore diligitur, amatur et eligitur; impuro, libidinoso ac lascivo dulcis est ac suavis amaritudo ejus, superbo qui gloriatur et superbit placet et convenit, atque ab eo exquiritur.

Iniquitas iniquis placet, a justis detestatur.

[illegible]

2. Iniquitas exquiritur ab iniquis, sed abominabilis est in oculis justorum, abhorret quippe anima justorum odorem ejus atque saporem; amarus autem iste sapor suavis fit ori rabido iniquorum. Cujus dissolutæ sunt mores ei omnia mala conveniunt; superbo multos despicienti placent odibilia; odiosum quippe est in oculis ejus quod peccata sua reprobet et deserat; siquidem gustat saporem iniquitatis totamque ejus rem suavem habet; quum autem gustavit iniquitatem iniquus specie ejus illectus adhuc

[1] Alius de reprehensione sermo habetur inter sermones de diversis *Opp. Syr. lat.* t. III, p. 644, sqq. Prolixus legitur sermo de *Reprehensione sui ipsius* inter *Opp. græco-lat.* I, 119, sqq. Agitur autem in omnibus hisce sermonibus de re morali et ascetica, sed tituli in diversis codicibus sæpe differunt.

[illegible]

[illegible]

sitit ut rursus ex ea bibat. Quia iniquitas corrumpit multos, peccator defixit in ea oculos, vidit ejus illecebras, iisque capti sunt illius oculi. Justi autem si acciderit ut gustaverint iniquitatem, halitum ejus illico delent, ab ea effugiunt, eam auferunt et a se projiciunt ne illius veneno inficiantur; si autem acciderit ut eam parumper et a longinquo aspexerint, illico claudunt oculos ne ejus causa perturbentur, illico occludunt aures ne ejus voce commoveantur, pedes ab ea cohibent ne ejus contactu offendant, portas oris sui obserant ne ejus gustu in lasciviam protrahantur, labia sua mundant, ne ejus felle comprimantur, a dulcedine facinorum ejus linguam suam purificant et mentes suas detergunt ne ejus æstu inquinentur; abstergunt membra sua ab ea purissime mentemque suam ab occultis ejus sordibus mundant ac animæ sensus eximunt a servitute corruptionis.

3. Qui stabant sapienter in via media virtutis et triplici modo eam prosequebantur lucidis oculis intuiti sunt ætates pristinas et viderunt afflictos fuisse iniquos, inspexerunt ætates medias et viderunt cruciatos fuisse peccatores. Expectant judicium futurum quo retribuuntur indiscriminatim peccatores cum iniquis, impii cum flagitiosis, impudici cum oppressoribus, impuri et avari cum prodigis qui in terra cum justis commixti absque distinctione vivunt. Qui ambulabant in via lata ex ea separantur ut eant in tenebras. Quamvis dispersi incidunt Pœna damnatorum.

ܟܢܫ ܠܗ̇ . ܟܚܕ ܚܕܐ ܕܢܘܪܐ ܡܠܝܐ . ܕܟܠܗ
ܢܬܢܛܐ ܠܚܘܫܒܗ . ܘܒܣܡ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܣܡ
ܒܗ . ܡܢ ܢܘܪܐ ܕܫܘܢܩܗ̇ . ܡܛܠ ܕܢܦܠܘܢ
ܒܢܝܗܘܢ . ܡܬܢܘܚ ܩܠܐ ܦܓܪܝܗܘܢ . ܘܟܠ
ܦܘܫܐ ܕܦܓܪܝܗܘܢ . ܡܦܩܢ ܡܬܒܬ
ܒܢܝܗܘܢ . ܡܬܦܪܩܝܢ ܐܝܟ ܡܬܥܪܝܢ ܘܟܠܗ
ܕܡܢܘܚ ܐܘ ܕܡܢܝܚ . ܚܙܝܢ ܒܥܘܡܩܐ ܠܬܚܬ .
ܘܡܬܩܦܩܦܝܢ ܢܘܪܐ ܗܘܝܢ . ܘܡܬܒܥܝܢ ܒܥܘܡܩܐ
ܕܠܬܚܬ . ܘܡܬܒܥ ܡܦܩ ܫܠܗܒܝܬܐ . ܚܙܝܢ
ܒܗ ܠܥܠܝܗܘܢ . ܘܢܦܩ ܕܢܘܪܐ ܢܫܒ ܒܗ .
ܘܡܬܒܥܝܢ ܒܗ ܠܒܣܬܪܗܘܢ . ܘܚܙܝܢ
ܕܢܘܪܐ ܡܫܬܪܐ . ܚܙܝܢ ܒܗ ܠܝܡܝܢܐ .
ܚܙܝܢ ܒܗ ܡܢܫܐ ܫܠܗܒܝܬܐ . ܘܡܬܒܥܝܢ
ܒܗ ܠܣܡܠܐ . ܘܡܬܩܝܕ ܕܠܐ ܡܫܘܚܬܐ .
ܦܬܝܚ ܦܘܡܗܘܢ ܒܟܐܒܐ . ܘܦܠܛ ܢܘܪܐ
ܥܡ ܫܠܗܒܝܬܐ . ܘܡܢ ܢܚܝܪܐ ܕܚܡܝܡܝܢ . ܥܠܐ
ܬܢܢܐ ܥܒܝܐ . ܕܐܝܟ ܕܦܫܪܘ ܗܘܘ ܒܗܘܢ ܒܛܠܝܡܘܬܐ .
ܒܢܘܪܐ ܦܫܪܝܢ ܒܟܐܢܘܬܐ . ܬܪܥܐ ܕܐܕܢܐ ܕܐܪܡܝܘܗܝ
ܒܚܘܣܢܐ ܕܢܘܪܐ ܡܬܥܩܪܝܢ . ܕܦܬܚܘ ܐܢܝܢ
ܠܥܘܠܐ . ܘܡܬܚܪܩܝܢ ܗܘܘ ܒܥܘܠܐ . ܠܩܠܐ
ܕܡܣܟܢܐ . ܘܕܐܠܝܨܐ ܘܕܚܫܝܟܐ .
ܝܩܕܐ ܢܘܪܐ ܩܫܝܐ ܒܦܓܪܝܗܘܢ
ܘܒܗܕܡܝܗܘܢ . ܕܚܛܝܬܐ ܟܣܝܬܐ ܝܩܕܬ
ܒܪܥܝܢܝܗܘܢ . . . .
ܡܫܢܩܝܢ ܢܦܫܗܘܢ . . . .
ܕܝܩܕܐ ܕܦܓܪܝܗܘܢ . . . .
ܢܦܩ ܟܠܢܫ . ܘܠܚܒܪܗ .. ܡܢ . . . .
ܡܘܩܕ ܕܡܢ ܢܦܫܗ . . . .
ܟܠ ܐܢܫ .. ܟܠ ܚܒܪܗ ܒܚܛܗܐ . . .
ܡܬܚܪܒܝܢ ܐܦ ܡܫܬܠܡܝܢ . ܒܚܛܗܝܗܘܢ
ܡܬܐܟܠܝܢ . ܢܦܩ ܟܠ ܐܢܫ ܡܬܚܒܠ . ܟܠ

quasi unus in eamdem foveam doloribus plenam, ubi unusquisque prout voluptatibus se dedit dolore cruciatur ac probatur[1]. Cadunt in idem mare ignis cujus tormentis nulla datur interruptio; in illo mari ululant et illacrymantur ex ardore ignis; in eo resonant stridor dentium, projectio corporum, distorsio membrorum, erutio oculorum; illiduntur et affliguntur et nemo est qui eos recreet aut requiem præstet; oculos superne in altum levant et fiunt veluti ignis effusiones; aspiciunt in profundum deorsum et scaturiens educitur flamma; respiciunt ante se et flatus ignis spirat; respiciunt retro et densam ignis procellam vident; oculos vertunt ad dextram et vident flammam circumfusam; intuentur ad sinistram et ardet ingens flammæ funiculus; hiat os eorum præ dolore et evomit ignem cum flammis; ex adustis naribus densus ascendit fumus; qui se turpiter dissolverant igne juste dissolvuntur; perfidæ aurium portæ violentia ignis eradicantur, quia aperuerant eas iniquitati et perverse occluserant voci pauperum, afflictorum et egentium, ardet ignis asper in corporibus et membris eorum, quia peccatum occultum exarsit in mente eorum[2]... cruciant se... ardor corporum eorum... exit unusquisque et socium... comburit quia ex se...unusquisque...socium in peccatis... destruuntur et consumuntur.

[1] Conferenda sunt quæ habet de pœnis damnatorum in sermone *de timore Dei et consummatione sæculi, Opp. Syr. lat.* III, 637-638.

[2] In codice hic quædam verba occurrunt quæ legi non possunt.

ܡܚܒܪܘ ܘܟܠܗ ܒܙ ܐܘܪܚܗ . ܘܟܠܐ ܣܡܠܐ
ܙܓܘܪܬܐ . ܒܓܘܝܬܐ ܕܡܛܫܝܘܬܗܘܢ ܘܒܡܘܚܐ
ܕܗܕܡܝܗܘܢ ܕܠܐ ܡܫܬܒܩ ܡܫܠܗܒܐ .
ܕܒܥܝܢ ܐܦ ܪܛܝܒܝܢ . ܐܝܟ ܓܒܝܢܘ
ܕܒܢܘܪܐ . ܕܝܒܫܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܩܘܫܬܐ .
ܘܪܛܝܒܝܢ ܗܘܘ ܒܚܛܝܬܐ . ܢܦܠ ܛܡܐܐ ܥܠ
ܛܢܦܐ ܘܙܢܝܐ ܥܠ ܙܢܝܐ . ܡܬܡܣܟܝܢ ܐܦ
ܡܛܥܝܢܐ . ܪܓܠܐ ܥܡ ܟܕܒܐ . ܥܠܘܒܐ
ܒܥܠܐ ܦܓܥ . ܘܐܝܟ ܚܕ ܢܦܠܝܢ ܒܬܫܢܝܩܐ .
ܚܣܡܐ ܐܦ ܛܢܢܐ . ܙܠܝܩܐ ܐܦ ܩܪܨܐ . ܪܘܝܐ
ܐܦ ܐܣܘܛܐ . ܚܛܘܦܐ ܐܦ ܒܙܘܙܐ . ܥܘܠܐ
ܐܦ ܒܢܝܐ . ܟܕܒܐ ܐܦ ܪܫܝܥܐ . ܟܠܗܘܢ
ܙܝܙܢܐ ܐܝܟ ܚܕ . ܬܡܢ ܦܓܥܝܢ ܚܕ ܒܚܕ . ܬܪܝܢ
ܢܩܫܝܢ ܪܫܝܗܘܢ . ܚܕ ܒܚܕ ܒܐܘܠܨܢܝܗܘܢ . ܟܠ
ܡܢܗܘܢ ܢܦܚ ܢܘܪܐ . ܘܒܢܦܚܗ ܡܘܩܕ
ܩܪܝܒܘܗܝ . ܡܬܬܩܠܐ ܐܡܐ ܒܒܢܝܗ .
ܘܢܩܫ ܐܒܐ ܒܝܚܝܕܗ . ܘܒܐܘܠܨܢܝܗܘܢ
ܡܪܝܪܐ . ܦܩܥܝܢ ܡܬܒܥܝܢ ܒܚܡܬܐ . ܡܢܟܬܐ
ܐܡܐ ܠܚܒܝܒܗ . ܐܦ ܐܒܐ ܡܢܟܬ
ܠܒܢܘܗܝ . ܢܟܬ ܐܚܐ ܠܐܚܘܗܝ .
ܘܐܦ ܩܪܝܒܐ ܠܫܒܒܗ . ܟܠܢܫ ܠܐܝܢܐ ܕܦܓܥ
ܒܗ . ܢܟܬ ܦܪܬ ܘܡܚܒܠ . ܢܐܟܘܠ ܓܝܪ
ܡܢܫܐ ܠܐܦܪܝܡ . ܘܐܦܪܝܡ ܢܐܟܘܠ ܠܡܢܫܐ .
ܐܦ ܓܒܪܐ ܓܝܪ ܒܐܘܠܨܢܐ . ܢܐܟܘܠ ܒܣܪܐ
ܕܕܪܥܗ . ܘܐܦ ܓܝܪ ܢܐܟܘܠ ܒܢܘܗܝ .
ܘܐܡܐ ܠܐܟܘܠ ܚܒܝܒܗ . ܡܦܢܩܬܐ
ܘܡܦܢܩܬܐ ܠܐܟܘܠ ܠܒܢܝܗ ܘܠܒܢܬܗ .
ܘܐܦ ܢܫܐ ܡܪܚܡܢܝܬܐ . ܒܒܢܝܗܘܢ ܒܫܠܘ
ܒܐܘܠܨܢܐ . ܘܐܦ ܒܐܘܠܨܢܐ ܗܘ ܕܐܬܐ . ܕܝܠܗ
ܗܘ ܕܪܚܡ ܕܝܠܗ . ܗܘܝ ܠܐܦܝ ܢܫܐ ܘܐܦ ܠܗ
ܒܣܪܐ ܕܒܢܝܗܘܢ . ܡܐ ܕܡܬܥܨܝܢ ܒܐܘܠܨܢܐ .
ܘܒܟܦܢܐ ܕܠܐ ܣܒܪ . ܡܐ ܒܥܝܢ ܣܟܠܐ .

In socios offendunt; exeuntes cuncti accumulantur super socios suos et super conjuges; fervet autem flamma in secretioribus eorum partibus et in medulla membrorum ignis ardorem suum multiplicat; qui erga veritatem aridi erant et erga peccatum virentes, liquescunt et arefiunt pro voluntate flammæ. Cadit impurus super immundum et impudicus super scortatorem; prostrantur et dejiciuntur deceptores cum mendacibus. Oppressor in avarum impingit et ambo velut unus cadunt in tormenta; invidia et æmulatio, lubrici capitis et oculorum nutus, ebrietas et crapula, direptor et spoliator, iniqui et flagitiosi, mendaces et impii, omnia zizania velut unum in invicem ibi impingunt. Duo in suis angustiis caput sibi invicem collidunt; unusquisque spirat ignem et flatu suo incendit proximos. Impingit mater in filios suos; collidit pater unigenitum suum, et diris exacerbati angustiis rabie et morsu in invicem efferuntur. Mordet mater dilectum suum, mordet pater filios suos, mordet frater fratrem et proximus vicinum; unusquisque quem obvium habet mordet, lacerat et destruit. *Vorabit Manasses Ephraim, et Ephraim Manassen*[1], etiam vir in afflictione vorabit carnem brachii sui et pater vorabit filios suos et mater dilectum suum, delicata et tenera vorabit suos filios ac filias, etiam mulieres misericordia sua tenerrimæ filios coxerunt in maximis

[1] *Is.* IX, 20.

ܕܠܡ ...ܐ ܠܛܘܪܦܝܗܘܢ . ܢܟܬ ܕܝܢ ܐܝܟ
ܕܢܟܬ . ܠܐ ܗܘܐ ܕܒܣܪܗ ܢܐܟܘܠ . ܐܠܐ
ܕܕܠܗܐ ܐܢܬ ... ܗܘ ܫܘܢܩܗ . . . . .
ܡܫܟܚ ܠܗܘܢ ܕܢܣܒܥ . . . .
... ܡܫܬܢܐ ܠܐ ܕܝܢ ܫܠܐ . . . .
ܕܣܟܐ ܗܘܐ ܠܫܘܢܩܗܘܢ . . . .
... ܕܟܦܢܐ ܘܣܒܐ . ܡܢܟܬ
ܠ ܚܫܘܗܝ ܘܡܢܟܬ . . . .
ܦܐܪܐ ܘܣܡܐ ܡܪܐ . ܡܛܠ ܕܐܣܘܪܗ ܚܪܝܢܐ
ܘܡܕܪܐ ܠܥܠܡ ܕܠܢܘܗܝ . ܐܦ ܐܝܟ ܕܢܟܬ
ܠܗ . ܢܟܬܗ ܡܘܟܒ ܘܡܟܣܟܣ . ܘܠܚܡܐ
ܗܘ ܕܫܘܫܬܗ . ܡܢܟܬ ܠܗ ܡܪܘܣܐ . ܘܚܨܘܗܝ
ܐܚܘܗܝ ܘܒܪܢܐ . ܐܦ ܥܝܢܐ ܕܒܠܐ . ܕܠܐ
ܠܛܘܪܦܝܗܘܢ ܣܟܐ . ܘܠܐ ܫܠܐ ܠܫܘܢܩܗܘܢ .
ܠܐ ܟܪܐ ܠܡܚܘܬܗܘܢ ܘܠܐ ܐܣܝܘܬܐ ܠܟܐܒܝܗܘܢ
ܘܠܝܬ ܕܡܪܛܒ ܠܫܢܐ ܠܗܝܠ ܕܠܫܢܝܗܘܢ .
ܘܠܝܬ ܕܦܪܩ ܘܡܦܨܐ . ܠܫܟܝܒܐ ܕܢܦܠܘ
ܡܢ ܫܠܝ . ܘܐܦ ܠܐ ܐܝܬ ܕܣܡܟ ܘܡܩܝܡ .
ܠܪܡܝܐ ܕܒܪܒܘ ܘܢܦܠܘ . ܕܒܚܫܘܟܐ ܒܪܝܐ .
ܒܚܘܪܩ ܫܢܐ ܡܬܐܠܨܝܢ . ܘܒܥܡܛܢܐ ܚܫܝܢܐ .
ܡܓܫܫܝܢ ܘܛܥܝܢ ܣܡܝܐܝܬ . ܘܒܣܘܦ ܦܚܬܐ
ܥܡܝܩܬܐ ܢܦܠܝܢ . ܟܐܢܐܝܬ ܀

angustiis[1]; si autem in hisce angustiis quæ umbra tantum sunt supernarum sic plasmati sunt homines ut carnes filiorum suorum manducarent, quid facient miseri quando cruciabuntur in afflictione et tormentis nunquam transituris? Finis quippe non datur eorum cruciatui. Mordebit porro qui mordet, non ut famem satiet, sed... cruciatus ejus... Potest rursus... amara non cessabunt quia cruciatus ejus in æternum erit... Si invicem... mordet ferrum et æneum durum et confringit frater ejus lumbos et eruit oculos suos; qui mordet ibi seipsum perdit et lædit, carnem enim suæ subsistentiæ mordet perniciose. Membra et venæ iniquorum carbones fiunt. Non datur terminus vexationibus eorum, nec intermissio cruciatui, nec remedium plagis, nec sanatio doloribus; nemo est qui humectet linguam eorum ejusque cruciatum emolliat; nec est qui liberet et eripiat prostratos qui subito ceciderunt, nec est qui sustentet et erigat jacentes qui prolapsi sunt in tenebras exteriores, ubi stridore dentium affliguntur et in densa caligine palpant et errant ut cœci et tandem in fossam profundam juste cadunt.

Status justorum in paradiso.

ܙܕܝܩܐ ܕܝܢ ܫܪܝܪܐ . ܬܪܝܨܐ ܘܟܐܢܐ ܘܙܗܝܪܐ . ܢܟܦܐ
ܘܫܗܪܢܐ ܘܨܝܡܐ . ܡܕܝܪܐ ܘܡܬܚܣܢܐ .
ܘܪܚܡܢ ܠܒܐ ܘܕܟܝܐ . ܘܩܕܝܫܐ ܕܡܣܬܪܐ .
ܘܡܣܒܪܢܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ . ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ
ܕܙܕܝܩܘܬܐ . ܐܝܚܝܕܝܐ ܘܒܢܝ ܢܘܗܪܐ . ܪܚܡܝ
ܩܘܫܬܐ ܘܫܦܝܪܐ . ܕܠܡܫܪܐ ܒܥܐܝܢ ܫܡܗ .

3. Veri autem justi, recti et probi, et virtutis studiosi et casti et vigiliis ac jejunio assidui, et ascetæ et misericordes, et mundi corde, et sancti, et virtutum cultores, et fidei zelatores, et justitiæ addicti, monachi et filii lucis, veritatis ama-

[1] *Thren.* IV, 10.

[illegible]

tores, qui spem absconditam salutemque æternam expectant et Bonum collaudant quod eos gratia sua lætificat, omnes filii dextræ, milites regis magni, in æternum gaudent in celsitudine gloriosi paradisi, in jucundis ejus umbris supportant flatus malorum, et inter amœnos arbores recreantur deliciis gloriæ in illo paradiso quem aspicere non potest oculus polluti, corrupti et iniqui, in illo paradiso e quo exit radius percutiens et excæcans oculos, e quo vident boni in abysso tenebrarum acerbos cruciatus malorum sinistræ filiorum violentaque tormenta nigrorum caliginis filiorum, quorum haud recti fuerunt incessus in contortis eorum semitis, sicut vidit Abraham fumum et incendium Sodomæ super incolas corruentis.

[illegible]

4. Propter incolarum nequitiam incendit Sodomam ignis iræ divinæ, propter civium impietatem combussit eam sulphur et invasit timor vicinas urbes. Quia afflicti sunt in ea pauperes et cruciati egentes et ulularunt oppressi, quia clamavit vidua, et vociferavit orphanus propter impietatem urbis; quia egeni et nudi clamores usque in cœlum protulerunt, quod bonorum plena ea coacervaret et coram esurientibus occluderet, quod cuncti comederent et deliciis saturarentur dum alii esurirent in plateis, quod bonorum possessores potu se inebriarent, dum sitientes linguæ siccitate laborarent, quod iniqui singulis momentis vestes coloribus pulcherrimas mutarent dum egenus Iniquitas causa ruinæ Sodomitarum.

ܕܒܨܝܪܐ . ܐܠܐ ܐܦ ܗܕܐ ܕܚܣܕܐ . ܠܡܚܣܕܘ ܠܗܘܢ
ܓܕܦܘ ܠܗܘܢ . ܘܐܬܟܢܫܘ ܘܩܡܘ ܐܟ ܚܕ .
ܠܕܝܢܐ ܟܐܢܐ ܘܟܣܝܐ . ܘܪܟܢ ܐܦ ܫܡܥ ܗܘ
ܟܐܢܐ . ܘܐܨܝܬ ܒܕܝܢܗܘܢ . ܘܦܩܕ
ܡܢ ܥܠ ܥܢܢܐ . ܘܙܪܩ ܢܘܪܐ ܘܟܒܪܝܬܐ
ܘܡܛܪ ܐܟܚܕ ܒܚܡܬܗ ܛܘܦܢܐ ܕܢܘܪܐ
ܥܠ ܛܢܦܐ . ܘܟܕ ܝܩܕ ܗܘ ܢܘܪܐ . ܘܡܫܦܠ
ܪܘܡܐ ܕܫܝܛܐ . ܘܡܫܟܢܗ ܠܒܪ ܫܒܗܪܬܐ .
ܘܡܪܘܡܘܬܐ ܐܦܪܟܗ . ܠܫܝܛܘܬܗ ܠܫܛܝܪܘܬܐ .
ܘܡܠܐ ܦܘܡܗ ܕܚܠܐ . ܦܬܚ ܬܪܥܐ
ܕܥܬܝܪܐ . ܘܥܠ ܟܢܫ ܣܝܡܘܗܝ . ܒܫܡܝܐ
ܣܡ ܐܢܘܢ ܒܡܓܕܠܐ . ܘܐܪܥܠ ܒܩܠܗ ܕܥܡܪܐ
ܠܡܥܡܪܐ . ܘܦܪܚ ܘܥܒܪ ܠܥܠܐ .

frigore cruciaretur in plateis, quod nemo adesset qui recrearet afflictos et vestiret nudos; quia sufficiens non fuit amarum facinus quo egentes oppresserunt, sed odiosum hoc addiderunt quod conviciis eos oppetierunt et congregati in unum sese opposuerunt judici justo et occulto; idcirco auditum atque aurem præbuit ille justus, atque illico de eorum judiciis ultionem sumpsit præcipiensque repente nubibus distillavit ignem et sulphur et in ira sua simul diluvio ignis oppressit contaminatos. Accensus igitur ille ignis destruxit altitudinem superborum, depressit eorum gloriationem, exaltationem disjecit, superbiam prostravit illiusque os pulvere implevit, aperuit portas divitum et ingressus collegit thesauros eorum, posuit eos in arcibus et clamans voce quæ incolas in cubiculis tremefecit volatu ascendit ad incolas supernos.

ܚܙܐ ܢܘܪܐ ܪܘܪܒܐ ܕܥܪ̈ܣܬܐ . ܘܨܒܬܐ
ܕܠ̈ܒܘܫܝܗܘܢ . ܘܚܙܝܗܝ ܠܐܟܘܠܐ ܘܡܬܦܢܩ .
ܘܡܚܝܗܝ ܘܦܩܥ ܡܢ ܥܠ . ܗܦܟܗ ܘܡܟܝܐ
ܥܪ̈ܣܬܐ . ܘܠܡܣܬܡܟܢܐ ܥܡ ܦܬܘܪܐ . ܠܚܡܗ
ܕܥܠ ܦܘܡܗ . ܘܢܘܪܐ ܫܪܐ ܒܠܫܢܗ .
ܝܩܕ ܠܚܡܗ ܥܡ ܠܫܢܗ . ܐܦ ܫܬܝܗ
ܥܡ ܣܦܘ̈ܬܗ . ܩܠܐ ܗܘܐ ܡܠܐ ܕܫܠܗܒܝܬܐ .
ܘܐܪܥܫ ܙܘܥܐ ܘܪܘܬܬܐ . ܘܟܠ ܐܢܫ ܥܪܩ
ܘܡܬܛܫܐ . ܢܘܪܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܥܐ ܗܘܐ .
ܘܡܛܐ ܟܠ ܟܪ ܕܐܬܛܫܝ . ܠܒܪ ܡܫܟܚܗ
ܡܢ ܬܡܢ . ܒܥܛܗ ܠܟܪܣܐ ܕܥܠܘܒܐ .
ܥܡܗ . ܘܐܦܩܗ ܕܐܟܠܐ ܗܘܐ ܠܚܡܗ
ܕܝܬܡܐ . ܘܐܦܪܩܗ ܒܥܘܠܒܢܐ . ܒܬܪܥܐ

Vidit ignis magnificentiam lectorum, decorem vestimentorum, vidit gulosum recumbentem et voluptatibus indulgentem et percussit eum illeque statim disruptus jacuit; idem ille ignis evertit lectos et recumbentes cum mensis; panis adhuc erat in ore gulosi quum jam ignis insideret in lingua ejus; combustus est panis cum lingua et potus cum labiis; vox flammæ personans commotionem atque trepidationem excitavit ita ut cuncti fugerent ad se abscondendos, sed ignis omnes exquirebat, cunctos quocumque se abscondissent attigit et inde abstulit, calce petivit ventrem oppressoris

ܩܫܝ̈ܐ . ܘܡܚܣܢ̈ܐ . ܕܚܝ̈ܠܬܢܐ ܘܓܢܒܪ̈ܐ .
ܦܫܚܬ ܐܦ ܐܝܟ ܟܐܦܐ . ܘܗܘܘ ܩܛܡܐ
ܘܕܩܐ . ܒܦܘܡܗܘܢ ܘܒܓܓܪ̈ܬܗܘܢ .
ܫܪܐ ܗܕܡ̈ܐ ܕܡܚܣ̈ܢܝܢ ܐܦ ܠܗܘܦܟܐ
ܕܡܩ̈ܒܥܝܢ . ܕܐܬܚܒܠܘ ܗܘܘ ܠܗܘܦܟܐ .
ܘܐܬܚܒܠܘ ܗܘܘ ܒܗܘܦܟܐ . ܕܐܬܩܒܥܘ ܗܘܘ
ܠܗܘܦܟܐ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܕܒܪܘܝܐ . ܘܐܬܚܒܠܘ
ܗܘܘ ܒܗܘܦܟܐ . ܡܢ ܨܒܝܢܗܘܢ ܒܝܫܐ .
ܟܠܗ ܐܝܟ ܐܝܟܐ ܕܐܫܟܚܬܗ . ܐܡܟ ܡܡܟܬܗ
ܢܘܪܐ . ܒܠܒܘܫܝܗܘܢ ܐܬܝܩܕܘ . ܕܓܠܝܐ
ܗܘܘ ܡܢ ܕܚܩܝܢ . ܒܡܫܚܝܗܘܢ ܐܬܒܫܠܘ .
ܕܠܐ ܡܫܚܘ ܡܢܗܘܢ ܚܫܝܟܐ . ܒܚܡܪ̈ܝܗܘܢ
ܐܬܫܢܩܘ . ܕܠܐ ܐܫܩܝܘ ܗܘܘ ܠܨܗܝܐ . ܗܘܘ
ܩܒܪ̈ܐ ܒܬ̈ܝܗܘܢ . ܕܠܐ ܥܠܘ ܗܘܘ ܠܗܘܢ
ܡܣܟܢ̈ܐ . ܒܡܘܬܒܝܗܘܢ ܐܬܚܦܪܘ . ܕܦܠܚܘ
ܒܗܘܢ ܡܣܝܒ̈ܐ . ܒܡܛܫܘܬܗܘܢ ܐܫܬܢܩܘ .
ܕܥܒܕܘ ܒܗܘܢ ܒܝܫ̈ܬܐ . ܒܒ̈ܬܝܗܘܢ ܐܬܩܛܠܘ
ܐܬܐܟܠܘ . ܕܛܢܦܘ ܒܗܘܢ ܛܢܦܘܬܐ . ܒܫܘ̈ܩܐ
ܐܬܪܡܝܘ . ܗܘܘ ܓܪ̈ܡܐ ܕܣܒ̈ܐ ܐܝܟ ܩܝܣܐ .
ܘܠܘܚܝܐ ܠܚܒܝܒܝܗܘܢ . ܘܐܬܝܩܕܘ ܐܟܚܕ
ܣܒ̈ܝܗܘܢ ܘܥܠܝ̈ܡܝܗܘܢ ܘܛܠܝ̈ܐ . ܐܬܚܢܩܘ
ܐܦ ܥܘܠܐ . ܒܥܘܒܐ ܕܐܡܗܬܐ . ܐܬܚܒܠܘ
ܗܘܘ ܐܦ ܥܘ̈ܠܐ . ܒܟܪ̈ܣܬܐ ܕܝܠܕ̈ܬܐ .
ܐܬܠܗܒܬ ܚܝܠܐ ܕܢܘܪܐ . ܒܡܚܒ̈ܠܐ
ܘܡܚܒ̈ܠܬܐ . ܒܒܬܘ̈ܠܬܐ ܕܐܬܛܠܫ . ܘܒܒ̈ܥܠܬܐ
ܕܐܫܬܛܝ ܒܢܫ̈ܐ ܕܐܬܛܢܦ . ܒܒܬܘ̈ܠܬܐ
ܕܐܬܩܦܚ . ܒܟܠܬܐ ܕܐܬܛܢܦܬ . ܒܚܬܢܐ
ܕܐܬܚܒܠ . ܕܣܚܝ ܘܡܫܚ ܘܐܬܟܚܠ
ܠܒܝܫܬܐ ܘܠܚܣܕܐ . ܘܐܬܓܕܠ ܗܘܝ

qui fructus oppressionis evomuit; ignis etiam percussit capita saxea et flamma sua confregit, ossa etiam dura ac compacta fortium et heroum contrivit, et facta sunt cinis et pulvis in ore et faucibus eorum. Disjunctis ossibus, solvit corpora solidè compacta, quæ perverse corrupta fuerant. Quæ solide compacta fuerant juxta voluntatem creatoris, inverso ordine corrupta fuerant ex voluntate eorum perversa. Ignis cunctos prostravit ubicumque invenit. In vestibus suis combusti sunt qui nudos repellerant; in unguentis suis cocti sunt qui squalentes non unxerant; vinis suis cruciati sunt qui potum non præbuerant sitientibus; domus sepulchra fuerunt iis a quibus repulsi fuerant pauperes; in habitaculis suis effossi fuerunt qui in eis abominanda fecerant; in conclavibus suis cruciati fuerunt qui in eis mala patrarant; in domibus suis consumpti sunt qui in eis immunditiis se polluerant; in plateis prostrati sunt illi per quos esurientes afflicti fuerant; facta sunt ossa senum velut ligna et flamma pro dilectis suis; cremati sunt simul senes, juvenes et pueri; suffocati sunt infantes in sinu matrum, et fœtus destructi sunt in utero genitricum. Exarsit ignis in corruptis utriusque sexus, in virginibus pollutis, in maritatis quæ desipuerunt, in uxoribus contaminatis, in virginibus defloratis, in sponsa inquinata et in sponso corrupto. Quæ se lavaverant et unxerant et stibio decoraverant ad mala ac probrosa, quæ se intortis crini-

bus exornaverant ad immunditiam et contaminationem, quæ elegantibus vestibus se induerant ad scortationem et adulterium, quæ suavi aromatum suorum odore ad insana provocarant inquinatos et contaminatos, et specie sua illexerant ac rapuerant oculos eas intuentium, ignis juste ultus est earum dissolutas contaminationes. Quæ fucum amaverant, stibium cinis factum est in oculis earum, quæ odorem aromatum exquisierant, fœtidum odorem emiserunt earum corpora et quia ornamentis suis gloriatæ fuerant flamma humiliatæ sunt; quæ fuco et stibio captivaverant viros oculis captæ fuerunt per carbones; quæ inauribus se submiserant voce tonitruum surdæ effectæ sunt; quarum dentes nimio studio detersæ fuerant, earum dentes fumo nigræ effectæ sunt; quæ facies suas volùptuose exornarant, consumpsit eas incendium; quæ pexerunt et intorserunt suos crines, earum capilli igne ardente combusti fuerunt; quæ lavaverunt et unxerunt sua corpora flamma exarserunt et consumptæ sunt; quarum corpora suffitibus candida reddita sunt earum ossa igne candida facta sunt; quæ escis et deliciis satiatæ sunt atque in pauperes immisericordes fuerunt, earum corpora consumpsit ignis absque misericordia et absque remissione; quæ unguento unxerunt se et non unxerunt viduas, earum linguam unxit flamma ignis ex corporis pinguedine et sanguine; quæ vestibus se calefecerant et nudos non calefe-

ܘܐܫܬܠܡܘ . ܕܐܬܬܠܝܘ ܐܦ ܐܬܚܒܠܘ . ܗܟܢ
ܥܕܡܐ ܠܕܪ ܕܪܝܢ ܀

ܗܠܝܢ ܕܝܢܐ ܡܪܝܪܐ . ܛܢܦܐ ܒܪܘܓܙܐ ܩܒܠܘ
ܗܘܘ . ܗܠܝܢ ܫܘܢܩܐ ܕܢܘܪܐ . ܣܝܒܪܘ ܥܘܠܐ
ܩܒܠܘ . ܘܠܒܢ ܕܝܠܢ ܠܐ ܪܓܫ . ܕܢܗܦܘܟ
ܢܦܫܢ ܡܢ ܥܘܠܐ . ܕܝܩܕܝܢ ܗܘ ܪܓܫܝܢ .
ܒܚܘܒܗ ܕܥܘܠܐ ܡܡܝܬܐ . ܘܫܒܝܐ ܗܘܢܢ
ܡܫܒܝܢ . ܘܡܚܫܒܢ ܥܡ ܪܢܝܢ . ܕܝܬܝܪ
ܥܠܝܢ ܚܫܘܫܐ . ܕܢܫܟܚ ܝܕܥܬܐ ܠܡܕܪܟ .
ܘܡܚܘܬܐ ܦܫܝܛܬܐ ܡܫܟܚܐ ܠܢ ܠܡܦܢܝܘ ܠܐܘܪܚܐ
ܕܫܪܪܐ . ܘܡܫܒܠܐ ܦܫܝܛܬܐ ܬܪܝܨܐ . ܠܐܝܢܐ ܕܨܒܐ
ܕܢܦܘܩ ܒܗ . ܕܠܒܢ ܡܪܝ . ܐܣܓܝ
ܡܪܕܐ . ܘܠܐ ܒܒܝܫܬܗ ܡܬܕܠܚ . ܐܠܐ ܒܙܒܢܐ
ܙܥܘܪܐ . ܘܠܐ ܒܡܦܝܣܢܘܬܐ ܡܬܪܟܟ . ܐܠܐ ܐܝܟ
ܕܒܫܘܩܪܐ . ܕܐܦܢ ܣܓܝܘ ܢܓܕܐ ܩܫܝܐ . ܘܡܚܘܬܐ
ܕܡܪܕܘܬܐ . ܘܠܐ ܡܬܬܟܣܝܐ ܐܢܫܘܬܢ . ܡܢ
ܒܗܬܬܐ ܕܩܕܡܝܐ . ܕܚܕ ܗܘܐ ܚܝܠܐ . ܕܓܢܒܪܐ .
ܡܛܠ ܚܛܗܐ ܒܩܪܒܐ . ܥܕܡܐ ܕܐܬܦܪܣܘ
ܛܢܦܐ ܘܢܚ ܚܡܬܐ ܡܢ ܪܘܡܐ ܀

ܐܦ ܠܢ ܡܪܝ ܗܐ ܡܛܐ ܠܢ . ܢܓܕܐ ܕܡܛܐ
ܠܩܕܡܝܐ . ܚܕ ܦܐܪܐ ܩܛܦ ܗܘܐ ܐܕܡ .

cerant earum corpora in propriis vestibus constricta et combusta fuere; quæ portabant e fastu et gloriatione margaritas abscidit gladius igneus colla et cervices earum; quæ lasciverant in lectulis et voluptati indulserant in mollibus vestibus tela ignea perforarunt earum lumbos ac latera; quæ magnificentia se extulerant, ecce in æternum prostratæ sunt; quæ gloriantes superbierant interierunt in generationem generationum.

5. Sævis hisce judiciis impuri ira divina plexi sunt, hos acerbos ignis cruciatus sustinuerunt impii et cor nostrum non sentit retrahendam esse animam nostram ab iniquitate, quia ardent sensus nostri amore lethalis nequitiæ, et captivæ tenentur nostra mens, cogitationes ac sollicitudo, quia passiones nimium nos gravant ut possimus assequi scientiam et flagellum simplex possit nos reducere in viam veritatis et semita recta delectare eum qui ex eo vult exire, quia cor nostrum nimium multiplicavit suas rebelliones et errata, nec malis suis nisi brevi tempore perturbatur, nec persuasione emollitur nisi quasi falso. Etsi multiplicata fuere sæva flagella et virga castigationis, tamen nostra non deterretur humanitas ab ignominia veterum, quia devicta fuit virtus virorum propter peccatum in bello, donec proditi fuere contaminati et quievit ira altissimi.

6. Etiam nos, Domine, urget flagellum quod contigit antiquis. Unum fructum decerpserat Adam

Invehitur in vitia suorum concivium.

ܘܐܬܦܪܢܣ ܡܥܪܛܠ ܘܢܦܩ . ܣܓܘ ܦܐܪ̈ܝ
ܕܚܛܝܬܐ . ܩܛܦܗ ܫܩܠܬ ܐܢܫܘܬܢ . ܘܗܐ
ܡܐܢܐ ܠܒܝܫܬܐ . ܒܛܒܘ ܘܪ̈ܚܡܐ ܘܚܢܢܐ .
ܓܢܒܪ̈ܐ ܕܐܬܪܘܪܒܘ ܗܘܘ . ܥܕ ܠܐ ܝܗܝܒ ܗܘܐ
ܢܡܘܣܐ . ܚܛܦ ܘܚܢܩ ܛܘܦܢܐ . ܒܣܓܝܐܘܬ
ܘܣܓܝܐܬܐ . ܗܐ ܩܠܝ ܢܡܘܣܐ . ܩܥܝܢ ܠܢ
ܒܐܕ̈ܢܝܢ . ܘܠܐ ܡܬܟܚܡܐ ܪܥܝܢܢ .
ܘܠܐ ܡܬܬܟܬܫ ܠܡܐܠܦ ܩܘܫܬܐ . ܓܢܒܪ̈ܐ ܒܢܘ
ܡܓܕܠܐ . ܘܐܬܒܠܒܠܘ ܠܫܢܝܗܘܢ . ܛܘܪ̈ܐ
ܕܚܘ̈ܒܐ . ܗܐ ܐܪܝܡܢ . ܘܗܝ ܡܦܩ ܡܠܬܐ
ܦܘܡܢ . ܣܕܘܡܝܐ ܒܒܬܘ ܡܢ ܟܦ̈ܢܐ . ܠܚܡܐ
ܡܢ ܓܘ ܒ̈ܬܝܗܘܢ . ܘܢܦܠܬ ܢܘܪܐ ܘܟܒܪܝܬܐ .
ܠܩܛܡܐ ܕܟܠܗ ܐܝܟ . ܘܗܐ ܒܝܢܝ ܡܬܚܛܦܝܢ
ܝܬܡ̈ܐ ܘܟܦ̈ܢܐ ܘܡܣܟ̈ܢܐ . ܘܡܩܘܝܐ ܐܝܕܐ
ܕܚܛܦܬ . ܠܝܬܡܐ ܘܟܦܢܐ ܘܐܪܡܠܬܐ . ܠܦܪܥܘܢ
ܕܩܫܐ ܗܘܐ ܠܒܗ . ܘܡܪܝܕܐ ܗܘܬ ܪܥܝܢܗ .
ܚܘܛܪܐ ܐܝܟ ܠܬܢܝܢܐ . ܘܗܪܟܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܐܢܫܐ . ܗܪܟܐ ܨܠܝܒܐ ܕܦܘܪܩܢܐ . ܕܡܝ̈ܬܐ
ܒܫܝܘܠ ܚܝܐ ܗܘܐ . ܗܪܟܐ ܐܝܟ ܢܗܪܐ ܠܕܡܐ .
ܘܐܬܗܦܟ ܛܡܐܐ ܒܨܗܝܐ . ܗܪܟܐ ܕܡܗ
ܐܫܕ ܛܒܐ . ܘܐܫܩܝ ܚܝ̈ܐ ܠܡܝܘܬܐ .
ܠܬܡܢ ܐܬܟܢܫܘ ܐܘܪ̈ܕܥܐ . ܕܡܢ ܪܝܚܗܘܢ ܐܪܥܐ
ܒܐܫܬ . ܘܗܪܟܐ ܫܠܝ̈ܚܐ ܫܪܝܪ̈ܐ . ܕܒܣܝܡܘܬ
ܐܪܥܐ ܒܝܘܠܦܢܗܘܢ . ܠܬܡܢ ܩܠܡܐ ܢܒܥܬ ܗܘܬ .
ܘܣܝܒܬ ܒܣܪܐ ܕܚܪ̈ܫܐ . ܗܪܟܐ ܛܒܐ
ܒܛܝܒܘܬܗ . ܢܦܨ ܡܢ ܡܝ̈ܬܐ . ܠܬܡܢ
ܣܘܐܠ ܒܥܒܕܐ ܗܘܐ . ܕܡܚܘܬܐ ܕܟܠ
ܥܩ̈ܪܝܢ . ܗܪܟܐ ܒܡܪ̈ܥܐ ܕܟܠ ܚܠܡ .
ܕܐܬܬܪܝܡܘ ܘܡܚܘ ܡܘܡܐ . ܗܪܟܐ ܡܘܬܐ
ܪܒܐ . ܕܒܟܪ̈ܐ ܒܡܨܪܝܢ . ܗܪܟܐ ܚܝܐ
ܘܡܚܝܢܐ . ܕܒܟܪܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ . ܠܬܡܢ
ܚܫܘܟܐ ܕܢܬܡܫܐ . ܘܗܪܟܐ ܐܬܚܙܝ ܒܗ ܒܠܘܗܝ

[1] *Gen.* II-III. — [2] *Gen.* VI. — [3] *Gen.* XI.
[4] *Gen.* XIX. — [5] *Exod.* VII.

et nudatus ac spoliatus exivit[1]; multiplicati sunt fructus peccati, eos decerpsit et abstulit humanitas nostra, et ecce per bonitatem, misericordiam et condonationem (gratiæ) habitu tegitur. Gigantes qui ante datam legem luxuriati sunt abripuit et suffocavit diluvium[2], multiplicatæ legis voces clamant nobis in auribus, nec pudore afficitur mens, nec certat ad discendam veritatem. Gigantes ædificarunt turrim et confusæ sunt linguæ eorum[3], montes delictorum ereximus et superest nobis eloquium nostrum. Sodomitæ panem in domibus suis negaverunt esurientibus ignis et sulphur in cinerem redegerunt manus quæ esurientes repulserant[4], ecce inter nos diripiuntur orphani, esurientes et egentes, et remanet manus quæ diripuit orphanum, esurientem et viduam. Virga coram Pharaone, cujus cor induratum erat et mens rebellis, conversa est in draconem[5], et hic adest crux salutis quæ mortuos ab inferis resuscitat; in Ægypto conversum est flumen in sanguinem et contaminati siti cruciati sunt, hic sanguinem suum effundit Bonus et potandam præbet mortalibus vitam; illic collectæ sunt ranæ quarum odore infecta est terra[6], hic adsunt apostoli veri quorum suavi doctrina oblectata est terra; illic sciniphes[7] scaturierunt et carnem vexarunt magorum, hic Bonus gratia sua vermes excutit a mortuis; illic invaluit plaga omnis generis

[6] *Exod.* VIII. 1-14. — [7] *Exod.* VIII, 17, sqq.

ܒܝܫܐ . ܗܪܟܐ ܥܡ̈ܡܐ ܐܬܬܠܡܕܘ . ܡܢ ܗܪܟܐ
ܕܫܪܪܐ . ܬܡܢ ܡܘܬܐ ܒܥܝܪܐ ܝܩܝܪܐ . ܕܩܛܠ
ܒܚܩܠܐ ܒܥܝܪ̈ܐ . ܗܪܟܐ ܕܝܢ ܚܝܐ ܘܡܚܝܢܐ
ܕܬܪܣܝ ܥܡܐ ܒܡܕܒܪܐ . ܬܡܢ ܫܚܢܐ ܥܡ ܫܘܚ̈ܢܐ .
ܕܥܠ ܘܐܫܚܢ ܠܟܠܗ ܥܡܐ . ܗܪܟܐ ܕܝܢ ܚܫ̈ܐ
ܐܬܐܣܝܘ . ܘܡܢ ܗܕ̈ܡܐ ܕܡܣ̈ܟܢܐ ܦܠܛܘ . ܬܡܢ ܒܪܕܐ
ܥܡ ܢܘܪܐ . ܕܬܒܪ ܐܝܠܢ̈ܐ ܒܚܩܠܐ . ܗܪܟܐ
ܕܝܢ ܚܘܒܐ ܘܪܚܡܐ ܗܘܐ . ܕܐܣܝ ܠܒ̈ܐ ܬܒܝܪ̈ܐ
ܒܚܘܒܐ ∴

muscarum nocivarum[1], hic gentes omnis linguæ doctrinam didicerunt veritatis; illic pestilentia gravis[2] quæ jumenta in agris occidit, hic vita et vivificator qui populum in deserto aluit; illic ulcus[3] cum tumoribus qui invasit et ulceravit totum populum, hic dolores sanati et e membris egentium depulsi; illic grando cum igne[4] quæ arbores in agris confregit, hic vero amor et misericordia quæ sanavit corda confracta; illic locustarum densum agmen[5] quæ, ut nubes, faciem terræ operuerunt, hic autem amor effusus qui oculos cæci aperuit; in Ægypto tenebræ[6] regnarunt tribus diebus, lux tribus diebus refulsit in inferis.

ܠܐ ܕܝܢ ܢܒܨܘܪ ܡܢ ܥܘܩܒܐ . ܕܐܝܟܢ ܐܡܪܚܘ
ܩܕܡ̈ܝܐ . ܘܐܝܟܢ ܐܬܒܥܬ ܒܟܐܢܘܬܐ . ܡܣܪ̈ܚܢܘܬܗܘܢ
ܕܫܒܗܪ̈ܐ . ܘܐܝܟ ܐܢܚܢ ܐܡܪܚܢ . ܝܬܝܪ ܡܢ
ܕܩܕܡ̈ܝܐ . ܘܟܡܐ ܢܓܝܪܐ ܛܝܒܘܬܐ . ܠܚܛ̈ܝܐ
ܕܠܐ ܫܘܝܢ . ܥܒܕ ܥܡܐ ܥܓܠܐ ܒܡܕܒܪܐ .
ܘܣܓܕܘ ܠܗ ܐܣܓܕܬܐ . ܚܕ ܥܓܠܐ ܣܓܕܘ
ܗܢܘܢ ܗܘܘ . ܘܕܠܐ ܚܘܣܢ ܐܬܚܒܠܘ . ܦܬܟܪ̈ܐ
ܕܝܢ ܕܠܐ ܡܢܝܢ . ܗܐ ܡܘܬܐ ܓܥܫܝܢ ܒܝܢܬܢ .
ܟܪܣܬܢܘܬܐ ܕܡܢ ܡܢ . ܦܬܟܪܘܬܐ ܗܝ ܕܥܡܪܐ
ܒܢ . ܙܢܝ̈ܐ ܨܥܪܘܗܝ ܠܡܘܫܐ . ܕܐܦܩ
ܐܢܘܢ ܡܢ ܡܨܪܝܢ . ܐܪܓܙܢ ܠܡܪܗ ܕܡܘܫܐ .
ܕܡܢ ܡܘܬܐ ܠܚܝ̈ܐ ܦܪܩܢ . ܡܘܫܐ ܣܠܩ
ܗܘܐ ܕܢܚܬ ܠܗܘܢ ܢܡܘܣܐ . ܢܡܘܣܐ
ܕܡܠܐ ܚܝ̈ܐ . ܟܦܪܘ ܥܡܠܗ
ܘܒܥܘܬܗ ܘܨܠܘܬܗ .

7. Non recedamus a considerando quænam ausi sunt antiqui, quomodo ulta est justitia divina vitia superborum; quomodo nos majora quam antiqui perpetravimus et quanta patientia Bonitas tulit peccatores etsi indignos. Fecit populus vitulum[7] in deserto et impudicam adorationem ipsi præstitit; unum isti vitulum adorarunt et absque misericordia deleti sunt, idola innumera mortem evomunt inter nos; gulositas species quædam est idololatriæ inter nos degens. Libidinosi contumeliis affecerunt Moysen qui eos ex Ægypto eduxerat, ad iram provocavimus Dominum Moysi qui e morte ad vitam nos salvavit. Moyses (montem) ascendit ut legem vita plenam eis afferret, abnegarunt laborem ejus ac supplices orationes, et monti ac-

[1] *Exod.* VIII, 21, sqq. — [2] *Exod.* IX, 1-8.
[3] *Exod.* IX, 9-21. — [4] *Exod.* IX, 24, sqq.
[5] *Exod.* X, 1, sqq. — [6] *Exod.* X, 22, sqq.
[7] *Exod.* XXXII.

ܘܣܠܩ ܚܝܐ ܕܐܬܥܠܝܘܗܝ . ܘܦܢܐ ܠܢ ܡܘܬܐ ܡܛܠܐ . ܚܣܝ ܚܒܪ ܐܠܗܐ ܗܘܐ . ܚܘܒܐ ܕܠܗ ܒܥܒܕܐ . ܕܝܠܗ ܘܐܬܚܝܐ ܡܢ ܚܪܬܐ . ܘܣܒܠ ܕܠܗ ܡܫܪܝܬܗ .. ܕܝܡܐ ܕܐܬܒܪܝ ܘܠܦܘ . ܝܗܒܐ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ . ܕܡܐ ܝܗܒܝܢ ܚܝܝܢ . ܘܠܡܐ ܕܒܗܐ ܥܠ ܠܗܘ . ܠܥܟܪ ܐܝܟܐ ܡܛܠܗ . ܗܢܘܢ ܒܪܐ ܛܫܐ . ܘܟܠܐ ܡܥܬܐ ܡܢ ܩܪܒܐ . ܘܪܟܘܒܐ ܐܬܝܩܕܬ ܠܗ . ܡܫܪܝܬܐ ܦܢܬ ܕܐܬܒܠܠ . ܒܠܒܗ ܕܓܒܪܐ ܚܝܝܢ . ܕܒܠܒܘܗܝ ܦܢܝܬ ܥܠ ܐܢܫ . ܕܓܒܪܐ ܡܟܠܐ ܢܛܪ . ܘܫܡܫܐ ܐܚܪܘ ܟܠ ܗܘܡܘܗܝ . ܘܩܛܠܗ ܡܢ ܕܐܬܟܒܫܘ . ܚܪܡ ܗܘܐ ܚܪܘܬܗ ܐܠܐ . ܘܦܢܚܣ ܠܥܠܡܐ ܟܘܠܐ . ܕܟܢܫ ܠܗ ܡܢܝܬܗ . (ܒܟܪܐ ܚܡܐ) ܕܐܬܥܒܕ . ܕܡܛܠ ܓܒܪܐ ܡܣܩܒܠܐ . ܘܡܣܬܪܩ ܡܢ ܡܢܝܢܗ . ܘܡܠܚ ܦܘܡܗ ܫܬܝܩܐ . ܕܦܪܫ ܒܥܠܗ ܕܣܠܩܝܐ . ܘܕܡܗ ܠܐܦܐ ܐܬܦܫܛ ܗܘܐ . ܕܐܚܝ ܕܡܗ ܕܒܟܠܐ . ܘܠܐ ܟܪܘܬ ܗܘܐ ܡܢ ܫܪܪܐ . ܡܟܣܘ ܘܡܫܡܬܝܢ ܠܗ . ܘܠܐ ܐܬܟܠܝ ܡܢ ܒܫܘܗ . ܟܕ ܡܟܠܐ ܘܡܦܪܣܐ ܠܗ . ܘܠܐ ܡܢ ܬܓܐ ܐܬܚܡܨ . ܟܕ ܡܚܒܪ ܗܘܐ ܘܡܟܣܘܐ ܠܗ . ܘܠܐ ܕܚܠ ܗܘܐ ܡܢ ܫܘܠܛܢܗ . ܟܕ ܓܒܪ ܡܘܬܐ ܡܩܡܘܢ . ܘܠܐ ܦܪܐ ܡܕܡ ܕܣܠܩܝܐ . ܕܫܕܐ ܒܗ ܠܐܪܥܐ ܫܡܝܢܐ . ܕܡܐ ܒܗ ܒܟܦܐ ܕܐܘܪܝܐ . ܠܡܟܠܐ ܕܒܪ ܢܡܘܣܐ . ܓܠܐ ܡܟܘܗ ܡܛܪܐ ܡܛܠ . ܘܓܒܗ ܫܪܪܐ ܕܡܟܣܝܘܗ . ܥܠ ܕܓܒܪ ܗܘܐ ܠܡܟܠܐ . ܡܢ ܒܪܡܐ ܕܓܡܠܐ ܘܢܒܐ . ܘܟܠ ܕܐܬܪܝܫ ܠܡܣܒܟܘ . ܣܘܡܐ ܕܢܘܪܐ ܛܒܥܘܬܐ . ܐܬܚܫܒ ܘܫܒܩ ܠܗ ܡܢܗ . ܪܡܫܐ ܓܠܝ ܒܡܪܟܐ . ܣܘܡ ܕܝܢ ܦܪܟ ܗܘ ܒܘܠ . ܕܗܘܐ ܒܢܝ ܡܫܬܡܥ . ܘܡܣܟܠܢ

censo vitulum mortuum amor eorum prætulit; Jesus (in cœlum) ascendit ut pararet nobis locum plenum gaudiis, probris affecimus ejus passionem, resurrectionem atque ascensionem, et pro vita quam promiserat mortem homicidam diligimus; propter solum Achor qui ex anathemate aliquid furatus illud absconderat, totus populus in bello impeditus est et castra incensa sunt donec quæsitus fur e castris exivit[1], quot fures inter nos et nemo est qui recogitet. Impudicum Zamri occidit Phinees[2], vir zeli, et avertit mortem a populo et victoria ei imputata est; extollitur auctoritas libidinosorum; qui vult reprehendere inter nos impeditur, quia timet unusquisque ne probro paululum afficiatur et, imposito ori manu, silet et abstinet ab admonitione. Accinxit Elias lumbos et prodidit regem iniquum, quia acerbe ferebat iniquum facinus ab eo patratum, occisum scilicet bonisque spoliatum ab eo fuisse virum pauperem, et aperuit os suum verax ut proderet iniquitatem superbi et effunderet in terram sanguinem illius qui fuderat sanguinem oppressi, nec erubuit veritatem dicere, increpare et accusare eum, nec byssi ejus verecundia abstinuit ab objurgatione et diffamatione, nec coronæ reverentia retractus fuit ab eo quod ipsi factum exprobraret eumque pudefieret, nec timor potestatis eum impedivit quin mortem ipsi comminaretur, nec reformidavit superbum qui jecit in

[1] *Jos.* VII. — [2] *Num* XXV.

ܢܚ̈ܬܝܢ ܐܝܟ : ܘܢܚ̈ܬܝܢ ܐܟܠܐ ܘܠܐ ܚܣ .
ܘܟܠܝܗ ܡܛܪܐ ܘܐܪܡܠܬܐ . ܘܚܪܒܘ ܠܗ
ܡܣܡܟ̈ܬܐ . ܘܥܠ ܕܐܠܨ ܕ̈ܢܐܟܘܢ . ܡܢ
ܫܟ̈ܘܪܐ ܒܥܠܐ . ܘܥܠ ܕܡܣܪ ܠܠܚܡܐ . ܡܢ
ܥܨܪܐ ܘܡܢܚܬܐ . ܕܐܬܚܠ ܥܠ ܐܝܟ ܡܢ ܢܨܒܗ .
ܕܢܗ ܐܝܩܢܗ ܢܚܪܘܒ . ܘܢܨܒܗ ܥܠ ܐܝܟ
ܘܡܣܬܪܝܪ . ܕܐܬܐ ܢܦܠ ܨܠܡܗ .

ܦܪܚܝܢ ܫܘܠܛܢ ܐܚܪܐ . ܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܠܥܠܡ .
ܘܟܘܪܣܐ ܠܢ ܕܩܝܣܐ ܚܒܝܒ : ܡܢ ܗܘ ܕܐܫܬܘܕܝ
ܠܫܠܝ̈ܚܐ . ܘܡܣܩܒܠ ܠܢ ܐܝܩܪܐ . ܕܡܢ
ܫܠܝ̈ܛܐ ܥܘܠܐ . ܛܒ ܡܢ ܛܒ̈ܬܐ ܕܥܬܝܕ .
ܠܡܗܘܐ ܒܗ ܒܡܠܟܘܬܐ . ܗܕܐ ܓܝܪ ܐܪܐ ܥܠ
ܐܝܟ . ܒܡܣܟܠܬܐ ܕܐܘܡܢܘܬܗ . ܕܢܚܒܐ
ܠܪܫܐ ܐܗܘܐ . ܘܡܢܐ ܠܝ ܡܛܠ ܡܣܟܢ̈ܐ .
ܡܢܐ ܠܝ ܕܐܟܣ ܠܠܥܘܠܐ . ܐܘ ܕܐܕܘܢ ܥܡܗ
ܥܠܘܗܝ . ܠܝ ܠܐ ܢܣܢܐ ܫܠܝܛܐ ܘܢܦܩܢ
ܡܥܘ̈ܗܝ ܕܝܬܡܐ . ܐܝܩܪܝ ܕܝܠܝ ܠܐ ܢܚܣܪ .
ܘܢܫܒ ܢܦܫܐ ܠܐܪܡܠܬܐ . ܗܠܝܢ ܚܛܗ̈ܐ ܡܪ̈ܝܪܐ .
ܥܒܕ ܠܒܐ ܕܪܡܐ . ܪܘܝܢ ܐܢܘܢ ܘܫܒܝܩܝܢ .
ܒܫܘܒܗܪܐ ܘܒܪܡܘܬܐ . ܘܥܠ ܕܠܝܬ ܠܐܠܝܐ .
ܕܐܬܪܚܡ ܒܠܐ . ܘܗܘܐ ܒܥܘܪܐ ܕܒܥܠ
ܐܝܟ . ܘܟܠ ܒܗ ܡܣܬܟܝܢܘܬܐ . ܗܘܐ

eum tela acuta pressitque tribulationibus ; a rege legis transgressore cohibuit pluviam mortiferam ; arefacti sunt fruges agrorum, quia spoliaverat rex oppressum vinea ab ipso exculta et plantata ; quia etiam ausus fuerat destruere imaginem ab ipsa Bonitate formatam, destructa fuit et prostrata ejus imago in prælio in Ramoth Galaad[1]. Major est autem iniquitas quæ inter nos hodie geritur ; multi quippe sunt Achabi asseclæ, nullus vero Eliæ, spoliantur orphanus et vidua, diripiuntur pauperes et nemo est qui ulciscatur judicia eorum ab iniquis spoliatoribus ; nemo qui liberet afflictos ab iniquis et improbis ; quia quisque timet ne honor suus minuatur, quisque metuit et veretur ne amittat principatum suum.

8. Amamus potestatem temporalem plusquam potestatem æternam, et thronum ligneum throno apostolis promisso præferimus, gratiorem habemus honorem a principibus iniquis concessum bonis futuris in regno cœlesti. Hæc est enim cujusque cogitatio et cura in sua agendi ratione : ero dilectus duci, quid mihi de pauperibus ? Ut quid arguam oppressorem aut contendam cum eo ! me odiosum non habeat princeps ; orphani viscera effundantur, modo honor meus non minuatur, spiritum trahat vidua. Delicta hæc acerba committit cor superbi ; inebriati sunt omnes et dissoluti superbia et gloriatione, et nemo imitatur Eliam, qui prop-

[1] *III Reg.* XXII, 34.

ܠܡܫܝܢܘܬܐ ܕܒܢܝܫܬܐ . ܘܣܠܐ ܠܥܘܬܪܐ ܕܐܚܐܒ
ܢܦܫܗ . ܘܣܒܪ ܠܡܣܟܢܘܬܐ ܐܘܬܪ . ܘܣܠܐ ܠܥܪܣܐ
ܡܫܘܝܐ ܗܘܐ . ܘܣܒܪ ܡܬܡܟܟ ܒܥܦܪܐ .
ܘܐܣܠܝ ܚܡܪܐ ܕܚܠܝܐ . ܘܣܒܪ ܣܡܝܟܐ ܠܟܐܦܐ
ܘܬܘܣܒ ܡܢܐ ܥܠܡܐ ܗܘܐ . ܘܣܢܐ ܦܘܬܝܐ
ܕܢܗܝܪܐ . ܘܚܫܟܐ ܕܡܥܪܬܐ ܪܚܡ ܗܘܐ . ܫܕܐ
ܚܡܪܐ ܥܬܝܩܐ . ܘܒܥܐ ܡܝܐ ܠܡܫܬܐ ܗܘܐ .
ܘܐܦ ܗܘ ܡܐܟܠܐ ܦܫܝܛܐ ܠܗ . ܡܢ ܕܡܟܐ
ܕܢܣܒ ܦܬܐ . ܘܪܚܡܬܗ ܠܫܡܝܐ . ܘܟܣܝܐ
ܗܘܐ ܒܐܪܥܐ . ܘܫܡܝܐ ܠܗ ܫܕܪܘ ܒܓܠܝܐ .
ܡܪܟܒܬܐ ܕܢܘܪܐ . ܘܥܠܘܗ ܠܥܠ
ܘܥܡ ܥܠܝܐ ܐܬܝܬܒ . ܒܥܘܬܪܗ ܕܗܢܐ ܡܢ ܚܪܐ ܀

ter amorem altissimi afflictus vixit, divitias Achabi repudiavit eisque paupertatem prætulit; rejecit lectulos stratos et in pulvere humiliavit se; posthabuit vina dulcia super petram recumbens; cubicula luce perfusa renuit et tenebras speluncarum dilexit; repudiavit vina antiqua haustum aquæ expetens, repudiavit ciborum delicias ut frustum panis mendicaret; amorem suum in cœlum direxit, occulte quidem quamdiu fuit in terra; cœlum autem ei misit publice currum ignis[1] et celeriter transtulit eum et inter supernos habitatores collocavit. Quia cor ejus ascenderat occulte, corpus ejus ascendit manifeste. Per ejus orationes et imitationem digni efficiamur ut videamus eum inter angelos.

ܫܠܡ ܀

Finis.

[1] *IV Reg.* II, 11, sqq.

ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܚ̈ܪܫܐ
ܘܠܚ̈ܘܫܐ ܘܩܨ̈ܘܡܐ . ܘܥܠ
ܚܪܬܐ ܘܫܘܠܡܐ ܀

ܡܢ ܩܪܝܢܐ ܕܟܬ̈ܒܐ : ܘܡܢ ܦܘܫܩܐ ܕܡ̈ܠܝܗܘܢ : ܘܡܢ ܙܒ̈ܢܐ ܘܫܘܚ̈ܠܦܝܗܘܢ ܆ ܚܙܝܬ ܕܐܬܐ ܫܘܠܡܗ[a] ܠܗ . ܘܒܢ̈ܝܢܫܐ ܒܛܠܝܢ ܆ ܡܢ ܦܘܠܚܢܐ ܕܟܐܢܘܬܐ ܝܘܡܐ ܐܚܪܝܐ[b] ܥܠ ܬܪܥܐ[c] . ܘܗܢܘܢ ܝܨܦܝܢ ܕܫܢ̈ܝܐ . ܥܘܠܐ ܘܢܟܠܐ ܘܚܛܝܬܐ . ܗܢܘܢ ܫܠܝܛܝܢ ܒܥܠܡܐ . ܟܐܢܘܬܐ ܘܙܕܝܩܘܬܐ . ܗܐ ܫܒܝܩܢ ܘܠܐ ܡܬܥܒ̈ܕܢ . ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܒܪܚܡܬ ܟܣܦܐ[d] : ܐܝܟ ܕܒܣܝܢܐ . ܘܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܢܦܫܗ . ܡܬܒܛܠ ܠܩܝܣܐ ܕܢܘܪܐ ܕܒܗ ܝܩܕ . ܟܗ̈ܢܐ ܫܒܩܘܗܝ ܠܐܠܗܐ . ܘܩܡܘ ܠܡܪܕܦ ܡܡܘܢܐ . ܘܚܠܦ ܨܘܡܐ ܘܨܠܘܬܐ ܆ ܐܣܘܛܘܬܐ ܘܥܠܘܒܘܬܐ . ܫܒܩܘܗ ܠܥܕܬܐ ܘܠܒܢ̈ܝܗ . ܘܗܘܘ ܬܓ̈ܪܐ[e] ܘܚܠܦ ܩܪܝܢܐ ܕܟܬܒܐ : ܕܟܬܒܬ ܠܗ ܪܘܚܐ ܠܥܕܬܐ . ܗܐ ܩܪܝܢ ܒܗ ܦܢܝܬܐ . ܒܟܬ̈ܒܐ ܕܕܝܢܐ ܘܪܒܝܬܐ . ܠܟܬ̈ܒܐ ܕܪܘܚܐ ܗܐ ܫܒܩܝܢ ܆ ܘܡܬܗܦܟܝܢ ܡܕܝܢܢ . ܘܟܬܒܐ ܕܣܛܢܐ ܗܐ ܠܒܝܢ ܆ ܦܬܝܚܝܢ ܘܐܟܠ ܡܢܗ . ܗܘܐ ܠܗ ܒܘܨܐ ܐܝܟ ܟܠܒܐ ܆ ܘܠܗ ܕܐܬܪܝ ܒܟܬ̈ܒܐ . ܘܕܝܢ ܠܗ ܠܟܠܒܐ[f] ܠܣܘܦܗ ܆ ܠܚܣܝܘܬܐ ܗܘ

EJUSDEM MAR EPHRÆMI

DE MAGIS, INCANTATORIBUS ET DIVINIS, ET DE FINE ET CONSUMMATIONE[1].

1. E lectione Scripturarum et ex earum eloquiorum interpretatione, ex temporibus eorumque vicissitudinibus patet adesse finem temporum, et tamen homines justitiæ exercitium negligunt; dies novissimus in limine adest et illi de annis solliciti sunt. Iniquitas, fraus ac peccatum mundo imperant, æquitas et justitia derelinquuntur et non peraguntur. Homines in amorem pecuniæ veluti in cœnum immerguntur. Unusquisque curam impendit in colligendis lignis pro igne quo comburendus est. Sacerdotes Deum deseruerunt ut mammonam prosequerentur; pro jejunio et oratione luxuriæ et avaritiæ vacant; relictis Ecclesia ejusque filiis, mercatores effecti sunt. Pro lectione Scripturæ quam Ecclesiæ exaravit Spiritus sanctus, perverse legunt in ea libros crediti et fenoris; ecce jacent libri Spiritus sancti et circumferuntur libri Satanæ;

[1] Præter duos codices supra p. 311 indicatos, habet hunc sermonem sed abbreviatum codex Oxoniensis *Marsh*. 711, fol. 9-13. Mendis scatet ille codex. Ejus lectiones littera C notavimus. Exstat etiam in Musæi Britannici cod. Rish. 7,190 fol. 220-226; quod cum tardius a nobis detectum fuerit, hujus codicis lectiones hic apponere impossibile fuit. Denique reperitur in cod. syr. vat. V, falso sub nomine Isaaci Antiocheni. Vid. J. S. Assemani *Bibl. Orient.* I, 222, n. 19. Sæpe egit S. Ephræmus de judicio extremo. Quæ in hoc sermone habentur non infimum tenent locum inter ea quæ scripsit Ephræmus de hac re. Conferendus est in primis sermo *De secundo Christi adventu* qui habetur inter opera græca t. II, p. 192-209. Nec negligendi sunt tres sermones qui in eodem volumine sequuntur: nempe: *Sermo in resurrectionem, pœnitentiam, charitatem et secundum Christi adventum. Opp. græco-lat.* II, 219-222; sermo: *De Consummatione sæculi et adventu Antichristi. Opp. græco-lat.* II, 222-230; et sermo: *In pretiosam ac vivificam crucem et in secundum adventum, Ibid.* 247-258. Rursus de judicio agit in sermone: *De patientia et consummatione sæculi et secundo Christi adventu, Opp. græco-lat.* III, 93-104; in sermone: *De secundo Christi adventu et patientia*, ibid. p. 152-159; et in sermone: *De iis qui in Christo obdormierunt*, ibid. 260-273. Syriace autem de eadem quæstione agit in sermone 13 inter diversos *Opp. Syr. lat.* III, 629-638, et in canone funebri 12. *Opp. Syr. lat.* III, 242-246.

[a] A ܫܘܠܡܗ — [b] B. om. — [c] B. add. ܦܬܘܡ — [d] AB ܠܚܘܒܐ — [e] C ܬܓ̈ܪܐ — [f] C ܟܠܒܐ.

ܡܫܡܫܢܐ . ܟܗܢܐ ܐܝܟܘ ܕܥܡܐ .
ܘܒܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܬܪܝܨܐ . ܗܦܟܬܗ ܥܠܡܐ
ܩܝܐ ܀ ܘܠܚܢܦܘܬܗ ܠܗܘ ܕܥܬܝܩܬܐ .
ܫܡܗܘܢ ܠܚܘܕ ܡܫܝܚܝܬܐ ܀ ܕܐܝܬ ܒܗ
ܐܟܠ ܩܪܨܐ . ܘܗܘܐ ܫܠܚܘ ܠܙܝܢܐ ܚܛܝܬܐ .
ܠܥܕܬܐ[a] ܕܟܠܗܘܢ ܟܢܫܐ . ܠܒܝܬ ܙܝܢ ܩܝܡܐ .
ܒܢܝܐ ܕܐܣܝܐ ܘܪܕܘܢܐ . ܘܪܗܛܘ ܚܪ̈ܫܐ ܡܢܗܘܢ ܀
ܕܫܡܝܐ ܟܠܗܘܢ ܕܚܪ̈ܫܐ . ܢܦܩܘ ܠܒܝܬܐ
ܕܡܝܚܐ . ܗܘ ܠܟܢܫܬܐ ܕܩܕ̈ܝܫܐ . ܘܢܦܩܘ
ܓܡܪܐ ܡܢܗܘܢ . ܗܘ ܒܡܠܐ ܕܢܘܪܐ ܛܒܢܝܢ .
ܘܡܢ ܐܝܟ ܠܚܪܫܐ . ܘܠܟܠܗܘܢ ܪܗܛܝܢ ܡܢܗܘܢ .
ܘܠܫܐܕܐ ܐܬܝܢ ܠܩܕܝܫܐ ܀ ܘܫܠܡܘܬܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܘܦܘܩܕܢ ܕܚܪ̈ܫܐ[b] . ܥܠ ܩܕ̈ܫܐ ܘܫܘܒܚܐ .
ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܫܐܕܐ . ܘܥܠ ܨܠܝܒܐ
ܕܩܘܕܫܐ . ܗܕܐ ܪܘܚܗ ܕܩܘܕܫܐ . ܐܝܟ ܕܩܕ̈ܫܐ
ܕܫܐܕܐ ܀ ܘܠܒܫܝܢ ܠܗ ܠܩܘܕܫܐ . ܘܡܕܝܚ
ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܀ ܐܝܟ ܗܘ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ .
ܗܘܐ ܢܚܬ ܠܗ ܥܠ ܢܗܪܐ : ܘܐܚܪܢܐ ܠܘܬ
ܡܥܡܘܕܝܬܐ . ܘܥܡܗ ܕܫܐܕܐ ܠܐ ܢܦܩ . ܩܪܒܘ
ܕܥܡܐ ܢܦܩܝܢ ܘܐܬܐ . ܠܗ ܡܢ ܣܛܢܐ
ܡܬܕܒܪ . ܘܐܬܐ ܕܠܒܫܝܢ ܟܡܝܪܐ . ܕܗܢܘ
ܐܝܟ ܩܛܝܪ ܠܗ ܀ ܒܟܡܝܪܐ ܒܪ ܠܐ ܙܟܐ .
ܘܠܐܝܟ[c] ܐܡܪܝܢ ܠܢܘ ܒܝܫܐ ܀ ܕܚܙܝܢ ܡܢܗ
ܡܢ ܒܝܫܐ . ܐܠܐ ܒܫܡܐ ܕܫܐܕܐ ܀ ܘܗܢܘܢ
ܩܪܒܝܢ ܡܢܗ ܀

sacerdotes Ecclesiæ cultores fiunt diaboli ; fit sacerdos sicut populus et in hominibus nemo rectus reperitur ; reversus est mundus ad vomitum suum, ad ethnicismum antiquum ; nomine tantum Christi est, operibus autem diaboli. Exuerunt arma sanctitatis et induerunt arma peccati ; reliquerunt Ecclesiam fidelem quæ medicum habet cœlestem et currunt ad domum magorum, portum omnium malorum. Ad Ecclesiam conveniunt sancti, cœtus ignis et Spiritus, et ad magos properant omnes creationis dæmones ; pro benedictionibus sanctorum feruntur maleficia magorum et pro sancta cruce scripturæ dæmonum. Hodie veniunt ad baptismum et induunt Spiritum sanctum et cras pergunt ad ablutiones dæmonum, exuuntur et nudi fiunt. Super aquas baptismi illabitur Spiritus sanctus et super fontes ablutionum spiritus nequam. Veniunt populi in ecclesiam, sed a Satana ducuntur et portant eum velut torquem regiam ; hic portat eum in capite, ille circa collum ; puer nihil adhuc sciens nomina dæmonum portans vadit. Etenim Satanas non audet violenter eum invadere ; sed ipsi pergunt et adducunt ei coacte puerum nolentem. Ingredientes autem ecclesiam dicunt : « *Libera nos, Domine, a malo.* » Pendet autem Malus in collo eorum, dum ipsi petunt liberationem.

Enumerat veneficia. ܡܢܝܢܐ ܕܬܪܝܢ ܡܠܐܟܐ . ܐܝܟ ܟܬܒܬܐ

2. Nomina duorum angelorum

[a] C ܥܡܝܐ — [b] C ܘܡܫܠܚܝܢ ܡܢ ܛܒܘܬܐ — [c] C ܠܐܝܟ

sunt in veteri Testamento, Gabriel et Michael, ministri ignis et Spiritus; magna porro Danielis visio hisce duobus explicata fuit ; sacerdotes autem polluti et abominabiles ad nomina dæmonum confugiunt. Ruphael et Raphuphael ministri diaboli circumferuntur in libris Ecclesiæ, Christi sponsæ. Anathema sint Ruphael et Raphuphael cum sociis et Tertius cum agmine suo in abyssum terræ descendat. Diaconi expellunt dæmones ex Ecclesia fideli, filii autem Ecclesiæ eos retinent, nec sinunt egredi. Portæ ecclesiæ patent et nemo venit ad orationem, quia pastores cum ovibus currunt ad portam magorum. Primitiæ tamen sacerdotum Ecclesiæ jam relinquunt magos. Quæ sterilis est non venit in ecclesiam ad orandum sed deprecatur magos ut ab eis filios obtineat. Sara, Rebecca ac Rachel Deum deprecabantur et ab eo accipiebant donum prolium omnibus bonis repletarum[1]. In templum ascendit Hanna et petitione sua obtinuit Samuelem[2] et Hanna[3] altera postea verbum incarnatum portavit. Non potest magus stultitiis suis dare prolem quia hoc donum non possidet nisi Dominus creaturarum. Hic venit ad baptismum ut induat Spiritum sanctum, et socius ejus venit ad ablutiones ut exuat quod induerat. In aquis induti Spiritu sancto et in aquis

[1] *Gen.* XVIII ; XXV, 21 ; XXX, 22.
[2] *I Reg.* I, 10.
[3] propitiatio, gratia, a misertus est, propitius fuit. Sic designat Beatam Mariam virginem.

a C — b C — c — desunt in A. — d B — e BC — f B
g

ܕܦܪܩܐ ܫܠܚܢ ܀ ܟܗܢܐ ܫܒܩܘ ܩܕܝܫܐ .
ܣܦܪ̈ܐ ܘܦܣܐ ܘܡܠܘܫܐ . ܐܝܬܝܘ ܘܣܡܘ
ܠܢ ܒܟܬܒ̈ܐ . ܣܚܝ̈ܐ ܥܡ ܕܘܟܝܐ . ܒܠܘܕ̈ܐ
ܥܡ ܚܪ̈ܫܐ . ܟܠ ܐܢܫ ܥܪܩ ܡܢ ܗܘܐ .
ܕܦܪܨܘܦܐ ܠܐ ܢܬܛܢܦ . ܘܒ̈ܢܬܗ ܕܚܘܐ
ܡܫܚܡ̈ܢ . ܐܦ̈ܝܗܝܢ ܡܛܠ ܫܘܦܪܐ .
ܒܣܝܡܘܬܐ ܕܐܝܕܐ ܀ ܢܣܒ ܟܗܢܘܬܐ
ܟܗܢܘܬܗ . ܘܡܠܚܐ ܡܙܠܦ ܥܠ ܪܫܗ ܀
ܕܢܣܒ[a] ܡܠܚܐ ܕܐܝܬ ܥܠܘܗܝ . ܝܬܒ ܟܗܢܐ
ܘܠܐ ܒܗܬ . ܕܡܠܚܐ ܡܙܠܦ ܥܠ ܪܫܗ .
ܗܐ ܦܟܗܬ[b] ܠܗ ܟܗܢܘܬܗ ܀ ܘܠܐ ܐܬܐܠܬ[c] ܐܠܐ
ܠܕܝܫܐ[d] . ܡܫܡܫܢܐ ܕܒܕܡܐ ܕܦܣܩܗ : ܟܬܒ̈ܐ
ܕܫܐܕ̈ܐ ܐܬܐܠܨ[e] . ܘܐܬܐ ܘܠܒܫ ܐܣܟܡܐ ܀
ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܡܢ ܠܐ ܢܙܘܥ . ܠܐ ܐܢܫ ܢܬܩܪܒ
ܠܘܬܗ . ܡܫܡܫܐ[f] ܕܫܐܕ̈ܐ ܐܝܬܘܗܝ . ܢܗܘܐ
ܢܬܪܚܩ ܡܢ ܥܕܬܐ ܀ ܐܝܟ ܣܛܢܐ ܚܒܪܗ .
ܡܢ ܕܐܟܠ ܥܡ ܚܪ̈ܫܐ . ܠܐ ܢܐܟܘܠ[g] ܦܓܪܗ
ܕܡܪܢ . ܘܡܢ ܕܫܬܐ ܥܡ ܩܨܘ̈ܡܐ : ܠܐ ܢܫܬܐ
ܕܡܗ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܡܢ ܕܐܟܠ ܥܡ ܝܗܘ̈ܕܝܐ .
ܠܐ ܢܗܘܐ ܝܪܬܐ ܕܚܝ̈ܐ . ܠܥܠܡܝܢ ܗܠܝܢ ܬܠܬ
ܡܢܘ̈ܬܐ ܠܢܘܪܐ ܢܗܘ̈ܝܢ . ܘܐܝܠܝܢ ܕܥܡܗܘܢ
ܡܬܗܦܟܝܢ : ܥܡܗܘܢ ܢܐܪܬܘܢ ܓܗܢܐ . ܝܗܘ̈ܕܝܐ
ܥܡ ܚܪ̈ܫܐ ܀ ܥܡ ܪܫܗܘܢ ܣܛܢܐ ܥܘܠܐ .
ܚܕ ܡܥܘܠ ܒܡܫܬܘܬܐ ܀ ܘܐܚܪܢܐ ܒܐܒܠܘܬܐ .
ܒܟܘ̈ܡܪܐ ܫܟܝܚܐ ܢܕܝܕܘܬܐ . ܘܒܡܫܡ̈ܫܢܐ
ܛܢܦܘܬܐ . ܣܓܝܕܘܬܐ ܕܫܡܐ ܒܠܚܘܕ ܀
ܫܡܗܐ ܗܘ ܒܟܢܘܫܬܐ . ܒܫܡܐ ܒܠܚܘܕ
ܕܡܫܝܚܐ ܀ ܘܡܬܩܪܝܢ ܕܡܫܝܚܝ̈ܐ . ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ
ܒܟܬܒܐ . ܢܦܩܘ ܗܘܘ ܡܢ ܦܘܡܐ .
ܕܒܟܢܘܫܬܗ ܠܗ ܀ ܠܥܙܐ ܢܦܫܗ ܕܐܠܗܐ .
ܡܢ ܡܫܪܐ ܥܡܐ ܕܦܪܝܫܘ[h] ܀ ܟܠ ܗܪܛܩܐ
ܒܪܐ ܀ ܟܕ ܢܩܦܐ ܥܡܠܐ ܫܘܡܠܝܐ . ܕܕܘܪ̈ܐ

illo exuti fuimus. Sacerdotes reliquerunt Deum sanctumque Evangelium et scripturas sortium portant. Propter divitiarum amorem ligamina et divinationes et incantationes attulerunt, et apposuerunt nobis e Scripturis ablutiones cum purificationibus, engastrimythos cum ariolis. Quivis refugit ab inquinanda facie et tamen filiæ Hevæ nigras reddunt facies suas propter pulchritudinem. Sacerdos per impositionem manus suum accipit sacerdotium et sale conspergitur caput ejus ut sal assumat quod super illud est. Sedet et non erubescit sacerdos de capite suo sale consperso. Jam autem sacerdotium ejus infatuatum est et ad nihilum valet nisi ut conculcetur. Diaconus qui suo sanguine obsignavit Scripturas dæmonum venit (in ecclesiam) et induit habitum angelorum, quis non commoveatur? Nemo ad eum accedat, minister est dæmonum; expellatur ab ecclesia sicut Satanas ejus socius. Qui manducat cum magis non manducet corpus Domini, et qui bibit cum divinis non bibat sanguinem Christi; qui manducat cum Judæis non sit hæres vitæ æternæ; tres istæ partes cibus erunt ignis et qui cum eis conversatur cum eis hæreditabit gehennam. Judæi cum magis et cum capite eorum Satana inique agunt: unus in convivio, alter in luctu; in sacerdotibus reperitur abominatio, in diaconis immunditia. Religio nominis tantum in-

[a] BC ܕܢܣܒ — [b] BC ܦܟܗܬ — [c] B ܐܙܠܬ — [d] C ܠܥܛܠܐ — [e] BC ܐܬܠܒܫܘ — [f] C ܕܫܡܫܐ — [g] BC ܢܐܟܘܠ
[h] BB ܦܪܫܘ

ܠܥܠܡܐ . ܐܦ ܐܢܫܐ ܫܡܗ ܠܗ ܡܫܝܚܝܐ .
ܒܐܣܟܡܐ ܐܝܬ ܠܗ ܕܣܛܢܐ . ܕܝܬܒ ܐܢܫܐ ܫܡܗ
ܠܗ ܡܕܥܗ . ܘܐܬܟܠܢܗ ܘܬܪܝܨ[a] ܗܘܢܗ .
ܕܢܒܢܐ ܘܩܠܐ ܘܛܥܝܬܐ : ܗܘܘ ܦܬܟܐ
ܠܡܫܡܫܐ . ܐܦ ܕܗܢܐ ܣܩܐ ܡܢ ܠܒܪ ܗܘ .
ܗܘ ܢܦܫܐ ܠܡܐ ܐܬܐ .

venitur hodie in mundo; homines nomine tantum Christi sunt, habitu autem diaboli. Qui sedet in cella colligat mentem suam a divagatione ut Spiritus Dei habitet in homine ejus interiore. Quid prodest saccus extensus super membra externa, quando anima exuit gloriam virtutum divinarum? *Si sal infatuatum fuerit, in quo salietur*[1]? Ecce autem sal infatuatum est et corruptus est gustus manducantium, imo viri, mulieres et pueri cultores facti sunt peccati. Porro si sacerdotes a via aberrarunt, quis incedet recte?

ܘܡܢܐ ܐܠܨܐ ܠܝ ܕܐܗܘܐ . ܕܝܢܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ .
ܕܗܐ ܩܪܒ ܠܗ ܝܘܡܐ ܪܒܐ . ܕܕܝܢܐ ܪܒ
ܕܝܢܐ . ܡܢ ܐܬܘܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢ . ܩܪܒ ܠܗ
ܢܘܠܐ ܠܡܫܘܬܐ . ܘܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ ܠܬܪܥܐ ܗܘ .
ܘܠܐ ܐܢܫ ܡܣܬܟܠ ܒܠܒܗ[b] . ܟܣܝܐ ܫܥܬܐ
ܘܛܫܝܐ . ܡܢ ܥܠܝܐ ܘܬܚܬܝܐ . ܙܒܢܐ ܕܐܘܠܨܢܐ
ܕܡܬܐ . ܐܝܟ ܚܒܠܐ ܕܝܠܕܬܐ . ܫܩܠܐ ܐܡܐ
ܠܥܘܠܗ . ܘܫܠܝܐ ܒܟܪܣܗ ܫܠܝܐ .
ܘܒܪܦܦ ܥܝܢܐ ܡܛܝܢ ܚܒܠܐ . ܘܐܢܚܬܐ
ܘܗܟܢܐ . ܘܐܪܥܐ ܫܩܠܐ ܠܥܡܘܪܝܗ . ܘܫܠܝܢ
ܒܗ ܫܠܝܐ . ܘܒܪܦܦ ܥܝܢܐ ܢܩܥ ܩܠܐ .
ܘܢܬܙܝܥܘܢ ܫܬܐܣܝܗ . ܝܬܒ ܡܠܟܐ
ܒܦܠܛܝܢ . ܘܩܝܡܝܢ ܛܟܣܐ ܒܬܡܗܐ[c] .
ܥܐܠܝܢ ܦܠܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ . ܘܣܓܕܝܢ ܠܗ
ܒܪ ܙܘܥܐ . ܩܝܡܝܢ ܥܒܕܐ ܘܡܫܡܫܝܢ
ܠܡܪܝܗܘܢ ܒܕܚܠܬܐ ܪܒܬܐ . ܘܐܡܗܬܐ ܡܫܬܛܚܢ
ܢܦܝܠܢ . ܘܠܝܬ ܕܢܐ[d] ܠܡܐ ܐܬܐ . ܗܘ ܡܠܟܐ

3. Quid autem cogit me ut sim judex hominum? Ecce appropinquat dies magnus judicis, judicum principis. Ex signis quæ fiunt patet telæ texturam ad licium pervenisse et finem mundi ad januam adesse; nemo autem recogitat corde. Hora cœlata est et abscondita supernis et infimis. Tempus tribulationis veniet velut dolores parturientium; gestat mater infantem suum tranquille in utero quiescentem, in ictu oculi veniunt partus dolores et gemitus, ita et terra portat incolas suos quiete in ea habitantes, in ictu oculi personabit vox (tubæ), et quatientur fundamenta ejus. Sedet rex in palatio, stant circa ipsum ordines attoniti, ingressi milites regni adorant eum cum tremore: stant servi magno cum timore dominis suis ministrantes, ancillæ prostratæ jacent. Nemo est

Dies Domini repente adveniet.

ܘܗܘܐ ܡܡܠܟ . ܗܘ ܪܒ ܘܗܘܐ ܥܒܕܐ . ܗܘܐ

[1] *Matth*. V, 13.

[a] C ܘܬܪܝܨ — [b] ܒܠܒܗ — [c] AC ܒܬܡܗܐ — [d] C ܕܢܐ

ܗܢܐ ܘܡܬܡܟܪ܆ ܘܙܒܢ ܩܢܐ ܡܬܩܢܐ .
ܚܕ ܣܡܐ ܒܡܬܩܢܘܬܗ܆ ܘܚܒܪܗ ܣܐܡ
ܫܬܐܣܘܗܝ . ܘܚܕܐ ܚܬܢ ܘܪܘܙܐ ܟܠܬܐ .
ܟܠܢܫ ܒܝܨܝܦܘܬܐ . ܘܟܠ ܚܕ ܠܗ ܡܫܘܚܐ܆
ܒܫܢܝܐ ܘܡܥܒܪ[a] ܥܠܡܐ ܀

qui juste judicet; hic desponsat et ille desponsatur, hic emit et ille emitur; unus ædificat ædificiumque coronat, ejus socius ponit fundamenta; gaudet sponsus in conclavi et exultat sponsa in thalamo; cuncti in sua sollicitudine promittunt sibi annos plurimos, illico fiet hora et nulla interposita mora transibit mundus.

Dies ille incertus quid tunc fiet.

ܘܢܟܠܐ ܚܛܘܦ ܡܢ ܝܬܡܐ . ܘܒܙܐ ܒܝܬܗ
ܕܐܪܡܠܬܐ . ܘܝܬܒ ܒܫܡܝܐ ܘܓܚܟ܆ ܐܠܗܐ
ܒܥܒܕܝܗܘܢ . ܓܒܪܐܝܠ ܪܝܫ ܡܠܐܟܐ܆
ܘܡܝܟܐܝܠ ܪܒ ܚܝܠܐ[b]܆ ܠܐ ܝܕܥܝܢ
ܕܡܛܬ ܫܥܬܐ܆ ܕܡܐܬܝܬܗ ܕܐܠܗܘܬܐ .
ܡܫܝܢ ܡܫܪܐ ܕܢܘܪܢܐ . ܘܡܩܝܡܝܢ ܛܟܣܐ
ܕܪܘܚܐ܆ ܘܓܘܕܐ ܕܪܒ ܡܠܐܟܐ܆ ܫܬ ܓܦܐ
ܒܫܠܡܗܘܢ . ܡܙܡܪܐ ܒܬܠܬ ܩܕܝܫܘܬܗܘܢ܆
ܐܠܝܢ ܩܘܕܫܐ ܠܐܠܗܘܗ . ܘܟܪܘܒܐ ܒܙܘܥܐ
ܪܒܐ . ܝܗܒܝܢ ܫܘܒܚܐ ܕܠܐ ܫܠܡܐ . ܘܟܕ
ܫܝܢܐ ܪܒܐ ܒܥܠܝܐ : ܘܫܠܡܐ ܒܝܬ ܠܬܚܬܝܐ .
ܗܝܕܝܢ ܐܒܗܠ ܩܠ ܩܪܢܐ܆ ܕܐܠܗܐ ܕܐܡܪ
ܦܘܠܘܣ . ܕܐܝܬܘܗܝ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ . ܪܐܙܐ
ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ . ܪܥܡ ܪܥܡܐ ܒܫܡܝܐ . ܘܡܙܝܥ
ܠܥܘܡܩܐ ܕܐܪܥܐ . ܘܢܦܠ ܡܢ ܗܠܟ ܒܥܠܝܐ .
ܒܥܠܝܐ ܘܒܬܚܬܝܐ . ܡܡܠܠ ܝܡܐ ܥܠܝܐ܆
ܘܥܢܐ ܠܘܬ ܗܘ ܬܚܬܝܐ . ܘܡܬܙܝܥ
ܐܡܬܝܬ . ܘܡܙܕܠܠ ܠܗ ܠܚܕܐ ܬܒܠ .
ܕܡܠܠ ܚܕܐ ܦܘܩܕܢܐ܆ ܘܡܝܐ ܕܝܡܐ ܠܐ
ܡܫܬܟܚܝܢ . ܘܡܒܘܥܐ ܕܢܗܪܘܬܐ . ܡܬܟܠܐ
ܪܕܝܐ ܕܢܗܪܘܬܗܘܢ . ܘܡܬܦܫܪܝܢ ܛܘܪܐ ܪܡܐ܆
ܘܪܡܬܐ ܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ . ܘܗܘܐ ܥܠܡܐ ܘܠܐ
ܡܕܡ . ܕܡܢ ܠܐ ܡܕܡ ܐܬܒܪܝ . ܬܪܝܢ ܗܘܝܢ
ܚܕܐ ܒܪܚܝܐ . ܚܕ ܕܒܝܪ ܘܚܕ ܫܒܝܩ .

4. Avarus diripit orphanum et spoliat domum viduæ, sedens in cœlis Deus irridet operibus ejus. Gabriel, caput angelorum et princeps Michael horam advenisse adventus Dei nesciunt; in pace expandunt se ordines ignitorum, stant agmina spirituum et chori archangelorum, seraphim sex alis instructi majestati ejus ter sanctum decantant, cherubim magno cum tremore dant gloriam sine fine; pace igitur inter supernos et inter infimos regnante, tunc personabit tuba Dei, de qua locutus est Paulus[1]; tuba autem est Spiritus sanctus. Mysterium autem Trinitatis multo fragore tonabit in cœlis, concutiens simul terræ profunda; illico terror invadet supernos et infimos; loquetur mare supernum et respondebit mare infimum et totus orbis vehementer concussus perturbabitur. Dato mandato, aquæ maris evacuabuntur, fontes ac flumina fluere cessabunt; montes excelsi liquefient; colles non erunt amplius et mundus e nihilo conditus in nihilum redigetur. Duo erunt

[1] *I Thess.* IV, 16.

[a] A ܥܒܪ — [b] C ܗܘ ܪܒ ܚܝܠܐ

ܠܐܝܠܐ ܕܙܕܝܩ ܕܡܕܒܪ ܠܗ ܀ ܡܠܐܟܐ ܠܪܘܡܐ
ܕܠܥܠ . ܘܠܚܛܝܐ ܫܒܩܝܢ ܠܗ ܀ ܕܢܗܘܐ
ܠܢܘܪܐ ܝܩܕܬܗ . ܡܬܓܠܐ ܫܡܝܐ ܕܠܥܠ ܀
ܘܡܬܟܪܟܝܢ ܐܝܟ ܟܪܛܝܣܐ . ܘܫܡܫܐ
ܘܣܗܪܐ ܘܟܘܟܒܐ ܀ ܒܛܠܝܢ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡ .
ܡܬܬܙܝܥܝܢ ܚܝܠܘܬܐ . ܘܪܥܠܐ ܡܪܟܒܬܐ ܕܢܘܪܐ .
ܘܡܬܚܠܛܝܢ ܒܗܘܢ ܓܘܕܐ . ܬܗܘܪܐ ܕܒܪܘܡܐ
ܪܒܐ . ܘܢܚܬ ܪܘܚܐ ܡܢ ܪܘܡܐ . ܘܡܕܟܐ
ܠܥܘܠܗ ܕܐܪܥܐ . ܘܦܪܚܝܢ ܓܪܡܐ[a] ܕܩܕܝܫܐ :
ܕܡܘܬ ܒܪܩܐ ܩܠܝܠܐ . ܘܢܚܬ ܝܡܐ ܥܠܝܐ .
ܘܡܫܝܓ ܠܗ ܠܟܠܗ ܐܪܥܐ . ܘܡܚܕܬ
ܐܦܝܗ ܕܐܪܥܐ . ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܕܘܝܕ . ܩܝܡܝܢ
ܓܘܕܐ ܕܪܘܡܐ . ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܝܟܢ[b] ܕܝܢܐ .
ܘܒܥܝܢ ܕܢܦܩܘܢ[c] ܠܐܘܪܥܗ . ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ[d]
ܠܐܝܟܐ ܐܙܠܝܢ . ܕܐܪܒܥ ܦܢܝܢ ܕܒܪܝܬܐ . ܩܠܝܢ
ܩܠܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ . ܠܐ ܒܪܐ ܐܬܐ ܕܠܐ ܐܒܐ . ܒܗܘ
ܡܐܬܝܬܐ[e] ܕܬܪܬܝܢ . ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܬܝܐ .
ܒܫܘܒܚܐ ܪܒܐ ܕܠܐ ܣܟܐ . ܠܐ ܗܘܐ ܥܠ ܥܝܠܐ
ܝܬܒ : ܕܒܩܪܘܣܛܠܠܘܣ ܡܬܛܥܢ . ܠܐ ܗܘܐ
ܓܝܪ ܕܢܬܕܝܢ ܐܬܐ ܀ ܕܢܕܘܢ ܐܬܐ ܠܒܪܝܬܐ .
ܢܚܬܐ ܕܐܬܬܐ ܡܢ ܪܘܡܐ . ܐܘܪܫܠܡ ܪܘܚܢܝܬܐ .
ܘܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܀ ܡܬܕܒܪܝܢ ܒܗ
ܒܐܝܩܪܐ . ܢܘܪܐ ܕܚܝܠܬܐ ܘܡܡܠܠܬܐ . ܘܡܫܒܚܐ
ܒܩܠܐ ܪܒܐ . ܠܐܪܒܥ ܦܢܝܢ ܕܒܪܝܬܐ[f] : ܚܝܪܝܢ
ܡܫܪܝܬܐ ܕܥܝܪܐ . ܕܡܢ ܐܝܟܐ ܢܦܩ ܕܝܢܐ .
ܘܢܦܩܘܢ ܟܠܗܘܢ ܠܐܘܪܥܗ . ܘܡܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܝܢܐ ܬܐܬܐ . ܐܝܟ ܡܐ[f] ܕܐܡܪ ܒܟܬܒܐ .
ܘܡܬܢܣܐ ܟܠܗ ܡܕܒܪܢܘܬܗ : ܐܝܟ ܢܫܪܐ
ܕܦܪܚ[g] ܒܫܡܝܐ . ܘܪܗܛܝܢ ܠܗ ܥܝܪܘܗܝ ܀
ܘܢܦܩܝܢ ܢܦܩܝܢ ܠܐܘܪܥܗ . ܘܪܗܛ ܓܘܕܐ ܠܐ

in uno lectulo, unus assumetur et unus relinquetur; justus assumetur ab angelis in supernam altitudinem, peccator autem relinquetur igne comburendus. Revelabitur cœlum desuper et revolvetur ut liber; sol, luna et astra in æternum deficient; *virtutes cœlorum commovebuntur*[1] et trepidabit currus ignis, commiscebuntur invicem tremore magno agmina cœlestia. Descendet Spiritus ex alto et purificabit iniquitatem terræ. Volabunt ossa sanctorum velut velocia fulgura, et descendens mare supernum lavabit universum orbem et renovabit faciem terræ, sicut dixit David[2]. Stabunt agmina cœlestia ignorantes quomodo appariturus sit Judex; quærent exire in occursum majestatis ejus sed ignorabunt quonam sibi sit eundum; resonabunt quippe quatuor partes terræ vocibus laudis. Filius non veniet sine Patre in secundo illo adventu; Trinitas ipsa veniet in gloria magna et infinita; non sedebit Filius super pullum, sed in throno crystalli gestabitur; neque enim veniet ut judicetur, sed ut judicet omnes creaturas; descendet ex alto Jerusalem spiritualis et simul Pater, et Filius et Spiritus sanctus, in ea velut in throno cum pompa gestati; ignis terribilis et rationalis voce magna cum laudibus resonabit; ad quatuor terræ partes respicient agmina angelorum quærentes e

[1] *Matth*. XXIV, 29.

[2] *Ps*. 103, 30.

[a] A ܓܪܡܐ — [b] C ܐܝܟܢܐ — [c] C ܠܐܘܪܥܗ — [d] C ܝܕܥܝܢ — [e] AC ܡܐܬܝܬܐ — [f] AB omm. ܡܐ — [g] A ܕܦܪܚ; C ܡܦܪܚ

ܒܗ ܠܓܒܝܗ . ܘܪܘܐ ܙܘܥܐ ܒܡܫܒܚܬܐ .
ܡܫܪܝܐ ܒܡܬܐ ܠܓܢܒܝܗܘܢ[a] ܀ ܦܪܝܫ ܠܒܕܝܐ
ܕܡܬܩܒܠܢܗ . ܒܪܘܟܐ ܘܐܫܡܫܘܗܝ ܒܟܠܙܗ .
ܢܘܦܩ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܥܠܡܐ . ܘܢܣܠܩ ܐܝܟ
ܢܘܪܐ . ܕܥܒܕܝܢ ܠܟܒܪܐ ܕܚܪܘܪܘܗܝ . ܐܬܐ
ܘܫܠܡ ܡܬܩܒܠܗ ܀ ܐܝܟ ܕܫܡܫܘܗܝ
ܠܓܒܠܐ . ܐܘܦܠܓܡ ܟܠ ܐܘܦܠܓܡ . ܟܠܟܐ
ܟܠ ܠܫܠܡܐ . ܘܡܫܒܚ[b] ܠܬܪܘܢܘܣ ܕܐܒܐ :
ܘܢܬܒ ܒܪܐ ܡܢ ܝܡܝܢܐ . ܘܢܪܘܫ ܠܗ ܝܡܐ
ܕܢܘܪܐ . ܠܐܘܪܫܠܡ ܪܘܚܢܝܬܐ . ܘܡܬܬܩܢܝܢ
ܟܘܪܣܘܬܐ : ܠܫܠܝܚܐ ܗܪܟܐ ܘܗܪܟܐ . ܘܡܦܩܕ
ܡܫܝܚܐ ܠܡܝܬܐ : ܕܢܦܩܘܢ ܡܢ ܩܒܪܐ
ܡܬܚܙܝܢ . ܘܒܪܦܦ ܥܝܢܐ ܦܠܚܐ[c] . ܗܘܐ
ܩܝܡܬܐ ܕܫܪܒܬܐ . ܘܪܘܚܐ ܡܢ ܓܠܐ ܘܡܬܟܠܝܢ :
ܡܠܟܝܢ ܥܠ ܕܡܬܟܢܫܝܢ . ܐܝܟ ܡܢ ܐܪܒܥ
ܦܢܝܢ . ܒܢܫܒܐ ܘܪܘܚܝܢ . ܘܡܢ ܣܘܦܗ
ܠܣܘܦܗ ܕܐܪܥܐ . ܙܘܥ ܨܠܝܒܗ ܕܒܪܐ .
ܦܪܚܝܢ ܥܡܡܐ ܕܚܙܝܢ ܠܗ . ܨܠܝܒܐ ܕܒܗ
ܐܬܓܘܣܘ[d] . ܘܡܬܒܗܬܝܢ ܝܗܘܕܝܐ . ܕܙܩܦܘ
ܠܡܫܝܚܐ ܠܨܠܝܒܐ ܀

ܬܠܬܝܗܘܢ ܓܒ̈ܐ[e] ܬܡܢ . ܒܕܚܠܐ[f] ܩܝܡܝܢ
ܘܒܪܬܝܬܐ . ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܘܕܒܢܝ̈ܢܫܐ . ܘܕܫܐܕ̈ܐ
ܒܢܝ̈ ܓܗܢܐ . ܫܠܝ̈ܚܐ ܕܝܬܒܝܢ ܬܡܢ : ܕܝ̈ܢܐ

quanam parte exoriturus sit judex, ut omnes exire possint in occursum majestatis ejus. Ab Oriente venturus est, ut significavit in Evangelio[1], et apparebit crux ante eum, sicut vexillum ante regem. Viso eo, exercitus ejus exsilient in occursum majestatis ejus; festinabit Gabriel cum suo agmine, trepidabit Michael, seraphim sex suis alis volabunt in occursum currus ejus; cherubim et totus ordo angelicus dabunt gloriam sine fine, cum timore venient etiam angeli in occursum ejus assessorum. Veniens autem ponet currum suum ubi posuerunt crucem. Jerusalem erit super Jerusalem, superna super terrestrem. Præparato throno, ad dexteram Patris sedebit Filius; mare ignis circumdabit Jerusalem spiritualem: disponentur sedes hinc et inde pro apostolis; tunc præcipiet Christus defunctis ut e sepulchris exeant, et in ictu oculi velocissima fiet tribuum resurrectio; ventis et fluctibus velociores a quatuor orbis partibus convenient, congregati autem ab extremitate usque ad extremitatem terræ trepidabunt, visa cruce Filii; gentes quidem exultabunt videntes crucem ad quam confugerunt, confusione autem operientur Judæi qui crucifixerunt Christum.

Justi et peccatores coram Judice.

5. Tres partes: angelorum scilicet, hominum et dæmonum, gehennæ filiorum, stabunt ibi cum metu et tremore; Apostoli judices

[1] Cfr. *Matth.* XXIV, 27.

[a] A ܒܠܡܫܐ ܓܢܒܗ — [b] C ܘܡܫܬܒܚ — [c] A ܦܬܠܐ — [d] A ܐܬܓܘܣܘ — [e] C ܠܓܒ̈ܐ — [f] A ܒܕܚܠܬܐ

ܒܪ̈ܫܠܐ ܐܢܘܢ . ܘܓܒܪܝܐܝܠ ܥܡ ܡܝܟܐܝܠ ܆
ܒܙܘܥܐ ܩ̈ܝܡܝܢ ܘܒܪ̈ܬܝܬܐ . ܡܢ ܚܙܐ ܠܗ
ܠܗܢܐ ܝܘܡܐ . ܕܐܝܬܘܗܝ ܟܠܗ ܒܫܠܗܒܝܬܐ[a] ܆
ܘܠܐ ܢܦܠ ܒܗ ܒܫܓܘܫܝܐ ܆ ܘܢܐܡܪ ܘܝ ܠܝ
ܠܢܦܫܗ . ܚܙܝܢ ܟ̈ܐܢܐ ܡܢ ܪܘܚܩܐ ܆ ܠܐܘܪܫܠܡ
ܪܘܚܢܝܬܐ . ܘܐܡܪܝܢ ܛܘܒܐ ܠܟܠ ܐܝܢܐ ܆
ܕܥܐܠ ܕܢܗܘܐ ܝܪܬܗ . ܩܝܡܝܢ ܬܡܢ ܘܣܗܕܝܢ ܆
ܘ̈ܣܝܦܝܗܘܢ ܒܐܝ̈ܕܝܗܘܢ . ܘܡܚ̈ܘܬܗܘܢ ܥܠ
ܦܓܪ̈ܝܗܘܢ ܆ ܣܗ̈ܕܐ ܕܢܨܚܘ[b] ܙܟܘܬܐ . ܐܝܬ
ܬܡܢ ܕܠܒܝܫ ܫܘܒܚܐ ܆ ܘܐܝܬ ܕܠܒܝܫ
ܒܗܬܬܐ ܐܦܠܐ . ܕܥܒ̈ܕܘܗܝ ܕܟܠܢܫ ܐܢܘܢ ܆
ܠܠܒܘܫܐ[c] ܕܐܝܬ ܥܠ ܦܓܪܗ . ܐܝܬ ܕܠܒܝܫ
ܨܘܡܐ ܘܫܗܪܐ . ܘܨܠܘܬܐ ܘܡܟܝܟܘܬܐ .
ܘܗܝܡܢܘܬܐ . ܘܟܠܝܠܐ ܕܩܕܝܫܘܬܐ .
ܐܝܬ ܕܪ̈ܫܝܡܢ ܥܠ ܗܕ̈ܡܘܗܝ . ܣܪ̈ܩܐ ܕܦܪܙܠܐ
ܘܡܚ̈ܘܬܐ . ܘܢܝܪܐ[d] ܛܥܝܢ ܥܠ ܟܬܦܘܗܝ ܆
ܟܘ̈ܝܬܐ ܘܦܣܩܐ ܕܗܕ̈ܡܐ . ܐܝܬ ܕܓܘܫܡܗ ܘܣܥܪܗ
ܓܘܡܗ ܆ ܡܢ ܛܓܢܐ ܢܘܪܐ ܘܐܬܩܠܝ .
ܘܐܘܠܨܢܐ ܗܘ ܘܒܙܬܐ ܆ ܘܟܦܢܐ ܘܨܗܝܐ
ܘܡܛܪܦ . ܗܠܝܢ ܐܬܝܢ ܡܢ ܡܕܒܪܐ .
ܘܪܫܡ ܕܙܩܝܦܐ ܛܥܝܢ . ܘܐܝܬ ܕܥܡܗܘܢ
ܦܘܪ̈ܣܝܗܘܢ ܆ ܫܠܝܚܘܬܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܕܡ .
ܩܝܡܝܢ ܬܡܢ ܩܕ̈ܝܫܐ . ܘܥܡܗܘܢ ܕܥܒ̈ܕܝܗܘܢ[e] .
ܘܝ̈ܚܝܕܝܐ ܘܛܘ̈ܪܝܐ ܆ ܘܥܡܗܘܢ ܡܫܡܫܢ̈ܝܗܘܢ .
ܩܝܡܝܢ ܬܡܢ ܛܘ̈ܒܢܐ ܆ ܘܐܝܬ ܒܥܡܗܘܢ
ܢܨ̈ܚܢܝܗܘܢ[f] . ܐܝܬ ܕܩܐܡ ܬܡܢ ܘܥܡܗ ܬܝܒܘܬܐ
ܕܥܒܕܐ ܠܗ . ܘܐܝܬ ܕܩܐܡ ܬܡܢ ܘܥܡܗ .
ܒ̈ܝܫܬܐ ܕܥܒܕ ܠܗ[g] . ܘܐܝܬ ܠܒܝܫ ܬܡܢ
ܕܡܣܪܚܐ ܒܟܘܬܝܢܐ ܕܣܪܝܐ ܣܪܝܚܐ . ܘܙܢܝܐ ܩܐܡ
ܬܡܢ ܘܡܛܡܫ ܛܝܢܐ ܕܡܣܪܝܐ . ܘܦܚܙܐ ܩܐܡ
ܘܡܦܪܣܝ . ܘܠܐ ܐܝܬ ܡܕܡ ܥܠ ܦܓܪܗ .
ܘܛܢܦܐ ܕܟܠ ܐܢܫ ܛܪܕ ܠܗ ܆ ܘܠܐ ܡܣܝܒܪ

ibi effecti contremiscent, ipsi Gabriel et Michael tremore commoti consistent. Quis cernere poterit hunc diem totum in flamma et non in conturbationem illabatur et non dicat væ sibi ? Videbunt justi a longe Jerusalem spiritualem et beatum dicent cunctum qui ingredietur ut sit hæres. Stabunt ibi cum gladiis in manibus et cicatricibus in corpore martyres victoriam adepti. Erunt ibi qui gloria et erunt qui confusione induentur ; cujusque enim opera indumentum ejus erunt quo corpus tegetur. Erunt qui jejunio, vigiliis, precibus, humilitate cooperientur et fide cum corona sanctitatis ; erunt qui membris impressa gerent pectines ferreos, verbera, et plagas, jugum scapulis impositum, adustiones, membrorum abscissiones. Hujus corpus et capilli igne in sartagine frixa fuere ; iste afflictione, spoliatione, fame et siti oppressus fuit ; alii e deserto veniunt signo crucis muniti, alii secum habent strenas suas, omnium scilicet bonorum privationem. Stant ibi sancti cum suis virtutibus, monachi et solitarii in montibus habitantes cum suis ministris ; stant ibi beati cum præclaris suis gestis, pœnitentes cum pœnitentia ab ipsis peracta. Stant e contra alii actis induti malis ab ipsis peractis, alii cooperti tunica fœtida, stant et fornicator cœno delibutus fœtido et luxuriosus detectus ac toto corpore nudus et pollutus quem omnes expellunt ob fœtidum et intolera-

[a] AC ܫܠܗܒܝܬܐ — [b] A ܕܢܨܚ — [c] BC ܠܠܒܘܫܐ — [d] C ܘܐܝܪܐ — [e] B ܒܥܒ̈ܕܝܗܘܢ — [f] B ܘܐܝܬ ܢܨܚ̈ܢܝܗܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
[g] AC omm. hunc vers.

ܢܦܫܗ ܡܢܗ̇ . ܩܛܘܠܐ ܠܒܝܫ ܥܠ ܦܓܪܗ ∴
ܠܒܘܫܐ ܕܕܡܐ ܨܒܝܥ . ܘܚܪܫܐ ܡܚܕܪܝܢ
ܠܗ ∴ ܫܐܕ̈ܐ ܘܪ̈ܘܚܐ ܛܢ̈ܦܬܐ . ܩܐܡ ܬܡܢ
ܩܛܘܠܐ ∴ ܘܩܛܝܠ ܥܡܗ ܡܬܩܒܠܢܐ . ܘܪܡܐ
ܩܠܐ ܟܕ ܐܡܪ . ܕܝܢܐ ܟܐܢܐ ܕܘܢ ܕܝܢܝ . ܩܝܡܝܢ
ܬܡܢ ܡܠܦ̈ܢܐ ∴ ܘܥܡ ܝܘܠܦ̈ܢܗܘܢ . ܘܠܐ
ܛܥܐ ܡܢܗܘܢ ܚܕܐ ܝܘܕ . ܕܡܘܗܒܬܐ ܗܝ
ܕܐܠܗܘܬܐ . ܩܐܡ ܐܪܝܘܣ ܘܥܡܗ . ܟܬܒܗ .
ܡܠܐ ܓܘܕܦܐ . ܘܥܡܗ ܟܠܗܘܢ ܟܦܘܪ̈ܐ .
ܗܠܝܢ ܕܦܪܫܘ ܡܢ ܥܕܬܐ . ܘܡܢܐ ܢܥܒܕܘܢ
ܒܗܘ ܟܝ ∴ ܟܘܡܪ̈ܐ ܕܗܘܘ ܚܪ̈ܫܐ . ܘܒܐܝܢܐ
ܐܬܪܐ ܢܛܫܘܢ ∴ ܕܣܛܢܐ ܠܕܝܠܗ ܢܒܥܐ .
ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܪܕܦܘ ܩܛܪ̈ܐ ܘܠܚ̈ܫܐ . ܠܗܪ ܡܫ̈ܢܝܢ
ܘܡܬܡܢܐ . ܠܐܝܟܐ ܢܐܙܠܘܢ ܒܗܘ ܟܝ ∴
ܕܒܡܨܥܬܐ ܕܫܐܕ̈ܐ ܐܢܘܢ . ܟܘܡܪܐ ܕܝܢ ܕܝܗܒ
ܦܬܓܡܐ ∴ ܘܐܛܥܝܗ ܠܥܢܗ ܕܡܫܝܚܐ . ܥܡ
ܚܪ̈ܫܐ ܡܢܝܢ ܠܗ ∴ ܘܠܐ ܡܬܦܪܫ ܡܢ ܩܨ̈ܘܡܐ .
ܟܠ ܐܢܫ ܕܬܠܐ ܫܛܪܐ : ܕܫܐܕ̈ܐ ܡܛܢ̈ܦܐ
ܒܨܘܪܗ : ܩܐܡ ܬܡܢ ܘܛܥܝܢ ܠܗ ∴ ܕܢܗܘܐ
ܠܗ ܐܝܟ ܩܛܝܓܪܐ . ܐܝܢܐ ܕܣܚܐ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ .
ܘܣܚܐ ܒܬܪ ܕܥܡܕ . ܒܝܢܝ ܚܢܦ̈ܐ ܡܬܡܢܐ
ܠܗ ∴ ܘܠܐ ܡܬܦܪܫ ܡܢ ܝܗܘܕܝܐ . ܟܠ ܐܢܫ
ܕܒܕܡܗ ܕܢܦܫܗ ∴ ܟܬܒ ܝܘܕ ܘܪܫܡܗ
ܒܟܬܒܐ . ܥܡ ܝܢܝܣ ܘܝܡܒܪܝܣ ܩܐܡ :
ܚܪ̈ܫܐ ܕܡܫܡܗܐ . ܟܠ ܐܢܫ ܕܐܟܠ ܘܐܫܬܝ :
ܘܥܡ ܝܗܘܕ̈ܝܐ ܐܬܚܠܛ : ܬܡܢ ܩܐܡ ܠܩܛܝܓܪܐ ∴
ܕܗܘܐ ܫܘܬܦܐ[a] ܠܨܠܘܒ̈ܐ . ܩܝܡܝܢ ܬܡܢ
ܘܚܕ ܒܚܕ ܚܝܪܝܢ ∴ ܗܢܘܢ ܒܗܘܢ ܘܪ̈ܬܝܬܐ .
ܘܡܣܟܝܢ ܠܗ ܠܕܝܢܐ ∴ ܕܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܟܐܢܐܝܬ .
ܘܗܘܝܢ ܚܕܐ ܡܫܐܠܬܐ : ܐܠܗܐ ܕܟܐܢܘܬܐ
ܡܟܢܫܐ . ܘܡܫܐܠ ܚܕ ܚܕ ܕܐܬܟܢܫܘ .

bilem ejus odorem. Homicida gerit super corpus vestimentum coloris sanguinei; magus circumdatur dæmonibus et spiritibus immundis, stat ibi homicida cum occiso qui extollit vocem dicens: « Juste judex judica causam meam. » Stant ibi doctores cum suis doctrinis, non latet iota unum divini istius doni; stat Arius cum suo libro blasphemiis pleno et cum eo omnes fidei abnegatores qui ab Ecclesia se separarunt. Quid facient tunc sacerdotes magi effecti? Quo loco se abscondent quum Satanas suos norit? Ministri insanientes qui prosecuti sunt ligamina et incantamenta, quonam tunc ibunt positi in medio dæmonum? Sacerdos autem qui responsa dedit et oves Christi seduxit magis annumerabitur et a divinis non separabitur. Stant ibi cuncti qui suspenderunt chirographum dæmonum immundorum in collo suo et portant illud quasi sui accusatorem; qui se in fontibus post baptismum lavavit inter ethnicos collocatur et non distinguitur a Judæis. Quisquis proprio suo sanguine scribit iod et in libro obsignat stat a partibus magorum famosorum Jannes et Mambres[1]; quisquis manducat et bibit et commiscetur cum Judæis ibi in accusationem adducitur eo quod factus sit crucifixorum socius. Stant omnes ibi sese unus alterum considerantes et cum tremore expectantes

[1] Scribit Ephræmus Jannis et Jambris. Nomina sunt duorum magorum qui restiterunt Moysi. Vid. II *Tim.* III. 8.

[a] A ܫܬܦܐ

judicem qui veniet in æquitate judicaturus. Tunc, velamine a facie regis sublato, apparebit Christus Deus-Homo, et prolapsæ, commotæ ac contremiscentes omnes partes adorabunt eum ; sedes ornabuntur vestibus ignis et spiritus ; sedebunt apostoli ad judicandas duodecim tribus Israel ; ingredietur tribus Judæ coram Simone, apostolorum capite, unusquisque apostolus suam tribum accipiet et judicium pronuntiabit in æquitate.

6. Convocabitur ut primus compareat coram tribunali divino Adam, primus homo et caput omnium creaturarum ; veniet Abel ducens Cain maledictum et homicidam ; judicium eorum, occisoris nempe et occisi, in æquitate pronuntiabitur ; occisus regnum ingredietur, occisor in locum supplicii abibit ; nec poterit Adamus intercedere pro prima sua sobole ; subsequetur Seth et cum eo Enos, justi ambo et filii regni ; succedet Henoch, qui raptus est propter pulchritudinem operum suorum ; hic accedens cum adoratione accipiet libellum ingressus in regnum ; ingredietur Noe ducens secum tres suas sanctas proles : Sem, Cham et Japhet ; veniet Melchisedech, stola indutus a Spiritu sancto contexta, erubescent qui eum Deum pro homine appellarunt ; subsequetur Abraham ducens Isaacum, prolem gaudii, accedet, adorans cum laudibus eum qui liberavit Isaacum a cultro ; veniet Jacob ;

Enumerantur nonnulli justi.

ܟܠܗܘܢ ܕܟܪܣܬܢܐ[a] . ܕܐܬܟܪܣܘ ܥܠ ܡܐܟܘܠܬܐ ... ܩܪܒ ܦܝܠܝ ܘܡܫܡܫܢ ܐܣܛܦܢܘܣ ܩܕܝܫܐ . ܘܐܦ ܥܡܗ ܟܠܗܘܢ ܣܗܕܐ . ܕܐܬܟܠܠܘ ܩܕܝܫܐܝܬ ܀ ܐܬܐ ܦܘܠܘܣ ܘܐܦ ܥܡܗ . ܟܠܗܘܢ ܡܠܦܢܐ ܕܥܕܬܐ . ܘܐܦ ܒܝܘܠܦܢܗܘܢ ܘܡܠܦܢܘܬܗܘܢ . ܕܠܐ ܐܛܥܝܘ ܡܢ ܐܘܪܚܐ .. ܐܬܐ ܒܘܟܪܐ ܒܚܪܐ[b] ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܩܕܝܫܐ . ܘܐܦ ܥܡܗ ܟܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܕܐܘܕܝܘ ܒܬܠܝܬܝܘܬܐ ܀

aderit cum eo Esau avidus et gulosus, Jacob ingredietur regnum, Esau damnabitur ut gulosus. Accedet Moyses, prophetarum caput, vir electus et sanctus, et cum eo omnes prophetæ qui prophetarunt de adventu (Christi). Accedet sanctus Stephanus adorans ac glorificans et cum eo omnes martyres sanctam martyrii coronam adepti. Aderit Paulus et cum eo omnes Ecclesiæ doctores cum suis doctrinis quæ homines a recta via non retraxerunt; veniet denique primus regius fructus sanctus Constantinus et cum eo omnes reges qui sanctam Trinitatem confessi sunt.

ܕܚܠܐ ܗܘ ܪܒܐ ܚܒܝܒܝ . ܟܕ ܡܡܠܠ ܕܝܢܐ . ܘܦܬܚ ܦܘܡܗ ܩܕܝܫܐ . ܘܫܬܩܝܢ ܫܒܛܐ ܒܫܬܩܐ . ܘܢܘܪܐ ܢܩܫܐ ܕܚܕܪܘܗܝ . ܘܡܐܟܠܐ ܠܗ ܒܝܫܐ ܐܝܟ . ܠܐܕܡ ܩܪܐ ܩܕܡܝܐ : ܒܪܐ ܙܥܘܪܐ ܕܦܙܪ ܢܟܣܘܗܝ . ܘܦܬܚ ܠܦܪܕܝܣܐ . ܘܡܥܠ ܠܗ ܠܐܬܪܐ ܕܢܦܩ . ܘܡܫܠܡܐ ܠܗ ܗܝ ܕܐܡܝܪ : ܥܠ ܝܘܚܢܢ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ . ܕܙܥܘܪ ܕܦܙܪ ܢܟܣܘܗܝ : ܪܒ ܗܘ ܡܢܗ ܒܡܠܟܘܬܐ . ܚܕܐ ܡܫܝܚܐ ܒܩܕܝܫܘܗܝ ܘܪܘܙ[c] ܠܩܘܒܠ ܣܓܘܕܘܗܝ . ܘܩܪܐ ܠܗܘܢ ܕܬܘ ܒܫܠܡܐ : ܐܒܗܝ ܘܒܢܝ ܘܐܚܝ . ܐܒܗܝ ܕܡܢܗܘܢ ܠܒܫܬ ܦܓܪܐ . ܘܣܒܠܬ ܒܗ ܚܫܐ . ܘܒܢܝ ܠܘܬ ܩܪܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ : ܕܒܢܝ ܡܠܟܘܬܐ ܐܢܬܘܢ . ܟܦܢܬ ܓܝܪ ܘܐܘܟܠܬܘܢܢܝ . ܨܗܝܐ ܗܘܝܬ ܘܐܫܩܝܬܘܢܢܝ . ܘܟܪܝܗܐ ܣܥܪܬܘܢܢܝ . ܘܥܪܛܠܝܐ ܘܐܠܒܫܬܘܢܢܝ . ܘܚܒܝܫܐ ܗܘܝܬ ܐܣܝܪܐ . ܘܐܬܝܬܘܢ ܡܣܥܪܬܘܢܢܝ . ܘܟܪܝܗ

7. Magnus erit pavor, dilecti mei, quando loquetur Judex et aperiet os suum sanctum, obmutescent tribus, et ignis circa eum crepitabit malos devorans. Primum advocabit Adamum filium minimum qui dissipavit opes suas et aperiens paradisum introducet eum in locum unde exivit. Concinit hic quod dictum est in Evangelio de Joanne : « Minimus, qui dissipavit opes suas, major est illo in regno cœlorum[1]. Lætabitur Christus in sanctis suis et exultabit coram adoratoribus suis vocabitque eos : Venite in pace, patres mei, filii mei et fratres mei : patres mei e quibus assumpsi corpus in quo passus sum; filios meos etiam vos appello, quia filii estis regni : « *Esurivi enim et dedistis mihi manducare, sitivi et dedistis mihi bibere, infir-*

[1] *Matth.* XI, 11. Aliter ista verba recitantur in Evangelio.

[a] B ܢܚܬܢܐ — [b] C ܡܕܝܢܬܐ ܕܟܪܐ — [c] B ܘܡܥܪܩ

ܦܘܡܗܘܢ ܩܕܝܫܐ . ܘܡܥܢܝܢ ܠܗ ܘܐܡܪܝܢ .
ܠܗ ܡܪܢ ܐܚܘܐ ܘܦܫܘܩ . ܘܡܕܥ ܠܢ ܐܝܠܐ
ܥܒܕܢ ܠܟ . ܕܠܐ ܚܙܝܢ ܦܪܨܘܦܟ . ܟܕ
ܐܝܬܝܟ ܥܡ ܐܪܥܢܐ . ܗܝܕܝܢ ܓܠܐ ܘܡܦܫܩ .
ܘܡܚܘܐ ܠܗܘܢ ܟܕ ܐܡܪ . ܕܟܠ ܕܥܒܕܬܘܢ ܠܡܣܟܢܐ
ܕܚܣܝܪ : ܠܝ ܗܘ ܫܪܝܪ ܥܒܕܬܘܢ .
ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܕܥܒܕܬܘܢ . ܬܘ ܥܘܠܘ ܘܐܚܘܕܘ
ܡܠܟܘܬܐ . ܥܐܠܝܢ ܛܒܐ ܘܟܐܢܐ . ܘܝܪܬܝܢ ܚܝܐ
ܘܓܢܘܢܐ ܀

ܘܐܬܝܢ ܚܫܝܐ ܘܥܘܠܐ . ܒܪܦܦܐ ܒܢܝ
ܓܗܢܐ . ܐܪܝܘܣ ܘܒܢܝ ܓܒܗ . ܕܐܪܝܘܣ
ܥܒܕܘ ܨܠܩ ܒܥܕܬܐ . ܘܥܢܐ ܡܫܝܚܐ ܒܠܘܚܡܐ ܀
ܘܡܡܠܠ ܥܡܗ ܒܚܘܪܐ . ܘܐܢܐ ܕܐܝܬ ܒܫܪܪܐ .
ܝܚܝܕܝܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ . ܠܡܢܐ ܦܠܓܬܘܢܝ ܀
ܘܥܒܕܬܘܢ ܨܠܩ ܒܥܕܬܐ . ܡܛܠ ܕܗܘܝܬ
ܒܪܢܫܐ . ܕܐܦܪܘܩܟܘܢ ܡܢ ܣܛܢܐ : ܘܠܟܝܢܐ
ܕܝܠܟܘܢ ܕܐܬܚܒܠ : ܐܩܝܡܬܗ ܡܢ
ܡܦܘܠܬܐ . ܕܐܬܪܚܩܬܘܢ ܡܢ ܐܒܐ : ܒܡܨܥܝܘܬܝ
ܩܪܒܬܟܘܢ ܠܗ . ܟܕ ܗܘ ܕܡܢܟܘܢ
ܐܬܒܪܢܫܬ ܀ ܟܕ ܦܫܬ ܗܘ ܡܐ ܕܐܝܬܝ .
ܘܚܢܩܬܗ ܠܐܟܠܩܪܨܐ ܀ ܘܟܝܢܐ ܕܐܢܫܐ ܦܪܩܬ .
ܩܪܘ ܘܚܙܘ ܐܘ ܟܦܘܪܐ . ܒܟܬܒܐ ܟܡܐ
ܛܥܝܬܘܢ . ܟܡܐ ܓܘܕܦܐ ܘܨܘܚܝܬܐ
ܣܒܠܬ ܡܢܟܘܢ ܛܥܝܐ . ܚܕ ܓܕܦ ܒܩܠܐ
ܐܡܪ . ܕܠܐ ܐܝܬܝ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ . ܘܐܚܪܢܐ
ܡܨܚܐ ܘܐܡܪ . ܕܠܐ ܢܣܒܬ ܦܓܪܐ ܕܐܢܫܐ .
ܚܕ ܡܢܟܘܢ ܐܡܪ ܕܐܢܐ . ܐܠܗܐ ܥܡ ܒܪܢܫܐ .
ܘܐܚܪܢܐ ܡܓܕܦ ܘܐܡܪ . ܕܒܦܢܛܣܝܐ
ܐܬܚܙܝܬ . ܐܢܐ ܡܢܟܘܢ ܐܘ ܟܦܘܪܐ ܀

mus et visitastis me; nudus, et vestivistis me, inclusus cum captivis et venistis solvere vincula mea[1]. Aperient sancti os suum et respondebunt ei : « Domine, ostende et explica nobis quandonam hoc tibi fecimus, quia non vidimus te quando inter mortales degebas. » Tunc revelabit, explicabit et ostendet eis dicens : « Quod fecistis egenti, mihi revera fecistis : propter hæc igitur quæ fecistis, venite, ingredimini et possidete regnum. » Intrabunt probi et justi et possidebunt vitam et thalamum cœlestem.

8. Venient autem eodem instanti cum mœrore impii gehennæ filii, Arius ejusque asseclæ qui schisma in Ecclesia fecerunt, et respondebit Christus cum minis et dicet illis : Ego sum vere unigenitus Dei Filius cur me in duos separavistis et schisma fecistis in Ecclesia? an quia homo factus sum ut vos liberarem a Satana, et perditam vestram naturam a ruina suscitavi ? vel quia a Patre procul recessistis et mediatione mea vos reduxi ad eum? Eo autem quod ex vobis homo factus sum et remansi quod eram strangulavi diabolum et naturam humanam salvavi. Legite Scripturas, o abnegatores fidei, et videte quantum erravistis, quot blasphemias et convicia pertuli a vobis. Unus blasphema voce dicit quod non sum Filius Dei ; alter convicians ait quod non assumpsi corpus humanum. Unus vestrum ait quod Deus sum cum homine, alter blasphemat dicens

Damnantur hæretici.

[1] *Matth.* XXV, 34-35.

quod in phantasia apparui. Sunt ex vobis, o fidei abnegatores, qui hanc audent blasphemiam evomere : « absit ut Deus veniat ad nativitatem et passionem et mortem. » Qui per ea ipsa quibus salvati estis, negatis gratiam, nec sacerdotes mei estis, nec pastores gregis, sed discipuli estis Mali, possidete cum eo gehennam. Tunc mœrentes abibunt in tenebras exteriores Arius ejusque sequaces qui schisma fecerunt in Ecclesia. Ingredientur statim abnegatores hisce prioribus ferociores et adorantes accedent ac dicent : « Christe miserere nostri. » Scriptum autem erit super eorum personas : « Christum abnegant. » Quare sufficiet eis responsum : « discedite a me. » Quia negastis me coram hominibus coram Deo vos abnego cum Patre vestro Satana, possidete cum eo gehennam. Assumit Malus abnegatores secum in gehennam.

Et magi.

9. Venient simul omnes turbæ magorum et cum eis sacerdotes Ecclesiæ et ministri peccati permixtique et confusi in invicem omnes malefici : incantatores cum hariolis, divini, venefici, fascinatores, chaldæi, diaboli discipuli. Sunt inter eos qui portant responsa, aut nectunt ligamina et tincturas, qui se tanquam propitiatores et purificatores jactant, qui utuntur nominibus, qui mandatis subjiciuntur, qui oculos eruunt puerorum, qui vertunt balteos et zonas, qui spargunt salem peccati, omnes magiæ amatores qui ejus opera adhibent. Omnibus istis terribile

[illegible]

hoc responsum dabit Deus: « Amen, dico : Nescio undenam estis. Veni, Male, assume tuos discipulos qui tecum possideant gehennam. » Tunc ingredientur et nudabuntur, nihil faciem eorum tegente. Vigiles et angeli et homines væ pronuntiabunt in eos qui ausi sunt nefandis actionibus corrumpere ordinem naturæ[1]. Extendetur velum lucis coram judice ut non videat faciem dæmonum cum execrandis eorum corporibus. Illico præcipiet judex unumquemque hominem ire in habitaculum suum, et transiet primus per mare terribile flammæ et transient post eum sancti nec igne attingentur.

[illegible]

10. Vere erunt timor et perturbatio et pavor et tremor maris flammarum. Quis hoc mare videbit et non contremiscet ? Apostolus in Spiritu olim hunc transitum vidit et elevavit vocem dicens : « Omnia ignis probabit[2]. » Timebunt eum sancti, illo commovebuntur igniti Spiritus, angeli et homines in commotione et tremore erunt. Si autem mare flammarum justis metum incutiat, peccatores et facientes iniquitatem quomodo ad illud accedent? In aquis maris timuit Simon, in igne quis non timebit? Stant angeli terribiles qui cogunt mundum transire ; introducunt homines per turmas in medium flammarum.

Circa judicem mare ignis.

[1] Recenset hic codex B varia luxuriæ peccata contra naturam. Habentur in varia lectione textui apposita.

[2] *I Cor.* III, 13.

a B [illegible] — b B add. [illegible] — c A [illegible] — d A [illegible]

Merces juxta opera.

ܒܗܝ ܫܥܬܐ ܡܬܝܕܥܝܢ܀ ܙܕܝܩܐ ܕܟܐܢܐ ܐܢܘܢ.
ܒܗܝ ܫܥܬܐ ܡܬܦܪܫܝܢ. ܙܝܙܢܐ ܡܢ ܚܛ̈ܐ.
ܘܚܛܝܐ ܡܢ ܙܕܝܩܐ. ܘܩܕܝܫܐ ܡܢ ܥܘܠܐ.
ܒܗܝ ܫܥܬܐ ܥܒܕܝܗܘܢ܀ ܕܒܢܝܢܫܐ ܩܝܡܝܢ
ܥܡܗܘܢ. ܨܘܡܐ ܘܫܗܪܐ ܘܨܠܘܬܐ܀ ܓܦܝܗܘܢ
ܕܟܐܢܐ ܐܢܘܢ. ܘܙܕܩܬܐ ܐܠܦܐ ܐܢܝܢ. ܕܛܥܢܢ
ܠܡܪܝܗܝܢ. ܡܫܡܫܢܝܗܘܢ ܕܩܕܝܫܐ܀ ܥܡ
ܩܕܝܫܐ ܥܒܕܝܢ ܠܗܝܢ. ܘܡܣܥܪܢܐ ܕܝܚܝܕܝܐ.
ܥܠ ܐܝܕܝܗܘܢ ܛܥܢܝܢ ܠܗܝܢ. ܥܒܕܝ ܥܒ̈ܕܐ
ܛܒܬܐ܀ ܠܐܬܪܐ ܕܡܠܐ ܛܒܬܐ. ܘܦܫܝܢ ܒܝܫܐ
ܒܓܗܢܐ܀ ܕܢܗܘܘܢ ܠܡܐܟܘܠܬܐ ܕܢܘܪܐ.
ܚܛܦܝܢ ܠܗܘܢ ܓܠܠܐ ܕܢܘܪܐ. ܕܢܐܙܠ
ܟܠ ܐܢܫ ܠܡܥܡܪܗ. ܐܝܬ ܕܒܥܡܩܐ ܛܡܫܝܢ
ܠܗ܀ ܘܠܥܠܡ ܠܐ ܡܬܬܦܩ. ܘܐܝܬ ܕܒܢܘܪܐ
ܪܡܝܢ ܠܗ. ܕܢܗܘܐ ܬܡܢ ܒܥܠܡ ܠܥܠܡ. ܐܝܬ
ܕܒܚܫܘܟܐ ܪܕܐ. ܘܠܐ ܚܙܐ ܢܘܪܐ ܡܬܘܡ.
ܘܐܝܬ ܕܒܬܗܘܡܐ ܪܡܝܢ ܠܗ܀ ܘܠܐ ܦܠܛ
ܡܢܗ ܠܥܠܡ[a]. ܘܐܝܬ ܕܐܙܠ ܠܐܬܪܐ ܕܩܘܕܫܐ.
ܕܢܗܘܐ ܬܡܢ ܒܥܠܡ ܠܥܠܡ. ܐܝܬ ܕܝܬܒ
ܒܕܪܓܐ ܕܬܪܝܢ. ܘܐܚܪܢܐ ܒܗܘ ܕܬܠܬܐ. ܐܝܬ
ܕܡܬܥܠܐ ܠܚܡܫܐ ܘܐܚܪܢܐ ܠܥܣܪܐ. ܐܝܬ
ܕܦܠܛ ܠܗܘ ܕܬܠܬܝܢ. ܘܐܝܬ ܕܝܬܒ ܒܗܘ
ܥܠܝܐ. ܐܝܬ ܕܡܛܠܬܐ ܡܬܩܒܥܐ ܠܗ܀ ܘܐܝܬ
ܕܓܢܘܢܐ ܦܪܝܣ ܠܗ. ܘܐܝܬ ܕܗܘܐ ܥܡ
ܡܠܐܟܐ. ܘܐܝܬ ܕܣܪ̈ܦܐ ܢܣܒܝܢ ܠܗ. ܐܝܬ
ܕܡܥܠܝܢ ܠܗ ܠܡܫܟܢܐ. ܘܐܝܬ ܕܫܒܩܝܢ
ܠܗ ܚܕܪܘܗܝ. ܘܐܝܬ ܕܗܘܐ ܒܓܘ ܦܪܕܝܣܐ܀
ܘܐܝܬ ܕܦܩܚܝܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢܗ. ܐܝܬ

11. In illo momento notum erit justos esse justos ; in illo momento discernentur zizania a tritico, et peccatores a justis, et sancti ab iniquis. In illo momento opera hominum stabunt cum illis : jejunium, vigiliæ et orationes alæ sunt justorum, eleemosynæ naves sunt quæ portant earum auctores, ministri sanctorum cum sanctis hæc bona opera faciunt et monachorum visitatores ea in manibus deferunt. Qui bona fecerunt transeunt in locum bonis repletum ; remanent autem mali in gehenna ut fiant cibus ignis, abripiunt omnes fluctus ignis ut abeat unusquisque in habitaculum suum ; hunc immergunt in cœnum unde nunquam extrahetur ; illum immittunt in ignem ut ibi in æternum maneat ; alter in tenebras vadit et ignem nunquam videbit ; alius in abyssum descendit et inde nunquam ascendet[1], alius vero in locum sanctum abit ut maneat ibi in æternum. Sunt[2] qui sedent in secundo gradu, alii in tertio, alii exaltantur usque ad quintum gradum, alii ad decimum, alii ad trigesimum, alii sedent in supernis ; sunt quibus figitur umbraculum, quibus præbetur thalamus ; sunt qui cum angelis erunt vel quos seraphim assument, sunt quos introducent in tabernaculum et quos relinquent circa illud ; alii erunt in paradiso

[1] De diversitate tormentorum vide Canonem funeb. 12 *Opp. syr.-lat.* III, 243.

[2] Quæ sequuntur in codice A desunt. Habentur in codd. B et C. Docet Sanctus diversas esse inferni pœnas et inæqualem justorum retributionem. De hac re videnda sunt quæ habentur in sermone de *secundo Christi adventu*, *Opp. græco-lat.* II, 198-200.

[a] . ܐܝܬ ܕܗܘܐ ܥܡ ܡܠܐܟܐ . ܘܐܝܬ ܕܡܥܠܝܢ ܠܗ . ܐܝܬ ܕܡܫܡܫ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܘܩܐܡ . ܘܟܘܠܗ

ܕܡܫܒܚܝܢ ܘܓܡܝܪܝܢ ܘܩܕܝܫܝܢ . ܘܥܡܗ ܢܗܘܘܢ
ܠܐܠܗܐ . ܕܟܠܢܫ ܐܝܟ ܥܡܠܗ ܐܓܪܗ ܀
ܢܣܒ ܡܢܗ ܕܟܐܢܘܬܐ . ܒܥܝܢ ܡܢܟ ܐܠܗܐ :
ܣܒܪܐ ܕܟܠܗܘܢ ܩܕ̈ܝܫܐ[a] ܀ ܐܕܢܚ ܪ̈ܚܡܝܟ
ܥܠ ܐܦܪܝܡ . ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܡܬܒܥܝܢ ܪ̈ܚܡܐ .
ܠܐ ܓܝܪ ܫܘܐ ܐܢܐ ܠܡܥܠ . ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܚܛܝܐ
ܐܢܐ . ܣܘܪ ܡܫ̈ܟܢܝܗܘܢ ܕܩܕ̈ܝܫܝܟ . ܐܫܘܝܢ
ܐܗܘܐ ܘܣܦܩ ܠܝ . ܘܐܦܩ ܫܘܒܚܐ
ܘܬܘܕܝܬܐ . ܠܕܪ ܕܪ̈ܝܢ . ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀

ܫܠܡ ܀

[a] B ܘܩܕ̈ܝܫܐ

alii extra eum expellentur ; sunt gloriosi, perfecti et sancti qui cum Deo erunt ; unusquisque enim obtinebit ab ipsa justitia mercedem juxta laborem suum. Rogant te, o Deus, spes omnium sanctorum. Fac oriri super Ephræm misericordiam tuam in illo die quo misericordia requiretur. Non sum enim dignus ingredi in regnum quia peccator sum ; circumda tabernacula sanctorum tuorum, dignum me redde ut sim cum eis et sufficit mihi, et eructabo gloriam et laudes in generationem generationum. Amen, amen.

Finis.

MONITUM

IN HYMNOS DE NATIVITATE DOMINI.

Editores romani quatuordecim hymnos S. Ephræmi de Nativitate Domini ediderunt (*Opp. Syr.-lat.* II, 396-436; III 599); sed multo plures S. Doctor scripserat. Octo alios hymnos feliciter invenimus in codicibus Musæi Britannici. Nempe :

E cod. add. 1,450 b sæc. X, fol. 140-152 exscripsimus sex hymnos qui primo loco infra occurrunt. Illos contulimus cum codicibus Mossulensibus juxta apographum nobis benevolentia R. D. Rahmani, presbyteri mossulensis, communicatum. Horum codicum lectiones varias littera R. indicavimus. Hymni primi strophæ 21-25 inveniuntur in hymno 4 *Advers. Scrutatores, Opp. Syr. lat.* III, 5-7 ; stropha autem 26 invenitur in hymno 7, *lib. cit.* pag. 15. Hymni 2[i] secunda stropha etiam recitatur in cod. par. 149, scala 16[a]. Strophæ 30, 39-40 recitantur in cod. add. 14,520, sæc. VIII, fol. 31, inter ܡܕܪ̈ܫܐ S. Ephræmi de Epiphania. Hujus codicis lectiones varias littera B designavimus. Modum hujus hymni sequitur hymnus de Martyribus infra edendus. Hymnus 3[us] etiam invenitur in Musæi Brittannici cod. add. 14,511, sæc. X. Habet eumdem modum ac hymnus 4[us].

Hymnus 4[us] modum suum præbuit hymno 2[o] de cruxifixione. Prima ejus stropha recitatur in scala 5[a] cod. par. 149. Hymnus 5[us] notissimus est in liturgia syriaca ; ejus modum sequuntur hymni 3[us] et 4[us] de crucifixione, hymnus 14[us] de virginitate. Pro parte invenitur in Musæi Brit. cod. orient. 2,297. Ejus stropha notissima ܬܘܒܒܢ ܐܦܪ̈ܐ recitatur in scala 4[a] cod. par. 149.

Hymni 7[us] et 8[us] exscripti sunt e perantiquo codice membranaceo Musæi Britannici. Signatur codex ille inter addititios sub numero 14,571 et pertinet ad sæculum VI. Sequuntur nonnulla Ephræmi fragmenta in nativitatem Domini.

HYMNI S. EPHRÆMI

DE NATIVITATE CHRISTI IN CARNE.

I.

Mutatur tonus[1]. Responsorium : Benedictus qui se infinite minuit ut infinite nos exaltaret.

1. De nativitate Unigeniti[2] verba faciamus in festo ejus. Dat ipse in festo suo auxilia abscondita. Si rex impudicus in festo suo, in commemoratione diei natalis suæ, dedit donum iræ, caput scilicet (præcursoris) in disco[3], quanto magis Benedictus benedictiones dabit ei qui psallit in festo ejus.

2. Ne annumeremus vigiliam nostram vigiliis quotidianis. Festum ejus est, cujus merces centuplo ceteris præstantior est. Festum istud sua vigilia pugnat cum somno ; voce præditum est qua pugnat cum silentio ; beatitudinibus indutum caput est festorum omniumque gaudiorum.

3. Hodie angeli et archangeli in terram descenderunt, laudemque novam decantarunt. In hoc festo mysteriis pleno angeli descendunt et cum vigilantibus exultant. Quo autem tempore angeli laudabant, blasphemia orbem replebat.

[1] In codice R. D. Rahmani, cujus varias lectiones littera R. indicavimus, tonus hoc modo indicatur : . Constat autem stropha undecim versibus quinque syllabarum. Schema igitur est : 55555555555. Ad modum hujus hymni efformati sunt hymni 4-8 *De fide*, *Opp. Syr. lat.* III, 5-19 ut constat ex codice Musæi Britannici 12,176 inter additities. Editores enim romani hanc indicationem omiserunt.

[2] respondet hebraico בכור et designat prolium primitias, seu filium qui vulvam aperit sive alii postea generentur filii sive non. Unde notat tam *primogenitum* quam *unigenitum*, scilicet primogenitum ubi plures, unigenitum ubi unicus generatur.

[3] *Matth.* XIV.

a R. — b R. om. — c R. — d R.

ܒܩܘ̈ܠܐ ܕܫܘܒܚܐ ✣

ܠܠܝܐ ܗܘ ܓܝܪ ܕܡܙܓ . ܥܝܪ̈ܐ ܕܠܥܠ[a] ܒܫܪ̈ܝܐ .
ܐܬܐ ܥܝܪܐ ܕܢܒܪܐ ܥܝܪ̈ܐ ܒܥܠܡܐ[b] .
ܫܘ̈ܝܐ ܗܘܘ ܠܚܒܪ̈ܝܢ . ܫܘܬܦܐ ܠܥܝܪ̈ܐ .
ܡܫܒ̈ܚܢܐ ܠܚܒܪ̈ܝܢ . ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܣܪ̈ܦܐ .
ܛܘܒܘܗܝ ܠܡܢ ܕܗܘܐ . ܟܢܪܐ ܠܬܫܒܚܬܟ .
ܘܗܘܐ ܐܓܪܗ ܛܝܒܘܬܟ ✣

ܠܝܠܕܗ ܕܝܢ ܕܒܘܟܪܐ . ܐܙܡܪ ܠܗ ܘܐܝܟܢ .
ܐܠܗܘܬܐ ܒܟܪܣܐ . ܙܩܪܬ ܠܗ ܠܒܘܫܐ .
ܠܒܫܗ ܘܢܦܩ ܒܗ . ܒܡܘܬܐ ܕܝܢ ܫܠܚܗ .
ܚܕܐ ܙܒܢ ܫܠܚܗ . ܬܪܬܝܢ[c] ܙܒܢܝܢ ܠܒܫܗ .
ܕܣܡܠܐ ܢܣܒܗ .ܘܫܠܚܗ ܐܚܪܢܝܬܗ
ܘܥܠ ܝܡܝܢܐ ܣܡܗ[d] ✣

ܫܪܐ ܒܥܘܒܐ ܙܥܘܪܐ . ܚܝܠܐ ܕܟܠ ܡܕܒܪ .
ܟܕ ܬܡܢ ܫܪܐ ܗܘܐ . ܦܓܘܕܐ ܕܟܠ ܒܪܐ ܗܘܐ .
ܠܝܠܘܕܗ ܢܣܟ ܗܘܐ . ܕܨܒܝܢܗ ܢܫܠܡ .
ܫܡܝܐ ܡܢܗ ܡܠܝܢ ܗܘܘ . ܘܒܪ̈ܝܬܐ ܟܠܗܝܢ .
ܫܡܫܐ ܥܠ ܠܒܛܢܐ . ܘܒܪܡܐ ܘܒܥܘܡܩܐ .
ܙܠܝܩܘܗܝ ܦܪܝܣܝܢ ܗܘܘ ✣

ܫܪܐ ܒܥܘܒ̈ܐ ܪ̈ܘܝܚܐ . ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܟܠܗܝܢ .
ܙܥܘܪܝܢ ܐܢܝܢ[e] ܠܡܐܚܕ . ܪܒܘܬܗ ܕܒܘܟܪܐ .
ܐܝܟܢ ܗܟܝܠ ܣܦܩ ܠܗ . ܥܘܒܐ[f] ܕܡܪܝܡ .
ܬܗܪܐ ܐܢ ܣܦܩ ܠܗ . ܘܦܘܫܐ ܐܢ ܠܐ ܠܗ .
ܡܢ ܟܠ ܥܘܒܝܢ ܕܐܚܕܘܗܝ . ܚܕ ܥܘܒܐ ܣܦܩ ܠܗ [g]

Benedicta nativitas, qua etiam nunc mundus vocibus laudis resonat.

4. Nox est enim quæ miscuit Vigiles supernos cum vigilantibus terrenis. Venit vigil ut vigilantes crearet in mundo. Ecce vigilantes consociati sunt Vigilibus, laudatores sodales facti sunt Seraphim. Beatus qui effectus est cithara tuarum laudum; præmium ejus facta est gratia tua.

5. Nativitatem Unigeniti[1] laudibus celebrabo, psallam quanam ratione divinitas texuit sibi in utero vestimentum; in nativitate induit illud et exivit ex utero, in morte autem illud exuit. Semel exuit illud, bis induit. Sinistra assumpsit vestimentum, illud deinde exuit et in dextra reposuit.

6. Habitavit in sinu parvo virtus quæ omnia regit. Dum illic habitaret frena universi tenebat; libabat Genitori suo ut voluntatem ejus perficeret; cœli creaturæque omnes ipso replebantur. Sol ingressus est uterum, dum radii ejus in supernis et infimis diffundebantur.

7. Habitavit in sinibus spatiosis omnium creaturarum; at illæ nimis angustæ erant ad continendam Unigeniti magnitudinem. Quomodo igitur ei sufficere potuit sinus Mariæ? Quod suffecit mirum est; quod non suffecerit ambiguum est. Ex omnibus sinibus qui suscepe-

[1] Jacobus edessenus hanc stropham explicat in *Epistola ad* Georgium, cod. add. 12,172, fol. 83, eamque stropham desumptam dicit ex hymno 25 de Nativitate Domini. Unde colligitur Ephræmum non pauciores 25 hymnos scripsisse de Nativitate Domini.

[a] Abundat ܕܠܥܠ — [b] R. ܒܥܠܡܐ — [c] Lege ܬܪܬܝܢ — [d] Deest unus versus. — [e] R. ܐܢܝܢ — [f] R. ܥܘܒܗ — [g] Iste vers add. in R.

ܕܗܘ ܪܒܐ ܕܝܠܕܗ ܀

ܫܘܐ ܗܘ ܥܘܒܐ ܕܐܚܕܗ . ܐܢ ܐܚܕܗ ܟܠܗ .
ܠܗܘ ܥܘܒܐ ܠܡܝܬܪܐ . ܕܪܒ[a] ܡܢ ܕܝܠܕܗ .
ܘܡܢ ܢܡܪܚ ܕܢܐܡܪ . ܕܫܘܐ ܥܘܒܐ ܙܥܘܪܐ .
ܡܚܝܠܐ ܘܫܝܛܐ . ܥܡ ܕܐܝܬܘܬܐ ܪܒܬܐ .
ܫܪܐ ܡܛܠ[b] ܚܢܢܗ . ܘܪܒ ܗܘ ܩܢܘܡܗ .
ܠܐ ܐܬܬܚܕ ܒܬܚܘܡ ܀

ܫܠܡܐ ܡܪܥܝܢܐ . ܕܐܫܬܕܪ ܠܥܡܡܐ .
ܙܝܘܐ ܡܒܣܡܢܐ . ܕܐܬܐ ܨܝܕ ܟܡܝܪܐ .
ܚܡܝܪܐ ܚܝܠܬܢܐ . ܪܟܐ ܟܠܗ ܥܝܣܐ .
ܢܓܝܪ ܪܘܚܐ ܕܨܝܕܗ[c] . ܠܒܢܝܢܫܐ ܚܕ ܚܕ .
ܛܘܒܘܗܝ ܠܠܒܐ ܕܫܪܐ . ܚܕܘܬܟ ܒܠܒܗ .
ܘܬܢܚܬܗ ܒܟ ܛܥܐ ܀

ܟܪܙܘ ܗܘܘ ܫܠܡܐ[d] . ܥܝܪܐ[e] . ܕܥܝܪܐ ܠܥܝܪܐ .
ܣܒܪܘ ܥܝܪܐ . ܣܒܪܬܐ ܡܢ[f] ܥܝܪܐ
ܕܐܝܬܝܘܗ ܡܢ ܐܠܗܘܬܗ :
ܡܢ[g] ܕܢܐܡ ܒܗܘ ܠܠܝܐ . ܕܐܥܝܪ ܥܠܡܐ .
ܣܒܪܘ ܫܠܡܐ . ܕܪܘܓܙܐ ܐܝܬ ܗܘܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܪܥܐ ܪܒܘܬܐ ܒܫܬܩܗ .
ܕܡܡܠܠܐ ܕܐܪܓܙܘܗܝ ܀

ܚܠܛܘ[h] ܥܝܪܐ ܒܥܝܪܐ . ܚܕܝܘ ܕܚܝܐ ܥܠܡܐ .
ܒܗܬ ܒܝܫܐ ܕܐܚܝܕ . ܘܥܛܝܦ ܟܠܝܠ ܕܢܟܠܐ .
ܐܝܟ ܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬܗ . ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܒܬܒܝܠ .
ܒܝܬ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ . ܡܢ ܫܘܠܛܢܗ ܐܬܪܡܝ .

runt eum, unus suffecit ei, sinus scilicet magni Genitoris qui (ab æterno) genuit eum.

8. Æqualis est sinus qui suscepit eum, si suscepit eum totum, sinui omnia excedentis qui genuit eum. Quis autem audebit dicere sinum parvum, debilem et vilem æqualem esse sinui entis summi? Habitavit (in sinu exiguo) propter suam misericordiam ille, cujus tam magna est subsistentia ut nulla re circumscribi possit.

9. O Pax reconcilians quæ missa est ad gentes, o Splendor exhilarans qui venit ad mœstos, o Fermentum potens omnem massam secreto subigens; o Longanimus qui singulos irretiisti homines! Beatus ille qui in corde suo gaudium tuum inchoavit et gemituum suorum in te oblitus est.

10. Proclamarunt pacem Vigiles vigilantibus. Vigilantibus annuntiatum est Evangelium a Vigilibus qui a Deo illud attulerunt. Quis dormiet in illa nocte, quæ mundum a somno excitavit? Annuntiata est pax, ira regnante. Benedictus qui suo silentio majestatem suam reconciliavit cum sermone præditis qui eum irritaverant[1].

11. Immiscuerunt se Vigiles Vigilibus; gavisi sunt quod mundus viveret. Erubuit Malus qui regnum mundi tenebat et coronam fraudis gestabat, thronumque suum in mundo constituerat ac si Deus

[1] Nonnulla verba a textu sunt resecanda ut mensura servetur.

[a] R. ܟܠܗ ܡܢ ܪܒ — [b] R. ܘܡܛܠ — [c] R. ܠܐܢܫܘܬܐ ܕܨܝܕܗ — [d] Vox ܫܠܡܐ abundat — [e] R. ܒܫܠܡܐ
[f] R. ܐܠܗܘܬܗ ܡܢ ܒܪܝܬܐ — [g] R. ܡܢܘ — [h] R. ܚܠܛܘ

ܫܡܫܐ ܗܘ ܣܓܕܬܐ . ܒܣܓܘܕܘܗܝ ܦܢܝܗ .
ܒܣܓܘܕܘ̈ܗܝ ܣܓܕ ܠܗ ܀

ܐܠܗܐ ܚܙܐ ܗܘܐ . ܕܠܒܪܝܬܐ ܣܓܕܝܢ .
ܠܒܫ ܦܓܪܐ ܒܪܝܐ . ܕܒܥܝܕܢ ܢܨܘܕܢ .
ܗܐ ܒܓܒܠܐ ܓܒܝܠܐ . ܓܒܠܢ ܐܣܝܢ .
ܘܒܓܒܠܐ[a] ܒܪܝܐ . ܒܪܘܝܢ ܐܚܝܢ .
ܠܐ ܕܒܢܝ ܡܬܝܢܘ[b] . ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ ܒܕܝܠܢ .
ܘܒܝܬܗ ܚܠܛܢ ܀

ܡܢܘ ܕܠܐ ܢܬܗܪ . ܒܡܪܝܡ ܒܪܬ ܕܘܝܕ
ܕܛܥܝܢܐ ܥܘܠܐ . ܘܢܛܝܪ ܒܬܘܠܘܬܗ .
ܡܫܟܒܐ ܠܗ ܥܠ ܚܕܝܗ ܘܡܙܡܪܐ ܠܗ ܘܪܘܙܐ .
ܥܝܪ̈ܐ ܕܡܫܒܚܝܢ . ܣܪ̈ܦܐ ܕܡܩܕܫܝܢ
ܡܓܘ̈ܫܐ ܕܡܩܪܒܝܢ . ܩܘܪ̈ܒܢܐ ܡܩܒ̈ܠܐ
ܠܒܪܐ ܕܐܬܝܠܕ[c] ܀

ܐܘ ܪܒ[d] ܡܢ ܡܫܘܚܬܐ . ܕܕܠܐ ܡܫܘܚܬܐ ܐܙܥܪ ܗܘܐ.
ܡܢ ܫܘܒܚܐ ܫܡܝܚܐ . ܐܬܬܚܬܬ ܠܫܦܠܐ .
ܗܐ ܒܟܠܗ ܐܪܟܢܟ . ܪ̈ܚܡܐ ܕܟܝܢ ܒܟ .
ܐܪܟܢ ܠܝ ܚܢܟ . ܐܫܒܚܟ ܒܒܝܫܘܬܝ .
ܛܘܒܘܗܝ ܠܡܢ ܕܗܘܐ . ܡܒܘܥܐ ܕܩ̈ܠܐ .
ܘܐܘܕܝ ܒܟܠܗ ܠܟܠܟ ܀

ܗܘܐ ܥܒܕܐ ܒܐܪܥܐ . ܗܘܐ ܡܪܐ ܒܪܘܡܐ .
ܝܪܬ ܪܘܡܐ ܘܥܘܡܩܐ . ܕܗܘܐ ܐܟܣܢܝܐ .
ܘܕܕܢܘܗܝ ܒܥܘܠܐ . ܕܢ ܒܩܘܫܬܐ .
ܘܪܩܘ ܠܗ ܒܐܦܘܗܝ . ܢܦܚ ܪܘܚܐ ܒܐܦܐ .
ܘܐܚܝܕ ܡܚܝܠ ܡܚܝܠܐ . ܗܘܐ ܣܘܡܟܐ ܠܟܠܗܝܢ .

fuisset. Infans qui in præsepe se demisit illius dominatum subvertit. Sol adorationem ei restituit; magis enim suis honoravit eum et adoratoribus suis adoravit eum.

12. Deus videns homines res creatas adorare, induit corpus creatum ut nostra consuetudine nos irretiret. Nostro igitur plasmate indutus plasmator noster nos sanavit, et in hoc corpore creato creator noster nobis vitam præstitit. Benedictus qui (assumpta nostra natura) venit ad nos ut nos sibi uniret.

13. Quis non obstupescat videns Mariam, Davidis filiam, servato virginitatis signaculo, infantem portantem? Diva virgo reponit eum in sinu suo et exultans cantilenas ei decantat. Angeli jubilant; seraphim ter sanctum proclamant; magi munera grata offerunt filio nato.

14. O omnem magnitudinem excedens qui ultra modum parvulus factus es, a splendore gloriæ ad humilem conditionem te demisisti; miseratio tibi innata ad hoc totum te inclinavit; inclinet me gratia tua ut in improbitate mea te laudem. Beatus qui factus est fons laudum, et totus toti tibi gratias egit.

15. Fuit servus in terra et Dominus in cœlo. Summa et ima in hæreditatem accepit qui extraneus factus est. Quem inique judicarunt ille in veritate judicat; quem in facie conspuerunt ille spiritum in faciem insufflavit. Qui debilem tenet

[a] R. om. — [b] R. ܒܡܬܝܢܐ — [c] Stropha e cod. Rahmani adjecta est. — [d] ܐܘܪܒ

ܕܣܡܟ ܘܒܣܝܒܘܬܗ ܐܣܬܡܟ ܀

arundinem ille factus est baculus mundi, qui in sua senectute illo innixus est.

ܕܩܡ ܫܡܫ ܠܥܒܕܐ . ܗܐ ܝܬܒ ܡܣܬܓܕ .
ܕܒܣܘ ܒܗ ܣܦ̈ܪܐ . ܣܪ̈ܦܐ ܩܕܝܫܐ ܡܩܕܫܝܢ .
ܗܝ ܫܘܒܚܐ ܪܒܐ ܗܘܐ . ܕܢܓܢܘܒ ܐܕܡ ܒܓܢܒܘܬܐ .
ܚܙܐ ܚܘܝܐ ܕܡܫܬܘܐ . ܠܐܝܟܐ ܪܘܡܐ ܐܬܬܪܝܡ .
ܦܪܘ ܟܠܗ ܕܐܛܥܝܘ . ܕܫܬܗ ܪ̈ܓܠܐ ܕܚܘܐ .
ܕܫܕܐ ܡܪܪܐ ܒܐܕܢܘܗܝ ܀

16. Qui surrexit (a mensa) et ministravit servis, nunc sedens (ad dexteram Patris) adoratur. Quem spreverunt scribæ Seraphim ter sanctum proclamant. Divinam hanc gloriam occulte surripere voluerat Adamus, sed serpens vidit ad quam altitudinem exaltatus erat eumque evertit, evertit quia seduxit. Heva pedibus serpentem conculcavit, quia fel (peccati) in illius auribus projecerat.

ܡܟܪܘܬܐ[a] ܗܘܬ ܥܩܪܬܐ . ܘܟܠܐ ܦܐܪ̈ܐ ܟܪܣܐ .
ܠܡܪܝܡ ܕܝܢ ܕܩܕܝܫܐ . ܡܥܒܪܐ ܟܪܣܗ ܗܘܐ .
ܠܐܪ̈ܥܬܐ ܠܡܬܡܗ . ܘܠܢܨ̈ܒܬܐ ܠܡܬܡܗܘ .
ܗܝ ܛܠܝܬܐ ܕܢܣܒܬ . ܘܠܐ ܚܙܪܬ ܫܐܝܠܬܐ .
ܐܘܕܝ ܟܝܢܐ ܕܐܙܕܟܝ . ܘܪܓܫܬ ܟܪܣܐ ܒܛܠܝܘܬܗ .
ܘܠܐ ܝܗܒ ܠܗ ܦܪܥܬܗ ܀

17. Conjux effecta (Elisabeth) sterilis fructus negabat, uterus autem Mariæ sancte conceperat; agros plantasque frugiferas mirari recusavit quæ prolem accepit et nihil mutuata reversa est. Natura victa gratias egit, uterus sensit prolem et ipsa ei retribuit quod ipse non dederat.

ܡܪܝܡ ܒܐܠܝܫܒܥ . ܐܬܕܝܢܬ ܒܕܝܢܐ .
ܥܩܪܬܐ ܐܚܘܝܬ ܨܒܝܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܘܐܚܝܕ ܬܪܥܐ ܦܬܝܚܐ . ܠܐܦܬܚܐ ܗܘܐ ܚܒܝܫ .
ܚܪܒ ܟܪܣܐ ܒܥܠܬܐ . ܐܘܪܒ ܟܪܣܐ ܒܬܘܠܬܐ .
ܕܥܡܐ ܗܘܐ ܥܩܪܐ . ܥܒܕܗ ܠܒܥܠܬܐ .
ܣܟܪܐ ܒܐܦ̈ܐ ܕܕܟܝܬܐ ܀

18. Maria ab Elisabeth in judicio victa fuit. Sterilis ostendit divinam voluntatem, quæ portam apertam occludere potuit, occlusam aperuisse. Deus orbavit liberis uterum maritatum, fœcundum reddidit uterum virgineum; quia populus reprobatus fuit, effecit maritatam occlusam in facie virginis castæ.

ܡܢ ܕܐܫܟܚ ܕܢܡܠܐ . ܬܕ̈ܝܐ ܥܩܪ̈ܐ ܘܡܝ̈ܬܐ .
ܚܪܒ ܐܢܝܢ ܒܛܠܝܘܬܗ . ܐܪܕܝ ܐܢܝܢ ܒܣܝܒܘܬܗ .
ܟܦܐ ܘܫܚܠܦ ܟܝܢܐ . ܒܙܒܢܗ ܘܠܐ ܒܙܒܢܗ .
ܫܚܠܦ ܡܪܐ ܟܝ̈ܢܐ . ܟܝܢܗ ܕܒܬܘܠܬܐ .
ܕܥܡܐ ܗܘܐ ܥܩܪܐ . ܥܒܕܗ ܗܘܐ ܠܥܩܪܬܐ .

19. Qui potuit ubera sterilia et mortua replere, orbavit ea in adolescentia et fluere fecit in senectute; coegit et mutavit naturam in ejus tempore et extra tempus. Naturarum Dominus naturam virginis mutavit. Quia populus sterilis fuit,

[a] Rahmani omittit tres strophas.

ܣܒܬܐ ܚܠܦ ܛܠܝܬܐ ܀

ܘܐܝܟ ܕܫܪܝ ܒܚܝܐ . ܙܪܐ ܘܫܠܡ ܒܡܘܬܐ .
ܝܠܕܗ ܩܒܠ ܣܓܕܬܐ . ܘܡܘܬܗ ܦܪܥ ܚܘܒܬܐ .
ܟܕ ܕܐܬܐ ܠܝܠܕܐ . ܘܡܓܘܫܐ ܣܓܕܘ ܠܗ .
ܘܟܕ ܐܬܐ ܠܚܫܐ . ܘܓܢܒܐ ܥܪܩ ܠܗ .
ܒܝܢ ܝܠܕܗ ܠܡܘܬܐ . ܣܡ ܡܨܥܬܗ ܠܥܠܡܐ .
ܒܝܠܕܐ ܘܡܘܬܐ ܐܚܝܗ ܀

ܐܠܦ ܐܠܦܝܢ ܩܝܡܝܢ ܘܪܒܘ ܪܒܘܢ ܡܣܪܗܒܝܢ .
ܐܠܦܐ ܘܪܒܘܬܐ . ܕܢܒܨܘܢ ܚܕ ܠܐ ܡܨܝܢ .
ܟܠܗܘܢ ܓܝܪ ܒܫܬܩܐ . ܠܬܫܡܫܬܐ[a] ܩܝܡܝܢ .
ܠܝܬ ܠܗ ܒܪ ܫܘܬܦܐ . ܐܠܐ ܝܠܕܐ ܕܡܢܗ .
ܒܘܨܝܗ ܒܫܬܩܐ ܗܘ ܥܒܪ . ܟܕ ܕܐܬܘ[b] ܥܝܪܐ ܕܢܒܨܘܢ .
ܩܡܘ ܠܫܬܩܐ[c] ܘܐܬܟܠܝܘ ܀

ܥܐܠ ܝܚܝܕܝܐ ܠܟܪܣܐ . ܘܠܐ ܚܫܬ ܕܟܝܬܐ .
ܥܠ ܘܢܦܩ ܒܚܒܠܐ . ܘܪܓܫܬ ܒܗ ܫܦܝܪܬܐ .
ܟܣܐ ܘܒܙܝܐ ܡܥܠܘ[d] . ܫܝܛ ܘܓܠܐ ܒܡܦܩܗ[e] .
ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܒܡܥܠܗ . ܘܒܪܢܫܐ ܗܘܐ[f] ܒܡܦܩܗ .
ܬܗܪܐ ܘܦܘܫܐ ܠܫܡܥܐ . ܢܘܪܐ ܥܠܬ ܠܟܪܣܐ .
ܠܒܫ ܦܓܪܐ ܘܢܦܩ ܀

ܠܡܪܐ ܕܡܠܐܟܐ ܡܢܘ ܡܨܐ . ܗܘ ܢܟܠ ܕܢܫܬܐܠ .

fecit vetulam adolescentulæ patronam.

20. Sicut vitam terrestrem in nativitate Dominus inchoavit, eam continuavit et in morte terminavit. Nativitas ejus adorationem accepit, mors debitum solvit. Quando venit ad nativitatem magi eum adoraverunt, quando venit ad passionem latro ad eum confugit. Inter nativitatem et mortem medium posuit mundum, quem nativitate et morte vivificavit.

21. Millia[1] millium stant et myriades myriadum festinant nec possunt illa millia myriadesque ens unum perscrutari. Omnes enim in silentio ad ministerium stant. Non habet throni consortem nisi prolem quam genuit. Inquisitio ejus in silentio transigitur, siquando accedant angeli ut investigent ejus naturam, ubi pervenerunt ad silentium, gradum cohibuerunt.

22. Unigenitus ingressus est uterum et nihil passa est casta virgo. Illapsus est in uterum et exivit in puerperio; sensit natum pulcherrima virgo. Invisibili gloria circumdatus occultus fuit in ingressu, vilis vero et manifestus in egressu, quia Deus erat in ingressu et homo in egressu. Res auditu mira et intellectu impervia; ignis ingressus est uterum, corpus induit et exivit.

23. Hunc angelorum Dominum

[1] Strophæ 21-25 inveniuntur in hymno 4 *Adversus Scrutatores*, in quo hymno strophæ aliæ interponuntur. Porro in cod. add. 12,176 Musæi Britannici, qui codex ad sæc. V vel VI refendus est, hymni 4-8 *adversus Scrutatores* habent in titulo : « ܥܠ ܩܠܐ ܕܥܠ ܝܠܕܗ ܕܒܟܪܐ » ad modum : « De nativitate Unigeniti. » Ista autem verba initium efformant hymni quem vulgamus.

[a] Ed. Rom. III p. 5 ܠܬܫܡܫܬܗܘܢ — [b] R. om.; Ed. Rom. ܕܐܬܘ √ — [c] R. et Ed. Rom ܫܬܩܐ — [d] R. ܒܡܥܠܗ
[e] Ed. Rom. ܡܦܩܗ — [f] R. et Ed. Rom. omm. ܗܘܐ

ܩܪܝܗܝ ܗܘܐ ܡܪܝ ܕܢܠܦܗ[a] .
ܕܡܪܗ ܗܘ ܘܠܐ ܚܒܪܗ .
ܠܓܒܪܐܝܠ ܐܝܬ ܠܗ . ܡܝܟܐܝܠ ܚܒܪܐ[b] .
ܒܪܐ ܡܪܐ ܗܘ ܕܥܒܕܐ . ܪܡ[c] ܟܝܢܗ ܐܝܟ ܫܡܗ .
ܠܐ ܡܨܐ ܥܒܕܐ ܕܢܒܨܝܘܗܝ . ܕܟܡܐ ܕܡܬܪܒܐ ܥܒܕܐ[d] .
ܪܒ ܗܘ ܡܪܗ ܕܥܒܕܗ ܀

Gabriel Dominum suum appellavit; Dominum suum eum appellavit ut doceret eum revera Dominum suum esse et non socium. Gabriel sodalem habet Michaelem, sed Filius Dominus est servorum. Altissima est ejus natura sicut et nomen. Non potest servus eum perscrutari. Quamtumvis enim exaltetur servus, ille servo suo major est.

ܟܕ[e] ܩܝܡܝܢ ܡܫܒܚܝܢ . ܥܝܪܐ ܒܬܫܒܚܬܐ .
ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܝܟܐ . ܢܚܙܘܢ ܠܟ ܢܚܘܪܘܢ .
ܒܥܐܘܟ ܠܥܠ[f] ܒܪܘܡܐ . ܚܙܐܘܟ ܠܬܚܬ ܒܥܘܡܩܐ .
ܒܥܐܘܟ ܒܓܘ ܫܡܝܐ . ܚܙܐܘܟ ܒܓܘ ܬܗܘܡܐ .
ܚܪܘܟ ܠܘܬ ܐܠܗܐ . ܐܫܟܚܘܟ ܒܓܘ ܒܪܝܬܐ .
ܢܚܬܘ ܓܒܝܟ ܘܫܒܚܘ ܀

24. Quando stant coram te angeli laudantes, ubinam te aspiciant nesciunt; quæsierunt te totum in summis supra; infra viderunt te in imis; quæsierunt te in cœlis, viderunt te in abysso; viderant te apud Deum et invenerunt te in mundo; descenderunt ad te teque collaudarunt.

ܘܬܡܗܐ ܐܢܬ ܟܠܟ . ܒܟܠ ܓܒܝܢ ܕܒܨܝܢܟ .
ܩܪܝܒ ܐܢܬ[g] ܘܪܚܝܩ . ܘܡܢܘ ܡܛܐ ܠܘܬܟ .
ܠܐ[h] ܡܨܝܐ ܒܨܘܬܐ . ܕܬܡܬܚ ܢܡܛܐ ܠܘܬܟ
ܡܐ ܕܐܬܡܬܚܬ ܕܬܡܛܐ . ܐܬܟܠܝܬ ܒܟܪܝܘܬܗ .
ܪܫܐ ܛܘܪܐ ܕܢܕܪܟ . ܘܗܝܡܢܘܬܐ ܡܛܝܐ .
ܚܘܒܐ ܥܡ ܨܠܘܬܐ ܀

25. Totus mirabilis es, quacumque ex parte te perscrutemur. Prope es et procul, quis ad te perveniet? Inquisitio non potest ad te pervenire, quousque se extendat cohibetur sua brevitate ne culmen montis attingat, illud attingit fides ubi cum charitate et oratione conjungitur.

ܡܓܘܫܐ ܒܥܘ ܠܗ . ܘܒܐܘܪܝܐ ܟܕ ܐܫܟܚܘܗܝ .
ܚܠܦ ܕܪܫܐ ܣܪܝܩܐ . ܣܓܕܘ ܠܗ ܒܫܠܝܐ .
ܚܠܦ ܚܪܝܢܐ ܣܪܝܩܐ . ܩܘܪܒܢܐ ܩܪܒܘ ܠܗ .
ܒܥܝܘܗܝ ܐܦ ܐܢܬ ܠܝܚܝܕܝܐ .
ܘܐܢ ܐܫܟܚܬܝܘܗܝ ܒܪܘܡܐ .
ܫܒܘܩ ܚܘܩܒܐ ܣܪܝܩܐ . ܦܬܚ ܣܝܡܬܟ ܩܕܡܘܗܝ .
ܘܩܪܒ ܠܗ ܥܒܕܝܟ ܀

26. Magi[1] eum quæsiverunt et in præsepe cum invenissent, non perscrutati sunt, sed adoraverunt in silentio et loco disputationum inanium dona obtulerunt ei. Quære etiam tu Unigenitum, et si in alto eum inveneris, omissis disquisitionibus confusis, aperi thesauros tuos coram eo et offer ei opera tua.

[1] Invenitur hæc etiam stropha in hymno 7 *adversus scrutatores*.

a R. ܕܢܠܦܘܗܝ — b R. ܚܒܪܐ — c Ed. Rom. ܪܡ ܗܘ — d Ed Rom. ܥܒܕܐ — e Rahmani omittit quæ sequuntur. — f Ed. Rom. III, 6 ܠܥܠ — g Ed. Rom. III, 7 ad. ܗܘ — h Duo versus additi sunt ex Ed. Rom. ad complendam stropham.

II.

ܡܫܚܠܦ ܩܠܐ **ܥܘܢܝܬܐ** ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܢ ܟܘܠ
ܒܝܠܕܗ ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܢ ܟܠ ܒܝܠܕܗ ܀

ܐܘܕܘ ܥܡ̈ܡܐ ܒܥܐܕܐ .
ܒܘܟܪܐ ܕܥܐܕ̈ܐ ܟܠܗܘܢ .
ܬܢܘ ܚܫ̈ܐ ܕܐܝܬ ܗܘܘ .
ܘܚܒ̈ܘܪܬܐ ܘܟܐܒ̈ܐ .
ܕܢܕܥ ܐܝܕܐ ܡܚܘܬܐ .
ܐܣܝ ܛܠܝܐ ܕܐܫܬܠܚ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܫܟܚ ܠܟܐܒ̈ܝܢ ܀
ܐܘܕܘ ܥܡ̈ܡܐ ܦܪ̈ܝܩܐ .
ܠܦܪܩ ܟܠ ܒܝܠܕܗ .
ܐܦ ܠܫܢܝ ܡܚܝܠܐ .
ܢܗܘܐ ܟܢܪܐ ܕܪ̈ܚܡܐ .
ܢܙܡܪ ܙܘܚ̈ܘܗܝ[a] ܕܝܚܝܕܝܐ .
ܒܥܐܕܗ ܢܙܡܪ[b] .
ܒܪܝܟ ܕܠܥܐܕܗ ܐܫܘܝܢ ܀
ܐܝܟ[c] ܡܢ ܡܨܐ ܐܢܫ .
ܬܗܪ ܒܗ ܒܐܣܝܐ .
ܐܠܐ ܫܡܥ ܘܝܠܦ .
ܐܝܠܝܢ ܟܐܒ̈ܐ ܐܝܬ ܗܘܘ .
ܘܟܡܐ ܕܐܬܟܪܙܬ ܡܚܘܬܢ .
ܪܒ ܒܗ ܐܣܝܢ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܢܨܚ ܒܟܐܒ̈ܝܢ ܀
ܒܪ̈ܝܬܐ ܐܣܬܓܕܝ (ܗܘܝ) .
ܕܣܓܘܕܐ ܣܟܠܐ ܗܘܐ .
ܠܟܠܡܕܡ ܣܓܕ ܗܘܐ .
ܘܠܚܕ ܠܐ ܣܓܕܘ ܗܘܘ .
ܢܚܬ ܠܒܪ[d] ܚܝܠܐ .

II.

Mutatur tonus[1]. **Responsorium.**
Benedictus sit præ omnibus in sua nativitate (bis).

1. Celebrate, gentes, in hoc festo omnium festorum primitias; recitate perpessiones, ulcera et dolores quæ exstabant, ut sciamus quantam plagam sanavit puer qui missus est. Benedictus qui dolores nostros allevare potuit.

2. Laudate, gentes salvatæ, illum qui omnes sua nativitate salvavit. Fiat infirma mea lingua cithara misericordiarum. Cantemus triumphos Unigeniti in festo ejus. Benedictus qui festo suo dignos nos reddidit.

3. Quomodo potest quis medicum admirari, nisi prius audiat et discat quinam dolores tunc vigebant; prædicata enim plaga nostra crescit medicus noster. Benedictus qui doloribus nostris inclaruit.

4. Creaturæ cultu divino adoratæ sunt. Adorator, quia insipiens erat, cuncta adorabat, unum autem non adoravit, qui idcirco sua misericordia e cœlo descendit et fregit jugum servitutis qua omnes

[1] In cod. Rahmani hymnus decantandus est ܒܩܠܐ ܐܢܫ ܡܢܟ ܘܐܡܪܐ. Stropha septem versus sex et quinque syllabarum habet.

[a] Cod. par. 149 scala 16a habet ܕܢܙܚܘܗܝ — [b] Cod. par. ܢܗܠܠ — [c] R. ܐܝܟܢܐ — [d] R. ܠܒܪܗ

ܠܚܡܪܐ ܕܫܥܒܕ ܠܟܠܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܫܪܝܗܘܢ ܠܟܐܒܝܢ[a] ✣
ܓܠܘ[b] ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܕܪܡܐ .
ܘܢܚܬ ܚܪܪ ܒܪܝܬܗ .
ܒܗܢܐ ܝܪܚܐ ܒܪܝܟܐ .
ܕܒܗ ܗܘܝܢ ܚܐܪ̈ܘܬܐ .
ܐܬܐ ܡܪܐ ܠܥܒܕܘ .
ܕܢܩܪܐ ܥܒ̈ܕܐ ܠܚܐܪܘ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܝܬܝ ܚܐܪ̈ܘܬܐ ✣
ܓܒܐ ܠܗ ܡܪܝܐ ܕܝܪ̈ܚܐ .
ܬܪ̈ܝܢ[c] ܝܪ̈ܚܝܢ ܠܣܘܥܪ̈ܢܘܗܝ .
ܗܘܬ ܒܛܢܗ ܒܢܝܣܢ
ܘܡܘܠܕܗ ܒܟܢܘܢ .
ܒܢܝܣܢ ܩܕܫ ܒܛܢܐ .
ܘܝܠܕܐ ܚܪܪ ܒܟܢܘܢ .
ܒܪܝܟ ܕܐܥܕܝ ܝܪ̈ܚܘܗܝ ✣
ܓܠܐ ܗܘܐ ܫܡܫܐ ܒܫܠܝܐ .
ܠܟܠ ܣܓܘܕ̈ܘܗܝ ܠܡܪܗ .
ܚܡܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܥܒܕܐ .
ܕܚܠܦ ܡܪܗ ܐܣܬܓܕ .
ܗܐ ܚܕܝܐ ܒܪܝܬܐ .
ܕܒܪܘܝܐ ܡܣܬܓܕ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܝܠܕܐ ܣܓܝܕܐ ✣
ܓܕܠܘ ܝܪ̈ܚܐ ܬܠܬܐ .
ܘܒܙܟܘ̈ܬܗ ܟܠܠܘܗܝ .
ܒܪܝܟ ܫܡܫ ܒܝܠܕܗ .
ܘܒܩܝܡܬܗ ܪ̈ܓܝܓܐ .
ܘܒܣܘܠܩܗ ܒܪܝܟܐ .
ܛܥܢܘ ܝܪ̈ܚܐ ܟܠܝܠܘܗܝ[d] .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܙܟܐ ܒܝܪ̈ܚܘܗܝ ✣
ܚܕܝܝ ܐܥܕܝ ܒܪܝܬܐ .

opprimebantur. Beatus qui dolores nostros solvit.

5. Misericordiæ Altissimi patefactæ sunt; ipse enim e cœlo descendit et creaturam suam liberavit. In hoc mense benedicto, quo manumissiones fiunt, Dominus in servitutem se demisit, ut vocaret servos in libertatem. Benedictus qui attulit libertatem.

6. Elegit sibi mensium Dominus duos menses ad res suas. Ejus conceptio mense Nisan peracta est et ejus nativitas mense Conun[1]. In mense Nisan sanctificavit conceptos et in mense Conun liberavit natos. Benedictus qui festivos reddidit menses suos.

7. Sol in silentio suos adoratores Domino suo revelabat, ægre ferens servum pro Domino adorari. Nunc autem lætatur creatura quod creator adoratur. Benedictus infans adoratus.

8. Tres menses coronas plexuerunt, quibus eum in triumphis suis coronarunt. Benedictus sol in nativitate ejus et in resurrectione desiderata et in ascensione benedicta. Portarunt menses coronas ejus. Benedictus qui triumphavit mensibus suis.

9. O creatura, exhilara in festo

[1] Syri annum incipiunt a mense Tisrin qui nostro octobri fere respondet. Conun decembri, Nisan Aprili respondent.

[a] R. ܠܟܐܒܝܢ cod. lond. ܠܚܡܪ — [b] R. ܗܘܘ ܓܠܘ — [c] R. ܬܪ̈ܝܢ — [d] ܒܟܠܝܠܘܗܝ

ܦܪܨܘܦܟ ܒܐܪܥܢ .
ܬܙܡܪ ܒܩܠܐ ܥܕܬܐ .
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܒܫܬܩܐ .
ܙܡܪܘ ܘܐܘܕܘ ܠܛܠܝܐ .
ܕܐܝܬܝ ܚܐܪܘܬܐ ܕܟܠ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܦܣܩ ܐܫܛܪ̈ܝܢ ܀
ܕܡܝܩܪܘ ܣܟ̈ܠܐ ܠܫܡܫܐ .
ܒܐܝܩܪܗ ܨܥܪܘܗܝ .
ܗܫܐ ܕܝܕܥ ܕܥܒܕܐ ܗܘ .
ܒܪܗܛܗ ܡܪܗ ܡܫܬܓܕ .
ܚܕܝܢ ܥܒ̈ܕܐ ܟܠܗܘܢ .
ܕܐܝܟ ܥܒ̈ܕܐ ܡܬܚܫܒܝܢ[a] .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܩܢ ܟܝ̈ܢܐ[b] ܀
ܗܦܟܢܝܬ[c] ܥܒܕܢ .
ܕܥܒ̈ܕܐ ܠܥܒ̈ܕܐ ܗܘܝܢ .
ܗܐ ܚܐܪܘܬܢ[d] ܐܠܨܬܗ .
ܠܥܒܕܐ ܕܡܪܐ ܢܗܘܐ ܠܢ .
ܫܡܫܐ ܥܒܕܐ ܕܟܠ .
ܡܪܐ ܕܟܠ ܥܒܕܢܝܗܝ .
ܒܪܝܟ ܕܠܘܬܗ ܐܦܢܢ ܀
ܐܦ ܣܗܪܐ ܕܐܣܬܓܕ .
ܐܬܚܪܪ ܗܘܐ ܒܡܘܠܕܗ .
ܕܬܡܗܐ ܗܘ ܚܙܝ ܕܢܘܗܪܐ .
ܕܗܘ ܡܢܗܪ ܠܥܝ̈ܢܐ .
ܗܘ ܥܝ̈ܢܐ . ܣܡ̈ܝܢ ܗܘܝ .
ܕܐܝܟ ܐܠܗܐ ܚܙܘ ܒܗ[e] .
ܒܪܝܟ ܙܠܝܩܐ ܕܐܢܗܪ[f] ܀
ܙܟܬ ܢܘܪܐ ܠܡܘܠܕܟ .
ܕܐܦܪܫ ܡܢܗ ܣܓܘܕܐ .
ܣܓܕܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܡܓܘ̈ܫܐ .
ܫܒܩܘܗ ܘܣܓܕܘ ܡܪܗ .
ܫܚܠܦܘܗ ܘܣܓܕܘ ܠܢܘܪܐ .

nostro faciem tuam. Psallant voce Ecclesia, silentio cœli et terra; psallite et gratias agite infanti qui universalem attulit manumissionem. Benedictus qui chirographa solvit.

10. Insanientes dum solem honorarunt eo ipso eum probris affecerunt; nunc autem, quum agnoscatur solem in suo cursu servum esse et quum Dominus ejus adoretur, gaudent omnes servi quod servi reputentur. Beatus qui substantias condidit.

11. Perverse egimus servi servis effecti. Ecce libertas nostra coegit servum ut noster fieret Dominus. Solem nempe, omnium servum, omnium Dominum effecimus. Benedictus qui nos ad se convertit.

12. Etiam luna, quæ adorabatur, in nativitate ejus liberata est. Mirum quippe est oculos ipsa illa luce quæ oculos illuminabat obcæcatos fuisse, ita ut eam tanquam Deum intuerentur. Benedictus radius qui illuminavit nos.

13. Approbavit ignis nativitatem tuam quæ adoratores ab eo retraxit. Ignem adorabant magi qui se prostraverunt ante te. Reliquerunt ignem et adoraverunt Dominum ejus. Ignem cum Igne[1] commuta-

[1] Ita Christum sæpius poëtice appellat.

[a] R. ܡܫܬܥܒܕܝܢ — [b] R. ܟܝܢܗ — [c] R. ܗܦܟܢܝܬ — [d] R. ܚܐܪܘܬܗ — [e] R. ܕܐܝܟ ܕܠܐܠܗܐ ܚܙܝܢ — [f] ܕܐܢܗܪܢ

ܢܘܪܐ ܕܢܫܩܘ ܒܢܘܪܐ[a] .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܛܒܥܢ ܒܢܘܗܪܗ ܀

ܚܠܦ[b] ܢܘܪܐ ܡܫܟܠܬܐ ܕܐܟܠܐ .
ܦܓܪܗ ܒܢܦܫܗ .
ܡܓܘܫܐ ܣܓܕܘ ܗܘܘ ܠܢܘܪܐ .
ܕܝܗܒ ܦܓܪܗ ܠܐܟܘܠܐ .
ܓܡܘܪܬܐ ܩܪܒܬ ܩܕܫܬ .
ܣܦܘܬܐ ܕܛܡܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܢܘܪܗ ܡܙܓ ܒܢ ܀

ܛܥܝܢ ܒܥܘܬܐ ܠܐܢܫܐ .
ܕܠܒܪܝܬܐ ܢܣܓܕܘܢ .
ܒܢܘܬܐ ܐܣܬܓܕܘ .
ܘܡܪܐ ܕܟܠ ܐܬܒܣܝ .
ܣܓܝܕܐ ܢܚܬ ܠܡܘܠܕܐ .
ܘܟܢܫܗ ܠܘܬܗ ܠܣܓܘܕܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܡܢ ܟܠ ܐܣܬܓܕ ܀

ܚܙܐ ܟܠܐ ܝܕܥ ܗܘܐ .
ܕܠܥܒܕܐ ܣܓܕܝܢ[c] .
ܠܒܫ ܦܓܪܐ ܥܒܕܐ .
ܕܒܥܝܕܝ ܢܨܘܕܢ .
ܘܒܗ ܦܓܪܐ ܥܒܕܐ .
ܢܓܕ ܠܒܪܘܝܐ[d] ܠܘܬܗ .
ܒܪܝܟ ܕܐܬܚܟܡ ܘܢܓܕܢ ܀

ܝܕܥ[e] ܒܝܫܐ ܕܒܡܢܐ .
ܒܢܗܝܪܐ ܣܡܝܢ .
ܒܚܝܠܐ ܚܣܪܢ .
ܒܗ ܒܕܗܒܐ ܡܣܟܢ .
ܒܨܠܡܐ ܕܓܠܝܦܐ .
ܠܒܐ ܕܟܐܦܐ ܥܒܕ ܠܢ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܪܟܟܗ ܀

runt. Benedictus qui in lucem suam nos immersit.

14. Loco ignis irrationalis qui per se suam materiam consumebat, magi adorarunt Ignem qui dedit corpus suum comedentibus. Carbo[1] accessit et sanctificavit labia impura. Benedictus qui ignem suum miscuit in nobis.

15. Error adeo obcæcavit homines ut creaturas adorarent, conservæ adorationes eorum acceperunt, et universorum Dominus posthabitus est. Adorandus descendit ad nativitatem et collegit ad se adoratores. Benedictus qui ab omnibus adoratur.

16. Omniscius videns homines res factas adorare induit corpus factum, ut rebus quibus assuefacti eramus irretiremur, et per corpus creatum ad creatorem nos traheret. Benedictus qui arte usus est ut nos traheret ad se.

17. Cognoscens Malus quomodo nobis noceret, luminaribus nos obcæcavit, facultatibus læsit, auro ad paupertatem redegit, idolis sculptis cor nostrum lapideum reddidit. Benedictus qui illud emollivit.

[1] Corpus Christi assimilatur carboni quo labia Isaiæ purificatæ sunt in celebri visione quæ refertur Is. VI, 1-8. Hinc Christus carbo appellatur. Hinc etiam corpus Christi in Eucharistia carbo dicitur et particulæ consecratæ carbones vocantur. Vide quæ de hac re diximus t. I, 419, not.

[a] R. ܢܘܪܐ ܒܢܘܪܐ ܢܫܩܘ — [b] R. om. duas strophas. — [c] ܣܓܝܕܝܢ — [d] R. ܠܒܪܘܝ … [e] R. omittit fere omnes strophas quæ sequuntur.

ܟܐܦܐ ܓܠܦܘ ܘܐܩܝܡܘ[a] .
ܕܒܗܘܢ ܐܝܟ ܢܬܬܩܠܘܢ .
ܠܐ ܣܡܘ ܐܝܟ ܒܐܘܪܚܐ .
ܕܢܬܬܩܠܘܢ ܒܗܘܢ ܣܡܝܐ .
ܩܪܘ ܐܝܟ ܐܠܗܐ .
ܕܒܗܘܢ ܦܟܝܚܐ ܢܬܬܩܠܘܢ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܦܪܣ ܕܣܓܕܬܐ[b] ❖

18. Homines lapides sculpserunt et erexerunt ita ut in eos offenderent, eos non posuerunt in via ne offenderent cæci. Sed vocaverunt eos Deos ut in eos offenderent cæcutientes (?). Benedictus qui idola denudavit.

ܟܢܦܘܗܝ ܦܪܣܬ ܚܛܝܬܐ .
ܕܬܟܣܝܘܗܝ ܠܟܠ .
ܘܠܐ ܐܢܫ ܢܚܙܐ ܫܪܪ .
ܫܪܪ ܘܥܠܠ ܒܟܘܡܣܐ .
ܢܦܩ ܠܗ ܡܘܡܬܐ ܠܟܪܣܐ .
ܢܦܩ ܓܠܝܗ ܠܛܘܥܝܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܡܦܠܬܗ ܒܝܠܕܗ ❖

19. Alas suas extendit peccatum ut omnia tegeret et homo impediretur ne per se veritatem supernam discerneret. Descendit autem veritas in uterum, exivit et errorem revolvit. Benedictus qui nativitate sua errorem detexit.

ܠܐ ܓܡܪ ܡܟܒܪ ܚܢܢܐ .
ܕܢܐܙܠ ܘܢܩܠܘܬ. ܠܐܘܪܚܐ .
ܟܕ ܢܚܬ ܠܒܛܢܐ .
ܦܬܚܗ ܡܦܠܐ ܠܐܘܪܚܐ .
ܟܕ ܢܦܩ ܒܝܠܕܐ .
ܕܫܦܗ ܘܡܝܠܘܗܝ ܡܫܚ ܒܗ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܫܠܡܗ ܕܐܘܪܚܟ ❖

20. Etenim Misericors non sustinuit ut homines in via erroris proficerent; descendens igitur ad conceptionem aperuit facilem viam, exiens autem per nativitatem trivit eam ejusque milliaria definivit. Benedictus qui factus est pax viæ tuæ.

ܠܢܒܝܐ ܓܒܐ ܗܘܐ .
ܕܢܫܘܘܢ[c] ܐܘܪܚܬܐ[d] ܠܥܡܐ .
ܠܫܠܝܚܐ ܫܠܚ ܗܘܐ .
ܫܒܝܠܐ ܫܘܝܘ ܠܥܡܡܐ .
ܒܗܬ ܠܗ ܒܝܫܐ ܕܚܙܐ .
ܕܢܫܬܩܠ ܐܝܟ ܡܟܫܠܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܦܬܝ ܫܒܝܠܢ[e] ❖
ܡܬܬܩܠܝܢ ܗܘܘ ܣܡܝܐ .

21. Prophetas elegit qui facilem purgatamque populo pararunt viam; apostolos misit qui semitas complanarunt gentibus. Pudore suffusus est Malus videns sua offendicula e viis sublata ab infirmis hominibus. Benedictus qui dilatavit semitas nostras.

22. Obcæcarunt occulte idola

[a] R. ܘܐܩܝܡܘ — [b] R. inserit duas strophas : ܐܬܐ ܣܡܝܐ ܒܚܘܒܐ . ܦܠܚܘܗܝ ܠܦܬܟܪܐ . ܕܐܬܛܥܝܘ ܕܢܦܩܘܢ ܕܡܫܐ . ܒܢ ܚܘܒܐ ܠܕܚܠܬܐ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܦܬܟܪܐ ❖ ܒܢ ܐܬܐ ܒܝܠܕܗ . ܡܦܪܩ ܗܘܐ ܠܚܛܝܐ . ܚܙܘ ܠܡܟܢ ܐܝܢܐ ܕܐܝܬ ܦܬܟܪܐ . ܡܕܢܚܐ ܐܝܟ ܕܒܗ . ܕܡܘܬܐ ܐܝܟ ܠܗ . ܐܝܟ ܡܘܬܐ ܡܢ ܠܗ ܕܐܢܫ ❖ — [c] R. ܕܢܫܘܘܢ — [d] R. ܐܘܪܚܐ — [e] R. addit : ܡܟܫܠܐ ܕܚܛܝܬܐ ܡܛܝܪܝܢ ܗܘܘ . ܠܡܘܬܐ ܦܓܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܛܝܪܝܢ ܗܘܘ ܒܝܠܕܗ ܡܢ ܚܝܠܗ ܕܐܠܗܐ . ܕܡܢ ܦܓܪܐ ܟܠܗ ܡܫܚ ❖ ܦܓܪܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܝܠܗ ܒܪ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ❖

ܠܓܠܝܦܝ̈ܗܘܢ ܓܠܘ̈ܦܐ .
ܓܠܦܘ ܥܝܢܐ ܠܟܐܦܐ .
ܘܥܘܪܘ ܥܝ̈ܢܐ ܕܪܥܝܢܐ .
ܬܘܕܝ ܠܡܘܠܕܟ . ܕܦܬܚ .
ܥܝ̈ܢܐ ܣܡܝ̈ܐ .
ܒܪܝܟ ܕܐܬܒ ܚܙܘܐ ܀
ܢܩܒ̈ܬܐ ܢܘܕܝ̈ܢ ܠܟ .
ܡܪܝܡ ܕܟܝܬܐ . ܕܒܚܘܐ ܐܡܗܝܢ
ܣܓܝ ܗܘܐ ܒܗܬܬ̈ܗܝܢ .
ܗܐ ܒܡܪܝܡ ܚܬܗܝܢ .
ܣܓܝ ܪܒܝ ܫܘܒܚܗܝܢ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܕܢܚ ܡܢܗܝܢ ܀
ܢܘܕܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܠܡܘܠܕܟ .
ܕܩܢܘ ܥܝ̈ܢܐ ܕܚܙܘ .
ܕܫܓܫ ܠܗܘܢ ܚܡܪܗܘܢ .
ܘܚܝܒܘ ܚܠܠܐ ܕܢܦܫܗܘܢ .
ܘܣܓܕܘ ܠܗܘܢ ܦܪܘܩܗܘܢ .
ܘܐܣܬܟܠܘ ܠܗܘܢ ܡܘܟܟܗܘܢ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܠܦ ܬܝܒܘܬܐ ܀
ܣܓܕܬܗ ܒܕܪܐ .
ܐܢܫܘܬܐ ܒܟܠܕܘܟ .
ܠܣܓܕܬܐ ܠܐ ܚܝܨܐ .
ܕܬܬܠ ܠܗ ܣܓܕܬܐ .
ܠܐ ܕܝܢ ܣܒܪ ܣܓܕܬܐ
ܡܢ ܣܓܕ̈ܘܬܐ ܕܛܥܝ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܢܚܬ ܘܐܣܬܓܕ ܀
ܣܓܕ ܠܟ ܕܗܒܐ ܕܩܕ̈ܫܐ .
ܕܠܙܕܩܬܐ[a] ܐܫܬܘܚܠܦ .
ܕܠܐ ܚܫܚ ܗܘܐ ܒܚܝ̈ܐ .
ܡܢ ܣܘܥܪܐ ܕܚܝ̈ܐ .
ܪܗܛ ܠܗ ܠܓܠܘܣܩܡܟ .
ܐܝܟ[b] ܕܪܗܛ ܠܐܘܪܝܟ .
ܒܪܝܟ ܕܪܚܡܬܗ ܒܪܝܬܐ ܀

sculpta eorum sculptores. Insculpserunt oculos lapidi, et mentis suæ oculos excæcarunt. Gratias nativitati tuæ quæ oculos cæcis aperuit. Benedictus qui visum nobis restituit.

23. Puellæ gratias agant purissimæ Mariæ, quia per Hevam, earum matrem, creverat earum probrum, nunc autem per Mariam, earum sororem, valde crevit earum decus. Benedictus qui ortus est ex eis.

24. Laudent gentes tuam nativitatem, quia acquisierunt oculos quibus viderunt se erroris vino fuisse commotos; seipsos judicantes et suum liberatorem adorantes suam agnoverunt humiliationem. Benedictus qui docuit pœnitentiam.

25. Humanitas suam adorationem quocumque sparsit, adorando adorationem tribuere nihil sollicita; at adorandus non toleravit adorantes errantes. Benedictus qui descendit de cœlo et adoratus est.

26. Adoravit te aurum monilium quod in eleemosynas illud impendisti, quum in ornamentis ad usus vitæ non inserviret. Cucurrit ad arcam tuam sicut cucurrerat ad præsepe tuum. Benedictus ille quem amavit creatura.

[a] R. ܕܠܡܣܟܢܘܬܐ — [b] R. ܐܝܟ .

ܣܓܕܬ[a] ܠܡܘܠܕܟ ܠܒܘܢܬܐ .
ܕܫܡܫܬ ܠܫܐܕܐ .
ܟܡܝܪܐ ܗܘܬ ܒܒܣܡܝܗ̇ .
ܘܪܘܙܬ ܕܚܙܬ ܠܡܪܗ̇ .
ܚܠܦ ܦܝܪܐ ܕܛܘܥܝܢ .
ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܩܪܒܘܗܝ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܘܠܕܟ ܕܐܬܣܓܕ ܀
ܣܓܕ ܠܟ ܡܘܪܐ[b] ܚܠܦܘܗܝ .
ܘܚܠܦ ܒܣܡܐ ܐܚܝܢܘܗܝ .
ܠܦܬܟܪܐ ܢܕܝܕܐ ܐܝܕܘܗܝ .
ܕܡܫܝܚܘܗܝ ܡܫܚܘ ܗܘܘ .
ܠܟ ܗܘ̈ܪܡܐ ܒܣܡܘ ܗܘܘ .
ܒܡܫܚܐ ܕܡܪܝܡ ܡܫܚܬܟ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܪܝܚܟ ܕܐܒܣܡܢ ܀
ܣܓܕ ܠܟ ܕܗܒܐ ܕܐܬܣܓܕ .
ܟܕ ܡܩܪܒܘܗܝ ܡܓܘ̈ܫܐ .
ܕܒܨܠܡܐ ܐܬܣܓܕ .
ܝܗܒ ܠܟ ܣܓܕܬܐ .
ܥܡ ܣܓܘ̈ܕܘܗܝ[c] ܣܓܕ ܠܟ .
ܐܘܕܝ[d] ܕܐܦ ܗܘ ܣܓܝܕܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܦܪܥ ܣܓܕܬܗ ܀
ܥܪܩ ܒܝܫܐ ܘܚܝܠܘܗܝ .
ܕܙܓܪ ܗܘܐ ܒܬܐܒܝܠ .
ܒܛܘܪܐ ܥܓܠܐ ܕܒܚܘ ܠܗ .
ܒܓܢ̈ܐ ܬܘܪ̈ܐ ܢܟܣܘ ܠܗ .
ܟܠܗ̇ ܠܟܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ .
ܡܠܐ ܒܛܢܗ ܩܛ̈ܠܐ .
ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ ܘܒܙܗ̇ ܀
ܥܠܘܗܝ ܡܪܢ ܐܡܪ ܗܘܐ .
ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܢܦܠ ܗܘܐ .
ܪܘܪܒܘ ܗܘܐ ܠܝܛܐ .
ܡܢ ܪܘܡܗ[e] ܢܦܠ ܗܘܐ .

27. Adoravit nativitatem tuam thus qui inserviit dæmonibus. Tristis videbat suffitum suum (idolis offerri), exultavit ut vidit dominum suum. Loco incensi erroris coram Deo illud obtulerunt. Benedicta nativitas tua quæ adorata est.

28. Adoravit te myrrha pro se et pro unguentis ipsi affinibus. Manus ungentium Myrrha unxerant idola abominanda. Te delectarunt aromata unguenti quo te unxit Maria. Benedictus tu qui odore tuo nos oblectasti.

29. Adoravit te aurum quod adorationes acceperat antequam illud offerrent magi. Quod in simulacris adoratum fuerat tribuit tibi adorationem. Cum suis enim adoratoribus adoravit te. Tibi laus qui fuisti adoratus. Benedictus qui suam exegit adorationem.

30. Fugit cum suis copiis Malus qui in orbe exsiliebat. In montibus vitulos, in hortis tauros ipsi immolarunt homines. Malus totum invasit orbem et ventrem suum cæde implevit. Benedictus qui venit cum spoliaturus.

31. Dominus dixit eum e cœlo lapsum esse. Exaltaverat se execrandus ille, sed a sua exaltatione disjectus fuit. Conculcavit pes Mariæ eum qui calce percusserat

[a] R. ܣܓܕ ܠܗ — [b] R. ܡܘܪܐ — [c] R. ܣܓܕ ܡܓܘ̈ܫܐ — [d] R. ܐܘܕܝ — [e] R. ܪܘܡܗ

ܕܢܟܬܗ ܚܘܝܐ ܕܐܡܢ .
ܘܫܕܐ ܠܚܘܐ ܒܡܘܠܕܗ .
ܒܪܝܟ ܕܒܝܠܕܗ ܡܚܝܗ ܀

Hevam. Benedictus qui sua nativitate prostravit eum.

ܛܥܝܢ ܗܘܘ ܒܟܠܕܝܐ .
ܒܬܒܝܠ ܘܡܛܥܝܢ .
ܒܗܬܘ ܗܘܘ ܒܬܒܝܠ .
ܟܪ̈ܘܙܘ ܕܛܘܥܝܢ
ܐܫܬܠܝܘ ܐܬܙܟܝܘ .
ܒܟܪ̈ܘܙܘܗܝ ܕܩܘܫܬܐ .
ܒܪܝܟ ܝܠܘܕܐ ܕܐܬܟܪܙ ܀

32. Errabant[1] per orbem Chaldei et seducebant. Pudefacti sunt in orbe prædicatores erroris ; ad silentium redacti fuerunt et victi per prædicatores veritatis. Benedictus infans quem prædicaverunt.

ܦܪܝܣ ܗܘܐ ܚܛܝܬܐ .
ܡܨܝܕܬܗ ܠܨܝܕܐ .
ܛܘܒܝ ܠܝܠܘܕ ܕܒܙܥ
ܡܨܝܕܬܗ ܕܛܘܥܝܢ .
ܦܪܚܬ ܢܦܫܐ ܠܪܘܡܐ .
ܕܨܝܕܐ ܗܘܬ ܒܥܘܡܩܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܒܓܦܐ ܐܣܩܢ ܀

33. Extenderat peccatum retia sua ad capturam. Laus infanti qui diripuit retia erroris. Anima quæ in profundum irretita fuerat in altum avolavit. Benedictus qui alis suis nos ad se assumpsit.

ܨܒܝܢܗ ܡܨܐ ܗܘܐ .
ܕܐܦ ܒܩܛܝܪܐ ܢܦܪܩ[a] .
ܕܠܐ ܗܘܐ ܩܛܝܪܐ ܚܒܢ .
ܠܐ ܒܩܛܝܪܐ ܙܟܢ .
ܒܝܫܐ ܒܦܝܣܐ ܫܥܒܕܢ .
ܡܘܠܕܟ ܦܝܣܐ ܐܚܝܢ .
ܒܪܝܟ ܕܐܬܦܪܣ ܘܐܚܝܢ ܀

34. Voluntas ejus poterat coactione nos eripere. At, quia absque coactione rei effecti fuimus, absque coactione justificati sumus. Malus blandiendo nos subjugaverat, nativitas tua blandiendo nos vivificavit. Benedictus qui miro studio nos liberavit.

ܡܛܠ ܒܪ̈ܝܬܐ . ܕܐܬܦܠܚܝ .
ܚܐܪܘܬܐ ܒܫܬܩܐ ܫܐܠܢ ܗܘܝ .
ܡܚܪܪ ܟܠ ܫܡܥ ܗܘܐ .
ܘܠܐ ܡܫܥܒܕ ... ܢܚܬ ܠܗ .
ܠܒܫܗ ܠܥܒܕܐ ܒܥܘܒܐ .
ܢܦܩ ܚܪܪ[b] ܒܪ̈ܝܬܐ .
ܒܪܝܟ ܕܐܬܓܪܓ ܒܪܝܬܗ ܀

35. Conquestæ sunt creaturæ quod adoratæ fuissent et manumissionem ab illa servitute tacite postularunt. Omnium liberator eas exaudivit, nihil passus ad servum se demisit, induit servi formam in utero, exivit, in assumpta servi forma creaturam liberavit. Benedictus qui suam creaturam ad se attraxit.

[1] Ista stropha constat 7 versibus quinque syllabarum.

[a] R. ܢܕܒܐ — [b] R. add. ܒܗ

ܪܬܚܘ[a] ܪ̈ܚܡܐ ܒܪܘܡܐ .
ܒܩܠܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܪ̈ܛܢܝܢ .
ܓܒܪܐܝܠ ܐܫܬܠܚ .
ܐܬܐ ܣܒܪ ܒܒܛܢܟ[b] . .
ܟܕ ܡܛܝܬ ܠܝܠܕܐ .
ܥܝܪ̈ܐ ܣܒܪܘ ܡܘܠܕܟ .
ܒܪܝܟܐ ܡܢ ܟܠ ܣܓܕܬܟ ✤
ܪܒܐ ܗܘ ܓܝܪ ܚܕܘܬܐ .
ܕܝܠܕܐ ܡܢ ܒܛܢܐ .
ܐܦ ܚܕ ܗܘ ܡܠܐܟܐ .
ܣܒܪܗ̇ ܠܢ ܠܒܛܢܟ .
ܒܚܕܘܬܗ ܕܝܠܕܟ .
ܟܢܫܐ ܕܥܝܪ̈ܐ ܣܒܪܘܗ̇ .
ܒܪܝܟ ܣܘܒܪܟ ܒܝܘܡܟ ✤
ܫܘܒܚܐ ܘܐܦ ܐܢܐ ܒܝܘܡܟ .
ܐܩܪܒ ܠܟ ܣܓܝܕܐ .
ܣܒ ܡܢ ܦܐܪܝ ܕܐܬܠ ܠܝ .
ܘܗܒ ܠܝ ܚܢܢܐ . ܕܐܬܠ ܠܟ .
ܐܢ[c] ܕܝܢ ܒܝܫܘܬܝ ܝܗܒܬ .
ܒܟܡܐ ܛܒܐ ܐܢܬ ܕܬܬܠ[d] ܐܢܬ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܥܘܬܪܟ ܒܥܒܕܟ ✤
ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܫܐܠܬ[e] . ܒܗ̇ .
ܗܘ̈ܝ ܒܝܠܕܟ ܗܘ̈ܝ ܠܢ .
ܦܓܪܢ[f] ܓܠܝܐ ܠܒܫܬܝܗܝ .
ܚܝܠܟ ܟܣܝܐ ܠܒܫܢ[g] .
ܗܘܐ ܦܓܪܢ ܠܒܘܫܟ .
ܗܘܬ ܪܘܚܟ ܐܣܛܠܢ[h] .
ܒܪܝܟ ܕܐܨܛܒܬ ܘܨܒܬܢ ✤
ܬܗܪܘ ܒܥܘܡܩܐ[i] ܘܪܘܡܐ .
ܕܝܠܕܟ[k] ܕܫܘ ܡܪ̈ܘܕܐ .
ܕܗܡܢܐ ܝܗܒܢ[l] ܠܟ .
ܦܪܩܠܛܐ ܝܗܒܬ ܠܢ .

36. Exarsit misericordia in alto ad vocem creaturarum conquerentium; missus est Gabriel, venit, annuntiavit conceptionem tuam; quando ad nativitatem pervenisti angeli annuntiarunt ortum tuum. Benedicta sit præ omnibus adoratio tua.

37. Majus quippe est gaudium nativitatis quam conceptionis; quare unus tantum angelus nobis annuntiavit conceptionem tuam, gaudium autem nativitatis tuæ turbæ angelorum nuntiarunt. Benedicta annuntiatio tua in die tua.

38. Ego porro laudem offeram tibi in die tua, o adorande; accipe e fructu meo et da mihi misericordiam tuam. Quod si mea malitia dedit, quanto magis dabis tu qui bonus es. Benedictæ sint divitiæ tuæ servo tuo collatæ.

39. Duo quæ requiris in nativitate tua facta sunt nobis. Corpus nostrum visibile induisti, virtutem tuam absconditam induimus. Factum est corpus nostrum vestimentum tuum, factus est Spiritus tuus stola nostra. Benedictus qui ornatus est et ornavit nos.

40. Mirata sunt profunda et superna nativitate tua conculcatos rebelles (dæmones); quia obsides eos dedimus tibi, Paraclitus descendit ad nos. Quia vero obsides re-

a R. add. ܗܘܘ — b R. ܒܒܛܢ — c R. ܐܢ ܕܝܢ ܒܝܫܘܬ — d R. ܕܬܬܠ — e R. ܕܫܐܠܬ ܬܪܬܝܢ — f R ܦܓܪܢ — g BR. ܠܒܫܢܝܗܝ — h B ܐܣܛܠܝܢ — i BR ܪܘܡܐ ܘܥܘܡܩܐ — k B ܥܝܕܟ R ܡܝܕܟ — l ܝܗܒܢ

ܕܫܠܡܘ[a] ܡܢܢ ܘܡܚܝ̈ܠܐ .
ܪܒ ܚܝܠܐ ܢܚܬ ܠܢ .
ܒܪܝܟ ܕܫܩܠ ܘܫܕܪ ܀

cesserunt a nobis princeps exercitus venit ad nos. Benedictus qui abstulit et misit.

ܬܘ ܦ̈ܘܡܐ ܟܠܟܘܢ ܐܬܘ .
ܘܗܘܘ ܟܡܒ̈ܘܥܐ ܕܡ̈ܝܐ .
ܘܓܘ̈ܪܓܐ ܕܩ̈ܠܐ .
ܬܐܬܐ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ .
ܬܙܡܪ ܫܘܒܚܐ ܒܟܠܢ .
ܠܐܒܐ ܕܦܪܩܢ ܒܛܠܝܗ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܢ ܟܠ ܒܛܠܝܗ ܀

41. Venite, omnes, ora vestra effundite, sitis veluti fontes et gurgites laudum. Veniat Spiritus sanctus, laudes psallat per nos omnes Patri qui salvavit nos per puerum suum. Sit ille benedictus præ omnibus in sua nativitate.

III.

ܫܘܚܠܦ ܩܠܐ ܥܢܝܢܐ ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܢ
ܟܠܢ . ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܢ ܟܠܢ ܀

Mutatur tonus[1]. Responsorium : Gloria tibi a nobis omnibus (bis).

ܡܢܘ ܚܝ ܒܪ ܡܝܘܬܐ ܗܘ .
ܕܢܫܬܥܐ ܥܠ ܡܚܝܐ ܟܠ .
ܕܫܒܩ ܪܘܡܐ ܕܪܒܘܬܗ .
ܘܐܬܬܚܝܬ ܠܒܨܝܪܘܬܐ .
ܡܪܝܡ ܟܠ ܒܡܘܠܕܗ .
ܐܪܝܡ ܪܥܝܢܝ ܟܪܝܗܐ .
ܕܐܫܬܥܐ ܥܠ ܡܘܠܕܟ .
ܠܐ ܗܘܐ ܕܐܒܨܐ ܪܒܘܬܟ .
ܐܠܐ ܕܐܟܪܙ ܛܝܒܘܬܟ .
ܒܪܝܟ ܕܟܣܐ ܘܓܠܐ ܒܐܪ̈ܙܘܗܝ ܀

1. Quis mortalium digne loqui poterit de omnium vivificatore, qui, relicta Majestatis suæ altitudine, ad parvitatem se demisit? Qui nativitate tua omnes exaltasti, exalta infirmam meam mentem ut verba facere possim de tua nativitate, non perscrutando magnitudinem tuam sed prædicando gratiam tuam. Benedictus qui mysteriis suis absconditur et revelatur.

ܕܬܡܝܗܐ ܗܘ ܛܒ ܕܒܪܐ .
ܕܥܡܪ ܟܠܗ ܒܗ ܒܦܓܪܐ .
ܘܥܡܪ ܒܗ ܟܠܗ ܘܣܦܩ ܠܗ .
ܥܡܪ ܒܗ ܒܪ ܠܐ ܐܬܚܕܝ .
ܒܨܒܝܢܗ ܟܠܗ ܒܗ ܗܘܐ .
ܟܠܗ[b] ܡܬܚܘ ܠܐܒܘܗܝ ܗܘܐ .

2. Mirum valde est Filium habitasse totum intra corpus et ita totum in eo mansisse ut corpus ipsi sufficeret. Mansit in eo, sed eo non fuit circumscriptus. Voluntate totus in corpore fuit, sed usque ad Patrem extendebatur. Quis poterit dicere

[1] Apud Rahmani indicatur tonus : ܐܬܓܠܝ ܗܘܐ ܡܕܒܪܐ quibus verbis incipit hymnus IV qui mox sequitur. Stropha modi hujus continet decem versus septem syllabarum. Schema igitur est : 7777777777. Pro variis lectionibus littera B designat cod. add. 14.511, littera R codicem Rahmani.

[a] B ܫܠܡ ܣܥܪ̈ܐ — [b] R. om.

ܡܢ ܦܘܫܩ ܠܡܫܡܠܘ .
ܕܟܕ ܟܠܗ ܒܦܓܪܐ ܫܪܐ ܗܘܐ .
ܬܘܒ ܟܠܗ ܒܟܠܗ[a] ܫܪܐ ܗܘܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܠܐ ܗܟܝ ܕܐܬܬܚܡ[b] ✣
ܪܒܘܬܟ ܟܣܝܐ ܗܝ ܡܢܢ .
ܛܝܒܘܬܟ ܓܠܝܐ ܩܕܡܝܢ .
ܐܫܠܐ ܡܪܝ ܡܢ ܪܒܘܬܟ .
ܘܐܡܠܠ ܥܠ ܛܝܒܘܬܟ .
ܛܝܒܘܬܟ ܐܬܬܠܝܬ ܒܟ .
ܘܐܪܟܢܬܟ ܨܝܕ ܒܝܫܘܬܢ .
ܛܝܒܘܬܟ ܥܘܠܐ ܥܒܕܬܟ .
ܛܝܒܘܬܟ ܐܢܫܐ ܥܒܕܬܟ .
ܥܨܝܬܗ ܦܫܛܬܗ ܪܒܘܬܟ .
ܒܪܝܟ ܚܝܠܐ ܕܙܥܪ ܘܪܒܝ ✣
ܫܘܒܚܐ ܠܕܗܘܐ ܬܚܬܝܐ .
ܟܕ ܥܠܝܐ ܗܘ ܒܟܝܢܗ .
ܗܘܐ ܒܚܘܒܗ ܒܘܟܪܐ ܠܡܪܝܡ .
ܟܕ ܒܘܟܪܐ ܗܘ ܕܐܠܗܘܬܐ .
ܗܘܐ ܒܫܡܐ ܒܪܐ ܠܝܘܣܦ .
ܟܕ ܒܪܗ ܗܘ ܕܥܠܝܐ .
ܗܘܐ ܒܨܒܝܢܗ ܒܪܢܫܐ .
ܟܕ ܐܠܗܐ ܗܘ ܒܟܝܢܗ .
ܫܘܒܚ ܨܒܝܢܟ ܘܟܝܢܟ .
ܒܪܝܟ ܫܘܒܚܟ ܕܠܒܫ ܨܠܡܢ ✣
ܐܦ ܗܘ ܡܪܝ ܡܘܠܕܟ .
ܗܘܬ ܠܗ ܐܡܐ ܕܒܪܝܬܐ .
ܘܗܝ ܕܗܦܟ ܚܒܠܬ ܘܝܠܕܬܗ .
ܠܐܢܫܘܬܐ ܗܝ ܕܝܠܕܬܟ .
ܝܠܕܬܟ ܦܓܪܢܐܝܬ .
ܐܝܠܕܬܗ ܪܘܚܢܐܝܬ .
ܟܠܗ ܕܐܬܝܬ ܠܝܠܕܐ .
ܕܬܘܠܕ ܐܢܫܐ ܒܕܡܘܬܟ .

eum simul in corpore totum et in universo totum habitasse? Benedictus qui nulla ratione limitatur.

3. Magnitudo tua abscondita nobis est; at bonitas nobis est manifesta. Tacebo, Domine, de tua magnitudine, loquar de bonitate. Bonitas tibi inhæret, inclinavit te ad malitiam nostram. Bonitas tua infantem te fecit, bonitas tua hominem te fecit. Restrinxit et dilatavit magnitudinem tuam. Benedicta sit virtus quæ parvam se fecit et magnam.

4. Gloria illi qui factus est infimus quum sit natura summus. Amore suo factus est Mariæ unigenitus qui est deitatis Unigenitus. Nomine proles factus est Josephi, quum proles sit Altissimi. Propria voluntate factus est homo, quum sit natura Deus. Gloria voluntati tuæ et naturæ tuæ. Benedicta majestas tua quæ imaginem nostram induit.

5. Divina tua nativitas, Domine, mater fuit creaturarum; ipsa rursus parturiens peperit humanitatem quæ vicissim peperit te. Humanitas peperit te corporaliter, tu eam peperisti spiritualiter. Omnimoda ratio cur venisti ad nativitatem fuit ut hominem ad similitudinem tuam generares. Facta est nativitas tua generatrix omnium. Benedictus

[a] R. ܟܠܐ — [b] R. ܡܫܡܠܝ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܘܬܚܘܡܐ

ܗܘܐ ܛܠܝܐ ܡܛܠ ܟܠܐ .
ܒܪܝܟ ܕܛܠܐ ܘܚܕܬ ܟܠ ܀
ܐܒܝܕ[a] ܗܘܐ ܣܒܪܐ ܕܐܢܫܐ .
ܣܓܝ ܗܘܐ ܣܒܪܐ ܒܡܘܠܕܟ .
ܣܒܪܐ ܛܒܐ ܣܒܪܘ ܗܘܘ .
ܥܠܝܐ ܠܒܢܝܢܫܐ .
ܣܛܢܐ ܕܦܣܩ ܣܒܪܢ .
ܣܒܪܗ ܒܐܝܕܗ ܦܣܩ ܗܘܐ .
ܕܚܙܐ ܕܣܓܝ ܠܗ ܣܒܪܐ .
ܗܘܐ ܡܘܠܕܟ ܠܕܠܐ ܣܒܪܐ .
ܡܒܘܥܐ ܕܢܒܥ ܣܒܪܐ .
ܒܪܝܟ ܣܒܪܐ[b] ܕܐܝܬܝ ܣܒܪܬܐ[c] ܀
ܝܘܡ ܡܘܠܕܟ ܠܟ ܕܡܐ .
ܕܪܓܝܓ ܘܚܒܝܒ ܐܝܟܘܬܟ .
ܕܠܐ ܚܙܝܢܗ ܠܡܘܠܕܟ .
ܘܨܡܚܗ ܐܝܟ ܕܒܕܢܚܗ .
ܒܝܘܡܟ ܗܐ ܚܙܝܢ ܠܟ .
ܥܘܠܐ ܚܒܝܒ ܐܝܟܘܬܟ .
ܕܡܬܚܒܒ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫ .
ܗܘ ܕܪܘܙܝ ܒܗ ܥܕܬܐ .
ܨܒܬ ܝܘܡܟ ܘܐܨܛܒܬ .
ܒܪܝܟ ܝܘܡܟ ܕܗܘܐ ܡܛܠܬܢ ܀
ܝܗܒ ܠܢ ܝܘܡܟ ܡܘܗܒܬܐ .
ܕܠܝܬ ܠܐܒܐ[d] ܐܚܪܬܐ ܐܟܘܬܗ .
ܠܐ ܗܘܐ ܣܪܦܐ ܫܕܪ ܠܢ .
ܐܦܠܐ ܟܪܘܒܐ ܢܚܬܘ ܠܘܬܢ .
ܠܐ ܐܬܘ ܥܝܪܐ ܥܒܕܐ .
ܐܠܐ ܒܪܐ[e] ܕܡܫܡܫܝܢ .
ܡܢܘ ܣܦܩ ܕܢܦܪܘܥ ܢܘܕܐ .
ܕܪܒܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܡܫܚܐ .
ܒܐܘܪܝܐ ܫܦܝܠܐ ܪܡܝܐ ܗܘܬ .
ܒܪܝܟ ܕܝܗܒ ܠܢ ܕܩܢܐ ܗܘܐ ✠

qui juvenem se fecit ut omnia renovaret..

6. Quia perierat spes hominis, adaucta est spes per nativitatem tuam. Spei bonæ nuntium cœlicolæ hominibus attulerunt. Satanas, qui spem nostram absciderat, spem suam per se abscidit, quia vidit spem tua nativitate multiplicatam. Facta est nativitas tua eis qui spe destituti erant fons scaturiens spem. Benedictus qui attulit spei nuntium[1].

7. Dies nativitatis tuæ tibi similis est, desideratur quippe et amatur sicut tu. Qui non vidimus nativitatem tuam ejusque fulgorem quæ tunc resplenduit, ecce in die tua videmus te infantem, scilicet qualis tu es, ab omnibus dilectum. Exultant in die tua ecclesiæ; dies tuus ornat et ornatur. Benedictus dies tuus qui factus est pro nobis.

8. Dedit nobis dies tua donum quale alterum non habet Pater; non misit ad nos seraphim, neque cherubim ad nos descenderunt neque venerunt angeli, ejus servi, sed Unigenitus cui serviunt. Quis valeat debitas rependere laudes quod Majestas incommensurabilis jacet in vili præsepe? Benedictus qui dedit nobis quod possidebat.

[1] Secutus sum in versione textum D. Rahmani.

[a] B. omit. hanc stroph. — [b] R. om. — [c] R. add. ܕܣܒܪܐ — [d] R. ܠܗ — [e] R. ܒܪܐ

ܠܗܘ ܕܪܐ ܚܕܝ ܡܘܠܕܟ .
ܘܠܕܪܢ ܚܕܝ ܝܘܡܟ .
ܟܦܠ ܠܗ ܛܘܒܐ ܕܗܘ ܕܪܐ .
ܕܚܙܘ ܡܘܠܕܟ ܐܦ ܝܘܡܟ .
ܙܥܪ ܠܗ ܛܘܒܐ ܕܐܚܪܝܐ .
ܕܝܘܡ ܡܘܠܕܟ ܚܙܝܢ ܒܠܚܘܕ .
ܕܐܬܦܠܓܘ ܕܝܢ ܩܕܡܝܐ .
ܣܓܝ ܠܗ ܛܘܒܐ ܕܐܚܪܝܐ .
ܕܟܕ ܠܐ ܚܙܐܘܟ ܗܝܡܢܘ ܒܟ .
ܒܪܝܟ ܛܘܒܟ ܕܐܬܘܣܦ ܠܢ ܀

ܕܨܘ ܗܘܘ ܡܓܘܫܐ ܡܢ ܪܘܚܩܐ .
ܐܬܟܪܝܘ ܣܦܪܐ ܡܢ ܩܘܪܒܐ .
ܢܒܝܐ ܚܘܝ ܡܐܡܪܗ .
ܘܐܦ ܗܪܘܕܣ ܚܡܬܗ .
ܣܦܪܐ ܚܘܘ ܦܘܫܩܐ .
ܡܓܘܫܐ ܚܘܘ ܩܘܪܒܢܐ .
ܕܬܡܗܐ ܗܘ ܕܠܗ ܟܕ ܥܘܠܐ .
ܪܗܛܘ[a] ܒܢܝܐ ܒܣܝܦܝܗܘܢ .
ܘܢܘܟܪܝܐ ܒܩܘܪܒܢܝܗܘܢ .
ܒܪܝܟ ܡܘܠܕܟ ܕܐܙܝܥ ܟܠܐ ܀
ܒܥܘܒܗ ܕܡܪܝܡ ܬܡܗܬܢܝ .
ܕܣܦܩ ܠܟ ܡܪܝ ܘܓܦܦܟ .
ܙܥܘܪܐ ܗܘܬ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ .
ܕܬܥܛܦ ܗܘܬ ܪܒܘܬܟ .
ܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ ܒܨܝܪܝܢ .
ܠܡܗܘܐ ܟܬܘܣܦܐ ܕܟܢܦܐ .
ܕܢܟܣܝܢ ܐܠܗܘܬܟ .
ܙܥܘܪܐ ܗܘܐ ܠܟ ܥܘܒܗ ܕܐܪܥܐ .
ܘܪܒ ܗܘܐ ܠܟ ܥܘܒܗ ܕܡܪܝܡ .
ܫܪܐ ܒܥܘܒܐ ܘܐܣܝ ܒܥܘܒܗ ܀
ܟܪܝܟ[b] ܒܙܪܘܪܐ ܒܡܥܛܦܐ .
ܘܐܬܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ .

[a] R. ܐܬܘ — [b] R. ܒܪܝܟ

9. Nativitas tua istius temporis generationem lætificavit, generationem nostram lætificat dies tua. Duplicata est felicitas istius generationis, quia viderunt tuam nativitatem tuumque diem; minor est posterorum felicitas, quia diem tantum tuæ nativitatis vident. Quum vero tuæ nativitatis coævi dubitaverint, major est felicitas posterorum, qui, etsi te non viderint, credunt tamen in te: Benedicta tua illa felicitas quæ nobis adaucta est.

10. Exultarunt e longinquo magi, contristati sunt e vicinio scribæ. Propheta manifestavit effatum suum, Herodes suum furorem; scribæ præbuerunt expositionem, et magi dona. Mirum est ad infantem accurrisse domesticos cum gladiis, extraneos cum donis. Benedicta tua nativitas quæ omnes commovit.

11. Sinus Mariæ obstupefecit me quod suffecerit tibi, Domine, et te complexus fuerit. Angustior erat tota creatio ut involveret amplitudinem tuam. Terra et cœlum nimis exigua erant ut iis veluti duabus alis tua divinitas tegeretur. Angustior pro te erat sinus terræ et latior fuit sinus Mariæ. Habitavit in sinu Mariæ et in sinu ejus sanavit (homines).

12. Etsi fasciis vilibus involutus esset, munera tamen oblata ipsi

ܠܒܫ ܢܚ̈ܬܐ ܒܛܠܝܘܬܐ .
ܘܢܒܥܘ ܡܢܗܘܢ ܥܘܕܪ̈ܢܐ .
ܠܒܫ ܡ̈ܝܐ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ .
ܘܐܕܢܚܘ ܡܢܗܘܢ ܙܠܝ̈ܩܐ .
ܠܒܫ ܟ̈ܬܢܐ ܒܡܝܘܬܐ .
ܘܐܬܚܘܝܘ ܒܗܘܢ ܢ̈ܨܚܢܐ .
ܥܡ[a] ܡܘܟ̈ܟܘܗܝ ܘܪ̈ܘܡܪܡܘܗܝ .
ܒܪܝܟ ܕܐܡܟ ܫܘܒܚܗ ܠܚܫܗ ܀
ܗܠܝܢ ܐܢܝܢ ܐܣܟ̈ܡܐ .
ܕܫܠܚ ܘܠܒܫ ܚܢܢܐ .
ܕܐܬܦܪܢܣ ܕܢܠܒܫ ܠܐܕܡ .
ܠܫܘܒܚܐ ܗܘ ܕܫܠܚ ܗܘܐ .
ܟܪܝܟ ܒܥܙܘܪ̈ܐ ܥܡ ܛܪ̈ܦܘܗܝ .
ܘܠܒܫ ܢܚ̈ܬܐ ܚܠܦ ܡܫܟ̈ܘܗܝ .
ܗܘܐ ܥܡܝܕܐ ܡܛܠ ܚܛܗܘ .
ܘܩܒܝܪܐ ܡܛܠ ܡܘܬܗ .
ܩܡ ܘܐܩܝܡܗ ܒܫܘܒܚܐ .
ܒܪܝܟ ܕܢܚܬ ܠܒܫܗ ܘܣܠܩ ܀
ܟܕ ܣܦܩ ܗܘܐ ܡܘܠܕܟ .
ܠܒܢ̈ܝ ܐܕܡ ܐܝܟ ܐܕܡ .
ܐܘ ܪܒܐ ܕܗܘܐ ܝܠܘܕܐ .
ܡܘܠܕܟ ܡܢ ܕܪܝܫ ܐܘܠܕܢܝ .
ܐܘ ܕܟܝܐ ܕܗܘܐ ܥܡܝܕܐ .
ܡܫܘܓܟ ܢܫܝܓܢ ܡܢ ܛܢ̈ܦܬܐ .
ܐܘ ܚܝܐ ܕܗܘܐ ܩܒܝܪܐ .
ܚ̈ܝܐ ܒܡܘܬܟ[b] ܢܬܬܪ .
ܐܘܕܐ ܠܟܠܟ ܒܡܠܐ ܟܠ .
ܫܘܒܚܐ ܠܟܠܟ ܡܢ ܟܠܢ ܀

fuerunt. Induit vestes in juventute et ex illis prosilierunt auxilia ; induit aquas in baptismo et ex iis effulserunt lucis radii ; induit linteamina in morte et iis ostensus est ejus triumphus. Ejus humiliationibus conjunctæ sunt exaltationes. Benedictus qui cum passione suam conjunxit gloriam.

13. Hi sunt diversi habitus quos exuit et induit Misericors, quum suas curas impendit ut hominem vestiret gloria qua spoliatus fuerat; involutus est fasciis ut Adam foliis; induit vestimenta ut ille pelles, baptizatus est propter illius peccatum et sepultus est propter ejus mortem, surrexit et suscitavit illum in gloria. Benedictus qui descendit, induit hominem gloria et ascendit.

14. Quum sufficiens fuisset filiis Adami sicut Adamo nativitas tua, o Maxime qui factus es infans, nativitate tua rursus genuisti me. O purissime, qui baptismum suscepisti, lavacro tuo ablue nos a sordibus. O Vivens qui fuisti sepultus, vitam in morte tua lucremur. Confitebor tibi toti per eum qui implet omnia. Gloria tibi toti ab omnibus nobis.

[a] R. ܓܒܠ — [b] R. ܒܡܘܬܟ ܐܬܬܪܒ

IV.

ܫܘܚܠܦ ܩܠܐ ܘܒܪܡܫܗ. **ܥܘܢܝܬܐ** ܠܟ
ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܟܠ ܦܘܡܝܢ ܒܗܢܐ
ܝܘܡܐ ܕܡܘܠܕܟ ܀

ܐܬܩܛܠܘ ܗܘܘ ܥܘ̈ܠܐ .
ܡܛܠ ܝܠܕܟ ܡܚܐ ܟܠ .
ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܡܬܩܛܠ .
ܡܪܢ ܡܪܗ ܕܡܠܟܘܬܐ[a] .
ܗܘ ܛܪܘܢܐ ܒܢ ܡܬܛܥܝܢ .
ܗܡܝܪ̈ܐ ܩܛܝ̈ܠܐ ܠܒܝܫܝܢ[b] ܗܘܘ ܠܗ .
ܕܛܘܦܣܐ[c] ܕܐܬܐ ܩܛܠܗ .
ܕܪ̈ܓܐ ܫܡܝܢܐ ܦܪܥܗ .
ܗܡܝܪ̈ܐ ܕܩܪܒ ܐܪ̈ܥܢܐ .
ܒܪܝܟ ܡܠܟܐ ܕܐܘܪܒ ܐܢܘܢ ܀
ܟܠܗܘܢ ܡܠܟ̈ܐ ܕܒܝܬ ܕܘܝܕ .
ܟܘܪܣܝܐ ܘܬܓܐ ܕܒܪ ܕܘܝܕ .
ܢܣܒܘ ܘܐܫܠܡܘ ܠܚܕ̈ܕܐ .
ܐܝܟ ܢܛܘܪ̈ܐ ܕܦܘܩܕܢܐ .
ܫܠܝ ܐܫܬܠܡܘ ܘܐܬܬܚܡܘ .
ܕܐܬܐ ܡܪܐ ܕܟܠ ܡܕܡ .
ܘܫܩܠ ܡܢܗܘܢ ܟܠܡܕܡ .
ܘܦܣܩ ܫܘܠܡܐ ܕܟܠܡܕܡ .
ܒܪܝܟ ܕܐܬܥܛܦ ܛܒܘ̈ܬܗ ܀
ܢܗܡܝ ܝܘ̈ܢܐ ܒܒܝܬ ܠܚܡ .
ܕܚܘܝܐ ܚܒܠ ܠܦܪ̈ܘܚܝܗܝܢ .
ܢܫܪܐ ܠܡܨܪܝܢ ܐܫܬܢܝ ܗܘܐ .
ܕܢܚܘܬ ܢܣܒ ܡܘܠܟ̈ܢܐ .
ܚܕܝܬ ܒܗ ܡܨܪܝܢ ܕܗܘܬ .
ܡܠܘܐܐ ܠܦܘܪܥܢ ܚܘ̈ܒܐ .

IV.

Mutatur tonus et ejusdem toni[1]. **Responsorium** : Tibi gloria ab omnium ore in hoc die nativitatis tuæ.

1. Occisi fuerunt infantes propter nativitatem tuam, omnium vivificatricem. Quia Dominus noster, regnorum dominus, rex fuit occisus, tyrannus dolo actus dedit ei obsides occisos, occisionis ejus futuræ figura vestitos. Terreni quos obtulit obsides gradus cœlestes acceperunt. Benedictus rex qui magnificavit eos.

2. Omnes reges domus Davidis thronum et coronam filii David acceperunt et sibi invicem velut depositi custodes transmiserunt; in uno desierunt et limitati sunt. Venit scilicet Dominus omnium et omnia ab eis abstulit, absciditque transmissionem omnium. Benedictus qui suis bonis indutus est.

3. Ingemuerunt columbæ in Bethleem quod serpens earum proles destruxisset. Aquila in Ægyptum se contulit ut illuc descendens acciperet promissiones. Ejus adventu lætata est Ægyptus quod facta esset ipsi copia ad solutionem debitorum. Ista copia filiis Joseph

[1] Idem est hujus ac præcedentis hymni modus. Cur autem simul dicatur « Mutatur tonus » ignoro. Idem jam factum observavi in eodem codice pro hymno VII Epiphaniæ. Forsan hac ratoine indicatur idem remanere strophæ metrum sed diversum adhiberi tonum musicum, ut fit hodie in seminario Scharfeh in Libano, ubi idem canticum interdum juxta hunc vel illum tonum canitur.

[a] Scala ܕܡܠܟܘ̈ܬܐ ܡܢܐ — [b] ܠܒܝܫ ܗܘܐ — [c] ܛܘܦܣܝܢ

ܘܚܘ̈ܒܝ ܝܘܣܦ ܦܪܥ ܗܘܐ .
ܒܒܢ̈ܝ ܝܘܣܦ ܥܡܠ ܦܪܥ .
ܝܘܒܠܐ ܕܒܢ̈ܝ ܝܘܣܦ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܩܪܝܗܝ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܀
ܣܦܪ̈ܐ ܩܪܝܢ ܗܘܘ ܒܟܠܝܘܡ .
ܕܟܘܟܒܐ ܕܢܚ ܡܢ ܝܥܩܘܒ .
ܠܥܡܐ ܩܠܐ ܘܩܪܝܢܐ .
ܠܥܡ̈ܡܐ ܕܢܚܐ ܘܦܘܫܩܐ .
ܠܗܘܢ ܣܦܪ̈ܐ ܘܠܢ ܣܘܥܪ̈ܢܐ .
ܠܗܘܢ ܣܘ̈ܟܐ ܘܠܢ ܦܐܖ̈ܝܗܘܢ .
ܣܦܪ̈ܐ ܩܪܝܢ ܒܟܬܒ̈ܐ .
ܡܓܘ̈ܫܐ ܚܙܝܢ ܒܨܒܘ̈ܬܐ .
ܙܠܝܩܐ ܕܗܘ ܩܪܝܢܐ .
ܒܪܝܟ ܕܐܘܣܦ ܠܢ ܣܦܪ̈ܝܗܘܢ ܀
ܡܢܘ ܣܦܩ ܕܢܡܠܠ .
ܥܠ ܟܣܝܘܬܗ ܘܓܠܝܘܬܗ .
ܕܟܘܟܒ ܢܘܗܪܐ ܕܐܙܠ ܗܘܐ .
ܩܕܡ ܛܥ̈ܝܢܝ ܩܘܪ̈ܒܢܐ .
ܐܬܓܠܝ ܘܐܟܪܙ ܬܓܐ .
ܐܬܟܣܝ ܘܛܫܝ ܦܓܪܐ .
ܗܘܐ ܠܒܪܐ ܒܬܪ̈ܬܝܢ ܦܢ̈ܝܢ .
ܟܪܘܙܐ ܐܦ ܢܛܘܪܐ .
ܢܛܪ ܦܓܪܗ . ܐܟܪܙ ܬܓܗ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܚܟܡ ܟܪ̈ܘܙܘܗܝ ܀
ܚܙܐ ܗܘܐ ܛܪܘܢܐ ܠܡܓܘ̈ܫܐ .
ܕܫܐܠܝܢ ܕܐܝܟܘ ܒܪ ܡܠܟܐ .
ܟܕ ܠܒܗ ܕܟܡܝܪܐ ܗܘܐ .
ܦܐܝܐ ܫܐܠ ܠܗ ܕܦܨܝܚܐ .
ܥܡ ܥܪ̈ܒܐ ܕܐܒ̈ܐ ܫܕܪ .
ܕܢܩܛܘܠ ܠܐܡܪܗ ܕܐܠܗܐ .
ܐܡܪܐ ܠܡܨܪܝܢ ܐܙܠ ܗܘܐ .
ܕܦܨ ܐܢܘܢ ܡܢ ܬܡܢ .
ܘܕܢ ܐܢܘܢ ܡܢ ܬܡܢ .
ܒܪܝܟ ܕܗܦܟ ܫܥܒܕ ܐܢܘܢ ܀

defecerat, sed ipse inter filios Joseph commorans laboravit et solvit debita filiorum Joseph. Benedictus qui vocavit eum ex Ægypto.

4. Scribæ singulis diebus legebant stellam e Jacobo oriundam esse[1]. Populo Israel vox prophetæ ejusque lectio, gentibus apparitio stellæ et explicatio prophetiæ, Israelitis libri, nobis res; eis rami, nobis fructus. Scribæ legebant in libris, magi videbant in rebus radium lectionis. Benedictus qui adauxit nobis libros eorum.

5. Quis valebit loqui de occultatione et manifestationibus stellæ lucidæ quæ ibat ante dona ferentes. Apparens prædicavit coronam, se abscondens occultavit corpus. Stella Filio fuit, sub diversa ratione, prædicator et custos: servavit corpus, prædicavit coronam. Benedictus qui sapientes reddidit suos prædicatores.

6. Considerabat tyrannus magos interrogantes: « ubi est filius regis? » et dum cor ejus mœstum erat, vultum sibi quærebat hilarem. Misit cum ovibus lupos ut occideret agnum Dei. Interea agnus in Ægyptum ibat; ut unde Judæos salvaverat exinde eos judicaret. Benedictus qui rursus subjecit eos.

[1] *Num.* XXIV, 17.

ܡܓܘܫܐ ܪܡܙܘ ܠܛܘܪܢܐ .
ܕܡܐ ܕܐܬܚܠܛܘ ܥܡܢ ܥܒܕܝܟ .
ܟܘܟܒ ܢܘܗܪܐ ܡܬܛܫܐ .
ܐܦ ܫܒܝܠܐ ܡܬܟܣܝܢ .
ܠܐ ܝܕܥܘ ܗܘܘ ܛܘܒܢܐ .
ܕܡܫܕܪ ܐܝܟ ܣܓܘܕܐ .
ܫܕܪ ܩܛܘܠܐ ܡܪܝܪܐ .
ܕܢܚܒܠ ܦܐܪܐ ܚܠܝܐ .
ܕܐܟܠܘܗܝ ܡܪܝܪܐ ܘܚܠܝܘ .
ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܣܡ ܚܝܐ ❖
ܟܕ ܕܝܢ ܩܒܠܘ ܦܘܩܕܢܐ .
ܡܓܘܫܐ ܕܢܐܙܠܘܢ ܢܒܥܘܢܗ .
ܟܬܝܒ ܕܟܠܗܘܢ ܕܚܙܐܘܗܝ .
ܠܗܘ ܟܘܟܒ ܢܘܗܪܐ ܘܚܕܝܘ .
ܝܕܝܥܐ ܕܡܛܫܝܐ ܗܘܬ ܗܘܐ .
ܚܕܝܘ ܕܚܙܐܘܗ ܬܘܒ .
ܘܐܬܛܫܝ ܟܠܐ ܚܪܘܫܐ .
ܐܬܬܪܝܡ ܘܩܪܐ ܣܓܘܕܐ .
ܗܦܟ ܦܠܓܐ ܘܩܪܐ ܠܦܠܓܐ .
ܒܪܝܟ ܕܙܟܐ ܒܬܪܝܢ ܦܠܓܝܢ ❖
ܛܢܦܐ ܕܩܛܠ ܛܠܝܐ .
ܐܝܟܢ ܐܘܪܟ ܡܢ ܛܠܝܐ .
ܟܐܢܘܬܐ ܟܠܬܗ ܕܣܒܪ .
ܕܡܓܘܫܐ ܦܢܝܢ ܨܝܕܘܗܝ .
ܟܕ ܡܘܟܪ ܗܘܐ ܕܢܨܘܕ .
ܠܣܓܝܕܐ ܘܠܣܓܘܕܘܗܝ .
ܦܠܛܘ ܐܝܕܘܗܝ ܡܢ ܟܠܗܝܢ .
ܦܪܚܘ ܩܘܪܒܢܐ ܘܣܓܘܕܐ .
ܡܢ ܛܘܪܢܐ ܠܒܪ ܡܠܟܐ .
ܫܘܒܚܐ ܠܝܕܘܥ ܟܠ ܦܘܪܣܝܢ ❖
ܫܦܝܪܐ ܡܓܘܫܐ ܟܕ ܕܡܟܝܢ .
ܥܠ ܡܫܟܒܗܘܢ ܐܬܚܫܒܘ .
ܕܗܘܬ ܫܢܬܐ ܡܚܙܝܬܐ .
ܘܚܙܝ ܚܠܡܐ ܐܝܟ ܢܘܗܪܐ .

7. Magi tyranno significarunt: « Quando nobiscum commixti sunt servi tui stella lucida occultavit se et semitæ se abdiderunt. » Nesciebant beati regem tamquam adoratores misisse necatores amaros ut corrumperet fructum dulcem, cujus manducatione amari dulces facti sunt. Tibi gloria, o vitæ pharmacum.

8. Accepto mandato ut pergerent ad quærendum infantem, magi, ut scriptum est, viderunt hanc stellam lucidam et gavisi sunt. Eam occultatam fuisse notum est. Gavisi igitur sunt quod eam rursus viderent. Se abscondendo stella impedivit satellites, se elevando advocavit adoratores. Partem avertit, partem vocavit. Benedictus qui ex utraque parte triumphavit.

9. Impurus tyrannus qui occidit infantes quomodo ad infantem non attendit? Justitia impedivit eum, quia magos ad se reversuros putavit. Dum autem moram traheret ut adorandum et adoratores irretiret, omnia manus ejus evaserunt, dona adoratoresque a tyranno ad filium regis volarunt. Gloria omnium consiliorum cognitori.

10. Magi ingenui dum dormirent in cubili suo, cogitabant. Somnus speculum fuit et somnium ut lux apparuit. Viderunt occisorem cum dolo suo et gladio refulgente,

ܠܢܟܠܐ ܚܙܘ ܘܐܬܥܪܩܘ .
ܕܢܟܠܗ ܘܣܝܦܗ ܡܚܪܒ ܗܘܐ .
ܢܟܠܐ ܠܓܒܪܐ ܡܠܦ ܗܘܐ .
ܣܝܦܐ ܚܪܝܦܐ ܠܛܫ ܗܘܐ .
ܥܝܪܐ ܠܕܡܟܐ ܡܠܦ ܗܘܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܝܗܒ ܠܦܫܝܛܘܬܐ ✣
ܦܫܝܛܐ ܕܗܝܡܢܘ ܐܬܬܠܡܕܘ .
ܬܪܬܝܢ ܡ̈ܐܬܝܢ ܕܡܫܝܚܐ .
ܣܦܪ̈ܐ ܕܝܢ ܣܟܠ̈ܐ ܕܐܦܠܐ .
ܚܕܐ ܡܐܬܝܬܐ ܐܪܓܫܘ .
ܥܡܡ̈ܐ ܕܝܢ ܚܝܘ ܒܚܕܐ .
ܘܩܝܡܝܢ ܡܬܚܝܝܢ ܒܐܚܪܬܐ .
ܥܡܐ ܕܠܒܗ ܥܘܝܪ ܒܕܪܗ .
ܚܕܐ ܡܐܬܝܬܐ ܒܕܪܬܗ .
ܘܬܪܬܝܢ ܬܥܛܐ ܕܘܟܪܢܗ .
ܒܪܝܟ ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܘܐܬܐ ✣
ܕܢܚ ܦܪܘܩܐ ܠܥܘܝܪ̈ܐ .
ܫܡܫܐ ܫܕܐ ܙܠܝܩܘܗܝ .
ܘܗܢܘܢ ܒܚܫܘܟܐ ܫܠܡܘ .
ܙܗܝܪܐ ܫܕܪ ܢܘܗܪܗ .
ܘܐܝܬܝ ܒ̈ܢܝ ܟܘܟܒܐ .
ܕܢܓܠܘܢ ܒ̈ܢܝ ܚܫܘܟܐ .
ܗܐ ܒܝܢܬܟܘܢ ܟܘܟܒܐ .
ܘܥܠ ܥܝ̈ܢܝܟܘܢ ܐܣܟܝܬܐ .
ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܫܡܫܐ ܚܕܬܐ ✣
ܢܒ̈ܝܐ ܐܬܢܒܝܘ ܥܠ ܝܠܕܗ .
ܠܐ ܕܝܢ ܦܪܫܘ ܥܠ ܥܕܢܗ .
ܫܕܪ ܐܢܘܢ ܠܡ̈ܓܘܫܐ .
ܘܐܬܘ ܚܘܝܘ ܥܠ ܥܕܢܗ .
ܡ̈ܓܘܫܐ ܕܝܢ ܕܐܘܕܥܘ ܥܕܢܐ .
ܠܐ ܦܪܫܘ ܕܡܢܘ ܛܠܝܐ .
ܟܘܟܒܐ ܢܗܝܪܐ ܕܢܚܐ .

et perterriti sunt. Dum ille dolum viros doceret et gladium acutum educeret, Vigil dormientes instruebat. Benedictus qui prudentiam indidit simplicibus.

11. Ingenui fide instructi duos Christi adventus agnoverunt. Scribæ autem insipientes neque unum adventum perceperunt. Gentes autem salutem obtinuerunt in uno et resurgent in altero. Prior adventus populum mente obcæcatum dispersit, posterior ejus memoriam delebit. Benedictus rex qui venit et venturus est.

12. Apparuit salvator cæcis ; sol emisit radios suos et illi tenebris involuti permanserunt ; qui splendor est misit lucem suam et adduxit filios siderum ut manifestarent filios tenebrarum[1].... Ecce inter vos sidus et super oculos vestros velamen. Tibi gloria, sol nove.

13. Prophetæ vaticinati sunt de nativitate ejus ; non autem momentum ejus definierunt. Misit magos qui advenientes tempus ejus indicarunt. Magi autem qui tempus indicarunt, non discreverunt quisnam puer esset. Stella vero lucida ac splendida suo cursu ostendit quisnam esset puer ille et quam

[1] Deest versiculus.

ܦܪܝܫ ܚܘܒ ܕܐܚܘܗ ܛܠܝܐ .
ܫܘܒܠܐ ܗܘ ܢܨܝܚܐ .
ܒܪܝܟ ܕܒܟܠܗܘܢ ܐܬܪܫܡ ܀
ܟܦܪܘ ܫܝܦܘܪܗ ܕܐܫܥܝܐ .
ܕܥܠ ܒܬܘܠܐ ܕܟܝܐ ܩܥܐ .
ܫܬܩܘ ܟܢܪ ܡܙܡܘܪܐ .
ܕܥܠ ܟܗܢܘܬܗ ܙܡܪ ܗܘܐ .
ܟܢܪܐ ܕܪܘܚܐ ܫܬܩܘ .
ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܗ ܙܡܪܐ ܠܘܬ .
ܠܘܬ ܫܬܩܐ ܪܒܐ ܚܒܫܘܗܝ .
ܠܡܘܠܕܐ ܪܒܐ ܕܐܡܪܘ .
ܥܠܝܐ ܥܡ ܬܚܬܝܐ .
ܒܪܝܟ ܕܕܢܚ ܡܢ ܫܬܩܐ ܀
ܗܘܐ ܩܠܗ ܩܠܝܕܐ ܟܣܝܐ .
ܘܦܬܚ ܦܘܡܐ ܕܡܓܘܫܐ .
ܕܫܬܩܘ ܒܝܗܘܕ ܟܪ̈ܘܙܐ .
ܒܥܘ ܩܠܐ ܒܒܪܝܬܐ .
ܘܣܒܪܬܐ ܕܟܦܪܘ ܦܢܝܘ .
ܟܦܘܪ̈ܐ ܘܐܬܘ ܫܡܥܐ .
ܡܢܗ ܫܡܥܘ ܦܬܓܡܐ .
ܡܢܗܘܢ ܡܢ ܢܘܟܪ̈ܝܐ .
ܟܕ ܩܥܝܢ ܥܠ ܒܪ ܕܘܝܕ .
ܒܪܝܟ ܕܒܩܠܢ ܫܬܩ ܐܢܘܢ ܀
ܕܛܠܡ ܥܡܐ ܩܘܪ̈ܒܢܐ .
ܘܠܐ ܩܪܒܘ ܠܗ ܠܒܪ ܡܠܟܐ .
ܫܕܪ ܐܝܙܓܕܗ ܠܥܡܡܐ .
ܘܐܝܬܝ ܐܢܘܢ ܒܩܘܪ̈ܒܢܝܗܘܢ .
ܠܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܐܝܬܝ .
ܘܠܐ ܡܨܐ ܗܘܐ ܕܟܠܗܘܢ ܢܣܦܘܩ .
ܥܘܒܐ ܙܥܘܪܐ ܕܒܝܬ ܠܚܡ .
ܕܥܘܒܐ ܗܘ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ .
ܐܬܪܘܚ ܘܐܚܕ ܠܒ̈ܢܝܗ :
ܒܪܝܟ ܕܐܦܪܝ ܠܥܩܪܬܐ ܀
ܚܨܕܘ ܩܛܘܠܐ ܒܒܝܬ ܠܚܡ .

illustris soboles. Benedictus qui ab omnibus designatus est.

14. Abnegarunt tubam Isaiæ quæ de nativitate purissima clangebat ; silentium imposuerunt citharæ psalmorum quæ psallebat de sacerdotio ejus ; tacere fecerunt citharam Spiritus quæ regnum ejus canebat. Sub profundo silentio incluserunt nativitatem magnam quam proclamarunt superni cum infimis. Benedictus qui apparuit e medio silentio.

15. Vox ejus fuit clavis abscondita quæ aperuit os magorum. Quia siluerunt in Juda prædicatores, procul dissiti vocem in mundo resonare fecerunt et Evangelium a Judæis despectum venientes attulerunt. Tunc abnegatores cœperunt oracula sua audire ab ore extraneorum qui clamabant de filio David : Benedictus qui voce nostra eos ad silentium redegit.

16. Quia renuit populus oblationes offerre filio regis, misit suum legatum ad gentes easque cum earum oblationibus adduxit; attamen non omnes ethnicos adduxit, nec enim eis sufficere poterat parvus Bethleemi sinus ; sinus autem Ecclesiæ sanctæ sese dilatavit ita ut omnes ejus filios capesseret. Benedictus qui fœcundam reddidit sterilem.

17. Messuerunt satellites in Be-

ܘܩܛܠ ܦܪ̈ܚܐ ܕܒܗܘܢ .
ܕܢܐܒܕ ܗܘܐ ܙܪܥܐ ܦܪܝܐ .
ܕܟܡܝܢ ܒܗ ܠܚܡܐ ܚܝܐ .
ܥܪܩܬ ܗܘܬ ܫܒܠܬ ܚܝ̈ܐ .
ܕܬܐܬܐ ܠܟܦܐ ܒܚܨܕܐ .
ܣܓܘܠܐ ܕܥܪܩ ܡܢ ܛܠܘܗ̇ .
ܝܗܒ ܗܘܐ ܢܦܫܗ ܒܡܥܨܪܐ .
ܕܢܚܐ ܒܚܡܪܗ ܢܦ̈ܫܬܐ .
ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܣܝܡܬ ܚܝ̈ܐ ܀
ܥܠܘ ܣܪ̈ܘܚܐ ܠܦܪܕܝܣܐ .
ܕܡܠܐ ܒܟ̈ܘܪܐ ܠܚܘܪܐ .
ܐܬܪܘ ܦ̈ܩܚܐ ܡܢ ܣܘܟܐ .
ܣܥ̈ܪܐ ܘܦܩܥܐ ܚܒܠܘ ܗܘܘ .
ܩܘܪ̈ܒܢܐ ܫܦ̈ܝܐ ܩܪܒ .
ܕܠܘܚܐ ܟܕ ܠܐ ܝܕܥ .
ܠܗ ܘܝ ܘܠܗܝܢ ܛܘܒܐ .
ܒܟܝ̈ܪܐ ܣܘܟܝܬ ܒܝܬ ܠܚܡ .
ܦܐܪ̈ܐ ܒܬܘ̈ܠܐ ܠܩܕܝܫܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܩܒܠ ܠܒܘܟܪܐ ܀
ܕܫܬܩܘ ܣܦܪ̈ܐ ܒܚܣܡܐ .
ܘܦܪ̈ܝܫܐ ܒܛܢܢܐ .
ܩܥܘ ܘܫܒܚܘ ܐܢ̈ܫܐ ܕܟܐܦܐ .
ܕܠܒܗ ܗܘܘ ܟܠܗ ܕܟܐܦܐ .
ܫܒܚܘ ܗܘܘ ܩܕܡ ܟܐܦܐ .
ܡܣܠܝܐ ܕܗܘܬ ܪܝܫܐ .
ܐܬܪܟܟ ܟܐ̈ܦܐ ܒܟܐܦܐ .
ܘܩܢܘ ܦܘ̈ܡܐ ܡܡܠܠܐ .
ܩܥܘ ܟܐ̈ܦܐ ܟܐܦܐ ܕܟܐܦܐ .
ܒܪܝܟ ܝܠܕܟ ܕܐܩܥܝ ܠܟܐ̈ܦܐ ܀
ܠܟܘܟܒܐ ܕܟܬܝܒ ܒܟܬܒܐ .
ܚܙܐܘܗܝ ܥܡ̈ܡܐ ܪ̈ܚܝܩܐ .
ܕܢܒܗܬ ܥܡܐ ܩܪܝܒܐ .

thleem flores teneros, ut cum eis simul periret semen recens in quo latebat panis vitæ. At fugerat spica vitæ, ut fieret manipulus tempore messis. Uva, quæ nova et recens fugerat, dedit se calcandam ut suo vino vivificaret animas. Gloria tibi vitæ thesauro.

18. Iverunt satellites in paradisum fructibus præcocibus plenum; excusserunt flores e ramis, flores et gemmas destruxerunt; victimas innocentes, se inscio, perturbator obtulit. Væ ei, beatæ illæ. Bethleem prima fructus virgines Sanctissimo dedit. Benedictus qui præcoces illos fructus assumpsit.

19. Tacuerunt scribæ ex invidia, e zelo pharisæi. Clamarunt autem et laudarunt viri duri, cor lapideum habentes. Laudarunt coram lapide reprobato quod factum est in caput anguli[1]. Emolliti sunt lapides per lapidem et acquisierunt ora loquacia. Exclamarunt lapides, a lapide impulsi: Benedicta tua nativitas quæ clamare fecit lapides.

20. Stellam[2] in libro scriptam viderunt populi procul dissiti, ut erubesceret populus propinquus. O populum edoctum et superbum, qui

[1] *Act.* IV, 11.

[2] *Num.* XXIV, 17.

ܐܘ ܠܥܡܐ ܕܦܠܛ ܘܣܠܩ .
ܕܡܢ ܥܡܡܐ ܗܦܟ ܝܠܦ ܗܘܐ .
ܕܐܝܟܢܐ ܘܐܝܟܐ ܚܙܐܘܗܝ .
ܠܕܢܚܐ ܕܐܡܪ ܒܠܥܡ .
ܢܘܟܪܝܐ ܗܘ ܕܥܠܘܗܝ ܟܗܢ .
ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܐܢܘܢ ܕܚܙܐܘܗܝ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܛܢ ܒܢ̈ܝܐ ܀

a populis rursus didicerat quomodo et ubi vidissent illum Orientem quem prædixit Balaam. Extraneus est qui de illo Oriente vaticinatus est, extranei qui illum viderunt. Benedictus qui domesticos ad æmulationem provocavit.

ܬܥܪܘܒ ܒܥܘܬܝ ܠܘܬ ܬܪܥܟ .
ܐܦ ܣܘܢܩܢܝ ܠܘܬ ܓܙܟ .
ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܠܐ ܡܫܘܚܐ .
ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܠܒܪܢܫܐ .
ܕܐܢ ܐܣܓܝܬ ܐܝܟ ܒܪ ܛܒܐ .
ܘܐܢ ܬܘܣܦ ܐܝܟ ܒܪ ܡܠܟܐ .
ܐܢ ܛܠܡܬ ܐܝܟ ܥܦܪܢܐ .
ܐܝܟ ܐܢܫ ܠܗܘ ܕܐܢܫ .
ܘܐܢܬ ܛܒܐ ܐܦ ܒܪ ܛܒܐ .
ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܕܫܘܐ ܠܐܒܘܟ ܀

21. Accedat oratio mea ad januam tuam et indigentia mea ad thesaurum tuum. Da mihi, Domine, absque mensura sicut Deus homini. Quod si dona tua multiplicasti ut filius Boni et si ea auges ut filius Regis, si ego ut terreni ingratus fui; in hoc homo fui filius hominis, tu vero, egisti ut Bonus Bonique filius. Gloria tibi qui Patri tuo similis es.

V.

ܩܠܐ : ܟܠ ܩܠܐ : ܛܘܒܝܟܝ ܐܦܪܬ ܥܘܢܝܬܐ
ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܕܪܢܗ ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܕܪܢܗ[a] ܀

Ad tonum[1] : Beata es Ephrata. Responsorium. Gloria Missori ejus (bis).

ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܕܗܐ ܪܢܡ ܒܟܝ .
ܥܐܕܐ ܪܒܐ ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ .
ܨܗܝܘܢ ܫܒܝܩܬܐ ܨܗ̈ܝܢ ܐܦ ܬܪ̈ܥܝܗ̇ .
ܣܪ̈ܝܩܝܢ ܡܢ ܥܐܕ̈ܐ .
ܛܘܒ ܠܬܪ̈ܥܝܟܝ ܕܐܬܦܬܚܘ ܘܠܐ ܡܠܘ .
ܘܕܪ̈ܬܟܝ ܕܐܬܦܬܝ ܘܠܐ ܣܦܩܘ .
ܒܓܘܟܝ ܪܢܡܝܢ .
ܥܡܡܐ ܕܗܘܐ ܥܡܝ .
ܫܬܩܘܗܝ ܠܗܘ ܥܡܐ ܀

1. Beata es Ecclesia, jam quippe resonat festum magnum, regis solemnitas. Sion derelicta est, sitiunt valde portæ ejus vacuæ solemnitatibus. Beatæ portæ tuæ quæ apertæ sunt et non impletæ, et atria tua quæ dilatata sunt et non fuere sufficientia. In medio tui resonant populi qui suis clamoribus populum Israel ad silentium redegerunt.

[1] Modus ille desumptus est e stropha 11 hujus hymni. In libris liturgicis interdum in duos dividitur ita ut secundus hymnus incipiat a stropha : « Beata es Ephrata. » Continet porro ille modus novem versus octo, quatuor et quinque Syllabarum hoc modo : 888888455.

[a] R add. ܕܥܡܝܢ ܠܥܘܢܝܬܐ

ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܕܒܥܐܕ̈ܝܟܝ[a]
ܥܝܪ̈ܐ ܚܕܝܢ ܒܟܠܗ ܥܐܕ̈ܝܟܝ .
ܚܕ ܓܝܪ ܠܠܝܐ ܫܒܚܘ ܥܝܪ̈ܐ .
ܒܐܪܥܐ ܕܟܦܪܬ ܫܘܒܚܐ ܛܥܝܢܬ .
ܛܘܒܝ ܫܘܒ̈ܚܝܟܝ ܕܐܙܕܪܥܘ ܘܐܬܚܨܕܘ .
ܘܒܫܡܝܐ ܐܬܟܢܫܘ ܒܐܘܨܪ̈ܐ .
ܦܘܡܟܝ ܒܣܡܐ .
ܘܩܠܝܟܝ ܐܝܟ ܒܣ̈ܡܐ .
ܬܢܢܝܢ ܒܥܐܕ̈ܝܟܝ ܀
ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܕܟܠ ܩܘܪ̈ܒܝܢ .
ܠܟܝ ܗܘܘ ܐܬܝܢ ܒܗܢܐ ܥܐܕܐ .
ܡܓܘ̈ܫܐ ܚܕܐ ܙܒܢ ܒܝܬ ܢܟ̈ܠܐ .
ܠܩܘܫܬܐ ܩܪܒܘ ܩܘܪ̈ܒܢܝܗܘܢ .
ܛܘܒܝ ܠܡܕܝܪܟܝ ܕܐܪܦܝ ܘܒܗ ܫܪܐ .
ܒܪ ܡܠܟܐ ܕܐܣܬܓܕ ܒܕ̈ܫܢܐ .
ܕܗܒܐ ܕܡܥܪܒܐ . ܘܗܪ̈ܘܡܐ ܕܡܕܢܚܐ .
ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܥܐܕ̈ܝܟܝ ܀
ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܕܠܝܬܘܗܝ ܛܪܘܢܐ .
ܩܛܠܐ ܛܪܘܢܐ ܩܛܠܗܘ ܒܥ̈ܘܠܐ .
ܩܛܠ ܓܝܪ ܒܝܬ ܠܚܡ . ܥܠܝ̈ܐ ܠܡܘܬܐ[b] .
ܕܢܫܠܡ ܠܝܠܕܐ ܕܟܠ ܚܝܐ .
ܛܘܒܝ ܠܥܘܠܝ̈ܟܝ ܕܐܬܚܣܡܘ ܘܐܣܬܓܕܘ .
ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܐܬܡܠܟܘ[c] ܒܣܓܕܬܟܝ .
ܬܓ̈ܐ ܕܡܕܢܚܐ .
ܕܕܫ ܐܝܟ ܠܪܚܡܝܟܝ
ܢܬܕܝܫ ܒܚܒܝܒ̈ܝܟܝ ܀
ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܕܗܘܐ ܕܐܙ ܒܟܝ .
ܐܦ ܐܫܥܝܐ ܒܢܒܝܘܬܗ .
ܗܐ ܠܗ ܒܬܘܠܬܐ ܬܒܛܢ ܘܬܐܠܕ
ܡܠܐ ܕܫܡܗ ܪܐܙܐ ܪܒܐ .
ܐܘ ܦܘܫܩܐ ܕܐܬܓܠܝ ܒܥܕܬܐ .
ܬܪܝܢ ܫܡ̈ܗܝܢ ܕܐܬܚܠܛܘ ܘܚܕ ܗܘܘ .

2. Beata es Ecclesia, quia in festis tuis, in solemnitatibus tuis, Vigiles gaudio perfunduntur. Una quippe nocte Vigiles Deum laudarunt in terra, quæ laudes decantare recusabat. Beatæ laudes tuæ, quæ in terris seminatæ postea demessæ sunt et in horreis cœlestibus conditæ. Os tuum ut thus et voces tuæ ut incensum fumant in tuis solemnitatibus.

3. Beata es Ecclesia, quia omnes oblationes ad te veniunt in hoc festo. Magi semel inter perfidos Veritati sua dona obtulerunt. Beatum habitaculum tuum, quia dimisit se ut in eo habitaret filius regis, qui muneribus adoratus est. Aurum Occidentis et aromata Orientis offeruntur in tuis solemnitatibus.

4. Beata es Ecclesia quia non est apud te tyrannus, infantium occisor, qui per injuriam occidit in Bethleem pueros ut morti traderet infantem omnium vivificatorem. Beati infantes tui, quia invidiam passi adorati sunt a regibus. Promissum quippe erat ad adorationem tuam venturas coronas Orientis. Qui conculcavit amicos tuos conculcetur a dilectis tuis.

5. Beata es Ecclesia, quia exultat in te Isaias cum sua prophetia : *Ecce virgo concipiet et pariet filium*[1], cujus nomen mysterium est magnum. O explicatio Ecclesiæ revelata ! Duo nomina in unum unita fuere : Emmanuel, Deus te-

[1] *Is.* VII, 14.

a R ܕܒܥܐܕܝܟܝ — b R ܡܘ̈ܬܐ — c R ܕܐܬܡܠܟܘ

ܕܡܫܘܐܠܐ . ܐܝܠܐ ܕܥܡܟ ܒܟܠܙܒܢ .
ܘܚܒܪܟܝ ܒܗܕܡܘܗܝ ܀
ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܒܡܝܟܐ ܕܩܪܐ .
ܕܪܥܝܐ ܢܦܩ ܡܢ ܐܦܪܬܐ .
ܐܬܐ ܓܝܪ ܠܒܝܬ ܠܚܡ . ܕܢܣܒ
ܡܢܗ ܫܒܛܗ ܕܐܝܫܝ ܘܢܪܥܐ ܠܥܡܡܐ .
ܛܘܒ ܠܐܡܪܝܟܝ ܕܐܬܪܫܡܘ ܒܪܘܫܡܗ
ܘܥܢܘܬܟܝ ܕܐܬܢܛܪܝ ܒܡܠܬܗ .
ܐܢܬܝ ܐܢܬܝ ܥܕܬܐ .
ܒܝܬ ܠܚܡ ܐܡܝܢܬܐ .
ܕܒܟܝ ܗܘ ܠܚܡ ܚܝܐ[a] ܀
ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܕܗܐ ܚܕܐ ܒܟܝ .
ܐܦ ܕܢܝܐܝܠ ܓܒܪܐ ܕܪ̈ܓܝܓܬܐ[b] .
ܕܒܗ ܕܢܬܩܛܠ ܡܫܝܚܐ ܫܒܝܚܐ .
ܘܩܘܪܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܒܩܛܠܗ ܠܚܪܒ
ܘܝ ܠܥܡܐ ܕܐܣܬܠܝ ܘܠܐ ܬܒ .
ܛܘܒ ܠܥܡܡܐ ܕܐܬܩܪܝܘ ܘܠܐ ܗܦܟܘ .
ܙܡܝܢܐ ܐܫܬܐܠܘ . ܘܐܚܪ̈ܢܐ
ܚܠܦܝܗܘܢ ܒܣܡܝܢ ܒܚܠܘܠܝܗܘܢ ܀
ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܕܒܟܢܪܟܝ
ܗܐ ܙܡܪ[c] ܠܟܝ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ .
ܒܪܘܚܐ ܙܡܪ ܥܠܘܗܝ ܕܒܪ ܐܢܬ ܘܐܢܐ
ܒܙܘܗܪ̈ܝ ܩܘܕܫܐ ܝܠܕܬܟ ܝܘܡܢ .
ܛܘܒ ܠܐܕܢܝܟܝ ܕܐܬܕܟܝ̈ܝ ܕܢܫܡ̈ܥܢ[d] ܠܗܕܐ .
ܐܝܟ ܦܓܪܗ ܐܬܬܥܝܪ ܘܩܪܝܗܝ .
ܒܨܗܝܘܢ ܐܬܪܕܝ .
ܕܥܐܕܐ ܕܐܟܡܪܬ .
ܐܚܕܝܘܗܝ ܕܐܚܕܝ ܠܟܝ ܀
ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܥܐܕ̈ܐ
ܦܪܚܘ ܡܢ ܨܗܝܘܢ ܘܫܪܘ ܠܘܬܟܝ .
ܒܓܘܟܝ ܐܬܬܢܝܚܘ ܢܒܝ̈ܐ ܠܐܝ̈ܐ .

cum sit semper, qui membris suis te univit.

6. Beata es Ecclesia in Michea, qui proclamavit : « *Pastor ex Ephrata egredietur*[1]. » Venit enim Bethleem, ut ex ea assumeret virgam Isai qua populos regeret. Beati agni tui qui signo ejus signati sunt et oves tuæ quæ verbo ejus servatæ sunt. Tu es, o Ecclesia, Bethlcem (domus panis) constans, quia in te est panis vitæ.

7. Beata es Ecclesia, quia in te gaudet etiam Daniel, vir desiderii[2], qui vaticinatus est occidendum esse Christum gloriosum et urbem sanctam ejus nece esse destruendam. Væ populo reprobato qui converti noluit ! Beati populi qui vocati sunt et (ad errorem) non redierunt. Invitati sese excusarunt, et alii pro eis fruuntur eorum conviviis.

8. Beata es Ecclesia, quia cithara tua psallit tibi David rex. In Spiritu de Christo psallit : « *Filius es-tu : in splendoribus sanctitatis genui te hodie*[3]. » Beatæ aures tuæ quæ mundatæ sunt ut hoc audirent. In die qui ejus est ratione corporis assumpti expergiscere et invoca eum, in Sion eruditor quæ solemnitatem mœrore affecit ; lætifica eum qui lætificavit te.

9. Beata es Ecclesia, quia omnes solemnitates e Sion avolarunt ut manerent apud te. In medio tui requieverunt prophetæ, labore et

[1] *Mich.* V, 2. — [2] *Dan.* IX, 1. — [3] *Ps.* 2, 7.

[a] Cod. ܐܚ̈ܝܐ — [b] R ܕܪ̈ܓܝܓܬܐ — [c] R ܕܙܡܪ — [d] Cod. ܢܫܡܥܢ

ܡܢ ܗܘ ܒܥܠܠ ܘܪܒܐ ܕܒܝܬܟ.
ܛܘܒܝ ܠܣܦܪ̈ܝܟ[a] ܕܐܬܦܪܣܘ ܒܗܝ̈ܟܠܝܟ.
ܘܠܥܐܕ̈ܝܟ[b] ܕܐܬܥܒܕܘ ܒܒܬ̈ܝܟ.
ܨܗܝܘܢ ܚܪܒܐ.
ܘܗܐ ܝܘܡܢ ܥܡ̈ܡܐ[c].
ܥܒܕܝܢ ܥܐܕ̈ܝܟܝ ܀
ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܒܥܣܪܐ ܛܘܒ̈ܝܢ.
ܕܝܗܒ ܗܘܐ ܡܪܢ ܐܬܐ ܕܫܠܡܐ.
ܕܥܣܪܐ ܗܘ ܓܝܪ ܫܩܠ ܟܠ ܡܢ̈ܝܢܝܢ
ܒܗ ܓܝܪ ܓܡܪܘܟܝ ܥܣܪܐ ܛܘܒ̈ܝܢ.
ܛܘܒܝ ܠܟܠܝ̈ܠܝܟܝ ܕܐܬܓܒܠܘ
ܒܟܠܗܘܢ ܛܘܒ̈ܐ ܕܢܬܓܒܠ ܟܠܝܠ ܚܕ.
ܛܘܒܢܬܐ.
ܕܒܟܠ ܛܘܒ ܡܟܠܠܐ[d].
ܐܦ ܠܝ ܫܕܪܝ ܛܘܒܐ[e] ܀
ܛܘܒܝܟܝ ܐܦܪܬ. ܐܡܐ ܕܡܠ̈ܟܐ.
ܕܕܢܚ ܡܢܟܝ ܡܪܐ ܬܓ̈ܐ.
ܡܟܐ ܗܘ ܡܟܪܙ ܕܡܢ ܥܠܡ ܗܘ.
ܘܡܫܚܐ ܕܙܒܢ̈ܘܗܝ ܠܐ ܡܬܬܚܡܝܢ.
ܛܘܒܝ ܠܥܝ̈ܢܝܟܝ ܕܩܕܡ ܟܠ[f] ܐܬܚܙܝܘܗܝ.
ܠܟܝ ܐܝܟܢ ܕܐܬܚܙܝܬܝܗܝ[g] ܟܕ ܕܢܚ.
ܪܝܫܐ[h] ܕܒܘܪ̈ܟܬܐ.
ܘܫܘܪܝܐ ܕܚܕ̈ܘܬܐ.
ܩܒܠܬܝܗܝ ܩܕܡ ܟܠ ܀

ܛܘܒܝܟܝ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܟܪ̈ܟܐ ܛܢܘ ܒܟܝ.
ܘܡܕ̈ܝܢܬܐ ܚܣܝܢ̈ܬܐ.
ܒܡܪܝܡ ܐܟܘܬ ܕܒܟܝ ܢܫ̈ܐ ܛܢ[i] ܒܗ̇.
ܘܒܬܘ̈ܠܬܐ ܒܢܬ ܚܐܪ̈ܐ.
ܛܘܒܝ ܠܛܠܝܬܐ ܕܐܫܘܝܗ̇ ܠܡܥܡܪܗ
ܘܐܦ ܠܩܪܝܬܐ ܕܐܫܘܝܗ̇ ܠܡܥܡܪܗ

probro Judæ lassi. Beati libri qui revoluti fuerunt in templis tuis, beatæ festivitates quæ celebratæ sunt in ædibus tuis. Sion deserta, ecce populi hodie celebrant solemnitates tuas.

10. Beata es Ecclesia decem beatitudinibus, quas ut pacis signum dedit dominus noster. Decem enim omnes sustinet numeros. Igitur perfecerunt te decem beatitudines. Beatæ coronæ tuæ quibus insertæ sunt omnes benedictiones, ita ut efforment unam coronam benedictam. Quæ omni benedictione coronata es, in me etiam mittas beatitudinem.

11. Beata es Ephrata, mater regum, quia ex te ortus est Dominus coronarum. Micheas annuntiavit tibi eum ab æterno esse et tempora ejus nullis limitibus circumscribi. Beati oculi tui qui omnium primi eum aspexerunt, te quippe hoc honore donavit, ut eum, quum ortus est, videres. Eum qui caput est benedictionum et initium gaudiorum prior ceteris suscepisti.

12. Beata es Bethleem quia oppida urbesque munitæ tibi inviderunt. Sicut tibi sic Mariæ mulieres virginesque nobiles inviderunt. Beata puella quam dignam sua inhabitatione et vicum suo domicilio dignum habuit Dominus;

[a] R ܠܟܬܒ̈ܝܟܝ — [b] R ܘܠܥܐܕܐ — [c] Cod. ܥܡܡܐ — [d] R ܡܟܠܠܐ — [e] R add. ܒܪܚܡܘܗܝ — [f] R om. ܟܠ — [g] Or. ܕܐܬܚܙܝܬܝܗܝ — [h] Cod. par. scala 4 ܪܝܫܐ — [i] R Or. ܛܢ

ܛܠܝܬܐ ܡܣܟܢܬܐ .
ܘܩܪܝܬܐ ܙܥܘܪܬܐ .
ܓܒܐ ܠܗ ܕܢܬܡܟܟ ܀
ܛܘܒܝܟܝ ܒܝܬ ܠܚܡ . ܕܒܟܝ ܫܘܪܝܐ ܗܘܐ
ܠܗ ܠܒܪܐ ܕܡܢ ܡܬܘܡ[a] ܒܐܒܐ ܗܘ .
ܥܛܠܐ[b] ܗܘ ܕܢܬܕܪܟ . ܕܩܕܡ ܙܒ̈ܢܐ ܗܘ .
ܕܒܟܝ ܗܘ ܠܙܒ̈ܢܐ ܫܥܒܕ ܢܦܫܗ .
ܛܘܒܐ ܠܐܕ̈ܢܝܟܝ . ܕܒܟܘܪ ܩܒܠܝ ܩܠܐ ܗܘܐ
ܕܗܘ ܐܡܪܐ[c] ܕܐܠܗܐ ܕܝܨ ܒܟܝ .
ܕܐܘܪܝܟ[d] ܥܩ ܗܘܐ
ܘܐܬܦܪܣ ܒܟܠ ܦܢܝ̈ܢ[e]
ܘܐܣܬܓܕ ܒܟܠܗܝܢ ܀
ܛܘܒܝܟܝ[f] ܐܦ ܠܟܝ ܡܪܝܡ ܕܫܡܟܝ
ܪܒ ܘܡܥܠܝ ܡܛܠ ܥܘܠܟܝ .
ܡܨܝܐ ܒܟܝ ܕܬܐܡܪܝ ܕܐܝܟ ܘܟܡܐ
ܘܐܝܟܐ ܫܪܐ ܒܟܝ ܪܒܐ ܕܙܥܪ .
ܛܘܒܐ ܠܦܘܡܟܝ ܕܐܘܕܝ ܗܘܐ ܘܠܐ ܒܨܐ
ܘܠܠܫܢܟܝ ܕܫܒܚ ܗܘܐ ܘܠܐ ܒܥܐ . .
ܕܐܡܗ ܦܘܫܬ ܒܗ .
ܟܕ ܛܥܢܐ ܗܘܬ ܠܗ
ܘܡܢܘ ܕܢܣܦܩ ܠܗ ܀
ܐܘ ܠܟܝ[g] ܐܢܬܬܐ ܕܠܐ ܐܝܫ ܝܕܥܟܝ
ܐܝܟ ܕܢܚܙܝܘܗܝ ܠܒܪܐ ܕܝܠܕܬ
ܠܐ ܡܨܝܐ ܥܝܢܐ ܚܝܠܐ ܕܬܣܝܒܪ
ܟܠ ܫܘܚܠܦܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܥܠܘܗܝ .
ܠܫ̈ܢܐ ܓܝܪ ܕܢܘܪܐ ܫܪܝ ܒܗ .
ܕܠܫ̈ܢܐ ܫܕܪ ܗܘܐ ܒܣܘܠܩܗ .
ܟܠ ܠܡ ܢܚܙܘܗܝ
ܕܫܠܗܒܝܬܐ ܗܘ
ܘܢܘܪܐ ܒܥܩܒܝܢ ܀
ܛܘܒܘܗܝ ܠܟܗܢܐ ܕܒܟܢܫܐ[h] ܡܕܝܢܬܐ .

puellam inopem et vicum parvum elegit sibi ut se humiliaret.

13. Beata es Bethleem, quia in te initium sumpsit Filius qui ab æterno est in Patre. Difficile est comprehendere eum, qui ante omne tempus existit, temporibus in te se subjecisse. Beatæ aures tuæ quæ primitias habuere occursus agni Dei, qui in te exsiliit. Quum præsepe tuum angustius esset, extendit se Filius ad omnes mundi plagas et ab omnibus adoratus est.

14. Beata es Maria, quia nomen tuum magnum est et sublime propter infantem tuum. Potes-ne dicere quomodo, quatenus et ubi habitavit in te Maximus qui factus est pusillus? Beatum os tuum, quod laudes protulit et non scrutatum est; beata lingua tua quæ glorificavit et non inquisivit. Mater ejus de mysterio quasi anceps hærebat dum eum portaret. Quis ejus inquisitioni sufficiet?

15. O mulier quam vir non cognovit, quomodo aspicere possumus filium quem peperisti? Oculus quippe sustinere nequit gloriosas ejus transfigurationes. Insident enim ei linguæ ignis, quum linguas ignis miserit per ascensionem suam. Omnis attendat flammam esse illum de quo inquirimus et ignem illum quem perscrutamur.

16. Benedictus sacerdos qui in

[a] R Or. ܕܡܬܘܡ — [b] Or. ܥܛܠܐ — [c] R ܗܘ ܐܡܪܐ — [d] R Or. ܕܐܘܪܝܟܝ [e] R Or. ܒܢ̈ܝ R Or. ܦܢ̈ܝ — [f] Omm. R Or stropham. — [g] R Or. omm. stropham. — [h] R Or. ܕܒܟܢܫ ܐܒܐ

ܡܩܪܒ ܠܐܒܐ ܠܒܪܗ ܕܐܒܐ .
ܦܐܪܐ ܕܐܬܦܫܛ ܡܢ ܐܝܠܢܢ[a] .
ܟܕ ܗܘ ܟܠܗ ܡܢ ܪܒܘܬܐ ܗܘܐ .
ܛܘܒ ܠܐܝܕܘܗܝ ܕܐܬܩܕܫ ܘܩܪܒܘܗܝ
ܘܠܣܦܘܬܗ[b] ܕܐܠܐܝ ܕܢܫܩܘܗܝ .
ܪܘܚܐ ܒܗܝܟܠܐ .
ܣܘܝܩܐ ܗܘܬ ܠܡܥܠܢܗ .
ܘܐܝܟܐ ܕܐܙܕܩܦ ܨܪ ܢܦܩܬ ܀
ܗܘ ܪܝܫ ܡܠܐܟܐ ܫܠܡܐ ܝܗܒ ܠܟܝ .
ܐܝܟ ܪܗܒܘܢܐ ܕܩܕܝܫܘܬܐ .
ܐܪܥܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ[c] ܫܡܝܐ ܚܕܬܐ .
ܕܢܚܬܘ ܒܗ̇ ܥܝܪܐ ܘܫܒܚܘܗ ܗܘܘ ܒܗ̇ .
ܒܢܝ ܪܘܡܐ ܐܬܟܪܟܘܗܝ ܠܡܫܟܢܟܝ
ܡܛܠ ܒܪ ܡܠܟܐ ܕܫܪܐ ܒܟܝ ܘܗܘܐ ܗܢܐ .
ܕܥܝܪܐ ܡܢ ܫܘܗܪܐ .
ܡܫܟܢܐ ܕܝܠܟܝ
ܕܡܐ ܠܡܪ̈ܘܡܐ ܀

sanctuario obtulit Patri Filium Patris. Fructus ex arbore nostra decerptus quum ex magnitudine divina totus sit, beatæ sacerdotis manus sanctificatæ quæ obtulerunt eum; beata sacerdotis labia quæ in ejus osculis defatigata sunt. Spiritus in templo cupiebat ingressum ejus. Ubi crucifixus fuit Spiritus scidit (velum) et exivit.

17. Archangelus pacem dedit tibi, o Maria, tanquam arrham sanctitatis. Terra fuit Christo velut cœlum novum, quia descenderunt Vigiles eumque in illa glorificarunt. Filii Altissimi[1] circumdederunt habitaculum tuum propter Filium regis in te commorantis. In hac angelorum vigilia factum est habitaculum tuum terrestre cœlis supernis simile.

VI.

ܡܫܚܠܦ ܩܠܐ ܥܘܢܝܬܐ ܒܪܝܟ ܡܘܠܕܟ
ܕܡܦܨܚ ܟܠܗ̇ ܒܪ̈ܝܬܐ ܀

Mutatur tonus[2]. Responsorium. Benedicta tua nativitas quæ exhilarat omnes creaturas.

ܩܕܡܝܬܐ ܫܢܬܐ . ܕܡܘܠܕܗ ܕܦܪܘܩܢ .
ܪܫܐ ܗܝ ܕܛܒ̈ܬܐ . ܫܬܐܣܬܐ ܕܚܝ̈ܐ .
ܗܝ ܗܝ ܛܥܢܐ ܣܘܓܐ .
ܕܙܟܘ̈ܬܐ . ܘܪܫܐ ܕܥܘܕܪ̈ܢܐ .
ܐܝܟ ܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܕܒܪܫܝܬ .
ܥܡܘܕܐ ܪܒܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ .
ܛܥܝܢ ܗܘ ܒܢܝܢܗ ܕܒܪܝܬܐ .

1. Annus primus nativitatis Salvatoris nostri principium est bonorum et fundamentum vitæ; ipse enim sustinet multitudinem triumphorum et initium auxiliorum, sicut dies primus, qui « in principio[3] » fuit, magna est creaturarum columna; portat quippe ædificium

[1] Ita angelos appellat ad imitationem libri Jobi ubi « filii Dei » appellantur.
[2] Modus non indicatur stropha continet undecim versus quorum septem primi quinque quatuor ultimi octo et interdum novem syllabas habent.
[3] Allusio ad verba quibus incipit liber Geneseos. Iste liber ab hebræis vocatur « *Bereschit*, in principio. »

[a] R Or. ܐܝܠܢܐ — [b] R ܘܠܣܦܘܬܗ ; Or. ܘܠܣܦܘ̈ܬܗ — [c] Or. ܫܡܝܐ

ܘܝܗܒ ܒܘܟܪܐ ܠܒܪܝܬܐ ܠܐܢܫܘܬܐ ܀

ܫܢܬܐ ܫܢܝܬܐ . ܕܝܠܕܗ ܕܦܪܘܩܢ .
ܡܓܘܫܐ ܪܘܝܚܝܢ ܒܗ .
ܦܪ̈ܝܫܐ ܟܡܝܪܝܢ ܒܗ .
ܓܙ̈ܐ ܦܬܝܚܝܢ ܒܗ[a] . ܡܠ̈ܟܐ ܪܗܛܝܢ ܒܗ .
ܘܛܠ̈ܝܐ ܢܟܣܝܢ ܒܗ .
ܒܗ ܗܘ ܓܝܪ ܐܬܩܪܒܘ ܒܒܝܬ ܠܚܡ .
ܩܘܪ̈ܒܢܐ ܫܦܝܪ̈ܐ ܘܕܚܝܠ̈ܐ .
ܚܘܒܐ ܓܝܪ ܕܗܒܐ ܩܪܒ ܗܘܐ .
ܘܚܣܡܐ ܒܣܝܦܐ ܥܘܠ̈ܐ ܀

ܝܘܡܗ ܕܡܢܗܪ ܟܠ .
ܪܘܝܚ ܗܘ ܒܡܘܠܕܗ
ܐܣܛܘܢܐ ܙܠܝܩܐ ܗܘ .
ܕܛܪܕ ܒܙܠܝܩ̈ܘܗܝ . ܥܒ̈ܕܐ ܕܚܫܘܟܐ .
ܒܛܘܦܣܗ ܕܗܘ ܝܘܡܐ .
ܕܒܗ ܐܬܒܪܝ ܢܘܗܪܐ .
ܘܫܪܝܘ[b] ܠܚܫܘܟܐ . ܗܘ ܕܦܪܝܣ
ܥܠ ܫܘܦܪܐ ܦܐܝܐ[c] ܕܒܪ̈ܝܬܐ .
ܙܠܝܩ̈ܐ ܕܡܘܠܕܗ ܕܦܪܘܩܢ .
ܫܪܘ ܠܚܫܘܟܐ ܕܥܠ ܠܒܐ ܀

ܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܪܫܐ ܘܫܘܪܝܐ
ܛܟܣܐ ܗܘ ܕܒܙܪ̈ܐ .
ܕܢܦܪܐ ܠܟܠ ܡܕܡ .
ܝܘܡܗ ܕܦܪܘܩܢ
ܡܝܬܪ ܣܓܝ ܡܢܗ .
ܕܢܨܒ ܒܓܘ ܐܪܥܐ .
ܡܘܬܗ ܓܝܪ ܐܝܟ ܥܩܪܐ . ܒܓܘ ܐܪܥܐ .
ܘܩܝܡܬܗ ܐܝܟ ܪܫܐ ܒܫܡܝܐ .
ܠܟܠ ܦܢܝ̈ܢ ܡܠ̈ܘܗܝ ܐܝܟ ܣܘܟ̈ܘܗܝ
ܘܐܦ[d] ܦܐܪܗ ܦܓܪܗ ܠܐܟܘ̈ܠܘܗܝ ܀

creationis et humano generi premitias affert auxiliorum.

2. Anno secundo nativitatis Salvatoris nostri magi[1] exultant, pharisæi mœsti sunt, thesauri aperti sunt, reges festinant, infantes mactantur. In eo oblationes, aliæ pulchræ, aliæ horribiles, in Bethleem oblatæ sunt. Amor enim obtulit aurum et invidia gladio obtulit infantes.

3. Dies illuminatoris omnium festivus est in ejus nativitate; columna irradians est quæ fulgoribus suis fugat opera tenebrarum. Ad exemplar hujus diei quo creata est lux et dissipatæ tenebræ super creaturarum pulchritudinem extensæ, radii nativitatis Salvatoris nostri effulserunt et dissiparunt tenebras super corda obfusas.

4. Dies primus, caput et principium, ordinat germina ut fœcundet omnia; dies autem Salvatoris nostri illo multo gloriosior est. Salvator quippe est velut arbor plantata in medio orbe: mors quippe ejus velut radix est in sinu terræ, resurrectio velut caput in cœlo; ejus verba in omnes partes extenduntur ut rami; corpus autem ejus velut fructus est manducantibus.

[1] Tenet igitur S. Ephræmus Magos anno secundo post nativitatem advenisse, quæ est nonnullorum veterum sententia.

[a] R om. ܒܗ ܟܠܗ — [b] R ܘܫܪܘܗ — [c] Deest ܦܐܝܐ in R — [d] R ܐܝܟ

ܝܘܡܐ ܬܪܝܢܐ . ܢܫܒܚ ܒܡܘܠܕܗ .
ܕܒܪܐ ܬܪܝܢܐ . ܩܠܗ ܕܩܕܡܝܐ .
ܪܩܝܥܐ ܦܩܕ ܘܗܘܐ .
ܡܝܐ ܦܪܫ ܕܠܥܠ .
ܘܝܡܡܐ ܟܢܫ ܕܠܬܚܬ .
ܗܘ ܕܦܪܫ ܒܝܬ ܡܝܐ ܠܡܝܐ[a] .
ܡܢ ܥܝܪܐ ܦܪܫ ܘܢܚܬ ܐܝܟ ܐܢܫܐ .
ܚܠܦ ܡܝܐ ܕܦܩܕ ܘܐܬܟܢܫܘ .
ܡܒܘܥܐ ܕܚܝܐ ܦܬܚ ܘܐܫܩܝ ܀
ܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ . ܟܠܝܠܐ ܕܡܙܡܘܪ̈ܐ
ܢܓܠܘܠ ܒܡܕܪ̈ܫܐ . ܘܢܩܪܒ ܒܚܕ ܩܠܐ .
ܠܡܘܠܕܗ ܕܗܘ ܕܐܘܒܥ .
ܗܒܒܐ ܘܗܘܪ̈ܐ . ܒܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ .
ܗܫܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܘܒܥ ܟܠ .
ܗܒܒܐ ܩܕܝܫܐ . ܢܚܬ ܘܕܢܚ .
ܡܢ ܐܪܥܐ ܨܗܝܐ ܕܢܚ ܘܣܠܩ .
ܕܢܨܒܬ ܘܢܟܠܠ ܙܟܝ̈ܐ ܀
ܝܘܡܐ ܐܪܒܥܝܐ . ܚܕ ܒܐܪܒܥܐ ܢܗܘܐ .
ܠܡܘܠܕܗ ܕܗܘ ܕܒܪܐ .
ܒܝܘܡܐ ܐܪܒܥܐ . ܬܪܝܢ ܢܗܝܪ̈ܐ .
ܕܠܗܘܢ ܣܓܕܘ ܣܟܠ̈ܐ .
ܘܐܬܥܘܪܘ ܘܐܬܥܘܪܘ .
ܢܚܬ ܠܗ ܗܘ ܡܪܐ ܕܢܗܝܪ̈ܐ .
ܘܐܝܟ ܫܡܫܐ ܡܢ ܟܪܣܐ . ܐܕܢܚ ܠܢ .
ܠܥܘܝܪ̈ܐ ܦܬܚܘ ܙܠܝ̈ܩܘܗܝ .
ܐܢܗܪܘ ܙܠܝ̈ܩܘܗܝ ܠܛܥ̈ܝܐ ܀
ܝܘܡܐ ܚܡܝܫܝܐ .
ܢܫܒܚ ܠܒܪܐ ܕܒܪܐ .
ܒܝܘܡܐ ܚܡܝܫܝܐ . ܪ̈ܚܫܐ ܘܢܘ̈ܢܐ
ܕܡܢ ܓܢܣܗܘܢ ܚܘܝܐ .
ܢܟܠ ܠܐܡܢ ܠܛܠܝܬܐ . ܣܟܠܬܐ ܕܠܐ ܠܒܐ .
ܘܢܟܠܗ ܕܢܟܘܠܐ ܕܒܗ ܗܘܐ ܢܟܠܐ .

5. Dies secundus laudet nativitatem filii secundi. Vox primi firmamento imperavit et factum est, separavit aquas supernas, et maria deorsum congregavit. Qui separavit aquas ab aquis ab angelis se separavit ut ad hominem descenderet. Pro aquis jussu suo congregatis fontem vitæ aperuit et potandum præbuit.

6. Dies tertius coronam psalmorum nectat cum hymnis eamque offerat unanimi voce nativitati illius qui die tertia oriri fecit gemmas et flores. Nunc autem omnium productor, flos omnino sanctus descendit, e terra sitienti ortus est et ascendit ut exornaret et coronaret victores.

7. Dies quartus unicus in quatriduo celebret nativitatem illius qui quarto die creavit duo luminaria quæ insipientes adorarunt, quare obcæcati et excæcati fuere. Descendit autem ille luminarium dominus et, sicut sol, ex utero effulsit nobis ; ejus splendores cæcorum oculos aperuerunt ejusque radii errantes illuminarunt.

8. Dies quintus laudet Filium qui die quinto creavit reptilia et belluas marinas e quorum genere erat serpens. Is fraudulenter decepit matrem nostram, puellam stolidam. Fraus deceptoris qui puellæ illudit a columba prodita fuit. Ex

a [illegible] ܠ

ܡܢ ܗܘܐ ܐܬܦܪܫ ܐܬܘܐ .
ܡܢ ܒܘܟܐ ܠܚܟܝܡܐ ܕܢܚ ܘܢܦܩ
ܚܟܝܡܐ ܕܕܪܫܗ ܠܢܟܝܠܐ ܀
ܝܘܡܐ ܫܬܝܬܝܐ . ܢܫܒܚ ܠܗܘ ܕܒܪܐ .
ܒܥܪܘܒܬܐ ܠܐܕܡ .
ܕܚܣܡ ܒܝܫܐ ܗܘܐ ܒܗ .
ܐܝܟ ܪܚܡܐ ܢܟܠܐ . ܐܚܕܝ ܘܐܘܫܛ ܠܗ .
ܣܡܐ ܒܡܐܟܘܠܬܐ .
ܣܡ ܚܝܐ ܐܬܦܪܣ ܠܬܪܝܗܘܢ .
ܠܒܫ ܦܓܪܐ ܘܐܬܩܪܒ ܠܬܪܝܗܘܢ .
ܡܝܘܬܐ ܛܥܡܗ ܘܚܝܐ ܒܗ .
ܘܒܠܘܥܐ ܕܐܒܠܥܗ ܐܣܬܪܩ ܀
ܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ . ܢܩܕܫ ܠܡܩܕܫܐ
ܕܫܒܬܐ ܩܕܫ . ܕܢܢܝܚ ܠܚܝܘܬܐ .
ܛܒܐ ܕܠܐ ܠܐܐ . ܒܛܠ ܕܐܢܫܘܬܐ .
ܘܒܛܠ ܕܚܝܘܬܐ .
ܕܢܦܠܬ ܠܗ ܚܐܪܘܬܐ ܠܫܥܒܕ ܢܝܪܐ .
ܐܬܐ ܠܝܠܕܐ ܘܐܫܬܥܒܕ ܕܢܚܪܪ .
ܩܕܡ ܒܝܡܐ ܕܥܒܕܐ[a] ܡܚܐ ܕܚܠ .
ܬܒܪ ܢܝܪܐ ܕܥܠ ܚܐܪܘܬܐ ܐܝܟ ܡܪܐ ܀

ܝܘܡܐ ܬܡܝܢܝܐ . ܕܓܙܪ ܠܥܒܪܝܐ .
ܢܫܒܚ ܠܗܘ ܕܦܩܕ .
ܠܗܘ ܒܪ ܫܡܗ ܝܫܘܥ .
ܕܢܓܙܘܪ ܒܟܐܦܐ
ܠܥܡܐ ܕܓܙܝܪ ܦܓܪܗ .
ܘܠܒܗ ܚܢܦ ܡܢ ܠܓܘ .
ܗܐ ܒܝܘܡܐ ܬܡܝܢܝܐ ܐܝܟ ܛܠܝܐ
ܠܓܙܘܪܬܐ ܐܬܐ ܗܘܐ ܓܙܘܪ ܟܠ .
ܟܕ ܐܬܘܗ ܕܐܒܪܗܡ ܥܠ ܒܣܪܗ .
ܕܛܢܦܬܗ ܣܡܝܬܐ ܒܪܬ ܨܗܝܘܢ ܀
ܝܘܡܐ ܥܣܝܪܝܐ ܢܫܒܚ ܒܡܢܝܢܗ .

[a] R. add. ܕܥܒܕܐ

utero virginali ortus est et exivit sapiens qui contrivit fraudulentum.

9. Dies sextus laudet eum qui feria sexta creavit Adamum. Cui invidens Malus, amicus fraudulentus, eum exhilaravit eique porrexit venenum in cibo. Pharmacum vitæ solerter egit erga utrumque; corpus induit et accessit ad utrumque. Mortalis gustavit illum et vixit; Heluo autem qui absorpsit eum exinanitus est.

10. Dies septimus sanctificet eum, qui sabbatum sanctificavit ut animalibus quietem præstaret. Bonus absque fatigatione curam habuit generis humani et curam habuit animalium. Quia vero libertas jugo se subjecit, venit ille ad nativitatem et servituti se subjecit ut libertatem afferret. In facie a servis coram tribunali percussus, fregit, utpote Dominus, jugum libertati impositum.

11. Dies octavus qui circumcidit hebræos laudet eum, qui præcepit cognomini suo Josue ut lapide circumcideret populum corpore circumcisum et corde intus idololatram. Ecce die octava omnium circumcisor, puer factus, venit ad circumcisionem; portat in carne sua signum Abrahæ quod *fœdavit* cæca filia Sion.

12. Dies decimus laudes numero

ܗܘ ܓܝܪ ܐܬܘܬܐ .
ܕܫܡܗ ܫܡܐ ܦܐܝܐ .
ܒܥܣܪܐ ܗܘ ܒܡܢܝܢܐ .
ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܐܡܪܐ[a] ܡܗܦܟ ܠܡܢܝܢܐ .
ܠܥܣܪܐ ܓܝܪ ܡܐ ܕܢܣܩ ܡܢܝܢܐ
ܗܦܟ ܠܗ ܠܘܬ ܡܢ ܚܕ ܕܢܫܪܐ .
ܐܘ ܐܪܙܐ ܪܒܐ ܕܫܡܟ .
ܕܚܝܠܗ ܗܘ ܡܗܦܟ ܒܪܝܬܐ ܀
ܒܘܟܪܐ ܡܕܟܐ ܟܠ . ܒܝܘܡܐ ܕܕܘܟܝܗ .
ܕܟܝ ܠܡܕܟܝܬܐ[b] . ܕܒܘܟܪܐ ܘܐܬܩܪܒ
ܡܪܐ ܕܩܘܪܒܢܐ . ܐܣܬܢܩ ܕܩܘܪ̈ܒܢܐ
ܢܩܪܒ ܕܦܪ̈ܚܬܐ
ܒܡܘܠܕܗ ܐܫܬܡܠܝ ܕܡܘܬܐ .
ܒܡܕܟܝܢܘܬܗ ܘܒܓܙܘܪܬܗ[c] ܦܠܐܬܐ .
ܐܦ ܐܦܪܥ ܚܘ̈ܒܬܐ ܒܡܚܬܗ .
ܒܩܝܡܬܗ ܫܕܪ ܠܢ ܣܝ̈ܡܬܐ ܀

suo effundat. Jod quippe, primum pulchri nominis Jesu elementum, in numeris decem notat. Jesus autem, ut agnus[1], numeros subvertit. Etenim quando numerus ad decem ascendere vult, retrograditur ut ab uno incipiat. O magnum sacramentum nominis Jesu, cujus potentia subvertit creaturas !

13. Unigenitus, omnium purificator, in die purificationis suæ purificationem primogenitorum purificavit et oblatus est. Oblationum Dominus indiguit ut oblationes offerret avium. In ejus nativitate adimpletæ sunt similitudines, in purificatione et circumcisione allegoriæ. Suo descensu nostra solvit debita, post suam autem resurrectionem in cœlos ascendit et inde nobis thesauros misit.

VII.

ܕܐܟܘܬܗ̇ ܒܪ ܩܠܗ

ܚܡܘ ܒܩܪܐ ܥܘܙܝܐ ܘܐܚܙ ܒܩܪ̈ܒܝܗܘܢ .
ܫܠܡ ܫܒܝܐ ܕܢܚܬ ܠܐܬܘܪ

VII.

Duodecimus[2] ejusdem toni[3].

1. Exarserunt Osias, Joathan, et Achaz in bellis suis. Transmigratio descendit in Assyriam, at

[1] Prima nominis agni littera syriace est Aleph : ܐܡܪܐ

[2] Desumptus est hic hymnus e cod. add. 14.571 fol. 7 sæc. VI, e quo codice jam edidimus hymnos azymorum et crucifixionis tomo I, 567 sqq. Iste codex olim continebat sexdecim hymnos S. Ephræmi de Nativitate Domini. Hodie non remanent nisi finis primi hymni et 2us, 3us, 4us, qui integri sunt. Deficiunt autem pars 5i, 9i et 16i, et hymni 6-8. Hymni 10-15 integri servati sunt. Alius est ordo in hoc codice, alius in editione Romana. Pars primi hymni remanens respondet hymno 4o ed. rom. *Opp. syr. lat.* II, 414 F; hymnus 2us respondet hymno 4o ed. rom. *Opp. syr.-lat.* II. 416, a verbis ܠܐ ܢܚܬ ܦܘܩܕܢ . Hymnus 3us respondet hymno 5o ed. rom. ; hymnus 4us hymno 6o ; hymnus 5us hymno 7o; hymnus 10us hymno 8o ab illis verbis ܚܢܢ ܒܕܝܢܐ Ed. rom. II. 424 D ; hymnus 11us hymno 9o ed. rom. II, 426 ; hymnus 12us immediate sequitur hymnum 9m ed. rom. in qua deest. Eum hic vulgamus, hymnus 13us respondet 10o ed. rom. II, 428 ; hymnus 14us hymno 11o ed. rom. II, 429 ; hymnus 15us hymno 12o ed. rom. II, 430 ; hymnus 16us mancus est et deest in ed. rom. Illum vulgamus.

[3] Tonus est hymni precedentis, cujus tonus eadem ratione indicatur et sic porro usque ad 9m cujus initium deest. Stropha constat quatuor versibus hac ratione dispositis : 12, 8, 8, 12. Est autem schema strophæ ܗܘܐ ܡܪܝܐ qua incipit hymnus seu sermo 4us in ed. rom. II, 414.

[a] Cod. noster ܡܪܐ — [b] R. ܠܕܟܝܬܐ — [c] R ܘܠܓܙܘܪܬܗ

ܡܓܘܫܐ ܐܬܘ ܠܢ ܒܟܢܫܐ .
ܦܚ ܒܫܘܩ̈ܝ ܪܝܚܐ ܛܒܐ ܕܒܣ̈ܡܝܗܘܢ ܀

ܥܘܢܝܬܐ

ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ ܒܪ ܡܪܐ ܟܠ ܕܐܚܝ ܟܠ ܐܢܫ ܀

ܕܒܪ ܚܢܢܐ ܐܢܬ ܚܣܬ ܠܗܘܢ ܒܒܣܝܡܘܬܟ .
ܕܒܪ ܛܢܢܐ ܐܢܬ ܐܬܒܥܬ ܠܗܘܢ ܚܝܠܬܟ .
ܕܒܪ ܥܬܝܪܐ ܐܢܬ ܐܝܟ ܪܚܡܬܗܘܢ .
ܦܪܥܘ ܚܘܒ̈ܝܗܘܢ ܒܩܘܪ̈ܒܢܝܗܘܢ ܀

ܡܫܚܬ ܐܢܝܢ ܕܠܐ ܠܢ ܬܟܪܐ ܘܠܗܘܢ ܬܚܐ .
ܕܒܙܘ ܟܣܦܢ ܐܝܬܝܘ ܕܗܒܐ .
ܕܡܚܘ ܦܓܪ̈ܝܢ . ܐܝܬܝܘ ܡܘܪܐ .
ܕܐܘܩܕܘ ܡܩܕܫܢ ܠܒܘܢܬܐ ܩܪܒܘ ܠܐܠܗܘܬܟ ܀

ܡܘܪܗܘܢ ܬܒܥ ܚܠܦ ܣܝ̈ܦܝܗܘܢ ܕܒܗܘܢ ܩܛܠܘܢ .
ܘܕܗܒܗܘܢ ܬܒܥ ܚܠܦ ܣܝ̈ܡܬܢ .
ܕܒܙܘ ܗܘܘ ܓܙܐ ܕܒܝܬ ܚܙܩܝܐ .
ܠܒܘܢܬܗܘܢ ܡܩܒܠ ܠܐܬܪܥܝܘܬܟ ܕܐܪܓܙܘ ܠܐܒܘܟ ܀

ܕܫܕܪ ܐܚܙ ܠܐܬܘܪܝܐ ܕܣܩ ܘܦܪܘܩܝܢܝ .
ܕܐܬܡܟܟܘ ܗܘܘ ܒܟ ܐܬܪܝܡܘ .
ܠܘܬܟ ܐܬܘ ܒܐܝܙܓ̈ܕܝܗܘܢ .
ܚܠܦ ܝܘܟܢܢ ܗܡܝܪܐ ܕܫܒܘ ܡܢ ܒܝܬ ܕܘܝܕ ܀

ܕܒܐܝܙܓܕܘܗܝ ܫܥܒܕ ܐܚܙ ܢܦܫܗ ܠܐܬܘܪ .
ܒܟ ܐܫܬܥܒܕܘ ܒܐܝܙܓ̈ܕܝܗܘܢ .

[1] IV *Reg.* XVI, 7.

magi exinde venerunt ad nos cum catervis. Eorum aromata in vicis nostris suavem suum odorem sparserunt.

Responsorium.

Tibi gloria, fili Domini universorum, qui omnes salvas.

2. Quia filius es Clementissimi, miserta est magorum benevolentia tua; quia filius Æmulatoris es, potentia tua de iis se vindicavit; quia filius Ditissimi es persolverunt magi secundum amorem suum debita sua per oblationes suas.

3. Univisti hæc ut nos non contristares et eos salvares. Quia rapuerant argentum nostrum, attulerunt aurum; quia verberarant corpora nostra, attulerunt myrrham; quia incenderant sanctuarium nostrum, thus obtulerunt divinitati tuæ.

4. Myrrham eorum requiris propter gladios quibus nos interemerunt; aurum eorum requiris propter thesauros nostros, quos diripuerunt spoliando thesauros Ezechiæ; thus eorum in reconciliationem accipis quia irritaverunt Patrem tuum.

5. Quia misit Achaz legatos ad Assyrium dicens: « *Ascende, salva me*[1], » qui humiliati fuerant a te exaltati sunt; (Assyrii) miserunt ad te legatos veluti obsides pro Jechonia quem obsidem rapuerunt e domo David.

6. Quia per legatos suos submisit se Achaz Assyrio, submiserunt se

ܕܣܓܕ ܫܒܛܗ ܕܓܘܪܝܐ ܕܐܪܝܐ .
ܠܟ ܗܘ ܣܓܝܕܐ ܣܓܕܘ ܚܝܠܐ ܕܣܓܝܕܝܢ ܗܘܘ ܀

ܕܟܕ ܣܠܩܘ ܐܪܡ ܘܐܦܪܝܡ . ܕܚܠܬ ܨܗܝܘܢ
ܕܠܐ ܬܐܪܡܠ ܠܗ . ܡܢ ܒܝܬ ܕܘܝܕ .
ܕܫܒܩ ܐܚܙ . ܡܕܝܢܬܐ ܘܥܪܩ .
ܗܘ ܐܫܥܝܐ ܡܣܒܪܢܐ ܝܗܒ ܠܗ ܕܥܡܢ ܗܘ ܐܠܗܐ ܀

ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܒܛܢܐ ܝܠܕܐ ܕܠܐ ܙܘܘܓܐ .
ܚܠܡܐ ܗܘ ܠܝ ܚܙܝ ܠܝ ܐܘ ܒܫܢܬܐ .
ܕܗܐ ܥܠ ܒܘܪܟܝ ܥܡܢ ܗܘ ܐܠܗܐ .
ܐܬܒܛܠ ܡܢ ܟܠ ܘܠܡܪܐ ܕܟܠ ܐܗܘܐ ܒܟܠ ܝܘܡ ܀

ܘܒܬܘܠܬܐ ܕܒܨܗܝܘܢ ܚܒܠܘ ܠܐܡܟ ܝܩܪܘ
ܛܠܝܐ ܒܬܘܠܐ ܕܠܒܫܬ ܐܢܬ
ܒܬܘܠܘܬܐ ܕܐܡܟ ܘܢܦܩܬ ܒܗ .
ܐܢܬ ܠܝ ܛܠܝܐ ܘܚܬܢܐ ܘܒܪܐ ܐܦ ܐܠܗܐ ܀

ܐܦ ܒܒܠܝܐ ܣܠܩܘ ܗܘܘ ܘܩܛܠܘ ܝܠܘܕܐ ܒܝܗܘܕ .
ܒܟ ܝܠܘܕܐ ܐܫܬܝܢܘ ܗܘܘ .
ܕܒܟ ܩܛܘܠܐ ܗܘܘ ܣܓܘܕܐ
ܕܒܙܘ ܣܒܐ ܘܐܝܩܪ ܛܠܝܐ ܕܪܒ ܡܢ ܟܠ ܩܫܝܫ ܀

ܫܕܪ ܒܒܠ ܐܦ ܩܘܪܒܢܐ ܠܚܙܩܝܐ .
ܐܬܕܡܪܘ ܐܝܙܓܕܐ ܕܚܙܘ ܓܙܘܗܝ .
ܡܢܐ ܚܘܝܬ ܐܢܬ ܠܡܓܘܫܐ .
ܬܕܡܘܪܬܐ ܚܘܝܬ ܕܣܓܕܘ ܗܘܘ ܠܟ ܟܕ ܡܣܟܢ ܐܢܬ ܀

ܐܦܢ ܪܒ ܗܘܐ ܗܝܟܠܐ ܚܝܠ ܕܫܠܝܡܘܢ ܒܢܐ .

tibi Assyrii per legatos suos. Quia sceptrum catuli leonis[1] adoravit Assyrium, te, qui adorandus es, adorarunt fortes qui adorati fuerant.

7. Quia Aram et Ephraim[2] ausi sunt ascendere, timuit Sion ne ipsam viduares (semine) e domo David. Quia reliquit Achaz urbem et fuga se ex ea surripuit, Isaias attulit ei nuntium tui adventus his verbis: *Nobiscum est Deus*[3].

8. *Ecce virgo concipiet et pariet*[4], absque conjugio. Somnium mihi videtur, aut visum semisomnis, ecce super genua mea Emmanuel (nobiscum est Deus); cessabo ab omnibus et omnium Dominum omnibus diebus celebrabo.

9. Et quia in Sion virgines vitiaverant (Assyrii), magi matrem tuam honorarunt, o puer virgo, qui virginalia matris tuæ induisti et, ipsis integris exivisti, tu mihi es infans, et sponsus et filius et Deus.

10. Babylonii ascenderant in Judæam infantesque occiderant. Per te infantes pacem nacti sunt, quia per te occisores adoratores effecti sunt. Contempti sunt senes, sed honoratus fuit puer omnibus senior.

11. Misit Babel dona Ezechiæ. Admiratione rapti sunt legati videntes thesauros regis. Quid ostendisti magis? Mirum quid ostendisti, ut te quamvis pauperem adoraverint.

12. Etsi magnum erat templum,

[1] Sceptrum Judæ.
[2] *Is.* VII.

[3] Syriace Ammanuel fere Emmanuel ut habetur hebraice.
[4] *Is.* VII. 14.

ܪܒ ܗܘ ܡܢܗ ܘܫܦܝܪ ܡܢܗ .
ܡܥܪܬܐ ܙܥܘܪܬܐ ܕܒܗ ܐܬܝܠܕܬ .
ܒܝܢ ܥܙܪ̈ܘܪܬܐ ܚܙܘ ܠܫܘܒܚܟ ܪ̈ܥܘܬܐ ܀

ܟܝܢܐ ܙܥܘܪܐ ܐܢ ܢܣܒ ܬܐܓܐ ܒܬܐܓܐ ܪܒ .
ܟܝܢܟ ܪܒ ܗܘ ܒܪ ܡܣ̈ܟܢܐ .
ܘܒܟ ܗܘ ܪܒ ܡܕܡ ܕܙܥܘܪ .
ܘܐܢ ܐܢܫ ܟܘ̈ܒܐ ܢܣܝܡ ܒܪܫܟ . ܐܝܟ ܬܐܓܐ ܐܝܬ ܀

ܦܓܪܐ ܫܚܝܡܐ ܗܘ ܡܨܛܒܬ ܡܢ ܒܪ̈ܘܠܐ .
ܒܟ ܡܝܩܪܐ ܐܦ ܫܚܝ̈ܡܬܐ .
ܗܘܝ ܫܦܝ̈ܪܬܐ . ܕܢܩܦ ܪܒ ܗܘ .
ܘܐܢ ܟܐܦܐ ܐܢܫ ܢܫܕܐ ܒܟ ܡܪ̈ܓܢܝܬܐ ܗܘܝ ܀

ܘܐܦ ܗܘ ܕܥܘܬܟ ܠܫܘܐ ܕܫܘܐ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܗܘܝ .
ܘܚܠܐ ܕܢ̈ܚܬܝܟ ܠܟܪ̈ܝܗܐ ܕܟܪ̈ܝܗܘ .
ܢܒܥܐ ܗܘ ܪܒܐ ܕܟܠ ܥܘܕܪ̈ܢܝܢ .
ܘܐܢ ܪܘܩܟ ܢܩܦܬ ܠܐܦ̈ܐ ܡܢܗܪ ܠܥܝ̈ܢܐ ܗܘ ܀

ܐܢ ܥܠ ܟܐܦܐ ܬܣܬܡܟ ܪܫܟ ܦܠܓܘܗ̇ ܚܛܦܘܗ̇ .
ܘܐܢ ܗܘ ܕܬܕܡܟ ܥܠ ܩܩܠܬܐ .
ܗܘܬ ܠܗ̇ ܥܕܬܐ ܠܨܠܘܬܐ .
ܘܐܢ ܬܩܨܐ ܠܚܡܐ ܦܫܝܛܐ ܠܢ ܣܡ ܚܝ̈ܐ ܗܘ ܀

ܡܢܘ ܕܗܘܐ ܙܟܘܬܟ ܒܘܪܟܐ ܠܥܡ̈ܡܐ ܗܝ .
ܡܢܘ ܢܨܚܟ . ܘܐܦ ܡܫܠܡܢܟ .
ܡܘܬܟ ܚܝ̈ܐ ܗܘ ܠܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ .
ܘܐܢ ܡܪܟܒܐ ܠܙܩܝܦܐ ܐܡܪ ܦܨܚܐ ܐܢܬ ܀

ܕܪܒ ܗܘ ܪܘܡܟ ܡܢ ܡܛܠܬܟ ܐܬܒ ܘܐܢܘܚ .
ܗܘܝ ܠܝ ܠܡܐܢܐ ܘܐܬܓܘܣ ܒܟ .
ܟܝܢܐ ܪܒܐ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟܢ .
ܐܦܣ ܠܐܡܟ ܕܬܫܬܘܩ ܩܕܡܝܟ ܕܠܐ ܦܘܡܗ̇ +

ܠܡܘܗܒܬܟ ܡܢ ܟܢܪܟ ܕܫܦܪ ܩܠܝܠ .
ܕܐܢܬ ܐܠܦܬܢܝ ܟܠܗ ܡܐ ܕܐܡܪܬ .

honor regum populi nostri. major est illo et pulchrior spelunca parva in qua natus es. Sub fasciis tuis viderunt gloriam tuam pastores.

13. Natura parvus si coronam accipit, per coronam major fit; natura magnus es, o fili pauperum, per te majus fit quod parvum est. Si autem ponat quis spinas in capite tuo, corona fiunt.

14. Corpus vile ornatur gemmis. In te honesta et vilia æque sunt pulchra. Quidquid adhæret tibi magnum est, et, si quis in te projecerit lapidem, margarita fit.

15. Etiam sudor tuus illi qui dignus est baptismus fit, et pulvis vestimentorum tuorum ægrotis magnus omnium auxiliorum fons est. Quod si sputum tuum vultum attingit, illuminat oculos.

16. Si recumbis capite super petram, dividunt et rapiunt eam; si dormis in sterquilinio, illud fit ecclesia ad fundendas preces. Si frangis panem communem, fit nobis vitæ pharmacum.

17. Quisquis sit triumphus tuus aut convicium, benedictio populorum est. Quisquis sit ille qui morti te tradiderit, mors tua verbum vitæ est hominibus; si in crucem actus in ea veheris, agnus paschæ es.

18. Quia major est celsitudo tua pro matre tua sedebo et quiescam, sis mihi portus refugii; natura magna et incomprehensibilis, sine matrem tuam ori suo silentium imponere coram te.

19. Omne donum quod aliquantulum placuerit e cithara tua (accepi). Qui me docuisti quod dixi,

ܐܦ ܐܠܦܝܢܝ ܐܝܟ ܐܫܬܘܩ
ܕܐܦ ܐܠܐܝܬܢܝ ܐܦ ܐܢܝܚܢܝ ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܘܟ ܀

doce me ut taceam : qui me lassum reddidisti, præbe mihi requiem. Gloria Patri tuo.

VIII.

ܫܬܬܥܣܪ ܒܗ̇ ܩܠܗ

Decimus sextus. Ejusdem toni[1]

ܡܛܠܬܟ ܛܢܬ ܣܪܐ ܕܠܐ ܒܥܝܕܐ .
ܒܐܘܪܚܗ ܕܛܢܢܐ ܠܐ ܛܢܬ ܗܘܬ .
ܠܐܡܐ ܕܛܠܝ ܦ .. ܒܥܠܬܐ .
ܒܥܝܕܐ .. ܡܛܠܬܟ ܐܘ ܒܪ ܚܐܪܐ ܀

1. Propter te zelo abrepta est Sara contra consuetudinem suam. Non æmulabatur matrem pueri.... propter te, o fili liber.

ܥܘܢܝܬܐ

ܡܢ . ܒܝܬ . ܣܪܐ . ܐܦ . ܡܢ . ܥܡܡܐ .
ܠܟ . ܬܫܒܘܚܬܐ ܀

Responsorium.

A domo Saræ et etiam a gentibus tibi gloria.

ܡܛܠ ܕܢܚܟ ܨܠܝ ܐܝܣܚܩ ܥܠ ܟܠܬܗ ܪܦܩܐ .
ܕܐܒܐ ܘܐܡܪܐ ܒܟܪܣܗ ܐܚܕ .
ܚܘܝ ܕܠܐ ܗܘܐ ܙܪܥܐ ܒܪܝܟܐ
ܐܝܟ ܠܐܒܪܗܡ ܚܕ ܗܘ ܙܪܥܗ ܕܡܒܪܟ ܟܠ ܀

2. Propter ortum tuum precatus est Isaac super conjuge sua, quæ lupum et agnum simul concepit. Ostendit scriptura non esse semina benedicta, quia Abrahamo promissum fuit unicum semen omnes benedicens.

ܐܠܘ ܣܓܝܐܐ ܕܙܪܥܐ ܒܪܝܟܐ ܐܝܟ ܠܐܒܪܗܡ
ܗܐ ܗܘ ܥܣܘ ܐܦ ܐܝܫܡܥܝܠ .
ܒܘܟܪܐ ܐܢܘܢ ܕܒܝܬ ܐܒܪܗܡ
ܟܕ ܬܪܝܗܘܢ ܠܝܛܝܢ ܚܘܝ ܕܚܕ ܗܘ ܙܪܥܐ ܒܪܝܟܐ ܀

3. Si Abraham plura haberet semina benedicta, ecce Ismael et Esau primogeniti sunt domus Abrahæ. Quum duo illi fuerint maledicti, manifestum est unum esse semen benedictum.

ܠܟ ܒܪ ܡܠܟܐ ܪܚܡܬ ܣܪܐ ܕܣܢܬ ܡܠܟܐ
ܠܐ ܫܦܪ ܗܘܐ ܠܗ̇ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ .
ܕܥܡ ܓܠܘܬܐ ܡܚܒܫܬܐ ܗܘܬ
ܠܗ̇ ܢܩܝܐ ܗܘܬ ܕܚܙܬ ܕܢܚܟ ܕܟܣܐ ܗܘܐ ܒܗ̇ ܀

4. Tibi regis filio amor Saræ quæ regem[2] odio habuit. Saræ non placuit domus regia in qua cum (marito) exule inclusa erat ; ovis fuit pura ei, quia vidit ortum tuum in se absconditum.

ܠܐ ܡܐܢܬ ܠܗ̇ ܬܫܥܝܢ ܫܢܝܢ ܕܬܣܟܐ ܠܟ .
ܐܬܝܬ ܠܗ̇ ܒܫܢܬ ܬܫܥܝܢ ܕܣܪܐ
ܘܐܬܝܬ ܒܡܐܐ ܕܝܠܗ ܕܐܒܪܗܡ .
ܚܘܒܟ ܀

5. Non pertæsa fuit quod nonaginta annos te expectaret. Venisti ad eam anno nonagesimo et anno centesimo ad Abraham... (*Cetera deficiunt.*)

[1] Ejusdem toni est ac hymnus 12us qui hic habetur sub numero VII.
[2] Alludit ad Pharoonem qui rapuit Saram.

IX.

ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܢ ܡܐܡܪܐ
ܕܒܪܫܝܬ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܪܫܗ ܡܫܒܚ
ܐܒܐ ܡܫܒܚܐ ܀

ܟܕ ܣܠܩܘ ܗܟܝܠ ܡܢ ܡܨܪܝܢ . ܘܟܕ ܢܚܬܘ
ܠܒܒܠ ܆ ܒܫܘܪܝܐ ܘܒܫܘܠܡܐ ܠܬܪܬܝܢ ܙܒܢܝܢ
ܐܬܚܒܠܬ ܠܘܬܗܘܢ ܡܠܬܐ ܕܠܐ ܡܬܚܒܠܐ . ܗܝ
ܕܒܚܘܒܗ ܠܒܫܬ ܠܒܘܫܐ ܡܬܚܒܠܢܐ .
ܗܘ ܕܝܢ ܬܒܝܪܝܢ ܠܘܚܐ ܕܢܡܘܣܐ . ܘܦܢܩܝܬܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܐܨܛܪܝܬ . ܬܠܬܐ ܕܝܢ ܙܒܢܝܢ . ܚܠܦ ܗܠܝܢ ܡ̈ܠܐ ܕܐܦ
ܕܐܠܗܐ ܗܘܝ̈ ܐܠܐ ܒܠܚܘܕ ܡ̈ܠܐ ܗܘܝ̈ ܕܢܒܝܘܬܐ ܆
ܢܚܬܬ ܠܗ ܒܫܪܪܐ ܡܠܬܗ ܕܐܠܗܐ . ܗܝ ܕܠܐ
ܗܘܬ ܟܕ ܐܦܠܐ ܡܠܬܐ ܐܢܫܝܬܐ ܘܠܐ ܩܝܢܬܐ ܕܢܒܝܘܬܐ .
ܘܠܐ ܢܥܡܬܐ ܕܫܠܝܚܘܬܐ . ܐܠܐ ܡܠܬܐ .
ܕܒܩ̈ܠܝܢ ܠܐ ܡܬܦܫܩܐ . ܘܒܦܘܡܢ ܘܒܠܫܢܢ
ܠܐ ܡܬܦܫܩܐ . ܒܡܫܘܚܬܢ ܠܐ ܡܬܡܫܚܐ
ܘܒܟܢܪܢ ܠܐ ܡܬܙܡܪܐ . ܘܒܢܝ̈ܡܝܢ ܠܐ ܡܬܢܩܫܐ .
ܘܒܐܬܘ̈ܬܢ ܠܐ ܡܬܟܬܒܐ . ܘܒܟܬܒ̈ܝܢ ܠܐ
ܡܬܪܫܡܐ . ܗܝ ܗܕܐ ܒܚܘܒܗ ܐܬܪܟܢܬ ܆
ܘܠܒܫܬ ܦܓܪܐ ܐܢܫܝܐ ܕܬܬܠ ܚ̈ܝܐ
ܠܐܢܫܘܬܐ . ܘܐܬܬ ܒܝ̈ܘܡܝ ܗܪܘܕܣ ܐܝܟ
ܕܒܝ̈ܘܡܝ ܐܪܡܝܐ . ܗܘ ܗܪܘܕܣ ܐܝܟ
ܨܕܩܝܐ ܀ ܘܣܦ̈ܪܐ ܐܝܟ ܪܘܪ̈ܒܢܘܗܝ ܕܡܠܟܐ .
ܦܪ̈ܝܫܐ ܘܣܦܪܐ ܠܗ ܐܝܟ ܕܒܪܘܓܙܐ . ܘܒܙ̈ܩܐ
ܕܙܩܝܦܐ ܫܪܛܘ ܠܒܘܫܗ ܒܪܝܐ . ܐܝܟ
ܕܨܕܩܝܐ ܘܡܫܡ̈ܫܢܘܗܝ . ܕܒܦܪܙܠܐ ܫܪܛܘ ܟܪܟܐ
ܟܠܗ . ܕܗܘ ܐܝܟ ܕܒܫܘܡܠܝܐ ܟܪܝܗ ܗܘܬ
ܡܠܬܐ ܕܢܒܝܘܬܐ ܀ ܗܘ ܕܐܠܗܗ ܕܡܘܫܐ

IX.

Sancti Ephræmi e sermone super illud : « In principio », cujus initium est : « Laudans patrem laudandum[1]. »

Quum igitur ascenderunt de Ægypto et quum descenderunt in Babyloniam, in initio et in fine, per duas vices apud eos corruptum est verbum incorruptibile quod suo ex amore induit vestem corruptibilem; scilicet confractæ sunt tabulæ legis et volumen sacrum scissum est. Tertia autem vice, pro istis verbis quæ, quamvis Dei erant, tamen nonnisi voces erant propheticæ, descendit in veritate Verbum Dei, quod utique nec verbum erat hominis, nec cantus prophetiæ, nec melos apostolatus, sed Verbum quod nec vocibus nostris potest explicari nec ore nostro et lingua nostra explanari, nec rythmo nostro mensurari, nec cithara nostra psalli, nec fidibus gratissimum fieri nec litteris exarari, nec libris nostris conscribi. Ipsissimum istud verbum amore suo inclinavit se et induit corpus humanum ut humano generi vitam daret. Venit igitur in diebus Herodis sicut in diebus Jeremiæ. Herodes ut Sedecias et scribæ ac pharisæi sicut regis magnates, viso eo, quasi furore abrepti exarserunt in eum et clavis crucis dilacerarunt vestem ejus exteriorem, sicut Sedecias ejusque ministri ferro lacerarunt totum volumen

[1] Iste sermo hucusque non est repertus. Desumptum est fragmentum hic descriptum ex Musæi Brit. cod. add. 14,529 sæc. VII vel VIII fol. 10.

ܘܡܬܠܒܫܐ ܕܡܠܬܐ ܢܒܝܘܬܐ ܘܢܒܝܘܬܐ ܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ....

ܡܢ ܒܪܫܝܬ ܕܝܢ ܒܪܝܬܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܗܘܝ
ܗܘܝ ܐܬܒܪܝ ܒܝܕ ܒܪܐ ... ܠܚܪܬܐ ܕܝܢ
ܠܒܫ ܦܓܪܐ ܡܬܚܒܠܢܐ : ܕܒܚܘܒܠܗ
ܦܓܪܗ ܢܚܕܬ ܒܪܝܬܐ ܕܐܬܚܒܠ . ܘܙܕܩ
ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܒܡܠܬܐ ܕܠܐ ܚܫܐ ܢܬܒܪܝܢ ܗܘܝ
ܒܪܝܬܐ ܕܠܐ ܚܫ ܘܒܦܓܪܐ ܡܬܚܒܠܢܐ ܢܬܚܕܬܢ
ܗܘܝ ܒܪܝܬܐ ܕܐܬܚܒܠ : ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܒܪܝܬܐ
ܕܠܐ ܒܥܡܠܐ ܡܬܒܪܝܢ ܗܘܝ . ܡܢ ܒܪܫܝܬ
ܒܝܕ ܒܪܐ . ܡܛܠ ܗܢܐ ܒܪܫܝܬ ܐܬܐܡܪ
ܗܘܐ ܡܠܬܐ . ܗ̇ܝ ܕܠܐ ܒܥܡܠܐ ܕܒܦܘܫܩܐ
ܕܫܡܗ ܬܐܠܦ ܒܟܝܢܗ ܫܪܝܪܐ . ܒܚܪܬܐ ܕܝܢ
ܒܦܓܪܐ ܕܡܬܚܒܠ . ܬܩܢ ܠܗ ܠܒܪܝܬܐ
ܕܐܬܚܒܠ . ܕܒܚܘܒܠܗ ܦܓܪܐ ܫܪܝܪܐ . ܬܐܠܦ
ܚܘܒܠܗܘܢ ܕܒܪܝܬܐ ܀

in quo velut in corpore continebatur verbum prophetiæ. Prophetia quippe est similitudo et umbra Verbi Unigeniti, Verbi veri Dei.

A principio autem creaturæ illæ quæ nondum erant creatæ sunt per Filium... ad finem autem induit corpus destructibile ut sui corporis destructione renovaret creaturas exitium passas. Oportebat igitur ut Verbo impassibili crearentur creaturæ nihil passæ et corpore destructibili renovarentur creaturæ exitium passæ. Creaturæ porro absque labore creatæ sunt in principio per Filium. Idcirco dictum est « In principio erat Verbum » ut ejus nomen absque labore interpretari possis et veram ejus naturam discere. In fine autem in corpore destructibili instauravit creaturas in exitium lapsas, ut destructione veri corporis disceres veram creaturarum corruptionem.

ܡܢ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܒܪܫܝܬ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܠܬܐ ܀

E sermone super illud : In principio erat Verbum[1].

ܡܢܘ ܕܝܢ ܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܪܫܝܬ . ܐܠܐ
ܗܘ ܕܗܘܐ ܝܘܡܢܐ ܒܝܕ ܡܐܬܝܬܗ ܐܬܝܕܥ
ܘܐܬܦܪܣ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܀
ܕܝܠܗ . ܟܕ ܝܘܚܢܢ ܕܢܟܬܘܒ ܨܒܐ ܗܠܝܢ ܕܚܫ
ܡܪܢ ܒܩܢܘܡܗ . ܫܪܝ ܠܗ ܕܝܢ ܒܫܪܒܗ
ܕܒܪܐ ܡܢ ܟܪ ܕܒܐܝܕܗ ܐܬܒܪܝ ܟܠ ܡܕܡ .
ܕܢܐܡܪ ܐܟܚܕܐ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܗܘܝ ܒܐܝܕܗ .
ܘܥܠ ܗܠܝܢ ܕܗܘܝ ܒܩܢܘܡܗ . ܕܡܛܠ
ܪܘܪܒܬܐ ܕܗܘܝ ܒܐܝܕܗ . ܢܕܥ ܠܐܠܗܐ ܫܟܚ

Quisnam autem erat in principio nisi ille qui per adventum suum hodie notus est et declaratus Deus?

Ejusdem. Joannes* describere volens quæ passus est Dominus noster in persona sua, incœpit gesta Filii ab illo loco ubi dictum est « *omnia per ipsum facta sunt* », ut simul diceret et de iis quæ per ipsum facta sunt et de iis quæ facta sunt in ejus persona, ut per magna ab ipso effecta intelligamus ad

[1] E Mus. Brit. cod. add. 12,164, sæc. VI, fol. 130 a.

ܢܚܬ ܗܘ ܕܡܨܥܪ̈ܬܐ ܐܫܬܡܠܝ ܒܩܢܘܡܗ ܀

ܒܗܝ ܗܟܝܠ ܕܐܡܪ ܝܘܚܢܢ ܒܪܫܝܬ. ܡܫܐ ܡܩܝܡ ܠܣܗܕܐ ܠܣܗܕܘܬܐ ܕܢܣܗܕ ܡܛܠ ܟܠ ܗܠܝܢ ܕܗܘܝ̈ ܒܐܝܕܗ ܕܒܪܐ. ܘܢܕܒܪ ܠܡܦܠܚ ܒܒܨܒܨܘܬܐ ܕܗܠܝܢ ܕܐܫܬܡܠܝ ܒܩܢܘܡܗ. ܡܢ ܩܕܡ ܗܟܝܠ ܒܐܝܕܗ ܐܬܥܒܕ ܟܠܗܝܢ ܛܒ̈ܬܐ ܠܒܪ̈ܝܬܐ. ܘܠܚܪܬܐ ܒܗ ܐܬܥܒܕ ܟܠܗܝܢ ܒܝ̈ܫܬܐ ܡܢ ܐܢܫܘܬܐ. ܫܒܩܗ ܗܟܝܠ ܝܘܚܢܢ ܠܗܘ ܡܕܡ ܕܒܐܝܕܗ ܐܬܥܒܕ ܗܘܐ. ܘܫܪܝ ܕܢܫܬܥܐ ܥܠ ܗܘ ܡܕܡ ܕܣܒܠ ܒܩܢܘܡܗ. ܟܕ ܓܝܪ ܫܪܐ ܡܣܗܕܘܬܐ ܕܒܐܝܕܗ ܐܬܥܒܕ ܬܕܡܪ̈ܬܐ ܥܠ ܠܗ ܕܢܫܬܥܐ ܕܒܩܢܘܡܗ ܐܫܬܡܠܝ ܡܨܥܪ̈ܬܐ ܀

ܕܝܠܗ ܀ ܗܘ ܕܟܪ̈ܘܒܐ ܛܥܝܢ ܠܗ ܢܚܬ ܛܥܢܗ ܠܐܡܪܐ ܕܛܥܐ ܀

ܕܝܠܗ ܀ ܪܡܐ ܡܢ ܪܘܡܐ ܕܪ̈ܘܡܐ ܠܡܟܝ̈ܟܐ ܕܢܫܦܠ ܐܬܬܚܝܬ. ܕܢܫܦܠܝܗ ܠܪܡܘܬܐ ܕܫܦܠܬ ܠܐܕܡ ܡܢ ܪܘܡܗ ܀ ܒܐܕܢܗ ܚܙܬ ܡܪܝܡ ܠܟܣܝܐ ܕܐܬܐ ܒܩܠܐ. ܐܬܒܛܢ ܒܟܪܣܗ ܚܝܠܐ ܕܐܬܐ ܠܦܓܪܐ. ܡܘܬܐ ܫܐܠ ܕܡܐ ܛܒܗ ܀

ܕܝܠܗ. ܛܠܝܐ ܒܐܢܬܬܐ ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܗܘ ܟܡܐ ܒܡܐ ܐܬܬܚܝܬ ܕܥܠ ܫܪܐ ܒܟܪܣܐ ܟܪܝܗܐ. ܘܢܦܩ ܝܢܩ ܚܠܒܐ ܡܚܝܠܐ. ܐܦ ܐܢܬܬܐ ܬܡܗܐ ܒܗ ܕܟܡܐ ܐܪܒܝ. ܕܥܠ ܥܘܒܗ ܕܐܠܗܐ ܡܟܝܟ ܪܒܥ. ܬܪܘܝܗܘܢ ܚܕ ܒܚܕ ܐܬܕܡܪܘ ܟܡܐ ܫܘܘ ܕܢܪܒܘܢ ܒܛܝܒܘܬܐ ܀

quam humiliationem se demiserit ille in cujus persona tantæ turpitudines patratæ sunt.

Joannes igitur per verba « in principio » Moysen in testem adducit ut testetur de iis quæ facta sunt per Filium et nos inducat ad strenue inquirendum de iis quæ facta sunt in ejus persona. Primitus igitur per ipsum facta sunt omnia bona creaturæ et in fine in eo facta sunt omnia mala ab homine. Reliquit itaque Joannes quæ per eum facta sunt et incipit narrare quæ in persona sua Christus passus est. Postquam enim cœpit testari mirabiles res ab eo creatas esse, devenit ad narranda quæ mala in ejus persona sunt perpetrata.

Ejusdem. Ille quem Cherubim portant descendit et portavit ovem quæ erravit.

Ejusdem. Altus ex altissimis ad humillima se demisit ut humiliaret superbiam, quæ Adamum a sublimitate sua disjecerat. Per aurem Maria vidit absconditum qui in voce venit. Concepta est in utero ejus virtus quæ venit ad corpus. Mors requisivit sanguinem ejus bonum.

Ejusdem. Infans in muliere videbat quantum Altissimus se dimisisset, quomodo ingressus habitavit uterum infirmum et inde egressus suxit lac debile. Etiam mulier admirabatur quantum crevisset ille qui in pectore Dei requievit. Ambo se invicem admirabantur quantum meruissent crescere in gratia.

MONITUM

IN HYMNOS S. EPHRÆMI DE BEATA DEI GENITRICE MARIA.

Hymni de Beata Maria Virgine, numero 20, descripti sunt e sex Musæi Britannici codicibus ad collectionem nitriensem pertinentibus. Codices illi, quum sint liturgici omnes, plures vel pauciores hymnos, interdum ad abbrevianda officia decurtatos, continent. Codex A = Add. man. 14,506, de quo diximus t. I, *prol.* XLVIII-XLIX et col. 1-3. Iste codex, fol. 6-13, 123-126, 159-162 continet omnes hymnos hic inclusos, exceptis duobus ultimis, imo hymnum 16ᵐ secunda vice describit fol. 184. Primum autem hymnum in duos dividit, similiter et secundum. Codex B, add. man. 14,515, anni 893, continet hymnos 1-4, 6, 14. Cod. C, add. man. 14,516, anni 893, continet hymnos 1-4, 8, 15-16 et Sugitam de Maria et angelo. Cod. D, add. man. 14,511, sæc. X, continet hymnos 1, 3-5 et Sugitam de ܢܘܗܪܐ. Cod. add. 14,512 continet hymnum 15 ; Cod. add. 17,141, fol. 81 nonnullas continet strophas hymnorum 5, 7, 11. In *Scalis* 1-4, 6-7, 9-10, 13, 19, 29-30, 33 cod. paris. 149 citantur multæ strophæ sejunctæ, ut indicabitur ad unumquemque hymnum. Scalæ istæ, quæ in plurimis codicibus vaticanis, parisiensibus et Oxoniensibus inveniuntur, alias strophas de B. M. V. continent quæ ad hymnos hucusque non repertos pertinent. Quia vero in istis scalis quædam habentur interpolata, omisimus ea quæ Ephræmi esse non constat aliunde.

[illegible]
[illegible]

HYMNI SANCTI MAR EPHRÆM DE BEATA MARIA.

I.

In tono Cantilenarum. Responsorium. Gloria nativitati tuæ divinæ et humanæ[1].

[illegible]

1. Virgo invitavit me ut canerem ejus mysterium quod cum admiratione contemplor. O fili Dei da mihi mirabile tuum donum, ut ditem citharam meam et formosissimam genitricis tuæ effigiem depingam.

2. Fœtus in utero ejus absque hominis commercio, o magnum prodigium! lac in uberibus contra consuetum naturæ morem, integra virginalia simul cum lacte in corpore puro, o res miranda! Quis hæc eloqui poterit?

3. Virgo Maria sancte peperit filium, et lac dedit nationum alitori atque in virgineis genibus sustentavit eum qui omnia sustinet. Virgo est et mater, et quidnam non est?

4. Sancta corpore, animo decora, pura mente, intellectu sincera, sensu perfectissima, casta, propositi tenax, corde munda, probata et omnibus virtutibus plena est.

5. Gaudeat in Maria omnis ordo virginum, quia earum una se inclinavit ut pareret heroem creaturas

[1] Stropha quatuor habet versus: primus et ultimus 12, secundus et tertius octo syllabas continent, hoc schemate: 12, 8, 8, 12. Vid. t. I, 5, n. a.

[a] A = cod. 14,506; B = cod. 14,515; C = 14,516; D = 14,511. — [b] BC [illegible]; cod. par. Scala 1[a] [illegible]

ܣܒ ܝܠܕܐ ܛܥܝܢ ܠܒܪ̈ܝܬܐ .
ܘܒܗ ܐܬܚܪܪ ܓܢܣܐ ܕܐܢܫܐ[a] ܕܡܫܥܒܕ ܗܘܐ ܀

ܢܚܕܐ ܒܡܪܝܡ ܐܕܡ ܪܒܐ ܕܢܟܬܗ ܚܘܝܐ .
ܘܗܝ ܝܗܒܬ ܠܗ[b] ܚܕ ܒܪܐ .
ܕܐܬܪܒܝ[c] ܘܐܕܫ ܠܗ ܠܚܪܡܢܐ .
ܘܒܗ ܐܬܐܣܝܬ ܢܘܟܬܐ ܚܘܝܐ ܕܡܟܐܒܐ ܗܘܬ ܀

ܢܚܕܘܢ[d] ܟܗܢ̈ܐ ܒܒܬܘܠܬܐ ܕܒܪܝܟܐ ܝܠܕܬ .
ܟܗܢܐ ܪܒܐ ܕܗܘܐ ܕܒܚܐ .
ܘܫܪܐ ܐܢܘܢ ܡܢ ܕܒܚ̈ܐ .
ܘܗܘ ܒܩܢܘܡܗ ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܒܚܐ ܘܪܥܝ ܠܐܒܘܗܝ ܀

ܢܚܕܐ[e] ܒܡܪܝܡ ܟܠܗ ܛܟܣܐ ܗܘ ܕܢܒܝ̈ܐ .
ܕܒܗ ܐܫܬܡܠܝܘ ܚܙܘܢܝܗܘܢ .
ܘܒܗ ܐܬܓܡܪܘ ܢܒܝܘܬܗܘܢ .
ܘܒܗ ܐܫܬܪܪ̈ܝ ܐܦ ܡܠ̈ܝܗܘܢ . ܘܥܫܢܘ ܚܝܠܐ ܀
ܢܚܕܐ ܒܡܪܝܡ ܟܠܗ ܬܓܡܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ .
ܐܝܟ ܒܘܪܟܬܐ ܕܝܠܗܘܢ ܢܣܒܬ .
ܘܓܡܪܬ ܐܢܘܢ ܓܡܝܪ̈ܐ ܒܒܪܗ .
ܘܐܦ ܚܙ̈ܝܐ ܘܟܐ̈ܢܐ ܘܟܗ̈ܢܐ ܒܗ ܐܬܕܟܝܘ ܀

ܡܪܝܡ[f] ܝܗܒܬ ܦܐܪܐ ܚܠܝܐ ܠܒܢܝܢܫܐ
ܚܠܦ ܦܐܪܐ ܗܘ ܡܪܝܪܐ
ܕܢܣܒܬ ܚܘܐ ܡܢ ܐܝܠܢܐ .
ܒܦܐܪܐ[g] ܕܡܪܝܡ ܗܐ ܡܬܒܣܡ ܥܠܡܐ ܟܠܗ ܀
ܐܝܠܢ ܚܝܐ ܗܘ ܕܟܣܐ ܗܘܐ ܒܓܘ ܦܪܕܝܣܐ .
ܒܡܪܝܡ ܢܒܛ . ܘܫܘܚ ܡܢܗ[h] .
ܘܒܛܠܠܗ ܥܠܡܐ ܛܠܠ .
ܘܦܪܣ ܦܐܪ̈ܘܗܝ ܥܠ ܪ̈ܚܝܩܐ ܘܥܠ ܩܪ̈ܝܒܐ ܀
ܡܪܝܡ ܙܩܪܬ ܐܣܛܠܐ ܕܫܘܒܚܐ ܘܝܗܒܬ ܠܐܒܘܗ .
ܕܐܬܦܫܛ ܗܘܐ ܒܝܬ ܐܝܠܢ̈ܐ .

sustinentem, per quem liberatum est genus humanum servitute oppressum.

6. Gaudeat in Maria magnus Adam a serpente percussus. Ipsa Adamo dedit stirpem, a qua enutritus contrivit execrandum aspidem et convaluit a lethali illius morsu.

7. Gaudeant sacerdotes in benedicta virgine, quæ peperit sacerdotem magnum victimam factum. Ipse liberavit eos a victimis et in persona sua victima fuit quæ Patrem placavit.

8. Gaudeat in Maria totus ordo prophetarum, quia in ea suum terminum habuerunt visiones et complementum vaticinia suamque confirmationem et robur oracula.

9. Gaudeat in Maria omnis ordo patrum. Sicut ipsa eorum benedictionem suscepit, ita eos in filio suo perfectos reddidit. Ab eo quippe videntes, et justi atque sacerdotes purificati sunt.

10. Pro amaro illo fructu quem Heva ex arbore decerpsit Maria dulcem dedit hominibus fructum. Ecce totus mundus fructu Mariæ delectatur.

11. Arbor vitæ, in medio paradisi abscondita, in Maria crevit et ex ea se efferens umbra sua orbem protexit fructusque diffudit super procul dissitos et propinquos.

12. Maria texuit stolam gloriæ eamque dedit protoparenti. Qui inter arbores nudatus fuerat ea

[a] Ita BCD ; A habet ܒܗ ܓܢܣܐ — [b] A ܗܘܬ — [c] D ܘܐܬܪܒܝ — [d] E cod. D. — [e] ܢܚܕܐ — [f] A incipit hic hymnum 2m cum hac rubrica . ܐܚܪܢܐ ܒܗ ܩܠܐ ܕܒܪܝܟ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܫܠܡܗ ܡܕܡ ܒܡܪܝܡܐ — [g] D ܒܦܐܪܘܗ — [h] D ܡܢ ܗܝ ܡܪܝܡ

ܠܒܫ ܘܐܬܢܟܦ ܗܘܐ ܫܘܦܪܐ
ܐܢܬܬܗ ܕܟܒܫܬܗ ܘܒܪܬܗ ܣܡܟܬܗ ܘܩܡ[a] ܓܢܒܪܐ ܀

ܚܘܐ ܘܚܘܝܐ ܚܦܪܘ ܓܘܡܚܐ ܘܣܚܦܘܗܝ ܠܐܕܡ .
ܘܡܪܝܡ ܩܕܡܬ ܘܐܦ ܡܠܟܐ .
ܘܕܠܘ ܘܐܣܩܘܗܝ ܡܢ ܥܘܡܩܐ .
ܒܐܪܙܐ ܟܣܝܐ ܕܐܬܓܠܝ ܘܐܚܝ ܠܐܕܡ ܀

ܓܦܬܐ ܒܬܘܠܬܐ ܣܓܘܠܐ ܝܗܒܬ ܕܚܡܪܗ ܒܣܝܡ .
ܘܒܗ ܐܬܒܝܐܘ ܡܢ ܒܟܝܐ .
ܚܘܐ ܘܐܕܡ ܕܐܒܝܠܝܢ ܗܘܘ .
ܛܥܡܘ ܣܡܐ ܕܚܝܐ ܘܒܗ ܐܬܒܝܐܘ ܡܢ ܒܟܝܗܘܢ ܀

indutus verecundia et virtutis pulchritudine exornatus fuit. Quem uxor prostraverat filia sustentavit; ipse ita suffultus heros surrexit.

13. Heva et serpens fossam foderunt illucque Adamum præcipitarunt, at Maria et regius infans sese opposuerunt et delapsi extraxerunt eum ex abysso per hoc occultum mysterium, quod patefactum Adamum vivificavit.

14. Vitis virginalis uvam dedit cujus dulce vinum flentibus solamen attulit. Heva et Adam luctu afflicti gustarunt vitæ pharmacum et in eo solamen invenerunt suis fletibus.

II.

ܐܚܝܪܐ[b] ܩܠܐ ܐܝܟ ܕܢܓܝܪܐ ܪܘܚܗ
ܒܪܝܟ ܕܢܚ ܗܘ ܕܡܢ ܡܪܝܡ
ܕܢܚ ܠܢ ܘܦܪܩ ܠܢ ܀

ܐܡܠܠ ܒܡܘܗܒܬܟ . ܩ̈ܠܐ ܕܦܘܪܫܐ .
ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܗܘܬ . ܐܡܐ ܒܬܕܡܘܪܬܐ .
ܕܒܬܘܠܬܐ ܗܝ ܘܐܡܐ . ܫܘܒܚܐ ܠܡܢ ܕܓܒܗ ܀

ܒܣܕܪܐ ܕܢܟܦܬܐ . ܩܝܡܐ ܒܩܕܝܫܘܬ .
ܘܦܐܪܐ ܕܐܡܗܬܐ . ܛܥܝܢܐ ܒܫܠܝܘܬ .
ܠܒܬܘܠܬܐ ܛܠܝܐ . ܘܡܢܘ ܕܠܐ ܢܬܗܪ ܀

ܠܐ ܐܝܬ ܒܢܫ̈ܐ . ܚܠܒܗܝܢ ܒܬܘܠܘܬܗܝܢ .
ܕܐܝܟܐ ܕܐܝܬ ܚܠܒܐ . ܠܐ ܐܝܬ ܒܬܘܠܘܬܐ .

Alius hymnus, tono : Qui longanimus est[1]. Responsorium : Benedictus qui ex Maria virgine ortus est nobis et salvavit nos.

1. Dono tuo sapientes proferam cantus in honorem Virginis quæ per miraculum mater effecta est. Virgo est et mater. Gloria illi qui eam elegit.

2. In agmine castarum virginum sancte stat, et fructum matrum tranquille portat. Virgini infantem esse quis non obstupescat?

3. Feminis cum lacte non remanent integra virginalia, quia

[1] Iste versus initium efformat hymni primi de libero arbitrio, *Opp. Syr.-lat.* III, 359. Stropha continet sex versus quinque syllabarum. Hoc metro confecti sunt hymni 1-2 de libero arbitrio, hymni 1-2 de azymis, et 2us de B. M. V. Initium hujus hymni exscribitur in scala 33a cod. par. 149. Alio modo metrum hoc indicatur apud Bickell, nempe: ܚܠܠ ܩܠܐ ܕܚܝܒ ܣܚܝܪܬܐ juxta quem rythmum exarati sunt hymni 5-7, 25-30, 31-33 in opere *Carmina Nisibena*, Lips. 1866.

[a] Alius : ܘܣܡܝ ܚܒܪܗ — [b] In A est hymn. 3us.

ܒܡܪܝܡ ܗܘܐ ܬܗܪܐ ܕܝܠܕܬ ܒܒܬܘܠܘܬܗ̇ ܀

ܚܩܠܐ ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܚܪܬ . ܢܓܕܗ ܠܐܟܪܐ .
ܘܢܦܩܬ ܗܘܬ ܡܢܗ̇ . ܟܦܐ ܕܒܘܪܟܬܐ[a] .
ܘܝܗܒܬ ܕܠܐ ܙܪܥܐ . ܦܐܪܐ[b] ܠܒܪܝܬܐ ܀

ܐܠܦܐ ܗܝ ܕܛܥܝܢܐ ܓܙܐ ܕܥܘܬܪܐ .
ܘܐܝܬܝܬ ܠܡܣܟܢܐ . ܥܘܬܪܐ ܫܡܝܢܐ .
ܡܝܬܐ ܒܗ̇ ܥܬܪܘ . ܕܚܝܐ ܛܥܝܢܐ ܗܘܬ ܀

ܒܡܪܝܡ[c] ܫܒܚܝ ܒܗ̇ . ܟܠܗܝܢ ܒܬܘܠܬܐ .
ܕܒܬܘܠܬܐ ܗܝ ܕܗܘܬ . ܥܠܬܐ ܠܛܒܬܐ .
ܘܡܢܗ̇ ܕܢܚ ܢܘܗܪܐ . ܠܝܬܒܝ ܚܫܘܟܐ ܀

ܒܗ̇[d] ܐܬܬܪܝܡ ܪܫܗ̇ . ܕܚܘܐ ܕܡܟܝܟ ܗܘܐ .
ܕܛܥܢܬ ܠܥܘܠܐ . ܕܠܒܟܗ ܠܚܘܝܐ .
ܘܛܪܦܐ ܕܒܗܬܬܐ . ܐܬܒܠܥܘ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܀

ܬܪܬܝܢ[e] ܒܬܘܠܬܐ . ܗܘܝ̈ ܠܗ̇ ܠܐܢܫܘܬܐ .
ܚܕܐ ܥܠܬܐ ܠܚܝܐ . ܐܚܪܬܐ ܥܠܬܐ ܠܡܘܬܐ .
ܒܚܘܐ ܕܢܚ ܡܘܬܐ . ܘܚܝܐ ܒܝܕ ܡܪܝܡ ܀

ܠܐܡܐ ܕܢܦܠܬ ܗܘܬ . ܒܪܬܗ̇ ܣܡܟܬܗ̇ ܗܘܬ .
ܘܡܛܠ ܕܠܒܫܬ ܗܘܬ . ܛܪܦܐ ܕܒܗܬܬܐ .
ܙܩܪܬ ܘܝܗܒܬ ܠܗ̇ . ܐܣܛܠܐ ܕܫܘܒܚܐ ܀

ܒܡܪܝܡ[f] ܗܘܐ ܣܒܪܐ . ܠܓܢܣܐ ܕܢܫܐ .
ܕܚܣܡܐ ܕܐܕܢܝ̈ܗܝܢ . ܘܒܗܬܬܐ ܠܐܦܝ̈ܗܝܢ .
ܗܝ ܚܪܪܬ ܐܢܝܢ . ܘܗܘܝ̈ ܕܠܐ ܡܪܝܡܘ ܀

ܗܐ ܦܨܝܚܢ ܝܘܡܢ . ܟܠܗܝܢ ܟܠܬܐ .
ܕܐܟܘܬܗܝܢ ܛܥܢܬ . ܦܐܪܐ ܕܗܘ ܝܗܒ .
ܚܝܐ ܠܝܠܕܝܗܝܢ . ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܕܪܗ ܀

ܒܡܪܝܡ ܕܢܚ ܢܘܗܪܐ . ܛܪܕܗ[g] ܠܚܫܘܟܐ .
ܕܥܠ ܗܘܐ ܒܝܕ ܚܘܐ ܘܫܠܛ ܠܐܢܫܘܬܐ .

ubi est lac non superest virginitas. Illud in Maria mirabile est quod virgo peperit.

4. Ager est qui nunquam novit sulcum agricolæ ; ex illo exsurgit manipulus benedictionis ; absque semine dedit mundo fructum.

5. Navis est onerata ditissimo thesauro quæ pauperibus attulit divitias cœlestes. Mortui ditati sunt ab ea quæ vitam portabat.

6. In Maria gloriantur omnes virgines, quia virgo est quæ causa fuit bonorum. Ex illa orta est lux sedentibus in tenebris.

7. In Maria exaltatum est inclinatum Hevæ caput. Quia Maria suscepit infantem qui comprehendit aspidem, folia ignominiæ absorpta sunt a gloria.

8. Humano generi duæ datæ sunt virgines : una causa fuit vitæ, altera mortis. Per Hevam orta est mors et vita per Mariam.

9. Filia matrem lapsam sustentavit. Quia mater induerat folia ignominiæ, filia texuit ei atque dedit stolam gloriæ.

10. Femineo generi spes facta est per Mariam. Quia infecerat invidia feminarum aures et pudor vultus earum, Maria liberavit eas irreprehensibilesque effecit.

11. Exhilarantur hodie omnes uxores, quia, sicut illæ, Maria fructum gestavit qui vitam largitur earum natis. Gloria missori ejus.

12. Per Mariam orta est lux, quæ dissipavit tenebras per Hevam ad-

[a] C ܕܪ̈ܚܡܬܐ — [b] A ܡܐܟܠܐ — [c] AB omm. strophas 6, 8. — [d] In A est stropha ultima. — [e] A hic incipit hymn. 4m cum hac rubrica ܒܪ: ܩܠܗ ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ — [f] Ex codd. BC — [g] C ܘܛܪܕܗ

ܘܢܗܪܬ ܒܗ̇ ܡܪܝܡ . ܒܪܝܬܐ ܕܚܫܘܟܐ ܗܘܬ ܀

ductas et super humanum genus offusas. Illuminatus est per Mariam orbis tenebris obsitus.

III.

ܒܪ ܩܠܗ ܥܢܝܬܐ ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܕܢܚ
ܡܢܟܝ ܒܬܡܝܗܘܬܐ .

ܕܟܝܬܐ ܡܪܝܡ ܠܡܫܒܚ . ܠܒܪܐ ܕܕܢܚ ܒܪ̈ܚܡܘܗܝ .
ܡܢ ܗܘ̇ ܥܘܒܐ ܒܬܘܠܐ . ܘܠܐ ܙܘܘܓܐ ܘܡܥܠܐ .
ܐܡܐ ܕܝܠܕܬ ܒܬܕܡܘܪܬܐ . ܠܒܪ ܐܠܗܐ ܕܕܢܚ ܀

ܬܩܥܐ ܡܪܝܡ ܒܟ̈ܢܫܐ . ܘܒܪܡ ܩܠܗ ܒܥܐܕܐ .
ܕܒܪܝ ܠܐ ܐܢܫ ܢܒܨܐ . ܘܠܐ ܐܢܫ ܡܫܟܚ ܕܢܒܨܝܘܗܝ .
ܕܒܨܝܘܬܗ ܒܛܝܠܐ ܘܪܦܝܐ . ܘܟܠ ܚܟܝ̈ܡܐ ܡܙܕܥܪܝܢ ܀

ܬܪܝܡ ܩܠܗ̇ ܕܟܝܐ . ܘܠܟ ܡܪܝ ܬܘܕܐ ܕܚܒܟ .
ܢܓܕܟ ܕܬܐܬܐ ܠܡܘܠܕܐ . ܘܬܫܪܐ ܒܥܘܒܐ ܒܬܘܠܐ .
ܘܬܦܘܩ ܡܢܗ ܓܠܝܐ . ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܟܣܝܐ ܕܣܥܪܢ ܀

ܦܘܡܗ̇ ܕܡܪܝܡ ܢܒܣܐ ܠܣܟܠܐ . ܕܒܨܝܢ ܝܠܕܟ ܡܫܒܚܐ .
ܒܗ̇ ܢܬܒܣܪܘܢ ܣܦܪ̈ܐ . ܕܒܥܝܢ ܥܡܟ ܕܪܫܐ .
ܢܦܢܝܘܢ ܒܗ̇ ܦܠܝ̈ܓܐ . ܕܝܠܕܬ ܟܕ ܠܐ ܫܡܫܐ ܀

III.

Ejusdem toni[1]. Responsorium : Gloria illi qui mirabiliter ex te ortus est.

1. Casta Maria laudet Filium qui sua misericordia ortus est e sinu virginis purissimo absque conjugali commercio. Mater miraculo peperit filium Dei qui apparuit.

2. In hac solemnitate magna voce exclamet Maria inter turbas : « Nemo scrutetur filium meum, nemo quippe eum perscrutari valet, sed omnis inquisitio apud eum inutilis et otiosa substat, omnesque sapientes huic investigationi impares sunt.

3. Extollat purissima vocem et te, Domine, collaudet quod tuus te traxit amor ut ad nativitatem venires et habitares in sinu virginali atque ex eo exires manifeste. Benedictus es, o abscondite, qui nos visitasti.

4. Os Mariæ despiciat insipientes qui scrutantur tuam gloriosam nativitatem. A Maria despiciantur eruditi qui tecum disputare volunt; ipsa ad resipiscentiam adducat hæsitantes quia a viro incognita peperit.

[1] Falsa indicatio, nam stropha hic habet sex versus sex syllabarum. Schema igitur est : 666666.

IV.

ܐܚܪܬܐ ܒܩܠܐ ܕܡܘܕܝܢܐ ܐܠܗܐ ܕܐܚܒܬܘܗܝ.
ܥܘܢܝܬܐ ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܒܪ ܐܠܗܐ[a] ܀

ܕܘܨ[b] ܟܢܫܐ ܕܒܬܘܠܬܐ .
ܒܒܬܘܠܬܐ ܡܠܝܬ ܬܕܡܘܪܬܐ .
ܕܝܠܕܬ ܓܒܪܐ[c] ܓܢܒܪܐ .
ܕܟܦܬ[d] ܚܒܫܗ ܠܡܪܘܕܐ .
ܕܠܐ ܢܛܥܐ ܒܒܬܘܠܬܐ[e] ܀
ܠܐܡܟܘܢ[f] ܚܘܐ ܐܛܥܝ ܗܘܐ .
ܘܐܟܠܬ[g] ܦܐܪܐ ܩܛܘܠܐ .
ܘܚܬܟܝܢ ܡܪܝܡ ܐܥܩܪܬܗ[h] .
ܠܐܝܠܢܐ ܕܝܗܒ ܗܘܐ ܡܘܬܐ .
ܕܝܗܒܬ ܦܐܪܐ ܡܚܐ ܟܠܐ ܀
ܒܓܘ ܕܡܪܝܡ ܢܘܪܐ ܛܫܝܐ .
ܟܠܐ[i] ܚܘܒܗ ܬܕܡܘܪܬܐ ܪܒܐ .
ܒܐܨܒܥܬܗ ܢܘܪܐ ܠܒܟܬ .
ܘܒܥܘܒܗ ܫܡܫܐ ܛܥܝܢܐ .
ܘܕܚܠܐ ܐܪܙܗ ܕܢܬܡܠܠ ܀
ܠܓܒܠܐ ܕܝܠܘܕܐ ܛܥܝܢܐ .
ܠܒܪܘܝܐ ܕܐܢܫܐ ܝܠܕܐ .
ܠܡܙܝܢ ܟܠ ܚܠܒܐ ܝܗܒܬ .
ܡܢ ܡܨܐ ܠܡܡܠܠܘ .
ܫܪܪܐ[k] ܕܟܠܗ ܕܬܕܡܪܐ ܀
ܡܪܝܡ ܬܕܡܘܪܐ ܡܠܝܐ ܗܘܬ .
ܘܒܢܦܫܗ ܚܟܝܡܐ ܗܘܬ .
ܘܒܦܓܪܗ ܩܕܝܫܐ ܗܘܬ .
ܘܒܚܘܫܒܝܗ ܕܟܝܐ ܗܘܬ[l] .
ܘܠܓܘܙܠܬܐ ܛܥܝܢܐ ܗܘܬ[m] ܀

IV.

Alius hymnus in tono confessorum[1] : Deus quem amavistis.
Responsorium : Tibi gloria, fili Dei.

1. Exultate, cœtus puellarum, in virgine prorsus admiranda. Ipsa peperit gigantem, qui vinculis strinxit rebellem angelum ne puellas seduceret.

2. Rebellis matrem vestram Hevam seduxerat, quæ manducavit fructum lethalem. Soror vestra Maria evertit arborem quæ mortem intulerat et dedit fructum omnes vivificantem.

3. In utero Mariæ Ignis delitescit, in ejus sinu prodigium magnum. Maria digittis Ignem apprehendit, in sinu solem portat; ejus mysterium terret eloqui volentes.

4. Infantium plasmatorem portavit; generis humani factorem peperit; omnium alitori lac dedit. Quis poterit dicere rem plane mirandam ?

5. Maria admiratione plena, anima sapiens, corpore sancta, cogitationibus pura, Flammam portabat.

[1] Stropha continet quinque versus septem syllabarum. Appellatur ܕܡܘܕܝܢܐ a 1a stropha hymni de Confessoribus quem sumus edituri.

a B ܕܐܠܗܐ ܒܪܐ ܫܘܒܚܐ ܠܟ — b Scala 6a ܕܘܨܝ — c Scala 6a ܘܓܒܪܐ — d Scala 6a ܘܚܒܫܗ — e Scala 6a ܒܒܬܘ̈ܠܬܐ — f E codd. CD et scala 6a — g Scala 6a ܘܡܐܟܠܬ — h Ista codd. CD — i D ܘܟܠܐ — k D ܗܘ ܡܕܡ ܠܐ ܗܕܪܗ ܕܟܪܣܗ — l D. omm. vers. — m D. add. ܘܡܘܟܟܐ ܒܟܪܣܗ ܪܡܙܐ ܗܘܬ

ܐܘ[a] ܐܝܟܢܐ ܡܨܝܐ ܗܘܬ .
ܕܢܥܒܪ ܬܗܪܐ ܡܢ ܢܦܫܗ .
ܐܘ ܬܡܗܐ ܡܢ ܪܥܝܢܗ .
ܐܘ ܙܘܥܐ ܡܢ ܡܪܓܫܬܗ
ܕܝܠܕܬ ܗܘܬ ܘܒܬܘܠܬܐ ܗܘܬ ❖
ܛܥܝܢܐ ܒܐܚܕܢܗ ܥܘܠܐ
ܘܫܠܡܐ ܒܗܕ̈ܡܐ ܟܠܗ ܦܓܪܗ .
ܚܠܒܐ ܒܬܕ̈ܝܗ ܪܕܐ ܗܘܐ .
ܘܠܐ ܙܥ ܒܒܬܘܠܘܬܗ .
ܟܠܝܘܡ ܬܗܪܐ ܡܠܝܐ ܗܘܬ ❖
ܢܘܩ̈ܝܬܗ[b] ܡܦܪ̈ܫܢ ܗܘ̈ܝ
ܐܝܟ ܩܪܝܒܝܢ ܫܡܘܥ̈ܐ .
ܢܝܩܬܗ ܐܝܟ ܕܠܫܒܪܐ .
ܘܐܝܟ ܦܪܫܝܢ ܣܓܕܐ ܠܗ .
ܐܝܟ ܕܠܡܪܐ ܪܒܘܬܐ ❖
ܛܥܝܢܐ[c] ܒܥܘܒܗ ܥܘܠܐ .
ܘܡܠܝܐ ܢܦܫܗ ܕܬܗܪܐ .
ܘܫܒܗܪܐ ܒܗ ܕܒܪܗ ܗܘ .
ܘܝܕܥܐ ܗܘܬ ܠܗ ܕܡܪܗ ܗܘ .
ܠܒܪܐ ܘܡܪܐ ܛܥܝܢܐ ܗܘܬ ❖

ܚܙܬ ܕܛܥܝܢܐ ܝܠܘܕܐ .
ܘܒܬܘܠܘܬܗ ܢܛܝܪܐ (ܗܘܬ) .
ܘܕܘܒܪܐ ܚܕܬܐ ܕܗܘܐ .
ܝܗܒ ܠܗ ܚܝܠܐ ܕܬܣܬܟܠ .
ܕܗܘ ܛܥܝܢܐ ܐܠܗܐ ܗܘ ❖
ܒܬܘܠܬܐ ܡܠܝܬ ܕܬܗܪܐ .
ܪܐܙܐ ܟܣܝܐ ܢܛܪܐ ܗܘܬ .
ܘܝܕܥܐ ܡܢܘ ܘܒܪ ܡܢܘ .
ܦܐܪܐ ܒܪܝܟܐ ܕܛܥܝܢܐ .
ܘܒܟܠܗܝܢ ܚܬܝܬܐ ܗܘܬ ❖
ܚܙܩܝܐܝܠ[d] ܒܪ ܓܠܘܬܐ .
ܒܚܙܘ ܚܙܐ ܕܢܒܝܘܬܐ .
ܚܙܗ̇ ܠܒܬܘܠܬܐ ܒܪܬ ܕܘܝܕ .

6. Quomodo possibile fuisset ut aut admiratio transiret ab anima, aut stupor a mente, aut commotio a sensu, quum pariendo virgo mansisset ?

7. In ulnis gestabat infantem et in corpore integra sciebat virginalia ; lac in uberibus affluebat et virginitas nihil commotionis passa erat ; tota die beata virgo replebatur admiratione.

8. Ejus blandimenta valde discreta erant ; ubi auditores aderant blandiebatur ei tanquam infanti, ubi abierant eum ut Dominum majestatis adorabat.

9. Dum infantem in sinu suo gestaret, anima ejus admiratione replebatur. Gloriabatur infantem illum suum esse filium et agnoscebat eumdem suum esse Dominum, atque ita filium simul et dominum portabat.

10. Conspiciebat gestatum natum et virginitatem servatam. Novum quod contigerat prodigium vim ei tribuebat ut intelligeret infantem quem portabat esse Deum.

11. Admiratione repleta Virgo occultum mysterium sedulo conservabat, apprime sciens quis et cujusnam filius esset fructus benedictus quem portabat ; hæc autem omnia perspecta habebat.

12. Ezechiel, transmigrationis filius, visu prophetico conspexit virginem Davidis filiam, ejusque

[a] E cod. D. — [b] E codd. BC. — [c] E codd. BC. — [d] Strophæ 12-14 e scala 6a.

ܨܪ ܓܒܪܐ ܠܒܬܘܠܘܬܐ .
ܒܓܠܝܢܘܗܝ ܐܠܗܝܐ ܀
ܢܒܝܐ ܕܒܝܬ ܟܠܕܝܐ .
ܓܒܪܐ ܠܡܪܝܡ ܨܪ ܗܘܐ .
ܘܣܡܗ ܒܣܦܪܐ ܕܢܒܝܐ .
ܘܢܛܪܐ ܣܘܪܗ̈ ܒܟܬ̈ܒܐ .
ܕܐܝܟ ܕܩܪܐ ܢܣܬܟܠ ܀
ܚܘܝܗ ܡܪܝܐ ܠܢܒܝܐ .
ܒܕܪ̈ܬܐ ܩܕܝܫܬܐ .
ܬܪܥܐ ܕܐܚܝܕ ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܕܗܢܐ ܠܟ ܢܗܘܐ ܐܚܝܕ .
ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܥܐܠ ܒܗ ܀

virginitatis effigiem delineavit in revelationibus divinis.

13. Propheta Chaldææ Mariæ figuram depinxit eamque in libro prophetarum posuit virginisque res in Scripturis servari voluit, ut qui legit intelligat.

14. Ostendit Dominus prophetæ in atriis sacris portam clausam et dixit ei : « *Hæc clausa erit, quia Deus ingredietur per eam*[1]. »

V.

ܐܚܪܢܐ ܒܩܠܐ ܕܦܪܕܝܣܐ ܥܘܢܝܬܐ ܒܪܝܟ ܗܘ
ܕܒܛܝܒܘܬܗ ܠܗ ܐܡܐ ܥܒܕܟܝ
ܘܡܢܟܝ ܕܢܚ ܘܢܦܩ
ܘܐܢܗܪ ܠܒܪ̈ܝܬܐ ܀

ܠܒܬܘܠܬܐ ܝܠܕܐ . ܫܡܥܘ ܘܠܐ ܗܝܡܢ .
ܣܦܪܐ ܘܕܪܘܫܐ . ܕܚܙܐ ܟܝܢܝܐ .
ܘܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܦܘܪܣܐ . ܕܬܠܕܢ[a] ܒܬܘܠܬܐ .
ܒܡܪܝܡ ܟܝܢܐ ܚܒ ܘܐܬܙܟܝ .
ܕܒܬܘܠܬܐ ܒܛܢܬ . ܘܒܬܘܠܬܐ ܝܠܕܬ .
ܐܘܪܚܐ ܗܝ ܕܠܐ ܡܫܟܚ . ܟܝܢܐ ܕܢܪܕܐ ܒܗ ܀

ܝܠܕܐ ܕܢܚ ܘܢܦܩ . ܒܐܘܪܚܐ ܕܝܠܘܕܐ .
ܐܡܗ ܒܬܘܠܬܐ ܗܘܬ . ܘܬܕܡܘܪܬܐ ܠܒܝܫܐ ܗܘܬ .
ܘܦܐܪܐ ܛܥܝܢܐ ܗܘܬ . ܘܟܪܣܗ ܚܬܝܡܐ ܗܘܬ .
ܐܘܪܚܐ ܚܬܝܡܬܐ ܗܘܬ ܕܝܠܕܬܗ .

Alius hymnus in tono Paradisi[2].
Responsorium : Benedictus qui ex benignitate fecit te sibi matrem atque ex te ortus et egressus illuminavit creaturas.

1. Virginem parturire audiunt et non credunt scriba et disputator, quia vident naturaliter fieri non posse ut virgines intactæ parturiant. In Maria natura defecit atque victa fuit. Maria quippe virgo concepit et virgo peperit. Qua utique via natura incedere non valet.

2. Infans editus est et exivit per viam natorum. Mater ejus virgo fuit ; prodigio induta, fructum portavit ; simul autem venter ejus sigillo munitus clausus remansit.

[1] *Ezech*. XLIV, 1-2.

[2] Ita appellatur quia hymni S. Ephræmi de *Paradiso Eden* hoc metro exarati sunt. Constat autem stropha 11 versibus quinque syllabarum, excepto septimo, qui septem habet syllabas. Schema igitur est 55555575555. Legenti patet hymnum non esse integrum ; imo stropharum ordo diversus est in duobus codicibus unde hymnus desumptus est. Continetur iste hymnus in cod. D ; et in scala 10ª cod. par. 149 continentur strophæ, 5, 7-8. Codex E = cod. add. 17,141 et continet strophas 1-2.

[a] D ܕܢܟܝ

ܘܝܗܒܬ ܠܬܕܡܘܪܬܐ[a] . ܠܒܬܘܠܬܐ ܝܠܕܐ .
ܡܕܡ ܕܠܐ ܝܗܒ . ܟܝܢܐ ܠܢܫ̈ܐ ܀

ܠܒܬܘܠܬܐ[b] ܐܙܡܪ . ܕܗܘܬ ܒܛܝܒܘܬܐ .
ܐܡܐ ܠܡܪܐ ܕܟܠ . ܘܒܛܢܬ ܕܠܐ ܙܪܥܐ .
ܘܝܠܕܬ ܕܠܐ ܓܒܪܐ ܘܐܬܒܛܢܬ ܕܠܐ ܢܩܦܐ .
ܘܗܘܬ ܠܬܕܡܘܪܬܐ ܒܥܠܡܐ .
ܕܝܠܕܬ ܠܒܪܐ . ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ ܕܐܝܟܢ .
ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܨܝܢ . ܣܦܪ̈ܐ ܕܢܒܨܘܢܝܗ ܀

ܠܥܠܝܡܬܐ[c] ܚܠܒܐ . ܘܠܒܬܘܠܬܐ ܝܠܕܐ .
ܘܡܢܘ ܕܠܐ ܢܬܗܪ . ܒܐܡܐ ܡܫܒܚܬܐ .
ܟܕ ܟܦܝܐ ܕܬܐܠܕ . ܟܕ ܝܗܒܐ ܚܠܒܐ .
ܟܕ ܕܡܝܐ ܠܐܡܐ ܒܟܠܗܝܢ .
ܢܒܗܬ ܐܦ ܣܦܪܐ . ܕܒܨܐ ܠܗ̇ ܠܐܡܐ .
ܕܐܝܟܢܐ ܗܘܬ . ܐܡܐ ܠܓܒܘܠܗ̇ ܀

ܨ̈ܘܪܝܟܝ ܐܘ ܒܬܘܠܬܐ[d] . ܣܝܡܝܢ ܒܩܒܘܬܐ .
ܨܪܬ ܢܒܝܘܬܐ . ܨܠܡ̈ܝܟܝ ܒܣܦܪ̈ܐ .
ܘܣܡܬ ܒܗܘܢ ܣܦܪ̈ܐ[e] . ܠܐܝܠܐ ܕܡܣܬܟܠ .
ܒܗܘܢ ܩܣܛܐ[f] ܚܕܬܐ ܐܟܪܙܘܟܝ[g] .
ܕܒܪܟܝ ܗܘܐ ܡܠܚܐ . ܘܐܬܒܣܡ[h] ܠܡܒܘܥܐ .
ܕܒܗ ܗܘ ܚܝܐ ܒܠܘ . ܥܠܡܐ ܕܡܝܬܐ ܗܘܐ ܀

ܨ̈ܝܪܝܢ ܒܗܘܢ ܫܒܛܐ . ܕܐܬܬܣܝܡ ܒܩܒܘܬܐ .
ܕܟܕ ܠܐ ܢܨܝܒ ܐܦܪܥ . ܕܫܪܒܬܟܝ ܢܢܗܪ ܗܘܐ .
ܫܒܛܐ ܕܠܐ ܫܩܝܐ . ܒܛܪ̈ܦܐ ܟܠܝܠ ܗܘܐ .
ܕܒܬܘܠܬܐ ܢܗܘܐ ܦܠܐܬܐ .
ܕܦܐܪܐ ܕܬܕܡܘܪܬܐ . ܐܦܪܥܬ ܘܝܠܕܬ ܠܝ .

Nova igitur via fuit qua prodigium incessit et virgini natum dedit, quod natura (absque viri commercio) fœminis non dat.

3. Virginem celebrabo gratia matrem effectam Domini omnium. Ipsa absque semine concepit, absque viro peperit, absque maritali congressu gravida fuit, inauditum plane in mundo miraculum. Filium edidit admirabilem, nec quomodo factum sit istud concipitur ; docti quippe mysterio perscrutando impares sunt.

4. Puella lac, virgo natum habet. Quis non miretur gloriosam matrem ad pariendum se incurvantem, lac nato præbentem, cæterisque matribus per omnia similem? Erubescat scriba qui scrutatur divam matrem, quomodo scilicet mater effecta sit sui plasmatoris.

5. Figuræ tuæ, o virgo, in arca fœderis reponuntur. Prophetia depinxit effigiem tuam eamque in libris sacris reposuit pro illo qui intelligit. Isti libri per urnam novam[1] prædicarunt te. Filius tuus sal fuit, quod condivit fontem quo revixit mundus morte sopitus.

6. Iidem præfigurarunt te per virgam[2] in arca repositam, quæ, etsi non plantata, fronduit, ut generationem tuam illustraret. Virga absque irrigatione foliis coronata fuit, ut esset figura virginis quæ fructum miraculosum produxit et

[1] Alludit ad urnam auream quæ mannam continebat et reposita erat in arca fœderis. Hebr. IX, 4.

[2] Cfr. *Num.* XVII, 1, sqq.

[a] A ܒܬܕܡܘܪܬܐ — [b] D invertit ordinem et hanc stropham primam ponit — [c] E cod. D — [d] D et scala ܒܢܐ ܕܘܡܝ — [e] Scala ܣܦ̈ܪܘܗܝ — [f] Scala 10[a] ܩܣܛܐ — [g] Scala 10[a] ܐܣܗܕܘܟܝ — [h] A ܘܐܬܐ scala ܘܡܛܝ ܠܡܒܘܥܐ

ܘܐܬܛܦܣܬ ܢܝܫܗ ܘܪܫܝܡ ܒܫܒܛܐ[a] ܕܠܘܝܐ ܀

ܠܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܝܠܢܐ . ܘܠܐ ܒܬܪ[b] ܐܝܠܢܐ
ܐܘܠܕ ܐܚܪܢܐ . ܐܡܪܐ ܐܚܪܢ ܒܐܪܥܐ .
ܘܠܐ ܒܬܘܠܬܐ ܐܚܪܬܐ . ܝܠܕܬ ܕܠܐ ܓܒܪܐ .
ܡܪܝܡ ܘܐܝܠܢܐ ܚܕ ܗܘܘ .
ܐܡܪܐ ܬܠܐ ܒܣܘܟܐ . ܘܡܪܢ ܒܓܓܘܠܬܐ[c] .
ܐܡܪܐ ܦܪܩ ܠܐܝܣܚܩ . ܘܡܪܢ[d] ܠܒܪܝܬܐ ܀

ܟܕ ܗܘ ܢܚܬ ܠܬܚܬ . ܡܢܗ ܕܡܪܟܒܬܐ .
ܟܕ ܗܘ ܥܡܪ ܒܡܪܝܡ . ܫܡܝܐ ܡܠܝܢ ܗܘܘ .
ܟܕ ܗܘ ܕܡܟ ܒܐܠܦܐ . ܐܚܪܢܐ ܓܥܐ ܒܪܘܚܐ .
ܟܕ ܗܘ ܚܠܦ ܡܝܐ ܚܡܪܐ .
ܠܐ ܦܪܫ ܗܘܐ ܡܠܬܐ . ܡܢܗ ܕܗܘ ܦܓܪܐ .
ܐܠܐ ܒܗܝܢ ܒܟܠܗܝܢ . ܚܘܝ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܀

dedit nobis. Hujus virginis figura signata notaque est in virga levitarum[1].

7. Nec antea nec postea arbor genuit alium agnum in terra, nec alia virgo genuit absque viro. Maria et arbor unum sunt. Agnus in ramis pendebat, et Dominus noster in Golgotha. Agnus salvavit Isaac et Dominus creaturas[2].

8. Quando descendit in terram, non migravit e curru suo cœlesti, quando habitavit in Maria, cœlum ipso non carebat; quando dormiebat in navi, alius non increpabat ventum; quando mutavit aquam in vinum, Verbum non se separavit a corpore, sed per hæc ostendit se Deum omnia esse.

VI.

ܐܚܪܬܐ ܒܩܠܐ ܗܘ ܩܛܝܠܐ ܒܡܨܪܝܢ ܒܥܘܬܐ
ܛܘܒܝ ܕܫܪܐ ܒܗ ܒܒܬܘܠܬܐ ܬܡܝܗܬܐ
ܕܢܚ ܘܢܦܩ ܡܢܗ
ܘܢܗܪܗ ܠܬܒܝܠ ܀

ܐܬܟܢܫܘ ܚܒܪܬܐ ܕܒܬܘܠܘܬܐ[e] .
ܘܩܫܘ ܟܦܐ ܘܙܡܪܝ ܩܠܐ[f] ܕܬܫܒܘܚܐ .
ܕܒܬܘܠܬܐ ܝܠܕܬ ܬܕܡܘܪܬܐ ܪܒܐ .
ܘܗܘܬ ܠܬܕܡܘܪܬܐ ܒܚܒܪܬܐ[g] ܀

VI.

Alius hymnus in tono: Ecce occisus est in Ægypto[3]. Responsorium: Beatus qui habitavit in virgine plane admirabili. Ortus et egressus ex ea orbem illuminavit.

1. Adeste, cœtus virginum, plaudite manibus, cantate cantica laudis, quia virgo peperit magnum prodigium, et in admirationem conjecit socias.

[1] Id est in virga Aaronis qui ad tribum Levi pertinebat.

[2] Strophæ 7-8 desumptæ sunt e scala 10a et e Musæi Brit. cod. add. 17,141, f. 81, 6. Alludit ad sacrificium Isaaci *Gen.* XXII, 13. S. Ephræmus verba Geneseos aliter intelligit ac vulgatus interpres; vertit quippe: « *Levatis oculis Abraham vidit arietem cornibus suis arbori suspensum.* » Et adjicit hoc commentarium: « Arietem quidem illic antea non fuisse, Isaaci interrogatio ostendit: sed nec arborem exstitisse ligna testantur Isaaci importata humeris. Mons ergo arborem protulit, fudit illa arietem, ut aries arbori suspensus et pro Isaaco post modum mactatus diem præsignaret illius, qui ligno suspensus fuit quasi agnus et pro toto mundo mortem gustavit. » *Comment.* ad h. l. *Opp. syr. lat.* I.

[3] Hæc verba initium efformant hymni tertii azymorum t. I, 579. In illo hymno stropha constat duobus versibus novem syllabarum. Hic autem stropha quatuor hujusmodi versus habet.

[a] D ܒܫܒܛܗ — [b] E ܒܬܪܗ ܕܐܝܠܢܐ — [c] ܡܫܝܚܐ ܠܓܓܘܠܬܐ — [d] E ܡܫܝܚܐ — [e] Scala 7a ܕܒܬܘܠܬܐ — [f] A om. ܩܠܐ — [g] Scala 7a ܒܟܠ ܥܕܬܐ

ܐܫܥܝܐ ܙܥܩ ܟܠܗ ܠܒܬܘ̈ܠܬܐ .
ܘܓܠܐ ܗܘܐ ܐܪܙܐ ܠܒܬܘ̈ܠܬܐ .
ܕܒܬܘܠܬܐ ܒܛܢܐ ܕܠܐ ܙܘܘܓܐ .
ܘܒܪܐ ܕܬܗܪܐ ܡܝܠܕܐ ܠܗ ܀

ܐܫܥܝܐ ܡܠܠ ܒܓܠܝܢܗ .
ܘܙܘܥܬܐ ܢܦܠܬ ܒܒܬܘ̈ܠܬܐ .
ܕܢܕܥܢ ܗܝ ܡܢ ܗܝ ܘܐܝܟܐ ܘܐܡܬܝ .
ܕܢܦܩ ܡܣܬܒܪܐ ܕܡܠܐ ܬܗܪܐ ܀

ܩܠܗ[a] ܕܢܒܝܐ ܥܒܪܝܐ ܐܥܝܪ ܐܢܝܢ .
ܕܐܡܪ ܚܕ̈ܬܬܐ ܠܒܬܘ̈ܠܬܐ .
ܕܒܬܘܠܬܐ ܒܛܢܐ ܘܙܥܝܢ ܢܦ̈ܫܬܐ .
ܒܬܗܪܐ ܕܐܬܡܠܠ ܒܢܒܝܘܬܐ ܀

ܕܒܬܘܠܬܐ[b] ܒܛܢܐ ܙܡܪ ܐܫܥܝܐ
ܠܐ ܦܫܩ ܡܢ ܗܝ ܐܝܟܐ (ܘܐܡܬܝ) .
ܒܡܪܝܡ ܪܡ ܩܠܗ ܕܢܒܝܘܬܐ .
ܕܐܬܝܕܥܬ ܡܢ ܗܝ ܡܠܬܐ ܬܗܪܐ ܀

ܢܒܝܐ ܒܓܠܝܢܘܗܝ ܐܙܝܥ ܐܢܝܢ .
ܘܣܓܝܘ ܫܘ̈ܐܠܐ ܠܒܬܘ̈ܠܬܐ .
ܕܐܡܬܝ ܗܝ ܗܘܐ ܥܒܕܐ ܚܕܬܐ .
ܕܒܬܘܠܬܐ ܬܒܛܢ ܐܝܟ ܕܐܬܢܒܝ ܀

ܒܡܪܝܡ ܐܬܦܫܩܘ ܟܠܗܘܢ ܐܪ̈ܙܐ .
ܕܒܟܬ̈ܒܐ ܟܣܝܢ ܕܢܒܝܘܬܐ .
ܕܢܚ ܡܢܗ ܫܡܫܐ ܕܙܕܝܩܘܬܐ .
ܘܒܕܢܚܗ ܢܗܪܐ ܐܪܥܐ ܟܠܗ ܀

ܗܘܬ[c] ܡܪܝܡ ܓܦܬܐ ܘܫܒܫܐ ܡܢܗ .
ܢܨܒܐ ܕܢܦܩ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ .

2. Isaias omnes puellas advocavit virginibusque mysterium revelavit, virginem nempe absque congressu concepturam et sancte prodigium parituram.

3. Isaias per revelationem locutus est et trepidatio invasit virgines, ut scirent quænam et quid esset, ubi, quando, prodiret res prodigii plena.

4. Vox prophetæ hebræas excitavit virgines, quia nova eis canebat. « Virgo concipiet, » castæ puellæ commoventur prænuntiato hoc prodigio.

5. Virginem concepturam cecinit Isaias; at non explicavit quænam, ubi, quando. In Maria vox prophetiæ alte resonavit, quia ex illa virgine plane mirabili oraculum innotuit.

6. Propheta suis revelationibus commovit puellas. Hinc multiplicatæ ab eis quæstiones: quandonam novum istud opus contingeret. ut virgo conciperet juxta prophetæ vaticinium.

7. In Maria explicationem nanciscuntur omnia arcana in libris prophetarum abscondita. Ortus est ex ea sol justitiæ, qui suo ortu illuminavit omnem terram.

8. Fuit Maria vitis, e qua, ut scriptum est[1], ad adimplendum

[1] *Is.* XI, 1. Cfr. *Matth.* II, 23. In hoc Isaiæ loco dicitur נֵצֶר e radice Jesse oriundum esse, disputant interpretes quænam sit significatio hujus vocis. S. Ephræmus eam ita intelligit ut notet surculum (ܢܨܒܐ). Sic enim loquitur in *Evangelii concordantis exposit.* edita e versione Armena a G. Mœsinger Venetiis, 1876, p. 36: « Quod dicit: *Nazorenus vocabitur*, quia nimirum virga hebraice Nazor sonat et propheta eum vocat filium Nazor (virgæ), quoniam revera virgæ filius est. » Greg. Barhebræus in *Scholiis in Matth.* ed. J. Spanuth, Gottingæ 1879, p. 7, Ephræmum citat his verbis: ܕܒܪܐ ܢܨܪܝܐ ܗ̄ܘ ܡܢ ܢܨܒܐ ܕܠܐ ܢܩܪܐ ܡܢ ܡܫܡܥܢܘܬܐ ܐܘ ܡܢ ܢܨܪܐ ܡܕܝܢܬܐ ܡܬܩܪܐ .

[a] E scala 7. — [b] A hic habet: ܕܒܗ ܡܠܠ ܗܘܐ ܗܘ ܢܒܝܐ ܒܗ ܕܡܬܒܛܢ ܗܘ ܚܙܝܢ : ܒܬܘܠܬܐ . ܒܗ ܡܠܬܗ ܡܛܠ ܕܒܟܠ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܀ — [c] E scala 7.

ܘܢܫܬܡܠܠ ܐܪܙܐ ܕܢܒܝܘܬܐ .
ܒܢܨܪܝܐ ܐܬܐܡܪ ܕܢܫܬܡܠܠ ܟܠ ܀

ܗܐ ܙܪܥܐ ܡܝܐ ܒܓܘ ܦܪܣܐ .
ܒܒܬܘܠܬܐ ܕܟܐ ܕܠܐ ܙܘܘܓܐ .
ܒܡܪܝܡ ܐܫܬܡܠܝ ܟܠ ܦܠܐܬܐ .
ܘܐܬܘܬܐ ܘܦܠܐܬܐ ܒܗ ܐܣܬܝܟܘ ܀

prophetiæ sacramentum, progerminavit surculus Nazarenus, qui in Nazareth nutritus est, ut omnia adimpleret.

9. Aquæ intra velum reclusæ fœtus sunt in virgine reclusus absque congressu. In Maria adimpletæ sunt omnes similitudines; signa et oracula in ea terminum habuerunt.

VII.

ܐܚܪܢܐ ܒܩܠܐ ܐܘܣܦ ܠܢ ܡܪܝ ܒܘܝܢܐ
ܥܘܢܝܬܐ ܫܘܒܚܐ ܠܫܠܘܚܟ
ܒܬܕܡܘܪܬܐ ܠܚܙܝܐ ܀

ܬܘ ܢܬܕܡܪ ܐܘ ܚܟܝܡܐ .
ܒܐܡܐ[a] ܒܬܘܠܬܐ ܒܪܬ ܕܘܝܕ .
ܫܦܝܪܬܐ ܕܝܠܕܬ[b] ܬܕܡܘܪܬܐ .
ܡܒܘܥܐ ܕܐܘܦܩܬ[1] ܡܒܘܥܐ .
ܐܠܦܐ ܕܚܕܘܬܐ . ܕܛܥܢܬ ܡܢ ܐܒܐ .
ܣܘܒܠܝ[c] ܡܣܒܪܢܐ . ܕܒܥܘܒܐ ܕܟܝܐ .
ܩܒܠܬ ܘܛܥܢܬܗ . ܠܗܘ ܡܕܒܪܢܐ .
ܪܒܐ[d] ܕܒܪܝܬܐ . ܕܒܗ ܐܡܠܟ ܫܝܢܐ .
ܒܐܪܥܐ ܘܒܫܡܝܐ ܀

ܬܘ[e] ܢܬܕܡܪ ܒܗ ܒܒܬܘܠܬܐ .
ܕܬܕܡܘܪܐ ܗܘܬ ܒܩܢܘܡܗ .
ܕܗܝ ܒܠܚܘܕܝܗ ܒܒܪܝܬܐ .
ܝܠܕܬ ܟܕ ܠܐ ܐܫܬܡܫܬ .
ܬܕܡܘܪܐ ܡܠܝܐ ܗܘܬ . ܢܦܫܐ ܕܕܟܝܬܐ .
ܘܟܠܝܘܡ ܒܚܕܘܬ . ܗܘܢܐ ܫܒܚ ܗܘܐ .

VII.

Alius hymnus in tono *Adauge nobis, Domine, intellectum*[1]. Responsorium: *Gloria missori tuo in miraculo videntibus exhibito.*

1. Venite, Sapientes, admiremur matrem virginem, Davidis filiam pulcherrimam quæ prodigium peperit, admiremur scaturigem quæ produxit fontem, navem gaudiorum quæ portavit onus nuntiorum Patris, quæ in sinu puro recepit et gestavit magnum illum creaturarum gubernatorem per quem regnavit pax in terra et in cœlo.

2. Venite, admiremur purissimam virginem, persona sua admirabilem, quæ sola inter creaturas a viro incognita peperit. Admiratione plena erat anima purissimæ virginis et quotidie mens ejus cum gaudio gloriam dabat propter duo

ܘܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܐܡܪ: ܕܐܝܠܢܐ ܐܘ ܫܘܟܐ ܥܒܪܐܝܬ ܢܘܨܪ ܡܬܩܪܐ ܒܥܒܪܝܐ *Nazaræus vocabitur*, hoc quod e propheta notum non est Matthæus aut e traditione aut a Spiritu sancto cognovit. Et Mar Ephræm dixit quod stirps aut surculus hebraice Nuzor appellatur. »

[1] Stropha continet 13 versus quorum quatuor priores septem, reliqui quinque syllabas continent. Schema igitur est: 7777555555555. Codex E = cod. add. 17,141, fol. 81. Scala 14 continet strophas 1, 6; cod. D, nonnullas strophas.

[a] D ܒܡܪܝܡ — [b] Scala 14 ܕܝܠܕܬ — [c] Scala 14 ܣܘܒܠ — [d] Scala 14 ܪܒܐ — [e] E codice D

[illegible]

quæ haud uniendа videbantur : virginalia integra et infantem dilectum. Benedictus qui ortus est ex ea.

3. Columba tenera portat aquilam annosam ; eam portat et decantat ejus laudes blandis cantilenis : o fili ditissime, qui in nido parvo voluisti enutriri, o cithara laudum quæ, ut infans, taces, jube ut tibi psallam cum cithara quæ melodia sua cherubim commovet, jube ut de te dicam.

4. Locus tuus, fili mi, ceteris altior est, et quia voluisti fecisti me tibi locum. Cœli pro tua majestate angustiores sunt et paupercula portat te. Veniat Ezechiel et videat te super genua mea, prostratusque adoret ac agnoscat te illum esse quem vidit in throno[1] currui cherubim imposito et beatam me dicat propter eum quem porto.

5. Obstupuit in me currus Ezechielis quum ductorem suum a me portatum contemplaretur. Ecce cherubim cum tremore clamant : « Benedicta majestas tua e loco tuo. » Ecce in me est locus tuus et sinus meus tuum est habitaculum. Commoraris super genua mea et thronus majestatis tuæ brachiis meis sustentatur ; digitti mei rotæ sunt currus tui. Clamabo cum cherubim : Benedictus es e loco tuo.

6. Isaias propheta proclamavit :

[1] Cfr. Ezech. I.

[a] D [illegible] — [b] E [illegible] — [c] Scala 14 [illegible] ; cod. 17,141 [illegible] — [d] E [illegible] — [e] E scala 14.

ܘܗܘܐ ܒܬܘܠܬܐ ܠܟܠܗ ܠܐܠܗ .
ܬܐ ܚܙܝ ܒܝ ܘܚܕܝ ܥܡܢ .
ܘܗܐ ܚܬܝܡܐ ܘܝܠܕܬ ܐܢܐ .
ܐܘ ܢܒܝܐ ܕܪܘܚܐ . ܥܬܝܪ ܒܓܠܝ̈ܢܐ .
ܚܙܝ ܠܥܡܢܘܐܝܠ . ܕܟܣܐ ܗܘܐ ܡܢܟ .
ܘܒܩܠܟ ܪܡܐ . ܟܣܘܪܝܗ̇ ܠܙܢܝܬܐ .
ܠܗܘܢ ܕܐܬܡܠܟܝ . ܘܠܐ ܙܒܢܐ ܕܐܠܕ .
ܕܒܒܬܘܠܘܬܝ ܐܝܠܕ . ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܣܗܕ ܐܢܬ ⁘
ܬܘ ܠܘܬܝ ܐܘ ܦܪ̈ܘܫܐ[a] .
ܡܠܝ̈ܠܐ ܕܪܘܚܐ ܡܟܪ̈ܙܐ[b] .
ܢܒܝ̈ܐ ܕܚܙܘ ܟܣܝ̈ܬܐ .
ܒܚܙܘ̈ܢܝܗܘܢ ܫܪ̈ܝܪܐ .
ܐܟܪ̈ܐ ܕܙܪܥܘ . ܘܕܡܟܘ ܥܠ ܣܒܪܐ .
ܩܘܡܘ ܕܘܨܘ ܒܥܠܠܬܐ . ܕܗܐ ܫܒܠܐ ܚܝܐ .
ܒܥܘܒܝ[c] ܒܪܟܬ . ܕܝܗܒ ܠܚܡܐ ܠܟܦܢ̈ܐ .
ܘܣܒܥ ܠܚܣܝܪ̈ܐ . ܚܕܘ ܥܡܝ ܕܩܒܠܬܗ[d] .
ܠܟܦܐ ܕܚܕ̈ܘܬܐ ⁘

« *Ecce virgo concipiet et pariet*[1]. » Veni, contemplare me et lætare nobiscum. Ecce ego sigillo clausa peperi, o propheta Spiritus revelationibus dives, vide Emmanuelem tibi olim absconditum, et magna tua voce increpa Sionem meretricem, quæ verba tua sprevit et credere noluit me in virginitate mea parituram, ut tu testaris.

7. Venite ad me, o Sapientes, o rationales Spiritus præcones, prophetæ qui occulta vidistis in veracibus vestris visionibus, agricolæ qui seminastis et in spe dormivistis, surgite, exultate, visis messis fructibus, ecce in ulnis meis spica vitæ quæ panem dat esurientibus et satiat egentes, gaudete mecum, quia suscepi manipulum gaudiorum.

VIII.

ܐܚܪܢܐ ܒܩܠܐ ܕܛܘܒܝܗܘܢ ܠܢܟܦ̈ܐ
ܘܥܢܝܢܐ ܒܩܠܐ ܒܪܝܟ ܕܢܚܟ
ܕܐܢܗܪ ܒܪ̈ܝܬܐ ⁘

Alius hymnus in tono Beati casti et jejunatores[2]. Responsorium : Benedicta apparitio tua quæ illuminavit creaturas.

ܬܘ ܢܐܡܪ ܕܛܘܒܝܗ̇ ܠܗ̇ ܡܪܝܡ .
ܡܣܟܢܬܐ ܕܥܬܪܗ̇ ܒܪ ܡܠܟܐ[e] .
ܪܒ ܛܘܒܗ̇ ܘܟܦܠ[f] ܕܘܟܪܢܗ̇ .
ܘܟܠ ܥܡ̈ܡܝܢ ܢܘܣܦܘܢ ܠܬܫܒܘܚܬܗ̇ .
ܗܝ ܡܪܝܡ ܐܡܪܐ ܕܢܛܘܒܢ ܠܝ
ܟܠ ܫܪ̈ܒܢ ܛܘܒܐ ܠܗܝ ܝܠܕܐ .
ܐܦ ܗܘ ܠܗ̇ ܛܘܒܐ ܕܐܙܡܢܢܝ .

1. Venite, beatam dicamus Mariam, pauperculam virginem quam ditavit filius regis. Magna est ejus beatitudo et reduplicata memoria, omnesque populi ejus laudes multiplicant. Maria dixit : « *Beatam me dicent omnes generationes*[3], » propter eum quem genui. Ipse vicissim beatam eam prædicabo, quia ipsa invitavit me, et ei, o sapientes,

[1] *Is.* VII, 14.

[2] Stropha continet octo versus octo syllabarum. Prima stropha continetur in scala 9a cod. par. 149, ubi tonus indicatur ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܢܟܦ̈ܐ qui hymnus editus est, *Opp. Syr.-lat.* t. III, *paræn.* 18.

[3] *Luc.* I, 48.

[a] E ܦܪ̈ܘܫܬܐ — [b] E ܘܡܟܪ̈ܙܢܐ — [c] E ܛܘܒܢܝ — [d] E ܕܛܥܝܢܬܗ̇ — [e] Scala 9 : ܡܪܗ — [f] Scala 9a ܘܟܦܝܠ

ܕܐܦ ܗܘܐ ܚܘܒܬܐ ܗܝ[a] ܦܪܘܥܐ ⁘
ܒܫܪܪܐ ܛܘܒܗ ܕܐܬܓܒܝܬ .
ܕܬܗܘܐ ܠܗ ܐܡܐ ܠܡܘܠܕ ܟܠ .
ܘܬܢ ܚܠܒܐ ܠܬܪܣܝ ܐܦ ܟܠ .
ܒܪܝܟ ܕܫܪܐ ܒܓܘܗ ܡܚܪܪ ܟܠ .
ܛܘܒܝܗ ܥܝܢ ܕܗܘܬ ܠܥܠܡܐ .
ܡܒܘܥܐ ܕܢܒܥܐ ܟܠ ܛܒܬܐ .
ܕܕܢܚ ܡܢܗ ܢܘܗܪܐ ܠܥܠܡܐ .
ܢܛܒܝܗ ܠܗ ܛܘܒܐ ܟܡܐ ܕܣܦܩܐ ⁘
ܠܗ ܛܘܒܐ ܕܒܛܢܬ ܕܠܐ ܓܒܪܐ .
ܘܝܠܕܬ ܦܐܪܐ ܕܠܐ ܙܪܥܐ .
ܘܠܐ ܦܓܥܘ ܠܗ ܚܒܠܐ ܕܒܥܝܠܬܐ .
ܘܐܬܦܨܚܬ ܒܦܐܪܐ ܕܐܡܗܬܐ .
ܙܥܘܪ ܗܘ ܦܘܡܝ ܕܐܡܪ ܛܘܒܝܗ .
ܕܒܟܠܗܝܢ ܬܗܪܐ ܗܝ ܛܘܒܢܝܬܐ .
ܠܗ ܛܒܥܐ ܢܛܪܬ ܕܒܬܘܠܘܬܐ .
ܘܠܗ ܝܠܕܐ ܕܡܒܛܠ ܚܒܠܐ ⁘
ܠܘܬ ܛܘܒܝܗ ܕܗܘܘ ܣܓܝܘ ܛܘܒܝܗ
ܕܟܠ ܥܡܡܐ ܢܬܥܬܪܘܢ ܒܡܘܠܕܗ .
ܘܡܢ ܦܐܪܐ ܕܚܝܐ ܕܕܢܚ ܡܢܗ .
ܟܠ ܥܡܡܐ ܐܟܠܝܢ ܘܠܐ ܡܣܦܐ .
ܠܗ ܛܘܒܐ ܕܓܒܪܐ ܒܙܘܘܓܐ .
ܠܐ ܝܕܥܗ ܘܒܡܘܠܕܗ [ܕܡܢܗ] .
ܐܒܛܠܗ ܠܠܘܛܬܐ ܕܒܝܬ ܐܕܡ ⁘

hoc debitum persolvendum est.

2. Vere beata est quæ electa fuit ut mater fieret Genitoris omnium et lac præberet omnium alitori. Benedictus omnium liberator qui in ea habitavit. Beata quæ mundo fons facta est omnia fundens bona. Ex illa orta est lux mundi; beatam eam prædicent quantum satis est.

3. Beata quæ concepit absque viro et læte prolem suscepit absque semine; beata quæ dolores maritatarum haud experta exultavit in fructu matrum. Minus est os meum ut beatitudinem ejus prædicet. Beatissima quippe in omnibus admirabilis est, signacula enim servavit intemeratæ castitatis et prolem habuit partus dolores removentem.

4. Beata virgo cujus felicitates ita adauctæ sunt, ut omnes populi ditarentur per ejus partum, et omnes gentes ederent e fructu vitæ ex ea orto, quin ille deficeret. Beata quæ a viro in conjugio cognita non fuit et per natum suum delevit adamitici generis maledictionem.

IX.

ܐܚܪܬܐ ܒܩܠܐ ܡܢܗܠ ܡܫܪܐ ܕܒܩܒܘܬܐ
ܥܘܢܝܬܐ ܫܘܒܚܐ ܠܡܪܐ ܟܠ
ܕܕܢܚ ܡܢ ܥܘܒܟ ⁘

ܛܘܒܟܝ ܡܪܝܡ ܒܪܬ ܡܣܟܢܐ
ܕܗܘܝܬܝ ܐܡܐ ܠܡܪܐ ܡܠܟܐ .

Alius hymnus **in tono : De eximio qui in arca[1] Responsorium :** Gloria Domino omnium qui e sinu tuo ortus est.

1. Beata es Maria, filia pauperum, quia effecta es mater Domini

[1] Idem tonus est, qui appellatur « *Beata es Ephrata* » supra col. 484. Schema ejus est :

[a] Scala 9a ܥܦܪܘܡܐ

ܘܫܪܐ ܕܒܥܘܒܟܝ ܩܕܝܫܐܝܬ
ܗܘ ܕܫܡܝܐ ܡܠܝܢ ܠܬܫܒܚܬܗ .
ܛܘܒ ܠܚܕܝܟܝ ܕܪܚܡ ܠܗ ܘܐܝܢܩܗ[a] .
ܘܠܦܘܡܟܝ ܕܚܡܝܕ ܠܗ ܘܢܫܩܗ .
ܕܪܥܝܟܝ ܕܓܦܦܘܗܝ . ܘܗܘܝܬ ܡܪܟܒܬܐ .
ܘܐܫܩܠܬܝܗ ܠܢܘܪܐ ܀

ܛܘܒܝܟܝ ܡܪܝܡ ܕܗܘܐ ܥܘܒܟܝ .
ܒܝܪܬܐ ܕܡܠܟܐ ܘܫܪܐ ܠܘܬܟܝ[b] .
ܦܠܚ ܬܓܐ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܘܝܗܒ ܕܪܓܐ ܠܡܪܘܬܐ .
ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܫܪܫܟܝ .
ܘܡܢ ܙܪܥܐ ܕܒܝܬ ܕܘܝܕ ܫܪܒܬܟܝ .
ܝܚܣܝܟܝ ܡܫܒܚܐ[c] ܗܘ . ܕܗܘܝܬܝ ܒܒܬܘܠܘܬܟܝ .
ܐܡܐ ܠܒܪ ܕܘܝܕ ܀

ܛܘܒܝܟܝ ܛܠܝܬܐ ܕܓܘܪܝܐ ܛܥܝܢܬܝ .
ܓܘܪܝܐ ܕܐܪܝܐ ܕܐܟܬܒ ܝܥܩܘܒ .
ܡܟܟ ܢܦܫܗ ܘܝܢܩ ܡܢܟܝ
ܚܠܒܐ ܕܟܝܐ ܘܒܗ ܐܬܪܒܝ .
ܘܗܘܐ ܐܡܪܐ ܡܢ ܢܩܝܐ ܒܬܘܠܬܐ .
ܕܠܨܠܝܒܐ ܢܬܩܪܒ ܗܘܐ ܕܢܦܪܘܩ .
ܒܟܝ ܗܘ ܪܡܝܙ ܗܘܐ . ܐܝܠܢܐ ܕܝܗܒ ܕܟܪܐ .
ܘܒܗ ܐܬܦܪܩ ܐܝܣܚܩ ܀

ܛܘܒܝܟܝ[d] ܒܪܝܟܬܐ ܕܒܟܝ ܐܫܬܪܝܬ .
ܠܘܛܬܐ ܚܘܐ ܡܢ ܢܫ̈ܐ .
ܘܒܟܝ ܐܫܬܪܝܬ ܚܘܒܬ ܚܘܝܐ .
ܕܟܬܒ ܚܘܝܐ ܥܠ ܫܪܒܬܐ .
ܐܢܬܝ ܓܝܪ ܝܠܕܬܝ ܠܣܝܡܬܐ .
ܕܟܠ ܥܘܕܪܢܝܢ ܗܘ ܝܗܒ ܠܥܠܡܐ .
ܢܘܗܪܐ ܕܢܚ ܒܟܝ . ܘܚܫܘܟܐ ܘܫܘܠܛܢܗ
ܐܬܒܛܠܘ ܘܠܝܬ ܐܢܘܢ ܀

regum, et sancte in sinu tuo habitavit ille cujus laudibus pleni sunt cœli. Beatum pectus tuum quod cum ardenti amore eum lactavit; beatum os tuum quod ejus desiderio captum ei blanditum est; beata brachia tua quæ eum amplexa sunt. Currus fuisti et Igneum gestasti.

2. Beata es Maria, quia sinus tuus palatium fuit regis, et ad te divertit qui coronam nectit principibus et gradus præbet dominantibus. E tribu Judæ origo tua, et e domo David prosapia tua. Genus tuum illustre est, quæ virgo manens effecta es mater filio David.

3. Beata es, o puella, quia portasti catulum leonis de quo scripsit Jacob[1]. Ille humiliavit semetipsum et suxit tuum purum lac, quo enutritus est atque ex ove virgine agnus factus est, ut in aram crucis offeretur ad nos salvandos. Tui figura erat arbor quæ dedit arietem quo liberatus est Isaac[2].

4. Beata es, o benedicta, quia per te soluta et a fœminis ablata est maledictio Hevæ, et per te solutum est commune debitum chirographo serpentis in omnes generationes obsignatum. Tu enim peperisti thesaurum qui omnia auxilia mundo largitus est. In te orta est lux, qua tenebræ earumque potestas dissipatæ fuere, ita ut amplius non sint.

888888455. Porro hymnus IX invenitur in cod. add. 14,512 sæc. X. Strophæ 1a -2 recitantur in scala 3a cod. par. 149.

[1] *Gen.* XLIX, 9.
[2] Vide supra col. 53 not. i.

[a] Scala 3a ܘܐܢܫܩܗ — [b] Scala 3a ܘܡܛܠ ܘܫܪܐ ܒܟܝ — [c] Scala 3a ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ — [d] Cod. A add. ܒܪ ܡܠܟܐ ܕܒܢܐ ܫܡܝܐ ܚܕܬܐ

ܛܘܒܝܟܝ ܡܪܝܡ ܕܓܠܐ ܝܠܕܟܝ .
ܥܠ ܡܪܟܒܬܐ ܡܬܕܡܪܬܐ ܠܚܕܐ .
ܘܡܩܪܒܐ ܠܗ ܟܠ ܒܘܪ̈ܟܬܐ .
ܡܢ ܟܠܗ ܢܦ̈ܫܬܐ ܡܠܝ̈ܠܬܐ ·
ܘܟܪܘܒܐ ܕܒܙܘܥܐ ܪ̈ܥܡܐ .
ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܢܣܒܝܢ ܒܙܝܥܬܐ .
ܛܘܒܝܟܝ ܕܥܦܩܬܝܗܝ .
ܘܪܚܡܬܝܗܝ ܐܝܟ ܐܡܐ .
ܘܣܓܕܬ ܐܝܟ ܡ̈ܠܐܟܐ ܀
ܛܘܒܝܟܝ ܐܡܐ ܡܠܝܬ ܛܘ̈ܒܐ .
ܕܗܐ ܡܛܘܒܢ ܠܟܝ ܟܠ ܫܪ̈ܒܬܐ .
ܛܘܒܐ ܪܒܐ ܒܩܠܐ ܪܡܐ .
ܡܛܠ ܥܘܠܐ ܕܕܢܚ ܡܢܟܝ .
ܓܙܪ̈ܬܐ ܘܐܡܘ̈ܬܐ ܟܠܗܘܢ .
ܒܩܠܣܝܢ ܠܟܝ ܛܘܒܐ ܐܡܪܝܢ .
ܛܘܒܝܟܝ ܢܟܦܬܐ
ܕܥܡܟܝ ܗܘ ܘܒܟܝ ܗܘ ܫܪܐ . ܛܘܒܐ ܫܡܝܢܐ ܀

5. Beata es Maria, quia natus tuus apparuit super currum prorsus mirandum, unde rationales spiritus omnes ei dabant benedictiones et cherubim motu suo tonantes cum tremore eum laudabant. Beata es, quia amplexa es tuum natum eumque ut mater amavisti et ut angeli adoravisti.

6. Beata es, mater beatissima, quia omnes generationes alta voce prorsus beatam te dicunt propter infantem ex te natum; insulæ, tribus, populi omnes beatam te proclamant. Beata es, casta virgo, quia tecum et in te habitat beatitudo cœlestis.

X.

ܐܚܪܢܐ ܒܩܠܐ ܕܙܘܥܘ ܗܘܘ ܥܝܪ̈ܐ
ܥܘܢܝܬܐ[a] ܒܪܝܟ ܕܐܘܪܒ ܕܘܟܪܢ
ܐܡܗ ܗܪܟܐ ܘܠܥܠ
ܒܫܡܝܐ ܀

ܐܦܣ ܠܝ ܡܪܝ ܒܗܝܡܢܘܬܐ . ܕܐܡܪ ܫܪܒܟ[b] .
ܕܡܕܡܪܐ[c] ܐܠܗܐ .
ܕܡܕܡܪܐ ܐܢܬ ܫܪܝܪ ܒܫܪܪܐ .
ܕܠܐ ܡܕܪܟ ܠܗ ܕܘܡܪܐ .
ܕܢܒܝܘܬܐ ܐܡܪܬ[d] ܕܡܕܡܪܐ .
ܕܡܕܡܪܐ ܐܢܬ ܕܡܠܐ ܠܬܕܡܘܪܬܐ .

Alius hymnus in tono: Moverunt se angeli[1] Responsorium: Benedictus qui magnificavit memoriam matris suæ hic et in cœlis desuper.

1. Sinas me, Domine, fide dicere generationem tuam. « *Admirabilis, Deus*[2]. » Vere enim Admirabilis es, nec enim admiratio potest attingere illum quem propheta appellavit Admirabilem. Admirabilis es plenusque miraculo, quod miraculum

[1] Stropha continet 11 versus diversi metri, hoc ordine: 12,6778885557. Codex A continet solummodo tres priores strophas; unde patet in illo codice non exscribi nisi selectas hymnorum de Virgine strophas. Reliquas strophas suppeditavit codex Rahmani, qui hunc hymnum conjungit cum hymnis de nativitate Domini, ad quos potius pertinet.

[2] *Is.* IX, 6.

[a] Codex Rahmani habet ܥܘܢܝܬܐ : ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܪܝ ܕܒܫܘܠܡܟ ܦܪܩ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܡܢ ܫܘܥܒܕܐ ܕܣܛܢܐ — [b] R ܐܡܪܬ — [c] A add. ܐܢܬ — [d] A ܐܬܡܪܬ

ܘܬܕܡܘܪܬܐ ܕܟܠܗ ܬܕܡܘܪܐ ܗܘ .
ܬܕܡܘܪܐ ܗܘ ܒܛܢܟ .
ܬܕܡܘܪܐ ܗܘ ܡܘܠܕܟ
ܬܕܡܘܪܐ ܐܢܬ ܟܠܟ .
ܬܕܡܘܪܐ ܐܢܬ ܕܠܐ ܡܬܡܫܚܬ[a] ܀
ܒܟ ܐܫܪܐ ܘܥܠ ܣܘܟܠܟ ܣܘܟ[b] ܐܫܠܡ
ܠܐ ܡܬܡܫܚܢܐ ܐܠܗܐ .
ܐܦܬܚ ܦܘܡܝ ܒܥܠ ܡܘܟܟܟ .
ܡܠܝܘܗܝ ܐܢܬ ܡܪܝ ܡܢ ܣܝܡܬܟ .
ܐܢܐ[c] ܐܪܥܐ ܐܢܬ ܐܟܪܐ .
ܙܪܘܥ ܩܠܟ ܒܩܠܗ ܕܣܪܝܩܐ .
ܐܘ ܕܙܪܥ ܢܦܫܗ ܒܒܬܘܠܬܐ[d] .
ܝܠܕܐ[e] ܕܠܐ ܪܕܝܐ .
ܕܢܚ[f] ܡܢ ܐܒܐ .
ܘܗܘܐ ܡܢ ܡܪܝܡ .
ܕܒܠܐ ܙܪܥܐ[g] ܝܗܒܬ ܦܐܪܐ ܀
ܓܢܒܪ ܥܠܡܐ ܓܢܒܪ ܚܝܠܐ .
ܓܢܝܙ ܒܐܝܬܘܬܗ
ܘܟܣܐ ܒܐܠܗܘܬܗ .
ܡܪܝܡ ܟܦܝܦܐ ܘܝܠܕܬܗ .
ܘܡܚܒܒܐ ܠܗ ܘܡܦܝܣܐ ܠܗ .
ܘܡܢܫܩܐ ܠܗ[h] ܘܪܗܛ ܠܐܘܪܥܗ .
ܚܙܐ ܒܗ ܘܓܚܟ ܐܝܟ ܥܘܠܐ .
ܪܡܐ ܒܐܘܪܝܐ ܘܟܪܝܟ ܒܥܙܪܘܪܐ .
ܘܟܕ ܫܪܝ ܕܢܒܟܐ .
ܩܡܬ ܐܝܢܩܬܗ .
ܚܒܟܬ ܢܦܨܬܗ[i]
ܘܡܫܬܠܐ ܠܗ ܒܒܘܪܟܝܗ ܘܫܠܐ[k] ܀
ܕܘܝܕ ܐܒܘܟ ܙܡܪܬܐ ܙܡܪ ܠܟ .
ܥܕܠܐ ܬܐܬܐ
ܝܚܝܕܐ ܐܠܗܐ .

totum est admirabile. Admirabilis est conceptio tua, admirabilis est nativitas tua, admirabilis es totus, admirabilis es et incomprehensibilis.

2. Per te incipiam et spe tua confisus absolvam, o infinite Deus; aperiam os meum incipiens ab humilitate tua, imple illud, Domine, e thesauris tuis; ego sum ager, tu vero agricola; insere vocem tuam voci viri inanis, qui seminasti te in purissima virgine, natus es absque fluxu, effulsisti e Patre et factus es e Maria, quæ absque semine dedit fructum.

3. Maria inclinata peperit gigantem sæculorum, gigantem robustissimum, in essentia Patris absconditum, in divinitate occultatum. Natum virgo cum amore fovebat, ei blandiebatur, oscula dabat, et ipse obviam ei exsiliebat; ipse eam cum risu aspiciebat, ut puerulus, in præsepio recumbens et fasciis involutus. Ubi flere incipiebat, surgens mater lac ei præbebat, cum blandimentis amplexabatur, super genua agitabat, et tunc ille tacebat.

4. David pater tuus canticum cantavit tibi antequam venires, o Dei Unigenite. De auro Sabæ locutus est in sua prophetia[1]. Can-

[1] *Psalm.* 71, 15.

[a] A add. ܘܟܠܟ ܡܫܬܡܫܐ — [b] A ܐܦ — [c] A ܐܢܐ — [d] A ܒܒܬܘܠܬܗ — [e] A ܝܠܕܐ — [f] A ܕܢܚܬ — [g] R ܙܪܥܐ — [h] A ܠܗ . ܘܪܗܛ ܠܐܘܪܥܗ ܚܙܐ ܒܗ ܘܓܚܟ — [i] R ܚܒܟܬ ܢܦܫܗ — [k] A add. ܘܡܫܡܫܐ ܠܗ

ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܝܘܡܐ ܕܝܢܐ .
ܪܡܙ ܠܟ ܒܒܥܘܬܗ .
ܘܗܐ ܒܣܘܥܪܢܐ ܐܫܬܪܪܬ ܡܠܬܗ .
ܗܐ ܕܗܒܐ ܘܡܘܪܐ ܘܠܒܘܢܬܐ .
ܟܢܫ ܩܘܕܡܝܟ ܛܠܝܐ ܓܢܒܪܐ .
ܕܗܒܐ ܠܡܠܟܘܬܟ .
ܠܒܘܢܬܐ ܠܐܠܗܘܬܟ .
ܘܡܘܪܐ ܠܐܢܫܘܬܟ .
ܘܛܘܒܘܗܝ ܠܐܝܢܐ ܕܠܐ ܡܬܟܫܠ ܒܟ ܀
ܗܐ ܒܐܒܘܟ ܐܢܬ. ܘܒܡܪܝܡ ܐܢܬ ܘܒܡܪܟܒܬܐ
ܘܒܐܘܪܝܐ ܘܒܟܠ ܕܘܟ ܐܢܬ .
ܒܐܒܘܟ ܐܢܬ ܒܫܪܝܪܐ .
ܘܒܐܡܟ ܕܠܐ ܦܘܠܓܐ .
ܘܒܡܪܟܒܬܐ ܘܒܐܘܪܝܐ ܫܦܝܠܐ .
ܒܟܠ ܕܘܟ ܐܢܬ ܕܐܢܬ ܗܘ ܒܪܘܝܐ .
ܒܟܠ ܐܢܫ ܕܐܢܬ ܗܘ ܓܒܘܠܐ .
ܐܢܬ ܗܘ ܕܡܢ ܐܒܐ .
ܘܐܢܬ ܗܘ ܕܡܢ ܡܪܝܡ .
ܐܢܬ ܗܘ ܕܚܕ ܐܢܬ .
ܐܢܬ ܗܘ ܗܘ ܕܐܬܐ ܘܐܬܐ ܒܥܘ̈ ܗ̄ ܀
ܘܝ ܠܗ ܠܐܢܫ ܕܒܨܐ ܘܡܥܩܒ ܘܕܪܫ ܕܢܓܫܘܫ
ܒܥܘܡܩܗ ܕܐܠܗܘܬܟ .
ܘܝ ܠܗ ܠܐܢܫ ܕܠܐ ܡܘܕܐ ܒܟ .
ܘܝ ܠܗ ܠܐܢܫ ܕܠܐ ܪܚܡ ܠܟ .
ܘܝ ܠܐܢܫ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܒܟ .
ܘܝ ܠܐܢܫ ܕܣܒܪ ܣܢܝܩܘܬܐ .
ܛܘܒ ܠܐܢܫ ܕܟܬܒ ܕܐܠܗܐ ܐܢܬ .
ܛܘܒܐ ܕܡܢ ܐܒܘܟ .
ܛܘܒܐ ܕܡܢ ܚܘܒܟ .
ܘܛܘܒܐ ܕܡܢ ܪܘܚܟ .
ܢܗܘܐ ܠܐܢܫ ܕܚܕܐ ܒܝܠܕܟ ܀
ܐܙܕܘܥ ܡܢܟ ܠܓܝܘܢܐ ܡܫܠܗܒܐ ܕܡܝܟܐܝܠ
ܛܠܝܐ ܐܠܗܐ .
ܟܪ̈ܘܒܐ ܕܝܨ̈ܪܐ ܘܚ̈ܝܘܬܐ

ticum ejus ipso eventu comprobatum est, ecce enim aurum, myrrha et thus coram te, o puer fortissime, coacervata sunt: aurum regiæ tuæ dignitati, thus divinitati, myrrha humanitati. Et beatus qui non fuerit scandalizatus in te.

5. Ecce in Patre tuo es, et in Maria, in curru cherubim, et in præsepio et in omni loco. In Patre es verissime, et in matre certissime et in curru cœlesti, et in præsepe vili, ubique es quia creator es, in omnibus es quia plasmator es. Tu es ille qui ex Patre est, et tu es ille qui ex matre est, tu es ille qui unus est, tu es ille qui venit et venturus est.

6. Væ illi qui investigat et scrutatur et disputat, volens attrectare profunda divinitatis tuæ mysteria! Væ illi qui te non confitetur! Væ illi qui non amat te! Væ illi qui non credit in te! Væ illi qui putat te aliqua re indigere! Beatus autem qui scripsit te Deum esse. Beatitudo a Patre tuo, beatitudo ab amore tuo, beatitudo a Spiritu tuo largiatur illi qui gaudio afficitur in nativitate tua.

7. Commota sunt a te agmina ardentia Michaelis, o Deus puer! Cherubim currui juncti et animalia

ܐܦ ܪ̈ܘܚܐ ܡܠܝܠܬܐ.
ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܠܟ ܒܪ ܐܚܝܕ.
ܗܐ ܥܘܒܗ̇ ܕܒܬܘܠܬܐ ܒܪܟܘܬܟ.
ܡܟܝܟܘܬܟ ܨܒܬ ܣܘܟܟ.
ܐܢܬ ܗܘ ܠܐ ܡܣܬܝܟܐ.
ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܣܬܝܟܬ
ܐܢܬ ܗܘ ܕܠܐ ܣܘܟܐ.
ܕܠܐ ܡܣܬܝܟܝܢ ܝܡܐ ܕܪ̈ܚܡܐ ܀
ܚܙܘܟ ܢܘܚ ܘܪܝܚܟ ܒܣܝܡ. ܦܘܡܟ ܩܕܝܫ
ܩܕܝܫܐ ܐܠܗܐ.
ܡܢ ܟܠ ܢܒܥܝܢ ܚ̈ܝܐ.
ܠܚܡܐ ܚ̈ܝܐ ܕܒܒܝܬ ܠܚܡܐ
ܕܚ̈ܝܐ ܐܝܬܝܟ ܡܢ ܚܕ ܚܝܐ
ܚܠܐ ܡܣܡܐ ܓܕܫܐ ܡܒܪܘܬܟ.
ܒܥܝܬ ܐܢܬ ܗܘ ܠܡܐܟܘܠܐ ܚܢܢܐ.
ܐܘܟܠܐ ܐܢܬ ܫܡܝܢܐ. ܦܪܚܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ.
ܡܚܝܐ ܒܬܘܠܬܐ.
ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܝܢܐ ܕܨܗܐ ܠܕܡܟ ܀
ܛܥܢܘ ܩܪܒܘ ܠܟ ܪ̈ܥܘܬܐ ܐܡܪܐ ܚܠܒܐ.
ܐܡܪܗ ܚܝܐ ܕܐܠܗܐ.
ܒܪܟܘ ܘܫܒܚܘ ܠܟ ܘܐܘܕܝܘ
ܘܣܓܕܘ ܠܟ ܡܪܝ ܪܥܝܐ ܫܪܝܪܐ.
ܘܗܦܟܘ ܘܐܬܕܡܪܘ ܡܢ ܬܫܒܚܬܐ.
ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܘܕܥܝܪ̈ܐ ܪ̈ܘܚܢܐ.
ܘܡܫܒܚܝܢ ܘܐܡܪܝܢ ܢܗܝܪܐܝܬ.
ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ. ܒܪ̈ܘܡܐ ܠܥܠ.
ܫܠܡܐ ܥܠ ܐܪܥܐ.
ܘܣܒܪܐ ܛܒܐ ܠܒܢܝܢܫܐ ܀
ܒܪܗ ܕܐܒܐ ܐܢܬ ܒܪܗ ܕܡܪܝܡ
ܘܚܕ ܗܘ ܐܢܬ
ܐܘ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ[a] ܠܥܠ ܡܢ ܟܝܢܐ ܡܢ ܐܡܐ.
ܘܟܝܢܐܝܬ ܡܢ ܐܒܐ.

et rationales spiritus te ferre non possunt, o fili Omnipotentis. Ecce autem sinus virginis objectum est tuæ dignationis et terminus quem voluit tua humilitas. Tu es infinitus, tu idem circumscriptus fuisti; nullus tibi terminus, o mare misericordiarum nullis limitibus circumscriptum.

8. Visus tuus recreat, odor tuus suavis est, et os tuum sanctum, o Deus sancte. Ex te undique vita fluit; panis vitæ es in domo panis (Bethleem) qui vita es ex vita unica; suave olet halitus tuus et sapit pueritia; in cibum exquireris, misericors qui cibus es cœlestis avem spiritualem vivificans et puer es virgineus. Beatus qui sanguinem tuum sitit.

9. Pastores attulerunt et obtulerunt tibi, agne vive Dei, agnum lactentem; te, Domine pastor vere, cum benedictione et gratiarum actione adorarunt atque laudarunt, deinde reversi sunt attoniti laudibus angelorum et spirituum qui præclare glorificabant dicentes: « *Gloria in excelsis Deo, pax in terra, et spes bona hominibus*[1]. »

10. Filius Patris, filius es Mariæ, et unum es Verbum Dei, supernaturaliter e matre, naturaliter e Patre, extraordinarie e Jordane

[1] *Luc.* II, 14.

[a] Cod. add. ܕܐܠܗܢ quæ vox abundat.

ܐܦ ܡܢ ܡܥܘܪܝ ܘܠܐ ܒܟܬܒܐ .
ܡܢ ܢܗܪܐ ܘܐܡܐ ܘܡܢ ܐܒܐ
ܚܕ ܐܢܬ ܛܠܝܐ ܐܠܗܐ . ܘܩܠܐ ܕܚܟܡܬܐ
ܟܢܝܫܝܢ ܛܡܝܪܝܢ ܒܟ .
ܐܘ ܕܛܠܐ ܘܝܢܩ
ܚܠܒܐ ܒܒܬܘܠܐ ܡܢ ܒܪܬ ܕܘܝܕ ܀
ܟܪܣܐ ܛܥܢܬܟ . ܐܘܪܝܐ ܣܦܩ ܠܟ ܫܡܥܘܢ ܛܥܢܟ
ܓܢܒܪܐ ܐܠܗܐ .
ܗܐ ܡܣܝܟ ܐܢܬ ܚܒܝܫ ܠܟܠܟ
ܘܓܫܝܫ ܐܢܬ ܐܦ ܡܬܓܫܫ ܐܢܬ
ܟܝܢܐ ܕܡܣܝܟܘܬ ܠܐ ܐܣܬܝܟ .
ܘܗܐ ܒܐܘܪܝܐ ܙܥܘܪܐ ܐܣܬܝܟܬ .
ܡܢܘ ܓܝܪ ܡܣܝܟ ܠܐܝܬܘܬܟ .
ܗܐ ܒܣܝܟܐ ܐܚܝܟ .
ܐܘ ܕܠܐ ܡܣܬܝܟ .
ܕܨܒܐ ܘܐܣܬܝܟ .
ܒܪܐ ܠܐ ܡܣܬܝܟܐ ܘܠܐ ܡܣܬܝܟ ܀

ܠܐܒܘܟ ܕܕܡܐ ܠܐܡܟ ܕܕܡܐ ܠܡܢܘ ܕܕܡܐ .
ܕܠܐ ܕܡܘܬܐ ܐܠܗܐ .
ܕܠܐ ܓܘܢܐ ܕܕܡܐ ܠܐܒܘܟ .
ܐܘ ܒܚܝܠܐ ܐܘ ܒܐܝܬܘܬܐ .
ܐܦ ܒܟܝܢܐ ܘܒܫܘܠܛܢܐ .
ܕܕܡܐ ܗܘ ܠܡܪܝܡ ܝܠܕܬܟ .
ܕܡܢܗ ܗܘܬ ܕܡܘܬܐ ܐܢܫܝܬܐ .
ܗܐ ܕܕܡܐ ܠܐܒܘܟ .
ܗܐ ܕܕܡܐ ܠܐܡܟ .
ܗܐ ܕܕܡܐ ܐܦ ܠܟ[a] .
ܐܘ ܕܢܣܒ ܠܗ ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ ܀

ܟܡܐ ܚܦܝܛ ܐܢܬ ܟܡܐ ܡܟܝܟ ܐܢܬ ܟܡܐ ܚܪܝܦ ܐܢܬ .
ܓܠܐ ܘܟܣܐ ܡܘܠܕܟ
ܫܕܐ ܢܦܫܟ ܠܟܠ ܟܠ ܐܢܫ
ܓܚܟ ܐܢܬ ܠܟ ܦܓܥ ܒܟ .

[a] Add. ܗܐ ܕܕܡܐ ܐܦ ܠܟ

natum; e flumine, e matre et e Patre unus idemque es Puer Deus. Oracula sapientiæ coacervata et abdita sunt in te, qui in præsepio recumbens lac suges virgineum e filia Davidis.

11. Venter te gestavit, præsepe tibi sufficiens fuit, Simeon te portavit, divine gigas, ecce limitatus, circumdatus, apprehensus, corpore circumseptus, attrectabilisque es tu, cujus natura nullis unquam limitibus circumscripta fuit; ecce in parvi præsepii limitibus inclusus fuisti. Quis autem limites imponere potest tuæ essentiæ? Ecce intra limites jaces, o infinite, quia limitibus circumscribi voluit filius infinitus qui limitibus non circumscribitur.

12. Similis Patri tuo, similis es matri tuæ, cuinam similis es? Deus formam non habet, absque colore similis es Patri in virtute, in essentia, in natura, in potestate; similis es Mariæ tuæ parenti, ex qua assumpsisti formam humanam. Ecce similis es Patri et similis matri, et tu ipse tibi similis es. O qui assumpsisti formam servi, tibi gloria.

13. Quam diligens es, quam humilis, quam vehemens! nota et occulta est generatio tua. Projicis te ad omnes, cuicumque occurrenti rides, hilarem præbes frontem

ܣܡܐ ܒܠܗ ܒܢܝܟܝ . ܠܟܠ ܢܫܩܝܟܝ .
ܡܫܘܚܬܟܝ ܦܫܝܛ ܒܨܒܥ ܚܝܐ .
ܘܫܘܦܪܗܝܢ ܕܝܢ ܥܝ̈ܢܝܟܝ .
ܒܢܝ̈ܟܝ ܡܣܟ̈ܝ .
ܗܐ ܚܙܝ ܠܐܡܟܝ .
ܕܟܦܢܐ ܠܚܙܬܟܝ .
ܘܗܐ ܟܦܢܝܢ ܠܟܝ ܡܣܟܝܢ ܕܥܕܬܐ ✣
ܢܘܪܢܐ ܐܢܬ ܪܘܚܢܐ ܐܢܬ ܒܪ ܐܠܗܘܬܐ ܐܢܬ .
ܓܫܝܡܐ ܡܢ ܒܪܬ ܕܘܝܕ .
ܡܢ ܛܘܗܡܐ ܗܘܝܬ ܕܥܒܕܐ .
ܐܦ ܓܪ̈ܡܐ ܘܒܣܪܐ ܐܝܬ ܠܟ .
ܐܘ ܠܐ ܓܫܝܡܐ ܕܗܘܐ ܓܫܡܐ .
ܠܐ ܒܪܝܐ ܐܝܟ ܫܪܝܪܐ .
ܕܠܒܪ̈ܝܬܐ ܐܝܬܝܬ ܠܗܘܝܐ .
ܐܢܬ ܗܘ ܒܪܝܬ ܕܨܒܝܬ .
ܐܢܬ ܗܘ ܗܘܝܬ ܕܐܚܒܬ .
ܐܢܬ ܗܘ ܕܗܐ ܐܝܟܢ
ܒܪܫܘܬܐ ܥܡ ܝܠܘܕܟ ✣
ܣܪ̈ܦܐ ܡܩܕܫܝܢ ܟܪ̈ܘܒܐ ܡܒܪܟܝܢ ܐܦ ܡܠܐܟ̈ܐ .
ܡܫܒܚܝܢ ܠܐܠܗܘܬܟ .
ܡܟܣܝܢ ܠܐܘܪܝܐ ܒܓܦܝܗܘܢ .
ܝܘܣܦ ܘܡܪܝܡ ܩܝܡܝܢ
ܟܕ ܕܚܠܝܢ ܐܦ ܪܬܝܬܝܢ .
ܒܩܠܐ ܓܦ̈ܐ ܕܚܝ̈ܠܐ ܕܣܪ̈ܦܐ .
ܥܡ ܪ̈ܥܡܐ ܕܚܝܠܐ ܕܩܠܝܗܘܢ .
ܡܢܘ ܡܣܦܩ ܠܟ .
ܡܢܘ ܡܕܪܟ ܠܟ .
ܘܡܢܘ ܒܨܐ ܠܟ .
ܘܡܢܘ ܡܡܪܚ ܕܢܒܨܐ ܠܡܘܠܕܟ ✣
ܐܡܪܐ ܡܠܝܠܐ ܐܬܝܬ ܕܬܨܘܕ ܒܪ ܒܬܘܠܐ ..
ܗܘ ܛܠܝܐ ܕܒܬܘܠܬܐ .
ܗܘܝܬ ܐܡܪܐ ܘܪܗܛܬ ܠܐܘܪܥܟ .
ܐܡܪܐ ܗܘ ܕܐܒܝܕ ܗܘܐ .

osculis, labia tua stillant pharmacum vitæ, balsamum fluit e digittis tuis, pulchri sunt oculi tui, ecce in matrem tuam diriguntur quæ fame visionis tuæ premitur : omnes filii Ecclesiæ te ardentissime appetunt.

14. Igneus es, spiritualis es, Entis summi filius es, incarnatus e filia Davidis, e genere servorum es; etiam ossa et carnem habes, o incorporee, qui corpus assumpsisti ; verissimum est te creatum non esse qui creaturas ad existentiam adduxisti ; tu creasti, quia voluisti, tu factus es quod amasti, tu ille es qui nunc dominatur cum Genitore suo.

15. Seraphim ter sanctam proclamant, cherubim circumdant, angeli celebrant divinitatem tuam; tegunt suis corporibus præsepe, stant Joseph et Maria cum tremore et timore, audito sonitu alarum trementium Seraphim et tonitru terribili eorum vocum. Quis sufficiet tibi ? Quis comprehendet te ? Quis investigabit te ? Quis audeat scrutari nativitatem tuam ?

16. Fili Dei, venisti ut ovem rationalem irretires ; Soboles virginis, factus es agnus et tibi obviam cucurrit ovis quæ perierat[1], quia audivit vocem balatus tui. O agne,

[1] Joan.

ܕܢܣܒܬ ܩܕܫ ܒܪ ܚܠܒܐ ܐܢܬ
ܗܐ ܠܥܬܝܩܐ ܕܛܥܢܬܗ ܠܚܕܢܐ .
ܐܘ ܕܪܥܝܐ ܕܢܣܒܗ ܠܥܠܡܐ .
ܐܘ ܠܢܒܝܐ ܘܐܡܪܐ . ܐܘ ܠܟܘܡܪܐ ܘܕܒܚܐ .
ܐܘ ܒܪ ܚܠܒܐ ܟܡܐ ܒܟܝܡ ܐܢܬ ܀
ܚܕܝܐ ܐܡܟ ܚܕܐ ܐܦ ܝܘܣܦ
ܚܕܐ ܐܢܬ ܐܦ ܐܢܬ .
ܐܘ ܐܡܪ ܦܨܚܢ .
ܚܕܝܐ ܡܪܝܡ ܕܝܠܕܬܟ .
ܘܢܫܩܬ ܠܟ ܓܘܪܝܐ ܕܐܪܝܐ .
ܕܡܢ ܩܠܟ ܐܬܬܙܝܥ ܗܘ ܬܥܠܐ .
ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܦܚܙܐ .
ܒܛܠܬ ܡܠܟܘܬܗ . ܕܫܪܝܬ ܡܠܟܘܬܟ .
ܗܝ ܕܡܠܟܐ ܗܘܝܬ .
ܕܐܢܬ ܗܘ ܡܠܟܐ ܘܡܠܟ ܡܠܟܐ ܀
ܓܒܠܬܗ ܠܐܕܡ ܡܢ ܥܦܪܐ ܘܒܪܝܬ ܠܐܡܟ .
ܘܐܢܬ ܠܟ ܨܪܬ ܒܡܕܥܟ .
ܡܕܡ ܓܝܪ ܕܒܐܝܬܘܬܟ ܟܝܢܐ ܗܘ .
ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܗܘ ܠܘܬ ܐܒܘܟ .
ܕܗܟܢ ܐܝܬܘܗܝ ܟܝܢܟ ܡܪܝ .
[ܐܒܐ] ܠܗ ܗܘ ܠܘ ܐܒܘܟ .
ܘܨܒܝܢܟ ܨܪܗ ܠܐܢܫܘܬܟ .
ܒܡܘܠܕܟ ܕܡܢ ܐܒܘܟ .
ܠܘ ܐܢܬ ܠܟ ܨܪܬܟ .
ܕܠܝܬ ܠܟ ܫܘܪܝܐ .
ܒܡܪܝܡ ܐܢܬ ܠܟ ܨܪܬ ܕܨܒܝܬ ܀
ܩܝܡܐ ܡܪܝܡ ܐܡܟ ܚܬܟ ܡܟܝܪܬܟ ܐܡܬܟ
ܗܝ ܕܟܪܥܬ ܝܠܕܬܟ .
ܗܐ ܕܚܒܒܬ ܒܚܘܒܐ ܢܫܩܬ·
ܫܒܚܬ ܨܠܝܬ ܐܦ ܐܘܕܝܬ·
ܘܝܗܒܬ ܚܠܒܐ ܘܗܐ ܐܚܝܕܐ ܠܟ .
ܡܦܝܣܐ ܠܟ ܘܓܚܟܐ ܠܛܠܝܘܬܟ .
ܘܗܐ ܚܕܐ ܐܢܬ ܘܪܘܙ ܐܢܬ ܚܠܒܐ .

qui tulisti sanctitatem, o lactens qui portasti antiquum dierum, o pastor et agnus, o sacerdos et hostia, o agnus lactens quam mansuetus es.

17. Exultat mater tua, exultat Josephus, exultas et tu, o agne nostri paschatis (exultationis), exultat Maria, quia peperit te et osculatur te, catulum leonis[1], quia voce tua conturbatus est vulpes ille, Herodes, rex protervus. Cessavit regnum ejus, inchoato regno tuo ; obtinuit autem regnum tuum, quia rex es, imo rex regum.

18. Plasmasti Adamum e pulvere et matrem tuam creasti et tu teipsum formasti in mente tua. Quod enim in esse tuo (humano) naturale est, non venit a Patre tuo, quia talis est, Domine, tua natura [humana], pater ejus non est Pater tuus. Voluntas enim tua formavit humanitatem tuam. In nativitate tua ex Patre non te formasti, quia non habes principium. In Maria autem formasti te, quia voluisti.

19. Stat Maria, mater tua, soror tua, sponsa tua, ancilla tua ; ipsa quippe inclinata peperit te, jam te amore fovit, amplexa est, osculata est, laudavit, oravit, gratias egit et lac dedit, ecce tenet te, blanditur tibi, ridet pueritiæ tuæ, tu vero, hilaris et exultans, lac suges ; an-

[1] Cfr. *Gen.* XLIX, 9.

ܗܘܬ ܠܟ ܝܠܕܬܟ .
ܗܘܬ ܠܟ ܡܪܒܝܢܝܬܟ .
ܘܗܘܬ ܠܟ ܒܪܝܬܟ .
ܒܟ ܐܬܩܢ ܐܡܟ ܒܪܝ ܀
ܪܒܐ ܕܐܡܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܗ ܡܪܐ ܕܐܡܗ .
ܛܠܐ ܘܩܫܝܫ ܡܢ ܐܡܗ .
ܫܠܐ ܚܛܦܬܢܝ ܠܬܗܪܐ .
ܡܟܝܟܘܬܟ ܗܐ ܟܒܫܐ ܠܝ .
ܡܢܘ ܕܚܙܝܟ ܘܠܐ ܢܛܥܡܟ .
ܗܐ ܥܛܦܝܟ ܡܬܡܗܝܢ ܠܚܙܝܐ
ܘܓܠܝܢܟ ܡܬܗܪ ܠܡܡܠܠܐ .
ܗܐ ܒܥܙܪ̈ܐ ܐܝܕܝܟ .
ܗܐ ܒܛܦܛܦ ܪ̈ܓܠܝܟ .
ܗܐ ܪܚܝܡ ܐܢܬ ܟܠܟ .
ܗܐ ܦܠܐ ܦܘܡܟ ܫܘܥܐ ܕܐܒܘܟ ܀
ܫܘܦܪܟ ܫܦܝܪ ܘܪܝܚܟ ܒܣܝܡ ܗܘ ܘܦܘܡܟ ܕܒܫܐ ܗܘ .
ܝܠܘܕܐ ܐܠܗܐ .
ܚܝܠܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܟ .
ܡܙܝܥ ܠܪ̈ܘܚܢܐ ܘܡܪܝܡ ܩܝܡܐ .
ܒܪܡܙܐ ܕܪܝܫܟ ܙܝܥܐ ܒܪ̈ܝܬܐ .
ܟܕ ܐܢܬ ܠܥܠܡܐ ܒܛܝܒܘܬܟ .
ܗܘܐ ܚܠܒܐ ܕܒܪܝܬ ܗܐ ܝܢܩ ܐܢܬ ܀
ܬܘܕܝܬܐ ܠܟ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܫܘܝܬ ܕܐܙܡܪ .
ܥܢܝܢܐ ܕܝܠܝܕܘܬܟ .
ܚܢܢܟ ܢܫܪܐ ܚܘ̈ܒܝ .
ܘܐܘܕܐ ܠܟ ܡܪܝ ܘܐܫܒܚܟ .
ܕܡܢܟ ܘܠܟ ܙܕܩܐ ܩܠܐ .
ܒܝܘܡ ܝܠܕܟ ܫܪܐ ܣܟܠܘ̈ܬܢ
ܚܢܢܟ ܢܕܟܐ ܟܘܬ̈ܡܝܢ .
ܫܠܡܟ ܡܪܝ ܢܡܠܟ .
ܒܥܡܢ ܘܒܥܕܬܟ .
ܠܟ ܡܪܝ ܫܘܒܚܐ .
ܒܝܘܡ ܥܐܕܟ ܛܠܝܐ ܡܫܒܚܐ ܀

ceps hæret parens tua, hæret nutrix tua, hæret creatura tua : per te, fili, recte dispone matrem tuam.

20. Magister matris, Deus matris, Domine matris, matre junior et senior, quiesce, in admirationem me rapuisti ; ecce affabilitas tua opprimit me ; quis te aspicere possit quin gustet quam suavis es ? Ecce exuviæ tuæ attonitos faciunt spectatores, et detectio tua in admirationem rapit disertos ; ecce manus tuæ fasciis involutæ et pedes pulsantes, ecce totus amabilis es et os tuum balbutiens de tuo Patre.

21. Pulchritudo tua decora est et odor suavis, osque tuum mel est, o Deus-infans. Virtus ex ore tuo emissa cœlestes spiritus exagitat ; Maria stat attonita, nutuque tuo creaturæ contremiscunt ; dum bonitate tua mundo alimoniam præstas, lac quod creasti ipse suges.

22. Gratias ago tibi, o Fili Dei, quod dignus fuerim ut rem nativitatis tuæ psallerem, tua indulgentia absolve meos defectus, et confitebor tibi teque laudabo, quia ex te est et tibi debetur canticum laudis. In die nativitatis tuæ absolve offensa nostra ; tua misericordia absterge maculas nostras ; pax tua, Domine, regnet in populo nostro et in Ecclesia tua, tibi laus, puer gloriose, in die solemnitatis tuæ.

XI.

ܐܚܪܢܝܬܐ ܥܠ ܩܠܐ ܕܘܝܕ ܒܪ ܐܝܫܝ ܥܢܝܢܐ
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܓܒܐ ܠܡܪܝܡ ܘܐܝܬܝܪ
ܘܐܘܪܒ ܕܘܟܪܢܗ̇ ܀

ܒܬܘܠܬܐ ܒܪܬ ܕܘܝܕ .
ܩܪܬܢܝ ܝܘܡܢ ܠܡܫܬܘܬܐ[a] .
ܒܚܘܒܐ ܕܠܐ ܒܨܝܐ .
ܬܘ ܢܬܒܣܡ ܒܦܬܘܪܗ̇ .
ܘܢܚܕܐ ܒܗ̇ ܟܕ ܐܡܪܝܢ .
ܕܝܠܕܐ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܗܘ ܀
ܒܬܘܠܬܐ ܒܪܬ ܕܘܝܕ .
ܗܐ ܩܝܡܐ ܠܗ̇ ܒܝܢܝ ܟܢܫܐ .
ܘܛܥܝܢܐ ܥܠܝܡܐ[b] .
ܘܕܪܘܫܐ ܠܗ̇ ܚܕܪܝܢ .
ܚܕ ܕܪܫ ܠܗ̇ ܚܕ[c] ܒܨܐ ܠܗ .
ܘܚܬܝܡܐ ܗܝ ܘܫܠܝܡܬܐ ܀
ܛܥܝܢܐ ܝܠܘܕܐ .
ܘܒܬܘܠܘܬܗ̇ ܩܝܡܐ .
ܛܥܝܢܐ ܒܬܘܠܝܬܐ .
ܘܝܗܒܐ ܚܠܒܐ ܕܐܡܗܬܐ .
ܡܢܘ ܢܫܟܚ ܡܢܘ ܢܡܨܐ .
ܡܢܘ ܢܡܪܚ ܕܢܒܨܐ ܀
ܛܥܝܢܐ[d] ܠܗ ܒܥܘܒܗ̇ .
ܘܢܛܪܐ ܛܒܥܐ ܕܒܬܘܠܘܬܗ̇ .
ܘܐܝܢܐ ܕܚܙܐ ܠܗ̇ .
ܡܢܐ ܐܝܬ ܠܗ ܕܢܡܠܠ .
ܐܠܐ ܕܢܐܡܪ ܕܗܐ ܬܡܝܗܬܐ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܫܥܝܐ ܀
ܐܫܥܝܐ ܡܫܒܚܐ .

XI.

Alius hymnus **in tono**: David Jesse filius[1]. **Responsorium** : Benedictus qui elegit Mariam et valde magnificavit memoriam ejus.

1. Virgo filia David vocavit me hodie ad convivium cum amore inscrutabili ; venite, delectemur ad mensam ejus, et lætemur cum ea, dicentes prolem quam ipsa peperit Deum esse.

2. Virgo filia David stat inter turbas, puerulum portans, circumstant disputatores ; unus disputat de ea, alter scrutatur eum. Sigillo virgineo munita est et integra.

3. Portat natum, et remanet ejus virginitas ; portat virginalia integra, et lac matrum præbet. Quis poterit, quis valebit, quis audebit perscrutari ?

4. Portat puerulum in sinu suo, et signa virginitatis servat. Quid dicere potest qui eam intuetur, nisi dicat : « *Ecce admirabilis*, » ut dixit Isaias[2] ?

5. Inclytus Isaias appellavit pue-

[1] Stropha continet sex versus diversi metri, hoc modo : 575787. Nonnullæ strophæ inveniuntur in cod. add. 17,141, fol. 81 quem littera E designamus et in Scala 15 cod. par. 149.

[2] *Is.* IX, 6. Videtur applicare matri quod Isaias dixit de filio, nisi pro ܠܗ legendum sit ܠܗ̇ .

[a] E ܠܡܫܬܘܬܗ̇ — [b] Scala 15 ܛܥܝܢܐ ܛܠܝܐ — [c] Scala ܐܚܪܢܝ — [d] Strophæ 4, 6 e cod. E,

ܩܪܝܗܝ ܐܠܗܐ ܓܢܒܪܐ .
ܘܩܪܝܗܝ ܕܬܗܪܐ .
ܡܛܠ ܬܗܪܐ ܕܡܘܠܕܗ .
ܡܛܠ ܗܘܐ ܠܐ ܐܢܫ ܢܩܪܝܘܗܝ .
ܢܩܪܝܘܗܝ[a] ܐܠܐ ܒܠܚܘܕ ܕܬܗܪܐ ✤

rum « *Deum fortem* » et appellavit eum « *Admirabilem,* propter miraculosam ejus nativitatem ; nemo igitur appellet eum nisi Admirabilem.

ܡܢ ܐܕܢܐ ܥܠ ܗܘܐ .
ܘܛܫܝܐ ܒܡܪܒܥܐ ܓܢ ܒܗ .
ܘܢܦܩ ܡܢ ܟܪܣܐ .
ܘܠܐ ܫܪܐ ܛܒ̈ܥܐ ܕܒܬܘܠܘܬܗ .
ܗܟܢܐ ܬܘܒ ܐܦܠܐ ܛܒ̈ܥܐ .
ܕܩܒܪܐ ܫܪܐ ܗܘܐ ܟܕ ܢܦܩ ✤

6. Ingressus est per aurem[1] et secreto uterum inhabitavit, e ventre porro exiens, non solvit sigilla virginalia, sicut nec solvit exeundo sigilla sepulchri.

ܛܥܢܬܗ ܐܡܗ .
ܬܫܥܐ ܝܪ̈ܚܝܢ ܒܟܪܣܐ .
ܘܟܕ ܝܢܩ ܚܠܒܐ .
ܛܘܦ̈ܐ ܡܛܪܐ ܗܘ ܢܚܬ ܗܘܐ .
ܗܘܘ ܠܬܗܪܐ ܐܟ ܕܬܗܪܐ .
ܢܬܒܪ ܫܘܫܛܐ ܕܟܦܘܪ̈ܐ ✤

7. Maria gestavit eum in utero novem mensibus; dum lac sugeret, ipse pluviæ guttas e cœlo dimittebat ; miro hoc prodigio frangatur arrogantia abnegatorum.

ܕܡܝܐ ܗܘܬ ܥܘܒܗ .
ܠܒ̈ܥܠܬܐ ܘܐܡܗ̈ܬܐ .
ܘܛܥܢܐ ܥܘܠܐ .
ܟܕ ܠܐ ܚܙܐ ܠܗ ܙܘܘܓܐ .
ܫܬܩ ܡܚܨܦܐ ܙܘܥ ܕܪܘܫܐ .
ܡܬܕܡܪ ܠܗ ܒܗ ܒܛܠܝܬܐ ✤

8. Similis erat Mariæ sinus illi maritatarum et matrum et prolem gestabat, nullo habito congressu ; taceas, o impudens, timeas, o disputator, admiratione raptus in puellam.

ܪܫܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ .
ܡܪܗ ܩܪܝܗܝ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܐ .
ܘܠܐ ܐܝܬ ܒܪ ܐܢܫܐ .

9. Princeps angelorum Christum appellavit Dominum suum[2]. Porro nullus homo princeps est angelorum ; quia ergo Christus est Deus

[1] Joannes Damascenus et ipse Syrus eodem modo loquitur *De fide orthod*. IV, 14 : « Ac conceptio quidem per auditum facta est : ortus vero per eam partem per quam exire fetus consuescit ; quamlibet alii fabulentur per genitricis Dei latus editum esse. » Ante Joannem, S. Isaac Antiochenus dixerat : « Nisi (Christus) Deus erat, cur a Patre missus est ? Sed nisi homo erat, cur Maria necessaria erat ? Nisi Deus erat, quomodo per aurem intrare potuit ? Sed nisi homo erat, quomodo venter eum peperit ? Nisi Deus erat, quomodo matris virginitatem in partu servare potuit ? Sed nisi homo erat, cur non eodem modo exiit, quo intraverat. Per aurem enim spiritus intravit et e ventre caro egressa est. » *S. Isaaci Antioch. Opera omnia* ed. Bickel. Gissæ, 1873, t. I. p. 60.

[2] *Luc*. I, 28 juxta versionem Syriacam, ubi Gabriel dicit : « *Ave, gratia plena, Dominus noster tecum*. »

[a] ܢܩܪܝܘܗܝ abundat.

ܕܐܝܬܘܗܝ ܪܫܐ ܕܡܠܐܟܐ .
ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܗܘ . ܘܒܪ ܐܠܗܐ ܗܘ .
ܗܘܝܘ ܡܪܗ ܕܓܒܪܐܝܠ ❖

ܡܢܘ ܘܒܪ ܡܢܘ .
ܗܘ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ .
ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ .
ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ .
ܠܥܠ ܐܠܗܐ ܠܬܚܬ ܒܪܢܫܐ .
ܚܪܡ ܗܘ ܠܗ ܕܒܨܐ ܠܗ ❖

ܙܡܪܘ ܠܗ ܠܡܚܘܣܢܬܐ .
ܥܡܡܐ ܘܟܠܗܘܢ ܐܡܘܬܐ .
ܠܗܘ ܕܛܥܝܢ ܡܪܝܡ .
ܘܗܘܝܘ ܛܥܝܢ ܠܫܡܝܐ .
ܘܠܗ ܗܘ ܡܒܪܟܝܢ ܟܪܘܒܐ ܕܚܝܠܐ .
ܘܣܪ̈ܦܐ ܠܗ ܗܘ ܡܩܕܫܝܢ ❖

ܟܠܬܐ ܡܟܠܠܬܐ .
ܗܐ ܡܪܟܝ ܬܠܐ ܥܠ ܨܠܝܒܐ .
ܘܐܬܦܬܚ ܓܒܗ .
ܡܢ ܗܘ ܣܛܪܐ ܕܝܡܝܢܐ .
ܘܢܦܩܘ ܡܢܗ ܡܝܐ ܘܕܡܐ .
ܚܘܣܝܐ ܠܒܢ̈ܘܗܝ ܕܐܕܡ ❖

ܐܘܪܗܝ ܫܠܚܬ ܠܗ .
ܠܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܬܐ ܣܥܘܪ .
ܘܐܝܬܐ ܠܟ ܨܠܝܒ .
ܙܟܝܐ ܗܢܐ ܐܣܓܘܕ ܠܗ .
ܬܐ ܐܣܝܢܝ ܬܐ ܐܚܠܡܢܝ .
ܬܐ ܙܒܘܢ ܟܐܒ̈ܝ ܕܟܪܝܗܘܬܝ ❖

Deique filius, idcirco ipse est Dominus Gabrielis.

10. Quis est et cujus filius ille qui natus est ex virgine? Deus est de Deo vero, superne Deus, deorsum homo, anathema illi qui eum scrutatur.

11. Illi quem Maria portavit hymnum cantate, populi omnesque gentes, portat enim ipse cœlum; ei benedicunt formidolosi Cherubim, eum Seraphim ter sanctum proclamant.

12. Ecclesia[1] sponsa, ecce Dominus tuus pendet in cruce, latus ejus apertum est e parte dextra et fluunt ex eo aqua et sanguis in propitiationem filiis Adæ.

13. Edessa misit legatos ad regem Christum dicens: « Veni ad me, affer tecum crucem salutarem, ut adorem eam; veni, ad me sanandam, veni ad me curandam, veni ad præbendum remedium doloribus quibus infirmor[2]. »

[1] Strophæ 12-13 desunt in cod. A; ex alio Ephræmi hymno desumptæ fuerint.

[2] Legationem Abgari regis ad Christum, Christique responsum ex archivis Ecclesiæ Edessenæ refert Eusebius, *Hist. Eccl.* I, 13. W. Cureton translationem hujus loci Syriacam cum aliis documentis huc spectantibus edidit in Opere: *Ancient Syriac documents relative to the earliest establishment of Christianity in Edessa*. London 1864.

XII.

ܐܚܪܬܐ ܒܩܠܐ ܕܦܪܕܝܣܐ ܒܩܠܐ ܥܘܢܝܬܐ
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܒܐ ܡܬܘܡܐܝܬ .
ܘܗܘܐ ܒܛܝܒܘܬܗ ܝܠܘܕ
ܒܙܒܢܐ ✣

ܡܢܘ ܕܠܐ ܢܬܕܡܪ . ܒܝܠܕܟܝ ܡܫܒܚ ܡܢ ܟܠܐ .
ܒܛܢܟܝ ܕܠܐ ܙܘܘܓܐ . ܘܝܠܕܟܝ ܕܠܐ ܚܫܫܐ .
ܒܪܘܡܐ ܕܠܐ ܐܡܐ . ܒܥܘܡܩܐ ܕܠܐ ܐܒܐ .
ܬܕܡܘܪܐ ܗܘ ܡܫܟܚ ܒܟܠܗܝܢ .
ܕܟܕ ܠܐ ܫܪܝܢ ܛܒܥܐ . ܘܠܐ ܡܬܚܒܠܝܢ ܒܬܘܠܐ
ܬܕܝܐ ܡܠܝܢ ܚܠܒܐ . ܕܬܬܪܣܐ ܠܡܪܣܐ ܟܠ ✣

ܡܢܘ ܒܓܘ ܓܘܦܢܐ . ܓܠܦ ܥܢܒܐ ܕܠܐ ܡܪܐ .
ܘܠܐ ܕܘܟܠܐ . ܘܒܨܒܥܗ ܕܐܘܡܢܐ .
ܐܝܟ ܒܛܢܝܢ ܠܗܘܢ . ܠܚܡܪܐ ܕܠܐ ܐܒܐ .
ܐܪܙܗ ܕܒܪܐ ܠܒܝܫܝܢ ܘܩܝܡܝܢ .
ܒܛܢܝܢ ܘܡܬܚܬܡܝܢ . ܡܠܝܢ ܘܠܐ ܒܪܝܢ .
ܗܝ ܠܒܗܬܬܐ . ܣܦܩܐ ܕܟܦܘܪܐ ✣

ܒܛܘܪܐ ܕܚܘܪܒ . ܛܘܦܣܟܝ ܫܥܝܬܐ ܗܘܬ .
ܕܟܕ ܠܐ ܢܩܝܪܐ ܗܘܬ . ܝܠܕܐ ܘܐܫܩܝܬ ܗܘܬ .
ܡܫܪܝܬܐ ܠܡܫܪܝܬܐ . ܕܨܗܝܐ ܘܡܝܬܐ ܗܘܬ .
ܛܠܠܟܝ ܡܛܐ ܠܟܐܦܐ ܘܐܘܠܕܗ̇ .
ܕܡܢܟܝ ܕܢܚܘ ܡܝܐ . ܡܝܐ ܫܡܝܢܐ .
ܘܐܪܘܝ ܨܗܝܗ . ܥܠܡܐ ܒܛܝܒܘܬܐ ✣

ܓܘ ܡܪܒܥܐ ܕܒܣܪܐ . ܓܢܘܢܐ ܬܩܝܢ ܗܘܐ ܒܗ .
ܕܡܣܬܡܟ ܒܗ ܫܪܐ ܗܘܐ . ܚܬܢܐ ܫܡܝܢܐ .
ܘܒܬܘܠܘܬܐ ܠܓܢܝܢ ܐܝܟ ܬܪܥܘܗܝ .

XII.

Alius hymnus in tono Paradisi[1]. Responsorium : Gloria illi qui natus est ab æterno ex Patre et beneficientia sua factus est infans in tempore.

1. Quis non miretur nativitatem tuam gloriosissimam? Absque congressu conceptus et absque difficultate natus, in cœlis absque matre es, et in terra absque patre ; tua nativitas sub quocumque respectu prorsus admirabilis est. Etenim sigillis non solutis, et virginalibus non destructis, ubera virginis plena sunt lacte quo ipsa nutrit omnium Alitorem.

2. Quis in vitibus intus sculpsit uvas absque dolabra et digito artificis ? Quomodo vites concipiunt vinum absque patre? Figuram filii sustinentes stant ac concipiunt, servato sigillo et absque ruptura fœcundantur. Hoc ad confusionem sufficit impiorum.

3. In monte Horeb petra typum tuum, o virgo, designavit ; etenim parturivit non excavata et præbuit potum castris Israelitarum, quæ siti languebant ac moriebantur. Umbra tua attigit petram eamque fœcundavit ; quia ex te ortæ sunt aquæ cœlestes, quarum potu sitim suam extinxit mundus per gratiam.

4. In utero carneo thalamus dispositus erat, in quo recumbens requiescebat sponsus cœlestis ; vir-

[1] Ita appellatur, quia hymni S. Ephræmi de Paradiso Eden hoc metro exarati sunt. Constat stropha undecim versibus, decem versus quinque sunt syllabarum, septimus septem habet syllabas. Schema est : 55555575555.

ܘܟܕ ܨܒܐ ܗܘܐ ܕܢܦܘܩ ܡܫܒܚܐ .
ܒܬܘܠܐ ܫܒܩ ܕܡܟܝܢ. ܘܠܐ ܐܪܓܫܘ ܒܡܦܩܗ.
ܘܥܝܪܐ ܘܡܠܐܟܐ . ܙܡܪܘ ܬܫܒܘܚܬܐ ܀

ܠܝ ܢܛܘܒܢ ܕܪܐ . ܟܠܗܘܢ ܡܪܝܡ ܐܡܪܐ .
ܐܡܪܐ ܒܚܕܘܬܐ . ܡܪܝܡ ܒܪܬ ܕܘܝܕ .
ܕܗܘܝܬ ܒܛܝܒܘܬܐ . ܐܡܐ ܠܐܠܗܐ .
ܘܕܠܐ ܙܘܘܓܐ ܝܠܕܬ .
ܐܡܪܗ ܕܐܠܗܐ . ܡܪܐ ܕܡܠܐܟܐ .
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ . ܓܒܪܐ ܗܘ ܕܡܣܒܪܢܝ ܀

ginalia diligenti custodia servabant portas. Quando autem sponsus gloriosus exire voluit, virginalia somno oppressa reliquit, ita ut non sentirent ejus egressum. Interea Vigiles cum angelis laudes decantabant.

5. *Beatam me dicent omnes generationes*[1], ait cum exultatione Maria; quia facta sum per gratiam Mater Dei et absque congressu peperi agnum Dei angelorumque Dominum, ut dixit mihi angelus qui nuntium attulit.

XIII.

ܐܚܪܬܐ ܥܠ ܩܠܐ ܗܢܐ ܝܘܡܐ ܚܕܝ ܡܪܝ
ܥܘܢܝܐ ܒܪܝܟ ܗܘ ܝܠܕܟܝ
ܡܠܝܬ ܠܬܗܪܐ ܀

ܒܬܘܠܬܐ ܡܠܝܬ ܬܕܡܪܐ .
ܕܝܠܕܬ ܠܢ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ .
ܙܥܘܪ ܗܘ ܠܗ ܦܘܡܝ ܡܠܡܠܘ
ܕܢܡܠܠ ܥܠ ܕܟܝܘܬܟܝ ܀

ܣܝܡܐ ܕܡܠܐ ܥܠ ܛܘܒܝܢ .
ܘܡܪܕܐ ܕܚܝܐ ܠܩܢܘܝܗ̇ .
ܝܗܒܬ ܠܢ ܒܒܬܘܠܘܬܟܝ .
ܘܡܢܘ ܡܨܐ ܠܡܦܪܥܘ ܀

ܕܢܚ ܡܢܟܝ ܡܟܝܟܐܝܬ .
ܪܡܐ ܕܐܙܥܪ ܕܢܪܘܡܡ .
ܘܐܝܩܪ ܘܐܘܪܒ ܕܘܟܪܢܟܝ
ܗܪܟܐ ܘܠܥܠ ܒܫܡܝܐ ܀

ܗܐ ܚܕܝܢ ܘܪܘܙܝܢ ܝܘܡܢ .
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܕܒܗܘܢ .
ܘܣܢܩܝܢ ܕܢܫܒܚܘܢ ܬܫܒܘܚܬܐ .
ܘܢܗܠܠܘܢ ܒܗܘܠܠܝܗܘܢ ܀

XIII.

Alius hymnus in tono : Hic dies lætificavit, Domine[2]. Responsorium : Benedictus natus tuus, o mater plane admirabilis.

1. Virgo plane admirabilis quæ peperisti nobis filium Dei, incapax est os meum ut digne loquatur de tua puritate.

2. Thesaurum omnibus beatitudinibus refertum vitamque suis possessoribus profundentem tribuisti nobis in virginitate tua. Quis valeat debitas rependere laudes?

3. Ortus est e te humiliter altissimus, qui parvulum se fecit, ut homines exaltaret et ut honorarem ac magnificarem memoriam tuam hic in terra et superne in cœlo.

4. Lætantur et exultant hodie cœlum et terra et omnia quæ in eis sunt et satagunt gloriam tuam canere laudesque celebrare.

[1] *Luc.* 1, 48.

[2] Tonus est hymni primi de Nativitate Domini, *Opp. Syr.-lat.* II. Constat stropha quatuor versibus septem syllabarum.

ܟܪܘܒܐ ܕܐܪܒܥ ܐܦܝܗܘܢ .
ܠܐ ܡܫܬܘܝܢ ܠܩܕܝܫܘܬܟܝ .
ܣܪ̈ܦܐ ܕܫܬ ܟܢܦܝܗܘܢ .
ܠܐ ܡܟܣܝܢ ܠܟܝ ܡܢ ܫܘܦܪܟܝ ܀
ܠܐ ܕܡܝܢ ܠܟܝ ܡܢ ܕܟܝܘܬܟܝ .
ܠܓܢ̈ܘܢܐ ܕܥܝܪ̈ܐ ܪܘܡܐ .
ܕܛܥܝܢ ܘܡܙܝܚܝܢ ܠܗ .
ܠܛܠܝܐ ܫܦܝܪܐ ܕܡܢ ܥܘܒܟܝ ܀

5. Quadruplici sua facie cherubim pares tibi sanctitate non sunt, seraphim sex alis instructi decori pulchritudinis tuæ cedunt.

6. Nec puritate pares tibi sunt legiones angelorum cœlestium, qui portant et cum pompa gestant pulchrum puerulum e sinu tuo egressum.

XIV.

ܐܚܪܢܐ ܥܠ ܩܠܐ ܕܩܛܠܗ ܕܝܢ ܠܐܟܘ̈ܠܐ
ܕܛܥܘ ܒܥܘܠܐ ܕܥܒܕ ܗܘ ܒܪܝܟ
ܡܪܐ ܟܠܐ . ܕܢܗܪ ܒܗ
ܥܠܡܐ ܟܠܗ ܀

Alius hymnus ad tonum : « Qui interfecit comestores qui erraverant[1]. Responsorium : Benedicta nativitas tua, o omnium Domine, qua totus mundus illuminatus est.

ܠܒܬܘܠܬܐ ܬܡܝܗܬܐ ܚܙܐ ܥܝܪܐ .
ܚܙܐ ܗܘܐ ܒܗ̇ . ܘܬܡܗ ܥܝܪܐ ܒܗ̇ .
ܐܝܟ ܕܒܚܘܒܐ ܡܦܝܣ ܗܘܐ ܠܗ̇ .
ܫܠܡ ܠܟܝ ܡܠܝܬ ܛܝܒܘܬܐ .
ܠܐ ܪܡܐ ܫܡܝܐ ܡܢܟܝ .
ܘܐܬܪܐ ܕܥܝܪ̈ܐ ܪܥܠ ܡܢ ܝܠܘܕܟܝ .
ܘܗܘ ܕܒܢܦܫܗ ܝܗܒ ܠܗ ܚܝܘܬܐ ܠܥܝܪ̈ܐ .
ܘܨܒܐ ܕܢܬܪܒܐ ܒܚܠܒܟܝ .
ܨܒ̈ܥܝܟܝ ܒܬܗܪܐ ܡܠܝܐ .
ܛܥܝܢ ܓܘܡܪܬܐ ܕܒܚܝܠܐ .
ܕܢܘܪܐ ܫܠܝܐ ܒܗ ܠܓܘܡܪܬܐ .
ܛܘܒܐ ܠܐܡܐ ܕܝܠܕܬܗ .
ܘܐܝܢܘ ܗܘ ܗܢܐ ܕܝܠܕܬܝ ܀
ܡܕܥܐ ܕܠܥܠ ܡܢ ܙܒ̈ܢܐ ܘܡܥܕ̈ܢܐ .
ܣܠܩ ܕܢܚܙܐ ܝܠܘܕܟ ܛܠܝܐ .
ܘܐܡܪܚ ܕܢܒܨܐ ܝܠܘܕܟ .

1. Virginem plane mirandam vidit angelus, et ejus admiratione raptus velut ex amore blandiebatur ei dicens : « *Pax tibi*, *gratia plena*[2]; cœlum non est te excelsius; sedes angelorum coram tuo nato trepidat et tu tranquilla eum portas; ipse halitu suo angelis vitam præstat et quia voluit lacte tuo enutritus est ; digitti tui admiratione pleni gestant carbonem, vehementia flammæ quiescente, o beata mater, quemnam peperisti? »

2. Mens ultra tempora et momenta ascendit ut contemplaretur, o puer, tuam nativitatem, intellectus ausus est te perscrutari et

[1] Stropha continet tredecim versus septem et octo syllabarum hoc modo : 7887788777788. Non satis tamen mihi constat de versibus mediis an octo vel septem syllabarum esse debeant.

[2] *Luc.* I, 28.

ܘܒܙܠܝܩܐ ܕܥܝܪܐ ܣܡܝܐ.
ܘܡܢ ܝܡܐ ܕܢܘܪܐ ܛܒܥ.
ܒܐܒܘܟ ܟܣܝܐ ܚܙܐ ܕܟܣܐ ܐܢܬ.
ܘܢܘܪܐ ܚܝܐ ܟܪܝܟܐ ܠܟ.
ܘܫܠܗܒܝܬܐ ܘܒܪܩܐ ܐܟܚܕ.
ܙܗܪܐ ܕܚܝܠܐ ܕܡܟܢܫܐ.
ܘܥܪܦܠܐ ܕܫܠܗܒܝܬܐ.
ܘܙܠܝܩܐ ܕܢܘܪܐ ܦܐܝܐ.
ܘܙܘܥܐ ܪܒܐ ܘܩܠܐ ܕܐܡܪ.
ܕܠܐ ܡܬܒܨܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܀
ܛܠܝܐ ܕܩܕܡ ܡܢ ܙܒܢܐ.
ܗܒ ܠܝ ܕܐܡܪ ܥܠ ܡܘܠܕܟ.
ܕܠܐ ܡܬܕܪܟܬ ܡܪܝ ܝܕܥ ܐܢܐ.
ܘܕܟܣܐ ܗܘ ܡܘܠܕܟ ܒܐܒܘܟ.
ܘܓܠܝܬ ܒܐܠܗܘܬܟ.
ܚܘܒܐ ܗܘ ܐܠܨ ܠܝ ܕܐܡܠܠ.
ܗܒ ܡܠܬܐ ܠܚܘܒܐ ܥܣܩܐ ܠܝ.
ܕܠܐ ܠܒܨܝܟ ܐܬܛܝܒܬ.
ܙܡܝܪܐ ܕܫܘܒܚܐ ܐܪܡܝ ܠܗ.
ܕܟܕ ܠܐ ܒܨܐ ܣܓܕ ܠܟ.
ܢܗܠܠ ܒܥܐ ܘܠܐ ܢܒܨܝܟ.
ܐܝܬܝܐ ܕܟܣܐ ܡܢ ܡܕܥܐ.
ܓܠܐ[a] ܠܝ ܡܠܬܟ ܐܡܠܠ ܠܟ ܀
ܗܐ ܚܙܐ ܒܗ ܐܚܒܬܐ.
ܒܪܥܝܢܐ ܕܚܘܒܐ ܕܠܐ ܒܥܘܩܒܐ.
ܘܡܬܚܪܐ ܕܬܬܠ ܠܒܥܝܐ ܒܗ.
ܘܠܐ ܫܒܩܝܢ ܠܗ ܓܘܕܐ.
ܘܫܘܪܐ ܕܪܘܚܐ ܠܓܒܪܐ.
ܕܟܢܫ ܓܒܪܐܝܠ ܕܟܪܝܟܝܢ ܠܗ.
ܘܚܝܠܗ ܪܒܐ ܕܡܝܟܐܝܠ.
ܕܩܝܡ ܒܙܘܥܐ ܘܪܬܝܬܐ.
ܟܪܘܒܐ ܕܚܝܠܐ ܕܡܟܣܝܢ.

[a] Cod. ܓܠܐ

angelis coruscantibus obcæcatus est et mare ignis submersus; vidit te in Patre tuo abscondito abditum, igne vivo circumdatum; vidit illic simul flammam et fulgura, terribilem fulgorem audaciam reprimentem, densam flammarum nubem, radios lucis nitentis, magnamque commotionem cum voce dicente : « Non investigatur Filius Dei. »

3. Puer temporibus antiquior, da mihi de tua nativitate loqui. Scio, Domine, te incomprehensibilem esse tuamque generationem in Deo absconditam esse et tua divinitate teipsum manifestavisse. Amor instat ut loquatur, da verbum amori. Res difficilis est mihi qui ad inquirendum de te paratus non sum; da amori canticum laudis, ut non perscrutans sed adorans laudet te supplex absque investigatione; ens rationi impervium, revela mihi verbum tuum, ut de te loquar.

4. Ecce intellectus amore impulsus aciem in eum dirigit absque perscrutatione, instat ut detur illi accessus ad perscrutandum, sed non sinunt eum chori densi angelorum, agmina Gabrielis eum circumdantia, magnus Michaelis exercitus qui stat timore et tremore correptus, Cherubim terribiles ac velati, Seraphim alas suas agitantes, turbæ denique Spirituum ignem

ܡܫܪ̈ܝܬܐ ܛܟܣܝܢ ܠܦܬܘܗܝ .
ܚܝ̈ܠܐ ܕܢܥܘܠ ܠܐܠܗܘܬܐ .
ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܡܢܘ ܡܡܪܚ .
ܢܣܒܟ ܢܚܘܬ ܢܚܙܐ ܠܒܪܐ ❖
ܚܘܒܐ ܠܪܥܝܢܐ ܡܥܨܐ .
ܬܐ[a] ܢܘܚ ܠܐܝܐ ܡܢ ܛܘܪ̈ܦܝܟܝ .
ܠܐ ܬܬܥܠܠܝ ܠܒܝܬ ܢܘܪܢܐ .
ܕܠܐ ܫܒܩܝܢ ܠܟܝ ܣܕܪ̈ܝܗܘܢ .
ܕܬܩܪܒܝ ܠܐܝܕܘܗܝ ܕܟܣܝܐ .
ܬܐ ܚܙܝ[b] ܡܪܝܡ ܕܛܥܝܢܐ ܠܗ .
ܘܠܝܘܣܦ ܕܡܓܦܦ ܠܗ .
ܟܣܐ ܒܐܒܘܗܝ ܥܡ ܪ̈ܘܚܐ .
ܓܠܐ ܒܒܬܘܠܬܐ ܠܡܝ̈ܘܬܐ .
ܠܥܠ ܟܣܐ ܘܠܬܚܬ ܓܠܐ .
ܘܗܘ ܒܗ ܗܘ ܝܚܝܕܐ .
ܒܨܝܬܐ ܠܐܝܐ ܗܪܟܐ ܬܢܘܚ
ܕܓܠܐ ܗܘ ܢܦܫܗ ܠܪܚܡܐ ܠܗ ❖

spirantes. Quis audeat adstare inter eos aut ingredi, ut contempletur Filium Dei.

5. Amor mentem impellit: Veni, tuarum miseriarum lassa quiesce, ne velis te efferre usque ad sedem ignitorum spirituum, quia non sinent eorum ordines ut accedas ad absconditum; veni, vide Mariam eum portantem et Josephum eum amplexantem. Absconditus in Patre suo cum spiritibus, manifestavit se per virginem mortalibus. Sursum occultus, deorsum manifestus idem ipse unicus est. Inquisitio lassa hic quiescat, quia revelavit se amanti.

XV.

ܐܚܪܬܐ ܥܠ ܩܠܐ ܠܟܢܫܐ ܥܠܝܐ ܥܘܢܝܬܐ ܒܫܡܝܐ
ܘܒܐܪܥܐ ܥܡܪܬ ܡܪܝ ܒܥܘܒܗ
ܕܝܠܘܕܟ ܕܝ ܟܣܝܐ ܒܥܘܒܗ
ܘܡܦܢܝܐ ܕܝ ܠܟܠ ❖

Alius hymnus ad tonum: Cœtus supernus[1]. Responsorium: In cœlo et in terra habitasti, Domine, in sinu Genitoris tui absconditus, in sinu Mariæ manifestatus.

ܡܪܟܒܬܐ ܕܢܘܪܐ . ܒܙܘܥܐ ܛܥܝܢܐ ܠܗ .
ܘܒܘܪ̈ܟܐ ܡܚܝ̈ܠܬܐ . ܛܥܝܢܝܢ ܘܠܐ ܝܩܕܝܢ .
ܥܝܪ̈ܐ ܕܫܠܗܒܝܬܐ . ܒܚܝܠܐ ܡܪܬܝܢ ܠܗ .
ܘܒܥܘܒܐ[c] ܙܥܘܪܐ . ܒܪܬ ܕܘܝܕ ܓܦܦܬܗ .
ܟܪ̈ܘܒܐ ܛܥܝܢܝܢ ܠܗ ܘܪܥܠܝܢ[d]

1. Currus ignis cum tremore portat Dominum, genua debilia portant eum et non comburuntur; angeli flammei cum metu gestant eum, filia autem David parvo suo sinu complectitur. Cherubim portant eum et contremiscunt, sera-

[1] Modus est hymni de nativitate Domini qui editus est *Opp. Syr.-lat.* III, 599. Stropha constat undecim versibus, quorum octo primi quinque syllabas, tres ultimi octo et interdum septem syllabas habent. Schema est: 55555555888. Vide t. I, 708, ubi descriptus est: 4554510888. Noster hymnus invenitur etiam in cod. C seu cod. add. 14.516. Scala 19a cod. par. 149 continet strophas 5-7. Denique occurrit in cod. add 14,512, cujus varias lectiones non habeo.

[a] Cod. ܘܬ — [b] Cod. ܚܙܝ — [c] CA vero corrupte habent ܡܪܟܒܬܐ ܒܪܐ ܕܘܝܕ ܒܥܘܒܗ . ܘܠܐ ܡܥܪܩܢܐ — [d] A ܘܪܥܠܝܢ

ܘܣܪ̈ܦܐ ܡܩܕܫܝܢ ܠܗ ܘܪܥܠܝܢ .
ܘܡܪܝܡ ܡܚܒܒܐ ܠܗ ܥܠ ܬܕܝܗ̇ ܀

ܡܪܝܡ[a] ܡܗܝܡܢܬܐ . ܘܒܪܝܟܬܐ ܒܢܫ̈ܐ .
ܚܠܒܐ ܐܝܢܩܬܗ . ܡܢ ܬܕܝܗ̇ ܒܬܘܠܝܬܐ .
ܬܗܪܐ ܗܘ ܘܡܢ ܢܦܩ . ܕܢܐܡܪ ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ .
ܒܬܘܠܬܐ ܝܠܕܬܗ . ܘܒܬܘܠܘܬܗ̇ ܢܛܪܬ .
ܒܪܟܬ[b] ܘܝܠܕܬܗ ܘܒܬܘܠܬܐ ܗܝ
ܩܡܬ ܘܐܝܢܩܬܗ ܘܒܬܘܠܬܐ ܗܝ .
ܘܡܝܬܬ ܘܒܬܘܠܘܬܗ̇[c] ܠܐ ܐܬܦܬܚܬ ܀

ܡܕܢܚܐ ܕܟܘܟ̈ܒܐ . ܠܛܘܦܣܐ ܗܘܬ ܡܪܝܡ .
ܕܡܢ ܥܘܒܗ̇ ܕܢܚ ܠܢ . ܡܪܐ ܕܟܘܟ̈ܒܐ .
ܒܝܠܕܗ ܠܚܫܘܟܐ ܛܪܕܗ ܡܢ ܥܠܡܐ .
ܘܐܢܗܪ ܒܙܠ̈ܝܩܘܗܝ . ܠܥܡ̈ܡܐ ܪ̈ܚܝܩܐ .
ܘܩܘܪ̈ܒܢܐ ܫܩܠܘ ܘܐܝܬܝܘ ܠܗ .
ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܒܐܘܪܝܐ ܕܒܝܬ ܠܚܡ .
ܘܣܓܕܘ ܠܗ ܘܗܦܟܘ ܠܐܬܪܗܘܢ ܀

ܝܘܡܢ ܥܠܡܐ . ܢܪܢܡ ܒܬܫܒܘܚܬܐ
ܘܢܒܥܘܢ ܩܠܐ ܕܫܘܒܚܐ ܒܟܠ ܦܘ̈ܡܝܢ .
ܘܙܡܪܐ ܫܘܒܚܐ . ܒܩܠܐ ܕܠܫ̈ܢܐ .
ܘܐܟܚܕ ܟܠ ܥܡ̈ܡܝܢ . ܒܙܡܪܐ ܢܗܠܠܘܢ .
ܒܫܡܝܐ ܫܘܒܚܐ ܠܡܪܝܐ .
ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܫܠܡܐ ܠܟܠ ܒܣܪ .
ܕܝܠܝܕ ܦܪܘܩܐ ܠܥܠܡܐ ܀
ܝܘܡܢ[d] ܚܙܩܝܐܝܠ . ܢܚܕܐ ܒܚܙ̈ܘܢܐ .
ܢܒܝܐ ܕܚܙܘܐ . ܫܠܡܬ ܢܒܝܘܬܗ .
ܬܪܥܐ ܚܙܐ ܒܒܒܠ . ܬܪܥܐ ܚܕ ܕܐܚܝܕ .
ܘܐܡܪ ܕܢܗܘܐ[e] ܚܬܝܡ . ܕܡܪܝܐ ܥܐܠ ܒܗ .
ܡܪܝܡ ܗܝ ܬܪܥܐ ܕܐܚܝܕ .
ܘܡܫܝܚܐ ܥܠ ܒܗ ܠܥܠܡܐ .

phim ter sanctum proclamant et timore corripiuntur, Maria autem amorose eum suo in pectore fovet.

2. Maria fidelis et benedicta inter mulieres e suis uberibus lac virgineum præbuit puero, mira res, quis poterit dicere qualis sit? Virgo eum peperit et virginalia illæsa servavit; inclinata parturivit et virgo est, surgens lactavit eum et virgo permanet, mortua est et virginalia ejus non fuerunt reserata.

3. Oriens cum suis astris figura fuit Mariæ, e cujus sinu ortus est nobis Dominus astrorum. Ille sua nativitate tenebras e mundo fugavit et suis radiis dissitos illuminavit populos, qui assumpta munera ei attulerunt et in Bethleemi præsepio obtulerunt, deinde, eo adorato, in regionem suam reversi sunt.

4. Hodie mundus resonet laudibus, omnesque uno ore ac lingua voces laudis et canticum glorificationis decantent; simul autem omnes gentes hymnum intonent: « Gloria in cœlis Deo et in terra pax omni carni, quia natus est salvator mundo[1]. »

5. Hodie Ezechiel, visionibus celeber, gaudeat quia effectu completa est ejus prophetia. In Babylonia portam vidit clausam et dixit: « Obsignata sit, quia Dominus ingredietur per eam[2]. » Maria est porta clausa; Christus per eam ingressus est in mundum, nec

[1] Cfr. *Luc.* II, 14.

[2] *Ezech.* XLIV, 2.

[a] A om. — [b] C ܒܪܟܬ — [c] C ܘܒܬܘܠܘܬܗ̇ ܡܚܬܡܐ — [d] E cod. C et scala 19[a]. Pro ܝܘܡܢ scala habet ܢܒܝܐ — [e] C ܕܐܬܐ ܒܗ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܗܘ ܒܬܘܠܬܐ ܬܪܥܐ ܕܠܐ ܐܬܦܬܚ

ܘܠܐ ܦܚܫܘܗ ܒܥܠܝ ܕܪ̈ܘܫܐ ܀

ܐܡܐ ܕܝܠܕܬܗ[a] . ܫܘܝܐ ܗܝ ܠܥܘܗܕܢܐ .
ܥܘܒܐ ܕܛܥܢܗ[b] . ܫܘܝܐ ܗܘ ܠܒܘܪܟܬܐ .
ܐܦ ܝܘܣܦ ܐܒܐ[c] . ܐܬܩܪܝ ܒܛܝܒܘܬܐ .
ܠܒܪܐ ܕܫܪܪܐ . ܗܘ̣[d] ܕܐܒܘܗܝ ܡܫܒܚܐ ܗܘ .
ܪܥܝܐ ܟܠܗ ܒ̈ܪܝܢ ܕܐܬܥܒܕܘ .
ܠܘܬ ܥܢܐ ܕܐܒܕܬ ܘܛܥܬ[e]
ܘܠܛܝܪܗ ܐܝܬܝ ܘܐܗܦܟܗ̇ ܀

ܐܝܟܐ ܡܫܟܚ ܠܟ . ܐܝܢܐ ܕܒܥܐ ܠܟ .
ܘܐܝܟܐ ܚܙܐ ܠܟ . ܐܝܢܐ ܕܪܚܡ ܠܟ .
ܒܫܡܝܐ ܢܒܥܝܟ . ܒܥܘܒܐ ܕܝܠܘܕܟ .
ܐܘ ܒܐܦܪܬܐ ܒܗ̇ . ܒܐܘܪܝܐ ܕܒܝܬ ܠܚܡ .
ܘܐܢ ܒܥܘܒܗ̇ ܕܡܪܝܡ ܢܒܥܝܟ .
ܟܣܐ ܬܡܢ ܢܛܝܪܐ ܚܬܝܡܐ ܐܢܬ .
ܬܗܪܐ ܗܘ ܡܘܠܕܟ ܒܟܠܗܝܢ ܀

illam aperuit Taceant disputatores.

6. Mater[1] quæ eum peperit digna est memoria; sinus qui eum portavit dignus est benedictione; Joseph etiam per gratiam pater appellatus est filii veritatis, cujus Pater est omnino laudandus. O pastor omnium creaturarum, qui missus est ad ovem perditam quæ erraverat et ad caulas portavit et reduxit eam!

7. Ubi inveniet te, qui te quærit? Ubi videbit te qui te amat? In cœlo quærat te in sinu Genitoris tui, aut in Ephrata, in præsepio Bethleemitico; si autem in sinu Mariæ quærat te, absconderis ibi servatus sub sigillo; prorsus et omnimode admirabilis est nativitas tua.

XVI.

ܐܚܪܢܐ ܥܠ ܩܠܐ ܕܒܪܬ ܡܠܟܐ ܥܘܢܝܐ ܕܡܪܝܡ
ܘܕܘܟܪܢܗ̇ ܒܟܠ ܕܪ ܘܕܪ̈ܝܢ ܀

ܫܠܡܐ ܫܡܥܬ ܒܬܘܠܬܐ
ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܘܩܒܠܬ ܒܛܢܐ .
ܘܒܫܠܡܐ ܬܘܒ ܐܬܢܝܚܘ .
ܐܦ ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܒܝܬ ܥܠܝܬܐ .
ܫܠܡܟܝ ܢܗܘܐ ܫܘܪܐ ܕܫܝܢܐ .
ܠܡܠܟ̈ܐ ܘܟܗ̈ܢܐ ܒܝܬ ܡܕ̈ܝܢܬܗܘܢ .

Alius hymnus ad tonum Sponsa regis[2]. Responsorium: Memoria Mariæ in omnes generationes.

1. Benedicta virgo angeli salutationem[3] audivit, qua accepta concepit. Eadem salutatione discipuli in cœnaculo recreati sunt. Salutatio tua sit murus pacis regibus et sacerdotibus in oppidis eorum. Filios Ecclesiæ serva per

[1] Hæc stropha hic ex hymno ܥܘܒܐ ܚܟܡ inserta fuerit. Stropha autem 7ª e scala 19 desumpta est.

[2] Sponsa regis, tonus notissimus ad quem confecti sunt hymni 5-7 de crucifixione, hymnus nisibenus 34 et quindecim hymni S. Isaaci a Bickell editi in t. II ejus operum. Schema strophæ est: 64464444 44558 vel potius: 686888558. Continetur iste hymnus in cod. add. 14,506, fol. 13 et fol. 184, et in cod. add. 14,516. B = 14,506, fol. 184; C = 14,516. Scala 3ª cod. par. 149 habet strophas 1, 6-7.

[3] Syriace ܫܠܡܐ *pax*, quia Syri olim sicut Hebræi se salutabant dicendo: « Pax tibi. » Hac formula Christus pluries suos discipulos salutavit.

[a] Scala 19 ܕܝܠܕܬ: — [b] ܕܛܥܢܬ — [c] Ed. Rom. ܕܐܒܐ — [d] Ed. Rom. ܗܘ — [e] Ed. Rom. ܘܐܛܥܝܬ, scala 19 ܘܐܗܦܟܗ̇

ܘܠܨܠܝܒܘܟ ܕܚܝܐ . ܢܫܒ[a] ܒܠܚܘܕ .
ܘܢܫܒܚܘܢ ܠܫܡܟ ܒܐܘܫܥܢܐ ✣
ܛܘܒܝܟܝ ܡܪܝܡ ܕܒܟܝ ܫܪܐ[b] .
ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܙܡܪ ܕܘܝܕ .
ܛܘܒܝܟܝ ܕܫܘܝܬ ܕܬܩܒܠܝ .
ܫܠܡܗ ܕܐܒܐ ܡܢ ܓܒܪܝܐܝܠ .
ܛܘܒܝܟܝ[c] ܕܗܘܝܬܝ ܐܝܟ ܡܪܟܒܬܐ
ܠܒܪܗ ܕܐܠܗܐ . ܛܥܢܘܗܝ ܒܘܪ̈ܟܝܟܝ . ܘܐܣܝܟܘܗܝ ܕܪ̈ܥܝܟܝ .
ܐܝܟ ܡܒ̈ܘܥܐ ܗܘܘ ܠܗ . ܬܕ̈ܝܟܝ ܕܝܢܩܘܬܗ
ܘܓܦܦܬܝܗܝ ܠܗܘ ܕܠܒܝܫ ܫܠܗܒܝܬܐ ✣
ܛܘܒܝܟܝ ܡܪܝܡ ܕܨܪܬܟܝ .
ܣܢܝܐ ܕܚܙܐ ܡܘܫܐ .
ܛܘܒܝܟܝ ܡܪܝܡ ܕܗܘܝܬܝ .
ܐܝܟ ܬܟܣܝܬܐ ܠܥܘܠܐ ܐܢܗܘ .
ܛܘܒܝܟܝ ܡܪܝܡ ܕܕܢܚ ܡܢܟܝ .
ܚܕ ܙܠܝܩܐ ܕܟܣܝܗ ܠܫܡܫܐ .
ܒܪܝܫܬ ܥܠ ܡܘܫܐ . ܐܙܠܓ[d] ܒܪܝܫ ܛܘܪܐ .
ܘܝܘܡܢ ܦܫܛ[e] ܙܠܝܩ̈ܘܗܝ ܥܠ ܟܠܗ ✣

ܛܘܒܝܟܝ ܡܪܝܡ ܕܨܝܪܟܝ .
ܢܒ̈ܝܐ ܟܠܗܘܢ ܒܟܬ̈ܒܝܗܘܢ .
ܛܘܒܝܟܝ ܡܪܝܡ ܕܐܟܪܙܟܝ .
ܐܫܥܝܐ ܒܢܒܝܘܬܗ .
ܕܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܬܒܛܢ ܘܬܐܠܕ .
ܒܪܐ ܕܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ .
ܘܗܐ ܥܡ̈ܡܐ ܟܠܗܘܢ ܩܥܝܢ . ܥܡܢ ܗܘ .
ܗܘ ܕܒܨܒܝܢܗ ܡܕܒܪ ܟܠ ✣
ܛܘܒܝܟܝ[f] ܡܪܝܡ ܕܐܬܩܪܝܬܝ .
ܐܡܐ ܚܕܬܐ ܒܒܬܘܠܘܬܟܝ .
ܛܘܒܝܟܝ ܡܪܝܡ ܕܐܬܪܫܡܬܝ .
ܒܛܘܦܣ ܐܪܥܐ ܕܝܠܕܬ ܠܐܕܡ .

tuam crucem ut hosannis laudent nomen tuum.

2. Beata es Maria quia in te habitavit Spiritus sanctus quem cecinit David; beata es quæ digna fuisti ut a Gabriele salutationem Patris acciperes. Beata quæ effecta es velut currus Filio Dei; eum genua tua sustentarunt, brachia tua gestarunt, ubera tua velut fontes ei fuerunt; infantem flammis vestitum amplexa es.

3. Beata es Maria, quia figuravit te rubus a Moyse visus; beata es Maria, quæ fuisti infanti tuo velut velum quo Moyses operiebat splendorem vultus sui; beata es Maria, quia ex te ortus est unicus radius, qui occultavit solem. Iste radius jampridem super Moysen in vertice montis irradiavit, et hodie radios suos porrigit in omnes terræ fines.

4. Beata es Maria, quia omnes prophetæ in libris suis te depinxerunt; beata es Maria, quia Isaias in suo vaticinio te annuntiavit: « *Ecce virgo concipiet et pariet filium cujus nomen Emmanuel*[1]. « Ecce omnes gentes clamant: « Nobiscum est ille qui sua voluntate omnia dirigit. »

5. Beata es Maria, quia in tua virginitate appellata es nova mater; beata es Maria, quia designata fuisti sub figura terræ quæ Adamum produxit et parens effecta es

[1] *Is.* VII, 14.

[a] B seu idem codex fol. 184 habet: [illegible]. — [b] B ܫܪܐ. — [c] Ita cod. BC. Cod. A assuit versus e stropha 4ª. — [d] BC [illegible]. — [e] Ita C. A autem habet: [illegible]. — [f] C [illegible]. — [g] E cod. C.

ܘܐܬܐ ܡܛܠܬܗܘܢ ܠܡܪܗ ܕܐܕܡ .

. . . .

ܗܐ ܡܠܬܐ ܫܪܬ . ܒܓܘ ܡܪܒܥܟܝ ܕܟܝܐ .
ܘܨܪܗ ܠܗ ܕ ܢܦܫܗ ܒܓܘ ܡܪܒܥܟܝ ܀

ܛܘܒܝܟܝ[a] ܡܪܝܡ ܕܗܘܝܬܝ .
ܐܡܐ ܫܒܝܚܬܐ ܠܡܪܐ ܡܠܟܐ .
ܕܢܚ ܡܢܟܝ ܦܐܪܐ .
ܪܓܝܓܐ ܘܫܒܝܚܐ ܡܠܐ ܟܠ ܫܘܦܪܝܢ .
ܛܘܒܝܟܝ ܕܙܠܝܓ ܛܘܒܟܝ ܗܟܐ .
ܒܡܕܝܢܬܐ ܘܒܥܕܬܐ .
ܕܝܠܕܬ ܠܡܫܝܚܐ . ܦܪܘܩܗ ܕܥܠܡܐ .
ܕܦܪܩ ܒܪܝܬܐ ܒܛܝܒܘܬܗ ܀

ܟܕ ܛܠܝܬܐ ܗܘܝܬ[b] ܐܪܒܝܘܢܝ .
ܟܗܢܐ ܕܥܡܐ ܒܗܝܟܠܐ ܩܕܝܫܐ .
ܘܗܘܝܬ ܕܗܘܝܬ[c] ܥܠܝܡܬܐ .
ܐܬܘ ܘܡܟܪܘܢܝ ܠܓܒܪܐ ܟܐܢܐ ܝܘܣܦ .
ܓܒܪܐ ܕܢܘܪܐ ܐܬܐ ܡܣܒܪܢܝ .
ܘܫܐܠ ܠܝ ܫܠܡܐ ܘܩܒܠܬ ܒܛܢܬ .
ܘܐܙܠܬ ܘܝܠܕܬܗ . ܒܐܘܪܝܐ[d] ܕܒܝܬ ܠܚܡ .
ܘܚܕܝ ܒܡܘܠܕܗ ܠܒܪܝܬܐ ܟܠܗܝܢ ܀

Domini Adami... Ecce verbum habitavit in utero tuo purissimo et intra viscera tua formam sibi confecit.

6. Beata es Maria, quia mater effecta es gloriosissima Domini regum; ex te ortus est fructus ille desideratus et gloriosus, qui omnibus virtutibus plenus est. Beata es, beatitudo quippe tua inclaruit in urbibus et congregationibus, quia peperisti Christum Salvatorem mundi, qui gratia sua creaturas salvavit.

7. Dum essem infans, educarunt me sacerdotes populi in templo sancto, quum adolescentula effecta sum desponsarunt me justo Joseph. Vir autem igneus venit ad me afferens nuntium meque salutavit; ejus salutatione accepta, concepi et abiens peperi in præsepio Bethleemi infantulum qui sua nativitate gaudium attulit universo mundo.

XVII.

ܣܘܓܝܬܐ ܠܘܬ ܕܥܠ ܓܒܪܐ ܘܡܪܝܡ ܒܥܘܢܝܐ
ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܪܢ ܕܠܟ ܣܓܕܝܢ
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܟܕ ܚܕܝܢ ܀

ܚܝܠܗ ܕܐܒܐ ܕܚܒܗ ܫܪܐ .
ܒܥܘܒܐ ܒܬܘܠܐ ܕܚܘܒܗ ܓܪܓܗ .

Hymnus[1] de Angelo et Maria. Responsorium. Gloria tibi, Domine, cœli et terra gaudio rapta te adorant.

1. Virtus Patris, quæ, amore urgente, habitasti in sinu virgineo,

[1] Hymnus hic et qui sequuntur ad hoc hymnorum genus pertinent qui « Sugita » apud Syros appellantur, et strophas ordine alphabetico dispositas plerumque habent. Prima stropha quinque versus septem syllabarum, ceteræ quatuor tantum versus habent. Hymnus desumptus est e cod. add. 14,506 fol. 123, sqq. Variæ lectiones appositæ sunt e cod. add. 14,516 = B, et ex *Breviario* Maronitarum Romæ impresso an. 1656, part. hiem. pag. ܨܙ. Illius textus varias lectiones littera M indicavimus. Exstat iste hymnus etiam in cod. add. 14,515. Tempus defuit quum Londini degerem ut ejus varias lectiones exscriberem. Post præmissam præfationem colloquium instituitur inter Mariam et Angelum, per strophas ordine alphabetico dispositas.

[a] E scala 3. — [b] Cod. ܗܘܝܬ — [c] Cod. ܗܘܝܬ — [d] A ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܕܗܘܝܐ

ܗܒ ܠܝ ܦܘܡܐ ܕܐܡܠܠܘܗܝ .
ܠܡܘܠܕܟ ܪܒܐ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ ܀
ܒܪ ܥܬܝܪܐ ܕܒܚܘܒܗ ܨܒܐ[a] .
ܘܢܫܪܐ ܒܟܪܣܐ[b] ܕܡܣܟܢܬܐ .
ܗܒ ܠܝ ܩܠܐ ܐܦ ܡܠܬܐ .
ܕܒܗ ܬܗܪܐ ܐܡܠܠ ܥܠܝܟ ܀
ܙܥܘܪ ܗܘ ܦܘܡܐ ܕܢܡܠܠ .
ܐܦ ܠܫܢܐ ܕܢܦܫܩ .
ܘܚܣܝܢ ܩܠܐ ܐܦ ܡܠܬܐ .
ܕܢܬܢܐ ܫܘܦܪܟ ܦܩܘܕ ܘܐܡܪ ܀

ܗܒ ܠܝ ܐܡܪܝ ܡܪܐ ܕܟܠ .
ܒܕܚܠܐ ܐܬܐ ܪ̈ܝܫ ܡܫܩܠܘ .
ܕܪܝܫ ܕܥܝܪ̈ܐ ܟܕ ܣܒܪܗ .
ܠܐܡܐ ܒܬܘܠܬܐ ܣܒܪ ܡܐܬܝܬܟ ܀
ܐܘ ܚ̈ܟܝܡܐ ܬܘ ܘܬܘ ܫܡܥܘ .
ܫܪܒܐ ܕܟܠܗ ܬܗܪܐ ܡܠܐ .
ܘܙܡܪܘ ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܐܬܪܟܢ .
ܕܢܚܐ ܠܐܕܡ ܕܚܛܐ ܘܡܝܬ ܀
ܐܒܐ ܒܪ̈ܚܡܘܗܝ[c] ܠܒܪܗ ܪܡܙ .
ܕܢܚܘܬ ܢܦܪܘܩ ܠܒܪܝܬܗ .
ܘܠܓܒܪܝܐܝܠ ܥܝܪܐ ܦܩܕ .
ܕܢܛܝܒ ܐܘܪܚܐ ܩܕܡ ܡܚܬܗ ܀
ܒ̈ܪܬ ܕܘܝܕ ܪ̈ܚܡܐ ܕܢܚܘ .
ܕܗܝ ܬܗܘܐ ܗܘܬ ܐܡܐ ܠܒܪܘܗ .
ܕܐܒܘܗ ܠܐܕܡ ܘܠܥܠܡܐ .
ܘܩܕܝܡ ܫܡܫܐ ܐܝܬܘܗܝ ܫܡܗ ܀
ܢܚܬ ܨܒܝܢܐ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ .
ܘܡܢܛܟܣܐ ܩܪܐ ܘܐܦܩܗ .
ܡܢ ܪ̈ܘܡܐ[d] ܫܕܪܗ ܘܫܠܚܗ ܠܐܪܥܐ[e] .
ܠܘܬ ܒܬܘܠܬܐ ܕܟܝܬܐ ܕܢܣܒܪܗ ܀
ܫܩܠ ܐܓܪܬܐ ܕܚܬܝܡܬܐ .
ܒܪܐܙܐ ܕܟܣܐ ܡܢ ܥ̈ܠܡܐ .

da mihi verba facere de magna tua et incomprehensibili generatione.

2. Fili ditissime, qui amore voluisti habitare in utero paupercula, da mihi vocem et sermonem ut cum admiratione loquar de te.

3. Os meum nimis exiguum est ut loquar de te et lingua non sufficit ut mysteria tua exponat. Deficiunt vox et sermo ad narrandam tuam pulchritudinem, jube et dicam de te.

4. Omnium Domine, da mihi accedere cum tremore ad sublimitatem archangeli, quando attulit virgini matri nuntium adventus tui.

5. O sapientes, venite, auscultamini, et audite rem prodigiosissimam, et laudes cantate ei qui se demisit ut vivificaret Adamum peccato suo mortuum.

6. Pater suæ misericordiæ nutu significavit Filio suo ut descenderet in terram ad salvandam creaturam suam, et Gabrieli angelo præcepit ut viam pararet descendenti.

7. In filia Davidis misericordiæ apparuerunt, ut mater fieret genitoris Adæ et mundi, cujus nomen sole antiquius est.

8. Illapsa est voluntas incomprehensibilis, vocavit ex ordinibus cœlestibus angelum eumque in terram misit, ut nuntium afferret virgini purissimæ.

9. Attulit ille epistolam mysterio a sæculis abscondito obsignatam,

[a] B ܪܚܡ ܕܐܣܬܟܠܘܢܝ — [b] B ܒܟܪܣܗ — [c] B ܪܡܙܗ ܕܐܒܘܗܝ ܪ̈ܚܡܘܗܝ — [d] B ܒܘܠ — [e] B om.

ܘܡܒܣܪܐ[a] ܫܠܡܐ ܠܥܠܝܡܬܐ .
ܘܣܒܪܐ ܛܒܐ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܀

ܛܣ ܢܘܪܐ ܘܪܘܚܐ ܡܢ ܫܡܝܐ .
ܘܠܡܣܟܢܬܐ ܒܡܐܬܝܬܗ ܥܬܪܗ[b] .
ܫܠܡܐ ܝܗܒ ܠܗ ܐܦ ܣܒܪܗ .
ܬܗܪܐ ܒܒܛܢܗ ܕܥܬܝܕܐ ܠܟܠ ܀

ܐ ܐܡܪ ܥܝܪܐ ܠܒܬܘܠܬܐ .
ܫܠܡܐ ܥܡܟܝ ܐܡܗ ܕܡܪܢ[c] .
ܡܒܪܟܬܐ ܐܢܬܝ ܐܘ ܥܠܝܡܬܐ .
ܘܡܒܪܟ[d] ܗܘ ܦܐܪܐ ܕܒܟܝ[e] ܀
ܡ ܡܪܝܡ ✠ ܐܡܪܐ ܡܪܝܡ ܡܢ ܐܢܬ ܡܪܝ .
ܘܡܢܘ ܗܢܐ ܕܡܡܠܠܬ .
ܪܚܝܩ ܗܘ[f] ܡܢܝ ܡܢ[g] ܕܐܡܪܬ .
ܘܡܢܘ ܚܝܠܗ[h] ܠܐ ܝܕܥܢܐ ܀
ܒ ܥܝܪܐ . ܒܪܝܟܬܐ ܕܢܫ̈ܐ ܨܒܐ ܪܡܐ ܕܒܟܝ ܢܫܪܐ .
ܘܠܐ ܕܚܠܬܐ ܠܐ ܬܕܚܠܝܢ .
ܕܟܢ ܛܝܒܘܬܐ ܠܐܪܥܟ .
ܕܬܫܘܕ[i] ܪ̈ܚܡܐ ܥܠ ܥܠܡܐ ✠
ܒ ܒܥܐ ܐܢܐ ܡܪܝ ܠܐ ܬܪܗܒܢܢܝ .
ܓܘܡܪ̈ܐ ܛܥܝܢ ܐܢܬ ܠܐ ܬܘܩܕܢܢܝ .
ܢܘܟܪܝܐ ܗܘ ܡܢܝ ܡܢ[k] ܕܐܡܪܬ .
ܘܐܦ ܚܝܠܗ ܠܐ ܡܫܟܚܢܐ ܀
ܓ ܓܠܐ ܠܝ ܐܒܐ ܘܓܠܝܬ ܠܟܝ .
ܐܪܙܐ ܕܗܘܐ ܒܝܢܬܗܘܢ .
ܟܕ ܠܗ ܠܒܪܗ ܡܢ ܫܕܪܢܝ .
ܕܡܢܟܝ ܢܕܢܚ ܥܠ[l] ܥܠܡܐ ܀
ܫܠܗܒܝܬܐ ܐܢܬ ܠܐ ܬܕܚܠܢܝ .
ܓܘܡܪ̈ܐ ܚܕܝܪ ܐܢܬ ܠܐ ܬܙܝܥܢܝ .
ܐܘ ܢܘܪܢܐ ܐܝܟ ܐܗܝܡܢܟ[m] .
ܕܟܠ ܚܕ̈ܬܐ ܡܡܠܠ ܐܢܬ ܀

qua continebantur pax puellæ significata et spes bona universo mundo.

10. Igneus Spiritus e cœlo advolans ad virginem pervenit, suoque adventu inopem divitiis replevit, salutationemque attulit ei atque nuntium de conceptione omnium admirationem excitatura.

11. Angelus dixit virgini : « Pax tecum, mater Domini, benedicta tu, o puella, et benedictus fructus qui in te est[1]. »

12. *Maria*. Respondit Maria : « Quis es, Domine ? et quid est hoc quod loqueris ? Procul est a me quod dicis, et quænam sit vis tui sermonis nescio.

13. *Angelus*. Mulierum benedictissima, placuit Altissimo ut in te habitaret, ne timeas. Gratia in te se inclinavit ut misericordias super mundum effunderet.

14. *M*. Rogo, Domine, ne terreas me ; carbones portas, ne aduras me. Alienum est a me quod dicis et vim ejus assequi non possum.

15. *A*. Revelavit mihi Pater et revelo tibi secretum inter eum et Filium ejus initum quando misit me : scilicet Filium ex te oriturum esse super mundum.

16. *M*. Flamma es, ne mihi terrorem incutias ; carbonibus circumdatus es, ne metum injicias. O ignee ! quomodo fidem tibi adhibeam ? nova omnia dicis.

[1] Cfr. *Luc.* I, 28, 42.

[a] B ܘܡܒܪܘ — [b] ܥܠܡܐ ܚܘܒ ܡܠܟܐ — ܘܟܢܝ ܡܢܝ — [c] M ܘܡܪܢ — [d] M ܟܢܝ — [e] M ܘܕܒܟܝܡܟܝ — [f] B ܢܘܟܪܝܐ — [g] BM ܡܢܝ ܠܟ — [h] B ܘܡܢܘ ܗܘ ܚܝܠܗ — [i] ܕܬܫܘܕ — [k] M ܡܢܝ — [l] M ܥܠ — [m] M ܘܡܢܐ ܠܟ

ܕ ܕܬܡܗܐ ܗܘ ܒܟܝ ܠܝ ܡܗܘܦܟܟܝ .
ܕܬܫܪܝܢ ܣܒܪܬܐ ܕܐܝܬܝܬ ܠܟܝ .
ܥܠ ܒܛܢܗ ܕܡܪܝܡܐ .
ܕܨܒܐ ܕܢܫܪܐ ܒܓܘ ܡܪܒܥܟܝ ܀

17. *A.* Stupefaciet tua agendi ratio, si tuo responso irritum facias nuntium quod tibi affero de conceptione Altissimi qui habitare voluit in utero tuo.

ܕ ܕܚܠܐ ܐܢܐ ܡܪܝ ܕܐܬܛܦܝܣ .
ܕܐܦ ܐܡܝ ܚܘܐ ܒܗ ܡܛܠܗ .
ܠܚܘܝܐ ܕܡܠܠ ܐܝܟ ܪܚܡܐ .
ܡܢ ܫܘܒܚܗ ܐܫܬܪܝܬ ܀

18. *M.* Timeo, Domine, tibi assentire ; nam mater mea Heva, assentiendo serpenti amice loquenti, a gloria sua excidit.

ܗ ܗܿܘ[a] ܡܛܥܝܢܐ ܐܛܥܝ ܒܪܬܝ .
ܠܐܡܟܝ ܚܘܐ ܒܗ ܫܘܕܪܗ .
ܠܐ ܡܛܥܝܢܐ ܐܛܥܝܬ ܒܟܝ .
ܕܡܢ ܫܪܪܐ ܐܫܬܕܪܬ ܀

19. *A.* Iste, o filia, suis promissis decepit matrem tuam Hevam ; at ego non te decipio, quia a Deo verace missus sum.

ܗ ܗܢܐ ܫܪܒܐ ܕܡܠܠܬ .
ܒܛܒ ܗܘ ܥܫܝܢ ܠܐ ܬܟܣܝܢܢܝ .
ܕܠܐ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܒܪܐ ܡܬܚܙܐ .
ܘܠܐ ܡܢ ܦܐܪܐ ܐܠܗܘܬܐ ܀

20. *M.* Res quam dicis valde difficilis est, ne me reprehendas, quia e virgine filius non apparet neque e fructu suo virgo efficitur Dea.

ܘ ܘܐܬܪܐ ܚܘܝ ܠܝ ܐܒܐ ܠܟܐ .
ܕܐܝܬܐ ܫܠܡܐ ܘܐܣܒܪܟܝ .
ܒܒܪܗ ܕܕܢܚ ܡܢ ܡܪܒܥܟܝ .
ܠܘܩܒܠܗ ܗܘܐ ܠܐ ܬܗܦܟܝܢ ܀

21. *A.* Constitutum huc locum indixit mihi Pater, ut afferrem tibi salutationem et nuntium : filium scilicet ejus ex utero tuo oriturum. Contra hoc nihil objicias.

ܘ ܘܫܦܝܪ ܦܓܥܟ ܐܦ ܡܐܬܝܟ .
ܐܠܘ ܟܝܢܐ ܠܐ ܡܙܝܥ ܠܝ .
ܘܗܘ ܡܥܩܐ ܠܝ ܥܠ ܡܐܬܝܟ .
ܕܐܝܟ ܦܐܪܐ ܒܒܬܘܠܬܐ ܀

22. *M.* Occursus tuus et adventus tuus placerent, nisi natura mea commoveretur et anxiam me redderet quomodo fructus dari possit in virgine.

ܙ ܙܝܥܝܢ ܣܝܥܬܐ ܡܢ ܡܠܬܗ .
ܘܡܟܝܠ[b] ܕܦܩܕ ܠܐ ܡܗܦܟܝܢ[c] .
ܘܐܢܬܝ ܐܝܟܢܐ ܠܐ ܕܚܠܬܝ .
ܠܡܒܥܐ ܡܕܡ ܕܐܒܐ ܨܒܐ ܀

23. *A.* Commoventur agmina cœlestia verbo ejus, et ubi jussit nihil amplius objiciunt. Tu autem quomodo non times perscrutari quod Pater voluit ?

ܙ ܙܥܬ ܠܝ ܡܪܝ ܘܐܬܬܙܝܥܬ .
ܘܒܝ ܕܢܟܠܐ ܠܐ ܫܒܩܢܝ .
ܕܐܦ ܗܘ ܟܝܢܐ ܡܪܐ ܡܦܝܣ ܠܝ .
ܕܒܬܘܠܬܐ ܠܐ ܝܠܕܢ[d] ܀

24. *M.* Commoveor, Domine, et expavesco et timor non sinit ut convincar, maxime quum adsit natura suadens quod virgines non pariunt.

[a] M ܘܠܝ ܒܬܘܠܬܐ ܕܡܣܒܪܢܐ . ܡܢ ܡܪܐ ܟܠ ܗܘ ܡܠܟܐ . ܘܫܘܬ ܢܣܒ ܫܪܐ ܒܟܝ ܘܐܬܝܠܕ ܒܪܐ ܕܠܐ ܓܒܪܐ ܀ — [b] M ܘܐܝܟܢܐ — [c] M ܡܗܦܟܝܢ — [d] M ܕܠܐ ܡܫܬܡܫ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ —

ܚܘܒܗ ܕܐܒܐ ܗܘܐ ܨܒܐ .
ܕܒܒܬܘܠܘܬܟܝ ܬܐܠܕܝܢ ܒܪܐ .
ܘܙܕܩ ܕܬܫܬܩܝ ܐܦ ܬܗܝܡܢܝ .
ܕܨܒܝܢ ܐܒܐ ܠܐ ܡܬܟܪܝܐ ܀

ܚܙܘܟ ܚܡܝܪ ܘܡܕܚܠ ܘܫܠܗܒ .
ܘܡܬܚܡܬܢ[a] ܡܫܓܡܪܐ .
ܘܩܢܘܡܗ ܕܡܪܟ ܠܐ ܡܬܒܨܝܐ .
ܘܐܡܪܟ ܗܘܐ ܥܣܩܐ ܗܘ ܠܝ ܀

ܣܒܪܬܐ ܛܒܬܐ ܐܝܬܝܬ ܠܟܝ .
ܕܐܠܕܝܢ ܡܪܟܝ ܚܘܝܬ ܠܟܝ .
ܛܠܝܬܐ ܐܘܕܝ ܠܗܘ ܕܐܫܘܟܝ .
ܕܬܗܘܝܢ ܐܡܗ ܘܗܘ ܢܗܘܐ ܒܪܟܝ[b] ܀

ܛܠܝܬܐ ܐܢܐ ܘܠܐ ܡܫܟܚܐ .
ܠܓܒܪܐ ܕܢܘܪܐ ܐܣܝܒܘܬܗ .
ܕܟܣܝܐ ܗܘ ܡܢܝ ܘܦܣܝܩܐ .
ܠܗܘܢܝ ܠܟ ܕܐܡܪܬ[c] ܀

ܝܘܡܢܐ ܣܒܪܐ ܠܐܕܡ ܗܘܐ .
ܕܒܗ ܐܬܪܥܝ ܡܪܐ ܕܟܠ[d] .
ܕܢܚܘܬ ܠܡܫܪܝܗ ܘܠܡܚܪܪܘܬܗ .
ܩܒܠܝ ܡܠܝ ܒܬܘܕܝܬܐ ܀

ܝܘܡܢܐ ܠܬܗܪܐ ܘܠܬܕܡܘܪܬܐ .
ܕܡܠܠܬ ܗܠܝܢ ܐܡܪܬ ܠܝ .
ܘܕܚܠܐ ܐܢܐ ܕܐܫܬܡܥ .
ܕܢܟܠܐ ܒܡܠܝܟ ܐܝܬ ܀

ܟܕ ܐܫܬܠܚܬ ܕܐܣܒܪܟܝ .
ܫܡܥܬܝ ܫܠܡܐ ܕܐܝܬܝܬ ܠܟܝ .
ܫܪܝܪ ܗܘ ܡܪܝ ܕܨܒܐ ܗܟܢܐ .
ܕܢܬܚܙܐ ܡܢܟܝ ܒܥܠܡܐ ܀

ܟܠܗܝܢ ܡܠܝܟ ܠܝ ܡܬܡܗܢ .
ܘܒܥܝܐ ܐܢܐ ܡܢܟ ܠܐ ܬܟܐܝܢܝ .

- 25. *A.* Amor Patris voluit ut in virginitate tua pareres filium ; oportet igitur ut sileas et credas ; voluntati quippe Patris non resistitur.

26. *M.* Aspectus tuus venerabilis est genusque tremendum et flamma tua ardens ; subsistentia Domini tui inscrutabilis est; attamen tuum assertum credere mihi difficile est.

27. *A.* Bonum nuntium attuli tibi, quo te parituram Dominum tuum significavi. Puella, gratias age ei qui dignam te habuit ut mater ejus fieres et ipse esset filius tuus.

28. *M.* Puella sum et virum igneum suscipere non possum ; res, quam dicis, a me celata est et meo intellectui impervia.

29. *A.* Hodie spes Adamo facta est Dominum universi in te ita reconciliatum esse, ut descenderet ad eum a maledictione solvendum ac liberandum ; accipe verba mea cum gratiarum actione.

30. *M.* Hæc quæ mihi hodie locutus es stupore et admiratione me perculserunt. Timeo, domine, præbere tibi assensum, ne fraus adsit in verbis tuis.

31. *A.* Quando missus sum ut nuntium tibi afferrem, audisti salutem quam attuli tibi ; verax est Dominus meus, qui sic vult ex te mundo apparere.

32. *M.* Omnia verba tua admiratione me percellunt, rogo, domine, ne reprehendas me, nam

[a] M ܘܚܡܬܟ ܚܝܠܐ — [b] M ܘܗܘܐ ܒܟܠܢ — [c] A ܘܡܫܬܪܝܐ ܠܟ ܕܐܬܟܠܬܘܢ — [d] M ܕܟܠ ܡܪܐ

ܕܠܐ ܒܒܬܘܠܘܬܐ ܒܪܐ ܡܬܚܙܐ[a] .
ܘܒܝ ܙܘܘܓܐ ܠܐ ܦܓܥ ܒܗ ܀
ܠ ܠܘܬܟܝ ܐܬܐ ܠܐ ܬܕܚܠܝܢ .
ܒܥܘܒܟܝ ܫܪܐ ܠܐ ܬܒܨܝܢ .
ܡܠܝܬ ܛܝܒܘܬܐ ܫܘܒܚܐ ܙܡܪܝ .
ܠܗܘ ܕܫܦܪ ܠܗ ܕܒܟܝ ܢܬܚܙܐ ܀
ܠ ܠܝ ܡܪܝ ܓܒܪܐ ܠܐ ܝܕܥܬ ܠܝ .
ܘܙܘܘܓܐ ܠܐ ܦܓܥ ܠܝ .
ܐܝܟܢ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ .
ܕܕܠܐ ܢܩܦܐ ܢܗܘܐ ܒܪܐ ܀
ܡ ܡܢ ܝܕ ܐܒܐ ܐܫܬܕܪܬ .
ܕܐܡܪ ܡܣܒܪܬܗ ܕܚܘܒܗ ܐܚܝܕܗ .
ܕܒܪܗ ܢܫܪܐ ܒܟܝ ܡܪܒܥܢ .
ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܫܪܐ ܥܠܝܟܝ ܀
ܡ ܡܟܝܠ ܥܝܪܐ ܠܐ ܡܬܦܟܝܢ .
ܠ ܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܐܬܐ ܠܘܬܝ[b] .
ܐܡܬܗ ܐܢܐ ܘܫܠܝܛ ܠܗ .
ܢܗܘܐ ܠܝ ܡܪܝ ܐܝܟ ܡܠܬܟ ܀
ܝ ܢܬܬܪܝܡ ܪܫܟܝ ܐܘ̄ ܛܠܝܬܐ .
ܢܚܕܐ ܠܒܟܝ ܐܘ̄ ܒܬܘܠܬܐ .
ܫܡܝܐ ܕܬܪ̈ܝܢ[c] ܒܟܝ ܠܬܦܝܣ .
ܐܪܥܐ ܕܒܒܪܟܝ ܡܫܝܢܐ[d] ܀
ܝ ܢܬܬܪܝܡ ܪܫܝ ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ .
ܘܐܘܕܐ ܠܫܡܗ ܒܚܕܘܬܐ .
ܘܐܢ ܐܢܬ ܥܒܕܗ ܗܟܢ ܦܐܝܬ .
ܠܡܢ ܕܡܐ ܗܘ ܠܝ ܚܘܝ ܀

ܦܘܩܕܢܝ ܗܘܐ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ .
ܕܢܚܘܪܘܢ ܒܗ ܕܛܡܝܪ ܕܚܝܠ .
ܒܟܝ ܫܠܗܒܝܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܒܣܝܡܐ[e] .
ܘܟܢ̈ܫܐ ܡܢܗ ܡܬܬܙܝܥܝܢ ܀
ܣܓܝ ܗܫܐ ܐܪܥܠܬܢܝ .

in virgine filius non conspicitur et in me congressus non occurrit.

33. *A*. Ad te veniet, ne timeas; in sinu tuo habitabit, ne perscruteris; plena gratia, gloriam celebra illius cui placuit in te apparere.

34. *M*. Domine, virum non cognosco[1] et congressum ignoro. Quomodo fieri potest quod dixisti, ut absque copula nascatur filius?

35. *A*. A Patre missus sum, nuntium allaturus, suo eum amore coactum esse ut Filius ejus in utero tuo habitaret, et Spiritus sanctus tibi obumbraret[2].

36. *M*. Igitur, angele, non resisto; si Spiritus sanctus vult ad me venire, licet ei, ancilla ejus sum. Fiat mihi, domine, secundum verbum tuum.

37. *A*. Exaltetur caput tuum, o puella, gaudeat cor tuum, o virgo, alterum cœlum tu es; exultet terra per filium tuum pacem assecuta.

38. *M*. Exaltetur caput meum, Domine, ut dixisti; confitebor nomini ejus cum gaudio; quod si tu, merus ejus servus, ita decorus es, cuinam ille similis est? dic mihi, si nosti.

39. *A*. Chori cœlestes non possunt eum intueri; adeo ipse, in flamma Patris sui absconditus, formidandus est. Turbæ cœlestes coram eo expavescunt.

40. *M*. Valde me nunc commo-

[1] *Luc*. I, 34.

[2] *Luc*. I, 35.

a M ܠܐ ܡܬܚܙܐ ܒܪܐ ܒܒܬܘܠܬܐ — b M ܠܟܝ — c M ܕܬܠܬ — d M ܡܫܬܝܢܐ — e M ܫܪܐ

ܘܐܢ ܫܠܗܒܝܬܐ ܗܘ ܐܝܟ ܡܠܠܬ .
ܐܝܟܢܐ ܕܥܘܒܝ ܠܐ ܡܬܚܒܠ .
ܡܢ ܫܠܗܒܝܬܐ ܕܒܗ ܫܪܝܐ ܀

ܥ ܥܘܒܟܝ ܕܡܠܐ ܩܘܕܫܐ ܩܕܝܫܐ .
ܘܒܐܠܗܘܬܐ ܒܟܣܝܐ ܚܬܝܡ .
ܘܐܬܪܐ ܕܡܩܕܫ ܘܚܒܝܒ ܛܒ .
ܥܠ ܐܠܗܐ ܕܒܗ ܢܬܚܙܐ[a] ܀

ܡ ܡܠܐܟܐ ܚܘܢܝ ܥܠ ܡܢܐ ܨܒܐ[b] ܡܪܟ .
ܠܡܫܪܐ ܕܢܫܪܐ ܒܡܣܟܢܬܐ .
ܕܗܐ ܒܢܬ ܡܠܟܐ ܡܠܝܐ ܥܠܡܐ .
ܘܒܝ ܒܡܣܟܢܬܐ[c] ܨܒܐ ܕܢܫܪܐ ܀

ܥ ܦܫܝܩ ܗܘܐ ܕܢܫܪܐ ܒܥܬܝܪܐ .
ܘܡܣܟܢܘܬܟܝ ܕܝܠܟܝ ܐܚܒ .
ܕܥܡ ܡܣܟܢܐ ܢܫܬܘܬܦ .
ܘܢܥܬܪ ܐܢܘܢ ܡܐ ܕܡܬܓܠܐ ܀

ܡ ܦܫܘܩ ܠܝ ܡܪܝ ܐܢ ܝܕܥܬ .
ܐܡܬܝ ܨܒܐ ܕܢܐܬܐ ܠܘܬܝ .
ܘܐܢ[d] ܐܝܟ ܢܘܪܐ ܠܝ ܡܬܚܙܐ .
ܡܐ ܕܫܪܐ ܒܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ[e] ܀

ܥ ܨܒܐ ܘܐܬܐ ܘܗܐ ܒܟܝ ܫܪܐ .
ܘܠܐ ܐܪܓܫܬܝ ܠܐ ܙܘܥܐ ܒܗ[f] .
ܠܐ[g] ܡܡܪܚ ܐܢܐ ܕܐܚܙܐ ܒܟܝ .
ܡܠܝܬ ܢܘܪܐ ܘܠܐ ܡܘܩܕܐ[h] ܀

ܡ ܨܒܐ ܐܢܐ ܡܪܝ ܕܐܫܐܠܟ .
ܬܘܒ ܦܫܘܩ ܠܝ ܬܪܥܝܬܗ ܕܒܪܝ .
ܕܫܪܐ ܒܝ ܘܠܐ ܝܕܥܐ .
ܡܢܐ[i] ܐܥܒܕ ܠܗ ܕܠܐ ܢܬܒܣܐ ܀

ܥ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܥܝ .
ܕܐܦ ܠܓܝܘܢܐ ܠܐ ܡܫܬܠܝܢ .
ܘܐܠܐ[k] ܩܕܝܫ ܠܐ ܐܝܬ ܠܢ .
ܕܢܐܡܪ ܥܠ ܒܪܟܝ ܡܕܡ ܐܚܪܢ .

ܡ ܩܕܝܫ ܘܡܫܒܚ ܘܒܪܝܟ ܫܡܗ .

visti. Si flamma est, ut dicis, quomodo fiet ut sinus meus non lædatur a flamma inhabitante?

41. *A*. Sinus tuus, sanctissimo repletus et a divinitate latenter obsignatus, locum præbet sanctificatum et valde dilectum. Ingressus est Deus, ut in eo appareret.

42. *M*. Angele, ostende mihi cur placuit Domino tuo ut in paupercula habitaret. Ecce filiæ regum mundum replent, in me inope cur sibi complacuit?

43. *A*. Facile ipsi erat ut habitaret in divite, sed amavit paupertatem tuam, ut pauperibus consociaretur et ditaret eos quando revelabitur.

44. *M*. Explica mihi, Domine, si nosti, quando vult ad me venire? An sicut ignis apparebit mihi, quando habitabit in me, ut dixisti?

45. *A*. Voluit, venit et jam in te habitat; non sensisti eum ut nullam commotionem patereris. Non audeo te intueri, o plena igne non comburente.

46. *M*. Vellem, domine, te interrogare. Explica mihi etiam Filii mei in me habitantis consilia, nescio quid faciam, ut nullum patiatur contemptum.

47. *A*. Exclama: Sanctus, sanctus, sanctus, quia non desinunt legiones angelicæ ab hoc clamore; nec aliud de Filio tuo, præter sanctum, dicendum habemus.

48. *M*. Sanctum, gloriosum, be-

ܕܒܡܘܟܟܐ ܚܙܐ ܕܐܡܬܗ .
ܡܟܝܠ ܛܘܒܐ ܠܝ ܢܐܡܪܢ .
ܟܠܗ ܫܪܒܬܐ ܕܒܥܠܡܐ[a] ܀
ܪ ܪܘܡܐ ܘܥܘܡܩܐ ܠܗ ܢܙܡܪܘܢ .
ܥܝܪܐ ܘܐܢܫܐ ܠܗ ܢܫܒܚܘܢ[b] .
ܕܢܚܬ ܘܫܪܐ ܒܒܬܘܠܬܐ .
ܕܢܚܕܬ ܟܠ[c] ܡܪܐ ܕܟܠ ܀
ܪ ܪܒ ܗܘ ܚܢܢܗ ܘܠܐ ܡܬܬܟܝܠ .
ܘܡܡܠܠܘܬܐ ܠܐ ܡܬܡܠܠܐ[d] .
ܕܠܐ ܐܚܕܘ ܠܗ ܫܡܝܐ ܠܥܠ .
ܗܐ ܡܣܝܒܪ ܠܗ ܟܪܣܐ ܠܬܚܬ ܀
ܥ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܠܗ ܢܒܪܟܘܢ .
ܐܦ ܡܠܐܟܐ ܘܒܬܘܠܬܐ .
ܘܐܢܫܐ ܟܠܗܘܢ ܠܗ ܢܩܕܫܘܢ .
ܕܢܚܬ ܒܚܘܒܗ ܘܐܢܫܐ ܗܘܐ ܀
ܥ ܫܡܝܐ ܘܥܝܪܐ ܢܘܕܘܢ ܠܥܠ[e] .
ܘܬܚܕܐ ܐܪܥܐ ܒܒܬܘܠܬܐ .
ܘܦܠܓܘܬܐ[f] ܬܪܬܝܗܘܢ ܒܚ ܚܕܝܢ .
ܢܬܠܘܢ ܫܘܒܚܐ ܠܒܪ ܡܪܗܘܢ ܀
ܠ ܬܪܬܝܗܘܢ ܦܠܓܘܬܐ[g] ܢܬܚܠܛܢ .
ܥܝܪܐ ܘܐܢܫܐ ܘܢܫܒܚܘܢ .
ܠܒܪܐ ܕܥܒܕ ܒܝܢܬܗܘܢ .
ܕܡܪܝܪܝܢ ܗܘܘ ܘܡܬܚܪܝܢ ܀
ܠ ܬܘܕܝ ܠܟ ܡܪܝ ܡܢ ܟܠܗܘܢ .
ܛܟܣܝܢ[h] ܢܘܪܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ .
ܘܡܢ ܟܠ ܩܠܝܢ ܕܒܥܠܡܐ .
ܬܙܡܪ[i] ܐܪܥܐ ܠܟ ܬܫܒܚܢ ܀

nedictum sit nomen ejus qui humilitatem ancillæ suæ respexit. Igitur beatam me dicent omnes generationes in mundo[1].

49. *A*. Superna et ima psallant ei, angeli et homines eum glorificent, quia omnium Dominus, ut omnia renovaret, illapsus est et habitavit in virgine.

50. *M*. Magna est et inestimabilis ejus misericordia labiisque ineffabilis. Quem cœli superni capere non possunt, ei venter in terra sufficiens fuit.

51. *A*. Cœli et terra ei benedicant; angelus, virgo, hominesque omnes sanctum eum proclament, quia ex amore e cœlo descendit et homo factus est.

52. *M*. Cœli et angeli gratias agant ei, gaudeat terra in virgine; ambæ partes cum lætitia dent gloriam Filio, eorum Domino.

53. *A*. Ambæ partes commixtæ, angeli et homines, glorificent filium qui pacem instauravit inter eos, quum exacerbati essent et tumultuarentur.

54. *M*. Gratias tibi Domine, ab omnibus igneis ordinibus invisibilibus, omnibusque vocibus psallat terra tibi laudes.

[1] *Luc*. I, 48.

a M ܕܒܠܗ ܐܪܥܐ — b M ܢܙܡܪܘܢ — c M ܠܐܝܬ ܕܒܟܠ — d M ܡܬܡܠܠܝܢ — e A ܘܐܪܥܐ ܬܘܕܐ — f M ܬܫܡܫܬܐ — g M ܬܫܡܫܬܐ — h A ܛܟܣܝܢ — i M ܬܫܡܫ

XVIII.

ܬܘܒ ܩܘܣܝܡܐ ܕܕܘܟܪܢܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ
ܥܠ ܩܠܐ : ܕܐܒܐ ܟܬܒ ܗܘܐ ܐܓܪܬܐ ܀

ܐ ܐܥܝܪ ܟܢܪܝ ܩܝܢܬܟ .
ܠܬܫܒܘܚܬܗ ܕܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ .
ܐܪܝܡ ܩܠܟ ܘܙܡܪ . ܙܡܪܘܗ ܩܒܠ ܬܕܡܘܪܬܐ .
ܕܗܕܐ ܒܬܘܠܬܐ ܒܪܬ ܕܘܝܕ .
ܕܝܠܕܬ ܠܗ ܚܝܐ ܠܥܠܡܐ ܀
ܐ ܚܒܝܒ ܕܪܚܡ ܬܗܪ ܒܗ .
ܘܒܨܘܝܐ ܒܗܬ ܘܡܬܟܠܡ .
ܘܠܐ ܢܡܣܒ ܠܐܡܐ . ܕܝܠܕܬ ܒܒܬܘܠܘܬܗ .
ܕܪܡ ܗܘ ܦܘܫܩܐ ܕܫܘܥܝܬܗ .
ܠܐ ܢܥܩܒܘܢ ܕܪܘܫܐ ܥܠ ܒܪܗ ܀

ܐ ܐܬܕܫ ܒܗ ܒܚܘܪܡܐ .
ܛܠܝܐ ܘܬܒܪܗ ܠܚܘܪܡܐ .
ܘܐܣܝ ܠܗ ܠܚܘܐ . ܡܢ ܐܪܣܐ ܕܐܪܡܝ ܒܗ .
ܡܢ ܚܘܝܐ ܩܛܘܠܐ .
ܕܒܢܟܠܗ ܫܕܝܗ ܒܝܬ ܫܝܘܠ ܀
ܐ ܐܝܟ ܛܘܪ ܣܝܢܝ ܩܒܠܬܟ .
ܘܠܐ ܩܕܬ ܡܢ ܢܘܪܟ ܕܚܝܠܐ .
ܕܐܢܬ ܗܘ ܛܫܝܬܢܝ . ܠܢܘܪܟ ܕܠܐ ܐܢܟܝܢܝ .
ܘܠܐ ܐܘܩܕܬܢܝ ܫܠܗܒܝܬܟ .
ܕܣܪܦܐ ܚܙܝܢ ܒܗ ܠܐ ܡܨܝܢ ܀
ܐ ܐܕܡ ܕܬܪܝܢ ܐܬܩܪܝ .
ܗܘ ܕܫܡܗ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܩܕܝܡ .
ܡܛܠ ܗܘ ܕܫܪܐ . ܒܒܪܬܐ ܕܒܪܬ ܕܘܝܕ .
ܘܗܘܐ ܒܗ ܒܪܢܫܐ .
ܕܠܐ ܙܪܥܐ ܘܚܫܐ ܒܪܝܟ ܫܡܗ ܀
ܐ ܐܡܬܝ ܗܘܐ ܒܗ ܕܫܐܠ .

XVIII.

Hymnus in commemorationem Dei genitricis ad tonum : Pater scripserat epistolam[1].

1. Excita, o cithara mea, modulos tuos in laudem Mariæ virginis, eleva vocem tuam et psalle generationem prorsus admirabilem hujus virginis, Davidis filiæ, quæ vitam mundo peperit.

2. Amans miratur eam et scrutator pudore suffunditur ejusque os obturatur ne audeat perscrutari matrem, quæ, virginalibus integris, peperit. Res explicatu altissima est. Disputatores non audeant de Filio ejus inquirere.

3. Conculcavit puer execrabilem serpentem, et confregit caput aspidis, atque sanavit Hevam a veneno in eam projecto per draconem homicidam, qui fraude sua eam detruserat in infernum[2].

4. Sicut mons Sina accepi te, nec ab igne tuo formidando combussa sum, quia tu occultasti me ab igne tuo ut non noceret mihi ; non combussit me flamma tua quam intueri seraphim non possunt[3].

5. Adam secundus[4] appellatus est ille cujus nomen est ab antiquo, quia habitavit in filia Davidis et in ea absque semine et doloribus factus est homo. Benedictum nomen ejus.

6. Gabriel, quum missus est,

[1] Stropha sex versus continet septem et quinque syllabarum, hoc modo : 775577. Deest responsorium. Strophæ, ut in hymno præcedenti, acrostistichæ sunt, juxta ordinem alphabeti.

[2] ܫܝܘܠ Hades, infernus, hebraice שְׁאוֹל

[3] Ista stropha videtur aliunde in hunc locum intrusa.

[4] Cfr. *I Cor*. XV, 45.

ܐܘܢܐ ܠܡܪܗ ܒܗ ܐܬܩܢ .
ܘܒܗ ܫܪܒܬܐ ܕܐܢܫܐ . ܕܪ̈ܝܐ ܘܡܟܝ̈ܟܐ .
ܚܠܛ ܒܗ ܫܪܒܬܐ ܕܐܠܗܐ .
ܕܥܠܝܐ ܡܢ ܚ̈ܫܐ ܟܠܗܘܢ ܀
ܐܦ ܗܝ ܡܪܝܡ ܒܥܬ ܕܬܐܠܦ .
ܥܠ ܒܛܢܗ ܡܢ ܥܝܪܐ ܕܡܣܒܪܗ .
ܕܡܠܝܢ ܚܕ̈ܬܬܐ . ܕܐܫܬܡܥ ܒܐܕܢܗ .
ܘܟܐܐ ܒܗ ܗܘܐ ܓܒܪܝܐܝܠ .
ܕܠܐ ܬܠܐܐ ܒܒܘܨܝܗ ܕܗܘ ܒܪܐ ܀
ܐܝܟܢ ܬܗܘܐ ܠܝ ܗܕܐ .
ܕܓܒܪܐ ܡܡܬܘܡ ܠܐ ܝܕܥܬ ܠܗ .
ܒܛܢܐ ܘܒܬܘܠܘܬܐ . ܥܣܩܐ ܕܢܫܬܠܡܢ .
ܠܟܝܢܢ ܥܡܗ ܠܐ ܝܕܥܗ .
ܘܠܐ ܚܘܝܗ ܒܢܫ̈ܐ ܟܠܗܝܢ ܀
ܒܐܘܪܚܐ ܕܟܝܢܐ ܣܒܪܬ ܗܘܬ .
ܗܝ ܒܬܘܠܬܐ ܕܐܬܐ ܠܡܥܒܪܬܗ .
ܘܒܥܝܐ ܕܕܪ̈ܫ . ܠܒܪܐ ܒܝܠܕܗ .
ܘܣܡܟܗ ܠܐܘܪܚܐ ܒܡܘܠܕܗ .
ܘܥܠ ܠܟܪܣܐ ܘܚܬܡ̈ܘܗܝ ܠܐ ܫܪܐ ܀
ܒܫܪܒܬܐ ܓܠܐ ܕܫܪܪܐ .
ܗܝܡܢܬ ܗܘܬ ܡܪܝܡ ܕܒܛܢܬ .
ܘܫܒܩܗ ܠܗܝ ܐܘܪܚܐ . ܥܬܝܩܬܐ ܕܝܠܕܐ .
ܘܒܐܘܪܚܐ ܚܕܬܐ ܢܚܬ ܒܓܘܗ .
ܕܠܐ ܟܝܢܐ ܘܠܐ ܗܘܢܐ ܝܕܥܘܗ ܀
ܒܝܠܕܗ ܕܡܪܝܡ ܐܬܒܪܟܬ .
ܗܝ ܐܡܐ ܕܐܬܬܠܝܛܬ ܚܠܦ ܒܪܗ .
ܘܥܠܝ ܒܪ̈ܟܬܗ . ܒܓܘ̈ܝܬܐ ܒܥܠܕܗ .
ܘܩܛܠܗ ܠܡܘܬܐ ܘܣܛܢܐ .
ܕܥܒܕܘ ܗܘܘ ܠܐܕܡ ܘܫܥܒܕܘܗܝ ܀

ܒܥܘܒܐ ܕܡܪܝܡ ܗܘܐ ܥܘܠܐ .
ܗܘ ܕܫܘܐ ܥܡ ܐܒܘܗܝ ܡܢ ܩܕܝܡ .

paraverat in ea mansionem Domino suo; in hac mansione Dominus univit[1] stirpem hominum pusillorum et humilium cum stirpe Dei, omnes passiones excedente.

7. Ipsa Maria rogavit edoceri de conceptione ejus ab angelo eam annuntiante, quia nova in aure sua dicta audiverat; sed corripuit eam Gabriel, ne ipsa defatigaretur in investigando filio.

8. *Quomodo fiet istud quoniam virum nunquam cognosco*[2]? Conceptionem cum virginitate consistere difficile est, hoc natura nostra non cognoscit, nec ulli unquam feminæ ostensum fuit.

9. Putabat virgo filium per viam fetus in uterum venisse et quærebat eum in via naturæ consueta; at ille sua nativitate viam definivit; ingressus est uterum, virginalibus non solutis.

10. Veritate sibi revelata credidit Maria se concepisse; Filius reliquit antiquam nativitatis viam et per novam viam, quam nec natura nec mens noverant, descendit in eam.

11. Per infantem Mariæ benedicta est illa mater quæ maledicta fuerat; benedictiones usque in intima ejus penetrarunt per infantem qui occidit mortem et satanam, a quibus Adam in servitutem redactus fuerat atque in terram prostratus.

12. In sinu Mariæ infans factus est qui ab æterno æqualis est Patri.

1 Syriace habetur ܚܠܛ *miscuit*, quod verbum pro « univit » Ephræmus sæpius usurpat. Vide notam 1 t. I, 226.

2 *Luc.* I, 34.

ܘܝܗܒ ܠܢ ܪܒܘܬܗ . ܘܢܣܒ ܡܣܟܢܘܬܢ .
ܘܗܘܐ ܥܡܢ ܡܝܘܬܐ .
ܘܡܙܓ ܒܢ ܚܝܘܗܝ ܕܠܐ ܢܡܘܬ ܀

ܒܟܠܗܘܢ ܕܐܕܡ ܩܕܡܝܐ .
ܐܬܕܡܝ ܐܕܡ ܕܡܢ ܠܥܠ .
ܘܐܙܠ ܒܥܩܒܬܗ . ܣܛܪ ܡܢ ܗܘ ܕܚܛܗܐ .
ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܐܦ ܐܕܡ .
ܐܬܩܪܝ ܡܢ ܦܘܠܘܣ ܟܪܘܙܗ ܀
ܒܓܒܠܗ ܕܐܕܡ ܩܕܡܝܐ .
ܙܘܘܓܐ ܘܚܒܠܐ ܠܐ ܐܬܒܥܝ .
ܕܐܠܗܐ ܢܣܒ ܗܘܐ . ܥܦܪܐ ܒܚܘܦܢܗ .
ܘܓܒܠܗ ܠܐܕܡ ܒܠܚܘܕܘܗܝ .
ܘܚܘܝ ܒܗ ܚܝܠܗ ܘܚܟܡܬܗ ܀
ܓܠܝܐ ܗܝ ܕܗܟܢ ܐܦ ܡܠܬܐ .
ܐܬܓܫܡ ܡܢ ܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ .
ܘܠܐ ܓܠܐ ܒܙܘܘܓܐ ܐܪܙܐ ܕܡܐܬܝܬܗ .
ܕܗܘ ܗܘܐ ܦܓܪܐ ܐܝܟ ܕܨܒܐ .
ܘܐܬܒܣܪ ܘܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܀

ܓܢܬܐ ܗܝ ܡܪܝܡ ܕܢܚܬ ܠܗ .
ܡܢ ܐܒܐ ܡܛܪܐ ܕܒܘܪܟܬܐ .
ܘܪܣܣ ܡܢ ܪܣܣܘܗܝ . ܠܐܦܘܗܝ ܕܐܕܡ .
ܘܚܝܐ ܘܩܡ ܗܘܐ ܡܢ ܩܒܪܐ .
ܕܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ܩܒܝܪ ܗܘܐ ܒܫܝܘܠ ܀
ܣܝܡܬܐ ܪܒܐ ܕܝܘܠܦܢܐ .
ܦܬܚ ܢܦܫܗ ܩܕܡܝ ܒܪܚܡܬܐ .
ܘܐܠܨܢܝ ܕܐܡܠܠ . ܐܪܙܗ ܕܒܪܬ ܕܘܝܕ .
ܬܘ ܐܬܒܣܡܘ ܫܡܘܥܐ .
ܒܝܘܠܦܢܐ ܡܒܪܟ ܠܪܚܡܘܗܝ ܀
ܕܚܝܐ ܐܢܫܐ ܡܬܒܛܠ .
ܝܘܠܦܢܐ ܒܪܝܟܐ ܒܟܠܙܒܢ .
ܗܘܐ ܡܡܠܠ ܐܪܙܗ . ܕܒܬܘܠܬܐ ܕܝܠܕܬ .

Communicavit nobis magnitudinem suam et acquisivit infirmitatem nostram; factus est nobiscum mortalis, ut, infusa nobis ejus vita, non amplius moriamur.

13. Adam supernus apparuit cum omnibus quæ erant prioris Adami ejusque vestigia secutus est, excepto peccato, et idcirco Adam appellatus est a suo præcone Paulo[1].

14. In formatione prioris Adæ conjugium et partus requisita haud fuere, quia Deus, assumpto pulvere in pugillo suo, solus plasmavit Adamum, atque in eo ostendit virtutem et sapientiam suam.

15. Patet eadem ratione Verbum incarnatum esse de Maria virgine et in mysterio adventus ejus nullum apparuisse conjugium; ipse quippe, prout voluit, corpus assumpsit, incarnatus est et venit in mundum.

16. Maria hortus est in quem imber benedictionum a Patre descendit; ipsa ex illo imbre aspersit faciem Adami, et revixit atque a sepulchro surrexit ille qui a suis inimicis sepultus fuerat in inferno.

17. Magnus doctrinæ thesaurus aperuit se ex amore coram me et ursit ut de mysterio filiæ Davidis verba facerem; venite, auditores, delectamini doctrina amatores suos ditescente.

18. De hominum salute doctrina benedicta semper sollicita fuit; nunc loquitur de mysterio virginis purissimæ quæ peperit in carne

[1] I Cor. XV, 45.

ܕܡܠܝܐ ܒܟܡܢ ܠܬܗܪܐ .
ܬܘ ܥܡܡܐ ܢܬܗܪ ܒܡܐܡܪܗ ܀
ܕ ܕܢܦܫܗ ܬܗܪܐ ܡܠܝܐ ܗܘܬ .
ܘܒܬܗܪܐ ܠܥܘܠܗ ܡܡܠܠܐ .
ܒܩܠܐ ܕܦܘܪܫܢܐ . ܘܙܘܥܐ ܪܘܚܢܐ .
ܘܒܙܡ̈ܪܐ ܪܚܡܬܐ .
ܘܥܢܝ̈ܬܐ ܒܣܝ̈ܡܬܐ ܐܡܪܐ ܀
ܗ ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܗܘܬ ܐܡܐ .
ܘܢܛܝܪܢ ܒܬܘܠܘܬܗ ܘܠܐ ܫܪ̈ܝܢ .
ܘܛܥܝܢܐ ܒܪܚܡܗ . ܒܟܠ ܒܬܘܠܘ̈ܬܗ .
ܘܗܘܬ ܗܘܬ ܐܡܗ ܕܐܠܗܐ .
ܐܦ ܐܡܬܗ . ܘܥܒܕܐ ܕܚܟܡܬܗ ܀
ܗ ܗܐ ܕܝܠܕܬ ܚܕ ܒܟܪܐ .
ܠܐܠܗܐ ܘܠܐܢܫ ܪܒܝܬ .
ܘܗܘܬ ܠܗ ܐܡܐ . ܠܗܘ ܥܘܠܐ ܟܣܝܐ .
ܕܝܠܝܕ ܘܓܡܝܪ ܡܢ ܐܒܘܗܝ .
ܘܗܘܐ ܛܠܝܐ ܒܟܠ ܒܡܪܒܥܗ ܀
ܘ ܘܐܝܠܢ ܚܝ̈ܐ ܕܝܒܐ ܗܘܐ .
ܒܡܨܥܬܗ ܕܦܪܕܝܣܐ ܡܢ ܩܕܡ .
ܠܐ ܝܗܒ ܠܗ ܠܐܕܡ . ܦܐܪܐ ܕܢܚܐ ܠܗ .
ܒܥܘܒܗ ܕܡܪܝܡ ܐܬܝܗܒ .
ܘܝܗܒ ܢܦܫܗ ܠܐܕܡ ܘܒܗ ܚܝܐ ܀
ܙ ܐܬܐ ܡܢ ܪ̈ܘܡܐ ܡܠܬܐ .
ܕܠܐ ܘܢܚܬ ܗܘ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ .
ܘܫܪܐ ܒܛܠܝܬܐ . ܒܛܢܬܗ ܘܝܠܕܬܗ .
ܘܪܡ ܗܘ ܐܪܙܗ ܕܕܟܝܬܐ .
ܡܢ ܦܘܡܐ ܕܡ̈ܠܠܐ ܟܠܗܘܢ ܀
ܚ ܚܘܐ ܒܥܕܢ ܚܝܒܬ ܗܘܬ .
ܐܫܛܪܐ ܪܒܐ ܕܚܘܒܬܐ .
ܕܒܬܪܝܗܘܢ ܠܕܪ̈ܝܗ . ܡܘܬܐ ܠܓܙܪܘܗܝ .
ܚܘܝܐ ܣܦܪܐ ܗܦܟܐ .
ܟܬܒ ܘܚܬܡ ܘܒܢܟܠܗ ܛܒܥܗ ܀
ܚ ܚܙܐ ܬܢܝܢܐ ܩܕܡܝܐ .
ܟܕ ܒܢܟܠܗ ܐܣܓܝ ܠܗ̇ ܚܘܒܬܐ .

Deum, venite, populi, miremur sermonem ejus.

19. Anima admiratione plena virgo attonita de suo infante loquebatur, voce discreta, motibus spiritualibus, cantilenis amorem spirantibus, canticisque suavibus dicens :

20. Ecce virgo facta est mater, servata virginitate et sigillis non solutis, gestat in utero fœtum, integris virginalibus, et facta est Dei mater ac famula opusque ejus sapientiæ.

21. Virgo, quæ Unigenitum peperit, Deum et hominem enutrivit et mater facta est pueruli absconditi, qui ex Patre natus est perfectus et infans factus est in utero illius.

22. Arbor vitæ, quæ in medio paradisi olim creverat, non dedit homini fructum qui eum vivificaret, sed, in sinu Mariæ exorta, dedit semetipsam homini eique vitam præbuit.

23. Verbum Domini ex altissimis se dimisit, descendit in puellam atque in ea habitavit; ipsa concepit illud ac peperit. Altum est purissimæ virginis mysterium et omnium loquentium excedit ora.

24. Heva in Eden rea facta est; magnum debiti chirographum, quo posteri ejus in generationibus suis morte plecterentur serpens, scriptor perversus, scripsit, signavit ac fraudis suæ sigillo munivit.

25. Vidit draco antiquus fraude sua multiplicatum Hevæ delictum;

ܫܒܪܬܐ ܗܘܬ ܕܪܚܡܬ . ܢܟܠܗ ܕܚܛܘܦܗ .
ܘܠܣܛܢܐ ܐܫܬܡܥܬ .
ܘܐܪܡܝܗ ܡܢ ܕܪܓܗ ܡܫܟܠܗ ܀
ܚ ܚܘܐ ܚܝܒܬ ܚܘܒܬܐ .
ܘܠܡܪܝܡ ܐܬܛܪܬ ܚܘܒܬܐ .
ܕܬܦܪܘܥ ܒܪܬܐ . ܚܘ̈ܒܐ ܕܐܡܗ̇ .
ܘܬܨܪܘܛ ܫܛܪܐ .
ܕܝܘܒܠ ܗܘܐ ܥܠ ܕܪ̈ܐ ܟܠܗܘܢ ܀
ܛ ܛܥܝܢܐ ܢܘܪܐ ܒܐܝ̈ܕܝܗ̇ .
ܘܒܕܪ̈ܥܝܗ̇ ܓܦܦܬܐ ܫܠܗܒܝܬܐ .
ܬܕ̈ܝܗ̇ ܫܠܗܒܝܬܐ . ܠܡܝܢܩ ܝܗܒܐ ܗܘܬ .
ܘܚܠܒܐ ܝܗܒܐ ܠܡܬܪܣܝ ܟܠ .
ܘܡܢܘ ܗܘ ܢܫܟܚ ܠܡܡܠܠܘܗ̇ ܀
ܝ ܝܠܝܕ̈ܘ ܕܐܪܥܐ ܐܣܓܝܘ ܠܗ̇ .
ܠܘ̈ܛܬܐ ܘܟܘ̈ܒܐ ܕܚܢܩܘܗ̇ .
ܘܐܥܠܘ ܠܡܘܬܐ ܒܗ̇ ܡܘܬܐ ܕܢܚܪܘܒ ܠܗ̇ .
ܘܒܪܗ̇ ܕܡܪܝܡ ܡܠܝܗ̇ ܚܝܐ .
ܠܬܒܝܠ ܟܠܗ̇ ܘܫܝܢܗ̇ ܀
ܝ ܝܠܝܕ̈ܘ ܕܐܪܥܐ ܐܥܠܘ ܗܘܘ .
ܟܘ̈ܪܗܢܐ ܘܟܐܒ̈ܐ ܠܥܠܡܐ .
ܘܦܬܚܘ ܠܗ̇ ܬܪܥܐ . ܠܡܘܬܐ ܘܥܠ ܕܫܗ̇ .
ܘܒܪܗ̇ ܕܡܪܝܡ ܒܦܪܨܘܦܗ .
ܛܥܢ ܟܐܒ̈ܘܗܝ ܕܥܠܡܐ ܘܐܚܝܗ ܀
ܟ ܟܕ ܕܝܢ ܢܛܪܐ ܒܬܘܠܘܬܗ̇ .
ܐܝܟ ܐܪܥܐ ܕܥܕܝܢ ܒܪܝܟܬܐ .
ܟܕ ܠܐ ܐܬܦܠܚܬ . ܝܥܐ ܡܢ ܥܘܒܗ̇ .
ܐܝܠܢ ܚܝܐ ܕܒܛܥܡܗ .
ܠܢܦ̈ܫܬܐ ܐܚܝ ܒܪ̈ܚܡܘܗܝ ܀

ܠ ܠܗܝ ܬܕܡܘܪܬܐ ܠܐ ܬܒܥܐ .
ܦܘܫܩܐ ܒܬܘܪ̈ܥܝܬܟ ܕܝܠܟ .
ܠܐ ܬܪܗܛ ܣܪܝܩ . ܒܐܘܪܚܐ ܕܟܝܢܐ .
ܕܒܐܘܪܚܐ ܕܟܣܝܐ ܡܢ ܗܘ̈ܐ .
ܥܠ ܒܪܐ ܫܪܐ ܒܪܚܡܐ ܚܬܝܡܬܐ ܀
ܠ ܠܘ ܒܪܢܫܐ ܪܚܡܬ ܗܘܬ .

puella fuit quæ fraudem raptoris sui amavit, diabolo obtemperavit et hominem gradu suo dejecit.

26. Heva peccati rea facta est et Mariæ reservatum est debitum, ut filia solveret debita matris suæ et laceraret chirographum quod suos gemitus transmiserat in omnes generationes.

27. Maria ignem in manibus portabat et flammam brachiis amplexabatur; flammæ ubera sugenda præbebat et omnium alitori lac dabat. Quis poterit de ea sermonem habere?

28. Homines terreni multiplicarunt maledictiones et spinas terram opprimentes, atque in eam introduxerunt mortem vastatricem; Filius autem Mariæ vita et pace totum replevit orbem.

29. Homines terreni introduxerunt morbos et dolores in mundum portamque morti aperuerunt, ut ingrederetur et calcaret eum; Filius autem Mariæ portavit in persona sua dolores mundi ut eum salvaret.

30. Quum Maria virginalia integra servaret, ut benedicta regio Eden antequam arva sulcis proscinderentur, germinavit e sinu ejus arbor vitæ quæ gustu suo, id est sua misericordia, animas vivificavit.

31. Miræ hujus rei explicationem in tuis cogitationibus non quæras, o miser, nec frustra incedas in via naturæ; filius quippe, per viam naturæ absconditam, ingressus habitavit in utero clauso.

32. Maria hominem non ita con-

ܕܢܪܓܫ ܗܘܐ ܟܝܢܐ ܒܡܥܠܢܗ .
ܥܕܡܐ ܓܝܪ ܠܒܛܢܐ . ܢܘܪܐ ܗܘܐ ܘܪܘܚܐ .
ܒܒܛܢܐ ܕܐܡܗ ܗܘܐ ܐܢܫܐ .
ܟܕ ܗܘ ܐܠܗܐ ܡܫܡܠܝܐ ✣
ܠ ܠܘ ܠܒܪܢܫܐ ܡܣܒܪ ܗܘܐ .
ܓܒܪܐܝܠ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ .
ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ . ܫܕܪܗ ܠܘܬ ܡܪܝܡ .
ܕܢܛܝܒ ܠܗ ܐܘܢܐ .
ܕܢܫܪܐ ܒܗ ܘܢܠܒܫܝܗ ܟܕ ܫܠܝܡ ✣
ܠ ܠܐ ܡܣܢܩ ܗܘܐ ܓܝܪ ܗܘ ܒܥܠܐ .
ܕܬܕܡܘܪܬܐ ܕܗܘܬ ܢܫܠܡܘܢܗ .
ܕܒܪܘܝܐ ܕܐܢܫܐ . ܫܪܐ ܗܘܐ ܒܛܠܝܬܐ .
ܘܗܘ ܥܒܕ ܦܓܪܐ ܘܗܕܡܐ .
ܠܩܢܘܡܗ ܐܝܟ ܡܪܐ ܕܟܠ ܚܝ ✣
ܡ ܡܢܘ ܚܙܐ ܠܗ ܝܠܘܕܐ .
ܕܗܘ ܓܒܐ ܠܗ ܐܡܐ ܕܬܐܠܕܝܘܗܝ .
ܘܩܕܡ ܘܫܕܪ ܠܗ̇ . ܕܐܬܐ ܘܫܪܐ ܒܗ̇ .
ܘܟܕ ܡܬܚܫܒܐ ܥܠ ܒܛܢܗ .
ܥܠ ܫܪܐ ܒܒܪܥܡܗ ܘܠܐ ܐܪܓܫܬ ✣

ܡ ܡܪܝܡ ܗܟܝܠ ܩܒܠܬܗ .
ܠܗܘ ܛܠܝܐ ܕܪܡ ܗܘ ܡܢ ܡܕܥܐ .
ܘܝܠܦܬ ܡܢ ܓܒܪܐ . ܕܠܘ ܡܢ ܙܘܘܓܐ ܗܘ .
ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܐܦ ܚܝܠܗ
ܕܥܠܝܐ ܓܒܠܘܗܝ ܒܡܪܒܥܐ ✣
ܡ ܡܒܘܥܐ ܗܝ ܕܟܝܐ ܘܠܐ ܚܠܝܛ ܒܗ̇ .
ܡܢ ܪܕܝܗ ܕܙܘܘܓܐ ܡܕܡ .
ܘܩܒܠܬܗ ܒܥܘܒܗ̇ . ܠܗܘ ܢܗܪܐ ܕܚܝܐ .
ܘܪܘܝ ܘܫܩܝ ܠܒܪܝܬܐ .
ܘܐܚܝ ܒܗ ܡܝ̈ܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ✣
ܢ ܢܘܣܐ ܕܟܝܐ ܕܫܪܐ ܒܗ .
ܐܠܗܐ ܓܢܒܪܐ ܕܥܠܡܐ .
ܘܐܫܬܡܠܝ ܒܗ . ܐܪܙܐ ܒܬܕܡܘܪܬܐ .
ܕܒܗ ܐܠܗܐ ܗܘܐ ܐܢܫܐ .
ܘܐܦ ܐܢܫ ܒܪܐ ܠܐܒܐ ܐܬܩܪܝ ✣

cepit, ut natura ingressum infantis sensu apprehenderet; etenim usque in uterum ignis erat et spiritus, in utero matris suæ homo factus est, remanens Deus perfectus.

33. Gabriel non hominem qui venisset in mundum nuntiabat; etenim Deus-Verbum misit eum ad Mariam, ut pararet ei mansionem, in qua habitaret et nihil læsus carnem assumeret.

34. Nihil quippe necesse erat ut conceptus iste admirabilis conjugio perageretur; nam ipse creator hominis habitavit in puella et suæ personæ corpus et membra effecit sicut Dominus omnipotens.

35. Quis vidit eum generantem? Ipse elegit sibi matrem eum parituram, cui prius suum adventum atque in ea inhabitationem nuntio significavit; dum illa cogitaret de conceptu ejus, ipse ingressus habitavit in utero et illa nihil sensit.

36. Maria igitur accepit infantem omni intellectu excelsiorem, et edocta est ab angelo, non conjugio, sed Spiritu sancto et virtute superna puerulum in sinu suo formatum esse.

37. Maria fons est purissimus, cui, nihil immixtum est unquam e fluxu conjugii; ipsa in sinu suo recepit flumen vitæ, quod suis aquis irrigavit mundum omnesque defunctos vivificavit.

38. Sanctuarium purum, in quo commoratus est Deus, gigas sæculorum, in quo peractum est magno prodigio mysterium quo Deus factus est homo, et homo a Patre appellatus est filius.

ܒ ܢܗܘܐ ܒܟ ܡܪܢ ܒܘܝܐܐ .
ܘܠܘܒܒܐ ܠܐܒܗܬܐ ܕܐܬܟܪܝܘ .
ܕܒܓܢܬܐ ܗܘܘ ܫܠܝܚܐ . ܘܠܒܫܘ ܗܘܘ ܛܪܦܐ .
ܘܡܛܠܬܗܘܢ ܒܥܙܪܐ :
ܗܐ ܟܪܝܟ ܐܢܬ ܕܢܗܦܟܘܢ ܠܥܕܢ ܬܘܒ ܀
ܓܘܦܢܐ ܗܝ ܡܪܝܡ ܕܐܬܚܙܝܬ
ܒܥܩܪܐ ܕܕܘܝܕ ܡܒܪܟܐ .
ܘܐܦܩܘ ܫܒܘܛܝܗ . ܣܓܘܠܐ ܕܕܡܐ ܚܝܐ .
ܘܐܫܬܝ ܐܕܡ ܡܢ ܚܡܪܗ .
ܘܐܬܢܚܡ ܘܦܢܐ ܠܥܕܢ ܬܘܒ ܀
ܒ ܥܓܠܬܐ ܚܒܝܒܬܐ ܕܐܬܚܘܝܬ .
ܒܥܢܗ ܕܐܒܪܗܡ ܡܒܪܟܐ .
ܕܟܕ ܠܐ ܛܥܢܐ ܗܘܬ ܠܗ ܢܝܪܐ ܕܙܘܘܓܐ .
ܝܠܕܬ ܥܓܠܐ ܠܐܠܗܐ .
ܕܒܚܘܒܗ ܗܘܐ ܐܢܫܐ ܕܢܦܪܩܢ ܀
ܒ ܟܠܗ ܗܘ ܠܐ ܩܪܒ ܙܘܘܓܐ .
ܟܕ ܐܕܡ ܘܚܘܐ ܒܪܝ ܐܬܒܪܝܘ .
ܘܠܐ ܠܘܬ ܡܪܢ . ܐܠܨܐ ܕܢܬܚܘܐ .
ܕܗܘ ܐܠܗܐ ܒܪܝܗ ܠܐܕܡ .
ܘܗܘܝܘ ܗܘܐ ܒܪ ܐܢܫܐ ܒܚܪܬܐ ܀
ܦܩܕܬ ܗܘܝܬ ܠܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ .
ܘܐܦܩܘ ܗܘܘ ܠܒܪܝܬܐ ܕܨܪܬ ܒܗܘܢ .
ܘܚܙܘܗ ܪܫܝܥܐ . ܘܡܫܐܠܬܐ ܠܐ ܫܐܠܘ .
ܘܐܚܪܝܘ ܗܘܘ ܒܗܘܢ ܒܥܒܕܐ .
ܕܢܒܨܘܢ ܝܠܕܟ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ ܀

ܓ ܫܡܥܘ ܒܘܪܟܬܗ ܒܡܪܟܒܬܐ
ܘܦܘܢܩܗ ܡܢ ܐܡܐ ܒܬܘܠܬܐ .
ܒܡܪܟܒܬܐ ܚܝܠܐ . ܘܪܒ ܚܕܪܗ ܠܘܬ ܚܘܒܗ .
ܟܪܘܒܐ ܡܒܪܟܝܢ ܒܙܘܥܐ .
ܘܛܠܝܬܐ ܕܐܡܐ ܗܝ ܡܚܒܒܐ ܀

ܗ ܡܠܬܐ ܕܚܝܐ ܠܒܝܬ ܡܝܬܐ .
ܢܫܬܕܪ ܡܢܟ ܡܪܝܡܐ .
ܘܬܐܡܪ ܠܗ ܠܚܘܐ . ܒܩܒܪܐ ܕܡܝܬܐ .

39. Sit in te, Domine, solatium et confortatio protoparentibus afflictis qui in horto, exuta gloria, induerunt folia; ecce fasciis indutus es propter eos, ut nempe redeant in Eden.

40. Maria vitis est quæ apparuit in stirpe benedicta Davidis; propagines ejus produxerunt botrum sanguine vivifico plenum; bibit Adam de vino illo et resuscitatus rediit in Eden.

41. Vitula amabilis quæ in pecoribus Abrahæ benedicti præmonstrata est, absque imposito sibi conjugii jugo peperit Deum, qui suo amore factus est homo ut nos salvaret.

42. Non intervenit congressus conjugii quum Adam et Heva creati sunt, nec necesse fuit ut apud Dominum appareret, quia Deus creavit Adamum et idem ipse factus est homo in fine temporum.

43. Præcepisti aquis et terræ, et produxerunt res quas formasti in eis; hoc observarunt impii et nullam quæstionem posuerunt, dum e contra suum intellectum acuunt ut perscrutentur nativitatem tuam incomprehensibilem.

44. Audite benedictiones ejus a cherubim in curru, et blandimenta matris virginis; in curru apparet vehemens ejus majestas, apud Mariam ejus amor; cherubim benedicunt cum tremore; puella, quia mater est, amat.

45. Verbum vitæ in habitaculum defunctorum a tua majestate mittatur et dicat Hevæ in sepulchro

ܕܒܢܬܟ ܝܠܕܬ ܒܒܬܘܠܘܬܗ̇ .
ܠܛܠܝܐ ܕܗܘ ܦܪܥ ܚܘܒܬܟ ܀

ܘ ܪܡܐ ܗܘܐ ܒܡܥ̈ܘܗ̇ ܕܛܠܝܬܐ .
ܘܠܐ ܝܕܥܐ ܗܘܬ ܪܚܫ ܒܟܪܣܗ̇ .
ܪܫܝܡ ܛܒܥܐ ܒܥܘܒܗ̇ . ܘܫܪܐ ܗܘܐ ܒܟܪܣܗ̇ .
ܡܣܟܝܐ ܕܢܐܬܐ ܐܬܐ ܠܗ̇ .
ܘܥܠܠ ܗܘ ܐܝܟ ܙܟܐ ܒܟܪܣܗ̇ ܀

ܘ ܣܒܐ ܗܘ ܕܝܘܡܬܐ ܒܪ̈ܘܡܗ .
ܐܝܟ ܥܘܠܐ ܫܪܐ ܗܘܐ ܒܟܪܣܐ .
ܐܦ ܢܘܪܐ ܫܪܐ . ܒܓܘ ܡܥܝܐ ܕܒܣܪܐ .
ܐܦ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܥܠܡ .
ܫܘܪܝܐ ܢܣܒ ܠܗ ܘܐܬܒܛܢ ܀
ܗ ܫܘܒܚܐ ܠܥܘܠܐ ܕܗܘ ܠܐܡܗ .
ܨܪܗ̇ ܗܘܐ ܠܐܡܗ ܒܟܪܣܐ .
ܘܦܢܐ ܗܘ ܗܘܐ ܒܗ̇ . ܗܘܐ ܛܠܝܐ ܡܢܗ̇ .
ܗܘܘ ܕܩܫܝܫ ܡܢ ܐܡܗ .
ܘܛܠܝܐ ܗܘܐ ܡܢܗ̇ ܕܗܘ ܨܒܐ ܀
ܠ ܬܘܕܝ ܠܡܪܐ ܕܚܟܡܬܐ .
ܕܒܥܘܒܗ̇ ܕܒܬܘܠܬܐ ܥܠ ܫܪܐ .
ܟܕ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ . ܡܠܝܢ ܡܢ ܪܒܘܬܗ .
ܟܪܣܗ̇ ܕܒܪܬ ܕܘܝܕ .
ܘܒܥܘܒܗ̇ ܓܘ ܚܕܝܗ̇ ܙܥܘܪܬܐ ܀
ܠ ܬܪ̈ܬܝܢ ܐܡܗ̈ܬܐ ܐܬܚܙܝ .
ܕܝܠܕܝ ܗܘܝ ܝܠ̈ܕܐ ܡܫܚ̈ܠܦܐ .
ܚܕܐ ܝܠܕܬ ܠܐܕܡ . ܕܠܛܗ̇ ܒܠܘܛܬܐ .
ܘܡܪܝܡ ܝܠܕܬ ܠܐܠܗܐ
ܕܡܠܐ ܗܘܐ ܠܒܪܝܬܐ ܒܒܘܪܟܬܗ ܀
ܒܪܝܟܐ ܡܪܝܡ ܒܪܬ ܕܘܝܕ .
ܘܒܪܝܟ ܗܘ ܦܐܪܐ ܕܝܗܒܬ ܠܢ .
ܒܪܝܟ ܐܒܐ ܕܫܕܪܗ . ܠܒܪܗ ܠܦܘܪܩܢܢ .
ܘܒܪܝܟ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܛܐ .
ܕܚܘܝ ܠܢ ܐܪܙܗ ܒܪܝܟ ܫܡܗ ܀

jacenti : « Filia tua, virginalibus integris, peperit puerum qui soluturus est tuum debitum. »

46. Altissimus erat in puellæ visceribus, dum ipsa nesciret illum in ventre suo moveri; sigilla posita erant super sinum ejus, et ipse jam in utero degebat; illa expectabat quandonam venturus esset, et ipse jam ingressus integer erat in utero ejus.

47. Antiquus dierum cum sua celsitate habitavit, ut infans, in utero. Ignis habitavit in ventre carnis; ille qui est ab æterno initium sumpsit per conceptionem.

48. Gloria infanti qui matrem suam prius in utero formavit, et, ad eam postea rediens, factus est infans ipsa junior; qui matre sua senior erat, junior ipsa factus est, quia voluit.

49. Laus Mari sapientiæ, quod in sinum virginis ingressum, ibi habitavit. Dum cœli et terra plena sunt majestate ejus, continuit eum uterus filiæ David, et puella parva amplexata est eum in sinu suo.

50. Duæ matres visæ sunt quæ pepererunt pueros dissimiles, una peperit hominem qui ipsam maledictione affecit, et Maria peperit Deum qui mundum replet benedictione.

51. Benedicta tu, Maria, filia Davidis, et benedictus fructus quem dedisti nobis. Benedictus Pater qui misit Filium suum ad salutem nostram, et benedictus Spiritus Paraclitus qui docuit nos mysterium ejus. Benedictum nomen ejus.

XIX.

ܐܚܪܢܐ ܣܘܓܝܬܐ ܕܢܘܓܪ̈ܐ ܥܘܢܝܐ ܫܘܒܚܐ
ܠܟ ܡܪܝ ܕܠܟ ܣܓܕܝܢ ܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܒܚܕܘܐ ܃

ܒܡܪܝܡ ܬܗܪܬ ܟܕ ܡܝܢܩܐ .
ܠܪ̈ܒܢ ܛܘܪܣܝܐ ܕܥܘܠܐ ܗܘܐ .
ܥܡܪ ܗܘܐ ܒܟܪܣܗ ܕܒܬܘܠܬܐ .
ܘܡܠܐ ܗܘ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܃
ܒܪܬ ܡܣܟܢ̈ܐ ܐܡܐ ܗܘܬ .
ܠܗܘ ܥܬܝܪܐ ܕܚܘܒܗ ܐܠܨܗ .
ܢܘܪܐ ܒܥܘܒܗ ܕܒܬܘܠܬܐ .
ܘܥܡ ܓܘܙܠܬܗ ܠܐ ܢܟܝܐ ܃
ܓܘܡܪܬܐ ܢܚܒܩ ܐܦ ܒܥܘܒܗ .
ܘܠܐ ܐܬܚܡܬ ܟܕ ܐܚܝܕܐ .
ܫܠܗܒܝܬܐ ܐܬܥܛܦܬ .
ܘܐܝܕ̈ܝ ܡܪܝܡ ܐܬܗܦܟܬ ܃
ܫܡܫܐ ܪܒܐ ܒܟܢܫܗ ܘܐܬܛܫܝ .
ܒܓܘ ܥܢܢܐ ܢܗܝܪܬܐ .
ܗܘܬ ܠܗ ܛܠܝܬܐ ܐܡܐ ܠܗܘ .
ܕܐܘܠܕ ܠܐܕܡ ܘܠܥܠܡܐ ܃
ܛܥܝܢܐ ܗܘܬ ܐܦ ܒܥܘܒܗ .
ܒܩ̈ܠܐ ܢܥܝܡ̈ܐ ܟܕ ܡܘܕܝܐ .
ܠܗ ܣܓܕܐ ܟܕ ܐܡܪܐ .
ܦܩܘܕ ܠܝ ܪܒܘܠܝ ܐܓܦܟ ܃
ܒܐܝܕܐ ܒܪܝ ܐܢܬ ܐܦܢܟ
ܘܐܘܩܪܟ[a] ܐܡܟ ܐܝܩܪ .
ܒܪܝ ܕܝܠܕܬܟ ܘܩܫܝܫ ܡܢܝ .
ܡܪܝ ܕܛܥܢܬܟ ܘܛܥܢ ܠܝ ܃

XIX.

Hymnus cantilenarum[1]. Responsorium. Gloria tibi, Domine, cœlum et terra cum gaudio te adorant.

1. Cum admiratione contemplatus sum Mariam lactantem tribuum alitorem, qui infans factus est. In ventre puellæ habitavit qui replet mundum.

2. Filia pauperum mater facta est Ditissimi quem amor coegit. Ignis est in sinu virginis, et virgo flamma ejus non comburitur.

3. Carbo accensus amplexus est Mariam ; ipsa eum gestans non est læsa. Flamma corpus induit et manibus Mariæ versata est.

4. Sol magnus sua contractione se condidit in nube lucida. Puella mater facta est ejus qui genuit hominem et mundum.

5. Portabat puerum, blandiebatur, amplexabatur, blandis vocibus gratulabatur, adorabatque dicens : « Jube mihi, magister mi, amplexer te.

6. « Quandoquidem Filius meus es, meis cantilenis blandiar tibi ; quæ mater tua effecta sum, honorabo te. Fili mi, quem peperi, senior me es ; Domine mi, quem portavi, sustines me.

[1] ܢܘܓܪ̈ܐ notat cantilenas quas nutrices et matres natis decantant dum eos in sinu gestant ; notat simul matrum in proles blandimenta, congratulationes. Stropha continet quatuor versus septem syllabarum, ut hymnus 17us supra, et hymnus 1us de Nativitate Domini ܗܢܐ ܝܘܡܐ Opp. *Syr-lat.* II. Iste hymnus invenitur etiam in cod. add. 14,511 = D, cujus varias lectiones apposuimus.

[a] D ܘܐܝܩܪܟ

ܫܓܘܫ ܠܗ ܪܥܝܢܝ ܡܢ ܕܚܠܬܟ .
ܟܢܘܫ ܚܘܫܒܝ ܐܫܒܚܟ .
ܬܗܪܢܐ ܒܟ ܟܕ ܐܝܟ ܫܬܝܩ .
ܘܪ̈ܥܡܐ ܕܩܠܐ ܗܘܐ ܟܡܝܢ ܒܟ ܀
ܐܝܟ ܝܠܘܕܐ ܡܢܝ[a] ܕܢܚܬ .
ܘܐܝܟ[b] ܓܢܒܪܐ ܡܬܚܣܢܬ .
ܕܬܡܗܐ ܐܢܬ ܐܝܟ ܕܐܦ ܩܪܝ .
ܗܘ ܐܫܥܝܐ ܕܐܒܪ ܥܠܝܟ ܀
ܗܐ ܟܠܟ ܓܒܝ ܐܢܬ .
ܘܒܝܠܘܕܟ ܟܠܟ ܟܣܝܬ .
ܟܠܗܘܢ ܪ̈ܘܡܐ ܡܠܝܢ ܡܢܟ .
ܘܐܬܪܐ ܕܥܘܒܝ ܠܐ ܐܥܩ ܠܟ .
ܒܝ ܘܒܫܡܝܐ ܐܝܬ ܡܫܪܝܟ .
ܐܟܚܕܐ ܥܡܗ ܐܫܒܚܟ .
ܒܢ̈ܝ ܪܘܡܐ ܒܝ ܬܗܪܘܢ .
ܘܟܠܗܘܢ ܛܘܒܐ ܠܝ ܢܬܠܘܢ ܀
ܫܡܝܐ ܢܛܥܢ ܘܢܓܦܦܢ .
ܕܝܩܝܪ ܡܢܗ ܐܬܝܩܪܬ .
ܗܝ ܓܝܪ ܐܡܐ ܠܐ ܗܘܬ ܠܟ .
ܐܠܐ ܥܒܕܬܗ ܠܟ ܟܘܪܣܝܐ ܀
ܟܡܐ ܝܩܝܪܐ ܘܡܝܩܪܐ .
ܐܡܗ ܕܡܠܟܐ ܡܢ ܟܘܪܣܝܗ .
ܐܘܕܐ ܠܟ ܡܪܝ ܕܨܒܝܬ ܒܝ .
ܐܗܘܐ ܐܡܟ ܘܐܪܝܪܟ ܀
ܐܘ ܓܢܒܪܐ ܕܠܐܪܥܐ ܛܥܝܢ .
ܘܨܒܐ ܛܥܢܬܗ ܠܟ ܬܫ̈ܒܚܢ .
ܐܘ ܥܬܝܪܐ ܕܗܘܐ ܒܪܐ .
ܠܒܪܬ ܡܣܟܢܐ ܠܟ ܫܘܒܚܐ[e] ܀
ܩܕܝܡ ܡܢ ܟܠܐ ܕܢܚܬ ܗܘܐ .
ܥܘܠܐ ܙܥܘܪ ܠܟ ܡܘܪ̈ܒܝ .
ܝܬܒܬ ܥܠ ܒܘ̈ܪܟܝ ܘܬܠܝ ܒܟ .

7. « Mens mea tuo timore perturbatur, collige sensus meos, ut laudem te. Miror te, quomodo siles, quum tonitrua vocum in te occultentur.

8. « Ut infans e me ortus es. et ut gigas roborascis; *Admirabilis* es, sicut te appellavit Isaias, de te vaticinatus[1].

9. « Ecce totus apud me es, et in Genitore tuo totus absconderis. Omnes cœli altitudines tua majestate plenæ sunt, et sinus meus pro te angustior non est.

10. « Habitaculum tuum est in me simul et in cœlis. Cum cœlis laudabo te. Cœlicolæ me admirantur beatissimamque prædicant.

11. « Cœlum sustineat me suis amplexibus, quia præ illo honorata sum. Etenim cœlum non fuit tibi mater; sed illud effecisti thronum tuum.

12. « Quam honorabilior et venerabilior mater regis throno ejus! Gratias tibi agam, Domine, quia voluisti ut fierem mater tua; blandis canticis te celebrabo.

13. « O gigas qui terram sustines et voluisti ut ipsa te portaret, tibi laus. O dives qui filius factus es filiæ pauperis, tibi gloria.

14. « Omnibus antiquior, qui descendisti ad me, infans factus, tibi meum « Magnificat. » Sedes super genua mea, et super te suspensa

[1] *Is.* IX, 6.

[a] A ܡܢ — [b] A ܕܐܝܟ — [c] D ܝܬܒܬ — [d] D ܘܙ̈ܒܢܐ — [e] ܠܬܫܒܚܢ

ܪ̈ܘܡܐ ܘܥܘܡ̈ܩܐ ܘܟܠܗ ܥܠܡܐ ܀

ܠܒܟ ܐܢܬ ܬܕܝ̈ ܘܡܕܒܪܢܐ .
ܐܪܥܐ ܘܝ̈ܡܡܐ ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ .
ܗܐ ܡܪܟܒܬܟ ܒܪ̈ܘܡܐ ܠܥܠ .
ܘܛܥܝܢܐ ܐܢܐ ܠܟ ܕܒܝ ܒܟ ܫܪܝܬ ܀
ܟܕ ܓܒܝ ܐܢܬ ܗܐ ܒܟܠܗܘܢ .
ܟܢ̈ܫܐ ܕܥܝܪ̈ܐ ܠܟ ܣܓܕܝܢ .
ܟܕ ܒܕܪ̈ܥܝ ܡܬܓܦܦܬ .
ܗܐ ܒܟܪ̈ܘܒܐ ܡܙܕܝܚܬ ܀
ܡܠܝܐ ܫܡܝܐ ܡܢܟ ܟܠܗ .
ܘܛܥܝܢܐ ܠܟ ܟܢܦܐ ܐܪܥܝܬ .
ܒܗ ܒܥܠܝ̈ܐ ܒܢܘܪܐ ܫܪܝܬ .
ܘܠܬܚܬܝ̈ܐ ܠܐ ܡܘܩܕܬ ܀
ܣܪ̈ܦܐ ܒܩܘܕܫܐ ܠܟ ܡܩܕܫܝܢ .
ܘܐܝܟܢܐ ܡܪܝ ܐܪܘܙ .
ܟܪ̈ܘܒܐ ܒܙܘܥܐ ܡܒܪܟܝܢ ܠܟ .
ܘܒܩܠ̈ܝ ܕܝܠܝ ܡܬܝܩܪܬ ܀
ܬܫܡܥ ܗܫܐ ܘܬܐܬܐ ܠܘܬܝ[a] .
ܚܘܐ ܐܡܢ ܥܬܝܩܬܐ .
ܢܬܪܝܡ ܪܝܫܗ ܗܘ ܕܐܬܪܟܢ .
ܒܗܘ ܒܗܬܬܐ ܕܓܢܬܐ ܀
ܬܓܠܐ ܐܦܝ̈ܗ ܘܬܪܘܙ .
ܕܒܗܬܬܗ ܐܦܩܬ ܡܢ ܚܘܒܗ .
ܬܫܡܥ ܩܠܐ ܕܫܠܡܐ ܓܡܝܪܐ .
ܕܗܐ ܒܪܬܗ ܦܪܥܬ ܚܘܒܬܗ ܀
ܦܪܝܟ ܗܘ ܚܘܝܐ ܗܘ ܕܐܛܥܝܗ .
ܒܟ ܒܦܪܥܐ ܕܡܢ ܥܘܒܝ ܕܢܒܥ[b] .
ܟܪ̈ܘܒܐ ܘܪܘܡܚܐ ܒܟ ܡܬܥܒܪܝܢ .
ܘܢܥܠ ܐܕܡ ܕܐܬܛܪܕ ܗܘܐ ܀

ܚܘܐ ܘܐܕܡ ܒܟ ܢܬܓܘܣܘܢ .
ܘܦܐܪܐ ܕܚܝ̈ܐ ܡܢܝ ܢܦܣܩܘܢ .

sunt summa et ima totusque mundus.

15. « Arripis ubera mea, et regis terram, maria et omnia quæ in eis sunt. Ecce currus tuus in cœlis est, et ego porto te in me manentem.

16. « Dum apud me es, omnes cœtus angelorum te adorant. Dum brachiis meis amplexatus detineris, a cherubim gestaris.

17. « Cœli superni tua majestate pleni sunt, sinus filiæ terrestris portat te. Inter cœlites habitas in igne, et terrestres non comburis.

18. « Seraphim ter sanctum te proclamant, quomodo, Domine, tibi gratuler? Cherubim cum tremore tibi benedicunt, et cantibus meis honoraris?

19. « Audiat nunc et veniat ad me Heva, antiqua nostra mater; exaltetur ejus caput quod sub ignominia horti inclinatum fuit.

20. « Discooperiat faciem suam et gratuletur tibi, quia ejus confusionem abstulisti; audiat vocem pacis perfectæ, quia ejus filia ejus debitum solvit.

21. « Serpens, illius seductor, contritus est per te, surculum qui e sinu meo ortus est. Cherubim et gladius per te remoti sunt, ut redeat Adamus in paradisum unde expulsus est.

22. « Heva et Adam ad te confugiant et fructum vitæ e me de-

[a] A ܠܘܬܢ — [b] B ܕܢܒܥܬ

ܒܟܝ ܚܢܟܝܗܘܢ ܢܚܠܘܢ .
ܕܡܪܪ ܗܘܐ ܦܐܪܐ ܕܐܟܪ ܠܗܘܢ ܀

ܥܒܕ̈ܐ ܛܪ̈ܝܕܐ ܒܟܝ ܢܥܠܘܢ .
ܠܗܘ̇ ܡܘܬܪܐ ܕܚܣܪܘ ܢܩܢܘܢ .
ܠܒܘܫܐ ܕܫܘܒܚܐ ܬܗܘܐ ܠܗܘܢ .
ܕܢܟܣܘܢ ܒܗ ܦܘܪܣܝܗܘܢ ܀
ܬܕܢܚ ܒܫܝܘܠ ܥܠ ܫܟܝܒܝܗܘܢ .
ܘܬܪܕܘܦ ܡܢܗܘܢ ܚܫܘܟܗܘܢ .
ܛܠܝܐ ܣܒܐ ܒܪܝ ܒܟ .
ܒܟ ܟܠ ܛܠܝܢ ܢܬܒܪܟܘܢ ܀
ܐܣܝܪ̈ܐ ܕܫܝܘܠ ܒܟ ܢܦܩܘܢ .
ܐܦ ܚܫܘܟܐ ܒܟ ܢܢܗܪܘܢ .
ܡܣܟܢ̈ܐ ܡܪܝ ܒܟ ܢܬܥܬܪܘܢ .
ܐܦ ܚܣܝܪ̈ܐ ܢܬܝܬܪܘܢ ܀
ܟܦܢ̈ܐ ܒܟ ܢܣܒܥܘܢ .
ܘܡܝ̈ܬܐ ܒܩܠܟ ܢܬܚܝܘܢ .
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܒܟ ܢܙܡܪܘܢ .
ܒܪܝܟ ܡܫܕܪܟ ܡܪܐ ܕܟܠ ܀

corpant, per te dulces fiant fauces eorum, quas fructus vetitus amaras reddiderat.

23. « Servi expulsi per te ingrediantur, ut rursus obtineant beneficia quibus spoliati fuerunt. Vestis gloriæ ipsis fias ad tegendam eorum nuditatem.

24. « Appareas in inferis ubi jacent; expellas ab eis tenebras; puer senex, nate mi, in te omnes pueri benedicantur.

25. « Qui in inferis detinentur per te exeant; tenebræ ipsæ per te illuminentur; pauperes, Domine, per te ditentur, et egentes per te abundent.

26. « Esurientes per te satientur, mortui ad vocem tuam resurgant. Cœli et terra per te vocibus laudis resonent. Benedictus omnium Dominus qui misit te. »

XX.

ܡܕܪܫܐ ܕܥܠ ܫܡܥܘܢ ܣܒܐ ܒܗ **ܒܩܠܐ** .
ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܒܐ ܟܬܒ ܗܘܐ **ܒܥܘܢܝܬܐ**
ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܒܚܘܒܗ ܥܠ
ܕܪ̈ܥܘܗܝ ܛܥܢܗ ܗܘܐ ܫܡܥܘܢ ܀

ܒܬܘܠܬܐ ܢܟܦܬ ܢܩܦܬܐ .
ܙܡܢܬܢܝ ܝܘܡܢ ܠܡܐܡܪܗ .
ܬܘ ܒܢܝ̈ ܐܬܒܣܡܘ . ܒܡܫܬܘܬܗ ܕܪܘܚܢܝܬܐ .
ܗܿ ܛܘܝܒܐ ܪܘܚܢܐ .
ܕܠܡܙܡܢ̈ܐ ܛܝܒܬ ܒܬܘܠܬܐ ܀
ܕܢܚ ܡܢ ܐܡܐ ܕܐܓܪܐ ܠܗ .

Hymnus de Simeone sene in tono: Pater scripserat[1]. Responsorium: Benedictus Christus quem cum amore Simeon in ulnis suis portavit.

1. Virgo purissima invitavit me hodie ad dicendum de ea. Venite, juvenes nuptiarum, delectamini convivio spirituali quod invitatis virgo paravit.

2. Ortus est e matre ipsi gra-

[1] Stropha habet sex versus hoc ordine : 775577. Vid. supra hymnum XVIII. Idem hymnus invenitur in cod. add. 17,141, ubi Jacobo (Sarugensi) tribuitur. Unde dubium fit an revera opus sit S. Ephræmi. Visum est autem hunc hymnum non esse separandum a ceteris B. M. V. laudibus.

ܙܠܝܩܐ ܕܡܢܗܪ ܠܥܠܡܐ .
ܕܥܠ ܘܢܦܩ ܡܢܗ . ܘܦܪܩ ܒܪܝܬܐ .
ܒܡܘܠܕܗ ܐܒܕ ܛܠܠܐ .
ܘܒܕܢܚܗ ܣܘܦܐ ܠܚܫܘܟܐ ❖
ܛܥܢܬܗ ܡܪܝܡ ܠܥܘܠܐ .
ܕܗܘ ܐܘܠܕ ܠܐܕܡ ܒܚܟܡܬܗ .
ܒܚܠܒܗ ܐܬܪܒܝ . ܒܥܘܒܗ ܐܬܚܒܒ .
ܛܥܝܢܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܕܪ̈ܥܝܗ .
ܘܛܥܝܢ ܗܘܐ ܒܪܡܙܗ ܠܥܠܡܐ ❖
ܒܬܘܠܬܐ ܩܒܠܬ ܗܘܐ ܓܠܝܢܗ .
ܟܕ ܢܦܩ ܠܡܣܥܪ ܠܥܠܡܐ .
ܘܫܒܩ ܡܪܟܒܬܐ . ܕܚܝ̈ܘܬܐ ܡܠܝܠܬܐ .
ܨܒܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܐܫܩܠܗ .
ܘܡܢ ܡܫܟܚ ܢܡܠܠ ܥܠ ܐܡܪܗ +
ܠܗܝܟܠܐ ܩܪܒܬ ܐܥܠܬܗ .
ܕܢܥܠ ܐܦ ܒܩܘܪ̈ܒܢܐ ܢܣܥܘܪ .
ܘܢܩܪܒ ܕܒ̈ܚܐ ܘܢܫܡܠܐ ܢܡܘܣܐ .
ܕܒܟܠܡܕܡ ܢܬܕܡܐ .
ܠܛܠܝ̈ܐ ܕܐܬܚܠܛ ܒܗܘܢ ❖
ܥܡ ܐܒܘܗܝ ܗܘܐ ܒܛܘܪ ܣܝܢܝ .
ܟܕ ܝܗܒ ܢܡܘܣܐ ܠܥܡܐ .
ܗܘ ܕܡܩܒܠ ܗܘܐ . ܕܒ̈ܚܐ ܘܨܠܘ̈ܬܐ .
ܘܗܪܟܐ ܛܠܝܬܐ ܛܥܢܐ ܠܗ .
ܘܚܠܦܘܗܝ ܩܘܪ̈ܒܢܐ ܡܩܪܒܐ ❖
ܩܒܠ ܕܒ̈ܚܐ ܡܢ ܠܘܝ̈ܐ .
ܘܩܘܪ̈ܒܢܐ ܡܢ ܟܘܡܪ̈ܐ ܟܠܗܘܢ .
ܗܘ ܡܩܒܠ ܕܒ̈ܚܐ . ܘܦܝܣ ܒ̈ܥܘܬܐ .
ܘܒ̈ܢܝ ܝܘܢܐ ܘܫܦܢܝܢܐ .
ܠܬܕܟܝܬܐ ܡܩܪܒ ܠܡܕܒܚܐ ❖
ܡܢ ܢܘܚ ܩܒܠ ܩܘܪ̈ܒܢܐ .
ܘܒܕܒ̈ܚܐ ܠܐܒܪܗܡ ܐܬܓܠܝ
ܘܠܐܝܣܚܩ ܒܥܠܬܐ . ܒܣܒܠܬܐ ܠܝܥܩܘܒ .

tissima radius qui illuminat mundum; postquam illapsus est, exivit ex ea creaturasque salvavit. Sua nativitate fugavit umbras et sua epiphania dissipavit tenebras.

3. Portavit Maria infantem qui sua sapientia genuit Adamum. Lacte ejus nutritus est, sinu confotus, brachiis portatus qui suo nutu sustinet mundum.

4. Virgo ejus revelationem accepit quando ipse exivit ad visitandum mundum. Posthabito animalium ratione præditorum curru, voluit a virgine gestari. Quis poterit digne de ea loqui?

5. Virgo attulit eum in templum, ut ipse domum Patris cum oblationibus visitaret offerretque victimas ac legem perficeret, sicque in omni re assimilaretur pueris quibus permixtus erat.

6. Cum Patre suo fuit in monte Sina, dans legem populo ac recipiens dona ac orationes; hic autem puella eum portat et pro eo offert oblationes.

7. Accepit victimas a levitis et oblationes a sacerdotibus omnibus; qui autem accepit sacrificia, ipse profert petitiones et pullos columbarum et similam, eaque in purificationem offert ad altare.

8. A Noe accepit oblationes[1], apparuit Abrahæ in sacrificio[2], et Isaaco in holocausto[3] et Jacobo in scala[4]. Ex suo amore propitius

[1] *Gen.* VIII, 20, sqq.
[2] *Gen.* XV, 2, sqq.
[3] *Gen.* XXII, 13.
[4] *Gen.* XXVIII, 12.

ܒܡܘܒܠܗ ܚܒܝܒ ܠܩܕ̈ܡܝܐ .
ܘܠܐܚܪ̈ܝܐ ܩܘܪܒܢܗ ܡܩܒܠܐ ܀
ܒܘܟܪܗ ܕܗܒܝܠ ܗܘ ܩܒܠ .
ܘܗܘ ܕܩܐܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܠܐ ܫܦܪ .
ܡܠܟܝܙܕܩ ܪܒܐ . ܒܛܘܦܣܗ ܟܗܢ ܗܘܐ .
ܘܡܥܣܪ̈ܐ ܘܣܡܝܕܐ .
ܐܥܠ ܠܗ ܝܘܣܦ ܠܗܝܟܠܐ ܀

ܚܘܝ ܝܘܡܗ ܠܐܒܪܗܡ .
ܒܐܝܠܢܐ ܘܒܕܟܪܐ ܐܬܚܙܝ .
ܘܝܗܒ ܠܐܠܝܥܙܪ . ܟܬܢܐ ܘܫܠܡܘܬܐ .
ܘܥܡ ܝܠܘܕ̈ܐ ܩܘܪ̈ܒܢܐ .
ܠܡܕܒܚܐ ܣܡܟ ܠܡܕܟܝܢܐ ܀
ܫܡܥܘܢ ܣܒܐ ܒܣܝܒܐ .
ܚܙܐ ܠܬܗܪܐ ܘܪܬܚ ܒܪܚܡܬܐ .
ܘܛܥܢܗ ܒܕܪ̈ܥܘܗܝ . ܬܗܪ ܒܗ ܘܣܓܕ ܠܗ .
ܘܒܥܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܒܥܘܬܐ .
ܕܢܫܪܐ ܥܒܕܟ ܕܚܙܝܬܟ ܐܬܬܢܝܚ ܀

ܐܣܝܪ ܗܘܐ ܒܪܘܚܐ ܘܡܣܟܐ .
ܠܡܫܝܚܐ ܫܡܥܘܢ ܒܗܝܟܠܐ .
ܒܚܙܘܐ ܪܒܐ . ܠܡܪܗ ܚܙܐ ܗܘܐ .
ܘܟܕ ܐܬܚܙܝ ܛܠܝܐ .
ܪܬܚ ܣܒܐ ܘܡܦܝܣ ܠܗ ܒܪܚܡܬܐ ܀
ܒܚܘܛܐ ܕܚܝ̈ܐ ܐܣܝܪܗ ܗܘܐ .
ܗܘ ܛܠܝܐ ܕܝܠܕܬ ܒܬܘܠܬܐ .
ܡܢ ܩܕܡ ܢܘܗܪܐ ܕܐܬܝܠܕ ܝܗܒ ܠܗ ܫܘܘܕܝܐ .
ܕܐܠܐ ܚܙܝܬܢܝ ܛܠܝܐ .
ܠܐ ܡܫܬܪܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܠܡܦܩ ܀
ܥܒܪܘ ܗܘܘ ܕܪ̈ܐ ܘܫܢ̈ܝܐ .
ܘܫܘܘܕܝܐ ܩܐܡ ܒܡܠܬܐ .
ܘܐܣܝܪ ܣܒܐ . ܘܩܐܡ ܘܡܣܟܐ .
ܘܡܛܐ ܝܘܡܗ ܕܓܠܝܢܐ .
ܘܒܥܐ ܠܗ ܘܐܬܦܝܣܗ ܕܢܫܬܪܐ ܀

fuit antiquis et oblatio ejus a recentioribus accepta fuit.

9. Primogenita Abelis ipse accepit et Cainum ipsi haud gratum rejecit ; magnus Melchisedech in figuram ejus sacerdotio functus est, decimasque obtulit et similam, Joseph autem adduxit eum in templum.

10. Ostendit diem suum Abrahæ, in arbore et ariete apparuit[1], dedit Eliezero vestem et consensum et cum parentibus oblationes altari imposuit ad purificationem.

11. Simeon magna senectute gravatus videns prodigium, amore flagravit, susceptum in ulnis infantem mirabundus adoravit eumque supplex his verbis deprecatus est : « *Nunc, Domine, quum viderim te, requiescam*[2]. »

12. Spiritu impulsus, Simeon Christum in templo expectabat. In magna visione Dominum suum aspiciebat. Viso igitur puero, senex, amore flagrans, eum deprecabatur.

13. Puer, a virgine in lucem editus, filo vitæ eum alligaverat, promissione jamdiu ei facta : « Donec videris me infantem, non demitteris e mundo. »

14. Transierunt generationes et anni, promissione in verbo remanente. Ea alligatus senex stabat expectans. Facta igitur desideratæ manifestationis die, deprecatus est ut e vita dimitteretur :

[1] Vide supra, col. 537, n. 2.

[2] *Luc.* II, 29.

ܗܐ ܚܙܝ ܥܝܢܝ ܚܢܢܟ .
ܐܝܟ ܬܢܘܝ ܕܥܒܕܬ ܫܪܝܢܝ ܡܪܝ .
ܐܛܪܬܢܝ ܘܐܝܩܪܬܢܝ . ܘܫܪܝܬ ܠܝ ܒܣܝܒܘܬܐ .
ܫܪܝܢܝ ܡܢ ܚܝܐ ܕܚܙܝܬܟ .
ܕܒܠܠ ܗܕܐ ܐܛܪ ܗܘܝܬ ܕܐܩܒܠܟ ܀

ܫܪܝܢܝ ܡܪܝ ܕܐܬܢܝܚ ܒܓܘ ܥܦܪܐ .
ܘܐܣܒܪ ܠܡܝܬܐ ܟܠܗܘܢ .
ܕܗܐ ܫܪܐ ܐܣܝܪܐ . ܡܪܢ ܡܛܝ ܠܗ .
ܣܒܪܬܐ ܠܟܠܟܘܢ ܡܝܬܐ .
ܕܡܛܐ ܠܗ ܡܚܝܢܐ ܕܟܠܟܘܢ ܀

ܫܪܝܢܝ ܕܐܛܪܬܢܝ ܒܪ ܚܝܐ .
ܘܫܒܩܬܢܝ ܐܝܟ ܕܒܥܠܡܐ .
ܚܙܝܬ ܠܝ ܓܠܝܢܟ . ܘܪܡܬ ܒܚܙܘܟ .
ܐܙܠ ܐܬܢܝܚ ܥܡ ܡܝܬܐ .
ܘܐܣܒܪܬܐ ܐܒܪ ܠܟܠܗܘܢ ܀

ܬܗܪܐ ܗܝ ܠܚܟܝܡܐ .
ܘܠܚܢܦܐ ܘܝܗܘܕܝܐ ܒܗܬܬܐ .
ܕܣܒܐ ܒܥܠܝܐ . ܠܣܒܪܐ ܘܠܣܒܐ
ܡܦܝܣ ܗܘܐ ܕܢܫܪܝܗ ܡܢ ܚܝܐ .
ܕܗܘ ܐܛܪܗ . ܘܕܢܫܪܝܘܗܝ ܦܫܝܩ ܠܗ ܀

ܛܥܝܢ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܥܠ ܐܕܪܘܗܝ .
ܘܣܪܦܐ ܘܥܝܪܐ ܒܟܠܒܬܐ .
ܠܥܕܬܐ ܫܘܒܚܐ . ܘܠܟܢܘܫܬܐ ܒܫܠܐ .
ܡܡܝܩܢܝܬܐ ܣܢܝܐܬ ܢܘܗܪܐ .
ܘܒܪܬ ܢܘܗܪܐ ܒܡܘܟܟܗ ܕܙܥܪܐ ܀

ܬܐ ܠܟ ܣܒܪܗ ܕܝܗܘܕܐ .
ܕܠܐ ܡܘܕܐ ܕܐܠܗܐ ܐܬܝܠܕ .
ܠܡܢ ܐܬܟܫܦ ܫܡܥܘܢ . ܕܢܫܪܝܘܗܝ ܡܢ ܚܝܐ .
ܐܠܐ ܠܡܪܐ ܪܘܚܬܐ .
ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܘܐܝܟ ܐܢܫܐ ܐܬܚܙܝ ܀

[1] *Luc.* II, 30.

15. « Ecce oculi mei vident Misericordem tuum[1]. Juxta pactum a te initum, dimitte me, Domine. Conservasti me et honorasti me senectute, dimitte me e vita, quia vidi te ; in vita quippe remanebam ut te susciperem.

16. « Dimitte me, Domine, ut requiescam in pulvere et annuntiem omnibus defunctis : « Adest qui solvit captivos ; Dominus attulit nuntium vobis defunctis, advenire scilicet illum qui resuscitat omnes. »

17. « Dimitte me, o vitæ fili, qui me conservasti et reliquisti ut in mundo te conspicerem. Vidi manifestationem tuam et visione tua exaltatus sum. Vadam et inter mortuos requiescam ut omnibus nuntium tui adventus afferam. »

18. A sene annoso tenerem puerulum supplicari ut senex ab eo e vita dimittatur res est valde mira sapientibus, illa eadem cedit Judæis et gentibus in confusionem ; facile quippe erat ei qui senem servaverat ut illum e vita dimitteret.

19. Portat Simeon infantem in ulnis, seraphim ac angeli in forcipe. Iste infans decus est Ecclesiæ et synagogæ scandalum. Subsannatrix odit lucem, filia autem lucis exultat in pueri humiliatione.

20. Veni, o Judæ assecla, qui non confiteris Deum natum esse ; quemnam Simeon deprecabatur ut e vita dimitteretur, nisi Dominum spirituum, qui Deus est et homo apparuit ?

ܡܢܘ ܗܢܐ ܛܠܝܐ .
ܕܛܥܝܢ ܠܗ ܥܠ ܕܪܥܘܗܝ ܟܗܢܐ .
ܘܡܨܠܐ ܒܚܘܒܐ . ܩܕܡܘܗܝ ܒܒܥܘܬܐ .
ܘܡܘܕܐ ܒܚܘܒܐ ܕܗܘ ܐܚܝܗ .
ܘܒܚܘܒܐ ܕܢܫܪܝܘܗܝ ܡܬܟܫܦ ܗܘܐ ܀
ܡܢܘ ܗܢܐ ܒܪ ܕܪܐ .
ܕܡܬܟܫܦ ܗܘܐ ܠܒܪ ܝܘܡܐ ܕܢܫܬܪܐ .
ܐܠܘܠܐ ܕܛܠܝܐ . ܩܫܝܫ ܡܢ ܣܒܐ .
ܠܐ ܒܒܥܘܬܐ ܡܩܪܒ ܗܘܐ .
ܕܡܢ ܝܘܩܪܐ ܕܣܝܒܘܬܐ ܢܫܬܪܐ ܀
ܛܘܒܘܗܝ ܕܒܥܐ ܗܘܐ ܒܥܘܙܪܐ .
ܐܬܒܣܡ ܗܘ ܣܒܐ ܡܒܥܝܢܐ .
ܕܝܕܥܗ ܗܘܐ ܕܡܢܘ . ܘܝܕܥܗ ܕܗܘ ܐܚܝܗ
ܐܦ ܡܬܚܫܒ ܗܘܐ ܒܗ ܕܩܕܝܡ ܗܘ .
ܠܫܡܫܐ ܘܠܐܕܡ ܩܕܝܡ ܗܘܐ ܀

ܐܠܘܠܐ ܓܝܪ ܝܕܥܗ ܗܘܐ .
ܕܗܘ ܫܠܝܛ ܥܠ ܕܪܐ ܟܠܗܘܢ .
ܘܠܗ ܗܘ ܦܫܝܛ ܠܡܫܪܐ .
ܘܗܘ ܫܪܐ ܠܥܠܡܐ . ܠܐ ܒܒܥܘܬܐ ܡܩܪܒ ܗܘܐ .
ܕܡܢ ܝܘܩܪܐ ܢܫܪܝܘܗܝ ܘܢܬܢܝܚ ܀

ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܛܠܝܐ .
ܒܓܠܝܐ ܕܪܘܚܐ ܒܪ ܫܠܝܐ .
ܘܚܙܝܗ ܠܐ ܫܬܩ . ܕܢܬܠ ܒܥܘܬܐ .
ܐܪܝܡ ܩܠܗ ܕܢܘܕܐ ܗܘܐ .
ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܐܟܘ ܐܢܫܐ ܐܬܚܙܝ ܀
ܢܐܬܐ ܢܫܡܥ ܡܨܥܝܐ .
ܒܥܘܬܗ ܕܗܘ ܣܒܐ ܡܫܒܚܐ .
ܕܒ ܡܪܟܢ ܪܫܗ . ܘܣܓܕ ܒܒܥܘܬܐ .
ܠܥܒܪܐ ܕܣܝܡ ܗܘܐ . ܥܠ ܐܕܪܥܘܗܝ .
ܕܒܚܢܢܘܗ ܢܥܕܪ ܠܗ ܒܣܢܝܩܘܬܐ ܀
ܡܛܠ ܕܚܙܝܬ ܠܚܢܢܟ .
ܫܪܝܢܝ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܬܟܫܦ ܗܘܐ .

21. Quisnam est ille puerulus quem in ulnis portat sacerdos et coram quo supplices fundit preces? Confitetur cum amore se ab eo in vita servatum et cùm amore supplicat e vita ab eo dimitti.

22. Quis est ille senex annosus qui supplex recens natum rogat ut dimittatur? Nisi senex puerulo junior esset, supplices ei non offerret preces ut ab onere senectutis solveretur.

23. Benedictus ille senex infantem fasciis involutum deprecabatur, quia didicerat quis esset et sciebat illum esse a quo vita ejus servabatur; ratus etiam erat illum infantem sole ac homine esse antiquiorem.

24. Etenim, nisi scivisset illum esse omnium ætatum dominum posseque servare aut dissolvere sæculum, supplices ad eum non direxisset preces ut a senectutis onere liberaretur æternaque donaretur requie.

25. Per Spiritus revelationem agnoverat puerulum silentem. Statim igitur ac illum vidit a precibus non se continuit, sed vocem elevavit ut confiteretur Deum esse qui homo apparuit.

26. Veniat Mediator audiatque petitionem hujus inclyti senis, qui, inclinato capite, supplex adorabat puerulum ulnis suis impositum, deprecans ut misericorditer suæ indigentiæ subveniret.

27. « Quia vidi Misericordem tuum, dimitte me ex hac vita. » Ita orabat Simeon, et sua illa con-

ܘܗܘܐ ܒܬܘܕܝܬܗ . ܣܗܕܐ ܠܝܠܘܕܐ .
ܚܢܢܐ ܘܒܘܪܟܬܐ ܕܩܢܐ ܗܘܐ .
ܘܒܚܢܢܗ ܡܚܣܐ ܠܟܠܗ ܒܣܪ ܀

ܣܓܕ ܣܒܐ ܩܕܡ ܛܠܝܐ .
ܘܣܝܒܘܬܐ ܠܫܘܒܚܗ ܣܗܕܬ .
ܠܛܠܝܐ ܕܫܪܝܪܐ . ܕܝܘܡܬܐ ܥܬܝܩܐ ܗܘ .
ܥܠܘܗܝ ܕܘܝܕ ܣܗܕ ܗܘܐ .
ܕܐܢܬ ܛܠܝܐ ܐܝܬܝܟ ܗܘܝܬ ܡܢ ܩܕܝܡ ܀

ܐܦ ܗܘ ܣܒܐ ܚܟܝܡܐ .
ܕܥܠ ܐܕܪܥܘܗܝ ܛܥܢܗ ܒܗܝܟܠܐ .
ܚܪ ܗܘܐ ܒܗ ܒܛܠܝܐ .
ܘܝܕܥܗ ܕܥܬܝܩܐ ܗܘ .
ܘܐܝܟ ܕܥܬܝܩ ܝܘܡܬܐ .
ܡܬܟܫܦ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܫܪܝܘܗܝ ܒܪܚܡܬܐ ܀

ܛܠܝܐ ܩܪܝܘܗܝ ܗܘܐ ܒܪ ܐܝܫܝ .
ܕܐܚܙܝܗ ܒܗ ܕܐܝܟ ܛܠܝܐ ܡܬܚܙܐ .
ܒܝܠܕܗ ܩܕܡܝܐ . ܠܐ ܙܥܘܪ ܡܢ ܐܒܘܗܝ .
ܘܐܬܐ ܠܝܠܕܐ ܬܢܝܢܐ .
ܩܪܝܗܝ ܛܠܝܐ ܕܝܠܝܕ ܗܘܐ ܡܢ ܡܪܝܡ ܀

ܫܡܥܬܗ ܡܪܝܡ ܠܨܠܘܬܗ .
ܕܗܘ ܣܒܐ ܕܪܘܚܐ ܡܬܬܙܝܥ .
ܘܪܘܙܬ ܩܪܝܒܬ ܠܗ . ܘܩܪܒܬ ܘܐܡܪܬ ܠܗ .
ܡܠܠ ܣܒܐ ܣܒܐ .
ܕܐܝܟ ܕܒܫܐ ܚܠܐ ܠܚܟܢ ܡܠܬܟ ܀

ܐܪܝܡ ܩܠܟ ܣܒܐ .
ܕܒܪܝܬܐ ܐܡܗܬܐ ܢܫܡܥܢ .
ܘܗܘܐ ܠܒܬܘܠܘܬܝ . ܣܗܕܐ ܒܨܠܘܬܟ .
ܕܠܐ ܢܩܦܐ ܕܙܘܘܓܐ .
ܝܠܝܕ ܛܒܐ ܕܢܦܪܘܩ ܠܥܠܡܐ ܀

ܐܪܝܡ ܩܠܟ ܒܣܝܡܐ .
ܘܫܘܪ ܡܢܝ ܟܢܪܟ ܠܙܡܪܐ .

fessione testimonium reddebat infanti qui misericordiam et benedictiones possidet et sua misericordia condonat omni carni.

28. Inclinat se senex coram parvulo et senectus testimonium reddit infanti, ipsum vere esse antiquum dierum[1]. De eo David testatur : « *Tu*, puer, *eras ab initio*[2].

29. Senex sapiens qui in templo puerum in ulnis suis portabat, considerabat eum, et sciens illum esse antiquum dierum, deprecabatur ut ejus misericordia ab hac vita dimitteretur.

30. Filius Jesse appellavit eum puerum, quia eum sub forma pueri aspiciebat. In prima nativitate Patre junior non est, at quia venit ad nativitatem secundam, David vocavit eum puerum, utpote ex Maria natum.

31. Audivit Maria orationem senis Spiritu acti, et exultans atque ad eum accedens, dixit: « Loquere, senex grandæve, dulcis est ut mel sermo tuus.

32. « Eleva vocem tuam, o senex, ut matres creatæ audiant et sis prece tua testis virginitati meæ, quod absque congressu conjugii natus est Bonus, ut salvaret mundum.

33. « Eleva vocem tuam, mitissime, et constringe chordas citharæ tuæ ad psallendum et cantu tuo

[1] *Dan.* VII, 9.

[2] *Ps.* 109, 3.

ܘܒܢܥܡܬ ܚܠܝܐ ܒܩܠܐ ܠܟܡܝܪܘܬܝ .
ܕܒܢܝ ܥܡܐ ܡܓܚܟܝܢ ܠܝ .
ܒܙܡܪܟ ܐܫܬܩ ܠܣܢܐܝ ܀
ܫܦܝܪ ܩܠܗ ܕܒܥܘܬܟ .
ܡܠܠ ܒܗ ܕܒܪܝܬܐ ܢܫܡܥܢ .
ܕܬܗܘܐ ܠܒܬܘܠܘܬܗ . ܣܗܕܐ ܫܪܝܪܐ .
ܕܒܬܘܠܘܬܗ ܐܬܝܠܕ .
ܗܘ ܕܢܚܬ ܕܢܦܪܘܩ ܠܥܠܡܐ ܀
ܡܐ ܫܦܝܪ ܗܘܐ ܒܢܝܐ .
ܕܛܠܝܬܐ ܘܕܣܒܐ ܡܝܩܪܐ .
ܕܣܗܕܘ ܠܚܕ̈ܬܬܐ . ܒܡ̈ܠܐ ܕܒܢܝܢ ܗܘܘ .
ܝܕܥܝܢ ܡܢܘ ܘܒܪ ܡܢܘ .
ܘܗܘܘ ܡܫܬܥܝܢ ܫܪܒܗ ܒܪܚܡܬܐ ܀
ܚܩܠܐ ܒܪܝܟܐ ܝܗܒ ܗܘܐ .
ܗܘ ܟܦܐ ܕܚܕܘܬܐ ܟܠܗܝܢ .
ܘܕܠܐ ܐܟܪ̈ܐ ܢܘܦܐ ܘܥܠܠܬܐ .
ܘܛܥܢ ܫܡܥܘܢ ܒܕܪ̈ܥܘܗܝ .
ܒܘܪ̈ܟܬܐ ܘܐܘܫܛܗ ܠܥܠܡܐ ܀
ܐܫܬܒܗܪܘ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܒܗ .
ܒܗܘ ܦܐܪܐ ܕܝܠܕܬ ܒܬܘܠܬܐ .
ܛܠܝܬܐ ܕܝܠܕܬܗ . ܘܣܒܐ ܕܫܘܪ ܠܗ .
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܚܕܝܘ ܒܗ .
ܒܡܨܥܝܐ ܕܫܝܢ ܠܥܠܡܐ ܀
ܗܝܟܠܐ ܩܘܕܫܐ ܘܒܝܬ ܩܘܕܫܐ .
ܚܕܝ ܒܗ ܒܗܘ ܡܪܐ ܕܟܘܡܪ̈ܐ .
ܕܐܝܬܝ ܩܘܪ̈ܒܢܐ . ܘܩܒܠ ܒܥܘܬܐ .
ܛܥܝܢ ܗܘܐ ܕܒܚ̈ܐ ܥܡ ܝܘܣܦ .
ܘܡܕܟܐ ܒܙܘܦܗ ܠܥܠܡܐ ܀
ܣܓܘܠܐ ܕܚܝ̈ܐ ܛܥܢ ܫܡܥܘܢ .
ܟܕ ܐܬܩܛܦ ܡܢ ܓܦܬܐ ܒܬܘܠܬܐ .
ܘܥܠܗ ܚܘܣܝܐ . ܐܥܠܗ ܒܒܘܪ̈ܟܬܐ .
ܘܚܕܝ ܒܗ ܟܠܗ ܩܘܕܫܐ .
ܒܗܘ ܛܠܝܐ ܕܡܢ ܐܒܐ ܐܫܬܠܚ ܀

suavi consolare tristitiam meam, quia filii populi mei illudunt mihi, cantu tuo compesce osores meos.

34. « Jucunda est vox tuæ deprecationis, loquere ut creaturæ audiant et sis testis verax, natum esse, servata virginitate, illum qui e cœlo descendit ut salvaret mundum. »

35. Quam suave erat colloquium puellæ et senis venerabilis, verbis suis res novas testantium! Sciebant quis esset ille parvulus et cujus Filius, et narrabant misericordem ejus generationem.

36. Ager benedictus dedit manipulum omnium gaudiorum proventusque et fruges absque agricolis. Portat Simeon in ulnis suis benedictiones easque mundo porrigit.

37. Uterque gloriatur in illo fructu quem peperit virgo : puella quæ peperit eum et senex qui prosiliit in occursum ejus. Cœlum et terra lætati sunt in Mediatore qui pacificavit mundum.

38. Templum et sanctuarium, gaudete in hoc Domino sacerdotum qui obtulit oblationes et suscepit preces. Cum Josepho portabat victimas et cum hyssopo suo purificabat mundum.

39. Simeon botrum vitæ e vite virginali decerptum portavit in ulnis suis cumque attulit cum benedictionibus in domum propitiationis, totaque sancta domus gavisa est in illo parvulo qui a Patre missus est.

ܒܬܘܠܬܐ ܪܘܙܬ ܕܝܠܕܬܗ .
ܐܦ ܣܒܐ ܕܒܚܙܝܗ ܐܫܬܪܝ .
ܩܒܠ ܠܗ ܐܪܘܢܐ . ܕܩܪܒܗ ܒܩܘܪܒܢܐ .
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ .
ܫܒܚܘ ܠܗ ܕܒܝܠܕܗ ܐܬܒܣܡܘ ܀

40. Virgo exultavit quod eum peperisset et senex quod ejus manifestatione è vita dimitteretur. Altare, quod parvulus cum oblatione visitavit, eum desideravit. Cœlum et terra et omnia quæ in eis sunt glorificant eum quia per ejus nativitatem lætitia perfusi sunt[1].

[1] E codice parisiensi 149, fol. 240 exscripsimus

ܐܒܐ ܟܬܒ ܗܘܐ ܐܓܪܬܐ .
ܒܝܕ ܓܒܪܐ ܘܫܕܪܗ ܠܢܨܪܬ ܀
ܠܘܬ ܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ . ܕܓܒܗ ܘܨܒܐ ܒܗ .
ܕܬܗܘܐ ܐܡܐ ܠܝܚܝܕܗ .
ܟܕ ܢܦܩ ܕܢܦܪܘܩ ܠܥܠܡܐ ܀

stropham, Ephræmo adscriptam ad cujus normam hic hymnus compositus est :

Pater scripserat epistolam per angelum eamque ad virginem Mariam in Nazareth miserat; eam enim elegerat ut esset mater Unigeniti sui, quando oriretur ut salvaret mundum.

MONITUM

IN HYMNOS S. EPHRÆMI DE JEJUNIO QUADRAGESIMALI, ET DE CHRISTI MIRACULIS AC MYSTERIIS.

Hymnos 12 de magno jejunio subministrarunt sex Musæi Britannici codices. Nempe codex A = Add. man. 14,571, anno 519 exaratus. Iste codex, e quo jam edidimus hymnos de Azymis et Crucifixione, olim continebat decem Ephræmi hymnos de jejunio, sed quatuor priora exciderunt et nonnisi pars 5[i] servata est. Nostra hæc editio incipit ab hymno 6[o].

Codex B = Add. man. 14,627, sæc. VI vel VII; is, sicut præcedens, olim decem habuit Ephræmi hymnos de jejunio, sed duo dumtaxat ultimi integri servati sunt cum ultimis octavi hymni vocibus. Respondent hymnis 9-10 codicis præcedentis et hymnis 4-5 nostræ editionis. De isto codice diximus I, prol. XLVIII.

Codex C = Add. man. 14,512, sæc. X. Is codex continet hymnos hic editos sub numeris 1-6 et subministravit hymnos 7-11. Hymni autem in hoc codice, ut fit in codicibus liturgicis, decurtati sunt, et ita quidem ut ex hymnis 1-5 codex unum dumtaxat effecerit.

Codex D = Add. man. 14,506, unde hymnos de Epiphania, de Nativitate Domini et de beata Maria virgine aliosque desumpsimus; subministravit hymnos 2 et 6 per duas vices.

Codex E = Add. man. 17,189, sæc. V-VI. Ex eo hausimus hymnum 12[m], cujus textus syriacus jam ab Overbeek editus fuit sed absque translatione.

Codex F = Add. man. 14,438 sæc. VI. Is codex fol. 50-52 præbuit maximam partem hymni 7[i], quem apud se etiam exstare mihi testatus est D. Rahmani.

Quum hymnus noster 6[us] in cod. D positus sit ante hymnum nostrum 1[m] putaverim hymnos 6-7 initium efformavisse collectionis quam continebant codd. AB.

Ante hymnos de jejunio et post hymnos de crucifixione in tomo I editos, codex A continet quinque hymnos, quorum tres priores generali modo agunt de miraculis Christi usque ad ejus resurrectionem. Videntur convenire cum hymnis quinque ab J. S. Assemano recensitis inter hymnos Ephræmi de Ecclesia, *Bibl. or.* I, 90, n. 38. Tres tantum quinque horum hymnorum codex A continet, est enim

initio mancus. Strophæ autem eodem modo compositæ sunt in codice vaticano et in nostro codice, sequuntur duo hymni de tabulis legis et de Christo, quos Assemanus, *Bibl. Orient.* I, 91 recenset etiam inter hymnos Ephræmi de Ecclesia. Quinque isti hymni veniunt sub numm. XIII-XVII.

Codex B præbuit quatuor hymnos de mense Nisan ad triumphum Christi in resurrectione spectantes. Isti hymni veniunt sub numm. XVIII-XXI.

Codex 17,141, sæc. VIII aut IX, nobis servavit novem hymnos qui primum locum occupant inter hos 51 hymnos quos J. S. Assemanus, *Bibl. Orient.* I, 92 « de Virginitate » inscribit. Codex D supra indicatus tres alios hymnos ejusdem collectionis præbuit. Tota quidem collectio habetur in cod. vat. Nitriensi VII, sed pauca legi possunt quia codex aquis Nili immersus fuit quum Romam adveheretur. Hi duodecim hymni veniunt sub numm. XXII-XXXIII.

ܬܘܒ[a] ܕܨܘܡܐ ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܢܬ ܡܪܝ ܐܟܬܒܬܘܗܝ ܀

I.

ܐܬܟܢܫܘ ܘܗܘܘ .
ܬܓܖ̈ܐ ܛܒ̈ܐ ܒܨܘܡܐ .
ܟܬܒ̈ܐ ܓܝܪ ܟܠܗ ܓܙܐ ܐܢܘܢ .
ܕܐܠܗܘܬܐ . ܘܩܠܝܕܐ ܗܫܐ .
ܩܠܗ ܩܕܝܫܐ . ܗܐ ܡܬܦܬܚܝܢ .
ܩܕܡ ܫܡܘܥ̈ܐ . ܒܪܝܟ ܡܠܟܐ ܕܦܬܚ .
ܠܗ ܓܙ̈ܘܗܝ ܠܡܣܟܢܘܗܝ ܀
ܐܝܬ ܒܗܘܢ ܢܚ̈ܬܐ .
ܠܡܙ̈ܡܢܐ ܕܡܫܬܘܬܐ .
ܐܝܬ ܒܗܘܢ ܣܩܐ ܘܕܡ̈ܥܐ .
ܠܟܠ ܬܝ̈ܒܐ . ܐܝܬ ܗܘ ܒܗܘܢ .
ܬܘܒ ܙܝܢܐ . ܐܦ ܠܐܬܠܝ̈ܛܐ .
ܡܠܝܢ ܐܢܘܢ ܟܠ ܥܘܬܪ̈ܝܢ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܛܝܒ .
ܠܢ ܟܠ ܥܘܕܖ̈ܢܝܢ ܀
ܦܬܚܘ ܗܟܝܠ ܐܚ̈ܝ .
ܘܣܒܘ ܡܢܗ ܕܡܪܝܐ .
ܕܓܙܐ ܗܢܐ ܕܓܘܐ ܗܘ .
ܠܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ . ܗܐ ܐܚܝܕ ܟܠ ܐܢܫ .
ܐܦ ܩܠܝܕܗ . ܐܝܟ ܓܙܒܪܐ .
ܡܢܘ ܕܠܐ ܢܥܬܪ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܫܪܐ ܐܢܝܢ .
ܠܥܠ̈ܠܬܗ ܕܡܣܟܢܘܬܢ ܀
ܪܒܐ ܗܝ ܡܘܗܒܬܐ .
ܕܫܕܝܐ ܩܕܡ ܣܡܝܘܬܢ .
ܟܕ ܬܪ̈ܬܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܥܝ̈ܢܝܢ .
ܐܝܬ ܠܟܠܢ . ܘܒܨܝ̈ܪܐ ܐܢܘܢ .
ܕܚܙܐܘܗ̇ ܗܘܘ . ܠܗ̇ ܠܡܘܗܒܬܐ .
ܕܡܢܐ ܗܝ ܘܐܝܢܐ ܗܝ . ܚܘܣ ܡܪܝ ܠܣܡ̈ܝܐ .
ܕܕܗܒܐ ܒܠܚܘܕ ܚܙܝܢ ܀

[1] Scilicet de jejunio quadragesimali ut notatur infra ad finem hymni 5[i]. Quod etiam habent codd. BCD pro hymnis quos referunt.

[a] E cod. A, fol. 11.

DE JEJUNIO[1] AD TONUM

TU DOMINE, SCRIPSISTI[2].

I.

1. Congregamini et estote boni in jejunio negotiatores. Scripturæ enim divinum continent thesaurum. Ecce nunc clavi sanctæ jejunii vocis aperiuntur coram auditoribus. Benedictus rex qui inopibus suis thesauros suos aperuit.

2. Scripturæ præstant vestimenta convivio invitatis, saccum et lacrymas omnibus pœnitentibus, arma athletis. Libri sacri referti sunt divitiis. Benedictus qui omnibus adjumenta omnis generis paravit.

3. Aperite igitur, fratres, et a Domino accipite thesaurum hunc omnibus hominibus communem. Unusquisque velut thesaurarius clavem ejus detinet. Dives quis non fiat? Benedictus qui dissolvit causas nostræ abjectionis.

4. Magnum est istud donum quod cæcitati nostræ objicitur. Quamvis autem unusquisque nostrum duobus sit oculis instructus, pauci tamen sunt qui hoc donum agnoverint quid et quale sit. Parce, Domine, cæcis qui aurum tantum vident.

[2] Hisce verbis incipit hymnus 10[us] *Adversus Scrutatores Opp. Syr.-lat.* III, 20. Stropha continet 10 versus inequales hoc ordine : 5674444556.

ܐܘ ܝܫܘܥ ܕܦܬܚ .
ܠܥܝܢܘܗܝ ܕܒܪ ܛܝܡܝ .
ܦܬܚ ܐܢܝܢ ܕܐܬܥܘܪ ܗܘܝ .
ܟܕ ܠܐ ܨܒܐ . ܦܬܚ ܡܪܝ ܥܝܢܐ .
ܕܥܘܪ ܐܢܝܢ . ܟܕ ܨܒܝܢ .
ܕܬܬܪܒ ܛܝܒܘܬܟ . ܛܝܢܐ ܡܪܝ ܕܝܠܟ .
ܕܐܝܬ ܐܢܬ ܒܪ ܓܒܘܠܢ ✣

ܡܢܘ ܐܟܘܬܟ .
ܐܘ ܡܝܩܪ ܦܪܨܘܦܢ .
ܒܐܪܥܐ ܗܘ ܪܩܬ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܐܦܐ .
ܕܬܪܘܡ ܨܠܡܢ . ܠܟ ܕܝܢ ܡܪܝ .
ܪܘܩ ܠܟ ܒܐܦܝܢ . ܘܦܬܚ ܥܝܢܐ .
ܕܐܚܕ ܚܐܪܘܬܢ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܝܗܒ ܥܝܢܐ .
ܕܗܘܢܐ ܗܢܐ ܕܥܘܪܢܝܗ ✣

ܡܢܘ ܕܠܐ ܢܬܡܗ .
ܒܐܝܟ ܘܒܬܘܟܝܗ .
ܠܐܕܡ ܓܝܪ ܣܓܝ ܣܓܦܗ .
ܦܬܚܐ ܕܥܝܢܘܗܝ . ܠܢ ܕܝܢ ܡܪܢ .
ܣܓܝ ܥܕܪ . ܦܬܚܐ ܕܥܝܢܐ .
ܕܐܚܕ ܠܗܝܢ ܪܘܚܐ . ܒܪܝܟ ܕܐܚܕ ܘܦܬܚ .
ܥܝܢܐ ܕܢܥܒܕ ܗܘܐ [ܚܠܝܡܐ] ✣

ܡܢܘ ܕܠܐ ܢܠܘܛܝܗ .
ܠܡܫܠܐ ܕܡܫܠܡ ܠܢ .
ܒܢܟܠ ܦܬܚ ܥܝܢܝ ܐܕܡ .
ܕܢܚܙܐ ܨܥܪܗ . ܠܢ ܕܝܢ ܒܦܘܚܠܗ .
ܘܐܚܕ ܥܠ ܥܝܢܝܢ . ܕܠܐ ܢܚܙܐ ܚܘܣܪܢܢ .
ܠܚܘܣܪ ܪܒܐ . ܠܝܛ ܗܘ ܡܪܝ ܡܢ ܟܠ .
ܕܐܢܬ ܡܢ ܟܠ ܬܬܒܪܟ ✣

5. O Jesus qui aperuisti oculos Bartimæi[1], aperuisti eos quia, illo invito, excæcati fuerant, aperi, Domine, oculos cum assensu nostro obcæcatos ut exaltetur gratia tua. Lutum a te factum[1] nos docet te esse plasmatoris nostri filium.

6. Quis similis tibi, o personæ nostræ honorator; in terram expuisti non in faciem ut formam nostram extolleres. Expue autem, Domine, in faciem nostram et aperi oculos quos libera nostra voluntas clausit. Benedictus qui oculum dedit menti quam excæcaveramus.

7. Quis non obstupescat recogitans quomodo oculi Adamo aperti fuerint. Adamo plurimum nocuit oculorum apertio. Nos vero Salvator multum adjuvit aperiendo oculos quos spiritus nequam clauserat. Benedictus qui clausit et aperuit oculos ut nos efficeret sanos.

8. Quis non maledicat blanditori qui nos prodidit. Fraude aperuit oculos Adamo ut videret suum opprobrium. Suis autem blanditiis oculos nobis clausit ut maximam nostram abjectionem non videremus. Maledictus sit, Domine, præ omnibus ut tu præ omnibus sis benedictus.

[1] Cfr. *Marc.* X, 46.

[1] Alludit ad lutum quo Christus cæcum sanavit, *Joan.* IX, 6.

II.

ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܨܘܡܐ ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪ̈ܚܡܘܗܝ ܀

ܗܐ[a] ܨܘܡܐ[b] ܒܪܝܟܐ ܢܦܘܩ ܠܐܘܪܥܗ .
ܣܝܡܬܐ ܗܘ ܦܬܝܚܐ ܠܦܪ̈ܘܫܐ .
ܒܘܣܡܐ[c] ܕܠܒܐ ܠܝܕ̈ܘܥܐ .
ܬܘܪܣܝܐ ܗܘ ܕܗܘܢܐ . ܠܚܟܝ̈ܡܐ .
ܗܘ ܢܨܚܐ ܚܟܝܡ . ܦܪܘܫܬܐ ܢܦܫܐ .
ܘܣܘܟܠܐ ܦܪܘܫܐ . ܕܚܙܐ ܠܩܕ̈ܡܝܐ .
ܨܘܡܐ ܗܘ ܓܝܪ ܩܢܐ ܠܗ .
ܗܘ ܙܝܢܐ ܕܡܘܫܐ ܘܐܠܝܐ ܀

ܥܘܢܝܬܐ ܛܘܒܝܗܘܢ ܕܐܬܢܨܚܘ ܨܘܡܝܗܘܢ ܀

ܢܚܙܘܢ ܠܒܣܪܐ ܕܦܪܚܬܐ .
ܕܐܢ ܐܣܓܝ ܠܡܐܟܠܗ ܠܒܣܝܡܐ[d] .
ܡܠܐܐ ܠܗ ܠܦܓܪܗ[e] ܘܡܝܩܪ ܠܗ .
ܘܠܐ ܡܨܝܐ ܠܡܦܪܚ . ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܬ .
ܢܫܪܐ ܕܪܡ ܡܢ ܟܠ . ܐܢܘ ܕܐܬܪܓܒ .
ܠܐ ܬܘܒ ܡܨܐ ܦܪܚ ܠܥܠ . ܐܝܟ ܡܐ ܕܦܪܚ ܗܘܐ .
ܕܡܐܟܠܐ ܝܩܪ ܒܗ .
ܟܡܐ ܕܢܐܡܪ ܡܝܩܪܐ ܕܐܝܩܪ ܠܗ ܀

ܕܢܝܐܝܠ ܘܚܒܪ̈ܘܗܝ ܫܡܢܘ ܘܫܦܪܘ[f] .
ܕܝܪ̈ܩܘܢܐ ܐܟܠܝܢ ܗܘܘ ܒܒܒܠ .
ܫܒܪ̈ܘܗܝ ܛܠܝ̈ܐ ܐܬܐܟܠܘ ܗܘܘ .
ܒܦܛܒܓܗ[g] ܕܡܠܟܐ . ܗܘ[h] ܡܝܘܬܐ .
ܪܫܗ ܕܣܡܠܐ . ܒܚܡܪܗ ܨܒܐ ܕܢܝܩܪ[i] .
ܠܒܐ ܢܩܝܐ . ܕܒܢ̈ܝ ܢܫܝܐ .

II.

Rursus de jejunio **ad tonum :** Deus in misericordia sua[1].

1. Ecce jejunium benedictum, exsiliamus in occursum ejus. Thesaurus est apertus prudentibus, cordis oblectatio scientibus, mentis nutrimentum sapientibus, triumphus est animæ prudentis et intellectus sapientis, qui antiquos considerat. Jejunium enim possidet arma Moysi et Eliæ.

Responsorium : Beati quorum jejunia præclara facta sunt.

2. Considerate carnem in avi; hæc si copiose manducet exquisitum cibum, corpus fatigat illudque gravat, nec ut antea volare potest. Aquila, omnium sublimissima, si gulosa fuit, volatu in altum non amplius ascendere potest, ut faciebat quando levi cibo gravabatur, quousque scilicet ponderoso cibo gravatur.

3. In Babylone Daniel ejusque socii pingues formosique effecti sunt, quia olera manducabant[2]; pueri autem eorum æquales gulose usi sunt obsoniis regis mortalis. Dux eorum qui a sinistris erunt vino suo gravare volebat cor men-

[1] Exscriptus est hic hymnus e codice A, collatis codicibus CD. Stropha confecta est ad normam hymni 8[i] de Epiphania, supra t. I, 74. Constat stropha decem versibus inæqualibus hoc ordine : 8889555568, vel si quis versum 9 syllabarum in duos diviserit : 8884555568.

[2] *Dan.* I, 8-9. Exstat S. Ephræmi encomium in Danielem et tres pueros inter opera ejus græca t. II, 319.

[a] A ܗܘ — [b] CD ܨܘܡ — [c] C ܘܒܘܣܡܐ — [d] A ܠܒܣܝܡܐ — [e] D ܠܦܓܪܗ — [f] A ܘܫܦܪܘ — [g] A ܒܦܛܒܓܗܘܢ — [h] C om. — [i] CD ܢܝܩܪ

ܟܕ ܙܘܡܐ ܢܫܩܘܢ ܝܡܝܢܐ .
ܦܘܡܗܘܢ ܡܢ ܦܬܘܪ ܡܠܟܘܬܐ ܀

ܛܠܝ̈ܐ ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܕܐܬܬܪܣܝܘ .
ܐܝܩܪ ܗܘܐ ܠܒܗܘܢ ܒܡܐܟܘܠܬܐ .
ܐܟܝ ܕܐܬܘ ܠܒܘܚܢܐ .
ܠܐ ܐܫܟܚܘ ܠܡܣܩ[a] ܥܡ ܨܝ̈ܡܐ .
ܕܐܝܩܪܘ ܒܡܐܟܘܠܬܐ . ܚܒܘ ܗܘܘ ܒܐܓܘܢܐ[b] .
ܕܪܗܛ ܙܟܘ ܐܢܘܢ . ܛܠܝ̈ܐ ܨܝ̈ܡܐ .
ܙܟܘ ܨܘܡܐ ܘܙܪ̈ܥܘܢܐ .
ܠܦܛܒܓܐ[c] ܘܦܘܢ̈ܩܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܀
ܕܢܝܐܝܠ ܘܚܒܪ̈ܘܗܝ ܣܢܘ ܚܡܪܐ .
ܗܘ ܕܡܫܚ[d] ܬܪ̈ܝܨܐ ܒܫܠܝܘܬܗ .
ܣܓܝ ܗܘܢܐ ܒܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܪܚܡܝܢ ܠܗ .
ܦܣܕ ܛܥܡܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܠܝܦܝܢ ܒܗ .
ܐܪ̈ܙܐ ܒܢ̈ܝ ܨܗܝܘܢ . ܡܝ̈ܐ ܐܫܬܝܘ ܘܣܓܝܘ .
ܒܛܠܠܗܘܢ ܫܪܐ . ܥܡܐ ܒܒܠܝܐ .
ܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܒܣܘ̈ܟܝܗܘܢ .
ܐܬܬ ܘܫܪܬ ܐܝܟ ܝܘܢܐ ܥܠ ܙܝܬܐ ܀

ܘܐܦ ܗܝ ܠܘܬ ܓܦܬܐ ܕܢܦܩܬ ܡܢ ܡܨܪܝܢ .
ܥܠ ܡܠܟ̈ܐ ܘܟܘܡܪ̈ܐ ܦܫܛܬ ܫܒܫܒܝܗ .
ܘܐܛܠܠܬ ܐܢܘܢ ܠܐܪ̈ܙܐ ܕܣܝܒܪܘܗ ܗܘܘ .
ܓܦܬܐ ܕܝܢ ܕܢܦܩܬ ܡܢ ܓܘ ܡܨܪܝܢ .
ܒܒܠ[e] ܚܢܩܬܗ ܗܘܬ . ܒܛܠܠ ܚܢܦܘܬܗ
ܚܒܪ̈ܐ ܕܕܢܝܐܝܠ . ܐܪ̈ܙܐ ܗܘܘ ܠܗ̇ .
ܕܒܓܘ ܒܒܠ ܣܡܟܘܗ ܗܘܘ[f] .
ܐܝܟ ܡܘܫܐ ܘܐܝܟ ܐܗܪܘܢ ܕܒܡܨܪܝܢ ܀
ܚܣܡܬ ܕܝܢ ܒܒܠ ܒܗܘܢ ܒܐܪ̈ܙܐ .
ܕܠܓܦܬܐ ܕܢܦܠܬ ܣܡܟܝܢ ܗܘܘ .

temque filiorum dextræ. At pueri Israelitæ per jejunium continuerunt os suum a mensa regia.

4. Pueri autem illi qui enutriti fuerant mentem cibis gravatam et tardam ad doctrinam habuerunt. Quum igitur ad examen venissent non potuerunt ascendere cum jejunatoribus; cibis gravati victi fuerunt in certamine, cursu vicerunt eos pueri jejunatores. Jejunia et olera vicerunt regia obsania atque delicias.

5. Daniel ejusque socii aversati sunt vinum rectos commovens et a sua tranquillitate disturbans. Crescit intellectus iis qui vinum non amant; corrumpitur vero gustus eorum qui illi assuefacti sunt. Filii Sion, velut cedri, aquam biberunt et creverunt; populus Babyloni degens in umbra eorum requievit, Spiritus sanctus advolans sedit in eorum ramis velut columba in olea.

6. Etiam illa vinea quæ egressa est de Ægypto[1], suos palmites super reges et sacerdotes extendit eosque cedris quæ eam sustinebant obumbravit. At Babel vineam de Ægypto egressam umbra ethnicismi sui suffocavit. Daniel autem ejusque socii cedri fuerunt quæ eam fulcierunt in medio Babelis ut Moyses et Aaron in Ægypto.

7. Invidia exarsit Babel in cedros quod vineam collapsam sustinerent, misit eas in ignem ut com-

[1] Ita appellatur populus Israel in psal. 79, 9.

[a] B ܠܡܣܩܘ — [b] A ܒܐܓܘܢܐ — [c] Cod. A ubique scribit ܦܛܒܓܐ — [d] C ܕܕܡܫܚ — [e] C ܕܐܬܚܢܩܬܗ — [f] D ܒܒܠ ܣܡܟܘܗ — [g] D ܗܘܐ

ܥܒܝܐ ܐܝܟ ܒܢܘܪܐ ܠܥܒܝܐ .
ܗܢܘܢ ܘܦܫܛܘ ܒܓܘܗ ܕܫܠܗܒܝܬܐ .
ܕܫܟܪܐ ܣܢܘ ܬܡܢ . ܢܘܪܐ ܙܟܘ ܬܡܢ .
ܕܨܘܡܐ ܪܚܡܘ ܬܡܢ . ܚܝܠܐ ܢܣܒܘ ܬܡܢ .
ܪܣܣ ܛܠܐ ܒܐܬܘܢܐ .
ܠܨܝܡܐ ܕܡܢ ܚܡܪܐ ܟܠܝܢ ܗܘܘ ❖

ܩܪܒܬ ܕܝܢ ܢܘܪܐ ܘܢܫܒܬ[a] ܒܗ .
ܒܣܪܐ ܕܟܠܐ ܩܕܝܫܐ ܕܨܝܡܐ .
ܚܢܩܗ ܪܝܚܐ ܕܚܝܠܐ ܕܨܘܡܝܗܘܢ .
ܘܐܬܟܠܝܬ ܚܡܝܡܘܬܐ ܡܢ ܦܓܪܝܗܘܢ .
ܨܡܬ ܒܨܝܡܐ . ܒܣܡܬ ܒܐܣܘܛܐ .
ܠܐܟܠܝܢ ܐܟܠܬ . ܠܨܝܡܝܢ ܢܛܪܬ .
ܨܡ ܥܡܗ ܕܕܢܝܐܝܠ .
ܚܝܘܬܐ ܕܥܠܘܒܐ ܐܬܐܟܠܝ ❖

ܛܘܒܐ ܠܛܠܝܐ ܕܣܢܘ ܘܐܣܠܝܘ .
ܦܬܘܪܗ ܕܡܠܟܐ ܘܦܛܒܓܗ .
ܠܐ ܩܪܒܬ ܢܘܪܐ ܠܦܓܪܝܗܘܢ .
ܕܠܐ ܩܪܒܘ ܗܘܘ ܗܢܘܢ ܠܗ ܒܦܘܢܩܘܗܝ .
ܐܣܬܠܝܘ ܗܘܘ ܠܚܡܐ . ܘܐܟܠܘ ܠܙܪ̈ܥܘܢܐ .
ܘܫܚܠܦܘ ܟܝܢܝܗܘܢ . ܘܗܟܢ ܐܦ ܢܘܪܐ .
ܫܚܠܦܬ ܟܝܢܗ .
ܣܠܩ ܕܠܒܪ ܒܪ̈ܝܐ[b] ܐܟܠܬ ܗܘܬ ❖

ܬܠܬܐ ܕܝܢ ܢܦܠܘ ܗܘܘ ܒܓܘ ܢܘܪܐ .
ܐܫܬܟܚܘ ܗܘܘ ܐܪ̈ܒܥܐ . ܒܓܘ ܡܨܥܬܗ .
ܘܣܓܝ ܢܘܪܐ ܐܟܠܬ[c] ܠܒܪ̈ܝܐ .
ܙܥܘܪܐ ܠܗܘܢ ܪܒܘ[d] ܒܓܘ ܚܡܝܡܘܬܗ .
ܒܠܘܥܬܐ ܢܘܪܐ ܚܛܘܦܬܐ ܕܡܢ[e] ܡܬܘܡ .
ܠܐ ܦܢܬ ܠܓܒܪ . ܡܙܦܬܐ ܘܓܘܥܠܐ .
ܒܠܘܥܘܬܗ ܐܬܟܪܝܬ .
ܕܐܦ ܡܙܦܬܐ ܘܓܘܥܠܐ ܦܪܥܬ ܗܘܬ[f] ❖
ܦܠܚܘܬܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܪܥܐ ܐܟܪܐ .

burerentur ; illæ autem creverunt et se dilataverunt mediis in flammis. Qui potum inebriantem aversati sunt ibi, ignem vicerunt ibi; qui jejunium amaverunt ibi, robur acceperunt ibi ; ros recreavit in fornace jejunatores qui a vino abstinuerant.

8. Accessit ignis ut spiraret in purissimam jejunantium carnem, exstinxit eum asper jejuniorum odor. Cohibitus est ardor ignis ab eorum corporibus ; abstinuit a jejunis, sibi complacuit in gulosis; comedentes voravit[1], jejunantes servavit. Cum Daniele jejunarunt feræ quæ gulosos devorarunt[2].

9. Beati pueri cum fastidio recusarunt mensam regis ejusque delicatos cibos ; ignis non attigit corpora eorum, quia illi regis obsonia non attigerant. Panem etiam aversati et olera manducantes corporis dispositiones mutaverunt, sic et ignis suas proprietates mutavit ; combussit quippe non qui intus fornacis, sed qui foris erant.

10. Tres in fornacem conjecti sunt, sed, adaucto numero, quatuor in medio ejus inventi sunt[3]. Foris multos ignis voravit, pauci autem illi qui in medio flammæ voracis erant adaucti sunt. Ignis vorax diripuit et vorat, nunquam vero creditum aut depositum restituit. Voracitas ejus ita devicta fuit ut creditum et fenus restitueret.

11. Sicut cultura terram aptam

1 *Dan*. III, 22.
2 *Dan*. XIV, 31, 41.
3 *Dan*. III, 92.

a D ܐܢܫܒܬ — b C ܠܒܪ̈ܝܐ — c C ܕܐܟܠܬ — d C ܪܒܘܝ — e CD ܕܡܢܬܘܡ — f D hic terminat.

ܕܦܠܚܐ ܘܡܩܒܠܐ ܠܒܪ ܙܪܥܐ .
ܗܟܢܐ ܐܦ ܫܒ̈ܥܐܝܬ ܫܓܝܪܐ ܗܘܬ .
ܟܪܝܒܐ ܗܘܬ ܘܛܝܒܐ ܐܝܟ ܕܠܐܪ̈ܥܐ .
ܒܥܘܒܗ ܙܪܥܐ ܐܝܟ . ܠܛܠܝ̈ܐ ܕܙܪ̈ܥܘܢܐ .
ܐܟܠܘ ܗܘܘ ܒܨܘܡܝܗܘܢ . ܘܨܡܘ ܒܙܪ̈ܥܘܢܐ .
ܣܓܝܘ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܙܪ̈ܥܐ .
ܒܓܘ ܢܘܪܐ ܕܣܓܝ̈ܐܐ ܐܙܥܪܘ ܒܗ ܀

ܗܘ ܢܘܪܐ ܕܐܚܬ ܐܦ ܐܠܝܐ .
ܠܣܓܝ̈ܐܐ ܐܟܠܬ ܒܪܝܫ ܛܘܪܐ .
ܨܘܡܐ ܗܘ ܐܚܬܗ[a] ܒܦܘܩܕܐ .
ܠܐܟܘ̈ܠܐ ܗܘ[b] ܐܟܠܬ ܘܠܐܣܘ̈ܛܐ .
ܢܘܪܐ ܬܒܥܬܗ ܗܘܬ . ܠܨܥܪܗ ܕܨܘܡܐ .
ܕܒܫܘܕܪܗ ܩܛܠ . ܢܒܝ̈ܐ ܕܟܪܣܐ .
ܕܒܟܪܣܐ ܡܛܥܝܢ .
ܠܦܫܝܛܘ ܠܦܫܝ̈ܛܐ ܡܢ ܩܘܫܬܐ ܀

ܢܒܝ̈ܐ ܗܘܘ ܐܓܝ̈ܪܐ ܒܡܐܟܘܠܬܐ .
ܟܪ̈ܒܐ ܚܡܝܢ ܒܒܘܣܡܐ .
ܐܠܒܫܘ ܐܣܟܡܐ ܕܫܪܪܐ .
ܘܠܫܪܪܐ ܙܒܢܘܗ ܒܠܚܡ ܝܘܡܐ .
ܛܘܒܘܗܝ ܠܨܘܡܐ . ܕܠܐ ܐܬܚܫܒ ܫܘܚܕܗ .
ܕܢܣܒ ܡܠܐ ܦܘܡܗ . ܘܡܟܪܙ ܡܠܐ ܦܘܡܗ .
ܕܚܠܘ ܐܚ̈ܝ ܡܢ ܟܪܣܐ .
ܕܒܫܘܠܛܢܗ ܡܫܥܒܕܘܬܗ ܠܐ ܢܥܒܕ ܀

ܠܗܝ ܛܥܝܘܬܐ ܕܙܟܬ ܒܚܕ ܓܒܐ .
ܠܐ ܫܒܩܬ ܠܗ ܐܚܪܢܐ ܕܬܙܟܐ ܒܗ .
ܐܠܘ ܓܝܪ ܐܬܚܫܒܬ ܕܗܘ ܙܟܐ .
ܕܦܬܟܪܐ ܗܘ ܕܢܦܩ ܒܗ ܕܢܝܐܝܠ .
ܛܥܝܘܬܐ ܕܙܟܬ ܗܘܬ . ܡܨܝܐ ܕܬܙܟܐ ܗܘܬ .
ܕܒܗܬܬܐ ܒܗ ܨܠܡܐ . ܘܙܟܬ ܒܐܬܘܢܐ .
ܫܪܪܐ ܕܝܢ ܚܣ ܒܗ .

reddit semini recipiendo, sic fornax septuplum accensa, quodammodo flammis arata et disposita ad suscipienda in sinu suo semina, projectos suscepit pueros, qui in jejuniis suis olera manducaverant. Qui cum oleribus jejunaverunt velut semina multiplicati sunt in medio ignis, quo multi pauci facti sunt.

12. Ille ignis, quem Elias[1] e cœlo descendere fecit, multos consumpsit in vertice montis. Jejunatoris[2] jussu ignis e cœlo dilapsus voravit comestores et gulosos atque vindicavit contumeliam jejunatori illatam; is porro, immisso igne, interfecit prophetas gulosos, qui ventre conducti simplices a veritate abducebant.

13. Prophetæ mendaces, cibis conducti, gulositatis donis exornati, veritatis specie induti, veritatem pro pane quotidiano vendiderunt. Beatus ille jejunator nec muneribus seductus fuit nec os pane implevit, sed veritatem pleno ore prædicavit. Timete, fratres mei, ventrem, ne suo imperio vos subjiciat.

14. Errori in una parte devicto Veritas non permisit ut in altera triumpharet. Si enim reputatum fuisset splendore idoli per damnationem Danielis liberatum fuisse errorem devictum, error vincere potuisset. Reputatum fuisset errorem in re simulacri confusione opertum vicisse in fornace. Veritas

[1] *III Reg.* XVIII, 38.

[2] Elias quadraginta diebus jejunavit. *III Reg.* XIX, 8.

[a] C ܐܚܬܗ ܗܘܬ — [b] C om.

ܕܡܢ ܟܠ ܕܘܟ ܬܘܠܕܬܗ ܦܣܩܗ ܗܘܐ ܀

autem errorem sprevit, quia undique ejus successus abscidit.

III.

ܒܪ ܩܠܗ ܀

ܐܘ ܚܛܝܬܐ ܕܫܓܪܬ ܠܐܬܘܢܐ .
ܕܠܩܘܫܬܐ ܒܓܘܗ ܬܚܢܩ ܗܘܐ .
ܠܐ ܝܕܥܬ ܕܥܒܕܬ ܠܗ ܗܘܬ .
ܕܢܨܡܚ ܒܓܘܗ ܫܘܦܪܗ ܕܩܘܫܬܐ .
ܢܘܪܗ ܠܟܪ̈ܘܙܘܗ̇ . ܫܓܪܬ ܘܐܦܪܣܝܬܢܘܢ .
ܠܒܪ ܓܝܪ ܗܘܘ ܕܝܠܗ . ܝܩܕܘ ܘܗܘܘ ܩܛܡܐ .
ܩܘܫܬܐ ܕܝܢ ܒܬܠܬܐ .
ܐܬܢܨܚܬ ܘܐܟ ܕܗܒܐ ܢܨܝܚ ܢܦܩܬ ܀

ܬܘܕܝܬܐ ܠܒܪܐ ܕܢܗܪ ܒܛܠܝ̈ܐ ܠܒܒܠ ܀

ܒܗ ܗܘܝܘ ܒܛܠܬ ܟܦܪܘܬܗ .
ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܪܒܒ .
ܡܕܝ ܓܝܪ ܐܡܐ ܕܒܪ̈ܒܪܝܐ .
ܙܟܬܗ ܗܘܬ ܠܒܒܠ ܒܪܬ ܟܠܕ̈ܝܐ .
ܙܟܘ ܕܝܢ ܡܕ̈ܝܐ . ܦܫܝ̈ܛܐ ܘܬܡܝ̈ܡܐ .
ܠܚܪ̈ܫܐ ܘܠܢܚ̈ܫܐ . ܘܩܨ̈ܡܐ ܕܟܠܕ̈ܝܐ .
ܒܢ̈ܝ ܒܒܠ ܐܬܦܟܘ .
ܕܠܟܠܗܘܢ ܚܕ ܡܘܬܐ ܕܒܪ ܗܘܐ ܀

ܒܗܬܬܐ ܗܘܬ ܥܛܝܦ ܟܠܕܝܘܬܐ .
ܕܠܐ ܪܓܫܬ ܒܩܛܠܐ ܕܚܒ̈ܝܒܝܗ .
ܐܬܟܒܫܬ ܘܒܗܬܬܐ ܒܓܘ ܪܘܓܙܐ .
ܕܠܐ ܩܡܬ ܠܩܘܡܗ ܚܪܫܘܬܐ .
ܗܝ ܐܫܩܝܬ ܟܣܐ . ܕܪܘܓܙܐ ܠܟܠܗ ܡܠܟ̈ܐ .
ܬܪ̈ܘܗ ܕܗܘ ܟܣܐ . ܫܩܝܬ ܠܗ ܠܡܫܬܝܐ .
ܕܫܩܬ ܓܝܪ ܩܕܡܝ̈ܐ .
ܠܗ ܩܛܬ ܗܘ ܬܪܘܐ ܕܐܚܪ̈ܝܐ ܀

[1] Astrologia.

Ejusdem toni.

1. O peccatum, quod fornacem accendit ut veritatem in medio ejus opprimeret ! Nesciebat se fornacem fecisse ut fulgeret in medio ejus pulchritudo veritatis. Ignis prædicatores peccati incendit publicaque ignominia affecit. Hi quippe fuerunt extra fornacem, et incensi sunt ac in cinerem redacti. Veritas autem in tribus pueris resplenduit et sicut aurum refulgens exivit.

Responsorium : Benedictus qui Babyloni inclaruit in pueris.

2. Abolitæ igitur fuerunt infidelitas regiaque dignitas regis superbi. Media quippe, mater barbarorum, vicit Babylonem, Chaldæorum filiam ; Medi simplices et integri vicerunt incantationes, auguria et divinationes Chaldæorum. Filii Babylonis prostrati sunt, omnes una mors abstulit.

3. Magna confusione opertus fuit error Chaldæorum[1], quia non advertit necem suorum dilectorum ; medio in furore repressa et pudore suffusa divinatio consistere non potuit ; ipsa calicem furoris porrexit cunctis regibus. Fæx hujus calicis bibenda data est ; quæ enim primis potum dederat fæcem obtinuit ultimis reservatam.

ܨܘܡܐ ܩܪܐ ܠܗ ܘܦܫܩ ܠܗ .
ܦܬܓܡܐ ܕܐܬܟܬܒ ܠܟܠܕܝܐ .
ܥܠ ܟܬܠܐ ܟܬܒܗ ܨܒܥܐ ܕܪܘܡܐ .
ܒܨܠܡܐ ܦܫܩܗ ܕܢܬܦܫܩ .
ܡܣܬܡܟܐ ܬܘܗܘ ܡܢ ܫܥܬ . ܕܚܙܘ ܟܬܝܒܬܐ .
ܘܦܘܫܘ ܒܨܝܪܐ . ܕܩܪܘ ܘܠܐ ܐܕܪܟܘ .
ܒܗܬܘ ܐܟ̈ܠܐ ܘܚܟܝܡܐ .
ܕܨܘܡܐ ܥܠ ܘܩܪܐ ܘܐܦ ܬܪܓܡ ܀

ܡܫܬܝܐ ܗܘܐ ܕܠܓܝܘܢ ܫܪܐ ܗܘܐ ܒܗ .
ܒܢܘܣܟܐ ܡܒܣܡܝܢ ܠܣܛܢܐ .
ܪܗܛ ܗܘܐ ܘܣܡܟ ܥܠ ܟܣܝܗܘܢ .
ܓܘܕܦܐ ܗܘܘ ܡܠܠܝܢ ܥܠ ܟܣܝܗܘܢ .
ܗܐ ܦܣܬܐ ܕܐܬܬ . ܥܪܒܠܬ ܡܫܬܝܗܘܢ .
ܘܕܠܚܬ ܡܙܡܢܝܗܘܢ . ܥܐܠ ܕܨܘܡܐ .
ܕܠܐ ܐܣܬܡܟ ܥܡܗܘܢ .
ܥܠ ܘܫܪܐ ܒܩܪܝܢܗ ܟܠܝܠܝܗܘܢ ܀

ܨܘܡܐ ܪ̈ܓܝܓܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܗܘܐ .
ܠܐܬܘܢܐ ܢܦܠ ܠܗ ܒܓܘܒܐ .
ܕܢܙܟܐ ܫܪܪܐ ܒܟܠ ܕܘ̈ܟܝܢ .
ܕܢܬܚܙܐ ܕܗܘܝܐ ܥܠ ܟܠ ܘܒܟܠ .
ܟܕ ܒܛܠ ܗܘܐ ܠܗ . ܦܬܟܪܐ ܘܫܡܗ .
ܬܚ̈ܠܐ ܠܨܘܡܐ . ܫܕܐܘܗܝ ܠܚܝܘܬܐ .
ܕܒܓܘܒܐ ܘܐܬܘܢܐ .
ܢܫܬܒܚ ܦܪܘܩܐ ܕܛܠ̈ܝܐ ܀

ܨܘܡܐ ܢܦܠ ܗܘܐ ܠܚܝܘܬܐ .
ܘܦܚ ܪܝܚܐ ܕܨܘܡܗ ܒܓܘܒܐ .
ܙܟܐ ܫܠܝܐ ܒܥܘܬܐ ܕܨܠܘ̈ܬܐ .
ܠܢܗܡܐ ܕܚܝܠܐ ܕܐܪ̈ܝܘܬܐ .

4. Jejunator[1] legit et interpretatus est sententiam in Chaldæos latam ; super murum scripsit eam digittus Altissimi ; figuris eam expressit ut interpretanda foret. Recumbentes, statim ac conspexerunt voces scriptas, obstupuerunt et hæsitaverunt dubii de lectione quam non sunt assecuti ; Pudefacti sunt gulosi et sapientes Chaldæorum quando ingressus jejunator scripturam legit atque interpretatus est[2].

5. Convivio aderat Legio[3] ; convivæ libationibus Satanam oblectabant ; is enim accurrerat et recumbebat in calicibus eorum ; dum autem blasphemias loquebantur super calices suos, ecce vola manus turbavit convivium et exagitavit compotatores. Jejunator, qui inter eos non recubuerat, ingressus est et sua lectione solvit convivarum coronas[4].

6. Jejunator, vir desiderii[5], qui non projectus fuerat in fornacem, projectus fuit in lacum, ut undique veritas triumpharet et significaretur eam omnibus præstare et ubique adesse. Abolito quippe simulacro[6] ejusque nomine, gulosi jejunatorem projecerunt ad feras, ut in lacu, sicut in fornace, laudaretur Salvator illustrium puerorum.

7. Prolapso autem jejunatore inter feras, exhalavit se odor jejunii ejus in lacu. Quietum precum suspirium vicit formidandum leonum rugitum; gemitus orationis rugitum

[1] Daniel.
[2] Cfr. *Dan.* V.
[3] Ita appellatur Satanas, *Luc.* VII, 30.
[4] *Dan.* V. 13, sqq.
[5] *Dan.* IX, 23.
[6] *Dan.* XIV, 21.

ܢܘܡܣܗ ܕܚܝܘܬܐ ܠܒܟ . ܢܘܡܣܐ ܟܝܢܐ .
ܡܟܝܟܘܗܝ ܕܡܟܝܟܐ . ܫܬܩܘ ܠܒܪ̈ܝܬܐ .
ܐܬܟܒܫ ܚܝܘܬܐ .
ܒܨܘܡܗ[a] [ܘܡܟܝܟܘܬܗ] ܕܕܢܝܐܝܠ ܀

ferarum exstinxit ; voces humiles voces feroces ad silentium redegerunt ; cohibitæ sunt feræ jejunio et humilitate Danielis.

IV.

ܩܠܗ ܒܪ ܩܠܗ ܀

Ejusdem toni.

ܗܐ ܨܘܡܐ ܕܐܬܩܕܫ ܬܪܝܢ ܫܘ̈ܦܪܝܢ .
ܕܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ܨܒܬ ܗܘܐ .
ܝܗܒ ܫܘܒܚܐ ܠܢܦܫܐ ܩܕܡ ܥܝ̈ܪܐ .
ܝܗܒ ܙܝܘܐ ܠܦܓܪܐ ܩܕܡ ܦܓܪ̈ܢܝܐ .
ܟܦܢܐ ܕܚܡܐ ܒܗ . ܫܘܦܪܐ ܕܥܠܝ̈ܡܐ .
ܥܠܝ̈ܡܐ ܒܨܘܡ[b] ܨܘܡܐ . ܡܛܠ ܥܒܝܢܘ ܘܫܦܪܘ .
ܒܡܘܫܐ ܚܙܘ ܕܒܨܘܡܗ .
ܢܚܬ ܐܝܟܢܐ ܐܬܠܒܟ ܗܘܐ ܥܠ ܪ̈ܓܝܓܐ ܀

1. Jejunium duas pulchritudinis species consecravit, corpus quippe et animam exornavit ; animæ gloriam tribuit coram angelis, corpori nitorem contulit coram hominibus ; fames per illud emarcuit ; pulchri juvenes jejunando pinguiores effecti majorem nacti sunt pulchritudinem ; intuemini Moysen jejunum e monte descendentem, quomodo splendor ejus super gulosos irradiabat.

ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܕܒܨܘܡܟ ܨܒܬ ܐܢܘܢ ܀

Responsorium : Gloria tibi qui tuo jejunio eos decoros reddidisti.

ܟܠܡܕܡ ܕܗܘܐ ܒܚܕܘܬ ܠܒܐ .
ܐܦ[c] ܕܝܩܝܪ ܗܘ ܠܡܛܥܢ ܦܓܝܥܐ ܗܘ .
ܘܟܠܡܕܡ ܕܗܘܐ ܒܟܪܝܘܬܐ .
ܐܦ ܕܒܣܝܡ ܠܡܐܟܠ ܡܪܝܪܐ ܗܘ .
ܨܘܡܐ ܕܒܚܕܘܬܐ ܗܘ[d] . ܠܠܒܐ ܗܘ ܙܟܘ ܝܗܒ .
ܟܕ ܒܣܝܡ ܪܥܝܢܐ ܗܘ . ܡܨܒܬ ܠܦܐܝܢ .
ܢܛܪܘ ܗܘܘ ܛܠܝ̈ܐ .
ܒܨܘܡܝܗܘܢ ܘܐܙܕܗܝܘ ܦܪ̈ܨܘܦܝܗܘܢ ܀

2. Quidquid fit e lætitia cordis, etsi ferendo sit onerosum, jucundum est, et quidquid cum tristitia peragitur, etsi esui sit mel, amarum est ; jejunium cum gaudio peractum cordi victoriam præbet ; mens enim hilaris faciei nitorem confert. Tres pueri sua jejunia observarunt et nitidi facti sunt eorum vultus.

ܕܢܝܐܝܠ ܒܨܘܡܐ ܐܛܥܡ ܪܒܐ .
ܐܝܟ ܪܓܝܓܐ ܕܐܛܥܡ ܠܡܐܟܠܐ .
ܕܡܐ ܕܡܛܥܡ ܐܬܐܠܨ ܕܢܐܚܘܕ ܒܗ .
ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܥܝܕܐ ܢܣܒܠ ܢܦܫܗ .

3. Daniel magnopere jejunium gustavit, ut gulosus qui paratos cibos gustavit, statim ac eos sumpsit cogitur continuare ; quia consuetudo a consuetis abstinere ne-

[a] Cod. B ab hac stropha incipit et habet in ultimo versu : ܒ ܐܬܘܗܝ ܕܡܟܝܟܘܬܐ ܕܕܢܝܐܝܠ — [b] C ܨܘܡ — [c] B ܐܦ — [d] A om. ܗܘ

ܫܒܪܐ ܚܕܐ ܙܒܢܐ . ܛܥܐ ܒܡܬܚܣܠܗ .
ܚܠܒܐ ܕܡܪܒܝܢܝܬܗ . ܬܕܡܘܪܬܐ ܗܝ ܕܠܐ ܐܫܟܚ .
ܕܢܝܐܝܠ ܕܢܫܬܒܩ ܗܘܐ .
ܡܫܒܘܩܗ ܡܢ ܨܘܡܐ ܕܛܠܝܘܬܗ ❖
ܨܗܝ ܗܘܐ ܚܡܪܐ ܨܘܡܗ ܕܕܢܝܐܝܠ .
ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܕܐܬܡܛܝ ܒܣܝܒܘܬܐ .
ܐܬܒܪܗ ܠܨܘܡܐ ܘܐܬܒܠܡ .
ܘܫܒ̈ܘܥܐ ܬܠܬܐ ܨܡ ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ .
ܫܦܪܐ ܕܣܝܒܘܬܗ . ܘܪܓܝܓ ܗܘܐ ܒܨܘܡܗ .
ܩܪܝܗ ܓܒܪܝܐܝܠ . ܪܓܝܓܐ ܕܢܚܘܐ ܗܘܐ .
ܕܪܓܝܓܐ[a] ܣܝܒܘܬܗ .
ܒܝܕ[b] ܨܘܡܐ . ܘܛܠܝܘܬܗ ܒܙܪ̈ܥܘܢܐ ❖

ܥܣܩܐ ܕܝܘܡܐ ܚܕ ܨܘܡܐ .
ܕܝܢ ܣܘܡܐ ܫܒܘܥܐ ܗܘܐ[c] ܠܛܝܒܘܬܐ .
ܬܓܪ ܕܛܥܢ ܥܘܬܪܐ ܠܟܬܦܘܗܝ .
ܛܥܢ ܕܟܦܝܦ ܟܠܗ ܫܒ̈ܘܥܘܗܝ .
ܫܒܩ ܪܓܝܓܘܬܗ . ܕܠܚܡܐ ܪܓܝܓ ܡܢ ܟܠ .
ܚܒܝܒ ܗܘܐ ܠܗ ܗܘܐ . ܪܓܝܓܐ ܠܥܠܝܐ .
ܫܡܝܢܐ ܪܓܝܘܗܝ ܗܘܘ .
ܕܫܒܩ ܗܘ ܪܓܝܓܬܐ ܕܐܪ̈ܥܢܐ ❖

ܫܡܗܝܗܘܢ ܕܛܠܝ̈ܐ ܗܘܘ ܘܦܓܪ̈ܝܗܘܢ .
ܕܟܝ̈ܢܐ ܕܐܬܟܢܝܘ ܒܟܘܢܝ̈ܐ .
ܐܬܚܠܛܘ ܗܘܘ ܫܡ̈ܗܐ ܕܥܡ̈ܡܐ .
ܠܫܡ̈ܗܐ ܣܓܝ̈ܕܐ ܘܩܕ̈ܝܫܐ .
ܫܡܗ ܓܝܪ ܕܕܢܝܐܝܠ . ܕܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܡܟܪܙ .
ܡܢ ܗܘ ܫܡܐ ܕܝܢܐ . ܕܚܠܐ ܕܠܐ ܬܬܕܝܢ .
ܕܢܗ ܕܝܢ ܘܝܗܒܗ .
ܡܠܟܘܬܗ ܠܡܕܝ ܘܠܦܪ̈ܣܝ ❖

quit. Puer in ablactatione una vice obliviscitur lac nutricis suæ ; mira res est quod Daniel in senectute non potuerit desinere a jejunio suæ adolescentiæ.

4. Ut sitis vina expetit, ita Daniel jejunium exoptabat; sic jejunii memor ad ætatem maturam pervenit. Tribus hebdomadibus continuis jejunavit; senis pulchritudo marcuit, attamen propter jejunium suum desideratus erat; Gabriel enim eum appellavit « desideratum[1] » ut indicaret senectutem ejus desideratam esse propter jejunium et adolescentiam propter olera.

5. Unus jejunii dies difficile est juvenibus, senex autem hebdomadas jejunii sustinuit. Sicut mercator suas divitias super humeros portat, Daniel incurvatus sustinuit onus trium hebdomadum; posthabuit desiderium panis qui præ ceteris cibis exquiritur. Quapropter charissimus factus est supernis spiritibus; cœlestes desiderarunt eum quia posthabuit desideria terrenorum.

6. Pura erant nomina et corpora puerorum quibus cognomina (a Babyloniis) imposita fuerunt; unita fuerunt nomina ethnica nominibus adorandis et sanctis. Nomen enim Danielis[2] « judicium Dei » proclamat. Ab hoc nomine judicari reformidabat Babylon. Judicavit enim eam Deus et dedit ejus regnum Medis et Persis.

[1] *Dan.* X, 11.

[2] Daniel hebraice et syriace « judicium Dei » vel « judicavit me Deus » significat.

[a] A ܒܪܓܝܓܐ — [b] A om. ܒܝܕ ܨܘܡܐ . ܘܛܠܝܘܬܗ — [c] B ܗܘ

ܐܬܢܟܠܬ ܚܛܝܬܐ ܘܟܒܫܬܗ ܗܘܬ .
ܠܗܘ ܫܡܐ ܫܒܝܚܐ ܕܕܢܝܐܝܠ .
ܬܚܝܬ ܫܡܐ ܫܢܝܐ ܕܚܢܦܘܬܐ .
ܕܢܫܬܥܒܕ ܠܦܬܟܪ̈ܐ ܐܠܗܐ ܙܟܝܐ .
ܗܘ ܕܝܢ ܫܡܐ ܪܒܐ . ܐܦ ܒܗ ܒܟܒܫܐ ܚܘܝ ܚܝܠܗ
ܚܠܨܗ ܚܒܘܫܐ ܗܘܐ . ܕܢܣܓܘܕ ܠܫܒܝܐ .
ܕܡܣܓܕ ܗܘܐ ܠܒܪ ܫܒܝܐ .
ܘܐܦ ܒܣܡܐ ܐܝܟ ܟܘܡܪܐ ܐܩܪܒ ܠܗ ⁘

ܕܫܡܐ ܗܘܐ ܣܓܝܕܐ ܗܘ ܗܘ ܫܡܐ .
ܕܐܠܗܐ ܣܡܗ ܒܪܐܙܐ ܠܕܢܝܐܝܠ .
ܘܒܥܐ ܐܠܗܗ ܣܓܝܕܬܗ ܒܒܒܠ .
ܕܢܬܚܘܐ ܙܟܘܬܗ ܠܪ̈ܕܘܦܘܗܝ .
ܕܡܟܪܙ ܡܠܟ ܒܒܠ . ܕܒܝܬ ܣܓܝܕܬܐ ܐܘܩܕ .
ܘܫܪܐ ܠܣܓܘܕ̈ܐ . ܘܐܦ ܠܗ ܒܝܬ ܐܬܪܗ .
ܕܡܣܓܕ ܗܘܐ ܠܒܪ ܫܒܝܐ .
ܕܒܫܡܗ ܕܣܓܝܕܐ ܣܝܡ ܠܗ ⁘

ܐܦ ܫܡܐ ܐܚܪܢܐ ܕܡܣܓܕܢܘܬܐ .
ܐܠܗܐ ܣܡܗ ܒܪܐܙܐ ܠܡܝܫܐܝܠ .
ܐܬܢܟܠܬ ܚܛܝܬܐ ܠܫܡܐ ܣܓܝܕܐ .
ܕܗܘ ܢܦܠ ܘܣܓܕ ܡܝܫܐܝܠ ܠܨܠܡܐ [a] .
ܚܪ ܕܝܢ ܡܝܫܐܝܠ [b] . ܒܫܡܐ ܕܣܝܡ ܠܗ .
ܕܐܝܟܢ ܫܡܐ ܣܓܝܕܐ . ܢܣܓܘܕ ܗܘ ܠܨܠܡܐ .
ܕܠܐ ܣܓܕܘ ܗܘܘ ܩܕܡ ܛܘܥܝܐ .
ܛܥ̈ܝܐ ܣܓܕܘ ܥܡܗ ܠܫܪܪܐ ⁘

ܫܒܘܩ ܠܢ ܗܫܐ . ܡܢ ܫܡܗ̈ܐ .
ܕܒܪܐܙܐ ܐܬܬܣܝܡܘ ܠܨܝܡ̈ܐ .
ܠܐ ܙܒܢܐ ܗܘ ܕܢܬܢܐ ܫܡܗ̈ܝܗܘܢ .
ܙܒܢܐ ܗܘ ܕܝܢ ܕܢܬܢܐ ܙܗܝܪܘܬܗܘܢ .
ܢܚܙܐ ܒܨܘܡܝܗܘܢ . ܕܗܢܘܢ ܐܠܨܘܢܘܢ .

7. Sua fraude peccatum conclusit gloriosum Danielis nomen sub insano ethnicismi nomine[1], ut idolis subjiceretur Deus victor; at magnum istud nomen etiam sub altero conclusum ostendit virtutem suam; coegit quippe captivantem ad adorandum filium captivitatis; imo captivans velut sacerdos aromata ipsi obtulit.

8. Quia nomen est adorandum istud nomen quod Deus secreto consilio imposuit Danieli, Deus ejus adorationem in Babylone requisivit ut suus triumphus persecutoribus Danielis ostenderetur. Rex Babylonis proclamavit Danielem templum incendisse Belique adoratores delevisse[2], et restituit eum in locum suum adorans filium captivitatis, cui nomen adorandum impositum erat.

9. Aliud etiam nomen adorandum Deus arcano consilio imposuit Misaeli. Peccatum dolos struxit nomini adorando, ut scilicet Misael prostratus adoraret idolum. Respexit Misael ad nomen ipsi impositum: Quomodo nomen ferens adorandum ipse idolum adoraret? Quia autem (tres pueri) non se prostraverunt coram errore, errantes cum Misaele adorarunt veritatem.

10. Nunc abstrahamus nos a nominibus quæ arcano consilio jejunatoribus imposita fuere. Tempus non est eorum nomina recitandi sed narrandi eorum abstinentiam. Inspiciamus eorum jejunia. Hæc

[1] Sub nomine Baltassar (Dan. I, 7). ܒܠܛܫܨܪ juxta Bar-Ali nomen est idoli Bel.

[a] A ܠܨܠܡܐ — [b] B ܡܝܫܐܝܠ

[2] Cfr. *Dan.* XIV, 21.

ܘܦܬܚܘܗܝ ܠܒܝܬ ܓܙܐ . ܪܒܐ ܕܪܘܚ ܩܘܕܫܐ .
ܦܬܚܘ[a] ܘܢܣܒܘ ܓܠܝܢܐ .
ܕܥܠ ܠܚܡܐ ܘܦܘܫܩܗ ܬܪܓܡܢ ܗܘܐ ܀

ܣܛܢܐ ܥܠܝܒ ܗܘ ܥܠ ܡܠܟܘܬܗ .
ܘܫܪܝ ܡܟܣܢ ܠܒܢܝ̈[b] ܓܒܗ .
ܘܗܦܟ ܢܟܝܠܐ ܡܚܝܒ ܠܡܚܝ̈ܒܘܗܝ[c] .
ܦܠܓܐ ܗܘ ܓܝܪ ܚܛܝܬܐ ܥܠ ܥܒܕܘܗܝ .
ܛܥܝܢ ܘܝܕܥܬܐ ܢܚܬܘ ܗܘܘ ܠܐܓܘܢܐ .
ܛܥܝܢ ܒܝܕ ܣܒܐ ܐܬܒܙܝܬ ܢܦܠܬ .
ܩܘܫܬܐ ܕܝܢ ܒܛܠܝ̈ܐ .
ܐܬܟܠܠܬ ܐܦ ܠܗܘܢ ܟܠܠܐ ܗܘܬ ܀

ܗܐ ܐܒܝ̈ܠܐ ܕܨܗܝܘܢ ܒܝܪ̈ܩܘܢܐ .
ܠܐܣܛܘܦܗܘ ܕܒܒܠ ܦܪܩܘ ܘܐܚܝܘ .
ܢܦܩ ܣܝܦܐ ܕܢܘܒܕ ܠܚܟܝ̈ܡܐ .
ܩܗܝ ܠܗ ܒܨܘܡܐ ܕܒܝܬ ܚܢܢܝܐ .
ܚܙܘ ܓܝܪ ܨܝ̈ܡܐ . ܠܡܫܡܫܝ̈ ܟܪܣܐ .
ܦܟܝܐ ܗܘ ܓܝܪ ܛܥܝܢ . ܕܡܟܪܙܝܢ ܒܟܪܘܙܘܬܗ
ܛܥܬ ܠܗ ܓܝܪ ܗܝ ܛܥܝܢ .
ܘܗܦܟܬ ܠܗ ܕܬܬܟܬܫ ܥܡ ܕܝܠܗ ܀

ܐܪܝܘܟ ܒܪܘܓܙܐ ܢܦܩ ܘܢܗܡ .
ܘܐܬܒܕܪ[d] ܓܕܝ̈ܐ ܘܐܘܟܡܐ .
ܘܐܬܒܗܠܘ ܓܙܪ̈ܘܗܝ ܕܣܡܠܐ .
ܐܡܐ ܗܝ ܓܝܪ ܕܚܘܒܗ ܠܐ ܡܩܘܝܡ .
ܐܡܪ̈ܘܗܝ ܕܝܡܝܢܐ . ܪܗܛܘ ܗܘܘ ܟܠܘ ܪܘܓܙܐ .
ܘܙܪܙܘܗ ܠܨܘܡܐ ܒܥܓܠ . ܙܝܢܐ ܕܢܨܝ̈ܚܐ .
ܕܡܫܐ ܡܘܫܐ ܘܐܠܝܐ .
ܕܒܨܠܘܬܐ ܠܫܡܝܐ ܐܚܕܘ ܘܦܬܚܘ ܀

enim claves fuerunt quæ aperuerunt thesaurum magnum Spiritus sancti ; aperuerunt et acceperunt revelationem de pane ejusque explicatione edocentem.

11. Satanas anxius de regno suo cœpit increpare suos asseclas ; Fraudulentus convertit se ad damnandum suos damnatos ; diffidit enim peccatum de servis suis. Error et scientia in certamen descenderunt ; error per senes ignominia affectus cecidit, veritas autem a pueris coronata eos coronavit[1].

12. Sionis lugentes[2] oleribus gulosos Babelis liberarunt et salvarunt. Eductus est gladius ut perderet sapientes, sed retusus est jejunio Ananiæ ejusque domus. Respexerunt enim jejunatores ministros ventris et viderunt rabie erroris pervasos ejus prædicatores; error quippe, sui immemor, se converterat ut cum suis fautoribus pugnaret.

13. Arioch furore abreptus et fremens exivit ; dispersi sunt hœdi ovesque nigræ, exterriti sunt greges sinistræ ; sinistra quippe mater est cujus amor constantiam nescit ; agni autem dextræ accurrerunt, iramque compresserunt, induentes cum festinatione jejunium, armaturam illustrium discipulorum Moysi et Eliæ, qui suis orationibus cœlum clauserunt et aperuerunt.

[1] Alludit ad Suzannæ historiam.

[2] Lugentes id est jejunantes. Cfr. *Dan.* X, 2.

[a] B ܦܬܚܘ ܘܢܩܒܘ — B [b] ܒܢܝ̈ — [c] B ܠܡܚܝ̈ܒܘܗܝ — [d] ܘܐܬܒܕܪܘ

V:

ܒܢ ܩܠܗ ܀

ܠܥܐ̈ܕܝܗܘܢ ܒܣܪ ܗܘܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ .
ܗܘ ܕܪܒܐ ܒܥܘܒܗ ܕܒܪܬ ܦܪܥܘܢ .
ܦܢܩܬܗ ܒܛܘ̈ܒܐ ܕܡܠܟܘܬܐ .
ܒܦܘ ܚܠܒܐ ܘܕܒܫܐ ܡܦܢܩܐ ܗܘܐ .
ܫܒܩܗ ܠܒܪܬ ܦܪܥܘܢ . ܕܫܩܠܬܗ ܘܐܦܩܬܗ .
ܘܐܚܒ ܠܒܪܬ ܝܥܩܘܒ ܕܣܢܬܗ ܘܨܥܪܬܗ .
ܫܛܐ ܐܘܨܪ̈ܝ ܡܨܪ̈ܝܬܐ .
ܕܚܪ ܗܘܐ ܒܗܘ ܓܙܐ ܡܥܬܪ ܟܠ ܀

ܥܘܢܝܬܐ . ܛܘܒܝܟܘܢ ܨܝ̈ܡܐ ܕܐܢܗܪܬܘܢ[a] ✝

ܠܦܬܘܪܐ ܡܠܝܐ ܕܒܪܬ ܦܪܥܘܢ .
ܫܛ ܡܘܫܐ ܪܫܗܘܢ ܕܨܝ̈ܡܐ .
ܦܠܛ ܘܫܕܐ ܒܣܝܒܪܗ ܕܡܠܟܘܬܗ .
ܘܨܘܡܗ ܕܛܘܪܐ ܡܪܓܪܓ ܗܘܐ .
ܨܡ ܗܘܐ ܘܐܙܕܗܝ . ܨܠܝ ܘܐܬܢܗܪ .
ܣܠܩ ܓܝܪ ܒܚܕ ܚܙܘܐ . ܘܢܚܬ[b] ܒܐܚܪܢܐ ܚܙܘܐ
ܣܠܩ ܒܚܙܘܐ ܐܪܥܢܐ .
ܠܒܫ ܘܢܚܬ ܗܘ ܙܝܘܐ ܫܡܝܢܐ ܀

ܗܐ ܢܝܣܢ ܕܨܘ̈ܡܐ ܒܪܝܫ ܛܘܪܐ .
ܣܠܩ ܡܘܫܐ ܪܒܐ ܗܘܐ ܘܐܬܦܛܡ .
ܗܘܐ ܠܗ ܓܝܪ ܨܘܡܐ ܠܒܣܘܡܐ .
ܘܨܠܘܬܗ ܡܒܘܥܐ ܕܡ̈ܝܐ ܚ̈ܝܐ .
ܓܒܪܐ ܕܦܪܘܫܐ . ܘܨܘܡܗ ܕܚܘܣܝܐ .
ܕܢܚܬ ܚܙܐ ܥܓܠܐ . ܕܗܘܐ ܒܝܢܝ ܥܡܐ .
ܡܢ ܛܘܪܐ ܦܠܚܐ[c] .

V.

Ejusdem toni.

1. Solemnitates Ægyptiorum dimisit Moyses, in sinu filiæ Pharaonis educatus; ipsa eum bonis regiis enutriebat, lactis mellisque deliciis eum oblectabat. Moyses reliquit filiam Pharaonis, quæ eum (ex aquis) extraxerat et eduxerat, ut amaret filiam Jacobi, quæ odio et contumeliis eum prosecuta est. Fastidivit thesauros Ægyptiacæ, quia attenderat ad thesaurum omnium ditatorem.

Responsorium: Beati jejunatores qui illustres facti estis.

2. Mensam cibis plenam filiæ Pharaonis sprevit Moyses, princeps jejunatorum, repulsit et abjecit regias ejus dapes, jejunium montis ardenti desiderio prosequens: jejunavit et illustris factus est, oravit et inclaruit; ascendit enim in montem nativa cum facie et descendit cum altera, ascendit cum facie terrestri et descendit refulgens claritate cœlesti[1].

3. Ecce Nisan, mensis jejuniorum; in verticem montis[2] ascendit Moyses et enutritus est atque pinguefactus; jejunium enim fuit illi velut convivium et oratio velut fons aquarum viventium, vir sapiens factus est et jejunium ejus fuit propitium. Descendens e monte Moyses vidit vitulum in populo

[1] Cfr. *Exod.* XXXIV, 29.

[a] B ܕܐܬܢܗܪܬܘܢ — [b] ܘܐܬܚܬ — [c] B ܦܬܟܐ

[2] *Exod.* XXXIV, 28.

ܒܗܘ ܥܓܠܐ ܒܛܝܠܐ ܕܚܛܝܬܐ ܀
ܟܕ ܡܘܫܐ ܒܛܘܪܐ ܡܬܟܫܦ ܗܘܐ .
ܗܘ ܥܡܐ ܥܘܝܪܐ ܡܫܬܥܐ ܗܘܐ .
ܠܨܘܡܐ ܕܝܢ ܡܘܫܐ ܕܚܘܣܝܐ .
ܘܥܡܐ ܠܡܫܬܝܐ ܕܦܬܟܪܘܬܐ .
ܡܘܫܐ ܠܘܬ ܪܡܐ . ܥܡܐ ܠܘܬ ܥܓܠܐ .
ܪܘܚܐ ܒܗ ܒܡܘܫܐ . ܘܠܓܝܘܢ ܒܗ ܒܥܡܐ .
ܗܘܘ ܨܘܡܐ ܣܡܡܢܐ .
ܠܛܥܝܐ ܕܒܥܓܠܐ[a] ܐܬܡܚܝܘ ܀
ܗܐ ܥܓܠܐ ܢܣܝܟܐ ܘܠܐ ܙܘܥܐ .
ܠܡܫܪܝܬܐ ܒܙܥ ܒܗ ܒܟܡܝܢܘܬܐ .
ܒܩܪܢܐ ܓܝܪ ܟܣܝܬܐ ܕܦܬܟܪܘܬܐ .
ܠܣܓܘܕܘܗܝ ܒܛܘܫܝܐ ܕܩܪ ܘܩܛܠ .
ܒܣܝܦܐ ܕܩܪ ܐܦ . ܡܘܫܐ ܠܣܓܘܕܘܗܝ .
ܕܢܠܦ ܒܡܘܬ ܦܓܪܐ ܡܘܬܐ ܕܢܦܫܬܐ .
ܒܗ ܡܘܫܐ ܚܘܝ ܥܓܠܐ .
ܒܓܠܝܬܐ ܟܣܝܬܐ ܚܘܝ ܐܢܘܢ ܀
ܣܡܡܢܐ ܕܡܨܪܝܢ ܦܪܝܫܝܢ ܐܢܘܢ .
ܐܣܘܬܐ ܘܐܦ ܒܚܝܪܝܢ ܐܢܘܢ .
ܫܛ ܡܘܫܐ ܣܝܡܬܐ ܕܣܡܡܢܐ[b] .
ܕܠܐ ܟܪܝܗ ܗܘܐ ܦܓܪܐ ܐܠܐ ܢܦܫܐ .
ܣܠܩ ܠܗ ܠܛܘܪ ܣܝܢܝ . ܛܘܪܗ[c] ܕܐܠܗܐ .
ܘܐܘܪܟ ܬܡܢ ܗܘܐ . ܘܟܢܫ ܘܐܝܬܝ ܗܘܐ .
ܥܩܪܐ ܪܘܚܢܝܐ .
ܕܠܢܦܫܐ ܡܐܣܝܢ ܗܘܘ ܒܟܣܝܬ ܀
ܣܢܝܐ ܕܝܢ ܟܘܪܗܢܐ ܕܐܟܠܬܢܘܬܐ .
ܟܘܪܗܢܐ ܗܘ ܡܚܒܠ ܠܪܓܫܐ .
ܗܘ ܟܪܝܐ ܡܚܒܠ ܒܗ ܒܦܘܡܗ .
ܡܙܓܐ ܢܟܦܐ ܕܚܠܝܘܬܐ .
ܟܪܝܐ[d] ܕܪܛܢܐ ܐܟܠ ܘܫܬܐ .

erectum ; zelo exarsit bos rusticus in hunc inanem peccati vitulum.

4. Dum Moyses in monte orabat, populus cæcus lasciviabatur. Moyses jejunium propitiationis peragebat et populus convivium idololatriæ ; Moyses apud Altissimum aderat et populus apud vitulum ; Spiritus erat in Moyse et Legio[1] in populo. Jejunia pharmaca fuerunt errantibus propter vitulum percussis.

5. Ecce vitulus conflatilis et immobilis rimas fecit in castris, occulto enim idololatriæ cornu adoratores suos clam confodit et necavit. Moyses gladio transfixit adoratores ejus, ut per mortem corporis mortem doceret animarum. Per gladium ostendit quid esset vitulus, per manifesta occulta demonstravit eis.

6. Pharmaca Ægypti egregia sunt et pharmacopolæ probati ; posthabuit Moyses thesaurum pharmacorum, quia morbus erat non corporis sed animæ ; ascendit in montem Sinai, montem Dei, moram ibi traxit, collegit attulitque radices spirituales quæ occulte animam sanant.

7. Odibile gulæ vitium morbus est qui corrumpit sensus ; istud vitium in ipso ore corrumpit pocula pura dulcedinis ; ingluvies cum murmuratione manducat et bibit cum ægro animo ; non potest im-

1 Satanas, *Luc.* VII, 30.

a A ܒܥܓܠܬܐ — b B ܕܣܡܡܢܘܗܝ — c B ܛܘܪܗܘܢ — d B ܟܪܝܗ

ܘܦܫܬ ܒܪܘܟܐ . ܒܪܢܫܐ ܗܘ ܕܡܬܟܣܣ
ܠܐ ܡܫܟܚ ܡܬܡܠܐ .
ܣܘܢܩܗ ܕܟܦܢ ܗܘ ܠܚܕ̈ܬܐ ✤

ܚܙܘ ܒܗ ܒܥܡܐ ܕܒܪܛܢܐ .
ܐܟܠܘ ܗܘܐ ܠܡܢܐ ܫܡܝܢܐ .
ܓܘܢܗ ܓܝܪ ܓܘܢܐ ܕܒܪܘܠܐ .
ܐܦ ܛܥܡܗ ܛܥܡܐ ܕܟܒܪܝܬܐ .
ܒܣܘܓܐܐ ܕܕܡܘ̈ܬܐ . ܨܝܪܗ ܠܗܘ ܡܢܐ .
ܕܢܨܝܪ ܢܘܪ ܫܘܦܪ̈ܘܗܝ . ܠܐܕܢܐ ܕܫܡܘܥ̈ܘܗܝ .
ܡܢ ܛܥܡܐ ܕܝܕܝ̈ܥܬܐ .
ܛܥ̈ܡܘܗܝ ܟܣܝ̈ܬܐ ܐܥܒܪ ܠܢ ✤

ܒܒܪܘܠܐ ܗܘ ܐܕܡܝܗ ܕܢܠܦ ܗܘܐ .
ܘܕܢܘܗܪܐ ܒܓܘܢܗ ܡܕܡܐ ܗܘܐ .
ܒܟܘܣܒܪܬܐ ܒܫܡܗ ܕܪܡܙ ܗܘܐ .
ܕܒܪܝܚܐ[a] ܘܛܥܡܐ ܡܛܥܢ ܗܘܐ .
ܐܕܡܝܗ ܒܡܫܚܐ ܠܥܝܢ . ܘܐܕܡܝܗ ܒܕܒܫܐ ܠܥܝܢ .
ܕܢܠܦ ܡܢ ܡܫܚܐ . ܕܥܝܢܐ ܗܘ ܕܕܘܫܢܐ .
ܡܢ ܕܒܫܐ ܐܘܕܥ[b] ܗܘܐ .
ܕܡܥܝܢܐ ܗܘ ܕܟܠܗ ܚܠܝܘܬܐ ✤

ܗܢܐ ܟܠܗ ܡܢܐ ܕܡܨܒܬ ܗܘܐ .
ܐܦ ܓܘܢܐ[c] ܘܪܝܚܐ ܘܛܥ̈ܡܐ .
ܒܡܘܣܝܐ ܗܘ ܐܟܠܘܗܝ ܐܝܟ ܡܪ̈ܥܐ .
ܐܣ̈ܩܛܐ ܒܪ̈ܓܝܘܗܝ ܟܪ̈ܝܗܬܐ .
ܚܣܐ ܘܦܛܝܪܐ . ܐܟܠܘ ܗܘܘ ܕܢܬܕܟܪܘܢ .
ܚܘܠܕ̈ܐ ܒܢ̈ܝ ܐܪܥܐ . ܠܡܢܐ ܫܡܝܢܐ .
ܒܪܘܛܢܐ ܐܟܠܘܗܝ ܗܘܘ .
ܕܒܒܨ̈ܠܐ ܡܨܪ̈ܝܐ ܡܥܒܝܢ ܗܘܘ ✤

ܡܢ ܗܟܝܠ ܕܢܫܘܐ ܠܨܝܡܐ .
ܕܗܘ ܣܟܪ ܠܦܘܡܗ ܒܨܒܝܢܗ .
ܕܟܦܢ ܓܝܪ ܚܙܐ ܘܠܐ ܪܓܝܓ .
ܘܨܗܐ ܠܡܒ ܚܙܐ ܘܠܐ ܡܬܡܠܟ .

pleri necessitas, qua nova semper esurit.

8. Considerate populum cum murmuratione mannam cœlestem manducantem. Color mannæ color erat berylli et gustus ejus velut favus mellis[1]. Plurimis figuris depinxit Scriptura mannam ut ejus pulchritudines auribus auditorum exprimere posset; per gustum rerum notarum sapores ejus occultos nobis patefecit.

9. Beryllo assimilavit eam ut doceret colore luci similem fuisse; coriandri appellatione eam designavit propter odorem et saporem quos secum traducebat; sub figura olei et mellis repræsentavit eam, ut per oleum doceret eam fontem esse pinguedinis, et per mel indicaret fontem esse dulcedinis.

10. Hanc mannam, quæ quidem colore, odore et sapore donata erat, Israelitæ cum fastidio manducarunt veluti ægroti. Porro, ut sunt gulosi pravis desideriis ægrotantes, lactucas et azyma manducarunt istæ talpæ, terræ filiæ, ut recordarentur se mannam cœlestem manducasse cum murmuratione utpote quæ cæpis ægyptiacis assuefacti erant.

11. Quisnam igitur par est jejunatori qui voluntarie os suum abstinentiæ subjicit? esuriens enim videt cibos et non concupiscit, sitiensque aspicit potum et illius

[1] *Num.* XI, 7-8, juxta versionem Syriacam, ubi tamen gustus assimilatur pani oleato ut in hebræo.

[a] B ܒܟܪ: ܦܣܚܐ — [b] B ܐܒܪ — [c] B ܓܘܢܐ

ܟܕ ܓܝܪ ܡܨܐ ܠܡܐܟܠ. ܨܘܡܐ ܡܒܣܡ ܠܗ.
ܟܕ ܠܡܫܬܐ ܡܨܐ. ܨܗܝܐ ܗܘ ܕܡܪܐ ܠܗ.
ܒܪܝܟ ܡܢ ܟܠ ܦܪܘܥ ܟܠ.
ܕܠܐ ܦܬܘܪ ܡܠܟܘܬܗ ܡܒܣܡ ܠܗ[a] ܀

desiderio non flagrat ; posset quidem manducare, sed jejunium eum recreat ; posset bibere, sed sitis ei grata fit. Benedictus sit præ omnibus omnium retributor qui ad mensam regni sui delectabit eum.

VI.

ܬܘܒ ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܨܘܡܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ[1]
ܥܢܝܢܐ ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܨܒܬ ܥܕܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ ܒܨܘܡܐ ܒܨܠܘܬܐ ܘܫܗܪܐ ܀

Iterum Mar Ephræmi hymni de sancto jejunio. Responsorium : Benedictus qui sanctam Ecclesiam ornavit jejunio, oratione et vigilia[1].

ܗܢܘ ܨܘܡܐ ܕܝܚܝܕܝܐ.
ܪܫܐ ܕܢܨܚܢܘܗܝ. ܢܚܕܐ ܒܡܐܬܝܬܗ.
ܒܨܘܡܐ ܓܝܪ ܙܟܐ ܗܘܐ. ܟܕ ܗܘ ܒܟܠ ܡܕܡ.
ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܕܢܙܟܐ ܗܘܐ.
ܠܢ ܗܘ ܚܘܝ[c] ܚܝܠܐ ܕܟܣܝܐ.
ܒܨܘܡܐ ܙܟܐ ܟܠ. ܕܒܗ ܗܘ ܙܟܐ ܐܢܫ.
ܠܗܘ ܕܒܦܐܪܐ ܙܟܝܗ[d] ܠܐܕܡ.
ܘܐܬܢܟܝ ܒܠܥܗ.
ܒܪܝܟ ܗܘ ܒܘܟܪܐ ܕܐܒܪ.
ܫܘܪܐ ܕܨܘܡܗ ܪܒܐ ܠܡܚܝܠܘܬܢ ܀

ܗܢܘ ܨܘܡܐ ܡܪܘܡܢܐ.
ܕܝܚܝܕ ܡܢ ܒܘܟܪܐ. ܕܢܪܝܡ ܠܙܥܘܪ̈ܐ.
ܠܚܟܝܡܐ ܨܘܡܐ[e]. ܥܠܬ ܒܣܝܡܘܬܐ ܗܝ.
ܟܕ ܚܙܐ ܟܡܐ ܪܒܐ.
ܨܘܡܐ ܒܟܣܝܐ ܡܕܟܐ ܢܦܫܐ.
ܕܬܚܙܐ ܠܐܠܗܐ. ܘܬܬܪܒ ܒܚܙܘܗ.

1. Hoc est Unigeniti jejunium, et principium ejus triumphorum ; gaudeamus de ejus adventu. Per jejunium enim Unigenitus triumphavit, quum per aliam quamcumque rem triumphare potuisset. Hoc modo nobis ostendit virtutem in jejunio omnium victore absconditam. Jejunio homo vincit Heluonem, qui per fructum vicit Adamum eumque avide deglutivit. Benedictus Unigenitus qui muro magni sui jejunii munivit nostram infirmitatem.

2. Hoc est jejunium exaltans, quod ab Unigenito institutum est ut exaltaret pusillos. Sapienti jejunium causa est jucunditatis, quum considerat quantum inde incrementum accipiat; jejunium secreto animam purificat ut Deum con-

[1] Satis difficile est definire quænam sit stropharum hujus hymni constructio; observantur enim inter strophas nonnullæ differentiæ, ex codicum sane vitiositate provenientes, quæ me ancipitem reddunt. Sit igitur probabile strophæ schema: 6555568557 5610.

[a] AB add. ܡܫܒܚܐ ܡܪܝܐ ܠܥܡܪܐ ܕܫܠܐ ܨܘܡܐ ܘܐܬܥܕܪ — [b] Ita cod. C. Cod. D, fol. 194 habet: ܬܘܒ ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܨܘܡܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ. Idem codex iterum habet hunc hymnum fol. 41-44. Varias hujus loci lectiones littera B designavimus. — [c] C ܚܘܒ ܗܘܐ — [d] BC ܐܒܐ — [e] C ܨܘܡܐ.

ܝܩܪܐ ܓܝܪ ܕܡܢ ܐܪܥܐ .
ܠܐܪܥܐ ܡܪܟܢ ܠܗ̇ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܝܗܒ ܠܢ ܨܘܡܐ .
ܓ̈ܦܐ ܫܦܝܪ̈ܐ ܕܒܗܘܢ . ܢܦܪܘܚ ܨܝܕܘܗܝ ܀

ܪܡܐ[a] ܗܘ ܨܘܡܐ ܘܥܕܪ .
ܠܐܝܢܐ ܕܡܕܟܝܐ . ܕܢܚܙܐ ܠܐܠܗܐ .
ܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܚܙܐ . ܕܛܢܦ ܡܢ ܡܕܡ .
ܕܢܚܪ ܒܗ[b] ܒܗܘ ܫܦܝܐ .
ܘܐܝܢܐ[c] ܕܥܝܢܐ ܚܣܝܐ ܩܢܝܐ .
ܗܘ ܡܨܐ ܚܙܐ ܠܗ . ܟܡܐ ܕܝܗܝܒ ܠܒܪܢܫ .
ܢܟܠ ܪ̈ܘܝܐ ܕܡܕܠܚܐ .
ܠܐܦܝܗܝ ܢܟܠܐ .
ܕܢܚܙܐ ܚܣܝܐ ܠܫܦܝܐ .
ܕܙܟܐ ܒܨܘܡܐ ܠܒܝܫܐ . ܗܘ ܕܫܓܫ ܟܠܐ[d] ܀

ܗܢܘ ܨܘܡܐ ܕܒܗ ܗܘ .
ܥܪܩܬ ܥܠܘܬܐ . ܠܥܡܡܐ ܒܪܝܫ ܛܘܪܐ .
ܒܢܚܬ ܨ̈ܘܡܐ ܙܟܐ[e] ܗܘܐ ܠܐܟܠܐ ܕܐܬܚܦܝ .
ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܒܝܬ ܐܕܡ .
ܪܒ ܙܟܝ̈ܐ ܝܗܒ ܠܢ ܙܝܢܗ .
ܘܐܬܥܠܝ ܠܪܘܡܐ ܕܢܗܘܐ ܚܙܝܢܢ .
ܡܢܘ ܕܠܐ ܢܪܗܛ ܙܝܢ ܐܝܢܐ .
ܕܐܠܗܐ ܙܟܐ ܒܗ .
ܚܣܕܐ ܗܘ ܐܚ̈ܝ ܕܢܚܘܒ .
ܒܙܝܢܐ ܕܙܟܐ ܘܝܗܒ . ܠܒܢ̈ܝ ܒܪܢܫܐ ܀

ܕܒܥܠܕܒܒܐ ܗܘ ܟܣܝܐ .
ܢܕܟܐ ܪܥܝܢܢ . ܕܢܚܙܐ ܕܐܬܚܙܝܘܗܝ .
ܠܐܝܠܝܢ ܓܝܪ ܕܚܙܐ . ܕܐܦ ܠܐ ܚܙܝܢ ܠܗ ܡܛܥܐ ܠܗܘܢ .
ܗܘ[f] ܡܨܐ ܓܝܪ .
ܡܐ ܕܢܦܠܬ ܠܗ̇ ܒܨܘܡܐ[g] .
ܫܩܠ ܠܗ̇ ܠܚܒܪܗ ܝܗܒ ܠܗ̇ .

templetur et ejus intuitione sursum feratur. Onus quippe terreni corporis ad terram eam inclinat. Benedictus qui dedit nobis jejunia veluti alas pulchras, quibus ad eum advolemus.

3. Excellens est jejunium et juvat eum qui mundus est, ut Deum contempletur. Non potest impurus sordibus quibuslibet inquinatus oculos in Ens purissimum intendere; qui autem oculum purum habet potest eum, quantum homini datum est, contemplari. A vinis perturbantibus mentem purget, ut possit videre Purissimum, qui jejunio vicit Malum omnium perturbatorem.

4. Hoc est jejunium quo gulositas effugit a populis in vertice montis. Jejunii veste indutus Unigenitus vicit Heluonem cibis adamiticis veluti vestimento opertum. Princeps triumphantium dedit nobis armaturam suam et in altum sublatus est, ut eum inspiceremus. Quis non recurrat ad arma quibus Deus ipse vicit? Probrosum est, fratres, nos succumbere cum armis quibus Unigenitus vicit et victoriam hominibus præstitit.

5. Quum[1] inimicus sit occultus, mundemus mentem nostram ut ille videat se a nobis videri. A quibus enim se non videri videt, eos fallit. Quando anima in jejunio lapsa est, tollit eam et dat eam socio suo. Inter undas eorum mundatur ocu-

[1] Codex in hac stropha vitiosus est, ut patet e numero et dispositione versuum.

[a] B ܗܘܐ ܪܡܐ — [b] C ܕܢܚܪ ܒܗܘ [c] BC ܐܝܠܐ — [d] B ܕܕܚܫ ܟܠܐ — [e] C ܨܘܡܐ ܪܡܐ — [f] C ܡܢܘ ܗܘ — [g] D ܢܫܡܐ

ܒܗ ܠܓܐܪ̈ܝܗܘܢ ܡܫܬܕܪܐ .
ܚܪ̈ܝܦܐ ܒܟܣܝܬܐ .
ܕܢܚܙܐ ܡܢ ܐܝܟܐ ܐܬܝܢ .
ܓܐܪ̈ܐ ܚܪ̈ܝܦܐ ܕܟܣܝܢ . ܡܢ ܚܙܝ̈ܐ ܀

ܗܢܘ ܨܘܡܐ ܡܠܦܢܐ .
ܡܠܦ ܠܐܬܠܝ̈ܛܐ . ܐܘܡܢܘܬܗ[a] ܕܐܓܘܢܐ .
ܐܬܩܪܒܘ ܠܘܬܗ . ܘܩܒܠܘܗ̇ ܘܐܬܠܡܕܘ .
ܐܓܘܢܐ ܕܪܘܚܢܐ .
ܗܐ ܦܩܝܕ ܠܢ ܕܢܨܘܡ ܦܘܡܢ .
ܘܢܨܘܡ ܐܦ ܠܒܢ . ܠܐ ܢܨܘܡ ܡܢ ܠܚܡܐ .
ܘܢܪܢܐ ܒܡܪ̈ܢܝܬܐ ܕܟܡܝܐ ܒܗ̇ .
ܣܡܐ[b] ܡܘܬܐ ܟܣܝܐ . ܢܘܕܐ ܒܨܘܡܐ ܠܝܚܝܕܝܐ .
ܕܝܗܒ ܠܢ ܡܐܡܪ ܚܝ̈ܐ ܕܢܬܗܓܐ ܒܗ ܀

ܢܗܘܘܢ ܠܢ ܕܝܢ ܟܬܒ̈ܐ .
ܒܕܡܘܬ ܡܚܙܝܬܐ . ܘܢܚܙܐ[c] ܒܗܘܢ ܨܘܡ .
ܦܪܫܘ ܓܝܪ ܟܬܒ̈ܐ ܒܝܬ ܨܘܡܐ ܠܨܘܡܐ .
ܘܒܝܬ ܨܠܘܬܐ ܠܨܠܘܬܐ .
ܩܒܠ ܓܝܪ ܨܘܡܐ ܘܐܣܠܝ ܠܨܘܡܐ .
ܦܝܣܘ ܨܝ̈ܡܐ . ܘܐܪܓܙܘ ܨܝ̈ܡܐ .
ܐܝܬ ܨܠܘܬܐ ܕܚܛܗܐ ܗܝ .
ܘܐܝܬ ܬܘܒ ܕܣܡ ܚܝ̈ܐ ܗܝ .
ܡܪܢ ܢܚܕܐ ܒܨܘܡܢ .
ܐܝܟ ܡܐ ܕܚܕܝ ܐܚ̈ܝ ܒܨܘܡܐ ܕܢܦܫܗ ܀

ܠܐ[d] ܓܝܪ ܡܬܛܢܦ ܛܢܦ ܒܗ .
ܨܘܡܐ ܠܩܕܝܫܐ . ܕܒܗ ܗܘ ܢܨܚ ܘܕܪܫ .
ܡܬܛܢܦ ܗܘ ܐܦ ܕܟܝܐ . ܒܚܒܠ ܠܗ ܠܨܘܡܐ .
ܕܒܪ̈ܬܐ ܡܢ ܢܦܠܐ ܗܘ .
ܚܙܘ ܟܝܢܐ ܕܟܕ ܐܬܛܢܦ .
ܦܐܪ̈ܐ ܕܐܓܪ̈ܝܓܝ . ܥܪܩ ܡܢܗ ܕܝܠܢ .

lus occultus ut videat unde veniunt tela acuta abscondita videntibus.

6. Hoc est jejunium doctrina refertum athletas edocens res certaminis. Accedite ad eum, studiose discite spirituale certamen. Ecce præcipitur nobis ut non solum ore, sed etiam corde jejunemus. Ne abstineamus a pane et intendamus sollicitudinibus, in quibus occultatur pharmacum mortis. Jejunio gratias agamus Unigenito, qui dedit nobis verbum vitæ ut de eo meditemur.

7. Sint autem nobis Scripturæ velut speculum, in quo jejunium consideremus. Distinguunt enim Scripturæ inter jejunium et jejunium, inter orationem et orationem. Deus quippe accipit jejunium et rejicit jejunium ; jejunatores Deum sibi reconciliaverunt et jejunatores eum ad iram provocarunt ; datur oratio quæ peccatum est, et datur oratio quæ medicamentum est vitæ. Dominus noster nostro delectetur jejunio, fratres, sicut proprio suo jejunio delectatus est.

8. Jejunio utique non inquinatur sanctus, qui in eo præclare se exercet; sed jejunium, etiam quum purum est, immixtione alicujus vitii deforme fit et fœdum. Aspicite naturam, ubi inquinata fuit, mens nostra refugit ab ejus fructibus eximiis aliquantisper fœdatis, donec

[a] C om. — [b] C om. — [c] C ܘܚܙܝܢ — [d] C om. duas stroph.

ܢܚܪܐ ܠܗ ܦܘܡܗܘܢ ܠܬܝ̈ܒܐ .
ܕܢܫܝܓܘܢ ܢܫܝܓܝܗܘܢ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܟܝܐ ܕܢܣܒ
ܦܐܪ̈ܐ ܕܡܪܘܩܐ ܝܗܒܘ ܠܗ ܟܠ ܬܝ̈ܒܐ ܀

ܚܠܛ ܗܘ ܒܗ ܕܠܚܝܐ .
ܬܗܪܐ ܒܫܦܝܘܬܢ . ܕܢܣܢܐ ܢܥܒܕܝܗ .
ܠܨܠܘܬܢ ܘܨܘܡܢ . ܡܨܐ ܒܚܣܡܗ .
ܕܢܥܒܕ ܩܘܪܒܢ .
ܫܕܘ ܢܟܠ̈ܘܗܝ ܡܢ ܨܘܡܝ̈ܟܘܢ .
ܐܥܒܪܘ ܡܘܩܢ̈ܘܗܝ . ܡܢ ܗܘܠܠܝ̈ܟܘܢ .
ܢܫܝܓܘܢ ܩܠ̈ܝܟܘܢ ܘܦܘܡ̈ܝܟܘܢ .
ܡܢ ܕܓܠܘܬܐ .
ܗܒ ܠܢ ܒܚܢܢܐ ܝܚܝܕܝܐ .
ܕܢܦܘܩ ܚܠܐ ܟܣܝܐ ܡܢ ܬܪܥܝܬܢ ܀

ܠܐ ܬܬܟܠܘܢ ܡܕܒܪ̈ܝܐ[a] .
ܥܠ ܗܢܐ ܢܟܘܠܐ . ܕܓܢܒ ܨܝ̈ܡܐ .
ܠܐܝܠܐ[1] ܚܙܐ ܕܚܣܝܪ . ܕܣܒܥ ܡܢ ܚܣܡܐ .
ܡܢ ܚܣܡܐ ܡܣܒܥ ܠܗ .
ܘܠܐܝܠܐ ܕܚܙܐ ܕܩܐܡ[c] ܒܨܠܘܬܐ .
ܡܕܡ ܚܠܦ ܡܕܡ . ܒܗܢܐ ܡܩܪܒ ܠܗ .
ܘܓܢܒ ܫܩܠ ܡܢ ܠܒܗ .
ܨܠܘܬܐ ܕܦܘܡܗ .
ܡܪܝ ܗܒ ܠܢ ܥܝܢܐ ܕܢܚܙܐ .
ܐܝܟ ܓܢܒ ܩܘܫܬܐ ܒܢܟܠܐ ܀

ܛܘܒܘܗܝ[d] ܕܢܨܒܪ ܘܙܟܐ .
ܘܪܝܫܗ ܐܬܥܛܪ . ܘܪܡ ܒܟܠܠܗ .
ܘܒܦܘܡܐ ܦܬܝܚܐ . ܐܝܟ ܡܪܐ ܚܘܒܐ .
ܬܒܥ ܐܓܪܗ ܘܠܐ ܕܡܐ ܠܝ .
ܕܠܡܨܡ ܪܦܐ ܠܡܫܗܪܘ[e] ܥܛܠ .
ܘܠܡܬܟܒܫ ܩܕܡܐ ܒܟܠܗܝܢ ܕܐܬܟܫܠ ܗܘ .
ܟܕ ܙܟܝܢܝ ܫܒܩ ܠܝ ܕܐܩܘܡ .
ܕܢܗܦܘܟ ܢܬܟܬܫ .

abluantur. Benedictus Purissimus qui accepit fructus purificationum, quos præbuerunt ei omnes pœnitentes.

9. Malus miscuit fæcem turbidam in nitiditate nostra, ut odiosam reddat virtutem nostram nostramque orationem ac jejunium. Potest sua invidia reprehensibilem reddere oblationem nostram. Projicite fraudes ejus[1] a jejuniis vestris, auferte ejus subsannationes ab hosannis vestris; abluantur voces vestræ ac ora a mendacio. Da nobis, Unigenite, in misericordia ut exeat Heluo invisibilis a mente nostra.

10. Eremitæ, nolite confidere isti fraudulento qui defraudat jejunatores. Quem enim videt pane privatum ex invidia satiat eum; quem videt in oratione stantem, unam rem pro alia meditanti proponit atque hac ratione orationem oris ejus furatur eamque e corde ejus surripit. Domine, da nobis oculum, ut videamus quomodo fraude sua veritatem ille surripit.

11. Beatus qui patiendo perseveravit et victoriam reportavit; caput ejus corona decoratum et exaltatum est. Ut creditor, ore patenti exegit mercedem suam, mihi haud similis, qui ad jejunandum remissus et ad vigilandum piger et ad succumbendum primus sum. Adversarius meus, quando vicit me, sinit ut surgam atque ita cir-

[1] Verbotenus : fraudes eorum nempe dæmonum.

[a] C ܒܪܝܫܐ D ܒܪ̈ܝܫܐ — [b] B ܐܢܫ — [c] B ܕܩܐܡ , C ܕܩܐܡ ܗܘܐ — [d] D om. hanc stroph. — [e] C ܠܡܫܗܪܘ

ܝܡܐ ܕܪ̈ܚܡܐ ܗܒ ܠܝ .
ܡܦܩܢܐ ܕܪ̈ܚܡܐ ܕܐܥܛܐ ܐܫܛܪܐ[a] ܕܚܘ̈ܒܝ ܀

cumdat me ut iterum me dejiciat. O mare misericordiarum, da mihi excessum misericordiarum, ut deleam schedulam debitorum meorum.

VII.

ܕ: ܩܠܗ ܒܥܢܝܢܐ ܒܪܝܟ ܗܘ ܒܘܟܪܐ
ܕܝܗܒ ܠܢ ܨܘܡܐ ܕܢܝܒܫ
ܢܒܥܐ ܕܪ̈ܓܝܓܬܐ ܀

ܠܗܘ ܐܫܥܝܐ ܡܡܠܠܐ .
ܥܒܕܗ ܟܪܘܙܐ . ܕܢܟܣ ܨ̈ܝܡܐ .
ܩܥܝ ܠܟ ܘܐܟܪܙ . ܕܐܕܢܐ ܕܣܟܝܪܐ .
ܘܦܬܝܚܐ ܠܩܠܐ ܕܟܣܦܐ .
ܠܐ ܠܟ ܨܐܡ ܘܐܚܒ ܝܬܡܐ .
ܠܐ ܬܠܒܫ ܣܩܐ . ܘܬܚܠܘܨ ܠܐܪܡܠܬܐ .
ܠܐ ܬܟܘܦ ܨܘܪܟ ܘܬܫܥܒܕ .
ܒܢ̈ܝ ܚܐܪ̈ܐ ܠܢܝܪܐ .
ܨܘܡܐ ܗܘ ܘܡܟܪܙ ܘܡܟܒܫ .
ܦܬܟܪ̈ܐ ܚܘܝ ܕܟܣܝܢ . ܒܥܠܘܒܘܬܐ ܀
ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܝܫܐ .
ܨܘܡܢ ܒܒܘܣܡܐ . ܕܣܢܐܬ ܩܪ̈ܝܒܝܢ .
ܓܙܪܘ ܨܘܡܐ ܘܐܟܪܙܘܗܝ .
ܒܣܝܡ ܒܝܫܐ ܒܨ̈ܘܡܝܗܘܢ .
ܐܘ ܨ̈ܝܡܐ ܕܚܠܦ ܠܚܡܐ .
ܐܟܠܘ ܒܣܪܐ ܕܐܢܫܐ . ܘܕܡܐ ܠܗܘ ܗܘܘ .
ܕܐܟܠܘ ܒܣܪܐ ܕܐܢܫܐ .
ܗܘܘ ܐܘܟܠܐ ܠܟ̈ܠܒܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܝܗܒ ܠܢ ܦܓܪܗ .
ܠܦܘܡܢ ܦܩܪܐ ܕܢܫܠܐ ܡܢ ܢܘܟܬܐ ܀
ܗܐ[b] ܨܘܡܐ ܡܥܕܪܢܐ .
ܢܪܚܡ ܥܘܕܪ̈ܢܘܗܝ . ܘܢܚܐ ܒܣܡ̈ܝܢܘܗܝ .

Ejusdem toni. Responsorium : Benedictus Unigenitus qui dedit nobis jejunium quo concupiscentiarum fons siccatur.

1. Deus Isaiam facundum fecit prædicatorem, ut reprehenderet jejunatores : « *Clama,* inquit, *et prædica : Qui habet aurem obturatam et voci pecuniæ apertam ne jejunet, exactiones in orphanos exercens*[1], » non induas saccum et spolies viduam ; non incurves collum tuum et jugo subjicias filios libertatis. Jejunii tempus est, et vociferas et opprimis et ostendis idola in oppressione abscondita.

2. Ne fiat jejunium nostrum, ut Malo vertatur in delicias propter odium proximi. Decreverunt jejunium illudque proclamarunt; delectatur Malus jejuniis eorum. O jejunatores, qui pro pane manducatis carnem hominis et sanguinem ejus lingitis ! Qui manducarunt carnem hominis facti sunt cibus canibus[2]. Benedictus qui corpus suum dedit ori nostro rabido, ut a mordendo quiesceret.

3. Ecce jejunium salutare, diligamus ejus adjumenta et fruamur ejus medicamentis ; jejunium quip-

[1] Cfr. *Is.* VIII, 1, sqq.

[a] C ܫܛܪܐ — [b] F ܗܘܘ

[2] Videtur alludere ad Jesabelem.

ܨܘܡܐ ܗܘ ܓܝܪ ܢܚܬ ܗܘܐ. ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ.
ܠܡܫܪܝܬܐ ܡܡܚܝܬܐ.
ܘܐܣܝ ܟܐܒܐ ܟܣܝܐ ܕܢܦܫܐ.
ܘܥܨܒܗ ܠܡܚܘܐ. ܪܒܐ ܕܪܥܝܢܐ.
ܨܘܡܐ ܣܝܒܪܗ ܠܥܡܐ ܡܫܬܠܗܝܐ.
ܕܗܘ ܟܡܐ ܟܒܪܐ.
ܢܬܠ ܫܘܒܚܐ ܠܪ̈ܚܡܐ.
ܕܨܘܡܐ ܛܒ ܗܘ[a] ܠܢ ܐܝܟ ܣܡ̈ܡܢܐ ܀
ܗܐ ܨܘܡܐ ܡܥܬܪܢܐ.
ܢܣܒ ܡܢ ܓܙܗ. ܘܢܥܬܪ ܒܝܬܪܘܬܗ.
ܐܕܡ ܓܝܪ ܒܪܫܝܬ ܚܘܒܐ ܒܡܐܟܘܠܬܗ.
ܐܬܬܠܝ ܓܝܪ ܘܐܬܡܣܟܢ.
ܗܐ ܡܥܬܪ ܠܢ ܨܘܡܐ ܘܦܪܥ[b].
ܚܘ̈ܒܘܗܝ[c] ܕܐܕܡ. ܡܣܠܒ ܟܪܣܐ.
ܡܠܐ ܠܗ ܓܙܐ ܕܢܦܫܐ.
ܠܐܓܪܐ ܕܚܝ̈ܐ.
ܢܬܠ ܫܘܒܚܐ ܠܝܚܝܕܝܐ.
ܕܨܘܡܗ ܗܘܐ ܐܣܝܐ ܕܡܚܘ̈ܬܢ[d] ܀
ܗܐ ܨܘܡܐ ܡܚܪܪܢܐ.
ܫܪܐ ܠܐܟܘ̈ܠܐ. ܡܢ ܢܝܪ ܓܥܪܬܐ.
ܡܪܘܬܗ ܓܝܪ ܕܟܪܣܐ. ܠܐܐ ܗܝ ܘܡܥܝܩܐ.
ܘܠܐ ܝܐܝܐ ܠܚܐܪܘܬܐ.
ܬܒܛܠ ܟܪܣܐ ܡܢ ܬܫܡܫܬܗ[e].
ܘܬܫܡܫ ܪܘܚܐ. ܒܡ̈ܠܐ ܚܝ̈ܐ.
ܡܠܘ ܓܝܪ ܠܒ̈ܘܬܟܘܢ ܝܘܠܦܢܐ.
ܬܪܣܝܬܐ ܕܢܦܫܐ.
ܢܬܠ ܫܘܒܚܐ ܠܝܚܝܕܝܐ.
ܕܪܥܐ ܥܢܗ ܒܡܪ̈ܥܝܐ ܡܒܪ̈ܟܐ[f] ܕܟܬܒܐ ܀
ܗܐ ܨܘܡܐ ܡܕܪܫܢܐ.
ܩܥܐ ܠܡܫܬܡܛܢ̈ܐ[g]. ܩܘܡܘ ܙܟܘ ܡܛܢܘܬܐ.
ܗܐ ܣܩܐ ܠܒܘܫܗ ܐܝܟ ܫܪܝܢܐ.
ܘܡܘܟܟܐ ܐܝܟ ܙܝܢܐ.

pe descendit e monte Sina in castra clade percussa et sanavit dolores occultos animæ et curavit magnam mentis plagam; jejunium sustinuit populum in deserto collapsum. Demus gloriam misericordiæ, quia jejunium melius est pro nobis quam pharmaca.

4. Ecce jejunium ditans, accipiamus e thesauro ejus et ditemur ex ejus abundantia. Initio quippe Adam cibo damnum sibi intulit et inops factus est. Ecce ditat nos jejunium Adæque debita solvit; viscera spoliat, sed thesaurum animæ replet merce salvifica. Demus gloriam Unigenito, cujus jejunium ligamen est vulnerum nostrorum.

5. Ecce jejunium liberans, solvens comestores a jugo gulositatis; dominatio enim ventris laborem et molestiam affert, nec libertatem christianam decet. Abstineat venter a famulatu corporis, ministret autem spiritus per verba vitæ; implete ergo corda vestra doctrina spirituali, animarum cibo. Gloriam demus Unigenito qui oves suas pascit in pratis benedictis Scripturarum.

6. Ecce jejunium ad virtutem exercens clamat desidibus: Surgite, vincite desidiam. Ecce vestis ejus saccus velut lorica et humiliatio quam requirit velut armatura est.

[a] F ܨܘܡ̈ܐ ܛܒ̈ܐ ܗܘܘ — [b] F ܘܦܪܥ — [c] F ܚܘܒܘܗܝ — [d] F ܣܡܐ ܗܘܐ ܡܣܝܒܪܢܘܬܢ — [e] G ܬܫܡܫܬܗ — [f] F ܒܡܪ̈ܥܝܐ ܡܒܪ̈ܟܐ — [g] F ܩܘܡܘ ܠܡܫܬܡܛܝܢ

ܗܐ ܠܒܫܗ̇ ܠܗ̇ ܠܢܫܐ ܪܦܝܬܐ .
ܐܣܟܡܐ[a] ܕܚܝܠܬܢܘܬܐ . ܕܬܕܘܫ ܘܬܪܥ[b] .
ܦܘܢܩܐ ܘܫܪܝܐ . ܕܐܝܬܝܗܘܢ .
ܬܢܝܢܐ ܟܣܝܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܝܗܒ ܨܘܡܐ .
ܠܚܘܐ ܕܬܙܟܐ ܠܚܘܝܐ ܡܢ ܢܟܠܘܗܝ ✣
ܗܐ ܨܘܡܐ ܡܢܨܚܐ .
ܕܛܠܝܐ ܘܝܠܘܕܐ ܢܦܠܛ ܡܢ ܠܚܡܐ .
ܐܘ ܠܡܣܠܝܘ ܕܒܝܫܐ . ܕܐܦ ܥܠܝܡܬܐ .
ܢܚܬܢ ܠܥܡܗ ܒܐܓܘܢܐ .
ܗܐ ܛܥܝܢ ܨܘܡܐ ܟܠܝܠܐ ܟܣܝܐ .
ܘܩܐܡ ܘܡܦܠܓ ܠܟܢܫܐ ܕܨܝܡܐ .
ܗܐ ܡܝܠܠ ܒܝܫܐ ܟܕ ܚܙܐ .
ܡܫܪܝܬܐ ܙܗܝܬܐ .
ܢܬܠ ܫܘܒܚܐ ܠܒܘܟܪܐ .
ܕܙܟܐ ܒܨܘܡܐ ܘܥܒܕ ܐܦ ܠܐܬܠܝܛܘܗܝ ✣
ܗܐ ܨܘܡܐ ܡܨܒܬܐ .
ܩܪܐ ܠܣܢܝܐܝܢ . ܕܨܒܬܘܗܝ ܢܣܒ ܠܗ .
ܗܐ ܕܡܥܘܗܝ ܬܪܝܨܝܢ .
ܢܫܝܓ[c] ܨܐܝܢ . ܘܢܚܘܪ[d] ܟܘܡܝܢ .
ܒܣܩܗ ܕܨܘܡܐ ܐܣܛܠܐ ܟܣܝܐ .
ܘܡܢ ܩܛܡܗ ܦܐܚ ܕܒܣܝܡܘܬܐ[e] .
ܬܘ ܣܢܝܐ ܐܨܛܒܘ .
ܡܢ ܨܒܬܐ ܕܡܓܢ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܩܪܐ ܠܢ .
ܠܥܐܕܗ ܕܟܝܐ ܘܫܦܝܪ ܗܘ[f] ܘܡܨܒܬ ✣
ܫܘܛܘ ܝܩܝܪ̈ܬܐ ܒܨܘܡܐ .
ܨܒܬܐ ܘܦܘܢܩܐ . ܕܐܝܟ ܦܪܚܐ ܡܘܥܒ .
ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ̇ ܠܐܣܬܝܪ . ܨܒܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ .
ܘܦܪܨܘܦܗ̇ ܕܐܪܥܢܐ ܗܘ .
ܠܨܘܡܐ ܥܪܩܬ . ܘܐܝܬܝ ܗܘ ܠܗ̇ .
ܫܘܦܪܐ ܫܡܝܢܐ . ܘܙܝܘܐ ܪܘܚܢܐ .

Induit porro fœminam remissam habitu strenuitatis, ut conculcet et conterat delicias et dissolutiones, quæ sunt dracones occulti. Benedictus qui jejunium dedit Hevæ, ut vinceret fraudes serpentis.

7. Ecce jejunium triumphans quod pueros et infantes pane privat. O quanta est Mali abjectio, cum quo etiam puellæ in agonem descendunt. En jejunium occultas defert coronas et stans eas distribuit turbæ jejunantium. En ululat Malus videns castra nitentia. Demus gloriam Unigenito qui per jejunium triumphavit et victores effecit etiam athletas suos.

8. Ecce jejunium spiritualiter exornans nos etsi odio dignos vocat, ut ornamenta ejus assumamus. Ecce lacrymæ ejus erumpunt; abluamus sordes nostras et dealbemus maculas nostras induti occulta gloriæ stola, sacco scilicet jejunii, et cinere ejus dulcedinem spirante. Venite, o vos odio digni, ornamini ornamentis gratis. Benedictus qui vocavit nos ad festum ejus purum, decorum et pulchrum.

9. Contemnite, o gloriosæ puellæ, ornamenta et delicias in jejunio. Esther, quæ velut flos erat, ornamentum regium habebat, sed quia facies ejus terrena erat, confugit illa ad jejunium quod attulit ei pulchritudinem cœlestem splendoremque spiritualem ; ingressa

[a] F ܐܣܟܡܐ — [b] F ܘܬܪܥܘܢ — [c] F ܢܫܝܓܘܢ — [d] F ܘܢܚܘܪ — [e] F ܪܝܚܐ ܕܒܣܝܡܘܬܐ — [f] F ܗܘ̇

ܠܘܬ[a] ܫܐܠܬ ܒܗ ܡܢ ܡܠܟܐ .
ܚܝ̈ܐ ܠܡܝ̈ܬܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܨܒܬ .
ܠܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܒܨܘܡܐ ܨܠܘܬܐ ܘܫܗܪܐ ❖
ܫܘܛܘ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܛܠܝ̈ܐ .
ܨܒܬܐ ܕܦܓܪ̈ܝܟܘܢ . ܒܙܒܢܐ ܕܨܘܡܝ̈ܟܘܢ .
ܡܨܝ ܗܘܘ ܓܝܪ ܛܠܝ̈ܐ ܬܠܬܐ .
ܒܓܘ ܒܒܠ ܕܟܠ ܨܒ̈ܬܝܢ ܢܠܒܫܘܢ .
ܕܗܒܐ ܫܛܘ ܗܘܘ .
ܐܝܟ ܕܗܒܐ ܫܕܐ ܐܢܘܢ ܢܟܝܠܐ .
ܒܓܘ ܐܬܘܢܐ ܕܢܘܪܐ[b] . ܫܦܪܘ ܨܝ̈ܡܐ ܒܐܬܘܢܐ
ܐܝܟ ܕܗܒܐ ܒܚܝܪܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܝܗܒ ܠܢ ܨܘܡܐ .
ܕܢܓܪܘܦ ܫܘܚܬܗ ܕܐܟܠܐ ܡܢ ܬܪܥܝܬܢ ❖
ܗܐ ܨܘܡܐ ܡܚܕܝܢܐ .
ܕܡܛܐ ܕܒܦܝܣܐ . ܢܙܟܐ ܠܢܡܘܣܐ .
ܝܘܢܢ ܓܝܪ ܩܪܐ ܗܘܐ .
ܐܝܟ ܕܝܢܐ . ܘܢܝܢܘܐ ܚܝܒܐ[c] ܗܘܬ .
ܓܒܬ ܠܗ ܨܘܡܐ ܝܕܥ ܦܘܪ̈ܣܐ .
ܣܢܐ ܓܝܪ ܢܟ̈ܠܐ .
ܥܠ ܦܠܠ ܘܙܟܐ ܒܫܬܩܗ ܠܝܘܢܢ .
ܘܦܘܩܕܢܗ ܕܡܠܟܐ .
ܫܘܒܚܐ ܠܚܢܢܐ ܕܠܦܦܗܘܢ .
ܦܘܡܐ ܓܘܐ ܕܨܘܡܐ ܚܠܦ ܚܝ̈ܒܐ[d] ❖
ܗܐ ܬܘܒ ܡܪܢ ܒܪܝܟܐ .
ܘܡܘܫܐ ܘܐܠܝܐ . ܕܫܘ ܐܘܪܚܐ ܕܨܘܡܐ .
ܘܟܕ ܡܫܚܘ ܘܬܩܢܘ . ܐܘܪܚܐ ܠܡܚܝܠܐ .
ܕܠܐ ܡܫܘܚܐ ܪܗܛܘ ܒܗ̇ .
ܕܚܝܠܐ ܗܘ ܓܝܪ ܕܠܐ ܟܝܢܐ .
ܠܐ ܡܣܬܡܟ ܒܠܚܡܐ ܘܐܟܠܐ ܟܝܢܝܐ .
ܚܦܝܐ ܫܘܪ ܒܕܪܗ .

ad regem, ipsa ab eo petiit vitam morituris[1]. Benedictus rex qui Ecclesiam sanctam ornavit jejunio, oratione et vigilia.

10. Spernite etiam, vos juvenes, corporis ornamenta tempore vestrorum jejuniorum. Poterant tres pueri in media Babylone omnia induere ornamenta. Quia aurum spreverant, Fraudulentus ut aurum projecit eos in fornacem ignis. Jejunatores in fornace pulchritudinem adepti sunt auri probati. Benedictus qui dedit nobis jejunium, ut a gulæ rubigine mundaret nostram mentem.

11. Ecce jejunium lætificans quo persuasio lege fit fortior. Jonas quippe ut judex clamabat et Niniven ream proclamabat. Illa elegit sibi jejunium. Jejunium vias consequendi novit, odit autem dolos; ingressum locutum est, suo silentio vicit Jonam regisque decretum. Gloria misericordiæ quæ os commune jejunii disposuit ut rogaret pro reis.

12. Ecce etiam benedictus Dominus Deus noster ac Moyses et Elias triverunt viam jejunii et, postquam illam mensurassent ac disposuissent pro infirmis, ipsi, nulla observata meta, per eam incesserunt, quia virtus, quam natura non dat, non sustinetur pane et cibo naturali; strenue quippe salit

[1] *Esther*, V, 1, sqq.

[a] F ܠܘܬܗ — [b] F ܢܘܪܐ — [c] F ܘܢܝܢܘܐ ܚܝܒ ܗܘܐ — [d] F ܠܚܝ̈ܒܐ

ܠܐܘܪܚܐ ܘܠܐܘܣܛܢܘܗܝ .
ܢܬܠ ܫܘܒܚܐ ܒܨܘܡܐ .
ܠܪ̈ܚܡܐ ܕܝܗܒ ܙܝܢܐ ܠܡܚܝܠܘܬܢ ܀
ܐܝܢܐ ܡܦܩ ܒܪܘܚܐ .
ܡܫܟܚ ܕܢܣܒ . ܗܘ ܕܐܙܠ ܠܟܪܣܗ .
ܨܘܡܐ ܓܝܪ ܕܝܘܡܐ ܩܠܝܠ[a] ܗܘ ܡܟܝܠ .
ܒܪ ܐܓܪܗ ܣܓܝܐܐ ܗܘ .
ܛܢܘ ܚܣܝܢܐ ܢܦܩܘ ܫܒ̈ܘܥܐ ܘܡܪܕܝܬܐ[b] .
ܬܘܒ ܢܦܩ ܦܠܓܘܬ ܫܒܘܥܐ .
ܠܐ ܢܬܓܠܙܘܢ ܐܦ ܡܚ̈ܝܠܐ .
ܡܢ ܫܥܬܐ ܙܥܘܪܬܐ ܕܝܘܡܐ[c] .
ܢܬܠ ܫܘܒܚܐ ܠܝܚܝܕܝܐ .
ܕܒܟܠ ܟܝܠܝܢ ܨܒܐ ܕܢܚܐ ܠܟܠ ܐܢܫ ܀

et prætergreditur viam ejusque mansiones. Demus per jejunium gloriam misericordiæ quæ arma largita est infirmitati nostræ.

13. Quamnam excusationem ad obtinendam condonationem invenire poterit ille qui ventri succumbit? Jejunium enim diei breve quid est et multam habet mercedem. Æmulamini, o strenui, exierunt jam hebdomades cum subsidiaria exiit et dimidia hebdomas, ne priventur etiam debiles brevi diei momento. Demus gloriam Unigenito qui voluit omni mensura omnes homines vivificare.

VIII.

ܐܚܪܢܐ ܕܥܘܢܝܬܐ ܝܪܚܐ ܒܩܠܐ ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܝܗܒ
ܠܢ ܙܝܢܐ ܕܢܟܬܫ ܥܡ ܣܛܢܐ ܀

ܒܪܝܟ ܒܪ ܡܠܟܐ ܕܝܗܒ ܠܢ ܙܝܢܐ ܕܒܗ ܢܬܟܬܫ.
ܥܡ ܣܛܢܐ ܣܢܝܐ ܕܐܢܫܐ .
ܕܚܣܡ ܒܐܕܡ ܘܣܢܐ ܠܒܢܘܗܝ .
ܒܨܘܡܐ ܠܡܬܟܬܫܘ ܠܘܬܗ ܕܢܙܟܝܘܗܝ ܒܚܝܠܗ ܕܝܚܝܕܝܐ ܀

ܩܫܬܐ ܗܘ ܨܘܡܐ ܕܓܐܪ̈ܐ ܢܦܚܝܢ ܠܒܝܫܐ ܡܢܗ .
ܕܒܗ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܪܫ ܙܟ̈ܝܐ .
ܙܟܐ ܠܣܛܢܐ ܒܗ ܐܓܘܢܐ .
ܒܟܐܢܘܬ ܠܘ ܒܩܛܝܪܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܀

ܒܦܓܪܐ ܕܒܗ ܚܒ ܐܕܡ ܒܢܟܠܗ ܕܚܘܝܐ.
ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܐܛܥܝܗ ܒܪܢܫܐ .

VIII.

Alius hymnus (ad tonum): Hic est mensis[1]. Responsorium: Benedictus qui dedit nobis arma quibus Satanam impugnemus.

1. Benedictus filius regis qui dedit nobis arma ad impugnandum satanam hominum inimicum, qui Adæ invidit et ejus filios odio prosecutus est. Jejunio adversus eum dimicemus, ut eum vincamus per virtutem Unigeniti.

2. Jejunium arcus est cujus sagittæ perfodiunt Malum. Per jejunium Christus princeps factus est triumphantium; in hoc certamine Satanam vicit rite, non violenter, sicut Deus.

3. Quia Adamus in Eden fraude serpentis in initio seductus corpore

[1] Sic incipit hymnus quartus de Nativitate Domini, *Opp. Syr-lat.* II, 414. Vid. supra, col. 520 et t. I, 5, n. a.

a F ܩܠܝܠܐ — b F ܘܡܪܕܝܬܐ — c F om. ܕܝܘܡܐ

ܘܡܛܠܗܕܐ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܗܘ .
ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܒܨܘܡܐ ܐܦܪܥ ܘܙܟܝܗܝ ܠܒܝܫܐ ܀

ܡܛܠ ܕܐܬܡܟܟ ܘܗܘܐ ܐܢܫܐ ܡܛܠ ܐܢܫܐ .
ܨܡ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܟܕ ܐܠܗܐ ܗܘ .
ܘܙܟܐ ܠܒܝܫܐ ܒܨܘܡܐ ܕܟܠܐ .
ܘܗܘܐ ܕܡܘܬܐ ܠܟܠ ܟܡܝܪ̈ܐ ܕܢܕܡܘܢ ܒܗ ܀

ܠܐ ܥܡ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܐܦܪܥ ܠܒܝܫܐ .
ܐܠܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܥܡ ܒܪܢܫܐ .
ܦܫܝܛܐ ܐܦܪܥ ܒܗ ܡܕܚܠ ܗܘܐ .
ܕܠܐ ܝܕܥ ܗܘܐ ܐܝܟܢ ܢܦܩ ܡܢ ܐܓܘܢܗ ܀
ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܗ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ ܘܡܛܠܗܕܐ ܐܡܪܚ .
ܢܦܪܘܥ ܥܡܗ ܟܕ ܠܐ ܬܟܝܠ ܗܘܐ .
ܕܐܝܟܢܐ ܗܘ ܣܘܦܐ ܕܗܘܐ ܠܐܓܘܢܐ .
ܡܢ ܠܐܓܘܢܐ ܒܪܡ ܐܡܪܚ . ܘܙܟܝ ܘܐܬܡܟܟ ܀

ܒܙܝܢܐ ܕܒܗ ܙܟܐ ܐܕܡ ܒܥܕܢ ܒܗ ܙܟܐ ܡܪܢ .
ܒܪܓܬ ܦܐܪܐ ܙܟܐ ܗܘܐ ܐܕܡ .
ܒܨܘܡܐ ܕܪܚܩ ܡܢ ܡܐܟܘܠܬܐ .
ܒܗ ܙܟܐ ܡܫܝܚܐ ܠܒܝܫܐ . ܕܐܛܥܝ ܒܗ ܡܐܟܘܠܬܐ ܀

ܒܨܘܡܐ ܘܫܗܪܐ . ܦܓܪܐ ܡܬܪܟܟ ܡܢ ܚܫܘ̈ܗܝ .
ܘܟܒܫܝܢ ܐܟܚܕܐ ܟܠܗܘܢ ܚܫܘ̈ܗܝ .
ܕܐܝܟ ܬܢܢܐ ܒܦܓܪܐ ܣܠܩܝܢ .
ܒܨܘܡܐ ܫܠܝܢ ܐܦ ܫܬܩܝܢ . ܐܦ ܡܫܬܠܝܢ ܀

ܐܝܟܢܐ ܩܝ̈ܣܐ ܕܡܫܬܕܝܢ ܠܢܘܪܐ ܡܣܓܝܢ ܫܠܗܒܝܬܗ .
ܗܟܢ ܦܓܪܐ ܒܡܐܟܠܐ ܘܡܫܬܝܐ .
ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܬܠܗܒ ܗܘ .
ܚܫ̈ܘܗܝ ܡܬܬܢܢܝܢ . ܘܕܠܚܝܢ ܠܗܘܢܐ ܒܣܪܝܘܬܐ ܀
ܢܚܒ ܐܚܝ̈ ܠܨܘܡܐ ܕܦܐܪ̈ܐ ܕܕܟܝܘܬܐ ܡܣܓܐ .
ܒܗ ܓܝܪ ܗܘܢܐ ܘܢܦܫܐ ܢܗܪܝܢ .
ܘܒܗ ܡܚܫ̈ܒܬܐ ܗܘܝܢ .

victus fuit, idcirco Unigenitus, quum Deus esset, factus est homo et jejunio corporali impugnavit ac vicit Malum.

4. Quia humiliavit se ut homo fieret propter hominem, jejunavit ut homo, quamvis Deus esset; jejunio mundo vicit Malum et omnibus strenue militantibus factus est forma quam imitentur.

5. Maledictus certamen iniit non cum potentia divina Unigeniti, sed quasi cum homine simplici, impugnavit eum cum metu, quia nesciebat quisnam foret certaminis exitus.

6. Malus cernebat eum ut hominem ; idcirco ausus est cum eo pugnare, etsi haud esset securus quisnam foret certaminis finis ; igitur audax pugnavit, sed victus ac prostratus fuit.

7. Armis quibus Adam in Eden victus fuit vicit Dominus noster. Desiderio fructus victus fuit Adamus ; jejunio cibum removente vicit Christus Malum qui hominem per cibum seduxerat.

8. Jejunio et vigilia corporis violentia emollitur, simul et refrænantur omnes ejus passiones quæ velut fumus e corpore ascendunt. Passiones jejunio quiescunt, silent et sedantur.

9. Sicut ligna in ignem projecta ejus flammas adaugent, sic corpus per cibum et potum veluti inflammatur ; passiones ejus fumant et fœtore mentem perturbant.

10. Diligamus, fratres, jejunium. quod fructus puritatis multiplicat; per illud enim mens et anima nitidæ redduntur, per illud cogi-

ܒܗ ܐܦ ܙܘܥܐ ܛܒܐ ܒܠܒܐ ܡܢܗ ܡܬܝܠܕܝܢ ܀

ܒܚܝܪ ܨܘܡܐ ܠܪܚܡܗ ܒܦܪܘܫܘܬܐ .
ܕܢܦܫܬܐ ܚܝܠܐ ܒܗ ܡܫܬܠܡܝܢ .
ܘܥܘܬܪܐ ܠܦܓܪܐ ܒܗ ܗܘ ܡܣܓܐ .
ܘܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ ܒܗ ܡܙܕܡܢܝܢ ܠܓܢܘܢ ܚܝܐ ܀

ܗܒ ܠܢ ܡܪܝ ܕܨܘܡܐ ܕܟܝܐ ܕܟܝܘܬ ܠܒܐ .
ܒܗ ܚܘܫܒܐ ܫܦܝܐ ܕܝܠܗ .
ܕܢܦܫܐ ܥܡ ܦܓܪܐ ܒܫܝܢܐ .
ܒܪܗܛܐ ܫܠܝܐ ܢܘܕܐ ܠܟ ܡܪܝ . ܥܠ ܡܘܗܒܬܟ ܀

tationes puræ fiunt, per illud motus boni in corde oriuntur.

11. Probanda res est jejunium illi qui cum prudentia illud diligit; etenim per illud animæ virtus firmatur, divitiæ corporis augentur, omnesque homines ad vitæ thalamum invitantur.

12. Largire nobis, Domine, per jejunium purum puritatem cordis, mundas cogitationes quibus anima simul cum corpore in pacifico vitæ cursu tibi de tuo dono gratias agat.

IX.

ܐܚܪܢܐ ܥܘܢܝܬܐ ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܪܝ ܫܘ ܠܟ
ܕܒܨܘܡܟ ܓܢܒܪܐ ܙܟܝܢ ܀

ܨܘܡܐ ܙܝܢܐ ܗܘܐ ܙܝܢܐ .
ܕܒܗ ܡܬܥܛܦܝܢ ܓܢܒܪܐ ܙܟܝܢ .
ܒܐܬܘܢܐ ܚܙܝܘܗ . ܒܓܘܒܐ ܙܟܘܬܗ .
ܐܪܝܘܬܐ ܘܫܠܗܒܝܬܐ .
ܒܗ ܟܒܫܘ ܡܢ ܦܘܩܕܢ ܡܪܢ ܀

ܚܕ ܨܝܡܐ ܒܚܣܡܐ .
ܒܓܘܒܐ ܠܚܝܘܬܐ ܐܫܬܕܝ .
ܘܡܢ ܪܝܚܐ ܕܨܘܡܗ . ܕܚܠܘ ܐܪܝܘܬܐ .
ܘܐܪܟܢܘ ܪܝܫܝܗܘܢ ܩܕܡܘܗܝ .
ܘܢܫܩܘ ܪ̈ܓܠܘܗܝ ܒܚܒܝܒܘܬܐ ܀

ܐܪܝܘܬܐ ܚܣܝܢܐ .
ܡܥܪܟܝܢ ܕܠܛܪܦܐ ܢܗܡܝܢ .
ܝܠܦܘ ܗܘܘ ܨܘܡܐ . ܒܓܘܒܗ ܕܨܝܡܐ .
ܘܐܝܟ ܬܠܡܝܕܐ ܡܗܝܡܢܐ .
ܠܗܘ ܪܒܐ ܕܝܠܗܘܢ ܝܩܪܘܗܝ ܀

Alius hymnus[1]. Responsorium : Gloria tibi, Domine, gloria tibi, quia per jejunium tuum strenui triumphant.

1. Jejunium arma subministrat victoriosa quibus strenui semper triumphant. In fornace cernitur mira ejus vis, in lacu ejus triumphus. Leones et flamma eo devicta fuerunt ex jussu Domini.

2. Unus jejunator per invidiam in lacu feris objectus est[2]; odor ejus jejunii metum incussit leonibus qui inclinarunt capita sua coram eo, ut pedes ejus amanter oscularentur.

3. Leones fortes ac feroces qui ad prædam rugiebant jejunium didicerunt in lacu jejunatoris, et veluti discipuli fideles effectæ feræ eum ut suum magistrum veneratæ sunt.

[1] Stropha videtur confecta ad tonum « Pater scripserat Epistolam. » Vide supra col. 605. Hic tamen et illic versus octo syllabas habet e mendis forsan librariorum.

[2] Cfr. *Dan.* VI, 16, sqq.

ܝܠܦܘ ܨܘܡܐ ܚܝܘܬܐ .
ܘܠܐܢܫܐ ܐܟܘܠܬܗܝܢ ܢܚܘܣܢ .
ܐܢ ܐܪܝܘܬܐ ܨܡܘ ܥܡ ܕܢܝܐܝܠ .
ܟܡܐ ܚܟܝܡܐ ܦܪܘܫܐ .
ܨܘܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܢܝܩܪܘܢ ܀
ܛܠܝܬܐ ܐܣܬܝܪ ܨܡܬ ܗܘܬ .
ܘܙܩܦܬ ܠܗܡܢ ܘܐܘܒܕܬ .
ܕܢܐܠܦܘܢ ܨܝܡܐ . ܕܨܘܡܐ ܠܛܘܪܢܐ .
ܡܥܒܪ ܨܘܡܐ ܕܢܥܒܪ .
ܢܪܗܛ ܠܗ ܟܠ ܐܢܫ ܒܚܘܒܐ ܀
ܐܠܦܘ ܨܘܡܐ ܠܒܒܠܝܐ .
ܕܢܝܐܝܠ ܘܐܣܬܝܪ ܘܡܪܕܟܝ .
ܕܒܨܘܡܐ ܡܟܟܘ ܪܫܐ ܥܫܝܢܐ .
ܘܗܘܘ ܛܘܦܣܐ ܫܦܝܪܐ .
ܠܫܪܒܬܐ ܘܠܥܡܡܐ ܟܠܗܘܢ ܀
ܢܘܪܐ ܡܢܗ ܐܙܕܟܝܬ .
ܘܫܠܗܒܝܬܐ ܚܙܬ ܕܠܗ ܚܝܠܐ .
ܐܦ ܐܪܝܘܬܐ ܘܗܡܢ ܒܥܘܠܐ .
ܪܫܐ ܥܫܝܢܐ ܐܬܡܟܟܘ .
ܕܪܚܡܝ ܨܘܡܐ ܒܗ ܢܬܒܣܡܘܢ ܀
ܐܦ ܐܬܘܢܐ ܐܦ ܓܘܒܐ .
ܘܩܝܛܘܢܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܓܒܝܬܐ .
ܗܘܘ ܦܝܪܡܐ ܓܒܝܐ . ܠܪܝܚ ܒܣܝܡܐ .
ܢܦܩܘ ܙܟܝܐ ܨܝܡܐ .
ܘܗܐ ܢܗܝܪܝܢ ܒܥܠܡܐ ܙܝܢܝܗܘܢ ܀
ܬܠܬܐ ܩܡܘ ܗܘܘ ܒܐܬܘܢܐ .
ܕܒܪܢܫܐ ܬܠܬܐ ܡܫܬܡܠܐ .
ܗܘ ܪܘܚܐ ܘܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ ܠܬܠܬܐ .
ܐܢ ܡܬܟܬܫ ܨܝܡܐ .
ܪܒܝܥܝܐ ܠܥܘܕܪܢܗ ܡܫܬܠܚ ܀
ܚܙܝ ܠܗ ܠܥܠܡܐ ܕܐܬܘܢܐ ܗܘ .
ܘܕܡܝܗ ܠܢܘܪܐ ܠܪܓܬܐ .
ܕܠܬܠܬܐ ܕܫܘܝܢ ܕܢܙܟܐ ܠܐ ܡܨܝܐ .
ܪܒܝܥܝܐ ܦܪܩܠܝܛܐ .
ܠܐܬܠܝܛܐ ܕܟܫܝܪ ܡܫܬܠܚ ܀

4. Didicerunt jejunium feræ, adeo ut earum gulositas homini parceret. Quod si leones cum Daniele jejunaverunt, quanto magis debent sapientes jejunium Christi honorare.

5. Adolescentula Esther jejunavit et Aman cruci affixit ac perdidit, ut discerent jejunatores jejunio vim tyrannorum infringi posse. Recurrat unusquisque ad jejunium cum amore.

6. Babylonios jejunium edocuerunt Daniel, Esther et Mardochæus, qui jejunio humiliarunt vertices fortissimos et pulchrum præbuerunt exemplum cunctis tribubus et populis.

7. Ignis a jejunio victus est et flamma ad ejus aspectum vi destituta est, etiam leones et nefarius Aman, vertex fortissimus, humiliati sunt. Jejunii amatores eo delectentur.

8. Fornax, lacus et castæ puellæ cubiculum electa veluti thuribula fuerunt ad suffitum suavem. Exinde jejunatores victores egressi sunt, et ecce eorum arma in mundo illustria sunt.

9. Tres stabant in fornace: tribus quippe homo perficitur : spiritu, anima et corpore. Si strenue agat jejunator, quartus in auxilium ejus mittitur.

10. Aspice mundum, fornax est; igni compara concupiscentiam ; quia impossibile est ut tres hisce æquales vincamus, strenuo militi quartus mittitur Paracletus.

ܩܘܡ ܨܝܡܐ ܐܬܟܢܫ .
ܡܢ ܦܘܕܐ ܘܦܘܠܓܐ ܕܠܘܟ .
ܘܗܘܝ ܚܕ ܟܠܟ . ܟܣܝܐ ܐܦ ܓܠܝܐ .
ܦܓܪܟ ܢܦܫܟ ܥܡ ܪܘܚܟ .
ܕܛܝܒܘܬܗ ܕܡܪܟ ܬܥܕܪܟ ܀
ܩܕܝܫܘܬܐ ܠܦܓܪܐ ܗܒ .
ܘܠܢܦܫܐ ܪܚܡܐ ܡܪܝܡܐ .
ܘܠܪܘܚܐ ܡܟܝܟ ܒܥܡܠܐ ܕܛܒܬܐ .
ܕܟܠܟ ܬܫܦܪ ܠܐܠܗܐ .
ܘܠܟ ܟܠܟ ܦܪܘܩܐ ܡܫܬܠܚ ܀
ܒܩܛܝܢܐ ܙܥܘܪܐ ܦܪܚܬܐ .
ܥܠ ܪܘܡܐ ܕܐܐܪ ܡܕܝܪܐ .
ܘܠܐ ܝܩܪ ܓܦܝܗ̇ . ܕܠܐ ܝܩܪ ܐܘܟܠܗ̇ .
ܒܨܪ ܡܐܟܘܠܬܟ ܨܝܡܐ .
ܕܠܫܡܝܐ ܕܠܐ ܚܫܐ ܬܦܪܚ ܀

11. Surge jejunator, collige te ex erroribus et hæsitationibus ; sis tu omnino unus, occultus et manifestus corpore, anima et spiritu, ut gratia Domini tui adjuvet te.

12. Sanctitatem da corpori, animæ præbe amorem sublimem, spiritum humilia per laborem bonorum operum, ut totus placeas Deo, et ad totum te Salvator mittatur.

13. Parvo gubernaculo (?) avis, summo in aere, salit, et alarum pondere non gravatur quæ cibo non est gravata. Minue cibum tuum, jejunator, ut in cœlum absque dolore avoles.

X.

ܐܚܪܢܐ ܥܠ ܐܘܪܗܝ ܕܒܝܬ ܢܗܪܝܢ ܥܘܢܝܐ
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܝܗܒ ܠܢ ܙܝܢܐ
ܕܢܙܟܐ ܠܣܛܢܐ ܀

Alius hymnus (ad tonum) Edessa Mesopotamiæ[1]. Responsorium. Benedictus qui dedit nobis arma ad vincendum Satanam.

ܢܘܕܐ ܠܡܪܐ ܟܠ . ܕܗܘ ܢܦܬܚ ܦܘܡܢ .
ܕܢܫܒܚ ܘܢܪܝܡ . ܠܦܠܓܐ ܕܨܝܡܐ .
ܘܢܡܟܝܘܗܝ ܬܘܒ ܠܗܘ ܦܠܓܐ ܕܐܣܘܛܐ ܀

ܥܠ ܨܘܡܐ ܐܚܝ . ܡܠܠܬ ܘܐܘܪܒܬܗ .
ܘܐܝܟ ܚܝܠܝ ܨܒܬܗ . ܕܐܓܪܓ ܐܢܘܢ .
ܠܪ̈ܥܒܬܢܐ ܘܠܐܣܘܛܐ . ܕܢܗܘܘܢ ܨܝ̈ܡܐ ܀

ܠܐ ܡܬܒܢܐ ܒܝܬܐ . ܡܢ ܚܕ ܓܢܣ ܡܕܡ .
ܕܡܢ ܟܠ ܦܘܠܚܢܝܢ . ܗܝܟܠܐ ܡܬܨܒܬ .

1. Laudemus Dominum omnium. Ipse aperiat os nostrum ad glorificandas et exaltandas partes jejunatorum, deprimendas vero partes gulosorum.

2. De jejunio locutus, fratres, magnificavi illud et secundum vires meas encomio ornavi, ad incitandum avidos et gulosos ut efficiantur jejunatores.

3. Non construitur domus ex una aliqua materia, sed e diversis rebus templum exornatur, ut præ-

[1] Tonus ad marginem indicatus est. Est autem idem ac ܐܠܗܘ ܕܝܠܕܐ ܪܘܚܗ et continet sex versus quinque syllabarum.

ܕܢܗܘܐ ܠܒ̈ܢܘܗܝ ܢܘܣܠܐ ܐܦ ܒܘܡܪܐ ܀

ܐܦܠܐ ܨܝܡܐ ܒܗ ܡܫܬܡܠܐ ܠܚܘܕܘܗܝ .
ܥܡ ܨܘܡܐ ܚܒܝܫܝܢ . ܐܦ ܫܘܦܪ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢܐ .
ܕܒܗ ܢܨܛܒܐ . ܡܫܝܚܐ ܢܫܪܐ ܒܗ ܀

ܛܘܒܘܗܝ ܠܡܢ ܕܝܗܒ . ܒܫܘܦܪܐ ܕܕܘܒܪ̈ܘܗܝ .
ܡܥܡܪܐ ܠܐܒܐ . ܠܐܒܐ ܘܠܝܚܝܕܝܗ .
ܕܐܝܟ ܢܘܣܐ ܒܢܦܫܗ . ܢܩܒܠ ܠܐܠܗܐ ܀

ܝܠܦ ܨܝܡܐ ܕܒܚܟܡܬܐ .
ܬܒܢܐ ܢܦܫܟ . ܒܣܘܟܠܐ ܘܒܝܕܥܬܐ .
ܕܬܫܟܚ ܗܟܢ ܕܬܗܘܐ . ܡܥܡܪܐ ܕܒܗ ܢܫܪܐ ܀

ܛܒ ܩܒܝܠ ܨܘܡܐ . ܩܕܡ ܗܘ ܒܨܘܪ ܟܠ .
ܡܐ ܕܡܚܝܕ ܒܗ . ܡܟܝܟܘܬ ܢܦܫܐ .
ܘܚܘܒܐ ܕܠܘܬ ܡܪܢ . ܐܦ ܕܠܘܬ ܟܠܒܪܢܫ ܀

ܐܙܕܗܪ ܨܝܡܐ ܕܠܐ ܢܚܛܘܦܟ ܒܝܫܐ .
ܠܐܘܪܚܐ ܕܪܡܘܬܐ . ܘܢܗܘܐ ܣܪܝܩ ܥܡܠܟ .
ܕܗܟܢ ܡܥܕ ܢܟܠܐ ܕܢܚܒܠ ܠܨܝ̈ܡܐ ܀

ܠܘ ܒܠܠ ܕܨܐܡ ܐܢܬ . ܢܛܥܝܟ ܕܬܬܪܝܡ .
ܥܠ ܐܚܘܟ ܕܐܟܠ . ܕܚܠ ܡܢ ܦܘܠܘܣ .
ܕܒܗ ܡܟܣ ܗܘܐ . ܦܘܠ ܡܟܣܢܘܬܐ ܠܟ ܀

ܗܘ ܠܡ ܕܠܐ ܐܟܠ . ܠܐ ܢܕܘܢ ܠܗܘ ܕܐܟܠ .
ܕܗܐ ܚܙܝ ܨܝܡܐ . ܕܠܐ ܦܩܝܕ ܐܢܬ ܕܬܕܘܢ .
ܐܠܐ ܕܒܩܢܘܡܟ . ܕܡܐ ܠܐܠܗܐ ܬܗܘܐ ܀

beat ædificatoribus suis domicilium et habitationem.

4. Neque jejunator solo jejunio perfectus fit; cum jejunio conjungendæ sunt aliæ virtutes, ut in jejunatore sibi complaceat et habitet Christus.

5. Beatus ille qui pulchra sua agendi ratione præbuit Patri ejusque Unigenito mundum habitaculum, ut in anima sua tamquam in templo suscipiat Deum.

6. Disce, jejunator, in sapientia, intellectu et scientia ædificare animam tuam, ut sic possis fieri habitaculum in quo Deus inhabitet.

7. Valde acceptabile fit jejunium coram omnium Scrutatore, quando conjungitur cum animæ humilitate et cum charitate erga Dominum nostrum et erga omnes homines.

8. Cave, jejunator, ne te rapiat Malus in viam superbiæ et fiat labor tuus vanus, quia sic solet Fraudulentus perdere jejunatores.

9. Non, quia jejunas, decipiat te, ut te efferas super fratrem tuum qui manducat. Timeas Paulum de hac re te cum reprehensione coarguentem:

10. « *Qui non manducat, non judicet eum qui manducat*[1]. Videas, jejunator, ecce non juberis judicare, sed in persona tua Deo assimilari.

[1] *Rom.* XIV, 3. 10.

XI.

ܐܚܪܢܐ ܕܦܪܕܝܣܐ ܥܢܝܢܐ ܒܪܝܟ ܕܝܗܒ ܠܢ
ܨܘܡܐ ܕܢܟܬܘܫ ܒܗ ܥܡ ܒܝܫܐ ܀

ܐܝܢܐ ܕܨܒܐ ܠܗ . ܠܨܘܡܐ ܒܪܚܡܬܗ .
ܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܗܘܐ ܕܠܐ ܗܘ . ܡܕܡ ܕܪܚܡܐ ܢܦܫܗ .
ܘܐܝܢܐ ܕܒܩܛܝܪܐ . ܨܐܡ ܘܒܐܣܟܡܐ .
ܨܘܡܗ ܠܣܘܥܪܢܗ ܗܘ ܘܠܗ ܗܘ ܥܣܩ .
ܡܛܠ ܕܠܐ ܪܚܡܗ . ܠܨܘܡܐ ܒܓܘ ܠܒܗ .
ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܛܥܡ ܠܗ . ܒܚܠܝܘܬܐ ܕܒܣܝܡܘܬܗ ܀

ܗܘ ܓܝܪ ܕܫܪܝܪܐ . ܠܨܘܡܐ ܪܚܡ ܘܐܚܒ .
ܐܦ ܟܕ ܡܬܬܪܣܐ ܗܘ . ܠܨܘܡܐ ܡܫܟܚ ܕܢܛܪܝܘܗܝ .
ܘܐܝܢܐ ܕܒܐܣܟܡܐ . ܐܘ ܠܒܪ ܒܩܛܝܪܐ .
ܡܚܘܐ ܕܨܝܡ ܗܘ ܒܦܪܨܘܦܗ .
ܐܝܟܢܐ ܗܘ ܕܟܠܝܘܡ . ܨܐܡ ܕܚܝܨܐ .
ܕܗܘ ܕܡܬܩܒܠ . ܘܩܘܝܡܐ ܕܨܒܝܢܐ ܀

ܠܐ ܓܝܪ ܡܢ ܠܚܡܐ ܕܢܬܟܠܐ ܐܢܫ ܨܘܡܐ ܗܘ .
ܨܘܡܐ ܕܫܪܝܪ ܓܝܪ . ܗܘ ܕܡܢ ܒܝܫܬܐ ܗܘ .
ܕܢܬܟܠܐ ܐܢܫ ܡܢ ܠܚܡܐ . ܢܬܟܠܐ ܐܦ ܡܢ ܥܘܠܐ .
ܕܚܠܘ ܕܒܨܘܡܗܘܢ ܐܣܓܝܘ ܚܛܗܐ .
ܠܢܒܘܬ ܓܝܪ ܒܨܘܡܐ . ܩܛܠܘܗܝ ܒܢܝ ܥܘܠܐ .
ܘܫܡܠܝܘ ܒܥܠܬ ܨܘܡܐ . ܨܒܝܢ ܦܓܠܘܬܗܘܢ ܀

ܕܐܟܠ ܓܝܪ ܒܟܝܢܐ . ܢܐܟܘܠ ܘܢܣܬܒܥ .
ܠܐ ܚܛܐ ܟܕ ܕܢܐܟܘܠ ܒܡܫܘܚܬܐ .
ܕܢܐܟܘܠ ܕܟܝܢܐ ܗܘ ܘܕܢܨܘܡ ܕܚܐܪܘܬܐ ܗܘ .
ܒܨܘܡܐ ܡܫܬܟܚ ܫܘܒܚܐ ܘܥܡܠܐ .
ܒܡܐܟܘܠܐ ܕܠܐ ܡܫܘܚܬܐ . ܥܡܠܐ ܘܠܐ ܢܝܚܐ .

XI.

Alius hymnus (ad tonum) Paradisi[1].
Responsorium : Benedictus qui dedit nobis jejunium quo Malum impugnemus.

1. Qui voluntate jejunium diligit, non potest esse sine suæ dilectionis objecto ; qui autem coacte et specietenus jejunat, jejunium repugnantiam ei atque molestiam affert, quia intus in corde non diligit jejunium nec gustu percipit ejus suavitatem.

2. Qui enim jejunium revera diligit et amat, etiam in comedendo jejunium observare potest ; qui autem externe tantum aut coacte se jejunatorem ostendit, ille est velut qui nunquam a cibis abstinet. Jejunium voluntarium illud est quod fit acceptabile et permanet.

3. Quod enim a pane abstineat quis, hoc non est verum jejunium, verum quippe jejunium est ut abstineat quis a malis, ita scilicet ut a pane simul et ab iniquitate abstineat. Timuerunt filii iniquitatis quia suo jejunio peccata multiplicaverant; proclamato enim jejunio Naboth occiderunt[2] et jejunii prætextu pravam suam voluntatem perfecerunt.

4. Quod enim vir naturaliter manducet et satietur, non peccat, modo modum non excedat. Quod manducet naturæ est, quod jejunet liberæ voluntatis est. In jejunio invenitur gloria et labor ; in cibo immoderato labor est et lassitudo,

[1] Vide supra col. 533, 573.

[2] *III Reg.* XXI, 9, sqq.

ܒܨܘܡܐ ܕܡܫܘܚܬܐ ܥܡܠܐ ܘܦܘܪܥܢܐ ܀

ܠܐ ܢܬܐܣܪ ܐܚܝ . ܒܪܚܡܬ ܡܐܟܘܠܬܐ .
ܕܠܐ ܢܬܓܠܙ ܐܚܝ . ܡܢ ܝܘܬܪܢܗ ܕܨܘܡܐ .
ܕܨܐܡܐ ܢܛܝܪ ܐܓܪܗ . ܘܕܐܟܠܐ ܚܬܝܡ ܕܝܢܗ .
ܒܬܪܬܝܢ ܓܝܪ ܥܠܡܝܢ ܡܬܬܦܪܥ .
ܕܥܒܕܐ ܗܘܐ ܠܟܪܣܐ ܒܥܘܠܥܗ .
ܘܗܪܟܐ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ . ܥܒܕܐ ܠܬܘܒ ܢܗܘܐ ܀

in jejunio moderato labor et retributio.

5. Non devinciamur, fratres, amore cibi, ut non privemur commodis jejunii. Jejunatoris servatur merces, gulosi obsignatur judicium ; in utroque enim sæculo retribuitur qui gula servus est ventris. In hoc sæculo servus fit resipiscentiæ[1].

XII.

ܝܘܡܢܐ ܐܓܘܢܐ ܕܨܘܡܐ . ܣܝܡ ܠܐܬܠܝܛܐ
ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܐܬܐ . ܘܠܪܗܛܐ ܒܗ ܪܗܛܐ
ܡܩܪܒ ܠܢ ܘܡܝܬܐ . ܚܕܝܐ ܡܟܝܠ ܢܟܦܘܬܐ .
ܕܐܬܐ ܪܚܡܗ ܨܘܡܐ . ܘܬܕܘܨ ܩܕܝܫܘܬܐ .
ܕܩܐܡ ܚܒܝܒܗ . ܨܘܡܐ ܓܝܪ ܥܩܪܐ ܗܘ
ܕܡܣܬܡܟܝܢ ܒܗ ܦܐܪܐ ܩܕܝܫܐ . ܒܗ ܦܪܥܐ
ܢܟܦܘܬܐ . ܘܕܝܨܐ ܒܬܘܠܘܬܐ . ܘܚܕܝܐ ܡܣܝܒܪܢܘܬܐ .
ܪܚܡܐ ܗܘ ܕܐܡܝܢܘܬܐ : ܘܫܘܒܚܐ ܗܘ
ܕܐܡܝܢܘܬܐ : ܘܐܝܟ ܕܒܐܝܠܢܐ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ
ܦܐܪܐ ܒܨܘܡܐ ܬܠܝܢ . ܘܒܗ ܪܘܝܢ ܐܝܟ ܦܐܪܐ
ܒܢܨܒܬܐ . ܘܐܝܟ ܗܕܡܐ ܒܦܓܪܐ . ܗܟܢ
ܐܦ ܕܒܪܐ ܫܦܝܪܐ : ܒܨܘܡܐ ܡܬܚܝܠܝܢ
ܘܡܬܩܝܡܝܢ . ܘܗܘܘ ܙܪܝܩ ܒܗܘܢ ܘܢܛܪ
ܠܗܘܢ . ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܣܪܐ ܡܙܕܪܩ ܒܡܠܚܐ
ܕܠܐ ܢܣܪܚ : ܘܢܦܫܐ ܒܗܕܡܐ ܕܠܐ ܢܫܬܪܘܢ
ܡܢ ܨܘܪܬܗܘܢ : ܗܟܢܐ ܐܦ ܨܘܡܐ : ܙܪܝܙ
ܒܟܠܗܘܢ ܦܘܪܫܐ ܕܚܐܪܘܬܐ ܕܠܐ ܢܣܟܠܘܢ .
ܨܘܡܐ ܦܬܚ ܚܝܘܬܐ . ܦܬܝܪ ܓܡܝܪܘܬܐ .

Hodie jejunii[2] certamen propositum est athletis fidei ; ad obeundum hunc cursum jejunium nos congregat et adducit. Gaudeat igitur castitas suum amatorem jejunium advenisse ; exultet sanctitas adesse dilectum suum. Jejunium enim radix est qua sustinentur omnes sanctitatis fructus. In hac radice crescit puritas, delectatur virginitas, gaudet patientia ; jejunium amicum constantiæ ramus est decoris ; in jejunio velut in arbore pendent omnes isti fructus, et in eo gaudent velut fructus in planta et membra in corpore ; sic jejunio virtutes roborantur et perseverant ; illo conspersæ conservantur, sicut caro sale conspergitur ut non corrumpatur, et sicut anima membra informat ne dissolvantur, ita jejunium omnes libertatis actus informat ut non infatuentur. Jeju-

[1] Finis strophæ mendosus est ; deficit enim ultimis versibus mensura.

[2] Desumptus est hic sermo, quem minus recte hymnum appellavimus supra col. 644, e codice Musæi Brittannici 17,189 fol. 6-8. Is codex membranaceus scriptus est manu edessena sæc. V-VI, ut docet Wright, qui accurate codicem describit, *Catal. of Syriac manusc. in the British. Musæum*, p. 407. Non exstant hujus sermonis nisi fragmenta. Textum absque translatione jam edidit Overbeck in Opere : *S. Ephræmi syri, Rabulæ episcopi edesseni, Balæi aliorumque opera selecta*. Oxonii, 1865, p. 99-104. Visum est hæc fragmenta adjicienda esse hymnis S. doctoris de jejunio. Conferendus est etiam sermo græcus qui habetur, *Opp. græco-lat.* III, 22-23.

ܡܦܝܣ ܗܝܟܠܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܪܒ ܚܝܠܐ ܚܝܠܬܢܐ
ܨܘܡܐ ܗܘ. ܒܗ ܡܕܩܪܐ ܢܟܦܘܬܐ ܠܦܪܝܥܘܬܐ
ܕܠܐ ܬܡܪܚ. ܒܗ ܟܒܫܐ ܩܕܝܫܘܬܐ ܠܗܕܡܐ
ܕܟܢܦܐ. ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ ܙܝܢܐ ܠܚܛܝܬܐ. ܒܗ
ܡܬܥܕܪܝܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܩܝܡܘܢ ܢܦܫܗܘܢ
ܦܠܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܠܐ ܒܗܬܬܐ. ܘܗܝܟܠܐ
ܕܡܠܠ ܒܗ ܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܢܩܢܘܢ ܒܗܘܢ :
ܘܐܝܟܢܐ ܕܥܝܢܐ ܟܕ ܡܕܡ ܕܢܦܠ ܒܗ :
ܗܘܐ ܒܥܓܠ ܪܓܫܐ. ܘܪܗܛܐ ܕܐܦ
ܠܡܦܩܘܬܗ ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܘܢܗܘܢ ܕܨܝܡܐ
ܥܝܪܐ ܡܢ ܪܓܫܐ ܘܒܝܕ ܦܘܠܚܢܐ. ܘܡܠܝܐ
ܡܪܕܝܬܐ : ܕܠܐ ܢܡܠܠ ܝܬܝܪܬܐ ܕܠܐ ܚܫܚ.
ܘܠܡܛܪ ܫܗܪܐ ܒܗܝܟܠܐ ܕܐܠܗܐ ܥܡܪ.
ܒܗ ܐܡܝܪ. ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ. ܕܐܢ ܬܛܪܘܢ
ܦܓܪܝܟܘܢ ܡܢ ܟܠ ܛܘܠܫܐ. ܬܫܒܚܘܢ
ܠܐܠܗܐ ܒܦܓܪܝܟܘܢ. ܐܢ ܓܝܪ ܛܠܝܘܬܗ
ܕܕܢܝܐܝܠ ܒܫܗܪܐ ....

... ܐ ܐܝܟ ܗܝ ܚܛܝܬܐ ܡܬܡܪܩܝܢܢ ܐܘܦ
ܕܒܥܘܠܐ ܐܬܛܫܝܢ : ܒܡܘܗܒܬܐ ܕܠܡܣ̈ܟܢܐ
ܐܝܟ ܙܟܝ. ܐܢܘ ܕܓܢܒܘܬܐ ܘܒܩܛܠܐ
ܐܬܥܪܩܠܢ. ܒܬܘܕܝܬܐ ܐܝܟ ܓܝܣܐ
ܠܪ̈ܚܡܐ ܡܫܬܘܝܢ. ܐܢ ܠܘܬ ܟܦܘܪܐ ܡܢ
ܡܚܝܠܘܬܐ ܢܦܠܢ. ܒܒܟܝܐ ܡܪܝܪܐ ܐܝܟ
ܫܡܥܘܢ ܡܫܬܟܚܝܢ ܚܢܢ. ܐܢ ܒܓܘܕܦܐ
ܢܦܠܢ. ܐܝܟ ܪܕܘܦܐ ܦܘܠܘܣ ܬܝܒܝܢ ܚܢܢ :
ܘܒܝܬܝܐ ܠܡܫܝܚܐ ܗܘܝܢ. ܐܢ ܠܘܬ ܒܝܫܘܬܐ
ܪܒܬܐ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠܐ ܐܬܓܪܓܪܢ : ܒܨܘ
ܡܐ ܘܒܥ̈ܒܕܐ ܛ̈ܒܐ. ܐܝܟ ܢܝܢܘܐ ܡܢ
ܪܘܓܙܐ ܕܚܝܠ ܡܬܦܢܝܢ. ܐܝܟ ܠܝ ܡܫܬܘܝܢ
ܘܒܙܢ ܗܟܢܐ ܕܠܐ ܡܙܕܝܐ. ܘܦܪܘܫܐ ܕܟܠܗܘܢ

nium fugat impudicitiam, retondit libidines, sancta præbet templa regi (Christo); dux fortissimus est jejunium; per illud castitas confodit petulantiam, ut non lasciviat; per illud sanctitas comprimit inhonesta membra, ut non fiant arma peccati; per illud adjuvantur ii qui volunt se sistere Deo milites inconfusos et templa a Spiritu sancto inhabitata intra se possidere. Porro sicut oculus, si quid in ipsum incidit, illico advertit et festinat expellere, sic etiam mens jejunantium vigilans fit et sensu ac sollicitudine plena ad retundendas cogitationes odibiles, ad expellenda petulantia desideria, ad refrænandam linguam, ut non loquatur superflua ac inutilia, et ad observandas vigilias in templo in quo Deus habitat, sicut scriptum est : « si servaveritis corpora vestra ab omni macula, laudabitis Deum in corporibus vestris. » Si enim pueritia Daniel in vigilia (*deest folium*)...

2... Sicut peccatrix abstergimur. Si avaritia inquinaverimus nos, per dona pauperibus elargita, ut Zachæus condonationem meremur, si furtis et cædibus implicati fuerimus, per confessionem sicut latro digni misericordia efficimur; si in abnegationem ex infirmitate inciderimus per fletum amarum, ut Simon, indulgentiam obtinemus, si in blasphemiam lapsi simus, sicut persecutor Paulus, pœnitentiam agimus et Christo familiares efficimur; si in scelus magnum nec nominandum pertracti fuerimus, per jejunium et bona opera sicut

ܘܢܚܒ . ܒܘܪ̈ܗܢܝܢ ܕܟܠܐ ܘܡܐܣܝܘܬܐ . ܚܛܗ̈ܐ
ܡܢ . ܡܚܝܠܐ ܕܟܠܢ ܦܘܪܩܢ ܠܟܠܢ
ܗܠܝܢ ܡܬܒܪܝܢ . ܠܐ ܢܫܠܐ ܡܢ ܐܟܘܬܐ
ܕܠܘܬ ܣܛܢܐ . ܐܠܐ ܐܢ ܢܓܕܫ ܘܢܦܠܘܢ
ܐ̈ܢܫܝܢ ܡܢܢ . ܒܥܓܠ ܢܩܘܡ ܘܓܠܝܐ
ܢܬܟܬܫ ܥܠ ܐ̈ܦܝ ܚܘܒܝܢ . ܢܩܪܐ ܠܡܥܕܪܢ
ܡܠܟܢ . ܗܘ ܐܝܟ ܡܥܕܪ ܠܗܠܝܢ ܕܒܡܚܘ̈ܬܐ
ܣܓܝ̈ܐܬܐ ܡܬܡܚܝܢ . ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܦ ܐܡܪ
ܗܘܐ . ܕܠܐ ܡܣܢܩܝܢ ܚܠܝ̈ܡܐ ܠܘܬ ܐܣܝܐ . ܐܠܐ
ܐܝܠܝܢ ܕܒܝܫ ܒܝܫ ܥܒܝܕܝܢ . ܥܠ ܗܕܐ ܗܘ
ܥܠܘܗܝ ܪܓܙ . ܐܢܘ ܕܐܢܫ ܢܫܠܡ . ܘܢܫܥܒܕ
ܢܦܫܗ ܠܛܪܘܢܐ . ܠܐ ܗܟܝܠ ܢܦܣܘܩ ܣܒܪܐ .
ܐܦܠܐ ܐܢ ܡܣܟܠܝܢ . ܐܠܐ ܢܬܚܦܛ ܕܢܥܒܕ ܥܒ̈ܕܐ .
ܘܡܛܠ ܕܠܝܬܢ ܢܣܒܪ ܡܢ ܒܝ̈ܫܬܐ ܠܐ ܡܨܝܐ
ܕܒܦܘܩܕ̈ܢܐ ܡܣܓܝܐ ܟܝܢܢ ... ܥܒܕ̈ܝܢ ...
ܢܦܪܥܘܢ ܛܒ̈ܬܐ ܠܒܝ̈ܫܬܐ . ܢܦܪܘܥ ... ܠܐ

ܣܓܝ̈ܐܬܐ ܡܐܣܝ̈ܢܐ ܕܚܛܗ̈ܐ . ܨܘܡܐ ܨܠܘܬܐ
ܐܡܝܢܬܐ .... ܐܟܣܢܝܬܐ . ܡܪܚܡܢܘܬܐ . ܕܠܐ
ܢܛܪܐ ... ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܣܟܠܘ ܒܢ . ܒܚܦܝܛܘܬܐ
ܢܬܚܫܚ ܒܣ̈ܡܡܢܐ ܗܠܝܢ ܡܥܕܪ̈ܢܐ . ܘܝܬܝܪܐܝܬ
ܕܝܢ ܡܪܚܡܢܘܬܐ ܢܚܒܪ ܥܡ ܨܘܡܐ . ܕܒܠܝܐܝܬ
ܓܝܪ ܐܢ ܗܘ ܕܒܡܥܠܝܬܐ ܗܠܝܢ ܢܬܚܫܚ .
ܠܟܘܬܡ̈ܐ ܕܢܦܫܢ ܡܐܣܝܢܢ ܠܗ . ܟܕ ܩܘܪܒܝܢ
ܐܝܬܝ ܐܝܩ̈ܪܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܢܬܚܙܐ ܒܝܘܡܐ ܕܥܐܕܐ
ܩܕܡ ܐܠܗܢ ܗܘ ܕܡܩܒܠ ܩܘܪ̈ܒܢܐ
ܕܠܡܣ̈ܟܢܐ ܡܬܝܗܒܝܢ . ܘܡܐ ܕܡܩܒܠ ܒܪ̈ܒܘ
ܠܛ̈ܒܐ ܗܘܐ ܦܪܘܥܐ . ܐܢ ܢܫܟܚܢ ܡܣ̈ܟܠܢܐ .
ܫܘܒܩܢܐ ܒܪ ܫܥܬܗ ܝܗܒ ܠܢ . ܐܢ ܚܙܐ
ܒܐܘܠܨܢܐ ܡܥܕܪ ܘܡܢ ܟܪ̈ܝܘܬܐ ܦܪܩ . ܐܢ
ܒܟܘܪܗܢܐ ܢܫܟܚ . ܒܥܓܠ ܚܘܠܡܢܐ ܝܗܒ

[1] *Marc* II, 17.

Ninivitæ a damnatione liberamur. Amor Domini nostri nobis præbet pharmacum invincibile quod nos liberat ab omnibus peccatis, sanat omnes infirmitates nostras, et inania reddit probra nostra. Hæc cogitantes ne relaxemus nos a certamine contra Satanam, sed si accidat ut cadant nonnulli e nobis, illico surgamus et culpas nostras aperte impugnemus, advocantes in adjutorium nostrum regem nostrum, qui prompte adjuvat sauciatos multis vulneribus. Quapropter dixit : « *Non indigent sani medico, sed qui male habent*[1]. » De hac tantum re irascitur, si quis tradat atque subjiciat animam suam tyranno. Ne ergo abjiciamus spem, etiamsi peccaverimus, sed studeamus opera præstare, et quia possibile non est ut a malis absolute liberemur, quia natura nostra offensa multiplicat, opera mala bonis compensemus....

3... multa, quæ sanant peccata : jejunium, oratio assidua..., misericordia, quæ non servat iram (?) contra illos qui in nos deliquerunt. Studiose utamur medicamentis illis proficuis, maxime autem conjungamus misericordiam cum jejunio. Facile enim, si virtutibus hisce utamur, maculas animæ nostræ curabimus. Ferentes xenia multa appareamus in die festo coram Deo nostro qui recipit dona quæ pauperibus dantur, et quod recipit millies retribuit bonis. Si inveniat nos peccatores, illico condonat ; si videat nos in afflictionibus, adjuvat et a mœrore liberat ; si infirmitate

[illegible]

detinemur, cito valetudinem nobis restituit. Ne nimium nobis indulgeamus; intueamur mercatores et agricultores; hi, nisi prius produxerint quod natum est ipsis emolumentum et lucrum in bonis suis afferre, nihil agunt; necesse est enim agricultori ut educat ex horreo semen illudque in arva spargat et mercatori ut impendat pecuniam in mercaturam, si eam pluries duplicatam velit colligere. Semina igitur et tu pecuniam in pauperibus, ut in tempore opportuno, secundum verbum Pauli[1], metas eam, si negligens non fueris. Multis, etiam in hoc sæculo, magna lucra præbet misericordia. Una dumtaxat quam possidebat placenta, vidua illa Sareptæ, quæ recepit Eliam, expulit famem e domo sua, et, fame in satietatem mutata, e paupere dives facta est atque sine labore obtinuit quod nec divitibus nèc pauperibus unquam datum fuit.... *(deest folium)*.

[illegible]

4... Rea fuit ac gratia digna; audax illa meretrix illico sponsa Christi facta est. Hanc igitur considerantes, festinemus omnes ad orationes: « *Omnis enim qui petit accipit, et qui quærit invenit, et pulsanti aperitur*[2]. » Non erubescamus mulierem illam in exemplum assumere. Quæ antea vitio subjecta fuerat, pulchrum pœnitentiæ exemplum dedit; quæ olim in exitium irretiebat, nunc ad salutem pertrahit; quæ in peccatum olim inducebat, nunc ad justitiam nos rapit. Quis ex illis qui multum delique-

[1] *Gal.* VI, 9.

[2] *Matth.* VII, 8

runt, considerata hac muliere, non excitatur ad pœnitentiam ? Etenim dolor corporis eam non coegit, sicut alios, ad confugiendum in Dominum nostrum, sed clamor conscientiæ ; non eam coegit lepra corporis, sed macula animæ, non fluxus sanguinis quem a multis annis hemorrhoissa patiebatur, sed multitudo peccatorum ; non venit ut liberaret filiam suam a dæmone obsessam, sed ut salvaret animam suam a spiritu impudicitiæ possessam. Doloribus ab omnibus hisce diversis languebat. Hi ad infirmitates suas. illa ad libidines suas sanandas festinabat ; hi curabant liberari a morbo, illa a sua nequitia. Decore, suavis odoribus, deliciis oblectata. corpore sana, visu et vultu decora, amatores multos habebat ; lasciviæ emolumenta, quæ quotidie colligebat, a muliere omnem tristitiam ac socordiam arcebant, magna gaudebat opulentia ; at magnum dolorem e pravis moribus percepit ; non cessavit a fletu et gemitibus, osculans pedes Domini donec accepisset quod petebat. Eadem mente accedamus et nos ad Christum, cujus tota voluntas parata est ut ducat nos ad absolutionem culparum nostrarum ; non in tribulationibus nostris precemur Deum tantum, ne de nobis dicatur quod de infidelibus Judæis dictum est : « Sanguinem illius qui occisus fuit ab eis expetebant et revertebantur ad eum. » Virtus consistit in veritate et in amore Dei ; constanter diligamus Deum. « *Benedicam Dominum omni tempore*

ܠܗ ܓܝܪ ܠܡܙܡܪܘ ܒܟܠܙܒܢ . ܘܒܟܠܙܒܢ
ܬܫܒܘܚܬܗ ܒܦܘܡܝ ÷
ܘܬܘܒ ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܝܢ ܕܝܢܘܗܝ .
ܘܥܒܕܝܢ ܙܕܝܩܘܬܐ ܒܟܠܙܒܢ . ܠܘ ܥܠ ܨܒܘ̈ܬܐ
ܥܠܡܢܝ̈ܬܐ . ܐܠܐ ܥܠ ܨܒܘ̈ܬܐ ܚܝܝܢ
ܘܦܘܪܩܢܢ ܢܒܥܐ ܠܐܠܗܐ . ܟܕ ܚܫܒܝܢ
ܕܡܢ ܟܠܗ ܥܘܬܪܗ ܕܥܠܡܐ ܡܝܬܪܐ ܙܕܝܩܘܬܐ
ܠܗܕܐ ܓܝܪ ܨܒܝܢܐ ܡܢܩܦܢ ܐܦ ܗܠܝܢ
ܛܒ̈ܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ . ܒܥܘ ܠܟܘܢ ܓܝܪ ܠܘܩܕܡ
ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܘܙܕܝܩܘܬܗ . ܘܗܠܝܢ
ܟܠܗܝܢ ܡܢ ܠܘܬܗ ܡܬܬܘܣܦܢ ܠܟܘܢ . ܠܐ
ܠܗܠܝܢ ܕܒܙܒܢܐ ܙܥܘܪܐ ܢܗܪܢ . ܠܐ ܗܘܝܢ
ܡܩܘܝܢ ܨܐܕܝܢ . ܘܡܢ ܗܠܝܢ ܕܠܥܠܡ
ܡܩܘܝܢ ܢܦܠܝܢ . ܐܦ ܓܝܪ ܒܪܐ ܗܢܝܢ .....

semper laus ejus in ore meo[1]. » Et rursus : « *Beati qui servant judicia ejus et faciunt justitiam omni tempore*[2]. » Non pro rebus sæcularibus, sed pro vita et salute nostra Deum deprecemur, reputantes omnibus mundi divitiis præstare justitiam ; huic voluntati consueverunt adhærere cætera bona : « *Quærite primum regnum Dei et justitiam ejus et hæc omnia adjicientur vobis*[3]. » Ne adhæreamus iis quæ exiguo tempore splendent et non permanent semper apud nos, et excidamus ab iis quæ permanent in æternum.

XIII.

. . . . ܠܗ[a] .
ܘܝܬܒ ܐܝܟ ܥܠ ܪܝܫ ܛܘܪܐ .
ܐܝܟܐ ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܠܦܪܘܩܢ .
ܕܗܠܝܢ ܥܡܡܐ ܠܟ ܝܗܒ ܐܢܐ ܐܢ ܣܓܕܬ ܠܝ ÷

ܥܘܢܝܬܐ

ܫܘܒܚܐ ܠܒܪܐ ܕܐܬܐ ܕܢܫܟܚ ܐܒܝܕܘܬܢ ÷

ܩܡ ܒܝܫܐ ܘܐܪܝܡ ܪܫܗ ܕܪܟܝܢ ܗܘܐ ܠܗ .
ܘܚܙܐ ܟܠܝܠܐ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ .
ܕܐܪܦܝܘܗܝ ܒܡܫܝܛܘܬܗ . ܘܐܬܘ ܟܠܠܘ .
ܠܙܟܝ ܡܢ ܕܒܘܗܝ . ܘܝܗܒܘ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܘܐܬܓܘܣܘ ܒܗ ÷

ܐܝܠܠ ܒܝܫܐ ܕܚܙܐ ܠܛܢܦܐ ܕܐܬܟܢܫܘ ܗܘܘ .

1. Diabolus[4].... ascendens sedit in vertice montis eo in loco ubi Salvatori nostro dixerat : « *Omnes hos populos tibi dabo si adoraveris me*[5]. »

Responsorium : Gloria Filio qui venit ut genus nostrum perditum inveniret (ac ad ovile reduceret).

2. Restitit Malus, et, caput quod inclinaverat efferens, vidit coronam hominum qui eum cum contemptu deseruerunt et venientes coronarunt ejus victorem eique gloriam dederunt atque ad eum confugerunt.

3. Ululavit Malus, videns impuros

[1] *Psal.* 33, 2.
[2] *Psal.* 105, 3.
[3] *Matth.* VI, 33.
[4] Hic hymnus cum quatuor qui sequuntur descripti sunt e Musæi Brittannici cod. add. 14,571, anni 519, fol. 27-31. Deest 1us versus 1 strophæ.
[5] Stropha autem est ad tonum : ܗܘ ܡܪܝܐ Vid. supra col. 502, n. 2.
[a] Deest primus versiculus.

ܘܚܛܝ̈ܐ ܕܐܙܕܕܩܘ ܗܘܘ .
ܘܚܙܐ ܠܠܓܝܘܢ ܗܘ ܪܒ ܚܝܠܗ .
ܕܒ ܫܕܐ ܗܘܐ ܢܦܫܗ ܒܝܡܐ ܥܡ ܡܫܪܝܬܗ ܀

ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܙܟܝ ܗܘ ܪܚܡܗ ܕܩܐܡ ܩܥܐ .
ܬܘ ܥܠܘ̈ܒܐ ܣܒܘ ܢܟ̈ܣܝܟܘܢ .
ܐܣܟܪܝܘܛܐ ܒܠܥܘ ܩܠܝܠ .
ܕܐܚܪ ܘܚܙܝܗܝ ܒܝܫܐ ܕܓܢܒ ܗܘܐ ܡܢ ܓܠܘܣܩܡܐ ܀

ܐܚܕܘܗܝ ܗܘܘ ܕܝܢ ܚܒ̈ܠܐ ܒܝ̈ܫܐ ܐܝܟ ܕܝ̈ܠܕܬܐ .
ܕܐܦ ܡܢ ܥܡ̈ܡܐ ܚܙܐ ܠܐܘܫܥܢܐ .
ܕܩܪܝܢ ܠܒܪܐ ܗܘ ܒܐܘܫ̈ܥܢܐ .
ܐܠܠܝ ܕܚܙܐ ܕܠܘܬ ܥܡ̈ܡܐ ܫܕܐ ܙܠܝܩܘܗܝ ܀

ܚܙܐ ܗܘܐ ܛܘܦܣܐ ܥܡ ܣܘܟܠܐ ܥܠܐ ܘܥܡ̈ܡܐ .
ܛܥܢܗ ܠܥܝܪܐ . ܥܠܐ ܩܫܝܐ .
ܛܥܢܗ ܒܫܪܪܐ ܠܒܐ ܕܥܡ̈ܡܐ .
ܐܠܠܝ ܒܝܫܐ ܕܛܘܦܣܗ ܙܘܓܐ ܚܙܐ ܦܘܫܩܐ ܀

ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܥܡ̈ܡܐ ܕܡܕܡܝܢ ܗܘܘ ܒܐܘܫܥ̈ܢܝܗܘܢ .
ܘܐܣܬܟܠ ܕܐܬܐ ܢܘܗܪܐ ܕܥܡ̈ܡܐ .
ܘܝ ܟܪܟܘܗܝ ܡܢ ܟܠ ܓܒ̈ܘܗܝ .
ܡܨܝܕܬܐ ܕܐܣܟܪܝܘܛܐ ܚܣܝܪܐ ܗܘܬ ܀

ܫܘܦܪܐ ܡܫܒܚܐ ܒܝܬ ܣܢ̈ܐܐ ܚܘܝ ܙܝܘܗܝ .
ܫܡܫܐ ܒܪܝܟܐ ܢܚܬ ܡܢ ܪܘܡܐ .
ܘܒܝܬ ܟܦܘܪ̈ܐ ܒܕܪ ܙܠܝܩܘܗܝ .
ܓܙܐ ܡܠܝܐ ܒܝܬ ܛܠܘ̈ܡܐ ܦܠܓ ܥܘܬܪܗ ܀

ܝܘܡܐ ܕܗܠܝܢ ܗܘܝ ܒܗ ܫܘܐ ܗܘ ܕܢܬܟܠܠ ܗܘܐ .
ܝܪܚܐ ܕܗܠܝܢ ܗܘܝ ܒܗ ܫܒܝܚܐ ܗܘ .

[1] Cfr. *Luc.* VII, 26-33.
[2] Cfr. *Luc.* XVIII, 8.
[3] Cfr. *Joan.* XII, 6.

homines sanctificatos, peccatores justificatos, et Legionem sui exercitus ducem, se cum suo agmine, in mare projicientem[1].

4. Vidit etiam Zachæum, suum olim amicum, qui stabat clamans : « Venite, defraudati, reassumite opes vestras[2]. » Sed Iscariotes eum paululum recreavit, quum prospiciens Satanas vidit illum e collatione furantem[3].

5. Irruerunt autem in eum dolores acerbi veluti parturientium, quum vidit etiam populos ethnicos suis hosannis acclamare Unigenitum. Ululavit quod cerneret Unigenitum etiam ad gentes projecisse sui luminis radios.

6. Vidit figuram cum ipsa re, pullum asinæ[4] et gentes. Pullus duræ cervicis portavit Dominum in figura, cor gentium portavit eum in veritate. Ululavit Malus, videns figuræ conjunctam ejus expositionem.

7. Vidit gentes hosanna sua proferentes, et intellexit advenisse lumen gentium. Væ undique eum circumdederunt. Laqueus Iscariotæ defecit.

8. Pulchritudo gloriosissima ostendit suam venustatem inter osores suos ; sol benedictus, ex alto descendens, sparsit suos radios inter abnegatores ; thesaurus plenus distribuit suas divitias inter oppressores.

9. Dies qua hæc facta sunt digna est quæ coronetur ; mensis quo hæc

[4] Pullus asini designat Synagogam Judæorum juxta *Gen.* XLIX. 11. Ita interpretatur hanc vocem S. Melito in Clavi ap. Em. card. Pitra, *Analecta sacra* II, 92

ܙܒܢܐ ܕܗܠܝܢ ܗܘܝ ܒܗ ܒܪܝܟ ܗܘ .
ܥܡܐ ܕܗܠܝܢ ܗܘܝ ܒܗ ܠܝܛ ܗܘ ܕܐܟܠ ܘܟܦܪܗ ܀

evenerunt eximius est, tempus quo hæc contigerunt benedictum est, populus in quo hæc facta sunt maledictus est, quia Domini sodalis fuit et eum abnegavit.

XIV.

ܒܪ ܩܠܗ ܀

II. Ejusdem toni.

ܠܥܠܡܐ ܦܘܡܐ ܪܒܐ ܗܘܐ ܠܟ ܡܪܝ .
ܗܘܝ ܒܪ̈ܝܬܐ ܐܝܟ ܣܦܘ̈ܬܐ .
ܘܗܘܬ ܩܘܫܬܐ ܐܝܟ ܠܫܢܐ .
ܘܗܘܐ ܥܡܐ ܕܝܣܪܝܠ ܚܪܫܐ ܘܟܦܪ ܫܘܒܚܐ ܀

1. Mundus os magnum factus est tibi, Domine : creaturæ labia fuerunt et veritas lingua ; populus autem Israel velut surdus fuit et gloriam negavit.

ܥܘܢܝܬܐ
ܒܡ̈ܠܐ ܕܟܠܢ ܢܦܩ ܫܘܒܚܐ ܠܡܪܐ ܕܟܠܢ ܀

Responsorium : Verbis omnium nostrum proferamus laudem nostro omnium Domino.

ܙܥܘ ܪ̈ܒܘ ܒܩ̈ܠܝ ܬ̈ܢܝ ܫܝܦܘܪ̈ܐ .
ܩܪܘ ܫܝܦܘܪ̈ܐ ܒܩ̈ܠܝ ܬ̈ܢܝ .
ܙܡܪܘ ܟܢ̈ܪܐ ܒܢ̈ܩܫܐ ܥܦ̈ܝܦܐ .
ܘܐܦ ܡܝ̈ܬܐ ܘܝ ܠܗ ܠܥܡܐ ܕܠܐ ܐܪܓܫ ܒܟ ܀

2. Buccinarum myriades iteratis vocibus clanxerunt, personarunt tubæ sonis repetitis, geminatis modulationibus citharæ psallerunt ; ipsi etiam mortui væ dixerunt populo qui te non agnovit.

ܦܫܝܓܐ ܦܫܛ ܗܘܐ ܐܝܕܗ ܘܢܣܒ ܣܘ̈ܟܝ ܙܝܬܐ .
ܚܓܝܪܐ ܕܐܬܐܣܝ ܗܘܐ ܠܗ ܐܠܗܐ .
ܘܩܥܐ ܕܢܫܘܪ ܩܕܡ ܥܝܠܗ .
ܚܪ̈ܫܐ ܘܫ̈ܬܝܩܐ ܫܘܒܚܐ ܝܗܒܘ ܠܗ ܒܐܘܫܥܢܝܗܘܢ ܀

3. Mancus manu extensa arripuit ramos olivarum, claudus a Deo sanatus clamans cœpit exsilire coram pullo ejus, surdi et muti gloriam dederunt ei in hosannis suis.

ܟܢ̈ܪܐ ܚܕ̈ܬܐ ܙܡܪܘ ܠܟ ܐܘ ܦܪܘܩܢ
ܚ̈ܝܐ ܕܐܣܝܬ ܐܦ ܟܢܪܐ .
ܥܡܐ ܕܡܝ̈ܬܐ ܫܘܒܚܐ ܝܗܒܘ ܠܟ .
ܟܢܪܘ ܕܗܢܐ ܥܡܐ ܒܠܚܘܕ ܕܫܬܩ ܡܐܢܘܗܝ ܀

4. Novæ citharæ nostræ, o Salvator, quantum psallerunt tibi. Vivi, quos sanasti, muta etiam mortuorum cithara laudem dederunt tibi. Chordæ tantum citharæ hujus populi mutæ fuerunt.

ܒܬܪ̈ܬܝܢ ܩܪ̈ܢܢ ܢܒܒ ܡܘܫܐ ܕܢܠܦܝܘܗܝ ܠܥܡܐ .
ܘܒܟܢܪܐ ܚܫܚ ܗܘܐ ܕܘܝܕ .
ܠܡܢܘ ܕܡܐ ܥܡܐ ܕܫܬܩ .
ܙ̈ܓܐ ܣܒ̈ܐ ܕܫܬܩܘ ܠܘܬ ܫܘܒܚܐ ܡܫ̈ܬܩܐ ܕܫܬܩܘ ܀

5. Duabus tubis cecinit Moyses ut populum doceret, cithara usus est David. Cuinam assimilandus est populus qui tacebat ? Senes qui tacuerunt tintinnabula sunt quæ de laude siluerunt.

ܥܡܐ ܗܘ ܒܥܓܠܐ ܫܡܠܘ ܗܘܘ ܨ̈ܠܐ ܐܦ ܐܒܘܒܐ.
ܙܥܩ ܗܘ ܚܪܫܐ ܗܘܘ ܩܕܡܐ .
ܘܪܡ ܫܡܥ ܟܠ ܐܝܟ ܫܬܝܩܐ .
ܟܝܢܐ ܛܒܐ ܢܟܣܘܢ ܐܝܟ ܟܡܐ ܕܡܣܠܝܢ ܀

ܦܬܟܪܐ ܟܚܒܪܐ ܪܚܡܬ ܨܗܝܘܢ . ܘܐܦ ܠܗ ܩܪܬܗ .
ܒܠܒܐ ܒܬܪܥܝܬܗ ܕܐܝܕܐ ܥܒܕܬܗ .
ܘܣܓܕܬ ܠܗ ܘܡܪܐ ܥܒܕܬܗ .
ܘܙܢܝܬ ܒܗ ܒܟܠ ܣܢܝܐ ܠܒܥܠܐ ܩܪܬܗ ܀

ܠܡܢܘ ܢܕܡܐ ܟܢܘܫܬ ܛܠܝܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܢܘܒܚܬ.
ܠܗܝ ܝܘܢܐ ܕܟܝܬܐ ܕܦܘܡ ܗܘ ܛܪܦܐ .
ܡܠܐ ܗܘܐ ܦܘܡܗ ܐܝܟ ܡܢ ܫܘܒܚܐ .
ܘܐܢ ܦܘܡܗ ܕܛܪܦܐ ܡܠܠ ܚܒܘ ܫܬܝܩܐ ܀

ܕܡܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܛܪܦܐ ܫܬܩܐ ܠܙܒܢܐ ܫܬܩܐ .
ܕܫܬܩܐ ܦܟܪ ܗܘܐ ܥܠ ܒܪܝܬܐ .
ܘܟܡܝܪܘܬܐ ܕܛܘܦܢܐ .
ܦܨܝܚ ܗܘܐ ܒܣܝܡ ܕܡܪܢ ܙܒܢܐ ܕܠܟܠ ܚܕܝ ܀

ܒܙܒܢ ܫܘܒܚܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܫܬܩܘ ܟܦܘܪܐ .
ܕܟܕ ܚܪ̈ܫܐ ܘܚܪ̈ܫܐ ܫܒܚܘ ܗܘܘ ܠܗ .
ܘܦܘ̈ܡܐ ܣܟܝܪ̈ܐ ܝܗܒܘ ܠܬܫܒܘܚܬܐ .
ܘܫܬܩܘ ܗܢܘܢ ܟ̈ܐܦܐ ܩܥܘ ܗܘܘ ܐܝܟ ܕܐܫܬܘܕܝ ܀

ܕܟܐܦ̈ܐ ܕܩܒܪ̈ܐ ܐܬܦܠܓܘ ܗܘܘ ܘܐܘܣܦܘ ܫܘܒܚܐ.
ܐܪܥܐ ܙܥܬ ܩܠܐ ܝܗܒܬ .
ܥܠ ܥܡܘܪ̈ܝܗ . ܕܛܠܡܘ ܫܘܒܚܐ .
ܐܦܝ̈ ܨܪܬ ܦܪܣܐ ܐܕ̈ܢܝܗܘܢ ܕܐܬܩܫܝ ܗܘܝ ܀

ܫܬܩܬ ܕܡܪܢ ܥܠ ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕ .
ܕܐܝܟ ܦܘܡܗ ܘܥܩܪܐ ܒܫܬܩܘܬܗ .

[1] Alludit ad *Gen.* VIII, 11.

6. Populus cum vitulo fabricavit cymbala et tibias; clamavit ad vitulum surdum, sed ad Deum qui omnia audit mutus fuit. Natura proba reprehendat eos quantum eos aversamur.

7. Idolum tanquam sodalem amavit Sion, et ita quidem ut illud invocaret. In corde suo concepit quod manus fabricavit; quem adoravit, illum et dominum suum fecit; omnium osorem cum quo fornicata est maritum appellavit.

8. Cuinam assimilabitur cœtus puerorum laudes canentium? Columbæ[1] illi purissimæ cujus os folio olivæ veluti laude plenum fuit. Si autem os columbæ folium ferens locutum est, victi sunt tacentes.

9. Folium mutum tempori muto assimilatum fuit, quia silentium et mœstitia cataclysmi creaturas involvebant; lætum autem fuit et gratum tempus Domini nostri qui omnes lætitia affecit.

10. In tempore laudis et confessionis, quando surdi et muti Dominum glorificaverunt et ora clausa laudem dederunt, abnegatores tacuerunt. Quia autem illi tacuerunt, lapides clamaverunt ut promissum fuerat[2].

11. Petræ sepulchrorum scissæ sunt et adauxerunt laudem, terra commota vocem dedit super habitatores suos qui laudem negarunt: velum sua scissura scidit induratas eorum aures.

12. Terra Judæ tacuit de laude Domini, velut scorpius cujus os mutum et aculeus acerbus silentio væ

[2] *Luc.* XIX, 40.

ܘܐܠܐ ܘܐܒܠܐ ܡܢ ܠܗ ܡܫܡܥܝܢ .
ܢܒܝܐ ܕܫܘܘܗ ܥܩܪܒܐ ܫܚܩܘܗ ܪܘܚܐ ܒܕܪܬܗ ܀

ܟܢܘܫܬ ܛܠܝܐ ܘܬܡܝܡܐ ܫܘܒܚܐ ܝܗܒܬ .
ܐܦ ܣܢܘܢܝܬܐ ܚܕܬܐ ܙܡܪܬ .
ܩܠܐ ܚܕܬܐ . ܠܡܠܟܐ ܚܕܬܐ .
ܚܙܬ ܢܝܣܢ ܟܣܝܐ ܕܐܬܐ ܘܐܬܦܨܚܬ ܒܗ ܀
ܩܝܛܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܟܡܝܪܐ ܕܣܬܘܐ ܗܘܘ .
ܐܣܓܝ ܚܡܪܐ ܒܟܣܝܗܘܢ .
ܐܦܨܚ ܐܢܘܢ ܘܠܐ ܐܬܒܝܐܘ .
ܐܣܓܝ ܠܚܡܐ ܒܡܫܬܘܬܗܘܢ ܘܪܓܙܝܢ ܗܘܘ ܀

ܛܠܝܐ ܠܛܠܝܐ ܘܥܠܡ ܙܘܓܘ ܢܩܦ ܢܓܕܠ .
ܟܠܝܠܐ ܐܘܫܥܢܐ ܕܫܦܝܪ ܘܕܟܐ .
ܘܕܡܐ ܟܠܗ ܠܗܘ ܙܟܝܐ .
ܕܙܟܐ ܠܒܝܫܐ ܘܐܬܐ ܕܢܙܟܐ ܐܦ ܠܡܘܬܐ ܀

ܒܬܪܝܢ ܐܘܪܚܝܢ ܠܬܪܝܢ ܙܟܐ ܒܬܪܝܢ ܓܒܝܢ .
ܙܟܐ ܠܣܛܢܐ ܒܛܘܪܐ ܪܡܐ .
ܘܡܟܟ ܠܚܬܝܪܐ ܕܡܟܟ ܠܐܕܡ .
ܘܙܟܐ ܒܥܘܡܩܐ ܠܡܘܬܐ ܕܕܫܗ ܠܚܘܐ ܒܫܝܘܠ ܀

et lamentationes ingerunt. Prophetæ eam velut scorpium calcarunt, apostoli contriverunt, spiritus dissipavit.

13. Cœtus puerorum et innocentium laudem dedit ; hirundo nova novas dedit voces regi novo, vidit Nisan absconditum venientem et exhilarata est.

14. Æstas venit ad hiemales mœstitia afflictos, auxit vinum in crateribus eorum, ut exhilararet eos, et non sunt consolati, multiplicavit panem in eorum conviviis, et ira exarserunt.

15. Puer puero et parvulus parvulo conjungantur ut nectant coronam hosannarum pulchram, puram, et prorsus assimilatam victori qui vicit Malum et venit ut vinceret etiam mortem.

16. Duobus modis e duabus partibus duos devicit. Vicit Satanam in monte alto et prostravit superbum qui prostraverat Adamum, et in profundo vicit Mortem quæ conculcaverat Hevam in inferos.

XV.

ܒܪ ܩܠܗ ܀

ܟܘܡܪ̈ܐ ܕܥܡܐ ܦܕܝܐ ܠܒܫܘ ܗܘܘ ܥܡ ܐܦܘܕܐ .
ܕܝܠܟ ܪܒܐ ܐܘ ܪܒ ܟܘܡܪ̈ܐ .
ܕܦܓܪܐ ܗܘܐ ܠܟ ܐܝܟ ܐܦܘܕܐ .
ܘܚܠܦ ܦܕܝܐ ܦܪܝܣܐ ܠܒܫ ܚܝܠܟ ܟܣܝܐ ܀

ܥܘܢܝܬܐ

ܠܟ ܡܪܝ ܫܘܒܚܐ ܕܠܒܫܬ ܦܓܪܢ
ܘܐܚܝܬ ܒܗ ܀

ܡܢܘ ܡܨܐ ܠܡܫܒܚܘ ܓܙ̈ܝܢ ܒܡܐܢܝ .

XV.

Ejusdem toni.

1. Sacerdotes populi tunicam induerunt cum ephod : præclara tui figura, o princeps sacerdotum, corpus quippe fuit tibi velut ephod, et pro tunica talari induisti virtutem occultam.

Responsorium : Tibi gloria, Domine, qui induisti corpus nostrum et per illud nos vivificasti.

2. Quis potest celebrare the-

ܡܫܦܪܐ ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܕܦܘܡܐ .
ܝܬܝܪ ܡܢ ܩܠܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ .
ܝܡܐ ܘܝܒܫܐ ܛܥܢܘ ܣܝܒܪܘܟ ܐܘ ܒܪ ܡܠܟܐ ܀

ܕܒܟܢܪܐ ܠܘܒ ܡܬܦܪܓܠ ܕܡܟ ܡܠܟܐ .
ܡܠܠ ܝܡܐ ܐܝܟ ܟܢܪܐ .
ܪܒܐ ܕܩܠܐ ܘܕܡܟ ܡܠܟܢ .
ܦܓܪܐ ܗܘ ܕܡܟ ܒܪ ܥܝܪܐ ܒܗ ܥܝܢܐ ܟܣܝܬܐ ܀

ܘܗܘ ܩܠܐ ܝܡܐ ܠܟ ܦܐܬܐ ܗܘܐ ܕܒܚܫ ܡܡܠܠ .
ܗܘܐ ܠܗ ܪܥܡܐ ܘܫܘܓܫܐ ܪܒܐ .
ܠܘܬ ܡ̈ܠܚܐ . ܘܐܬܥܝܪܘ ܗܘܘ .
ܘܐܬܘ ܕܢܥܝܪܘܢ ܠܥܝܪܐ ܕܢܥܝܪ ܐܢܘܢ ܀

ܘܒܟܢܪ ܝܡܐ ܕܓ̈ܠܠܘܗܝ ܩܝܬܪ̈ܘܗܝ ܘܪܘܚܐ ܨܒܥܘ .
ܫܬܩ ܗܘܐ ܝܡܐ ܐܝܟ ܟܢܪܐ .
ܘܒܕܡܘܬ ܨܒܥܐ ܪܘܚܐ ܫܠܡ .
ܗܘ ܨܒܝܢܐ ܕܐܙܝܥ ܐܢܘܢ ܫܟܢ ܐܢܘܢ ܀

ܕܫܠܘ ܓ̈ܠܠܐ ܡܠܠܘ ܦ̈ܘܡܐ ܡܠܐ ܬܘܕܝܬܐ .
ܩ̈ܠܐ ܒܩ̈ܠܐ ܐܬܚܠܦܘ ܗܘܘ .
ܫܘܒܚܐ ܕܦܘܡܐ ܚܠܦ ܩܠܐ ܝܡܐ .
ܫܪܝܬ ܐܠܦܐ ܠܡܬܓܪܘ ܐܪ̈ܙܐ ܟܣ̈ܝܐ ܀

ܘܕܡܫܬܢܝܢ ܗܘܘ ܪ̈ܥܝܢܝܗܘܢ ܡܢ ܣ̈ܝܡܬܐ .
ܒܥܘܬܪܐ ܪܒܐ ܡܠܘ ܡܕܥܗܘܢ .
ܗܘ ܡܢܝܐ ܕܐܬܬ ܒܥܣܪܐ .
ܘܗܝܡܢܘܬܐ ܟܟܪ ܡܠܟܐ ܕܐܬܬ ܒܥܣܪܐ ܀

ܠܝܡܐ ܢܚܬ ܗܘܐ ܡܪܐ ܝܡܐ ܕܢܥܕܪ ܗܘܐ .
ܚܙܐ ܠܬܓ̈ܪܐ ܕܡܫܬܚܩܝܢ ܗܘܘ .
ܠܡܟܢܫܘ ܩܢܝܢ ܙܒܢܐ .
ܒܠܐ ܕܝܠܗܘܢ ܕܝܠܗܘܢ ܐܘܒܕܘ ܕܐܒܕܬ ܢܦܫܐ ܀

ܘܡܪܢ ܠܗܘܢ ܐܘܒܕܘ ܕܒܗ ܐܠܦ ܐܢܘܢ

sauros tuarum divitiarum ? Placet tibi laus oris præ voce omnium creaturarum. Mare et arida gestarunt et sustinuerunt te, o fili regis.

3. Quia cithara illicitur obdormiens rex, mare suis fluctibus locutum est, ut cithara magna vocum, dum rex noster[1] dormiebat. Corpus dormiebat, sed in eo vigilabat oculus absconditus.

4. Vox illa maris pro te quidem balbuties fuit leviter mussitans, pro nautis vero tonitru et fragor magnus. Excitati sunt dormientes et venerunt excitare Vigilem, ut a somno excitaret eos.

5. In cithara maris chordæ sunt fluctus et digiti ventus. Tacuit mare, ut cithara, et velut digitus ventus siluit. Eadem voluntas quæ excitavit fluctus eos sedavit.

6. Quia siluerunt fluctus, ora nautarum eructaverunt gratiarum actiones ; voces in voces mutatæ sunt. Pro voce maris laus oris. Cœpit navis lucrari mysteria abscondita.

7. Nautæ, quorum mentes a thesauris alienæ erant, divitiis suum intellectum repleverunt. Fides quippe mna est, quæ decem mnas produxit[2]; fides talentum est regis, quod decem alia produxit.

8. In mare descendit Dominus ut adjuvaret mercatores quos videbat cum molestia laborare ad colligenda bona temporalia. Illi, dum res non suas quærebant, res suas perdiderunt ; anima quippe eorum periit.

9. Dominus docuit eos, qui sua

[1] Alludit ad *Matth.* VIII, 23, sqq.

[2] *Luc.* XIX, 16.

ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܠܗܘܢ ܐܒܕܘ ܒܨܒܘ .
ܘܢܬܬܓܪܘܢ ܠܢܦܫܬܗܘܢ .
ܗܦܟܘ ܬܓܪܐ ܠܡܬܬܓܪܘ ܟܠ ܐܢܫ ܢܦܫܗ ܀

ܝܡܐ ܕܒܠܥ ܟܠ ܡܘܬܪܢ ܝܗܒ ܡܘܬܪܐ .
ܒܩܠܗ ܐܘܠܕ ܗܝܡܢܘܬܐ .
ܣܝܡܬ ܚܝܐ ܠܟܠ ܬܓܪܐ .
ܒܗܢܐ ܩܠ ܝܡܐ ܐܠܦܘܗܝ ܠܒܪܐ ܟܡܐ ܐܝܬ ܩܠܗ ܀

ܠܝܡܐ ܘܝܗܒ ܫܠܝܐ ܒܝܡܐ ܝܗܒ ܦܪܘܩܢ .
ܘܕܠܐ ܐܫܟܚ ܡܫܬܒܚܬܐ .
ܠܫܬܩܐ ܫܘܒܚܐ . ܡܠܠ ܦܘܡܐ .
ܦܪܥ ܠܫܢܐ ܚܘܒܬ ܪ̈ܓܫܐ ܘܐܦܩ ܫܘܒܚܐ ܀

XVI.

ܩܠܐ ܥܠ ܕܐܢܘ ܕܢܓܝܪܐ ܪܘܚܗ ܀

ܨܒܥܗ ܕܐܠܗܐ . ܕܥܠ ܠܘ̈ܚܐ ܟܣ̈ܝܐ .
ܟܬܒܬ ܓܠܝ̈ܬܐ ܦܓܘܕܐ ܕܦܘܩܕ̈ܢܐ .
ܐܪܡܝܬ ܒܦܘܡܗ ܥܡܐ ܕܡܪܕ ܒܚܢܦܘܬܐ ܀

ܥܘܢܝܬܐ
ܒܪܝܟ ܣܦܪܐ ܟܣܝܐ ܀

ܛܠܝܐ ܒܪܗ ܕܗܓܪ . ܦܪܐ ܗܘܐ ܒܡܕܒܪܐ .
ܘܥܡܐ ܡܢ ܒܝܬ ܣܪܐ . ܥܓܠܐ ܗܘܐ ܒܡܕܒܪܐ .
ܕܡܘ ܒܚܝܘܬܐ . ܘܣܓܕܘ ܠܒܥܝܪ̈ܐ ܀

ܥܕ ܢܚܬܝܢ ܠܘ̈ܚܐ . ܗܠܝܢ ܕܢܡܘܣܐ .
ܐܝܬܝ ܠܩܫܝܐ . ܠܘ̈ܚܐ ܕܬܐܪܬܐ .

¹ Stropha habet sex versus quinque syllabarum. Vide supra col. 523, n. 1. Hic et sequens hymnus agunt de tabulis legis et recensentur a J. S. Assemano, *Bibl. Orient.* I, 91, n. 43, inter hymnos Ephræmi de Ecclesia.

sponte se perdiderant, quomodo quærerent animas suas easque lucrarentur. Reversi sunt ergo mercatores ad lucrandam unusquisque animam suam.

10. Mare, quod deglutit omnia lucra, lucrum dedit, sua voce indidit fidem, vitæ thesaurum omnibus negociatoribus. Hac maris voce illi didicerunt quanta esset vox filii.

11. Dedit Salvator noster mari tranquillitatem quam auris et oculus perceperunt. Quia porro undæ suo silentio laudem ei dare non poterant, lingua solvit debitum sensuum et protulit laudem.

XVI.

Ad tonum : Qui longanimus est[1].

1. Digitus Dei, qui super tabulas absconditas scripsit manifesta, frænis mandatorum coercuit populum in idololatria pervicacem.

Responsorium : Benedictus liber absconditus.

2. Puer, Agaræ filius, onager fuit in solitudine[2], et populus e Sara ortus vitulus in deserto. Ambo imitati sunt bestias et adoraverunt bruta.

3. Antequam demitterentur tabulæ illæ legis, serotinus puer[3] attulit tabulas conscientiæ, e qui-

² Cfr. *Gen.* XVI, 12 et *Comment.* S. Ephræmi ad h. l.

³ Non satis intelligo quid ista stropha significetur. Alludere videtur vel ad Ismaelem et Isaacum, quos mox nominavit, vel ad Cainum et Sethum.

ܕܚܣܘܗܝ ܠܢܡܘܣܐ . ܡܢܗܘܢ ܒܟܝܪܐ ܀

ܠܘ̈ܚܐ ܐܝܟ ܐܪ̈ܥܬܐ ܗܘܘ ܗ̈ܘܘ ܠܢܡܘܣܐ .
ܒܩܕܡܝܬܐ [ܠܘܚܐ] . ܐܬܟܬܒ ܩܕܡܝܐ .
ܘܒܐܚܪܝܬܐ ܠܘܚܐ . ܐܬܪܫܡ ܠܡܫܐ ܀

ܐܝܟ ܐܣܝܐ ܬܒܪ . ܠܘ̈ܚܐ ܓܠܝ̈ܦܬܐ .
ܕܢܬܐܣܘܢ ܩܠܝܠ . ܠܘ̈ܚܐ ܪ̈ܥܝܬܐ ؛
ܕܚܠ ܒܓ̈ܠܝܬܐ . ܠܘܚܝ ܟܣ̈ܝܬܐ ܀

ܘܡܛܠ ܕܢܡܘܣܐ . ܐܣܝܐ ܗܘ ܕܢܦ̈ܫܬܐ .
ܘܐܦ ܟܕ ܬܒܪ ܠܘܚܐ . ܒܠܘܚܐ ܡܐܣܐ ܗܘܐ .
ܕܐܣܝܘܗܝ ܠܗܘ ܥܡܐ . ܠܘ̈ܚܐ ܬܒ̈ܝܪܐ ܀

ܐܬܘܗ ܠܥܝ̈ܢܐ . ܘܐܙܝܥ ܠܢܦ̈ܫܬܐ .
ܚܙܐ ܓܝܪ ܕܐܬܬܒܪ . ܠܘ̈ܚܐ ܡܫܒ̈ܚܬܐ .
ܥܡܐ ܐܣܝ ܢܦܫܗ . ܕܐܬܒܪ ܒܚܢܦܘܬܐ ܀

ܘܡܢ ܐܬܬܩܢ ܠܘ̈ܚܐ . ܒܠܘ̈ܚܐ ܬܒ̈ܝܪܐ .
ܣܠܩ ܗܘܐ ܕܢܝܬܐ ܗܘܐ . ܠܘ̈ܚܐ ܚܠܦ ܠܘ̈ܚܐ .
ܠܘ̈ܚܐ ܟܬܝ̈ܒܬܐ ܠܘܚܝ ܦܫܝ̈ܛܬܐ ܀

ܕܗ̈ܢܝܢ ܠܗܝܢ ܥܛ̈ܝ ܗܘ̈ܝ . ܗܢܝܢ ܠܗܝܢ ܟܬܒ̈ ܗܘ̈ܝ .
ܪܘܫܡܐ ܩܕܡܝܐ ܕܥܛܝ . ܐܚܘܝܘ ܒܗ ܠܘܚܐ .
ܐܬܟܬܒ ܚܕܐ ܒܚܕܐ . ܘܗܘܝ ܨܠܡ ܩܘܫܬܐ ܀

ܘܐܝܠܐ ܕܚܙܐ ܗܘܐ . ܠܘ̈ܚܐ ܓܠܝ̈ܦܬܐ .
ܘܠܘ̈ܚܐ ܟܣ̈ܝܬܐ . ܩܪܝܢܗܝܢ ܚܕ ܗܘܐ .

bus filius major natu deleverat legem.

4. Tabulæ instar agrorum fuerunt ad legem recipiendam. In priore tabula scripta est lex prima[1], in posteriore tabula descripta est lex serotina[2].

5. More medici, (Moyses) fregit tabulas sculptas[3], ut parum resarcirentur tabulæ conscientiæ. Terruit per tabulas visibiles tabulas intus absconditas.

6. Et quoniam lex medicus est animarum, etiam dum tabulas frangeret (Moyses), etiam per tabulas medicabatur, siquidem illum populum sanarunt tabulæ confractæ.

7. Stupore perculsit oculos Moyses animasque commovit. Videns quippe populus confractas tabulas gloriosas, sanavit animam suam, quæ per idololatriam confracta erat.

8. Postquam instauratæ sunt tabulæ internæ per tabulas confractas, ascendit Moyses[4] ut afferret tabulas (lapideas) pro tabulis (confractis), tabulas scriptas tabulis simplicibus (conscientiæ).

9. Quoniam hæ illas (tabulas scriptas) deleverant (peccando), ipsæ easdem (denuo) scripserunt (per pœnitentiam). Primum quod deleverunt exemplar in (novis) tabulis exhibuerunt. Tabulæ, una in alia, conscriptæ sunt et factæ sunt expressio veritatis.

10. Inspicienti tabulas sculptas et tabulas (in conscientia) absconditas, earum lectio una erat, con-

[1] Lex prima, i. e. lex naturæ.
[2] Lex serotina, i. e. lex positiva.
[3] *Exod.* XXXII, 19.
[4] *Exod.* XXXII, 30 ; XXXIV, 1-4.

veniebant exemplaria, quoniam consonabant veritates.

11. Adjecit (Deus) sabbatum quod non erat in tabulis conscientiæ. Nulla fuit contradictio. Sabbatum abolevit infirma ut regnarent sana.

12. Postquam composita est lex infirmorum populo temporario, putavit hic ipsam esse firmam, sed sapienter eam solvit Justus per sabbatum quod præscripsit.

13. Quæritur adversus populum (Israel): Cur in tabulis inscriptum est sabbatum tantum absque circumcissione? Ramos superbos, unum ab altero, divulsit (Deus).

14. Duæ potentiæ sunt quæ in certamen descenderunt utra victoriam reportaret. Vicit sabbatum, sed illud vicissim circumcisio devicit.

15. Vicit sabbatum quoniam inscriptum est in tabulis. Superavit illud circumcisio, duplicem victoriam reportans; vicit enim per necessitatem et vicit per voluntatem.

16. Quoties infans nascitur in sabbato, hoc fit per necessitatem agentis, qui sabbatum violat; redeunte autem sabbato, ipsum denuo violat circumcisio.

17. Hoc est certamen quod nullo modo dedit victoriam populo antiquo. Quis vidit unquam utrumque athletam cladem referre?

18. Quod si sabbatum superat circumcisionem, ipsum vicissim superatur, quisquis autem amborum vincat, clades est utriusque. Divulsit autem Deus atque abjecit brachia, quibus veluti suspendebatur populus Israel.

[illegible]

19. Dum sabbatum honoravit illudque in tabulis inscripsit, humiliavit et despexit circumcisionem quam non inscripsit, sed duplo crevit opprobrium sabbati quod violatum est.

[illegible]

20. Lex infirmorum seipsam dissolvit propriis suis manibus; duæ manus, de quibus maxime superbiebat populus Judæus, os ipsius fregerunt ut prædicaret sana.

XVII.

Ejusdem toni.

[illegible]

1. Intendite, fratres mei, in tabulas scriptas, quid nempe exaratum sit in una, et quid scriptum sit in altera per Moysen e monte allata.

ܥܘܢܝܬܐ

ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܪܫܡ ܩܘܫܬܐ ܀

Responsorium : *Benedictus qui veritatem signavit.*

[illegible]

2. Auxit unam tabulam comparatio sociæ; illustravit unam per alteram qui conscientiam noverat, ut in conscientiæ tabula describeret apographum utriusque.

[illegible]

3. Valde replevit tabulas scriptas, quia eodem modo anima plena fuit observantiarum. Tabulam implevit, infusa lege in sinu animarum.

[illegible]

4. Insuper ibi effinxit figuram (legis) remotæ. Quoniam enim futurum erat ut duo Testamenta darentur, exinde reprehenduntur impii, quum una sit duorum Testamentorum sententia.

[illegible]

5. Sicut tabulæ separatæ non

ܐܦ ܠܐ ܕܝܬܩܐ ܦܠܝܓܢ ܚܕܐ ܡܢ ܚܒܪܬܗ̇ .
ܗܘ ܗܘ ܦܠܝܓ ܐܝܟ . ܕܦܠܓ ܠܐܘܝܘܬܐ ܀

ܚܙܘ ܕܢܡܘܣܐ ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܨܒܥ ܐܠܗܐ .
ܐܝܟ ܕܐܦ ܡܪܢ ܝܠܕܐ ܗܘ ܕܪܒܘܬܐ .
ܨܒܥܗ ܘܢܡܘܣܗ ܣܗܕܝܢ ܠܚܒܝܒܗ ܀

ܕܚܝܠܗ ܕܢܡܘܣܐ . ܐܪܙܐ ܗܘ ܕܦܪܘܩܢ .
ܘܨܒܥܗ ܕܐܠܗܐ ܛܘܦܣܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܬܗ .
ܬܡܝܗܐ ܗܝ ܨܒܥܐ ܘܬܡܝܗܐ ܐܝܬܘܬܐ ܀
ܕܐܝܟ ܟܬܒܬܗ ܗܝ . ܨܒܥܐ ܠܢܡܘܣܐ .
ܒܥܛܐ ܐܘ ܒܢܚܫܐ . ܒܩܢܝܐ ܐܘ ܒܕܝܘܬܐ .
ܘܐܬܕܪܟܬ ܕܟܬܝܒ . ܠܐ ܡܬܕܪܟܐ ܕܐܝܟ ܀

ܚܝܠܗ ܕܢܡܘܣܐ . ܡܢܗ ܕܐܠܗܐ .
ܘܨܒܥܗ ܕܐܠܗܐ . ܡܢܗ ܕܐܠܗܐ .
ܡܢܗ ܒܗ ܘܠܘܬܗ . ܚܝܠܐ ܕܠܟܠ ܡܚܐ ܀
ܘܠܐ ܡܬܕܪܟ ܙܒܢܗ ܕܚܝܠܗ ܕܢܡܘܣܐ .
ܕܐܡܬܝ ܢܒܥ ܗܘܐ ܒܗ ܒܥܘܒܗ ܕܐܠܗܐ .
ܠܘ ܓܝܪ ܚܕܬܐܝܬ ܐܬܒܛܢ ܒܡܪܥܝܬܗ ܀
ܥܫܢ ܒܬܪ̈ܬܝܗܝܢ . ܥܠܝܗܘܢ ܕܚܟܝܡܐ .
ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܕܐܡܬܝ ܚܙܝܢ ܕܐܝܟ .
ܕܪܚܝܩܢ ܠܬܪ̈ܬܝܗܝܢ ܕܐܡܬܝ ܘܐܝܟܢܐ ܀

ܥܠܬܐ ܩܪܬ ܐܚܝ . ܐܦ ܠܗ ܠܢܡܘܣܐ .
ܘܐܬܒܛܢ ܒܥܘܒܐ ܕܠܘܚܐ ܡܩܕܫܬܐ .
ܕܕܡܝܐ ܠܒܪܬ ܐܢܫܐ ܒܬܘܠܬܐ ܡܫܒܚܬܐ ܀
ܠܗ̇ ܛܝܒܗ̇ ܓܒܪܐ . ܠܗ̇ ܐܘܠܕܗ̇ ܓܒܪܐ .
ܪܚܡܗ̇ ܕܗ̇ ܡܘܫܐ . ܡܟܝܪܗ̇ ܕܗ̇ ܝܘܣܦ .
ܠܗ̇ ܛܥܢܗ̇ ܡܘܫܐ . ܠܗ̇ ܝܩܪܗ̇ ܝܘܣܦ ܀
ܚܝܠܐ ܠܒܫ ܘܐܬܐ . ܦܓܪܐ ܕܡܢ ܟܐܦܐ .
ܘܐܣܝ ܒܡܪܕܘܬܗ ܢܦܫܬܐ .

sunt una ab altera, sic nec Testamenta separata sunt unum ab altero ; separatus est ille qui adhærentia separat.

6. Viderunt legem opus esse digiti Dei, sicut Dominus noster proles est summæ Majestatis. Digitus Dei et lex ejus testimonium reddunt dilecto ejus.

7. Quia virtus legis symbolum est Salvatoris nostri et digitus Dei typus est ejus essentiæ, admirandus est digitus mirandaque essentia.

8. Quo modo scripsit digitus legem ? an stylo in ære, an calamo aut atramento ? scriptam quidem esse apprehenditur, sed non apprehenditur quomodo.

9. Virtus legis ex Deo est, et digitus Dei etiam ex Deo est, qui e se per se genuit Virtutem omnes vivificantem.

10. Non apprehenditur tempus legis, quando nempe exorta sit in sinu Dei ; non enim recenter concepta est in mente ejus.

11. Duplici modo lex prævaluit contra sapientes. Illi quippe non sapiunt quando (exorta sit) nec cognoscunt quomodo ; procul absunt duo illa quando et quomodo.

12. Causa suprema vocavit, fratres, legem et concepta est in sinu tabulæ sanctificatæ, quæ similis fuit filiæ hominis Virgini gloriosæ.

13. Illam præparavit vir, hanc genuit vir, illius amator Moyses, hujus sponsus Joseph, illam portavit Moyses, hanc honoravit Joseph.

14. Virtus legis induit corpus e lapide, descendit et sua disciplina sanavit animas, coercuit ethnicis-

[illegible]

mum et miserata est incolarum orbis.

15. Quum causa, propter quam tabulæ confractæ sunt, peccatum sit, virtus legis mystice eas exuit et novas tabulas induit, ut in eis figuras depingeret.

16. Jam sese aggerunt typi, fervent figuræ; in mea mente velut in certamine decertant quis prior accipiat victoriam.

17. Tabulæ confractæ res Hevæ figurant; sicut costam conditor extraxit, plasmavit ac forma donavit, ita creator tabulam sculpsit, præparavit et scripsit.

18. Et sicut propter Hevam corrupta est costa, ita propter vitulum destructa est tabula, quæ erat velut legis primogenitus et rex mandatorum.

19. Inspice rursus sub alio respectu aliam figuram: tabulæ primæ figuras repræsentant, quibus Dominus noster antiquis se revelavit.

20. Exuit Dominus figuras, et descendens induit corpus aliud, in quo mansit; sicut autem lex ministravit coram Patre ejus, sic Filius Patri ministrat.

21. Audi rursus alium typum alio modo expressum. Lex pro tabulis prioribus alias tabulas induit, ut per tabulas significaret duas synagogas:

22. Synagogam nempe quæ ante tempus Messiæ exstitit; hæc, quum brevi tempore progressa esset, reprobata fuit, nec unquam in domum suam regredi potuit, quia Christus exuere noluit Ecclesiam quam induerat.

ܘܐܬܚܒܠܬ ܠܗ̇ . ܒܡܕܒܪܐ ܒܗ̇ ܒܥܓܠܐ .
ܢܡܘܣܐ ܬܒܪ ܠܘ̈ܚܐ . ܕܢܚܘܐ ܕܐܫܬܒܩܬ .
ܥܠܬܐ ܗܘ ܩܪܐ ܕܬܩܘܐ ܥܕ ܡܫܬܠܡܝܢ ܙܒ̈ܢܐ ܀

ܐܦ ܠܐ ܠܟܐܢ̈ܐ . ܢܛܠܡ ܕܗܘܘ ܒܗ̇ .
ܐܦ ܠܐ ܠܨܘܪ̈ܬܐ ܬܘܒ ܢܓܠܐ ܕܨܝܪ̈ܢ ܒܗ̇ .
ܘܠܐ ܢܬܦܣܩܘܢ ܥܩܪ̈ܐ ܐܣܝܪ̈ܝ ܒܚܕ̈ܬܬܐ ܀

ܫܡܥ ܬܘܒ ܐܚܪܢܝܬܐ . ܒܗ̇ ܒܐܬܐ ܐܚܪܬܐ .
ܐܝܟ ܕܢܡܘܣܐ . ܒܚܛܗܐ ܫܠܚ ܟܐܦ̈ܐ .
ܒܗ̇ ܒܥܠܬܐ ܕܣܓܝܐܐ ܘܗܦܟ ܠܒܫ ܟܐܦ̈ܐ ܀
ܡܪܢ ܠܒܫ ܦܓܪܐ . ܘܡܛܠ ܚܛܗ̈ܐ ܚܫ .
ܘܗܦܟ ܠܒܫ ܡܪܢ ܦܓܪܐ ܘܐܬܢܚܡ .
ܕܐܪܓܙܬ ܒܗ̇ ܒܥܓܠܐ . ܐܪܓܙܬ ܒܓܝܣܐ ܀

23. Quia synagoga corrupta est in deserto per vitulum, lex tabulas fregit ac destruxit ut doceret synagogam esse rejectam. Causa suprema clamavit : « Remaneat donec adimpleantur tempora.

24. « Non rejiciet (Christus) justos qui in ea fuerunt, neque operiet figuras in ea depictas, neque abscindentur radices recentioribus temporibus alligatæ ».

25. Audi nunc sub alio symbolo alteram synagogam : Quo modo lex propter peccatum multum perpessa exuit lapides eosque rursus induit,

26. Sic Dominus noster induit corpus et propter peccata passus est, et rursus induit corpus ac resurrexit. Synagoga quæ Deum ad iram provocavit prius per vitulum, et rursus per latronem eum exacerbavit.

XVIII.

. . . .
ܗܘܐ ܠܢ ܟܘܡܪܐ .
ܦܓܪܗ ܠܕܒܚܐ ܘܕܡܗ ܠܪ̈ܣܣܐ .
ܒܪܝܟ ܫܘܠܡܗ ܀

ܥܘܢܝܬܐ
ܒܪܝܟ ܡܥܠܟ ܀

ܦܪܚ ܘܢܚܬ ܗܘ ܪܥܝܐ ܕܟܠ .
ܘܒܥܝܗ̇ ܠܐܕܡ ܥܢܐ ܕܛܥܬ .
ܥܠ ܟܬܦ̈ܬܗ ܛܥܢܗ ܘܣܠܩ .
ܗܘܐ ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܪܐ ܟܠ .
ܒܪܝܟ ܪܘܚܡܗ ܀

1[1]. . . . .
Ipse factus est nobis sacerdos, corpus ejus oblatum est in sacrificium, et sanguine ejus respersi sumus. Benedictus finis ejus.

Responsorium :
Benedictus ingrediens tuus.

2. Ille omnium pastor volans descendit et quæsivit Adamum, ovem perditam, quam in scapulis suis sustulit, quamque gregis pastori obtulit. Benedictus ejus amor.

[1] Desunt duo primi versiculi e deperditione folii præcedentis in cod. add. 14,627, fol. 22. Schema strophæ est : 78884. Quatuor qui sequuntur hymni spectant ad descensum Christi ad inferos, ad festum paschatis et resurrectionis.

ܢܛܦ ܛܠܐ ܘܡܛܪܐ ܚܝܐ .
ܥܠ ܗܝ ܡܪܝܡ . ܐܪܥܐ ܨܗܝܬܐ .
ܐܝܟ ܚܛܬܐ ܢܦܠ ܠܘܬ ܫܝܘܠ .
ܣܠܩ ܐܝܟ ܟܦܐ ܘܠܚܡܐ ܚܕܬܐ .
ܒܪܝܟ ܩܘܪܒܢܗ ܀

ܝܕܥܬܗ ܛܪܕܬ ܛܘܥܝܝ .
ܡܢ ܐܢܫܘܬܐ ܕܐܒܝܕܐ ܗܘܬ .
ܛܥܐ ܒܗ ܒܝܫܐ ܘܐܬܕܘܕ ܒܗ .
ܒܥܡܡܐ ܢܣܟܬ ܟܠ ܚܟܡܬܐ .
ܒܪܝܟ ܡܒܘܥܗ ܀

ܡܢ ܪܘܡܐ ܚܝܠܐ ܢܚܬ ܠܢ .
ܘܡܢ ܟܪܣܐ ܣܒܪܐ ܕܢܚ ܠܢ .
ܡܢ ܩܒܪܐ ܚܝܐ ܕܢܚܘ ܠܢ .
ܘܥܠ ܝܡܝܢܐ ܡܠܟܐ ܝܬܒ ܠܢ .
ܒܪܝܟ ܐܝܩܪܗ ܀

ܡܢ ܪܘܡܐ ܪܕܐ ܐܝܟ ܢܗܪܐ .
ܘܡܢܗ ܕܡܪܝܡ ܐܝܟ ܥܩܪܐ .
ܡܢ ܩܝܣܐ . ܢܚܬ ܐܝܟ ܦܐܪܐ .
ܣܠܩ ܠܫܡܝܐ ܐܝܟ ܪܫܝܬܐ .
ܒܪܝܟ ܨܒܝܢܗ ܀

ܡܠܬܗ ܕܐܒܐ ܐܬܬ ܡܢ ܥܘܒܗ .
ܘܠܒܫܬ ܦܓܪܐ . ܒܥܘܒܐ ܐܚܪܢܐ .
ܡܢ ܥܘܒܐ ܠܥܘܒܐ ܢܦܩܬ .
ܘܡܠܘ ܡܢܗ ܥܘܒܐ ܕܟܝܐ .
ܒܪܝܟ ܕܫܪܐ ܒܢ ܀

ܡܢ ܪܘܡܐ ܢܚܬ ܐܝܟ ܡܪܐ .
ܘܡܢ ܟܪܣܐ ܢܦܩ ܐܝܟ ܥܒܕܐ .
ܘܒܪܟ ܡܘܬܐ ܩܕܡܘܗܝ ܒܫܝܘܠ .
ܘܒܩܝܡܬܗ ܚܝܐ ܣܓܕܘ ܠܗ .
ܒܪܝܟ ܙܟܘܬܗ ܀

ܡܪܝܡ ܛܥܢܬܗ ܐܝܟ ܕܥܘܠܐ .
ܟܗܢܐ ܛܥܢܗ ܐܝܟ ܩܘܪܒܢܐ .
ܙܩܝܦܐ ܛܥܢܗ ܐܝܟ ܩܛܝܠܐ .
ܫܡܝܐ ܛܥܢܘܗܝ ܐܝܟ ܐܠܗܐ .
ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܘܗܝ ܀

3. Effudit rorem et imbrem vivum super Mariam, terram sitientem. Sicut frumentum in terram, sic cecidit in inferos. Ascendit ut manipulus et panis novus. Benedicta ejus oblatio.

4. Cognitio ejus expulsit errorem ex humanitate, quæ perdita erat. Malus in eo deceptus perturbatus est. Ejus cognitio omnem sapientiam in populos effudit. Benedictus fons sapientiæ.

5. Ex alto Virtus ad nos descendit, ex utero Spes illuxit nobis; e sepulchro nobis Vita orta est; et in dextra (Patris) Rex noster sedet. Benedictus honor ejus.

6. Ex alto effluxit ut fluvius; e Maria ortus est ut radix; e ligno descendit ut fructus; ascendit in cœlum ut primitiæ. Benedicta voluntas ejus.

7. Verbum Patris venit e sinu ejus, et in sinu alio corpus induit; e sinu in sinum exivit; illo repleti sunt sinus puri. Benedictus qui habitat in nobis.

8. Ex alto descendit ut Dominus, et ex utero exivit ut servus; in inferis mors genua flexit coram eo, et in resurrectione ejus vita adoravit eum. Benedictus ejus triumphus.

9. Maria portavit eum ut infantem; sacerdos (Simeon) portavit eum ut oblationem; crux portavit eum ut occisum; cœli portarunt eum ut Deum. Gloria Patri ejus.

ܡܢ ܟܠ ܓܒܝ̈ܢ ܐܘܫܛ ܘܝܗܒ .
ܐܦ ܚܘܠܡܢܐ . ܥܡ ܡܘܠܟܢܐ .
ܪܗܛܘ ܛܠܝ̈ܐ ܠܘܬ ܚܘܠܡܢܗ .
ܪܗܛܘ ܦܪ̈ܘܫܐ ܠܘܬ ܡܘܠܟܢܘܗܝ .
ܒܪܝܟ ܓܠܝܢܗ ܀
ܡܢ ܦܘܡ ܢܘܢܐ ܐܣܛܝܪܐ ܝܗܒ ܗܘܐ .
ܛܒܥܐ ܙܒܢܝܐ ܘܢܦܩܐ ܕܥܒܪ .
ܡܢ ܦܘܡܗ ܛܒܥܐ ܚܕܬܐ .
ܕܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ ܝܗܒ ܠܢ .
ܒܪܝܟ ܝܗܘܒܗ ܀
ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܠܗܘܬܗ .
ܘܡܢ ܡܝ̈ܘܬܐ ܐܦ ܐܢܫܘܬܗ .
ܡܢ ܡܠܟܝܙܕܩ ܐܦ ܟܘܡܪܘܬܗ .
ܘܡܢ ܒܝܬ ܕܘܝܕ ܐܦ ܡܠܟܘܬܗ .
ܒܪܝܟ ܚܘܠܛܢܗ ܀
ܡܢ ܩܪܝ̈ܐ ܗܘܐ ܒܡܫܬܘܬܐ .
ܘܡܢ ܨܝ̈ܡܐ ܒܓܘ ܢܣܝܘܢܐ .
ܡܢ ܥܝܪ̈ܐ ܗܘܐ ܒܐܓܘܢܐ .
ܘܡܠܦܢܐ ܗܘܐ ܒܒܝܬ ܩܘܕܫܐ .
ܒܪܝܟ ܝܘܠܦܢܗ ܀
ܡܢ ܛܢܦ̈ܐ ܠܐ ܓܥܠ ܗܘܐ .
ܘܡܢ ܚܛܝ̈ܐ ܠܐ ܥܪܩ ܗܘܐ .
ܒܟܐܢ̈ܐ ܛܒ ܚܕܐ ܗܘܐ .
ܘܠܦܫܝ̈ܛܐ ܛܒ ܒܥܐ ܗܘܐ .
ܒܪܝܟ ܡܘܠܒܢܗ ܀
ܡܢ ܡܪ̈ܥܐ ܠܐ ܚܣܪ ܪ̈ܓܠܘܗܝ .
ܐܦ ܠܐ ܡ̈ܠܘܗܝ ܡܢ ܗܕܝܘ̈ܛܐ .
ܦܫܛ ܡܚܬܬܗ ܠܘܬ ܠܬܚ̈ܬܝܐ .
ܘܐܦ ܡܣܩܬܗ ܠܘܬ ܠܥ̈ܠܝܐ .
ܒܪܝܟ ܫܠܘܚܗ ܀
ܡܘܠܕܗ ܠܢ ܕܘܟܝܐ ܗܘ .
ܘܐܦ ܥܡܕܗ ܠܢ ܚܘܣܝܐ ܗܘ .

10. Undique expandit et largitus est sua remedia ac consilia; cucurrerunt pueri ad ejus remedia; cucurrerunt sapientes ad ejus consilia. Benedicta ejus revelatio.

11. Ex ore piscis Dominus noster dedit staterem[1], sigillum temporale et productionem defectibilem; ex ore suo dedit novum novi Testamenti sigillum. Benedictus novi Testamenti largitor.

12. E Deo ejus divinitas, e mortalibus ejus humanitas, e Melchisedech ejus sacerdotium et e domo David ejus regnum. Benedicta ejus adunatio.

13. Ex invitatis fuit in nuptiis[2], e jejunatoribus in tentatione[3], e vigilibus in agonia[4], doctor fuit in templo[5]. Benedicta ejus doctrina.

14. Ab impuris non abhorrebat, a peccatoribus non refugiebat, cum probis valde delectabatur, et simplices exquirebat. Benedicta ejus institutio.

15. Ad ægros non defuerunt ejus gressus, nec ejus verba ad idiotas; porrexit descensum suum ad infimos, et ascensum suum ad superos. Benedictus missor ejus.

16. Nativitas ejus nostra mundatio est et baptismus nostra puri-

[1] *Matth.* XVII, 26.
[2] *Joan.* II, 2.
[3] *Matth.* IV.
[4] *Luc.* XXII, 43.
[5] *Luc.* II, 46.

ܐܦ ܡܝܬܘܬܗ ܠܢ ܚܝܘܬܐ ܗܝ .
ܐܦ ܣܘܠܩܗ ܠܢ ܪܘܡܪܡܐ ܗܘ .
ܟܡܐ ܢܘܕܐ ܠܗ ܀
ܡܢ ܐܣ̈ܟܠܐ ܚܫܝܒ ܐܟܘܠܐ .
ܘܡܢ ܚ̈ܟܝܡܐ ܙܐܢ ܟܠܐ .
ܡܢ ܪ̈ܘܝܐ ܚܫܝܒ ܫܬܝܐ .
ܘܡܢ ܦܪ̈ܘܫܐ ܡܟܡܐ ܟܠܐ .
ܒܪܝܟ ܦܘܪܢܣܗ ܀
ܠܩܝܦܐ ܛܡܐ ܗܘܐ ܒܛܢܗ .
ܘܠܓܒܪܐܝܠ ܫܒܝܚ ܡܘܠܕܗ .
ܠܟ̈ܦܘܪܐ ܥܣܩ ܣܘܠܩܗ .
ܘܠܬܠܡܝ̈ܕܐ ܬܡܝܗ ܛܠܝܘܬܗ .
ܒܪܝܟ ܦܘܪܫܢܗ ✠
ܠܝܠܘܕܗ ܫܪܝܪ ܝܠܕܗ .
ܘܠܒܨܘ̈ܝܐ ܥܣܩ ܝܠܕܗ .
ܠܥܠܝ̈ܐ ܦܫܝܛܐ ܗܘ ܫܪܪܐ .
ܘܠܬܚܬܝ̈ܐ ܒܨܝܐ ܘܦܘܠܓܐ .
ܚܬܝܡ ܒܘܨܝܗ ܀

ܡܢ ܒܝܫܐ ܐܬܢܣܝ ܗܘܐ .
ܘܡܢ ܗܘ ܥܡܐ ܐܫܬܐܠ ܗܘܐ .
ܡܢ ܗܪܘܕܣ ܡܬܒܥܐ ܗܘܐ .
ܒܫܬܩܗ ܒܣܪܗ ܠܒܥܝܐ ܕܒܥܝܗܝ .
ܒܪܝܟ ܝܠܘܕܗ ܀
ܡܢ ܥܡܝ̈ܕܐ ܚܫܒܘܗܝ .
ܐܦ ܡܢ ܕ̈ܡܟܐ ܒܝܡܐ ܡܢܝܘܗܝ .
ܐܝܟ ܕܠܩܛܠܐ ܒܨܠܝܒܐ ܐܪܝܡܘܗܝ .
ܐܝܟ ܠܫܠܕܐ ܒܩܒܪܐ ܣܡܘܗܝ .
ܒܪܝܟ ܡܘܟܟܗ ܀
ܡܢܘ ܠܟ ܡܪܝ ܕܐܬܕܡܝ .
ܥܝܪܐ ܕܐܬܐ ܠܫܢܬܐ ܕܕܡܟ .
ܕܟܝܐ ܕܥܡܕ ܚܝܐ ܕܡܝܬ .

ficatio; mors ejus nobis vitam præstat et ascensio exaltationem. Quam nobis laudandus!

17. Ab insipientibus reputabatur comestor, a sapientibus omnium alitor; ab ebriosis potator vini[1], ab intelligentibus exstinctor sitis. Benedicta ejus providentia.

18. Caiphæ immunda fuit ejus conceptio, Gabrieli gloriosa ejus nativitas; apud abnegatores difficultatem parit ejus ascensio, apud discipulos miranda fit ejus infantia. Benedicta ejus prudentia.

19. Ipsius genitori ejus generatio verax est, scrutatoribus difficultatem ingerit ejus nativitas; cœlicolis ipse veritas est plana, hominibus vero objectum investigationis et hæsitationis. Obsignata sit ejus perscrutatio.

20. A Malo tentatus fuit et a populo abnegatus; ab Herode interrogatus, suo silentio despexit ipsum examinare volentem. Benedictus ejus genitor.

21. E baptizatis esse in flumine reputatus est; in mari inter dormientes numeratus est; in crucem eum ut interficiendum elevarunt et ut cadaver in sepulchro posuerunt. Benedicta ejus humilitas.

22. Quis tibi, Domine, similis est? Tu magnus qui effectus es parvus; tu vigil qui somno correptus fuisti; tu purissimus qui baptismum suscepisti; tu semper

[1] *Matth.* XI, 19.

ܡܠܟܐ ܕܒܙܚ ܕܢܝܩܪ ܟܘܠ .
ܒܪܝܟ ܐܝܩܪܟ ܀

vivens qui mortem obiisti ; tu rex qui opprobrio affectus es, ut omnes honore afficeres. Benedictus honor tuus.

XIX.

ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܬܩܛܠܘ ܗܘܘ ܝܠܘܕܐ ܀

Ad tonum : Occisi sunt infantes[1].

ܪܟܘܒܐ ܗܘܐ ܠܝ ܢܡܘܣܟ .
ܗܘ ܕܓܠܐ ܥܠ ܦܪܕܝܣܐ .
ܘܩܠܝܕܐ ܗܘܐ ܠܝ ܙܩܝܦܟ .
ܕܗܘܝܘ ܦܬܚܗ ܠܦܪܕܝܣܐ .
ܡܢ ܓܢܬܐ ܕܥܕܢ ܢܣܒܬܗ .
ܓܒܠܬܗ ܘܐܬܝܬ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ .
ܘܪܕܐ ܘܦܩܚܐ ܡܠܝܠܐ .
ܗܐ ܡܬܒܕܪܝܢ ܒܥܐܕܟ .
ܒܡܫܒܚܬܐ ܥܠ ܐܢܫܘܬܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܟܠܠ ܘܐܬܟܠܠ ܀

1. Currus fuit mihi lex tua, quæ paradisum revelavit ; clavis fuit mihi crux tua, quæ paradisum aperuit. Ex horto Eden eam tulisti et formasti ; e paradiso venisti. Ecce rosæ floresque rationales sparguntur in tua solemnitate per cantus de tua humanitate. Benedictus qui coronavit et coronatus est.

ܗܐ ܥܐܕܐ ܦܨܝܚܐ ܕܐܬܝܗܘܗܝ .
ܟܠܗ . ܦܘܡܐ ܘܠܫܢܐ .
ܢܟ̈ܦܬܐ ܘܢܟ̈ܦܐ ܗܘܘ ܒܗ .
ܐܝܟ ܫܝܦܘܪܐ ܘܩܪܢܬܐ .
ܫܒܪܬܐ ܘܫܒܪܐ ܗܘܘ ܒܗ .
ܐܝܟ ܟܢܪܐ ܘܩܝܬܪܐ .
ܥܪܒܘ ܩܠܐ ܒܩܠܐ . ܘܐܣܩܘܗ .
ܘܐܣܩܘ ܟܠܗܘܢ ܠܫܡܝܐ .
ܝܗܒܘ ܫܘܒܚܐ ܠܡܪܐ ܫܘܒܚܐ .
ܒܪܝܟ ܕܢܒܥܘ ܒܗ ܫܬܝܩܐ ܀

2. Ecce læta[2] solemnitas quæ tota est ora et linguæ. Casti adolescentes castæque virgines in hoc festo sunt velut buccinæ et tubæ ; puellæ et pueri velut citharæ et lyræ voces vocibus univerunt easque omnes in cœlum extulerunt, gloriam dantes Domino gloriæ. Benedicta solemnitas, in qua et muti vocem dederunt.

ܗܐ ܪܥܡܬ ܐܪܥܐ ܡܢ ܠܬܚܬ .
ܘܫܡܝܐ ܡܢ ܠܥܠ ܪܥܡܘ .
ܚܠܛ ܢܝܣܢ ܩܠܐ ܒܩܠܐ .
ܒܥ̈ܠܝܐ ܐܦ ܬܚ̈ܬܝܐ .
ܚܠܛܘ ܡܠܬܗ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ .

3. Ecce resonarunt terra deorsum et cœli desuper ; Nisan vocem miscuit cum vocibus supernis ; etiam terricolæ miscuerunt voces Ecclesiæ sanctæ cum tonitruis divinitatis et splendores lampadarum

[1] Verba sunt quibus incipit hymnus IV de Nativitate, supra col. 471. Stropha continet decem versus septem syllabarum.

[2] ܦܨܝܚܐ proprie hilaris, festivus, lætus, peculiariter dicitur de festo paschatis, quod syriace ܦܨܚܐ appellatur. Unde facile intelligitur hic agi de festo paschatis.

ܥܡ ܙ̈ܠܝܩܘܗܝ ܕܒܪ̈ܩܐ .
ܘܥܡܗ ܙܘܥܐ ܕܚܫ̈ܘܗܝ .
ܐܒܝܠܐ ܕܨܘܡܐ ܚܠܝܬܗܝ .
ܥܡ ܡܛܪܐ . ܒܟܝܐ ܕܚܫܐ .
ܘܥܡ ܝܪܩܐ ܚܕܬܐ ܕܦܨܚܐ ܀
ܒܩܒܘܬܐ ܕܡܘܬܗ ܗܘܝ .
ܟܠ ܦܘܡܝܢ ܡܢ ܟܠ ܩܠܝܗܝܢ .
ܠܒܪ ܡܚܘ̈ܗܝ ܓܠ̈ܠܐ ܕܚܝ̈ܠܐ .
ܘܠܓܘ ܩܠ̈ܐ ܪ̈ܓܝܓܐ .
ܠܫ̈ܢܐ ܐܘܠܝܢ ܐܘܠܝܢ .
ܒܗ ܒܗ ܐܟܚܕ ܘܢܟܦܐܝܬ .
ܛܘܦܣܐ ܕܗܘܐ ܠܥܐܕܢ .
ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܘܒܬܘ̈ܠܬܐ .
ܙܡܪܘ ܒܗ ܒܢܟܦܘܬ .
ܫܘܒܚܐ ܠܡܪܗ ܕܩܒܘܬܐ ܀
ܒܗ ܒܥܐܕܐ ܕܡܩܪܒ ܟܠ ܐܢܫ .
ܢܨܚ̈ܢܘܗܝ ܐܝܟ ܩܘܪ̈ܒܢܘܗܝ .
ܟܪܝܬ ܠܝ ܢܦܚܘܬܝ ܕܝܠܝ .
ܕܡܣܟܢܘܬܝ ܚܙܝܬ ܐܢܐ .
ܐܬܪܟܟ ܒܛܠܟ ܪܥܝܢܝ .
ܘܗܘܐ ܠܗ ܢܝܣܢ ܕܬܪܝܢ .
ܗܘܘ ܠܝ ܦܩܥ̈ܘܗܝ ܩܘܪ̈ܒܢܝ .
ܗܐ ܓܕܝܠܝܢ ܟܠܝ̈ܠܝܢ ܟܠܝ̈ܠܝܢ .
ܘܥܠ ܬܪܥܐ ܕܐܕܢܐ ܣܝܡܝܢ .
ܒܪܝܟ ܥܢܢܐ ܕܢܛܦܬ ܒܝ ܀
ܡܢܘ ܚܙܐ ܦܩܥܐ ܕܒܟܬܒ̈ܐ .
ܡܢ ܡܟܬܒܐ ܐܝܟ ܡܢ ܛܘܪ̈ܐ .
ܘܡܠܝܢ ܐܢܘܢ ܢܟܦ̈ܬܐ .
ܒܥܘܒܐ ܐܪܘܝܚܐ ܕܗܘܢܐ .
ܩܠܐ ܐܝܟ ܫܡܫܐ ܥܠ ܟܢ̈ܫܐ .
ܒܕܪ ܗܘ ܦܩ̈ܥܐ ܐܢܘܢ ܩܕ̈ܝܫܐ .
ܒܪ̈ܓܫܝܟܘܢ ܩܒܠܘ ܐܢܘܢ .
ܐܝܟ ܡܪܢ ܠܡܫܚܗ ܕܡܪܝܡ .
ܒܪܝܟ ܕܐܬܟܠܠ ܒܐܡܗ̈ܬܗ ܀

cum coruscationibus fulgurum. Cum pluvia mixtus est fletus passionis; cum recenti viriditate jejunium paschatis.

4. In arca simili modo omnia ora omnes suas voces jubilando emiserunt; foris fluctus terribiles, intus voces desideratæ; in arca linguæ repetitis motibus unanimiter et caste locutæ sunt in typum nostræ solemnitatis; utriusque sexus virgines sancte cantaverunt: « Gloria Domino arcæ. »

5. In hoc festo, in quo offert unusquisque præclara sua gesta velut suas oblationes, molesta mihi fuit mea inflatio (?), quia vidi me egenum esse: sed emollita est rore tuo mens mea; ros tuus factus est ei alter Nisan, cujus flores effectæ sunt meæ oblationes; ecce coronæ ac coronæ plexæ sunt atque ad portam auris positæ sunt. Benedicta nubes quæ stillavit super me.

6. Quis vidit flores e libris veluti e montibus erumpentes? Castæ puellæ iis impleverunt spatiosos mentis sinus. Ecce vox, ut sol, super turbas flores sparsit; sanctos hos flores in sensibus vestris accipite, ut Dominus noster unguentum Mariæ. Benedictus qui coronatus est a suis ancillis.

ܦܩܚܐ ܦܐܝܐ ܘܡܡܠܠܐ .
ܒܙܪܘ ܛܠܝܐ ܩܕܡܘܗܝ ܡܠܟܐ .
ܥܝܠܐ ܥܠܝܗܘܢ ܐܬܟܠܠ .
ܐܘܪܚܐ ܥܠܝܗܘܢ ܡܠܝܐ ܗܘܬ .
ܘܬܫܒܚܬܐ ܒܙܪܘ ܐܝܟ ܦܩܚܐ .
ܘܙܡܝܪܬܐ ܐܝܟ ܫܘܫܢܐ .
ܐܦ ܗܫܐ ܫܘܝܐ ܒܥܐܕܐ .
ܟܢܫܐ ܕܛܠܝܐ ܒܙܪܘ ܠܟ ܡܪܢ .
ܗܘܠܠܐ ܐܝܟ ܦܩܚܐ .
ܒܪܝܟ ܕܐܫܬܒܚ ܒܛܠܝܐ ܀

7. Flores pulchros et rationales sparserunt pueri coram rege. Pullus[1] illis coronatus est; via illis repleta fuit; pueri laudes sparserunt ut flores et cantus ut lilia. Nunc pariter in hac solemnitate turba puerorum sparserunt tibi, Domine, hulala[2] ut flores. Benedictus qui laudatus est a pueris.

ܗܐ ܡܫܡܥܝܢ ܐܝܟ ܥܘܒܐ .
ܡܠܐ ܩܠܐ ܕܝܠܘܕܐ .
ܡܠܝܢ ܬܘܒ ܡܢܢ ܒܩܠܐ ܕܐܕܢܝܢ .
ܥܢܝܬܐ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ .
ܟܠ ܦܩܚܝܢ ܢܟܢܘܫ ܟܠ ܐܢܫ .
ܘܗܢܘܢ ܢܚܠܛ ܥܡ ܕܝܠܗ .
ܘܦܩܚܐ ܕܝܠܗ ܒܐܪܥܗ .
ܕܠܥܐܕܐ ܗܢܐ ܪܒܐ .
ܟܠܝܠܐ ܪܒܐ ܢܓܕܘܠ ܠܗ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܩܪܢ ܠܟܘܠܠܗ ܀

8. Ecce aurium nostrarum sinus plenus est cantibus infantium; plenæ etiam sunt aures nostræ canticis virginum. Unusquisque colligat cunctos flores et hos misceat floribus qui creverunt in terra sua, ut huic festo magno magnam plectat coronam. Benedictus qui vocavit nos ad suam coronationem.

ܠܡܪܢ ܪܒܐ ܢܓܕܘܠ ܠܗ .
ܬܘܪܓܡܘܗܝ ܐܝܟ ܗܘ ܕܟܕܘܗܝ .
ܩܫܝܫܐ ܬܘܕܝܬܗܘܢ .
ܡܫܡܫܐ ܩܪܝܢܝܗܘܢ .
ܥܠܝܡܐ ܗܘܠܠܝܗܘܢ .
ܛܠܝܐ ܡܙܡܘܪܝܗܘܢ .
ܒܬܘܠܬܐ ܡܕܪܫܝܗܝܢ .
ܪܫܐ ܣܘܥܪܢܝܗܘܢ .
ܘܥܠܡܝܐ ܕܘܒܪܝܗܘܢ .
ܒܪܝܟ ܕܐܣܓܝ ܠܢ ܢܨܚܐ ܀

9. Offerant Domino nostro in coronam florum: pontifex suas homilias, presbyteri sua encomia, diaconi suas lectiones, adolescentes sua hulala, pueri suos psalmos, virgines sua cantica, principes sua acta, laici suos mores. Benedictus qui adauxit nobis triumphos.

ܢܙܡܢ ܢܩܪܐ ܢܨܝܚܐ .
ܣܗܕܐ ܫܠܝܚܐ ܘܢܒܝܐ .

10. Invitemus, advocemus inclytos martyres, apostolos et prophe-

[1] Alludit ad *Matth.* XXI, 15.
[2] Ista vox notat lætas exclamationes, jubilationes, cantus, hymnos jubilos et in officio liturgico sectiones psalmorum.

ܕܐܒܗܬܗܘܢ ܘܕܒܢܝܗܘܢ .
ܕܡܝܢ ܐܝܟ ܗܒܒܝܗܘܢ .
ܘܕܢܚܝܢ ܐܝܟ ܒܘܪܠܝܗܘܢ .
ܥܠܐ ܦܪܐ ܕܘܪܕܝܗܘܢ . ܡܢ ܪܝܚܗ ܕܫܘܫܢ ܕܒܗܘܢ .
ܘܠܩܛܝܢ ܫܘܦܪܐ ܕܦܪܚܐ .
ܠܟܠܝܠܐ ܕܥܐܕܢ ܫܦܝܪܐ .
ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܛܘܒܢܐ ܀

ܟܠܝܠܝ ܡܠܟܐ ܐܬܡܣܟܢܘ .
ܒܥܝܢܝ ܥܘܬܪܗ ܕܟܠܝܠܟ .
ܩܒܝܥܐ ܒܗ ܕܟܝܘܬܐ .
ܙܟܝܐ ܒܗ ܗܝܡܢܘܬܐ .
ܢܗܝܪܐ ܒܗ ܡܟܝܟܘܬܐ .
ܨܡܚܐ ܒܗ ܩܕܝܫܘܬܐ .
ܙܗܐ ܒܗ ܚܘܒܐ ܪܒܐ .
ܡܠܟܬܐ ܪܒܐ ܕܦܪܚܐ .
ܗܐ ܓܡܝܪ ܫܘܦܪܗ ܕܟܠܝܠܟ .
ܒܪܝܟ ܕܝܗܒ ܠܢ ܕܢܓܕܠܝܘܗܝ ܀

ܡܠܟܐ ܡܪܢ ܩܘܪܒܢܢ .
ܘܗܒ ܠܢ ܚܠܦܘܗܝ ܦܘܪܩܢܐ .
ܫܝܢ ܐܪܥܬܐ ܕܚܪܒ . ܒܢܐ ܥܕܬܐ ܕܝܩܕ .
ܕܟܕ ܕܗܘܐ ܫܝܢܐ ܪܒܐ .
ܟܠܝܠܐ ܪܒܐ ܢܓܕܘܠ ܠܟ .
ܟܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܟܠ ܓܒܝܢ .
ܘܦܪܚܐ ܐܦ ܓܕܘܠܐ .
ܕܢܟܠܠ ܡܪܐ ܫܝܢܐ .
ܒܪܝܟ ܕܥܒܕ ܘܡܨܐ ܕܢܥܒܕ ܀

tas. Ipsis similes sunt eorum flores, nitent eorum gemmæ, ditissimæ sunt eorum rosæ, suave olent eorum lilia ; ex horto deliciarum colligunt pulcherrimos flores, eosque adducunt ad coronam festi nostri pulcherrimi. Gloria tibi a beatis.

11. Coronæ regum pauperes sunt in conspectu divitiarum tuæ coronæ. Inserta est in ea puritas ; triumphat in ea fides ; splendet in ea humilitas ; fulget in ea multicolor sanctitas; nitet in ea charitas magna, omnium florum regina. Ecce corona tua perfecta est. Benedictus qui dedit nobis ut plecteremus eam.

12. Rex noster, accipe oblationem nostram, et vicissim da nobis salutem ; pacem tribue terris vastatis ; instaura ecclesias igne destructas, ut, adducta magna pace, coronam plectamus tibi, allatis undique floribus et sertis ad coronandum Dominum pacis. Benedictus qui fecit et potuit facere.

XX.

ܕܗ ܩܠܗ ܀

Ejusdem toni.

ܢܝܣܢ ܙܟܝܐ ܙܟܐ .
ܕܐܫܬܕܪ ܡܢ ܙܟܝܐ .
ܐܬܓܠܝ ܙܟܝܐ ܒܡܨܪܝܢ .

1. Nisan, mensis victoriæ a victore missus, victoria illustris in Ægypto factus salvavit et eduxit sponsam regis ; suis effusionibus

ܦܪܫ ܘܐܦܫ ܟܠܗ ܥܠܡܐ .
ܘܡܠܐ ܐܪܥܐ ܒܡܦܩܢܘܗܝ ܡܘܪܕܝܗ .
ܚܙܝ ܘܡܠܟܗ ܡܢ ܩܕ̈ܡܘܗܝ .
ܩ̈ܠܦܝܐ ܕܪܥܡܐ ܢܒܥܘ ܗܘܘ .
ܘܛܒܒܐ ܕܪ̈ܩܕܐ ܗܘܐ ܗܘܐ .
ܛܘܪ̈ܐ ܡܫܘܪܝܢ ܪܩܕܘ ܗܘܘ .
ܒܪܝܟ ܪܡܐ ܕܐܪܝܡ ܡܟܝ̈ܟܐ ܀
ܗܘܐ ܚܠܘܠܐ ܕܟܝܐ ܒܡܕܒܪܐ .
ܘܓܢܘܢܐ ܒܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ .
ܢܚܬ ܩܕܝܫܐ ܡܟܪ ܘܢܣܒܗ̇ .
ܠܒܪܬܐ ܐܒܪܗܡ ܪܚܡܗ .
ܪܒ ܥܘܠܐ ܕܗܘܐ ܥܓܠ .
ܕܟܠܬܐ ܓܢܬ ܒܓܢܘܢܗ̇ .
ܡܟܘܪܐ ܣܠܩ ܠܘܬ ܚܬܢܐ .
ܘܓܝܘܪܐ ܥܠ ܠܓܢܘܢܐ .
ܣܢܬ ܡܠܟܐ ܘܐܚܒܬ ܥܓܠܐ .
ܒܪܝܟ ܕܟܝܐ ܕܟܬܒ ܘܫܪܗ̇ ܀
ܒܗ ܕܒܪܐ ܙܢܝܬ ܟܠܬܐ .
ܘܒܡܕܒܪܐ ܗܘܐ ܩܒܪܗ̇ .
ܠܐ ܓܝܪ ܐܥܠܗ̇ ܠܒܝܬ ܥܡ̈ܡܐ .
ܕܠܐ ܢܨܥܪ ܒܗ̇ ܕܟܝܐ .
ܪܒܝ ܕܝܢ ܒܪܬܗ̇ ܚܠܦܝܗ̇ .
ܘܝܗܒ ܠܗ̇ ܨܒ̈ܬܐ ܕܐܡܗ̇ .
ܢܛܪܗ̇ ܗܘܐ ܡܢ ܛܡܐܘܬܗ̇ .
ܘܫܠܡ ܠܗ̇ ܕܐܢ ܬܬܢܛܪ .
ܒܪ ܡܠܟܐ ܡܟܘܪܐ ܢܗܘܐ ܠܗ̇ .
ܒܪܝܟ ܕܡܟܪ ܥܕܬ ܥܡ̈ܡܐ ܀
ܢܝܣܢ ܢܦܩ ܠܐܡܗܬܐ .
ܐܝܟ ܕܠܒܪܬܐ ܐܝܟ ܕܠܐܡܗ̇ .
ܕܢܟܠܠ ܠܗ̇ ܠܒܪܬ ܣܪܐ .
ܢܦܩܬ ܠܐܘܪܥܐ ܕܒܪ ܡܠܟܐ .
ܙܝܚܐ ܪܒܐ ܩܕܡ ܚܬܢܐ .

turbavit terram eamque sparsis suis floribus implevit. Coram eo fulgura coruscarunt, clangor tonitruum resonavit, montes subsilierunt. Benedictus Altissimus qui extulit despectos.

2. Factæ sunt nuptiæ puræ in deserto et thalamus positus est in monte Sinai; descendit sanctus et desponsavit sibi atque accepit filiam Abrahæ, amici sui. Magnum perpetratum est illico nefas. Sponsa adulterio fœdavit thalamum suum; sponsor ascendit ad sponsum, et adulter super thalamum; sponsa regem odivit et amavit vitulum. Benedictus Purissimus qui scripsit (libellum repudii) et dimisit eam.

3. Sponsa fecit stuprum in deserto et in deserto nacta est sepulchrum. Introducta non fuit in domum gentium, nè Sponsus purissimus contumelia ab ea afficeretur. Nutrivit autem Deus filiam ejus pro ea eique ornamenta matris suæ dedit, servavit eam a contaminatione ac promisit ei, si castam se servaret, filium regis fore sponsum ejus. Benedictus qui desponsavit Ecclesiam gentium.

4. Sicut ad matrem, sic ad filiam Nisan hilaris missus fuit, ut hanc Saræ filiam coronaret; exivit in occursum filii regis, pompa magna processit coram sponso ut gauderet sponsa in sponso suo. Claudi exsi-

[illegible]

lierunt ut cervi[1], cæci illuminati sunt ut lampades, laudatio facta est cum ramis palmarum. Benedictus qui pudicam reddidit sponsam despectam.

5. Vidit filia Saræ filium regis, vidit ipsum esse verecundum et desponsata est; vidit ipsum esse castum et infirmata est, quia cum adulteris consuetudinem habebat; accusavit eum, ut non accusaretur; criminis insimulavit eum, quasi alia de causa repudiasset eam; rabie quippe arrepta, nesciebat ipsum sponsum suum esse sanctum. Benedictus qui toleravit immunditiam ejus.

6. Nisan autem, mensis justus, exuit eam ornamentis illius eaque abstulit. Quo mense synagoga ea induerat, eodem illa exuit. Nisan scidit et laceravit velum, vestimentum istud mundum, quo operiebantur ornamenta sacra; spoliavit synagogam festis ejus eaque abstulit; abstulit caput festorum a quo pendebant cætera festa. Benedictus qui abstulit illud in æternum.

7. Filius regis, visa illius iniquitate, venit et desponsavit sibi ecclesiam gentium, cujus amorem et veritatem probata habebat; univit eam sibi et se univit ei, adeo ut nulla prorsus daretur separatio. Ecce hæc sedet in templo regis induta ornamentis regiis. Ministrat ei mensis Nisan ornatus indutusque

[1] *Is.* XXXV, 5. In titulo in margine superiori ad hanc stropham apposita sunt verba: [illegible] De resurrectione.

ܡܫܡܫ ܠܟܘ ܢܝܣܢ ܚܕܝܐ .
ܡܪܟܒ ܘܡܠܒܫ ܗܘܒܠܐ .
ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܪܗ ܕܢܝܣܢ ܀

ܒܢܝܣܢ ܦܪܥܝ ܒܟܠܒܝܗܘܢ .
ܦܩܚܐ ܘܢܦܩܝܢ ܘܫܒܩܝܢܘܢ .
ܡܫܡܫܝܢ ܠܗܘܢ ܠܟܠܝܠܐ .
ܘܗܘܝܢ ܒܟܠܠ ܠܐܚܪ̈ܢܐ .
ܐܝܟ ܢܝܣܢ ܥܐܕܗ ܕܢܝܣܢ .
ܒܗ ܓܝܪ ܒܙܥ ܟܘܬܝܢܘܗܝ ܪܒ ܟܘܡܪ̈ܐ .
ܘܥܪܩܬ ܡܢܗ ܟܘܡܪܘܬܐ .
ܘܫܒܩܬܗ ܠܗ ܟܕ ܥܪܛܠ .
ܘܐܬܦܪܣܬ ܥܠ ܦܪܘܩܢ .
ܒܪܝܟ ܟܐܢܐ ܕܬܒܥ ܕܝܠܗ ܀

ܒܢܝܣܢ ܕܚܙܬܗ ܪܘܚܐ .
ܠܩܝܦܐ ܪܒ ܟܘܡܪܐ ܡܫܠܚܐ .
ܕܫܠܝܚ ܡܢܗ ܟܘܡܪܘܬܐ .
ܘܡܢ ܟܗܢܘܬܐ ܐܬܦܠܚ .
ܦܪܣܐ ܐܦ ܗܘ ܐܬܦܪܣ ܬܪܥܐ .
ܢܦܩܬ ܘܐܬܦܩܬ ܥܠ ܡܕܡ .
ܚܙܐ ܩܘܕܫܐ ܕܡܫܡܫܐ .
ܕܠܝܬ ܬܘܒ ܟܘܡܪܐ ܕܡܫܡܫ .
ܘܫܢܝ ܠܐܬܪܐ ܕܡܫܡܫܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܨܒܬ ܠܬܫܡܫܬܗ ܀

ܢܚܬܐ ܟܠܗ ܚܫܘܟܐ .
ܟܠܗ ܒܢܝܣܢ ܡܬܡܬܪܛ .
ܦܪܚܝܢ ܒܪ̈ܩܐ ܒܚܫܘܟܐ .
ܡܨܪ̈ܝܢ ܠܗ ܒܙܠܝܩܝܗܘܢ .
ܥܐܕܐ ܕܗܘܐ ܒܢܝܣܢ .
ܒܩܠܐ ܡܩ̈ܒܪܐ ܨܪܝ ܗܘܐ .
ܩܠܐ ܕܐܚܝܐ ܠܟܠ .
ܫܡܥܗ ܡܘܬܐ ܩܛܠ ܟܠ .
ܘܐܫܪܝ ܘܫܒܩ ܓܙ̈ܘܗܝ .
ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܒܪ ܡܚܝܐ ܟܠ ܀

floribus. Gloria tibi, Nisanis Domine.

8. In Nisan e suis calicibus erumpunt flores; decerpuntur et stipitem nudum relinquunt et aliis coronandis inserviunt. Sicut Nisan, sic festum ejus. In illo quippe scidit vestimenta sua princeps sacerdotum[1] et effugit ab eo sacerdotium, eumque nudatum reliquit et super Salvatorem nostrum se expandit. Benedictus justus qui vindictam sumpsit.

9. In Nisan vidit Spiritus principem sacerdotum Caipham sacerdotio et pontificatu spoliatum. Scissum est etiam velum, quo remoto propalata sunt omnia; sanctuarium, in quo sacra peragebantur, vidit non amplius adesse sacerdotem qui ministraret, et migravit in locum ubi sacra peraguntur. Benedictus qui decoravit ministerium suum.

10. Atrum tenebrarum indumentum totum in Nisan laceratur. Volant fulgura per tenebras, easque suis radiis lacerant. Festum in Nisan celebratum sua voce sepulchra scidit. Hanc vocem omnia vivificantem audivit mors, quæ omnes interficit, et dissoluta dimisit thesauros suos. Tibi gloria, o fili omnes vivificans.

[1] Matth. XXVI, 65.

ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܒܙܥܗ ܠܡܨܪܝܢ .
ܗܘ ܐܡܪ ܐܪܙܐ ܕܒܛܠ .
ܒܩܛܠܗ ܚܝܠܗ ܚܘܝ ܗܘܐ .
ܕܡܝܬܐ ܠܚܝܐ ܦܪܩ ܗܘܐ .
ܐܦ ܒܘܟܪܐ ܒܝܘܡܐ ܕܩܛܠܗ .
ܒܙܥܗ ܠܫܝܘܠ ܐܝܟ ܡܨܪܝܢ .
ܢܦܩܘ ܡܝ̈ܬܐ ܐܟܪܙܘ ܚܝܠܗ .
ܕܗܘ ܐܡܪܐ ܕܒܝܕ ܩܛܠܗ .
ܡܢ ܟܘܪܐ ܕܫܝܘܠ ܐܦܩ .
ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܡܫܒܝܢܐ ܕܫܝܘܠ ✣
ܢܝܣܢ ܗܘ ܡܫܩܠ ܝܩܪܐ .
ܛܥܢܐ ܕܥܠ ܒܪܝܬܐ .
ܫܩܠ ܛܥܢܐ ܡܢ ܛܘܪ̈ܐ .
ܘܚܦܝܐ ܡܢ ܡܒܘ̈ܥܐ .
ܕܒܚܘܡܗ ܫܪܐ ܓܠܝ̈ܕܐ .
ܘܓܠܝܕܐ ܕܢܗܪ̈ܘܬܐ .
ܫܟܟ ܥܫܢܐ ܕܡܒܘ̈ܥܐ .
ܫܒ̈ܝܠܐ ܕܪܫ ܒܝܬ ܓܠ̈ܠܐ .
ܠܬܓܪ̈ܐ ܥܠ ܝܘܬܪ̈ܢܐ .
ܫܘܒܚܐ ܡܪܝ ܠܒܛܝܠܘܬܟ ✣
ܩܘܪܫܐ ܒܝܫܐ ܡܢܓܕ ܟܠ .
ܘܚܘܡܐ ܥܫܝܢܐ ܡܫܢܩ ܟܠ .
ܙܟܐ ܢܝܣܢ ܒܒܣܝܡܐ .
ܡܫܚܢ ܐܐܪ ܒܒܣܝܡܘܬܗ .
ܠܐܝܠܢ̈ܐ ܫܠܝ̈ܚܐ ܡܠܒܫ .
ܕܐܪܙܐ ܗܘ ܕܐܒܐ ܕܝܬܡ̈ܐ .
ܥܪܛܠܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܡܟܣܐ .
ܐܝܟ ܡܪܗ ܕܟܣܐ ܘܐܠܒܫ .
ܥܪܛܠܝܘܬܐ ܕܚܘܐ ܒܥܕܢ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܟܣܐ ܥܪܛܠܝܘܬܢ ✣
ܢܝܣܢ ܝܪܚܐ ܙܟܝܐ .
ܕܚܕܝܪܝܢ ܠܗ ܟܠ ܝܘܡܝܢ .
ܘܝܪ̈ܚܐ ܠܗ ܟܠ ܫ̈ܢܝܢ .
ܡܢ ܝܡܝܢܗ ܘܣܡܠܗ .

11. In illo die aperuit Ægyptum ille agnus figuræ quæ cessavit; sua nece vim suam ostendit, mortuus quippe vivos salvavit. Pariter Unigenitus in die necis suæ aperuit inferos velut Ægyptum; exeuntes mortui prædicarunt potentiam istius agni, qui per suam necem eos e sinu inferorum eduxit. Tibi gloria, o spoliator inferorum.

12. Nisan allevat pondus quo mundus gravatur; aufert a montibus onus et a fontibus operimentum, quia suo calore solvit nives glaciesque rivorum, sedat impetum fontium, semitas parat inter fluctus mercatoribus ad lucra obtinenda. Gloria, Domine, sollicitudini tuæ.

13. Frigus acerbum omnes flagellat, calor vehemens omnes cruciat, vincit Nisan amœnus, tepidam reddit auram, arbores nudatas vestit, quia figura est Patris orphanorum; nuditatem terræ operit, sicut Dominus ejus operuit vestimentis nuditatem Hevæ in paradiso. Benedictus qui texit nuditatem nostram.

14. Nisan mensis est victoriæ; eum circumdant omnes anni dies mensesque a dextris et a sinistris; a dextra media pars mensium, a sinistra altera pars, e regione stat

ܦܠܚܐ ܕܥܢܝܐ ܒܣܝ ܠܘܬܗ .
ܘܦܠܚܐ ܥܬܝܪ ܒܐܣܝܪ ܠܘܬܗ .
ܠܡܘܗܒܬܗ ܦܐܝܐ ܡܢ ܪܘܚܐ .
ܬܫܪܝ ܥܬܝܪܐ ܒܥܘܬܪܐ .
ܘܡܩܪܒ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܚܝܠܐ ܡܛܟܣ ܟܠ ܀
ܩܥܐ ܢܒܝܐ ܕܐܘܪܒܝ ܥܘܒܟܝ .
ܐܘ ܥܩܪܬܐ . ܕܢܣܦܩܘܢ ܠܒܢܝܟܝ .
ܕܐܘܪܫܠܡ ܩܛܠܬ ܥܘܪܠܐ .
ܥܕܬܐ ܡܚܝܐ ܠܓܙܝܪܐ .
ܗܝ ܡܦܝܣܐ ܠܦܓܪܢܝܐ .
ܕܚܕܝܢ ܒܝܠܕܗ .
ܒܡܘܠܕܐ ܕܥܘܠܝܢ ܫܒܝܚ .
ܘܒܥܠܠܐ ܕܐܪ̈ܥܐ ܣܟܝܢ .
ܠܡܬܝܠܕܘ ܕܪܘܚܐ ܡܣܟܝܢ .
ܒܪܝܟ ܕܡܠܟ ܛܘܒܐ ܠܥܡܡܐ ܀
ܥܘܒܗ ܕܒܪܬ ܨܗܝܘܢ ܐܬܥܨܝ .
ܐܝܟ ܕܙܒܢܝܐ ܗܘܐ ܗܘ .
ܠܥܡܐ ܙܥܘܪܐ ܣܦܩ ܗܘܐ .
ܕܢܥܒܕ ܒܗ ܥܐܕܐ .
ܒܐܘܪܫܠܡ ܒܠܚܘܕ ܦܩܕ .
ܘܢܝܬܐ ܥܡܐ ܕܒܚܘ̈ܗܝ .
ܐܝܟܢܐ ܡܨܝܢ ܗܘܘ ܐܢܘܢ .
ܟܠ ܥܡܡܝܢ ܡܢ ܟܠ ܣܘܦܝܢ .
ܘܢܝܬܘܢ ܠܬܡܢ ܕܒܚܝܗܘܢ .
ܒܪܝܟ ܕܩܨܐ ܦܓܪܗ ܒܟܠܕܘܟ ܀
ܟܐܦܐ ܕܚܙܐ ܕܢܝܐܝܠ .
ܡܠܬ ܟܠܗ ܐܪܥܐ .
ܥܢܢܐ ܕܚܙܐ ܐܠܝܐ .
ܐܬܦܪܣܬ ܘܪܡܙܬ ܠܐܘܢܓܠܝܘܢ .
ܠܡܫܪܝܐ ܕܦܫܛܬ ܢܦܫܗ .
ܘܐܬܦܫܛܬ ܥܠ ܟܠ ܥܡܡܝܢ .

a longe Tešrin, mensis dives qui offert ei oblationem. Benedicta virtus omnium ordinatrix.

15. Clamavit prophèta: « Dilata o sterilis, sinum tuum, ut sufficiat filiis tuis[1]. » Jerusalem enim occidit incircumcisos; Ecclesia vivificat circumcisos (corde); hortatur quippe homines corporeos nativitate carnali gaudentes, partu infantium gloriantes et terræ proventus expectantes ut spiritualiter renascantur. Benedictus qui promisit beatitudinem gentibus.

16. Parvus filiæ Sion sinus constrinxit se; quia temporarius erat, sufficiebat populo parvo; jussit Deus ut festum (paschatis) perageretur in Jerusalem tantum et ut populus illuc suas victimas adduceret. Quomodo potuissent omnes populi ex omnibus finibus illuc adducere suas victimas? Benedictus qui ubique fregit corpus suum.

17. Lapis, quem vidit Daniel[2], orbem totum implevit; nubes, quam vidit Elias[3], sua dilatatione figura fuit Evangelii, quod se dilatavit et se extendit ad omnes populos atque distillavit abundantes suos imbres, ut possent extinguere

[1] Alludit forsan ad *Is.* LIV, 1-2.
[2] *Dan.* II, 34-35.
[3] *III Reg.* XVIII, 44.

ܐܪܘܝ ܨܗܝܘܬܐ ܕܥܡܡܐ .
ܘܐܬܪܘܝܘ ܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܗܘܘ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܬܫܡܫܬܗ .
ܒܟܠܕܘܟ ܡܫܬܡܫܐ ܀

sitim populorum. Benedictus ille cui obsequium ubique præstatur.

XXI.

ܒܩܠ ܗܢܐ
ܗܢܘ ܨܘܡܗ ܕܝܚܝܕܝܐ :

Ad tonum : Hoc est jejunium Unigeniti[1].

ܐܘܫܛ ܠܢ ܡܪܝ ܒܪܝܟܐ .
ܩܠܝܠ ܡܢ ܥܘܬܪܟ . ܒܝܪܚܐ ܡܥܬܪ ܟܠ .
ܡܕܒܪܢܘܬܟ ܒܢܝܣܢ ܥܠ ܟܠ ܐܬܦܫܛܬ .
ܡܬܥܬܪܝܢ ܒܗ ܘܡܬܨܒܬܝܢ .
ܛܘܪܐ ܒܥܣܒܐ ܢܝܪܐ ܒܙܪܥܐ .
ܝܡܐ ܒܡܥܠܢܐ . ܐܪܥܐ ܒܛܒܬܐ .
ܫܡܝܐ ܒܢܘܗܪܐ ܟܘܟܒܐ .
ܦܩܥܬܐ ܒܗܘܒܒܐ .
ܢܝܣܢ ܨܒܬܗ ܕܐܪܥܐ .
ܘܥܐܕܐ ܢܝܣܢ ܨܒܬܗ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܀

1. Porrige nobis, Domine benedicte, aliquid e divitiis tuis in mense omnes ditante. Providentia tua in mense Nisan ad omnia se extendit. Ditescunt in eo et ornantur montes herbis, arva seminibus, mare proventibus, terra bonis, cœlum lætis astris, valles floribus. Nisan ornamentum est terræ et festum Nisan ornamentum est Ecclesiæ.

ܗܘܐ ܢܝܣܢ ܡܠܠܐ .
ܡܠܒܒ ܠܝ ܘܐܚܝܕ . ܘܫܐܠ ܕܐܡܪ ܡܪܝ .
ܐܢ ܦܘܡܐ ܣܟܝܪܐ . ܕܚܘܘܬܐ ܩܛܘܠܬܐ .
ܒܗ ܒܢܝܣܢ ܡܬܦܬܚܝܢ .
ܦܬܚ ܦܘܡܗ ܚܘܝܐ ܠܝܛܐ .
ܕܠܟܠ ܐܛܥܝ ܘܩܛܠ . ܦܬܚ ܡܪܝ ܒܚܢܢܟ .
ܦܘܡܗ ܕܥܒܕܟ ܘܥܒܕܝܗܝ . ܟܢܪܐ ܕܫܪܪܐ .
ܢܙܡܪ ܒܩܠܐ ܚܠܝܐ .
ܘܡܠܐ ܬܪܝܨܐ . ܒܪܝܟܐ ܠܟܠ ܫܡܘܥܘܗܝ ܀

2. Nisan spiritualis monet me, sicut urget et expetit ut dicam : « Domine, si ora clausa serpentium homicidarum per Nisan aperiuntur, si aperuit os suum serpens maledictus, omnium deceptor et occisor[2], aperi, Domine, tua clementia os servi tui et fac eum citharam veritatis, quæ voce dulci rectitudineque plena psallat : « Benedictus sit omnibus ejus auditoribus. »

ܐܢ ܗܘܐ ܐܐܪ ܡܠܠܐ .
ܒܟܠܗ ܩܠܘܗܝ . ܥܡ ܪܥܡܐ ܢܝܣܢ .
ܟܡܐ ܗܘܝܐ ܠܥܕܬܐ . ܥܡܐ ܡܗܝܡܢܐ .

3. Si aer spiritualis cum omnibus suis vocibus totus est cum tonitruis Nisan, quantum jubilare debet Ecclesia fidelium in die paschatis

[1] Vide supra col. 67, strophæ schema : 6555568 5575610.

[2] S. Ephræmus in suo in Genesin commentario docet primum hominem in mense Nisan creatum fuisse et in eodem mense a serpente per peccatum occisum fuisse.

ܟܢܘܪܐ ܪܘܚܢܝ ܡܫܠܠ .
ܘܐܝܟ ܡܫܡܠܝܐ ܠܙܡܪ ܟܠܗ .
ܒܥܐܕܟ ܪܒܐ . ܫܘܬܦܗ ܘܒܪ ܙܘܓܗ .
ܕܗܘ ܥܐܕܐ ܕܒܗ ܢܒܥܘ ܥܝܪܐ ܒܒܝܬ ܠܚܡ .
ܬܓܕܘܠ ܥܕܬܐ ܒܢܝܣܢ .
ܟܠܝܠܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܓܕܠܘܗܝ ܥܝܪܐ ܒܟܢܘܢ ܀
ܐܦ ܠܐܪܥܐ ܢܝܣܢ ܠܒܫ .
ܙܡܪ ܡܠܒܫ ܠܗ . ܠܒܘܫܐ ܕܟܠ ܓܘܢܝܢ .
ܡܬܥܛܦܐ ܒܪܝܬܐ . ܗܘ ܟܘܬܝܢܐ ܕܦܩܥܐ .
ܘܦܪܝܣܐ ܕܗܘܒܐ .
ܐܡܗ ܕܐܕܡ ܒܥܐܕܗ ܕܢܝܣܢ .
ܡܬܥܛܦܐ ܚܠܐ . ܕܠܐ ܙܡܪ ܕܐܝܕܝܐ .
ܡܬܦܨܚܐ ܕܢܚܬ ܡܪܗ . ܘܐܩܝܡ ܗܘܐ ܠܒܪܗ .
ܬܪܝܢ ܠܗ ܥܐܕܝܢ ܠܐܪܥܐ .
ܘܬܪܬܝܢ ܡܫܬܘܝܢ ܐܝܟ ܕܡܪܗ ܘܕܒܪܗ ܀
ܥܘܒܐ ܗܝ ܓܒܐ ܗܝ ܘܡܓܢܐ .
ܐܪܥܐ ܠܟܠܗ ܚܝܐ . ܘܬܟܣܝܬܐ ܠܡܝܬܐ .
ܐܘ ܐܪܥܐ ܕܡܟܣܐ . ܠܟܠ ܟܠ ܕܥܪܛܠ .
ܕܠܝܬ ܕܡܟܣܐ ܕܬܟܣܝܗ .
ܢܝܣܢ ܒܗܬ ܒܥܪܛܠܝܘܬܗ .
ܘܐܝܟ ܕܠܢܘܚ ܥܪܛܠܐ . ܡܟܣܐ ܦܓܪܥܝܘܬܗ .
ܠܐܒܐ ܕܟܠ ܬܪܝܢ ܐܚܝܢ .
ܚܕ ܢܝܣܢ ܟܣܝܗ .
ܘܠܐܪܥܐ ܐܡܐ ܕܟܠ .
ܢܝܣܢ ܒܠܒܘܫܘܗܝ ܟܣܝ ܒܢܝܫܐ ܕܦܩܥܐ ܀
ܐܦ ܗܘ ܦܪܚܬܐ ܡܚܝܠܬܐ .
ܒܝܪܚ ܗܘܒܐ ܢܦܩܐ ܡܬܦܫܩܐ .
ܚܙܘ ܒܗ ܒܕܒܪܐ ܚܠܫܬ ܡܢ ܟܠ .
ܘܐܬܥܡܪܘ ܒܚܝܠܬܗ .
ܐܪܙܐ ܠܒܝܫܐ . ܛܘܦܣܐ ܛܥܝܢܐ .
ܘܡܢ ܟܠ ܗܘܒܝܢ . ܟܢܫܐ ܥܘܕܪܢܐ .
ܐܦ ܣܝܡܬܗ ܟܣܝܐ ܘܫܝܛܐ .

tui spiritualis, et velut cithara tota canticis incumbere in magna tua solemnitate, quæ socia est et consors illius solemnitatis, qua angeli in Bethleem jubilarunt. Plectat Ecclesia in Nisan coronam gloriæ quam plexerunt angeli in Conun[1].

4. Nisan etiam terram induit vestimento coloribus omnis generis texto; induitur tellus tunica pallioque florum. Mater Adami[2] in festo Nisan induitur vestimento manibus haud contexto; lætatur Dominum suum descendisse et filium suum suscitasse. Duæ simul dantur terræ festivitates duoque convivia, Domini scilicet ejus ejusque Filii.

5. Terra velut sinus est et asylum cunctis viventibus et velut operimentum mortuis. O terra, qua operitur omnis nudus et quam nemo operire potest! Nisan erubescit de ejus nuditate et sicut denudati Noe denudationem ejus operit. Duo fratres pallio patrem omnium operuerunt, terram, omnium matrem, solus Nisan vestibus florum operit.

6. Etiam illa volucris inermis mense florum (ex alveario) exiens strenue laborat. Inspicite inertem præ omnibus apem et strenue laborate sicut illa; figuris vestitur, typos portat, e cunctis floribus colligit adjumenta, thesaurus ejus absconditus et vilis est; ubi autem aperitur, mirum visu quomodo

[1] In mense Decembri.

[2] Terra e qua sumptus est.

ܗܐ ܕܝܢ ܕܐܬܦܠܚܬ .
ܬܘܪܐ ܠܟܘܪ̈ܐ ܕܐܡܠܝ .
ܒܥܠܬܗ ܘܚܒܗ ܘܥܠܬܗ . ܒܪܝܟ ܒܪܘܝܗ ܀
ܟܕ ܚܠܝܘܬܐ ܟܢܫܐ .
ܦܘܡܐ ܗܘ ܟܢܫ ܠܗ̇ . ܕܗܘ ܢܚܬ ܡܢ ܥܠ .
ܡܨܝܪܐ ܗܘܐ ܕܥܕܬܐ ܕܟܢܫܬ ܡܢ ܟܬܒ̈ܐ .
ܚܠܝܘܬܐ ܕܪܘܚ ܩܘܕܫܐ .
ܟܢܘܫܬܐ ܒܡܕܒܪܐ ܠܩܛܬ ܡܢܐ .
ܒܥܠܬܗ ܣܟܠܬ . ܟܕ ܙ̈ܐܐ ܓܒܬܗ̇ .
ܬܘ ܟܢܫܘ ܚܘܒܐ ܕܟܝܐ .
ܚܠܦ ܡܢܐ ܚܘܪܐ .
ܡܢܐ ܡܣܪܝ ܗܘܐ ܟܕ ܒܬ .
ܚܘܒܐ ܐܢܗܘ ܕܒܐܬ ܚܠܐ ܒܣܝܡ ܀
ܥܘܩܬܗ ܕܣܬܘܐ .
ܢܝܣܢ ܬܒܪ ܠܗ . ܠܩܘܫܝܗ ܥܙܝܙܐ .
ܐܪܙܗ ܗܘ ܕܚܘܒܐ . ܢܝܣܢ ܕܒܪܬܚܗ .
ܙܟܐ ܠܩܘܪܫܐ ܥܙܝܙܐ .
ܗܐ ܕܝܢ ܪ̈ܓܠܐ ܕܐܣܪ ܣܬܘܐ .
ܗܐ ܫܪܝ ܐܝ̈ܕܝܐ ܕܐܣܪ ܒܛܠܐ .
ܗܐ ܢܦܩܬ ܒܥܝܪܘܬܐ .
ܕܬܨܒܬ ܠܐܪܥܐ .
ܬܚܙܐ ܢܦܫܐ ܘܬܛܢ .
ܘܚܠܦ ܐܪܥܐ ܬܨܒܬ ܗܝ ܠܢܦܫܗ ܀
ܫܪܐ ܢܝܣܢ ܗܘܐ ܠܗ .
ܒܕܡܘܬ ܫܪܐ ܟܠ . ܕܫܪܐ ܠܬ̈ܓܪܐ .
ܐܣܝܪ̈ܘܗܝ ܕܣܬܘܐ . ܢܝܣܢ ܒܡܠܟܗ .
ܫܪܐ ܐܢܘܢ ܘܢܦܩܘ ܙܗܘ .
ܒܕܡܘܬ ܡܪܢ ܕܫܪܐ ܒܢܝܣܢ .
ܠܐܣܝܪ̈ܘܗܝ ܕܫܝܘܠ . ܘܦܬܚܘ ܩܒܪ̈ܝܗܘܢ .
ܬܫܪܐ ܢܦܫܗ ܡܐܣܘܪ̈ܐ .
ܕܗܝ ܦܟܪܬ ܠܗ̇ .
ܡܢܘ ܢܫܪܐ ܠܐܝܢܐ .
ܕܦܟܪ ܗܘ ܦܟܪܗ ܪܒܐ ܠܢܦܫܗ ܒܨܒܝܢܗ ܀
ܒܟ ܗܘ ܢܝܣܢ ܒܫܠܝܐ .

illa laboravit et construxit favos eosque implevit. Benedictus creator ejus.

7. Dum os dulcedinem colligebat mannæ in terram diffusæ et purissimæ figuram exprimebat Ecclesiæ, quæ collegit e Scripturis dulcedinem Spiritus sancti. Synagoga in deserto collegit manna, mente fœdata gulose accumulavit illud. Venite, colligite amorem purum pro manna candido. Manna putrescebat quando per noctem servabatur. Amor si pernoctet, suavior fit.

8. Acerbum frigoris hiemalis aculeum Nisan frangit; Nisan, qui calore suo vincit acre frigus, figura est amoris. Jam solvuntur pedes quos hiems constrinxit, solvuntur et manus otio vinctæ, jam exivit laboris ardor ut ornaret terram. Consideret anima et ad æmulationem provocetur ac pro terra ornet seipsam.

9. Est veluti omnium solutor magnus Nisan, qui mercatores, hiemis captivos, solvit; Nisan enim suo regno solvit eos; illi autem exsilientes profecti sunt. Simili modo Dominus noster in Nisan solvit captivos inferorum, qui aperuerunt sepulchra sua. Solvat se libertas a vinculis quibus se constrinxit. Quis solvat eum qui magno voluntatis suæ vinculo se vinxit?

10. Per te Nisan fit tranquillus.

ܐܦ ܒܟܠ ܪ̈ܥܡܐ ܠܡܫ̈ܡܥܝܢ .
ܒܗ ܗܘ ܬܘܒ ܒܢܝܣܢ . ܪܟܟ ܡܪܐ ܪ̈ܥܡܐ .
ܦܪ ܚܡܬܗ ܒܚܢܢܗ .
ܘܢܚܬ ܫܪܐ ܒܥܘܒܗ ܕܡܪܝܡ .
ܒܗ ܬܘܒ ܒܢܝܣܢ ܐܬܚܝܠ .
ܘܫܪܝܗ ܠܥܘܒܗ ܕܫܝܘܠ .
ܘܣܠܩ ܬܘܒ ܒܢܝܣܢ .
ܘܐܦܩ ܩܠܗ ܘܐܦܝܣ .
ܠܗܢܘܢ ܕܫܡܥܘ ܘܐܬܪܫܠܘ ܥܠ ܢܘܚܡܗ ܀
ܗܢܐ ܢܝܣܢ ܡܫܒܚܐ .
ܦܬܚ ܟܠ ܣܝ̈ܡܬܐ . ܘܡܦܩ ܟܠ ܥܘܬܪ̈ܝܢ .
. . . .

Produxit Altissimus tonitrua ad aures nostras. In Nisan Dominus tronitui emollivit in misericordia suum ardorem et illapsus habitavit in sinu Mariæ. In Nisan rursus invaluit et, soluto sinu inferorum, ascendit ac rursus in Nisan vocem produxit ac persuasos reddidit eos qui de ejus resurrectione audiverant et fide defecerant.

11. Hic mensis Nisan gloriosus aperit omnes thesauros et ex illis educit omnes divitias[1]....

XXII.

ܬܘܒ ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܥܠ ܥܕܬܐ ܘܥܠ ܒܬܘܠܘܬܐ .
ܕܝܠܗ ܕܡܠܦܢܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ
ܥܠ ܩܠܐ ܕܒܪܬ ܡܠܟܐ ܀

ܦܓܪܐ ܫܠܘܚܝܘܗܝ ܠܒܪ ܐܢܫܐ .

XXII.

Beati Ephræmi hymni de Ecclesia et Virginitate[2], ad tonum : Sponsa regis[3].

1. O caro, exue veterem hominem

[1] Stropha imperfecta. Hymnus sequens, cujus pauca verba tantum legi possunt, sic incipit : ܒܗܢܐ ܝܪܚܐ ܫܒܝܚܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܕܠܐ ܣܦܩܐ ܟܠ ܟܠܐ ܀

[2] Tredecim qui sequuntur hymni ad eam collectionem pertinent, quæ venit in codice vaticano nitriensi VII, anni 523, sub titulo : *S. Ephræmi Hymni de Ecclesia et Virginitate*. Ista collectio continet in codice vaticano hymnos 51. Quum autem codex aquis Nili corrosus et detritus fuerit, vix ac ne vix quidem legi possunt; unde factum fuerit ut editores romani eos omiserint in magna operum S. Doctoris editione. Codex londinensis, inter addititios 17,141, fol. 37-40, nobis decem priores hymnos hujus collectionis servavit. Ceteri ex abscissione foliorum deficiunt. Eodem porro ordine veniunt ac in codice romano. Quum autem codex Musæi Britannici sit liturgicus, fieri potest ut in hymnis una aut altera stropha desideretur, quod ex inspectione codicis vaticani mihi affirmavit D. Rahmani. Codex Londinensis, sæc. VIII vel IX scriptus, constat foliis membranaceis 110 et continet hymnos Ephræmo, Isaaco antiocheno, et Jacobo, Batnarum Sarugi episcopo, adscriptos. Veniunt Ephræmi hymni de Epiphania 7 ; de vigiliis fratrum 19, qui non sunt nisi quædam strophæ ex diversis hymnis selectæ ut in vigiliis fratrum decantarentur, unus de pœnitentia, alter de Paulo, tertius de abnegatione Petri, duo isti jam ab editoribus romanis in lucem prolati ; de Ecclesia et virginitate 10, quorum ultimus mutilus est, collectionis nisibenæ hymni 13-21, 34-51, 71-73; de paradiso hymni 15; sugiatæ 6; hymni in vigiliis sanctorum ad mensam cantandi, qui etiam non sunt nisi selectæ ex diversis hymnis strophæ; denique sugita de cithara. Forsan alii hujus collectionis hymni Ephræmum auctorem habent. Tres posteriores hymnos subministravit codex inter addititios 14,506, unde multos alios hymnos desumpsimus. Recte observat J. S. Assemanus, *Bibl. Orient.* I, 92, titulum collectionis a librario impositum non allicere nisi tres priores hymnos in quibus quidem de virginitate agitur simul autem de vita ascetica.

[3] Schema hujus strophæ, juxta cl. D. Bickell *Carm. nisib.* p. 31 est : 6446444444558. Ad hanc normam scripti sunt multi hymni, ut hymn. 5-7 de crucif., hymn. 16 de B. M. V. Vide supra col. 585, n. 2. Stropha : Sponsa regis sic describitur in cod. par. 149, fol. 242 : ܟܠܗ ܦܓܪܐ ܠܡܫܝܚܗ . ܟܕ ܗܘ ܢܝܚܐ ܪܘܚܗ ܒܟܠܐ . ܕܢܛܪܗ ܘܢܥܒܕܗ ܡܥܡܠܐ . ܘܡܢ ܕܢܥܒܕܝܗ ܘܡܢ ܩܠܗ . ܘܗܘ ܒܟܠܗ ܟܕ ܒܢܐ ܕܐܪܙܐ : ܕܬܪܢܐ ܒܗ . ܟܠܗ ܕܪܚܡܬܐ ܢܗܘܐ ܒܗ ܕܢܬܬܠܐ ܒܗ . ܐܝܟ ܗܘ ܕܫܘܚܐ ܦܓܪܐ ܟܕ ܀ Sponsa regis ad æmulationem provocet illam meretricem sanguinem sitientem

ܗܘ ܒܣܝܡܐ . ܕܣܢܐ ܗܘܐ ܟܠܗ .
ܕܕܠܡܐ ܢܒܠܝܘܗܝ ܡܢ ܕܪܝܫ .
ܠܗܘ ܚܘܕܬܐ . ܕܒܥܡܕܐ ܠܒܫܬ .
ܘܦܘܪܥܢ ܗܘ ܓܝܪ ܥܘܝܩ ܚܘܕܬܗ .
ܕܐܢ ܐܬܚܕܬ ܢܬܗܦܟ ܢܣܚܦܟ .
ܦܓܪܐ ܫܡܥ ܡܠܟܝ . ܫܠܚܝܘܗܝ ܒܥܒ̈ܕܐ .
ܕܠܐ ܢܠܒܫܟ ܗܘ ܠܟ ܒܥܒ̈ܕܐ ܀

ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ ܟܠ ܩܕܝܫܝܢ ܒܐܪܥܐ ܘܒܫܡܝܐ
ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܀

ܗܐ ܓܝܪ ܡܪܢ ܚܕܬܟ .
ܠܥܬܝܩܟ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ .
ܛܪ ܚܝܐ ܕܒܕܡܗ ܩܢܝܬ .
ܒܢܐ ܘܒܢܐ ܠܗ ܢܘܣܐ ܠܡܥܡܪܗ .
ܠܐ ܬܥܡܪ ܒܗ ܥܬܝܩܐ ܚܠܦܘܗܝ ܐܢܫܐ .
ܗܘ ܒܗܝܟܠܐ ܒܢܘܣܐ ܕܚܕܬ .
ܦܓܪܐ ܐܢ ܬܥܡܪܝ ܒܢܘܣܟܝ ܠܐܠܗܐ .
ܐܦ ܐܢܬܝ ܬܗܘܝܢ ܗܝܟܠܐ ܡܠܟܘܬܗ ܀

ܕܩܡ ܫܛܘܗܝ . ܘܕܬܒ ܐܣܝܘܗܝ .
ܙܕܩܘܗܝ ܕܝܢܐ ܠܗܘ ܕܬܒ .
ܠܡܪܘܕܐ ܟܣܝܢ ܥܝܪ̈ܐ .
ܘܡܐܣܝܢ ܠܬܝܒܐ . ܡܬܚܪܝܢ ܓܝܪ .
ܥܡ ܚܕ ܒܝܫܐ . ܕܛܠܝܐ ܒܟܠ ܙܢ .
ܘܕܒܩ ܠܟܠܢܫ . ܘܡܚܒܠ ܒܟܠ ܫܥ .
ܠܗܘܢ ܐܦ ܐܢܘܢ ܕܒܩܝܢ .
ܠܟܠܢܫ ܠܘܬ ܘܛܥܝܢ .
ܒܟܠ ܙܢ . ܘܡܩܒܠܝܢ ܒܟܠ ܫܥ ܀
ܫܡܥ ܠܟܝܢܐ ܘܠܢܡܘܣܐ .

totum odibilem, ne rursus destruat novitatem illam quam in baptismo induisti ; est enim perversa retributio, si, ubi renovatus fuit, vetus homo, rursus destruat te. Caro, audi consilia mea, exue eum bonis tuis actionibus, ut ille non induat te prâvis moribus.

Responsorium : Ab omnibus sanctis in terra et in cœlis gloria Patri et Filio et Spiritui sancto.

2. Ecce enim Dominus noster renovavit in baptismo tuum veterem hominem, serva vitam quam per sanguinem ejus acquisivisti ; condidit et ædificavit sibi templum ad habitandum ; ne habites, o homo vetus, pro Domino nostro in templo quod Dominus innovavit ; o caro, si habitaveris in templo tuo digne Deo, etiam tu eris sedes regni ejus.

3. Qui restitit spreverunt[1] (angeli) eum, et qui pœnituit curarunt eum, et justum eum pronuntiavit judex. Pervicacem angeli reprehendunt, et sanant pœnitentem ; disceptant enim cum unico Malo qui semper juvenis est, et unicuique adhæret, et constanter nocere studet, adhærent et ipsi unicuique et quocumque tempore oblivioni dantur et constanter adsunt.

4. Audi naturam et legem quan-

quam solvit et reliquit Christus et a principatu et a domo extorrem fecit, illa fecit sibi domum flagitii in quo meretricium ageret ; libellum repudii dedit ei ut eam alliceret et ad reditum provocaret.

[1] Stropha una et altera omissa fuerit ante stropham tertiam. Ad strophas omissas pertinent quæ J. S. Assemanus. *Bibl. Orient.* I, 93 recitat verba : « ܣܛܢܐ ܠܡܣ̈ܟܢܐ ܗܘ ܐܦܟ ܡܢ ܙܘܘܓܐ ܒܫܡ ܬܘܠܡܕܘܬܐ ܠܡܨܝܕ̈ܬܐ ܕܙܢܝܘܬܐ ܢܦܠܝܢ ܒܗ ܩܢܐ ܕܒܗܬܝܢ. Diabolus miseros avertit a nuptiis specie disciplinæ. Quoniam ad conjugii gradum pudet eos reverti, in laqueos flagitiorum prolabuntur. »

ܟܕ ܡܫܬܥܝܢ ܦܘܪܥܢܝܗܘܢ ܒܝܫܐ .
ܥܡܐ ܓܝܪ ܓܒܝܐ ܓܪ ܗܘܐ .
ܒܗ ܒܢܡܘܣܐ . ܘܠܐ ܢܡܘܣܐ .
ܥܡܡܐ ܫܚܠܦܘ ܠܥܝܕܝܗܘܢ .
ܘܕܠܐ ܟܝܢܐ ܚܕܬܐ ܗܘܘ ܗܘܘ .
ܟܝܢܐ ܘܢܡܘܣܐ . ܗܐ ܡܬܟܪܝܢ ܥܠܘܗܝ .
ܕܫܓܫܗܘܢ ܣܕܪܐ ܫܓܘܫܐ +

ܦܓܪܐ ܕܠܡܢܐ ܪܕܦܬܗ .
ܠܒܬܘܠܘܬܐ ܕܢܚܬܬ ܠܐܬܪܢ .
ܘܐܝܟ ܬܘܬܒܐ ܥܡܪܐ ܒܢ .
ܘܐܢ ܐܢܫ ܪܕܦܗ . ܘܣܚܦ ܩܢܗ .
ܟܕ ܠܐ ܡܨܝܐ . ܕܬܬܦܢܐ ܠܩܢܗ .
ܠܪܘܡܐ ܒܓܦܐ . ܦܪܚܐ ܒܓܦܝܗ̇ .
ܦܪܚܬܐ ܗܝ ܕܪܘܡܐ . ܕܡܬܒܠܐ ܒܚܕ ܩܢܐ .
ܘܐܢ ܦܪܚܐ . ܫܒܩܬܗ ܠܥܠܡ ܀

ܐܢ ܣܛܢܐ ܢܫܒܝܟܝ .
ܘܒܬܘܠܘܬܐ ܒܡܕܒܪܐ ܢܒܙܚ .
ܚܣܝܘܬ ܕܛܢܦܐ ܡܒܩܝܐ ܠܟܝ .
ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܐܝܟ ܕܐܦ ܣܪܐ .
ܒܥܘܒܗ ܕܦܪܥܘܢ . ܩܕܝܫܐ ܗܘܬ .
ܕܠܐ ܓܝܪ ܓܢܒܬ . ܒܪܓܬ ܢܦܫܗ .
ܗܘܬ ܗܘ ܪܓܬܗ . ܟܗܢܐ ܕܒܙܘܦܗ
ܡܕܟܐ ܠܕܐܬܛܡܐܘ ܒܩܛܪܐ ܀

ܕܚܠܝ ܡܢ ܚܡܪܐ ܕܦܪܥܗ .
ܠܟܐܢܐ ܢܘܚ . ܕܟܐܢ ܒܕܪܗ .
ܡܝܐ ܕܡܡܘܠܐ ܐܙܟܝ .
ܕܟܐܢ ܘܡܡܘܠܐ . ܚܡܪܐ ܙܟܝܗ .
ܘܕܛܘܦܢܐ ܠܐ ܚܣܢܗ ܗܘܐ .
ܕܠܒܪ ܚܣܢܗ ܚܡܪܐ ܕܠܓܘ .
ܘܠܢܘܚ ܐܦ ܠܐܒܘܗܘܢ ܕܥܡܡܐ ܦܪܥܗ ܚܡܪܐ .
ܠܟܝ ܟܡܐ ܡܡܘܢܐ ܒܪܬ ܙܪܥܗ ܀

do narrant malas (veteris hominis) retributiones; populus enim electus adulteria perpetravit sub lege, absque lege gentes immutaverunt usus naturæ, et absque natura (per gratiam) renovati sunt. Ecce natura et lex conqueruntur quod Perturbator ille (Satanas) eorum ordinem invertit.

5. Caro, cur persequeris virginitatem quæ in regionem nostram descendit et ut advena in nobis commoratur? Si quis enim eam persequatur et evertat nidum ejus, quum non potest illa nidum suum rursus ædificare, illico in altum alis suis extollitur; avis quippe est cœli quæ senescit in uno nido, ubi avolat, nidum reliquit in æternum.

6. Si Satanas captivam te, o virginitas, rapiat et in deserto verecundiam tuam pudore afficiat, violentia istius immundi probat tuam sanctitatem, sicut Sara in Sinu Pharaonis sancta fuit, non enim voluntate animæ adulteravit[1]. Facta est voluntas ejus velut sacerdos qui suo hyssopo purificat eos qui coacte contaminati sunt.

7. Time a vino quod justum Noe denudavit[2]; ille in generatione sua justum se servavit et idcirco aquas diluvii vincere potuit, sed vini violentia devictus fuit, et cui diluvium deforis prævalere nequivit, eum vinum intus superavit. Si Noe, patrem nationum, nudavit et prostravit vinum, quanto magis te meram ejus sobolem vincet.

[1] Vid. Commentarium S. Ephræmi ad *Gen.* XII, 15-20.

[2] *Gen.* IX, 21.

XXIII.

ܕܬܪܝܢ ܩܠܐ ܒܪ ܩܠܗ ✣

ܩܪܒ ܗܘܐ ܒܠܒܘܫ ܐܡܪܐ .
ܪܫܝܥܐ ܐܡܢܘܢ . ܠܘܬ ܗܝ ܢܩܝܐ .
ܘܟܕ ܐܦܪܣ ܘܐܬܥܢܝ .
ܒܢܟܠܗ ܕܝܢ ܗܘ . ܐܬܟܪܗ ܗܘܐ ܘܚܛܦܗ .
ܟܠܝܠܐ ܕܬܚܘܬ ܚܣܡ ܬܠܝܬܐ .
ܘܐܟܝ ܒܟܠܠܐ ܕܐܬܡܟܟ ܠܫܝܢܗ .
ܘܚܙܐ ܕܫܪܝܐ ܗܝ . ܒܩܢܗ ܒܬܘܠܘܬܐ .
ܢܟܠ ܐܥܠܗ ܠܫܘܚܬܗ ܘܟܢ ܨܕܗ ✣

ܥܘܢܝܬܐ . ܡܢ ܟܠ ܕܩܕܝܫܝܢ ܫܘܒܚܐ ܠܩܕܝܫܐ .
ܕܐܩܝܡܗ ܠܒܬܘܠܘܬܐ ܒܝܬ ܥܡ̈ܡܐ ✣

ܚܟܝܡ ܨܝܕܟܝ ܒܬܘܠܬܐ .
ܘܐܢܬܝ ܬܡܝܡܬܐ . ܕܐܡܢܘܢ ܕܒܥܟܝ .
ܐܘܟܠܐ ܐܚܪܐ ܗܘܐ ܚܙܐ .
ܕܠܐ ܣܢܝܩ ܗܘܐ . ܘܫܡܫܗ ܠܪܓܬܐ .
ܕܠܐ ܒܥܐ ܗܘܐ ܠܗ . ܫܡܫ ܦܓܪܐ .
ܒܝܫܐ ܐܚܕ ܕܠܗ ܗܘ ܒܥܐ ܗܘܐ .
ܐܘ ܠܥܠܬܐ ܕܒܥܐ ܩܕܡ ܕܠܐ ܒܥܐ .
ܕܒܥܠܬܗ ܢܩܢܐ ܠܕܒܥܐ ✣
ܢܬܦܬ ܬܡܪ ܟܘܬܝܢܝܗ .
ܕܚܙܬ ܕܐܒܕܬ ܡܪܓܢܝܬܗ .
ܚܠܦ ܟܘܬܝܢܗ ܐܩܢܝܬ .
ܕܐܦܠ ܐܚܪܬܐ . ܘܒܬܘܠܘܬܗ . ܠܐ ܩܢܝܐ ܗܘܬ .
ܒܠܐ ܦܪܣܐ . ܐܢ ܡܬܓܢܒܐ .
ܕܬܬܩܢܐ ܬܘܒ .
ܐܘ ܠܟܠ ܒܬܘܠܘܬܐ . ܕܡܒܕܢܗ ܦܫܝܩ ܠܟܠ .
ܘܬܘܩܢܗ ܠܡܪܐ ܟܠ ܕܒܠܠ ܒܠܚܘܕ ✣
ܗܐ ܒܬܘܢܐ ܘܒܡܕܒܪܐ .
ܠܟܝ ܗܘ ܟܡܝܢ . ܐܘ ܒܬܘܠܘܬܐ .

XXIII.

Secundus ejusdem toni.

1. Nequam Hamnon sub habitu agni accesserat ad illam ovem (Thamar[1]), et quum omne studium impendisset ad eam seducendam, finxit se ægrotum et rapuit coronam invidiæ ejus subjectam. Quum vidisset in nido Thamaris commorari virginitatem, induxit eam dolose in foveam suam et irretivit eam.

Responsorium: Ab omnibus sanctis gloria Sanctissimo qui inter gentes suscitavit virginitatem.

2. Astutus fuit irretitor tuus, o virgo, et tu innocens; Hamnon quippe qui te exquisivit, alium cibum quam quem petebat, intus requirebat; cibo igitur quo non indigebat, obsecutus est desiderio carnis quo detinebatur; o nequam, qui petebat quod obtinere nolebat, ut hoc prætextu obtineret quod volebat.

3. Thamar vestes scidit videns perditam margaritam suam; vice suæ tunicæ potuit acquirere aliam, at suam virginitatem non recuperavit, quia virginitas si furto surripiatur, rursus acquiri nequit. O virginitas! cujus amissio omnibus facilis est, sed instauratio soli Deo pervia.

4. In cubiculis et in deserto ubique tibi insidias struunt, o virginitas! Si cubiculum ingrediaris,

[1] Cfr. *II Reg.* XIII, 1, sqq.

ܕܠܐ ܬܗܘܐ ܠܒܠܝܡ .
ܓܢܒ ܚܡܢܘܢ . ܥܘܬܪܗ ܠܡܬܪܟܝ .
ܢܦܩܬܝ ܠܡܕܒܪܐ . ܡܗܠܟܬܝ ܒܚܘܪܒܐ .
ܫܟܝܡ ܓܝܣܐ . ܒܙܗ ܠܓܙܟܝ .
ܠܐܝܟܐ ܟܝ ܐܙܠܬܝ . ܝܘܢܐ ܡܫܘܚܕܬܐ .
ܕܣܓܝܘ ܒܟܠ ܕܘܟ ܒܙܘܙܝܟܝ ✤
ܒܥܝܠܬܐ ܕܬܡܘܬ ܒܥܝܐ ܗܘܬ .
ܕܢܒܛܠ ܙܢܝܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܡܝܬܬ .
ܕܢܕܪܗ ܕܐܒܘܗ ܢܫܬܠܡ .
ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܐܡܐ ܕܝܠܕܐ .
ܒܥܝܐ ܗܘܬ ܕܬܡܘܬ . ܕܙܪܥܐ ܠܐ ܬܩܒܠ .
ܙܪܥܐ ܢܘܟܪܝܐ . ܕܝܬܡ ܗܘ ܐܒܘܗ .
ܒܬܘܠܬܐ ܠܐ ܬܓܢܘܒ . ܙܪܥܐ ܛܢܦܐ ܒܟܣܝܐ .
ܕܥܘܠܐ ܕܟܝܐ ܥܘܠܐ ܗܘ ܕܟܪܣܗ ✤
ܢܨܘܪ ܒܥܝܢܝܟܝ ܕܟܝܘܬܐ .
ܘܢܩܫ ܐܕܢܝܟܝ : ܩܠܐ ܕܩܘܫܬܐ .
ܒܡܠܬܐ ܕܚܝܐ ܛܒܘܥܝ ܠܫܢܟܝ .
ܐܦ ܟܠܗ ܐܝܕܝܟܝ . ܬܗܘܐ ܙܕܩܬܐ .
ܒܣܘܥܪܢ ܟܪܝܗܐ . ܪܫܘܡܝ ܦܣܥܬܟܝ .
ܘܨܠܡܗ ܕܡܪܟܝ ܢܬܚܬܡ ܒܠܒܟܝ .
ܡܝܩܪܐ ܛܒܠܐ . ܡܛܠ ܨܠܡ ܡܠܟܐ .
ܟܡܐ ܗܘ ܝܬܝܪ ܡܝܩܪ ܒܟܠܗ ܪܓܫܘܗܝ ✤

furatur nequam Hamnon divitias tuas; exis in desertum, pergis in solitudinem, Sichem latro diripit thesaurum tuum[1]. Quonam ibis, columba solitaria, quia multiplicati sunt ubique raptores tui.

5. Maritata mori volebat ut cessarent adulteria; virgo mortua est[2], ut votum patris ejus adimpleretur; quia unio conjugalis, mater est prolis, mori exoptabat ne acciperet semen adulterum, patre (?) destitutum. Virgo non furetur occulte semen impurum, ut fœtus uteri ejus fœtus purus sit.

6. Puritas in oculis tuis depingatur, resonet vox veritatis in auribus tuis; in verbo vitæ inmerge linguam tuam, eleemosynæ sint omnino in manibus tuis; visitatione infirmorum obsigna vestigia tua; imago Domini tui imprimatur in corde tuo. Honoratur tabula propter imaginem regis, quanto magis honorandus est ille, cujus Dominus depictus est in omnibus ejus sensibus.

XXIV.

ܕܬܠܬܐ ܩܠܗ ܕܗ ܩܠܐ ✤

ܠܣܘܟܐ ܕܦܐܪܐ ܕܡܝܐ .
ܗܝ ܛܠܝܬܐ . ܕܫܦܝܪܐ ܒܩܝܛܐ .
ܘܡܐ ܕܐܫܬܠܚܬ ܫܘܦܪܗ .
ܐܫܬܕܝܬ ܠܗ . ܘܟܠ ܐܢܫ ܡܗܦܟ .
ܐܦܝܘܗܝ ܡܢܗ . ܘܡܣܬܢܝܐ ܠܗ .

XXIV.

Tertius ejusdem toni.

1. Ramo fructuum similis est adolescentula pulchra in æstate; et quando spoliata est sua pulchritudine, rejicitur et cuncti oculos suos avertunt ab ea, fitque quæ præ ceteris desiderabatur odiosa

[1] *Gen.* XXXIV, 2.

[2] Filia Jephte. *Jud.* XII.

ܫܘܦܪܟܝ ܠܟܠ ܠܐ . ܬܚܘܝܢ ܠܟܠܢܫ .
ܡܚܙܝܐ ܠܐ ܢܣܠܘܢ . ܡܣܦܪܩܬ ܠܟܪܝܐ .
ܕܡܐ ܕܐܬܒܣܝܬ ܡܫܬܟܚܢ ܣܢܝܐ ܀

ܥܘܢܝܬܐ . ܡܢ ܟܠ ܕܐܬܟܬܫ ܘܩܢܐ
ܒܬܘܠܘܬܗ . ܠܟ ܡܪܝ ܘܠܡܫܝܚܟ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܀

ܟܡܐ ܩܠܝܠܢ ܒܬܘܠܘܬܐ .
ܓܦ̈ܝܟܝ ܕܠܘܬ . ܡܪܟܝ ܦܪܚܐ .
ܥܪܘܩܝ ܡܢ ܡܠܟܗ ܕܣܢܐܟܝ .
ܕܬܓܘܪܐ ܡܠܘܗܝ ܡܛܠ .
ܓܙ̈ܘܗܝ ܦܫܚ . ܕܐܕܡ ܩܕܡܝܐ .
ܕܐܬܬܓܪ ܒܗ . ܡܘܒܠܐ ܕܚܘܒܠܐ .
ܠܐ ܬܬܙܝܦܝܢ ܡܢܗ . ܕܡܘܙܦ ܘܠܐ ܬܒܥ .
ܕܐܢ ܬܦܪܥܝܢܝܗܝ ܟܣܦܗ ܁ ܡܡܣܟܢܬܝܗܝ ܀

ܡܩܕܡ ܦܚܐ ܒܢܟܠܗ .
ܥܠ ܦܘܡ ܦܬܘܗ . ܐܘܟܠܐ ܠܨܝܕܐ .
ܦܝܫ ܓܝܪ ܣܢܐܬܗ ܠܚܘܒܗ ܁
ܐܝܟ ܝܗܘܕܐ . ܕܢܫܩ ܘܩܛܠ .
ܢܫܩ ܓܝܪ ܕܟܝܐ . ܠܝܗܘܕܐ ܛܡܐܐ .
ܕܒܗ ܒܝܗܘܕܐ ܢܚܘܐ ܠܒܝܫܐ .
ܕܐܦ ܐܢ ܚܠܝܢ ܡܦܝܣܢܘܗܝ .
ܐܝܟ ܢܘܫܩܬܗ ܕܝܗܘܕܐ :
ܡܘܬܐ ܗܘ ܒܟܣܝܐ ܒܗܘܢ ܡܨܝܪ ܀

ܚܐܪܘܬܢ ܓܝܪ ܕܪܓܬܐ ܢܦܫܐ ܗܝ .
ܠܪ̈ܓܝܓܬܐ ܘܒܗ ܗܘ ܚܝܝܢ .
ܘܐܢ ܫܕܝܐ ܐܝܟ ܗܘ̈ܝܢ .
ܠܗܝܢ ܐܝܟ ܡܝ̈ܬܬܐ . ܡܫܠܛܢܝܬܐ ܗܝ ܓܝܪ .
ܕܒܨܒܝܢܗ ܩܝܡܝܢ ܣܟ̈ܠܘܬܐ .
ܘܒܨܒܝܢܗ ܢܦܠܝܢ ܚܛ̈ܗܐ .
ܕܡܘܬܐ ܗܝ ܕܥܠܝܐ . ܕܒܚܝܠܗ ܐܚܝܕ ܟܠܐ .
ܘܐܢ ܗܘ ܕܢܦܣܘܩ ܠܗ ܢܦܠ ܟܠ ܀

omnibus. Puella, ne ostendas pulchritudinem tuam extraneis, ne videntes te cum deformata fueris spernant.

Responsorium : Ab omni qui certamen sustinuit ut virginitatem suam possideret, tibi, Domine, et Christo tuo laudatio.

2. Quam leves sunt, o virginitas, alæ tuæ, quibus ad Dominum pervenis. Fuge a consilio inimici tui, quo vult ut domus tua materiam præstet suo negocio; is thesauros spoliavit prioris Adæ, qui sarcinam damnorum per eum lucratus est. Noli mutuum accipere ab eo, quia mutuo dat et nihil exigit, quod si reddideris pecuniam ejus, eum ad paupertatem redegisti.

3. Primo dolose injicit laqueum suum, cibum nempe, super os in capturam; odio enim præmittit amorem, sicut Judas qui osculatus est Jesum ut eum in mortem traderet. Purissimus autem osculatus est Judam inquinatum ut Judæ exemplo demonstraret quomodo agat Malus; etsi enim tam dulcia sint blandimenta ejus quam oscula Judæ, mors occulte informat ea.

4. Libertas nostra concupiscentiis velut anima est qua vivunt; quod si eas rejiciat, fiunt velut mortuæ, dominatrix quippe est; e libero arbitrio exurgunt culpæ, a libero arbitrio decidunt peccata. Liberum arbitrium imago est Altissimi, qui sua virtute sustinet omnia; si autem eam retraheret, caderent omnia.

ܕܝܢܢ ܢܝܚ ܠܗ ܟܐܢܐ .
ܘܠܐ ܬܒܥ ܒܥܓܠ . ܐܟܠ ܚܘܒܝܢ .
ܕܡܛܠ ܗܕܐ ܬܐܬܐ .
ܗܝ ܬܘܬ ܢܦܫܐ . ܘܐܢ ܠܐ ܬܘܒ ܐܢܫܐ .
ܒܬܝܒܘ ܠܥܘܠܐ ܐܘ ܗܘ ܕܡܚܐ .
ܡܥܠܬܗ ܡܚܘ ܠܚܛܗܘ ܒܢܘܚܐ .
ܒܟܠܗܘܢ ܒܟܠ ܚܘܒܝܢ .
ܡܕܝܢܐ ܗܝ ܬܘܬ ܢܦܫܐ .
ܕܬܣܒ ܠܕܝܢܐ ܕܢܗܘܐ ܣܗܕܘܬܐ ✤
ܩܢܝ ܬܝܒܘܬܐ ܕܡܩܘܝܐ .
ܘܠܐ ܬܘܬ ܢܦܫܐ ܗܝ ܕܒܫܥܐ ܗܝ .
ܬܝܒܘܬܐ ܓܝܪ ܡܐܣܝܐ .
ܒܐܡܝܢܘܬܗ ܠܚܛܗܝܢ :
ܬܘܬ ܢܦܫܐ ܕܝܢ . ܗܕܐ ܗܘ ܡܢܐ .
ܕܐܟܐ ܘܬܬܚܕܬ ܟܐܒܐ ܒܟܠ ܫܥ :
ܦܓܪܐ ܠܝ ܕܬܬܘܒ . ܘܬܘܒ ܬܚܛܐ .
ܚܬܡܐ ܕܫܛܪܟ ܗܝ ܬܘܬ ܢܦܫܐ ✤

5. Judex noster æquissimus est, non illico ulciscitur delicta nostra, ut idcirco veniat animæ resipiscentia. Pœnitentia vir delet iniquitatem suam; quod si pervicax est, non remanet ei excusatio; in omnibus igitur delictis nostris elucere debet resipiscentia, ut in judicio anima testimonium accipiat.

6. Acquire pœnitentiam quæ permanet et non resipiscentiam animæ momentaneam. Pœnitentia enim sua perseverantia sanat culpas nostras; resipiscentia autem momentanea hoc habet, o caro, ut singulis horis dolorem renovet et destruat, si pœnitentiam agas et rursus pecces. Sigillum chirographi tui est animæ resipiscentia.

XXV.

ܬܘܒ ܥܠ ܡܫܚܐ ܘܙܝܬܐ ܘܐܪ̈ܙܐ ܕܡܪܢ .
ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܬܦܬܚ ܦܘܡܝ ܒܝܕܥܬܐ ✤

ܦܬܚ ܠܢ[a] ܡܪܢ ܬܪ̈ܥܐ ܕܓܙܟ .
ܕܥܘܬܪܟ ܫܐܠܝܢ ܠܡܣܟ̈ܢܐ .
ܕܢܬܪܣܘܢ ܪ̈ܥܝܢܝܗܘܢ .
ܕܐܡܘ̈ܪܐ ܐܝܟ ܬܓܪ̈ܐ .
ܕܟܣܦܟ ܪܒܐ ܘܡܥܬܪ .
ܗܘܝܘ ܠܬܓܪ̈ܐ ܠܬܓܪ̈ܘܗܝ .
ܒܟܟܪܟ ܡܬܟܢܫܝܢ ܥܘܬܪ̈ܐ .
ܕܣܝܡܬ ܚܝ̈ܐ ܕܟܣܦ ܗܘ . ܡܛܠ ܗܘ ܕܟܣܦܟ .

XXV.

De oleo et oliva et mysteriis Domini. Ad tonum : Apertum est os meum scientia[1].

1. Aperi nobis, Domine, thesauri tui fores, quia divitiæ tuæ appetuntur ab indigentibus, ut nutriant mentes eorum. Oratores sunt veluti mercatores; pecunia tua se multiplicat et eos ditat, ipsa mercatores lucratur. Talento tuo colliguntur divitiæ thesauri vitæ, quia pecunia tua sua natura strenue incrementa prosequitur et per eam mna decem

[1] Tonus ille indicatur ad primum hymnum nisibenum apud Bickell, *Carmina Nisib.* I, cum varia lectione ܐܬܦܬܚ ܦܘܡܝ ܒܝܕܥܬܐ . Stropha continet 13 versus hac ratione apud Bickel dispositos : 7778777477778; in nostris vero hymnis schema 12 syllabas habet hoc modo : 777877747777. Raro ultimus versus octo syllabas habet. Ceterum hic illic una aut altera syllaba abundat aut deficit quæ facile vel suppleri vel deleri potest, ut mensura versus servetur.

[a] B. O. I. 93, ܠܢ̈

ܘܢܥܒܕ ܟܟܪ ܚܡܫܐ .
ܘܐܬܐ ܒܗ ܡܢܝܐ ܒܥܘܬܪܐ .
ܘܒܟܪܐ ܠܟܟܪܐ ܚܡܫܐ ❖

ܥܘܢܝܬܐ . ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܕܢܚ ܘܐܢܗܪ
ܪ̈ܐܙܐ ܕܡܟܣܝܢ ܗܘܘ ❖

ܠܦܘܡܐ ܡܪܝ ܐܝܟ ܠܬܓܪܐ .
ܡܠܦܢܘܬܐ ܢܗܘܐ ܣܘܓܐܐ .
ܕܒܗ ܗܘ ܪܕܝܢ ܟܠ ܚܟ̈ܡܢ .
ܘܡܢ ܙܝܬܐ ܐܝܟ ܕܪ̈ܐܙܐ .
ܬܩܢܐ ܠܫܢܝ ܥܘܬܪ̈ܘܗܝ .
ܘܡܨܝܕܬܐ ܬܗܘܐ ܠܗ ܡܠܬܝ .
ܬܨܘܕ ܒܗ ܪ̈ܐܙܘܗܝ ܕܟܣܝܢ .
ܐܝܟ ܕܒܥܘܡܩܐ .
ܬܟܢܫ ܐܢܘܢ ܠܡܐܟܘܠܬܐ .
ܕܐܕܢܐ ܕܟܦܢܐ ܠܟܣܝ̈ܬܐ .
ܘܡܨܝܕܬܟ ܦܪܣܬ ܣܒܥܐ .
ܠܣܘܒܥܐ ܕܟܦܢ ܠܓܠ̈ܝܬܐ ❖

ܡܫܚܐ ܫܒܛܐ ܗܘ ܕܣܝܒܘܬܐ :
ܙܝܢܐ ܗܘ ܠܘܬ ܠܛܠܝܘܬܐ .
ܗܘ ܡܣܡܟ ܠܟܪ̈ܝܗܘܬܐ .
ܘܗܘܝܘ ܥܘܕܪܗ ܕܚܠܝܡܘܬܐ .
ܚܕ ܗܘ ܘܣܓܝ ܒܥܘܕܪ̈ܢܘܗܝ .
ܠܡܕܒ̈ܚܐ ܝܗܒ ܡܫܝܚܘܬܐ :
ܘܢܛܪܢ ܩܘܪܒܢ ܬܪܥܘܬܐ .
ܡܢ ܢܫܘܐ ܠܗ .
ܘܠܒܝ̈ܫܐ ܡܢܝܚ ܐܝܟ ܛܒ̈ܐ .
ܠܥܝ̈ܩܐ ܡܪܘܚ ܐܝܟ ܟܐܢܐ .
ܘܐܝܟ ܡܪܗ ܦܬܝܚ ܓܙܗ ܗܘ .
ܕܢܣܒܘܢ ܡܢܗ ܟܠ ܥܘܕܪ̈ܢ ❖
ܡܠܬܐ ܗܝ ܡܫܚܐ ܕܐܬܬܪܘ .
ܒܗ ܚܛ̈ܝܐ ܫܘܒܩܢ ܚܛ̈ܗܐ .
ܘܚܛ̈ܗܐ ܕܡܫܚܬ ܪ̈ܓܠܝ .

mnas producit et talentum quinquies multiplicatur.

Responsorium : Gloria Christo qui apparuit et illuminavit mysteria abscondita.

2. Doctrina tua, Domine, ori sit velut copia mercium mercatori ; ab ea enim fluit omnis sapientia ; ab oliva, velut a thesauro mysteriorum, acquirat lingua mea divitias doctrinæ ; verbum meum sit ei velut rete, irretiat in se mysteria ejus quasi in profundo abscondita, colligat ea in cibum auris esurientis abscondita quæ rete tuum porrexit ad satiandum os manifesta esuriens.

3. Oleum baculum est senectutis et armatura juventutis, sustentat ætate debiles et protegit bene valentes ; suis auxiliis unum est et multiplex ; altaribus, ut oblationem reconciliationis sustineant, unctionem præbet. Quid oleo par sit ? Oleum recreat malos sicut bonos, refocillat afflictos sicut justos ; thesaurus ejus, velut ille Domini, apertus est, ut inde omnia tollantur auxilia.

4. Oleum res est qua obtinent peccatores remissionem culparum ; etenim oleo Christus peccatrici, quæ pedes ejus unxerat, culpas di-

ܡܫܝܚܐ ܒܡܫܚܐ ܫܕܪܬ ܚܘܒܗ̇ .
ܒܗ̇ ܐܫܕܬ ܡܪܝܡ ܚܘܒܗ̇ :·
ܥܠ ܪܫܗ ܕܡܪܐ ܕܚܘܒܗ̇ .
ܦܚ ܪܝܚܗ ܚܒܝܒ ܠܣܡܝܟܐ .
ܐܝܟ ܕܒܟܘܪܐ .
ܗܘ ܦܪܫܗ ܠܓܢܒܐ .
ܕܒܓܝܣܐ ܕܡܣܟܢܐ ܡܛܫܝܐ :·
ܗܘܐ ܓܫܪܐ ܠܕܘܟܪܢ ܡܪܝܡ .
ܕܢܥܒܪ ܫܘܒܚܗ̇ ܡܢ ܕܪ ܠܕܪ ܀
ܢܗܪܐ ܕܥܕܢ ܡܬܦܠܓ .
ܒܐܪܙܐ ܠܐܪܒܥ ܦܢܝ̈ܢ .
ܘܡܫܬܕܐ ܕܡܫܚܐ ܡܬܦܠܓ .
ܒܐܪܙܐ ܡܫܒܚܐ ܠܥܕ̈ܬܐ .
ܗܘ ܡܫܩܐ ܠܓܢܬ ܒܣܝ̈ܡܐ .
ܘܗ ܡܢܗܪ ܒܝܬ ܥܕ̈ܬܐ .
ܗܢܐ[a] ܡܪܘܐ ܠܐܝܠܢ̈ܐ :·
ܘܗܢܐ ܠܦܓܪ̈ܐ .
ܠܢܗܪ ܕܥܕܢ ܐܪܒܥ ܫܡܗ̈ܐ .
ܟܪ̈ܘܙܐ ܕܢܗܪ̈ܘܬܐ .
ܘܠܡܫܚܐ ܫܡܗ̈ܐ ܬܠܬܐ :·
ܫܝܦܘܪ̈ܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܀
ܐܡܪܚ ܠܫܢܝ ܟܪܝܗܐ .
ܘܐܡܪܚ ܒܥܘܬܪܐ ܕܪܒܘܬܐ :·
ܠܐ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܠܡܬܠ ܣܦܩ :·
ܢܣܘ̈ܒܐ ܗܘ ܠܡܫܩܠ ܫܘܝܢ .
ܕܡܒܘܥܐ ܠܐ ܝܗܒ ܣܘܓܝܗ .
ܠܐ ܓܢܐ ܕܒܓܘܗ ܟܣܐ .
ܐܝܟ ܓܢܒܪܐ ܗܘ ܡܬܬܪܝܡ ܩܠܠܐ .
ܠܦܘ̈ܡܐ ܨܗܝ̈ܐ .
ܐܢ ܒܣܝܡ ܪܕܝܐ ܕܡܠܬܝ :·
ܗܢܐ ܕܫܪܪܐ ܗܘ ܕܝܠܗ .
ܘܐܢ ܦܟܝܗ ܟܪܝܗ ܘܡܚܝܠ :·
ܕܐܪܥܐ ܗܝ ܕܥܒܪ ܒܗ̇ ܡܒܘܥܐ ܀
ܦܘܡܐ ܡܪܝ ܦܘܡܐ ܕܗܘܐ .

[a] Cod. ܗܘ

misit. Per oleum Maria effudit suum amorem super caput Domini amoris : suavis amoris odor sese exhalavit super omnes recumbentes et velut fornax probavit et propalavit furem sub pauperum sollicitudine occultatum. Oleum factum est memoriæ Mariæ velut pons quo ejus gloria transeat in omnes generationes.

5. Fluvius Eden mystice dividebatur ad quatuor partes; oleum effunditur ac præclaro sacramento distribuitur ad ecclesias; ille irrigabat hortum deliciarum, hoc illuminat ecclesias, ille arbores, hoc corpora irrigat; fluvio Eden quatuor erant nomina, quatuor fluminum præcones, oleo tria nomina, quæ sunt veluti baptismi tubæ.

6. Ausa est lingua mea infirma divitias summæ Majestatis largiri, non quod sufficeret ad eas dandas accipiendi dignis, quia fons non dat exquisitum thesaurum in se reconditum, sed velut gigas exurgit et undas inde scaturientes elargitur oribus sitientibus. Si suavis est verbi mei fluxus, hoc veritatis est, si insipidus, debilis et infirmus, hoc terræ est per quam transit fons.

7. Os, Domine, seu mercator

ܠܓܪܐ ܘܥܠ ܦܬܘܪܟ .
ܐܪܡܝ ܒܟܣܦܐ ܕܐܬܬܓܪ :
ܐܪ̈ܙܝ ܙܝܬܐ ܘܛܘܦ̈ܣܝ ܡܫܚܐ .
ܡܢܘ ܚܙܐ ܫܒ̈ܘܩܝ ܙܝܬܐ :
ܕܝܗܒ ܐܪ̈ܙܐ ܚܠܦ ܦܐܪ̈ܐ .
ܘܐܦܩ ܛܘܦ̈ܣܐ ܚܠܦ ܛܪ̈ܦܐ .
ܡܢܘ[a] ܟܘܬ ܚܙܐ .
ܡܫܚܐ ܕܗܘܝܘ ܟܘܬ ܝܡܐ .
ܘܐܪ̈ܙܐ ܕܒܗ ܟܘܬ ܢܘ̈ܢܐ .
ܘܠܫܢܐ ܕܠܒܣܘܡܐ .
ܩܪܐ ܠܐ̈ܕܢܐ ܟܦܝܢ̈ܬܐ ⁘

ille qui in mensa tua projecit pecuniam a se lucratam, laudet symbola olivæ et figuras olei. Quis consideravit ramos olivæ, quæ symbola pro fructibus dedit et pro foliis sacramenta produxit? Quis consideravit oleum? ipsum velut mare est et ejus symbola velut pisces; lingua ad convivium invitat aures esurientes.

XXVI.

ܕܬܪ̈ܝܢ ܡܢܗ ܒܪ ܩܠܗ ⁘

Secundus ejusdem toni.

ܡܫܚܐ ܟܘܬ ܫܪܓܐ .
ܢܘܗܪܐ ܒܪܘܡܐ ܣܡܗ ܠܢ .
ܘܡܫܝܚܐ ܢܘܗܪܐ ܕܩܘܫܬܐ .
ܐܢܗܪ ܫܘܒܚܗ ܡܢ ܓܓܘܠܬܐ .
ܒܢܘܗܪܐ ܟܠ ܡܬܦܪܫ .
ܘܒܡܫܝܚܐ ܟܠ ܡܬܦܫܩ .
ܕܠܐ ܢܘܗܪܐ ܟܠ ܒܛܝܠ ܗܘ .
ܡܢ ܚܫܚܐ . ܘܕܠܐ ܡܫܝܚܐ ܟܠ ܡܕܡ .
ܚܣܝܪ ܗܘ ܡܢ ܡܫܠܡܘܬܐ .
ܢܘܗܪܐ ܡܫܠܡ ܠܓܠܝ̈ܬܐ .
ܘܡܫܝܚܐ ܠܟܠ ܟܣܝ̈ܬܐ ⁘

1. Deus Oleum velut lucernam, quæ nos in alto illuminet, statuit. Christus, lux vera, refulgere fecit gloriam suam in Golgotha. In luce omnia distinguuntur et in Christo omnia explicantur; absque luce cuncta usu destituuntur, absque Christo omnia sua perfectione carent; lux perficit manifesta, Christus, omnia abscondita.

ܒܥܘܢܝܬܐ . ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܘܐܪܕܘ
ܐܪ̈ܙܐ ܡܢ ܡܠܝܘܬܗ ⁘

Responsorium: Gloria Christo, quando venit defluxerunt mysteria ex ejus plenitudine.

ܒܡܫܚܐ ܟܘܬ ܘܒܚܝܠܗ .
ܡܕܢܚܝܢ ܫܪ̈ܓܐ ܒܚܫܘܟܐ .
ܘܒܚܝܠܗ ܗܘ ܕܪܘܚ ܩܘܕܫܐ .
ܙܟܘ ܢܒܝ̈ܐ ܒܝܢ ܥܡܐ .
ܡܫܚܐ ܡܙܝܢ ܠܠܡܦܐ̈ܕܐ .

2. Per oleum ejusque virtutem lucent lucernæ in tenebris, virtute autem Spiritus Sancti prophetæ fortiter egerunt in populo. Oleum munit lampades, ut impugnent tenebras donec veniat sol, qui suo

[a] Cod. ܡܢ

ܕܒܢܫܡܬܗ ܒܕܪ ܢܫܘܒܐ .
ܗܒ ܐܠܐ ܡܫܚܐ ܠܢܒܝ̈ܘܗܝ .
ܘܦܫܛܬ ܠܗ .
ܦܘܢܐ ܙܕܩ ܠܟܕ̈ܒܐ .
ܕܢܘܗܪܐ ܒܫܘܫܛܐ ܢܦܩܗ .
ܩܕܡ ܫܡܫܐ ܕܕܪܒ ܛܘܥܝܢ .
ܒܬܪ̈ܬܐ ܠܐܬܥܣܪ ܕܦܪܫ ∴
ܡܫܚܐ ܠܘܬ ܐܝܟ ܙܗܪܐ .
ܫܡܫ ܗܘܐ ܒܡܫܟܢ ܙܒܢܐ .
ܕܒܡܢܪܬܐ ܕܫܒܥܐ ܫ̈ܪܓܐ .
ܡܢܪܬܐ ܕܫ̈ܒܛܝ ܫܒܥܐ ܫܒܛܝܗ .
ܒܐܪܙ ܡܪܗ ܕܫܒܥܐ ܢܘܗܪ̈ܝܢ .
ܙܠܝܩܘ ܡܢܗ ܕܫܒܥܐ ܪ̈ܘܚܝܢ .
ܡܢܪܬܐ ܐܦܩܬ ܢܘܗܪܐ .
ܕܫܒܥܐ ܕܢ̈ܚܝ ܩܕܝܫܐ .
ܕܐܢܗܪܘ ܠܢ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ∴
ܡܢܘ ܚܙܐ ܠܡܗܝܪܘܬܐ .
ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܟ ܡܣܐܬܐ .
ܘܬܩܠܬ ܠܠܝܐ ܘܐܝܡܡܐ .
ܘܐܣܩܬ ܐܢܘܢ ܥܠ ܦܘܠܣܐ .
ܝܘܡܐ ܓܝܪ ܟܪܝܐ ܐܟܪܝ .
ܠܚܪ̈ܝܦܐ ܕܠܐ ܡܠܝܘ ܪܗܛܗ .
ܘܠܠܝܐ ܐܪܝܟܐ ܐܘܪܟ .
ܚܕܘܬ ܡܫ̈ܠܐ .
ܫܪܓܐ ܘܚܪܝܦܘܬܐ .
ܠܠܝܐ ܘܐܝܡܡܐ ܬܩܠܘܗܝ :
ܕܠܐ ܠܚܪ̈ܝܦܐ ܢܟܪܐ ܒܛܠܗ .
ܘܠܐ ܡܫ̈ܠܐ ܒܚܘܒܐ ܢܚܕܘܢ ∴
ܫܪܓܐ ܡܚܝܠܐ ܐܪܙܐ ܕܝܘܚܢܢ .
ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ ܐܢܘܢ ܒܙܒܢܐ ܙܥܘܪܝܢ .
ܠܐ ܫܪܓܐ ܚܬܢܐ ܕܥܝܢܐ .
ܘܠܐ ܝܘܚܢܢ ܚܬܢܐ ܕܥܐܕܐ .
ܪ̈ܚܡܐ ܐܢܘܢ ܕܬܪ̈ܝܢ ܚ̈ܬܢܝܢ .

halitu eas dissipat; Spiritus arma præbuit prophetis, ut mendacium per veritatem destrueretur et evanesceret coram sole qui fugavit errorem per duodecim quos emisit radios.

3. Oleum sua luce inserviebat in tabernaculo temporali, quia effundebatur in septem lampades candelabri septem ramorum in figura Domini; septem quippe lumina resplenduerunt ab eo qui septem spiritus... Candelabrum produxit lucem... septem ortus sancti qui illuminarunt nobis universum orbem[1].

4. Quis consideravit solertiam, quæ sese veluti libram effecit ut penderet diem et noctem eaque super bilancem imponeret? Dies quippe brevis contristavit solertes quod non implevissent cursum; nox autem longa protraxit gaudium pigrorum. Lucerna et gnavitas noctem diemque librarunt, ne gnavi ægre ferrent otium noctis neque pigri damno diei gauderent.

5. Lucerna debilis figura est Joannis; ambo enim brevis sunt temporis; lucerna non est sponsa oculi neque Joannes sponsus festi; amici sunt duorum sponsorum, et amatores duarum sponsarum. Non

[1] Deficiunt in stropha tres versus.

ܘܡܫܝ̈ܚܐ ܕܐܬܪ̈ܡܝ ܒܟܠܗ .
ܠܐ ܗܘܘ ܚ̈ܬܢܐ ܡܘ̈ܦܩܐ ܐܠܐ .
ܕܚܬܢܐ ܚܕܝܐ .
ܒܫܪܓܐ ܗܘ ܚܙܝܐ ܥܝܢܐ .
ܕܡܘܬܐ ܫܡܫܐ ܚܬܢܗ ܫܘܝܐ .
ܘܚܙܬ ܥܕܬܐ ܒܝܘܪܕܢ .
ܠܕܡܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܕܗܘ ܚܬܢܗ ܀
ܡܫܚܐ ܗܘ ܡܥܬܪ ܢܘܗܪܝܗܘܢ .
ܕܠܡܦܐܕ̈ܐ ܐܝܟ ܒܪܐܙܐ .
ܡܫܝܚܐ ܡܥܬܪ ܠܡܦܐܕ̈ܐ .
ܕܒܬܘ̈ܠܬܐ ܕܡܟܝܪ̈ܢ ܠܗ .
ܢܐܠܦܘܢ ܢܗܝܪ̈ܐ ܠܡ̈ܦܐܕܝܢ .
ܡܢ ܠܡ̈ܦܐܕܐ ܕܝܕܝ̈ܥܐ .
ܕܠܡܦܐܕܐ ܕܒܨܪ ܡܫܚܗ .
ܐܦ ܙܗܪܝܪܗ .
ܕܠܐ ܓܠܐ ܠܢ ܙܒܢܗ ܕܚܬܢܐ .
ܒܬܘ̈ܠܬܐ ܗܘܝ̈ ܥܝܪ̈ܢ .
ܕܢܚܕܘܢܝܗ ܠܡ̈ܦܐܕܝܟܝ .
ܘܢܫܒܚܘܢܝܗ ܐܘܫܥܢܝܟܝ ܀
ܦܓܪܢ ܕܡܐ ܗܘ ܠܫܪܓܐ .
ܕܡܛܦܛܦ ܐܦ ܕܡܙܗܪ .
ܡܫܚܢ ܕܡܐ ܗܘ ܠܡܫܝܚܢ :
ܕܓܠܐ ܐ̈ܪܙܘܗܝ ܕܐܠܗܢ .
ܕܡܐ ܗܘ ܥܠܡܢ ܠܫܪܓܢ .
ܘܕܡܝܢ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܠܚܙܩܝܐ .
ܫܡܥܘ ܐܚܝ̈ ܬܠܬ ܕܡ̈ܘܬܐ .
ܐܝܟܢ ܪ̈ܡܙܝܢ .
ܫܪܓܐ ܬܪܣܗ ܡܢ ܡܫܚܐ .
ܒܝܕ ܫܡܫܐ ܢܣܒ ܚܝܠܐ .
ܥܠܡܐ ܕܝܢ ܢܗܪ ܗܘܐ ܘܐܬܚܝܠ .
ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܡܒܘܥܐ ܕܪ̈ܚܡܐ ܀
ܕܡܘܬܐ ܗܘ ܪܚܡ ܒܬܘܠܘܬܐ .
ܕܡܫܬܟܚܐ ܒܒܬܘܠܬܐ .
ܟܕ ܦܩܝܕܐ ܕܒܝܬ ܡܝܟܐܝܠ .

fuerunt sponsi sed figuræ sponsi unici. Oculus videt in lucerna similitudinem solis, sponsi ejus æqui, et Ecclesia vidit in Jordane similitudinem veri sui sponsi.

6. Oleum ditat lumina lampadum velut in figura, Christus ditat lampades virginum ipsi desponsatarum. Lampades nostræ exemplum sumant a lampadibus omnibus notis: lampas, cujus oleum minuitur, splendorem simul minuit. Quum Deus nobis non manifestaverit tempus sponsi, virgines, vigilate, ut gaudio afficiant eum lampades vestræ et laudent eum hosanna vestra.

7. Corpus nostrum simile est lucernæ, quæ crepitat et adhuc fulget; oleum nostrum simile est Christo nostro qui revelavit mysteria Dei nostri. Simile est sæculum nostrum lucernæ nostræ; ambo similia sunt Ezechiæ. Audite, fratres mei, tres similitudines, quid significent: lucerna ex oleo nutritur; per solem Ezechias confortatus est; sæculum autem a Christo misericordiarum fonte illuminatur et confortatur.

8. Similitudo Dei qui diligit virginitatem reperitur tum in virgine militiæ Michaelis adscripta tum in uxore militante sub Gabriele qui

ܘܒܝܐ ܠܥܩܪ̈ܬܐ ܕܟܠܗ̇ ܒܪܝܬܗ̇ .
ܗܘܝܘ[a] ܡܒܝܐ ܠܐܡ̈ܗܬܐ .
ܐܝܟ ܣܪܐ ܪܦܩܐ ܘܪܚܝܠ .
ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܡܚܝܠ ܠܝܠܕܢ . ܠܗܝܢ ܡܠܝܬܐ .
ܐܝܟ ܠܐܐ ܘܙܠܦܐ ܘܒܠܗܐ .
ܙܘܓܐ ܗܘ ܠܗ ܡܫܦܝܘܬܐ .
ܕܓܦܬܐ ܗܘ ܕܢܨܝܒܐ ܒܬܒܝܠ .
ܘܐܝܟ ܦܐܪ̈ܐ ܥܘ̈ܠܐ ܬܠܝܢ ܒܗ̇ ܀
ܡܫܚܐ ܬܘܒ ܗܘܐ ܩܠܝܕܐ .
ܕܒܝܬ ܓܙܐ ܟܣܝܐ ܕܐܪ̈ܙܐ .
ܗܘ ܐܘܫܛ ܠܢ ܕܦ̈ܘܠܐܬܗ .
ܕܐܠܗܐ ܕܗܘܐ ܒܣܪܐ .
ܝܗܒܬ ܠܗ ܟܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ .
ܟܠ ܐܪ̈ܙܝܢ ܕܟܣܝܢ ܗܘܘ ܒܗ̇ .
ܝܗܒܘ ܣܦܪ̈ܐ ܐܦ ܡܬܠ̈ܝܗܘܢ .
ܘܐܬܦܫܩܘ ܒܗ .
ܘܟܬܒ̈ܐ ܟܠ ܛܘܦ̈ܣܝܗܘܢ .
ܘܢܡܘܣܐ ܐܦ ܛܠ̈ܠܘܗܝ .
ܫܠܚ ܐܠܗܐ ܝܗܒ ܠܡܫܝܚܐ .
ܦܐܝܘܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܕܥܠܘܗܝ ܀

consolatur steriles, ut Saram, Rebeccam et Rachelem; idem ipse confortat matres fœcundas, ut Liam, Zelpham et Balam; Deus enim purum habet conjugium, quod velut vitis est in orbe plantata, a qua infantes velut fructus pendent[1].

9. Oleum porro est clavis thesauri occulti mysteriorum; ipsum præbuit nobis figuras Dei incarnati, cui tota creatura cunctas figuras in se absconditas subministravit; dederunt etiam ei libri sacri suas parabolas quæ ab eo explicatæ sunt et Scripturæ omnes suos typos atque lex suas umbras. Spoliavit Deus olivam ejus pulchris symbolis, ut Christo tribueret ea quæ de eo erant expressa.

XXVII.

ܕܬܠܬܐ ܕܝܠܗ ܕܝܢ ܩܠܗ ܀

ܡܫܚܐ ܒܕܡܘܬ ܟܗܢܐ .
ܗܘܐ ܝܗܘܒܐ ܕܡܠܟܘܬܐ .
ܡܢ ܩܪܢܐ ܚܝܠܐ ܕܥܢܢܐ .
ܘܢܚܬ ܡܫܚ ܥܠ ܪܝܫ ܦܓܪܐ .
ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܥܠ ܪܝܫ ܛܘܪܐ .
ܘܢܚܬ ܘܝܗܒ ܙܝܘܐ ܠܡܘܫܐ .
ܘܫܠܝܡܘܢ ܩܒܠ ܙܝܘܐ .
ܐܝܟ ܕܒܪܐܙܐ :

Tertius ejusdem toni.

1. Oleum, velut pontifex, largitor est regni, e cornu velut e nube candida defluit in corporis verticem. Sicut autem Deus, super verticem montis dilapsus, splendorem contulit Moysi; ita Salomo etiam accepit splendorem, velut in figura, e cornu unctionis. Unctio illa a populo in populos transivit;

[1] Ex hoc loco patet Ephræmum, etsi virginitatem constanter extollat, honestum tamen, contra Marcionitas, prædicare matrimonium, ut recte observavit J. S. Assemanus, *Bibl. Orient.* I, 93.

[a] Cod. ܗܘ

ܡܢ ܩܠܝܠ ܕܡܫܝܚܘܬܐ .
ܡܢ ܟܡܐ ܠܡܫܟ̈ܐ ܢܫܡܫ .
ܣܓܝ ܕܒܢ̈ܝܐ ܡܫܝ̈ܚܐ .
ܢܬܡܫܚܘܢ ܐܦ ܢܬܡܫܘܢ ܀

ܥܘܢܝܬܐ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܝܗܒ ܥܝ̈ܢܐ ܠܥܡ̈ܡܐ .
ܘܚܙܘ ܐܪ̈ܙܘܗܝ ܕܒܪܗ ܡܫܝܚܐ ܀

ܠܘܬ ܬܪ̈ܬܝܢ ܣܘܟ̈ܝ ܙܝܬܐ .
ܚܙܐ ܙܟܪܝܐ ܐܝܟ ܠܡܒܘ̈ܥܐ .
ܕܚܕܐ ܬܪܕܐ ܟܗܢܘܬܐ .
ܘܒܪܬܗ ܐܚܪܬܐ ܡܠܟܘܬܐ .
ܕܒܫܒܝܐ ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ .
ܐܦ ܚܕܐ ܬܪ̈ܬܝܢ ܣܘ̈ܟܝܢ .
ܫܘܒܩܢܐ ܥܡ ܦܘܪܩܢܐ .
ܒܬܪ ܫܒܝܐ .
ܠܥܡܐ ܛܡܐܐ ܘܟܪܝܐ .
ܕܝܗܒܬ ܬܪ̈ܬܝܢ ܚܕܬ ܬܘܒ .
ܘܕܟܝܐ ܥܡ ܦܘܪܩܢܐ :
ܠܥܡ̈ܡܐ ܛܡ̈ܐܐ ܘܟܦܘܪ̈ܐ ܀
ܙܝܬܐ ܐܝܟ ܝܘܚܢܢ .
ܡܪܗ ܐܟܪܙ ܠܗܘܢ .
ܕܩܡ ܘܐܬܐ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ .
ܢܦܩ ܠܗ ܙܝܬܐ ܠܐܘܪܥ ܡܪܗ .
ܒܛܠ̈ܝܐ ܕܫܩܠܘ ܣܘ̈ܟܘܗܝ .
ܐܫܠܚ ܦܠܓ ܣܘ̈ܟܘܗܝ .
ܐܠܦ ܕܢܫܠܚ ܡܪܗ .
ܡܦܠܓ ܢܚ̈ܬܘܗܝ .
ܣܓܕ ܙܝܬܐ ܕܛܥܝܢ ܐܪ̈ܙܐ .
ܠܗܘ ܕܐܬܐ ܕܢܫܠܡ ܐܪ̈ܙܘܗܝ .
ܟܠܝܠܐ ܫܕܪ ܡܢ ܣܘ̈ܟܘܗܝ .
ܠܩܛܝܠܐ ܕܙܟܐ ܠܡܘܬܐ ܀
ܟܪ̈ܣܐ ܗܟܝܠ ܣܓܝ̈ܐܐ .
ܝܠܕ̈ܝܗ ܗܘܘ ܠܝܚܝܕܐ .

ita ut pro paucis plurimi nunc ungantur et abstergantur.

Responsorium : Benedictus qui dedit oculos populis ut viderent mysteria filii ejus Christi.

2. Zacharias[1] vidit duos olivæ ramos velut fontes, quorum unus effundebat sacerdotium, alter regnum; ambo enim in captivitate defecerant. Oliva se expandens dedit duos ramos: condonationem scilicet et liberationem post captivitatem populo impuro et afflicto; dedit etiam duo testamenta : purificationem et salutem populis impuris et infidelibus.

3. Oliva, sicut Joannes, mysterium Domini sui prædicavit antequam surgeret et veniret rex Christus. Exivit oliva in occursum Domini sui in pueris qui tulerunt ramos ejus[2]; exuit ramos suos eosque divisit, hac ratione prænuntians Dominum vestimentis exuendum fore, ejusque vestimenta dividenda. Oliva figuris onusta adoravit eum qui venit ut perficeret ipsius figuras ; coronam e ramis suis misit occiso qui vicit mortem.

4. Plures itaque uteri pepererunt Unigenitum ; peperit eum uterus

[1] *Zach.* IV, 3, 11-14.

[2] *Matth.* XXI, 8, 15.

ܐܘܠܕܬܗ ܒܪܬܐ ܒܚܒ̈ܠܐ .
ܘܐܦ ܐܘܠܕܬܗ ܒܪܝܬܐ ܒܪ̈ܐܙܐ .
ܠܒܫ ܦܓܪܐ ܡܢ ܗܕ̈ܡܐ .
ܘܐܚܪܢܐ ܡܢ ܙܟܘ̈ܬܐ .
ܚܝܠܐ ܕܡܕܡ ܠܐ ܠܐܐ .
ܒܥܡܠܗ ܐܢܝܚܢ .
ܕܠܐܝ̈ ܗܘܝ̈ ܠܗܘܢ ܒܪ̈ܝܬܐ :
ܠܡܛܥܢ ܪ̈ܐܙܐ ܕܪܒܘܬܗ .
ܐܦܠܛ ܗܘܐ ܡܢܗܘܢ ܪ̈ܐܙܘܗܝ .
ܐܝܟ ܕܠܒܪܬܐ ܗܝ ܕܫܩܠܬܗ ܀

ܡܫܚܐ ܐܚܝܢܐ ܕܟܗܢܘܬܐ .
ܐܝܟ ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܟܗܢܘܬܐ .
ܕܪܫܡ ܐܘܪܚܐ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ .
ܡܐ ܕܐܫܬܬܩ ܟܗܢܐ ܩܕܡ ܩܠܐ .
ܘܐܬܐ ܡܠܬܐ ܒܐܕܢܐ .
ܕܪܫܡ ܒܗ ܨܒܝܢ ܡܫܕܪܗ .
ܒܐܘܪܚܐ ܕܝܠܗ ܕܐܬܛܝܒܬ .
ܡܢ ܝܘܚܢܢ .
ܪܕܐ ܡܠܬܗ ܕܐܒܐ ܟܣܝܐ .
ܟܕ ܪܫܡ ܒܗ ܨܠܡ ܡܫܕܪܗ .
ܒܗ ܗܘܐ ܫܦܝܪܐ ܚܨܝܦܘܬܐ .
ܕܥܡ̈ܡܐ ܕܝܗܒ ܫܘܦܪܗ ܀

partu vero[1], et peperit eum mundus per figuras; induit Unigenitus unum corpus e membris et alterum e triumphis; Virtus quæ nunquam lassatur suo labore requiem nobis præstitit. Quia lassæ erant creaturæ ferendo figuras Majestatis ejus, eas suis figuris exoneravit, sicut exoneravit ventrem qui eum gestavit.

5. Oleum sacerdotio affine, sicut Joannes, sacerdotis filius, viam parat ad baptismum. Postquam obmutuit sacerdos ante præconem[2] et venit Verbum in aurem[3], in quam illud expressit voluntas dicentis; in via illa, quæ parata erat a Joanne, incessit Verbum Patris absconditi; postquam per Joannem depicta est imago missoris ejus, odiosa gentium impudentia in pulchritudinem versa est, quia eam missor illis contulit.

XXVIII.

ܕܐܪܟܝ ܒܪ ܡܠܟܐ ܀

ܬܝܒܘܬܐ ܘܚܦܝܛܘܬܐ .
ܬܪ̈ܬܝܢ ܠܥ̈ܠܡܝܢ ܡܬܒܥܝܢ .
ܠܥܡܠܗ ܐܪܥܐ ܚܦܝܛܘܬܐ .
ܠܥܡܠܐ ܕܪܘܚܐ ܬܝܒܘܬܐ .

XXVIII.

Quartus ejusdem toni.

1. Pœnitentia et gnavitas duobus mundis requiruntur: ad laborem terræ gnavitas, ad laborem spiritus pœnitentia; gnavus etiamsi dives non fiat, res animæ suæ prosperas

[1] ܚܒ̈ܠܐ notat dolores partus, deinde ipsum partum. Hac ultima significatione sumi a S. Ephræmo patet ex eo quod supra in hymnis de Beata Maria virgine docet eam, servato virginitatis signaculo et absque doloribus peperisse ejusque partum fuisse miraculosum: « Quando, inquit, sponsus gloriosus exire voluit virginalia somno oppressa reliquit, ita ut non sentirent egressum ejus. » Addit in hymno VIII, 3: « Beata quæ dolores maritatarum haud experta exultavit in fructu matrum. »

[2] Verbotenus « ante vocem » juxta illud: « *Vox clamantis in deserto* (*Matth.* III, 3.) »

[3] Beata Virgo per aurem concepisse dicitur supra in *hymn.* de B. M. V.

ܚܣܝܪܐ ܕܝܢ ܠܐ ܢܬܟܐܪ .
ܒܬܝܒܘܬܗ ܙܟܐ ܗܘ .
ܘܐܦܢ ܕܝܢ ܠܟܠ ܚܝܒ :
ܡܢ ܪܒܐ ܗܘ .
ܥܛܠܐ ܘܚܛܝܐ ܠܒܫܘܗܝ .
ܠܫܡܐ ܒܝܫܐ ܡܢ ܟܠܗ .
ܚܣܕܐ ܓܝܪ ܠܥܛܠܐ .
ܘܒܗܬܬܐ ܠܚܛܝܐ ܀

reddit, et pœnitens, etiamsi multorum debitor sit, victoriam reportat; pigri et peccatores induerunt nomen prorsus malum; otiosis quippe ignominia et peccatoribus dedecus adhæret.

ܥܘܢܝܬܐ . ܟܡܐ ܕܢܬܕܡܪ ܒܟ ܦܪܘܩܢ . ܪܒ
ܗܘ ܬܫܒܘܚܟ ܡܢ ܦܘܡܢ ܀

Responsorium: Quantumcumque admiremur te, o Salvator noster, laus tua eloquium nostrum excedit.

ܬܫܪܝ ܕܡܢܝܚ ܠܠܐܝܐ .
ܡܢ ܚܠܐ ܘܨܐܬܐ ܕܩܝܛܐ .
ܡܛܪܗ ܡܫܝܓ ܘܛܠܗ ܡܫܚ .
ܐܦ ܠܐܝܠܢܐ ܘܠܦܐܪܝܗܘܢ .
ܢܝܣܢ ܕܡܢܝܚ ܨ̈ܝܡܐ .
ܡܫܚ ܡܥܡܕ ܘܡܚܘܪ .
ܡܪܩ ܨܐܬܐ ܕܚܛܝܬܐ .
ܡܢ ܢܦܫܬܢ .
ܬܫܪܝ ܡܫܚܐ ܡܥܕܪ ܠܢ .
ܚܢܢܐ ܢܝܣܢ ܡܣܓܐ ܠܢ
ܒܬܫܪܝ ܦܐܪܐ ܡܬܩܛܦܝܢ .
ܒܢܝܣܢ ܚܛܗ̈ܐ ܡܫܬܒܩܝܢ ܀
ܕܟܦܪܬ ܗܘܬ ܐܝܙܒܠ ܒܩܘܫܬܐ .
ܟܦܪܬ ܐܪܥܐ ܒܐܠܠܬܗ .
ܥܘܒܗ ܕܠܐܠܐ ܟܒܝܫ ܗܘܐ .
ܙܪܥܐ ܕܐܘܙܦܘ ܠܗ ܐܟܪ̈ܐ .
ܚܢܩܬ ܗܘܬ ܙܪܥܐ ܒܓܘܗ .
ܕܟܦܪܘ ܩܘܫܬܐ ܒܥܡܘܪ̈ܝܗ .
ܘܥܩܪܐ ܗܘܬ ܒܟܝܢܐ .
ܕܠܐ ܒܟܝܢܗ .
ܘܥܘܒܐ ܥܩܪ̈ܐ ܒܟܝܢܐ .

2. Teśri, qui recreat lassos a pulvere et sordibus æstatis, imbribus suis abluit et rore suo ungit arbores eorumque fructus; Nisan, qui recreat jejunatores, ungit, baptizat, candidosque reddit baptizatos, maculam delens peccati ab animabus nostris. Teśri nostris usibus subministrat oleum; Nisan misericordiam nobis adauget; in Teśri fructus decerpuntur, in Nisan peccata condonantur.

3. Quia Jezabel negaverat veritatem, terra negavit fructus suos, hujus sinus divino jussu compressus destruxit semina ipsi ab agricolis commodata, suffocavit in se semina, quia incolæ ejus negaverant veritatem et mater, contra suam naturam, facta est sterilis, viscera (?) vero sterilia genuerunt et produxerunt contra naturam, quia vox quæ orbavit terram fœcundavit uteros steriles.

ܐܚܝܢ ܘܐܦܪܝܢ ܕܠܐ ܒܟܝܢܐ .
ܕܗܘ ܡܠܐ ܕܢܦܩ ܠܐܪܥܐ .
ܗܘ ܐܦܪܝܢ ܒܡܘܬܐ ܒܡܛܪܐ ܀
ܪܗܛ ܗܘܐ ܕܝܢ ܟܦܢܐ ܒܐܪܥܐ .
ܘܦܫܘ ܕܪܗܛܘ ܕܐܬܟܣܝܘ .
ܕܐܘܨܪܐ ܕܡܠܝܢ ܐܬܣܪܩܘ .
ܘܐܬܣܪܩܘ ܬܘܒ ܐܘܨܪܐ .
ܘܐܠܝܐ ܩܡܚܐ ܘܡܫܚܐ .
ܐܨܡܕ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܒܢܝܪܐ .
ܘܗܘ ܕܐܬܕܒܪ ܒܡܪܟܒܬܐ .
ܘܙܟܐ ܠܡܘܬܐ .
ܙܟܐ ܠܟܦܢܐ ܒܬܪܬܝܢ ܐܬܘܢ ܀
ܗܘܐ ܡܛܪܐ ܠܫܘܠܡ ܕܪܗܛܗ .
ܕܐܣܩܗ ܠܗ ܡܪܐ ܒܥܢܢܐ .
ܒܟܠܠܐ ܕܣܒܥܐ ܡܢ ܢܛܘܦܘܗܝ ܀
ܡܢ ܗܘ ܠܝ ܠܕܘܝܐ .
ܒܝܢ ܓܠܠܐ ܥܒܝܐ ܛܫܢܝ .
ܕܡܐ ܕܢܣܒܘܢܝ ܓܠܠܝ ܡܫܚܐ .
ܝܗܒܘܢܝ ܠܨܒܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ .
... ܘܡܢ ܓܠܠܐ . ܘܐܢܐ ܒܡܨܥܬܐ .
ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܝܟ ܫܡܥܘܢ .
ܕܠܝܢܝ ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܠܫܡܥܘܢ .
ܕܗܐ ܒܠܥܘܢܝ ܪܒܘ ܓܠܠܝܢ .
ܚܢܢܐ ܕܚܝܢܝ ܠܕܘܝܐ ܀

4. Invasit fames terram, remanserunt tantum quæ in depositoriis condita erant, nam horrea quæ plena erant evacuata sunt, et evacuatæ sunt etiam apothecæ (?). Elias autem farinam et oleum velut in jugo conjunxit, illeque, qui in curru elevatus est et vicit mortem, vicit famen duobus symbolis; factus est imber terminus cursus ejus, Dominus quippe assumpsit eum in nubem quæ suis guttis veluti corona satietatis eum cinxit.

5. Quis me miserum inter fluctus densos abscondit? postquam assumpserunt me fluctus olei tradiderunt me rebus Christi..... et ego in medio dico cum Petro: « Domine, extrahe me sicut Petrum quia innumeri fluctus absorbunt me[1], misericors salva me miserum[2]. »

[1] Cfr. *Matth.* XIV, 30.

[2] Hic hymnus integer non habetur in nostro codice. J. S. Assemanus e codice romano sequentia addit in *Bibl. Orient.* I: « ܪܚܝܡܐ ܗܘ ܠܪܘܚ ܗܘ ܡܫܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܡܫܡܫ ܠܗ ܘܐܝܟ ܬܠܡܝܕܐ ܒܓܒܗ ܗܘܐ ܩܪܝܒ . ܕܒܗ ܪܫܡ ܟܗܢܐ ܘܡܫܝܚܐ . ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܒܡܫܚܐ ܒܗ ܪܫܡ ܥܠ ܥܢܘܗܝ ܐܝܟ ܥܙܩܬܐ ܒܫܥܘܬܐ ܗܘ ܒܗ ܛܒܥܗ . ܐܦ ܚܬܡܐ ܟܣܝܐ ܕܪܘܚܐ ܒܡܫܚܐ ܡܬܛܒܥ ܥܠ ܦܓܪܐ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܘܗܘܢ ܪܫܝܡܝܢ ܒܛܒܥܐ ܀

Charissimum Spiritui sancto oleum, quod eidem ministrat, ejusque lateri hæret, quasi ipsius disciplinæ alumnus. Oleo Spiritus sanctus sacerdotes et christos designat: oleo quoque idem Spiritus ovibus suis signum suum imprimit. Sicut ceræ suam annulus notam, sic occultum Spiritus signum per oleum corporibus imprimitur, quando hæc in baptismo linuntur, sed et eodem baptismo signantur. » Addit idem auctor ex altera stropha: « ܟܗܢܘܬܐ ܡܫܡܫܐ ܠܗ ܥܘܒܐ ܒܝܠܕܗ ܒܡܘܠܕܗ . ܡܫܝܚܘܬܐ ܩܕܡܘܗܝ ܡܫܡܫܐ . ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܥܠ ܡܒܘܥܘܗܝ . ܟܠܝܠܐ ܕܠܘܝܐ ܟܪܝܟ ܠܗ . ܪܒ ܟܘܡܪܐ ܩܐܡ ܡܫܡܫܗ ܀ Sacerdotium huic utero in suo partu subservit (*loquitur de lavacro regenerationis*), unctio coram eo ministrat. Spiritus sanctus fluentis ejus illabitur; levitarum corona eum circumdat. Pontifex constitutus est ejus administer. »

XXIX.

ܬܘܒ ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܥܠ ܐܪ̈ܙܘܗܝ ܕܡܪܢ .
ܥܠ ܩܠܐ ܕܥܬܝܪܐ ܒܐܪ̈ܙܘܗܝ ܀

ܐܬܐ ܠܘܬܢ ܒܚܘܒܗ . ܐܝܠܢܐ ܒܪܝܟܐ .
ܟܒܫ ܩܝܣܐ ܠܩܝܣܐ . ܒܠܥ ܦܐܪܐ ܠܦܐܪܐ .
ܡܡܝܬܐ ܒܚܝܐ ܀

ܥܘܢܝܬܐ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܪܫܡܘܗܝ ܢܒܝ̈ܐ ܀

ܒܥܕܝܢ ܐܦ ܒܬܒܝܠ . ܦܠܐܬܗ ܕܡܪܢ .
ܡܢ ܢܫܟܚ ܕܢܟܢܫ . ܕܡܘ̈ܬܐ ܕܐܪ̈ܙܘܗܝ .
ܨܝܪ ܟܠܗ ܒܟܠ ܀

ܒܚܘܛܪܗ ܗܘ ܕܡܘܫܐ . ܘܒܙܘܦܗ ܕܐܗܪܘܢ .
ܘܒܟܠܝܠܗ ܕܕܘܝܕ . ܒܢܒܝ̈ܐ ܕܡܘܬܗ .
ܘܒܫܠܝ̈ܚܐ ܡܟܪܙܘܬܗ ܀

ܓܠܝܬܐ ܚܙܝܢ ܠܟ . ܦ̈ܠܐܬܐ ܣܟܝܢ ܠܟ .
ܐܪ̈ܙܐ ܡܣܟܝܢ ܠܟ . ܕܡܘ̈ܬܐ ܫܘܪܝܢ ܠܟ .
ܡ̈ܬܠܐ ܓܘܣܘ (sic) ܒܟ ܀

ܡܠܐ ܚܝܠܗ ܠܛܘ̈ܦܣܐ . ܘܫܪܪܗ ܠܦ̈ܠܐܬܐ .
ܦܫܩܗ ܠܡ̈ܠܐ : ܠܘܩܒܠܗ ܠܡ̈ܠܐ .
ܘܦܝܣܗ ܠܣܟ̈ܠܐ ܀

ܒܫܪܝܪܘܬܐ ܕܫܪܪܗ . ܘܒܢܗܝܪܘܬܐ ܕܢܘܗܪܗ ܀
ܚܘܝ ܫܘܦܪܗ ܠܕܝܠܗ .
ܐܬܘ ܨ̈ܒܬܘܗܝ ܫܦܪܘ ܒܗ ܀
ܐܬܘ ܚ̈ܫܘܗܝ ܫܠܡܘ ܒܗ ܀

ܒܝܘܚܢܢ ܫܠܡܘ ܀ ܫܠܡ ܘܟܠܐ ܢܒܝ̈ܐ .

XXIX.

Hymni de mysteriis Domini nostri, ad tonum : Dives in mysterio suo[1].

1. Venit ad nos in suo amore arbor benedicta ; lignum ligno superatum fuit, fructus fructu, fructus lethalis vita absorptus fuit.

Responsorium : Benedictus quem depinxerunt prophetæ.

2. In Eden et in orbe ubique figuræ Domini nostri. Quis similitudines mysteriorum ejus colligere posset ? figuratur enim ipse universus in universis.

3. Figuratur in virga Moysi et in hyssopo Aaronis atque in corona Davidis ; a prophetis depictus fuit et ab apostolis prædicatus.

4. Revelata te, Domine, intuentur ; parabolæ te expectant ; figuræ te præstolantur ; similitudines in te prosiliunt ; symbola ad te confugiunt.

5. Virtus Domini adimplevit typos ; veritas ejus elucidavit parabolas ; ipse explicavit effata (Scripturæ) stolidosque persuasos effecit.

6. Certa sua veritate, potenti sua luce suam suis pulchritudinem demonstravit. Exhibuerunt se ejus ornatus et placuerunt in eo ; exhibuerunt se ejus passiones et adimpletæ sunt in eo.

7. Fine prophetis in Joanne im-

[1] Stropha continet quinque versus quinque syllabarum. Tonus indicatur sæpius primis hujus hymni vocibus, vel etiam verbis : ܚܢܢܐ ܕܐܟܪܐ vel ܐܘ ܡܢ ܒܚܝܠܬܢ Vid. Bickell, *Carmina nisib.* p. 31.

ܩܪܐ ܘܫܕܪ ܫܠܝܚܐ . ܐܫܢܝ ܘܐܢܝܚ ܠܩܕܡܝܐ .
ܘܐܠܐܠ ܘܐܠܐܝ ܐܚܪܝܐ ܀

ܒܗܒܝܠ ܡܪܝ ܢܩܫܐ . ܒܢܘܚ ܨܝܪܐ ܥܕܬܟ .
ܡܪܥܝܬܟ ܒܝܥܩܘܒ . ܘܒܚܘܛܪܗ ܕܡܘܫܐ .
ܨܝܪ ܚܘܛܪܗ ܕܥܢܟ ܀

ܗܐ ܒܫܒܛܘܗܝ ܕܝܥܩܘܒ ܠܬܪܥܣܪܬܟ ܫܠܝܚܐ .
ܒܝܗܘܕܐ ܐܣܛܠܟ ܘܒܠܘܝ ܦܝܪܡܟ .
ܘܦܪܢܣܟ ܡܢ ܒܝܘܣܦ ܀

ܒܫܝܡ ܕܨܐܨ ܕܡܘܬܟ . ܒܐܒܪܗܡ ܚܕܘܬܟ .
ܛܥܝܢ ܐܝܣܚܩ ܨܠܝܒܟ . ܥܬܝܩܐ ܘܐܦ ܚܕܬܐ .
ܕܡܘܬܟ ܠܒܝܫܝܢ ܀

ܐܬܐ ܕܓܕܥܘܢ . ܛܘܦܣܗ ܠܝܘܠܦܢܟ .
ܕܢܦܩ ܘܪܣܐ ܘܪܘܝ . ܒܣܦܪܐ ܕܥܡܡܐ .
ܕܦܐܪܝܗܘܢ ܢܪܥܘܢ ܀

ܗܐ ܒܕܘܝܕ ܟܬܝܒܐ ܡܘܡܬܗ ܕܐܒܘܟ .
ܕܟܘܡܪܘܬܟ ܕܫܪܝܪܐ ܗܝ . ܒܛܠܘ ܟܘܡܪܐ ܕܙܒܢܐ .
ܕܠܥܠܡ ܟܗܢ ܀

ܕܗܐ ܗܘ ܡܠܟܝܙܕܩ . ܡܢ ܟܘܡܪܘܗܝ ܕܥܡܐ .
ܒܥܡܡܐ ܟܗܢ ܘܐܠܦ . ܕܟܘܡܪܐ ܕܐܬܐ ܠܥܡܡܐ .
ܡܢ ܥܡܐ ܡܬܩܛܠ ܀

ܚܣܡ ܒܟ ܫܒܛܐ ܕܠܘܝ .
ܘܐܪܓܙ ܒܗ ܒܙܘܦܗ .
ܕܥܡܡܐ ܡܚܘܪ . ܒܗܘܢ ܒܟ ܫܠܝܚܐ .
ܕܠܘܝܐ ܟܗܢܘ ܒܟ ܀

posita, vocavit ac misit apostolos. Migrare et requiescere fecit priores, ad laborem excitavit et defatigatione subjecit posteriores.

8. In Abel, Domine, grex tuus præsignatur ; in Noe adumbratur tua Ecclesia, in Jacob pecus tuum, et in virga Moysi figuratur virga gregis tui.

9. In tribubus e Jacobo ortis præsignantur duodecim tui apostoli, in Juda stola tua, in Levi thuribulum tuum, et providentia tua in Joseph.

10. In Sem exultat tua imago ; in Abraham tuum gaudium ; Isaac portat crucem tuam ; veteres et recentiores figuris tuis induti sunt.

11. Signum Gedeoni datum typus est doctrinæ tuæ quæ ad gentes propagata eas rore suo aspersit et madefecit ut earum fructus acceptabiles tibi forent.

12. A David conscriptum est juramentum Patris tui[1], tuum nempe sacerdotium esse verum. Cessarunt sacerdotes temporales quia tu es sacerdos in æternum.

13. Ecce ille Melchisedech e sacerdotibus populi electi in populis munere sacerdotis fungitur et docet sacerdotem qui ad populos venturus est a populo occidendum esse.

14. Invidet tibi tribus Levi et fremet contra hyssopum tuum, quo gentes dealbas. Quia defecerunt levitæ, apostoli sacra peregerunt tibi.

[1] *Psalm.* 109, 4.

XXX.

ܕܬܪܝܢ ܗܢܘ ܗܢ ܩܠܗ ܀

ܒܡܐܬܝܬܗ ܕܫܡܫܢ. ܫܡܫܘ ܘܥܒܪܘ ܫܪ̈ܓܐ.
ܘܐܦܣܘ ܛܘ̈ܦܣܐ ܘܐܪ̈ܙܐ. ܒܓܙܘܪܬܐ ܓܘܝܬܐ.·
ܫܪܝܐ ܓܙܘܪܬܐ ܒܪܝܬܐ ܀

ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܝܚܝܕܝܐ ܠܥܒܘܕ ܫܝܢܐ ܀

ܕܝܬܩܘܗܝ ܕܡܘܫܐ. ܠܣܒܪܬܐ ܗܘܬ ܗܘܐ ܣܟܝܐ.
ܥܬܝܩܬܐ ܟܠܗܝܢ.· ܦܪܚܝܢ ܐܝܟ ܐܬܝܢ ܫܠܝ ܒܗ.·
ܒܕܝܬܩܘܗܝ ܚܕܬܐ ܀
ܐܢ ܐܡܪܝܢ ܣܡ̈ܝܐ.· ܕܛܘ̈ܦܣܐ ܘܐܪ̈ܙܐ ܕܟܬܒܐ.
ܠܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܐܬܐ. ܠܒܗܬܬܐ ܕܝܠܗܘܢ ܗܘ.
ܕܐܬܐ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܀
ܐܢ ܢܣܟܘ ܒܗ ܢܒ̈ܝܐ. ܪ̈ܐܙܝܗܘܢ ܡܫܒ̈ܚܐ.
ܟܗܢ̈ܐ ܘܡܠ̈ܟܐ ܢܣܟܘ ܒܗ.
ܛܘ̈ܦܣܝܗܘܢ ܠܡܬܗܪܐ.
ܢܣܟܘ ܟܠܗܘܢ ܒܟܠܗ ܀
ܙܟܐ ܘܡܫܠܡ ܡܫܝܚܐ. ܒܦܘܫܩ̈ܘܗܝ ܠܪ̈ܐܙܐ.
ܒܦܘܫܩ̈ܘܗܝ ܠܛܘ̈ܦܣܐ. ܐܝܟ ܝܡܐ ܕܓܠ̈ܘܗܝ.
ܩܒܠ ܡܩܒܠ ܗܘܒܠܐ ܀

ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܓܝܪ ܕܐܪ̈ܙܝܗܘܢ ܒܨܠܝܒܗ.
ܛܘ̈ܦܣܝܗܘܢ ܒܦܓܪܗ.
ܘܫܦܝܪ̈ܘܬܗܘܢ ܒܚܝܠܗ.
ܘܟܠܗܘܢ ܒܟܠܗ ܀

XXXI.

ܕܬܠܬܐ ܗܢ ܩܠܗ ܀

ܢܣܐ ܒܪܝ ܘܩܪܒ. ܡܢ ܡܕ̈ܡܘܗܝ ܕܝܚܝܕܐ.·

XXX.

Secundus ejusdem toni.

1. In adventu Solis nostri ministrarunt et transierunt lucernæ; evanuerunt typi et figuræ; circumcisione interna soluta est circumcisio externa.

Responsorium : Gloria Unigenito pacificatori.

2. Testamentum Moysi Evangelium expectabat; antiqua omnia alis veluti translata requieverunt in testamento novo.

3. Si dicant cæci typos et figuras Scripturæ illi qui venturus est servari, hoc sit ad confusionem eorum; nam manifestum est venisse Christum.

4. Prophetæ effuderunt in eum præclaras suas figuras, sacerdotes et reges mirabiles suos typos, ea omnia in omnem ejus personam effuderunt.

5. Superavit Christus suis interpretationibus figuras, suis expositionibus symbola eaque assumpsit, sicut mare quod in se suos fluctus recipit.

6. Christus quippe cruce sua figuras, carne sua typos, virtute sua pulchra symbola, omnia denique tota sua persona adimplevit.

XXXI.

Tertius ejusdem toni.

1. Experire, fili mi, et affer ex rebus Unigeniti quæ sunt apud

ܪܒ ܡܫܒܚܐ ܡܘܫܐ ܀ ܘܚܙܝ ܟܡ ܡܙܕܟܐ ܀
ܕܠܐ ܐܫܟܚ ܚܝܠܗܘܢ ܀

ܥܘܢܝܬܐ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܨܪܘܗܝ ܢܒܝܐ ܀

ܛܒ ܡܪܚܩܐ ܠܗ . ܠܡܘܫܐ ܗܝ ܕܦܪܩ .
ܕܦܪܩ ܒܡܨܪܝܢ ܠܥܡܐ . ܕܠܗ ܨܝܪܐ ܕܢܫܦܘܟ .
ܒܝܡܐ ܫܦܝܟܐ ܀

ܩܪܝ ܠܗ ܗܝ ܕܐܟܬܒ . ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܒ

præclarum Moysen et vide cum devictum, quia non invenit vim earum.

Responsorium : Benedictus quem præfigurarunt prophetæ.

2. Valde ab apprehensione Moysi remotum est illud quod in Ægypto Deus liberavit populum per sanguinem quod non figuravit se in mari effuso ;

3. Lege ei quod scripsit : Dixit Deus[1]....

XXXII.

ܐܚܪܢܐ ܒܩܠܐ ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܥܘܢܝܬܐ ܠܫܘܒܚܐ
ܕܙܟܘܬܟ ܬܪ ܙܒ +

ܛܘܒܝܟܝ ܡܕܒܪܐ ܕܒܟܝ ܐܬܟܬܫ ܀
ܗܘ ܙܟܝ ܟܠ ܥܡ ܒܙܘܙ ܟܠ .
ܚܕ ܗܘ ܕܨܪܝܗ . ܠܚܘܒܗ ܕܐܝܬܝܗ .
ܘܐܒܙܗ ܫܒܝܬܗ ܘܦܪܩ ܫܒܝܗ .
ܐܘ ܠܨܢܥܘܗܝ ܕܐܬܦܪܣܝܘ . ܘܐܙܕܟܝܘ .
ܦܫܝܛܘܬܐ ܠܒܫ ܘܟܒܫܗ ܘܕܪܝܗ :
ܙܟܝܗ ܗܘ ܒܙܝܢܐ . ܕܐܬܬܩܢ ܡܢ ܡܘܫܐ .
ܠܛܠܝܐ ܘܠܬܡܝܡܐ ܀

ܛܘܒܘܗܝ ܠܡܢ ܕܚܙܐ ܕܐܝܟ ܚܙܐ ܟܠ .
ܟܡ ܠܙܒܢܝܢ ܙܟܐ ܠܢܟܝܠܐ .
ܬܘܒ ܬܒܐ ܠܚܘܕ ܘܐܝܠܠ ܒܝܫܐ :
ܕܒܡܘܟܟܐ ܚܙܝܗܝ ܕܐܬܡܘܟ .

XXXII.

Alius in tono : Beata es Ecclesia[2].
Responsorium : Laudes victoriæ tuæ (bis).

1. Beatum es, o desertum, quia in te pugnavit ille omnium victor cum omnium direptore. Unus ille laceravit damnationem a diabolo inductam, ac spoliavit eum et liberavit captivos ejus ipsumque vinctum reliquit. O fraudes diaboli, quæ propalatæ sunt et devictæ ! sinceritate indutus Dominus devicit eum prorsusque deturbavit ; superavit eum per arma a Moyse confecta pro pueris et innocentibus.

2. Beatus qui considerat quomodo Omniscius iteratis vicibus vicit fraudulentum. Iterum atque iterum et solus ululavit Malus videns Dominum ad humiliationem

[1] Folium unum hic deest, sequitur folium alterum, cujus scriptura amplius legi nequit, deinde plurima folia excisa.

[2] Idem tonus est ac ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ . Vide supra col. 483, n. I. Desumptus est iste hymnus e Musæi britan. cod. add. 14,506, fol. 49, ubi reperitur in collectione hymnorum de jejunio quadragesimali. In codice autem romano a J. S. Assemano descripto in *Bibl. Orient.* I, 95 est hymnus 14 de Virginitate.

ܣܛܢܐ ܓܝܪ ܒܐܓܘܢܐ ܘܚܪܝܢܐ .
ܐܝܟ ܢܘܢܐ ܒܝܡܐ ܛܒܝܒ ܒܗ .
ܘܐܝܟ ܕܠܐ ܚܪܝܢܐ . ܘܐܝܟ ܕܠܝܬ ܚܪܝܢܐ .
ܡܬܛܦܛܦ ܘܕܥܟ ܠܗ ⁘
ܠܐ ܗܘܐ ܡܚܝܠܘܬ ܗܝ ܗܘ ܕܫܪܪܗ .
ܠܫܪܝܪܘܬܐ ܒܕܝܬܝܩܝܗ .
ܫܪܪܐ ܗܘ ܚܙܐ ܠܗ ܒܝܫܐ ܕܚܠ .
ܘܥܩܡܐ ܚܪܝܢܐ ܠܚܝܒܘܬܐ ܘܐܩܝܡܢ .
ܚܪܝܢܐ ܕܓܠܐ ܚܘܒ ܠܢ ܘܐܬܟܝ .
ܘܐܬܪܐ ܕܡܘܠܕܝܢ ܣܢܐܬܐ .
ܘܐܬܪܐ ܕܚܘܣܪܢܐ . ܐܘܣܦ ܠܚܘܣܪܢܢ .
ܐܘܣܦ ܒܐܬܪܘܬܗ ⁘
ܒܟܐܦܐ ܢܣܝܗ ܗܘ ܣܛܢܐ .
ܠܟܐܦܐ ܕܐܫܩܝ ܠܥܡܐ ܨܗܝܐ .
ܟܐܦܐ ܕܗܘܐ ܠܚܡܐ ܚܝܐ .
ܟܐܦܐ ܕܬܒܪܗ ܨܠܡܐ ܪܒܐ .
ܢܣܝܗ ܛܥܝܢܗ ܗܘܐ ܠܗ ܘܠܐ ܕܚܠ .
ܕܥܘܝܪ ܗܘܐ ܬܪܥܝܬܗ ܘܠܐ ܪܓܫ .
ܥܠܬܐ ܗܝ ܨܠܡܐ . ܩܕܡܝܬ ܠܣܛܢܐ .
ܚܠܦ ܕܝܠܗ ܨܠܡܐ ܬܒܪ ⁘
ܡܢ ܕܝܢ ܚܪ ܗܘܐ ܘܚܙܐ ܡܪܢ .
ܥܠ ܐܦ ܟܢܦܐ ܕܗܝܟܠܐ ܩܐܡ .
ܟܐܦܐ ܓܡܝܪܬܐ ܕܫܩܝܠܐ ܩܐܡ .
ܥܠ ܟܐܦܐ ܕܐܣܬܠܝܬ . ܨܢܝܥܐ ܣܛܢܐ .
ܕܐܫܩܠܟ ܘܐܩܝܡܟ .
ܥܠ ܕܪܓܐ ܕܝܠܟ . ܬܡܗܐ ܕܚܙܝܢ .
ܪܐܙܐ ܘܐܬܗ . ܫܪܪܐ ܘܛܠܠܗ ⁘
ܠܛܘܪܐ ܗܘ ܐܣܩܗ . ܠܡܡܟܟܐ .
ܥܠ ܐܬܪܐ ܪܡܐ ܐܣܩܗ ܘܐܩܝܡܗ .
ܬܡܢ ܐܬܬܩܠܘ ܐܝܟ ܒܡܣܐܬܐ .
ܡܟܝܟܘܬܐ ܥܡ ܪܡܘܬܐ .

confugisse; Satanas quippe in lucta et jurgio beatus est sicut piscis in aquis maris. Ubi non datur jurgium, ubi deficit contentio, ipse velut lucerna vacillat et extinguitur.

3. Veritas illa quæ omnes errores cognovit non ex impotentia sinceritatem proclamavit in suo Testamento. Visa autem veritate, Malus timuit; Perversus ille contentionem nobis excitavit et reos nos constituit atque excitavit quæstiones odium generantes et luctam, quæstionibusque suis damnum in nostram perniciem addidit.

4. Lapidibus tentavit Satanas[1] Lapidem qui potum dedit populo[2], Lapidem qui factus est panis vivus[3], Lapidem qui confregit magnam statuam[4]. Tentator portans eum non timebat quia ejus intellectus erat obcæcatus et non advertebat. Prima omnis statuæ causa Satanam loco illius statuæ confregit.

5. Quis attente consideravit Dominum nostrum super pinnaculum templi stantem? Lapis perfectus assumptus stabat super lapidem reprobatum. Fraudulentus Satanas, qui te assumpsit te super gradum tuum constituit. O rem visu miram! En mysterium ejusque signum, veritas ejusque umbra.

6. Satanas in montem assumpsit humillimum (Salvatorem) assumptumque super locum excelsum posuit. Ibi ponderibus libratæ sunt humilitas et superbia; superbia

[1] *Matth.* IV, 3.
[2] *Exod.* VIII, 6.
[3] *Joan.* VI, 35.
[4] *Dan.* II, 34.

ܙܥܘܪܐ ܒܟܐܢܘܬܐ ܐܬܡܟܟ .
ܘܡܟܟܗ ܗܘܐ ܡܪܝܡܐ ܕܐܬܬܪܝܡ .
ܐܘ ܠܟ ܡܪܝ ܀ ܕܢܣܝܟ ܣܛܢܐ .
ܐܦܢܝ ܙܝܢܐ ܗܦܟ ܠܟ ܀
ܒܛܘܪܐ ܗܘ ܢܣܝܗ ܣܛܢܐ ܠܡܪܢ .
ܐܝܟ ܕܒܡܓܚܟܐ ܥܡ̈ܡܐ ܩܪܒ ܠܗ .
ܒܥܒܕܐ ܕܡܠܬܗ ܗܘܐ ܡܫܪܪܐ .
ܕܥܡ̈ܡܐ ܐܦܢܝܘ ܠܙܟܝܐ ܕܣܛܢܐ .
ܟܠܝܠܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܙܟܝܐ .
ܠܡܪܢ ܕܡܩܒܠ ܒܡܓܚܟܘ .
ܠܐ ܗܘܐ ܡܣܬܪܩ . ܟܠܝܠܐ ܗܘ ܕܡܩܒܠ ܗܘܐ .
ܡܢ ܒܟܐܢܘܬܐ ܀

æquitate prostrata fuit; humilis eam per suam exaltationem prostravit. O Domine, Satanas qui tentavit te arma tua reddidit tibi.

7. In monte tentavit Satanas Dominum; veluti per ludibrium populos ei obtulit. Effectus verbum ejus comprobavit. Populi quippe ad Satanæ victorem conversi sunt. Etenim Dominus coronam, quæ ipsi victori accipienda a Satana per ludibrium oblata fuerat, libere et in æquitate accepit

XXXIII.

ܐܚܪܬܐ ܒܩܠܐ ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܒܥܘܢܝܬܐ ܩܢܘܢ
ܕܟܠܠܗ ܠܫܟܝܡ ܬܪܝܢ ܀

Alius hymnus in tono: Beata es Ecclesia[1]. Responsorium: Beatus qui coronavit Sichem (bis).

ܛܘܒܝܟܝ ܐܘ ܫܟܝܡ ܕܒܟܝ ܗܘ ܫܪܐ ܗܘܐ :
ܢܘܗܪܐ ܕܕܚܩܬ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕ .
ܐܚܪ̈ܢܐ ܩܪܒܘ ܒܥܘ ܕܢܫܢܐ :
ܡܢܗܘܢ ܡܒܘܥܐ ܚܢܢܐ ܡܢ ܐܬܪܗܘܢ .
ܛܘܒ ܠܥܡ̈ܡܝܟܝ ܕܐܬܟܫܦܘܗܝ ܘܟܪܟܘܗܝ .
ܠܣܝܡܐ ܕܒܣ̈ܡܐ ܒܣܝ̈ܡܐ .
ܕܢܬܢܝܚܘܢ ܒܪܝܚܗ ܘܢܥܒܪ ܒܪ̈ܓܫܝܗܘܢ .
ܚܝܠܐ ܕܥܘܕܪ̈ܢܘܗܝ ܀
ܛܘܒܝܟܝ ܐܢܬܬܐ ܚܣܝܪܬ ܥܡܘܪܐ .
ܕܬܪܝܢ ܣܝ̈ܡܐ ܣܡܬܝ ܒܫܡܝܐ .
ܬܗܪܐ ܗܘ ܪܡܐ ܕܐܪܟܢ ܥܝܢܗ ܬܘܒ ܠܚܬ :
ܠܐܢܬܬܐ ܕܫܝܛܐ . ܟܕ ܫܩܠܬ ܒܡܐܣܬܐ .
ܬܪܝܢ ܡܢ̈ܝܢ ܐܙܟܝܘ ܠܟܟܪܐ :
ܦܘܪܩܢܗ ܕܐܢܬܬܐ ܕܐܠܗܐ :

1. Beata es, o Sichem, quia apud te divertit lux quam expulsit terra Judæ[2]. Alii accedentes petierunt ut migraret ab eis fons misericordiæ. Beati autem incolæ tui qui rogarunt atque circumdederunt thesaurum aromatum suavium ut eorum odore recrearentur, et in eorum sensibus inferretur virtus ejus auxiliorum.

2. Beata es, o mulier habitatione indigens, quia duos thesauros posuisti in cœlo. O miram rem! Suprema Majestas oculos defixit deorsumque dimisit in mulierem contemptibilem; duo minuta in bilance Dei appensa vicerunt talentum[3]. Salus hujus mulieris

[1] Idem est tonus ac hymni præcedentis. Hic hymnus desumptus est e cod. add. 14,506, fol. 95. Est autem 17us inter hymnos de virginitate apud J. S. Assemanum, *Bibl. Or.* I, 95.
[2] Cfr. *Joan.* IV.
[3] Cfr. *Marc.* XII, 41 44.

ܫܢܝܘ ܠܗܝܢ ܗܘܘ . ܒܡܫܘܚܬܐ ܕܐܘܙܦܬ .
ܘܐܣܬܪܩܬ ܣܦܩܬ ܀
ܐܦ ܐܢܬܝ ܒܪܬ ܟܢܥܢ ܠܗܘ ܟܐܢܘܬܐ .
ܕܠܐ ܡܬܙܟܝܢܐ . ܙܟܝܬ ܒܚܘܨܦܐ .
ܟܐܢܐ ܗܘ ܐܣܝܡܗ ܠܐܪܥܐ ܕܥܡܡܐ .
ܕܠܐ ܠܥܒܪ ܗܘܬ ܟܪܘܙܘܬܐ .
ܠܟܝ ܛܘܒ ܕܬܪܥܬܝܗ ܠܣܝܓܐ ܘܠܐ ܕܚܠܬܝ ܀
ܡܪܐ ܠܬܚܘܡܐ ܡܫܒܚ ܗܘܐ ܕܝܠܟܝ ܫܒܚܗ .
ܘܠܗܝܡܢܘܬܟܝ ܡܢ ܪܘܚܩܐ ܐܫܟܚܬ .
ܠܒܪܬܟܝ ܚܠܝܡܐ ܒܒܝܬܟܝ ܀

ܛܘܒܝܟܝ ܐܦ ܠܟܝ ܐܘ ܐܪܡܠܬܐ .
ܕܥܠܡܐ ܡܝܬ ܘܒܪܟܝ ܡܝܬ .
ܒܪܟܝ ܕܝܢ ܗܐ ܚܝܐ ܕܠܐ ܒܥܘܬܐ :
ܘܕܠܐ ܨܠܘܬܐ ܒܪܝܬܐ ܦܪܝܩܐ .
ܠܐ ܒܥܘܬܐ ܩܪܬܗ ܗܘܬ ܠܐܣܝܐ .
ܐܦܠܐ ܨܠܘܬܐ ܐܪܟܢܬܗ ܠܦܪܘܩܢ .
ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܐܪܟܢܘܗܝ . ܠܗܘ ܕܢܚܬ ܐܚܝܘ .
ܠܥܠܡܐ ܘܠܥܠܝܡܐ ܀
ܠܟܝ ܛܘܒ ܟܪܝܗܬܐ ܚܡܬܗ ܕܫܡܥܘܢ .
ܕܐܣܝܐ ܕܪܘܡܐ ܢܚܬ ܣܥܪܟܝ ܗܘܐ .
ܠܐܝܕܟܝ ܟܕ ܩܪܒ ܠܐ ܗܘܐ ܕܢܓܘܫ .
ܕܗܘ ܕܡܬܚ ܟܠܗ ܓܝ̈ܕܐ .
ܗܘ ܛܡܪܗ ܠܐܫܬܐ ܒܓܘܗܘܢ .
ܡܒܘܥܐ ܕܕܘܥܬܐ : ܡܬܚܠܛ ܠܗ ܠܢܘܪܗܘܢ .
ܒܪܡܙܐ ܕܡܪܗܘܢ ܐܦ ܙܟܝܢ ܘܡܙܕܟܝܢ .
ܬܪܝܗܘܢ ܒܚܕ ܦܓܪܐ ܀
ܒܦܓܪܟܝ ܟܪܝܗܬܐ ܫܪܝܐ ܐܫܬܐ .
ܢܘܪܐ ܟܣܝܬܐ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ .
ܬܗܪܐ ܗܝ ܡܢ ܡܨܐ ܠܡܐܡܪܗ .
ܘܬܚܡܐ ܕܪ̈ܚܡܐ ܥܠ ܘܩܪܪ ܘܐܣܝܟܝ .
ܫܡ̈ܘܥܐ ܬܗܪܘ . ܒܡܣܟܢܘܬܐ ܕܦܪܩܟܝ .

annexa erat quadranti quod ipsa mutuo dedit, et quo privata recessit.

3. Et tu, filia Chanaan[1], audacia vicisti illum qui est justitia invincibilis. Justus ille statuerat terram gentium terminum esse ultra quem non transiret prædicatio. Beata tu quæ absque metu murum separationis aperuisti; Dominus confinium laudavit te fideique tuæ fortitudinem, quæ a longe obtinuit sanitatem filiæ tuæ in domo tua.

4. Beata etiam es tu, o vidua[2], mundus mortuus est et filius tuus mortuus est. Ecce filius tuus absque oratione reviviscit et mundus absque oratione salvatur. Nec preces advocarunt medicum nec oratio inclinavit ad nos salvatorem, misericordia inclinavit eum ut descenderet et salvaret mundum ac juvenem.

5. Beata es tu, o infirma socrus Petri, quia medicus e cœlo delapsus visitavit te; accessit non ut tangeret manum tuam, idem enim ille qui extendit omnes nervos ipse intra eos abscondit febrim; fons sudoris unitur igni nervorum; ambo nutu Domini vincunt et vincuntur in eodem corpore.

6. In corpore tuo, o ægrota, inhabitat febris, ignis occultus et invisibilis. O rem miram? quis poterit de ea dicere? Fervor misericordiæ ingressus refrigeravit et sanavit te. Auditores, admiremini

[1] Cfr. *Matth.* XV, 22, sqq.

[2] Cfr. *Luc.* VII, 11.

ܓܡܘܪܐ ܕܐܫܬܐ ܀
ܛܘܒܝܢ ܠܟܠܟܝܢ ܐܘ ܒܬܘܠܬܐ .
ܟܢܫܐ ܕܠܒܪܐ ܢܩܝܦܐ ܗܘܬ .
ܬܗܪܐ ܗܘ ܟܡܐ ܪܟܢ ܗܘ ܩܕܝܫܐ .
ܕܠܡܣܒܪܐ ܢܫ̈ܐ ܢܩܦ̈ܝ ܗܘܝ .
ܡܢ ܡܘܗܒܬܗ ܗܢܝܢ ܝܗ̈ܒܢ܃ ܠܗ ܘܐܬܩܢܝܗ܃
ܡܢ ܡܟܢܫܘܬܗ ܐܦܝܣ ܠܗ ܘܫܟܢܗ .
ܛܘܦܣܐ ܡܕܟܝܐ ܝܗܒ ܠܢ ܒܩܘܕܫܗ .
ܠܡܫܒܚ ܠܕܟܝܘܬܗ ܀

carbonem[1] qui extinxit vim febris.

7. Beatæ vos omnes, o puellæ castæ, cœtus Filio coadunate; mirum est quantum se inclinavit Sanctissimus ille. Mulieres ei adhæserunt, e donis ab eo acceptis eum refecerunt. Ille in adunatione sua typum purum dedit nobis. Laudes puritati ejus.

XXXIV.

ܒܩܠܐ ܕܟܢܫܐ ܥܠܝܐ ܥܘܢܝܬܐ ܐܫܘܝܢܝ ܐܘ ܡ
ܪܝ ܕܒܢܚܬܟ ܐܥܘܠ ܠܗ ܠܓܢ
ܓܢܘܢܟ ܡܫܒܚܐ ܀

ܩܛܢܐ ܬܘܕܐ ܠܟ . ܕܐܚܕܝܬ ܠܡܫܬܘܬܗ .
ܘܟܠܝܠܗ ܕܚܬܢܐ ܢܪܘܪܒܟ ܕܐܪܘܪܒܬܝܗܝ .
ܘܟܠܝܠܐ ܟܠܝܠܗ ܗܘܐ ܠܗ ܠܙܟܘܬܟ .
ܒܡܚܙܝܬܐ ܕܡܬܠܐ . ܐܬܬܪܓܡ ܘܐܬܪܫܡ ܀
ܘܒܟܠܬܟ ܨܪܬܗ̇ ܥܕܬܐ .
ܘܒܡܙܡܢܘܗܝ ܪܫܝܡܝܟ ܐܬܪܫܡܘ .
ܘܒܙܟܘܬܟ ܨܪܬ ܠܡܐܬܝܬܟ ܀

ܫܒܚܬܐ ܬܘܕܐ ܠܟ . ܕܐܣܓܝܬ ܚܡܪ̈ܝܗ .
ܗܐ ܫܬ̈ܝܐ ܬܗܪܝܢ . ܘܬܡܝܗܝܢ ܗܘܘ ܬܗܪ .
ܐܫܬܝܘ ܚܡܪ̈ܐ ܒܣ̈ܝܡܐ ܕܡܢ ܡ̈ܝܐ .
ܕܠܡܠܟܐ ܙܡܢܘ ܗܘܘ . ܚܡܪ̈ܝܗܘܢ ܡܙܓ ܠܗܘܢ .
ܛܘܒ ܠܐܝܢܐ ܕܬܡܢ ܣܡܝܟ ܗܘܐ .
ܕܢܫܒܘܩ ܗܘܐ ܫܘܦܪܗ ܕܟܠܬܐ .
ܘܒܟ ܚܙܐ ܢܚܙܐ ܟܡܐ ܫܦܝܪܬ ܀

XXXIV.

Ad tonum: cœtus supernus[2]. Responsorium: Dignum me efficias, Domine, ut vestibus tuis indutus ingrediar thalamum tuum.

1. Cana laudet te quia exhilarasti convivium ejus, et corona sponsi exaltet te quia exaltasti eum. Coronam coronæ ejus esse triumphum tuum in speculo parabolarum explicatur et significatur. In sponsa figurasti Ecclesiam tuam; in convivis invitati tui signati sunt; in triumpho tuo præfigurasti adventum tuum.

2. Convivium laudet te, quia multiplicasti vina ejus. Ecce potatores admiratione percelluntur. Vina nobilia ex aquis facta biberunt; quia regem invitaverant, vina sua propinavit illis. Beatus qui ibi conviva fuit ut, despecta sponsæ pulchritudine, te intuens, Domine, videret quam pulcher es.

[1] Ita S. Ephræmus appellat Christum, præsertim in Eucharistia.

[2] Hymnus est qui legitur *Opp. Syr. lat.* III, 599. Ejus schema vid. supra col. 581, n. 1. Desumptus est hic hymnus e cod. add. 14,506, f. 92, ubi invenitur sub hoc titulo « ܥܠ ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܥܠ ܬܕܡܪ̈ܬܐ ܕܥܒܕ ܡܫܝܚܐ ܒܙܒܢܐ ܕܡܬܕܒܪܢܘܬܗ ܕܒܒܣܪ: ܕܡܬܐܡܪܝܢ ܒܚܕ̈ܒܫܒܐ ܕܨܘܡܐ ܩܕܝܫܐ . ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܚܕܒܫܒܐ ܩܕܡܝܐ Hymni de miraculis quæ fecit Christus in tempore vitæ ejus mortalis; dicuntur in dominicis sancti jejunii quadragesimalis. Hymni dominicæ primæ. » Hic hymnus 33us est inter hymnos Ephræmi de *Virginitate*, ap Assemanum, *Bibl. Orient.* I, 96.

ܒܡܙܡ̈ܢܐ ܐܘܕܐ . ܕܐܫܩܝܢܝ ܘܪܘܝܬ .
ܠܗܘ ܫܡܝܢܐ ܚܬܢܐ ܕܐܬܪܟܢ ܘܩܪܐ ܠܟܠ .
ܘܠܚܠܘܠܗ ܕܕܟܐ ܕܐܥܘܠ ܚܬܢܐ ܐܢܐ .
ܒܝܢ ܒܬܘ̈ܠܐ ܐܘܕܐ . ܕܗܘܝܘ ܚܬܢܐ ܘܠܓܢܘܢܗ .
ܕܠܘܬܗ ܢܩܫ ܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ .
ܘܫܘܬܐ ܥܬܝܪ ܗܘܐ ܘܠܐ ܚܣܝܪ .
ܐܝܟ ܡܫܬܘܬܐ ܕܚܣܪܬ ܘܡܠܝܬ ܀

ܢܘܕܐ (ܠܗ) ܡܕܒܪܐ . ܕܠܚܡܐ ܣܓܝ ܒܓܘܗ :
ܟܦܢ̈ܐ ܣܒܥܘ ܘܐܘܬܪܘ . ܙܘܕܐ ܢܣܒܘ ܘܐܙܠܘ .
ܙܘܕ̈ܝܗܘܢ ܕܐܘܒܠܘ ܐܟܪܙܘܗܝ ܒܡܕܝܢ̈ܬܗܘܢ .
ܦܬܘܪ ܡܠܟܐ ܠܚܡܐ ܕܣܥܪ̈ܐ ܪܓܝܓ ܗܘܐ .
ܛܘܒ ܠܐܝܢܐ ܕܫܘܐ ܘܠܗ ܐܟܠ :
ܘܒܟ ܡܪܝ ܬܗܪ ܚܙܐ ܗܘܐ ܀

3. Inter invitatos gratias agam quod potu me refecit. Invitavi sponsum cœlestem, qui se demisit ut omnes invitaret. Ad convivium ejus purissimum conviva ingrediar; inter juvenes gratias agam quia ipse sponsus est et non est qui ad thalamum ejus pulset; convivium ejus opulentum non indiget sicut illud convivium quod defecit et repletum (a Domino) fuit.

4. Laudet eum desertum quod panem in se multiplicavit; esurientes satiati fuerunt et abundarunt ac cum viaticis abierunt. Viatica asportata Christum annuntiarunt in civitatibus suis. Hordeaceus mensæ regis panis desiderabilis erat. Beatus qui dignus fuit ut illum manducaret et te, Domine mirabundus intueretur.

ܫܠܡ ܀

EXPLICIT.

INDEX.

ERRATA ET CORRIGENDA IN TOMO I.

IN TEXTU SYRIACO.

Col. 7, l. 7, ܡܢ ܟܠ *lege* ܡܟܠ
15, l. 11, ܬܫܡܬ *lege* ܬܪܥܬ
15, l. 12, ܥܡܕܐ *lege* ܥܡܗܐ
21, l. 9, ܒܝܫܝ *lege* ܒܪܫܝ
41, l. 20, ܐܬܡܣܟܢܘ *lege* ܐܬܡܣܟܢ
65, l. 11, ܕܡܪܓܐ *lege* ܕܡܒܓܐ
63, l. 19, ܗܐܪܐ *lege* ܒܐܪܐ
67, l. 21, ܡܡܟܣܘܬܐ *lege* ܡܟܣܘܬܐ
73, l. 12, ܥܡܡܝܢ *lege* ܥܡܝܢ
81, l. 20, ܘܐܬܬܦ *lege* ܘܐܛܦ
85, l. 19, ܡܢܗ ܘܢ *lege* ܡܢܗܘܢ
89, l. 5, ܐܬܒܣܬܘܚܝܗܘܢ *lege* ܐܬܒܣܘܚܝܗܘܢ
89, l. 11, ܕܡܬܪܘܡܘܢ *lege* ܕܡܬܪܘܡܘܢ
101, l. 10, ܒܒܐܠܗܘ *lege* ܒܐܠܗܘܢ
107, l. 7, ܒܥܕܐ *lege* ܒܥܕܥܕܐ
109, l. 2, ܒܫܬܘܗܝ *lege* ܒܫܩܘܗܝ
111, l. 14, ܗܘܝ *lege* ܒܗܝ
117, l. 23, ܠܐ ܬܬܡܢܐ *lege* ܠܐ ܬܬܡܢܐ
ibid. l. 24, ܒܡܫܒܠܐ *lege* ܒܡܒܠܐ
129, l. 8, ܬܟܠܐ *lege* ܬܟܠܐ
135, l. 7, ܠܚܘܕܐ *lege* ܠܚܘܕܐ
141, l. 14, ܡܒܕܝܢ *lege* ܡܒܕܝܢ
149, l. 13, ܡܕܡܢܐ *lege* ܡܕܡܪܐ
161, l. 1, ܒܝܠܐ *lege* ܒܝܠܐ
167, l. 2, ܐܬܪܘܬܐ *lege* ܐܬܪܬܐ
171, l. 3, ܒܐܡܝܪܘ *lege* ܒܐܡܝܪܘ
171, l. 9, ܕܡܣܪܘܬܐ *lege* ܕܡܣܪܘܬܐ
173, l. 9, ܡܣܠܡ *lege* ܡܣܡ
175, l. 16, ܗܘܝ *lege* ܡܢܝ
211, l. 18, ܥܘܥܘܐ *lege* ܥܘܥܐ
215, l. 28. ܒܢܝ *lege* ܒܪܝ
223, l. 10, ܘܠܐ *lege* ܡܠܐ
243, l. 27, ܡܕܒܪܐ *lege* ܡܕܒܗܐ
245, l. 9, ܡܢܪܐ *lege* ܐܡܢܪܐ
247, l. 11, ܡܥܒܠܐ *lege* ܡܥܒܠܝ
249, l. 16, ܒܡܬܐ *lege* ܒܡܢܬܐ
249, l. ult. ܢܡܒܐܪܘ *lege* ܢܡܒܪܘ
253, l. 13, ܗܒܝܥܐ *lege* ܗܢܝܥܐ
255, l. 3, ܡܒܥܐ *lege* ܡܒܥܐ
261, l. pæn. ܥܩܘܒܘܗܝ *lege* ܥܩܘܒܘ

Col. 283, l. 12, ܕܐܬܟܡܢܪܐ *lege* ܕܐܬܟܡܢܪܐ
291, l. antep. ܒܢܝܥܐ *lege* ܒܢܝܥܐ
297, l. 14, ܘܐܬܠ ܒܝ *lege* ܘܬܠܒܝ:
307, l. 16, ܡܢܝ *lege* ܡܢܡ
321, l. 3, et 13, ܕܒܒܠܐ *lege* ܕܠܐܒܠܐ
ibid. l. 15, ܡܡܒܒܢ *lege* ܡܡܒܒܢ
325, l. 25-26, *dele :* duos versus e cod. B adductos.
329, l. ult. ܠܥܬܢ *lege* ܠܥܢ
335, l. 24, ܒܢܡܢܘܗ *lege* ܒܢܡܢܘܗ
337. l. 1, ܢܘܒܘܠܐ *lege* ܥܘܒܘܠܐ
ibid. l. 4, ܡܒܠܘܬܒܐ *lege* ܡܒܠܘܬܒ
345, l. 17, ܕܢܠܐ *lege* ܕܡܠܐ
351, l. 22, ܕܡܘܬܗ *lege* ܕܒܘܬܗ
ibid. l. 23, ܒܝܬܝܗܘܢ *lege* ܒܪܝܗܘܢ
355, l. 2, ܗܢܒܕܐ *lege* ܥܢܡܕܐ
371, l. 11, ܡܢܝܥܐ *lege* ܡܢܥܐ
373, l. 14, ܬܘܒܢܝܗܘܢ *lege* ܬܘܒܝܗܘܢ
405, l. 19, ܕܠܐ *lege* ܕܠܐ
409, l. 9, ܒܝ ܘܠܝ *lege* ܒܝܘ ܠܝ
ibid. l. 20, ܥܡܡܡܢ *lege* ܥܡܢ
439, l. 3, ܥܘܐܬ *lege* ܥܘܬܬ
465, l. 9, ܬܘܪܡܝܗܘܢ *lege* ܬܘܪܡܝܗܘܢ
469, l. 3, ܐܬܡܥܡܝ *lege* ܐܬܡܥܡܝ
471, l. penult. ܒܝܘܡ *lege* ܒܕܘܡ
493, l. 1, ܡܒܕܦ *lege* ܡܒܬܦ
ibid. l. 3, ܒܐܘܗܝ *lege* ܒܬܐܘܗܝ
509, l. 24, ܐܬܥܘܠܝ *lege* ܐܬܥܘܠܝ
515, l. 17, ܢܥܘܝ *lege* ܢܥܘܠ
537, l. 11, ܥܥܒܐ *lege* ܥܥܒܐ
547, l. 11, ܕܠܒܝ ܗܘܘ *lege* ܕܠܒܝ ܗܘܐ
553, l. 11, ܐܬܥܘ *lege* ܐܬܥ
569, str. 3, l. 3, ܢܥܒܦ *lege* ܢܥܒ
573, str. 15, ܒܗܘܪܒܢܘ *lege* ܒܗܘܪܒܢܘ
583, str. 1, in ܒܘܢܕܐ *lege* ܬܒܘܢܕܐ
589, str. 9, ܡܢܗܝ *lege* ܡܢܗܝ
591, str. 17, l. 2, ܒܘܪܡ *lege* ܗܘܪܡ
623, str. 1, ܒܝܢܘ *lege* ܗܝܢܘ
627, str. 28, l. 1, ܡܕܢܥܝ *lege* ܡܕܢܥܝ
633, l. 2, ܕܡܕܐ *lege* ܕܡܗܐ

Col. 667, l. 2, ܕܢܓܪܐ *lege* ܕܣܒܠܐ
669, str. 8, l. 8, ܢܗܘܘ *lege* ܒܗܘܘ
673, str. 15, l. 7, ܕܐܬܒܣ *lege* ܕܐܬܪܒܣ
675, str. 2, l. 3, ܕܒܒ̈ܘܙܐ *lege* ܕܒܒ̈ܘܣܐ
679, str. 11, l. 3, ܕܡܡܠܟܘܬܐ *lege* ܕܡܠܟܘܬܐ

Col 689, str. 9, l. 3, ܒܥܠܐ *lege* ܓܥܠܐ
691, str. 14, l. 1, ܡܒܠܐ *lege* ܡܚܠܐ
693, str. 17, l. 3, ܡܢܡܘܕܘܗܝ *lege* ܐܡܢܡܘܕܘܗܝ
699, str. 9, l. 5, ܥܒܠܐ *lege* ܥܡܠܐ

IN VERSIONE LATINA.

P. lxxxvj, l. 9, quod in azymis manducatur, *lege :* figuratur. Textus enim habet ܡܬܬܠܝܠ non ܡܬܐܟܠ ut legitur apud Assemanum. Unde suo fundamento destituitur demonstratio quam ex his verbis ibi deduxi.

Col. 14, stropha 3, cujus vexillum crucem portabat *verte :* hoc regnum crucem tulit. Benedictus qui illud exaltavit.

Col. 16, l. 21, *verte :* qui lecto continetur cœlum replet.

Col. 20, l. 11, *pro* sacerdotes cum cod. ABCD, *lege :* capellæ.

Col. 40, l. ult. *pro* vexillum regale quo semper fugatur peccatum, *verte :* Cujusnam regis unquam vexillum fugavit peccatum ?

Col. 42, l. 20-21, *verte :* Quia pastor in agnum mutatus est, lupus naturæ suæ oblitus est.

Col. 56, l. 13, *verte :* O prodigium ! ille qui omnia purificat.

Col. 70, l. 26, *pro* inter amaras peccati illecebras, *verte :* inter amaras peccati ablutiones.

Col. 84, l. 4, *pro* aquæ contradictionis, *verte :* aquæ rixationis.

Col. 86, *Ad finem strophæ 17 adde hæc verba omissa :* Ecce enim multi per ipsum oderunt et genus, et nativitatem et divitias.

Col. 90, n. 2, *pro* 87748877 *lege* 87748887.

Col. 94, l. 3, o electe, *verte :* o sapiens.

Col. 101, *In stropha 13 pro* at quod coacte, etc. *verte :* at non approbat quod coacte fit, quemadmodum approbat quod voluntarie et per electionem.

Col. 110, l. 2, *verte :* aperuit per passionem suam Filius.

Col. 118, *In stropha 14 verte :* tremes tu, ne disputes contra, *etc.*

Col. 133, *In stropha 19 verte :* simul autem videmus eum astra incitantem ut.

Col. 150, *Ad finem 1 alineæ verte :* nativitas ab omni ore prædicetur.

Col. 152, l. 6, *pro* exaltemus, *lege :* exaltemur.

Col. 152, l. 24, *verte* convincitur, *per illud :* generationem ejus quis enarrabit.

Col. 158, l. 8, *verte :* in quo igitur ligno gustata fuit amaritudo, in eo gustata est dulcedo.

Col. 176, l. 6, *pro* ut diversis, etc. *verte* ut omni modo nos a captivitate liberaret.

Col. 180, l. 12, *verte* lacrymis magna peccatorum suorum syngrapha.

Col. 188, l. 4, *a fine post* verbum suum, *adde :* inscius.

Col. 202, l. 5, *verte :* cui omnia suppetunt.

Col. 218, l. 13, *verte :* altitudo autem vocis vim suam imminuit, in aures ejus transiit easque.

Col. 223, l. 33, *pro* humilitas .. sepulchrum, *verte :* observa humilitatem Domini ab utero usque ad sepulchrum.

Col. 247, l. 7, *pro* lacrymæ reconciliatrices, *lege :* lacrymæ erumpentes.

Col. 252, n. *Joan.* X, *lege : Joan.* IX.

Col. 262, l. 6, perituro, *lege :* pernicioso.

Col. 284, l. 29, capra, *lege :* cervus.

Col. 286, l. 28, *verte :* ut omni hora honoris sui memor sit.

Col. 289, n. *Prov.* V, 5, lege : *Prov.* V, 15.

Col. 296, l. 3, *verte :* cave, si fiat jurgium ne secretum amici tui prodas.

Col. 298, l. 19, *post* erigere, *adde :* et per pœnitentiam se corroborare.

Col. 300, l. 10, *pro* coram domina, *etc. verte :* Domino tuo humilia caput tuum.

Col. 300, quærele, *lege :* querela.

Col. 319, l. 11, ne reprehendas, *verte :* ne impedias.

Col. 332, l. 4, *post* meretricem, *adde :* et immutatus est color ejus.

Col. 346, l. 5, *verte :* quem a Spiritu esse angelus annuntiavit.

Col. 346, l. 19, *pro* tranquillus *verte :* robustus.

Col. 370, l. 14, *post* Jesum, *adde :* pauperum prætextu allato, fur, *etc.*

Col. 380, l. 1, *verte :* manducarunt... occiderunt et rei facti sunt quem non gustarunt ne viverent.

Col. 398, l, 23, corpus lavet, *lege :* pedes lavet.

Col. 401, l. 3, *verte :* quod adulatum fuerit ut pecuniam obtineret notum est.

Col. 414, l. 32, *post* quæ scripta sunt, *adde :* in prophetis.

Col. 428, l. *post* allocutus, *adde :* est.

Col. 430, l. 5-6, admirabitis, *lege :* admirabuntur.

Col. 432, l. 8, dum ejus fructus decerpebant, *corrige :* et tegebant eam stipulæ.

Col. 448, l. 22, manumissis, *lege :* manumissione.

Col. 450, l. 22, solus stetit, *corrige :* sicut servus stetit.

Col. 458, l. 5, Ut prius, *verte :* primum verbum.

Col. 518, l. 17, *verte :* unguentum multi pretii quale decet eum qui resuscitat sepultos.

Col. 523, l. 20, *verte :* ostium sepulchri inclaruit.

Col. 547, *post* Adamum, *verte :* quem mors terra obruerat.

Col. 564, l. 2, *pro* fluunt ut lac, *repone :* fluunt tenues ut filum.

Col. 577, str. 8, l. 3, *verte :* abolevit sacerdotium fatigatum libationibus.

Col. 582, str 15, *verte :* in quos ut Pharao insurrexerat (ܡܢ *non* ܟܡ *ut mendose scripseram).*

Col. 584, str. 18, *verte :* Satanas qui vias (veritatis) obstruxerat.

Col. 592, str. 19, *verte :* Agnus figurativus abolitus est quando venit completio.

Col. 600, str. 31, *verte :* ossa in campo vivificans. Alludit ad Ezech. XXXVII.

Col. 608, str. 20, *post* populus, *adde :* corde obscuratus.

Col. 619, n. *IV Reg.* lege : *III Reg.*

Col. 622, str. 7, *verte :* melius est illo populo jumentum in quo probris afficitur populus quia non sicut jumentum, dominum suum cognovit

Col. 668, l. 1. *post* calamum, *adde :* quassatum.

Col. 686, l. ult. vestmienta, *lege :* vestimenta.

ERRATA ET CORRIGENDA IN TOMO II.

IN TEXTU SYRIACO.

Signum pluralis numeri ̈ interdum deest ex debilitate typorum qui illud, etsi appositum litteræ, in charta non impresserunt. Lector autem facile illud supplebit.

Col. 3, l. penul. ܕܢܥܡܘ *lege* ܕܢܚܡܘ
9, l. 1, ܡܠܐ *lege* ܡ̈ܠܐ
31, l. 17 et penul. ܐܬܦܢܝ *lege* ܐܬܦܢܡ
43, l. 15, ܥܡܡܡܝ *lege* ܥܡܡܝ
63, l. 5, ܡܬܝܒܐܬ *lege* ܡܬܪܐܬ
67, l. 10, ܡܫܡܬܝ *lege* ܡܫܟܬܝ
67, l. 16, ܠܥܩܒܬܐ *lege* ܠܥܩ̈ܒܬܐ
69, l. 16, ܫܘܡܠܝܗ *lege* ܫܘܟܠܝܗ
139, l. 24, ܕܚܡܡܝ *lege* ܕܥܡܡܝ
145, l. 26, ܒܗܪܐ *lege* ܒܗܙܐ
147, l. 24, ܘܡܛܠܠܬܐ *lege* ܘܡܛܠܬܐ
149, l. 16, ܒܐܩܡܝܗ *lege* ܒܐܩܡܘܗܝ
153, l. 24, ܒܪܒܘܬܐ *lege* ܒܪܒܘ̈ܬܐ
ibid. l. ult. ܣܐܩܐ *lege* ܒܐܩܐ
155, l. 19, ܒܒܠܬܒܒܚܡ *lege* ܒܒܠܬܒܒܚܡ
159, l. 20, ܫܘܪܐ *lege* ܠܗܘܪܐ
173, l. 12, ܗܒܐܪܐ *lege* ܗܒܐܪ̈ܐ
193, l. 1, ܐܟܘ *lege* ܐܟܡ
ibid. l. antepenul. ܕܣܗܕܝ *lege* ܣܗܕܝ
211, l. 14, ܘܡܥܡܗ *lege* ܘܡܥܡܘܗ

Col. 225, l. 1, ܪܘܚܐ *lege* ܪܘܚܐ
229, l. 3, ܒܒܢܝ *lege* ܠܒܢܝ
235, l. 1, ܚܘܪܘܬܐ ܕܚܘܒܐ *lege* ܒܪܘܪܘܬܐ ܕܚܘܒܐ
275, l. 1, ܠܕܡܘܬܐ *lege* ܠܕܡܘ̈ܬܐ
279, l. 14, ܦܪܝܫ *lege* ܦܪܝܫ
293, l. 6, ܒܪܘܪܬܗ *lege* ܒܪܘܪܘܬܗ
297, l. 10, ܛܘܪܝ *lege* ܛܘܪܝ
317, l. 24, ܕܐܚܣܢܘܬܗ *lege* ܐܚܣܢܘܬܗ
319, l. 23, ܡܡܠܠܝ *lege* ܡܡܠܠܝ
323, l. 17, ܦܓܠܐ *lege* ܒܓܠܐ
339, l. 10, ܘܪܘܒܝ *lege* ܘܪܘܒܝ
351, l. 21, ܡܫܡܠܗ *lege* ܫܡܠܗ
357, l. 13, ܐܝܠܘܬܐ *lege* ܐܝܠܘܘܬܐ
359, l. 5, ܪܘܓܙܐ *lege* ܪܘܓܙܐ
367, l. 16, ܡܫܬܘܫܚܬܐ *lege* ܒܫܬܘܫܚܬܐ
387, l. 26, ܡܘܠܐ *lege* ܡܘܠܐ
395, l. 23, ܦܓܝ *lege* ܦܓܝ
419, l. 15, ܡܢܡ ܠܗܘܐ *lege* ܡܢܡ ܠܗܘܐ
501, l. 13, ܐܫܬܕܪܥ *lege* ܐܫܬܕܪ̈ܥ
543, l. 7, ܒܪܬܐ *lege* ܒܢܪܬܐ

IN VERSIONE LATINA.

Col. 4, l. 6, civitate, *lege :* civitati.

Col. 91, l. 31, 306-337 *lege* 306-307.

Col. 22, *not* l. 16, saggittam, *lege :* sagittam.

Col. 37, *not.* l. 8, Abrabam, *lege :* Abraham.

Col. 48, l. 20, nos, *lege :* nobis.

Col. 118, vers. 9, *pro* Accusatione nos accusavimus. Qui nos contendere fecit, *lege :* Væ conquerentibus. Qui nos humiliavit. *Et mox pro* non litiges, *lege :* querelas non moveas.

Col. 138, l. 12, sustinuit et passus, *lege :* sustinui et passus sum.

Col. 196, l. 7, meum, *lege :* tuum.

Col. 237, n. 1, parem, *lege :* parum.

Col. 266, l. 7, puinguis, *lege :* pinguis.

Col 298, l. 37, et reddes, *lege* : et reddo.

Col. 311, *Ad finem numeri 1 adde :* Exstat etiam in cod. Rich. 7,190, fol. 220-226 sub nomine Ephræmi ; at in cod. add. 17,166, fol. 99-103 et in cod. vat. syr. V (vid. B. O. I, 222, 19) exstat sub nomine Isaaici.

Col. 311, l. *penul.* 654 *lege* 644.

Col. 374, l. 9, amœnos, *lege :* amœnas.

Col. 382, l. 27, ex eo, *lege :* ex ea.

Col. 388, l. 21, imposito, *lege :* imposita.

Col. 390, l. 3, mortiferam, *lege :* quæ facta est mortifera.

Col. 393, n. 1 7, *dele :* Denique reperitur, *usque ad : Orient.* I, 222, 19.

Col. 427, l. 9, 1,450 b, *lege* 14,506.

Col. 509, n. 2, Pharoonem, *lege :* Pharaonem.

MECHLINIÆ, H. DESSAIN. — MDCCCLXXXVI.

32101 077791125